Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Lectura d[omi]ni Bartoli de saxoferrato sup[er] prima parte .ff. noui.

https://hdl.handle.net/1874/461059

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

z ideo sine aliqua pbatiõe iudex er suo officio hoc habebit tarare p. d. l. fi. ¶ Quero qñ tractaf de cõseruatione iuris mei an refert a quo fiat. Di. dicit ꝺ q̃ nõ refert a quo. vt. l. qui fundi. §. quẽad. fer. amit. l. i. §. queritf. de aqua quoti. z esti. Istꝺ dictũ Di. est vez in seruitute realimere. sufficit eiꝫ q̃ ad vtilitatẽ fundi fiat vsus. nec curaf p quẽ cñ fundo de beatur. sed in iure qꝺ coheret psone vt ꝺfiũm z vsufructꝰ. tũc est necesse q̃ fiat p eũ q̃ ius hꝫ vl'ei' noie. vt. §. qui. mo. vsufr. amit. l. pẽpo. ¶ Quo ad interrũpendã pscriptionẽ dicemus. §. de vsuca. l. naturaliter. ¶ Quo ad alia an refert a quo dicem' suis locis. Et pdicta fm primũ modũ legẽdi. ¶ Secũdo modo legitur q̃ aliquis fuit assumpt' vt mediator seu pseneta. vt faceret me liberari: z ego primũ sibi certã quãtitatẽ. Certe a quo cũq; manumittor ipse debebit habere pecuniã. oũ tñ hoc fiat opera accipientis pecuniã. vt in prin. §. glo. facit ad predicta. §. de psene. p to.

Stipulatus sum damã natiue debitis obtata post eꝫ' interitꝰ debitor liberaf. h. ꝺ. ¶ Op. C. de vsur. l. acceptã. z. §. de sol. l. q̃ decez. Glo. dicit intellige hic ꝺtinuo. §. secuto interitu. z fic vbi ꝺ fi pcium recipit limitationẽ. qz otinuo est dicere incõtinẽti. z tñ limitatur. sic. §. de arbi. l. licet. ¶ Quero vtrum liberef ipso iure vel ope exceptionis. Hi. q̃ope exceptionis. secus in obligatione generis. vt in gl. patet. Contra hoc videf. §. e. in executione. §. pro parte. z. l. i. §. i. vbi idẽ iuris est in obligatione generis z obgatiõe alternatiua. Et hoc videf tenere Ja. de are. Tu dici fi electio esset ita facta q̃ reꝰ nõ posset variare. vt q̃ reseruauit fibi expresse p futurũ subiectiui. tũc ille solus q̃ est oblatus est in obligatione. z eiꝰ iteritu liberaref ipso iure. z hoc hoc voluit hic gl. ꝺfi dicit relectione sibi reseruata. Intelligeꝫ vt dixi. Si vero pot variare qꝺ est qñ tacite hꝫ electionẽ a lege. tũc qz adhuc alꝰ durat in obligatione liberarek ope exceptionis ab alio exẽplo ob. i genere. Et idẽ dico fi offerretur illud qꝺ est in solutiõe tñi nõ in obligatione. tũc eius interitu liberatur ope exceptionis.

Qui ex pluribus In obligatiõe generis sub alterni est electio debitoris z põt variare vsq; ad solutionẽ. h. ꝺ. ¶ Op. de. l. l. qui duos. So. aliud in legatis vbi est electio creditoris. aliud in Ictis vbi est electio debitoris. de quo plene no. §. de le. i. l. legato generaliter. z. §. fami. her. l. heredes. §. si icerto. ¶ Op. de. l. quicqꝺ astringende. So. ibi est declaratio hic electio. vt ibi plene ditꝫ.

Valet pmissio facta p alĩ quo emãcipãdo. h. ꝺ. Nota Rum turpem. hũc casum. an in hũc casum pater possit cogi ei emãcipare. glo. ꝺicit q̃ sic officio iudicis. vt. l. ficui. §. de cõdi. z demon. sed nõ est vez nisi pater aliqꝺ recuperet. p eo emãcipãdo. vt. ꝺ. l. ficui. z no. in. l. cogi. §. si pr. ad trebel. Di. Pzerea si cogi posset g turpiter acciperet. §. §. ꝺi. ob tur. caul. pe. z hꝫ posset quis ꝺicere nõ põt cogi ex iure actionis nõ curo. sufficit q̃ possit cogi ad partis petitionem licet iudicis officio. vt. l. iij. §. si tibi ob iudicium. z quod ibi no. de condi. ob turpem causam.

Stipulatio cõcepta sub ꝺitione q̃ depẽ Titio det ex facto icerte psone valet. z ibi diuerstatis rõ reddi nõ põt idẽ ius est. h. ꝺ. No. q̃ stipulatio collata sub ꝺitione. hꝫ nõ habeat aliã cãm valet. ipsa enim ꝺitio est sufficiẽs cã vt ꝺ. z. §. l. pri. z. l. q̃cqꝺ astringẽde. in fi. z. §. e. l. hoc iure. z. j. e. l. quidã cũ filiꝰ. cũ multis fi.

Nulla. So. ibi in volũtate velata hic expressa. ¶ Op. de. l. centesimis. in fi. j. e. So. vt ibi. ¶ Quero an possit cõferri in volũtatẽ stipulãtis. z fic ideꝫ qꝺ in pmittẽte. Rñdeo sic eadẽ rõne. vt. §. e. l. sub hac. Di. §. p. l. senat'. §. legatis. §. de le. i. z. l. si ita relictꝰ. §. illi. e. ti. Alij volẽtes sustinere glo. ꝺicit q̃ hec. l. z glo. loquitur in Ictis' in quib' nõ põt conferri in eꝰ volũtatẽ. qz statim cũ stipulaf videf velle. vt not. de dona. can. mot. l. ei cui. z no. de le. §. l. cũ pater. §. mater. p glo. §. Hꝫ pdicta sunt vera nisi hec ꝺditio si voluerit expresse exp;imaf. nõ enim sequif volo. z. stipulari modo qꝺ postea velis. ar. p to hoc. §. de spon. l. in ptãte. in fi.

Sita stipulatus fuero. r. aur. ternatina summarij inspicim' id qꝺ est min', in alternatina tpis inspicim' qꝺ est longius.

Simihi z titio In cõtractibꝰ nõ est locus iniri accrescẽdi. h. ꝺ. ¶ Op. de. l. stipulatio ista. §. in stipulationibꝰ. z. §. cum qꝺ. §. e. So. vt ibi. ¶ Op. de. l. fundus ille. de ꝺben. empt. Scdo fo. glo. est vera z ideo an in Ictis hꝰ fit locus iuri accrescẽdi. dofinge: aut i vsufructu: z hꝫ locꝫ. vt. l. i. in fi. ꝺ vsufru. accr. aut in proprietate vel alio iure. z tunc aut in his queritur q̃ indiuidua sunt. z hꝫ locũ ius accrescendi. vt. §. cõ. pdi. pozpũi. qꝺ intellige vt ibi no. qꝺ est ppter ius nõ decrescẽdi. aut in his q̃ sunt diuidua. z tũc aut in dispositiõe principis z hꝫ locũ ius accrescẽdi. vt. C. si ipe. libe. fo. l. i. l. i. aut ilerio ris a principe. z tũc aut interest cõcedẽtis q̃ hꝫ locũ ius accrescendi z hꝫ locũ. vt. l. fundus ille. de ꝺben. emp. z no. hic in glo. aut cõcedẽtis nõ interest. z nõ hꝫ locũ vt hic. §. de iureiur. l. si duo patrõi. in prin. z. l. aquã. §. qñad. fer. amit. Fallit in assignatione libertoꝝ q̃ hꝫ nõ fit legatũ vel fideicõ missum. vt. l. assignare. de assi. libe. tñ hꝫ locũ ius accrescendi. vt. l. i. §. pmittif. de aqua quoti. vñ tũc crederez di. vt. l. vtrũ. §. e. ti. z de his ditꝫ in. l. re ꝺimcti. circa fi. §. de le. iij. ¶ Quero an habeat locũ in ꝺonatione cã mortis q̃ sapit naturã Ictus z vltimaz voluntatis. vt. l. tam bis. §. l. z ibi ꝺicetur. §. de dona. cau. mor. Rñ. locũ hꝫ sicut in legati, casus ẽ. C. de cadu. tol. §. fi. ibi. necnõ in mortis cã ꝺonatio ne z. ¶ Quero. qꝺ in mortis cã capione. Rñdeo idem. qꝺ locũ hꝫ sicut in legatis z fideicõ. vt. l. ibatis. §. fideius' vel. §. de fideicõ. liber. ibi enim nõ erat legatus vel fideicõ. vt. l. plane. l. a. ij. in fi. §. de le. i. hꝫ cã ꝺditionis implẽde. Et ibi pzedicta inducitur ad. q. cõcessum est ꝺuob' fratrib' ꝺfiũm in emphiteosi mozitur vn'. q̃rif an ei' portio reuertat ad ꝺm vel ad aliũ fratrẽ. z Di. scripta ꝺiuersimode habent hic. l. i. qua. N. l. tit. 4. i. ponit. C. qñ nõ pe. par. l. i. Breuiter veritas est ista qñ cõceditur emphiteosis fratrib' ꝺuob' psonis z tũc altero decedẽte nõ est locus iuri accrescẽdi. qz nec in Ictis' vt hic cñ similib'. z qz post emolumẽtum iã alteri ꝺfiũ ti nõ hꝫ locũ ius accrescẽdi. vt. l. i. circa fi. ꝺ vsufr. accrescẽs. z p'ter. r. col. de ꝺuob' fratribus. de nouo benefi. inueni. i. de gradi. succe. in feu. c. i. z fic reuertef ad ecclesiã seu ꝺfiũm vt. l. luti'. §. gaio. ad trebel. z. l. fi. §. filiũ. de le. i. q̃ intellige niſi fuerit emphiteosis paterna vt ſtatim ꝺicã. Nec cõceditur vni tñi hoc modo. ocedo tibi z titio fratri tuo absenti. tũc fi cõcessio fit ex cã lucratiua ab initio nõ valet nisi p ꝺimidia vt hic. nec est locꝰ iuri accrescẽdi. Sz fi esset ex cã onerosa. qz ocessio fieret p certa ꝑtitate quã ꝺabat ab initio ipsi ꝺ. c. l. de duo. fra. de nouo benefi. inueni. ¶ Quero si emphiteosis est ocessa pri recipiẽti. p se z filijs: qui decedit relictis ꝺuob' filijs. ꝺmũ vn' decessit sine herede. an ei' portio reuertatur ad ecclesiã. Dico q̃ nõ. qz ẽ emphiteosis paterna cozadus. z de gradi. succe. in feu. c. i. z de ꝺuob' fratri. de no benefi. inuesti. c. i. qõ fozm' pbo. Ita ocesso in persona patris est inter viuos. filij vero capiũt ꝺmũ patre mozicz vt ꝺcã. j. e. l. qõ ꝺicit. z fiem eoꝝ psona est mozuus cã capio. vt. l. qui pcio. z. l. mortis cã capitur. §. ii. ibi est z ꝺos quanquis stipulaf z. de dona. cau. mor. z ꝺcã. j. e. l. qui rome. ꝺ. flaui'. sed in mortis cã capione est locus iuri accrescẽdi. vt

d. l. ebtais. §. fideius. z etiã in mortis cã ꝺonaf. vt. ꝺ. l. i. in fi. C. de cadu. tol. Hꝫ z. Zeterea ides videm' in stipulatione opaz'. Iz filij nõ veniãt. vt beredes sed vt filij. vt. l. vt iuris fur. §. si liberi. §. de ope. liber. tñ fratre decedente accrescit rea ista ꝺba stipulor mihi meisq; filijs vsq; ad tertiã genera tionẽ z. er natura huꝰ ꝺictionis vsq;. iportant vr statiz cũ nouo cõcessa in psona alter'. vt. l. repeti. in prin. z. l. si cuz in tur alter frater habere. sed qñ occiditur duobꝰ fratribꝰ pro le fuisq; filijs z. intelligif quilibet pro pte sua recipe. pater afin sup toto qꝺ puto verissimũ. z fic de facto p ista vltima rõnem cõsului. ¶ Hꝫ quid si abbas emphiteosim paternã in psona pris z gfa esset filijs cõcedere. tñ eis non ocedere ꝺba Ictus debere intelligi fm naturã pcedentis Ictus. vt sup toto qualibet sibi fuisq; filijs videaf stipulaf esse z recepisse. vt ꝺcã in hoc repetita videanf. ar. §. loca. l. itẽ qrif. §. q̃ ipleto. z. §. fol. mat. l. pen. §. vroz. de vsur. l. si stipul. z ẽ casus expresse in. ꝺ. c. de gra. suc. in feu. c. i. z de duo. fratri. c. i. Sed quid si vn' frater decedit relictis ꝺuob' filijs an erit locus inter eos ꝺicto iuri accrescẽdi ex vigoꝛe ꝺicte stipulationis. si fierit auita emphiteosis nõ ẽ ꝺubiũ. si paterna tñi tũc idẽ in portione patris eoꝝ ꝺtingẽte rõne ꝺdicta.

Si stipulatus Mi verba sunt clara. p stipulatione in terpretatiõnẽ restrictiuã nõ recipiũt. h. ꝺ. habuisti. §. e. l. quicqꝺ astring gẽde. ¶ Op. de. l. stipulatio ista. §. in stipulationibꝰ. §. e. So. ibi ꝺba erãt ambigua hic au. z ar leg. l. inter veste. So. ibi in his q̃ ꝺpẽdent. ex volũtate vni'. z testatozis. vñ eiꝰ volitati stat. h ex volũtate duoꝝ. ideo nõ statur volũtati soliuꝫ ꝓmittẽtis.

Si stipulatus fuero. Cõtractus stricti iuris recipit interpretationẽ restrictiuã. z extensiuã. qñ alꝫ nõ hꝫ effectũ. h. ꝺ. qõ no. tertigi. §. e. lõ. cuis extendif ad aliũ qz alter vtr nõ posiz. facit ad. q. tu z ego habebam' ꝺomũ cõmune. tu ducebas socilꝫ tuum. ego ꝺpbuit. ille fuit ingressus an puniaf. videf q̃ sic. q; potior ẽ cã. ꝺpbẽtis. vt. l. fabin'. §. cõi ꝺiui. In stipulatione bene. qz nõ p ꝺfectum. ille est cõsensus. z qõ ibi no. qz res est ꝺstinata ad hũc vsuz. q̃ sufficit cõsensus. sed si ab alio socio nõ ducebaf sed ꝺfiũ. §. de ope. no. nisi. vt ipse solus videaf iniuriaf. fa. q̃. nõ põt revocari in seruitutẽ sine oiuz cõsensu. sed nec ꝺ. posset solus agere de iure qõ respiceret ipsaz rẽ sed de iniuria facta sibi p. intuitum fic.

Si quis stipulatus Mul' hꝫ electionẽ p futurũ ꝺclaratiuã. sic. h. ꝺ. Diuide i duas pres. Prima no. q̃ post electionẽ ille solus q̃ est electꝰ est in obligatione. Scdo no. q̃ ꝺicit in summario. ¶ Ad pzi mũ. p. j. e. l. si duo. z de ꝺfi. pe. l. illud. Sol. illꝫ ante electionẽ ꝺ. c. l. de duo. fra. de nouo benefi. inueni. ¶ Quero si emphiteosis est ocessa pri recipiẽti. p se z filijs: qui decedit relictis ꝺuob' filijs. ꝺmũ vn' decessit sine herede. an ei' portio reuertatur ad ecclesiã. Dico q̃ nõ. qz ẽ emphiteosis paterna ergo frater fratri succedit. vt. r. col. qui feu. da. pfic. cuz vo cozadus. z de gradi. succe. in feu. c. i. z de duob' fratri. de no benefi. inuesti. c. i. qõ fozm' pbo. Ita ocesso in persona patris est inter viuos. filij vero capiũt ꝺmũ patre mozicz vt ꝺcã. j. e. l. qõ ꝺicit. z fiem eoꝝ psona est mozuus cã capio. vt. l. qui pcio. z. l. mortis cã capitur. §. ii. ibi est z ꝺos quanquis stipulaf z. de dona. cau. mor. z ꝺcã. j. e. l. qui rome. ꝺ. flaui'. sed in mortis cã capione est locus iuri accrescẽdi. vt

Ex pdictis no. q̃ vbicũq; electio secũ trahit executionẽ nõ est locus variationi. z ideo si ponerem' in prin. l. q̃ vn' solus ẽ in obligatione vt tex. ꝺicit intelligo postq̃ nõ põt variare. z fic electio est pfecta. z hoc significat illud verbum elegerit qõ rẽ pfecta significat. vt. l. i. in fi. §. qõ q̃cq; iuris. nã eoipso q̃ alter solus est in obligatione alter nõ posset ex variatiõe eligi. vt. l. si is cui. de le. ij. ¶ Quero q̃ est ꝺtia inter futurũ subiectiui z futurũ indicatiui. ꝺicit Jo. grãmatici certã. vel ꝺic veri' fm Bzo. futurũ subiectiui formaf a pterito indicatiui. ideo cũ semel velit semp erit verũ cũ voluisse. z ideo nõ est locus variationi. qz ipleta est electio. Hꝫ verbũ volã foz matur a presenti. cũ igif ꝺico cũ volã intelligif. i. cũ volens ero seu volẽs durauero. ideo licita est variatio vsq; ad ote. abinde nõ est licitũ variare. qz iã posset auferri pti cõtestãti litẽ ius defendẽdi. ¶ Quero pdicta nõ videntur rñdere qstioni ꝓposite. nã in prin. qñ stipulaf est qꝺ vellet. z hec ꝺictio vellet est pteritũ iperfectũ subiectiui z pñs optatiui qõ hic in respõnone nõ ponit. Rñdeo ci hec ꝺictio vellet nõ significet rẽ pfectã idez est qõ in futuro indicatiui vt ꝺixi §. e. l. cẽtesimis in fi. ¶ Quero an ista. l. sit correcta p auf. q̃ semel. C. quõz qñ inꝺex. ꝺico q̃ nõ. qz illa loquif in ꝺifferente. hic vero loquif in desiñẽte a petitione prima z incipiẽte scdam. Sz tũc §. qz renũciare liti videf p pactũ de nõ petẽdo. vt. l. postq̃ liti. C. de pac. sed pactũ factuz ẽ vna ex reb' alternatiue ꝺbitis pozrigif ad aliã. vt. §. de pac. l. si vn'. §. sed si stipulaf. So. pdicta vera niſi ꝺ mẽte pacisceẽtis aliud apparẽt. vt puta pacisco ne petã stichum ideo qz volo petere pãphilũ. vel aliud in pacto expresso de nõ petendo. aliud tñ hoc pacto tacito qõ ꝺucif q̃ renũciatione. qz ad aliam rẽ vel psonã nõ porrigif. Rñ. qz hꝫ in se ꝺditionẽ. annexam. q̃ volo aliud petere vt ꝺixi. vel ex natura taciti q̃ nõ opatur tñi q̃ tũ expſſuz vt in tacita pupillari z filiꝰ. Ex hoc patet q̃ postq̃ semel varianit itez redire ad aliũ nõ põt. qz ꝺ illo videf fecisse pactũ de nõ petẽdo vt ꝺictũ ẽ. ¶ Quero vtz variũs ꝺdenẽ in expeñ. Rñ. sic. vt no. in sili. in. l. edicta actio. C. de edẽ. §. in materia de cumulatione.

Si quisita. Qui promittit satisdare si non satisfãt te ner ad interesse qõ est inꝺuz principalis nõ est soluẽdo vel si cõueniri nõ põt. h. ꝺ. ¶ In ter. ibi nisi q̃ plerisq; z. ꝺubandi determinatiue non correctiue ponit hoc nisi Di. quasi ꝺicat predicta vera: si reꝰ principalis est soluẽdo z põt cõueniri vel est legalis homo. secus si esset solũẽdo nõ tñ posset cõueniri de facili q̃ hꝫ fozte rocha in qua stat. vt. l. ij. circa prin. §. qui satisda. cog. z ibi no. Idẽ si ẽ bõ q̃ nõ solueret sine litigio. hoc enim interesse extimaf. vt. l. iij. in fi. §. de in ꝺẽadict. Et legif ꝺuob' modis fm vnam lec. ¶ Op. j. de fideiuss. l. qui satisdare. Solu. ibi scienf accepit nõ idoneum. hic ignozãs hec vera hꝫ glo. aliter ibi ꝺicebat z ibi ꝺicem'. ¶ Op. q̃ semp nfa intereit habere plures reos. vt. l. iij. in fi. de libe. le. fateoz. sed istud interesse nõ extimaf de pñti. niſi quaten' principalis nõ esset soluẽdo. ¶ Quero qꝺ si principalis esset soluendo de pñti. sed hꝫ possessionẽ in loco suspecto ita qõ verisimile est q̃ fiat paup. an huꝰ habebiſ rõ. Vel pone obligationẽ esse in ꝺiẽ vl' sub ꝺitione ita q̃ statim nõ põt exigi. Rñdeo sic. vt no. §. so. ma. l. si. §. i. in gl. mag. Sz aliter fiat extimatio hic et primo casu qñ nõ põt cueniri. vel nõ est legalis hꝫ litigiosus. Rñdeo õto minus talis actio possiet vẽdi. vt. §. ad trebel. l. i. §. si heres.

Cum stipulatus sim. Prorogatio terminꝰ impedit penã cõmitti sed cõmissam nõ perimit. h. ꝺ. Diuide. pzio ponit q̃ õnem. scdo q̃stionis solutionem. tertio rñdet tacite obiectioni. quarto ꝺcludit ad premissa. scda ibi. pculus. tertia ibi nec ad rẽ. quarta ibi z ppe modũ. Done casus in termiñis vt patebit ex sequẽtib'. Et q̃ hec lex est difficilis legẽ litterã z eã expone si opus certe forme. Nec ob. l. multa. §. de cõdi. z demon. in prin. Jtẽ ibi nõ ꝺesiderauerit subaudi. nõ tñ erat necesse q̃ hoc ꝺesideraret vel interpellaret cuz ꝺies apposita interpellaret pro stipulatore ibi supfuisset. Sz

L. fo.
807 c

RARIORA

Cm

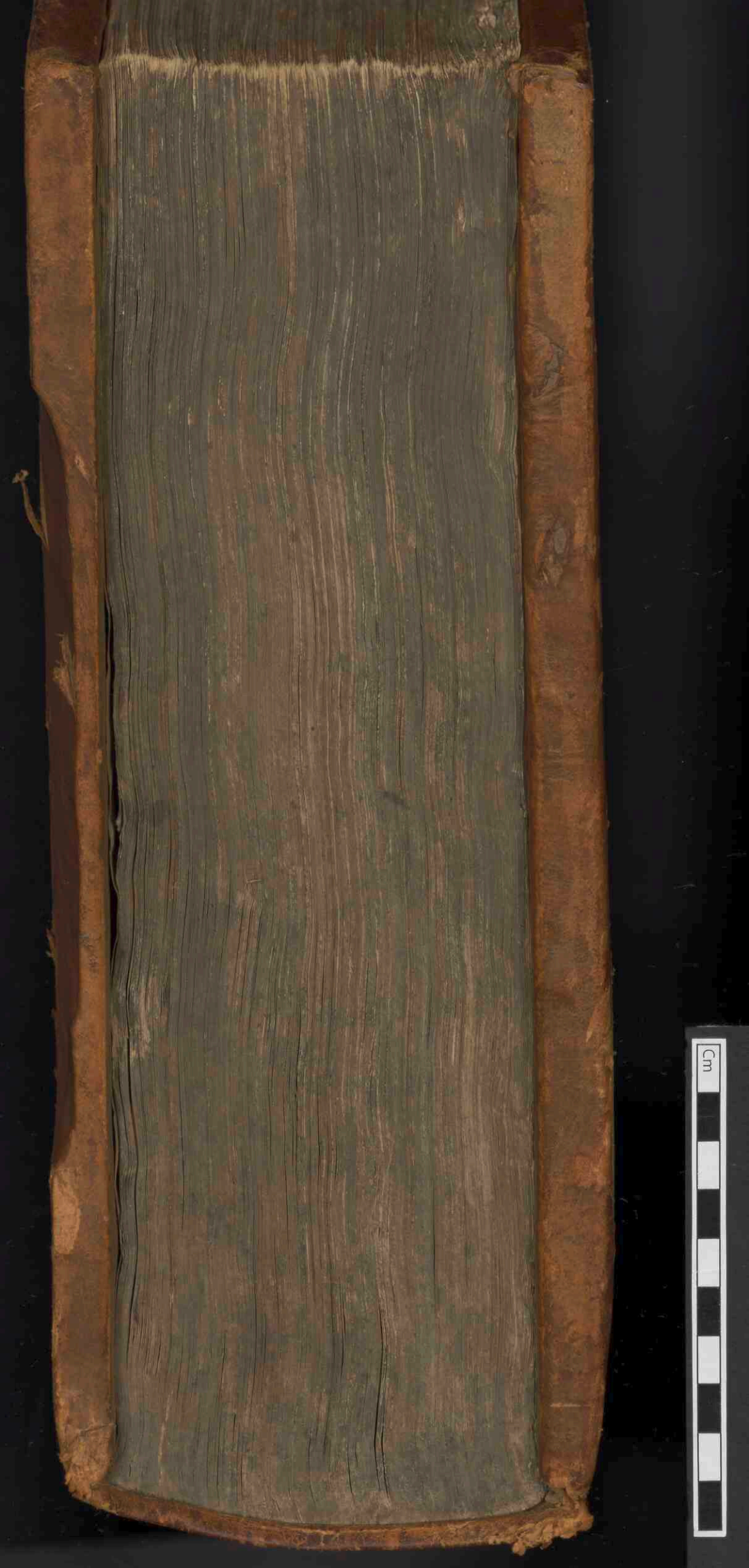
Cm

Cm

Cm

L. fo.
807 c

106. **Bartolus** de Saxoferrato, Lectura super I et II parte digesti novi cum additionibus Alexandri de Imola. [Lyon, J. Syber] z. j. 2 dln. (1 bd.) 2o. maj. L. 2o. 807c

Typen 4, 8. — Rubr. δ (bij type 8). — Tekst met commentaar. 2 kol. 70 r. — Dl. I. 162 bl. Sign. A^{10}BC^{8}D^{6}E^{8}F^{6}G—O^{8}PQ^{6}R—X^{8}. Dl. II. 248 bl. Sign. Aa—Ee^{8}Ff^{10}Gg—Ii^{8}Kk^{6}Ll^{8}Mm—Oo^{6}Pp^{8}Qq^{10}Rr—Ss^{8}Tt^{6}Vv— ℞^{8} ↄↄ^{6} — Aaa^{6}Bbb—Fff^{8}Ggg^{6}Hhh^{4}.

Dl. I bl. 1 (□) ontbreekt. Bl. 2a (sign. A) kol. 1: tekst: [(D)^{8}] Omini vt scit⁹. Hic/nō est ca-/put toti⁹ cōpilationis. et/ ideo q̄ in p2incipijs alio-/ rū libro⁹ Bl. 161b, kol. 1 r. 6 tekst: ¶ Explicit lectura dn̄i Bartoli de saxoferrato sup/ p2ima parte. ff. noui. cū **additiōibus** eximij vtriusq̄/ iuris docto2is dn̄i alexand2i de ymola. Kol. 2: Register. Bl. 162 □.

Dl. II is beschreven in den catalogus van Uppsala. Alleen moet daar veranderd worden bl. 248 in bl. 247, en bijgevoegd: bl. 248 □.

L fol. 807 a c

Bartoli,
Super I, II Digesti novi

Rubrica. De ope.noui nunci.

Rubrica diuidit. Hanc diuisionē reprehendit imol.in rub.ff.de ver. ob.in verbo est descendendū. b Casus genitiui. Adde q̄ aliq̄ denotat possessionē iure domicilij: vt videt notari maxie p gl.i.c. accedens.el.ij. vt lit.nō ptel.q̄cq̄ rōne iurisdictionis. vide glo.ō po

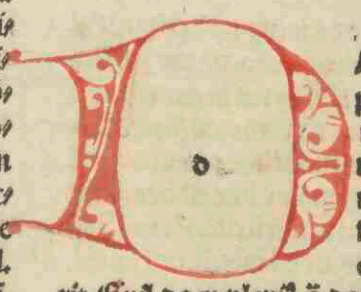

scis. Hic Omini vt nō est ca put totī cōpilationis. et ideo q̄ in principijs aliorū librorū dicunt nō referā hic. s. qō sit subiectum seu materia. q̄ sit cā efficiens &c. licz Dy. hic tetigerit. Bul. de cu. plen. s. de iusti. & iure. & azo in prin. sum. sup. C. Nunc legā rubricā in prin. j. ti. i. Rubrica diuidit in quinq̄ ptes. Primo ponit inuocatio diuini numinis. Secōo ponit denotatio impiat. culminis tanq̄ cāe efficientis. Tertio ponit q̄daz cā materialis. Quarto ponit quedā cā formal. Quinto ponit ad ptēntē ti. ru. spālis: de no.ope.nun. scōa ibi: dñi Justiniani. tertia ibi: iuris enucle. q̄rta ibi: digestorū. q̄nta ibi: de ope.no.nun. Et in ista rubrica ponā casuz put cōsueuit poni in nigro. Quesitū fuit a cōpilatorib⁹ q̄n in oī opis principio cōsueuit inuocatio fieri fm sectaz diuersitatē. Quero quē vos inuocabitis in isto principio. rñ. cōpilatores. nos sum⁹ xpiani & etiā impator Justinian⁹. ideo inuocabim⁹ nomē dñi nri iesu xpi dicendo. In noie dñi &c. Secōo quero cū ois liber denoiet a suo auctore tanq̄ a cā efficiente. sicut dicim⁹ liber Homer. liber aristo. vt. l. librorū. §. i. de le. ij. Iste liber a quo denominabit. rñdet q̄ vocabit liber Justiniani tanq̄ a cā efficiente. ideo dicit dñi Justiniani &c. Tertio queritur que erit materia huius libri. rñ. q̄ eius materia est iuris enucleati &c. Quarto q̄rit q̄ erit forma huius libri. rñ. q̄ forma eius erit diuisio p libros. ideo dicit. ffor seu pādectarū ex ordine ei accipit &c. Quinto queritur q̄ erit materia spālis primi tractatus. rñ. de ope.no.nun. No. nomē dñi inuocādū. Secōo no. q̄ casus genitiui b q̄cq̄ significant cām efficientē. q̄cq̄ materialē. q̄cq̄ formalez. vt hic patet. Op. cū ab alia secta q̄ xpiana nomē xpi inuocatur: vt fieri in cōceptū. vt. C. de iude. l. iudeos. sed isti fuerūt iuris cōsulti q̄ fuerūt ante xpm: & fic pagani. ergo &c. nā in. l. i. & ij. de orig. iur. dicit q̄ tpe cesaris fuerūt. & xps fuit natus tpe octauiani. glo. in princi. ff. veteris dicit q̄ istud fuit additū a cōpilatoribus. Et istud facit ad. q. notanter facienti instrm inter iudeos vel inter iudeū & xpianū. & ponit in noie dñi nri iesu xpi. Et qz a iudeo nō inuocat: sed a cōpilatore istrumentū sustinet. Op. videt d q̄ genitiu⁹ hz denotare dñium. vt. l. seruū tici. §. man. & l. si heredis fu⁹ ō le. i. & l. seruus cōis meus. j. & castrens peculij. de stipu. ser. Fateor q̄ genitiu⁹ hz dictā significationē et etiā alias significationes q̄ ponunt in hac rubrica. sed dñi ponit in. l. debet sumi. put magis est apta in materia vbi ponit. vt. l. quoties in stipu. j. de v̄. obl. vbi glo. expresse ponit hoc exēplū dñi dicit liber aristo & l. quoties idē sermo. de reg. iur. & vt dicit in. l. libroz. §. i. de le. ij. Sed circa vnū posset dubitari reperit in quodā statuto e q̄ q̄cūq̄ recipit rē alteri⁹ puniat in tantū. q̄d significet verbū alterius an dominiū vel possessionē. & videt q̄ significet dñiuz: ita q̄ nō possessionē. vt. l. ij. post prin. de religi. & sum. fu. Econtra videt q̄ verificet nō solū in dñio sed etiaz in possessione & detentatōne. vt si habeo rē accōmodatā vel depositā vel quocūq̄ mō interest pōt dici alterius. vt. l. i. in prin. iūcto. §. ait ptor. & §. se. s. nau. cau. sta. & l. ij. in prin. & §. in hac. j. vi bo. rap. Dic q̄ ō stricta & ppria significatione significat dñium tātū vt. d. l. ij. de reli. & sump. fu. Sed de quadā significatione magis larga & iproppria cōprehendit et possessionē & detentationē. vt in ōrio. vñ grāmatici antiq̄ dicebant q̄ genitiu⁹ regit q̄cq̄ ex natura possessionis. In statutis verof lz debeam⁹ accipere fm proppriā significationē. vt. l. nō aliter. dele. ij. tī propter cōem vsum loquendi accipiam isto scōo mō. vt. d. l. libroz. v̄. q̄d ergo. & qō ibi no. facit eo. ti. l. seruos. & q̄ talis sit cōis vsus g loquendi optime facit qō no. h s. de orig. iur. l. ij. in prin. in glo. no. ar. &c. Op. & primo op. ex glo. ea q̄ tradunt ad instructionē aliquoz debēt a capite tradi. vt. l. argentarij. §. edi. s. ō eden. sed hic liber nō tradit a capite: ergo male traditur. Septē enī sunt partes. ff. vt. l. ij. §. sed cū oīa. C. ō ve. iu. enu. Hic nō incipit in aliq̄ earū cuz serta incipiat de bo. pos. septima de ver. ob. rñō. sicut iudex in iudicio fami. her. nō facit dñiam vel sepationē cōiunctarū psonarū. vt. C. cōia vtriusl. iu. l. pe. ita hic doc. q̄ fecerūt istā diuisionē voluminū noluerūt incipere volumen in ti. de bo. pos. qz noluerūt illū tractatū separare a materijs infortiati: qz eis fraternizat. Itē in ti. de ver. ob. nō incipit. qz nimis remaneret de hoc volumine. vñ ppter incōmodā diuisionē ista ps est diuisa & pars attributa infortiato pars huic volumini. ar. §. fami. her. l. antepe. & vide glo. q̄ incipit lz cuz septē. & l. vlcz ibi. fm hoc. & qō seq̄t recita h. fm hoc ista materia distincta est ab alia. ergo rubrica nō cōtinuat ō. l. i. & ij. de sta. ho. Glo. rñdet q̄ nō est separata. lz superi⁹ loquit de iure ptorio: h de eodē sed non in eundē modū. & vide glo. ibi. lz h iā est distincta materia &c. vsq̄ ad fi. Ista verba exponunt p dy. vno mō & p io. & azo. in sum. huius libri. alio mō. & alio mō p Ja. de are. Dy. exponit eodē mō. s. edicta i pponē do nō in eundē modū. qz. §. de acq̄rēdo: hic de retinendo. & sic pōt accipi cōtinuatio rubrice. Alio mō exponit p azo. eodē mō. s. pponēdo edicta nō in eūdē modū. qz. §. de iure ptorio qō ptinet ad vltimas volūtates & de actib⁹ morientiū: hic de actib⁹ viuentiū. Tertio mō exponit p ia. de are. qz. §. de iure pretorio ex quo resultat actio h de officio iudicis p qō fit nūciatio. vt. l. iij. §. bonoz. ō bo. pos. & l. i. §. de bo. pos. here. pe. ita h ō officio iudicis tractat. Ista nō est vera. nā in materia de bo. pos. ante petitā bonorū possessionē nō erat actio: lz decernebat officio iudicis k post decretā cōpetebat actio. & loquit ō actōne q̄ fit in psecutōne fm hoc. ergo remanet q̄ ista edictio fit p parte voluminis. Juxta hoc q̄ro aliq̄s in ciuitate ista vult producere statuta ciuitatis floren. an teneat pducere totū volumē statutoz. l. certe nō. qz ps pōt pduci vt h & sufficeret pducere totum vnū capl'm qō subvna rub. cōtinet. arg. §. de eden. l. bal. in. l. oēs ppli. in. ti. & vlti. col. de iusti. et iur. & bart. in. l. i. de suis et legi. & in. l. labeo. de sup. leg. & in. l. liberoz. §. qō tī. de le. ij. et q̄ in materia stricta recedat a ppio significato propter cōem vsum loquendi. firmat Ja. butri. in prima cōsti. C. & in auc. sacramenta. C. si aduer. ven. et refert do. antho. in pheemio decretaliū. & q̄ instituta habeat locū cōmunis vsus loquēdi firmat bart. in. l. i. C. de iura. calū. facit qō not. bar. in. l. non dubiū. C. de legi. in. ij. col. et ibi seq̄tur bal. & istud ē verū. & idem bal. in. l. i. ī. ij. col. in v̄. itez. C. de rerū p mu. & bar. in d. l. oēs ppli. in. vi. q. prin cipali circa iterp̄tationez declaratiuā. et ang. ī. l. lex coz. §. demuz de iniur.

g Cōis vsus dicebat imo. h q̄ cū in casu nostro statutū sit pena le nō attendi tur cōis vsus loquēdi pro quo vltra ipsuz facit. l. ita vulnerat⁹. in prin. ibi vulgo ad. l. aq̄li. & l. si dictum in prin. s. de eunc. & qō volunt glo. & qō ibi bart. in. l. q̄ si nepotes de testa. tu. & l. itē p̄tor. de suis & legi. et bal. in ca. i. in prin. de succ. feu.

h Qō not. Adde q̄ not. bar. in. l. q̄nt⁹ §. argento. ō aur. & ar. leg.

i .s. edicta. iuxta. l. ij. §. eo autez tpe. de orig. iur.

l Officio iudicis. fm gl. ī l. i. in v̄bo ignorāte. C. q̄ admitti. & p bal. in rub. ti. in scōa. q. pbat in. l. i. ff. de iurisdic. om. iu. & declarat bal. in rub. C. de cōdi. ex. l. in. ij. col.

l Totū volumē statutoz. An q̄s teneat pducere totū volumē statutorū. de quo p do. antho. in. d. c. i. vbi idē tenet: vnuz addit q̄ do. Dy. et bar. voluit in. l. fi. C. de p̄ci. impe. offe. q̄ sufficiat cedere sniam statuti lz

A

UNIVERSITEITS BIBLIOTHEEK UTRECHT
DOMEIN-ARCHIEF TE UTRECHT

formaliter verba nō edanť hoc esse vex qñ ab itelligētissimo editio fieret.alʒ cū verba multū releuent ad intellectū statuti nō esset tutū videre sniam solā.qō no.ꝛ adde bar.in.l.argentari⁹.§.edi.hic alle.ꝛ in.l.i.§. dic.quēad.tes.ape.ꝛ qō dixit in.d.l.inciuile.ꝛ multa per imol.in rub.fo. ma. Itē ista limita in inuētario tutoris.l.ij.ꝛ ibi bar.C. de ali.pu. pstā. ꝛ vide bal.in d.l.inciuile.ꝛ no.q sufficit ꝓducenti legez allegare partē p ipso ꝓducente facientē vel statutū cū additione ꝛ reliq vel ꝛc. xi.q.i. ō persona. ꝛ ibi verba legis intelligūtur fm prius dicta Itē sufficit edere pte statuti quousq facit ad ꝓpositū.xvi. q.i.de psona vbicunq de substātia statuti p Bal.p illum tex. in l.humanum. C.ō legi. do. antho.ī.c. cōtingit. de fi.ī stru.sequiť dicta bal. ꝟ angel.l.i.§.edere.p illū tex. de eden.dicat q dz edi tota rub.statuti cum nigro suo: nō totuz volumē. et ꝟ adde bar.in d.l.oēs ppli. in fi.cuz quo trāsit do.ab. in.d.c.i.de pba.aliq̄d addit ipse in.d. c.cōtingit.

m Cōtingit melius in ca. cuz psone.de priuile.in.vi.

n Sed si nō apparet. sed do.io. tenz ꝺ barto.in hoc qz ꝓbatō dz de necessitate cōcludere. ꝛ ideo cautela est q notari⁹ attestetur esse totū.non ob.l.cū de.l.qz ibi loquiť in reo qui obtinebat actore non ꝓbante. vel est speciale propter solēnitatem inuentarij.

o Cessat suspicio. Et faċ.l.fi. C. de offi.cui.iudi. ꝛ c. ad audientiā. de p argentari⁹.§.edi. Sed an sufficiat ꝓducere vnā pticulā statuti vm⁹. vť q sic.sicut dicim⁹ in particula testamenti.vt no.in.d.§.edi.ꝛ p Cy.C. de preci. impe. offerē.l.fi. Dico ꝺ.qz imo totū debet exhiberi. qz in fi.posset esse vna ptícula q̄ corrigeret ꝛ limitaret ꝓcedentia.vt.s.ō le.l.inciuile.vbi est exꝑsse casus. ꝛ idē puto in alio instō vel priuilegio.vt ibi not. ¶ Ad ꝺriū dic q quedā est edictio q̄ fit iudici.et illa dz fieri de tota scriptura.vt dixi. Quedā est edictio q̄ fit parti: vt qñ sibi dať copia eius tm̄ capituli qō facit ad cām iudice hoc examinātē ꝛ legente totū. Casus est ex de fide instru.c.cōtingit[m]. et hoc intelligo ī eo q̄ pōt totū exhibere.secus in eo q̄ nō pōt totū exhibere:vt legatari⁹ q̄ nō dz habere totū testm̄: sed partículā.ut dictū est. ¶ Sed q̄ro an illa ptícula faciat fidē.s.q̄ ꝓducta est si nō opponať.dic aut ex eo qō ꝓducitur apparet q est ptícula.vt qz notari⁹ exēplas exꝑsse hoc dixit.vel est ibi dictio ꝛc.vel aliq̄ alia que diuisionē significet ꝛ nō facit fidē.vt.d.l. icinile. Dz si nō apparet[n] ꝑsumiť totū nisi opponať ꝛ ꝓbeť ꝺriū.ar.ei⁹ qō no.§.de ꝓba.l.cū de lege. Et dz pars nō possit edere ptículā:tm̄ legislator ī quo cessat ois suspicio semp tradit nobis particulas legū.vt.§.de iudi.l.pars ffaz.ꝛ ad.l.aq̄l.l.ñ.ꝛ in volumine decretaliū q̄si ꝓ totū ponunť decretales decise. Idem in iudice q̄ facit edi particulā:ꝛ notario q̄ tradit pti pticulaz.qz in eis cessat suspicio[o].sed pars q̄ edit ad sui cōmodū totū dz edeť iudici.vt dixi. Idē dico si ī statuto est facta aliq̄ additio.qz edi debet.ar.ei⁹ qō no. in.d.l.inciuile.de le.q̄ cōtinuať. ¶ Itez quero ps q̄ opponit statutū nō esse editū totū quō ꝓbabit. rñ. ꝓducat totū statutū:vel si faciat ꝺ se excipientē ꝺ suo lo q ꝓducat totū illud tm̄ qō fuit ꝓductum sub tali forma q appareat particulā esse ꝛ plꝰ in illo statuto cōtineri. ¶ Sed q̄re appellaťur ff.nouū[p].rñ.qñq̄ appellaťur nouū.i.vltimū.vt in.§.in nouissimo.C. ō cad. tol.ꝛ.l.nouissima.j.iudi.sol.ꝛ.l.nouissime.§.qō fal.tuto.auc. ergo tria sunt volumia:istud est vltimū.scdo mō appellaťur nouū:sicut quedā interdicta appellantur a prima pte sui.vt in interdicto qō vi aut clā. ita ꝟ qz tractať de nouo ope.appellaťur ff.nouum. Tertio mō pōt dici nouū.s.eo qz nouū qñq̄ appellatur inquū.vt.l.i.in prin.§.qō q̄sq̄ iur.ꝛ iō hic dicit nouum iniquū puniēs iniq̄.his ꝑmissis veniam⁹ ad nigrū

Diuidiť ī

Hoc edicto ꝑmittitur [q] duas ptes primo ponit effectū nūciatiōis.scdo effectū remissionis.scda ibi.deinde remittiť ꝛc. Istud principiū nō dz sūmari.qz est sūmariū edicti ꝓtoris:cum id edictū ḣeat duo capita.vt.l.ꝓtor.in prin.j.e. et iō Ulpian⁹ illa duo capita sūmauit.et iō ponam⁹ casum in terminis.ꝛ glo.i.ꝟ ponit casum q̄ incipit tici⁹ edificabat ꝛc. Notabilia collige p te. ¶ Opp.dicitur ꝟ hoc edicto.videť q male dicat cū hoc ꝓnomē hoc[r] est demōstratiuū ad oculū. vt.l.nemo dubitat. ꝛ.l.hoc articulo.§.de here.īsti.ꝛ.j.de ẋ.ob.l.si stipl'atus fuero hāc sūmā.sed istud edictū nō ponit ꝟ sz.j. eo.iō debuit dicere illo.glo.volēs euitare ꝺriū dicit q ꝟ ꝓphetizat.ꝛ sic fateť ꝺriū.ꝛ ita in plurib⁹ locis facit.vt.l.i.de pac.ꝛ.l.i.§.qō q̄sq̄ iu.ꝛ.l.i.in prin. scrip.ꝛ no. Cy.in.l.fi.C. de preci.impe.offe.ꝛ imol.in rub.fo. ma.

p .ff.nouuz. Quot modis dicatur nouū ꝛ quare dicatur nouū. pōt etiā responderi q est nomē magistrale et sic nō attendendū. vt no.in l.ij.C. de consti.pecu.ꝛ in rub.ff.fol.ma.

Hoc edicto ꝑmittiť. Et que fuerit ratio huius edicti. vide tex.in l.i.§.et parui j.quod vi aut clam. qui ad hoc est sing. fm Lodo.j. e.l.§.i. in pri.

r Pronomē hoc. De pronomīe ꝟ hec hoc. qō not. ꝓ teste. ꝛ idē est ī verbovi deo.tex.est ꝛ ibi bart.in.l. ites labeo.§. si quis sic fecit.j.ō iniur.

s Sustinerí dictū testiś ꝛ de hoc pdo.io. late in l.inter stipulantē.§.i.dō. obl.ꝛ contra bar.facit qō ipse not. in.l. res.j.de fal.

t Qō interdictū. edictū ꝛ interdictuz in quo differant. de hoc dic vt habeť latius hic ꝓ imo.quot ār capita habe at hoc edictū vide latius ꝛ pulchrius p ang.in.l.prętor.in princi. j.eo. quem ꝟ refert Imol. ꝛ quādo no. bart.post gl. in.d.l.prętor §.nonnulli.

v Quid dicemus. Aduerte qz ista opi.non fuit

ſ.de capi.di. Glo.nō bene dicit cuz ꝓphetizare fm theologos fiat duob⁹ modis.primo dicere ꝑterita inuisa ꝛ incognita.vt fecit Moyses in genesi. scdo mō dicere ea q̄ ventura sūt vt fecerūt alij ꝓphete.sz cū Ulpian⁹ viderit ꝛ cognouerit hoc edictū.ergo ñ ꝓphetizauit. Dic ergo q ꝓnomē hoc est demōstratiuū ad oculū corporis ꝛ ad oculū ītellect⁹. vt.l. hec actio.de calū.et.l.hec actio.de eden.ꝛ.s.de fui.rus. ꝑdi.l.i.in quib⁹ incorporalia demonstranť ꝑ hoc ꝓnomē hic ꝛ hec ꝛ hoc. Licet glo.dicat aliter ꝛ male in.l.meui⁹.§.duobus.de le.ij.ꝛ ibi scripsi. Per hoc pōt sustineri dictū testis[s] q̄ examinabať in palacio ptātis.ꝛ sup vno articulo dixit ꝺctū celebratū in palatio epi sup alio articulo dixit in hoc palatio. nā referť ad oculuz ītellect⁹ hoc palatio.s.epi.de quo.s. dixerat:nō ad oculos corporis.ar.ex de testi.c.cū tu allegas.nisi cā ꝓtrarietatis euitande intelligerē q demōstrareť res corporalis.ꝓ ea q̄ not.in.d.§.duobus. ¶ Procedo vlteri⁹ dř ꝟ edicto.ad istud op.ꝛ vť q ītedictū[t] dēat appellari.vt.l.ꝓtor.in prin.ꝛ.§. i.j.e. Glo.q̄ est ꝟ fateť ꝺriū.ꝛ est sup ꝺbo edicto.ꝛ ē tertia.glo.ibi ꝟ appellaťur ītedictū. An ista glo.bene dicat debem⁹ scire q̄d est edictū ꝛ q̄d interdictum ꝛ gl.in.l.ꝓtor.§.i.j.e.d.q est dřia q̄ntū inter causam ꝛ causatū.qz sicut actō causať ab obligatōe:ita ītedictū causať ab edicto.qō tenet Ja.de are. sed non bñ dicit.qz actio q̄ daťur ex edicto nō sp est interdictū: imo vocaťur actio in factū.vt.l.fi.de eo ꝓ quē fac.erit. ꝛ io.in arboze sepauit edicta ab interdictis. Rof.in libellis in ti.de edictis.dicit q interdicta sunt qñ prętor aliq̄d ꝑcipe ꝑcipit vt id restituas vim fieri veto ꝛ silia.vt ptz q̄si in oīb⁹ interdictis. Edicta sunt cū loq̄ť cū q̄dā modificatione vt actionē dabo.vt.l. si q̄s id qō.de iurisdi.om.iu.ꝛ de his q̄ dele.vel effu.l.i. in pri. ꝛ.l.si ẋo.§.ꝓtor ait. Ista verba ros. confunduntur per l.i.in prin.j.ne vis fi.ei. vbi ꝑcise nō loquiť. ꝛ tm̄ dicitur ītedictū.q̄d dicem⁹ v. edictū ab ītedicto differt vt gen⁹ ꝛ spēs.ꝛ edictū est nomē generis. vt in.§.cō stat.instī.de iure na.gen.ꝛ ci. Diuidiť aūt in edictū ꝛ interdictū.vt in adoptione dicim⁹ in.l.ij.§.de adop. ¶ Sed qō cognoscit vna spēs ab altera[ť]. tex.in instī.de interdi.in prin.ꝛ.§.sunt tm̄. Hoc declarat dicit ibi ītedictū.i.inter duos dictū. Nā q̄ñcunq̄ erat qō inter duos ꝛ ꝓtor aliq̄d inter eos statuebat: tūc vocabať interdictū.ꝛ de istis cōponiť liber ꝺ ītedictis nec curo q̄bus verbis nec q̄liter loquať. sz qñ est positū ex libz̄ū de ītedictis.ꝛ tūc sto verbis ros. qz qñ loquiť ꝑceptiue ꝑcise tūc diceť interdictū.qz ex verbis apparet inter duos redditū.vbi vero nō essz inter duos redditū.sz ꝓtor ex suo officio facit tūc dicit edictū.ex hoc sequitur q istud est interdictū.qz ex ẋ bis q̄ ponunť in.l.ꝓtor.in prin.j.e.apparet inť duos redditū.ꝟ ergo iuriscōsul.appellat edictū vtens nomine generis ibi interdictū vtēs noīe spēi. ¶ Opp. dicit ꝟ q nunciatio ꝑmittiť hoc edicto. Cōtra.j.toto illo edicto nō repit q nunciatio ꝑmittať. vt in.l. ꝓtor.j.e.dicit glo.q eoipso q ꝑcepit destrui factuz post nunciationē vť ꝑmittere denūciatiōz.dy.pbat ista glo.qz q̄ñcunq̄ ꝑmittunť sequētia ꝛ ꝓcedētia.ar. ꝺ.de serui.ru.ꝑ.l.iij.§.q̄ hz.ꝛ cōia ꝑdi.l.refectis.ꝛ.j.ō bar.sed glo.in.l.prętor.j.eo.vbi vide in prin.

x Ab altera. Modus cognoscendi edictuz ab interdicto hic clari⁹ vide per imol.

p Qñ est certũ. Adde glo.in.c.i.ex eo.facit qđ no.glo. ꝛ no. in.l.ij.s.si quis in ius voca. 3 Rñdeo primo ex aliquo ĩstro.do.io.hic cõtra qꝫ ĩstrm multa possiunt opponi qđ corroborꝫ p ea q̃ dixi post bart. in.l.si q̃s inficiat.s.depositi.sed q̃ instrm inducat manifestũ.est ter. cũ glo.in.l.fi.C.de re.credi. a Rẽ manifestã. Que faciant rẽ manifestã ꝛ q̃ non vide q̃ nota. Imo.in.c.cõstitutis.ỏ fil. pbit. ꝛ alibi dixit imol.q̃ nõ põt de cã liquere nec li quidũ dꝫ nisi post cõclusio nẽ i cãsita dicit glo.in.c.si gnificauerũt de testi. ꝛ videtur q̃ tũc nõ possit cõpromitti sed forte ꝺrũ est ver?.qꝫ quo usq̃ põt appellari a sententia lꝫ trãsigere ꝛ cõpromitti. Et adde Inno.in c.ex insinuatione.de ap. ꝛ dixit Bal. in.l. generali de iurisdict. omn. iudic. ec.q̃ scriptura iducẽ noto rũ. ꝛ dic no. Inn.in.c. statuim?.de off. dele.q̃ cõfessio iducit notoriũ ꝛ etiaꝫ alia inducit notoriũ.de q̃ b? ibi ꝛ bar. in.l.ab accusatore.ĵ. ad turp.ꝛ pfessio ẽt iducit not. vt tenet bal. in.l.i.C. ỏ iudi.ꝛ in.l. ppe randuꝫ. in fi. pr̃in.eo. ti. in ꝺrũ vr̃ ter.ĩ l.ij.C. quoꝝ appel.vbi cõfessus nõ appellat.ca.romana. de ap pel.in.vi. vbi dr̃ q̃ q̃ crimẽ est manifestuꝫ appellaꝫ. ꝛ facẽ qđ dixi in.l.nõ tñ.ĵ. de ap. ꝛ q̃ sñia ꝛ cõfessio in iure inducãt notoriuꝫ. ego allego casum in.c.fi. de coha.cle. ꝛ mu. ꝛ adde ter.in.c.cũ spãli.s. porro. de ap. qđ est verũ fm Io. ꝛ do.anth. ibi nisi ꝺ cõfessionẽ opponeretur al's impugnarẽ qđ est no. fm eos. ꝛ dicit do. anto. in. d. c. fi. p illũ ter. q̃ iti. actuq̃ priua. l. veteres. Ad istđ op. fortiꝫ ter. dicit pmittit ꝛ sic denotat veritatẽ. ꝛ gl. dicit pmitti videt. ꝛ sic denotat fictionẽ. vt. l. i. s. deiecisse. ĵ. de vi ꝛ vi ar. rñ. ex. l. dr̃ qđ est ex ỽbis: ꝛ qđ est ex mẽte. vt ĵ. de ver. sig. l. noĩs ꝛ rei. s. ỽbũ ex legib?. vñ iurisco. q̃ dixit pmittit fateor ex mente. ꝛ sic vere glo. cõsiderat ỽba legis. ꝛ sic dicit verũ qꝫ nõ ex verbis pmittit nisi ficte. tangit etiã vbi pbat hoc. ĵ. e. l. p̃tor. s. i. ꝛ ibi dicã in pr̃in. Op. dr̃ b q̃ ipso q̃ mandat destrui: ꝛ sic penã ĩponit annullat p̃cedẽs act?. ỏ. s. de repu. l. fi. dicã. ĵ. e. l. p̃tor. s. i. Op. s. Vne q̃s eũ q̃ in ius voc. fu. l. i. ꝛ ij. vbi vr̃ posse cõtẽni qñcũq̃ qñ nõ iure fit. rñ. q̃dã b? iõ. qꝫ auctoritas p̃toris ꝺtinet sed certe ꝛ ibi ꝺtinet. vñ dicit rof. in libellis suis vnũ verbũ notabile qđ intelligit b qñ est dubiuꝫ te hre ius vel nõ: sed qñ est certũ te nõ hre ius põt sperni p. d. l. ij. ꝛ videm?. q̃ q̃ hꝫ vsũfruc. ꝛ nũciat dño ei?. q̃ nũciatio sperni. qꝫ cõstat q̃ nõ hꝫ ius. vt. ĵ. ea. l. s. fi. cũ l. se. multo magis in alio q̃ nõ hꝫ aliqđ ius. ꝛ illđ vult ĩuere glo. q̃ dicit ꝛ incipit: q̃ ex postfacto apparebit ꝛc. ergo si nũc apparet esset idẽ qđ p?. ꝛ hoc vr̃ tenere glo. magꝫ hic posita in pr̃in. ꝛ ĵ. e. l. de pupillo. s. ĩpositiuã. sup ỽ. fecit. ꝛ facit bñ ter. ĵ. e. s. nuncia mus. ỽ. q̃ si in mari. ꝛ glo. sentit. ĵ. e. s. nũc videamus in glo. sup ỽbo pssone. ꝛ in. s. iure nr̃o. sup verbo ptinẽt. ꝛ hoc ẽt sentit Io. ꝛ Az. in sum. b?ti. ꝛ Spe. in ti. de ope. no. nũ. ỽ. sed nunq̃d verũ. ꝛ ego iã cõsulendo tenui. Op. ĵ. e. l. s. fi q̃s edificiuꝫ. ꝛ. s. q̃ op?. dic q̃ b quantũ ad op? nouũ: ibi quantũ ad op? reficiẽduꝫ Op. ĵ. e. l. de pupillo. s. i. in pr̃in. Io. gl. q̃ debet intelligere de nũciatione legitima. ꝛ hic glo. iacet in hoc. ꝛ adde q̃ si est nunciatio ĩcõgrue facta ꝛ ĩepta nõ valet ꝛ spernit. vt. l. de pupillo. s. nũciationem. et no. in pr̃in. magne gl. b. Itẽ qñ esset inualida ꝓpter cãm omissam. vt est in libello. qꝫ ꝺr̃ inseri cã si petit a pte. vt in. l. fi. C. de an. excep. ꝛ in teste q̃ nõ ꝺr̃ reddere cãm nisi interrogẽt. vt. l. solaꝫ. C. de testi. ꝛ vide istã glo. no. quã tenet Dy. ꝛ incipit glo. legitima ꝛc. Tenet ergo glo. q̃ cã ꝺr̃ exprimi si petat. ỏ hoc statim dicã in qõnib?. Op. q̃ cã nõ sit exprimenda lꝫ sit ꝓ rõne volũtas. vt. l. qꝫ poterat. ad trebel. glo. nõ soluit. Di. dicit ibi repudiãdo neminẽ grauat: lꝫ se exonerat. hic grauat edificantẽ. sed certe ibi videt grauare legatarios. vt. l. si nemo. de testa. tu. sed ibi nõ grauat ĩferendo dãnũ: lꝫ nõ cõcedẽdo lucrum. Celenio ad qõnes circa primã istã ptem. q̃ro dixi q̃ nũciatio poterit sperni q̃ñ est certũ nũciatorẽ non hre ius nũciandi: quõ põt hoc esse certũ. Rñ. ñõ. primo ex aliquo ĩstrꝫ cõfecto inter nunciatorẽ ꝛ eum cui fit nũciatio. ar. eius qđ dicit de fructuario q̃ ñ pt denũciare ꝺño. Item si hoc esset alias iudicatuꝫ p sñiam. Itẽ si hoc indicat euidentia facti. vtputa qꝫ nũcians nil hꝫ ibi. ꝓprie cui possit deberi seruit?. ar. ĵ. e. l. nõ solũ. in pr̃in. ꝛ p cõsequẽs nullũ timet dãnuꝫ Itẽ nõ nocet publico qꝫ edificat infra termios limitatos. vt in. l. fi. s. fini. regũ. Idẽ si esset facta limitatio ex forma alicui? statuti. vt. C. de edi. priua. l. i. vbi est hoc exp̃ssum. ꝛ p̃dicta faciunt rẽ manifestã. vt ex de ver. sig. c. cũ olim. Scđo q̃ro an in nunciatiõe cõfessio ĩta demũ inducit notoriuꝫ si est facta in iudicio. ꝛ intellige q̃ istud est notoriũ iur?. vt no. bal. in. l. et quidã. in. r. col. ĵ. de accu. Adde Inno. in. c. p tuas. de testi. ꝛ in. d. c. ex insinuatione. ꝛ in de. appellanti. de ap. b Videat petere. An videat peti insertio cãe per ista verba: nescio qđ dicis ꝛ libenter vellẽ scire. et adde qđ not. bart. dẽat inseri cã. ꝛ glo. b q̃ sic. si petat sicut in libello et in teste. al's sec? hoc tenet Dy. ꝛ in spe. in ti. de pcu. s. fi. ỽ. sed nũ q̃d sufficit si solũ. sed gl. ĵ. e. l. nou solũ. s sed cũ iure. vr̃ indistincte tenere q̃ cã ꝺr̃ inseri. dy. dicit q̃ hec glo. loquit in actu nũciandi: ibi in ꝓsecutõne nunciat?. Credo glo. ꝛ dy. bñ dicere. sed hoc q̃ dicit dy. de ꝓsecutione infra declarabo. rõ. qꝫ sup hac nũciatione ꝓcedit sicut sup libello. vt. ĵ. e. l. de pupillo. s. q̃ op?. cũ glo. merito cã inseret ad petitionẽ pt? sicut in alio libello. lꝫ hoc intelligo nisi nũciatio fiat p p̃torẽ tũc cã ꝺr̃ peti cor̃ã p̃tore: nõ in ipso actu nũciãdi. vt colligit ex. l. de pupillo. s. meminisse. ĵ. e. in forma nũciationis fiende p p̃torẽ. vt ibi dicaꝫ. ꝛ hec vera intelligo in nũciatione noui opis. In aliis autẽ nunciationib? ꝛ ꝓtestationib? an dẽat inseri. dicã ĵ. e. l. de pupillo. s. si q̃s ipsi. vbi tractabo materiã ꝓtestationis. Tertio quero. dixi pte petente debꝫ iseri cã. q̃d si pars nõ petit exp̃sse. lꝫ dicit ego nescio q̃re me impedias libenter scirẽ an p hoc videat petere b dico q̃ sic. vt. s. de le. i. l. et eo mõ. ꝛ. l. etiam hoc mõ. ꝛ de acq̃. here. l. si q̃s mihi bona. s. pater. lꝫ Cy. ꝛ Ioe. ỏ. C. in q̃. cau. in ĩte. resti. nõ est ne. l. in minoriũ. qꝫ dicit q̃ ista sunt verba enunciatiua q̃ nõ iducit dispõnẽ nisi i vltimis volũtatib?. ita dicit ipsi ibi in vij. q. lꝫ male dicit. qꝫ. d. s. pr̃ non loquit in vltimis volũtatib?: lꝫ in dispõne inter viuos. Preterea nõ sunt verba enũciatiua: imo dispositiua. vt. d. ll. nam si essent enũciatiua cũ sint de futuro nõ inducerẽt dispositionẽ. vt. l. ticia cũ testõ. in pr̃in. de le. ij. ꝛ no. ĵ. ỏ dona. l. ex hac. ergo ptꝫ q̃ sunt dispositiua. lꝫ curialius loquat q̃ si instãter peterꝫ. Quarto quero q̃d si exp̃ssionẽ cãe nõ petit dñs: sed oparij c qui sunt ibi ꝓ dño. puto sufficere. vt. ĵ. q̃ vi aut dã. l. phibere. in pr̃in. ꝛ qꝫ hic tractat de tuẽda possessione dñi. ergo ꝛc. vt. l. i. C. si p vim vel alio mõ. ꝛ qꝫ. l. pmittit ĩ eor? psonã expediri actũ nunciãdi. vt. ĵ. e. l. de pupillo. s. nũciare. ergo ꝛc. vt no. ĵ. e. l. cũ pcu. in pr̃in. in ỽbo remissio. in glo. circa fi. Quito quero vsq̃ ad qđ tps põt peti ista exp̃ssio cãe. rñ. in ipso actu nunciandi. ita loquit b glo. ꝛ dy. et bñ. p? nũciationẽ autẽ pfectã q̃sitũ est ius nunciãti. ꝛ sic petẽdo extra iudiciũ cãm exprimi nõ pimet illđ ius. ar. C. de dona. q̃ sub mõ. l. pfectã. lꝫ si vult põt denũciantẽ trahere ad iudiciũ ꝛ auctore p̃tore postulare exprimi causaꝫ ꝛ q̃ iuret de calũnia. vt. ĵ. e. l. de pupillo. s. qui opus ꝛ qđ ibi dicã. Sexto q̃ro q̃d si nunciãs exprimit cãm in genere. puta d ego nũcio cã iuris mei cõseruãdi vel cã seruitutis fundo vel domui mee debite. rñ. credo q̃ sicut in libello ꝺr̃ ita dare dicere q̃ aduersari?. su? possit deliberare an velit cedere vel cõtẽdere. vt. s. ỏ eden. l. i. ita b p ea q̃ dicta sũt. al's põt sperni nũciatio. Septio q̃ro q̃d si dicit ego nũcio q̃ tu edificas vel edificare facis ỏ talez fuitutẽ domui mee debitã. vl' qꝫ edificas in solo meo: an hoc sufficiat. vr̃ q̃ sic. vt. ĵ. e. l. s. nunciam?. ꝛ. l. de pupillo. s. ĩpositiuã. dico sic cã e q̃ exprimit ꝺr̃ esse legitima talis q̃ cõcludat: sicut dicim? de cã q̃ inserit in libello. s. de eden. l. i. in pr̃in. ꝛ ĵ. de doli excep. l. ij. s. circa. sed posito q̃ sit verũ q̃ domui tui nunciatoris debeat seruire

c Sed operarij. Hic cogita an declaratio cãe debeat fieri operarijs an dño p id qđ no. in. l. fuuꝫ s. nũc videamus. de ver. obli. ꝛ adde qđ not. bart. in. s. nũciatõ in fi. pr̃ime colũ. ĵ. e. l.

d In genere. vtrũ gñal' causa in denũciatõe sufficiat. sed puto q̃ nõ req̃ratur magis specialis causa. qꝫ in realibus etiã in libello nõ põt quis cogi ad exp̃ssionem specialis cãe l. et an eãdeꝫ. s. actiones. de excep. reiud. ꝛ ibi bar. to. ꝛ no. glo. ĩ l. i. in pr̃in. s. de eden. cum cõcor. ꝛ q̃ fit in rem: ẽ ter. in. l. fi. ĵ. e. nisi simplicit dixerit causa iuris mei ꝛc.

e Dico sic cã Sed do. io. hic dicit q̃ in quantũ bar. voluit nũciãtẽ debere nũciationẽ narrare q̃tenꝫ est in positione seruitutis. qꝫ al's causa ñ cõcluderet ỏ necessitate. p l. fi. hic alleg. dicit do. Io. hic esse aliter. ut hic per eũ. ꝛ p opi. do. Io. facit in terminis qđ dixit bar. in. l. in pruinciali. s. i. ĵ. e. ꝛ ibi ponderat do. Io. Itẽ adde q̃ idem bar. in. l. de pupillo. s. si quis ipsi pretori. In. xiiij. q. ĵ. eo. ꝛ bar. post glo. in. l. i. s. i. ĵ. qđ vi aut clã. vbi allegat istã

l. penultima quã allegat hic vt sp tenuisse nõ esse necesse nũciã tẽ esse in positiõe si recte cõsiderabis. ⁊ idẽ etiã in ĩterdicto qõ vi aut clam. ⁊ hoc ẽt ponderat Jmol. in.d.§.si quis ipsi.⁊ de hoc exp̃sse ỹ bar. videt casus nõ cauillando lꝛa in.l. de pupillo. ĩ §.meminisse. ibi:at si ĩ suo ĵ.eo.quez ad hoc etiaz ibi ponderauit Jmol. ⁊ adde q̃ dixi ĩ.d. l.i.⁊.ij.ĵ.qõvi aut clam.⁊videtur sensisse bart. in.d.§. memisse.bar. tñ in.l.stipl'atio.in.§.dicit ĵ.e.tenet opi. quã etiã ꝑ tenuit.sz imol. ad hoc ibi ỹ. vt ibi scripsi. ⁊ lodo. etiaz in.d.§. si quis ipsi.in ver. et tene mẽti ⁊c. tenet ỹ bart. hic.

f ¶Et istud ẽ verũ.vide tñ tex. iũcta gl. in ℞bo. veri similibus.ibi necesse in ca. bene. de ap. glo.tñ videt aliter dicere ꝑ bar.in.c.cũ sit romana. in verbo pas sim.e.ti.et ad de q̃ no. bar. cuz his q̃ ibi dixi in.l. fi.ĵ. de ap. recip. lod. hic tenz contra bart.

g ¶Undecõ quero. viꝰ ꝑ no.ꝑ imo.⁊ vide qõ not.ia. de bel. in.l.iij C.de noua. tus si tñ nõ es in quasi possessiõe ipsi⁹ nõ põt me vtẽtẽ ỹ libertatẽ ipedire.vt.l.pe.ĵ.ỏ aq̃ quoti.⁊ esti. ⁊ dicetur.ĵ.e.l.si ꝓius.⁊ iõ ꝑ cã deberet dicere. qz edificas ỹ talẽ seruitutẽ in cui⁹ possessione suz. vt.d.l. pe. ĵ.ỏ aq̃ quot.⁊ esti. Jdẽ si dico qz edificas in meo.qz si nõ possideo nõ possum te molestare in tua pacifica possessione. ℙredicta vera nisi possideres a me nunciante vi clã vel p̃cario.qz tũc te ipune turbo. vt.l.i.ĩ fi.cũ gl.⁊.l.se.ĵ.vti pos. ⁊.ĵ.e.l.§.in opis.⁊ ibi dicã. fateor tñ q ꝑ si edificãs faceret aliqỏ edificiuz ꝑ qỏ mihi fieret p̃iudiciũ in vẽdicat. seruitus vel dñij. q tũc p̃dicta esset iusta cã.puta si aliq̃s edificat sepulchr̃ vel eccl'am ỹ seruitutẽ:vel in meo.lz ego nõ suz ĩ possessione vl' q̃si iusta est cã nũciandi.qz ex hoc cã mea efficeret dur̃ioꝛ:qm̃ iudices magis fauẽt reb⁹ sacris ⁊ religios q̃ alijs.vt.§.ỏ reli.l.sunt psone. in fi. ⁊ ar. ad p̃dicta.§.si ex nota.cã agat.l.pe.⁊ hoc dicit ter.ĩ d.l.pe.de aq̃ quoti.ibi sine p̃iudicio fuituz ⁊c. Jtez fateor q si esset nũcians in possessione vel q̃si.et hoc esset manifestũ:nõ esz necesse exp̃imi. Eadẽ.n.rõne q̃ nũciatio manifeste calũnioꝛa spernit.vt dixi: eadẽ rõne petitio exp̃ssionis cãe si est calũnioꝛa põt sperni. ¶Octauo q̃ro vtrũ in ꝓsecutione nunciatõnis debeã ꝓbare istã cãm legitimã quã exp̃ssi esse verã ¶Circa hoc dic q ꝓsecutio nũciatiõis fit q̃ñz. qz nũcians petit destrui qỏ factũ est nũciatõne ꝓcepta ⁊ tũc nõ ẽ necesse ꝓbare veritatẽ cãe:ĩmo si edificãs vellet ꝓbare se hr̃e ius edificandi nõ admitteret.vt in.§.sz si is.ĵ.e. vel nisi ꝓbaret hoc manifestum fuisse tpe nunciationis.vt.§.dixi.q̃ñz fit ꝓsecutio nũciationis.qz nũciãs agit vt sua nũciatio firma maneat vel ille cui facta est nũciatio petit remissionẽ. vt.ĵ.e.l de pupillo.§.qui op⁹.⁊.§.q̃ remissionẽ.tũc dz ꝓbari de veritate cãe.⁊ cognita veritate remittet nũciatio:eaten⁹ q̃tenus is q̃ nũciauit ius nũciandi nõ hz vt hic.⁊ statim dicã circa gl.magnã. ¶Nono q̃ro nũq̃d in ꝓsecutione nũciatiõis potero ꝓsequi aliaz cãm ab exp̃ssa.vr̃ q sic:fiẽ in appellatõe.vt.ĵ.de ap. l.iij.§.q̃d ergo.⁊ ista nũciatio est q̃daz appellatio exẽ iudiciũ.vt no.exẽ de ap.c.cũ sit romana.§.si vero. Jn ỹriũ facit.qz in libello cãe p̃incipalis nõ possum ꝓsequi aliã cãm.vt.l.edita actio. C.de eden.⁊.ĵ.de exep.rei iud.l.⁊ an eandẽ.§.actiones.⁊ istud est verꝫ nõ ob.qỏ dicit q hec est q̃dã appellatio. qz posito q sit verũ.d.l.iij.§.q̃d ergo. loquit in appellatione a diffinitiua.sed sec⁹ in appellatiõe ab interlocutoꝛia vel extraiudiciali.vt exẽ de appel.c.i.li.vi. ¶Decimo q̃ro an in ꝓsecutione cãe possum exp̃sse adijcere vel detrahere aliquã q̃litatẽ.⁊ vr̃ q sic. vt.l.in delictis.§.si detracta.de nox.⁊ hoc verũ. Jn ỹriũ vr̃ casus in de. de ele.c.cõstitutiõz.sz puto illud spãle ĩ ill' causis. ¶Undecimo q̃ro⁸⁹⁷ nũc venio ad.q.§pe. in.d.§.fi.x̃.sz nũq̃d sufficit.de ꝓcura.vos scitis q si cessionari⁹ nõ denũciet debitoꝛi põt soluere cedenti sz pone q cessionari⁹ dixit nũcio ne soluas:an suffic. §pe.dicit aut ille cui fit nũciatio petit cãm ĩseri aut nõ.vt h. in glo.⁊ dixi.§.Sed §pec.dicit ỹ ter.in.l. nomẽ.C.q̃ res pig.ob.pos.vbi dicit q dz fieri certioꝛ de obligatione seu cessione.vñ nõ sufficit sola nũciatio:sz debeo ostẽdere sibi instr̃m cessionis vel obligationis.⁊ legere ẽt sibi ⁊ copiã dare.vt.d.l.nomẽ ⁊ in cle.de elec.c.cãm.in fi.⁊.§.deposi.l.si q̃s inficiatur. ¶Jtẽ qỏ h oꝛ q cã nõ dz inseri nisi petat̃ non hz locũ in alijs nũciationib⁹.vt.l.denũciasse.ĵ.de adul.⁊ dicã plene.ĵ.eo.l.de pupillo.§.si q̃s ipsi.ter.tñ videt ponere modũ denũciandi.s.q sufficiat dicere nũcio ne soluas. vt.§.lad treb.l.si heres.in fi.⁊ glo. §.de pig.l.grege.§.cũ pignoꝛi.sup ℞bo solutoꝛ.sed semp intelligo cũ cã ita q certioꝛet.dicã pleni⁹ i materia ꝓtestationis. ¶Venio ad scõam ptem ⁊ op. dicit hic deinde ⁊c.imo in alio edicto:nõ in isto.vt.l. p̃toꝛ.§.deinde.due sunt solutiões.vna est q eoipso q mandat destrui factũ ante remissionẽ vr̃ pmittere remissionẽ:hoc nõ placet.cũ eiũ exp̃ssuz fit edictũ de remissione sub isto nõ cõtinet tacite.ar.de ℞.ob. l.doli clausula.⁊ de penis.l.sanctio legũ. §ol.ergo glo.scõo sic q deinde remittit.s.alio edicto. vt in.§. deinde. Nu potes dicere q eodẽ edicto fit remissio eodẽ:dico habẽte duo capita.qỏ vr̃ dicere gl.ĵ.pri. in verbo remittet q̃ incipit si iure opus. Alij intelligũt q fit remissio alio edicto cui⁹ verba nõ habem⁹ qỏ nõ plz.vt dicã.ĵ.pri.§. ¶Alteri⁹ op.⁊ nũc ĩtro glo.mag.qz tñ est multũ intricata ⁊ difficilioꝛ q̃ sit ĩ hoc libꝛo. Nuide glo.in partes duas.primo expedit vnũ ỹriũ.scõo aliud.scõa ps ibi:sz vr̃ huic respõso ỹ ⁊c. Jtẽ ad euidentiã ptis prime p̃mitto q remissio est tripler.q̃dã fit ab hoie:q̃dã a lege.q̃dã a iudice.ab hoie fit q̃ñ ille cui nũciauit sua sponte remittit ⁊ de hoc nihil h̃.nec in ter.nec in gl.sed. ĵ.de remiss. l.i.⁊ qỏ vi aut clam.l.vim facit.§.tamdiu. A lege fit duob⁹ modis.primo q̃ñ ipso iure nũciatio est nulla ex defectu psone:rei vl' cãe.vt dixi.§. Mñqz fit remissio a iure p̃stita satisdatione vl' oblata ⁊ nõ recepta. vt.l.p̃toꝛ.§.deinde.⁊.§.se.⁊ de istis loquit hic fm diuersas solutiones. A iudice vero fit remissio duob⁹ modis.vno mõ facta nũciatione ptes vadũt ad iudicẽ ⁊ iudex cognoscit.⁊ si reperit nũciantez nõ habere ius:remittit nũciationẽ nulla p̃stita satisdatiõe ⁊ de hoc etiã loquit ti.de remis.⁊.ĵ.e.l.de pupillo.§. q opus.⁊.§.q remissionẽ. Alio mõ facta nunciatiõe ⁊ p̃stita satisdatione ille ꝓcessit in ope⁊ iudex cognoscit ⁊ remittit nũciationẽ:fm qỏ repit edificantẽ hr̃e iusticiã.sic loquit.l.p̃toꝛ.§.deinde.⁊.l.stipl'atio.§. hz añt.⁊ de his etiã itelligit h fm diuersas so. ¶His p̃missis op.dicat h q remittit eaten⁹ q̃ten⁹ ⁊c.sz certe imo vr̃ q in totũ fiat remissio siue loq̃ris de remissione q̃ fit p̃stita satisdatione.vt.l.p̃toꝛ.§.hoc interdictũ.el.ij.⁊.l.de pupillo.§.si is.siue de remissione legis q̃ fit q̃ñ nũciatio est nulla.vt dictuz est. ¶℞o hui⁹ ỹrij solu.debetis scire q q̃dã habẽt h l'ram negatiuã:quidã affirmatiuã. ℙrout est l'a affirmatiua ỹriũ nõ ob.sed ꝺcoꝛdat.sed ꝓut est l'a negatiua tũc ob.ỹriũ. ¶℞o hui⁹ solu.debes scire q he dictiones eaten⁹ q̃tenus sumunt̃ altero de tribus modis.vel causatiue:vel tp̃al'r: vel quãtitatiue. sic ergo dico q remittit̃ nũciatio p̃stita satisdatõe l' cã nulla allegata.vl' si al's nũciatio est nll'a eaten⁹ q̃ten⁹.i.iõ qz ius ꝓhibendi nõ h̃et.⁊ sic loquit h de triplici remissione legis.⁊ hoc vult dicere p̃in.hui⁹ gl.vsqz ibi vel dic scõo ⁊c.certe q̃ten⁹ loquit̃ de remissiõe legis q̃ fit ipso iure nũciatione exñte nulla verũ est in se.sz quantũ ad istũ ter.nõ est bene dictũ.qz h ter. loquit̃ de remissione q̃ fit ꝑ edictũ positũ in.§.deinde. vt dixi.§.ꝓrio ỹrio.⁊ sic de illa q̃ fit p̃stita satisdatiõe. et sic de hac remissione legis nil ad ꝓpositũ.⁊ iõ de ea amplius in hoc ỹrio nõ fiat mẽtio. sed ꝓut loq̃mur de remissione q̃ fit p̃stita satisdatione. vtrũ bene dicat est videndũ.⁊ vr̃ q nõ.nã q̃ offert satisdatio p̃t dicere nũciatoꝛ nolo recipe hodie.ostat hodie agat̃ ⁊ in nullo fiet remissio.ar.§.vt in pos.le.l.si is a quo. in p̃in. §o.dicit glo.intelligo q̃ñ nũciãs hoc nõ dicit.sed si diceret hodie ostat ⁊c.tũc fatet ỹriũ. ⁊ istỏ vult dicere glo.ibi.vel dic q̃rto ⁊c.qỏ debes cõtinuare ad istud p̃in.⁊ tũc differt̃ edificatio vsqz ad tres menses.vt.l.fi.C.de edi.p̃iua. al's est.l.i.C.de oper. no.nũ.⁊.c.fi.exẽ eo.⁊ dicã.ĵ.eo.l.p̃toꝛ.§.si q̃s paratus ¶Jtẽ ỹ istud op.tu dicis q p̃stita satisdatione fit ĩ totũ remissio.hoc vr̃ ỹ ter.istũ q̃ dicit eaten⁹ quatenus ⁊c.§o.dicit glo.itelligo q̃ten⁹ nõ haberet. qz ĩ totũ nõ hz,in nullo ei vr̃ hr̃e p̃stita satisdatõe,⁊ istỏ

vult dicere glo.ibi.vel dic quinto ⁊c. vsq; ibi.vel vi
põt poni exemplũ ⁊c.⁊ sic illa duo dicta sunt due so
lutiones oppositionũ q̃ fiũt ꝺ primã sol.Et ſm oẽs
istas ista verba ponunt causatiue.ista est bona sol.
in se nõ tñ quãtũ ad hũc tex.q; ꝺ loquit de remissio
ne q̃ fit ſm mẽsurã iuris quot ptes habent:sed in re
missione q̃ fit pstita satisdatõne nullo mõ ius partis
discutit.ergo de ea ꝺ nõ loq̃mur. Soluit ergo alio
mõ videlicet q; ista verba legant tpaliter.s. eaten⁹.i.
vsq; ad id tps. q̃tenus.i.vsq; ad qõ ⁊c.put dicit gl.
ibi.vel dic scõo ⁊c.q̃ est clara.ista so.nõ placz.q; tex.
loq̃tur de remissione que fit ſm mẽsurã iuris: nõ ſm
mensurã tpis. Soluit ergo alio mõ.s.q; ista ꝟba po
nant quantitatiue.vt dicit gl.ibi. Vel dic tertio ⁊c.
⁊ ibi vel põt poni exẽplũ ⁊c.que due idẽ dicunt.⁊ in
hoc differũt.q; ibi vel ponit ⁊c.fuit additio. ⁊ loqui
tur aliquãtulũ clarius. Ista so.etiã nõ placet.q; ꝺ lo
quit de remissione que fit ex dicto posito in.§. dein
de.s.pstita satisdatione.sz hic nulla fit mẽtio de satis
datione.ergo ⁊c. Soluit ergo alio mõ ibi. sexto dic
⁊c.q; verba illa similiter ponant quantitatiue et lo
quant de remissiõe que fit a iudice:pstita tñ satisda
tiõe.⁊ ꝺ ẽ ipsa ꝟitas hoc cũ cã iusta fctã nũciatõe edi
ficãs põt satisdare⁊ remittit sibi nunciatio.tñ ista re
missio nõ hz oino effectũ.q; destruet si apparet ma
le edificatũ.ex natura ergo illi⁹ satisdationis itur ad
iudicẽ:⁊ iudex iudicabit'satisdationẽ remittendã ea
tenus.i.in tantũ.q̃ten⁹.i.in q̃ntũ videat edificantem
hre ius.vt.l.stipulatio.§.hz aũt.sic ergo loquit ꝺ re
missione que fit ex.§.deinde ex vigore satisdationis
q̃ ibi adducit. Posset etiã alio mõ dici ſm Jac. de
are.⁊ Oldra.vt ponat eaten⁹ q̃ten⁹.i.in tantum q;
Et pones sic casuz.dictũ est q; p nũciationẽ inhibe
tur op⁹.q̃ro vtrũ ista ꝓhibitio remittat.rñ. q; remit
tit pstita satisdatõe i tatũ q; is q̃ nũciauit nõ hz am
plius ius nũciandi ex dicta cã.⁊ hec lect. ꝓbat.j.e.l.
cũ ꝓcu.§.i. Ista nõ plz.q; hic recitat mẽs edicti q;
nõ est ſm dictã casus positionẽ.licz in se sit vera:pce
dens ergo verior. Licet ergo ꝑdicte solu.nõ sint vere
quãtũ ad hũc tex.sunt tñ vere in se.⁊ iõ vt scias i q̃n
tũ sit fiẽda remissio:distingue.q; aut loq̃mur in remis
sione q̃ fit ab hoie.⁊ fit intantũ i q̃ntũ est cõuentũ.vt
j.de remis.l.i.⁊ ibi no.⁊ qõ vi aut clam.l.vim facit.§
tãdiu.aut de ea q̃ fit a iure nũciatione existẽte nulla
⁊ fit in totũ.vt.j.e.l.de pupillo.in prin. ⁊.§.nũci. ⁊.§.
si q̃s riuos.⁊.j.e.l.§.fi.aut de ea q̃ fit a iure pstita sa
tisdatione.⁊ tunc dic:aut ille qui nunciauit dicit.ho
die cõstat:hodie agat:⁊ nõ fit remissio nisi trãsactis
trib⁹ mẽsib⁹.vt.l.fi.C.de edi.prina.al's ẽ.l.i.C. ꝺ op.
no.nũ.⁊ dicet.j.e.l.ptor.§.si q̃s parat⁹. aut nil dicit
⁊ tunc fit in totũ:nõ tñ effectualiter.vt.l.ptor.§.dein
de.j.e.aut loq̃mur de ea q̃ fit a iudice:⁊ tũc semp fit i
tantũ i q̃ntũ apparet eũ q̃ nũciauit ius nũciandi nõ
habere.vt.j.e.l.de pupillo.§.q̃ remis.⁊.l.stipulatõ.§.
i.⁊ ita loquit ꝺ. Ultimo op.ꝺz ꝺ q; remittit nũci
atio q̃ten⁹ ius ꝓhibẽdi nõ habuit. Cõtra.q; qñ nũ
ciatio est nulla:remissio est nulla.vt.j.de remis.l.i.§.i
ꝑ huiꝰ so.est facta scõa ps glo.⁊ dicit q; in hac cõfo
ne nõ hz ius nũciandi tã in affirmatiua q̃ in negati
ua est eq̃uocatõ seu duplex expositio.vt habes i gl.
Et vt eã intelligas dicas q; aliud est nũciare[k] aliud
ꝓhibere.q;.ꝓhibere intelligit cũ effectu ita q; nõ fit
loc⁹ remissioni. Nũciare est inspecta pmissione iuris
tñ põt esse loc⁹ remissioni.hoc colligit hic ex tex.⁊.j.
e.l.de pupillo.§.si pluriũ.ꝺ.d.glosella sup ꝟbo ꝓhi
bẽtis.tñ in hac glo.magna ista verba sumunt eq̃uo
ce. Ego ista assumo recitãdo.hoc pmisso dicas q; tri
plex est expositio in affirmatiua ⁊ negatiua. In ne
gatiua primo nõ hz ius nũciandi inspecta veritate
hz tñ ius inspecta iuris pmissiõe.q; psona ⁊ res ha

[h] Ipsa veri
tas, adde ad
huius littere
intellectũ in
verbo hacte
nus.etiã ad ĩ
tellectũ istius
glo.bar. in.l.
de pupillo. §
qui nunciat,
circa fi.j.e.

[i] Et iudex iu
dicabit. Co
gita tñ, quia
ter.seu edictũ
ptoris in.l. p
tor.§.deinde
j.e.nõ loq̃tur
de ista effica
ci remissione
⁊ sic ex so. nõ
videt ꝓcede
re per ea que
superius di
cta sunt,

[k] Aliud est
nũciare, aliꝺ
est nunciare:
aliud ꝓhibe
re.vide gl.in
l.si ꝓcur.j.e.
⁊ bar.in.l. de
pupillo.§.me
minisse.j.e.

biles ꝑsumunt ⁊ nũciatio soleniter cõcipit.⁊ hoc ca
su est necessaria remissio.vt hic.⁊ ſm hoc glo.q̃ dicit
q; nullã cãm allegabat:intellige in ꝓsecutione nun
ciationis.nã si actu ipso nunciãdi fieret tũc esset nun
ciatio nulla.vt dictũ est. Scõo nõ hz ius nũciãdi iu
ris pmissione.q; ꝑsona vel res inhabil' vel nũciatio
inepte cõcepta hz tñ ius nunciandi ꝟitate inspecta
⁊ ita cum nõ teneat nũciatio nõ est necessaria remis
sio:cũ fiat ipso iure a lege.vt.j.de remis.l.i.⁊ eo casu
nõ loquit ꝺ tex.⁊ gl. Certõ si nõ hz ius nũciãdi nec
veritate inspecta:nec iuris pmissione.⁊ hoc casu nõ ẽ
necessaria remissio:nec loq̃tur ꝺ tex.sed.ꝺ.l.i.ꝺ remis.
Et istũ tertiũ nõ ponit glo.sz ponit dy.ex cõiunctõne
eoꝝ q̃ dicta sunt sup gl.⁊ tangit ꝑ glo.in fi. In affir
matiua hz ius nũciandi seu ꝓhibendi inspecta iuris
pmissione:nõ tñ inspecta veritate.⁊ tũc loquitur iste
tex. Scõo hz ius nũciandi vtroq; mõ.s.inspecta ve
ritate ⁊ iuris permissione. Isto casu est necessaria re
missio.⁊ loquit iste tex.ita dicit gl.⁊ dy.⁊ bñ q̃ intel
lige q; fiat remissio eatenus ⁊c.hoc est in toto vel in
parte vel in nulla pte q̃tenus veritate inspecta habz
ius nũciandi vel nõ:sz non iuris pmissione. Ponit
glo.in fi.exẽplũ si edificas ꝺ seruitutẽ mihi debitam
in pꝺio rustico possiz nunciare veritate inspecta. q;
ꝺ ius edificas:sed nõ iuris pmissione.q; res nõ ẽ ha
bilis nunciationẽ recipere.vt.l.q̃ viã.j.e.sz si edifica
res ꝺ seruitutẽ vrbanã:tũc possem nũciare inspecta
veritate ⁊ iuris pmissione. De hoc an verũ sit dicet
j.e.l.§.fi.⁊.d.l.q̃ viã. Posset etiã poni exẽplũ q̃n edi
ficas nõ iure in meo vel cõtra debitã seruitutẽ vrba
nã tũc hz ius nũciandi inspecta veritate.vel si est ꝑso
na inhabil' vel nũciatio inepte cõcepta: tũc nõ hẽo
ius nũciandi inspecta iuris pmissiõe.⁊ oibus istis ca
sibus nõ est necessaria remissio nec loq̃tur ꝺ.§.sed.l.
ꝺria. Expeditis de oibus glo.veniam⁹ ad aliq̃s
q̃stiones ex glo. Primo quero edificabã in meo lici
te aliq̃s q̃ ñ hẽbat ius nũciandi nũciauit mihi nouũ
op⁹.ego sperata nũciatiõe edificauit:certe op⁹ destrui
tur.vt ꝺ:siue iure siue iniuria ⁊c. Sed q̃liter cõsulet
mihi aduersus eũ q̃ nũciauit nõ iuste.rñ. Ja.de are,
p actionẽ de dolo.§.de dolo.l.rẽ quãdã. Ego dico
aut patior dãnũ qz destruit opus factũ cõtẽpta nũ
ciatione.⁊ ad istud nullo mõ succurrit.qz culpa mea
patior.vt regula iuris.dãnũ q; q̃s ⁊c.aut patior dã
nũ qz ꝓpter nunciationẽ mihi factã distuli op⁹ edifi
care.postea supuenit hyems ꝓpter qõ edificare nõ
potui:vel ꝑparamẽta sunt corrupta.⁊ filia dãna sũ
passus.⁊ ad ista succurrit mihi p actionẽ ꝺ dolo. vt
d.l.rem quandã. Sed Ja.de are.tractat ꝺ quid de
aliꝭ ptestationiꝫ q̃ fiunt sup alio q; sup op.no.nũ.
dicã in materia ptestationis. Ultimo Ja.ꝺ are.
inducit ad.q.aliq̃s cõfitet se absolutũ ab excõicati
one. vtrũ ex hoc videat cõfiteri se fuisse excõicatum
q̃dã dicit q; nõ.ar.huius lre vbi fit remissio sz quis
nõ hz ius nunciãdi.de quo dicã.j.de ꝟ.ob.l. decem

Hoc autem edictum remediũq;.

Per hoc edictũ q̃ten⁹ est ꝓhibitoriũ subuenitur ad
uersus futura opa ꝑ pteritis nõ.sed p interdictũ qõ
vi aut clã.⁊ aliꝭ remediꝭ succurret. ꝺ.d. Opp.
j.e.l.de pupillo.§.si quis ipsi ptori.gl.dat duas sol.
scõa sol.est vera inspecta fictiõe.nã in veritate ibi nõ
ꝑcessit nũciatio sz quedã ptestatio.sed prima ꝟa in
specta veritate. Ulteri⁹ op.ꝺr hic si q̃d opis ⁊c.
imo oportet q; aliq̃ꝺ op⁹ fit factũ: nõ q; aliquantu
lũ.vt.l.stipulatio.§.opus.j.eo. Glo.hui⁹ ꝺrij timore
dicit si q̃d.i.si qꝺ opus ⁊c. Ista gl.reꝑhendit ꝑ Ja.
de arc.⁊ Oldr.⁊ tex.ꝓprie stat.qz quaten⁹ est ꝓhi
bitoriũ cessat q̃tenus est factũ. In eo qꝺ est fiendum
hz locũ.vt.l.nõ solũ.§.i.⁊.§.sed vt ꝓbari. Non ob.§.
opus.qz illud est quãtũ ad demolitionẽ.secus quã

[l] Hoc autẽ
edictũ reme
diumq;.vlte
rius op. not.
de dictõne si
q̃d ⁊ si q̃d. et
hoc verũ ni
si rõne subie
cte materie a
liud appare
at ſm imo.ꝺ.

tū ad nunciatōnē. ¶ Tertio op.ꝛ vr̄ ꝙ ist̄ud edictū cū interdicto qō vi aut clā ꝺcurrat.vt.l.p̄tor.§.nōnulli.ī.e.so.ist̄ud edictū habz plura remedia.vnū eōꝝ est phibitoriū.ꝛ tūc nō ꝺcurrit cū interdicto qō vi aut clā.vt hic.aliud ē remediū restitutoriū.vt.l.p̄tor.in prin.ī.e.ꝛ tūc cōcurrunt vt in ōrio. ¶ Ulteri⁹ op.ꝛ omitto finē ist̄i⁹ glo.ꝛ capio glo.in verbo olī.quidā habēt olim factuz erit.ꝛ q̄dā non habēt.put hr̄ op. qz olim signi ficat tps ꝓteritū.ꝛ erit significat futuꝝ ꝛ sic ter.est ibi ōrius.glo.dicit ꝙ q̄dā nō habēt: sed si habeē tūc expone.i.factū fuisse diceē. Ñi ista expositio non est necessaria.nam debetis scire ꝙ ist̄ud factū erit:est totū vna ps.ꝛ est futurū subiūctiui ꝛ cōcurrit cū hac dictione olim.vt.l.si stipl'at⁹ fuerim stichū aut pāphilū.al's est.§.si q̄s stipulat⁹ sit stich̄ū.in prin.cū gl.ī.de ver.ob.p̄terea aduerbiū olī est aptū ad oē tps.qz olī ꝛ tādudū tria tpa important.vt no.s de ōhē.emp.l.nec emptio.et p hoc sustinui instrumē tū notariꝝ q̄ dicit tici⁹ olim talis ꝛc.ᵐcum pr̄ eius ad huc viueret.nā dictio olim in pīs tps cōplectit.licz etiā p̄teritū ponat. ¶ Ulterius op.ꝛ vr̄ ꝙ ist̄ud interdictū hēat locū in oībus illis casib⁹.vt.l. vim fac ī.qō vi aut clā.So.cōcurrit ꝛ hz locuz in alijs.ꝛ illa alia habēt locū. ¶ Uenio ad ōria dy.ꝛ vr̄ ꝙ ist̄ud edictū nō hēat locū cū nō cōcurrat cū alio.vt.l. in ,puinciali.§.i.ī.e.sed qō vi aut clā semp hz locum vt destruaē.ergo nō habebit locū ist̄ud interdictū. So.dicit dy.nō ꝺcurrat cū alio spāli sed generali. vt in dolo dicim⁹.vt.l.si legatari⁹.s.de dolo.vbi ꝺcurrit actio de dolo cū ꝺditione īdebiti.ꝛ.l.ij.C. de dolo.et ibi no. ¶ Deinde op.ꝺfessoria ꝛ negatoria sunt speciales actōes.ꝛ nō ꝺcurrūt cū ista.vt.l.inter fuitutes de ser.vr.p̄.ꝛ.l.ꝛ si forte.§.sciendū.s.si ser.ven.dy.ponit duas so.ꝛ Ja.de are.tertiā.ꝛ Old.sequēdo eū Glo.q̄ est in.l.trebati⁹.ī.ti.i.dicit ꝙ ad aliud cōpetit ꝺfessoria:ꝛ ad aliō negatoria:ꝛ ad aliō īdictū qō vi aut clam. Dy.declarat ꝙ cōfessoria daē ad interesse:nō vt p̄cise destruaē.sed illud est edictū qō daē vt opus destruaē p̄cise.vt.l.stipl'atio.§.finaūt.ꝛ.§.vlti. ī.e. Sed ista glo.hz dicat verū ꝙ in ꝺfessoria venit interesse.vt.l.loci corp⁹.§.in ꝺfessoria.s.si ser.vē.tū dicere ꝙ nō possit cogi p̄cise est ō ter.in.l.vti frui.§. fi. ꝛ.l.se.in fi.s.si vsufruc.pet.ꝛ vbi venit in cōfessoria ꝛ negatoria vt p̄steē patientia.ꝛ sic ad factū p̄cise.ꝛ ē ō gl.l.harū.s.si ser.ven.in glo.sup v̄bo iubeat.ꝛ est ō oēm rōnē. Quare pono vnā regulā in.l.stipulatōnes nō diuidunē.nā quōcūq factū est in obligatione ex dispositione legali semp p̄cise teneē ad factū.ꝛ ista est rō huius interdicti ꝙ teneat p̄cise ille. ergo ex dispōne legali teneē ad destruendū.ergo p̄cise. Cui dat aliā sol. Dicit dy.qz in cōfessoria grauaē in ,pbando ius suū.vt.l.loci corpus.§.cōpetit.ꝛ.l.sicuti.§.si q̄raē s.si ser.ven.ꝺ sufficit opus factū ꝺtēpta nunciatiōe vt.ī.e.§.sed ꝛ si is.ꝛ iō qz hic grauaē plus in vno q̄ in alio ꝺcurrere possunt.ꝛ sic cōcludit Dy.ⁿ ꝙ possum eligere illā extraoꝛdinariā in q̄ min⁹ aggrauoꝛ. ꝛ sic ꝺcurrit.secus si tantūdē vel plus cōtineē.qz nō possum eligere.vt videē in restitutiōe in inte.ꝛ in appellatione.vt glo.tenet in.l.fi.C.si aduer.rē iu. ꝛ.ī.ti.i l.dāni.§.ei q̄.ꝛ hº tene mēti.tū fecit me dubitare in hac.l.i.§.ait p̄tor.cū.l.se.ꝛ in ver. idē pōpom⁹ refert s.de dolo.ꝛ vr̄ multū ō istā sol. Dico ꝙ ista actio ō dolo.qz odiosa ꝛ famosa nūq̄ daē vbi hz locū alia. secus in alijs remedijs.vt in.l.i.in fi.cū.l.se.s. de dolo. ¶ Tertia so.est Ja.ō are.ꝛ Old.ꝛ dicit ꝙ vna actio nō ꝺcurrit cū alia que deē ad idē principaliter secus si p quandā ꝺsequētiā.vt in.l.i.in prin.cū glo. sua.s.si vsufruc.pe. Et dicūt ipsi ꝙ cōfessoria cōpetit ad destructionē indirecte.hz ist̄ud edictū directe.ꝛ iō ꝺcurrūt.hº nō vr̄ verū,nā p̄statio futuꝝ ꝛ destructio opis venit iure actionis.cautio vero venit iudicis officio.vt.l.haᵹ.s.si ser.ven.ꝛ ibi glo.ꝛ sic cū directe veniat destructio nō poterat ꝺcurrere. Hz certe licz veniat iure actionis nō tū directe. facit.ī.l. de pupillo.§.meminisse.ꝛ qō ibi diceē.ꝛ qō dicā.ī.eo.l. in ,puinciali.§.i.q̄libet ergo so.est bona. Signat di. alia duo ōria.ꝛ sic si hoc est verū ꝙ interdictū qō vi aut clā.est generale.ꝛ edictū de ope.no.nū. est spāle nō pōt habere locū p.l.doli clausula.ī.de doli exce. ꝛ.l.sanctio legū.dy.dicit ꝙ vtrūq̄ est gñale,p opib⁹ factis⁹ p phibitionē.iō ꝺcurrūt.vt dicim⁹ī certi ꝺditiōe:ꝛ ꝺditiōe sine cā.vt.s.ō ꝺdi.si.cā.l.i.ꝛ ibi gl. Hz certe hᵒ est ꝛa fm opi.dy. Sed ego teneo ꝙ q̄libꝫ ,p opibus factis hz locū hoc interdictū ꝛ nō qō vi aut clā.vt no.hac.l.§.hoc aūt.ꝛ dicā.ī.e.l.fi. Sed tenendo opi.dy.,pcedo ꝛ op.vlteri⁹ q̄ sunt duo generalia ꝛ vnū min⁹ alteroᵒ.ꝛ tūc qō est min⁹ habeē loco spēi.vt.l.ij.manumisso.de pe.le.ꝛ.l. q̄sitū.§. pe.ff. de fun.instru.hz negari nō pōt ꝙ interdictum qō vi aut clā est gñalius.qz hz locū ,p opibus factis:etiā nō p̄cedēte nūciatione.ergo dz tolli sicut gen⁹ per spēm Dicit dy.ꝙ ist̄ud īterdictū nō ē ps alteri⁹ magꝭ generalis. Certe vere ist̄ud īterdictū est ps illi⁹.sic species ps generis.qz ista opa cōtineē sub operibus qō vi aut clā.ꝛ si dy.aliter nō voluisset dicere nō bene dixisset. Sed bñ pōt intellīgi dictū dy.P naz vbi hz locū clausula gñalis nō hz locū spālis. ist̄ud ē verū qñ⁹ est in eodē edicto.vt.l.sanctio legū.ī.de penis ꝛ.l.doli cla. Sed qñ esset vna dispō in vna.l.gñalis ꝛ in alia.l.seu edicto esset alia spālis generi p spēm nō derogaē.hz tūc ꝺcurrūt.vt.l.senatus.ī.de accu.et hoc tene mēti ,ppter statuta.ꝛ est gl.in.d.l. senatus. Cy.in.l.nō dubiū.ppe fi.C.de leḡi.ꝛ.l.q̄ sepulchra. de sepul.vio. Et hoc voluit dicere dy.nō est ps illi⁹ edicti gñalis cū nō sit vnū edictū cū illo:sed sepatim Predicta sunt vera nisi spēs sit ōria generi. tunc sp derogaē exēplū in oībus regulis iuris q̄ patiuntur exceptionē. ¶ Restat vna.q.posita in gl.ꝛ quero ī quo differat īterdictū ꝙ vi aut clā ab edicto ō ope. no.nū.ꝛ glo.dicit ꝙ in multis.s.in vita.qz vnū est ꝑpetuū aliud annale. Scōa dria est in mō ,pcedendi nā vt hēat locū istud edictū necesse est ꝙ in re ipa fiat nūciatio qō in illo nō requiriē. Sed aliter vr̄ no. ī.e.l.de pupillo.§.si forte.ꝛ hec verior vt ibi dicā.itē est dria qz istud nō hz locū nisi post nūciatōnē.illud q̄ est factū vi aut clā.est alia dria de q̄ dicā.ī. ,prio §.est alia.nā interdictū qō vi aut clā hz locū in re cōmuni. vt.ī. qō vi aut clā.l. deniq̄.§. si ex socijs.istud nō.vt.l.in ,puinciali.§.i.ī.e. Itē illō nō competit fructuario.vt.ī.e.l.§.fi.sed illud sic.vt.l.si q̄s in puteum §.fi.ꝛ.l.se.ī.qō vi aut clā. Itē hoc edictū hz locum si opus sit.vt.ī.e.l.p̄tor.in prin.illud etiā si destruiē. vt l.si alius.in fi.ī.qō vi aut clā.ita dicit ros.in ti. qō vi aut clā.hz certe istud cōpetit p demolitione. vt. ī.e.l. §.hoc aūt. Itez est alia differentia q̄ colligiē in.d.§. hoc aūt. Itez est alia dria q̄ colligiē ex glo.ī. qō vi aut clā.l.vim facit.§.itē si,phibiti. Jā est alia differētia q̄ colligiē in.d.§.hoc aūt.ī.e.l.ꝛ ibi glo. ¶ Hcōquero q̄ dicanē opera p̄terita.q̄ futura. dicūt q̄daz futura sunt q̄ ex cōsūmatione nō recipiūt formaz. vt s.ad.l.fal.l.si is q̄ q̄dringenta.§.q̄dā. Preteritū qō est ita factū ꝙ pōt esse in vsu.vt.s.de aur. ꝛ ar. leg.l. q̄ntus.§.cui.cū se.ꝛ.ī.de v̄.sig.l.edificia.§.perfecisse. Cu dic.aut in dispōne fit mētio de ope formi.vt domus.theatrū.ꝛ silia.ꝛ tūc dicit futuꝝ donec habeat ꝺsūmationē in forma. Aut de ope simplr ꝛ informiter.ꝛ tūc q̄q̄d est factū pōt dici opus ꝓteritū. vt h.ꝛ ī.e.l.stipulatio.§.opus. ¶ Ultimo vr̄ hic ter.ꝙ ī interdicto qō vi aut clā.admittiē cōclusio indeterminata.s.ꝙ peto ꝙ opus destruaē:ꝛ nō dico p quē,hz an

datur eōrdinariū.hz p q̄n dā ꝺsequētiā vt h colligiē de quib⁹ latius no.in.l.ī ,puinciali.§. i.ī.e.

m Tici⁹ olī talis. Si notari⁹ dicat ī instro ticius olim ꝛc.vide qō no.bar.in l.eius q̄ in ,puinciā.in prī. s.si cer.pe.et qō not.gl.fi. in fi.in.c.ex pte.de fo.compe.ꝛ ibi hoc voluit.d.an. ꝛ Jmo.seq̄ndo bar.q̄d āt si sit mortuus ꝛ nō dicatur quōdāvl'olī tenet instim l.mul[illegible] ꝛ ibi bar.d.[illegible]q̄r. re.do.itez ad de ꝙ si ī istro dicatur tici⁹ quondā pater talis p̄esumiē mortuus.fm Jac. bu.in.l.cū alia q̄s.C.de iure deli.ꝛ istis ēt adde Jmol. in.c.olī.el.i. ī prin.de offic. delega.

n Cōcludit dy. Not. ꝙ oꝛdinariū nō excludit eōꝛdinariū: vbi eōꝛdinariū est.pleni⁹ fallit in actione de dolo.vt h itē ñ excludiē eōꝛdinariū ꝑ oꝛdinariuz q̄ten⁹ oꝛdinariū nō datur p̄incipaliter ad id ad qō

o Min⁹ altero. Hz q̄d si dubitēē q̄ sit magis generaliꝛ. vide bar.in.l.in sacris.C.ō.pr. sacr.scrin.lib. xij. dicti in. l. ij.in princ.de ver.obl.

p Intelligi Dictū dy. an qñ hz locū cū cla gñalis habeat locū ꝑ specialis. vide bar.in.d.l dolī.ꝛ in.d.l sanctio legū. vbi latius.

q Istud ē verum. Adde q̄ no.bar.in.l.i. §.vnde queritur.vbi ter. ꝛ etiā glo.s. de publica.

r Nunciatio.impetrari a iudice. Adde glo.in.l. de pupillo.§. si is cui nunciatū est.j.e. s Prosecutione.vtr saltē in psecutione nūciatō nis sit nccia aditio ptoris.r an possim ppria aucte op' ostruere.r bar. h tenet q sic.i primo casu:qō limita nisi reperiret resistentē.fm bart.in l.creditore.C.de pigno.vbi vide p.l.nō est singulis.ō reg.iur. Itē limi ta dictū suum in casu.l. fu? C.ō his qui ad ec. cōfug. Itē pdictis adde bart.in l.iuste possi det.de acqr. pos.p.d.l.nō est singulis. r.l.i.§.iterdi ctū.j.vti pos. r aliqd p lo do.hic.

t Fallit fa nore religio nis Itē istis adde tex.in.l Quis.j.ō ac quirē.re.do. quē etiā alle gat gl. in.d. §.meminisse. in ybo possi detis.

v Debet li mitari. et ad hoc adde tex. r ibi bald.q si edifico i fū do a te posses so potes pro pria aucte e dificiū occu pare.secus si ñ sit a te pos sessus. qr tūc reqritur tra ditio.tex.ē in l.fr si in arca. r ibi hec no. bal.de cōdi. indebi.

x C.de inter dic. Vide ibi no. p bar. r i d.l.quemad modum. §.i. respon.

y Erat attē tator. Quid si ego tñi de tineo r tu edi ficas qui nō possides pos suz ppria au ctoritate destruere.tex.est in.l.i. C.nemini liceat.fi.iud.aucto.r lodo. hic ad fi. z Possidetur naturaliter. Adde tñ q etiaz si aliqs possidet ret ciuiliter rē in qua edificaret r in ea ego ptēderem habere dñium q isto casu possum ppria aucte edificiū destruere ex magna et necessaria causa.puta si copia iudicis haberi non poterat:vel damnum erat enor mel.l.si alius.§.bellissime.r qō ibi no.glo.r bart.j.qō vi aut clam.r in.l. fi.§.fi ad ianuam.vbi no.p glo.r bar.eo.ti.vide etiā hic per lodo. in fi. a Sine mandato pōt. Et sic colligas hic aliam differentiā inter istud

hoc sit verū dicā.j.qō vi aut clā.l.cōpetit.§.fi.rc.

Ex hoc edicto absq; aditione pto

Nunciatio. ris alieno noie dieb' oibus nūcia mus aduersus absentes iuitos' ignorātes.h.d.gl.di uidit.§.tuū.r vide eā q icipit.qtuor dic vsq; ad.§.in operis. C Illo.qllō qō procedit' p edictū nō est ncce impetrari a iudice'.si.in.l.q sub cōditione.§.pe.s.de cōdi.instī. C Sed op.r vr q ptor adeat'.vt.l.de pu pillo.§.meminisse. So.volūtate nō necessitate adit' Sed ō.vt.j.e.l.de pupillo.§.q op'.vna glo. dic dic vt ibi.alia so.h r incipit.l.cū ipsa fit rc. et dicit gl. q in actu nūciādi nō est necessaria ptoris aditio. Pro psecutione tñ nūciationis sic vt in ōrio rc. C Sed ad istud op.ex glo.de.l.quēadmodū.in prin.s.ad.l. aql.r.l.si inter.§.q ad ianuā.j.qō vi aut clam. Dy.et Ja.de are.dicunt qñq; edificat' in fundo a me pos sesso.r tūc nec in nūciatione nec in nūciatiōis psecu tione[s] est nccia aditio ptoris.qr mea auctoritate de struere possuz.vt.C.nemini li.fi. ū.aucto.si g.in pos. l.i.r.d.l.quēadmodū.fallit fauore religiōis.[r] vt.l.osa.in prin.s.de religi. Si vero edificat' in solo a me nō possesso.r tūc in psecutione est nccia ptoris aditio:nō in nūciatione.vt.l.de pupillo.§.meminisse.et d.l.quēadmodū.hoc no.glo.dicit in.l.de pupillo.§. meminisse.in verbo possidetis.j.e. Sed primū dictū debet limitari qñ edificat' in solo a me possesso ante nūciationē factā simplici verbo.secus qñ esset facta qr tūc amisisset possessionē.vt.j.p.ri. Itē debet limitari qñ edificat' directo in solo a me possesso.secus si principaliter edificat in suo r naturaliter in meo: vt qr arbor ē plantauit in suo q emittit radices in meo vt.C.de interdi.[r] l.i. C Sed qro quid si ego r edifi cans cōiter possidem' solū.rñ.non potero destruere mea aucte.vt.s.de ser.vr.p.l.sed si inter me.vbi exps se fit ista distinctio.qr si sol' possideo possuz mea au ctoritate destruere.vt ibi.aut rē pdere.secus si cōiter cū edificante.qr tūc solū p actionē.facit.s.cōi diui.l. sabinus. Sed si terti' nō possidens mecū edificaret an ego q.p parte possideo potero sol' destruere.di cā.j.e.l.de pupillo.§.si plurib;. Quid si edificās erat detentator' ego possessor.rñ.potero destruere mea aucte.qr istud est possessionē meaz defendere. vt.l.si fuus.C.q cū eo. C Quid erit si edificans possidz3 nālit' ego ciuil'r.rñ.potero mea aucte destruere si est idebite edificatū.vt.s.ō vsufru.l.vsufructuari' nouū la prima.r la scda.ar.eius qō dicit'.C.de iure emph. l.ij. C Quid ecōuerso si ego possideo naturalit' edi ficans ciuiliter:an potero destruere.rñ.si soluz natu raliter possideo nec habeo aliud ius.vel hēo solum ius vsufru.nō potero meo noie destruere.qr nec nūciare qō minus est.vt.j.e.l.§.fi. Sed tertio:edifican te possem destruere.pcuratorio noie dñi.vt.d.§.fi.si ex⁹o habeo ius dñij saltē vtilis tūc possem.ar.j.e.l.in puincipali.§.fi. Ad scōm rñ.op.r vr q quis nō possz nunciare noie alieno nisi sit pcurator.j.e.l. de pupil

interdictū r interdictū qō vi aut clā.alias dr̄ias vide p bar.post glo. s.§.pri. b An valeat. De ista qōne vide p spe.in ti.de iudi. de le.§.i.ver.qd si eps.r bar.in.l.si qs.§.i.j.iudi.sol.r qō ibi dixi. r guil. de cu. in.l.fi.de sacro sanc.ec.per bar.in.l.si pupilli.§.item si procura tor.de neg.gest.r qō no.in.l.ticiū r meuiū.§.altero.de admi.tu. r in.l. lo.§.q pcurator. So.fateor q oportet q dicat se p curatorē r ostendat.vel si dubitat' caueat ō rato. vt ibi. Sed ō.qr etiā sine mandato pōt[a].vt.l.phibere. in prin.j.qō vi aut clā. So.illud quo ad illud interdi ctū:sed quo ad istud req̄rit' qō faciat pcuratorio no mine.et est rō q colligit' ex.d.l.phibere.in prin.r dic ā.j.e.l.de pupillo.§.i. Itē est alia rō.qr istud est gra uius illo qm ppetuū illud est:istud annale.vt dixi.s pri.§. Preterea nūciatio ex hoc edicto est in rē ex p te eius cui nūciat'.iō requirit' q nūcians hz ius in re vel sit eius pcurator ille q nūciat. Si vo ē in psonā vt.l.vim facit.§.i.r dicā.j.l.fi.al's est.l.nō solum.§.fi. iō quicūq; sit q nunciet r sic psonā in mala fide cōsti tuat satis est.hec est alia rō inter hoc r illō. C Que ro qd si pcurator nūciat:nō tñ dicit pcuratorio noie an valeat[b].videt' q nō.vt.j.iudi.sol.l.iij.§.r q de tu tore.ff.r si quidē tutor. Do glo.s.q satisda.co.l.pe.i fi.glo.mag. Pro hoc do tibi rōnē.l.r magis.j.ō so. q suo noie magis q̄ alieno.r.l.papinian'.s.mā. et ibi no.p glo. In ōrium q valet r videat' facta pcu ratorio noie.primo p tex.in.l.pe.al's fi.s. de instito. r.l.cū post.§.i.de admi.tu.est casus exps fm lect. Di.in.l.post dotē.s. so.ma.r glo.expssa in.l.p' mo rtem.§.i.s.qñ ex fac.tu. Qñq; quis nunciat r dic pe trus nūciauit:nec dicit pcurator nec pcuratorio no mine.r sic exps'sit.ppriū nomē tñ.r tūc noie suo r nō alterius vr factū.vt.l.ij.§.r qō de tutore.ff. r siqdē. tutor.r.l.pe.q satisd.co.in gl.sup verbo habeat'.r gl. in.l.q cunq;.s.de.pcu.r.l.r magi.r.j.e.l.§.fi. Aut ap ponit' nomē officij.vt petri' pcuratoris.r tūc tanq; ad ministratoris officij vr factū.vt in iurib' allegat[s] in cō trario.s.l.cū post.§.i.de admi.tu.r.l.vl.de instit.r gl. in.l.post mortē. Fateor tñ q si act' pōt tm ad dñm ptinere r ille cū quo act' geritur hoc scit:r scit illū pcu ratorē.vr q pcuratorio noie faceret. vt.l.post mor tē.§.i.qñ ex fac.tu.r ibi plene dicā. Sz qd si dicit ego facio hoc noie[r]ij:nec dicit pcuratorio nomīe: an sufficit.dic q ar[ ]est actus q nō pōt geri p negoci orū gestorē sine mādato:r nō sufficit.qr dicta ybā alieno noie pñt intelligi de gestore.r hoc vult dicere glo.hic q exponit alieno noie.i.pcuratorio nomine Hoc itellige nisi ille cū quo act' gerit sciret eū pcu ratorē esse.vt dixi. C Sed qd si dicit ego facio hoc p tali.rñ.idē est dicere p ticio:r noie ticij.vt.s.de le. uij.l.fideicōmissa.§.interdū. Itē dico q sic pcurator dz dici pcuratorio noie:sic tutor tutorio noie.r ōfen sor defensorio noie:et pater paterno noie:vel admi stratorio nomīe seu ostitut' constitutorio nomine.r sic de silib'. C Op.ad tertiū rñsum r vr q nō pos sit fieri die feriat[s].vt.l.i.de feri.r.l.se. So.spāle est hic.r rō est.dicit gl.qr nō aditur iudex de necessitate Innuit ergo ista gl.q vbi est nccē adire ptorē qō ñ pōt fieri die feriata. Istud reprobat' p doc.p.l.miles §.seragīta.quā gl.allegat.qr q nō req̄rūt eāe cogni tionē die feriata pñt expediri.l.ij.q̄s or.in bo.pos. f.

de solu.r qñ quis vendit rē alienā an videat' vendere noie ppio vl alieno.vide bar.in.l.mater.ad fi.C.de rei ven.r dicit bald. in.l.i.C. de senten.in fi.q si iudex dicat cōdēno talē pcuratorē: intelligit' pcura torio noie.allegat gl.in.l.quacūq; rōne.de pcur. Itē dicit bal.in.l.ex pecunia.de iure do.q si q̄s gerit duplex offiū naturale r accidentale si simpliciter facit intelligit' facere sub officō naturali.allegat tex. no. ff.de iure do.l.cuz pr dotis.p filia.r.d.§.grisogon'.r tā in iudicijs q̄ in ōctibus.vide bal.in.d.l.i.qñ ex fac.tu.r adde bal.in.l. si pcur.q.p

euictione.s.de ꝓcur.ꝛ in.l.fi.si quis cau.aliquid per ange. ꝛ imol. in.l. si er legati.in prin.de ver.obl.ꝛ io.an.in additione spe.in rub.de ꝓcur. in fi.ꝛ bar.in cōsilio incipiente.sup puncto an sufficiat si dicā. vide an ge.in.l.pe.si quis cauti.ꝛ eundē oīno in.d.l.si pupilli.§.i.

c Fieri die feriata. Adde bar.in.Loēs dies.C.de ferijs. ꝛ qō dixi ibi ꝛ per moder. hic ꝛ ange.ꝛ rom. i.l.ij. ff. de fer.ꝛ pau. de ca.in.l.pe nul.eo.ti.

Ex hoc dico ꝙ executio sniē̄ q̄ non req̄rit cāe cogni tionē.vt.l.si ꝓtor.in prin.de iudi.pōt fieri die feriata ob necessitatē hoīum.vt ex̄ de iudi.c.fi.vbi est tex.et ibi no.doc. Itē examinatio testis⁹.vt ex̄ de offic. de le.ci.in de.ꝛ ibi ꝙ io.an.ꝛ in Spe.de fer.§.ij.x̄.q̄d si tūc. ¶ Clenio ad q̄das dicta Ja.de are.ꝛ vī ꝙ ista gñalitas restringat̄ ad dies idoneos dū dicat oīb⁹. vt.l.vt gradatim.§.i.ff.de mune.ꝛ ho. Ob hoc Ja. de are.ꝛ Oldr.dant vnā doctrinā. Aut signū vni uersale referr̄ ad verbū tp̄is ꝓteriti vel p̄sentis.ꝛ re cipit limitationē vt intelligant̄ oēs.s.de hoc tractan tes.vel qui interfuerūt.vt.l.inter oēs. qui satisd.co. ꝛ.l.scia.§.qui cū aliter.s.ad.l.aq̄l.ꝛ.l.i.§.pe.s. de vsu fruc.accrescēdo. Aut apponit̄ x̄bo futuri tp̄is.ꝛ tūc aut disp̄ositio cōtinet noui actus ꝙcessionē. aut iam cōcessi extensionē.primo casu recipit limitationē de habilitate.vt.l.i.C.de sac.sanc.ec.ꝛ.l.vt gradatim.§. i.de mu.ꝛ ho.ꝛ.l.in puinciali.§.fi.iuncta.l.de pupil lo.in prin.et.§.i.j.e.scdo casu nō recipit limitationē. vt hic.q̄ oībus diebus pōt fieri.sed primū mēbrum est notandū.q̄ est bonū scire ꝓpter dicta testiū̄ qui dicūt oēs hoc dicūt vt limitet̄ sic.oēs.s.loquētes de hoc. Ad scdm q̄ dicit̄ ꝙ recipit limitationē.ꝑ hoc ē tex.in.l.si q̄s in graui.§.vtꝝ.s.ad fill. dic ꝙ fallit ibi rōne publice vtilitatis.ꝛ facit ad.q. quā ibi dicam. Ad aliud mēbrū.s.q̄ actus est iā cōcessus ꝙ nō re cipit limitationē.ꝑ hoc est gl.cū tex.in.l.i.ff.de eo qō cer.loco.ꝛ C.vbi cōueniat̄ q̄ cer.loc.da.phi.l.i. ſz il le glo.nō sunt vere fm Phi.de ma. Qō an sit verus hic nō examino. Sed ꝑ hoc mēbrū est etiaz.l.i.C.de sac.sanc.ecc.nā actus relinquēdi ecclesie vl collegio erat ante illā.l.iā cōcessus.p.l.omībus.ad treb. ad.l. fal.l.i.§.ad municipiū.de leg.iij.l.pater.§.tusculan⁹ cū silibus Dicas ergo in illo mēbro ꝙ pōt accipi il la ofo declaratiue ꝛ extensiue.ꝛ iō sumit̄ illa interp̄ tatio q̄vicio caret. Si accipem⁹ in.l.i.extēsiue nō es set bñ dictū.q̄ esset viciosa.vt.l.vl.C. de test.mili. vñ in.l.nra si acciperet̄ declaratiue eēt viciosa.q̄ nihil releuaret cū si nō possem nunciare in dieb⁹ feriatis tūc pficeret̄ opus.ꝛ sic nō nūciarez. oportet ergo vt accipiat̄ extensiue.vt.l.nec mandāte.§.tutor dari.s de tu.ꝛ cu.da.ab his. ¶ Quero an ille qui petit re missionē nūciatis possit die feriata ꝓcedere.ꝛ ñ ha bemus nisi in nūciatione.ergo nō in remissiōe. Ja. de are.determinat ꝛrium p.l.nec mandante.§.tutor dari.de tu.ꝛ cu.da.ab his.l.i.in fi.ꝛ.l.ij.s. de feri.ꝛ ille qui petit remissionē sustinet ptes rei.vt.l. de pu pillo.§.q̄ remis.j.e.sed nō debet actor licere concedi qō reo nō ꝓmittit̄.vt.l.nō debet. de reg.iur. ꝛ q̄ rei fauorabiliores. Preterea vī tex. cū glo.in.l.minor. in prin.s. de euic. Rai. de forli. dicebat ꝙ illud nō est verū nisi parte volēte.vt.l.i.ꝛ.l.si feriatis.s. de fe rijs. ¶ Sed ego op.fortiter.nā ſz nūciatio possz fi eri die feriata tū nō pōt fieri ꝓsecutio nunciationis hoc vī ꝓbari in sil.appellatio pōt fieri die feriata: ꝓsecutio nō.vt.l.i.C.de fer.ꝛ sic in libello.vt.l. miles §.seragiuta.j.de adulte. Dicas ergo sic⁹ q̄ñ nūci atio fit cā dāni repellendi seu cā dāni infecti.ꝛ tūc ꝓ secutionis ꝛ remissiōis petitio pōt tractari die feria

bal.in.l.i.in.iij.q.C.de testa. g Die feriata.an nunciatio remis sio ꝛ ꝓsecutō possit fieri die feriata.adde ēt ꝙ q̄ñ fit nūciatio ꝙ pōtē ꝙ cū illa fiat sine cāe cogtiōe saltē magna poterit fieri die feriata ī ne cessitatibus hoīum.vt in glo.cū ter.in.c.fi.de iudi. de quo ꝓ fede. de senis in concilio.cxxxix.ꝛ hoc per supradicta per bar.fm Imol.hic q̄

ta.s vt.s.de fer.l.ij. Q̄ñq̄ fit cā publici iuris conser uandi.ꝛ idez vt.C.de fer.l.publicas. Q̄ñq̄ fit iuris nīi tuendi cā tūc est dubiū.sed capias illud quandio fit ꝓpter aliquā necessitatē ꝓpter quā ꝺ regulaz iu ris cōis statuit̄ quaten⁹ necessitas īminet.vt.l.i.ī fi. de fer.ꝛ.l.senatus.de offi.p̄si.vbi ꝓmittit̄ cām agi vs q̄ ad lutis ꝺtestationē.vltra nō.q̄ cessat piculū. sec⁹ si ꝓ cōtes.nō fieret ꝓpetuatio.ꝛ sic nō cessaret piculū vt no.s.de iudi.l.sed ꝛ si restituat̄.§. ſz ꝛ si dies. In ꝓposito iō ꝓmittit̄ nūciatio tpe feriato ne īterī edi ficetur. Cūm aut ille cui fcā est nūciatio desistit ab o pere.ꝛ tūc nō possum ꝓsequi nūciationem.q̄ cessat necessitas. Aut edificat ꝛ potero ꝓsequi. q̄ adhuc subest necessitas.loquit̄ ergo de ꝓsecutione de qua dr̄ in.l.de pupillo.§.q̄ opus. Idē dico in petitōe re missionis. Aut q̄s petit remissionē p̄stita satisdatio ne ꝛ pōt etiā tpe feriato.q̄ hoc nō requirit cause co gnitionē ergo ꝛc.vt.s. dixi. aut petit remissionē a iu dice cā cognita ꝛ nō ꝺz audiri aduersario inuito. q̄ necessitas nō īminet.q̄ pōt sibi ꝓ satisdationē cōsu lere.sed si forte satisdare nō posset tūc siq̄dē res est pitura:puta edificat in flumine.ꝛ si supuenit hiems res peribit.tūc poterit petere tpe feriato.vt.s. de fe rijs.l.ij.ꝛ.iij.al's nō credo ꝙ possit hoc petere tēpo re feriato cū hoc nō reperiatur.stabo ergo regule gña li. ¶ Querit Ja.de are.ꝛ ꝺy.q̄rebat an citatio bfa cta die feriata ꝓ die nō feriata valeat. Ja.de are.ꝙ nō.ꝓ.l.dies festos.C.de ferijs. Idē spe.de citatione §.i.x̄.item excipit̄ ꝙ facta est die.dñs Cy.dicit ꝙ au diuit a ꝺy.idē.s.ꝙ nō valeret postea mutauit opi. ꝛ tenuit ꝙ valeret.ꝛ ad.l.dies festos rñdet cōmissio iudicis pōt fieri die feriata q̄ñ in tp̄s nō feriatū con fertur.l.in tp̄s.de here.insti.ꝛ.l.si cū seruū.in fi.ō do. inter vi.et vr. Citatio nūcij.s.coartatio vt veniat ps vel satisdet nō pōt fieri.vt.d.l.dies festos. Sed istō nō est verū.q̄ dicit ibi de vtroq̄.s.etiā de actu citan di.qō nō pōt fieri.do. Ja.bu.disputauit hāc.q.ꝛ te nuit simpl'r ꝙ nō valet.nō ob.qō dicit̄ ꝙ cōfert̄ in tp̄s ꝓmissum ergo ꝛc.q̄ illud est verū q̄ñ suspendit̄ actus ꝛ eius effect⁹.vt in ꝺctibus cōditionalib⁹.vel sub die incerta ꝛ in vltimis volūtatib⁹ vsq̄ ad diem mortis.vt.d.ll.allegat̄ ꝑ ꝺy. Sed in casu ꝓposito nō suspēditur actus:sed ei⁹ effect⁹.q̄ citatio est pura ſz cōferat̄ in die.ergo p̄s tp̄s inspicitur.vt.l.cedere die.de ver.sig.sed dicit do. Oldr.duo verba ꝛ bene Aut citatio fit die feriata ad honorē dei.ꝛ nō valet vt.l.dies festos.q̄.l.ibi resistit in initio.ꝛ sic nō valz vt.l.minor.de ser.expor.sed q̄ñ citatio fit die feriata inducta ad vtilitatē hoīum tūc pōt fieri die feriata ꝓ alia die iuridica.q̄.l.nō dicit ꝙ nō citet:ſz ꝙ non cōpellat̄ venire.vt.s. de ferijs.l.i.ꝛ hoc intelligo tā de cōmissione iudicis q̄ de citatione.q̄ cū requirat̄ cāe cognitio.vt.l. sed si interpellat⁹.§.i.s. de arbi.g ꝛc.vt.l.ij.§.dies.s.q̄s ex.in bo.pos. ſz si q̄s vellet sal uare dictū ꝺy.posset tenere cū limitatōe.q̄.l. dies festos.loq̄tur in dñico die tñ.sed puto dictā distin ctionem veram. ¶ Oppo.in quarta particula dici tur hic aduersus ignorantes absentes ꝛc. ¶ Op. q̄ istud edictū est penale! sed absens ꝛ ignorās non

limitat et de clarat dicta per bart.hic.

b An cita tio. an teneat citatō fcā die feriata.adde bal.in.l.cum clericis.c. de epis.ꝛ cleri. vbi oīno vi de.ꝛ ī.l.ī mi norū.C. in q̄. cau.in integ. resti.ꝛ bal. et imol.in.l.ī tē pus.de here. insti.in fi.p̄.ꝛ in.l.fin.per bal.C.de sen ten.ꝛ in.l.ij.ī prin.de hered. insti. sed frā. accur. in.l. fi. C.de ferijs. ī q̄dā additio ne parua te net ꝙ valeat etiā die feria ta in honorē dei ꝙ videt tenere io. an. in.c.fi.de fer. dinus p' ia. de are.ꝙ cō suetudo fuat citatōz vale re:matrie cuz nō reqrit cāe cognitionez fm imol. con cludit opi. ol dra.ꝛ bar.ve rā esse nisi cō suetudo alit se hēret quā oīno dicit fo re seruandaz Sed q̄d ō re latione nūcij an possit fie ri die feriata vide bart. in extrauag.ad repr̄imendā. inver. de pla no.ꝛ bal. ī.d. l.in minoruz sed videt ꝙ fieri possit.q̄ hō approbat

d Itē examinatio testis. vtrū examinatio testis possit fieri die feriata. Adde bar.in.l.si.q̄ñ C.de testi. et qō no.bal.in l.ij.C. de sac. sanc.ec. ꝛ idē bald.in.l.gesta.C.ō re iu. ꝛ in.l.ij.ff.de ferijs. ꝛ ideo testis q̄ iurauit tpe congruo poterit examinari die feriata. scom pau.de liaz. in.c.grauis.ī fi.de depositio.p id quod no.spec.in.d. §.pe.

e Primo casu recipit. Cōtrariuz tenet bar.in.l.i.in repe.de sacr. sanc.ecc. ꝛ vide qō dixi ibi ꝛ vide.s.ꝛ vide bar.in.l.i. de eo qō cer. loco.ꝛ bal.in.l si q̄ñ.in prin. C.de inof.te. ꝛ iō dic bal. post glo.in.l. i.C.de fide ī strū.ꝙ si statutū dicit ꝙ quelibet pro batio sufficiat: intelligit de solēni ꝛ legitima. ꝛ de materia vide no.bald.in.l. fi.in.i.col.p⁹ glo. ibi.C. fi ne cen.vel re liqui.ꝛ vide pulchre bal.in.l.ij.§.qō ait.s.qui satisdare cog. ꝛ bal.in.l. fi.C.q̄ legit.pso.ꝛ in rub.C.qui accu.in pe.col.per nonnullos moder.in d.§.de viro.in.iij.col.cū seq.ꝛ saly.in.l.ij.C.de nox.ꝛ bal.in.l.i.ff.de te sta.mili.

f Dicta testium,no.,p teste adde bal.in.d.l. inter oēs. et ꝺsuetudo per quā ferijs derogat̄.fm glo.no.in.l.quinquaginta.C.ō ferijs.in vlti.verbo qō no.cano.in.c.ij.de dila.an aūt quis possit cita ri die feriata ad diē nō feriatā.ꝛ sic ecōtra ad.q.bart.hic.de quo vi de per Inno.ꝛ Jo.an.in.d.c.fi.de ferijs.per glo.ꝛ archi.xv.q.iiij.ca.

placita.per ſpec.in ti.de cita.§.i.x̄.itē excipitur.ꝛ qđ̄ no.bar.in.l.ij.C.ō temp.ap.pōt ꝺcludi fm Jmo.hic.quē oīno vide pleniſſime.ſi aūt dicatur cito te in die dñico:videt idē dicendū ac ſi dicat ad dominicā.p no.p bar.in.l.gall⁹.§.ille caſus.de libe.ꝛ poſth.ꝛ ſic in hoc caſu etiā dicendum eſſet vt dicit Jmol.hic de dictione ad:q̄ oīa no.ꝛ adde bar.in ſuo tractatu ō ci/tatio. vbi ꝛc̄. late.

i ¶ Dictuꝫ eſt penale. vide glo.ꝛ doc.in l.de pupillo. §.ſi pluriū. ꝛ.§. p̄ce.j.eo. ꝛ.l. cū pentō §.fin.j. qđ̄ vi aut dam.

k ¶ An poſſit an mīor poſſit reſtitui p⁹ publicatōez teſtiū. vide p doc.in.l. que dā.ꝛ in.l. vbi ff.de eden.

l ¶ Dicit Jnno. Adde tñ q̄ minor nūq̄ poterit petere ſe reſtitui aduerſus p/batiōes non productas ℨ eū quē criali ter accuſabat fm ſpec.in ti. de reſti.in in/teg.§.q̄ autē. ver. ſz pone. ꝛ Jo.an.in.c. audit.s.ō reſti.in integ. ꝛ in gl.pe.i cle. ij.de ꝓcur.et bal.in.d.l.au xiliū. Jtē ni/ſi velit reſti/tui ad oppo/nēdā excepti onē dilatoriā cū illa ſit par ui p̄eiudicij, fm Jnno.in c.coꝛā felicis de reſti. in in teg. p.l. ſcio. ꝛ de in inte. reſti.qđ̄ no.ꝛ vide ſpe.i ti. ō reſti.in ite. qđ̄ no.ꝛ vide ſpe.in ti.ō re/ſti.in integ.§ fin.ꝛ qđ̄ not. bar.in.l.nam ꝛ poſtea. i.§. ſi minor. ō iu reiu.ꝛ ſpe.in ti.de dilat.§.videndū.x̄.in ſūma.ꝛ qđ̄ no. bart.in.l. fi.in.i. col.C.in q̄.cau.in inte.reſti.nō eſt ne.ꝛ adde bal.poſt alios in.d.l. mīor. debz puniri.vt.l.gñali. C. de tabularijs.ꝛ.l. ex male fi.§.i.de acti.ꝛ obli. So.eaten⁹ quaten⁹ eſt penale ñ ꝓcedit ō ignorātes ꝛ abſentes.ꝛ ſic nō tenet ad im/penſas:niſi vt patientiā p̄ſtet. ¶ Quert gl.nunq̄d mīor poterit reſtitui ſi edificauit cōtēpta nūciatiōe ꝛ glo.dicit q̄ mīor nō poterit reſtitui niſi ne impenſam patiat. Breuiter illud qđ̄ glo.dicit eſt verū qñ ō iuſticiā edificauit,ſed ſi veritate inſpecta iuſte edificauit tūc p̄ reſtitui fm Dy. ¶ Sed ad dictū gl. op.de.l.auxiliū.in p̄in.§.de mīno.vbi q̄s non reſtituitur aduerſus dolū p̄ſumptū. Sed ille qui ſpernit nūciationē eſt in dolo p̄ſumpto.vt.l.ait p̄tor.§. ſi q̄s particeps.j.de his q̄ in frau.cred.ꝛ.l. ſi fundū.C.de rei ven. Ad qđ̄ dicit dy.aut mīor eſt in dolo ꝛ non reſtituit.vt.l.ſi ex cā.§.nūc videndū.§.de mīno.ꝛ.l.i. C.ſi aduer.delic.aut in dolo p̄ſumpto:ꝛ tūc ſi in p̄te/rito reſtituit.vt.l.ſi ex cā.§.cōmiſſa.§.de mīno.ꝛ.l.i.§ ſi.§.de eden.ꝛ.l.mīor. etiā ſi q̄ſi cōtumax.de mīo.ſi vero eſt dol⁹ p̄ſumpt⁹ in futuꝝ ꝛ nō reſtituit.vt.l. auxiliū.x̄.ſed in.lx.§.de mīno.de hoc habes gl.nō ita dare in.l.vbi.§.de eden. Et an iſtud dictū dy.ſit verū formo vnā.q. mīor poſt publicationem teſtium vult reſtitui vt teſtes ꝓducat de nouo an poſſit, vi/dere.q̄ ſic.in.l.mīor.xxv.ānis.§.omiſſaꝝ.fm verā lec. §.de mīno. Econtra videt q̄ vſus eſt iure cōi. qꝛ quilibet p̄tus eo mō ꝓduxiſſet teſtes:nec fuiſſet admiſſus ad ꝓducēdos oēs.qꝛ iudex ꝓſueuit refrenare. ergo ꝛc̄.vt.l.nō vī.C.de in integ.reſti.dicit Jnnoc.l q̄ ſiq̄dem mīor ſup articulo nullos ꝓduxit teſtes:tūc de facili reſtituit vt producat. Si vero aliquos ꝓduxit q̄ nō ꝓbauerūt:tūc nō reſtituet ad alios ꝓducendos niſi p̄cedēte aliq̄ cogtiōe q̄ tē alioſ poterit ꝓducere q̄ melius ſciant veritatez.ꝛ ſic diligens hō cognita ꝓduxiſſet.ita dicit ipſe de in integ.reſti.c.auditis ꝛ.c.coꝛā feli.in vltima glo. ¶ Itē cōtra hoc videt q̄ aduerſus dolū mīor nō reſtituit.vt.l.i.C.ſi aduer. delic,ſz h tenet de dolo ō ſuboꝛnatōe.vt in auc.qui ſe mel.ꝛ in corpore vñ ſumit.ergo ꝛc̄. Itē eſt timor de dolo tutoris.ad hoc ñdet guil.de cu.in.l. ſi quis ex argentarijs.§.fi.§.de eden.nā dicit ipſe in tutore ceſſat timor ſuboꝛnationis:qꝛ nō tractat de ꝓprio cōmodo.vt.l.videam⁹.§.i.de in lit.iuran. Itez dol⁹ tutoris nō debet nocere ei.vt.§. q̄ñ ex fac.tu.p totuꝝ.ꝛ l.apud celſum.§.illa.j.de doli excep. Itē in ipſo mīore nō p̄ſumit dolus ꝛ reſtituit aduerſus dolū p̄ſumptū.vt.l.i.in fi.de eden. Pro hoc inducit ſpāliter.j. ad turp.l.i.§.ac.in fi.§.ꝛ de iure fiſ.l.edicto.in fi.ꝛ ad ſill.l.ſi q̄s in graui.§.ſi quis ignorās. Jſtud vī ꝓtra hanc diſtinctionē Dy.ꝛ ō.d.l.auxiliū.nā timor ſubornationis eſt dolus p̄ſumptus in futuꝝ.ergo mīor nō reſtituit.ſed ñdeo q̄ tūc nō reſtituit aduerſus dolū p̄ſumptū in futurū q̄ñ ō p̄ſenti nullū dānū patit: ſed hic patit dānū de p̄ſenti. ergo ꝛc̄. Preterea in.l. auxiliū.nō p̄t ꝓbare de leſione. nā aut conſtat in illa ſummaria cognitione q̄ fit cū petit reſtitutio qđ̄ p̄t ꝓbare cōtra adulterū ꝛ nō eget reſtitutiōe. aut cōſtat q̄ nō p̄t ꝓbare ꝛ eget. Et iō ad p̄dicta facit tex.in.d.l.i.§.accuſationē.in fi.j. ad tur. coniuncta.l. q̄ deſtitit.eo.ti.nā ille qui deſtitit nō p̄t accuſare in futurū ꝓpter timorē calūnie future.ꝛ tam minori in hoc ſuccurrit.qꝛ cōſtat q̄ dānū patiat. ¶ Sed q̄d

xxv.an.omiſſam.ꝛ ang.in.l.vbi.in p̄in.poſt guil.ꝛ bal.§. de eden.et ibi tractat qd in muliere ꝛ ruſtico.de quibus.j.p̄i.per bar.

m ¶ Et ruſtico.vide no.p doc.in.l.q̄dā.ꝛ.l.vbi.§.de edē.ꝛ ibi ang.cōcoꝛ.cū bar.hic.ꝛ ibi per bal.in lec.antiq̄.

n ¶ Ruſticis ſuccurrat vide bal.in.l.iure.C.q̄ admi.ad hoc eſt glo.xxx.di.§.i.ꝛ.ij.q.iiij.§.vlt.

in muliere ꝛ ruſtico[m] an poſſit ꝓducere poſt dicta teſtificata. Guil.de cu.q̄ ſic.p p̄dicta iura.qđ̄ non placet.vt.C.de iur.ꝛ fac.igno.l.fi.ꝛ qꝛ ſpāle eſt in cā matrimonij.vt ex̄ de teſti.c.ſeries.facit eo.ti.c. conſtitutus in p̄ſentia. Preterea ꝓ his q̄ introducta ſunt ad rigorē iuris cōſeruandū vt res iudicata ꝛ ſimilia nō reperiat q̄ mulieribꝰ ꝛ ruſticis ſuccurrat[n]. Sz reſtituto mīore ad ꝓducendos teſtes vtrū maior aduerſari⁹ poterit ꝓducere.qđ̄ vī.C.ſi aduer.trā.l.i. et ij.de repu.q̄ fi.in iudi.in.l.i.ꝛ.§.de mīno.l.q̄ ſi mīor §.reſtitutio⁹.in ōriū vī qꝛ ſunt ſepata capitula ꝓbationū actoris ꝛ rei.naz actoꝛ ꝓbat ſe mutuaſſe.reus ſe ſoluiſſe q̄ ſunt ſepata.ergo ꝛc̄.vt.l.cū mīor. alꝫ ē l.etiā.§.ex cā.de mino. Dic q̄ñq̄ ſup codē capitulo vult vterq̄ ꝓbare qđ̄ p̄t ꝓtingere:q̄ñ vtriq̄ īcūbit ꝓbatio.vt.l.fallaciter.C.de abol.ꝛ tunc admittetur aduerſari⁹.vt.d.§.ex cā.ꝛ aſſumo vnū capitulū.ſ.ꝓbationis.nā in eodē capl'o cāe poſſunt eſſe plura capitula ꝓbationū q̄ñ vult ꝓbare.ꝛ hic tractamus ō reſtitutione ad ꝓbandū.q̄ñq̄ vult ꝓbare ſup diuerſis capitulis:tūc ſi omiſſio mīoris fuit cā q̄re aduerſarius omiſit.puta qꝛ mīor ꝓducebat paucos teſtes.ideo iudex refrenauit numez teſtiū aduerſarij ꝛ paucos audiuit.vel qꝛ aduerſarius videbat mīorē deficere circa intentionē.ideo nō ꝓbauit exceptiōez vt.C.de excep.l.ſiquidez.tūc idē qꝛ dico aduerſariū audiendū[o] vt.d.l.i.C.de repu.ꝛ.l.i.ſi aduer.tranſact. ꝛ.l.q̄ ſi mīor.§.reſtitutio.ſ.de mino.alias ſi mīoris omiſſio nō fuiſſet cā huiuſ ſecus eſſet.vt.d.§. ex cauſa.nec obſtat ad p̄dicta.l.petende.in fi.de temp. in integ.reſti.qꝛ hic non datur mīori noua dilatio: ſed audit pinde ac ſi eſſet in p̄ima ante public. non ob.l.fi.C.de fruc.ꝛ li.expen.ꝛ de iudeis.l.die ſabbati.qꝛ ibi nil p̄t imputari aduerſario Preterea alio caſu loquit hic:quoniam loquitur de p̄iuilegio qđ̄ datur alicui ꝓpter eius imbecillitatem.

In operis[q] ¶ Op.de acqui.re.do.l.traditio ſo.intellige ſi nūcians poſſidebat ita dicit glo. ¶ Scđo op.j.eo.l.de pupillo.§. memini ſe. So.hoc ſi fit nūciatio ſimpliciverbo.ſec⁹ ſi p p̄torem vel iactu lapilli.ita dicit gl.rō eſt. qꝛ hic videor meticuloſus:ibi audax.ſed certe modica audacia eſt iactare in op.re aliquos lapillos.vñ dicit q̄daz q̄ p̄actica nūciationis[r] huiꝰ eſt iacture de ipo ope aliq̄d manu vel calce.ꝛ ſic videret audax.vt.d.§. me miniſſe.ꝛ.j.qđ̄ vi aut dam.l.i.§.iij.ꝛ.l.vim facit.§.i.et l.ac ſi forte.§.i.ſi ſer.ven. Sed certe talis p̄actica eſſet cā rixe.ideo ſerua p̄acticā cōem.ſ.q̄ in ipſo opere ꝓjciat.qꝛ minime ſunt mutāda ꝛc̄.q̄ aūt x̄ba debeant intervenire dicā in.§.meminiſſe. ¶ Tertō op po.q̄ ſi faciat poſſeſſorē aduerſariū ergo nō dz deſtrui op⁹ fac.ū poſt.vt dixi.ſ.in p̄in.in.vij.q.ñdeo poſſidet vi aut dam ab aduerſario.vt ibi dixi.

¶ Quarto op.poſſeſſio nō p̄t q̄ri ſine aīo.vt.C.ō acq̄r.poſ.l.iz.ꝛ.j.de acq̄.poſ.l.quēadmodū.ſol.hº intelligo q̄ñ edificans habebat animū q̄rendi poſſeſſionē ſoli.iō eā querit.ſed ſi hēbat aīum q̄rēdi poſſeſſionē iuris:puta ſeruitutis vel libertatis tñ. tunc illā querit:nec querit poſſeſſionē ſoli.qꝛ nō hz aīum ad hoc.ſz hoc quō cū poſſeſſio ſeruitutis ſit patientia dñi.vt.l.pe.ſ.de ſerui.ꝛ idē in poſſeſſione libertacōcordant cū gl. in.l.iure.la.ij. ff. de iur.ꝛ fact.ig. bar.etiā ꝛ ex p̄ſſius ſaly.ꝛ fran.de ram po.in.l.i.C. ō iur.ꝛ fac. ig. videt dicit q̄ ſi ñ potuerit ꝓſulere peritiozes reſtituat ex clauſula generali

o ¶ §.reſtō.ad de bal.in.l. p hāc ī fi.C. de tēp.ap.ꝛ no. p ſpe.de dil'. §.videdū.x̄. in ſūma.ꝛ qđ̄ no.bal.ī.l.q̄ fauoꝛe.ī.ij.colū.C.de legi.

p ¶ Aduerſariū audiēdū. ꝛ adde q̄ iſta conſideratio bart. ꝓcedit qñ iā ꝓcluſuz eēt ī cā.ſz vbi ñ eēt ꝓcluſuz ī cā:tūc de iure cōi aduerſari⁹ audiret ēt p⁹ publicatas atteſtatōnes:cū ꝓbatio fcā in vno artic'o ñ noceret ī alio ſz verā opi. ī.l. exceptiōz.C. de ꝓbat.ꝛ in auc.q̄ ſel. ibi poſita. ꝛ ī.c. fr̄nitat.de teſti.fm imo. h

q ¶ Jn opis. ō iſtū tex.fac tñ tex.ī.l.ſi ali⁹.§.ait iulianus.j. qđ̄ vi aut dā.vbi vī q̄ p̄ no. ope. nūcia.nō per datur poſſeſſio. Jtē cū recipit ſatiſdatio:ibi hº ipſo.ita intelligat iſte tex.ꝛ

l.de pupillo.§.meminiſſe.j.e.fm Cu.hic.

r ¶ Practica nūciationis. Alo.practicā nūciationis ꝛ vide in.l.de pu

pillo.§.meminisse.j.eo.vbi per bar.t doct.

s Sed t si is cui.non ad demoliendū. Sed ang.hic aliter sentit t nō bene.p.c.cū dilect⁹.de or.cogni.t iō tene mēti.qđ dixit bar.h fm imol.

t Potest.dy.reprehendit. Nñ ad qđ cōpetat hoc interdictū.adde bart. s.e.l.§.i.in prin.t.j.eo.l.pretor.§.fi.

v Et p⁹ operis noui. iste tex.fac ad notabilē qōnez ō q dixi post bar.in.l.qlez s.de arbitris

x Inducebat do. Rai. Et an possit cōpromitti i iudicē vt i arbitrū vī tex.i c.nisi essent.ō pben.t in ca. lras.ō psup. bal.in auc. si vero contigerit.m addi.C de iudi. t ibi etiā bar.in a liū tāq̄ i suū iudicē potest compromitti fm glo.in.l.i §.de iudic.si al's non erat iudex iter cō promittētes p do.antho. in. c. quintauallis.i.t.diffren.de iureiuran. et pbat ter.in.d.l.sed t si in seruuz. de arbi.t i.d. l.si q̄ ex ꝯsensu.cū gl.t dū hic dicit q̄ ñ pōt compromitti in iudicē vt in arbitrū. Adde oī no bal.C. si i ter pares. circa fi.prin. de l.cor.t imo. hic.t vide qō no.gl. t doc. in.d.l. si q̄ ex cōsensu. vbi dī q̄ pōt cōpromitti i iudicē nō suuz.

y Inducit i arg. Et adde bar.in.l.curatores.ff.ō offi.p cur.cesa. bñ faciūt notata p bar.in l.inter causas.§.recte.j.de fur.t in hoc dubio tñ distingue vt p bald.in auc.itē quicūq̄.C.de epis.t de.

tis.vt.l.t si forte.§.i.si ser.ven. rñ. hic nūcians videt pati p violentiā tm̄. Ultimo facit an si ago ō aliq̄ rei vēdic.faciā aduersariū possessorē.de quo dic j.de acqui.pos.l.naturaliter.§.nihil cōmune.

Omnis actio pīudi

Sed t si is cui opus. cialis ad istud edictū interim dz silere t istud agitari.h.d. Quero qua actione iste agebat q̄ dicit ius sibi edificandi esse. et glo.dicit q̄ interdicto vti possidetis.sed istud nō cōgruit huic lre.lz in se sit verū.t pōt habere locū i domio possessore q̄ si vult agere negatoria vel confessoria. Vel aliter dicit glo.alio interdicto.s. ne vis fiat ei.sed istud nō cōgruit textui. Preterea si esset remissuz tūc interdictū demolitoriū nō hz locū. Veritas est vt ponam⁹ casum q̄ cōfessoria vel negatoria agebatur.t hoc dicit tex.qz dicit ius sibi esse ita edificatū habere. Sed an iste agens repellet ipso iure vel ope exceptionis.rñ.ope exceptiōis:ne fiat pīudicū interdicto ꝓponēdo.vt.l. fundi. t.l.fund⁹. t.l.sed si ante.de excep. Sed quare cogit ꝓponere postea interdictū nōne sufficit q̄ in exceptione probauit edificatū esse cōtēpta nūciatone. Rñ.nō.qz exceptio sufficit solū ad repellendū agentē:nō ad demoliendū ar.eius qō.no.§.de his q̄ no.ifa.l.luci⁹.t extra ō or. cog.c.ij.fm Ja.de are.licet sit ar. ō.j.de adul.l.ij.§. si publico.t ibi dicā. Ite q̄d si ille omiserit exceptionē ꝓponere t passus est eū agere.rñ.si obtinuerit agens nō poterit postea cōueniri in isto interdicto nec posset repelli ab agendo.qz nō esset equitas q̄re p hoc facit ex de resti.spo.c.i.t de cā pos.t ꝓprie.c.cū dilectus. Ite hoc est verū si iste agēs ius sibi eē simpliciter diceret.qz tunc nō audit:vt hic.secus si diceret hoc manifestū esse tpe nūciatōis q̄ habebā ius siue in petitione siue i replicādo ō exceptionē.vt dixi.§.e.l.in prin.in.viij.q.in.v.op.§.ne quis ꝛc.

Op.de.l.stipulatio ista.

Potest autem . §.opus. Glo.fatetur ōrium Dy.reprehendit illā glo.t bñ.vt dixi vobis pluries. Istud interdictū habet plura remedia.vnū est demolitoriū.t tūc oportz q̄ habeat istar alicui⁹ opis.t sic loquit.l.stipulatio ista.§.opus.sed q̄ntū ad edictuz ꝓhibitoriū tūc sufficit q̄ sit opus inchoatū.vt.l. de pupillo.§.nūciato.ibi si ichoet.t.l.ptor.§.siue āt.j.e.

Et post operis noui u Pro nūciationis executione itur ad iudicē vel de volūtate partiū fit remissio.h.d. Opp.t videt q̄ nō posset se cōmittere.vt.l.sed t si in seruuz §.de arbi.dic vt in glo. Et illa glo.nō est vera: qz arbiter nō habet iurisdictionē sed notionē tm̄. Ita dicit iurisdi.vñ dic q̄ cōmittūt se iurisdictiōi ordinarie Sed fm lec.glo.inducebat.d.ray.x de forli.ō vnam opi.quā tenui in.l.si societatē.§.arbitroz.§.p socio. qz dico q̄ arbitrator ꝑ sumit in ōctu. ipse dicebat q̄ etiā in lite sumit.vt hic.t in cor.auc. vt diffe.iudi. §.si vero.coll.ix.glo.in.d.§.dicit q̄ arbitramentū est quedā transactio.nā arbitrator debet videre quatenus est equū q̄ ego dē tibi ex cā transactionis. t sic vī q̄ sit ōctus.nō ergo assumit in lite sed in ꝓtractu transactionis q̄ fit sup lite.t hec est veritas quaz tenebat Jac.bu.t Cy.tangit referēdo opi.Jac.ō ra.

de vsur.t in.l.i.in.v.q.C.de his q̄ pe.no.t in.l.fi.C.de ꝓtrahē ept. sed hosti.in.c.pterea.tenet ō bar.t Inno.per bonas rationes.tñ Imo. cōcludit opi.bal.et Inno.verioze.ad qō vide qō not.bar.in.l. cū sti pulat⁹ fim mihi a proculo.de ver.ob.t in.l.penul.§.de iureiuran.t vide qō not.bar.in.l.iij.in fi.prin.j.de dam.infec.t quod ibi dixi.

in.l.si quis ex ꝓsensu.C.de epi.audi. Op.§.ō pac. l.iurisgentiū.§.si paciscar.sol.vt in glo. Op.de.l. transigere.C.de transac.t.l.gñali.C.de abol.lo. illō est verū in delictis.secus in alijs.vt h. Itē dicit glo. illud i delictis in quib⁹ nō gerit pena sanguis.q.d. in alijs lz trāsigere. Dz certe illō est vez quo ad pīudiciū ptiū:nō q⁹ ad pīudiciū publicū.iducit i ar.⁹ ad petitōez creditoz ẽ datū bānū debitori.nñq̄d possit exire ō bāno debitor ad petitionē creditoz sine iudice.ista est qō guil.de cu.t format eā in.l.pe.§.de off. pcu.cesa. Inducit istū ter.q̄ possit. Ōriuz ipse determinat t allegat illā.l.vlt.t allegat.l.ij. in fi.C. ō lib. t eoz libe. Quid dicem⁹:vī q̄ sicut auctoritas iudicis est necessaria in banniendo:ita t in dissoluendo vt in auc ō.si filij.C.de diuor. Sed credo q̄ illō nō sit bene dictū cū rē iudicatā possim tollere mea volū tate.vt.l.iij.§.si ex cōuentōne.de re iudi.l.ij.C. de excep.rei iudi. Tamē si sine iudice nō potuit fieri.dicas sic q̄ñq̄ bānū cōtinet aliquid tediosum solū in fauorem creditoris vt nō audiat reus ad ius nisi soluat. t tūc pōt tolli simplici cōuentione sicut res iudi. ar. etiā hui⁹.§. Q̄ñq̄ cōtinet aliq̄d penale pcise vt si nō soluerit vsq̄ ad kal.c.soluat.cc.cōi noīe pene vel fit priuat⁹ officio vel silio:tūc postq̄ incidit in bānū nō pōt tolli partiū sola cōuentione.qz alteri est ius quesitū.vt.l.iurisgentiū.§.si paciscar. t dictū est.§. circa ōria.ita loquunt iura allegata p guil. Sed si in bānū nō incidit ſz adhuc est infra terminū:tūc ex sola p tiū voluntate pōt termin⁹ progari.t aduenīte termino ꝓgato incidat in bannū nisi soluat.qz prorogatio itelligit fcā cū oīb⁹ suis q̄litatib⁹.vt.§. ō iud. l.ij.§.si iudex.t.l.si iudex.t ibi no. Idē dico i sīa excōicatiōis:si aliq̄s excōicat⁹ est si nō soluerit infra mēsem q̄ ps possit ꝓgare terminū de hac sīa. no.j. de act.t obl.l.obligationū fere.§.cōditio.de progatione vo no.ex de ap.c.pterea.§.ij.p Inno.licz q̄dā ō in sīa excōicationis. Idē dico de iuramento pīsti to de soluēdo ad terminū.nam ps pōt progare t remittere.vt ex de iureiur.c.i.t ibi p Inno.t p Jo.an. in.d.c.pterea. Itē q̄rit h Ja.de are.an ptes possint litigare[a] cora nō suo iudice sine licentia sui iudicis t dicit q̄ sic.p istū ter. Sed ō hoc vī ex de fo. cōpe. c.i. Jā dicebā esse spāle in clericis. Hodie sic dico q̄ dā sunt iudices q̄ sunt quodāmodo simplices administratores:vt isti iudices q̄ dant ad tps:t ipsoz consensus nō requirit.arg.hui⁹.§.t qz de hoc nulla ler reperit. Quidā sunt iudices ꝑpetui q̄ habēt iurisdictionē magis appropriatā.t istoz requirit ꝓsensus vt epi.vt in.d.c.i.de fo.cōpe. Itē dico hodie de iure nō si est aliq̄s de aliquo comitatu vel regno vbi sit rex vel comes ꝑpetu⁹:iste nō poterit litigare cora ex neo iudice sine eius cōsensu. Pro hoc do glo.notabilē.t.coll'.de phi.feu.ali.imperialē.§.pterea.l. vlt. circa fi.l.vbi vī hoc velle glo.in fili. Sed hoc nō vī bene dictū.qz saltē ciuitates habēt iurisdictōnē perpetuā.lz nō earū rectores vñ deberet req̄ri cōsensus ciuitatis. Vñ dic q̄ in regnis t comitatibus in q̄b⁹ sūt hoīes vasalli t feudatarij c nō posset fieri progatio sine consensu dñi.secus vbi hoīes non essent vasalli t predia nō essent tributaria. Vñ cū clerici oēs

a Possint litigare. vide qō no.bal.in .l.i.in.iij. col. C.si a non cō pe.iudi. t qō no.bal.in.l.si qui ex ꝓsensu in ver. sed incidenter. C.ō epis.audiē.et in.l.ij.§.fz iuder.§.de iudi.t.d. antho. in.c.ex transmissa.de fo. cōpe. t vide .j.

b In regnis t comitatib⁹ Et de ratiōe hic vide per do.io. t cum opi.bart.hic transit bal.c. imperialem. hic allega.§. fi.t adde bal dū in.d.l.de cernimus.et bart.in.l.i.in prin.§.de iudi.t in.l. si q̄s in cōscribendo. in.i. t. ij. col.C.de epi. t cle.t do.antho.in ca. ex trāsmissa.vbi bonus ter.ō fo.cōpe.t.d. antho.in ca. vtrū.eo.ti. et ibi innocē.et bal.i.l.i.i prima col.§. de offi.pfec.vr.

c Vasalli t feudatarij.et de hoc videlicet sub quo iudice t quo mō isti vasalli possint cōueniri.vīō no. spec. in ti. de arbitro.§.restat.ō.fz nunq̄d vasallus. vbi ēt ponit q̄d in arbitris

t latissime per imol.vltra alios in.c.ceterū. de iudi.et notat in.d. auten.ex transmissa.t in.c.ex tenore.ō fo.cōpe.t quedā pulchra p bal. in.l.i.in.ij.col.C.si a non cōpe.iudi.t in auc.ei qui.in.v.col.ūl ver.que

ro q̄liter fiat missio in feudis.ꝛ bal.in.l.liberti liberteq̄.ad fi.C.de ope. liber.p Ja.de beluis.in.c.i.de cōtrouer.in mari.fac.ꝛ ibi Bal.ꝛ in.c.i. apud quē vel quos cōtrouer.fue.ꝛc.

d ¶ Si q̄s edificiū.vtrū reficienti.Quid ipoꝛtat verbū reficere.ꝛ adde q̄ no.in.l.de pupillo.§.si quis riuos.ꝛ qō ibi dix.ĵ.eo.

e ¶ Siue aūt intra. villam a castro .ꝛ in quo differat villa a ciuita te adde nota ta p bar. in.l. si heres.§.vi cis.ō leg.i.et ibi Jmol.q̄d aūt sit puin cia.vide bar. in extrauag. q̄ sint rebel les.in v̄bo lō bardie.ꝛ ibi late p io.an. ꝛ in.c.si cītas de sen.excōi. in.vi.ꝛ p legi stas in.l.p p uincias.C.ō edifi.priua.ꝛ de iure cano nico illa ap pellaī puiu cia; q̄ hz cōti nentiā.ꝛ. ciui tatū.sed ō iu re ciuili ap pellaī q̄ hēt magnū terri toriū sub se.l. illicitas.§. q̄ vniuersas.et l.congruit.ō offi.p̄si. hz ali ter hodie su matur fm gl. notabilē in.l fi.C.de p̄scri. lon.tēpo. Et de ciuitat.vi de not.p Jn no.in.c. eccle siarū.de offi. ordi.de dio ceſi ꝛ territo rio habeī in cle.ne roma ni.de elec.ꝛ i c.vbi piculū. co.ti.in.vi.et adde que no. bart.in.l.ij.ō ver.obli.ꝛ in l.fi. de colle. illi.ꝛ in.l.i. in pr̄inc.quod cuiusq̄ vniuer.ꝛ in.l.ex hoc iure.de iusti.ꝛ iur. Quid autez sit patria vide bal.in.l.si non speciali.C.de testa.et vide qō habetur in l.atq̄ originū.§.i.de mune.et hono. Quid autē sit terra vide in ca.i. de postu.p̄ela.et melius in.c.cū partibus.de ver.sig. Sed quid si summ' pontifex scribat alicui castro ꝛ eū appellat ciuitatē an efficiatur ciuitas vide in cle.si summus pontifex.de verb.sig. An aūt ciuitas req̄rat mu teneant ecclesias q̄ sunt tributarie suis ep̄is.c.i. ō cē fibus.ꝛ ibi no.ideo nō p̄nt cozā alio litigare. Sz in clericis q̄ non habēt ecclesias vel p̄rebēdas nō possum' negare q̄n sit discordantia inter ius canonicū ꝛ ciuile. et hoc pl' placz. Hic nihil habet.

Opus nouum.

Hoc autē edictū non omnia opera.

Hoc aūt edictū solū ad opera q̄ coherent solo pertinent nō ad alia. ¶ Op.dicit hic cōiūcta ꝛ sic in p̄terito.ō.s̄.e.l.§.i.so.vt in glo. ¶ Scdo op.ꝛ videtur q̄ req̄ratur q̄ hēat instar opis.vt.l.stipl'atio.§.op'. So.quaten' ptinet.phibitionē non requirit instar opis.sed quantū ad destructionē sic ꝛc. ¶ Opp.ĵ. qō vi aut clā.l.si alius.§.notauim'. Glo.dat q̄tuoz so.vna est q̄ ptinet ad istud nō ad illud. Hec mirabile cū istud in multis differat ab illo vt in glo. Sed differentia vltima glo.nō est vera:nec est aliq̄ differentia fm Dy.cū illud deā ad patiētiā ꝛ istud.vt no. ĵ.e.l.vl.ꝛ.l.cōpetit.§.in sūma.ĵ.qō vi aut clā.ꝛ sic contra emptoꝛē tertiū ad īpensam nō daī:nec istud nec illud. Sed certe v̄ba illa posita in glo.s.etiā si ip̄e nihil facē ꝛc.p̄nt intelligi ip̄se.s.ēptoꝛ si vēditoꝛ edificauerat.ꝛ tē vex dicē dy.itē p̄nt ītelligi ip̄e.s. vēditoꝛ si emptoꝛ edificauit:tūc vex dicit gl.vt.ĵ.e.l.nō solū.§. moꝛte.ꝛ.l.vim facit.§.tādiu.allegato p glo. ¶ Alij soluūt q̄ hic loquit q̄n fit in ramis:ibi q̄n in stipite. Sed illud est ō.l.nā ꝛ si ramos.eo.ti. Alia sol.est q̄ fit nunciatio cā dāni infecti:aliter nō.ꝛ istā sol.nō p̄bat glo. Dy.pbat eā ꝛ pbaī in.l.fluminū.§.itē apō iulianū.ꝛ.§.itē seru'.ĵ.tt.i.ꝛ est vera. Alij dicūt q̄ h cōcedit directū:ibi negat vtile. Sed hoc nō est verū qz nō est ofia vt.l.act.s̄.de neg.gel. Si ergo queris an hēat locū interdictū p opere facto in aboꝛe.aut queris vtrū possit agere īterdicto qō vi aut clam.et pōt.vt.l.si alius.§.notauim'.qō vi aut clā.aut hoc interdicto:ꝛ tūc aut cā dāni repellendi ꝛ pōt. vt h ī tertia so.ꝛ.l.fluminū.§.itē seru'.ꝛ.§.itē apud iulianū.aī. viuianū.aut alia cā ꝛ nō pōt.vt hic ī vlti.so. ¶ Op po.qz arboꝛ est in solo.ꝛ sic ter.videt sibi ōrius. sol. glo.q̄ nō est in solo vt ibi ppetuo maneat. ¶ Contra hoc v̄.s̄.p̄r.§.nā etiā in his q̄ trahunt a solo hz locū hoc edictū. Jdeo dy.dicit in solo.i.circa ea que fm cōem vsum ꝛ ppositū edificanti insepabilia sūt a solo siue fiat edificando siue destruēdo. Et est hic argumētū q̄ si aliq̄s alicui sciderit vestes nō videaī fecisse iniuriā in psonā.qz dz intelligi in psonā hoc ē circa id qō sit insepabile a psona.facit.s̄.ō his q̄ de ie.vel effu.l.i.§.hec aūt verba. Inno.ō.ex de sen.excōi.c.nup.dicā.ĵ.de publi.l.licitatio.§.q̄ illicite.

Si quis edificium.

Reficienti nouū op' nō nunciaī.hoc dicit. ¶ Op.cā dāni infecti repellendi pōt nouū op' nūciari.vt.ĵ.p̄r.§.nūciatio. So.glo.fateī ōrium. Intelligo istā glo.q̄ pōt nūciari:ꝛ ille dz parere ne imineat piculū. ¶ Quero vtrū reficiēti possit nouum opus nūciari.ꝛ b est casus fm lām reficiat q̄ non. ros ep̄atum ꝛ similia ꝛ quādo dignitate ꝛ honoze p̄riueī.vide bart. ꝛ ibi dixi in.d.l.iij.in fi.ĵ.de ver.signi. Et predictis adde que no.bar. in.l.i.ĵ.de dam.infect.ꝛ in.l.imperium.de iurisdic.om.iudi. ꝛ bar. in l.i.C.de metropo. beri.li.xi. Et de comitatu aliquid per bart. in.l.i.ĵ. ad muni.ꝛ facit qō not.inno.in.c.cū ad sedem.de resti.spo.ꝛ qō notat bal.de pa.cō stā.in v̄.nos romanos. et qō legitur et notaī in.l. q̄ cūq̄ castroz C.de feu. patri.li.xi. ꝛ hic vide lodo. et de prouincia vide bar.ī.d. l.i.de metropo.beri.

Dy.determiat in ōriū.qz vī reficiēs de nouo facere vt.l.i.§.deinde.ĵ.de ruis.ergo ꝛc.p̄terea dom' refecta alia dom' est.vt.l.inter stipulantez.§.sacrā. in fi. §.ĵ.de ver.obl.ergo pōt nūciari.vt in.§.op'. Et sic ñ esset bona lra reficiat.ꝛ pbaī.qz in tex.sequit sed veteri sustinendo ꝛc. ꝛ sic de sustinendo;non de faciendo de nouo. Pro hoc.ĵ.e.l.de pupillo.§.si q̄s riuos ꝛ ibi dicā.qz est spāle ibi.ꝛ in.l.q̄ viā.cū glo.ĵ.e. ꝛ ibi etiā dicā. Cōtra dy.ꝛ p̄mā suā rōnē dicit ip̄e ille q̄ reficit vī de nouo facere.ō.ĵ.de iti.actuq̄ p̄riua.l.iij §.ꝛ reficere. Glo.istā ōrietatē soluit in.l.i.§. pe.s̄. de moꝛ.infer. Pōt em̄ reficere assumi large ꝛ stricte. vt ibi no. Facit qō dicim' de verbo reddere.ĵ.de v̄.sig. l.verbū reddēdi.ꝛ quicq̄d dixi de verbo repetēdi.s̄. so.ma.super rubrica posset hic dici.

f ¶ Usufructuarius aūt no uū.cōfessoriā īntētare. Sz an ista cōfessoria cōpetat fructuario ō dōm. ter. ex p̄sse videt dicere q̄ nō. in hac.l. hz glo. in ver.ius exponendo.id est pnunciaī ꝛ sic violādo lhaz tenuerit ōrium .vnde tenendo p̄mā opi.infertur q̄ fructuarius necesse habet procuratorio noie agere confessoria cōtra vicinū.ꝛ hoc videtur tenere Jmo.et etiā bar.in p̄ox. colum.

Siue aūt intra Siue in ciuitate siue extra fiat opus habet locuz operis nouī nūciatio. ¶ Quero quō cognoscā villā a castroc Breuiter villa est q̄ est ex muros ciuitatis. vt.C. vt rusti.ad nullū obse.euo.l.i.lib.xi. Ciuitas est q̄ muro cingit.vt.l.ij.de ver.sig.ꝛ in.c.si ciuitas.de sent. exc. li.vi.ꝛ ibi hoc no. Jo.an.ī nouella. De castro habemus.C.de fun.li.l.q̄cūq̄ castroz.li.xi.facit ad predicta.s̄.de li.agno.l.i.ꝛ.§.i.ꝛ dicemus in.l. pupillus.§ vrbis.de verbo.signi.

Nūc videamus Ex cā triplici nūciaī. vt hic subijcitur p exēpla.h.d.vsq̄ ad.§.iuris. ¶ Op.ĵ.de acq̄.re.do.l.quāuis.ꝛ ō flu. l.i.§.si in mari.so.vt in gl.q̄ icipit.s.puato. ¶ Quero vbi incipiā ponere exēplū tertij.quedā glo.q̄ fuit addita dicit ibi. Aut fiq̄d ō.l.ꝛc.sed nō est verus. qz oēs.ll.ibi allegate in glo.loquunt q̄n edificaī ī p̄uato.sz posses sustinere q hz edificēt in p̄uato:tamē ō formā tradītā a lege.iō nūciaī causa publici iuris Melius tñ est q incipiat ibi.sed si in loco. ¶ Ultimo no.in v̄.q si in mari.q̄n nūciatoz est ī manifesta calūnia spernit nūciatio. Itē facit an cā sit inserēda in nūciatione.dixi.s̄.in p̄in.l.dic vt ibi.

Iuris nostri Hic icipit dicere q̄ pone nūciēt ¶ Op.q etiā si nō ptinet. vt.s̄. in p̄in.l. So.ibi allegabat ad se pertinere.ꝛ sic erat dubium vt glo.dicit.

Usufructuarius autem nouum.

Legā istū.§.cū.l.se.ꝛ cū.l.q̄ viā.ĵ.e.ꝛ breuit hoc dicē cū.l.se. Usufructuari' exneo,pcuratorio noie dñi nūciat nouū op' dño nō.sz poterit ꝛfessoriā intentare h.d.posito cāu in termis.vide.l.q̄ viā.ꝛ breuiter dic Qui hz fuitutēvie reficiēti nō nūciat nouū op'.sz si ip̄ediaī ꝛfessoriā īntētabit.h.d.fm verā lec. ¶ Ad q̄ veniam' ad apparatū videam' rōnē.§.vsufru.ꝛ q̄ est rō q̄ pōt nūciare ,pcuratorio noie dñi ꝛ pp̄rio ñ ꝛ dic q̄ nō hz dñiuz;sed ius vsufruc. qō de facili pt amitti.vt.l.coꝛruptionē.C.de vsufruc.ꝛ sic qz hz ius debile nō pōt suo noie nūciare. Sz q̄re ,pcuratorio noie pōt.dic q eoipso q cōstituit' eū vsufruc. vī eū facere custodēb ꝛ ,pcura.gñalem in illa.vt hic not.et qz vsufructuari' nō habet ius in re:sed est seruitutis psonalis: sicut ī habente seruitutē realē.l.i.s̄.de seruitu.qō videt sensisse bar.ĵ.l.p̄r.§. si ego.in p̄in.ꝛ vide qō no.in.l.ei qui.de serui.

b ¶ Facere custodem. Nō.vsufructuariū custodē. hoc tñ intellige vt dixi.ĵ.ti.ij.l.apud trebatiū.§.i.ꝛ latius in.l.quāuis.in ti.post bar.ĵ.ō dam.infec.ꝛ no.bar.ꝛ bal.in.l.eū ad quē.C. de vsufruc. et an q̄ tenet

ad custodiā videaꝫ habere mandatū. vide bal.in.l.ēptor.C. de hered.vē.
i ¶ Quā tex.iste. Et ꝑm ang.etiā facit tex.in.l.i.j. de remiſ. Subdēs ange.qꝫ hic tñ nō loquiť iſte tex.ꝛ ſil'es qñ principaliť ꝛ exp̄ſſe fit ceſſio. ſz qñ cōſtituiť aliqō ius.puta vſufructus in quo in ꝺ ſequentiā videť data poteſtas exercēdi ius extiudiciale cōpetens ipſi cōſtituēti. ꝛ ideo tene mēti dictū bart.qō cōiť teneť.ꝛ idem etiā hic ino. ſequitur. Add de q̄ no. bar. ꝛ ibi dixi i.l. ſi ſtipulatus fuero illō aut illud. de verbo.obl.ꝛ adde tex.in.l.fi. §.ſinaūt.C.ō bo. aucto.iudi.poſ.vbi tenuta pōt cedi qō eſt not. ꝛ vide p moder.in.§.actō nū. inſtit. de actio.in fi.vi. charte. adde qō bal. in.c.i de feu.nō haben. naturaz feu.dixit qꝫ ē dōia diceť vēdo tibi rez et vēdo tibi ius qō hēo.qz in primo cāu videť vendita ipa ꝓprietaſ in ſcdo videť venditū feudū cuz ptāte alienandi ꝓprietatez. ſic ergo iſta poteſtas ꝑm eū poterit alibi cedi. allegat no.per bart. hic.ꝛ ibi in p̄miſſa.q. ſubdit nūq̄d emptor poterit appropriare ſibi dicendo ego volo eſſe ille ꝓprietarius. eſt arg. qꝫ non.in.l.ſi tibi mandauero.§.ſi certū.s.manda. ꝑm bal.ꝛ cuz bar. hic tranſit imol.in.l. ſi ita ſtipuler per te.j.de v̄. ob.q̄ oia no.

§.vſufruc.quēad.ca.l.i.in fi.ꝛ.l.ſeq.ꝛ hoc tene mēti.
¶ Formo tibi queſtionē ſcio qꝫ actō pōt cedi. vt in ti.de here.vel act.ven.ꝛ etiā officiū iudicis.vt.l. qꝫ ſi minor.in p̄in.§.de mino.ꝛ.§.de admi.tu.l.ſi minor. Et etiā obligatio naturalis pōt cedi.vt.l. ſi eiꝰ.j. ad treb. ¶ Sed q̄ro ſum creditor habens ius ingrediē di in fundū debitoris mea auctē an poſſum cedere. ꝛ neſcio tex.in mūdo qui melius faciat q̄ ter.iſteⁱ cī ꝟ ſit ius qō extra iudiciū exerceť:ꝛ ſit ꝓcurator in rē ſuā.vt hic. ¶ Quero q̄ eſt rō huius.l.ſi aūt. qꝫ dño nō poſſuz nūciare.rñ.qz ꝺ dñm hēo alia remedia q̄ ꝺ exneum.et vide glo.q̄ incipit.ſ.oīno.qz ꝛ pluribus ꝛ do. Dy.repḧendit iſtā glo.quia illis modis eſt ſibi conſultūk ꝺ alios quibꝰ ꝛ cōtra dñm. Sed ideo ē qz cōſtituenti ipſum ꝓcuratorꝫ nō pōt nūciare: cū cōtra eū nō pōt venire ꝓcuratorio noīe ipſiꝰ dñi.qz ſic ipſemet dñs videreť ſibimet nūciare.ꝛ iſtud eſt tenē dū menti.qz ſi tu es ꝓcurator in rē tuā nō poſſes cōtra dñm illo iure vti. Done ceſſi tibi oīa iura q̄ habebam in re ticij.poſtea res ticij peruenit ad me.an tu ceſſionarius poteris agere contra me.ꝛ ſalua melioꝛi deliberatione hic videtur tex.qꝫ nōl. Sed qualiter ſubueniť mihi.dic actione ex eo ꝺctu.vt.l.ij.§.p ueniſſe.cū alijs.§.s.de here.vel act.vē. Dz an actiō nē vtilē quā habes ex ceſſione poſſes intentare contra me cedentē. lz directū nō poſſes.vt.s. dixi. Rñ. ſic.vt.s.de rei ven.l.ſi culpa.et ibi no.ꝛ p dy.de reg. iur.c.p poſſeſſore.li.vi.ī.q.v.circa fi. Licz quedā gl. videaꝫ dicere ꝺ ꝛ male.C.de here.vel act.ven.l. emptor.et p hoc dico qꝫ fructuariꝰ nō habet vtilē ꝛofeſſoriām ꝓ ſeruitute.qz poſſet eā intētare ꝺ dñm: qꝫ negat tex.hic. Illi falſa opi.quozundā que recitať.s.ſi vſufruc.pe.l.i.in p̄in. Facit ad hoc.j.e.l.in ꝓuincia li.§.pe.ꝛ no.hūc tex.q̄ dicit ꝓcuratorio noīe nūciat ꝛ facit.l.plane.s.fa.her.quā tene menti.dixi.s.e.l.§. nūciatio. ¶ Cenio ad ꝺria op.qꝫ ſuo noīe poſſit cū ꝓcurator in rē ſuā habebat vtilē. vt.l. de legato.C. de le.ꝛ.l.emptori.de here.vel acti.vē.ꝛ ſic vr qꝫ noīe ſuo poſſet nunciare.rñ.qꝫ illud qō ḧz vtilē noīe ſuo nō eſt verū niſi in caſibꝰ ſpālibus notatis.in.l.i.C. ō acti.ꝛ obli.ſed hic nō eſt de illis q̄ daniť ibi. ¶ Itez op.qꝫ fructuario cōpetat hoc iterdictū.vt.l.is qui imputeū.§.fi. cū.ll.ſeq.j.qō vi aut clā.ſo.aliō in illo iter dicto q̄ in iſto.dixi.s.§.i. ¶ Itē op.ꝛ nūc intro glo. mag.dicit hic qꝫ debet agere cōfeſſoria. Contra de l.repeti.§.fi.s.quēad.vſufru.amit.rñ. itelligas edificiū tale qꝫ res nō ſit mutata.ſecꝰ ſi ſit mutata. qz tūc deberet agere de dolo vel ex teſtō.ſed videť qꝫ non agit actiōe de dolo cū poſſet agere ex teſtō: cū actio de dolo nō cōpetat cū alia actōne.vt.l.i.s. de dolo. Do.vt no.in vltima ſo.glo.alꝰ in vltima glo.in.l.repeti.§.fi.s.quēad.vſufruc.amit. ¶ Deinde op. de.l i.§.idē iulianꝰ.j. de remiſ.huiꝰ ☞rij timore ſunt pḧes ſo.in glo.et vna eſt qꝫ ibi vtilis:ꝟ directa. ſed illud ē ponere legē verbis.qz nō differūt vtilis et directa. Alia eſt qꝫ ibi ceperat vti:ꝟ nō. ſed certe ꝟ cepat vti Tertia ſol.eſt qꝫ illa itelligať ꝑm iſtā.ꝛ iſta eſt bona ꝑm dy. Dať alia ſol.a glo.ꝛ eſt vt q̄dā noua lect.ꝛ ñ bona. Dicit glo. Aut fit in loco vicino opus.ꝛ tunc pōt nūciare ꝛc.ꝛ vide glo.ibi. Alij dicūt ſic diſtīgui

k ¶ Sibi conſultū. Ibi ſi conſultū ꝛc.l.deniq;.in p̄in.ꝛ.l. p̄rece.j. quod vi aut clam.

l ¶ Tex.qꝫ nō. Ho.qꝫ tu nō potes vti cōtra me actione quā tibi ceſſi di recto.ſed habes actionē ex p̄imo contractu vtilē tibi cōpetentē contra me ex ceſſione nō directā qō no.vide bart.in.l. prime.§. ſi ego.infi.ꝛ.l.creditori.j.e.ſed bal.in.l.emptor.C. de heredi.vendi. ſequiť glo. ibi ꝛ bal.in.d.l.ſi culpa.

m ¶ Etilem cōfeſſoriā. An fructuariꝰ habeat vtilē ꝛofeſſoriā adde qō

Sed iſtud nō ꝓbať lege.ꝛ p iſtud minus poſſz vſufructuariꝰ vbi ḧabz ius q̄ vbi nō haberet ius.ꝛ adde qz iſta nō eſt ꝓpria ſo.cōtrarij.ſz magis noua lec.falſa. ¶ Itē extra glo.opp.vſufructuariꝰ ḧz ius in re.vt.l.eoz.j.de dam.infec.ꝛ.l.i.de vſufr. ¶ Itē dñs in p̄dio in quo q̄s habet vſufructū non pōt aliq̄d nouī facere.vt.l.ex vſufructu legato.§.hac rōne. s.de vſufru.ꝛ ſi habet ius in re rōne ſui iuris nūciat vt.s.e.l.§.nūciatio fit.el.ij. Do. Ja.de are.dicit fateoz.ſed qñq; edificať a vicino ꝛ vſufruct.nō p̄iudicať ſed p̄iudicať dño.ꝛ tūc ſuo noīe nō pōt nūciare ſz p curatorio noīe ſic.ita loq̄ť ꝟ. ſed ſi a vicino vel a domino edificať ita vt vſufructuario obſit:tunc ſuo nomine pōt nūciare.qz pōt petere cautionē.vt.l.q̄ bona.§.ꝛ ſupficiariū.j.de dam.infec.ꝛ ſic tenet Ja.de are.ꝛ Oldr.p diſtinctionē ſatis longā quā nō recito.qz nō eſt vera:ꝛ nō dicit plus in effectu. Iſtud bene habet apparentiā.ſed ꝺ iſtū tex.qz intereſt ꝟ vſufructuarij opus nō fuiſſe factuz.ꝛ ſic fiebat deterioꝛ vſufructus.vt in fi.huiꝰ.§. Preterea iſtud ꝓbať ex dictione aūt:dñ dicit vſufructꝰ aūt.ꝛ iſta eſt aduerſa tua.ꝛ ſic aduerſať p̄dictis qꝫ lz ad eū pertineat: non tñ ſuo noīe pōt nūciare. Ad rōnē Jac.de are.reſpō deo.ſ.qꝫ q̄ ḧz ius in re pōt nūciare.verū eſt niſi ſit debile ius ꝛ de facili peritur. vt eſt vſufruc. ꝛ no.j.e.l. de pupillo.§.ipoſitiuā.ꝛ p Dy.in quadā additione ꝛ no.glo.j.ti.i.l.q̄ bona.§.i.facit qō no.s.de pig.ſed an vie.ꝛ ideo ſto cū glo. ¶ Sed op.qz q̄ nullū ius habet pōt nūciare.vt.s.e.l.i.in p̄in. So.ibi dubitatur:hic erat certū qꝫ nullū ius hēbat niſi vſufruc. ¶ Cenio ad.l.q̄ viā.ꝛ op.de.l.q̄ viā.ad.l.ſi aūt.ꝛ.§ vſufructuariꝰ. So.vt glo.qz ꝟ loquiť in ſeruitute perſonali.l.q̄ viā.in ſeruitute reali. ¶ Ad iſtud op.qꝫ q̄ ḧz realē pōt nūciare.vt.l.de pupillo.§. ipoſitiuā.j.e. ꝛ de ſer.vr.p̄di.l.inter ſeruitutes.ꝛ.l.ꝛ ſi forte.§. ſcien dū.ꝛ.§.vlti.s.ſi ſer.ven. ¶ Timore huiꝰⁿ contrarij ſunt plures ſo.vna eſt ꝟ q̄ poniť in.l.iſta.ſi aūt.ꝛ eaz tenebat ll Ou.ꝛ dicebat nō diſtinguo ſeruitutē vrbanā a ruſtica:ſed p̄diū vrbanū a ruſtico.qz in p̄dio vrbano ḧz locū nūciatio.in ruſtico nō.ſed iſta repḧenditur p glo.ꝟ in fi.p.l.in iudicio.s.famil. her.ꝛ vide glo.ibi dū dicit.ſz ll Ou.dicit ſi ḧeat q̄s ꝛc. ¶ Alij ñ diſtinguūt p̄diū vrbanū a ruſtico:ſz ſuitutē vrbanā a ruſtica. Et hanc ſo.ponit glo.ꝟ in.l.q̄ viā.ꝛ hoc ēt tenet glo.in.l.i.in p̄in.in fi.glo.magne.s.e.ꝛ.l.ō pupillo.§.ipoſitiuā. Et azo in ſūma huiꝰ ti.et etiā Dy. dicit rōnem.qꝫ hoc fit fauoꝛe agroꝝ.ita not.in.l.qui viā. ¶ Ez in hac.l.queriť de rōne ꝛ rñdeť. Ez iſta rō vr ꝺ tex.in.§.ſiue aūt.in.l.i.s.e.ꝛ in.l.in iudicio.sa famil.her.ꝛ gl.rñdet ad.l.in iudicio. qꝫ ibi loquiť in vrbana.vt ibi no.ſed nō placet mihi.ꝛ ille tex.cōfundit dy.ꝛ glo.qz ibi dicit fundꝰ.ꝛ intelligiť ꝑm cōem vſum loquēdi de ruſtico.vt.l.locus.ꝛ.l. fundus.j. de ver.ſig. Dať ꝛ tertia ſo.in.l.q̄ viā.aut q̄ edificat ꝛofitetur ſuitutē hīe nūciantē.vel hoc cōſtat ꝛ pōt nūciare.alꝰ nō.ꝛ hanc tenet rof.in libellis ſuis. ꝛ Rai. de foꝛ. Sed mihi nō plz.qz in hac nūciatiōe nō reqꝝritur qꝫ ab initio ſit certū ius nunciantis. ſed ſufficit eſſe dubiū.vt.s.e.l.i.in p̄in.ꝛ no.s.§. pri. Alij dicūt qꝫ vicino pōt nūciari:dño nō. ꝛ iſta ſol.poniť in.l. q̄

n ¶ Timore huius. Unū tamē tene mēti videlicz qꝫ licet dicamꝰ qꝫ in ſeruitute maxime vr bana poſſit opus nouuz nunciari ꝛ cōfeſſoria agi. etiaz in ruſtica.iſta ſiť vera niſi dominus p̄diꝰ ſeruitutis peteret ſeruitutem mutari ꝛ tranſformari: qō fieri pōt ſine incōmodo p diꝰ dominantis. qñ tūc ꝟ obtinebit. et ſi poſtea illa deberet ſeruitus et vellet nunciare vel agere confeſſoria vel negatoria non poſſet aliq̄d impedire.tex.eſt multum no.in.l.ij.§.pe.de relig.ꝛ hoc voluit glo. no. ꝛ ibi bar.in.l.ſi cui.s.de ſerui.qō no.rogo te. Et iſte eſt vnꝰ de caſibꝰ in q̄bus q̄s pōt petere qō ſibi ꝓdeſt ꝛ mihi nocet.de q̄.in.l.ij.ſol.ma.

o Erit ergo sol.vera. Add.l.q̃ viã. ꝛ vera so.ad ōria Sed īmol.b dixit q̃ b nō fuit vera. ꝛ q̃ bar.male loquit. ꝛ iō dic vt hic p eum ꝛ ang.etiã tenuit illã solu. q̃ dōia fit inf seruitutes rustica. ꝛ vrbanas. ꝛ bal.et hic in hac.l.q̃ viã.nō tenet lec.bar. vide per īmol.hic.

p Suo nomine. Et ē rō q̃ habēt ius vtile in re.l.i. in fi.cū.l.se. si ager vec.ꝛ.c. i.de ꝛtrouer. ĩterval.ꝛ ali. deben. ꝛ.c.i. §.rei.de inuesti.de re.alie. ꝛ plene not.ĩ ca.i.de capi. cozra.

q Canoniste tenēt. ad de bart.in.l.ĩ puīciali.§. fin.j.eo.in fi. An autez ei possit renunciari: ꝛ quid operetur: vide bar.j. eo.l pe.ꝛ ad ea q̃ hic no. bart. adde q̃ idez notatur in.l. i.§.hoc inter dictū.el pico lovti possidetis.p turbatione fctã in re.eccl̃ie.ꝛ q̃ plati ecclesiarū equiparã tur vsufructuarijs.ꝛz bal.ĩ l.mandatum in fi.v. col.C. manda.ꝛ hic adde bart.in d.l. sancim⁹.

In prouinciali. §.si vo iudex pbibebit. Et no.q̃ ista viã.ꝛ hic in fi.glo.ꝛ vide hãc glo. Et istã so.videtur tenere glo.in.l.inter seruitutes.§.de serui.vr.pre. sed gl.posset cãtare q̃ntũ vellet.q: so.ista est ō.§.impositiuã.in.l.de pupillo. Alia so.est quã tenet Bar. q̃ spãle est in seruitute luminũ ꝛ oneris ferendi.et vide eã in glo.l.q̃ viam.in fi.glo. Sed ista so.nō est ꝟa p l.in iudicio.famil'.her.ergo de p̃dictis quinq̃ so. nulla est vera. Erit ergo sol.vera⁹ opi. Bul.alias. R. q̃ hic intelligat edificat.s.reficiendo.vel.i. reformat ꝛ ter.optime dicit dñs dicit viã edificat. ꝛ vide istam glo.in.l.q̃ viam.ꝛ incipit reficiendo .b. ꝛ hanc tenet Ja.de are.ꝛ Oldr. Sed ō.j.de iti.actuq̃ p̃riua. l.iij.§.hoc aũt.ꝛ se.so.dñs põt nũciare reficiẽti viaz vt ibi.sed ille q̃ habet viã nō põt nũciare dño.vt hic ꝛ hec est veritas. Sed ō.q: etiã reficienti nũciat vt dixi.ſ.in.§.si quis edificiũ.ꝛ ibi dixi.solu.spãle in via fauore agrozũ sicut in riuis.vt.l.de pupillo.§. q̃ riuos. Quero an alias actiões p re poterit iste fructuari⁹ intentare.pcuratorio noīe.certe sic.vt no. in.d.l.i.in fi.ſ.vsufruc.quẽad.ca. Sed an vsufructuari⁹ teneat defendere ō aliũ agẽtẽ in iudicio.ter. videt q̃ nō.ſ.de serui.l.fi.q̃ est mirabile cū hec nũciatio fit quedã defensio.vt.j.e.l.nã reipubli. Sz dicã.j.ti.ij.l.apud trebatiũ.§.fi. Sed an fructuari⁹ posset psequi nunciationẽ.certe sic. casus est in hac l.si aũt.ibi.neq̃ eñ sicut aduersus vicinuz ꝛc̃.cũ glo. ibi posita sup verbo ius nō esse.ex qua nota q̃ post nunciationẽ cõpetit quedã actio in factuz qua peto nũciationẽ meã cõfirmari.ꝛ illi ius nō esse alti⁹ edificare.de quo dicã in.l.de pupillo.§.qui op⁹. Itez q̃d in emphiteota ꝛ feudatario.rñ.isti p̃t suo noīe⁹ vt.j.l.pri.§.penl'. Et etiã pcuratorio noīe dñi si dño noceat.ar.huius.l.ꝛ est exp̃ssum.j.ti.i.l.hoc ampli⁹. §.quesitũ. Itẽ q̃d in colono ꝛ inquilino.vī secus vt.j.l.pri.in fi.dic vt ibi dicã.sed cui⁹ expẽsis hoc faciet fructuarius.rñ.ex pensis dñi si est magna impẽsa.vt in.l.hactenus.de vsufruc.vñ ad eũ pertinet cura et sollicitudo psonalis.vt hic.ꝛ.d.l.i.in fi.vsufruc. quẽadmo.ca. Sed expensa dñi sic dicã.j.ti.i.l. dãni. §.ei cuius.ꝛ.l.inter fructuariũ.ꝛ de publi.l. cõtest.§. fi.ꝛ credo q̃ posset a dño petere expensas anteq̃ p sequat.vt.ſ.man.l.si vero.§.fi. Quid in p̃lato eccl'e vel alio rectore eccl'ie.dico idẽ q̃ rẽ ecclesie vl' ius ecclesie nō põt suo noīe petere:sed noīe ecclesie vel cõuentus:sed p̃laturã vel rectoriã peteret suo noīe sic ꝟ vsufructuari⁹ vendicat vsũfructuz suo noīe.pbat ex de testi.c.p̃sentiũ.li.vi.ꝛ Inno.in extrauag.q̃ incipiebat. ad hoc.fac q̃ no.p Inno.de offi.ordi.c.conquerente.in.iij.glo.ꝛ de ver.sig.c.abbate.p hoc põt nō solũ rector ppꝛius eccl'ie sz supior.vt eps vl' ali⁹. ter.ꝛ glo.no.C.de sac.sanc.eccle.l.scimus. quod etiã canoniste tenent⁹.

In prouinciali. Etiã dicit glo. que est additio q̃ b incipit tractare in quib⁹ locis nũciat. Alteri⁹ dic q̃ p̃sequit eandẽ materiã.l.q̃ p̃sone p̃t nũciare ꝛ erat dubiũ an dñs puincialis possit nũciare rõnẽ dubitationis.dicit glo.j.l.pr.§.nũciatio.que incipit tractare in quo loco possit quis nunciare.

Si vero in loco cõi. Beneficiũ hui⁹ edicti est extraordinariuz in subsidiũ ītroductũ.ideo cessat vbi hz locũ ordinariũ h.d.iste.§.ꝛ habet tres ptes. Q̃nq̃ vnus ex socijs vult nũciare cõunicino.ꝛ loq̃t p̃inc.vsq̃ ad ñ.plane Q̃nq̃ vnus vult ex socijs nũciare socio p dãno qđ dat in re cõi.ꝛ loquit ñ.plane.ꝛ q̃nq̃ vult nunciare p dãno qđ datur in re p̃pria ex ope qđ edificatur ĩ cõi.ꝛ hoc dicit ñ.qđ si socius. Ad declarandum istã.l.incipiã a quadã q̃one glo.ꝛ quero q̃ ipediaz opus p actionẽ cõi diui.ꝛ q̃ p p̃torẽ.ꝛ glo. respõdz duob⁹ modis vel tribus.ꝛ glo.habet diuersimode. Et quidã habẽt cũ nō negat me cõsortẽ vel p p̃torẽ vel officio iudicis q̃ nō fatet ꝟm Jo.ꝛc̃. Sed certe ad hoc vt hẽat locũ cõi diui.vel officiũ iudicis intelligat q̃ fatetur me cõsortẽ:vel si negat q̃ sim in possessione.al's si negaret ꝛ nō esset in possessione tũc ñ haberet locũ nec actio nec officiũ p̃torũ.vt.ſ.fa.her. l.i.ꝛ ibi glo. Alij habẽt glo.alio mõ.ſ.iudicio cuz negat me cõsortẽ vel p p̃torẽ q̃ fatet.etiã semp intelligẽ eodẽ mõ.ſ.q̃ nō fatet erã in possessione. Alia expositio in glo.est q̃ concludit q̃ p re incorporali nō hz locum cõi diui.q̃ videt falsum.vt.l. arbor.§.fi.ſ cõi diui.ꝛ.j.de aq̃ quoti.l.lucio. Licet posset dicere q̃ ibi loquat de vtili.sed vtilis cũ sit extraordinaria hanc nō excludet.vt.j.dicã. Tu dic q̃ fatet me consortẽ q̃ cõi diui.iudiciũ ꝛ officiũ iudicis hz locum eodem casu.nã possum eligere duplicẽ viã.primo possum intentare iudiciũ cõi diui.ꝛ iudex p diffinitiuaz sniam eũ p̃hibebit edificare. Scõo possuz ĩplorare iudicis offiñ qđ deseruit actioni cõi diui.ĩtẽtate vel ĩtẽtãde p qđ iudex p̃hibebit'ne interim edificet vl' nouitatẽ faciat.ꝛ ita loquit b.ꝛ ita eodẽ casu locum hz.vt.ſ.cõi diui.l.sabin⁹.nã p solã actionẽ cõi diui. nō excludet nũciatio ex hoc edicto.q: ibi habeo necesse p̃bare de cõione.ꝛ sic plus ḡuoꝛ q̃ b:vbi sufficit solũ edificatũ p̃bare post nũciationẽ. Et ideo cõpetit officiũ iudicis qđ deseruit actioni cõi diui. ĩtẽtate vel intentãde.p qđ p̃hibebit ne interim edificz ꝛ si edificauit eodẽ officio faciet destrui tã q̃ nouiter attentatũ lite pendente.vt.j.dicã.in quo officio erat sufficiens eadẽ.p̃batio⁸ q̃ in nũciatiõe ex hoc edicto Op.dꝛ b q̃ habet officiũ p̃torꝭ non põt nũciare.ꝛ qz vnusquisq̃ hz officiuz.vt.l. de pupillo.§. meminisse.j.e. Glo.soluit ꝛ videt nō bñ dicere.qz nō reperit q̃ istud officiũ operet destructionẽ:sed p actionẽ cõi diui.ꝛ.d.l.in re cõi.§.fi.vbi hoc expꝛesse dicit. Per officiuz ergo iudicis b fit ĩhibitio ne p̃cedat sed p actionez fit destructio. Vel aliter sustinẽdo gl. ꝛ bene q̃ nō fit p̃hibitio nisi edificet.al's p̃hibet iudicis officio.ꝛ si edificatũ erit põt ps petere destrui officio iudicis ad quẽ p̃tinet reuocare in p̃stinũ statũ q̃q̃d factũ esset lite pendente.vt arg. de admi.tu. l.cyrograph⁹.§.i.ꝛ ex vt lite pen.p totuz.ꝛ in hoc iudicio nō cognoscetur'nisi an fuerit edificatũ post ĩhibitionẽ.ꝛ ita loquit hic.posset etiã pars petere q̃ destruat p actõnẽ cõi diui.ꝛ tũc in ea cognosceret ō cõione. Et hz hoc fit satis verũ in se tñ clari⁹ quo ad hoc ōrium dixi q̃ officiũ iudicis de quo loquit b est illud officiũ quod deseruit actiõi q̃ est ordinaria.ꝛ iō excludit nũciationẽ q̃ est extraordinaria.sed officiuz de quo loquit in.l.de pupillo.§.meminisse.est extraordinariũ.ideo aliud exordinariũ.sed nũciationẽ nō excludit.vt.l.quẽadmodũ.§.magistrat⁹.ſ.ad.l. aq̃li. Cõtra istud op.actio cõfessoria est ordinaria. ergo ista actio nō poterit habere locũ vbi habet locũ cõfessoria.qđ est ō.l.i.§.fi.ſ.e.ꝛ.l.si forte.§.sciendum si serui.ven.ꝛ.l.de pupillo.§.impositiuã.j.e. ꝛ.l.inter fuitutes.de serui.vr.p̃di. Glo.dicat. dic vt in.l.trebatius.j.ti.i.heri dixi tibi.ꝛ dy.ibi ponit in.l.i.§.i.ꝛ breuiter ista est veritas q̃ auxiliũ extraordinarium est mihi vtilius q̃ ordinarium.vt quia minus granor.ꝛ tũc possum vti exordinario.vt hic.ꝛ.l.i.in fi.ſ.e. ꝛ iō qz b in actõe cõi diui.nō grauat. qz nō negat cõio. vel est in possessione ꝛ in officio iudicis.de quo.ſ.dixi nō grauat in p̃batione plus q̃ in actione.ideo excluditur illud p istud.ꝛ ideo si nō haberet copiã iudicis nisi cũ magna difficultate.vel iudex aditus deneg aret officiũ nũciare potest ꝛ habebit hoc edictum. Op.ꝛ videt q̃ vnũ ordinariũ nō tollat extraordinariũ.qz possum mea auctoritate quãdo edificat inhibitio officio iudicis facienda. de qua hic dicit posit fieri extra locuz vbi opus fit. licz in nunciatione noui operis fit secus. ꝟm Jmol. in l.de pupillo. §. nunciationez.ꝛ.§.si q̃s forte.j.e.

s Cadez p batio. Et sic sentit b bart. q̃ in hoc officio non attẽditur an negetur socius vel sit in possitione vel nō. ꝛ idẽ sentit in hac col. licet .ſ. videat tenere ꝛtrariũ

t Non cognoscet. Add de bar.j. ea.l §.si ego.ĩ p̃i.

t Oppo.et videtur.ꝛ ad intellectũ eorum qui b dicit bart. vide eundez in.l.i.

§. nunciatio. in princi.s.e.

v Cõpetũt. Mñ cõpetũt duo auxilia: an vnũ tollat aliud, faciũt pulchre no.p bal.in.l.ij.de iure ẽphi. qñ puisio hois tollat puisionem.l.

x Per dy.de primo mẽbro tangit ẽt per gl.in.c.vt q̃s duas.de ele. in.vi. & in.l.i. C.de fur.

y Nõ tollit An & qñ remediũ ordinariũ tollat extraordinariũ. et vide aliq̃d p Inn. in. c.ex trãsmissa. de p̃scri.& p doc. h q̃ dicit bar. nihil addũt. & si vis dari intelligere: vide s.in op.

z Si vo est iuris.et dum bart.tz q̃ remediũ spale cõcurrat cuz gñali: limitanisi principaliter disponeret sup eo.articulo. l. sanctio legũ. de penis.& in iudice i cõdi.inde.& ac.d dolo.d.l.si legatari.cum ibi no. Jta tenz h do. Jo. tu adde qd no. bart.in.l.i. in iij.colũ.s.eo. vbi in effectu idẽ vr dicere

a Famosuz & no.q̃ auxiliũ min extraordinariũ vt in integrũ restituo tollit auxiliũ magis extraordinariũ vt querelã. tex. est notabi. et ibi bal.in.l.si fili. C.de iof fi.dona.

b Et p Di. in meo destruere.& habeo aliud.s.interdictũ vndevi & tñ vnũ nõ tollit aliud.dic q̃ qñ vnũ est ordinariuz aliud est extraordinariũ.& vtrũq̃ est iuris ordinariũ tollit extraordinariũ. Sed qñ extraordinariũ est facti:tũc ordinariũ nõ tollit extraordinariũ.ar.l.equissimum.s.de vsufruc.& l.nõ est singulis.de re iu.& sic intelligat.l.de pupillo.§.meminisse.j.e. Op. de l.etiã. C.si tutor vel cura.inter. So.aut cõpetit ꝺ eũ dẽ ordinariũ & extraordinariũ.& tũc vnũ tollit aliud secus si ꝺ diuersos. Sed opp. de.l.pperandũ. in fi. C.de iudi.so.glo.dicit spãle in iudicijs.sed non est verũ fm dy.& est so.glo.ꝺ.l.si pater. C.qñ puo. non est ne.& l.fi. C.si aduer.rẽ iudi. Sed parcat mihi dy. q̃ capit glo.aliter q̃ dicat.q: glo.dicit qñ perit ĩstãtia:tũc remanet actio salua ꝺ reũ.itẽ & agere põt cõtra tutorẽ.& q: instantia est modici iudicij non restituitur maior.vt.l.pperandũ.§.fi.sec q̃ actio salua nõ remanet.q: tũc restituit cũ tractet de magno pre iudicio.nõ ob.q̃ posset habere regressum ꝺ tutorez Op.de.l.de pupillo.§.meminisse.j.e.so. interdictũ vti possidetis venit p quandã cõsequentiã vt destruat opus.sic q̃cq̃ ordinariũ venit p cõsequentiã & extraordinariũ principaliter.& tũc vnũ nõ tollit aliõ. hoc tenet Ja.de are. In ꝺrium de cõfessoria. ar.l.i.in prin.cũ glo.sua.s.si vsufruc.pe.sed hic in cõi diui. vl officio iudicis põt ad hoc directo agi q̃ demoliat. vt.l.sabinus.& l.inter seruitutes. Breuiter ergo cuz querit qñ cõpetũt duo auxilia an vnũ tollat aliud. dic si sunt duo auxilia ordinaria.vt hic p Dy.& l.q̃ in heredẽ.§.eligere.de tribu.& l.nemo ex his.§.quotiens.de reg.iur.& c.null pluribus.de reg.iur.li.vi. & ibi p Dy. Si vero sunt duo auxilia extraordinaria.& tũc aut competunt ad diuersa.& tũc nõ tollunt nec electione nec origine. vt.l.qui bona.§. si q̃s opus.j. ti.pri. Si vero cõpetũt ad idẽ.& tũc aut vnũ auxiliũ est famosum:aut nõ.si vnũ est famosum.& tunc tollit p aliud nõ famosum.vt.l.i.§.ait p̃tor.s.de dolo. pro ut ibi loquit de resti.in integ. Si vero nullum est famosum:aut vnũ extraordinariũ succedit loco ordinarij.& tũc tollit aliud mere extraordinariũ.vt h put loq̃t de officio p̃toris qd succedit in locũ actionis cõi di. vt hic.fm verũ intellectum. Si vero vtrũq̃ est mere extraordinariũ.& vnũ p aliud ñ tollit.vt.l.quẽadmodũ. §.magistrat.s.ad.l.aql.& l.de pecorib.C.ad.l.aql. & l.de pupillo.§.meminisse.j.e.prout ponit tres modos ꝓnũciãdi. Tertio casu qñ vnũ est ordinariũ aliõ extraordinariũ.& tũc aut extraordinariũ est inuentũ cã iuuandi ius cõe.& tũc ordinariũ non tollit extraordinariũ.vt.l.i.§. dixerit aliq̃s.j. de publi. & l.i.§. p hanc.s.de rei ven.& ibi no.glo. Aut est inuentuz in subsidiũ cã supplendi ius ciuile.tũc aut auxiliũ ordinariũ est facti & nõ tollit extraordinarium.vt.l.ꝺ pupillo.§.meminisse.in fi.cũ sua glo. Si vero est iuris aut vnũ est gñale:aliud spãle.& non tollit extraordinariũ p ordinariũ.vt.l.si legatari.de dolo. & quod no.in.l.ij.C.de dolo.& dixi heri in.l.i.§.i.s.e.ti. Si vero vtrũq̃ est spãle.& tũc aut auxiliũ extraordinariuz est famosum.& tũc indistincte tollitur per ordinariuz siue cõtra eũdẽ siue cõtra diuersos cõpetant. vt.l.i.i fi.cũ.l.seq.& se.s.de dolo. Si vo nõ est famosuz, tũc aut auxiliũ extraordinariũ est mihi vtilius q̃ ordinariũ.q: facliores ꝓbationes in eo requirunt:& ñ tollit p ordinariũ. vt.l.i.in fi.s.e.& l.& si forte.§.i.s.si serui.ven.& p Dy, bin.l.i.§.i.s.e.& no. p glo.in.l.vlt.C. si aduer.rẽ iudi.& j.ti.i.l.dãni.§. si ei q̃. Si vero vtrũq̃ est mihi eq̃liter vtile. & tũc aut vtile ordinariũ cõpetit ad id ad qd cõpetit extraordinariũ p q̃ndã cõsequẽtiã:& tũc vnũ nõ tollit per aliud.vt.l.de pupillo.§.meminisse.in fi.put loquit in interdicto vti possidetis,& ar,l.i.in prin.cũ gl.s,si vsufruc.pe,& hoc tenet ẖ Ja.de are. Si vo cõpetit directo.& ad id dat ad qd extraordinariũ.& tũc aut dat cõtra diuersos tũc aut sumit originẽ a negocio voluntario.& tũc extraordinariũ tollit p ordinariũ. vt.l.cũ mandato.s. de mi.& l.dãni.§.emptor.j.ti.pri. Si aũt sumit originẽ ab actu necessario:tũc vnũ non tollit per aliud vt.l.etiã. C.si tu.vel cu.inter. Fallit in casu.l.pperãdum.in fi. C.de iudi.& no.glo.in.d.l.etiã. Si vo datur cõtra eundẽ.& tũc vnũ tollit aliud.vt hic.& l.i cãe s.de mino.& l.qui bona.§.de illo.j.ti.pri. Esset q̃rẽdum an superueniẽte accusatore tollat inq̃sitio.dicã in.l.si maritus.j.de adul.

Superficiarius q̃ habet vtile dominiũ

Si ego. põt nũciare nouũ opus.h.d. Opp. glo.de.l.i.in fi.s.e. Sol.aliud in supficiario q̃ hz ius maius & reale nũciandi.aliud in fructuario qui habet ius psonale de facili periturũ.vt ibi dixi. Itẽ op.de.l.q̃ bona.§.q̃ dãni.j.ti.pr.so. Ja.de are.q̃ tenebat illã opi.in.d.§.fi.s.l.pr.q cã dãni infecti posset nũciare.fatet contrariũ.ego vt ibi vidistis repro bauí dictũ Jac. Querit vtrũ superficiarius possit pcuratorio noie dñi nũciare.et tenet Ja. de are. q̃ sic.idẽ in feudatario & aliis similib qui habẽt pl ius in re.ar.l.i.in fi.s.e. Sed quero an inq̃lin poterit pcuratorio noie dñi nunciare. videt q̃ sic. q: ad eũ ptinet custodire ne ius rei pereat.vt.s. loc. l.videamus.§.item pspicere.ergo in hoc videt fact pcurator.vt dixi in fructuario.s.l.pri. Cõtrariũ dico p hũc tex.nec ob.qd dicit de custodia. q: custodit denunciando dño qd alius facit cũ ipe nõ posset agere.vt.l.itẽ queritur.§.exercitu.loca. facit.s. manda. l.si fideiussor. Vel dic q̃ custodit vtẽdo seruitute ne pereat.vt.d.§.item pspicere.nõ aũt agendo. vt hic. aliud in fructuario.q: ei plus pmittit.scz q̃ faciat id qd dñs de re sua faceret.vt.s. vsufruc.quẽadmoduz ca.l.i.§.cauere. Ex hoc dico q̃ si in instrumẽto locationis diceret q̃ p illo tẽpore cõductor possit vti tã q̃ re sua q̃ ex hoc videt habere mandatũ. Idẽ si diceretur q̃ locator posuit eũ in locũ suũ &c.ar.j.ad trebel.l.q̃ quadraginta.et hoc,q: ille cui cõmittitur administratio bonoz videt factus pcurator ad agendum.vt.j.de iniur.l.sed & si vnus.§. pcurator.& ex d procura.c. qui generaliter.li.vi.idẽ dico de his qui emũt reddituz gabellaz:vel aliud a cõmuni. q: isti statim habẽt ius in re.vt.j.d loco pub.fru.l.i. & ideo tanq̃ pcuratores cõis poterunt vti omni iure cõmuni sicut fructuarius & superficiarius.nõ attento an ista verba fint in cõtractu vel nõ. Quero quis p̃feratur in ista nũciatione:an dñs:an habens vtile:an directũ.& quidã dicũt q̃ habens vtile.vt.l.si pcurator s.de pcur.sed hoc nõ intendo examinare hic,nã ulla habẽt locũ qñ vtilis & directa sunt cõtrarie,sec quãdo diuerse.q: quilibet admittit pro iure suo.i.p suo interesse.arg.l.ij.alias.iij.§.si ad plures.j.de sepulc. vio.& est exp̃ssum.j.ti.i.l.inter quos.§.dãni. Sed an cõtra dominũ potent nunciare iste supficiarius. dico q̃ sic.cum habeat vtilem. q: potest vti contra dominũ.vt.l.si culpa.de rei ven.& dixi.s.eo.l.i.in fi. licz quidam contra.

Si in publico. Publici iuris tuẽdi causa denunciare oẽs ciues possunt excepto pupillo & seruo.sed p ppio dãno poterit nũciare pupillus cũ tutoris auctoritate. hoc dicit vsq̃ ad.§.nunci.in.l.de pupillo. Op.de.l.de pupillo. j.e.& de popu.act.l.mulieri. Sol.istud oẽs recipit limitationẽ.& dic oẽs.s.habiles. Op.dicit hic q̃ reipublice interest plures admitti. Cõtra.s. de procur.l.nõ tñ.& l.i.in fi.de exerci. Glo.signat in vna gl. ꝺrium & nõ soluit.tñ soluit in p̃cedenti glo. q: eligit idoneioz,& hoc fm dy.si oẽs p̃tẽdãt publicũ interes an vbi cõpetit exceptõ cessat remediuz exordinariũ. glo. est sing. qd no.i.l.i cãe la.ij. in princ. s.de mi.& ibi bar. quã gl. p singu.alle. uno.i.l.diu. j.de re iu. an aũt vbi cõpetat replicato cesset remediũ exordinariũ. vide i.l.ꝺ tutela. C.de i inte.resti.mi.

c Si ego.itez opp.rñde ad ꝺrium.q: ibi cautio dãni i fecti dat ad aliõ q̃ detur ope.no.nũci. d.l.q̃ bona.§ si q̃s opus.& ibi doc.

d An inq̃linus poterit. & lz bar.h teneat q̃ cõductor ñ vr hr tacitũ mãdatũ a locatore ad faciẽdum ea q̃ requirũ tur in re loca. tñ ꝺrium videt velle tex. iuncta gl. i xbo vtrũq̃.i fi. in l.filiusf.j. ti.i. distingui põt q̃ aut ẽ locator in loco remotorita q̃ si bi denũciari nõ põt.& pcedat opi.bar. al's nõ.& per lodo. i. d.l.si filiussa.& ibi bart. & adde bal.i.l.ẽptor C.de her.vẽ. & tũc q̃ h dr lz ꝺrium bart. senserit. i.d.l. si filiussa.& ñ bñ.lz glo. ibi nõ dic ꝺrium. et dic q: ibi vsufruc.petit cautiõz,ꝓpono ie nõ,pcuratorio.ut plene no.i.l. inq̃lino.j.ti.i.

e Locũ suũ

vide bar.in.l.plane.p illū ter.s.famil.herc.t est bonus ter.in.l. sed si tā tū.ff.i.s.de pac.ibi loco domini.

f Si in publico.quilibet denūciat.Et p ista opi.adde ter.in simili.in l.licet.in prin.s.de ꝓcur.et vide insti.de actione.in.ff.seq.t per imol.in l.is qui reus.in antepenul.carta.de pub.iudi.t que no.bal.in.l.i.ff.i.in ij.vl.iij.col.o

iusti.et iure.

f l.i.ff.fi. sed ang.hic allegat gl.fin. cōtra bart.in.l. ij.ff.penl.j.ne quid in loco publi.que videtur voluisse licere cuilibet etiā nō cui nūciare nouū op⁹ ꝓ eo qō fit ī publico t indistincte.t vid bal. t do.io.in.d. l.is q reus.t ibi et in.l.i.ff do.io.ff dixit q illa glo.pt intelligi et limitari p istū ter.fm dictū Ja.de are.t bar.vel etiaz pōt dicere q glo.nihil facit qz loquit qñ qs est o alia ꝺta. quo casu cū ex vico dicat t̄c. l. q exvico.ad municip.t p hoc etiaz facit di ctus.ff. pe. et qō ibi notat vbi ille admittebat ad nunciandum q saltē secundario hēbat interesse forē fis aūt nō inter ē. igit t̄c. Et mirū aliquātulū ē cū appellatōne popularium veniant forē. vt ꝓbatur in auth. de q̄sto re.in prin. de quo per bal.C.qui accu.non pos.in rubrica.t adde que no.in.c.i. o for. fidel.t q appellatione popularū veniant foren. voluit glo.in.d.ff.pe. intelligendo ꝓut intellexit ang.non aūt veniunt clerici. vt ꝓbat tex. in c.i.de ꝓben.lz forte venirent appellatione terrigenarū.per tex.in.c.fi. o vi.t bene de.Sed reperio bal.in.c.i.de eo qui arma bel.depo.vbi dixit q sacerdos debet reputari de vniuersitate ciuiū.l.falsa.ff.fi. de cond.t demon.c.dilecti.de fo.cōpe.per bal.in.l.i.ff.i.in fi.de iusti.t iure.t ibi etiā no.an sit de districtu.t eccl'ie sunt de corpore ciuitatis. fm old. li.C.de testa.et ibi no.quis dicat de patria:terra:t ciuitate.

se.secus si oēs priuatū.q: tūc oēs admittent. vt.l.ij. ff.si ad plures.de sepul.vio.nec ob.l.nō tū.s. allega. t.j.iudi.sol.l.iā tū.ff.si tū plures.q: fuit vna persona in qua principal'r ius obligatōnis cadebat: nō aūt plures. Fo:mo vnā.q.aliqs non ciuis vult in publico nūciare an possit. Ja.o are.dicit. aut edificat qs in via publica.t tūc qlibet denūciat. ar.l.p agrū.C. de ser.t.j.de via publi.l.i.ff.fi.p totū. Si vero i alio tūc ciuis tū: vt hic. Quero q̄d si plures equalit idonei ocurrāt.rñ.p̄to: gratificabit cui volet.vt not. j.de lib.ho.exhi.l.iij.ff.si tū plures. Quero numq̄d sit verū hoc si fiat in quolibet loco publico.itelligo de eo loco publico q ē in publico vsu.sec⁹ si est p̄diū aliqō fisci vel ciuitat.q: tūc nō posset nisi q haberet auctoritatē ingrediendi vel agendi a ciuitate. vt.l.nulli.s.qō ciuisq̄ vniuer.no.t.j.ne q̄d in loc. publico.l.ij.ff.hoc interdictū.el.ij. Jtē quero vtrū nūciabit nomīe reipublice:an noīe suo.puto q ꝓcedat si noīe reip ublice nūciet. vt.l.nō solū.ff. si cū iure.j.e. ti.vbi videt casus.facit qō dicim⁹ in delatore.s.o le. i.l.si seruus pluriū.ff.pe.in glo.q incipit.i.fisco.t.j.de iure fis.l.fiscus.el.ij.ff.fi. Vel melius dicat se hoc facere tanq̄ quilibet o populo.t hoc obseruat practica.t eodē mō formabit iudex sniam in eū. Jtē q̄ro an nūciationē ceptā p vnū alius posset prosequi puto q nō.vt.l.pluribus.s.de ꝓcu.poterit tū ei assistere ne colludat.ar.de inoffi.test.l.si suspecta. cū fil'ibus.facit ex de elec.c.ꝓstitutionē.in cle. Quid si edificat in reb⁹ eccl'ie.dic siqdem edificat in loco sacro vel religioso:tūc idē qō in loco publico. vt.s.l.i. ff.nūciamus.ñ. ſz si in loco.t de iustit.t iure.l.i.ff.publicū. Sinaūt in re ecclesie ꝓphana:tūc quilibet de eccl'a pōt nūciare.vt ex de re.ec. nō ali.c.si q̄s p̄sbiterorū.t etiā patroni.vt ibi no.t.C.de sac.sanc.eccle.l. iubem⁹.ff.sane.t ibi no.t in hoc habz plus ecclesia q̄ ciuitas.q: hoc casu nō admittet nisi syndicus ciuitatis.vt dixi. Jtē hoc casu admittet superior prelatus.vt dixi.s.l.i.in fi.

O Et pupillo. Satis est subtilis iudicō meo.t innuit ibi nō autē aliter t̄c.q admittat pupillus cum tutoris auctoritate.ō ar.l.licet.s.de ꝓcur.t.l.mulieri.j.o popu.acti.vbi in popularib⁹ nō admittitur ꝓcurator. Huius cōtrarij timore sunt due solutiones. vna est q nō pōt pupill⁹.verū est sine tutoris auctoritate.t tangit in fi.gl.q incipit de rigore.ibi alij hoc referūt glo.dicit q ista lec.nō est bona.sed nō redditur ratō Sed rō est.q: in his q nō sunt in administratione nō operat aliqd tutoris auctoritas.vt.l.fi.s.de cur.fur. t facit bene.l.ij.j.de iti.actuq; priua. Est alia lec.vt nullo mō pupill⁹ admittat nisi sua interfit. t hoc ponitur in glo.q incipit.i.ptātem nūciandi.t hec vera. Quod.q: ea q prosunt pupillo sine auctē tutoz pupillus facere pōt.vt instit.de auc.tu.in prīc. t.l.obligari.s.de auc.tu. Jo.glo.q istud habet locū qñ pupill⁹ possidebat t nūciabat simplici ꝛbo.t sic possessionē perdit.al's secus.t hoc tenet Ja.de are. alij dicūt simpl'r q pupill⁹ nūciare nō pōt.q: posset esse sibi dānosum.t hoc ponit in fi.glo.qō tenet glo.t bñ Jdē Ja.de ra.t Old.t Rai.de forti.t ego p⁹ eos Et si tu dicis in quo posset sibi esse dānosum. dic q: ei cui nūciat si pateret dānū teneret actione i factū. q: si nūciatio esſ frustratoꝛia teneret ad interesse. p l.rem quādā venalē.s.de dolo. Ja.de are. t oldra. op.cū iste sit act⁹ extudicialis.ergo pōt fieri p seruū t pupillū.vt.l.si seru⁹.s.de bo.pos. Solu.nō pōt.q: pupill⁹ ledit.vt.s.dixi. Jtē cū nūciatio habeat vim cuiusdā ꝓuocationis ad iudicū.vt no.j.e.l.ff.si quis ipsi.ideo nō ꝓmittit pupillo nec seruo: sicut p̄toz ad vni⁹ eoz petitionē nō faceret aliquē citari. Sed q̄d si ptinet ad priuatū cōmodū pupilli t etiā ad publicū.dico idē.s.pupillū admittendū sicut admittit ad accusandū occisoꝛes p̄is.j.o accu.l.ij.q: respicit priuatū cōmodū t publicū. Quero q̄d o adulto.dic vt in glo.§ quā tenēt omnes doc. vt iacet p .l.in popularib⁹.j.de po.ac. Sed ō.q: nō hz legitimā p̄sonaz standi in iudicio.vt.C.q le.p̄so.l.ij. nec auctoritas curato.sufficiat cū hoc nō sit in administratione vt dixi. Nō ob.ff.puericiā.q: in p̄sona aduocati nō substantiat iudicū. Nō ob.l.in popularib⁹.q: in illa post lu] otes.q̄rit fibi.vt.l.si cui.de ver.sig.t iō cū ad eius cōmodū ptineat est in administratione.t ideo auctoritas iuris legitimat ei⁹ p̄sonā.t hoc vī verū o iure.lz multū faciat ō qō no.j.de accu.l.ij. sed ibi dicā.t hanc glo.h iducit dy.q minoꝛ hēat vocē in cōsilio in electiōe t ꝓstitutione syndici. Cōtrariū tenet et bñ.p.l.spurij.ff.i.j.de decu.t.l.ad rē publicā. de mu. t ho.facit in spe.de syndico.ff.i.ver.sed cuius etatis. Quero si nō hz pupill⁹ tutorē t denūciat an valet.t glo.dicit q sic.nō de rigoꝛe sed de eqtate. t vide eā q incipit de rigoꝛe.ſz de eqtate t̄c. Dicit ne verū ista gl. Ja.de are.dicit q nō. Credo tū q gl. possit ꝓcedere dū tū postea cū hz copiā iudicis t tutorē nūciet:q nūciatio retrotraheret.ar.j.e.l.ff. si q̄s ipsi. Ad rōnē mar.dicit q nūciatio pupilli faceret locuz interdicto qō vi aut clam.non huic.

Seruo. Cōtra in.l.iij.in prin.j.qō vi aut clā.gl. dicit q quātū ad publicā vtilitatē non pōt.quantū ad priuatā sic.tū lz ista sol.sit vera in se. tū credo q seru⁹ nūciando facit locū interdicto qō vi aut clā.nō huic.rōnem diuersitatis dixi.s.l.i.ff.nūciatio.est alia rō q ibi etiā si nō nunciaret haberet locū ille interdictū ex eo q clā.t ideo de facili admittitur quilibet ad nunciandū.q: solū quedā qualitas inducit.t ista rō vī poni in tex.d.l.iij. Jtē op.knūciatio est defensio.vt.s.l.pr.sed seruo ꝓmittit defen

Et hāc gl. vide bar.in.l lucius.ff. pe. ad munici. t bal.in.d.l.exigendū.in.iiij col.t Jmn.in c.cū ex iniuncto.ad fi.ex.e. t hic per modernos.

i Dicit ne veruz. Dictum bart.non videt posse ꝓcedere quando in oī actu in quo necessaria est tutoris auctoritas necesse ē q p̄cedat nec pōt ratificare. vt legit et notatur in.l. si quis mihi bona.ff.iussū de acquiren. here. Adde bar. etiam in d.ff.si q̄s ipsi prętori. in fi.

k Seruo. itē op.adde barto.in.l.si fide iussoz.ff.si necessaria.q̄ satisda.cogā. t qō no. bar.j. e.l.ff. fi.adde no.in.c.exhibita.de iudi. dixit tū Jo. an.in.c. dilecti.de except. per illuz tex. q reus etiaz voluntarius admitti debz per defensionem ecclesie. alias non. et sequit Jmo. in.d.c.exhibita.t vid imo. j.ca.l.ff.post ang.limita tamē singulariter theoꝛicā bar.non habere locum qñ predicti inhabiles citarentur hoc modo.videlicz si sua putauerint interesse quo casu etiā ob necessariā defensionem non sunt audiendi.q: aduersarius illo tunc non videt personam suā legitimare.fm bal.m'tū notabiliter in.l.fi.C.de edic.diui. ad hoc adde quod not.ange.et post eū do. Jo.in.l.i.ff.hec stipulatio.ff. si cui plusq̄ per l.fal.t no. Jo.an.in.c.cum dilecti.de exceptio. t p̄dictis adde tex. in c.i.de rescrip.in.vi.t ibi archi.t Cy.in.l.quoniā.t ibi bal.C. de adul. t archi.viij.q.v.qō autē.et etiā predictis adde oīno bal.in.l. libert⁹. t ibi late fulgo.t pau.de cas.s. de in ius voc.t qō dixi.s. fm bald.in

d.l.fi.de edic.diui.dic q̄ illud ꝓbatur ꝑ tex.in.c.exhibita. iuncto ca.cō missa.de elec.in.vi.alibi dicit bal.in.c.i.de mili.vas.q̄ cōtumax est.q̄ si potest q̄s puniri tanq̄ contumax si citatus fuerit sub hac forma: si tua crediderit intereſſe.nā si nō credit sua interesse citatio nō ligat.q2 cōdi/tio sub qua citatio facta fuit def.cit.qō facit ad glo.in.l.si ea quidez.C. si mancip.fu.

alie.adde ta/mē p2eductis q̄ licz reo de negef defen/sio. tamē iu/der potest ex officio supple re.vt no. bal. in rubrica.C. de ven.liber. ⁊ no.in.l.pla ne.de pet.he re.Si statu/tum dicit q̄ bannito non reddatur ius an poterit se defēdere.no. per bal.in.d. .l.quoniā.C. de adul.

l Nunciati/onem. Op. ĵ.e.adde bar. in.l. si p2ius. in.ĵ. oppo.ĵ. eo.

m Nemo ē ibi.glo.tamē tenet contra rium ⁊ vide ĵ.ea.l.ſ. si q̄s ipſi.in fi.⁊ ibi bar.in fi.

n Et glo.di cit.Et op.gl. est verio2 per iura sua quā tenet hic bar to.licet ang. ⁊ etiaz imol. inclinent in ꝺ rium.arg.hu ius tex.dice/bat tamē an ge.q̄ teneret nunciatio si fieret in loco in p̄sentia te/ſtium non se/cretoꝝ qui verisimiliter possent dño denunciare. tu adde bar. in.ſ. p2oxio. ⁊ qō ibi not. istā opi.etiā videtur sequi Imol.in.l.operis.post glo.i.ĵ.e.

sio.vt.l.seruus.ĵ.de accu.⁊.l.si nō defendat.ĵ.de pe/nis. Nā.quedā est defensio necessaria.vt qñ ꝺ eū ex p̄sse dirigit petitio.⁊ tūc loquunt ꝺria.rō.q2 eū citā do quis app2obat eū vt legitimū reū.sed qñ est de/fensio voluntaria.vt q2 ꝺ eū nō dirigit petitio. vt in casu ꝓposito.tūc admittit.vt ħ.qō est no. Idē dico de excōicato q̄ nō admittit ad agendu.⁊ intelligo de defensione necessaria.secus in voluntaria. casus est hic.et no.per Imo.de except.c.cū inter.facit qō dico.sol.ma.l.cum mulier.

Nunciatio noui ope

Nunciationē autem ris debet fieri in re p̄/senti.nec requirit p̄ntia dñi.alibi eā facta non facit locū huic interdicto.ħ.d.vsq3 ad.ſ.si plurium. Vide glo.q̄ cōtinuat istū.ſ.⁊ incipit dictū est.s̄.vbi nūcie/tur:⁊ q̄bus.⁊ q2.s̄.non sit plene expeditū.quibus in hoc male cōtinuat glo. Nō.q̄ verba nūciatiōis debēt referri ad eū qui est ibi cū nūciat. Op.ĵ.e. l.stipulatio.ſ.opus. Glo.bñ soluit ħ q̄ etiā si nil est factū ħz locū istud edictū.ar.l.i.ſ.cepisse.ĵ. de polli. sed glo.ꝺria habuistis.s̄.e.l.i.ſ.pōt.vbi dicit q̄ dēt habere instar operis.sed gl.ista bene dicit. ⁊ ulla ma le.q2 debz hꝺe instar operis quātū ad edictū demo lito2iū. Bene q̄ nemo est ibi[m] vbi fit nūciatio noui opis an p̄iudicet.⁊ gl.dicit q̄ sic[n].⁊ q̄ p̄iudicet dñ/mō venit in noticiā dñi edificanti.vt.l.itē veniunt.ſ. petitā.s̄.de peti.here. Sed q̄ro si nō sunt ibi nisi magistri lapidū:an eis sufficiat nūciare. Oth.anti/quus glosato2 dicit q̄ sic.cū fiat in re.⁊ nunciat fu/rioso ⁊ pupillo ⁊ alijs.vt.ĵ.e.l.in opis. Sed gl.rep/hēdit istā opi.⁊ dicit q̄ donec puenit ad noticiā dñi sibi ñ p̄iudicz glo.sic p̄tāsit ⁊ Dy. Sz alij[o] vt Ja. de are.⁊ Oldr.dicūt q̄ licz nō puenerit in noticiam dñi totū ꝺz destrui:qō est factū post nūciat.⁊ est ex p̄ssum.ĵ.ti.i.l.inter quos.ſ. dāni.ar.ꝺ. q̄ ille qui est ignoꝝās nō delinquit.vt.l.naturaliter.C.de tab.⁊.l ex maleficijs.ſ.i.ĵ.de act.⁊ ob.ergo si fuit dñs igno rans nō debet destrui.⁊ ista rō no.in glo. sed gl.sta/tim alibi melio2 dicit.⁊ dicit q̄ destructio nō est pena sed in exp̄ēsis cōuenit q̄ cōtēp̄sit nūciationē.vt tenet in simili.ĵ.ea.l.ſ.fi pluriū.⁊.ĵ.e.l.edibus.⁊ hic tenet Jac.de are.⁊ oldr.⁊ oēs. Quero vtrū dñs ꝑ in/teresse suo possit agere ꝺtra fabꝝos seu fabricantes Ja.de are.tenet q̄ sic.ar.l.lz.in fi.s̄.nau.can.sta.⁊.l. si seruus seruū.ſ.si fornicari[o].s̄.ad.l.aquil. Que/rit Dy.q̄d si fiat nūciatō gñali ꝑ curatoꝝ.⁊ videtur q̄ nō noceat nisi puenerit in notitiā dñi.vt.d.ſ. peti tā.⁊ q2 aliꝰ cōtēnere edictū est delictū.ergo nō venit in mandato.vt.l.si ꝑ curato2.de cōdi.inde. cū simili/bus.sed ar.s̄.ĵ.de doli excep.l.apud celsum.ſ.q̄sitū. el.ĵ.⁊.s̄.de tribu.l.ꝑ curatoꝝis. Sic ergo videt di/stingui an habeat liberā vl nō.vt.d.l.ꝑ curatoꝝis.in p̄n.ita dicit Dy.sed quātū ad nūciationē noui ope/ris ꝑtinet nō bene dicit.q2 in operarijs pōt fieri. vt s̄.dixi.lz ipse dy.dixerit ihērendo errori huius glo. sed quātū ad alias ꝓtestationes dicā in materia ꝓ/testationū.ĵ.e.ſ.si quis ipsi p2etori ⁊c.

Nunc.ſ.sūmaui cū ꝑ

Si quis forte in foro cedenti. Op.⁊ vi/

vltimo casu procedat opinio glo.hanc opin.hic tamen tenet do. Jo. quādo nuncians in veritate habet ius nunciandi.alias secus.vt hic per eum quē vide.⁊ vide.ĵ.p2imo.ſ.⁊ hoc putat referri ēt ad.s̄. p2i. dicta quando nunciatio fuit facta nullo existāte in loco per idētitatē rationis.

detur q̄ alibi facta nūciatio valeat.vt.l.aut q̄ aliter ſ.si q̄s cū denūciasset.ĩ.qō vi aut clā. Glo.dicit fate o2 ꝺriū.⁊ hoc qō dicit hic nullius est momēti. Verū est anteq̄ veniat in notitiā dñi.secus postq̄ sciuerit ponam[o] istā sol.esse verā[p] quare dicit ħ nūciationez nō tenere.⁊.s̄.dicit tenere cū eodē mō sit ibi quo ħ. ⁊ glo.dicit q̄ ideo dicit.s̄.tenere.q2 vt plurimū opa rij bonū sumētes ꝺfiliū cōsueuerit sic dimittere. sed vf q̄ istud sit malū cōsiliū si verū est q̄ nō debet de/struī donec veniat in notitiā dñi fm glo. p̄cedentem sequit ergo opi. Aug.in eadē glo.ibi.sed ru.vf ⁊c.⁊ ista est vera.⁊ hanc tenuit glo.in.l.i.ſ.i.s̄.e. Nō ob. l.aut qui aliter.ſ.si q̄s.q2 ibi sufficit fieri absente do/mino q̄ntū ad interdictū qō vi aut clā.sec[o] quātū ad istud interdictū. o2 em fieri in re p̄senti.⁊ fm hoc est differentia inter istā ⁊ p̄cedentē.ista est veritas.⁊ ibi vidisti q̄ nō ligat nisi postq̄ puenerit in notitiā. sed verū est quo ad ꝑpensas.vt ibi dixi.⁊ videbitis.ĵ. se. ſ. Sed quero tenēdo opi.glo.q̄d si tarde dñs re uertetur.dic vt in glo.

Nunciatio noui operis

Si plurium res sit ex pte eius cui nūciat est in rē.⁊ ideo sufficit si vni de socijs fiat nūciatio ex p̄/te eius q̄ nūciat est in psonā.⁊ iō debēt oēs socij nū/ciare.ħ.d.cū.ſ.seq. Dicit hic q̄ sufficit vni nūcia/ri.postea dicit q̄ si vnus edificat alteri nō noc3.⁊ sic sibi ꝺdicit. Jo.dic q̄ alteri quo ad ꝑpensas nō p̄iu/dicat:quo ad demolitionē sic.⁊ hoc dicit gl. ⁊ p istā dixi q̄ o3 limitari.ſ.nūciationē.s̄.e.l. Op.de.l. si q̄s[o] putans.ſ.fi.s̄.cōi diui. Glo.dicit fateo2 q̄ il/lud qō vnus p̄stat ab alio recuperat si hoc expedie/bat societati. Sed quō potuit expedire societati edi ficare post nūciationē cū certū sit q̄ debet demoliri. Jo.intellige glo.q̄ potuit sperni nūciatio ꝑ edificā tem.sed sui testes nō erāt tūc cū edificantes cōuenie/bant hoc interdicto ⁊ volebat ꝓbare.mō redierunt ⁊ sic hz ꝓbatiōes ꝺ socios suos q̄ iterfuit societati p̄cedere in opere. Ulteri[o] p̄cedo⁊ opp.de.l.i.ſ. pe.de ven.inspi. Jo.nunciatio de q̄ loquit.l.ista est in rē.⁊ ideo facta vni p̄iudicat oībus.fz in.l.i.ſ. pe. de ven.inspi.nūciatio est in psonā.⁊ ideo non sufficit vni facere nisi fiat oībus.⁊ hoc tene menti. Op. dicit hic q̄ nūciatio ab vno facta nō p2odest alijs. Cōtra.q2 destructio opis est indiuidua.vt.ĵ.eo.l. stī pulatio.ſ.q̄situ.sed in indiuiduis factum vni[o] ꝑdest oībus.vt.l.loci co2p[o].ſ.si fund[o].s̄.si ser.ven.ergo ⁊c. Breuiter reperio Ja.de are.intelligēdē sic.aut vult agere ad demolitionē.⁊ tūc ꝓdest.q2 est idiuidua.si aūt vellet agere ad iteresse nō posset: cū interesse sit diuisibile.semp tū itelligas q̄ ille qui nūciauit agit nō alius. Intelligit ergo Ja.de are.q̄ nūciatio suf/ficit illā facienti:nō alij.sed iste dicit ꝺ ter.istū.q2 ne/gatio postpositā signo vniuersali eq̄pollz suo cōtra rio.vt.l.legitimos.ſ.an ergo.ĵ.de leg.tu.⁊.l.in libel/lo.ſ.i.ĵ.de cap.⁊ postli.reuer.cū ergo dicit oībus nō sufficere.i.nulli sufficere.dico q̄ ista ler debet alit in/telligi q̄ logicaliter:nec equipollet suo contrario.vt alibi in.l.si seru[o].ſ.pluriū.si quis caut.⁊ q̄ istud sit verū patet.q2 si intelligeret q̄ nulli ꝓdesset tunc eēt

p Si q̄s fo2/te. Esse vera Not.q̄ non valet nuncia tio facta ex/tra locum. te nuit tamē ħ do. Jo. iudi/cis officō pos se nūciari ex/tra locum. et teneret licz vi deatur cōtra istū ter. ⁊ hꝺ dicit per glo. p2imaz hic q̄ videtur meo iudicio parū facere cogita bo. Sed con tra eū vide/ter. iūcta gl. in scōa lect.ĵ. ea.l.ſ. si quis ipsi.fallit ta/mē in casu il/lius.ſ.in ter/tia lec. ꝺ quo tamē ibi per bar.⁊ hoc ca su poterit lo/qui opi., do. Jo.et iō ego dico q̄ ipse/met dñs io. tenuit cōtra/rium eius qō ipse hic dixit in.ſ.si q̄s ipi p2etoꝝi.ī p2i. scōe col. ⁊ ibi scripsi p[o] bar to.ĵ.e.l. Sed certe dñs io. hic aliud sen sit utvf potes

q Si pluriū res sit.op.de l.si quis. an ge.hic ponit exemplū. vt hic per eum. sed fm imol. hic contra in tellectum an ge. facit.s̄.e. l.i. ſ. si quis edificium po tes ponef ex emplū.vt po suit glo.in.d.

lege si quis putans.ſ.fi. videlicet q̄ nuncians elegit sibi interesse fa tisfieri in pecunia.l.stipulatio.ſ.sinautem.ĵ.ea.glo.⁊ fi.in.d.l.si q̄s pu tans.dum dicit refici sentit opi.ange.

r An vasallus,bal.in.d.c.oēs.tenet q̄ vni tantū.per.c.imperialem

ꝟ.ꝑterea ducatus.de ꝓhi.feu.ali.per fede.ꝛ in hoc dicit residere glo.ꝛ pe.de cer.ꝛ Ja.de belui.ꝛ qꝫ no.ſ.cõi diui.in ꝓin.ſed bal.in.d.ꝟ.ꝑterea.aliter dicit ꝛ ſe nõ firmat ꝑ ſpe.in ti.ꝺ feudis.ꝟ.qm̃. ꝟ.xxix.ang.in.l ij.ꝟ.ex his.de ver.obl.ſe remittit ad bar.hic per Jmol.in.d.l.ij.ꝟ.item ſi in facto.in fi.

s ¶ Si qs ipi neceſſe venire, cogita an hec rõ ſit ꝟa qꝫ pari rõne videreꝯ ñ poſſe ꝓteſtari ꝑtoꝛi qm̃ fcã ꝑ teſtatione ſi vult tute edificare hz neceſſe ſe sũmittere iuri com muni alteriꝰ ꝛ petere remiſſionẽ ꝓtoteſtatiõis.vt no.bar.j.i.xij q.ꝛ ſic vꝫ eadem rõ i nũciatione.

t ¶ Vel cozã vicinis, ꝛ dñ bar.hic in ſecũda oppoſitione dic̃ ſufficere denunciationẽ facta cozã vicinis:an ſufficiat ſi ꝑ duos teſtes ꝓbeꝯ ſit fcã cozã vicino.ſpe.in ti.de primo ꝛ ſcõo decreto ꝟ.iam de effectu. ꝟ. nũqd ſufficeret.ꝛ lapus alle. xxx viij.dixerunt ꝙ ſic.alleg.c. vt circa.de e lec.in.vi. Cogita ꝛ hic vide no. ꝑ lod. bene faciunt q̃ dixi in ſimili poſt bar.in .l.ij.j.vi bon. rap.adde text̃ bñ faciẽtẽ in.l. penul.ꝟ. ſi.ꝛ qõ ibi notatur.C. ꝺpoſiti.ꝛ Jo.an.ꝛ doc.in.c.paſtoraliꝫ.ꝟ.ꝓterea.de offi.ordi.

ꝟ ¶ Recurretur ad ſuperiorem. Hoc tamẽ intellige vt ſingulariter dixit bar.in.l.ſi tutor.ff.de aucto.tu.ꝛ adde glo.in.c.ſi religioni.de elec.in vi.in v̊er.attente. Et adde qõ no.bal.in.l.quãuis.in penul. col.j.ti.i. et quod ibi dixi.ꝛ quod dixit bar.pot gl.ꝛ ibi dixi in.l.de qua re.de iudi.

x ¶ Negat mihi. Sed an iudex denegans iuſticiam ꝓpter hoc ꝓrogatione poſſit appellare.vide bal.in auten.ſtatuim̃.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ an a tali denebus licet per querelã adire ſuperiorẽ.vide guil.ꝛ bal.in.l.iiij.C.de iuriſdictio,om.iudi. Iſtis adde bal.in.l.fi.in.i colũ.C.de ſenten. Sed h̃ diſtinctio videtur cõtra caſum in.l.ſi cõuenerit.de pig.actio.ꝛ ibi ẽ caſus ſpecialis ſm bal.ꝛ do. Jo.hic.ꝛ vide que dixi.j.ſm bal.ꝛ imol. h̃ ꝙ

v ¶ Protestatio sufficit. Et ad id quod dixit ꝙ vna ꝓteſtatio ſufficit Iſtud est verũ quando par ꝓtestatur pari.secus vbi inferior superiori.vel superior inferiori.qz tunc trina requiritur.vt in.c.i.de supp. negli.prelat.

3 ¶ Eo reuertente. Ang.hic tenet ꝺriũ per glo.in.l.q̃ aliter.ꝟ.i. iuncto ter.qõ vi aut clã.nã cũ tũc a iure est data forma denũciãdi.cũ nõ iueniãt vẽditor.igit̃ ꝛc̃. Nec ob.iste ter.qz loqꝫ in ꝓteſtatiõe ꝑ quã q̃s excuſat ꝙ denũciare nõ ꝑt.nõ tñ loqꝫ de denũciatõe ꝓut in ꝺrio. Sed imo.h̃ tenet cũ bar.eo qz denũciatio ꝛ ꝓteſtatio nõ differunt.vt not. bar.i.l.nõ ſolũ.ꝟ.morte.in princi.q.j.e. Et qz dicit h̃ iste ter. ꝙ qñ nõ reperiãt vẽditor.vꝫ ꝙ nõ reqrat̃ aliq̃ denũciatio.l.cũ ſucceſſores.ꝛ ibi bar.ꝛ bal.C.de euic.ꝛ bar.ponit in.d.ꝟ.morte.in.xviij.col.in fi.

a ¶ Qõ tene mẽti. Et adde ꝙ poſt bart.hic in iſta tertia oppoſitione

1°

bal.tetigit hic aliqua de ptestatione q̃ fm Jmol.nõ placẽt.quẽ videt qñ fit necesse pluries ptestari.adde glo.not.in.c.cupientes.§.q̃ si p vi ginti.t.§.ppõita.de elec.in.vi. b Jste.§.est no.Adde ang.in.l.ij. ff.de in ius voc.t spe.in ti.de rectore.p̃.itẽ illustris.t bal.in.l.ps lfam. s̃.de iudi. c Rñ.idem in eo.adde Cy.t bal.ī.l.q̃s̃q̃s.C. si cer.pet. d l.operis.

Nõ videt sine dubio tamẽ nõ est dare bonã rõnẽ differentie.et posset respõderi ad.d.l.operis.q̃ ibi ī fans habebat tutorem q̃ poterat in iudicio citari l.i.§.sufficit.ff. admini.tu. t ita vł intelligere glo.in.l in ciuilibus.j e.attẽto etiaz q̃ defect' etatis non est ppetuus p ea que dicta sunt in.ij qõne.

e Sed dz̃ pbari. Et ad hãc pbationez adde qõ not.bar. in.l. i.§.si q̃s tũc. j.quod vi aut claz.vbi etiã limitat hanc lfam.

f Respõdeo nõ.limita vt dixit notabiliter bal.in.l. ij.C.de his q̃ per met.iudi. vbi dixit q̃ p vnum actum tantũ non vł iudici consuetudo.t iustus timor ī alijs nisi illuz vicinum actũ exercuisset in p sona huj'.de quo nũc tractatur.l. si q̃ puocatione. C.de appel.

g Mono q̃ro. Adde etiam qõ notat bar.in.l.i.C. de his q̃ pe. no.t ibi dixi. t idem videt si in personã socij vel amici.per id qõ no.bar.in.l.si stipulatus fuero.de ver.obli.in pñ. quod no.t ad bar.hic adde qõ idẽ voluit in suo tractatu de tirãnide.in.vij. q.t bal.in.l.si quã.in fi.C.de oper.liber.t bal.in.l.interpositas. in.ij. col.C.de transactionibus.

h Non fuit ptestatus. Et sic tenet bar.q̃ sit necesse causam impedimenti allegare.allegat l.cum quidã. j.de appella. sed in contra riũ facit tex.i c.statuimus. de offic.dele. in.vi.t in cle. i.de fo. cõpe. quibus rñde vt hic habet per moder.lz do. Jo.b hõ nõ teneat.q̃ bus etiaz po test respõderi q̃ lex in cõtrarijs cãm supplebat.et vide not.per bart. in. d.§. morte.

vbi dicit q̃ id q̃ dicit' a personis fidedignis est iusta cã credulitatis. Mono q̃ro q̃d si nõ ꝺsueuit hoc facere talibus appellantibꝫ seu ptestantibꝫ:sed eoz cõsanguineis vel laboratoribꝫ terraz ipsius.satis ẽ iustus metus.vt.s̃.de ꝺdi.t demõ.l.heres me'.§. fi. qõ me.cã.l.isti quidẽ.§.fi.t est hodie decretalis multũ no.de excel.pla.ci.in cle. Decimo q̃ro q̃d si nõ pbatur q̃ ipse fecerit:lz q̃ eius familia hꝰ fecit.puto sufficere.qz ipse vł fecisse cũ potuit corrigere t nõ fecit.vt.j.ti.i.l.fluminũ.§.q̃ q̃.t est exp̃ssum extra de testi.c.cõstitutis.t.c.se.vbi dicit' q̃ nõ est verisile q̃ ꝑ ni tales faciant sine cõsensu dñi. Undecimo q̃ro q̃ erit forma istius ptestationis q̃ interim fit.glo.dicit qz ptestor interim me nunciare non posse. qz conueniri non põt.t sic vides q̃ in hac ptestatione dẽt inseri cã.qõ verũ puto.vt.j.de adul.l.denũciasse.t.C de reiven.l.si fundũ.dicã latius in materia ptestationis. Nec ob.qõ no.s̃.e.l.i.in pñ.qz aliud est in nũciatione noui opis q̃ est sepata ab ista ptestatione. Idẽ dico de eo q̃ ꝑ metũ iudicis non fuit ptestat' q̃ coram eo.vel nõ appellauit:lz coram vicinis.qz debent cãm hãc exprimere.s.qz ꝑ metũ iudicis coram ipo cõparere nõ audeo.ideo t̃c. q̃re postea pbabit eo mõ quo.s̃.dixi.t hoc pbat'.C.de his q̃ ꝑ me.iudi.nõ appel.l.fi.ibi cãm appellationis t̃c.naz dz̃ intelligi de cã appellationis nõ recepte.vel coraz iudice non facte.vt cã metus vel alia.nõ eñ põt intelligi de causa q̃re appellat.qz illa nõ debet inseri in appel.vt.l. t.in fi.ꝺ ap. Fateor tñ q̃ si appellaret' ab iterlocutoria vbi cã grauamis dz̃ inseri in appellatione. vt in c.vt debit'.ex̃ de app.t.c.coꝛdi.e.ti.li.vi. Credo etiã q̃ in tali ptestatione debent ille cause inseri. vt.d.c. fi.ex̃ de ap.t ibi no.fateor etiã q̃ si diceret coram vicinis nuncio tali nouũ op' coram vobis.tñ in ipso ope ꝑpter officiũ t ꝑpter ei' metũ nũciare nõ possez qõ sufficeret a sil'i sic sufficerz ptestari q̃ nõ põt appellare,vel appellare coram vicinis qõ sufficit. vt not.in.d. l.fi.C.de his qui ꝑ me.iudi.nõ ap.t.j.de ap.l.cũ quidã.sz si in ope ipso nũciaret nõ valeret. vt b quo ad hoc interdictũ.sed an quo ad interdictũ qõ vi aut clã. j.dicã. Duodecimo q̃ro an hui' ptestatiõis posset postulari remissio:sicut põt postulari remissio nũciationis.vt.j.e.l.§.si is cui.rñ.sic.qz hec ptestatio hz vim nunciatiõis. Faceret enim demoliri opus.vt b. põt ergo petere remissionẽ satisdando vel se submittendo iurisdictioni alterius.vt.l.est receptũ. de iurisꝺ. om.iudi.t ꝑpter hoc fuit inuẽta hec ptestatio. Itez dico q̃ poterit peti cũ fit hec ptestatio q̃ dicat cãm quare vellet nunciare.vt dixi.s̃.e.l.i.in pñ.t ex omnibus causis quibus dixi nũciationem posse contẽni ex illis poterit contemni hec protestatio eadem ratione. Tredecimo queritur q̃ erit forma nũciationis q̃ fit finito officio vel ipedimento cessante. rñ. si opus est pfectum dicet' q̃ cũ tali tpe iõ potuerim nũciare ne edificet'.ideo nũc ,put extunc nũcio ne aliq̃d nouꝰ operis faciat.t hoc vult ipse:ex.dñi dicat q̃ si repetita die t̃c. Si opus nõ erit pfectũ addat.t ẽt put extunc nũcio ne aliq̃d fiat in futurũ. Ratio. qz cũ ꝑ verã nũciationẽ ꝑ futuro opꝰ possit sibi puidere nõ debem' recurrere ad istã fictã.ar.s̃.e.l. in ꝑnn ciali.t de libe.t posth.l.filio q̃ pari.in pñ.t de cõꝺi.instit.l.qz rõ. Quartodecimo q̃ro an ꝑ ꝓxi posset fieri nunciatio q̃ introducat interdictũ i qõ vi aut clam, Credo q̃ sic.nã debetis scire q̃ per nũciatio-

i Introducat interdẽm Ad hoc vide qõ dixi post barto. in.l.i.j qõ vi aut clã in.§.ij. Et ad uerte qz si q̃ nũciatum est possessor dominꝰ nõ tenetur parere nũciationi. g̃ si nũciatuz fuit ꝓtor nõ tenetur qõ vi aut clã, quia aut ꝓtor nunciatuz nõ hẽbat ius. aut hẽbat.si habebat ius: ñ tamẽ possessiõnẽ tenet' parere nunciationi.et.d.l.§. et paruũ.cũ gl.j quod vi aut clam.t sic tenetur in cõsequentiã,puocare ad iudiciuz si velit edificare.si nõ habebat ius res est expedita ita q̃ ñ video q̃tum attinet ad q̃stionẽ nostrã bonã differẽ

tiam ink hãc noui operis nunciationẽ ex hoc edicto ꝛ illaꝫ. qõ vi aut clam.

k Ante tribunal.limita nisi iudex essꝫ ꝯsuetꝰ ius dicere in camera.vt no.glo. in.c.cupientes §.q si per viginti.de elec. in.vi. Adde bart.hoc voluisse in.l.i.§. dies. qñ appareat. ꝛ qõ not. glo.ꝛ ibi bartol. in.l.i.C. õ sentẽ.ex peri. reci.qõ tñ putosane itelligendũ ꝛ verificandũ ꝓut ibi dixit bar. in.l.si vt ꝓponis.ia.ij. quõ ꝛ quãdo iudex. et qõ no. bart.in.l. pe.de iusti.et iure.adde ad p̃dicta tex. et ibi not.i.l.volunt.§.i.de interro.ac.ꝛ qõ ibi bartolꝰ.ꝛ adde qõ tenet git illa gl. an sit nẽcẽ pluries ꝓtestari.õ quo vide. s. Adde qõ dixit gl.no.i.c.i in fi.de ꝓsue. rectiꝰ feu.q.ꝓpter absentiã mgr̃atꝰ quis ñ ꝺꝫ sibi ius dicere.sed ꝺꝫ expectari.sed tñ ſm bal.ibi si expectatio frustra essꝫ ñ puto eñ expectandũ.s.de sta.ho.l.aretu sa.ꝛ eẽ de soꝛtile.c.fi. adde in arg.l.si lõgiꝰ.§.i. de iudi.ꝛ bal. in.l. ſꝫ ꝛ si p̃ ꝓtorẽ in.§.ait ꝓtor s.q.ex ca.ma. l Nõ rustícis. No.ꝓ ru

nem ex hoc edicto statim queritur ius nũcianti vt ꝺ struaꝫ factũ contẽpta nunciatione siue iure siue iniuria:nisi esset manifestũ.vt dixi.s.e.l.i.ĩ ꝓin. ideo ille cui est facta nunciatio habet necesse petere remissionẽ vel satisdare.ꝛ sic habet vim citationis q̃ non cadit in ꝓtorẽ.vt dixi.sed ꝑ nũciationẽ q̃ fit ex interdicto qõ vi aut clã.nõ queritꝫ ius nuncianti si nõ habebat ius nũciandi. qꝛ forte ille cui est facta nũciatio possidebat solũ vel ius:puta seruitutꝫ. vt no.§. qõ vi aut clã.l.i.§.i.ꝛ ideo nõ est ꝓuocatio ad iudiciũ. ꝛ sic cadit in ꝓtorẽ.hinc est q ille nũciatio põt fieri ꝑ seruũ ꝛ pupillũ.vt.§. qõ vi aut clam.l.iij.secus in ista.vt l.de pupillo.in ꝓin.ꝛ.§.i.s.e.ꝛ ibi dixi. ¶ Quinto decimo q̃ro an qñ ista ꝓtestatio fit coꝛam vicinis sit necesse q pueniat in notitiã ꝓtoꝛis. Ja.de are. dicit q sic.ꝑ ea que not.s.e.l.i.§.nũciationẽ. Tu dic cũ coram vicinis fit tñ in casu cũ de eo iuste timet.ꝛ sic ꝑ pter istius ꝓtoꝛis culpã euenit.perĩde est ac si sibi esset ꝑsonaliter nunciatũ.vt.§. qõ vi aut clam.l.i.§. sed aristo.ꝛ s. de auc.tu.l.qõ dicim⁹.§.fi. ¶ Sextodecimo quero q̃d si de ꝓtorẽ nõ timeꝫ.sed nõ põt habeꝛi copia ipsius vbi debet fieri ꝓtestatio.puto q sufficiat hoc fieri ante tribunalᵏ vbi ius publice reddere cõsueuit ꝛ ꝓtestari:quõ ꝓtestari ꝓtoꝛi nõ põt. qꝛ eũ nõ inuenit in publico:nec euz ꝺꝫ alibi querere. vt.§. qũ ap.sit.l.i.§.adeũdi.ꝛ ideo dico q ꝺꝫ in eiꝰ notitiã pueniꝛe.sicut.s. dictuz est in.§.nũciatõne. ¶ Veniamus ad scõaz lec.ſm quã breuiter hoc dicit. Jter arripere ad ꝓtorẽ vim nũciationis hꝫ:nunciatione posteꝛ secuta.h.d. Casum in terminis ponit glo.in tex. q̃ dicit ipsi ꝓtoꝛi.expone.i.ꝑ ꝓtorẽ. Ja.de are.reꝑhẽdit istam lec.qꝛ cũ nũciare posset iactu lapilli ꝑputet sibi. Tu sustineas gl.ꝛ dic q talis ꝓtestatio arripiẽdo iter cã eundi ad iudicẽ habet vim nũciationis. et plus est q̃ nũciare.ꝛ hic est casus no.qꝛ facit multũ ꝑ rusticis l̃q̃ qñ recipiũt aliquã violentiã vel iniuriã dicũt ꝓtestoꝛ ex ꝑte potestatis ne hoc facias. ꝛ iter arripiunt ad ciuitatẽ.vt quicq̃d factũ fuerit post talẽ ꝓtestationẽ debeat reuocari.qꝛ interim debꝫ esse sub ptãtis ꝓtectione.casus est exꝫ de ap.ca. dilecti.el i.ꝛ plene ꝑ Jnn.ꝛ ꝑ Jo.an.in.c.vt debitus.e.ti. ꝑ q̃ iura hec lec.approbaꝫ.ꝛ forte hinc fuerũt sumpta illa capitula.qõ tene menti. ¶ Veniꝺ ad tertiã lec.et breuiter.h.d.si ꝓpter distantiã loci nõ põt ꝑ nũciationẽ factã in opere parti esse cõsultũ sufficit nũciariᵐ coꝛã iudice.h.d. Contra istã opi.op.oparij hᵒ iguorantes nõ potuerũt desistere ab ope.ꝛ dñs non potuit hoc nũciare eis.qꝛ fuit nũciatio facta nimis tarde.igitꝫ videꝫ q opus nõ debeat demoliri. vt.s.e.§. si q̃s.ꝛ.j.qõ vi aut clam.l.aut qui aliter.§.i. Glo.fatetur ꝺrium q nõ destrueꝫ qõ medio tpe est factuz anteq̃ dñs possit pueniꝛe ad locũ. Jsta sol.non vꝫ aliq̃d cõcludere.qꝛ ſm hoc nil destrueꝫ.qꝛ sicut opꝰ eẽt ꝑfectũ anteq̃ veniꝛet nũciatoꝛ.ita essꝫ ꝑfectũ anteq̃ posset venire dñs.ꝛ sic cũ opꝰ esset ꝑfectũ nil destruetur.ideo vt sustineas istaz lec.dicas q nũciatoꝛ erat debilis:ꝛ nõ potuisset veniꝛe ad locũ in tribꝰ dieb⁹. sed dñs erat foꝛtis ꝛ potuisset veniꝛe in vno. Jsta lectu.ꝑbaꝫ.s. de eo qõ cer.loc.l.cẽtũ capue. Jn tertia lec.ꝛ si dicis nũciatoꝛ possit habere nunciũ.glo.dicit intellige cũ nõ habebat quẽ mitteret.hoc añt q potuerit habere nũciũ debet ꝑbare ille q̃ dicit q potuerit habere idoneũ ꝛ de facili.tex.est not.s. ꝑ solu.l. idemq̃.in ꝓin. ¶ Quero q̃d si ipediebaꝫ rõne ꝑsone.qꝛ pupillus nõ habebat tutoꝛẽ vel iudicem.dico ꝓacticã huius lec.seruandã.dixi.s.e.l.de pupillo.in ꝓin. ¶ Veniamus ad quartã lec.quã nõ ꝑsequoꝛ qꝛ nõ est vera.qꝛ licet nullꝰ sit in loco operis.tũ possunt nũciare nouũ opus.vt.s.e.l.§.nũciationẽ. ꝛ ibi no.ꝛ ligabit dñm a tpe scientie.vt ibi dixi.

Sertus pedius. Ex cã triplici nunciaꝫ naturali publica ꝛ ímpositiua.h. d.vsq̃ ad.§.meminisse. ¶ Op.ꝛ videꝫ q illud q̃ h inducitur fuit inductũ.s.e.l.i.§.nunciatio.el.ij. Glo. fatetur q est verũ.sed hic breuius dicit q̃ ibi. tu dic q ibi dicit q trib⁹ modis fit nunciatio. hic subdiuiditur vnũ de illis mẽbris.s.causa tuendi iuris mei ct tueoꝛ rem meã ex causa naturali.et ex cã publica[n] vt hic dicit tex. Jtẽ impositiua qꝛ imposuisti seruitutez in rẽ meã.ꝛ sic põt intelligi ista.l.ꝛ ſm hoc glo. q̃ ẽ h super verbo.l.nõ bene dicit in primo exemplo.[o] sed in scõo sic.qꝛ ex potestate illarũ.ll.denũciatio priuati iuris seruandi causa. ¶ Op.dicit hic q põt nunciari dño. Contra.s.e.l.i.in fi. So.aut loquit in seruitute vrbana aut rustica ꝛc.ibi loquitur in persona li.hic in reali.ꝛ ratio est.qꝛ ille q̃ habet vsumfructum possidet. hic vero non.sed ista ratio magis concludit contrariũ. quia qui plus iuris habet magis debet posse. Hy.dat aliã ratõnẽ.s.q vsusfructusᵖ ius est debile.ideo ꝛc. ¶ Opp.q ex neutra istaꝝ causarũ nunciaꝫ.vt in eo q̃ nullũ ius hꝫ.vt.s.in ꝓinci.e.l. Solu.vt in glo.

Deminisse aũt oportebit. Qui nũciat simplici ṽbo perdit possessionẽ si eam habet.secus si per ꝓtoꝛem vel iactũ lapilli.ꝛ cõtra eũ qui edificat ſpreta nũciatione interdicto qõ vi aut clam.vel vti possidetꝭ. poterit experiri.h.d. ¶ Op.ꝛ videꝫ q etiã quãdo q̃s facit in suo possit fieri per ꝓtoꝛem vel per iactum lapilli.vt.l.i.§.quid si vi.j.qõ vi aut clam. Glo.dicit fateoꝛ ꝺrium.ꝛ expone necessaria.i.vtilis non dãnosa ꝛ hoc est verũ si aliquis nõ erat in quasi possessione alicuiꝰ iuris.vt puta seruitutis vel alterius. qꝛ tunc perderet eam ꝛ nõ essetvtilis sed dãnosa. ¶ Opp. q nõ habet vti possidetis.qꝛ perdit possessionez.vt l.i.§.hoc interdictũ vti pos. So.fateoꝛ q qui perdit possessionẽ nõ hẽt interdictũ vti possidetꝭ. ¶ Op. s.ad.l.aquil.l.quẽadmodũ.in ꝓin.ꝛ.§.i.de acq̃r.re. do.l.quãuis. Et glo.fateꝫ ꝺrium q vtrũq̃ cõpetit. ꝛ ista remedia ꝛ sua auctoꝛitate ꝛc.qõ dic vt dixi.s. e.l.i.§.nunciatio. ¶ Quero qualiter cõmittaꝫ ꝑ ꝓtoꝛem nunciatio.ꝛ glo.dicit q debet dicere pars ꝛc. recita vt iacet gl. Ex eo q dicit ꝓtoꝛ tu habes q debet fieri parte petente.qõ est verũ.vt.l. ad pemptoꝛium.s. de iudi.ꝛ.j.ti.i.l.iiij.§.hoc autẽ.j.iudi.sol.l. iã tũ.§.pe. Jõ vero qõ dicit vel veniat responsurꝰ non placet.qꝛ ad veritatẽ alternatiue sufficit alterã ꝓtez impleri.vt.l.si heredi plures.s. de cõdi.instit.vñ poterit edificare interim ꝛ aliud facere.s.venire responsurus.ꝛ sic nunciatio nõ haberet effectũ. Dicaꝫ ergoᵍ vt communis practica obseruat copulatiue.ꝛ si senserit se grauatũ veniat respõsurꝰ. Jtẽ q dicit gl.vt nõ edificet.nõ bene dicit.sed debet dicere ꝓcipio ne aliquid noui operis fiat.vt sunt verba edicti in.l. ꝓtoꝛ. in ꝓin.j.e.ꝛ sic id qõ nũciatur debet indefinite cõcipi.erit ergo forma cõmissionis ad petitionẽ.hic ipo fuit talinuncio vt vadat ad talẽ locuz. ꝛ ibi dño vel operarijs ibi existentibꝰ nunciet ꝛ ꝓhibeat ne in dicto loco aliquid noui operis fiat.ꝛ si senserint se grauatos cõpareant de eoꝝ grauamine ostensuri.istud vltimũ ꝑbatur.j.§.pri.ṽ.totiens.ꝛ.§.si is cui.precedentia ꝑbantur dictis.ll.ꝛ.s.e.l.§. nunciationem. ¶ Scõo quero q̃liter fiat nunciatio ꝑ iactũ lapilli. dicũt quidã verba nõ esse necessaria.sed sufficit nunciare. Dicit Jo.verba apta ad nũciationem esse necessaria quecũq̃ sint.vt dicit glo.clarius in ſima huius ti.§.qualiter.qõ placet.dũ tamẽ verba nunciationis ímpersonaliter accipiantur.vt dixi ꝛ dicã. Et dicunt quidam q lapillus debet deiici de ipso ope vt videatur audax.qõ nõ placet.vt dixi.s.eo.l.i.§.in

sticis hoc tñ nõ erit nẽce in casu.de quo ꝑ bar.ĩ.l.si alius.in.§. bellissime.j. qõ vi aut claz.et bal.in.l.ſꝫ ꝛ si p̃ ꝓtorẽ.§.ait ꝓtoꝛ palle.

m Sufficit nũciari.ſꝫ certe iste ter.i ṽ. ſꝫ si nũciauerit postea nõ vꝫ pati hũc intellectũ. qꝛ hĩ ter.apparet q ꝺꝫ pꝰ primã ꝓtestationez fieri scõa nũciatio solẽ nis.ꝛ ẽt ſm hãc lec.nõ interuenit nisi intelligas q ꝑ ꝺꝫ protestari nũciãs se nõ posse nũciare in ope ꝓpter longinq̃tatẽ loci:q̃ ꝓtestatione fcã: postea mittitur nũciatio ꝑ procuratoꝛem. ꝛ ita itelligaꝫ iste tex.

n Sertꝰ pedius.ex cã publica. No.q cã ꝺseruandi ius publicuz ꝛ ꝓuato nũciare.imo dicit Jnn.in.c. olim cãm.de resti.spoli.q ꝑ defensiõe legũ publicaꝝ licitũ ẽ indicere belluz. qõ sequit h̃ do. Jo.ꝛ adde q̃ dixi pꝰ bar.ĩ l.i.in ꝓinc. si q̃s ius dicẽ. nõ ob.ꝛ not. bar.ĩ.l.hostes ꝺ capt.ꝛ postli.reuer.

o Jn p̃ exemplo.Sꝫ.d.io. h dixit gl.bñ dicere.dic vt h hẽs ꝑ eum

p Clusfructꝰ vide lati⁹ĩ.l.i §.fi.s.e.

q Demisse.

autē dicaſ ergo.de iſto p/cepto vide p bal.in.l.ij. C. de epi.aud.p moder. in. §. curare.inſtit. de acti.in fi. ⁊ qđ no. Jn/no.⁊ Jo.an. in.c.i. ỏ imu. eccle.⁊ quod no. Jnn.i.c.i p̄ſentia.de p ba.⁊ bar.in.l i.C.de execu. rei iudi.⁊ om nino bal. in.l nec quicq̄.§. vbi decretū. de of. ꝓcon.

r Qualiter fiat nūciatio

Omnes for/mā hui⁹ nun ciatiōis ⁊ ei⁹ cōmiſſiōis. vi de omino p bar.in.l. non ſolū.§. ſed vt ꝓbari.in fi.j eo.

o Si q̄s ri/uos. Sz q̄ reficit de nouo facit.adde q̄ de hoc ē ter. in.l.ij. §. ius añt eſſe vide tur.j. de iti. a/ctuq; p̄ua. ⁊ vide bar.s e.l.i.§. ſi quis edificiū. ⁊ vi/de in.l.i.j. de via pub. vbi ter.ſonat cō/trariū.⁊ ſimi liter ter. in.c. cōſuluit. ỏ iu deis. Sz cōi ter nō repio aliquē ter. q̄ p̄opr̄ie dicat q̄ reficere nō ſit de nouo e dificare nſi ter.ī.d.l.i.§.ſi q̄s edificiū. fz vnā lec.quaz dānat bart.

p Per mo/dum agendi.

Mo.pulchre q̄ periculuz eſt in moza.⁊ vide not. de his p Jnno. in.c.olim cau ſam. de reſti. operis. Jtē q̄dam ꝓjiciunt tres lapillos.ſed nō eſſz neceſſe.qz ſufficit vn⁹.vt hic patet.⁊.j.qđ vi aut clā. l.i.§.q̄d ſi vi.cū ſi. T Tertio quero q̄liter fiat nūcia tio⁹ ſimplici verbo.glo.ſup verbo poſſeſſorē.dic edi ficas in meo male facis: ꝓhibeo ne edificeſ. iſtud nō placet.qz iſta verba ne edifices ſunt ꝑſonalia q̄ īduc cerent interdictū qđ vi aut claz.ex ea parte q̄ vi.vt.j. qđ vi aut clā.l.i.§.q̄d ſi vi.⁊.l.aut q̄ aliter.§.ſi q̄s eū. Sed ad hoc interdictū verbū denūciatiuū debet re ferri ad eos q̄ ſunt in ope.vt.§. nūciationē.ſ.ea.l. vt nuncio vobis id qđ nūciaſ debet imꝑſonaliter cōci/pi.ſ.ne q̄d noui op̄is fiat.vt.l.ꝓtor.in ꝓin.j.e.⁊.ꝑ hō eſt ter.j.e.l.ſi ꝓcurator.⁊.l.fi.⁊ ibi dicā.lz multum fa/ciat cōtra.j.e.l.nō ſolū.§.ſi cū in iure. Jo.vt ibi dicā. Faciat etiā rediḡi in ſcriptis q̄tū erat factū de ope tpe nūciationis.vt.l.nō ſolū.§. ſed vt ꝓbari.j. eo. et hoc cōſiliū eſt.ſed quid ſi dico nūcio nouū opus: pu to ſufficere.vt.ſ.l.i.in ꝓin.⁊.j.§. q̄ opus. ⁊.§. ſe.cū ſi. Sed an ſit dō̄ia ſiue dico nūcio ſiue dico ꝓhibeo.vi detur q̄ ſic.vt.ſ.l.i.in ꝓin.⁊ ibi not. in glo.parua in verbo ꝓbandi.⁊ in glo.magḡ ibidē.⁊.ſ.e.l.§. ſi plu/riū. Nō quidā dixerint quoz opinio repzobaſ.j.e.l ſi ꝓcuratoz.in gl. Quarto q̄ro oſ̄ h̄ ī ter.q̄ q̄ nūciat ſimplici verbo perdit poſſeſſionē: an poſſit iterdicto vſ̄ vi recuperare.⁊ videſ q̄ non.qz ſuo facto amiſit. vt regula iuris dānū q̄ q̄s.⁊.l.factū cui q̄ ſuuz. Jn ꝺrium determinat Dy.qz factū ſuū dedit mihi cām perdendi poſſeſſionē:⁊ poſſeſſio ē ſibi applicata. er/go rē.per.l.i.§.ſi filius.⁊.§.⁊ ſi q̄s mihi neget.⁊.§.ſi ue añt.⁊ ibi no.⁊.l.iij.§.hoc interdictū.⁊.j.de vi⁊ vi ar. Sed q̄ro an ſua auc̄te poſſit recup are.⁊ tenet Dy.q̄ ſic.ꝑ.l.iij.§.cū igiſ.j.ỏ vi⁊ vi ar.⁊ hoc anteq̄ ad extraneos actus diuertat.vt ibi.qz videſ vi deie ctus.vt.d.§.vſ̄ vi.⁊.j.qđ vi aut clā.l.i.§. ſed⁊ ſi quis vi.⁊.§.ſe. Quero vtrū nunciatio noui op̄is dēat fieri in ſcriptis.⁊ vſ̄ q̄ ſic.vt in auſ.de tē.nō ſolu.pe. ſup dote.§.cōteſtationē poſita. C. de conſti.pec.auſ. hanc añt querelā. determiat Dy.⁊ breuiter ſe expe dit.⁊ dicit q̄ ſiue fiat ꝑ ꝓtorem ſiue ſimplici v̄bo nō debet fieri in ſcriptis.qz q̄ñ iudicis officiū ante litis cōteſ.miſericorditer implorāſ non eſt neceſſariꝰ libel lus.vt not.ſ.de inter.acti.ſup rubrica.ſz hic īplorāſ miſericorditer.ergo rē. hic in ꝓſecutione op̄is eſt ne ceſſarius.vt.j.e.§.qui opus.latius q̄ Dy. dicam in materia ꝓteſtationis.

S quis riuos vel cloacas In riuis⁊ cloa cis⁊ vbicūq; di latio eſt periculū allatura ſperniſ nūciatio.hoc dicit Diuidiſ in duas.primo poniſ theorica.ſcōa ibi.toties añt. Op.illud dicaſ ſpāle cui⁹ ꝺrium eſt ius cōe.vt.l.i.in fi.j.ad munici.ſed video q̄ nulli reficienti pōt nunciari.vt.l.i.§. ſi q̄s edificiū.ſ. e.ergo in cloaca⁊ riuo non eſt ſpāle. Huius cōtrarij timore eſt facta glo.magna h̄.⁊ prima ſo.eſt. qz in ri uo cloaca etiā de nouo fieda nō pōt nūciari.⁊ ī hoc eſt ſpeciale ſm Hug.ſed ſo.hec nō eſt vera.ꝑ.l.i.§.fi. j.de ruis. Datur⁊ alia ſo.q̄ reficienti pōt nunciari cā dāni infecti.ſed in riuo eſt ſpāle qđ non pōt cā dā ni infecti.ſed iſta reꝓhendiſ ꝑ.l.pe.§.pe.j.de riuis. et j.de cloacis.l.i.§.ſiq̄s purgari. Aliā ſol.dat Jac. de are.quā ſequiſ Oldr.⁊ dicit q̄ aut reficit rē ſiue ſo/lū a ſe poſſeſſum:⁊ ſibi nō pōt nunciari.vt.l.i.§.ſi q̄s edificiū.ſ.e. Q̄cq̄ quis reficit ſolū qđ nō poſſidet. ſz ius.⁊ tūc aut eſt ius vie vl̄ ſil̄e⁊ op⁹ nouū pōt nū/ciari.vt.l.iij.§.hoc añt.⁊.§.ſe.de iti.actuq; p̄ua. aut eſt ius aque ducende vel cloace īmitende.⁊ tūc non pōt nūciari.vt hic. Elidete dōū.ſ.e.l.i.§.ſi q̄s edi/ficiū. dixi q̄ lr̄a illa reficiat non eſt bona. ſed debz eſ ſe falciat.qz q̄ falcit.non de nouo facit. ſed q̄ refic̄ de nouo facitꝰ.vt.l.inter ſtipulantē.§.ſacrā.j.de v̄.obl. ⁊ hoc tenet ibi Dy.⁊ iſte.§.optime facit.qz tūc ē ſpā le.ergo in ꝺriuz eſt ius cōe. Fateor tū q̄ hoc eſt pl⁹ in riuo⁊ in cloaca.qz etiā nō dño reficienti nō poteſt nūciari.ſecus in via.vt.j.e.l.q̄ viā. Sed q̄ro circa ver.totiēs q̄liter deducet in iudiciū.rū. vel per modū exceptionis.qz cū agek cōtra edificantē īterdicto de molitorio ipſe excipiet q̄ nūciatio pōt cōtēni⁊ ſic ỏ hoc cognoſcek. Jtē ꝑ modū agendi⁹.qz ille cui facta eſt nūciatio pōt īpetrare iudicis officiū vt illa nūcia tio ꝓnūciek nulla.ſicut dicit ỏ nullitate ſnīe.de qua pōt dici agendo vel excipiēdo.vt dicit glo.j.q̄ ſen.ſi/ne ap.re.l.i.in ꝓin. Jtē quero dicīſ hic q̄ pōt ſper ni nunciatio ſi mora eſt piculuz allatura.q̄ro de quo periculo itelligaſ. Rñdeo tripler eſt periculum.qđdaz eſt piculū vl̄e totius ciuitatis.quoddā picl̄m vicinie ⁊ ꝑ iſtis poteſt ſperni.quoddā eſt periculum ſpecia le eius cui fit nūciatio.⁊ ꝑ iſta nō pōt ſperni. ita dic gl. Certe poſſet eſſe tñ piculuz ei⁹ cui fit nūciatio q̄ poſſet ſperni.vt in caſib⁹ in quib⁹ non pōt appellari vt.j.de ap.re.l.fi.fm Ja.de are. Ego etiā puto q̄ ſi grande dānū verſaſ eius cui fit nūciatio ex dilatiōe ⁊ dānū modicū eius q̄ nunciat ex edificatione cōſeq̄ tur q̄ ꝓnūciatio pōt ſperni.ar.j.ne q̄d in flu.pu.l.i.§. ſunt qui putant.ſecus ſi perderet lucrū.qz nō eſt par cā rē.⁊ tex.iſte piculum requirit.

Nuncians debz de calū

Qui opus nouum nia iurare coz̄ ꝓtore pte petēte.h.d.⁊ iſte.§.videk mihi ſatis ſingularis.⁊ vſ̄ hoc dici q̄ iuramentū calūnie poſſet remitti. Cōtra l.iij.§.ſz qz veremur.C. de iura.calū. Bl. dicit q̄ erꝑſ ſe nō pōt ſed tacite ſic.vt h̄. Sed ılla.q. poniſ ibi. et ſi vellē tenere q̄ nullo mō remittiſ ad iſtū.§. rñderez q̄ hic loquiſ de iuramēto calū.ſpāli.ibi eſt iuramen tū calūnie gn̄ale q̄ ꝓ tota lite ꝓſtaſ.ſed habemus hodie eſ de iura.ca.c.i.li.vi.q̄ iuramentū calūnie ꝓt omitti.qđ intelligebat Bar.fil̄.verum ſi pars nō petebat.ſec⁹ ſi a ꝑte peteret.qz eius omiſſio poſtea q̄ vic̄aret cū ſit de ſubſtantialib⁹. Op.ſ.e.l.i.§.ij. So.dic q̄ ī nūciatiōe nō eſt opus ꝓtoris aditio.ſed in ꝓſecutione ſic.vt ỏz hic ꝓtore auctore rē. Contra videk⁹ q̄ ꝑte nō petente poſſit fieri ꝑ ꝓtorez officio ſuo.vt.l.quos ꝓhibet.ſ.de poſtul.⁊.l.fili⁹.§.vetera/ni.ſ.de ꝓcur.⁊.l.ita ediles.§.itē ſciendū.ſ. de edil.e dic.dirī plene in.l.iiij.§.hoc añt.j.de damno infecto. Querit glo.an detur libell⁹ſ ſup quo iureſ.⁊ gl. dicit q̄ ſic.ar.auſ.offeraſ.C. de lit.cōt.ſed q̄ erit actō q̄ ꝓponeſ.⁊ dic q̄ erit actio in factū ꝑ quā peterz vt cōfirmeſ nūciatio rē.vt glo. Nñ legi piſis libꝝ ha/bui dñi Andree ỏ piſis aliq̄b⁹ dieb⁹.⁊ repzobabat iſtā opi.glo.qz nūciatio ex hoc edicto eſt firma:⁊ re/mittiſ p̄ſtita ſatiſdatione.vt.l.i.in ꝓin.ſ.e. Et ſic fru ſtra petiſ firmari qđ eſt firmatū.ar.l.q̄ ſub cōditione §.fi.j.de cōdi.inſti.ergo erit ſm hoc practica vt ſum/marie ex ſuo officio ꝑte petente ꝓtor cogat aduerſa/riū iurare ỏ calū. ſz lz illa practica placz q̄ñ pars nil aliud peteret niſi q̄ nunciās iuret de calū. Tam iſta opi.glo.ꝓbaſ per.l.ij.ſ.e.ti.⁊ vide eā q̄ incipit aut ē. ibi ius ei nō eſſe rē.⁊ glo.ſubaudit q̄ſi per nūciatiōz ex hoc edicto rē.⁊ iſta practica eſt bona ꝑ.l.iij.§.miſ ſum.ſ.de carbo.edic.⁊.l.i.C. de carb.edic.⁊ ſm vnaz lec.eſt ibi caſus q̄ ille q̄ eſt in poſſeſſiōe petit ſibi eā cōfirmari.facit de adop.l.nā ita diuus.⁊ ſm canoni ſtas hoc nō habz dubiū q̄ admittunt q̄ ille q̄ habz ſniam ꝑ ſe poſſet petere eā cōfirmari.lz nō ſit appel latū.idē in aliꝭ actib⁹ legitimis⁊ canonicis.vt eī ỏ cōfir.vti.vel inuti.c.ſi q̄s.⁊.c. de cōfirmatōnib⁹.⁊ ibi ꝑ Jnn.⁊ Jo.an.q̄ an ꝓcedat dicā.j.q̄ ſen.ſi.ap.re.l. t.ī ꝓi.⁊ lz q̄ntū in ꝑſenti dicta practica ſit vera.poſſe mus etiā dicere q̄ reus poſſet venire coram iudice⁊ dare libellū in quo petit remiſſionē.vt.j.§.ſi is cui.et

ſpo.

q Qui op⁹ eius omiſſio poſtea.⁊ idē tenet arch.in c.i. de iur.cal. ī.vi.⁊ moder. hic.⁊ imo l.in l.q̄ bona.§.ſi aliena.j. tit.i.

r Cōtra vi/detur. Adde ter.in.c.ij.ī fi. de iura.calū. in.vi.⁊ ē ter.i d.§.lz q̄ vere mur.ſed q̄d ſi petaſ iurari⁊ iuretur. ſed tū inepte et ñ ltime an.pceſ ſus vicietur. bart.tenet q̄ nō.in.l.q̄ bo/na.§.ſi aliēa. in.ij.col.j.ti.i. adde que di/xi poſt bart.i d.§.ſed q̄ ve remur.

s An deſ li bell⁹. an deſ libellus vide Jnno. in.c.i. de libel. obl. q̄ dic q̄ ī nūciatione non datur.lz in ꝓ ſecutione ſic. ⁊ ſpe.in ti. de libel. cōcep. §. nūc dicen/dum.v̄.lz nū q̄d in noui o/peris.⁊ bar. ſ.in.§. memi niſſe.in fi.

t Probaſ p.l.ij. Et eſt glo.ibi in v̄. ius relata.ad ter.⁊ ibi bar to.⁊ doct.

v Qui nun ciat inſeri lo/cus loci. An loc⁹ inſeri de/beat.vide ſpe cu.in ti. de in ſtrumē.editi. §.viciū.v̄.p⁹ nomē.⁊ bal. late in.l.otta ctus.in.iij.co lū. C. de fi. in/ſtrumē.⁊ ter. ⁊ ibi Joan. an.ī data.vi. libri ibi data

rome apud sanctū petrū.ꝛ do.anth.in.c.i.ꝛ in.c.inter dilectos,de fi.in stru. Et hec sunt verba in instrō publico.quid in scriptura ꝓuata.tex. videt idem sentire,xij.q.ij.cū redēptor.i.q.iij.quotiēs cordis ocul⁹.vtz aūt valeat ꝯsuetudo q̄ in instrumētis nō requirat loc⁹. vide hic ꝑ do. lodo. Et vide glo.not.in.c.nō putam⁹.de consue.in.vi.ꝛ qō legit ꝛ no. in.c.cuz dile/ctus.de fi.in stru.ꝛ no.per doc.in.c.ij. ō consuet.ꝛ ad bar.hic vide Cy.ꝛ Bal.ī d.l.optimam ꝛ bart.in.d.l. libellorum.ꝛ spec.in tit. de accu.ī princi. ꝛ Dy.in cōsi lio.xxi.ꝛ dic nota.guil.de cu.in.l.cōpa/tiones.de fi. instru.q̄ si cō suetudo ē q̄ actus fiat in certo loco.vt in actis q̄ fi/unt ī palatio non requirit expressio loci l.i.C.de apo. pub.li.x. An loc⁹ requira tur in instru/mento. vide bar.in.l.i.§.i. in princ.ñ.de edē.ꝛ gl.tenē tem q̄ sic.in c.abbate.ī ỹ bo cēsere.de re iudi.in.vi.

sup illo libello ꝓcedet.ꝛ iurabitur.vt ꝟ dicit.ꝛ hoc esset fine scrupulo aliquo. Quero q̄liter hoc ipe trabitur a pretore,ꝛ dic vt in glo.q̄ incipit certe imo Qui nunciat in certa pte opis

Qui nunciat. eā debet demonstrare.si ỹo nū/ciat in toto ope sufficit in toto nūciare.h.d. Habeo ustū.§.ꝓ notabili multū.iste.§.decidit quādā.q.quā vidi de facto. Quidā agit reiven.ꝛ petit rē an dēat dicere totā vel partē.ꝛ glo.in.l.pomp.§.si is. in glo. fi.ñ.de ꝓcur.dicit q̄ debet dicere totū vel ptem. ar.ī l.si in rē.ñ.de reiven.dicit q̄ totū videor petere sim/pliciter petēdo.q̄d dicem⁹.dico q̄ ꝟ ē casus q̄ si ptē petere volo:tunc ptem debeo dicere.secus si totum qz tūc sufficit si simpliciter ꝓpono. Itē facit ad.q. an dēat inseri locus loci.ꝟ ꝛ quidā dicūt q̄ sufficit vt ciuitas ponat.vt.§.itē verbor.insti.de inuti.stipu.ꝛ l.optimā.C.de ỹhen.ꝛ cōmit.stip.ibi dicūt q̄ locus ciuitatis ponat.sed alibi dicit q̄ oz inseri locus loci vt in tali platea vel ecclesia.vt in.§. q̄ntū ỹo. in cor. qui.mo.na.effi.legi.ꝛ Jo.an.in.c.abbate sane.in fi. ex de re iudi.li.vi.ꝛ sup data.vi. Guil.de cu. tangit ī l.lecta.ñ.si cer.pe.ꝛ hoc cōiter tenet.ꝛ facit.l. gñali. C.ō tab. Sed qro an locus loci:vt in tali domo tali camera vel tali sala.ꝛ vr̄ q̄ nō.p.l. libellor.j. de accu. Distingue:aut actus q̄ geri pōt vnifor/miter geri in toto loco.ꝛ tunc sufficit simpliciter apponere locū.vt dictis.ll.ꝛ q̄ hoc ꝓbat.l.libellor.patz.qz di cit domo⁹.ꝛ aliud est dicere domo:aliud camera seu sala:seu cubiculo.vt.ñ.ad sil.l.i.§.eodē aūt tecto. Si vero nō poterat geri vnifor/miter in toto loco. vt act⁹ iudiciarij q̄ debēt fieri ad banchū iuris.tūc non suffi ceret dicere actū in palatio:ꝟ oz dicere ad banchuz iuris.ar.hui⁹.§. Itē aduerte.qz ex hoc ptz si non demonstret illa ps nūciatio sit nulla.ꝛ posset sperni vt hic.cū dicit nēc habet.ꝛc. Cōtrariū vr̄.ñ.l.i.ī prin. in glo.magna.l.q̄ in pte remittat nūciatio.ꝛ in pte firma maneat.vñ dico q̄ ī illis actor sit caut⁹. qz siq̄/dem in iudicio cōfitebit se nūciasse in pte tñ. tūc si ꝓ tem nō exꝑsit apparet totā nūciationē esse nullā.vt hic. Si vero dicit nūciaui sup toto:sed fateor q̄ in p te nō habeo ius:tūc fiet remissio eaten⁹ q̄tenus ꝛc.ꝛ hoc bene notēt aduocati.qz vt plurimū fit nūciatio rōne particule.vt in muro q̄ fit in cōfinio ꝛ similib⁹. Itē facit etiā possum petere in libello omēs res. de quo.j.de ver.sig.l.rei appel.

Si pluribus locis. Si plura sunt loca:req̄/runt plures denūciatio/nes ꝛ plures remissiones.h.d. Iste est notabilis.§. Quero q̄d si loca sunt adeo vicina q̄ vox pōt ex audiri.dicit Ja.de ra.sufficere vnā nūciationē.tu dic duas.qz saltē q̄libet loc⁹ debet noiari vel demōstra ri.ergo due.vt.l.scire debem⁹.de ver.obl.ꝛ intelligo plura loca diuersos fundos.vt.l.ꝑalleg.§.i.secus in plurib⁹ locis eiusdē fundi.ar.eiusdē.§. Vel forte ē cō

l.i.§.si plura.j.ad turpil.vbi etiā habet cōnē format bart. ꝛ se remittit ad hic notata.ꝛ per.d.§.si plura.possz concludi:aut sunt plura bāna ex eodē delicto ꝛ vnū sufficiat.aut ex diuersis delictis; ꝛ plures req̄/rantur.ꝛ ꝓ hoc posset verificari dictū bal.in.d.l.fi.denup. q̄ stāte sta tuto q̄ ꝑsentans vnū bānitū absoluat a banno.q̄ si q̄s habeat plu/ra banna re/spectu eiusdē rei: absoluet ab oib⁹.si au tē respectu di uersor:absol uetur ab vno tñ. ſm bald. ibi qui dixit q̄ electio erit fisci a quo ve lit ipsum ab/soluere ad in stantiā debi/toris.l.pleri/q̄.de iur̄ do. Sed ipe bal. in.l.i.ñ.de cō sti. princi. vi/detur velle ta lē exēptionē bāni equipa rī bñficio in/dulto a prīci/pe.ꝛ iō cū in eis fiat lata ī terp̄tatō:erit in electiōe ip sius banniti. facit qō not. guil.in.l.fi. ō cōsti.princ.bñ facit.c.gfa. ō rescrip.in.vi. ꝛ alleg.bald. ter.de hoc in l.ij.C.de cas. et ministerc. li.xij.bñ fac.l i.cū seq.j.ō so lu.ad qō oi/no vide qō not.bal.post doc.in.l.q̄cū/q̄.C.ō ser.fu. ꝛ bald.in.l.ij C.vt ītra cer. tps. ꝓ Jnn. in.c.ex parte. de offic.ordi. Quid si bā/nū est in plu/rib⁹ libris de scriptum: an sufficiat vna cācellatio, vi

siderandū an sit op⁹ in plurib⁹ locis cā vni⁹ edificij. vt hic incipio vnū murū cā faciendi domū.ibi alium cā eiusdē dom⁹ ꝓ alio pariete.ꝛ tūc sufficiat.sec⁹ si cā diuersor edificior.qz tūc plures nūciatōnes sint ne cessarie.qō lz sit tuti⁹.primū tñ puto veri⁹. Quero vtrū in legato annuo⁹ sint necessarie plures ꝑscri ptiones.ꝛ gl. dicit sic. q̄ hic est ar.ꝯ Bul.ꝛ Dy.dic q̄ facit.l.singulos annos.ñ.de an.le.ꝛ.l.senatus.de dona.cā mor. qz ꝓ primo est purū.ꝓ scdo ꝺitiona le.ergo ꝓ scdo nō pōt ꝑscribi.vt.C.de iure do.l.in re bus.§.ois. Cōtra glo.est.qz ꝓ cōsequēti tpe nō pōt agi.lz sit nata actio.ergo nō ꝑscribit.vt.l.i.in fi. ō an na.erce.sed negligentia p̄cedentiū excludit a petitio ne sequentiū.ar.eius qō dicit de querela ³ ꝛ petitio ne hereditat⁹.ꝛ in inte.resti.ꝛ rescissiōe. ita dic Dy. ꝛ ita tenet glo. Sed ista rō Dy.non videt bona.qz q̄rela est cā petitionis hereditat⁹.ꝛ in integruz resti/tutio est cā rescissionis. Sed q̄ntitas primi nō est q̄n titas scdi anni. Clñ doct.vltramō.in.§.illud.in.l. cū notissimi.reprehendūt gl.ibi.ꝛ dicūt q̄ lz stipulatio annua sit pura ꝓ primo anno.ꝓ sequentib⁹ est ī die. sed in obligatiōe in die nō pōt agi.ergo nō currit ꝑ/scriptio.recordor q̄ dicebā ibi q̄ vna est obligatio. ꝛ petitio pōt esse de pūti ꝓ oibus.lz nō executio. vt l.i.C. de fideico.ꝛ ibi no.facit.l.male agit ª.C.de pre scrip.xxx.ann.merito pōt ꝑscribi.qz de pūti pōt agi. sed in annuo legato pōt agi vt in futurū p̄stet.ꝛ hoc cōtingit occasione illi⁹ obligatōnis primi anni: q̄ est de pūti:cuius occasione agit ꝓ oibus sequentibus vt.d.l.i.C. de fideiuss.tñ qz vere ꝓ futuro tpe non est actio.qz est cōditionale.ꝛ iō nō pōt ꝑscribi cū nō sit. ar.l.decē.j.de ỹ.ob. Ulteri⁹ inducā ad qōnē ᵇ ali q̄s fuit excōicatus plurib⁹ excōicationib⁹:an req̄rāt plures absolutōnes.vel q̄s exbannitus pluries. an sint necessarie plures absolutiōes.ꝛ vr̄ q̄ sic.vt ꝟ.fa cit.c.cū ꝓ cā.ex de sent.excōi.ꝛ ibi no. Jdeo declarā/da ista qōne oportet nos primo scire q̄ excōicatus pōt iterū excōicari ᶜ ꝛ exbānitus iterum exbanniri. vt no.C.vt.j.cer.tēp.cri.q.ter.l.ij.et ex de iudeis.c.ita quorundā. Itē est sciēdū q̄ si plures cāe noiant lz vn⁹ sit act⁹ absolutionis.tñ plures absolutiōes di cuntur.vt.j.de verb.obl.l.ticia.§.fi.ꝛ de accep.l.si ex plurib⁹.sec⁹ si nulla cā exbānitionis vel excōicatiōis exprim eret;sed simplr diceret.absoluo te ab oib⁹ ex cōicationib⁹ ꝛ bānimentis ꝛc.vt.j.de verb.ob.l.scire debem⁹.ꝛ de le.i.l.si ex toto.§.fi. Hoc ꝑmisso an req̄ rantur plures absolutiones.dic aut q̄s petijt ᵈ se ab solui a iudice ex mera iustitia ꝓpter aliquā cām.ꝛ tē vna absolutio generalis non prorigeret nisi ad cau sas exꝑssas in petitione ꝛ ꝓsecutiōe.vt.l.lz.C. de iu/di.ñ.de arbi.l.de reb⁹.q̄ñq̄ petit absolutio ex mera gr̄a:vt a principe vel a pp̄o.tūc fiq̄dē fuit absolutio gñal' sine aliq̄ ptis petitōe l' p̄cedēte petitōe gñal' suf fic ꝛ prorigit ad oēs causas. qz princeps ᵉ vl' pp̄s

de p Ang.ꝛ do.Jo.in.l.in pluribus.ñ.de his q̄ in testa. delen.

a Facit.l.male agitur. Et no.in.l.non quēad

b Ad questionē. Adde bal.de hoc in.l.fi.C.ō nup.ꝛ est ter. bonus in

c Iterū excōicari. Excōicat⁹ pōt iterū excōicari.ꝛ bannit⁹ iterū bā/nir̄.vide bal.in.l.nihil.in fi.C.de interdic.liber.ꝛ bal.in.l.ij.C. vt ītra cer.tps.adde etiaz.c.capl'm sancte crucis.ꝛ ibi glo. de rescriptis. per Jnn.ꝛ Jo.an.in.c.i.qō me.cā.in. vi.dicit tñ bal.per glo.ibi:q̄ semel absolut⁹ nō pōt ampli⁹ absolui.ꝛ semel rebannit⁹ nō pōt ampli⁹ exi/mi de banno.ita dicit ipse in.l.cum ancillam.C. de cōdi.ob causam.

d Aut quis petijt. Cū ista distinctiōe bar.trāsit pe. de ancha.ī de. grauis.de sen.excōi.

e Quia princeps. Adde tñ q̄ non porri

Quia dic domo.bal.ī l.cōpatiōes. in.iij.col.post guil. de cu.C de fi.instr.di/cit q̄ loc⁹ est de substātia instrumēti si tñ pōt appa rere de loco. qz cōsuetum est illud fieri semp ī tali lo co:tūc nō req̄/ritur locus.l. .i.C.de apo. pub.lib.x.qō no.sed.l.non ꝓbatur.et est cōtra no.ꝓ bar.hic.ibi de bancho iuris.

Si pluribus. In legato annuo. Adde io.an.in.c.auditis.ō p̄script. ꝛ spec.in ti.de loca.§.nunc aliqua.ỹ.xli.ꝛ do.an.in.c.peruenit. de cēsi.

De querela.qz si quis staret ꝓ quinquēniū q̄ nō intentaret quere/lam excludit etiā a petitione hereditatis que al's duraret.xxx. annis l.si quis filiū.de inoffi.testa.ꝛ hoc ideo.qz petitio hereditatis est succes siua ad querelam. modū.ñ.de iudi.ꝛ bar.in.l.ij.C.de fideico.

gitur hec absolutio ad bannū ob crimē falsi: nisi spālis mētio ō eo fiat, tex.est quē ad hoc ibi singulariter notat bar.in.l.luci⁹.in fi.ff.ad turpil. an aūt extendaī ad bānitos carceratos.vide p bar.p illū tex.i.l.domi cianus.ff.ad turpil. Itē nūq̄ cōphendunī in tali generali absolutione banniti ob crimē lese maiestat.fm ang.in disputatione sua incipien.re

nouata guer ra.z no. doc. in.l.si quis i graui.§. non tm̄.ad silla.et moder.hic.

f Fit absolu tio. Et idē di cit bal.i.l.iij. C.de epi.au. subdens q̄ si impetrās ta lē absolutōz a principe su p delicto rei terato.i sup quo alias fu it cōdēnatus de sili delicto z de reitera tione nō faī mētionem q̄ absolutō erit nulla.qō no.

g Trāsacti onis. Transactio refertur ad ea de q̄b⁹ erat lis tātū. lz fiat gnaliī adde bart.in d.l.emptoz.§ luci⁹.z qō ibi dixi post bar to.z dixit.d. Jo.b q̄ bar to.in hac dif ferētia quaz facit inter pactū z transactionē vī ap probare gl.i d.§.lucius.fz bar.ibi.z i.d. .l.si de certa. reprobat dictā glo.vnde fm do.Job. vī forteveri⁹ id qō hic dicē bar.qz transactio necessario fieri debz super lit.sec⁹ i pacto.tu vide notata in d.§. lucius.z Imol.in.c.i. de trāsac. dicit idē q̄ hic.

videī hoc fecisse ex certa scia.vt.C.de gnali aboliti. l.i.alias fi.fz si aliq̄s causas exp̄ssit adiecta clausula generali: tūc aut fuit tacita aliq̄ cā grauioz.z tūc est verisiīe cōcedentē si sciuisset nō cōcessurū.z ideo nul la erit sup toto.ar.C.si cōtra ius vl̄ vti.pub.l.p̄scri.z extra de rescrip.c.sup lr̄is.facit de ꝓcur.c.ij.in clem. Si vero fit absolutio f a pte eo casu quo pōt.vt dixi ff.e.l.i.§.z post.z tunc sine dubio sufficit vna absolu tio generalis.vt.l.emptoz.§.luci⁹.de pac.z de noua. l.fi.in fi.nisi fieret ex cā trāsactionis g qz tūc refertur ad ea de quib⁹ esset lis.vt.l.fi de certa.C.de transl.et l.age.z.l.sub ptextu.cū sua materia.hic ergo.§.q̄ dicit esse necessarias plures remissiones. intelligiī de remissione q̄ fit a iudice.q̄ referī ad causas exp̄ssas z tot videnī remissiōes quot cāe.vt dixi. Vel de remissione q̄ fit a.l.p̄stita satisdatione.nā tot satisdatiō nes requirunī quot nūciatiōes. Si vero intelligis de ea q̄ fit a pte: tūc sufficeret vna generalī.vt dixi.qz ter.dicit q̄ requirunī plures remissiones.hoc iō dicē qz nō sufficeret vna spālis. Glo.formatꝫ ōrium z nō soluit.de duo.re.l.i. Dy.dicit ꝫ plures sunt nūciatiō nes ptextu diuersoz opez.ideo plures requirunī remissiōes.sed ibi plures sunt obligatiōes ptextu eiusdem rei ōcte.z iō vna solutione tollunī fm Dy. facē ad.q.q̄ quidā iudex inq̄siuit ex officio suo de homicidio.findic⁹ venit z denunciat.deinde pars venit z accusauit: fuit exbannit⁹. oībus istis sic accusantib⁹ an sint necessarie plures absolutiones.pōt rideri p ea q̄ Dy.soluit in ōrio supradicto.qz ex vno fcō descendūt.iō vna sufficit absolutio.z facit.ff.de ver.ob. l.q̄ bis.z qō ibi no.z de accu.l.senat⁹.z.l.lz.§.fi. nau. cau.sta. Itē q̄ro an exbannit⁹ plurib⁹ exbānimētis possit ab vno absolui tm̄.rn̄.siq̄dem bannū qō remanebat est tale q̄ facit eū ꝑdere ꝫ iura ciuitatis.fm ea que dicā.ff.de penis.l.q̄dam.tūc in eū non pōt cadere absolutio ab vno.qz absolutio est bñficiū ciuitatis.sed postea cū ab alio bāno absolueī.prima absolutio firmabiī.ar.cōi.p̄di.l.fi.alꝫ si bānū qō remanet nō facit eū hostē ciuitatis.dubiū nō est q̄n vnuz possit tolli alio remanente.l.fi.C.qui.mo.pig.vel hy po.sol.z.C.de transac.l.siquidem ꝛc.

Si is cui nunciatur. Op.z videī q̄ ēt ptorē debeat q̄s adire vt.l.q̄ si minoz.in fi.ff. de mi.hic dicit q̄ nō ꝫ necesse adire ptorē. Glo.dicit z breuiter no.q̄nq̄ ptor per edicta circa actus viuentiū disponit. Aut actionē ꝑponēdo:z nō debet peti a ptore viuo cū cōcedaī a ptore mortuo.cū hodie illa petitio sit sublata.vt.l.i.C de formul.habet ergo actionē in factū ex interdicto vt instī.de interdic.§.i.z.l.fi.ff.de eo p quē factū erit. Aut cōcediī p restitutionē.z tūc si p viā actionis. et nō est opus adire ptore⁹.vt.ff.qō me.ca. p totū illū ti.z p ti.de dolo.q̄nq̄ cōcediī p viā officij iudicis. et tūc si actio est elisa fz peti a ptore vt fortificeī.si est in totū amissa adiī ptor vt restauret ipsam.vt.l.fi.ex qui.ca.ma.z.l.q̄ si minoz.§.fi.ff.de mino. q̄nq̄ restituitur ipso iure z ptor nō est necesse vt adeaī. vt ō capi.dimi.l.ij.§.i.q̄nq̄ facit edicta circa actus moriētiū

b Facit eū perdere. Et hic bar.voluit q̄ si delictum remanens redde bat bannitū hostem ciuitatis: absolutio facta a primo banno nihil valet. Adde quod ang.hic videtur tenere contrariū.eo qz hic esset dicere q̄ homines decipiantur sub fide iudicum.qō non est dicendū.l.i.C. de his qui ve.eta.z per multa alia.de quibus hic per eū z moder.licet de eo do. Jo.non faciat mentionē.z cum bart.hic transit ad lr̄am Pe. de ancha.in cle.grauis.de sent.excō.

i Si is cui nunciatur.adire ptorē. Quādo sit necesse adire ptorez vel per viā acti.experiri.z bal.in.c.vnico.§.vasallus feudo.si de feu. fuerit controuersia inter dominū z agnatū.allegat istam glo. q̄ aut

z tūc dz adiri.vt.l.vl.C.q̄ admit.ad bo.pos. Op. de.l.vltima l.C.de edifi.priua.z dic vt dicā.ff.e.l. ptor.§.si quis parat⁹.do. Jac.de are.limitat istā.l. q̄ satisdatio ibi de ope demoliendo ꝑstatur qñ est nunciatū iuris nostri ꝫseruandi cā.vel iuris publici.z remittiī nunciatio.sec⁹ qñ dāni infecti cā fit nunciatio qz tūc licet satisdet de ope demoliendo:non tñ remittitur nisi de dāno infecto satisdet.cū nūciatio dāni infecti celeritatē desideret.vt.l.i.ff.ti.pr.z ar.ff.ea.l.§. si q̄s riuos. Ultimo no.ex hoc.§.q̄ ego hēo actionē in factū ex hoc edicto vel officio iudicis.quo possum petere nūciationē mihi remitti cognito de iure meo.lz nō habeā neceesse.qz possim cōsecq̄ absolutōnē ꝑstita satisdatione. Sed q̄ro q̄d si petens hāc remissionē succubuit:an iterū posset agere ꝫfessoria vel negatoria.rn̄.sic.qz ad aliud agebaī tūc.s.ad remissionē z ad aliō mō.s. vt declareī ius meū.vt.ff.e.l sciendū.z ibi dicā.z.ff.de excep.rei iudi.l.cū queriī.z ll.sequentib⁹. Idē tenet Inno.m in sili.eī de cā pos. z ppu.c.cū eccl̄ia.in vl.gl. Sed q̄ro q̄d in alijs n ptestationib⁹.vt ptestat⁹ sum ne emas. vt.C. de rei ven.l.si fundū.an possis petere remissionē. dicā i.§. si quis ipsi ptori.

Qui ꝓcuratorio nōie. Ꝫ ꝓcuratoꝛ⁹ nuncians nō auditur si dubitaī de mādato:nisi ō rato caueat.h.d. Op. de.l.i.in prin.C.de satisda.z.l.i.de ꝓcur.z.l.ne satisfi.rē ra.ha.vbi ver⁹ ꝓcurator nō cauet de rato. Glo. dat sol.tres.vna est q̄ ver⁹ ꝓcurator nō satisdat:nisi dubiteī de mandato.z ista ē vera.z eā tenet gl.in.l. q̄ ita.§.i.s.ad treb.z hic Dy.in.l.i.C.de ꝓcura. scōa so.est q̄ hoc est spāle.z hanc tenēt Jo.z Azo.p.l.q̄ ita.p§.i.sed illa facit ō eos.qz ille ter.vult q̄ si cōstet de mandato nō sit cauendū.ista opi.pōt esse vera.qz si ille cui fit nūciatio neget eū ꝓcuratorē.lz statī ostēderet instrm mandati nō pōt in ipo actu examinare illud.nec teneī credere q̄ sit ꝓcurator.vt.ff.depositi.l. si q̄s inficiatus iō qz regulariī nō pōt esse certū de mandato:satisdet.alias ille ab ope non desistet.fz si ponerem⁹ esse certū de mandato:tūc credere primaz verā so. An aūt ꝓcurator in actu nūciandi teneatur ostendere mandatū.dic vt in materia ꝓtestationis. Est tertia so.q̄ bene erat ꝓcurator verus gnalis nō tm̄ habēs mandatū spāle ad hoc q̄ requiriī.vt.l. illud.de mino.in fi.ff.z.l.qō si de spāli.z sic tenēt q̄ ad nunciationē oportet ꝓcuratorē esse spālem: sicut etiā in qualibet nunciatione fienda p ꝓcuratorē tenere videī glo.q̄ requiriī spāle mandatū.vt.l.i.§.i.ff. de li. agno.do. Rai.q de forliuio tenebat q̄ nō. qz nō est de casibus.ff.de ꝓcur.l.pōp.sed dico q̄ nō requiriī spāle mandatū.z casus vī.ff.e.l.i.in fi.vbi spāle mādatū nō requiriī.z tene mēti illū tex.z gl.istā exp̄ssi⁹.ff ꝑ soc.l.actiōe.§.nūciare. Op.q̄ nō pōt peti ista satisdatio cū nō posset cōmitti.vt.l.nō cogenduz. in fi.ff.de ꝓcura. sed hoc nō pōt cōmitti.qz nō interest mea ratū habere. Do.dic imo q̄ sic.qz si apparz q̄ fit nunciatū iniuste teneret ad interesse.ar.in auī.de litig.§.ad excludendas.z.l.rē quandā.ff.de dolo.et

k Si actō ē elisa.vt puta per p̄scriptionem.vt.l.i. et ibi bal.z ange.C.si aduersus cre.li.vij. z quod ibi dixi in totū autem elisa esse potest quando minoz cū aucte admi nistratoꝛ⁹ ex causa transactionis.vl̄ p acceptilatio nem liberalis set debitoꝛez ab obligatione z essz lesus

l Opp.de.l vltima. Adde bart.in.l. stipulatio.in prin.ff.e.z ad hoc facit lex qui bona.§. si opus.ff.tit. primo.

m Idem tenet Inno.facit quod not. bar.in.l.q̄ ro me.in.§.duo fratres.de ꝛ bo.obli.z ad de que notat bar.in.l.fundum.cum se. ff.de except.

n Quid in

alijs. Ego dixi post bar.in.l.non solum.§.morte.ff.e.

o Qui ꝓcuratorio. Et quis possit nūciare noīe alieno nouū opus. vide in.l.i.§.nunciatio.z ibi glo.z doc.s.e.

q Azo p.l.q̄ ita. In prima oppositione sup ver.per.l. q̄ ita ꝛc. vide bar.in.l.nō solū.§.q̄ alieno.de ꝓcur.z hāc etiā tz gl.i.l.i.C.de satisdā.

q Dñs rai. Et adde qđ flo.in.d.l.denunciasse.§.pe.ꝛ dixit hic do.io. q glo.in.d.l.i.de lib.agno.voluit ponere regulā q in oībus denūciationibus requiratur speciale mandatū.sed fallit in casu illius.l.tīi.lꝛ bar.hic aliter alleget. r Non reqritur. Raph.ħ dicit q imo requiritur spāle mandatū ad nunciandū.qꝛ si iniuste nūciaret faceret dominū suū incidere in penā qꝛ teneretur actione ō do lo ad interesse p.l.nā quedam.§.ō do lo.ꝛ no.bart. ī.pr.sed ī generali māda to hoc modo venit.l.si pcurato.ī princ. §.de cōdi.indebi.cū si.pter qđ dico q pcurator generaliter pōt iuste nūciare nō iniuste.et facit qđ not. bart.ī.ea.l.§. fi.in prin.

s Qui remissionē.Op.ꝛ videt.aduerte.qꝛ ista rō fuit glo.in.l. nō cogendū. in glo.fi.ō p cura.ꝛ ibi vꝰ q teneat nō obstante ista cōsideratōne nō cōpelli p curatorē promittere de rato.licet bart. videat tenerꝛ ōriuꝫ in istis duob⁹ exemplis.Sꝫ do. io.ī. prio.§.ī glo.dicit q ī casu.d.l. non cogendū. nō cauebat pcurator de rato qꝛ ibi fuit verus procurator in nunciādo nouū op⁹ ꝛ ideo vide batur hꝛe mandatum ad illa alia accessoria. vt not. glo.ī. prio.§. cum.l. seq. et ibi barto.ꝛ in.d.l.non cogendum.Si autem habuisset nullum mandatum:tunc debuisset satisdare de rato.quia cautio illa nō potuisset committi.vt tetigit glo.in.d.l.non cogendum.§.fi.

t Nil est edificatū.Et cum bart.hic transit do.Io.licet ange.aliter dicit et non bene.

v Cautio de rato.an ꝛ qñ pcurator rei caueat de rato.adde bar.in l.tutorē.ī.rem ra.ha.ꝛ vide no.per bar.ī.pri.§.maxime circa vlti.col.

x Si pcurator aūt.Sustinet ptes actoris.Quando q̄s dicatur sustinere partes actoris vel defensoris.adde bal.ꝛ ange.in.d.l.non cogendū.§.i. et per ange.plenius hic post bart.ꝛ raph. ꝛ Imol.ħ.et vide oīno qđ not.bar.in.l. libert⁹ a patrono.s.ō in ius vocan.et ibi bar.ꝛ adde.l. de die.§ plane.qui satisda.cogā.ꝛ q ibi p doc. qui videntur distinguere q aut tenuta fuit data absq̄ dolo vel culpa rei.ꝛ tunc reus petens ipsaꝫ revocari dicatur necessario ōfensor.secus si p̄cessit eius cōtumacia. qꝛ dicereꝰ actor vt ibi.

y Quero exbannitus. sꝫ vtrū appellatio inquātuꝫ est actus extraiudicialis vt no.bar. in l.si expressim de appel. sit cōcessa excōicato tāq̄ defensio.vide p do.antho. in c.cum inter.ō excep. ꝛ p io. and.in.c.pia. co.tī.in.vi. et est ter.in.c.significaueruīt ꝛ ca.fi.de exceptio.

z Tu dic.bene facē quod not. bar.s.e. l.de pupillo. §.seruo.ꝛ dictum bart. ħ in effectu seq̄tur ange.vt refert do.Io.

a Debes scire.Quottupliciter assumatur verbū defendere.dicit tamē do.Io.hic q in statutis defensio debet sumi stricte.arg.l.quicquid astringende.cū ibi no.de ℞. ob. ꝛ vide bart.in.l.i.in prin.ī.de except.bal.plene in.l.i.in.xxiij.colū.cum

istō ē vnū itereē.ꝛ ad illō teneret dñs. itē qꝛ dñs si nō hꝫ ratū posset postea nūciare.ꝛ iō est necessaria satisdatio:cū per dñm postea nunciari non posset. qđ an sit verū dicā.ī.eo.l. cuꝫ pcurator.§.i.facit ad p̄dicta s.de pcur.l.pomponi⁹.§.i.ꝛ qđ ibi no.

Qui remissionem Qui remissionē petit sustinet partes rei.ꝛ sufficit q caueat de ope demoliendo.ħ.d. Op.ꝛ vꝰ q teneaꝰ satisdare de rato.vt.s.de pcur.l.pōp.§.i. sol. rū.glo.fateꝰ ꝛ hic subaudit tīi. gl.negat dicēs q talis stipulatio non pōt cōmitti.sed hoc videt falsum. pone q pcurator petijt remissionē ꝛ succubuit.certe interest mea q dñs ratū hēat.p̄terea iste ter.nō dicit hanc cautionē nō deberi interponi.qꝛ sustinet ptes rei:nō qꝛ nō possit committi. Et ideo p intelligētia huius.§.est sciendū.q remissio pōt peti qñq̄ p officiū iudicis.dicendo nūciationē nullā.qꝛ potuit contēni.vt.s.§.si q̄s riuos.ꝛ isto casu cautio ō rato posset cōmitti.qꝛ nra interest si remissio pcuratori denegatur.vñ pcur.nō excusareꝰ ab ea p̄stāda nisi eo:qꝛ sustinet partes rei.vt hic.ꝛ īfra declarabo. Secūdo mō pōt peti remissio.qꝛ edificās hꝫ ius edificādi et ali⁹ñ hꝫ ius phibēdi.vt.s.e.l.§.fꝫ ꝛ si is.ꝛ isto cāu idē qđ.s.tīi isto casu nō vꝰ loq̄ iste.§.q̄ dicit ō cautiōe de ope demoliēdo.aut eīm p⁹ phibitionē nil est edificatū ꝛ ista cautio nō hꝫ locū.qꝛ nō est q posset demoliri. Aut est edificatū:ꝛ tūc petens talē remissionem nō dꝫ audiri:nisi prius destructo ope.vt.s.e.l.i.§.fꝫ ꝛ si is.nisi diceres hoc fieri pte volente.ꝛ sic posset intelligi ħ.qꝛ licet stipulatio de rato posset cōmitti: tīi nō interponiꝰ.qꝛ sustinet partes rei. Tertio mō pōt peti remissio oblata satisdatione de ope demoliendo.ꝛ isto casu pōt loqui ħ.qꝛ sufficit hanc cautionē p̄stari:nec est p̄standa cautio de rato.v qꝛ non potest cōmitti.qꝛ si nō habeꝰ ratū indistincte destruere tur.alꝫ deberet de cā cognosci. Sed op.q lꝫ sit pcurator rei tīi talē cautionē dꝫ p̄stare.vt.l.pōpo.§. sed ꝛ si is.de pcura.ꝛ.l.vel in operis.e.ti. Do.aut q̄s defendit reū sup eo sup quo nulla cadit executio reo nō cōsentiente.ꝛ tūc teneꝰ pcurator cauere de rato. vt.l.nō solū.§.si status.ꝛ.§.se.ꝛ.§.fi. Nūq̄ possꝫ fieri executio reo nō consentiente.ꝛ tunc facta executione pcurator liberaꝰ a cautione de iudicato soluēdo etiā reo veniente ō.ꝛ tūc dꝫ cauere de rato.qꝛ p satisdationē iudicatū solui actori nō est cōsultū.vt in rei ven.vt.d.§.fꝫ ꝛ si is.idē in.d.l.vel in opis.qñq̄ p executionē nō liberaꝰ pcurator a stipulatione iudicatī solui vt ī actiōib⁹ psonalib⁹.ꝛ tūc nō teneꝰ cauere ō rato.ita loquiꝰ glo.in.d.§.sed ꝛ si is. Nunc ad ppositū p istā cautionē de ope demoliendo q̄ est idez q iudicatū solui.est actori plene cōsultū:nec liberaꝰ pcurator a tali cautione nisi executiōe facta pfecte.iō nō teneꝰ cauere ō rato.sed certe lꝫ p̄dicta sint ℞a ī se tū ħ.§.de necessitate dꝫ itelligi q petebaꝰ remissio. Tertio mō supradicto.qꝛ primis duob⁹ casibus nō venit ferenda sn̄ia de ope demoliendo:vel nō.sed solū de remissione faciēda:vel nō.qꝛ p hoc iudiciū iuri partiū nō p̄iudicaꝰ.vt.ī.e.l.sciendum.ꝛ dixi.s.e.l.§.si

Si pcurator autem Qui defendit cōuentū ex hoc iterdicto ex ea pte ne vis fiat ei:p̄stat satisdationē rei.alꝫ sibi de neganꝰ actiones.ħ.d.cū duab⁹.ll.seq. Quero q̄liter iste pcurator molestabat ita q cōueniebaꝰ interdicto ne vis fiat ei.ꝛ vide glo.q̄ incipit a me de opere ꝛc. Ja.de are.reprehendit istā glo.qꝛ iste pcurator allegabat suā turpitudinē cōtra.l. trāsacti.C. de transac. Preterea si sic molestaret:suo noīe teneret. vt.l.i.§.quotiens.de vi ꝛ vi ar.ergo nō satisdaret vt īnsti.de satisda.§.sed hodie.p̄terea cū hoc facere essꝫ delictū nō cōuenireꝰ noīe dñi.qꝛ hoc nō venit ī mādato.vt.l.si pcurator.de cōdi.inde.ꝛ ideo dic q licite dicebat se facere:dicens satisdedisti.sed qꝛ fideiussores sunt mortui.iō debes satisdare.vt.l. p̄tor.§.pe. ℞.ꝛ si satisdatū.ī.e. Dicit hic q ille q̄ cōueniꝰ interdicto ne vis fiat ei.sustinet partes actoris ꝛ.l.nō cogendū.§.fi.s.de pcur.fol.glo.pluribus modis.et prima solutio approbaꝰ ibi in glo.ꝛ dy.hic.alia sol. est q in pte sustinet personā rei ꝛ in pte psonā actoris sed cōiunge vtrāq̄ simul ꝛ stabit bene:vñ sum pcurator rei.qꝛ defendo dñm ne molesteꝰ quin edificet ꝛ hoc cōstat ex hoc.qꝛ sum pcurator ad faciendum istud opus si nūciaꝰ mihi.sustineo ptes rei si peto remissionē.vt.s.e.l.§.q̄ remissio. Ite nūc suꝫ pcurator actoris nō satisdo mō.qꝛ cōstat de mandato. Daꝰ terria sol.vt ille dicaꝰ sustinere ptes rei q̄ possidꝫ: nō ille q̄ ad iudiciū puocat.qđ tene menti.sꝫ an hoc sit verū.ī.dicā. Quero exbannit⁹ vel excōicat⁹ petit revocari tenutā datā ō se:vel petit remissionē. an audiaꝰ cū nō possit agere. Et quidā q fic. vt.s.pri. §.ꝛ.ī.ō prīui.cre.l.si pupill⁹.§.i.ꝛ ita tenet Ja.ō are. ꝛ Oldr.tangiꝰ in spec.de cōtumacia.§.fi.℞.sed pone reus. Tu dicꝫ aut venit principaliter ad defendēdum.sed in ꝛsequētiā venit ad rescindendū tenutaꝫ. ꝛ tunc audiꝰ.vt.d.l.si pupill⁹.§.i. ꝛ in aucꝰ.ei q̄ iurat. aut principaliter petit rescindi qđ factū est cōtra se. vel petit possessionē sibi restitui ꝛ silꝫia.ꝛ tūc dꝫ actor vt.l.in trib⁹.s.de iudic.q̄ lex fuit fcā ꝓpter hoc. nec attendo q̄s possideat. Non ob.§.q̄ remissionē.s.e. ꝛ hic glo.qꝛ debes scire[a] q defendere sumitur qñq̄ largissime p oī eo qui cām suā agit agendo vel excipiendo vel accusando.vt.C.de aboli.l.ij. Nūq̄ large vt in hac glo.ꝛ hoc pdest solum ꝓpter regulā fauorabiliores.vt hic.§.q̄ remissionē. Nūq̄ stricte p eo q̄ puocaꝰ ad iudiciū.ꝛ sic assumiꝰ regulariter. vt d.l.in tribus.ꝛ sic oīa iura loquentia in actore:in eo habebīt locū. Op.C.ō pcu.l.q̄ alienā. ꝛ.l.filiusfami.§.milites.glo.dat duas so.ꝛ dicit q vna est exceptio pcuratoria.videlicet vbi ex pte pcura.rei op. q nō est pcurator.ꝛ tūc venienti ex pte rei nō potest opponi.alia est q tu ñ es ltūm⁹ pcura.nec potes eē

[a] Debes scire.Quottupliciter assumatur verbū defendere.dicit tamē do.Io.hic q in statutis defensio debet sumi stricte.arg.l.quicquid astringende.cū ibi no.de ℞. ob. ꝛ vide bart.in.l.i.in prin.ī.de except.bal.plene in.l.i.in.xxiij.colū.cum

seq.C.qui accu. in ver.sciret.z not.Jo.an.in addi.spe.in ti.de execu.senten.§.seqnit.vv. sed pone lit.cõt.vbi latius dicit idẽ esse si fuit in iuris erroze.

c Distingue.Et de ista distictione vide per ang.in.l.cum pcurator.in prin.j.e.z circa hic dicta per bar.adde plura fm imol.b.quẽ oino vide

d Et.l.põ ponus. Et .l.vel in. cum ibi nota.e.ti.

Non solũ. in pncipio. Iste fuitutes[e] que sint fuitutes z que constitui possint existente aliquo loco media/to inter nos. Adde bart.ĩ l.qui sella.§. in rusticis.de seruitu.vrb. põdio.z in.l.in tradendis.§. i.cõi.põdio.z ĩ l.si pn̄i.§.fi. .j.de aq̃ plu. arcẽ.z intelli ge q in rusti cis locus me dius ipedit seruitutẽ vie vel itineris. dic q estve[z] si ille loc[9] est pnuat[9],secus si public[9]. vt patz ex notatis ĩ. d. l. qui sella.§. fin. et no.do. Jo.b per moder. ĩ sti. de acti.§. eque.in prin.

f Si cũ iure fiat in persona[z]. Extruz nũciatio noui opis fiat ĩ persona[z]. vide bar.in.l.ꝺ pupillo.§.me minisse.s̃.eo. diti.j.e.l.si pcurator.

g Ja.ꝺ are. Sed do.io. hic dicit q b rõ Ja.ꝺ are. quã tz bar.ñ est generalis vt hic per eũ quẽ vide assignantẽ rõnẽ aliã. z ad argumẽtum suum põt dicere q talis edifi

b Sed iusto erroze.Melius facit.d.l.plauci[9]. in ver.sciret.z not.Jo.an.in addi.spe.in ti.de execu.senten.§.seqnit.vv. sed pone lit.cõt.vbi latius dicit idẽ esse si fuit in iuris erroze.

c Distingue.Et de ista distictione vide per ang.in.l.cum pcurator.in prin.j.e.z circa hic dicta per bar.adde plura fm imol.b.quẽ oino vide

d Et.l.põ ponus. Et .l.vel in. cum ibi nota.e.ti.

Non solũ. in pncipio. Iste fuitutes[e] que sint fuitutes z que constitui possint existente aliquo loco media/to inter nos. Adde bart.ĩ l.qui sella.§. in rusticis.de seruitu.vrb. põdio.z in.l.in tradendis.§. i.cõi.põdio.z ĩ l.si pn̄i.§.fi. .j.de aq̃ plu. arcẽ.z intelli ge q in rusti cis locus me dius ipedit seruitutẽ vie vel itineris. dic q estve[z] si ille loc[9] est pnuat[9],secus si public[9]. vt patz ex notatis ĩ. d. l. qui sella.§. fin. et no.do. Jo.b per moder. ĩ sti. de acti.§. eque.in prin.

f Si cũ iure fiat in persona[z]. Extruz nũciatio noui opis fiat ĩ persona[z]. vide bar.in.l.ꝺ pupillo.§.me minisse.s̃.eo. diti.j.e.l.si pcurator.

g Ja.ꝺ are. Sed do.io. hic dicit q b rõ Ja.ꝺ are. quã tz bar.ñ est generalis vt hic per eũ quẽ vide assignantẽ rõnẽ aliã. z ad argumẽtum suum põt dicere q talis edifi

z tũc ex parte reivenienti opponit. Rug.dedit aliã so.fateoz etiã q pcuratoz ex pte rei pñt opponi. et ad illud qꝺ dicit b subaudi tñ. Dy.dicit q ista sol. debet intelligi cũ distinctõne pcedenti.s.q loquatur de exceptione q̃ supza ponit in scꝺo mẽbzo. Tu dic aut vult dare fideiussoz[es] de iudicato soluẽdo. vt pcuratoz.z tũc pcedit opi. Rug.qz nisi sit procuratoz nõ tenent fideiussoz[es].vt.l.si ante acceptũ.j.iudica. sol.ipse tñ pcuratoz q̃ p mendaciũ se asserit pcuratorem cũ nõ esset teneret.vt.l.plautius.§.de pcur.sec[9] puto si nõ per mendaciũ:sed iusto erroze [b].ar.l.iij.j. de re iudi.Sed si pcuratoz veniret ad defendenduz tanq̃ qlibet defensoz:tũc nõ possz obij exceptio pcuratoria.vt.l.exigendi.cũ silibus.hic añt exceptiones pcuratorie nõ possunt opponi.qz cõstat de mã dato.nã ex eo q persona eius legitima est in primo actu nunciationis videt esse,pcuratoz ad hoc.vt no. in se.glo. Possemus etiaz dicere q hec exceptio.tu nõ posses pcurare.qz miles nõ põt opponi cũ ĩ primo actu nõ fuerit opposita. nec ergo in isto q̃ ab eo dependet.vt.l.ita demũ.C.de pcura. Op.s̃. de pcura.l.vel in operis.glo.dat primo duas sol. que sunt vere in se.z no.bene scõam.de q̃ dicã.j.e.l.cũ pcuratoz.sed huic.l.nõ ꝓgruit. Datur alia so.ibi q satisdat de rato.qz patiebat venire aduersariũ in possessionẽ vñ videre meo ibi loquit in pcuratoze eius cui facta est nunciatio q̃ defendit patiendo aduersariũ venire in possessionẽ.iõ ꝺz satisdare de rato: b in pcuratoze nunciant.qz si conueniat.s.interdicto ne vis fiat edificanti cui p satisdationẽ erat remissa nunciatio nõ ꝺz satisdare. Que est rõ.rõnez habes per l.põpo.§.si is.s̃.de pcur.z rõ est.qz ibi nõ est cautũ mihi per satisdationem de iudicato soluẽdo.hic vo sic. Et vt liqueat ista materia:distingue[c]. Aut interuenit pcuratoz ex pte nũciantis.aut ex parte eius cui facta est nũciatio. Si ex pte nũciantis.aut interuenit ad nũciationẽ faciendã.z ꝺz cauere de rato. si dubitat de mandato.vt.§.q̃.pcuratorio.aut interueniet ad remissionẽ pstandã.z idẽ.vt.l. cũ pcura. §.fi. j.e.aut interuenit ad petendã demolitionẽ opis fct cõtẽpta nũciatione.z tũc idẽ q ꝺz satisdare ex generali regula.l.i.C.de pcur.z.l.nõ solũ.§.q̃ alieno.s̃.ꝺ pcur.aut interuenit ad defensionẽ dñi in interdicto ne vis fiat ei.z tũc nõ ꝺz cauere de rato,sed de iudicato soluẽdo.vt hoc.§.aut interuenit vnus z idez pcuratoz ad hec oia facienda.z tũc facta fide de mandato in primo actu nũciatio[n]is. In actu remissiõis nõ est necessaria satisdatio rati.vt.l.cũ pcur. in prin. j.e.z ibi dicã.eodẽ mõ nõ est necessariũ mandatũ in interdicto ne vis fiat ei.qz p ꝓsequentiã videt habere.vt b not. Scꝺo casu qñ interuenit pcuratoz ex pte eius cui nũciat.aut interuenit ad edificandũ. z nõ debet cauere cũ sibi nũciat.qz cuilibet etiã fabzo ibi existenti põt fieri.vt.s̃.§.nũciationez.aut interuenit ad petẽdũ remissionẽ z ñ cauet de rato.qz sustinet p tes rei.vt.§.q̃ remissionẽ.ꝺic vt ibi.aut interuenit ad agendũ interdicto ne vis fiat ei ꝺ nũciantẽ.z hic adueꝛte.aut ipse q̃ agit fuit ille pcuratoz cui facta fuit nũciatio.z nõ satisdat de rato.qz ex vigoze pmi mãdati cõstat q põt agere.z sic cuz ꝓstat de mandato z̃c.vt.l.nõ cogendũ.§.fi.z ibi no.fm verã opi.quam tenebat Ja.bu.z oẽs cõiter.s̃.de pcur.aut non fuit ille pcur.tũc si ꝺubitat cogit cauere de rato ex clausula generali.C.de pcur.l.i.z.l.nõ solũ.§.q̃ alieno.s̃.

cans in publico:licet illud solum cedat edificio:tamen non est ppze z libere suum.l.ij.§.si quis nemine.j.ne quid in loco publico.

b Juris priuati. Et ponit hic exemplũ do. Jo.si edificat in via publica iuxta domũ meã:ita q impediat mihi iter.

i Videtur q sic.Adde qꝺ bene facit glo.in.l.iurisgentiuz.§. si paciscar.in fi.s̃.ꝺ pactis.

de procur.Aut interuenit ad defendendum dñm in hoc interdicto demolitorio.z tũc aut defendit patiẽ do agentẽ ingredi in possessionẽ.z ꝺz cauere iudicatũ solui z de rato.vt.l.pompo.[o]§.si is.s̃. de pcur.et hoc tetigit Ja.de are.plenius q̃ ali[9]. z ego aliqua mẽbza addidi. Querit glo.qliter committat ista clausula iudicatũ solui.dic vt in glo.

k Nuda remissio. addit et do.lio. idez esse si ꝺopus fieret in priuato z nũciaretur causa iuris publici tuendi. qz tunc sufficit sola repromissio per rationem hui[9] littere.quia de alieno iur vi detur contendere.

Non solum proximo vicino proxi no sed etiã vlterioꝛib[9] põt qs nũciare nouũ op[9] h.d.hic est quedã glo.z est additio. dicẽs qꝺ hic ꝺr hucusq totũ habuim[9]. Dy.dicit q nõ est verum

Quero de q̃ nunciatione loquit hic.z dic q dãni infecti z iuris nostri ꝺseruandi cã. vt pbat hic in fi.nã z seruitutes z̃c.hec eñ dictio z̃c. iplicat cetera z de cã nostri iuris cõseruandi exẽplificat.qz magis dubitat de cã dãni infecti. pbat.j.ti.i.l. q̃ bona.§.ij. Querit glo.q̃ sunt iste seruitutes[e].z vide glo.q̃ incipit qz vrbana. subaudi nisi seruitutes tigni imittẽ di.s̃.de fui.l.fi.q̃ vrbana est.vt insti. de fui.§.i. Ibi nõ rustice.subaudi excepta fuitut[] hausti[9] aq̃. vt.l.fuitutes.§.publice.s̃.de serui.quã ꝺstat esse rusticam vt insti.de serui.§.item prediorum. Ja.de are.

Qui opus nouum Quero quid vult dicere dñi dicit.intestatio/nẽ.z glo.exponit.i.nũciationem. Ja.de are.exponit scripturã.i.coram testibus factam.vt.l.i.§. cauere.s̃. vsufruc.quemadmodum.

Sed cum iuris possessatione requirit satisdatio,p publica sufficit sola pmissio.h.d.glo.allegat istã.l.q cã ꝺz inseri in nũciatione. Dy.dicit hic dic vt diri.s̃.e.l.i.in prin. No.q q̃ nũciat publici iuris tuendi cã nũciat noĩe alieno.diri.s̃.e.l.in pncipali.§.fi. Itẽ no.q hic videt q nũciatio noui operis fiat in personã[t].qz dicit ne q̃d facias. sz dic q ista ñ sunt ẏba nũciationis:sed iurisco[n]sulti.q.d. nunciaui ne q̃d facias.p verba ad hoc apta q̃ ponunt ĩ l.põtoz.j.e.nã vere possuz dicere si nũciaui ne q̃d fiat ipsonaliter fiat:vñ bñ nũciaui ne q̃d facias. Op. z videt q p publico ꝺz satisdari z p eo qꝺ fit in priuato ꝺz caueri.vt.l.põtoz.in princi. z.§.hoc ope.j.ti.i. Do.hic loquit qñ fit in priuato nũciant.l.ꝺria loquitur in priuato ei[9] cui nunciat.sz istud nõ tollit ꝺriuz de publico ad publicum.de priuato ad priuatuz sic. nec assignat rõnem differẽtie.dicit glo.q spãle est in ripa z̃c. Sed glo.reprehendit q non fit publica ripa vt.§.riparum.insti.de re.di. z.l. riparii.s̃. de re.diui. Glo.soluit vltimo q ibi mai[9] piudiciũ fit in publico ideo satisdat.q.d.mai[9] est pic'm qñ timeo dãnuz ne forte opus ruat supza domũ meã.q̃ si timeo piculũ iuris vel cõmoditat mee.forte ne dom[9] obscuretur. Ja.de are.[s]dicit qñq; aliqs facit opus in suo:er q[o] ope timeo dãnũ.z psumit q diligenter edificz. z ideo cauet plen[9]. sz qñ in publico edificat nõ �effz tanta diligentiã.qz est viciũ cõe:negligi qꝺ cõiter possidet sz q̃ est rõ b q̃ in publico nõ satisdat.in priuato sic.dic q ter.ponit rõnem.qz qñ de publico cõtẽdit de iure alieno:qñ de priuato cõtẽdit de suo. Quero qñ fit nũciatio in publico rõne iuris priuati b:an ꝺz satisdari.z vr q sic.[l] p rõnẽ hui[9].§.qz suo iure petit.allegat Ja.de are.l.nõ cogendũ.§.q̃ ita.s̃.de pcu.do tibi ter.cũ gl.fm vnã lec.j.e.l.põtoz.§.hoc interdictuz cõpetit. Ut ergo tibi liqat.dic aut nũciatio fit in

l Sed vt.p bari possz.al legaui. adde bal.in.l.mſez tuam.C.ō p̄ batio.

m Ecce ac cusatur. Sz bal.in hocvſ tenere ōriuz in.l. neminez C. de p̄bati. bene fac qō notabiliſ dix it bal. in.l.si qs nō dicam circa ca. priv mū.ō homic. C. de epiſc.ꝛ cle.adde glo. sing.ꝛ ibi no. bal.in.l. ij.C. de peti.here. cui incumbit onus p̄bādi de tpe.ꝛ cum bart. h trāsit bal.in.l.fi. C. an seruus ex suo fac. ꝛ cui icūbat onus p̄bandi p̄to ritatēꝛ poste riozitatē tem pozis.vō no ta.bar.in.l.si is q̄.in fin.de iure fiſc. circa h no. p bart. vide do. ab batē in.c.i p̄ sentia.in. iiij. col.de p̄bat. ꝛ bal. in.l.i.i ij.col.in fi. ff. solu.ma.

n In delict adde bar. i.l. libellozꝝ. i. v. col.de accu.

o Inducerz delictuz. p̄o bis fac. qz p batio dubia nihil releuat cin pñtia.de p̄ba.p bar. i l.inter stip.ſ. i.de ō.obl.ꝛ qō no.in.l.cū furti.ſ.de in lit.iuran.

p De reſcri ptis.et no.il laz gl.i.d.cle. fi.quā singla riter allegat bal.i.l.pō do tē. sol.ma. q quotiēs. ali quis allat sti

publico.aut fit publici iuris tuendi cā: ꝛ p remiſſio ne ſufficit nuda repromiſſio k. vt hoc.ſ. Si autez fit priuati iuris tuendi cā:ꝛ tūc ſatiſdatio requiriť.ar.a ōrio ſenſu huiꝰ.ſ.ꝛ.l.nō cogendū.ſ.q̄ ita.ſ. de procura.ꝛ.j.e.l.p̄tor.ſ.hoc aūt interdictū cōpetit. fm vl timā lec.aut fit cā dāni repellendi.ꝛ tūc ſatiſdat.vt.l. p̄tor.in prin.ꝛ.ſ. de eo ope.j.ti.i. Quōq̄ fit in priuato nūciatio.ꝛ tūc aut fit cā priuati iuris ꝓſeruādi ꝛ requiriť ſatiſdatio. vt hoc.ſ. aut fit publici iurꝭ tuē di cā:ꝛ ſufficit repromiſſio nuda. vt hoc.ſ.i fi. aut cau ſa repellendi dāni.ꝛ tūc ſufficit repromiſſio. vt.l. prętor.j.ti.pri. Ubicūq̄ aūt dixi nudā repromiſſionez ſufficere. itelligas ſi noīe alieno cauet ſatiſdare dēt. vt.ſ.l.pri.ſ.q̄ remiſſionē.ꝛ.j. de p̄to.ſtip.l.i.ſ.ſtipulationum.

Sed ut probari posset Pone ꝙ nō ſumā tur moduli: erit ne nunciatio nulla.ꝛ glo. dicit ꝙ nō. ſed nūciatio tenet nō autē deſtrueť opus niſi p̄beť quātū eſſet edificatū poſt nunciationē. allegaui ad.q. ſtatutū eſt in ciuitate ꝙ in talib⁹ p̄ratis nō poſſunt homīes tenere beſtias ad paſcendū infra terminos deſignatos. et ſic in certa pte p̄rati poſſunt paſturari. ſz i certa nō. fuit accuſatus q̄daz ꝙ tenuerat beſtias in dictis p̄ratis nō fuit dictū in accuſatione infra terminos deſignatos.ꝛ ſic ſimpliciter fuit p̄batū. dixi ꝙ ex hoc nō poterat ſequi ꝺdēnatio p ſtaz glo.ꝛ per tex.in.l. de pupillo.ſ.q̄ nunciat.p que dico ꝙ qñ vnū ꝛ idē factuz nō eſt punibile in qualibet pte loci debet exprimi et p̄bari illa ps loci in qua factū eſt punibile. p hoc vi detur tex.j. de incē.rui.nau.l.i.in fi.cū.l.ſe. Idem dico de tpe. pone poſt mediū mēſem martij ſz paſturari in aliquib⁹ p̄ratis: non ante. Accuſo ꝙ paſturauit de mēſe martij: dico qz in pte dicti menſis factū ē pūibile: in pte nō: niſi exprimať ꝛ p̄beť illa ps tpis in q̄ factū eſt punibile: nō ſequiť cōdemnatio. p hoc optime facit qō no.ſ. de neg.geſ.l.eū actū.in fi. vbi hoc eſt q̄ſi exp̄ſſum.ꝛ facit qō no. de teſti.c.fi.in cle.ꝛ d.l.i.in fi. de incē.rui.nau. Predicta vera qñ actor intentionē ſuā nō dare p̄bauit: ſz p exceptionē rei ꝛ p batiōnē reddiť dubia p̄batio. vt ecce accuſať. m tici⁹ ꝙ vulnerauit ſemproniū de mēſe maij. ꝛ p̄bať tici⁹ ad ſui defenſionē dicit ꝙ potuit offendi de iure municipali qz exbannit⁹.ꝛ p̄ducit exbannimētū factuz de medio dicti menſis maij.ꝛ ſic p exceptionē aduerſarij eſt dubiū an talis p̄cuſſio fuerit delictū vel non hoc eſt an fuerit percuſſus ante exbānimentū vel p⁹ Vel pone ſtatutū eſt ꝙ nobiles nō pñt intrare palatiū niſi tpe cōſilij. quidā nobilis accuſat⁹ fuit ꝙ intrauit palatiū de mēſe maij. ipſe. p̄bauit ad ſui defenſionē ꝙ factū fuit cōſiliū de illo menſe maij. an autē intrauit tpe cōſilij p̄miſſo vel alio p̄hibito: dubitať queriť an ꝺdēnatio vel abſolutio ſeq̄ debeat.ꝛ videtur ꝙ ꝺdēnatio. qz reus qui nō p̄bauit dare exceptionē ſuā debet ſuccūbere. ſicut actor qui nō p̄bat dare intentionē. vt.j. de p̄ba.l.i.ꝛ.l.in exceptis.ꝛ vī exp̄ſſum. C. de p̄ba.l. matrē. dico ꝙ in delictis nī dubio debem⁹ intelligere factū tpe quo licet.ꝛ ſic a delicto excuſať. vt.l. merito. ff. p ſocio.ꝛ de penis.l. interpretatione. facit qō dicim⁹ de teſte reducendo ad cōcordiam ne incidat in falſum. vt.c.cū tu. eť de teſti. et p hoc induco exp̄ſſe. C. de peti.here.l.ij. vbi quis fm data intentōe aduerſarij ſui excipiebat de titulo ſue emptiōis. Sed dubitabať an dicta exceptio p̄ceſſerit litē vel fuerit ſecuta.ꝛ dicit ibi in glo. ꝙ ſi nō p̄batur ōriū p̄ſumit in dubio p̄ceſſiſſe. Ratio. qz alia p̄ſumptio īduceret delictū. ſ. ſactum litigioſi. Si vero loq̄mur in alijs nō delictis: tūc ſi excipiens nō p̄bat intentionē ſuā clare: ꝺz in dubio ſuccūbere. vt.d. l. matrē.ꝛ extra de p̄ſcrip.c. auditis.ꝛ no. p glo. in.d. c.ſi. de reſcriptis. p in cle. facit. l. ticie textores. de le.i

In cā tñ liberali ſtarē illi. l. matrē. vt p̄ſumamus p libertate niſi ille cōuent⁹ eſſet in poſſeſſione ſeruitutis.ꝛ hoc ſi ipſa cōueniať. ſz ſi ageret dicēs ſe liberā credere idē qō. ſ. dixi. Itē p̄dēa faciūt ꝙ ille q̄ petit centū ex cā mutui ꝺz p̄bare mutuū factuz ante libellū datū. alꝰ ſuccūberet. vt in.c. abbate ſane. circa fi. ō re iudi. li. vi.ꝛ in gl. dixi in. l.ꝛ an eādē. ſ. actiones. circa fi. j. de excep. rei iudi. Hy. inducit in argumentū ꝙ taliola ꝺz adduci p tabernariū ſi ſcolaris perdit ſuā. mō ex oībus his que vidiſtis poſſes hr̄e formā nūciationis: ꝛ plene. qz cōmiſſio erit iſta. Talis iudex ad petitionē talis cōmiſit tali nūcio ꝙ vadat ad talē locū ꝛ ibi in ipſo opere denūciet mgr̄is ꝛ operarijs ibi exiſtentib⁹ ne quid noui opis fieret in ipſo ope vel in pte ei⁹. ſi de pte eſt cōtentio ꝛ ꝙ modulos ponat quātū edificauit. hoc p̄bať. ſ. e.l. ō pupillo. ſ. nūciationē. ꝛ. ſ. ſe. ꝛ. ſ. q̄ nūciat. ꝛ.l. p̄tor. i prin. j. e. ꝛ hoc. ſ. Adde ꝛ ſi de p̄dictis ſenſerit ſe gūatum coꝝ nobis cōpareat. vt.l. ō pupillo. ſ. meminiſſe. ſ. e. ꝛ iſtud ne q̄d noui operis fiat dixi vobis heri vel ſi abſunt verba edicti ſufficiūt quecūq̄ vba ſunt idē importantia. vt.l. in ſumma. de re iudic. ꝛ bñ facit l. ſi procurator. j. eo.

Morte eius qui. Nunciatio ex pte nūciantiſ eſt in p̄ſonam. ideo ei⁹ morte ꝛ alienatione extinguiť ex pte eius cui nūciať ē in rem. iō eius morte vel alienatōne nō extinguiť. h. d. Diuidit in duas ptes. primo loquiť in perſonā nunciantis. ſcō in p̄ſonaz eius cui nūciať. ſcā ibi qō ſi is. Et prima ſub diuidiť. q̄ ponit duo dicta ꝛ rōnez ꝛ iſte. ſ. eſt multū ſingularis. Oppo. j. e. l. p̄tor. ſ. hoc interdictū. Glo. ponit duas ſo. vnā in prin. ꝛ aliā in fi. hic erat res integra. iō finitur morte. ibi nō erat res integra: ſicut in mādato. vt in. ſ. item ſi adhuc. et iſtud multū no. ꝙ ois nūciatio ſeu p̄teſtatio q̄ i mera ſimplici volūtate cōſiſtit finiť morte ſicut mandatū.ꝛ hoc caſu. ſ. re nō integra nō finireť morte: ſz trāſiret in heredē. vt no. in. d. ſ. hoc interdictū. vel h erat ſatiſdatū. ibi nō. hec eſt bona: ſed primā teneatis.

Scōo op. j. e. l. fi. vbi alienatione nō extinguitur Hue ſol. danť. aut alienatio fit ex pte nunciantis. et tūc extinguiť. aut ex pte eius cui nūciať.ꝛ tūc non extinguiť. vt ibi. Alteri⁹ op. de. l. in iudicio. C. fami. her. ſo. vt in glo. qz ibi loquiť de alienatione neceſſaria. hic de voluntaria. ſed certe alienatio q̄ fit morte ſatis eſt neceſſaria. vt no. in. l. peto. ſ. fratre. de leg. ij.ꝛ apparet ad ſenſum:ꝛ tñ extinguiť. vñ dic ꝙ ibi loq̄tur de nūciationis effectu. qz res nō erat integra ſic hic. Quero q̄ eſt rō ꝙ ex pte nūciantis morte extinguiť nūciatio. tex. dicit ꝙ his modis finiť nunciatio. glo. ſubaudit. i. q̄ nūciatio a iure eſt permiſſa. ſed iſta rō vī idē cū dicto ꝛ iō nō valet.ꝛ iō Ja. de are.ꝛ Oldr. dicebāt finiť ius p̄hibendi. i. p̄hibitiōis cā in p̄ſonam nūciantis. q. d. ſi finiť cā p̄hibitionis. fiuntur ipſa p̄hibitio. Sed q̄ eſt cā p̄hibitiōis. rñ. voluntas p̄hibentiſ.ꝛ hec finiť ſicut mādatuz. vt.ſ. dixi. Itē ius ꝙ habet p̄hibēs. qz fit cā iuris conſeruandi vel dāni repellendi.ꝛ iſte cauſe finiunť alienatione.ꝛ de hoc voluit dicere tex. Ex hoc dico ꝙ ſi nuncias efficereť furioſus mandatū extingereť. ſic etiā nūciatio. vt.l. ſi q̄s alicui. de acq̄r. here. Itē ſi dixi nūcio p me meiſq̄z heredibus nō finiť morte. vt.l. diē. ſ. i. de arbi.ꝛ mā.l. ſi p̄curator. ſ. fi. alꝰ eſt.l. ſi vero nō remunerandi. ſ. fi. cū.l. ſe. facit. j. de p̄ca.l. cū p̄ce cario. ſ. fi. Itē dico ꝙ ſi parū de ope eſt factū in vita defuncti: ita ꝙ res nō ſit integra poſt morte ꝺo perfectū eſt deſtruiť totū ꝛ tranſit nunciatio etiā p futuro opere p̄cedentib⁹ cōnexo. vt.l. ſi tutor. poſt p̄inci. ꝛ ibi no. de tu.ꝛ ra. diſ.ꝛ ita diſtingue. Op. de. l.

pulatōz icōtinēti factā ꝙ ſi aduerſari⁹ ꝺdicat: dicēs ſtipl'atiōz factā eſſe ex iteruallo ꝙ cum aduerſari⁹ videať fundare ex illo itētiōz ſuā ꝺz p̄bare ꝛ ſic ō ſinguł ꝛ ſubdit etiā ibi. d. io. ꝙ illa gl. nō ꝺcludit ꝙ fūdās itentōcz ſuā ex exceptōe ꝺ regł'az iuris cōis. l' ꝺ aliā regł'az ꝺz illā p̄bare. qō ē not. fm ipos ꝛ adde bar. h ꝛ i.l. libellozꝝ i. iij. col. ō acc. adde qō Ja. de are. in. l. teſtiū. C. de teſ. dic ꝙ in p̄batiōe tpis dēt p̄bari iniciū ꝛ finis. alič ñ p̄bať p̄ceſſuſ tpiſ. qz certitudo ei⁹ hr̄ p inicīū ꝛ finē tpis. alł'at. l. tal' ſcriptura. de le.i. ibi. ſed ſi ſupra. cum gl. ſua. q̄ incipit certitudinē. ꝛ ibi hoc refert. ſeq̄ť bal. i originali. facit qō no. bar. i.l. celſus. i fi. v. col. ō vſuc. ꝛ bar. in. l. de etate. ō mio. et ad gl. i. d. cle. fi. vide bal. in. l. ſi mioreꝝ C. de i inte. reſti. ꝛ ibi ē refert aliō dcm Jac. de are. i d. l. teſtiū. ꝛ iſtis adde no. p bar. i. l. ꝛ an eādē. ſ. actiones. ō excep. rei iu. ad fi. et p fede. i cōſi. lvi. ꝛ faciunt ad no. q. bal. i. l. āplioꝛē. ſ. fi. C. de app.

p De morte.

Multū no. intellige. vt.j ꝑti.ꝛ.j.ī.tiſ. col.in ꝓin. ꝛ in.ix. colū. in ꝓin.

q Singularis eſt.h tractatur de ꝓteſtatõe.adõ de materia ꝑ Jac. bu.in.l. .ij.ꝛ in.l.ſi fideiuſſor. q ſatiſda.cogã.et per inno.ī.c. cuz in tua.de elect.ꝛ quod no.bal.in.l.ij .C. vbi quis decurio l' cohar ta.ꝛc.ꝛ aliq̃d ꝑ glo.xx vij.di.ꝛ ꝑ io. de lig.q ꝓſequiť late dicta bart.in.c. cumana.õ electio.

r Protestatio. vide Jo. mo.ꝛ Jo.an. ī regula ī generali.in mercuria.

s Cui ſit facienda. Hec ꝓteſtatio mere declaratoria voluntatiſ an poſſit fieri ꝑ ꝓcuratorẽ vide an poſ ſit fieri ꝓcuratori. ꝛ an ſit faciẽda ī ſcriptis vel non et an req̃rat cauſam. Et ad ꝓmũ ad de glo.no. in l.ij.de offi.ꝓcur. ceſa. que iuncto tertu vult q etiaz ꝑ ꝓcuratorem non poſ ſit hereditas repudiari.

t Volũtas. adde bart.et doct.in.l.qui aliena.§.fin. ſ.de acq̃.here.

v Incontinenti. An ꝓteſtatio por

iij.§.opus.ſ.de alie.iu.mu.cau.fa. Jo.vt videbitis j.e.l.fi. Opp.de.l.ꝓtor.§.hoc interdictũ.j.eo. Jo. tranſit ad heredẽ nõ inſolidũ.ꝛ ita hic. Opp.j.qõ vi aut dã.l.vī facit.§.i.ſo.vt ibi.ꝛ dicã.j.e.l.fi. Que ẽ rõ q er ꝑte eius cui nũciať non finiť morte.dicit ter. qz in ſtipulatione habeť mentio heredis. qõ glo.declarat ſic.qz cõſueuit fieri ꝑ ſtipulationẽ.iõ fit ꝑ.l. vt l.fi.C.de fideiuſſ. Dicit g̃ fm Ja.de are. ꝛ Oldr. q iſte cautiones ꝓtorie nõ ſolẽt fieri ad augmẽtũ obligationis:ſed vt magis ſit cautũ.vt.l.i.§.ſi ſub conditione.ſ.vt leg.no.ca.ꝛ.l.ticius.in fi.ſ.ad trebel.ꝛ.l.ſi cũ.§.q̃ iniuriaz.ſ.ſi quis cau.ſz in ſtipulatiõe apponitur mentio heredis.ꝛ iõ teneť. Quero vtrũ heres plus teneať poſt ꝓſtitã ſatiſdationẽ. ꝛ glo. dicit q ſic.ſed deciſio gl.videť õ rõnez ter. qz fm hoc iſta ſtipulatio fieret ad augmentũ. Sed Dy.ſuſtinet gl. q licet ſuccedat in locũ interdicti iſta ſtipulatio. tamẽ habzvim õctus.ꝛ reepilogat id qõ glo. And.de piſis dicit q nõ teneť in plus q̃ ante tenereť:cũ nõ fiat iſta ſtipulatio ad augendũ:ſed vt magis ſit cautũ fm rõnem ter. Sed credo dictũ Dy.et glo.eſſe verũ Ad rõnem ter.dico q reſpectu ꝓſonaz nõ fit cautõ ad augendũ:ſed reſpectu eius qõ venit in cautiõe ſic ꝛ rõ eſt.qz poſt denũciationẽ habeo plus iur. quia poſſum facere vt demoliať qõ eſt edificatũ õ iuſticiã ꝛ ſic cuz iſta ſtipulatio mniuat de iure eius q̃ recipit ita mínuat de iure eius q̃ ꝑſtat.ꝛ ſic cõpenſať vnum cũ alio. Querit glo.q̃ eſt rõ inter ꝓmũ ꝛ ſcõm caſuz ꝛ glo.dat rõnem q̃ facilis eſt. Querit gl.an finita nunciatione morte poſſit iterũ nũciari.ꝛ glo.dicit q ſic.ꝛ vide eaz in verbo ꝓhibendi.q̃ incipit.i.nũciatio q̃ a iure ꝛc.ꝛ qz iſte.§.ſingularis eſt. Et circa eſt materiã ꝓteſtationis tractabo:cũ ꝓmo lati' tractauit Jo.mo.cardinalis gloſator.vi.li.ꝛ Jo.an. eũ recitat de verbo ad verbũ in.c.in gñali.ꝛ.c. qõ oẽs.õ reg.iur.li.vi.in nouel. Itẽ andre.de piſis poſuit iſtã materiã in quadã repetitione quã fecit de.l. ſi q̃s.in ꝓin.de le.iij.ꝛ Jo.ꝑdictũ q̃ſi in oĩbus eſt ſecut'. de eo tñ nullã mentionẽ facit.ideo ego de oĩbus mẽtionẽ facio.vt qõ ſuũ eſt furari nõ videar.in eo vero qõ meũ eſt cognoſcar.ꝛ ſi mín' bene dixero ego redarguar.ſi vero bñ.deus laudeť.ego vero vt minimus inſtructor reputer. Primo ergo q̃riť q̃d ſit ꝓteſtatio'. Dicit Jo.mo.ꝓteſtatio eſt clamoſa teſtatio ad cautelã ꝓteſtantiũ inuenta. Andr.de piſis ī hoc reſidz.hoc nõ plz ſ̃inuit q de eſſentia ꝓteſtatiõis ſit clamoſa vox.ſed certe ĩmo ſine voce põt fieri:vt dando ꝓteſtationẽ in ſcriptis.vt.C.de nõ nu.pec.auten. hãc aũt q̃relam.ꝛ de anna.excep.l. vt pfecti'. ꝛ.C. õ neg.geſ.l.fi.ꝛ ex de app.c.appellatio.li.vi. Dicet' ille.ll.loquunť de ꝓteſtatione.ſed in.d.l.fi.de neg.ge. appellať atteſtatio:in aliis allegatis appellať aliis noĩbus. Ñ.multa ſunt noĩa idẽ ĩportantia vt ꝓteſtatio.vt.l.i.§.eleganter.in fi.de lib.agno. Itẽ conteſtatio.vt.l.i.de his q̃ per me.iudi.nõ ap.de ꝑſcripti. lon.tẽp.l.emptor. Itẽ deteſtatio.vt.l. ſubſignatũ.§. deteſtari.de ver.ſig.ꝛ.l.deteſtatio.ꝛ.l. plures.§.i. itẽ atteſtatio.vt.l.fi.C.de neg.geſ.itẽ denunciatio. vt.l. ſi fundũ.de reiven.C.ꝛ.l.ſi maior.de reſcin.ven.itẽ teſtatio.vt.l.ait ꝓtor.§.ſi q̃s particeps.õ his q̃ ĩ frau. cre.ita dicũt dicti doc.item ꝓhibitio.vt.l.ſi q̃s ꝓhibuit.de publi.item interpellatio.vt.l.moza.de vſur. §.item ꝑdictio.vt.l.fi.§.itẽ ſi ꝑdixerit.nau.cau.ſta.itẽ vetatio.vt.l.ſi ꝑ te man.de ☞.obli.l.ſeruus vetante. ꝛ ſil'ia.vñ licet in dictis.ll.in quib' fit mẽtio de ꝓteſtatione in ſcriptis nõ ponať dictũ nomẽ ꝓteſtatio. poniť tñ aliud idẽ ĩportans.vnde dicta diffinitõ ſeu õſcriptio nõ eſt bona.dic ergo dicit ter.ꝓteſtatio eſt denũciatio cũ teſtatione facta.vt.l.deteſtatio. de ☞. ſig.ꝛ.l.plebs.§.deteſtatũ. Ita deſcriptõ ſeu diffini

tio iuriſcõſulti eſt veriſſima.ex eo enĩ q̃ dicit denũciatio ꝛc.differt a õctibus ꝛ a ſtipulationib' ꝛ vltimis volũtatibus in quib' vertiť diſpoſitio:nõ denũciatio.item q̃ dicit cũ teſtatiõe facta cõphẽdit ſiue fiat in ſcriptis ſiue coꝝ teſtib'.ꝛ ſic ceſſant õria ꝑdicta. Sz dicet ſcõz h° oĩs libell' ẽ ꝓteſtatõ.nã ibi ꝓtineť q̃dam denũciatio facta cũ teſtatione.dic vt dicam.j. Scõo quero quotuplex ſit ꝓteſtatio.licz ꝑdicti doc.multas ſubdiuiſiones faciãt ex quib' q̃ſi null' ĩtellectus aſſumiť.tñ vere loquẽdo q̃tuor ſunt ſpẽs. quedã eſt ꝓteſtatio declaratoria volũtatis ꝓteſtantis.ſcõa eſt ꝓteſtatio ꝓhibitoria ſeu inhibitoria ne aliq̃d fiat.tertia eſt ꝓteſtatio incitatoria vt aliq̃d fiat.quarta eſt ꝓteſtatio certificatoria alicui' qõ ẽ vl' qõ nõ eſt. Sicut g̃ ſunt q̃tuor ita hic examinem' per q̃tuor qõnes principales ꝛ acceſſorias. Quero ergo circa iſtã ꝓteſtationẽ declaratoriã voluntatis ꝓteſtãtiſ.ꝛ ẽ videre circa q̃ ꝓſiſtat:cui ſit fienda.ꝛ q̃liter ꝛ de cuius effectu.ꝛ q̃liter finiať.ꝛ hoc dicem' ꝑ modũ ſũme. Breuiter fit circa quincz hec ꝓteſtatio q̃ncz eñ fit circa id qõ cõſiſtit in mea ptãte ꝛ libera volũtate.vt circa teſtamenti cõfectionẽ.vt.l.ſi q̃s in ꝓin.teſti.cũ ſi.circa hereditatis aditionem.vt.l.at ſi q̃s.§.plericz.de reli. Circa geſtionẽ negociorũ. vt.l. nẽſenius.de ne.geſ.ꝛ multis aliis.ll.ꝛ caſibus quos omitto.qz.j.allegabunť. Scõo ꝓſiſtit circa id qõ cõ ſiſtit ex ptãte ꝛ voluntate mea ꝛ alteri'.vt circa õct' vt.l.ſi venditor.al's.l.ſi debitor.§.i.ſ.qui.mo.pig.vl' hypo.ſol.ꝛ de leg.ij.l.codicill'.§.i. Tertio cõſiſtit circa id qõ pendet ex volũtate ꝛ ptãte mea de iure. ſed de facto ptãs deficit.vt ſi aliquẽ velim cõuenire quẽ de iure poſſuz.ſz de facto nõ poſſuz ꝓpter abſentiã rei vel iudicis vel aliud ĩpedimentũ.vt.l.vt pfectius de anna.exce.ꝛ.l.in õctibus.§.pe.ꝛ auť.hanc aũt q̃relã.C.de nõ nu.pe. Quarto cõſiſtit circa id qõ pendet ex voluntate ꝛ ptãte mea de facto.ſz de iure nõ. vt circa maleficia.vt ex de homi.c.fi.li.vi.ꝛ alia exẽpla ibi ponã. Quinto cõſiſtit in his q̃ nullo mõ dependẽt ex volũtate ꝛ ptãte nſa. His ꝓmiſſis venio ad ꝓpoſitũ cui ſit facienda' hec ꝓteſtatio. circa qõ dicũt ꝑdicti doc. Jo.mo.ꝛ andre.de piſis. aut ꝓteſtatio cõcernit factũ tñ.ꝓteſtantis nec ꝛz certũ ad uerſariũ ꝛ põt fieri vbicz.al's requiriť aduerſarij ꝑſentia vt in eoꝝ ſcriptis videre poteris q̃ verba minus plena ſunt.iõ circa hãc ꝓteſtatiõz declaratoriã tñ dico ſic.aut ex hac declaratiõe tñ me exonero et neminẽ grauo.ꝛ ſufficit vbicũq̃ fieri:nec alterius q̃ teſtiũ ꝑñtia requiriť.vt.l.at ſi q̃s.§.plericz. de reli.et l.q̃ in aliena.§.fi.de acq̃r.here.ꝛ.l.ꝓ herede.§.i.e.tit. ꝛ de neg.geſ.l.nẽſeni'.nã ille cui' negocia gerunť nõ aggrauať.qz nõ teneť niſi de eo qõ vtiliter geſtũ eſt ꝛ põt fieri quolibz loco ꝛ tpe.vt dicť.ll.ꝛ hec ꝓteſtatio nõ põt fieri ꝑ ꝓcuratorẽ.ſicut dicim' in.l.paulus rñdet ꝓ ꝓcuratorẽ.de acq̃.here.ꝛ oĩa q̃ ibi dicunť h dici poſſent. Itẽ iã nõ eſt qõ an poſſit fieri ꝑ ꝓcuratorẽ cũ nõ requirať ꝑſone ꝑñtia.vt dictũ eſt. Itẽ nõ eſt curandũ an fiat in ſcriptis vel ſine.vt dictis.ll.itẽ in hac ꝓteſtatione nõ req̃ritur cã ſz eſt ꝓ rõne volũtas.[t] vt.l.qz poterat.ad trebel.ꝛ dictis.ll. Itẽ ex ꝑdictis apparet q̃s ſit hui' ꝓteſtationis effect' in dicto caſu. Et finiť hec ꝓteſtatio hoc caſu.q̃ncz ex natura rei ſup q̃ fit.aut eñ fit ſup vna cã ꝛ ad aliã nõ porrigitur.vt.d.l.at ſi q̃s.§.plericz.ꝛ ar.ſ.de pac.l.ſi vn'. §.ꝛ in ſũma. Aut fit ſimpliciter.ꝛ tũc nõ porrigiť niſi ad illũ actũ q̃ tũc fit vel q̃ poſtea incõtinẽti ſequetur.nõ aũt porrigiť ad ea q̃ fiunt poſtea ex interuallo.[v] vt.l.ꝓ retentionẽ.C.de vſuris.ar.de aur.ꝛ ar.le. l.ſi ita. Aut fiunt ꝓ verba gñalia reſpicientia directo tps futuros:ꝛ porrigiť ad oẽs actus futuros.ar. de fideiuſ.l.ſi ita ſtipulatus,la.ij,ꝛ iõ ſi fuero ꝓteſtatus

rigatur ad actũ ſubſequẽtẽ. Vide baldũ in.l. itẽ q§.idem iulia no.de pac.et in.l.pacta nouiſſima. C.e. ti.ꝛ per Jo. an.in.c. cãm. de re iudi.et per Inno.in d.c.cũ.m. fer rarienſ.

x Ex interuallo. ſz bal. quẽ cõiť alĩ ſequuntur in l.qui in alie na.§. celſius. de acqui.here.tenet contra bar.videlicet q̃ ſiue interuallo:ſiue incontinenti ſeq̃tur poſt ꝓteſtatiõz reddit inualidus dũmodo duret eadem ꝓteſtandi cauſa. nec ob.l.ꝓ retentionẽ.hic allegata ꝑ bart. vt refert hic Imol.ꝛ bal. idem tenet in d.l. pacta nouiſſima. quã opin. hic corroborat imo. licet poſtea inclinet in opi. bar.reſpõdendo ad cõtraria.ꝛ ꝓ eo aliter facer.l.nã ad ea.de conditi.ꝛ demõ. bene facit.§. de adimẽ. legata.l.ſi tibi cẽtum.ꝛ cũ bar to.tenuit etiã Ja.buť.vt h refert do.io. ꝛ bal.ĩ dicta l.pacta nouiſſima. contra bart. allegat ter.ſi ita ſcriptum.de leg. i. Sed fm.d. Jo.poteſt reſpõderi q̃ ibi nõ fiebat actus ex inter

tiallo.qđ patet.qz fiebat in ea vltima volũtas: q̃ debet vno cõtextu fieri.l.cũ antiq̃tas.C.de testa.z.l.heredes palã.§.fi.z.§.si quis post.z qđ habeť in.l.ad testiñ.§.signa.de testa.z vide bar.j.pri.circa intellectum ℣ ¶ Actũ ꝺrium. An ptestatio tollať per actũ ꝺrium. vide bald.in.l. pacta nouissima

cta nouissima C.de pact. et vide bal.in.l si tam angusti.s.de serui. adde qđ An geť.in.l.iuris gentiñ.§. qđ fere.s.đ pac. dicit q̃ inn.i d.c.cũ.m.sin gu.allegat.d. §.qđ fere. q̃ qñ actus ẽ in habil' ad duplicez sensuz ptestatio facit vt trahať semp ad sensum.ptestatiñ si reus dicit q̃ p respõsione: non tñ intẽdit lit. cõ testari: nõ erit cõtestata. secus si actio nõ põt trahi nisi ad vnum sensum.qz sp valebit actus nõ ob.ptestatione.vnde si dico cõtestor lit aĩo nõ cõ testandi erit ꝺtestata.pro fiteor religio nẽ aĩo non p fitendi: valet ꝓfessio.adeo hereditatem aĩo nõ adeũ dixerit adita. fm ang.allegat.l.q̃ i alie na.§.fi. de ac q̃rẽ.here.z.l. si debitor.§.i q̃.mo.pig.vl̃ hypo.sol. sed certe hoc vltimuz qđ dicit de aditione hereditatis est ꝺ ter.in.d.l.qui in aliena.ideo dicit hic per bar.vel dic q̃ ange.loquitur de ꝓtestatione cõtẽporanea cũ actu.bar. loquiť qñ nõ fit eodẽ tpe actus quo ꝓtestatur. Quid si dico vẽdo feu ꝺñi reseruato cõsensu ꝺñi. vide bal.in.l.i.in.iij.col. C.de his q̃ pe.no. Et de materia per Jo.mo.z per Jo.andre.in regula in gñali.in mercu.

¶ Fieri illi aduersario. Quando ista ꝓtestatio fit fienda in ꝓsentia eius de cui⁹ captione tractať.z vide.s.z adde bar.in.l. qui in aliena.§. fi.de acq̃ren.here.z bal.in.l.si repetendi.C. de cõdi.ob cau.z glo.xxvij. ¶ Et inquãtũ bar.hic tangit an ptestatio ꝺria facto: q̃ fit cõtẽporanea cũ ipso facto.adde q̃ etiã aliqd tangiť in.l.i.s.de libe.agno. z.j.eo.§.in hac eadẽ qõne principali.in ver.circa quartũ no.zc. Et adde q̃ do.io.

q̃ nõ intendo adire hereditatẽ intelligiť p actũ quẽ modo facio: vel de primo faciã. Debeo ergo plenius dicere.s.q̃ p aliquẽ actũ quẽ ꝺtingerz me facere nõ intendo adire hereditatẽ.sed illud facio vt negocio rũ gestor.vt.d.§.plericq̃.z.d.l.nẽsenius.cuz si. ¶ Et tũc quero an talis ꝓtestatio tolliť p actũ ꝺrium ℣ q̃ se cũ dicta ꝓtestatione nõ cõpatiať. Et videť q̃ nõ. vt.d.l.q̃ in aliena.§.fi.de acq̃.here. In ꝺriũ videť eť de ap.c.sollicitudinẽ.z tangiť p Jnno.eť de cõsti.c. cũ. Ho.ferrarienť.in.i.col. sic dico aut actus qui postea fit ꝓtestationi ꝺrius dependet solũ a facto ipsi⁹ ꝓtestantis.vt testiñ hereditatis aditio z filia.z tunc p actũ ꝺriũ nõ tollitť ꝓtestatio. sz p protestationẽ ille actus tollitť.vt.d.l.q̃ in aliena.§.fi.z.l. si q̃s in princ. testi.de le.iij.z de le.i.l.si mihi z tibi.§.in legatis. z.l. si ita scriptũ.eo.ti. nisi exp̃sse diceret se velle a prima ꝓtestatione recedere.vt.d.l.si quis in prin. testi. Si vero ille actus ꝺrius ꝓtestationi celebrať cum alio. tunc p illud videť a ꝓtestatione recedere.vt.d.c.solli citudinẽ.z qđ me.cã.c.i.inducendo vt ibi p doc. Rõ qz sicut ꝓpositũ animi in mente retentuz nõ nocet ei cũ quo ꝺhitur.vt.l.si repetendi.C. de cõdi.ob cau.ita ista protestatio quã ignorat ille cũ quo postea ꝺhiť ei nõ nocet.z ideo puto q̃.d.l.q̃ in aliena.§.fi.ꝺz ītelligi qñ post ꝓtestationẽ simpl'r adiuit cũ nemĩe ꝺhẽdo.alias si cũ aliquo vt heres ꝺheret vť a prima ꝓtestatione recedere p ea q̃ dicta fuit.qđ sine dubio verũ est q̃ntũ ad eũ cuz quo postea ꝺhitur.vt.l.fi. z qđ ibi no.de interro.act. Idẽ puto quo ad alios.qz hic põt a ꝓtestatiõe recedere.ibi ℣o nõ poterat adire.sz si actus q̃ postea geriť nõ esset cert⁹ sz essz ambigu⁹. tũc p illã ꝓtestationẽ declarareť. vt.l.nensẽni⁹. ꝺ negot.gest.z p Jnn.in.d.c.cũ. Ho.ferrarienť.z pbať ꝺ cõcubi.l.in ꝺcubinatu. Q̃nq̃ p hãc ꝓtestationẽ me exonero.sz alius cadet in captionẽ q̃ forte nõ ꝺheret vel aliter forte sibi ꝓuideret si hãc declarationẽ scirz tũc aut id a quo me exonero pẽdebat ex aliq⁹ meo facto p̃cedẽti vt ex meo mãdato.tunc talis ꝓtestatio ꝺz fieri illi aduersario³ q̃ ledereť vel sibi notificari si põt hri.al's fit vt statim dicã.vt.s.mã.l.si mãdasse.z C.de satisda.l.i.z qđ ibi no.facit qđ no.p dy.j. ꝺ manu vin.l.pť.z p Cy.C.mã.l.mãdatũ.z hoc si est cert⁹ ille q̃ ledereť.si vero est incert⁹: sufficit hãc ꝓtestationẽ publice.ꝓponi.vt.l.sed z si pupill⁹.§.pscribere.de instito.z ista q̃liter fiat z de eius effectu z vita nõ curo dicere ℏ.dic vt dictis.ll.facit exẽ de ꝓcur.c.ex insinuatione. Si ℣o illud a quo me exonero pendebat ex dispõne legali absq̃ aliquo meo fcõ: tũc p̃sentia aduersarij nõ req̃ritur.casus est no.j.ꝺ decu.l.honores.§.fi.ꝺiuncta.l.i.§.de filiofa.z quẽadmodũ pť. li. x. Rõnẽ hui⁹ distinctionis cito videbitj si cogitabitj

ℏ dicit q̃ imo vť ꝓtestatiõez reiici debere: z actũ valere. vt ℏ late p eũ.quẽ oino vide. Et subdit etiã ipse q̃ qñ ꝓtestatio fit in iudicio et actus sequiť ex interuallo sp vť q̃ sit recessum a ꝓtestatione. in quo dic vt hic p eũ. Et vltra eũ circa p̃dicta adde q̃ no. bald.in.d.l.pacta nouissima.ego addo q̃ ad hoc optime facit qđ termĩauit bar.in.l.si ita q̃s.i.§.grisogonus. circa vltimã colũ. de verb.obl. Et ad primã additionẽ vide oino bar. in.l.i.C.de lit. conte.z ibi vide ad prędicta omnino p doc.z angel. in.l.iuris gentium.§.quod fere.de pactj z bal.in cõsi. scismatis. in penul.z vlti. colũ.

q̃liter aũt fiat hoc casu z de eius effectu z vita dic vt dixi.s.in primo mẽbro.z in princ.huius.§.z hoc circa primũ mẽbrũ.s.in his q̃ pendent ex volũtate z potestate mea tñ. ¶ Circa scõm.s.in his q̃ pendẽt ex ptãte mea z alteri⁹ semp ꝺz fieri ꝓtestatio parti.vt.l codicillis.§.i.de le.ij.z.l.si debitor.§.i.qui.mo. pig.l' hypo.sol.z loca.l.cũ in plres.§.locator. Ibi eñ iõ ꝓ testatio nõ habuit effectũ.qz illud ꝓpositũ non fuit parti exp̃ssum.z ita intelligit Pe. vt refert Cy.C. ꝺ pactis.l.pacta nouissima.q̃ intellect⁹ satis est bon⁹ in se.tñ dicit Ja.bu.q̃ ibi iõ.qz ꝓposituz seu ꝓtestatio illa fuit ab inicio simpl'r facta. ideo nõ extẽditur ad ea q̃ postea ex interuallo fiunt.qđ satis est verum in se p ea q̃.s.dixi.tñ nec hic intellect⁹ nec p̃cedẽs cõgruit lre.ꝺ.§.qz ibi in fi.ꝺr pinde est ac si ꝓpositũ fuerit remissum. Sed fm p̃dictos rõ esset, vel qz ꝓpositũ nõ fuit exp̃ssum.vel qz ad illũ actũ se nõ extendit. z sic de remissione nõ esset tractandũ.qđ est ꝺ illum ter. Dicendũ est q̃ q̃ ꝓtestatio in casu p̃dicto est facienda parti p̃nti.p.ll.p̃dictas.z iõ hec in.d.§. locator hoꝛrei.sit rõ.qz fuit a ꝓtestatione recessum.vt.j. in pri.col.dicã. ¶ Sed q̃ro an etiã ptis cõsensus requirať. Ex.ff.nau.cau.sta.l.fi.§.itez si p̃dixerit,[a] vť velle q̃ sic.sz glo.ibi ꝺ in eo q̃ subaudit maxime. dico sic.siq̃dem ꝓtestatio fieret ad tollendã seu limitãdam obligationẽ iã ꝺctam: tũc nõ valet nisi ps consentiat.vt.C.de transa.l.si maiores.z de dona. q̃ sub mõ.l.pfecta. Si vero fit ad tollendũ seu limitanduz obligationẽ de futuro.tũc siq̃dem obligatio ꝺhiť ex necessitate alicui⁹ actus p̃cedentj: z req̃riť partj ꝺsensus.al's nõ hz effectũ.vt.d.§.itẽ si p̃dixerit. naz ex eo q̃ ante assumpserat officiũ cauponis vel filius teneť hospites venientes recipere.vt.l.i.§.viatoꝛ.fur.adu er.nau.vñ de necessitate incidebat in illũ ꝺctuz vel quasi q̃ dicit de recepto. Si vero obligatio ꝺhẽda est libere.tũc aut ꝓtestatio fit ad futurã obligationẽ tollendã.z req̃ritur cõsensus partj. verbi gr̃a protestatus fui tibi q̃ si ego intercederem apud te ꝓ ticio q̃ hoc nõ facio cã obligandi me.certe si tu cõsenserj z postea intercedo nõ obligoꝛ.ita loq̃tur gl.in.l. pacta nouissima. C.de pac.in eo qđ ibi dicit nisi pactuz primũ fit derogatoriũ ꝛc. p̃supponit g̃ primuz fuisse pactũ.z sic habuit cõsensum duoꝛ.sed si tu nõ cõsentis[b] si siq̃dez ego postea intercedo simpl'r facio actũ prime ꝓtestationi ꝺriuz.z sic videoꝛ a prima ꝓtestatiõe recedere.vt.s.dixi.z hic est casus in.d.§. locator hoꝛrei.z exẽ qđ me.cã.c.i. z ꝺ ap.c.sollicitudinẽ. sed si in ipso actu obligandi dicerẽ.ego ꝓmitto nõ aĩo obligandi me.tũc sine dubio nõ ꝺhitur obligatio. vt.l. obligationum substantia.§.fi.de act.z ob.z.l.vbi repugnantia.de reg.iur.z de ap.c. sollicitudinez. in fi.

a ¶ Itẽ si prędixerit. Cogita. quia bar. ibi videť alit' z cõtrariũ tenere.z vide.j. pri.z hic do. io.oino q̃ ponit intellectũ z limitatiõez ad illũ ter. et ad intellectũ glo.in.l. si fideiussoꝛ.§. i. qui satisd.co. quã hic allegat Jmo. vide Dy.in regula q̃ tacet. de reg. iur.in vi.z vide no in.l.i.de lib.ag.z per doc.in.l.i.C.de lit.cõt.z forte est verũ qđ dicit ℏ. imol.qñ ꝓtestatio oparetur vim taciti ꝺsensus.vt.d.l. si fideiussoꝛ. secus forte si aliũde robur sumeret.l.si fundũ.C.de reiven. q̃ tex. in hoc §.sepe allegať. z vide oino bar.j.circa fi.huius.§.z qđ no.bar.in.d.l. i.de lit.cõt.post mediũ. Et adde glo.xxij.di. diaconus.

b ¶ Non cõsentis. Adde q̃ hec fuit sniã spe.in ti. de fideiuss.§.i.ℏ.qđ si fideiussoꝛ prin⁹ zc.qđ limitat io.an.in addi.spe.in ti.de iureiur. in rubrica nõ habere locũ in eo q̃ intercederet ꝓ eo q̃ essz in periculo mortis: quo casu nõ obstãte ꝓtestatione obligabiť etiã si ꝺicta ꝓtestatio fuisset iurata.p quo facit qđ not.in.c.q̃ q̃.de iureiur.z.lxxxvi .di. nõ satis.qđ sing.tene menti.z dum bar. hic allegat glo.in.l.pacta. vide que dixi etiã post imol.in.l.ticia.§.idẽ respondit.de verb.obl. item de

hac.q. viõ p
Cy.ang.ꝛ saly.in. d.l. pacta. et scripsi ibi post fulg.
c ¶ Nõ induc
cit.et dñi bar. ℞ facit dñiaz de limitanda obligatione in ℨctu ẋbor
rñ an inducatur diuersitas in substantia obligatiõis. aut nõ.ꝛ hoc vltio casu nõ requiraℓ consensus. ſz ī p
dicto sic.adõ q hocnõ vſ
pcedere ſm Jmol.quem vide.
d ¶ Modestinus. ſz certe ẋbñ cõuenisset ibi sonat q vtraq; ps cõsensit.
e ¶ Scia pauratoris. Nõ qñ fit pz per l.pcur.ī pric. s̃.de tributo. ꝛ refert bart. j.e.ſ.
f ¶ Circa tertiñ ꝛc.de his no.p bart. in ſ.si q̃s ipſi p
toꝛi.in.ij.ꝛ.ij op. ꝛ ibi dixi s̃.e.l.
f ¶ In scriptis vl nõ. Adde dy.ꝛ bar.in.l de pupillo.ſ memíniſſe.s̃. e.in fi.ego addo glo. q̃ ſim
plicit voluit q ſic.in.c. cupientes.ſ.qõ ſi p viginti.õ elect.in.vi. in ẋ.ꝓpoſita.ꝛ ibi doct. ſz
veriꝰ vſ qõ dixit dy. in.d.ſ memíniſſe.q nõ req̃ratur ſcriptura niſi in casib' a iure exp̃ſſis.de quib' in.l. ℨ
bitur.ꝛ ibi dixi.s̃. de pig. p glo.in.c.i.õ censi.in.vi.et

Si vero ꝓtestatio fit ad obligationẽ limitandaz.vt si tibi ꝓtestor q si q̃d tibi ꝓmittã pure.illud itelligatur sub cõditione vel certo mõ. tũc siq̃dem loquunt in obligatione q̃ ℨbitur verbis sine cõsensu.siq̃dem talis obligatio q̃ future obligatõnis cã adijcit induc
cit diuersitatẽ in q̃litate obligationis. ꝛ ita talis diuersitas obligationẽ viciaret.tũc est idez qõ.s̃.qñ fit ad obligationẽ tollendã.q actus q̃ postea fit se nõ cõpatit cũ ꝓtestatione.ar.de ver.obli.l.i.ſ. si q̃d simpliciter. Si ẋo ñ iducit diuersitatẽ in q̃litate obligationis.tũc ꝓtestatio valet.ꝛ obligatio postea fcã intelliget cũ limitatione illa q̃ fuit adiecta ꝓtestationi sicut si in ipso tpe obligationis fuisset dictũ.ar.de solu.l.modestin'. cõiũcto.ſ.si q̃s simpl'r.ꝛ.ſ.se. Si vero esset obligatio q̃ nõ ℨbitur verbis seu cõsensu:ſz re.tũc nõ req̃rit ℨsensus exp̃ſſus eius cui fit ꝓtestatio.sufficit enim q taceat ꝛ nõ ℨdicat. ꝛ illo mõ videt actus celebrari.vt.j.de sol.l.i.ꝛ isto casu bñ dicez gl. in.d.ſ.itẽ si p̃dixerit.sed si ℨdiceret ipediret actus celebrari.vt.d.l.i.ꝛ.ij.de sol.q̃q; tamẽ fit talis ꝓtestatio sup aliquo actu ex quo nõ inducit ꝓpie obligatio.sed aliud p̃iudiciũ generat.ꝛ tũc sufficit q fiat ꝓtinõ tñ eius req̃rit cõsensus.vt.d.l.codicillis.ſ.i. de le.ij.ꝛ.l.si debitor.ſ.i.q̃.mo.pig.vel hypo.sol. Ex p̃dictis satis liquet q̃liter sit facienda talis ꝓtestatio ꝛ quis sit eiꝰ effectꝰ: ꝛ q̃liter finiat seu ab ea recedat Sed ḡro an finiat morte. Rñ.sic.morte ꝓtestãtis.vt hic.nisi in effectu iã ꝓsũmato.vt hoc.ſ.morte ẋo eiꝰ cui fit talis ꝓtestatio.dic q inq̃ntũ actus quẽ ꝓtestatio respicit celebrareℓ cuz herede hereditat' noie ad eũ transiret ꝓtestatiõis effectus.alias secꝰ.ar.hꝰ ſ.ꝛ.s̃.qui.mo.pign.vl'hypo.sol.l.sicut.ſ.si debitor. Itẽ põt fieri p ꝓcuratorez eo casu quo scia ꝓcuratoris nocet dño qõ hic tractare nõ est nr̃m. ¶ Circa tertium.ſ.qñ ptãs deficit de facto:ſz de iure pẽ det ex voluntate ꝛ ptãte mea.dic qñq; ptãs deficit ꝓpter aduersarij potentiã.tũc aut actus erat explicand' coram eo tanq̃ coram iudice.ꝛ sufficit protestari coram vicinis.vt.l.fi.C. de his qui p me.iudi.nõ ap. eℓ de ap.c.fi. Aut erat explicand' coram ipso tãq̃ coram iudice ꝛ p eũ illi notificari.vt.l.si pses.C.de epi. au. ꝛ.l.in ℨctibus.in fi.de nõ nu.pec. Si eℓ iudiciũ tũc sufficit ꝓtestari coram victnis.vt.s̃.e.l.de pupillo.ſ. si quis ipſi ꝓtoꝛi. Nñq; ipedioꝛ ꝓpter absentiã alterius.ꝛ tũc aut erat explicãdus coram ipso tanq̃ cuz pte.ꝛ sufficit fieri coram aliquo iudice.alias apud locuz vbi hz domiciliũ. ſm formã.l.vt pfecti'. de anna.excep. Aut erat explicand' cũ eo tanq̃ cũ iudice. ꝛ tũc debeo ꝓtestari ante tribunal eiꝰ:nec debet q̃s aliuz p alia loca q̃rere.vt.l.i.ſ.adeũdi.qñ ap.sit. ¶ Hz q̃ritur an hec ꝓtestatio fit facienda in scriptis vel nonℓ. Dicũt doc.aut p̃dicta ꝓtestatõ succedit in locũ actõnis.ꝛ hz fieri in scriptis.vt.l.vt pfectius.de anna.excep.aut nõ succedit in locũ actionis:tũc regulariter fieri sine scriptis.vt.C.de pac.l.pactũ.ꝛ.C.de ne.ge. l.fi. Fallit in exceptiõe nõ numerate pecunie.vt.C.õ nõ nu.pe.aut.hãc autẽ querelã. ꝛ ibi de hoc p Cy. q̃liter aũt debet fieri:ex p̃dictis apparet.ꝛ q̃s sit eiꝰ effectus.ꝛ qualit finiat pte videre potes.ꝛ ex allegatis.ll.apparet. ¶ Circa quartũ no.videlicz circa ea q̃ pendent ex volũtate ꝛ facto meo de facto:nõ tñ õ iure vt circa maleficia.dic q qñq; q̃s vult facere ꝓtestationẽ adℓsui excusationẽ ne incidat ī delictũ.qñq; ne incidat in maius delictũ vltra suũ ꝓpositũ. Primo casu aut nõ est limitata ꝓsona que ex illo fcõ posset ledi.ꝛ sufficit q ꝓtestatio fiat loco ꝛ tpe quo fcm illud celebrat.vt.l.q̃ foueas.ꝛ.l.si putato.ad.l.aq̃li. ꝛ formã ꝛ effectũ habes ex illis.ll. Si vero hz certũ aduersariũ ei hz fieri talis ꝓtestatio.vt.l.aut q̃ aliter

ſ.i.ij.ꝛ.iij.j.qõ vi aut clã. ꝛ ibi apparet forma q̃liter debet fieri hec ꝓtestatio. Itẽ apparet cui s̃. qz si nõ requirit principal' sufficit q fiat ꝓcuratori vel amicis vel viro ꝓ vroꝛe vel filiꝰ. dico ꝛ aduerte qz ita est hic in isto genere ꝓtestationis q nõ in alijs q̃ req̃runt q alicui fiat.cũ enim ad hoc q̃s ꝓtestet vt se exoneret vt nõ alii aggꝛuet.nimirũ si põt facẽ amicis vel viro ꝛ filiꝰ. In alijs aũt generiꝰ ꝓtestationũ q̃ fiunt ad aggrauãdũ alios nõ p̃nt fieri nisi dño ꝓcuratori.vel alꝰ legitimo admĩstratori. vt.l.si exlegati cã.cũ.l.ſe.de ver.ob.ꝛ facit.j.de reg.iur.l. nõ potest dolo carere.ꝛ qõ ibi no. Scõo casu qñ hec ꝓtestatio fit ne aliq̃s incidat in maiꝰ delictũ.tũc quedaz sunt in quibꝰ p volũtatẽ non põt regulari ꝛ modificari factũ.exẽplũ.aliq̃s hz animũ vulnerandi ꝛ non occidendi.certe animꝰ nõ põt regulare factũ. qz põt esse q pcussio vltra modũ ꝛ ꝓpositũ excedit et tunc si ꝓtesteℓ q nõ pcussit aio occidendi ista ꝓtestatõ nihil opareℓ.arg.l.multa. C.ad.l.iul.de vi.ꝛ exℓ de homi.c.fi.li.vi.facit qõ dicã.j.de ficca.l.diuꝰ. Quedaz sunt in quibꝰ p animũ regulaℓ ꝛ modificaℓ factuz de necessitate.ut in acq̃renda possessiõe q̃ acq̃rit animo vt.C.de acq̃r.pos.l.ljz.tũc pone ego expuli te de fundo.tũ ante vel tũc fui ꝓtestatꝰ.ꝛ hoc nõ faciebã nisi aio querendi naturalẽ tñ possessionẽ vt fructuariusℓ vel ciuilẽ tñ.vt dñis ꝓprietatis,certe hec ꝓtestatio opaℓ vt solũ circa illã l'naturalẽ possessionez videar deliquisseℓ.vt no.C.vti pos.sup verbo nec vi. ꝛ ista ñ requirit q fiat in p̃sentia partis.ꝛ de istarũ mõ ꝛ effectu satis liquet ex p̃dictis legibꝰ. ¶ Circa quintuz no.ſ.circa ea q̃ nõ dependent ex volũtate nra vel potestate mea.ſz alteriꝰ vel iuris.tũc nõ est dubium q ista ꝓtestatio declaratoria volũtatis nil opaℓ.exemplũ q qñ q̃s expẽdit ꝓ alio qõ hz necesse facere ſz ꝓtesteℓ q faciat aio rehabendi nil releuat. vt no.C. de neg.geſ.l.alimẽta. Itẽ aliud exẽplũ bille q̃ dat libellũ ꝓtestaℓ q sibi liceat minuere ꝛ addere vsq; ad sniaz. certe nihil releuat.qz solũ poterit fm pmissiõz l.edita.C.de edẽ.ꝛ ibi no.facit exℓ de dila.c. exposuit. facit optime ad p̃dicta de fur.l.nõ põt.ꝛ de le.i.l.nemo põt. Predicta ẋa nisi aliter exprimaℓ p legẽ.vt C.de testi.aut.si dicaℓ.in fi.ꝛ exℓ de excep.c. pastoraℓ. ¶ Scõo principaliter ẽ intuẽdũ de scõa spẽ ꝓtestationis q̃ est inhibitoria seu ꝓhibitoria.ꝛ principalit consistit circa tria,nã q̃q; ꝓhibeℓ vt non fiat id qõ ꝓhibitꝰ tenebaℓ facere,q̃q; ꝓhibeℓ vt nõ fiat id qõ ꝓhibitus tenebaℓ nõ facere.q̃q; ꝓhibeℓ vt non fiat id qõ ꝓhibito erat pmissum.nõ tñ erat obligatus ad faciendũ vel nõ faciendũ. Circa quodlibet videamus. ¶ Circa primuz.ſ.qñ alicui fit ꝓtestatio ne faciat id ad qõ faciendũ est obligatꝰ.est sciendũ q istã ꝓtestatõz q̃q; facẽ is cui q̃s ẽ obligatꝰ.vt puta creditoꝛ debitori.ꝛ tũc vel ex hoc mora debitoris si pcesserat purgaℓ.vel creditoꝛ in mora cõstituit. vt.s̃. de vsuris.l.mora.de act.emp.l.rõ.ſ.si p venditoꝛez. ꝛ circa hoc nõ insisto,qz ẽ materia alibi tractata. qñ q̃z istã ꝓtestationẽ i facit aliꝰ q̃ creditoꝛ cui quis est obligatꝰ.vtputa ego ꝓtestoꝛ tibi ne soluas creditori tuo vel ne facias qz debes.certe hec ꝓtestatio si fiat ex aliq̃ cã nõ iusta nulliꝰ est effectꝰ.vt.s̃.de publi.l si q̃s ꝓhibuit.ꝛ.s̃.de cõsti.pe.l.vtrũ.cũ.l.ſe.ꝛ.j.de fideius.l.si fideiussoꝛ.ꝛ ibi dixi.qz nõ põt p̃iudicari alteri.vt.l.stichum.ī fi.de noua. Nñq; fit ex aliq̃ iusta cã nõ tñ vera nec verisil'i.ꝛ tũc nõ est ei parenduz.vt l.hoc aũt.in pr̃in.si cui plusq̃ p.l.fal. Nñq; cã hz nõ sit vera tñ est verisil'is.ꝛ tũc aut ꝓtestatio fit ne deℓ vel fiat debitũ ex vltima volũtate.ꝛ tunc ista ꝓtestatio hz effectũ.vt ab eo cui soluiℓ debeat exigi cautio vt.d.l.hoc aũt.ꝛ.l.fi.C.õ peti.here. Aut erat debitũ ex cõtractu,ꝛ tũc aut ilꝛa ꝓtestatio nõ hz effectũ quo

hoc sequitur
Jmol.in.o.ſ
si quis ipſi p
toꝛi.ī fi. adde
no.p bar.in.l
scire oz.in.ſ.
oz.õ excu.tu.
ꝛ vꝰ q semp
sit faciẽda in
scriptis quo
tiẽs ex ea p̃
iudicium irre
parabile pa
reℓ exẽplum
in auℓ.si quis
ei.C.de adul.
ꝛ lodo.hic in
addi. Et adõ
bal.ī.d.l.fi.de
ne.ge.ꝛ qõ ibi
dixi p' bart.
ꝛ p Rico.de
nea.in.d.l.sci
re oz.in.ſ.oz.
ꝛ per io.and.
in.d.regula i
generali.
g ¶ Itẽ appa
ret cui. Not.
q̃ protestatio
possit fieri v
roꝛi p viro l
amicis vl'sin
dico. vel q̃ p
curatoꝛi ꝛc.ꝛ
vide bar.per
ter. ibi in.l.q̃
daz decedẽs
ſ.ex q̃. de ad
mi.tu.ꝛ vide
s̃.in pr̃.col.
ꝛ.j.in.x.col.et
j.eo.ſ.in. xv.
colũ.
h ¶ Itẽ aliud
exẽplũ. Si p
testoꝛ q nihil
liceat addere
vel minuere i
libello nihil
opaℓ.ꝛ adde
q est glo.ordinaria in.c.
inter dilectoſ
de fi.instru.ꝛ
qõ no.bar.in
l.cũ procuratoꝛ.j.e.est.ſ.si
domin'.ꝛ no
tat bar. ꝛ ibi
dixi ī.l. edẽa.
i ¶ Nñq; istã
protestatiõz
Hec oĩa vsq;
ad versi. ꝛ id
qõ supra di
xi positum .j.
in.pr̃i.col.sint
ad litterã pe.

de ancha.in cle.de excel.pla.vbi est ter.q̄ superior inhibet q̄ñcz debitori ne soluat creditori suo.z hic vide que dixi in.l.fi.ff.de lege com.post bar.ibi.z limita in casib⁹.l.pe.in fi.cū autē.ibi posita.C.depositi.z qō no.bar.in.l.nā z si fur.s.si cer.pe.in fi.z qō no.Hosti.in.c.significauit.ō censi.z est ter.no.in.l.heres cū debuerit.ff.ad trebel.z bar.in.l.i.in.x.et xi.q.s.e.z qō in ptestatiōe quā quis facit in iudicio q̄ nō fiat notitas debet exprimi causa.vide bald.in.l.fin.in.vi.op.C.de edi.diui adri.tol.

k Practica ē.Et vide bar.to.in.l.i.i pn.s.e.in ver.xi.q̄ro.z qō no.ipse.j.e.§.i.x.col.z etiā hic j.sequitur ad lfam.z bar.ī l.grege.§.i.ō pig.z in.l.he res cū debuerat.z ibi ange.ad trebel.z in.l.qō te.si cer.pe.z bal.oino in.l.si legatū.ff.ō edē.z in.l.si fūdū.C.de rei ven.

l Legat instrumentum. Et adde q̄ hec ptestatō ihibitoria ne aliq̄d fiat ad qō tenebat: nullius ē momēti in trib⁹. de quibus in aut.sed iā.C. depo.vide casum in.l.hīs ad trebel.et qō ibi bar.et ibi Ange.et Imol.post bar.limitant dictam auten.sed iam.z dicit etiā ibi ange.q̄ qñ per aliquē facta est denunciatio debitori meo ne soluat si offero debitori meo cautiones compellit soluere per.l.pe.C.depositi.vide que ibi dixi post Imol.

ad ipediendū ius cōpetens ei cui debebat.vt.d.l.fi.de pe.here.§ ipse ptestans tenet ei cui fecit ptestationē ad interesse.vt.l.i.§.i.ff.de eo p quē factū erit. nisi ille nūciās esset nō soluēdo.vt.l.fi.e.ti.qō intelligo vt.j.dicā.q̄ñcz fit ex cā iusta z vera.z tūc si veritas illi⁹ cāe ostenditur debitori cui fit ptestatio oz illi p testationi parere.vt.C.q̄ res pig.ob.pos.l.nomē.ibi certior ō obl.zc.z ideo practica est qñ aliquis denūciat debitori debitoris ne soluat q̄ ei legat instrumētū debiti: vel copiā dimittat.vt ex de ele.c.cām.i cle.z.d.l.nomē.Q̄ñcz talis ptestatio fit ex cā iusta z vera.sed veritas ei⁹ nō ostendit debitori cui fit tal' ptestatio.z tūc siqdem fiat auctoritate iudicis oz quis ptestationi pareret z excusat.ita intelligo.s. de.l.cōmis.l.fi.Si vero fiat a priuatis tūc siqdez illud qō p hibebatur fieri principal' respiciebat protestātē.vt puta debitor denunciat fideiussori ne soluat. q̄ ipse tutus est exceptione.tūc nō est necesse q̄ tpe ptestationis veritas illius cāe manifestet;sed sufficit ita fieri notū q̄ tpe quo cōuenit fideiussor se posset defendere.vt.l.si fideiussor.in prin.s.mā. Si vero illō qō prohibet nō respicit principalit ipm ptestātē z causam protestationis notā nō facit.tūc nō tenet ei parere:nec sibi credere.q̄ requirit certificatio.vt dictū est.z ar.qō fal.tu.aucto.l.i.§.i.n z.l.se.nisi fieret in defectū iudicis fm formā.l.de pupillo.§.si quis ipsi p⁹tori.z qō ibi dixi in scda lec.gl.s.e. Predicta xa nisi in alijs nūciationib⁹.in nūciatione vero noui operis an sit necessaria cā.dic vt.s.e.l.i.in princ.z id qō s.dixi q̄ qñ ille qui fecit ptestationē nō est soluēdo excusatur ille cui facta est ptestatio q̄q̄ cā nō essz vera.intellige qñ tot verisimilia fuerūt ei ostēsa q̄ verisimilit debuit credere o vñ iusta cā est cōcedendi restitutiōz vt.d.l.fi.de eo per quē fac.erit. Quero an tal' ptestatio possit fieri per procuratorē p. Rñ.sic. sine dubio.sed an p gestorē ista questio pendet ex eo:an req̄ratur certificatio facta per ipsum ad cui⁹ cōmodū fit ptestatio vel nō.an vero sufficit simplex scientia q de quo p glo.in.d.l.nomē.z ego dixi plene in.l. facta.§. heres.ad treb.nā si debet certificari ab eo nō sufficeret fieri per aliū nisi p procuratorē.Et ideo est aduertē dū.q̄ qñ q̄s ptestaret vt procurator debet facere aduersariū certū de mandato ostendēdo instrumentuz sicut.s.dixi de debito.ar.s.depositi.l. si quis inficiatus.nec ob.qō vi aut clā.l.phibere.vt.j.dicam circa scōm.sed an possit fieri talis ptestatio procuratori pu

r Procuratori. Elide etiā.s.in.v.col.z etiā.j.e.z vbi requireret per statutū q̄ veniret in plenā z in certā notitiā dñi non sufficeret protestari procuratori etiā speciali.fm glo.singlarem in cle.cām.in ver.appellatū. de elec.z lodo.hic. vide vnū qō ponit pau.de ca.in.l. si procuratori pūtis.§.fi.de ver.obl.z p Jo.mo.z Jo.an.in regula in gīa li.de reg.iur. z ibi ē an sufficiat fieri marito.

to q̄ sic in casibus in quib⁹ scia procuratoris nocet domino.vt.l.procurator.in prin.de tributo.z.l.apud celsum.§.quesitū.de doli excep.z apparet q̄ debet fieri ante actū celebratū.vt.l.si pecuniā.§.itē si quis.de condi.ob cau.al's frustra phibere ne fieret. Et cuz hec ptestatio s fiat respectu certe cāe t. vt dictuz est. puto q̄ nō sit psonalis nec finiat morte.ar.C.de nō nu.pe.l.fi intra. Circa scōm no v.s.qñ fit ptestatō vt nō fiat id qō phibitus tenet nō facere.dic q̄ qñcz ille cui fit phibitio seu ptestatio talis nullā iustaz cām habet credendi se posse facere.z tūc sufficit simplex phibitio:nec requirit cā. qñcz cām habet in se ipsa.z pōt fieri a quocūcz.vt.l.phibere.in princi.qō vi aut clā.z habet qñcz effectū.q̄ qō ante phibitio nē diceret factū clam.mō dicit factū vi k. vt.l.i.§. q̄d sit vi.z.d.l.phibere.qō vi aut clā. Qñcz p̄cedit aliq̄ cā ppter quā credebat se posse facere. exēplū. aliqs fuit exbannitus ppter qō ego credebā meipsuz posse ipune offendere.ipse denūciat z ptestatur mihi ne eū offendā.q̄ est rebannit⁹ z restitut⁹.certe non teneor ei credere nisi cām ptestationis mihi notā faciat ostendendo mihi instrumentū.ar.eorū que dicta sūt z ar.j.de re mili.l.non oēs.§.fi.in fi.faciat ergo mihi denūciari p iudicē.z sufficit p ea q̄ dicta sūt.vel ī publico loco.vt.l.sed z si pupill⁹.§.pscribere.de instito. ex virtute ergo illi⁹ nūciationis offendens nō punit An aūt punieī iō q̄ ante oia debuit diligenter inuestigare an ei licuerit eū offendere.nō dico.q̄ non est nostra materia. Oz ar. q̄ sic. de re.iur.l.qui cū alio. z.l.qui in alterius.que optime facit.q̄ iste q̄ vult offendere ptes actoris videt sustinere. Et ex p̄dict⁹ p⁹ modus z effect⁹ hui⁹ ptestationis. Circa tertiuz⁹ qñ p talē ptestationē phibet id qō phibito erat p⁹missum.nō tñ erat obligatus ad faciendū vel nō.dic aliqñ phibet tale qō sola volūtate phibentis fit illicitū.z tūc sufficit sola phibitō sine alicuius cause exp̄ssione.vt.l.fi.C.de neg.gest.z de ser.ru.p⁹e.l. diuus. j.de acq̄.re.do.l.iij.in prin. Aliqñ nō fit illicitū b sola volūtate phibentis.z tūc siqdem ille phibit⁹ non pōt illi ptestationi parere salua honestate sua. z tal' ptestatio nihil opatur.vt.s.mā.l.quint⁹.z p hoc potest determinari qō de fideiussore q̄ denūciauit creditori ne mutuet debitori.q̄ no.p glo.s.de pcura.l.antepe.c z.j.de fideiuss.l.si fideiussor.naz si creditor erat obligatus numerare.q̄ forte p̄missio erat ex causa dotis.z ptestatio nil relevat.q̄ non allegat aliq̄ iu⁹ deam⁹.de xx.ob.

s Nō fit illicitū. z vide.j. in.x.col.z bal. in.l.fi.§. itē si p̄dixerit.nau. cau.sta.

t Certe cāe. an req̄rat spāle mādatū ad ptestādū.vl' sufficiat gīale vide late bar. in.l.i.§.i.ff.de li.ag.z in.l.ō pupillo.§.q̄ procuratorio.s e.vide qō no. in.l.denūciasse.§.fi.ō adul. z vide qō seq̄tur b. z q̄ ptestatō possit fieri p procuratorē psequit Inn.p illum tex.i.c.ex insinuatiōe.de p̄sump.ptestatio aūt declaratoria volūtat⁹ an possit fieri p procuratorē.vide.s.i v.col.z in se. z b.z an req̄rat spāle mādatū.vide gl. z do.card.in de.cām.in xx. spālem.ō ele.

v Circa scōz not.adde qō no.bal.in.l.fūnū.§. nunc vi

x Dicit factū vi.vide bar.in.l. fi.j.ō adul. z io. an.in.c.q̄ qs.de reg.iur.in.vi.in mercu.

y Notā faciat. Oz do. io.b dic q̄ lz nō teneat credere huic simplici ptestationi bāniti. tñ vt q̄ si possit ipm capere z nō occidere oz facere in dubio. ar.ei⁹ qō no. pau.de liaza.in cle.i.de re iudi.vt b p eū.quē vide. adde qō b voluit bal.in.l.si feriat.s.de fer.z adde qō dic Imo.hic. Adde qō bal.in.l. i.ne li.ter.puo.ad fi.ī xx.lz si peto.dic.d.cle.i.nō hre locū in crīalibus. q̄ loq̄t solū in cau in quib⁹ est dare petitoriū z possessoriū.g exēplū Imol.nō est bonū.z seq̄t imol.lodo. z adde eundē imol.in.l.q a latronib⁹.§.i.de testa.z in.l.iij.§.si seru⁹.de acq̄.pos.z qō ibi bar. z exp̄ssi⁹ bal.in.l.eū q̄ duas.C.de adul.z roma.in.l.si feriat.de feriis. vbi ponit plures limitationes ad illā cle.z ibi etiā bal.in lect.antiqua.

z Puniet ideo. An offendēs bānitū dēat inuestigare pri⁹: an ei liceat illū offendere z sibi ptestari.vide bo.ter.in.l.genero. de insa. z ī.l. fi.j.de adul.z vide qō nūc dixi.s.

a Circa tertiū. Tertia particularis spēs ptestationis z inhibitorie.z vide in hac materia talis protestatōis tex.no.in.l.pe.in fi.C.depo.z aut.ibi posita.z vide qō not.

m Non ostendit debitori. Et ideo no. cautelaz debet credi.lz pcuratoris veritas nō ostendat.z vide.j.pri.col. z cuz bar.hic ad lfam transit pe.de ancha.in cle.i.de excel.pla.

n L.i.§.fi. De cuius intellectu vide.j.eo.§.in.xiij.col.z qō ibi dixi.

o Debuit credere. Probat ex.l.i.§.dolū.cū ibi no.per bart.post glo. de eo per quē fac.erit.vbi ille cui credidi non pōt mihi imputare q̄ fuerim nimis credulus:sed tardus sic.

p Per procuratorē. vide bar.in.l.i.§.i.qō vi aut clam.z in gestore vide tex.in.l.qui solutū.§.i.de vsuca.z oīno qō no.bar.in.l. seruum.§. nūc videamus.post glo.ibi.j.de verbo.oblig.

q Sufficit simpler scia. Et vide qō dixi in.d.l.si quis inficiat⁹. Adde bal.in.l.si fundū.C.de rei vendicatione.

bar.in.l.si alieno.s.fo.ma. b Non fit illicitū. Sed quero qualit quis poterit ꝓbare sibi ꝓtestationē factam esse si hec ꝓbatio sibi ꝓdesset.dic q ꝑ iuramētū.tex.est no.ꝛ ibi bar.in.l.pe.in fi.C. deposi.bal. vbi supra. c .l.antepe.Si fideiussor denūciat creditori ne numeret pecuniā debitori:an iuuet.adde qđ no.bar.s.in.ꝛ.col.

d Ad ꝓpositū. Quādo req̄ratur causa in ꝓtestationeꝛ q̄.adde qđ no.bar.in l.fi.C.ō neg. ges.ꝛ qđ legitur ꝛ no.in.l. si fundū.C.ō rei ven.ꝛ adde bart. in.s. si quis ipsi p̄ tori.in.xi.q.ꝛ vide.s.prie.

e Itē si nuncio. No.q̄lit ꝓbet quē desijsse dolo possidere.ꝛ adde bar.in.l.q̄ petitorio. de rei ven.ꝛ in.d.l. fulcini.

f Cui ꝓncipalit. vide q̄ dixi p bartho.in.l.itē veniunt.s.petitū.de peti.he redi.

g .l.ij.s.qđ fal.tu.au. Et ſm do.Jo.tene mēti multiplicē intellectū ad illaz.l. scđam. Nam ponit hic tres intellect⁹ quos vide ꝑ eum.

h Et.d.l.ij qđ fal.tu.vide Jmol. in c.fi.de p̄scri.i xvij.col.

i De ꝓtestatione icitatoria.tertia ꝓncipalis spēs ꝓtestationis incitatorieꝛ vt aliq̄d fiat.de q̄ ꝑ glo.ꝛ io.an.post hos.ꝛ Jnno.ꝛ ꝑ abb.antiquū in suis distinctōnib⁹.in.c. cuz.m. ferrariēſ.de cōsti.ꝛ in ca.cumana.de elec.vbi aliq̄d per glo.et io.an. post Hosti.ꝛ ibi do.abb.in suis distinctōnib⁹.ꝛ ꝑ Jo.mo.ꝛ io.an.in d.regula in generali.in nouella.ꝛ ꝑ glo.ꝛ archidi.in.c.i.in.xvij.dis.et in.c.diaconi.xxvij.dis. k Circa primū. Adde qđ no.bar.s.eo. in.ꝛ.col.ꝛ qđ ibi dixi.ꝛ vide no.bar.in.d.l.qui in alterius.de reg. iur. l Denunciat venditori. Idē no.bar.in.l.ēptori.C.de evict. ꝛ qđ no. bar.in.l.si ꝑ

sta cā.vt dixi.s.circa primū.si vero nō erat obligat⁹ soluere.q: forte erat ex cā mutui.tūc si poterat salua honestate sua nō soluere:ꝛ ptestatio valet.vt no.in d.l.antepe.si vero salua honestate nō poterat.ꝛ tūc secus.vtputa si in debitore nulla nūciatio contingit vt.d.l.quint⁹.ꝛ ar.de priui.credi.l.si debitores. Redeo ad ꝓpositū⁹ q̄q̄ ille ꝓhibitus poterat ꝓtestationi salua honestate parere.tūc aut in ꝓhibitione seu ꝓtestatione nulla iusta vel concludens cā inserit ꝛ ptestatio nulli⁹ est effect⁹.C.de rescin.ven.l. si maior.C.debito.ven.pig.ipe.nō pos.l.i.ꝛ.s.de mino.l. tutor. Aut cā inserta in ꝓtestatōe est iusta cōcludēs ꝛ tūc aut est cā de futuro pendēs ex facto ꝓtestātis aut de ꝓterito.primo casu ꝓtestatio ē valida:ꝛ opatur suū effectū vt inducat doli p̄sūptionē. exēplū in.l denūciasse.in prin.ꝛ.s.i.de adul.ꝛ.l.iul.s.fz ꝛ si adiecit.de leg.pstan. Itē si nūcio tibi ne alienes q̄m itēdo te ꝑ illa re cōuenire.certe si alienaueris dicer̄ dolo desijsse possidere.ar.l.fulcini.s.ij.ꝛ qđ ibi not.in glo.in vbo anim⁹.vbi in fil'i.j.q.ex cau.in possess. ea. Utrū aūt in hac nūciatione dēat exprimi cā gñalit Dic vt.d.l.denūciasse.Scđo casu q̄ cā est de ꝓterito:tūc aut ille q̄ ꝓtestat nō est ille cui⁹ principalit fm tereſt.ꝛ talis ꝓtestatio nulli⁹ est effectus nec quo ad aliū inducit doli p̄sūptionē.a fil'i sicut dicim⁹ de interruptione ciuili in.l.cū notissimi.s.fz ꝛ si q̄s.de p̄scri. xxx.ann.ꝛ ibi no.ꝛ hic est casus si bene ispiciat. in.l. ij.s. qđ fal.tu.aucto. Sed q̄d dices hoc casu si ille q̄ talē ꝓtestationē fecit.fz sua nō interest:nō solū cautam exp̄ssit:sed etiā cām notā ꝛ manifestā ostēdit: an sufficiat quo ad alios.qđ vt ꝑ.d.l.ij.qđ fal.tu. aucto. ibi bona fide nō credidit. Nā in cā nō manifesta nō pōt bona fide nō credere.puto q̄ in casib⁹ in quib⁹ esset necessaria ꝓhibitio:nō sufficeret. q: ille non hz ius ꝓhibendi.vt dictū est.ꝛ q̄ntū ad te liberas edes habeo.vt.l.loci cor̄p⁹.s.cōpetit. Sed in casib⁹ q̄bus sola scia sufficit tūc sufficeret:cū tūc sufficiat quocūq̄ mō sciat.vt dixi in.d.l.denūciasse.ꝛ tangā.j. Posset ergo habere simplicē effectū simplic̄ scie. nō effectū ꝓhibitionis. Si vero illi denūciās erat is cui⁹ ꝓncipaliter intererat.tūc aut ille q̄ mecū celebrauit illā actū ꝓhibitū vult vti illa ꝓtestatione.ꝛ quo ad eum nulli⁹ effect⁹ est.vt.d.l.ij.qđ fal.tu. haucto.fm intellectū quē tibi dat glo.in.l.si fund⁹.C.de reiven.aut est alius.ꝛ tūc aut certat de lucro.ꝛ talis ꝓtestatio nil opatur.vt.d.l.ij.qđ fal.tu.aucto.fm q̄ Dy.intelligit ꝛ q̄libet intellect⁹ satis placet.qđ tū intellige si cā fuit solū exp̄ssa.sec⁹ si fuit manifeste ostensa.ar. eiusdem l.ibi bona fide nō credidit. Si vo certat de dāno tē dz ꝓtestationi parere.al's inducit doli p̄sūptionē ex sola exp̄ssione.fz nō sit manifeste ostensa. vt.l.si fundū.C.de rei ven.ꝛ.l.ait ꝓtor.s.si q̄s particeps.ō his q̄ in frau.cre. Et p̄dicta vera q̄n aliq̄s facit alicui aliquā ꝓtestationē ꝓhibitoriā eius qđ ei erat licitū in re suo.si vero ꝓhibeat ne faciat id qđ ipse ꝓhibit⁹ facere poterat iure alieno:vt tanq̄ ꝓcurator.ꝛ tunc si ipse dñs ꝓhibet nō esset dubiū.q: sola volūtate fit illicitus. Idē si ꝓhibet ꝓcurator ad hec spāliter ostitutus.puto tñ q̄ tūc talis ꝓcurator hēat necesse ostendere mandatū.ar.s.deposi.l.si q̄s inficiat⁹. Si vero ꝓhibet ꝓcurator gñalis.tūc aut procurator gñalis ꝓhibens allegat aliquā iustā cām quā dñs ignorauit.ꝛ tūc vz ꝓtestatio.al's sec⁹.vt.s.man.l.si hominē Hec puto q̄ istā cām ꝓcurator prohibens hēat ne-

ceſſe facere vt manifestat⁹ ꝑ ea q̄.s.dixi.nisi ad hoc ꝓhibitus teneret.vt dixi.s.circa primū. Ex p̄dict̄ pz q̄liter dz fieri dicta ꝓtestatio.ꝛ q̄s sit eius effectus ꝛ q̄n dz fieri.nā debet fieri ante ip̄m actū celebratum. nā post frustra fieret.vt.s.dixi.ꝛ no.j.ꝑ emp.l. aliēa. ꝛ pōt fieri ꝑ ꝓcuratorē.an aūt posset fieri ꝑ negocio rū gestorē.dic vt.s.tetigi.ꝛ dicaz statim. Tertio principaliter est videndū de ꝓtestatōne incitatoria⁹ vt aliq̄d fiat.ꝛ hoc cōsistit in his.q̄q̄ etiā alicui fit ꝓtestatio vt faciat id ad qđ de iure erat obligatus.q̄n q̄ vt faciat id ad qđ de iure nō erat obligat⁹. q̄q̄ vt faciat id ad qđ nō faciendū de iure nō tenebatur Circa primū k dic aliq̄n fit alicui ꝓtestatio vt faciat seu det id ad qđ obligat⁹ est facto alieno. tūc talis ꝓtestatio dz fieri cū exp̄ssione cāe ꝛ notificatōne taliter q̄ reddat cert⁹ ostendēdo instra ꝛ legendo vl copiā dimittendo.fm q̄ dicit in.c.cām.de elec. i de. ꝛ.d.l.nomē.C.q̄ res pig.ob.pos.ꝛ est casus.j.de reg. iur.l.q̄ in alterius.ꝛ ibi no.in gl.al's si talis notificatio nō fieret ꝓtestatio simplex:non valeret nisi ꝓbaretur scia.vt no.in.d.l.q̄ in alteri⁹.sic intelligo.j.de vbo.obli.l.si ex legati cā. Q̄n aūt heres p̄sumat scire dicā in.l.qui rome.s.duo fratres.de ver.obl.aliquā do fit talis ꝓtestatio vt q̄s faciat ea ad que est obligatus facto suo.ꝛ tunc aut talis obligatio cōmittit ex euētu alicui⁹ cōditionis vel alteri⁹ facti extrinseci ꝛ tūc dz fieri ꝓtestatio cū expressione ꝛ notificatōne illius facti.ita q̄ ille cui fit ꝓtestatio cū exp̄ssiōe redatur cert⁹.exēpli gr̄a pono vnū.venditor ꝓmittit lite mota sup re suscipere i se iudiciū.nūc mouetur lis emptor denūciat vēditori q̄ lis est mota.vñ veniat ad suscipiendū iudiciū.certe dz eidē venditori ostēdere libellū ꝛ citationē in publica forma ꝛ copiā ei dare ad hoc.vt cōmittat mor̄a ꝛ pena.ꝑ.d.l.q̄ in alteri⁹ in eo q̄ dicit de fideiussore quē ꝓstat teneri tñ ex obligatione sua impleta ꝑ factū alteri⁹.facit optime.C de bo.auc.iudi.pos.l.fi.s.i.ibi suū debitū certum faciant.fz si esset tale factū qđ nō posset ita de facili deduci ad noticiā eius cui fit ꝓtestatio. vbi gr̄a.tu teneris mihi ad centū post mortē ticij. certe ticij mortē nō possum tibi facere notā ꝑ instrm faciā tibi dici ꝑ tales ꝑsonas m q̄bus credere debeas. al's talis denunciatio nō cōstitueret te in mora.q: tūc mora ꝛ tur q̄n q̄s scit vel scire dz ꝛc.vt.l.qđ te.si cer.pe.ꝛ ibi ter.hoc inuit. Si em̄ ꝓbabiliter nō credit nō est ei imputandum donec certio reꝛ ꝑ.d.ll.facit optime.s.de positi.l.si q̄s inficiaꝛ. Si vero quis esset obligatus suo facto mere ꝛ pure.tūc sufficeret sola ꝓtestatio vt factū ipleat seu det.al's cōstitueret̄ i mora.vt.d.l.qđ te.de vsuris.l.mora.ꝛ de ver.ob.l.si ex legati cā.dz tñ fiat cōgruo loco ꝛ tpe.vt.l.si solutur⁹. de solu. ꝛ.l. mora.de vsur̄.ꝛ ꝑ cōgrua vba. Examinem⁹ q̄ sint cōgrua vba ꝛ qđ sit tps cōgruū ꝛ loc⁹ cōgruus ꝛ verba cōgrua:puta q̄ cōtinent incitationē ad ip̄m factū.vtputa emptor cui mota est lis denūciat vēditori n cū sibi sit mota talis lis a tali q̄ veniat ad defendendū.vt.C.de peric.ꝛ cōmo.rei vē.l.i.ꝛ.C.de evic.l.si parētes.ꝛ.s.de evic.l.si rem.s.fi. nō em̄ sufficeret si denūciaret simplr litē motā.vt.d.ll.patet. tūc ei nō est ꝓtestatio incitatoria: sz magis certificatoria. Ex p̄dictis satis pz q̄ vana est dubitatio glosator̄ ꝛ alior̄ qui dubitant an venditori scienti litē motā dēat denūciari o.ꝛ certe sic.nō em̄ requirit̄ sola notificatio ꝛ certioratio:sz etiā requirit̄ incitatio q̄ absq̄

bar.in.l.si ꝑfectam.e.ti. Adde tamē qđ dixi post bar.in.l.ij.s. volūtatis.in fi.solu.mat.ꝛ qđ no.instit. de act.s.acti. ꝛ vide.l.si parentes. et qđ ibi not.C. de evic.ꝛ qđ dixi in.d.s.actō nū.ꝛ per modernos.b ꝛ imo.

m Vales ꝑ sonas.ꝑ hoc optime facit glo.not.in.l. tutor funduſ s.de cond.et demon.ꝛ qđ no.bar.in.s. si quis ipsi p̄ tori.in.viij.q.

n Denunciat venditori. Quādo nūcietur venditori vt teneatur de evictōne.ꝛ per que vbavidebar to.in.l.i.C.de peric.ꝛ commo.rei ven.

o Dēat denunciari. Anvēditori sciēti litē motā debeat denūciari.adde bar to.in.l. ēptor ꝛ in.l. empti. C.de evict.et in.l.i.C.de peric.ꝛ cōmod. rei ven.ꝛ in.l denuncia sse. s.i.de adul.ꝛ in.l.ij.s. volūtatis.ꝛ quod ibi dixi.s. so. ma. Et pro ista opi. est causus in.l.si rez. s.fi.de evic.ꝛ in.l.q̄ absen tez.ꝛ ibi bar. bal. ꝛ angel. s. de ꝓcura.

ꝛ firmat bal.in ti.si de feu.vaſ.ab aliq̃ fue.interpel.ꝛ iſtud eſt verũ.licet glo.ꝛ do.Jo.videanꝫ ꝺrium dicere in.d.l.ij.§.volũtatis,ꝛ ibi dixi.pñt tñ iſta limitari p id qꝺ no.glo.in.l.ſi cũ q̃ſtio.C.de euic.ꝛ p bal.in.l.i.C. de peric.ꝛ cõmo.rei vẽ.ꝛ p ter.ꝛ q̃ ibi no.cõiter in.l.ſi ſeruꝰ quẽ.in prin. §.de euic.ꝛ ad p̃dicta adde qꝺ no.in.l.itẽ veniũt.§.petitã.de peti.here.

Et dicit bal. in.d.ca.i.q̃ h̃ opinio eſt ve rioꝛ et tutioꝛ quã ꝓbat p multa.ꝛ hoc dicit verꝫ qñ ꝺs vult cõſe q̃ vt defenda tur.ſed ſi non tẽdat ad aliꝺ niſi vt de eui ctione agat: fortę ſuffic̃ de nũciare litem motã.arg.iu riũ not.ꝛ alle ga.p iſta pte adde tñ q̃ ſi emptoꝛ ꝛ ven ditoꝛ ſunt in iudicio euicti onis mote oꝛ denũciari.gl. eſt in.l.ſi du dũ.§.pen.de euict.no.bal. hic in.l.libe ra.circa prin. C.de ſen.bal. ꝺ p̃dicta i.d. l.emptoꝛ.C.ꝺ euict.ꝛ in.l.i. C.de peric.ꝛ cõmo.rei vẽ. ꝛ aliqua per moder.hic.ꝛ oĩno ange.et Jmol.in.l.ſi cũ ex cã.deꝰ bo.ob.ꝛ con tra cõmunez opin.eſt glo. interlinearis in.l.i.C.de pe rico.ꝛ cõmo. rei ven.in ꝶ. adiſſꝫ.ꝛ vide p Ja.de bel. i.d.l.emptoꝛ. Et cum opi. bar.ꝺ coꝛdat angel.in.l.in erecutione.§ inſolidũ.vbi ſolus hoc tã git.ꝛ ibi etiã hoc idem te net pau.ꝺ ca. in prin.illius l.Idem imo. in.c.inter vni uerſas.de e lecti.paul.de

denũciatione nõ eſt.vt dixi.j.de adul.l.denũciaſſe.ꝛ idẽ dico de debitoꝛe q̃ debet interpellari vt ſoluat.ꝛ ſic ꝺz incitari ad aliq̃d.vt.l.mora.ꝺ vſu.ꝛ.l.ſi ex lega ti cã.de ver.ob.Sed q̃d ſi nõ incitaret erp̃ſe ſz tacẽ te.dicẽdo ego indigeo illa pecunia.ꝛ ſilia ꝛba.Ly. tangit.C.in qui.cau.in integ.reſ.nõ eſt ne.l.in mino rũ.ꝛ ego dico de le.i.l.etiã hoc mõ.Videam⁹ de lo co cõgruo.ꝛ glo.ſ.de vſur.l.mora.circa prin.ꝺic̃ q̃ locus cõgruus eſt vbi debitoꝛ põt conueniri.tu ꝺic aut ego creditoꝛ ꝓteſtoꝛ tibi debitoꝛi exiſtenti in lo co vbi nõ potes cõueniri vt ſoluas ibi ꝛ nõ valet.vt ꝺ.glo.Aut ꝓteſtoꝛ vt ſoluas alibi in certo loco con gruo.ꝛ valet.vt.l.fi.de offi.pfec.vrb.aut ꝓteſtoꝛ ſim pliciter ꝛ nõ valet.qꝛ videoꝛ ꝓteſtari vt ſoluas in lo co ꝓteſtationis.arg.ſ.de arbi.l.ſi cũ ꝺies.§.ſi arbit ꝛ ita ꝺz intelligi qꝺ no.p Ly.circa locũ.C.in q̃.cau.i integ.reſti.nõ eſt ne.l.in minoꝛũ.in.iiij.q.Sed quid ſi interpellatio fiat in loco inhoneſto.Rñ.ſi fieretvt ibi ſoluaꝛ nõ valet.vt.ꝺ.§.ſi arbiter.ꝛ ideo eſſz diſti guendũ.vt.ſ.prime dixi.Itẽ an ſit neceſſe q̃ talꝰ de nunciatio fiat coꝛaꝫ iudice.Glo.ꝺicit ſiue in iudicio ſiue extra.idẽ.vt.j.de ver.ob.l.q̃ rome.§.coheres.in glo.ſuper verbo teſtato.ꝛ de fideiuſ.l.fideiuſſoꝛ obli gari.§.fi.ſup verbo reus.ꝛ rẽ ra.ha.l.ampliꝰ.in glo. magna.Sed an qñ denũciatio fit in vno loco q̃ ſol uas mihi in alio debeo adijcere locũ loci ꝑ.puta exi ſtens florentie ꝓteſtoꝛ vt mihi ſoluas peruſij.an de beo ꝺicere in tali hoſpicio.Rñ.ſiq̃dem actoꝛ ibi hꝫ domiciliũ nõ eſt neceſſe q̃ exp̃rimaꝛ:qꝛ intelligiꝫ de domo illius.vt no.in.l.itẽ illa.ſ.de cõſti.pec.Si ve ro ibi domiciliũ nõ habet: debet exp̃rimere locũ lo ci ꝛ ibi cõparere in termino:ar.ꝺ.l.itẽ illa.ꝛ de ar bi.l.ſi cũ ꝺies.§.ſi arbiter.debet eiñ p̃teſtatio fieri certa ꝛ clara.vt.l.aut qui aliter.§.i.qꝺ vi aut clam.

Nunc videam⁹ de tẽpoꝛe congruo q̃ꝛ Ly.videꝫ in nuere fin Jo.in.ꝺ.l.in minoꝛũ.q̃ temp⁹ feriatu m nõ ſit tp̃s cõgruũ qꝺ videꝫ ꝓbari.qꝛ ſicut locus in quo nõ põt cõueniri nõ eſt ꝯgruus.vt.ſ.ꝺixi.ita nec tempus feriatũ eſt cõgruũ.qꝺ non placet.qꝛ ſolutio cũ nõ ſit actus iudiciari⁹ põt fieri quolibet tempoꝛe vt.C.de fer.l.ꝺies feſtos.Dico ſic:aut ille actus ad quẽ quis incitatur p talẽ ꝓteſtationẽ eſt explicand⁹ in iudicio.ꝛ tũc ꝺies feriata nõ eſt tp̃s congruũ:niſi ꝺicerem⁹ q̃ ꝓteſtatio fieret ꝺie feriata:vt fieret ꝺie nõ feriata.vt.ſ.ꝺictũ eſt de tpe.alias de loco.ꝛ ꝺixi de citatione.ſ.e.l.i.§.nunciatio.ſi vero talis act⁹ ve nit explicandus extra iudiciũ:tũc ſiq̃dem ſunt actus qui tẽpoꝛe feriato non poſſunt explicari ſm bonos moꝛes ꝛ.vt q̃ faber opetur ꝺieb⁹ feſtiuis.ꝛ tunc idẽ qꝺ.ſ.Si vero põt ꝺie feriato honeſte vt ſoluere pe cunias ꝛ filia: tunc talis ꝓteſtatio valet.ar.de adul. l.miles.§.ſeraginta.ꝛ.ſ.e.l.i.§.nunciatio.ꝛ.C.de ap pel.l.ij.in fi.Eſt aũt tempus incongruũ quãꝺo quiſ ꝓteſtaretur anteq̃ veniret ꝺies ſolutionis.vt.l.cum filiusˢ.§.fi.de ver.obl. Item ſi fieret tẽpoꝛe quo q̃s ducit vxoꝛẽ.vel cũ moꝛtuũ ſequitur vel cum miſſam audit vel ꝺicit.vt.l.ij.ſ.de in ius vocã. Item ſi fieret ita repente q̃ videretur ire cũ ſacco paratus.vt.l.qꝺ ꝺicimus.de ſolu.ꝛ idem de ſimilibus tempoꝛibus in quibus actus ille nõ poſſit celebrari ſm bonos mo res ciuitatis noſtre.vt quando quis doꝛmit vel co medit. nam ſm bonos moꝛes ciuitatis noſtre quis non debet aſſurgere ad faciendũ tales actus.vt hic

liaza.in cõmento.c.ſi vendite.de empti.ꝛ vendi.in pe.col.tenet q̃ ſuf ficit plene ſcientia.vt ibi per Jmol.plene.

p Adijcere locũ.An debeat poni in ꝓteſtatione locⁱ loci. vide not. per bar.in ſimili inſtro. vt ipſe ſcribit in.l.de pupillo.§.qui nunciat. ſ.e.ꝛ idem tenet p oĩa bar.in.l.cũ filius.§.fi.de ver.ob.ꝛ qꝺ no.bart. in.l.ſi ſeruum §.nũc videa mus.co.ti.

manifeſte liquet.ſemper aũt intelligas q̃ ſi fieret tẽ poꝛe incongruo:ꝛ conferaꝛ in tempus congruũ ꝛ q̃ valet.Quero cui debet fieri talis ꝓteſtatio.re ſpon.ipſi principaliˢ ſi poteſt haberi.alias ſi nõ põt haberi ꝺicvt.§.de euic.l.ſi dictũ.§.fi.poteſt enim fie ri eius ꝓcuratoꝛi.vt ibi.qꝺ intellige in ꝓcuratoꝛe ge nerali.vt.l.apud celſum.§.queſitum.de ꝺo.except.ꝛ no.in.l.ꝓcuratoꝛ.§.de tributo.Circa ſcõm ſcilicꝫ quando fit talis ꝓteſtatio:vt quis faciat id ad qꝺ non eſt obligatus.eſt ſcienduꝫ q̃ quando ille cui fit talis ꝓteſtatio non eſt obligatus.ſed aliũ tenet ob ligatũ.vt quãꝺo debitoꝛ ꝓteſtatur creditoꝛi vt reci piat ſuum debitũ.ꝛ hoc põt fieri:ꝛ habet effectuꝫ vt ꝺicatur creditoꝛ in moꝛa cõſtitui:ꝛ vt purgetur mo ra debitoꝛis precedens.vt.l.ratio.§.cũ per vendito rem.de actio.empti.de peric.ꝛ cõmo.rei ven.l.illud. ꝛ.j.de ver.obli.l.ſi ſeruum.§.ſequit̃.ꝛ.§.de illo. Ha bet etiã quandoq̃ aliũ effectũ.vt.l.i.§.licet.de peric. ꝛ cõmo.rei ven.ꝛ in hac ꝓteſtatione non requiritur q̃ creditoꝛ certꝰ reddatur p oſtẽſionẽ inſtrumẽti. ipe eiñ debet de hoc ſe inſtruere.vt.ꝺ.l.q̃ in alteriꝰ.de re gu.iur.requiritur tamẽ rei oblatio in rebus que of ferri poſſunt.qꝺ hic non examino. facit qꝺ ꝺixi in.l. p̃toꝛ.§.ſi quis paratus.j.e.ꝛ ſol.ma.l.moꝛa.ꝛ debet fieri congruo loco ꝛ tempoꝛe.vt.ſ.ꝺictum eſt. Quãꝺoq̃ ille cui fit talis ꝓteſtatio non eſt ad id obliga tus:nec aliũ habet obligatũ.ꝛ tũc aut ad id poterat compelli officio iudicis.ꝛ debet illa ꝓteſtatio fieri in iudicio.alꝫ nõ haberet effectum.vt.l.cũ poſtulaſ ſem.in princ.j.ti.i.Aut nullo modo poterat compel li.et tunc aut quis vult facere talem ꝓteſtationẽ ad ſuum cõmodũ tantũ.ꝛ ad eius excuſationẽ.nõ tamẽ ad damnũ vel incõmodũ eius cui fit talis ꝓteſtatio ꝛ tunc poteſt fieri ꝛ habet effectũ.vt.ſ.de ven.inſpi. l.i.§.de inſpiciendo.et de condi.ꝛ demõ.l.ſi tici⁹ ſta tuas.intelligẽdo q̃ municipes fuerĩt interpellati vt locũ cõcederent.vt.j.de ver.obli.l.qui rome.§.cohe redes.ꝛ.C.de iure emphi.l.fi. Aut iſta interpellatio fit ad damnũ vel incõmodum eius cui fit ꝓteſtatio tunc aut ille cui fit ad illud:nec preciſe nec cauſatiue tenebatur.tunc talis ꝓteſtatõ nullius eſt effectus vt.j.de fideiuſſo.l.fideiuſſoꝛ creditoꝛi. Aut ille cui fit ſaltem ad hoc cauſatiue tenebatur.licet non teneretur iure actionis vel iudicis officio.verbi gratia erat aliquid in conditione ſi non fecerit patiatur dãnum vel ꝓdat lucrũ:põt ꝓteſtatio ne fieri illi vt illõ faciat Hic aduerte aliquãꝺo hoc pendet ex diſpoſitiõe cõ trahentiũ.ꝛ talis ꝓteſtatio nil releuaret.ſed debet expectari donec deſinat poſſe dari vel fieri. vt.l.ita ſtipulatus.de ver.obli.qõ ꝺic vt ibi. Aliquãꝺo hoc dependet ex diſpoſitione teſtatoꝛis.ꝛ tunc aut fit ta lis interpellatio vt ille cui fit incurrat dãnum: ſi pro teſtationi non paruerit.ꝛ poteſt fieri.vt.l.ſi penu.qñ ꝺies leg.ce.facit de penu leg.l.i.ꝛ.ꝺ.l. ita ſtipulatus ver.ſabinus.aut perdat lucrũ.ꝛ tunc aut illud lucrũ eſt per modũ legati vel fideicõmiſſi.ꝛ poteſt fieri vt eo non parente,ꝓteſtationi perdat lucrũ.vt.l. hec cõ ditio ſi capitolium.de condi.ꝛ demon.aut illud lucꝛ eſt hereditatis ꝛ nõ põt fieri niſi iudicis auctoꝛitate vt.l.ſi quis inſtituaꝛ.ꝛ ibi no.de here.inſti. Aliquã ꝺo hoc depẽdet ex diſpoſitione legis.exẽplũ.ſi mu lier non petierit ꝟ tutoꝛẽ filijs perdit hereditatez.cer te de hoc poterit ſibi fieri ꝓteſtatio:cui ſi nõ parue

q De tẽpoꝛe congruo.ad de Bar.in.l. cũ filius.§.fi. ꝛ qꝺ ibi dixi de ver.obl.et bal.in.l.in cõ tractib⁹.§.fi. de nõ nu.pe. ꝛ lodo.in.l.i. §.nunciatio. ſ.eo.in prin. Et quando dẽat fieri pro teſtatio vide p Joh.mo.ꝛ io.an.in regu la in genera li.in mercu.

r Scõm bo nos moꝛes.fa cit.l.q̃ntus.ſ manda.ꝛ qꝺ no.bart.ſ.in ꝓteſtatiõe p hibitoꝛia.

s l.cũ filiꝰ.ꝛ ibi vide bar.

t Tẽpus cõ gruũ.adde.l. in tp̃s.cũ ſi.ꝺ here.inſti.

v Rñ.ipſi principali.an h̃ ꝓteſtatõ ci tatoꝛia poſſit ꝓcuratoꝛi fie ri.adde glo. fin.in.l.aut q̃ aliꝫ.§.i.qꝺ vi aut clã.q̃ dat formã.Cui h̃ ꝓteſtatio fie ri dẽat.ꝛ illã allegãt ang. ꝛ doct.in.ꝺ.l. de pupillo.§ ſi q̃s ipſi p̃to ri.ſ.e.ꝛ de a liꝭs ꝓteſtatõ nibus.viꝺ.ſ. in.v.colũ.

x Si mlier non petierit. Vtrũ diſpoſi tio legꝭ l'ſtatu ti negatiue cõ cepta conſti tuat aliquez in moꝛa ſine

interpellatione vel ptestatione. vide oīno q̄ dixi post bart. in l. mutiana. s̄. ō cōdi. ꝛ demon.

y Qō expectetur. Clide bar. in l. suus §. fi. de here. instit. ꝛ seq̄tur Jmo. hic.

3 Alia certificatō. Clide que no. bar. ī l. i. C. de li. cōtest. post medium.

ꝛ Cōpatientia. ad hoc vide q̄ dixi. s̄. e. §. in. v. col.

a De li. ag. et. §. pena. cū glo. in verbo denunciauerit.

b Quia impedit. no. vnū mirabilē effectum ptestationis certificatorie.

Prius Diuidi tur. bal. in auten. ei q̄. in. vi. col. v̄. oppo. de. l. si prius ꝛc. de bo. au. iudi. pos. ponit casum figuratiue, ꝛ ibi etiā aliq̄liter declarat, ꝛ etiā p eum no. ibi in. xiij. colū. ꝛ de materia huiꝰ. l. tradit do. antho. in. c. i. de eo q̄ mit. ī possess. cau. rei f. vbi reassumit maiorem ptē eorꝫ que b dixit bar.

d Perfecte ceptū. aduerte qꝛ ista glo. nō dic̄ q̄ ad hoc vt dicaī ceptuꝫ opus adeo q̄ possit nūciari requiritur q̄ sit aliq̄d edificatuꝫ, ideo non rit incidit in. l. vt. s̄. qui pe. tu. l. ij. §. si mater. ver. quid ergo si petijt, qō est tenendū menti ad multa, qꝛ non est necesse q̄ expectet ꝰ q̄ desinat posse dari vel fieri Ex ꝓdictis satis puto q̄ nō sufficiat simpler ptestatio sed requiraī q̄ certificet vel q̄ alias pbet scientia fm ea que. s̄. dixi. ¶ Circa tertiū qñ fit alicui ptestatio seu incitatio: vt fiat id ad qō nō faciendū de iure teneī. hoc est vt delinquat. isto casu cū talis incitator teneaī vt mandator. vt. l. i. §. incidit. ad turpilī. dic vt. l. nō solū. §. si man. j. de iniur. ¶ Quarto principaliter est videndum de ptestatione certificatoria alicuiꝰ qō est vel non est factum vel fiendū. ꝛ ista cōfistit in duobꝰ, qñq̄ enim ptestor ꝛ denuncio tibi q̄ ego aliquid intendo facere in futurū, qñq̄ aliq̄d qō est de ꝓterito vel ꝑsenti. ¶ Circa primū dico q̄ talis ptestatio pōt fieri. ꝛ habet hunc effectū q̄ excusat a vicio clādestinitatis. vt. l. aut q̄ aliter. qō vi aut clam. ꝛ hec ptestatio seu denūciatio per quē fieri debeat: cui ꝛ qualiter. dic vt. d. l. aut q̄ aliter. §. i. ꝛ se. vbi optime declaraī in ter. ¶ Circa scōm dico q̄ ptestatio seu denunciatio pōt fieri. ꝛ habet primo hunc effectū. qꝛ tollit oēs effectus ignorantie, nō em̄ potest ille cui facta est talis ptestatio seu denūciatio dicere decetero se ignorasse. vt. l. si fideiussor. §. i. s̄. man. et de act. emp. l. i. in fi. Et quo ad hunc effectū hꝫ locuꝫ regula: q̄ dicit eē q̄ certus est amplius certiorari nō debere. vt. c. esi q̄ certꝰ. de reg. iur. li. vi. ꝛ isto casu an requiratur alia certificatioꝫ q̄ verbis, satis puto dare cōphendi ex his que. s̄. dixi circa ptestationeꝫ, prohibitoriā ꝛ circa incitatoriā. Itē talis ptestatio inducit effectꝰ qui pducunt ex scia. vt in casibus in q̄bus ex scia ꝛ cōpatientia inducit cōsensus. vt. l. i. in prīc. ꝛ per totā. l. s̄. de lib. ag. a ꝛ ideo vt talis effectꝰ impediaī est necesse q̄ illi ptestationi ꝺdicaī. vt. d. l i. §. i. ꝛ §. pena. cū glo. in verbo ꝺ denūciauerit. de li. agno. Et idē puto in oībus casibꝰ in quibꝰ scientia ꝛ patientia inducūt cōsensum. vt. j. de re iudi. l. sepe. cū si. Itē talis ptestatio habet qñq̄ aliū effectū mirabilē, qꝛ impedit b interrūpi cursum ꝑscriptiōis ex eo q̄ sciuerit vsucapiens rē furtiuā. vt. l. si ancillā. j. p suo. ꝛ hoc modo sufficiat.

Prius In actione cōfessoria ꝛ negatoria cōtra reū se nō defendentes officiū iudicis est vt cogat eū cauere se nullam nouitatē facturū: donec de suo iure doceat. ꝛ ptes actoris sustineat. h. d. in sūma. Hecler diuidit c in tres partes. prima loq̄tur in reo cōtumace cū agitur cōfessoria q̄le debet esse officium iudicis vsq̄ ibi Idēq̄ ecōtrario, ibi scōa q̄ loquit in reo contumace cū agaī negatoria: q̄le ꝺz esse officiū iudicis. vsq̄ ibi eaq̄ rōne. In tertia in qua ponit q̄dam cōclusio ad p̄cedentia vsq̄ ad finē. qꝛ prima pars hꝫ duas lect. vnā fm glo. q̄ ille q̄ agebat cōfessoria nō erat in q̄si possessione fuitutis. Aliā fm Dy. ꝛ quosdā modernos q̄ ille q̄ agebat ꝺfessoria erat in quasi possessione seruitutis. Scōa ps habet vnā lec. tm̄ fm oēs. videlicet q̄ loquaī q̄ agens negatoria nō erat in q̄si possessione libertatis per ea que infra dicent. Tertia pars habet duas lec. vna est fm glo. q̄ illa refertur ad oia p̄cedentia dicta tam in prima q̄ in scōa particula. sed fm dy. oportet q̄ referaī solū ad dicta in scōa parte. Q̄ñ ppter istas varietates pone casum in terminis. vt lra sonat. postea in cōtrarijs examinabunt lec. ꝛ videbimus veritatē. ¶ No. qualiter interponit primū decretū cū agit cōfessoria. ¶ Not. q̄lit interpōit primū decretū cū agit negatoria. No. q̄ ille q̄ habz necesse ꝓbare de iure suo dicitur ptes actoris sustinere. ¶ Opp. ad. l. istā. lex debet esse locata sub cōgruis titulis. vt in prima cōstitutione. C. §. quibꝰ. sed hic narraī q̄ cōfessoria ꝛ negatoria ꝛc. ergo debuit poni sub ti. si seruꝰ. ven. hic vero vī male posita: cū nō tracteī h de no. ope. nūci. Do. dic̄ gl. q̄ hic p̄cessit nunciatio cuius occasione deuentū est ad ꝺfessoriā. vt hic habes in gl. ꝛ sic facit ad ti. Ista sol. cōtinet diuinationē. Do. glo. scōo mō. s. q̄ h nō p̄cessit nunciatio vere. sed possibile est nūciare q̄ ille q̄ pōt agere ꝺfessoria: pōt nouū opus nūciare. vñ cū ista duo auxilia possunt ꝺcurrere sup eodē facto: merito iste. ll. pmiscue ponunt in vtroq̄ tractatu. vt. l. ꝛ si forte. §. i. si ser. ven. Qualiter aūt ꝺcurrunt no. j. ti. i. l. trebatius. ꝛ s̄. e. l. in puinciali. ꝛ Dy. s̄. e. l. i. §. i. ꝛ ibi dixi. vel dic q̄ in pena cōtumacis ipedit nunciare nouū opus qō fieri cōtingeret in futurū. vt hic in scōa pte. merito ista. l. est fitnata in hoc ti. Scōo op. tenendo glo. q̄ hic erat nunciatio facta vere vel poterat fieri. cōtra si opus nō est factū: nūciatio nō potest fieri. vt. j. e. l. stipulatio. §. opus. hic aūt dicit q̄ edificatū nō erat. ergo male dicit glo. q̄ nūciatō erat facta vel fieri poterat. Do. dicit glo. hic nō erat edificatū. s. perfecte ceptū ᵈ tm̄ erat opus. ꝛ ideo poterat nunciari. vt. s̄. e. l. i. §. i. ista est quedā diuinatio nō necessaria. ideo dic secure q̄ nil erat edificatuꝫ. sed erāt facta aliq̄ ꝓparamēta vñ poterat fieri nunciatio. vt s̄. e. l. de pupillo. §. nūciationē. ibi inchoet. ꝛ ibi no. p glo. ꝛ s̄. e. l. i. §. ꝛ pōt. ꝛ ibi no. p Dy. nec ob. §. opus. qꝛ illud verū quantū ad hoc vt cōmittaī stipulatio de opere demoliendo. sed si tenes tertiā sol. quaz. s̄. dedi. istud ꝺrium nō ob. ¶ Tertio op. ꝛ videtur q̄ ter. fibiipsi cōtradicat. dicit em̄ q̄ res nō defendebatur. ꝛ sic ꝑsupponit reū absentē. postea dicit iudex iubet cauere q̄ cautio requirit ꝑsentiā ꝑsone cū stipla tio inter absentes cōtrahi nō possit. vt. j. de ver. obli. l. i. in prin. Do dicit gl. fateꝰ q̄ ē reus absens: tm̄ cogit eū iudex se ꝑsentare. ꝛ sic cauere pignoribꝰ captꝰ ꝛ mulcta indicta. vt instit. de satisda. tu. §. pe. ꝛ ō ven. inspi. l. i. §. quid ergo. ista est practica e istius. l. fm gl. qō an sit verū videbimꝰ. j. in. ix. ꝺrario. ¶ Quarto op. ꝛ videt q̄ ꝺ cōtumacē non interponaī primū decretū hoc mō. sed debeat actor mitti in possessionem rei vel iuris petiti. vt. j. ti. i. l. a quo fundū. ꝛ s̄. de pro cura. l. sed ꝛ hec. §. fi. Do. dicit glo. q̄ oportet reū cogi cauere. vt dictū est. s̄. §ꝫ si cogi nō poterit tūc deuenitur ad aliud remediū q̄ mittit actor in possessionē rei vel iuris qō petit. Aduertatis ex hoc apparet q̄ glo. intelligit istud prin. qñ ille q̄ agit cōfessoria non erat in possessione seruitutis. si em̄ esset in possessione ne frustra diceret glo. ipsum poni in possessionem in subsidiū. Dy. dicit hoc nō esse bene dictū. nā hic dicitur prius q̄ edificatū esset ꝛc. Ex quo apparet q̄ actor erat in quasi possessione seruitutis. vt. l. ꝛ si forte. §. sciendū. ꝛ ista est lec. Dy. f sepata a lec. gl. Istaz g lec. Dy. primo ꝓseq̄mur. ꝛ fm hanc ad. l. a quo fūdum. rīdet ipse. qꝛ ibi actor nō erat in q̄si possessiōe iuris petiti. ꝛ ideo si reus cōtumax ponit in trālatā q̄si possessionē. hic vero erat actor in quasi possessione iuris. iō in eo nō pōt transferri talis quasi possessio. sed grauaī qꝛ iubeī interponere cautionesᵍ de q̄ loquitur hic. ¶ Quinto op. tenendo lec. Dy. ille q̄ possidet nō pōt actionē in rē intentare. vt. j. vti pos. l. i. §. interdictū. ergo iste non potest agere ꝺfessoria. Do. illud verū est in actione in rē q̄ cōpetit in rebus corporalibus ꝛ p reb' incorporalib' in rē actio daī possidenti. vt. d. l. ꝛ si forte. §. sciendū. s̄. si ser. ven. ꝛ. l. vti frui. hꝫ §. si cui. s̄. fl vsufruc. pe. ita dicit Dy. ꝛ bene ꝓbaī instit. de acti. §. eque. Requirit tm̄ molestatio seu inquietatio ex pte eius qui cōuenit aliter cōuenire non pōt. vt inuit tex. in. l. vti frui. in fi. ꝛ si ser. ven. l. barū. ꝛ l. egi. ꝛ hoc tenet Jac. bu. in. d. §. eque. q̄ ipse sumpsit ex dictis Rof. in libellis sup actione confessoria. debz ergo fm hoc poni in libello q̄ reus inḋe merito repre hēdit a doct. licet leges allegate p glo. nō faciāt ad ppositū.

e Est practica. Et not. q̄ p istis iurib' etiā pōt agi vti possidetis. l. sicut. §. arista. si ser. ven. ꝛ vide in. l. fi. j. quo. bono. ꝛ no. in. l. i. C. vti pos. ꝛ in. l. i. in prin. ꝛ §. hꝰ. j. vti pos.

f Nec dy. lec. dy. ī pria pte. l. reportata. lec. glo. j. tam̄ saluat lec. gl. in. vij. oppositione. vide tm̄ qō. j. dixi i. vij oppositione istius partis Et ad hanc lecturā dy. vide bal. in auten. ei q̄. i. xiij col. de bo. auc to. iudi. pos. ꝛ ibi videtur inherere lec. Dy.

g Interponere cautōes Sed an alia sint remedia in casu huius. l. q̄ q̄ interponatur ista cautio. glo. j. in x̄. alias vī dicere q̄ sic. quā gl. dy. h ꝛ Cy. pꝰ eus videt reporbare. sz tu salua gl. industrie fm dominū Joh. hic quem vide.

h l. vti frui. et. l. loci. §. si quis mihi. si seruꝰ ven. fm Jnno. in ca. abbate. de x̄ bo. fig. adde l. si quis diuturno. si seruus ven. §. fi.

i Sexto op. Ad hanc oppositionē ego addo gl.in.l.a quo.ff.ti.i. lz ibi loquat qñ facta fuit missio in possessionē ipsi⁹ rei seruient⁹:nō iure fuitutis.vt h dī.quā etiā ita ītelligit bar.ff.ea.l.in.vij.op.t lati⁹ ō hocvide bar.in.ix.op.tvide qō ibi p⁹ eñ dixi. Et ista qō dic h bar.q nō audiat veniēs infra ānū tc.limita fm do. Jo.p id qō dic bar.ff.ea.l.i.i.q.nisi re⁹ potuisset ali⁹ q⁹ iudicō possessorio recuperare illā qsi possessiōz.qz tūc admittet reus infra annū ne reus impediat effectu pdat ius recuperā di illā qsi possessionē. vide tñ hic do.io. in.vi.collū. et qō infra dixi in.ix.op.t ibi bart.tenet ō⁹ riñ eius qō tenet h. t illud est verius fm bal.t ang.in d.l.si qs emptionis.§.sed t si qs.C.ō p scrip.xxx.an. t vide bar.ff. in.v.col.in fi. circa scōm.t ī l.is cui⁹.in fi. si ser.ven.sed lz bar.vt dixi hic et.ff.in.ix. op.hui⁹ partis videat ō⁹ rius fm bal. t angel.tñ re vera nō est ō⁹ rius.qz bart. h loquit qñ actor p⁹ erat in qsi possessione t revult infra annū petere revocari precedo. Sz bart. ff.in.ix.op. loqtur qñ actor prius nō erat in qsi possessione,vt not. bar.ff.in.ix.op.hui⁹ partis,t ita declarat ipse in decima oppo.hui⁹ partis ad fi.t cū bar.hic transit do.antho.in.c.i.in.vi.col.de eo qui mit.in pos.causa rei seruan. k Quodicū est grauatus.īmo videt pluri⁹ mū grauatus:ex quo efficitur de reo actor.t sic eo nō pbante agit confessoria absoluit vt prius fuisset ecōtra.vt no.bar.in fi.ij.op.in.vij. pte. l Minores dilationes. An quo ad alia t quo ad iurandū de calumnia.dixi in.d.§.si querat.lz quo ad ppositū bar.hic dicat q illa glo.iō est vera.qz tunc habet loco petitor⁹.vt hic in fi.ter. m Quia possessio. In lecturis antiquis nō habent ista verba.qz tc. cum seq.lra t bene iudicio meo. n Non releuat. No.q p possessionē ab onere pbandi.t vide barto.ff. in rem seruitutis nō releuat possessorē ab onere pbandi.t vide ea.l.in.ij.iij.t.v.cōtrarietate tertie partis. o Possessione fuitutis. Quādo quis dicat in possessione fuitut⁹ vi

de lati⁹ insti.de act.in.§.eque.per moder.in.v.carta.t qō infra dicaz. p p Habere depssam. Et p hoc vī q lec.dy.t eius opinio nō sit vera qz hic vt ipse dicit in casu hui⁹ leg⁹ nō posset edificare.nō tñ sequitur ergo est in qsi possessiōe seruitutis.vt hic dicit bar.t doc.īmo etiā cōtra eū facit.qz cōsiderato q qsi possessio seruitutis pdialis nihil relet seruientis. Aduerte qō dico in possessionē rei seruiē tis:nō dico iuris petiti.lz glo.hic ita dicat q illa lex hoc nō dicit.nā ibi p dic possessio trāsferenda ē tc. Ex hoc q dicit possessio:patz q loqtur de possessione rei seruiētis.qz in iure fuitut⁹ nō cadit possessio,p prie. Itē ī eo q dic trāsferēda est.g erat apud pmū t sic de possessione rei nō iuris:cū dñs nō possideat ius ō seipm cū sibi res sua non seruiat.vt.l.vti frui.si vsufruc.pe.t.l.in rē cōem.de serui.vr.prie. Sed certe ñdet glo.q illud fit in subsidiū.hoc nō placet.nam ibi dat possessio ō aliquē.iō qz nō defendit:nō ideo qz nō cauet.vt ibi dī in tex. Ista tñ glo.verum dicit in se,lz nō quo ad illā.l.vt dicā.ff.in.ij.q. Dicendū est ergo fm Ja.de are.t melius. Aut reus cōuent⁹ confessoria edificauit aliqd ō seruitutē quā actor sibi deberi dicit:ita q opus est aliq demolitione.t tunc fit missio in possessionē rei seruient⁹ vt postea debito tē pore possit fieri demolitio.vt.ff.dicā.t ita loqtur lex a quo fund⁹.t.§.de pcura.l.sed hec.in fi. Aut nil est edificatū ō debitā seruitutē:ita q in loco seruiēte nō est opus aliq demolitione.t tunc pcedit.l.nra.t hoc puto verū. Octauo op.tenēdo lec.glo.t videt q p primū decretū fiat missio in qsi possessionē iur⁹ petiti sicut in alijs realib⁹ fit missio in possessionē rei petite.vt.ff.qui.ex cau.in pos.ea.l.fulcinius.§.celsus. so. vī hic dicere glo.q istud.s.q hec missio in possessionē ad instar rei possessiōis corporalis est in subsidiū vt in ea pz.qō nil est.vt.§.dixi. Dico ergo q contra riū nō obstat ī imo ocordat qz fm premissionez hui⁹.l. fit missio in qsi possessionē iuris petiti. illud eñ qua si possidere fit p solā patientiā vsus.vt.§. de serui.l. pe. Sed hic reus inbet pati⁹.g actor ponit in qua si possessione iuris petiti.t hoc mō intelligit hanc.l. Inno.vt ex de eo q mit.in pos.cā rei ser.c.i.t hoc est clarū satis. Mono op.t vī q infra annū veniēs recupet possessionē.vt.C.de pscrip.xxx.an.l.si qs emptionis.§.lz t si qs.lz hic īnuit q nunq audiat r nisi de pprietate agendo negatoria g tc. Sol.possum⁹ dicere q hic fuit reus cōtumax post lit.cōtes. vel qsi t ideo nō audit nisi de pprietate.vt.C.vbi in rē act. l.ij.t hoc īnuit hic ter.dū dicit agere t⁹ eñ ante lit⁹ cōtes.nō dicit quis agere:sed agere velle r. vt.ff.rem ra.ba.l.amplius. Certe hec so.vera est.tñ multū restringit hanc.l.pterea est ō hanc.l.in x.idēq. vbi dicit agere vellet.t sic dicit ante lit⁹ contes. Elī alij dicunt q istud est iō qz reus latitabat⁹.t forte hoc voluit sentire glo.hic super verbo defenderet.certe hoc nō placet.qz si reus latitabat in hoc grauat:vt ō eū possit puenīn ad venditionē seu ad scōm decretū. vt l.fulcinius.§.i.qui.ex cau.in pos.ea.nō aūt ppter lape.§.de seruitu.de quo no.in.l.fi.ff.de dona.

q l.et si forte. Ad quod adde no.isti. de acti.§. eq. in prin.tertie carte.in fi.in x.extra glo. quero. t ter. in.d.§.i. limita vt ibi dixi.

r Cōtrariū nō.adde bal. in aut.ei qui in. vij. col. in x.mō quero C.de bo.au. iudi.pos.

s Jubet pati. Mo. qliter Innoc.hanc l. intellexerit t vide etiam ff.pri.contrario dy.etiaz hic firmat. qz in corporalibus h cautio succedit loco traditionis qua si possessiōis cū in ipsis vera traditio nō cadat.facit.l.

t Nō nunq audiat. Ad hoc adde bar.§.in.vi.oppo. t qō ibi dixi.

v Agere. Cogita qz forte non videt bene dictū.qz aliud est petere aliud agere.vt ptz in.l.cū papi.ibi.cui⁹ in agendo. C.de senten.

x Agere velle.dici pōt q alia rōe nō sit vera.qz si eēt anteq audiat tamē ter.pīsupponit eū audiendū agendo.sed ītellige qō hic auditur de pprietate:non de possessione.vt.d.l.ij.

y Reus latitabat. Sed istud cōiter nō tenet:nec etiam qō voluit dicere glo.in ver.defendere.vt etiā dicit bar.hic.t do.io.subdit tñ post ea do.io.qō not.in ista glo.intellecta. put refert bar. hic in ver. vnde oli tc.qz fm intellectū hui⁹ glo.in.l.ista esset casus singlaris limitās id qō dī in.d.l.si qs emptōnis.§.pe.de pscrip.xxx.an.videlicz q vbi fit missio in reali:ō cōtumacē audiri debet ptumax sup possessione re

cuperande si notat infra ānū. vt ibi.nā illud fallit si illud latitauerit. vt hic per Imol.quē vide. Et p hac opi.īmo posset optime induci.l.si is cuius.j.si ser.ven.ibi ꝛ nō ante.vbi de possessiōe nūq audiebat. ꝛ hoc tenēdo q ibi latitaret. vt ibi vī velle ter.lz bar.ō in.v.oppo.huius partis.vide tū vt ibi dixi.limita tū.d.§.pe.alijs duob⁹ modis. vt b p imol. quē omnino vide.

3 Oppositio est ẋa. et idē tenet bar to.in.l.is cui⁹ si serui.ven.ꝛ vide bar.j.e.l.in prima qō ne.ꝛ bal.ī auten.ei q.in.v. col. et lz cōis sit intellectus fm bar.ꝛ do. lod. b q iste dz audiri veniēs ad recuperandū possessionē in casu isto. tū fm do. Jo. nō esset absonū defensare de iure q in istis ī corporalibus sit spāle qō ñ audiat post īfra annū. qz ī eis non cadit vera traditio ex quo etiā b l.sic simplicit loq. adde q p hoc fac qō idē.§. prime in hac notabili oppositione dixi.

a Infra annū. sed fm. do. Jo. b Inno. in.d.c.i. de eo qui mit. ī possessionez. sentit q etiaz infra annū possit agi ad cauendū simpliciter. sed si veniret postea īfra annū possit petere postea reuocari ꝓcessum. ꝛ vide hic omnino do.io. quō ꝓcedat b ista practica. et ista practica bart. ꝓcedit qñ actor ī principio nō erat in q̄si possessione fruitur titatione p̄iuatur beneficio recupande possessiōis. hoc eiñ nō reperit. Alī alij dicūt q.l.si q̄s.§. sed ꝛ si q̄s. loquitur in realib⁹ actionib⁹ p quas vendicātur res corporales. sz in his fruitutib⁹ tps nō est limitatū; sed statuet arbitrio iudicis. ꝛ hoc sentit glo.j. ti. i.l.a quo fund⁹. Sed certe hec lex nō ꝓbat q statuatur certū tps ad recupandū possessionē. naz.l.a quo fund⁹. loq̄tur de tpe statuto ad agendū de ꝓprietate q̄ fit tpe scōi decreti. vt ibi ptz. et dicā.j.in.iiij.q. Alī dic q opositio est veraꝫ ꝛ q b lex debet determinari p.l.Ōriam. s. q reus veniens infra annū a recuperet illā quasi possessionē iuris petiti transłati in aduersariū. vt tenet dy. hic. ꝛ.j.ti.i.l.a quo fund⁹. ꝛ.§ dixi. q idē tenet Rof. in libellis sup actione cōfessoria. ꝛ Inno. ex de eo q mit. in pos. cā rei fuā. c.i. Erit ergo practica ist⁹. l. aliter q̄ gl. dixerit. s. q iudex iubebit cōtumacē cauere. vt hic dī. tū nō coget eū ponere cautionē infra annū. qz cuz a.l.sibi detur illa dilatio aduenīente die ꝛ oblata satisdatione faciēdi reuocari illū iussum interim nō dēt posse inquietari. vt. C. de iure delib. l.fi.§. donec. ꝛ.§. si cer.pet.l.lecta. Finito aūt anno cogēt cauere: ꝛ sic actor efficiat iuris possessor. vt.d.l.si quis emptionis.§. ꝛ si q̄s. ꝛ.§. si serui.ven.l.hanc. vel si forte reus latitaret post ānū poterit q̄uenīri ad scōm decretū. vt.j. dicet. Possemus etiā dicere q infra annū cogat cauere sub hac tū exceptione: q si infra annū venerit ad defendēdū q cautio euanescat. ar.j.ti.i.l.p̄tor.§.i. ꝛ.l. q̄ vias.§.i. qō satis admitto. ꝛ hoc mō pōt ꝓcedere glo. cum in realibus fm verā opi. missus infra ānū efficitur possessor. lz reuocabiliter: ita hic caueat. lz cautō fit reuocabilis. ꝛ hoc plus placet. Decimo op. b ꝛ videt q aliter interponat p̄imū decretū ꝺ ꝺtumacē. s. mittendo in possessionē bonoꝝ. vt.§. si ser.ven.l. is cui⁹. So. glo. b videt dicere idē qō.§. q illud verū in subsidiū q̄ nō pōt cogi ad cauendū qō nō placet eadē rōne q̄.§. dictū est. non eiñ est subsidiarū remedium illud. Aduerte qz hec glo. itelligit. l. illā q̄ ꝓ seruitute agit realī actiōe. Alia so. ponit gl. ibi. s. q ibi agebat psonali actione ꝓ seruitute cōstituenda: hic realī. ꝛ ita tenet ibi. ꝓ quo facit lra ibi: dū dicit cōstituisse ꝛc. Ista so. nō videt vera. q agitur actiōe psonali ad certā spēm. ꝛ in illa tū specie fiebat missio ꝛetiā fm hec iura. arg.d.l.fulcinius.§. celsus. ꝛ doc. hoc tenent in.l. cōsentaneū. q̄ cū hic agit ꝓ seruitute videt idē iuris. siue agit realī siue psonali. Preterea ibi loq̄tur exp̄sse in seruitute ia cōstituta. qō pz ex princ. fl⁹ius. l. qz dicit q familia ꝓhibebat. q̄ ia erat fuit⁹ cōstituta. Itē ptz ex fi. l. ibi qz ꝓhibet ꝛc. Preterea pz ex ti. in quo est illa lex situata. s. ī materia realiū actōnū ꝓ seruitute. Alij vero dicūt q verū est q ibi agebatur reali: sed cōuent⁹ latitabat vñ fit missio in omībus bonis. vt. l. fulcini⁹. §. celsus. ꝛ.§. itē videamus. j qui. ex cau. in pos. ea. ꝛ hoc multi tenēt. q lz sit vex in se: diuinare tū est. dic q̄ q aliqñ q̄s agit ꝺfessoria ꝓ seruitute tū: nec aliqō interesse ꝓtendit ꝓhibitionis sibi facte. ꝛ tūc ꝓcedit ista. l. ꝛ ea q̄ dicta sunt. §. Aliqñ agit cōfessoria ꝓ seruitute: ꝛ ꝓtendit interesse ꝓhibitionis sibi facte. ꝛ tūc fit missio in oībus bonis. sicut si ageret actione psonali ad pecuniā. hodie ẋo ꝓ mensura debiti declarati. vt in aut. ei q. ꝛ ita loq̄t⁹ l. cōtraria. q aūt in cōfessoria habeat rō interesse ꝓbatur. §. si ser.ven.l. ꝛ si forte. §. fi. ꝛ.l. loci cor⁹. §. si fundus. ꝛ.§. in cōfessoria. ꝛ.§. e.l.i. in fi. Et ergo prefec⁹ si nō erat. q: tūc poterat cogi incōtinēti et quo veniēs infra ānū nō audiet ad reuocandū ꝓceptū. vt ipse not. §. in. vi. oppo. ꝛ cū doctrina bar. simplr transit do. antho. in. d. c. i. de eo qui mit. in pos.

b Decimo op. vide etiā late bar. in. d. l. is cui⁹. ꝛ oīno bal. in. d. aut. ei qui. in. vi. col. ꝛ in. xij. col. q̄liter aūt interponat p̄imū decretū in negatoria. vide ibi bal. i. xiiij col. ꝓ bart. j. pri. col.

dicta per modū distinctionis recolligam⁹ duo sunt videnda. primo qualiter ad p̄imū decretū f ꝓcedat cōtra cōtumacē in nō defendendo cū agitur ꝓ seruitute. scōo qualiter ipsi cōtumaci post decretuz interpositū succurrat. Circa p̄imū dicaut agitur psonali ꝓ seruitute ꝺstituenda. aut realī ꝓ seruitute iā ꝺstituta. primo casu aut reus latitat ꝛ mittit actor in possessionē oīum bonoꝝ. aut nō latitat: ꝛ mittitur tātuz in quasi possessionē iuris petiti. sicut si ageret actiōe psonali ad certā spēm. ar. j. qui. ex cau. in pos. ea. l. ful cinius. §. celsus. ꝛ.§. itez videam⁹. ꝛ.d.l. is cui⁹. si ser. ven. fm lec. glo. facit qō no. per Ly. quō ꝛ qñ iudex. l. cōsentaneū. Scōo casu qñ agit realī. tūc aut actor agit ꝓ seruitute ꝛ etiā interesse ꝓhibitiōis ꝓtendit ꝛ fit missio in quasi possessionē iuris petiti. ꝛ etiā in oībus bonis. vt. d. l. is cuius. fm verā opi. hodie vero ꝓ mensura debiti declarati. aut agit ꝓ seruitute tū vt dictū est. ꝛ tūc aut actor erat in q̄si possessiōe iuris petiti. ꝛ tūc primū decretū erit q iudex reū iubeat cauere. vt hic dicit fm lec. dy. aut nō erat in q̄si possessione iuris petiti. ꝛ tūc si ad cōstituendū actorē in. d. q̄si possessiōe requirat aliq̄ edificatio vel demolitō in loco seruiente: ꝛ mittet in possessionē rei que dī fruitutē debere. vt. d. l. a quo fund⁹. j. ti. i. aut hec non req̄ritur ꝛ fit missio in q̄si possessione iuris petiti iubendo reū cauere. vt hac. l. dī. et supra dictū est in fi. vij. op. fm Inno. in. viij. op. ꝛ hoc verū reo nō latitāte. nā si latitat semp pōt fieri missio in oībus bonis sicut in alijs realib⁹. vt. d. l. fulcini⁹. §. celsus. ꝛ.§. itez videam⁹. Circa scōm cū q̄rit q̄liter reo cōtra quē interpositū est primū decretū succurrit. dic aut actor agebat personali ꝛ qñcūq rediens ante interpositionē scōi decreti audit. vt. l. cū ꝓponas. ꝛ aut. ei q. b C. de bo. auc. iudi. pos. ꝛ.j.ti.i.l.si finita.§. postea autem aut agebat realī. ꝛ tūc aut actor erat ī q̄si possessiōe iuris petiti. ꝛ tūc reo nō succurrit nisi vt de ꝓprietate. ꝛ hoc fm dy. Ratio qz modicū ꝑiudiciū patitur ꝛ decretū iudicis nō rescindit nisi ꝓpter enorme dānū. vt.§. de mino. l. si ex cā. in prin. aut nō erat in quasi possessione iuris petiti. ꝛ tūc aut fuit ꝺtumax postlit⁹ cōtes. vel q̄si: ꝛ nō audiat nisi de ꝓprietate. vt. l. ij in fi. C. vbi ī rē act. ꝛ. C. quō ꝛ qñ iu. l. ꝺsentaneū. aut fuit ꝺtumax ante lit. ꝺte. vel q̄si. ꝛ tūc īfra ānū audit de possessione. postea vero solū de ꝓprietate. vt. l. si q̄s emptionis. §. fz ꝛ si q̄s. C. de p̄scrip. xxx. ann. ꝛ ita pōt intelligi hic. ꝛ hec sufficiant circa Ōria prime p̄t⁹

Et venio ad scōam ptem. ꝛ ista pars intelligit in eo q̄ agit negatoria. ꝛ nō erat in quasi possessiōe libertatis. ꝛ hoc fm oēs. ꝛ hoc ideo. qz si dicerem⁹ ipsum esse in possessione libertatis: ia aduersario incūberz onus ꝓbatiōis. nō ergo transfertur in eū ꝓpter contumaciā. fz hic dicit in aduersariū transfert. ergo manifeste ꝺcluditur q ipse nō erat in q̄si possessione libertatis. His ꝓmissis primo op. ad primā partē sic. hic dicit q idistincte dz cauere op⁹ nouū se nō nūciaturū. Cōtra nunciatio pōt fieri ex pluribus alijs causis q̄ ex cā seruitutis. vt.§. eo. l.i.§. nūciatio. ꝛ.§. e.l. de pupillo.§. sert⁹. sed si reus cōtumax in negatoria ꝓhibet nunciare ex oī cā: seqūtur q cōtumacia in vno nocebit in alio: circa qō nō deliquit qō esse non debet ꝺ. l. ꝺtumacia.§. cōtumax. j. de re iudi. ꝛ.j. ō statulibe. l. statuliberos.§. stichus. Rū. fateor Ōriuz. s. q̄ iste ꝓhibetur nunciare solū i ex cā eius seruitutis in qua fuit cōtumax ꝛ alijs causis pōt. ꝛ ita debet b

c Fiebat missio. In Ōriuz videt casus ī .l. quānis. §. vt in pos. leg. ꝛ.l.i. ꝛ ibi bar to. j. ex q. cau. in pos. ea. ꝛ b adde bar. in. l is cui⁹. ꝛ seq̄t simplr do. antho. in. d. c. i. ꝛ Imol. ī l. fi. j. e. fi. vi. colū. j ti. i.

d Diuinare tū nō est. īmo nō est diuinare. q: ibi ter. aperte dicit. finaūt ptātes faciebat ne se cū agi posset q̄ ꝓz q ibi la tebat. l. fulcini⁹. §. q nō sit ꝛ ptz. q: ibi i reali fit missio ī oīa bōa: sicut fit ꝺ lati tantē. nec ob. de interesse. q: illud in fi. ponit in cōditione non assertiue.

e Ratio interesse. In cōfessoria hr rō interesse. et ꝓ bal. ꝛ imol. ꝛ est ter. in. l. si q̄d. C. de fui. ꝛ bar. in. l. fu minū. i fi. j. e.

f Ad primū decretū. Nota formā primi decreti in iurib⁹ i corporalib⁹. De secūdo aūt decreto vide. j. e in. iiij. q. quid aūt in vsufructu vel vsu q̄ liter decretū interponatur vide oīno. j. e. l. in. vij. q. et

multis' aliis iuribus pso nalibus ⁊ rea lib⁹. vide ibi vsq; in fi. hu ius.l.⁊ not.⁊ hic adde de primo decre to.§.restat.ꝛ fi.q̃d si agat confessoria.

g Vlt demo litio.adde qꝺ ipse no.in.iiij oppositione. secunde ptis ⁊ ẽt qꝺ no.ĩ.ii ij.q.⁊ etiã in l.is cuius.

h Et auf.ei qui.vide bal. in.d.auf.ei q̃ in septĩa col. in ver.oppo. q̃ fiat missio ꝛc.⁊ vide.s.i vi.opp. ⁊ qꝺ ibi dixi.

i Nunciare solũ. Cõtra ci in vno non debet nocere in alio. adde qꝺ no.bar.in l. cõsentaneũ in vlti.col. C. quõ ⁊ quan do iudex. ⁊ ẽ bona gl.in.c. i.ꝺ dolo ⁊ cõ tu.in.vi.secus qñ esset cõtu macia vniuer salr respiciẽs totũ. vt p gl. in cle.i.de do lo ⁊ cõtu. facẽ qꝺ not. Inn. in.c. ecclie. el ij.de elec. fm do. Io. vide bal.in.l.si ser uus.vi bono rũ rap.

k Scꝺo.op.q̃ liter fiat mis sio in posses sionẽ in nega toria ꝺ cõtu macia. p bal. in auf.ei qui. in.xiij.colũ.p do.antho.in d.c.i.de eo q̃ nunt.in pos.et p Spe. de se cũdo decreto §.videndum.

intelligi ne pena egrediat delictũ. vt.l. rescriptũ. de his qui. vt indig. ⁊ q̃ cõtumacia in vno non noceat in alio. notat Spec. de citatione. §. viso. ver. itez licz ⁊ ver.seq. ⁊ Inn. ex de testi. c. cũ olim. in fi. Scꝺo op. ⁊ vr q̃ actor sit mittend⁹ in quasi possessionẽ rei in qua dicebat sibi seruitutez deberi. vt.j.ti.i.l.a quo fund⁹. ⁊ licet ibi loquat in cõfessoria: tñ de iure idez est in negatoria. vt hic. in ver. idẽq; ecõtrario ꝛc. Et ideo sol. vt. s. q̃ si ad pstituendũ actorẽ in quasi pos sessione libertatis req̃ratur aliq̃ edificatio vel demo litio in pꝺio dominãte in ipsa fieret missio. vt ibi. vel iudex iubet cõtumaciã cauere. vt hic dr. qꝺ est idem dicere ac si diceret pono te ĩ q̃si possessionẽ libertat; vt dictũ est. oĩa ergo q̃ supra dicta sunt in cõfessoria habẽt locũ in negatoria; put ad eã possunt adapta ri. ideo oppositiões q̃s infra formabo erũt cões ad cõfessoriã ⁊ negatoriã. Tertio op. ad vltimuz di ctũ ⁊ videt q̃ alia sit forma cautionis. nã in cõfesso ria debet caueri q̃ nõ impediet l eũ vti seruitute. in ne gatoria debet caueri q̃ seruitute nõ vtet. vt.l.pe. de aqua quoti. ⁊ esti. ſz hic dat alia forma cautionis. g ꝛc. So. quedã est forma cautionis ĩplicita ⁊ vniuer salis ad oẽs ꝟsututes: ⁊ de illa loq̃tur ꝺrium. quedã est forma cautionis explicita ⁊ pticularis. ⁊ iste sunt plures ⁊ diuerse fm diuersitatẽ ꝟsututis. Alia eñ est forma in ꝟsutute altius nõ tollendi. vt h. alia in seruitute oneris ferendi. vt.s. si ser. ven. l. haz. ⁊ sic de singulis in ceteris ꝟsututib⁹ ⁊ enumerare p singulas laboriosum est potius q̃ subtile. Enũ pono cã euidentioris intellect⁹ in seruitute calcis coquẽde ⁊ are ne fodiẽde de q̃ loq̃tur. l.i. in fi. cũ. l. seq. §. de serui. rus. pre. Si cautionẽ velit q̃s interponi ĩplicite siue agatur cõfessoria: siue negatoria erit forma vniuersalis de qua supra dictũ est. ⁊ loq̃t. d. l. pe. de aq̃ quoti. ⁊ esti. Si vero q̃s velit cautionẽ iterponi explicite: tũc explicant ⁊ noĩantur actiones. alias actus p quos veniat alias ꝺtrauenit; ⁊ erit in seruitute pposita calcis coquẽde ⁊ arene fodiende: totũ ecõtra ad id qꝺ dicit in. l. nra. nã ei qui agit cõfessoria. ⁊ sic est. vl' ponitur in q̃si possessione ꝟsututis: pstabit q̃s cautiõez se opus nouũ nõ nũciaturũ nec edificium facturum quo ĩpediat illuz coquere vel fodere. Rõ. qꝛ p hoc ĩpediret vsus seruitut;. ⁊ sic id qꝺ in. l. nra dicit in negatoria: erit in casu isto in ꝺfessoria. ⁊ econuerso ei q̃ agit negatoria. ⁊ sic poneret in q̃si possessione libertatis: debet cauere q̃s se nõ foditurũ vel cocturũ ꝛc. ⁊ sic nõ facturũ aliq̃d cõtra libertatem. apparet g̃ q̃ iurisco̅sult⁹ ponit in hac. l. formã cautionis singularẽ ⁊ explicitã: nõ vniuersalẽ ⁊ iplicitã: hoc est oĩa cõprehendentẽ. Quarto op. ⁊ videt q̃ hec cautio ñ debeat coartari hoc tpe donec egerit ꝛc. sed debeat esse ppetua. vt.s. si ser. vẽ. l. haz. Pro hui⁹ sol. dic q̃ p iſtis seruitutib⁹ q̃ñ pstatur cautio post diffiniti uã sniam. q̃ñ ante sniaz diffinitiuã. primo cãu aut post sniam lataz in petitorio: ⁊ cautio est ppetua. vt d. l. harũ. aut post sniam latã in possessorio: ⁊ cautio limitat tpe donec ꝺ pprietate aliud ꝺstabit. vt not. j. de iti. actuq; prima. l. iij. §. in hoc interdicto. Scꝺo casu q̃ñ prestat cautio ante sniaz. ⁊ tũc aut iudiciũ agitur ptib⁹ nõ existentib⁹ in cõtumacia: ⁊ cautio limitatur tpe donec iudiciũ durauerit. vt. l. pe. j. de aq̃ quo. ⁊ esti. ⁊. no. j. de iti. actuq; prima. l. i. in prima gl. magn. aut vna partiũ est cõtumax. ⁊ tñc habet locũ hec lex ⁊ ea q̃. s. dixi. qꝛ limitat tpe. s. donec egerit ⁊ de pprietate docuerit: in casu tñ minori tpe limitat. s. si infra annũ ad defendendũ venerit. vt supra dictuz est in prima pte hui⁹. l. in. ix. ꝺrio ⁊ se. Quinto op. m q̃ cõfessoria ꝺz ꝓponi verbis affirmatiuis. ⁊ negatoria verbis negatiuis. vt. s. si ser. ven. l. ij. ſz in. l. nra est totũ ecõtra. qꝛ in prima pte ille q̃ asserit sibi seruitutẽ deberi: agit cõfessoria verbis negatiuis. in scꝺa pte agit negatoria verbis affirmatiuis. Bol. d. glo. in verbo ageret. ⁊ etiã dicit glo. in ꝟbo egisset. fateꝛ ꝺriũ. qꝛ aliq̃ cõfessoria ꝓferet verbis negatiuis. vt in seruitute altius nõ tollendi. ⁊ sic reprobat opi. Pla. in. d. l. ij. in princ. ⁊ tangit hic in scꝺa glo. Jac. bu. inst. de acti. §. eque. tenet opi. Pla. qꝛ semp ꝺfessoria ꝓponit verbis affirmatiuis. nã debeo dicere ĩ libello: dico q̃ mihi ius est q̃ altius edes nõ tollas. sic negatoria verbis negatiuis. naz debeo dicere q̃ tibi ius nõ est quo posses ꝓhibere me alti⁹ tollere. ita dicit ipse. sed ad hanc. l. non rñdet. Quid g̃ dicemus: dico sic ꝺcordando opi. aut ꝺsideras verba q̃ in libello exprimũt. aut ea q̃ a iure tacite subintelligũtur. primo casu verũ dicit glo. vt hic. ⁊. d. §. eque. ĩsti. de acti. Scꝺo casu vt si queris de his verbis q̃ debent referri ex necessitate ad psonã ipsi⁹ actoris hoc est de medio: ex quo concludit in actione ꝓpposita. ⁊ illud tacite inest etiã si nõ exprimat. exẽpluz in alia materia. dico q̃ mutuaui tibi centũ: q̃re peto te cõdẽnari ad restitutõnẽ. hic deficit mediũ ex quo resultat actio. s. obligatio. non em̃ dicit in libello q̃ sis obligatus. ⁊ tũc istud a. l. subintelligit. vt no. p doct. in. l. edita actio. C. de eden. ⁊ tũc in ꝺfessoria semp sunt ꝟba affirmatiua. nã agi q̃s asserẽs sibi ius ꝟsutut; cõpetere. In negatoria semp sunt ꝟba negatiua. nam semp negat aduersario ius cõpetere. ita loq̃tur. d. l. ij. §. si ser. ven. ista fuit opi. Pla. in. l. nra. ſz ego dico in libello ius vicino nõ esse altius edes tollere. h oc deficit mediũ ꝺcludendi: qꝺ a iure subintelligit ꝺ necessitate. s. q̃ mihi ius est ne edes alti⁹ tollas. ex hoc seq̃t q̃ tibi ius nõ est alti⁹ tollendi. Vz ꝺ hoc instat fortiter. nã ctiã in negatoria mediũ p qꝺ cõdudit potest ꝓponi vel tacite intelligi ꝟbis affirmatiuis. vt hac. l. ꝟ. idẽq;. possum em̃ sic cõcludere q̃ mihi ius p hibendi est te vti seruitute. iõ ago ꝺ te negatoria. vt exp̃sse. pbar. §. si vsufruc. pe. l. vti frui. Ad qꝺ rñdeo ⁊ hic aduerte. sicut ars logicoꝝ ꝺz maiorẽ ⁊ minorẽ ⁊ ꝺclusionẽ: ita libellus ꝺcludens in hac materia. Modo maior ꝓpositio est q̃ in cõfessoria q̃s dicit se dñm pdij dominant; in negatoria dicit se dñm p dij qꝺ negat seruitutẽ debere. vt. s. si vsufru. pe. l. vti frui. si ser. ven. l. ij. §. i. ⁊. l. si forte. §. hec autẽ actio. ⁊. l. loci. §. cõpetit. si ser. ven. Eñ ista prima maior ꝓpositio in vtroq; libello apponit verbis affirmatiuis asserendo se dñm. Scꝺa minor ꝓpositio ex qua sequitur ꝺclusio in cõfessoria: semp ꝓponit vel tacite subintelligitur verbis affirmatiuis. qꝛ dico tacite mihi ius est. In negatoria semp verbis negatiuis. qꝛ nego aduersario tale ius esse. Ex hoc seq̃tur postea cõclusio ⁊ si dicis ĩmo iurisco̅sultus vtit ꝟbis affirmatiuis in negatoria. s. q̃ mihi est ius ꝓhibẽdi. vel te inuito edificandi. vt hac. l. dr. Dico q̃ istud nõ est mediũ ex quo ꝺcludit: sed est ipsa ꝺclusio. nã ideo: qꝛ nego te habere ius seruitutis. iõ seq̃tur me habere ius ꝓhibẽdi. ⁊ sic ista obiectio nõ obstat. ⁊ p̃dicta ꝟba de medio ꝺcludendi: qꝺ respicit ius. Oportet etiaz q̃ in hoc medio ꝺcludendi inseratur factũ quoddã ex pte rei. s. q̃ me actorẽ turbat ⁊ inquietat in dicto iure seruitutis vel libertatis: verbo vel facto. vt dixi. §. ver. ꝺtrario. ⁊ hoc semp fit affirmatiue. ⁊ hec de minori secunda ꝓpositiõe ꝛc. De tertia. s. de ꝺclusione[n] dico q̃ in cõclusione q̃dam ponunt q̃ veniũt expedienda p iudicẽ. vt declaratio q̃ ius debeat vel nõ debeat. vt. l. ficuti. §. si quera. §. si ser. ven. ⁊ hec cõclusio poterit fieri in cõfessoria semp verbis affirmatiuis. vt p eto p vos declarari tale ius mihi inhiberi: vel talem seruitutez mihi cõpetere. vt. d. §. si quera. Potest etiã q̃ñ fieri verbis negatiuis vt in seruitute alti⁹ non tollendi et in alijs seruitutibus negatiuis. ⁊ sic ver. sed qualiter in seruitutibus ꝛc.

l Non ꝓdiet. Ad hoc adde que dixi post bar. §. ea. l. in. iiij. oppo. prime prj

m Quinto op. ⁊ ad hoc vide q̃ no. instit. de acti. §. eque. in scꝺa carta. Adde no. per doct. et maxime p do. Io. in ca. examinata. ꝺ iudi. ⁊ bal. in auf. ei qui. in xiij. colũ. per spe. de causa pos. §. in ꝺfessoria. p totuz ⁊ vide q̃ dixi in fi. hui⁹ op. ⁊ per bart. in l. de seruitutibus. ⁊ i. l. harũ. si ser. ven. ⁊ per Inno. ⁊ cano. in ca. abbate. de ꝟborũ sig. in q̃bus locis habetur forma libelloꝝ. et h per Imol. et moder. ⁊ vide q̃ dixi ĩ fi. hui⁹ opp. bar to. in. l. qui in aliena. §. fi. ꝺ neg. gest. et libellũ ⁊ materiã in cõfessoria ⁊ negatoria. vid. per ange. in repetitõne. l. si q̃s vi. in. §. differentia. in. v. ⁊ vi. carta. ꝺ acquir. pos. ⁊ ẽt plura ponit ĩ materia ꝺfessorie ⁊ negatorie.

n De cõclusione. Nota modũ cõcludendi in libello. adde bar. in. l. certi conditio. in prin. ⁊ vide circa fi nẽ hui⁹ col.

o petitur interesse. Et de isto interesse vide in.l.loci co:p⁹.§.in cõfessoria.si serui.ven.ꝛ bar.§.in.ꝛ.op.prime part⁹.ꝛ bal.in.l.si q̃d.C.de ser.

p Satis patet. Et p̃dictis satis patet q̃liter debeat formari libellus ꝛ sñia in cõfessoria ꝛ negatoria.adde.l.qui in aliena.§.de neg.gest. quã allegat bal.in rubrica.C.de vsu.in vlti.verbo.bal.in.l.i.in.vi.col.C.vti pos.dic̃ q gl. in.l. aurelius §.centũ. de liber.lega.formatlibellum in negatoria ꝛvide.§.i p̃ci. huius op. ꝛ que dici.ibi q Jn.vij.oppo. Et statim dicã p⁹ bart. in.ij.oppo.

r Incumbit onus. Vide q̃ dixi post bar.ī primis contrarijs.et q̃ no.insti.ō acti.§.eque.ī quarta carta ꝛ ange. in repeti.l.si q̃s.in §.ofia.de acqui.pos.in.v. ꝛ.vi.carta.

Et aduerte q licet bart.ī p̃in. hui⁹ tertie part⁹ ꝛ ẽt §.ea.l. in tertia op. prime partis.dic̃ q tertia ps que est finalis h⁹ .l.nõ debeat fm oy. referri ad primum casum huius l.sed ad scõm ꝛ hoc etiã refertur.§. i p̃ci.hui⁹.l. per bart.eo.q in p̃in.huius.l. agens cõfessoria erat in possessiõe.vñ iam trãslatus erat onus p bandi in aduersariũ. Si ergo p cõtumaciã aduersarij ipse aduersarius incipiat sustinere ptes actoris ad hoc vt debeat ꝓbare.ꝛ istud onus probationis in eũ transferret. vt hic in fi.huius.l.ideo hoc nõ põt adaptari ad principiũ hui⁹.l.q ꝛ etiã sine cõtumacia aduersarij. q agens erat in possessione translatũ erat onus ꝓbandi in aduersarium. Jta sentit Oy.exꝓesse in dictis locis.ꝛ est satis bona.q nõ vidẽt bene locuti.q ista q̃si possessio seruitutis quasi nihil operatur:nec p ipsam transfertur aliqõ onus ꝓbandi in aduersariũ. vt ipse idẽ bar.tenet in hac.ij.oppo. h ꝛ.j.in tertia quarta ꝛ q̃nta op. Jdeo bene põt finis hui⁹.l.etiaꝫ adaptari ad primũ casum.ꝛ hoc est de mente ꝛ do. Jo.hic. etiam

s Seruitus cõpetere. Tenet Jrij spec.de cã pos.§.in cõfessoria.x.sed iste negans. t Dominiũ veniat. Adde bar.post gl.in.d.§.si q̃ratur.fallit nisi in cõtumace hoc allegante p istã.l.fm bald.in auc. ei qui. in.xiij.col.cuius verba notabis. v Sed ille qui est. Adde oĩno no.per Jnno.in.c.abbate.in glo.magn̄.de ver.sig.ꝛ do.an.in repe.c.p

uenit.de cens. x Eodẽ mõ. Aduerte.q he dubitatiõ est ꝛ op. bar.possunt habere locũ qñ agens cõfessoria allegaret ꝛ ꝓbare vellet se a principio fuisse in q̃si possessione seruitut⁹:ꝛ sibi cõstitutã fuitu.qñ cũ a me non possit ꝓbare se esse in q̃si possessione seruitutis quin in cõsequẽtiã ꝓbet se esse in possessiõe p̃dij dominant⁹.l.i. cõ.p

ba.l.siue pos.sustiere.g̃ ptes rei l'actor⁹ quo ad ꝓbationẽ nil releuat.sed hic dicã ꝑ.g̃ ꝛc. Sol.ille q̃ agit ofessoria duo habet ꝓbare.s.se dñm ꝛ seruitutẽ ipositam.sed q̃si onus ꝓbandi transferr̃ in ptem aduersam:tunc ipse incipit sustinere ptes defensoris: ꝛ releuar̃.q nõ habet necesse ꝓbare dñiu m.seruitutem aũt ipositã esse debet ꝓbare.q intentio aduerse pt⁹ est fundata de iure cõi.nõ tñ oz ꝓbare eñ q̃ seruitutem iposuit fuisse dñm. Jdẽ dico in negatoria ergo onus ꝓbandi.q transferr̃ de vno in aliuz est solum quo ad dñiuz. ꝛ sic lz q̃s sit in q̃si possessione fuitut⁹ ꝓpterea nõ p̃sumit̃ seruitus cõpetere s.ꝛ hoc voluit hic dicere gl.ꝛ exꝑssius.§.si ser.ven.l.sicuti.§.si queratur. Jstud dictũ gl.lz in se satis sit notabile. tñ nõ videt̃ verũ.nã cũ in hoc casu dñium veniat t in iudicio incidenter:ille qui possidet p̃sumit̃ dñs. vt.§. famil.her.l.i.ꝛ q̃ no.de cõdi.insti.l.q̃dam in suo.in fi. glo.ꝛ etiã p̃dicta no.p Cy.q̃ fit lon. cõsue.l.ij.in.iiij. q.principali.in fi.ij.q. Sed ille q̃ est v in quasi possessione seruitutis:de necessitate sequit̃ q est in possessione p̃dij dominant⁹.vt.§.cõia p̃di.l.i.ꝛ j.devsu.l.si aliena.§.i.ꝛ de ver.sig.l.q̃d aliud.merito p̃sumit̃ dñs. Eodẽ mõ x si ageret negatoria si ess̃ in quasi possessione libertatis ꝓbando se possessorẽ predij fuient⁹ p̃sumeret̃ dñs.ꝛ sic etiã si ageret̃ cõfessoria ꝓbando se esse in quasi possessione fuitutis ꝛ p̃dij dominantis p̃sumit̃ dñs:ꝛ sic in ꝓbatione dñij nil releuat sustinere partes possessoris. Jstud aũt q̃ gl. dicit q nõ habeo necesse ꝓbare eñ q̃ cõstituit fuisse dominũ leg⁹.nõ ꝓbar̃:nec puto verũ.debet ꝓbari ipsuz fuisse dñm vere vel p̃sumptiue.s.q possideat.vt dictum est. Quid ergo dicemus y.dico q sustinere ptes possessoris ꝓdesset in hoc.q actore nõ ꝓbante vincit q̃ possidet.ꝛ sic actor q̃ in priori iudicio fuerat re⁹ habet necessitatẽ ꝓbandi.ꝛ ita loquit̃.d.§.si querar̃ ꝛ expressius si vsufruc.pe.l.vti frui.§.i.sed si agẽs negatoria probasset de iure suo.eodem mõ reus debz ꝓbare fuitutẽ:sicut si ageret.ꝛ hoc quo ad ꝓbatõez quo ad alia bene ꝓdest ꝫ.vt no.in.d.§. si queratur.

Tertio ꝫ a istud op.q̃si est in quasi possessiõe seruitutis onus ꝓbandi libertatẽ transfertur in aduersam ptem.vt.§.de ꝓbar.l. circa.ꝛ.l.liberis.in fi.j.de libe.cã.ꝛ C.de ꝓba.l.vis eius. Jo.istã opp.formatglo.§.si serui.ven.l.sicuti.§.si querar̃.ꝛ nõ soluit.ꝛ eã formatRof.sup actione negatoria.ꝛ soluit sic. dicit ipse nõ est cõtra.imo idẽ.q sicut in seruitute reali p̃sens quasi possessio trãsfert in aduersaz ptem onus ꝓbãdi vt ꝓbet se dñm.ita ī seruitute psonali si detiobstãte cõtumacia rei habet necesse ꝓbare de seruitute:ꝛ q̃si possessione.quã allegat vt h no.bar.nõvr in ofequẽtiã releuat⁹ p cõtumaciaz ad uersarij ab onere ꝓbandi dñium. Sed põe q̃ agẽs nõ erat in q̃si possessione ꝑuitut⁹ quo ca su etiã sibi dicetur possidere.l. vti frui. cũ.l.seq.in fi. si vsufruc.pe. ꝛ hic in p̃in. fm glo.nã cũ tũc nõ habeat necesse ꝓbari q̃si poss. seruitutis:ꝫ solã cõstituti onẽ seruitutis quã ꝓbatio nẽ non est necesse ꝓbataz esse in q̃si possessione p̃dij dominantis: cũ ab hac ꝓbatione dñij q̃ fit ꝓbando se possessorez vt hic dicit̃ bart. releuat̃ per cõtumaciã rei. ꝛ fillit agens negatoria q̃ habz intentionem suã fundataz

er p̃sumptione iuris q̃libet sit libera ꝓpter cõtumaciã rei releuatur ab onere ꝓbandi dñium vel pos.p̃dij seruientis:er q̃ resultasset dominí ꝓbatio.vt hic no.ꝑ glo. ꝛ bar.ꝛ gl.in.d.§.sed si querar̃. imo fortius dicit bal.in.d.auc.ei qui.in.xiij.col.q in casib⁹ in quib⁹ i hac l.reus cõtumax efficitur actor.lz ꝓbet se possidere ex tali possessione nõ erit ꝓbandũ dñiuz ꝑ hanc gl.si ẽ verum.q̃ est notandũ. imo tñ hic glo.in ver.egisset.videt̃ tenere q sufficiat ꝓbare possessionem.

y Quid ergo dicem⁹. Vide bal.in.l.sicut.la prima.C. de libe. cau. vbi videt̃ velle q si q̃s bona fide sit in pos.q̃si serui releuet̃ ab onere ꝓbandi.secus si mala.vt intelligit glo.in.d.§.sed si querar̃.

z Bene ꝓdest. Ego dixi in.d.§.si q̃ratur. an hoc sit verum.

a Tertio cõtra. Ex istis op.vsq; ad ver.vi.op.meli⁹ q̃ alibi habes q̃si quasi pos.alicui⁹ iuris transferat onus ꝓbandi in aliũ:ꝛ q̃si quasi possidentẽ ab onere ꝓbandi releuet.de quo ꝑ bal.in.l.ticia.ff.so.ma. ꝛ vnũ tenemenți q vnũ dicit bal. q vbi stat⁹ quẽ iudicat p̃sens pos

sessio nō pōt haberi sine p̄iuilegio ꝛ p̄iudicio iuris tertij: ꝙ tūc nō re-
leuet. vt est casus in.c.ad decimas. de resti.spo.li.vi.bal.in.l.ij.in.ij.col.
C. de sentē. ꝛ in.l.cū ignorat. C. qui accu. ꝛ de materia vide duas bo gl.
vnā in.l.circa.s̄. de pba. aliā in.l.sicuti.s̄.si ser.ven.facit etiā qō not. in
l.nō eplis. ꝛ in.l.nec̄ natales. C. de pba. Adde qō no. bart.i.l.i.§. hoc
interdicto. ō
iti. actuq̄ p̄i
ua. ꝛ qō not.
bar.s̄.in p̄ri.
contrario. et
qō no. bar.s̄
e.l.in.vij.op.
p̄ime partis
ꝛ vide quan-
do.j.pr.dicā
ꝛ facit ca. ad
decimas. ō re-
sti.spol.c.i. de
ex conq̄stiōe.
ꝛ.c.lris. ō re-
sti.spo. ꝛ vide
qō no. bal. in
l.ij.in.xv.col.
in versi. iuxta
hoc queritur
C. de seruitu.
ꝛ in.xix.colū.
vbi omnino
vide.

b Circa res Et hec est rō glo. in.d.l.cir ca. in ꝟbo in genuū. ff. ō p̄ bationib⁹.

c Presentē statū. Quan do ex p̄senti i ferat in p̄teri tū. vide bal. ī l.ex persona. C. de pba. et in.l.nō ignoꝛ rat. C. ad exhiben. bal. in l.i.§. si magi stratus. ō ma gi. cōue.

d Probat ōriū. q̄ nō p bat ōriuz. vt hic in gl. in ꝟ bo egisset.

e In his ve ro. Aduerte tū ꝙ rē⁹ qui fungit ꝑtib⁹ actoꝛis in cōfessoꝛia. vt in hac. l.iz hēat p̄sumptionē p se:eo q: oīs res p̄sumitur libera. ꝛ sic p̄sumptio fit cōtra p̄mū agentē cōfessoꝛia: ꝛ per consequēs habens p̄sumptionē p se dicit pbare eoipso ꝙ non pba-
uerit p̄sens quēadmodū negans negationē pbat. l.cū de indebitis. in
p̄inci. alle. hic in glo. ita ꝛ cōtumax erit in possessiōe existēs. ita est glo.
no. hic in fi. quā no. ad quod vide bar. s̄. in.ij. oppo. hui⁹ partis.

f Verba dy. Et qñ ista quasi possessio inducat p̄sumptionē veritatis
vide singu. bal. in.l.ij. in.ij. col. in duob⁹ locis. C. de senten. ꝛ lati⁹ bal. in
iiij. v. ꝛ vi. col. in. l.i. C. qui accu. ꝛ vide glo. ꝛ bal. in. l. si siliginib⁹. C. de
fide instru. ꝛ quod habet in.l.iij. ꝛ iiij. C. de pba. Quid aūt in vera
possessiōe. nā dico positiōe: an trāsferat on⁹ pbādi in alīū: vide in.l.
siue possidetis. C. de pba. ꝛ bar. in.l.quidā in suo. de condi. insti. Et
quid si fili⁹ gerit se ꝓ hoie sui iuris cui incūbit onus pbādi. an patri
patriā potestatē vel ecōtra. vide bal. ꝛ pau. de ca. in.l. si vero. ff. solu.
matri. ꝛ ibi dd.

tate ab initio. vt in seruitute p̄sonaꝝ ꝛ rerū. de quib⁹ s̄. dictū est. ꝛ tunc p̄cedūt p̄dicta. Quedā est qualitas que nō habet petitoꝛiū nec possessoꝛiū. sed talis nature est ꝙ ita demū quasi possessio cōstituit: si nō adest ipsius natura ꝛ essentia: vt in quasi possessiōe malicie. nō eīm incipit quasi possessio malicie: nisi cū quis est malus: ꝛ tūc cū mutat animū desinit eē malus. ꝛ tunc desinit esse in quasi possessione malicie. vt no. p̄ dy. in.d.c.semel malus. cū ergo talis q̄si possessio sit mutata cū ipsa rei veritate ꝛ p̄prietate. tamē eius natura ꝛ p̄prietas ē vt apud quē sel' est p̄sumit' esse: nisi p̄betur ōrium. C. ō pba. l. siue possidetis. fac ad p̄dicta qō dicit' de interdict' q̄ habēt cāz p̄prietatis. vt. j. de interdic. l.ij. §. q̄daz. ꝛ qō ibi no. Vt igitur p̄dicta notabilia ꝛ vtilia p modū distinctiōis recolligas: cū queritur an possessio vel quasi possessio alicui⁹ status seu qualitatis trāsferat in eū qui ꝛtra dicit onus pbandi vel nō. sic distingue. Aut talis status vel qualitas ineſt: vel est apta ineſſe ab origine rei: et transfert onus pbādi in eū qui contradicit. vt l. liberis. circa fi. de libe. cā. cū si. Aut nō ineſt nec est apta ineſſe ab origine rei. ꝛ tunc aut status vel qualitas naturalis ꝛ originalis rei nō ꝛcordat de necessitate seu apta est nō cōcordare cū intentōne ꝛdicentis. ꝛ tūc idē. q: transfert onus pbandi in eū qui contradicit. vt l. circa. s̄. de pba. aut cū intentione ꝛtradicentis de necessitate cōcordat. ꝛ tunc aut talis status ꝛ qualitas diuidit in petitoꝛiū ꝛ possessoꝛiū: ita ꝙ possessio pōt esse sepata ab ipsa veritate ꝛ p̄prietate. ꝛ tunc nō transfert onus pbandi in cōtradicētē totaliter: vt in istis seruitutib⁹ realib⁹ no. hic ꝛ d. §. si quera. Aut talis q̄litas seu status est talis ꝙ p̄prietas nō separat' a possessione. ꝛ tūc talis qualitas et quasi possessio transfert onus pbandi in eū q̄ cōtradicit. vt. d.c.semel malus. cū si. s̄. alle. E Sexto op. hic dicitur ꝙ ꝓpter contumaciā transfert' in reū on⁹ pbandi: ꝛ sustinet ptes petitoꝛis. sic videt' ꝙ nouus libellū debet dare. Cōtra sup actione semel ꝓposita debet iudiciū p̄sequi vsq̄ ad fi. vt in aut. q̄ semel. C. quō ꝛ qñ iudex. sed hec actio semel fuit p̄ꝛposita ab actoꝛe: nec est finita. ergo sup ea debet fieri executio non dari nouus libell⁹. So. pōt dici ōriū esse verū. ꝛ sup libello p̄imo ꝓposito ꝓcedet. tū reus sustinebit partes actoris in onere pbandi. ꝛ huic intellectui satis applaudet lra hic in fi. sed hic intellect⁹ nō videtur bonus per lram que dicit. s. egisset ꝛc. vbi expresse declarat' nouū libellū dandū. Dic ergo ꝙ auten. qui semel. fuit inducta in fauoꝛē rei q̄ cessat ꝓpter eius cōtumaciā. vel dic ꝙ p̄imū iudiciū est finitum nā iudex iubendo reū cauere de nō faciendo nouitatē donec agat videt' partes absoluere a p̄ima īstantia sicut quando reuz absoluit ab instantia p̄opter contumaciam actoris. vt. l. p̄operandum. §. ꝛ si quis alias secus. ꝛ isto scōo casu intelligit. c. semel malus. ita hoc dicit bar to. fm do. Jo. fm quē adde dictis bar. ꝙ potes dicere vt etiā voluit bal. ꝛ Ange. ꝙ si p̄esens status rei cōtradicat oꝛigini ꝛ p̄cessit: tūc talis status ꝛ quasi possessio nō releuat ab onere pbandi. secus si cōtradicat oꝛigini ꝛ non p̄cessit. vt est videre in maioꝛi etate ꝛ minoꝛi. ꝛ dic vt hic Jmo. Et adde etiā que dicta sunt. j. p̄ime. in.ij. oppositione huius partis in vna additi. Ange.

g Cōcordat Adde tamē circa id qō dicit ꝟ barto. in hac q̄rta op. ſicta ēt. v. op po. ꝙ si p̄imitiuus status rei cōcordat cū intentione eius q̄ dicit ꝛdicentis ꝙ tūc illa q̄si possessio p̄esentis stat⁹ si releuat ipsuz possessoꝛē ab onere p̄obā di cōtra p̄esumptionem q̄ est dare cōtra illū. ꝛ hoc si in ea sit dare petitoꝛiuz ꝛ possessoꝛiū

h Quinto op. Add hoc vide p bal. in.l.nō ignoꝛat. C. ad exhi. ꝛ C. ō pba. l. ex p̄sona. ꝛ in.l. siue possidetis. eo. ti. ꝛ late bal. in. l.i. §. si mgr̄atus. de magi. cōue. vel aliter rūde ad dictū. q̄ semel mal⁹. ꝛ hic p bal.

Ange.& Jmol.in.x.col. i Audiť solũ. Sed tenẽdo opi.illoꝝ qui tenẽt cõtra dy.& bar.s.in. vi.op.prime partis. q̃stio non reddit dubiũ
k Jn.l.harũ. Quã glo.allegat ꝑ singulari.do. Jo.ita trãsiẽs ꝙ nõ iuretur in litẽ qñ officio iudicis nobili vl̃ mercẽnario aliq̃d veniebat expediendũ cõtra ꝓtumacẽ.illã etiã ꝑ singulari seq̃turbal.in.d.l. harum.

m Indistincte iurať in litẽ.vide.l. iij. §.si q̃s viduã in glo. fi. sup verbo condẽnabiť.s. fini. regun.

n De reivẽ. Et aduerte. qꝛ do. Jo. bbart.sentit ꝙ restitutio rei i reivendicatõne veniat iure actõnis. sꝛ ꝯrium sensit Dy. post pe. in.l.si qõ.C.ỗ seruitu.vt hic refert Jmol. qui defendit opi.bar.et vide hic omnino Jmolam Sed ego ado ad legem haꝛ.si ser.vẽ. in fi.videť tenere cuꝫ opi. Dy.quã retulit hic do. io. ad q̃ vide in spe.de offi.iu. §.de serui.x̃. post fniam. & vide ꝑ ange. in repeti. l. si quis vi.in.§. differentia. d acq̃.pos.in ix. col.

dem.de iudi.de litis contest.auť.offerať.& de iudi.l.& post edictũ.§.i. Ceteniam⁹ ad.q.primo quero pone fm lec. Dy.ꝙ erat actoꝛ in q̃si possessione fuituꝝ sed poterat reꝰ illũ actoꝛẽ ꝓbare aliquo iudicio possessoꝛio & remouere ab illa quasi possessione: & ꝑmũ decretũ fm formã huiꝰ.l.fuit interpositũ an reus reuersus possit agere illo possessoꝛio. vñ ꝙ nõ. qꝛ audiꝛ tur solũ de iure seruitutis ꝑ negatoꝛiã. vt hac.l. Dico sic ꝙ si infra ãnũ venerit & velit agere possessoꝛio audiť sicut audireť ad recupandũ quasi possessionẽ seruitutis: si eã amisit ꝓpter cõtumaciã. vt dictuꝫ est qꝛ paria sunt amittere possessionẽ & amittere actõeꝫ cõpetentes ꝑ ea. vt.l.q̃ acti. de reg.iur.& l.nõ vñ.& iõ tunc si infra annũ a iudice cogereť cauere: interponet cautionẽ sub hac exceptione: nisi infra annũ venerit & quasi possessionẽ aliquo iusto iudicio aduocauerit per ea q̃.s. dicta sunt. Scõo quero pone reus cõtumax nõ vult cauere post iussum & decretũ iudicis. q̃d faciet. dicit glo. cogit euꝫ pignoꝛibus captis. vel mulcta indicta. vl̃ si nõ põt haberi fiat missio in possessionẽ rei vel iuris qõ petiť. vel aliaꝫ rerũ: vt in ea habetis. certe ista glo. ꝑ.l.alle. nõ bene dicit. qꝛ aliis casibus loquiť. vt.s. dictũ est. Dico ergo ꝙ ꝑmo cogeť pignoꝛib⁹ captis & mulcta indicta. vt gl. dicit & si hoc nõ sufficit: tũc ꝓtoꝛ habet duas vias. primo ꝙ decernat ꝓinde haberi ac si cautũ esset & sufficiet. vt.j.ti.i.l.si finita. §. eleganter. cũ ibi no. Scõm remedii est ꝙ vice cautionis mittat eũ in possessionẽ. tũc eñ missio in possessionẽ vice cautionis succedit. vt.j. ti.i.l.si finita. §. q̃s dãni. & ad carbo.l. de bonis. §. qui pupillo. & ita debet intelligi.l. post q̃. §. fi.in fi. vt lega.no.ca. Glo. ergo nr̃a lꝫ bene senserit. nõ tñ ꝑ illas .ll.qꝛ ille.ll. nõ loquunť in missione q̃ fit ꝓpter cõtumaciã in nõ cauendo. De tertio remedio. s. an cõtra nõ cauentẽ possit iurari in litẽ: dubitať in glo. in.l harũ. l si serui.ven. qõ nõ puto. qꝛ cautio venit officõ iudicis nõ iure actionis. & idẽ dicebat Ja.bu. insti. ỗ acti. §. eque. circa fi. Ego credo illã glo. verũ dicere. & est multũ no. vno addito ꝙ lꝫ nõ iureť in litẽ tamẽ possit agi ad interesse actõne in factũ ex edicto si q̃s ius di. nõ obtẽ. l.i. in fi. Siue eñ fiat ꝑceptũ ex officio iudicis principaliter intentato cõtra nõ parentẽ nõ iurať in litẽ: sꝫ põt ad interesse agi. vt.l.si quis ex argentarijs. §. ex hoc edicto. s. de eden. Siue ex officio mercẽnario: vel per quandã cõsequentiã intẽtato idẽ. vt.j. ne vis fiat ei.l.i. in prin. & §. hec verba. sed cus in eo q̃ venit iure actionis: tũc cõtra nõ parentẽ indistincte iurať in litẽm. vt.l.q̃ restituere. in fi.s. de rei ven.n Tertio q̃ro nũq̃d cautio de qua loq̃tur l.nr̃a. fit cũ fideiussione o vel sine. videť ꝙ cũ fideiussione cũ de priuato cõmodo tracteť. vt.s.e.l.nõ solũ §.i. & j. de pre. stip.l.i. §. stipulatio ista. Cõtrariũ dico ꝙ stipulatio de opere demoliendo de q̃ loquunť.ll. ỹne sunt ꝓtorie & a ꝓtoꝛe inducte. & iõ fideiussoꝛes requirunť nisi repiatur ỹrium. vt.d. §. stipulatio ista. sꝫ cautio de q̃ loq̃ť.l. nr̃a nõ fuit inducta a ꝓtoꝛe sed a iurisco sulto. & ꝓtoꝛ ob hoc principaliť nõ adiť. & idõ

pos. & per spec. de scõo decreto. x̃. sed qualiter in seruitutis. & x̃. se. in §. videndũ. s Infra annũ. Adde Jmol. post ange. & bar. in.l. a quo. j. ti.i. & limita vt.j. in.x.q. t Alio vero casu. ad huiꝰ intellectum etiã vide bar. s.e. in.x. oppo. prime partis. & in.ij. op. scõe partis
v Donis primũ. Et qualiter in istis incoꝛporalib⁹ fiat executio sentẽtie. vide bar to. plene in.l. miles. §. q̃ indicati. de re iudi.

debet dici iudicialis nõ ꝓtoꝛia. fm opi. glo. j. de ver. obl.l. stipulationũ alic. in prin. sed in his iudicialib⁹ cautio debet intelligi de ciuili cũ a lege ciuili ꝓferatur vt.l. verũ. §. itẽ videndũ. s. ꝑ soc. & l. sancim⁹. C. de x̃ bo. sig. q̃cq̃d ibi dicat Dy. nisi forte si ỹ fieret interesse esset magnũ & ꝑsona suspecta ꝑ. vt.l. si creditoꝛes. de priui. credi. satis tñ puto ꝙ lꝫ satisdatio cesset hoc est fideiussoꝛis datio. bona tñ sua debet obligare⁹. vt.l. filio. vt le. no. ca. Quarto q̃ro q̃liter in materia.l. nr̃e interponať scõm decretũ⁹. glo. j. ti.i. in.l. si finita. §. iul. vñ dicere ꝙ scõz decretũ nõ habet locũ in reali actione. qõ ibi dy. reꝓbat & bene. & ideo dicit ꝙ sicut primũ decretũ interponiť diuersis modis vt dictũ est: ita scõm decretuz interponiť hoc mõ. qꝛ in primo casu q̃si nil opis vel demolitionis erat fiẽduz in loco ỗseruiente reo ꝑseuerante in cõtumacia ꝑ⁷ annũ. nã infra annũ⁸ puto ꝙ nõ posset inquietari quãdo annũ hꝫ. vt ptz ex his q̃ dixi. tunc iudex statueret certũ tẽps infra qõ de ꝓprietate agať. alꝰ postea nõ audiať. Alio vero casu r q̃si ex primo decreto fuit missus in possessionẽ rei seruient⁹ ꝓpter opꝰ seu demolitionẽ qõ fieri debeat: tunc ꝑ scõm decretũ statuetur certũ tẽps infra qõ agat de iure seruitutis: & postea nõ audiať: & etiã si q̃d opis seu demolitionis esset fiendũ in loco seruiente fiet. & hic est casus. j. ti.i.l. a quo fund⁹. ibi eñ poniť primũ ᵛ & scõm decretũ. ꝫ verũ intellectũ nõ violando lr̃am. glo. nr̃a ˢ in verbo vltro. q̃ hic dicit infra tres mẽses &c. male dicit. qꝛ tẽpus certũ nõ statueť tpe interpositionis primi decreti. de quo loquiť. l. ista. sed tpe scõi decreti. vt.l. fi. C. ỗ ediľ. priua. alꝰ. l.i. C. e. loq̃tur. prius alio casu. Si vero ꝑ primũ decretũ fuit facta missio in oĩbus bonis ꝓpter aliq̃d interesse: qõ veniebat in cõfessoria vel negatoria: tũc eatenus q̃tenus ipm ius seruitut⁹ venit in iudicio: ipm scõm decretũ interponeť. vt.s. dictũ est. Eaten⁹ vero q̃tenus interesse venit in iudicio interponeť scõm decretũ ỗ latitantem tñ: sicut in ꝑsonalibus per venditionẽ rerũ: vel ꝑ adiudicationẽ insolutũ. vt.l. fulcini⁹. §. i. j. qui. ex cau. in pos. ea. An aut ẽ in his actionib⁹ & in alijs realib⁹ req̃rať latitatio ad hoc vt perueniať ad scõm decretũ. dicã in.l. si finita. §. iulianus. j. ti.i. Quinto quero q̃d si ꝓ seruitute agať aliquo iudicio possessoꝛio. rñ. oĩa q̃ dicta sunt. s. de interpositiõe primi decreti in ꝓfessoria & negatoria hñt locũ hic eo excepto ꝙ illud qõ ꝫ dicit ỗ cautione q̃ ibi interponeť ꝑ aliũ modũ. s. nõ edificaturũ priusq̃ de possessione fuituꝝ egisset. nã hic dicitur priusq̃ de iure fuituꝝ egisset. hoc casu debꝫ dici priusq̃ de seruitutis possessiõe egissꝫ. hoc ideo. qꝛ ꝓtumacia nõ dꝫ alicui nocere nisi in eo in quo est cõtumax. vt dictũ est. & scõm decretũ interponeť statuẽdo certũ tẽps infra qõ agat de possessione. alias nõ audiať nisi de ꝓprietate. ꝑ hoc adduco glo. j. de iti. actuq̃ pri.l.iij. §. hoc interdicto. Certo q̃roꝫ põe ꝙ ꝑ vsufructu & vsu agať cõfessoria vel negatoria. qualiter interponeť primũ decretuz. rñ. aut ille q̃ agit est in q̃si possessione iuris petiti & ꝑ cõsequẽs rei. vt

r glo. nostra reꝓbat gl. paruã in q̃n to vicio. & idẽ etiã dicebat b Jmol. licet nõ faciat mẽtionẽ de bar. & vide b ino. oĩno qui dic ꝙ erit in arbitrio iudicis qñ nolet interponere secũdum decretum.

y Quito q̃ro. Quando ꝑ semine agitur iudicõ possessoꝛio quãdo cõsulatur contra cõtumacem: finautez & que interdicta possessoꝛia competãt ꝓ seruitute vide qõ not. bar. in.l. ficati. §. aristo. si seruꝰ vendic. & quod no. in sti. de actio. § eque. circa fi. & ad hoc etiã vide bart. j. e. l. in vltima. q. & b adde Jn no. & do. Antho. in.c.i. de eo qui mit. in pos. vbi plenius

o Fideiussione. vide qõ no. bar. in.l. ꝓtor stip. & qõ ibi post bar. i. d.l. sancim⁹
p Persona suspecta. Add de bal. in. d.l. sancimus.
q Debꝫ obligare. Adde bar. in.l.i. ff. q̃ satisda. cog. & Jmol. in.l. di uortio. §. interdũ. ff. so. ma. & q̃ diri post bar. in.l. sancim⁹. C. de ver. fig. & tex. in auť. de sanc. epi. §. si quis pecuniariter. sed ibi releuabať a satisdatione de iudicio sisti. r Interponať scõz decretum. De primo aũt decreto vidistis supra in. vij. oppo. & melius in septima op. prime partis. & vide. j. in. vi. qõne & septima. & qõ no. bal. in. d. auť. ei qui. in. v. col. x̃. quero qualiter fiat missio in vti possidetis. & x̃. se. de bo. aucto. iu di.

s Infra annũ. Adde Jmol. post ange. & bar. in.l. a quo. j. ti.i. & limita vt.j. in.x.q.

t Alio vero casu. ad huiꝰ intellectum etiã vide bar. s.e. in.x. oppo. prime partis. & in.ij. op. scõe partis

v Donis primũ. Et qualiter in istis incoꝛporalib⁹ fiat executio sentẽtie. vide bar to. plene in.l. miles. §. q̃ indicati. de re iudi.

x glo. nostra reꝓbat gl. paruã in q̃n to vicio. & idẽ etiã dicebat b Jmol. licet nõ faciat mẽtionẽ de bar. & vide b ino. oĩno qui dic ꝙ erit in arbitrio iudicis qñ nolet interponere secũdum decretum.

y Quito q̃ro. Quando ꝑ semine agitur iudicõ possessoꝛio quãdo cõsulatur contra cõtumacem: finautez & que interdicta possessoꝛia competãt ꝓ seruitute vide qõ not. bar. in.l. ficati. §. aristo. si seruꝰ vendic. & quod no. in sti. de actio. § eque. circa fi. & ad hoc etiã vide bart. j. e. l. in vltima. q. & b adde Jn no. & do. Antho. in.c.i. de eo qui mit. in pos. vbi plenius

z Sexto queritur. Adde qõ no. bar. in.l. si finita. §. si de vectigalib⁹ j. ti.i. in. iiij. & v. col. & bal. in auť. ei qui. in. xxi. col. in verbo modo reuocato. & do. antho. in.c.i. de eo qui mit. in pos. cã rei seruan.

a In mea potestate. per bal. in auť. ei qui. in. v. col. & latius de istis per bal. in. xi. col. & in.l.i. in fi. C. de testi. & do. antho. in. d. c. i. de eo qui

mitti.in pos.ꝛ qđ no.bal.in.l.ij.in fi.v.col.cũ se.si ex nox.cã ag.ꝛ qđ no. bar.in.l.si finita.§.iul'.in pᵹin.vij.col.j.ti.i.

b Agitur reali. Vlt p̃iudiciali.vt ĩnsti. de act.§.p̃iudiciales. ꝛ plene in l.i.§.per hanc.de rei ven. c Per annũ.bart. hic intelligit illã.l.i. §.pe.q si post p̃stitã satisdationẽ de iudicio sisti:dñs q̃ mouet qõnez libertatis suo si se absentet p annuz q p hoc ꝺsequit̃ seruus liberatẽ. Haz ad ꝺe fm do.io. q dicta iura bar.nõ.pbãt vt hic p eum. quẽ oĩno vide,ꝛ vide illũ ter.ꝛ qđ dixi in.l.fi.ĩ.ꝺvar. ꝛ exox.co.et in.l.nulli.C.ꝺ iud i.

l.naturaliter.in pᵹin.j. de acq̃ren. pos. qđ põt esse. vt l.vti fruí.§.fi.si vsufruc.pe.ꝛ tũc pᵹimũ ꝛ scõm decretũ erit fm ea que dicta sunt in fuitutib⁹ mere realibus p eandẽ rõnem.ad qđ facit.s. de vsufruc.l.cuicũ q̃.§.i. Si vero nõ est in possessiõe rei:tũc sicut ĩ alijs realib⁹ mittit̃ ĩ possessionẽ rei petite:ita ille q̃ agit in cõfessoria.ille vero q̃ agit negatoria mittit̃ in possessionẽ illi⁹ naturalis q̃ est apud eũ qui se dicit vsufructuariũ.ꝛ eodẽ mõ interponeꝝ scõm decretũ: sicut cũ de dñio agit̃ reiven.vt diceꝝ in.d.§.iul'. qz vsufruct⁹ pars dñij est.vt.l.iiij.s. de vsufruct. Septimo q̃ro quid si agaꝝ de iure mere pᵹonali.vt aliquẽ esse ĩ mea potestate a vel esse meũ fuũ vel libertum seu vasallũ.vel ecõtra aliq̃s agit dicẽs se eẽ liberũ a iurib⁹ p̃dictis. Spec.hoc tetigit de pᵹimo et scõo decreto. §.restat.ver.q̃d si agaꝝ p̃iudiciali.ꝛ sequẽtib⁹ vt ibi. ꝛ videꝝ q nunq̃ viderit legẽ q̃ istã materiaz decidat Dic g̃ q p his iurib⁹:aut agit actione pᵹonali: aut reali.pᵹimo casu puta dicit q̃s heredẽ g̃uatũ q eũ liberet vl' alio mõ.ꝛ tũc aut reus a quo illud petit̃ latitat: ꝛ cã cognita iudex decernit ei libertatẽ.ꝛ illũ reũ pᵹiuabit oĩ iure patronatus:ꝛ remanebit illi gaenti. vt.ff. de fideicõ.li.l.cũ ꝺo.§.subuentũ.ꝛ.l.si eũ.ĩ pᵹincᵢ.ꝛ.§.i.ꝛ.§.si q̃s seruũ.ꝛ.l.neq̃ infantes. C. de fideicõmiss.li.l.si seruus.in fi.cũ fi.ibi not.ꝛ hoc casu nõ interponeꝝ scõm decretũ. qz pᵹimũ hz vim perfecte dationis incõtinenti. Scõo casu qñ agit̃ reali b:aut ille q̃ cõuenit̃ est cõtumax ab initio:aut post p̃stitaz satisdationẽ vel cautionẽ de lite ꝓsequenda. aut p⁹ lit.cõtes. Pᵹimo casu interponeꝝ pᵹimũ decretũ trãsferendo onus ꝓbandi de vno in aliũ:ꝛ interponẽdo cautõnẽ p quã trãsferaꝝ possessio iuris petiti.vt hac l.ꝺr.ad qđ poterit cogi pignoꝛib⁹ captis ꝛ mulcta ĩdicta.ita debet itelligi qđ no. Spe.in.d.ti.ꝛ eodem mõ pueniꝝ ad scõm decretũ quo dictũ est.s.in seruitutib⁹ realib⁹ eadẽ rõne. Scõo casu siq̃dem citat⁹ p annũ fuerit cõtumax:iudex pnũciabit subijciẽdo cõtumacẽ seruituti vel ponendo actoꝛẽ in ꝓfecta libertate scõm intentionẽ agentis d .vt. C. de asser.tol.l.i. §.pe.ꝛ hoc casu etiã nõ erit opus scõo decreto. Tertio casu qñ post lit.cõtes.est ꝺtumax:tũc actoꝛ habz duplicẽ viã.vel q intentet remediũ dicte.l.i.de asser. tol.vel exerceat litẽ fm formã.l.diui.§.i.ff. de libe.cã vnũ eũ remedium nõ tollit̃ p aliud.vt.l. quotiẽs. de act.ꝛ obl.ꝛ ista est veritas ist⁹ materie vtilis ꝛ quotidiane. Octauo quero q̃d si ago ꝓ aliquo iure incoꝛporali:vt q caueas de aliquo dãdo vel faciendo vel te ponas in aliq̃ obligatione.de hoc diceꝝ j. ti.i.l.si finita.§.iul'.vbi agit̃ cõtra aliquẽ vt caueat ꝺ dãno infecto.ꝛ sic dicem⁹ de alijs cautiõib⁹. Nono q̃ro q̃d si agit̃ ꝓ liberatione alicui⁹ obligationis pᵹonalis. Rñ.aliquo existente cõtumace iudex ꝺ cã cognoscet ꝛ cã cognita c ꝛc. qđ no.eꝝ de offi.iudi.c.fi. in glo.ij. hoc optime ꝓbant oẽs.ll.ille quas.s. allegauit:qñ quis petit libertatez actione pᵹonali.ſ.in.l. cũ vero.§.subuentũ. de fideicõ.lib.ꝛ.l.neq̃ infantes cũ fi. Decimo quero f quid si aliquis petat se admitti in regimine vel rectoria alicui⁹ ciuitatis:ꝛ ẽ officiũ annale vel ser mensiũ quõ fiet.qz si dicta tpa expectenꝝ tps labeꝝ. Rñ.aut ciuitas liberareꝝ p̃stando interesse:nec cogit̃ eũ pᵹecise admittere: qđ est qñ ille habet ius ex electione ꝛ ꝓmissione facta p sindicũ ciuitatis.qz cũ factũ.ſ.euz pati administrare offiꝝ

tu.est.quesiuit qualiter fiat missio in iuribus negatiuis. ꝛ da exẽplũ vt ibi habes per eũ.vbi in hoc dubio se refert ad hanc.l. vide ibi per eũ omnino. h Quid si elec. Cũ dictũ refert Jo.an.in.c.contingit.super glo.fi.de dolo ꝛ cõtu.ꝛ ꝺo.antho.in.c.i. de eo q̃ mit.in pos. i In messem alienã. Noli mittere manũ in messem alienam q facit fit in obligatione cõuentionali partiũ:nõ põt cõpelli p̃cise.vt plenissime dixi in.l.stipulationes nõ diuiꝺuntur.in illa.q.an quis possit p̃cise cõpelli ad fctũ ꝛ tũc fiet missio in bonis vniuersitatis.sicut si agere tur cõtra pᵹiuatũs ad patientiã.vt.l.is cui⁹. si seruí. ven.fm glo.q̃ dicit q ibi agit̃ pᵹonali cõiuncta.l.fi. qđ cuiusq̃ vniuer.no. Si vero ciuitas teneꝝ pati ex q̃dam obligatione legali:tunc dico q iudex poterit dicta tpa ĩmutare ꝛ infra modicũ tps ĩterponere decretũ qđ habeat vim diffinitiue sñe.qz res est tẽpore peritura.ar.optimũ.j. de glã.le.l.i.ꝛ qđ no.s. ꝺ iuꝺi.l.sed ꝛ si restituaꝝ.§.si dies.facit de re.iur.l.ij.ꝛ.j.ꝺ ap.re.l.fi.sic debet intelligi qđ no. Spec.de pᵹimo ꝛ scõo decreto.§.interdum.ver.quid si elec.b Dices tu istud periculũ non est.qz poterit tpe reintegrari ꝛ esse potestas alijs ser mẽsibus.ar. de ver.obli.l.ꝛ ideo hesitatur.rñ.illud in his que cursu tpis nõ pereũt vt ecce:siue fiat dom⁹ in isto solo hoc anno siue sequenti eadẽ est dom⁹.secus in his q̃ cursu tpis pereũt. vt in.l.si vsufructus mihi in bienniũ. de vsufruc.le. sic ẽ hoc officiũ.nã aliud regimẽ vnius ãni:aliud alterius fateoꝛ tñ q si annus ptransisset ad interesse tñ põt agi.vt.d.l.si vsufructus. Undecimo q̃ro q̃d si aliq̃s petat ꝛ dicat se abbatẽ alicui⁹ monasterij:nõ pono manũ in messem alienã l. dic vt no.eꝝ de eo q̃ mit. in pos.cau.rei seruan.c.i.p Inno.e.ti.c.i.li.vi.ꝛ ꝺ doꝛlo ꝛ cõtu.c.pe.per Bernar.ꝛ in specu.de cõtuma.§. sequitur.ver.illud añt Duodecimo quero k ago ꝺ aliquẽ vti possidetis qualiter pueniꝝ ad pᵹimũ ꝛ secundũ decretũ. Rñ.q̃q̃ in hoc interdicto venit interesse turbationis iam facte.vt.l.si duo.§.pen.j. vti pos.ꝛ tũc ꝓcedeꝝ:sicut cũ ago pᵹonalib⁹ alijs actiõibus ad quantitatẽ.q̃q̃ in tali interdicto venit restitutio possessionis naturalis quã aduersari⁹ habet. vt no.j. de acq̃.pos.l.clã possidere.§.qui ad nũdinas ꝛ.l.naturaliter.§.nihil cõe.ꝛ tũc fiet missio in illã possessionẽ quã habet aduersari⁹ si agereꝝ interdicto recuperande possessionis eadẽ rõne. Aliq̃n in hoc interdicto venit solũ q iste agens sit potioꝛ in possessione:ꝛ qđ ab illo nõ turbeꝝ.ꝛ tũc pᵹimũ decretuz erit transferendo onus ꝓbationis de vno in aliũ.vt hic dicit̃ ꝛ no.in glo.ꝛ p Azo.in sũma vti pos.in fi.ꝛ per Ly.C.vti pos.l.i.circa fi.ꝛ no.in spe.de pᵹimo ꝛ secũ do decreto.ꝛ restat ꝝ.sed pone ago. Itẽ dico ꝺ scõo decreto q interponeꝝ modo quo dictum est.s.in cõfessoria ꝛ negatoria.

Creditoꝛi cui pignoꝛis. Op.j. e.l. viã. Sol.vt in glo. Op.s.si ser.ven.l.ij.§.i. Jo.vt in glo. Et si tu velles.l.istã intelligere.al's restringere.put ifra esset casus.q.quã dixi.s.e.l.ij.al's l.i.§.fi.an cessionarius possit actionẽ cessam cõtra cedentem intentare:si velles restringere.dic cõtra aliũ non contra dominum.

Um procuratoꝛ. Põt legi cuz.§. ꝛ fine.§.vt gl.ꝺicit.tu fac.§.q̃ dari⁹ intelligit̃. Et pᵹima gl. declarat.§.dñs.scõa gl. declarat istud pᵹin.ꝛ iõ illaz recito. Istud pᵹincipiũ habet tres lect. pᵹincipales. Pᵹima dicit de effectu nunciatiõis ꝛ remissionis.ſ. q nunciatio ꝛ remissio ad dñi vtilitatẽ referꝝ. qz cuz stipulatio de opere demoliendo contineat interesse vt.j.e.l.stipulatio.§.siue añt.intelligitur de interesse

Um pᵹcuratoꝛ. ad nunciãdũ Adde latius no.per bart.ĩ l. de pupillo. §.fi.s.e. ꝛ qđ no.bar.in.l.ñ cogenduz.§. fi.s. de pcur.

m Non gratuitā. Et hoc etiā voluit hic do. Jo. q̄ nō possit gratuitā
& liberalē remissionē facere sine mandato speciali. & ita saluaf̄ scōa lec.
hic. ar. l. fili⁹. de dona. tñ in hoc iudicio poterit intelligi remissione dñm
defendere. vt hic per bar. & do. Joh.

n Nō est necesse. Adde bar. in. l. indebitū. & qō ibi dixi. ff. de cōdi. īde.

o Prosequi appellatiōez Adde bar. in l. nō cogēdū. in fi. de pcur. sequif̄ Jmo. j. ff. primo. in fi. & bal. in. d. l. inuitis. & ibi bart. & limita vt ibi p saly.

p Domin⁹. verissima. sed ange. & imol. tenēt qō in se nō sit vera. ō quo hic p. v. Joh.

q Et ipi domino. Cibi ñ loquitur ō satisdatione rati. q. prio nomine domin⁹ nunciauerat. ergo loquif̄ ō satisdatōe de opere demoliendo.

r Nunciare iterū. An p⁹ primā nūciationez possit iterū nunciari. vide quod not. per bar. in l. pretor. ff. hoc iterdictū cū petit. circa fi. & in. ff. si satisdatum. j. e.

s Recedere a prima. An per scōam nūciationē videatur a prima recessum: & in quantū bar. hic dicit q vbi nulla petita est scōa satisdatio q faciē do secundaz nunciationez primaz videf̄ a prima recessū. per. l. si q̄s ff. si. &c. dic fz dol. q ille text⁹ hoc nō. p bat. vt hic p eum. quē omnino vide.

ipsius dñi. & hec lec. fuit Oldr. & Azo. & ponit̄ in pri ci. glo. in fi. & est vera & clara. Scōa lec. & est rosfr. fm quā dicit: q licet procurator possit nūciare: nō tamē pōt remittere sine exp̄ssa dñi voluntate. qō ē falsum. j. qō vi aut clam. l. phibere. ff. nō tñ. Preterea ex eo q est procurator ad nunciandu[m] videl cōstitut⁹ ad recipiendā stipulationē de opere demoliendo. et ad remittēdū. & p sequēs remissionē nō gratuitā[m] potest facere procurator generalis cuz libera. vt. d. ff. nō tñ. sed recipere hanc satisdationē ex q̄ sequitur remissio: pōt eoipso q est procurator ad nunciandum.

Tertia lec. est de psonis q̄ possunt facere remissionē qñ procur. nūciauit & dic q hoc pōt ñ solū procurator sz dñs. vel ecōtra nō solū dñs sz procurator. & lz glo. dicat q hoc vltimū non est in tex. tñ vere ex tex. colligit̄. Ratio. q. hoc pendet ex primo mādato: ita dicit glo. hic. sic̄. ff. e. l. & ideo. Jdē no. de pcur. l. nō cogendū. ff. fi. nam. cū nunciare sit quedā puocatio ad iudiciū. vt no. in l. de pupillo. ff. si quis ipsi ptor. in iudicio debet exp̄imi cā remissionis. & hec satisdatio succedit in locū remissionis illi⁹ q̄ fieret a iudice. vt. l. de pupillo. ff. si is cui. ideo sicut iudiciū debet p sequi: ita p satisdatione recipere. aliud q̄ in remissiōe voluntaria. vt dixi. Ex p̄dictis ptz q nō sequif̄ in illa materia. nā procurator datus ad nunciandū: alias ad litigandū: vel ad vnū actū nō pōt remittere vl̄ solutionē recipere. vt. l. si procurator ad vnā spēm. cuz si. C. de pcur. Scōm istud nō est hic necessaria cōsequntia. & ex hoc dico q licet procurator ad petēdā restitutionē in integrum debeat spāle habere mandatum. vt. l. illud. ff. de mino. tñ si restitutio petitur incidēter nō est necesse [11] cū hoc veniat ex cōsequētia primi. facit. C. de iudi. l. quotiens. & videtur exp̄ssum. C. vbi & apud quē. l. fi. ibi incideret. & ibi glo. & no. ex̄ de in integ. re. c. sciscitata. Jtē dico q lz procurator nō teneatur prosequi appellationē. [9] vt. l. inuitus. C. de pcu. verū est a diffinitiua. sec⁹ ab interlocutoria. vt no. p Jn no. ex̄ de pcur. c. non iniuste.

Jste. ff. declarat̄ in prima glo. **Si dominus.** huius. l. pone casuz fm vltimā lec. Azo. que est verissima [p]. & ter. plane pcedit.

Quero q̄liter & in q̄ stipulatione fuit dies appositа. Quatuor sunt responsiones. & sic q̄tuor lec. prima est vera in se: sz nō cōgruit lr̄e. q. ter. dicit de operis noui nunciatione: nō de stipulatione de rato. itē rō posita hic ibi. nā & ipsi dño [q] nō possunt adaptari. scōa est vera in se. q. licet dñs post diē nō habeat ratū: nō cōmittit̄ stipulatio de rato. q. nō interest stipulantis cū certū sit opus debere demoliri. tñ ista ñ cōgruit lr̄e. q. ter. dicit q pōt nunciare. q. stipl'atio est finita. secus si pēderet fm hanc lec. post diē nō est finita. īmo est effectualiter cōmissa: si edificās nō probauit. al's si pbauit debet habere remissioz ppetuā & sic dño nunciante etiā post diē cōmittet̄ stipulatio de rato. Tertia lect. pōt pcedere: sed q̄rta est clarior. ideo eā postposui. Quero an post primā nūciationē possit q̄s nūciare iterū [r] Rñ. sic. nisi pēdeat stipulatio de noui opis nūciatione. vt. hic. & j. e. l. pretor. ff. & & si satisdare. & ff. pe. & ibi dixi. Sed an p scōā nūciationē videf̄ recedere a prima [s]. dico q p opē futuro post scōā nūciationē videf̄ recedere a prima. a simili nūciatio finit̄ sicut mādatū. vt. ff. e. l. ñ solū. ff. morte. & ibi no. sed per scōm mandatū tollit̄ primum vt. l. si q̄s cū procurator. ff. fi. de pcur. g̃ &c. & hoc videf̄ & ad eñ adde que dixi post bar. j. e. ff. in fi. & l. litigatorib⁹. C. de app.

t Responsio prima. Sed Jnno. & Jo. an. in. c. bone. & in. c. dilecto. de appel. & do. de ro. in decisionibus. & bal. in. l. appellatione. C. ō appel. & in. c. i. ff. fancimus. q̄ tempore mil. tenēt q resideat in potestate appellantis. sed do. antho. in. d. c. dilecto. tenet q secūda debet prosequi. & hoc tenet ange. & p veritate vide qō not. bald. p⁹ Cy. & bar to. in. l. p hāc C. de tēp. appel. & spec. in ti. de app. in prima parte ff. in quibus. ff. q̄d si vict⁹ & latius. dixi post bar. in. l. litigatoribus C. de ap. vbi vide bal.

dicere glo. q̄ est hic sup verbo nunciauerit. & hoc est vtile scire: vt scias qñ nūciationē exeq̄ris. Jurta predicta q̄ro primo. appellaui a sniā viua voce: post ea in scriptis quā appellationē debeo prosequi. Rñ. primā [t] p quā sniā fuit rescissa. vt. l. i. in fi. ad turpill. fm verā opi. vt ibi dicā. Scōa nil releuat cū nō possit rescindere qō iā est rescissum. vt. l. nā & si. ff. post de fectū. de iniusto tes. & iō si scōam tñ appellationē prosequeī nil ageret. p dicta nō haberet locū si ab interlocutoria appellareī. q. si prima facta viua voce nō valeret [u] remanēt scōa valida q̄ deberet prosequi. ad qō facit qō no. j. de appel. l. i. in fi. cū. l. se. Sed q̄d si dixi appello viua voce reseruato bñficio appellādi in scriptis postea appellaui in script̄ a diffinitiua quā prosequar. vī q talis reseruatio nil valet. q. ius ei repugnat. vt dixi. ff. ergo &c. vt. l. nemo pōt. de le. i sicut dicim⁹ in eo q̄ dic in libello saluo mihi iure addēdi vsq̄ ad sniaz. vt ex̄ ō fide instru. c. inter dilectos & ibi no. Possum⁹ dicere q ista verba habeāt vī cōditionis. q. d. appello viua voce[x] si in scriptis nō appellauero: & sic in hac appellatiōe p mansero. ar. j. de ma. l. mortis. sed hic appellatione in script̄ secuta ilā tñ prosequar. al's primā. vel dicam⁹ q nō sint due appellatiōes: sz vna. prio sine script̄ postea in script̄ redacta vt. ff. ō testa. l. vnū. & de sec. tab. l. i. ff. si quis ex duob⁹. nec op. q sint due interposite diuersis tpib⁹ q̄ cū prīa sit facta sub cōmemoratiōe scōe videnī eodē tpe facte. vt. j. de solu. l. modestin⁹. & de here. instit. l. asse toto. & de cōdi. instit. l. institutio talis. & sic potero prosequi [y] vtrāq; simul vel alterā. & illa verba sic intelligant̄ reseruato &c. q. d. q̄ hanc appellatōez possim in scriptis redigere: & hoc plus placet. Sed ponez q iudex dedit vnā interlocutoriā: post dedit eādem: er q̄ queritur ius parti. vel si ille ō quē ferī vel appellaī de iure canonico: vel de nostro in casib⁹ in quib⁹ pōt a qua appellabit. rñ. istā. q. intelligo qñ ē talis interlocutoria q̄ pōt reuocari fm ea q̄ dicā in. l. qō iussit. de re iudi. nā si ñ possit reuocari: tūc sic due diffinitiue nō pñt ferri sup eodē. vt. l. i. C. qñ puo. nō ē ne. & tūc valet prīa: ñ scōa. Jsto q̄ casu quo reuocari pōt dico sic. aut cōstat q scōa ē lata aīo recedēdi a prima & valet scōa [a]. vt. ff. de rescin. ven. l. si quē. cōiuncta. l. qō iussit. de re iudi. aut dubitaf̄: & tunc aut scōa est ōria prime. & tūc videf̄ recessuz a prima. vt. j. e. l. si op⁹. aut ē diuersa & idē qō vī recessū a prima vt. l. pe. ō pto. stip. & ar. d. l. si quē. Aut cōtinet idē: & tūc si q̄dē prīa fuit talis q̄ statim trahit secū[m] executionē: vt si pnūciat aliquos articulos nō admittēdos: vel dilationē nō esse dandā & filia: tūc scōa nil valet. ar. de op. le. l. apud aufidiū. & sic ab ea nō est opus appellari. Si vero nō trahit secū[m] executionē: vt si daī dilatio vel q̄d pcipit tūc valet vtraq;. q. vtraq; tendit ad eundē effectū: & ex vtraq; debeī idē. ar. op. j. de acqui. pos. l. si q̄s ante. cū glo. facit. eo. ti. l. iij. ff. ex plurimis. Sed ob. p dictis. q. eadē res nō pōt bis pmitti fm opi. quā teneo i. l. q̄ bis. j. de ver. ob. Jtē q. debitū nō pōt legari. vt. l. si creditor. de le. i. rñ. in sniā iudicis nō attendit̄ an partis ītersit sicut in leg. & sti. ar. ff. de inoffi. test. l. posthum⁹. ff. si q̄s ex his. & isto casu ab vtraq; deberet appellari. verūtñ canonice dicūt q si q̄s obtinet sup prīa appellatione: tūc irritatur q̄cq̄d postea factū ē p dicta ītelligo qñ sepius nō incidebat eadē lis. nā tūc quotiēs incideret tot eēnt necessarie interlocutorie. Exēplū semel q̄s petijt di-

m Non gratuitā. Et hoc etiā voluit hic do. Jo. q nō possit gratuitā & liberalē remissionē facere sine mandato speciali. & ita saluaf̄ scōa lec. hic. ar. l. fili⁹. de dona. tñ in hoc iudicio poterit intelligi remissione dñm defendere. vt hic per bar. & do. Joh.

n Nō est necesse. Adde bar. in. l. indebitū. & qō ibi dixi. ff. de cōdi. īde.

o Prosequi appellatiōez Adde bar. in l. nō cogēdū. in fi. de pcur. sequif̄ Jmo. j. ff. primo. in fi. & bal. in. d. l. inuitis. & ibi bart. & limita vt ibi p saly.

p Domin⁹. verissima. sed ange. & imol. tenēt qō in se nō sit vera. ō quo hic p. v. Joh.

q Et ipi domino. Cibi ñ loquitur ō satisdatione rati. q. prio nomine domin⁹ nunciauerat. ergo loquif̄ ō satisdatōe de opere demoliendo.

r Nunciare iterū. An p⁹ primā nūciationez possit iterū nunciari. vide quod not. per bar. in l. pretor. ff. hoc iterdictū cū petit. circa fi. & in. ff. si satisdatum. j. e.

s Recedere a prima. An per scōam nūciationē videatur a prima recessum: & in quantū bar. hic dicit q vbi nulla petita est scōa satisdatio q faciē do secundaz nunciationez primaz videf̄ a prima recessū. per. l. si q̄s ff. si. &c. dic fz dol. q ille text⁹ hoc nō. p bat. vt hic p eum. quē omnino vide.

t Responsio prima. Sed Jnno. & Jo. an. in. c. bone. & in. c. dilecto. de appel. & do. de ro. in decisionibus. & bal. in. l. appellatione. C. ō appel. & in. c. i. ff. fancimus. q̄ tempore mil. tenēt q resideat in potestate appellantis. sed do. antho. in. d. c. dilecto. tenet q secūda debet prosequi. & hoc tenet ange. & p veritate vide qō not. bald. p⁹ Cy. & bar to. in. l. p hāc C. de tēp. appel. & spec. in ti. de app. in prima parte ff. in quibus. ff. q̄d si vict⁹ & latius. dixi post bar. in. l. litigatoribus C. de ap. vbi vide bal.

v Non valeret. Quia non valet. c. i. & ibi glo. in v. bo. interlocutoria. de appel. in vi.

x Appello viua voce. hꝫ est benigniorꝫ & vtilior: quia habebit magis tps ad prosequendum. ideo amplectanda. ar. l. si quis intentione ābigua de iudi. Si tñ a prin. cōstat de voluntate appellantis illa debet seruari fm do. Joh.

y Potero prosequi. Sed bal. in. l. gñaliter. C. de rescre. allegādo bar. hic dicit q cogitur eligere vnā tñ quaz prosequi velit.

z Sed pone Si due interlocutorie ferantur a iudice sup eo. ex qua q̄raī ius adde bart. in d. l. qō iussit. i fi.

a Valet secunda. Adde

per bar.in.d.l.qđ iussit.in fi.questionis.

b Poterit vtraq;. Ho.qñ pars plurib⁹ vicibus pdurit aliq̃d corã iudice an poterit vtraq; pductione vti.& in hoc vide ange.hic distinguẽ tem.& oĩno qne ponit hic Imol.post ange.que omnia no.

Opus. Dicit tamẽ ange.q; in casu hui⁹.l.poterit tñ opus demoliri per interdictũ qđ vi aut clam. vel aliđ remediũ si veritate inspecta fieri interiuste edificatum.

d Nonvalz Ho.q; iudex non potest revocare interlocutoriam q̃ ptem grauat ipa parte absente.ac etiaz tene mẽti istđ dictũ hic q; interlocutoria per quã gña tur piudiciuz parti lata parte nõ absente nõ valet.Sz do.Joh.Imo.& Jo.an. tenent ꝯrium in.c.audit.đ pcura.& Imo.in.c.quere lam.ad fi.eo. ti.sed fm do. Jo.iura alle. per eos nõ p bãt.& ideo fm eũ potest saluari vtrũq; dictũ.vt hic per eũ quẽ vide.sed q; do.Jo.ea que in hoc posuit hic habuit bar.in.l.qđ iussit.in pe.col.đ re iudi. Itẽ adde qđ no.bar.in.l.cõsentaneũ.C.quõ & quando iudex.ad de etiã bal.in hoc aliter distinguentẽ.in.l.i.C.de senten.ex peric.reci. vt ibi per eũ.tu vide oĩno bar.& ibi post eũ bal.q̃ aliter loquitur. & bñ. qđ tamẽ limita.tñ nisi quis a prin.esset citatus ad totũ pcessum.fm Imn. in.c.cõsuluit.de offi.dele.& dixi post bar.in auc.qui semel. Utrũ autez to.& Imo.in.c.fi.qđ metus cã.& ad pdicta adde glo.bo.in.l. si deserta. C.si ppter pub.pensi.ad pdicta etiã vide bal.in.l.fi.C.de sentẽ.ex peri. reci.post Ja.bu.in.l.i.eo.ti.& ibi per eos qñ dicaĩ interlocutoria magni piudicij.videlicet q; illa que cõtinet dari vel fieri.vide bart.in.l.nec qc. c.ij.de resti.in integ.dñ allegat.l.moris.de pe.& aliq̃d p lodo.in.l.i. ff.đ arbi.in.iij.carta.& hic in addi.

Pcurator. Tu dic cõtra. Sed fm do.io.põt saluari gl. respectu persone pbibite tantũ.vt hic per eũ quẽ vide.& idem etiaz firmat Imol.j. pri.in.l.pretor.in princi.

Retor ait. Ho.ex isto tex. Adde q̃ no.bar.in.l.i.in.ij.col.s. de vul. & pupil.& qđ dixit bar.in.l.annuus.circa me.C.de neg.gest.& hoc est vtile fm Ange.quo ad appellantẽ ab interlocutoria. qz si alleget vnã cãm gñaminis necessario cõprehensam in verbis dicet ex mente figillati & sic appellatio pcedet fm cle.appellã.de appel.dic vt ibi de hoc.& an hic qđ dicebat bal.in.l.eos.s.finaũt.de ap.q; qñ de iure cano. appellatur ab interlocutoria vel grauamine nõ sufficit dicere appello:sz debet inferere certã cãm generalẽ.puta qz iudex me grauauit. Illã hec cã tacite inest appellationi q̃cq̃d no. Imo.in.c.vlti.de ope.no.nun. vltra hec dicebat valde no. Itẽ bal.in.l.minoribꝰ.C.de his qui.vt indig. q; nõ sufficit dicere appello qz me grauasti vt ex actis apparet.nã h; ẽba nõ ꝯtinent aliq̃d certũ.vt ibi per eũ quẽ vide econuerso in reporta. apta

suppuacua est exp̃sio cãe.ar.s.de ap.l.si cõstat.& de libe.cau.l.si testõ. ergo talis interlocutio:cui⁹ iniquitas ostendit per allegationes iur. vñ nõ est necessaria exp̃sio cãe appel.ar.de do.p̃leg.l.i.& ita debz intelligi Imo.in.c.fi.de ope.no.nũci. Sed vbi iniq̃tas sñie iterlocutorie habet detegi ex allegatõnib⁹ & pbationib⁹ facti:ita q; est questio facti nõ iuris tunc hz locuz qđ dz in vulga.de. appellanti. vt appellans ab interlocutoria habeat exprimere in appellatione quare sñia sit iusta & cãm nõ exp̃ssam non possit psequi fm pau.& hoc iterlocutoria mera. sz si hz vim diffi. tũc dic vt dixi p⁹ bar. in.l.iij. đ ap.recip.hoc voluit bal. in d.l. minoribꝰ Itẽ adde ad dictã cle. appellãti. q; qz requirit causa grauamis spãliter exp̃ssa q; non sufficit si appellatione dicit p causis grauamínis assi

gno oẽs exceptiones pductas.& oĩa pducta in iudicio principali. sz est necessaria specificatio. de quo in aut. de here.& fal.§.sin vero exp̃ssim.qz nõ dicit specifica exp̃sio q̃ fit p relationẽ ad aliud. Ita dic ange.in.l.i.§.itẽ filiũ.j. de fal.per glo.ibi cũ ibi no. Et istis adde oĩno bal.in.l.edita. in.xix.col.C.de eden. & vide que dixi post bar.in.l.iiij. j. de ap.recip.& no. An.in.l.i.de libe.cau.& post plene per bar.do. antho.in.c.videbitis. in.iij.col.de ap.& per do.in.c.i.de ap.in.vi.

g Tutor pmisit. Ho.p cõcipienda pmissione tutoris.& adde bar. in.l.legitimos.de legi.tuto.& in.d.l.fi.§.oẽm.& in.l. tutoris. de admi. tuto. Sed bal.in.d.§.omnẽ.sentit ꝯrium.vide qđ ibi dixi.& Cy. ibi.

h Item no.ex hac glo. Et habet in.l.tertia.§.itẽ ad fill'.& not. bal.in l.nemo martires.C.de sac.sanc.ecc.& qđ dixi post bar.in.l.cũ lex.ff.đ fideiuss.& ibi p do.io.per cano.in.c.licet canon.& in.c.fi.de elect.in.vi. per moder.in.l.i.§.biduũ.qñ ap.fit. Sed an annullatio actus sit pena.vide cano.in.c.ij.de cõsti.& bal.in.l.iij.C.de sac.sanc.ecc.& videtur tex.q; sic.in.l.senatus.ff.de ꝯhen.emp. Sed in ꝯrium multũ ob. tex.in l.eius qui.in v̊.i.plane de iure fisci.vbi annullatio sñie q̃ est q̃si ꝯct⁹ nõ est pena.& io.an.in.c.fi.de rescrip.ibi appellat penã esse.sed ꝯrium videt ipse tenere in.c.fi.de elec.in.vi.põt dici q; non est pena extrinseca sz intrinseca.fm do.io.in.d.c.fi.& bar.hic. Et adde qđ no.voluit io. an.post Hosti.in.c.relatũ.ne cle.vel mo.q; si in aliq̃ regula cõtinent aliq̃ facienda a religios:& apponit certa pena:puta ieiuniũ & religiosi cõtra venientes.licet iurauerint vel vouerint seruare regulã nõ incurrunt transgressionẽ voti:nec peccatũ mortale.qz intentio cõdentis regłam videt limitasse suũ pceptũ quo ad illã penã.lz in ꝯriuz faciat qđ no.in.l.ij.C.de iure emphi.vbi puisio hois nõ facit cessare.puisio nẽ.l.ordinariã.qđ est no.ppter scolares q̃ iurant seruare statuta que dicũt aliq̃d fieri vel nõ fieri sub certa pena.& facit ad no. p bar.in.l.sĩ q̃s p eo.de fideius.& in auc.sacramẽta.facit in rõne sui.l.i.C.de arbi. & in eo qđ dixi an annullatio actus sit pena.vide bal.in.l.non dubiũ in.ij.col.C.de legi.& q; sit pena etiã videt tenere bar.in.l. sanctio. de

pe.in.i.col.ꝛ ad bar.hic adde bal.in.d.l.nō dubiū.in pe.col.ꝛ dixit bal. in.l.ij.in fi.C.de iure emphi.q̄ ꝓuatio dñi ꝛ hois ꝓuatio est pena.ꝛ ad bar.hic adde bal.in.l.i.in.iiij.q.C.de his q̄ pe.no.ꝛ hic adde Jmo. in.c.cū cōtingat.de iureiuran.in nono mēbro in.l.carta.cū se.ꝑ do.car. in.c.fi.de postu.ꝓla.ꝛ ibi ꝑ Jmol.in fi.

Jq̄s parat⁹.no. intellectū ad totū hunc ti. ꝛ hec ẋa q̄ edificat i ꝓ uato.si autez ī publico:dic vt habeť.j.e. l.§.hoc inter dictum.secun dū Jmol.

k Ducere fi deiussores. Unū tamen tene mēti per petuo:q̄ ille q̄ teneť satis dare:vt penā euitet:vel vt p̄ciū cōsequa tur si offerat fideiussorē et dicat se para tū soluere q̄ istud suffic̄ ēt si ille q̄ debet recipere nihil dicat.vl̄ etiā p̄dicat:nec e rit necesse q̄ le q̄ teneť satisdare ꝓmit tat alicui cuz fideiussore re cipien.ꝓ illo cui dz satisda ri.qō no.fm ang.in.l.ō pu pillo.§.is cui p illū tex.s̄.e. ꝛ ꝑ ter.j.e.l.§ hoc aūt.ꝛ dicit sevidisse ō facto.ꝛ ibi se quiť do.io.ꝛ adde qō not. bar.hic in fi. ꝛ subdit ꝫ an ge.q̄ ille qui dz satisdare ī plet si satisdat alteri recipiē. ꝓ illo.ꝛ sic ñ est nc̄e q̄ va dat ad domū illi⁹:ſz sufficit q̄ ille ꝓ man dati actiōem possit facere illa sibi cedi actio.all̄.ter. no.i.l.i.§.pe. j.quoz leg.et dicat menti te let tūc nō posse nubere pena est.ꝛ ideo dicatis qñ.l. ꝓcedit vltra penā iponendo.dic aut est icer.ū de mē te.l.ꝛ sic stamus certo.si.l.disponit q̄ actus nō vale at ꝛ pena iponať.vt.l.iubem⁹.C.de sac.sanc.ecc.ꝛ.l. i.C.de sepul.vio.Aut est dubiū:ꝛ tūc si respicit ānul lationē ipsius actus pena q̄ apponit actus ānullať vt hic.ꝛ.l.si vero nō remunerādi.§.rei turpis.s̄.mā. ꝛ.l.iurisgentiū.§.pacta q̄ ꝓtra.de pac.ꝛ.l.pacta q̄ ꝺ C.de pac.Aut apponit pena extrinseca.puta q̄ hoc fecerit soluat.ꝛ.noie pene.vel non audiať ad ius ꝛ si milia.ꝛ tunc aut pena nō esset pena actu remanente inualido.ꝛ tunc act⁹ remanet valid⁹.vt.l.vl.s̄.de di uor.Aut pena pōt cōcurrere cū act⁹ nullitate.ꝛ tūc aut nullitas actus respicit p̄iudiciū eius cui pena tā tū īponit.ꝛ tūc actus est null⁹.vt.l.i.de his qui ꝑ nō scrip.ha.aut respicit alteri⁹ p̄iudiciū.ꝛ tūc actus nō est null⁹.vt.l.filiusfa.§.fi.j.de fal. de reg.iur.l. nemo videť dolo facere.ꝛ ibi glo.no. ¶ Op.q̄ voceť edi ctū.vt.s̄.e.l.in ꝓin.glo.soluit plurib⁹ modis hic.dic vt ibi dixi.

¶ Op.j.e.l.stipulatio.§ Jue autem.opus.gl.dicit q̄ dz habe re instar operis nō bene dicit.qz.§.opus.loquiť de opere demoliēdo.iō debet habere istar opis.ſz quā tū ad nunciationē faciendā sufficit quocūq̄ modo in choatū.vt.s̄.e.l.i.§.pōt.ꝛ ibi dixi.ꝛ not.glo.s̄.e.l. de pupillo.§.nūciationē.sup verbo inchoet.

Uo. q̄ aliud est Qvicquid autem. remissionez fieri aliud loco remissionis haberi.facit.l.si mari tus.sic in magistratu.§.i.j.de adul.ꝛ.l.i.j. de ver. sig.

¶ Op.j.de.l. vlti. Jquis paratus C.de edi. ꝓtua. al's est.l.i.C.e.s.de ope.no.nūc.ꝛ velis scire istō dnīū.qz limitat totū ti.ꝛ ibi in glo.dicit q̄ dz ꝑ tres menses differre anteq̄ remittať nunciatio.Glo.dat ibi q̄tuor solu.ꝛ Dy.cōfingit scōam solu.cuz tertia et bona erit.Aut ille q̄ nunciat dicit ego sum paratus ostendere de iure meo.hodie cōstat.hodie agamus. ꝛ tūc lz sit parat⁹ satisdare debet expectare per tres mēses.vt.C.de edi.ꝓtua.l.fi.ꝛ.c.vl.eť de ope.no. nū ci.si vero dñs nunciat:ꝛ statim oblata satisdatōe nil dicit:tūc statim fit remissio.ꝛ est in electiōe edifican tis satisdare vel differre.Uerūtamē Hui.de suza.di cebat q̄ si esset p̄iculū interim ante tres mēses fieret remissio.verū dicit si respiceret publicā vtilitatē vel ꝓuatā eo mō quo dixi in.l.de pupillo.§.si q̄s riuos s̄.e.Sed q̄d si ille cui fit nūciatio:dicit hodie cōstat. hodie agam⁹.nec offert satisdationē.Ja.de are.vide tur dicere q̄ dz expectare ꝑ tres mēses.tu dic q̄ si il le cui nūciať.h.d.ꝛ nūcians tacet q̄ statim ꝺseq̄ť re missionē.si vero dicit se patū ꝛ vadit ad iudiciū: tūc dz differri ꝑ tres mēses.qz pinde est dicta verba di cere:sicut satisdationē offerre fm placē. vt not.in pri ma glo.hui⁹.§.qō placet ꝑ.l.si is a quo.vt in pos.le ga.ꝛ ꝑ id qō no.C.de edic.di.adri.tol.l.ij.de iudi.l.si de vi.in fi.mag.glo.cū si. Dicit hic q̄ si q̄s paratus fuerit satisdare.q̄ro an sufficiat istō dicere:vel sit op⁹ ducere fideiussores k credo q̄ dēat ducere fideiusso res idoneos l ꝛ do tibi ter.in.l.seruus si heredi.in fi.j de sta.li.ꝛ.l.q̄ decē.§.idē rñsum.j.de sol. m Dmēs q̄ ll.q̄ dicūt sit paratus soluere:nō debēt ire cuz dena riis in manu:sed in vno casu sufficit n te.ꝓiteri para tū soluere,licet nō ostendat pecuniā,vt.l.pe.s̄.de re nendū. Tu fm do.Jo.ponder a q̄ ibi dixit ter.de acti.mandati.ꝛ sic forte nō sufficeret ꝓmittere neg.ges. Nā verisimiliter haberi pōt copia ꝓcur.q̄ alteri⁹ q̄ gestorio noie accipiat satisdationē.qō verbū do.io. putarē intelligendū ꝛ limitandū fm late no.ꝑ glo.ꝛ bar.in.l.si fuu s. §.nunc videam⁹.de ver.obl.ꝛ ad ea q̄ hic no.bar.ꝛ dixi.s̄.adde ter.ꝛ scin.ven.ꝛ glo.in.l.si residuū.C.de distrac.pig. Jtez an ad cōstituendū nūciatorē in mora sufficiat solum facere p̄dictā oblationez:an debeo ꝓbare q̄ ipse re nuit recipere.rñ.sufficit q̄ tacuerit.vt not.j.e.l.§.hoc aūt interdictuz cōpetit ꝛ iō hº ꝓbare qō tacuerit suf ficit nisi ipse ꝓbet aliud.

ibi no.bar.in l.si fideiussor in ꝓinci.q̄ sa tisda.co.ꝛ an ge.ꝛ Jmo.in l.si mora.sol. mat.ꝛ ange. in.l.si dubite tur.in ꝓin.d fideiuss.vid tū ibi Jmo.ꝛ in l.iiij.§. ꝓtor.j de re iudi.

l Fideiussores idoneos. Et hoc etiaz seq̄tur ang.ꝛ do. Jo.in.d. §. idē rñsum. qō no. limita vt in. d.§. q̄. q̄ satisd. cog. post bar.ꝛ vi de omino qō dixi in.l. q̄ de cē.§.idem rñ sum.ꝫ alle.

m j.de solu. adde qō not. lapus i suis addi.in clem. dudum.de se pul. ꝛ do.Jo. j.ea.l. stipula tio.in ꝓinc.

n Uno cāu sufficit. Et sic patz q̄ legeſ loquentes ō obligōe ī du bio ītelligūť de verbali reali.fallit in casib⁹ hic no. ꝛ ī.l.acceptā. C.devsur.et i l.si mora.sol. ma.ꝛ qō dixi ī.d.l. acceptā o §.hoc iter dictuz. Quo ad penā. Et sic tenet bar. q̄ hoc inter dictū demoli torīū q̄ etiaz quo ad impē sam que ī eo est penale ēt durat perpe tuo. Etiam quo ad illud ꝑ istū ter. nec ob.l.in bono

¶ Hoc interdictū. Op.j.e.l.§.fi.rñdeo ibi loq̄ tur de hoc interdicto quate nus est ꝓhibitorīū.ne vis fiat ei.hic loq̄tur de restitutorio. ¶ Sed op.q̄ istud est edictū penale quate nus cōtinet penā.q̄ nō durat nisi āno.vt.l.in honorarijs.j.de act.ꝛ obl. So.hoc edictū succedit loco sti pulationis de ope demoliendo.ꝛ iō stipulatio est ꝑ petua.ꝛ sic interdictū.ita intelligit Dy.sed nō est ve rū illud vt ipse idē dicit in additione sua.qz stipula tio succedit loco interdicti.vt.l.nō solū.§.morte.s̄.e. nō interdictū loco stipulationis. Quid dicemus.di co q̄ istud qō dicit in.l.in honorarijs.est regula.fal lit hic sicut in actione furtiua.vt inst.de ꝓpe.ꝛ tēpo. act.§.i.vel dic q̄ est ꝓpetuū inquantū cōtinet demo litionē q̄ nō est pena.vt.l.pe.ꝛ fi.j.e.ſz quo ad penā o est annale. Sed hoc vī ꝓtra mentē hui⁹.l.vel dic q̄ illud interdictū succedit loco actiōis cōfessorie vl̄ ne gatorie:vel reiven.q̄ deberet intentari.vt no.j.e.l. sti pulatio.§.hz.ꝛ iō sicut ille sunt ꝓpetue ita hic dz es se ꝓpetua.vt.s̄.si mu.ven.no.in pos.mit.l.i.§.fi.ꝛ di cā in.d.l.in honorarijs. ¶ Itē op.s̄.e.l.nō solum.§. morte.dic vt ibi plene nūciatio dať ꝺ heredē:ſz non intantū quantū ꝺ defunctū.ꝛ rō quare nō in heredē insolidū est.qz ex delicto. Dicit hic dať ꝓpetuo ꝑ di cit glo.in.xxx.annis.illa vī mirabilis expositio.qz ꝑ scriptō.xxx.ānoz de iure ffoz nō erat cognita.vt no. in.l.nō solū.al's.l.iul'.s̄.ex qui.cau.ma.ꝛ inst. de tēp. act.in ꝓin.glo.bene itelligit q̄.xxx.annis duret. q̄d aūt esset de iure ffoz.dicā.j.de act.ꝛ ob.l.in oībus.ꝛ hoc referendo te ad interdictū demolitorīū.qō. xxx. annis durat;secus in interdicto ꝓhibitorio.qz tunc ꝓpetuo durat.ꝛ vltra.xxx.ānos.ꝛ hoc sentit hic gl.ī fi.ꝛ bene dicā.j.e.l.fi. ¶ Quero an cōpetat successo ribus in rē.ꝛ glo.hic dicit q̄ sic.allegat.l.apparet.§. i.j.de iti.actuq̄ ꝓtua.illa nō facit.qz loquiť de ꝓhi bitione facta pvstq̄ q̄s emit.tū glo.bene dicit.ꝛ dy. tenet ꝛ omnes. quia interdicta sunt in rem scripta. vt.l.i.de interdic.sed actō in rem scripta est respectu dāni qō possz cōtingere:ꝛ successori singulari datur vt.l.si terti⁹.§.si quis ꝓius.j.ti.ij.ꝑ Dy.ꝛ per eūdez in.c.si q̄s in ius.eť de re.iur.li.vi.ꝛ.j.ti.i.l.fluminū.§. adijciť.ibi per euz ꝛ ibi dicem⁹.ꝛ hoc ꝑ ope ꝓterito dāno tū futuro.ꝑ ope futuro ipse emptor debz nun ciare cū nūciatio sit extincta.vt.l.nō solū.§. morte.ni si diceres q̄ ibi res nō erat integra. vt ibi dixi.

¶ Nonnulli putāt q̄ ponit quot modis agitur ꝛ incipit qō vi aut dā.in fi.addi. Jtez posset agi vti possideť ꝛ iniuriaz ꝛ fieri demolitio ꝓpria auctori tate q̄q̄z.vt.s̄.e.l.de pupillo.§.meminisse.ꝛ ibi no. ꝛ hec oia sunt ex pte nunciantis excepto q̄rto modo supra ꝓposito q̄ est in ꝓri.§.vī dic q̄ ille cui nuncia tur pōt agere ꝓimo.vt.j.ꝓri. Jtē petere remissionez tanq̄ nunciatio potuerit cōtēni.vt.l.de pupillo.§. si q̄s riuos. Jtē petere remissionē cā cognita vel obla ta satisdatione.vt.j.e.l.§.si is cui. Jtez potest dicere hodie constat:hodie agamus q̄ agere confessoria vel negatoria.vt.s̄.§.si q̄s parat⁹.ꝛ ibi dixi. Item

rarijs, qz ibi ponitur regula que hic fallit in cãu isto sicut ꝛ alias fallit in actõ, furti manifesti, vt hic per Imol. quem vide post ange. Sed idez Imol.j, ea.l. §.fi. videt tenere opi. bar to. hic. Et ad not. hic adde no.j, ti.l.l.iij, §.fin.ꝛ quod ibi bar,

põt agere de dolo vel in factũ si iniurioſe fuit facta nũciatio. vt.l.rẽ q̃ndã. de dolo. Itẽ iuriarz. vt puto ꝛ̃. hoc interdictũ. Dicit hic q̃ ad decus vrbiũ ꝛc̃. Quero an habeat locum p opere qõ fit extra ciuitatez. q̃dam q̃ nõ. p hũc text. tu dic ɔ̃. vt. §. e.l.i. §. siue aũt. ꝛ qz verba edicti sũt generalia ꝛ no. in simili. §. de reiven. l. in rẽ. §. tignum.

Itẽ q̃ro an huic interdicto q̃s possit renunciare. videt q̃ nõ. qz rõne publice vtilitatis. ſ. ppter decus vrbiũ ꝛc̃. vt in. §. si paciscar. tu dic ɔ̃. ꝛ h̃ publica vtilitas est secundario sicut dico in. l.i. §. so. ma.

Hoc autem interdictum competit. Opp. ꝛ videtur q̃ in publico sufficiat cautio. vt §. e.l. nõ solũ. §. si cũ iure. ꝛ de pto. stip. l.i. §. stipulatõ nũ. huiꝰ ɔ̃rij timore sunt q̃tuor sol. vna est Rofre. q̃ prima ps loquat in priuato. scõa in ope publico. secunda ibi. neq;. sed ista lectu. nõ est bona. vt infra dicã Dicũt alij q̃ totus iste. §. loq̃tur in eo q̃ alieno nõie volebat satisdare. ista etiã nõ est vera. qz ɔ̃ rõnẽ huius. §. ibi. neq; eiñ. est tertia sol. q̃ ille q̃ edificat in publico repromittendo nõ cogat ad p̃tor̃ venire. et tũ remittit nunciatio ꝛ nõ destruit q̃ postea fit huius edicti vigore; nõ tũ põt agere interdicto si. phibeat. sz si satisdaret tc̃ possz agere fm Bar. hoc vltimũ nõ placet glo. qz si etiã satisdat nõ aget; nisi. pbet ɔ̃ iure suo. ſ. qõ pmittente principe vel senatu fecerit. ꝛ h̃ vera. pbat p id qõ infra dicã ex rõne huiꝰ. §. in fi. Poterit g̃ quilibet aliꝰ. phibere; sed an ipse idẽ examinabitur. Quarti dicunt q̃ fiebat in publico cũ priuati iuris. sz ista est vera in se. vt dixi in. d. §. si cũ iure. sz nõ quantũ ad istũ. §. ꝛ hoc euidenter ostendit. qz ex pte edificãtis istud interdictũ seu edictũ habet duo. vnũ qõ est q̃ habeat remissionẽ oblata satisdatione. Itẽ oblata satisdatione vt hẽat interdictũ ne vis fiat ei. ꝛ iõ nõ habet locũ ĩ remissione cũ in verbis edicti. §. §. deinde. de hoc nulla fiat mẽtio. Dz ɔ̃ q̃ videat repetitũ in hoc scõo capite cũ in prima pte primi edicti facit mẽtionẽ de cautione. vt.l. de pupillo. §. si is. vbi fit mentio de cautione. g̃ hic videt repetita. ar.l.ij. §. de cõiũ. cũ emanci.li. Sed rñdeo q̃ hic cessat rõ illiꝰ l. qz p̃tor vt edificet in publico nõ põt pmittere. vt.l. iij. §. plane. qõ vi aut clã. ꝛ iõ nõ fit missio ex hoc edicto siue fit p̃stita cautio siue satisdatio. ꝛ de ista materia an qõ est positũ in vno capite intelligit repetitũ in alio. dicemus in.l. p̃tor. §.i.j. vi bo. rap. Quero an ille cui pmissio facta est possit iterũ phibere. glo. dicit q̃ sic. sz exceptione repellit. ɔ̃ videt tenere in.l. iurisgentiuz. §. si paciscar. §. de pac. dic q̃ hic recipit pmissionẽ noie rei publice. vt.l. nõ solũ. §. si cuz iure. §. e. iõ ipse non admittit. fecit eiñ iure pmittente. Inɔ̃rium pmisit simplicit nõ experiri nec p re publica cautionẽ recipit iõ nõ vz; ꝛ ipse idẽ admittit. Itẽ q̃ro cũ ipse nõ admittat; an iudex ipse poterit hũc edificantẽ ipedire. glo. q̃ sic. qz in his in quibꝰ versat publica vtilitas põt iudex supplere de facto. dixi. j. ti.i.l.ij. §. hoc aũt iudiciũ. Itẽ q̃ro dicit hic vl̃ per te stat. hoc quõ intelligat. dic vt in glo. ꝛ no. q̃ sufficẽ eĩ cui offert tacere. dixi. §. §. si quis paratus.

Et si satisdatum. Quero quõ nõ pseuerat satisdatio. ꝛ dicvt ĩ gl. qõ no. vbi q̃s tenet satisdare satisdatione finita his modis põt repeti. Quero in hoc. §. q̃liter repetatur. Rñ. cũ ad cautionẽ petendã nulla cõpetat actõ hic habet iterũ nũciare; ꝛ ille vt psequat remissionez hz iterũ cauere. vt hic. ꝛ. §. e.l. cũ procuratoꝛ. §.i. ꝛ psulo hoc casu q̃ ille q̃ nũciauit exprimat cãm. ſ. q̃ satisdatio est finita tali mõ ne aliter p̃tendens ignoratia sine pena cõtenat. vt. §. deposĩti. l. si q̃s inficiatus qõ satis ꝓcedit in alijs. secus vbi est finita p diei apositi elapsum; qõ nõ põt ignorare. vt.l.ij. C. de iure emphiteoti.

Si aliquãdo stetit Jac. de are. formatur vnaz q. fuit quis citatꝰ q̃ infra tres dies veniat coraz iudice. ꝛ prima dies fuit assignata p primo termino. scõa dies p scõo. tertia pro tertio ꝛ pemptorio. debitor venit prima die ꝛ actor nõ. ꝛ sic reus incusauit ꝓtumaciã ipsiꝰ actoris. venit in tertia die actor ꝛ reus nõ. an reus sit in mora. ꝛ vñ dicere Ja. de are. q̃ sic. p. l. istã. cũ suis silibus; cũ vltima mora noceat. sed lz istud dicat arg. eẽ ad hoc. tñ credo q̃ nõ sit cõtumax nisi citet iterũ. qz si reꝰ venit in primo termino ꝛ nõ inuent aduersariũ: tũc edictũ debet circũduci. vt.l. ꝛ post edictũ. §. de iudi. Item p l. sancimꝰ. C. de iudi. vbi ipse Ja. de are. tenet q̃ cõtumax in primo termino nõ audiẽ nisi refectis expẽsis. g̃ actor nõ audiet nisi reo reficiat expensas: ꝛ faciat iterũ reũ citari. Circa hec vide ea que dicã. j. de verbo. oblig. l. qui ante.

Hoc interdictũ cessat. Op. §. e.l. §. hoc interdictũ. sol. vt ibi.

Itẽ op. C. de edi. prima. l. fi. Sol. ibi loq̃t de actu nũciandi q̃ põt fieri ꝓpetuo. vt not. §. §. hoc interdictũ. hic de interdicto ne vis fiat ei. Rõ qz illud competit p modũ cuiusdã facultatis. g̃ nõ põt p̃scribi. sicut ne q̃s vadat p viã publicã. vt.l.i. j. de via pub. notant doc. in. l. cũ notissimi. §. illud. C. ɔ̃ p̃scrip. xxx. an. Sed ɔ̃ hoc. qz nũciatio põt fieri p officiũ iudicis. vt l. de pupillo. §. meminisse. g̃ tollit. xxx. annis p. vt no. in. l. sicut. C. de p̃scrip. xxx. an. q ꝛ. C. de fal. l. querela. Bo. ibi de officio iudicis qõ cõpeteret p aliquo preterito; vel cuiꝰ cã essz aliqõ p̃teritũ. sed in casu nostro istud officiũ causat ex timore qõ est ne ille edificz. iõ qz iste timor semp instat ante pfectũ edificiũ: iõ istud offiñ semp nascit. facit qõ no. C. de serui. l. ij. in gl. magna. Quero in quo istud interdictũ cessat pꝰ annũ. dicit Bul. q̃ post annũ nõ admittit ad satisdandum. Istud est falsum. nã p satisdationẽ q̃s petit remissionẽ iuris q̃siti aduersario p nunciationẽ. ꝛ fm hoc agit ad id qõ puenit ad aduersariũ. g̃ ꝓpetuo. vt j. de act. ꝛ obl. l. in honorarijs. Alij vt glo. dicunt q̃ hic loquit de interdicto ne vis fiat ei. ex quo q̃s habet exceptionẽ que est ꝓpetua. Itẽ interdictũ ad interesse. vt no. §. e.l. de pupillo. §. fi. ꝛ ista annalis tñ qz cõtinet penã ex pte cõuenti. qz datur ad id qõ ad eũ nõ puenit. g̃ ꝛc̃. vt. d.l. in honorarijs. ꝛ hoc placz Quero q̃ hoc interdictũ nascit. ꝛ gl. dicit ex die satisdationis: nõ tñ agi põt nisi ex die inquietatiõis sicut ẽ in pignora. acti. ꝛ fil̃i. hoc nõ placz. qz non oritur ex ɔ̃ctu vt ille actiones: sed orit ex delicto. ſ. inqẽtante ppter ɔ̃ctum. iõ tpe inquietationis oriri puto quod est verum.

p ¶ §. hoc interdictum. Mo. limitationẽ q̃ officio iudicis p̃scribit spacio. xxx. ãnis. vt hic p imo. quez vide. et adde qõ not. bart. in. l.i. in ver. neq; plures. in fine. j. vti pos.

q ¶ Triginta annis. Idez tenet bald. et ang. in. l. prescriptione. C. de p̃scri. xxx. annoz.

Stipulatio de operis Primo ponit qñ ista stipulatio interponat vsq; ibi. si q̃s autez. ibi ponit stipulationis effectus ex vtraq; pte vsq; ad §. habz aũt. ibi ponit. tertio qñ cõmittit vsq; ad §. opꝰ ibi. p quo ope cõmittat vsq; ad §. siue. ibi ad q̃d cõmittat vsq; ad §. quesitũ. Recta prima particla. l. recitat glo. vt iacent. ꝛ signa glo. q̃ incipit remittendo et ope demoliendo. Circa istã glo. q̃ro vtrum ex pte stipulantis debeat cõtineri psonaꝫ heredis: vt. p mittis mihi meisq; herediꝫ. ꝛ vñ q̃ nõ. qz nũciatio ex parte nũciantis est in psonã. vt. §. e.l. nõ solum. §. morte. sed illud reintegra vñ stipulatio transiret ad heredẽ. vt ibi expsse no. ꝛ iõ heredis dz haberi mentio. lz rõ posita in fi. illius. §. aliqñ repugnet. Itẽ q̃ro lz tacite insit cõditio si fuerit iudicatũ q̃liter ꝛba cõcipientur expsse. tex. est. C. de edi. pri. l. fi. Item quero qz istud principiũ loquit tantũ de eo q̃ nũciat

Stipulatio. cõtineri psona. De forma stipulationis ꝛ satisdatõnis vide oĩa per imol. hic post ange.

Si quis aũt, op' offerri. Idez etiã qñ quis vellet conseq acti.vel exercitiũ actionis nẽe hz offerri l.iul'.§.offerri de ac.emp.l. ex placito. ꝛ l empti.C. ò rẽ pmu. et ĥ per Imol. q̃ etiã ponit qñ ꝺs teneaꝛ offerre.ꝛ glo.in c. cupientes. quã hic allegat Imol.allegat etiã bal.ĩ l.i.in.ij. colũ. C. ne li. ter.

t Cõsidereꝛ qõ nocet.adde qõ etiã bene facit ter.ĩ l.etiã si part de leg.i.ꝛ adde qõ in hac q.ter.in.l.i.§. itẽ q̃riꝛ. ò aq̃ quo. ꝛ esti.in l.nã qõ.ĩ pri. de penu leg. videtur velle ꝙ si vnuz ab altero nõ pt diuidi ꝙ totum destruaꝛ cogita. ꝛ contrariũ qõ hic habeꝛ in.l.nõ intelligiꝛ.§.si ꝺs palã.ò iure fis.ꝛ qõ ibi bart. in.l. vir vroꝛi.j.ò do.

v §.habz ãt ista.mente ꝺhẽtiũ. voluit ĥ dicere bar. lz sit corrupt' ꝙ hic subintelligaꝛ tacite cõditio ex mente ꝺhentiũ:lz in ꝺrijs si subintelligeretur esset pter ꝓpositu ꝛ mentẽ ꝺtra hentiũ. vnde nõ subintelligit ꝙ etiaz ĥ sequiꝛ imol.

x Nõ suffic. vult bart. ꝙ causa sui iuris cõseruandi.q̃d si nũciat cã dãni ifecti rũ.tũc nõ hz locũ stipulatio.al's satisdatõ de ope demoliendo.qz ꝓ hoc nũcianti nõ esset cõsultũ.puta si edificiũ caderet in domũ eius nõ esset opus alia demolitione.ꝛ iõ tũc ꝓ remissione cauek de dãno infecto.vt dixi in.l.de pupillo.§.si is cui. ꝛ no.s.e.l.cũ p curatoꝛ.§.i.in glo.sup verbo q̃diu stipulatio. Item q̃d si nũciaꝛ iuris publici tuendi cã.rñdeo tũc ꝓ stipulationẽ nõ cõsequiꝛ q̃s plenã remissionẽ.vt habuistꝫ s.l.pri.§.hoc interdictũ cõpetit.ꝛ ideo ter. ĥ loquiꝛ tũ qñ quis nunciat iuris sui cõseruandi cã. lz etiam tunc qñ ꝓ publico quis nunciaret stipulatio cõmitteretur.vt sentit glo.in.§.habet autem.

Hic dicaꝛ offerre debz

Si quis autem Cõtra.j. quoꝝ le.l.fi. glo.non sol.dic ꝙ hic erat opus offerri s ad excludendũ ius nũcianti ex nũciatione q̃sitũ.ĩ ꝺrio legatari' nõ hẽbat ius remittendi al's retinẽdi cũ illicite occupasset.ideo nõ est opus ei offerri.sed satis est petenti mozã nõ fieri. Op.C. de edi.priua.l.fi.so. vt dixi.s.e.l.ꝓtoꝛ.§.si quis parat'. Querit Ja.ò are.pone ꝙ post nunciatõnẽ noui opis edificasti:ita ꝙ istud qõ est factũ ante satisdationẽ debet demoliri:postea satisdedisti:ꝛ post satisdationẽ edificasti.et sic nõ debet demoliri.queriꝫ an totũ destrui ꝺz cum prius factũ nõ posset demoliri sine illo.ꝛ vꝫ ꝙ nõ.qz licitũ trahat ad se nõ licitum.ar.l.impatoꝛ.la scõa.s. de sta.ho.ꝛ.l. pgnantis.j. de pen.ꝛ ꝓ hoc iste ter.et ꝓ hoc.s.e.l.de pupillo.§.si is cui.put exponiꝫ omissa.i.nõ facta. In ꝺrius qz magis cõsidereꝛ ꝙ nocet s.ad fill'.l.si quis in graui.§.fi.cũ.l.se.ꝛ de aqua plu. arcen.l.actus.§.fi.cũ.l.se.ꝛ ꝓ hoc iste ter.ibi ante eñ q̃cq̃d edificauerit ꝛc.q̃d dicem'.dicit Jac.de are.et Oldr.sequẽdo eñ ꝙ aut ille q̃ recipit satisdationem sciebat edificatũ:ꝛ tunc nõ demoliꝛ.ar.C. de pact.inter emp.ꝛ ven.l. cõmissoꝛie. ꝛ de iure do. impe.l.ij.si vero ignoꝛabat:ꝛ tunc demolieꝛ.nõ eñ videꝛ renũciasse iuri qõ ignoꝛat sibi competere.vt.l.mꝫ.s.de in offi.te.ꝛ totũ tolleꝛ.ar.l.hacten'.in fi.j.de aq̃ plu.ar. hoc est verũ si est edificatũ tñ qõ hẽbat instar opis. secus si nõ habebat.vt.j.e.§.opus.

Op.de.l. quod meo. §. si furioso.s.de acq̃.pos.ꝛ de duo.re.l.reos.in princi. glo.nõ soluit.vide glo.q̃ incipit.l.tacitã.in fi. dic. sed hoc itelligiꝫ ex ꝓsumpta mente ꝺhentiũ v.qz illud tẽ pus cõmissionis nõ habet ad istũ.in illis vero extra positũ diceret intelligi ꝺy. Querit glo. q̃ actione ageꝛ vt pnuncieꝛ iniuste edificatũ.ꝛ dicit ꝙ ꝺfessoria vel negatoria vel reiven.ꝛ aliud iudiciũ erit p qõ petenꝫ expense.sed istud qõ dicit glo.nõ est verũ. qz siue cõfessoria:siue negatoria siue in rẽ agaꝛ in illo iudicio veniũt impense.vt.l.loci corpus.§.in ꝺfes. s.si ser.ven.ꝛ.l.nõ solũ.s.de reiven. Sed q̃liter glo. saluaꝛ:dic ꝙ duo iudicia erũt necessaria.vnũ qñ cõtra principalẽ agiꝫ:alterũ qñ ꝺtra fideiussoꝛẽ.ꝛ hoc tenet Ja.de are. Itẽ aduerte qz vt puto mihi nõ sufficit obtinere in cõfessoria vel negatoria vel rei vẽ. nisi ꝓbem me fuisse in possessione rei vel iuris tẽpore nunciationis. qz tũc nõ poterã eñ impedire edificare pendẽte iudicio.vt.l.pe.j.de aq̃ quoti.ꝛ esti.ꝛ dixi.s.in.l.i.in prin.in.vij.q. Preterea stipulatio cõcedit mihi remissionẽ statim:quã ocessisset mihi iudex cã cognita.vt.s.§. pri.ꝛ.l. de pupillo.§.si is cui. ſz si ꝓbassem iudici ꝙ ego sum in possessione fundi vl' libertatis ꝓmisisset mihi edificare nõ obstante nũciatione.vt.d.l.fi.nec ista stipulatio cõpetit ad id qõ apparuerit iniuste edificatũ:si remissio fuisset data causa cognita.vt.d.§.si is cui.vñ dico ꝙ q̃ vincit in ꝺfessoria deberet obtinere op' destrui:tũ hec stipulatio nõ cõmitteꝛeꝫ nisi doceaꝛ ꝙ remissionez cã cognita fuerit cõsecutus.vt dixi. Sed q̃ro q̃ actione agetur qñ edificaꝛ in publico vt cõmittaꝛ satisdatio.dic vt in glo.ꝛ ꝓbaꝛ.j.ne q̃d in loc.publ.l.ij.in prin. ꝛ.§. fi.ꝛ qõ ibi no. Formo vobis vnã'.q.qñ fit discussio q̃ro an sufficit relatio nuncij referentis nihil esse ꝛ nihil inueniri in bonis.ad hoc vt possit deueniri ad pignoꝝ captionẽ iudice nil ꝓnũciante.ꝛ videꝫ ꝙ non vt.l.ignoti.C. de his q̃ in frau.cre. Jac.bu.determinauit ꝺrium p.l.sancim'.cũ glo.sua.C. ad treb.ſz credo ꝙ ꝺz seq̃ ꝓnũciatio.vt.l.incerti.ò interdic. vbi ꝺz decidi.vt.j. de acq̃.pos.l.exit'.ꝛ videꝫ casus hic: vbi nõ põt pueniri ad fideiuss.nisi appareat iniuste edificatiũ:qõ ꝓnunciari ꝺz. Ad.l.sancim'.rñdeo ꝙ ꝓnũciare ꝺz ipsum esse cõtumaceꝫ ſz nõ ꝓnunciare actõnes esse translatas:ita hic debet ꝓnũciare executionẽ esse factã:nõ ꝓpterea ꝓnunciare de necessitate pueniendũ ad bo.pos.ꝛ facit glo.in.l.sed si possessoꝛi. §.pe.de inreiu.vbi nõ dicit cõstare nisi ꝓnuncieꝫ.facit eꝫ de offi.dele.c.iudex.in fi.li.vi.vbi nõ sufficit cõstare suspectũ nisi ꝓnuncieꝫ.

Opus aũt nouum a Op.s.e.l.i.§. põt. glo.dicit ꝙ ibi ꝺz ĥabere instar operis nõ est verũ qz hic loquiꝫ in demolitoꝛio:ibi in prohibitoꝛio. qõ põt fieri si nõ habet instar opis.vt glo.bene dixit.s e.l.de pupillo.§.nũciationẽ.sup verbo inchoet. glo. signat ar.ꝺ.ꝛ nõ soluit:ꝛ incipit vt sic possit denũciari.ibi.§.cepisse.illa cõcoꝛdat si ter.iste recte intelligatur.vt no.s.e.l.de pupillo.§.nunciationẽ.sup ꝟbo inchoet. Dy.ꝛ ibi.s.de aur.ꝛ ar.le.l.ꝛ si non sint.§. q̃d g.ꝛ.§.si cui.sed ibi de fauoꝛe q̃ est ampliandus. hic de odio qõ est restringendũ.vt.l.cũ quidã.s. de li. et posth.ꝛ de act.ꝛ obl.l.arrian'. Dy.

Op.ꝙ nõ posset põise compelli ad factũ. vt.l.nõ cogendũ. §.sabinus.s.de ꝓcur. Do.vt.l.sed hec.§.ꝓtoꝛ.s.ò ꝓcura.glo.inducit in ar.an scriptoꝛb possit põise cõpelli ad scribẽdũ.ꝛ gl.dicit ꝙ sic.miroꝛ multũ ꝙ scriptoꝛes nõ destruunt istã glo.qñ scribũt.ꝛ ꝓ ista glo. facs.de ꝓcur.l.sed hec.§.põtoꝛ.ꝛ.l.fideicõ.§.fi.s.de le.iij in ꝺrum facit.l.ob es.C. de ac.ꝛ ob. Preterea teneri in cõpedib' est spes seruitutis.vt.l.ij.j.de li. ho.exhi. ergo nõ põt fieri ꝓ pactũ.vt.l.ticio.§.ij.s.de cõdi.et demõ. Itẽ facit.l.in stipulationib'.§.operaꝛ.j.ò ff. obl.ꝛ rõ est.qz in obligatiõe facti succedit obligatio ad interesse.vt.l.si ab alio.j. de re.iur.ꝛ.l.stipulatões nõ diuidunt.ff.celsus.j. de ff.ob.ꝛ in hoc residet oy. nisi forte esset electa industria psone.vt.l.inter artifices.j.de solu.ꝛ Cy.determinat in.l.i.C.q̃ bonis cede re põt.sed credo ꝙ non posset cõpelli ad factũ qñ factũ est in obligatione ex conuentione partiũ eꝫ iudiciũ.vt in stipulatõnib'.§.opaꝛ.dicã plene in.l. stipulationes nõ diuidunt.ad istã.l.rñdet Dy.ꝛ bene ꝙ hic est in stipulatione in obligatione legali factũ:vel in obligatione ꝺis:que succedit in loco obligationis legalis.

Si plurib' nunciatur oẽs debẽt satisdare.si plures nunciãt c debet oĩb': vel vni ꝓ oĩbus satisdari:ꝛ tunc stipulatio simpliciter cõcepta ad omniũ interesse referꝛ.ĥ.d.vsq; ad fi.§. Dicit ĥ ꝙ caueatur ꝛc. dicit gl.ꝙ ad ꝓsonã alioꝝ referꝛ. ò.in.l.si ita stipulanti.§.grisogonus.j.de ver.obl. Sol.gl.et dicit ꝙ fuit cautũ noĩe suo ꝛ alioꝝ.ꝛ vide glo.illã q̃ incipit noĩe suo ꝛ alioꝝ ꝛc.

Si opus nouũ Hoc edictuz daꝛ ò heredem ad patientiã:nõ ad impensam.ĥ.d.glo.signat ꝺriũ ꝛ non soluit. vide glo.que incipit.vt.C.ne ex delic.defun.l.heredes non sufficiat obtineri ĩ cõfessoria vbi etiã appareat nũciatõez fuisse in possitiõe vel q̃si tẽpoze nũciationis. sed boc ñ placz imol. quẽ vide. Et adde que dixi post bart.ĩ l.i.in princ.in vij.q.s.e.

y Elnã qõnẽ. Ad istam q.vide imol. ĥ q̃ tenz o pinange.ꝛ idem raph. ſz bal.ĩ auꝫ. ſz hodie C. de ac.ꝛ ob li.distinguit. lz bal.ĩ.l.tuto res a patruo. p illũ ter.s.ò cõfir. tu. tene at opi. bar.ĥ simpl'.ꝛ idez tenet ĥ lodo. de quo late ĩ sti. de act.§.si q̃s in fraudẽ. Sed tu vide ange.in auꝫ. de fideius.§.i q̃ multuz clare loquitur.ꝛ Imol.in.d.l. decẽ.

z Esse cõtumacẽ.bart.ò in.l.si finita.§ iulian'. in.v. col.j.ti.i.

a Op' aũt nouũ. Et fac iste ter.fm ange.ꝛ do. Jo. ꝙ si statutuz ponit faciẽtẽ op' in alie no non hz locuz nisi id qõ fit ĥeat instar operis.

b §.siue aute.an scriptoꝛ Adde bart.ĩ l.stipu.nõ dixi.§.celsus.ò ver.obl. maxime in.xxxi. col.ꝛ ibi dixi ꝛ vide no.spec.in ti.de renunci.ꝛ declusio.§.i. ff.xxxi. est beneficiũ

vbi dicit q valet pactū de capiendo ⁊ in vinculis tenēdo scriptorē p
pria auctoritate, lz alias nō valeat fm no. per doc. in. l. alia. §. elegāter
so. ma. lz spec. nō alleget istā gl. ⁊ est glo. etiā in. l. si is. in glo. ij. C. loca.
⁊ vide bar. de are. lz doc. nō faciant mentionē: q̄d si sunt duo nunciantes: vn⁹ vult
q destruatur opus, alt ꝯo vult solūmō interesse, put dicit. §. e. l. §. siue aūt. cum destructio operis sit q̄d indiuiduū, vt ff q̄rit q̄d iuris. Et primo dicit q officio iudicis cōpelluntur se concordare, facit l. cū vn⁹. §. fi. ⁊ q̄d ibi bar. ff. de bo. auct. iudi. pos. l. iureturan. ⁊ ad pecūias. §. se. de q̄litate de iureiurā. q̄d no. bal. C. de nup. l. i. ⁊ i. l. vidue. eo. ti. ⁊ c. ij. de test. in vi. ⁊ si iudex ñ posset ad cōcordiā reducere sorte fortune dirimat arg. l. sed cuz ambo. de iudi. ⁊ in. l. hui⁹modi. §. fi. de leg. i. ⁊ q̄d no. maxime p bal. in. l. fi. C. eo. de leg.

c Quidā op⁹ nūciatio plato. Qualiter aūt plat⁹ possit nūciare, vid bar. to. §. e. l. i. §. fi. ⁊ nimiruz q̄d dicit ff p bar to. cuz al's de iure habeat successor plat⁹ obligatum fore nisi ad ea q̄ p cōmodi tatē eccl'ie facta sunt. c. fi. ne prela. vi. suas. l. puideduz. C. de decurio. li. x. itez ff bar. fac. q̄ platus edificando spreta quoq; sed ibi fuit lis cōtestata: vel si nō erat cōtesta ta: cōuenit heres ex suo dolo. dy. Quero si aliq̄s edificauit spreta nūciatione ⁊ hēbat ius edificandi an heres succedat in pena. ⁊ dy. dicat q sic. q̄ ad heredē puenit opus factū cōtēpto edicto p delictuz ⁊ sic quo ad patientiā tenet heres siue habz ius edificandi defūct⁹ siue nō. Itē q̄ro si fuit facta nūciatio plato q̄liter tenebit successor eius: certe insolidū ad patientiā ⁊ impensam. vt ex eo. c. ij. nā semp eadē psona, s. eccla videt cōuenīri, lz hic p mortē defuncti alia psona cōuenit vere. lz fingatur eadem.

Jiscui opus. Istud interdictuz ē in rē scriptū: ideo transit in singularē successorē. h. d. ista. l. Op. s. e. l. nō solū. §. morte. Sol. vt glo. Opp. de. l. vim facit. §. quādiu. j. q̄ vi aut clā. tres sunt sol. vt in gl. ⁊ de istis sol. quandoq; q̄s tenet vnā: ⁊ q̄nq; quis tenet aliā. primā tenet glo. s. e. l. i. §. hoc aūt. scōa fūdata est sup his q̄ no. s. e. l. de pupillo. §. nunciationem vbi requirit q edificans sit sciens: ⁊ tūc fm illā glo. esset vera so. q in ꝯrio fuit ignorans c: hic nō. sed q illa glo. est falsa vt ibi dixi. sequēs so. est vera: q hic teneat ad patientiā: ibi ad īpensam. nec patit dānū q habet regressum ꝯ aliū. fm glo. hoc ⁊ dy. ⁊ omēs cōiter tenēt: mihi aūt videt sic distinguēdū. aut op⁹ fuit factū ab eo cui facta fuit nūciatio: ⁊ tenet successor q̄libet ad patientiā: siue hoc interdicto: siue q̄ vi aut clam. vt j. q̄ vi aut clā. l. cōpetit. in fi. aut edificauit successor. ⁊ tūc aut phibitio fuit facta in rem fm formā edicti positi in. l. ptor. in prin. §. e. tunc emptor si fuit sciens tenet insolidū. alʒ ad patientiā tm hoc edicto. vt hic. ⁊. d. l. vim facit. §. tamdiu. nō interdicto q̄ vi aut clā. vt ibi. ⁊ no. §. e. l. i. §. hoc aūt. ⁊ sic est casus in quo q̄ vi aut clam. nō cōcurrit cū isto. Si vero nunciatio fuit facta in psonā: tūc ille cui facta est nunciatio tenet q̄ vi aut clā. §. e. l. si pcur. si ipse edificauit. Sed eo ante mortuo c vel alienante successor ignorans nō tenetur. q⁹ nunciatio est extincta. vt. d. §. tamdiu. de ista diuersitate nūciationis in rē vl' in personā. dixi in. l. de pupillo. §. meminisse. §. e. ⁊ pbatur hac. l. Formā vna questio f. pmisisti mihi nō edificare in tali fundo vendidisti fundū emptor edificauit: q̄s tenet. gl. formā in. l. iij. §. opus. §. de alie. iudi. mu. cau. fac. dic q phibitio est in rē. ⁊ iō seq̄tur res quocunq; vadat: sed in casu nr̄o q⁹ fuit pmissio psonalis nō sequit emptorē. vt. l. fi. in fi. §. de cōtraben. emp. tenet tm vendito ex facto ēptoris. vt. l. fluminū §. adijcit. cū ibi no. j. ti. i. ⁊ de hoc ibi. sed hoc est in rē ideo in singularem transit successorem.

De damno infecto Rubrica.

Glo. cōtinuat vno modo. dic vt in ea. vel dictum est. §. de nunciatione noui operis: q̄ fit q̄nq; cā dāni infecti. vt. §. ti. i. l. i. §. nunciamus. ideo post illuz tractatum ponitur hic ti. de dam infec.

Quamres. cinū. Solu. q̄ hic dicit de magistratu intellige ab vrbe distantibus fm Ja. de are. Scōo op. q⁹ si ptor delegat transfert. ⁊ sic apud eū nō remanet. vt. §. de offi. eius cui man. est iurisdi. l. i. in fi. cōiuncta. l. i. j. ō nouua. So, ibi transferri ipropie ponit. vt ibi no. ⁊ pdicta vera in iudice ordinario delegante. ⁊ sic facit ad q. an apud pplm romanū q̄ transtulit ptātem in prīcipē remāserit iurisdictio. de quo. §. de legi. l. nō ambigitur. p glo. ⁊ doc. C. de legi. l. fi. Quid in delegato subdelegante: an apud eū aliq̄d remanet infra dicā. Op. §. de iurisdi. om. iudi. l. iubere cauere. Solu. dicam statim in. l. iiij. §. i. j. e. vbi glo. tangit. Quero nūq̄d in hac cā offerat libell'. Itē an requirat lit. cōtes. Itē an snīa diffinitiua. dicam. j. in. l. iiij. §. hoc aūt. Itē quero an delegatus subdelegans aliq̄d sibi retineat. doc. dicunt q nō. nisi aliq̄d sibi exp̄sse reseruet: ⁊ cū subdelegatus acceptauerit. vt ex de of. dele. c. quāuis. ⁊. c. si delegat⁹. li. vi. ⁊ hoc verū puto etiā de iure nostro. q⁹ si delegatus subdelegat ad eū nō appellat. vt j. q̄s ⁊ a quo ap. l. i. §. i. ⁊ hoc q⁹ apud eū nil remansit iurisdictionis. Itē a filī si ille cui facta est cessio iterū alij cessit: apud eū nil remanet. vt. j. ad treb. l. i. §. de illo. ⁊. l. ex asse. ⁊ ibi not. ⁊. C. de here. ven. l. ēptor. ⁊ ita in delegato. lz sec⁹ in ordinario. vt hic in tex. rō est. q⁹ nō pōt a se abdicare iurisdic. vt. l. legati. §. de offi. pfi. Quero vñ hoc ē q̄ ego video q⁹ oēs rectores ciuitatis ⁊ castroz hodie per italiā exercent ea q̄ sunt meri vel mixti imperij. rñ. debetis scire q⁹ nos habem⁹ triplicē vniuersitatē. vna est larga que facit puinciā. ⁊ hec de iure cōmuni hz merū ⁊ mixtū imperiū. vt. §. de offi. pfi. l. illicitas. §. q̄ vniuersas. ⁊ eo. ti. l. iij. ⁊ ō offi. rect. puinti. l. i. ⁊ p totū. Scōa vniuersitas est min⁹ larga q̄ cōstituit ciuitatē. ⁊ huic de iure cōi coherent iurisdictōes tm vsq; ad certā quātitatē: ⁊ in leuioz⁹ criminibus sed merū ⁊ mixtū imperiū nō habēt magnū. vt. C. ō defen. ci. l. i. ⁊ in auc. ō defen. ciui. §. ⁊ iudicare. ⁊. §. audient. ⁊. §. iusiurandū. in fi. §. Fallit in quibusdā ciuitatibus q̄bus hoc est cōcessum de iure cōi: vt ciuitati romane. vt. l. i. §. cū vrbem. §. de offi. pfec. vrbis. ⁊ alijs quibusdā ciuitatib⁹ lombardie q̄ hoc habēt ex illa cōstitutione frederici extrauag. de pace cōstan. ō qua voluit facere mētionē glo. in dicto. §. iusiurādū. in fi. mag. glo. Alie vero ciuitates habēt merū ⁊ mixtū imperiū: vel ex priuilegio spāli vel cōsuetudine legitima vel forte vtunt eo de facto. Est tertia vniuersitas minima. vt castrū villa ⁊ silʒia. ⁊ ista siq̄dez subsunt alicui ciuitati vel alteri castro magno nullaz iurisdictionē hūt: lz cītas cui subsunt hēt iurisdictōez in eis. vt. l. q̄ etiā dico. j. ad munici. ⁊. C. de natu. li. l. iiij. ⁊. C. ō. epi. ⁊ cle. l. nulli. §. q⁹ si in vico. in auc. q̄. mo. na. effi. sui. §. si q̄s igit ex hinc q̄libet. Q̄nq; talia castra nulli ciuitati subsunt: lz subsunt soli p̄sidi puincie tūc magistrat⁹ eius municipij habēt eandē iurisdictiōez quā defensores ciuitatis. ⁊ de his habemus ti. C. ō magistra. muni. fm vnū modū legendi quē ibi Azo ponit in sūma. scōm aliū modū intelligit ille ti. de defensore ciuitatis. Illa g̃ castra que vtunt mero ⁊ mixto īperio. aut hoc habent ex priuilegio aut ex consuetudine: aut de facto hoc faciūt. nunc g̃ in pposito in hac. l. ⁊. j. l. iij. ⁊ vbiq; magistrat⁹ municipales appellant defensores ciuitatū: vel rectores castroz q̄ ciuitatib⁹ nō subsunt put habēt de iure cōi. licz in illis ciuitatib⁹ ⁊ castris que habēt de iure priuilegio vel cōsuetudine merū vel mixtū imperiū in illis idez dico q̄ō in ptore vl' p̄side dr̄ h ⁊. j. e. l. iiij. in pri. ⁊. §. i. Cū. l. se. primo exp̄it q̄d est

Damnum. dictuz infectū, sequēs expo-

nunciatiōe delinquit quasi cōtumax in non parendo p̄ceptis ptoris q̄ cōtumacia delictū dicit. iuxta no. in. l. oē delictū. §. cōtumacia. ō remili. ⁊ q⁹ delinquat ostendit tex. hic. vbi patet q⁹ penale ē hoc edictū quo ad expensas istas. ⁊ notāt doc. s. e. in. l. ptor. §. hoc interdictū. el i. tunc succedit regula q⁹ platus delinquēdo in cōmittendo non puidicat eccl'e. ō quo in. c. delictū. de re. iur. in. vi. cuz vulga. cogita q⁹ stringūt. ⁊ vide no. p gl. in c. ij. hic alle.

Jis cui opus. fuit ignorans. vide in. d. l. i. §. hoc autem el. ij. p glo. et doc. s. e.

e Sz eo aīa mortuo. Nec ad patiētiaz nec ex hoc edicto: nec q̄ō vi aut clam. Et ponderaduz dicit hic bart. ig̃rans. nā videt velle q⁹ si essz sciens nūciatō. factā nō teneretur. q̄ō vr̄ esse verū. quia tunc teneri vi detur interdicto q̄ō vi aut clā. ⁊ hoc videtur verum fm Jmo. licz ange. aliter loquatur. vt ff vide omnino Jmol.

f Formatur vna questio. Ad que bene faciūt que dixi in. l. si seruus. in princ. de cōdi. furti. post bart. ⁊ ō istis no. vide bal. in. l. ea lege. in vl. col. ō cōdi. ob cau. p ang. in. l. stipulatō ista. § sunt. de v̄. obli. ⁊ ad. q. barto. ff adde eī dē in. l. si subvna. §. fi. ō v̄. ob. ⁊ ī. d. §. opus. ⁊ ī. d. §. adijcit. ⁊ cuz bar. trāsit hic do. io. simpliciter.

nit quid est dictũ dãnũ. ¶ Ad primã op. q magis dicaꝫ infectũ illõ qõ nõ sperꝫ. qz h̃ saltẽ subest spes Bo. hic loquit quantũ ad istũ tractatũ. ¶ Secundo op. h̃ dicit q dannũ dicit a diminutione. ꝺ illud dicit diminutũ qõ est vsucaptũ. vt. s. de peti. here. l. deperditũ. sed put vsucapit nõ habet locum iste tractatus. vt. l. dãni. la prima. §. i. j. e. ¶ Dicit glo. fateor q melius diceret a deperditione. vt. d. l. deperditus. tu dic q licet illa sit ppria significatio q ibi ponit: tamẽ assumit vnũ p alio. sicut in. l. veteres. s. de act. emp. ¶ Quero q̃d õ lucro qõ timeret amitti. r dicit ibi gl.

¶ Ho. differentiã inter Oescautioni. renouare et ptelare. vt l. sed et si manentẽ. j. de p̃cario. cũ si. ¶ Quero vtrũ magistrat' ipse possit renouare et ptotelare. r glo. dicit q sic. j. e. l. §. duas. in prin. in gl. ma. ¶ Sy. cõtra. vt no. j. e. l. cũ p̃tor. in prin. in glo. sup verbo statuere. Ja. de are. idẽ dicit q nõ. p. l. cũ p̃tor. s. de iudic. cũ nõ sit cõmissum. dñis Rai. dicebat. aut fuit interposita semel iussu p̃toris vel p̃sidis: r ad magistrat' nõ ptinet. sed solũ cognitio localis. ¶ Aut interposita ẽ iussu magistrat' r pertinet ad magistratum. r hoc teneo. ¶ Quero de q̃ cautione loq̃tur h̃. ¶ Glo. dicẽ de p̃standa vel de p̃stita: sed tũc q̃ro si loquit de p̃standa cũ nullã habeat diẽ limitatã: fz solũ officiuz iudicis. vt. l. p̃tor. in prin. quõ põt dici progari vel renouari. rñdeo qñ statuit dies longior vel primior q̃ sit cõsuetũ. vt. l. si finita. in prin. j. e. r no. in simili. s. õ his q̃ no. infa. l. q̃d ergo. §. pena grauior. sed in casu vbi ẽ statutũ certũ tps vt in flumine publico vel ripa ei': r tũc renouare r ptelare pcedit clare. ¶ Quero õ qõne occurrenti his dieb' statuit ciuitas q futurus potestas tñ habeat arbitriũ in puniẽdis maleficijs venit potestas nouus: r durãte primo officõ fuit electus p alijs sex mensib'. r videt idẽ offiñ ptelatum vt hic cũ si. g̃ bz arbitriũ p scõis sex mensibus. ¶ Contrariũ dixi si scõa electio fuit facta finito primo tẽpore fine dubio est renouare si fuit facta durante pmo re fine dubio est renouare si fuit facta durante pmo ¶ Aduerte x̃ba. siq̃dem verba sunt apta ad nouũ officiũ: vt q̃ dicit eligim' eũ p futuris sex mẽsib'. r tũc est nouũ officiũ. si vero dicũt progam' tps primi officij: tũc idẽ est officiũ progatũ. Idẽ no. glo. in simili de pac. l. si vn'. §. pact'. x̃. idẽ dicem'. in glo. sup verbo minuere. facit de suspec. tu. l. iij. §. quesitum.

Si intra diem Põt intelligi de die iterponẽ de r de die finiende obligationis. vt in glo. patet. ¶ Ex scõo no. q̃ q̃s facit: nõ tamẽ debito mõ nõ dr parere p̃tori. r facit ex õ resti. spol. c. fi. Itẽ ex ver. duas. not. q pti pmittit vt possideat sic in scõo decreto nõ est necessari' executor. dicaz in §. iul. ¶ Assumo õrium signatũ in. l. i. r in fi. huius glo. mag. r op. de. l. iubere cauere. s. de iurisdi. om. iudic. gl. in. l. i. r in. l. iubere cauere. multũ se inuoluit. dicunt q̃dam hic est speciale r ista est vera. vt ibi dicã. sed p mõ destruo p. l. cognitio. §. vt bonoꝛ. s. de offi. eius cui man. est iurisdi. vbi cognitio põt delegari. ¶ Glo. dat aliã sol. in. l. iubere cauere. q illud qõ ibi dicit intelligit de missione in pos. ex scõo decreto q nõ põt delegari. hic vero loquit de missione ex primo decreto. sed istud est falsum p. l. ea que. §. magistratibus. j ad municip. vbi etiã primũ decretũ nõ põt delegari nec cõpetit iure magistratus. ¶ Dat aliã so. q delegatur habenti. al's iurisdi. r sil'ia in. l. nec mandare. s. õ tuto. r cura. da. ab his. ¶ Tu debes scire vt intelligas duo sunt videnda. vnũ an cautio dãni infecti sit mere mixti imperij. r vr q sit mixti imperij. vt. l. iubere cauere. r glo. dat regulã qz illud est mixti imperij q iudicis officio nobili expedit: r respicit priuatã vtilitatẽ. ¶ Modo cautio dãni infecti expeditur nobili officio iudicis. vt. j. eo. l. inq̃lino. vbi no. g̃ r̃. sed quero quotuplex est mixtũ iperiũ. r dic q est triplex. quoddam est mixtũ imperiũ magnũ: r istud est qõ requirit plenã cãe cognitionẽ vel corporalẽ cohertionem r ista nõ delegant regulariter. vt hoc. §. x̃. r tñ. et x̃. si forte daret. fallit in. l. vl. C. vbi r apud quẽ. fauore minorũ. r in. l. nec mandãte. s. de tu. r cur. da. ab his r insti. de attil'. tu. §. sed hoc iure. ¶ Quoddã est mixtũ imperiũ mediũ qõ hz summariã cognitionẽ r missionẽ in possessionẽ: tñ sine cohertõne. r istud nõ põt delegari nec cõpetit magistratib', vt. l. iubere cauere. s de iurisdi. om. iu. r. j. ad munici. l. ea que. §. magistratib', fallit in cautione dãni ifecti ppt celeritatẽ ipsi' vt h̃. r. s. e. l. i. ¶ Est quoddaz mixtũ imperiũ qõ requirit summariã cognitionẽ tñ sine missione r nõ aliõ. r istõ põt delegari. vt. l. cognitio. §. vt bonoꝛ. s. de of. eius cui mã. est iurisdi. r ista sufficiãt quantũ ad ppositu. qz hic nõ intendo tractare materiã meri r mixti iperij. ¶ Dicit h̃ duas res tñ cõcessas r̃. imo tres vel q̃tuor habuisti q põt iubere vt caueat. vt. l. i. s. e. Itẽ põt diẽ ptelare. vt hac. l. iij. Itez põt mittere in possessionẽ. vt hic. r. §. si inter diẽ. Itẽ põt cognoscere õ actione in factũ. So. fateor. r istud qõ dixit iurisconsultus duas. s. in hoc. §. Sz r si respicias totũ r superiora pmisit q̃tuor. r ista est vera omissis multis ꝺuolutionibus r cognitio sup actione in factũ est iurisdictionis simplicis. qz expedit iure actionis. r iõ p̃t delegari. vt no. i. d. §. vbi decretum. ¶ Modo quero quot sunt remedia in dãno infecto. vnũ est iubere cauere. r istud põt expediri p magistrat': nõ tñ vicinos p̃tori. vt. l. i. r. j. e. l. §. si tã vicinũ. ¶ Scõz est renouatio vel progatio diei. r in hoc dic q̃cq̃d dicat Ja. õ are. aut fuit interposita iussu magistrat'. r ad eũ pti net progatio r artatio diei. vt hic in prin. cũ glo. sua r ar. l. cui. de iurisdi. om. iudi. aut fuit interposita cautio iussu p̃toris vel p̃sidis. r tũc nõ debet expediri p magistratũ. vt hic. fm opi. Ja. de are. ¶ Tertium est mittere in possessionẽ ex primo decreto. r hoc potest facere magistrat'. vt. e. l. §. si intra diẽ. ¶ Quartũ est cogere nõ admittentẽ pignorib' captis r multa indicta. r istud magistrat' nõ põt facere. vt hic. ¶ Quintũ est cognoscere sup actione in factũ õ nõ admittentẽ: r istud põt facere magistratus. vt hic. ¶ Sextũ est interponere scõm decretũ: r nõ põt. qz req̃rit plenã cãe cognitionẽ. vt in x̃. si. si forte ducetur ¶ Septimũ est post interpositionẽ scõi decreti mittere in possessionẽ re ipsa: r nõ põt. vt hic in x̃. si forte. ¶ Octauũ est post missionem ex scõo decreto facta eũ q erat in possessione expellere. r hoc magistratus nõ põt facere. vt in ver. si forte. fm vnam lectu. ¶ Nonũ est quãdo post missiones ex primo decreto ex cã debet secedere possessor. vt qz iudex vult aggrauare vt citat' veniat r caueat. r tũc magistrat' non põt facere vt discedat a possessione. vt hic in x̃. si forte. fm aliã notabilẽ r singularẽ lec. ¶ Decimũ qñ ille qui missus est debet de possessiõe exire. qz recõtumax reuertit r satisdat: vel alias se legitime defendit. vt hic in fi. fm tertiã lec. r hoc magistrat' non põt. ista tetigit Ja. de are. nõ tñ sic pfecte. ¶ Quero vtrũ istud qõ pmittit magistratui mũicipali posset delegare. r glo. disputat. sed dic q non põt delegare tanq̃ delegat'. vt. l. i. de offi. eius cui mã. est iurisdic. nisi cognitionẽ. r illã potent delegare. vt. l. cognitio. §. vt bonoꝛ. de offi. eius cui man. est iurisdic. sed cũ iste sit delegatus auctoritate legis: vr q posset subdelegare: sicut delegat' a principe. vt. C. de iudi. l. a iudice. sed hec est. l. p̃toria. sec' si esset imperialis. ¶ Quero q̃d si appellat' posito q in cã hac appellari posset. qõ dubiũ est ad quẽ appellat': videt semper ad p̃torẽ qz ipse delegauit. dic ad primũ supiorem. qz ipse videt delegare auctẽ hui'. l. in princ. r in

ver.duas.ibi pretorem vel presidem.

Pretor ait. Non fiet missio ꝺ absentē nisi prius nunc̃etur ad domū inq̃lini vel ꝓcuratoris vel nullo habitante libellus ipsi⁹ domib⁹ applicet.h.d. ¶ Nota q̃ ille q̃ nō habet certā habitationē est vagabund⁹. Itē no.in hac actione esse libellū dandū. Renoco in dubiū illō qꝺ dixi de citatione ad domū vtrū ab initio sufficiat.dy.s.ꝺ lib.ag.l.i.§.i.dicit indistincte q̃ sic.p.l.scire oportet.§.oportz t.l.i.de excu.tu.vbi dicit ter.alternatiue ad faciē vel ad domū ergo sufficit alterū.vt.l.si heredi plures de cōdi.insti. hic vero idē dy.dixit q̃ ita demū sufficit citatio ad domū si non potest haberi copia psone.vt hic.t.ꝺ.l.i.de lib.agno.t.j.qꝺ vi aut clam.l.aut q̃ aliter.§.t si forte.t hanc tenet Innoc.et̃ de eo qui mit.in pos.cā rei seruan.c.fi. Idē tenz Ray.mal.q̃ primo psone:deinde domi.t hoc tenet glo.no.in.c.cām que. et̃ de ꝺo.t cōtu. Ad.l.scire oportet.§.oportz.rñdet̃ q̃ illa alternatiua est ordinis q̃ primo ad faciē.scꝺo ad domū si psonaliter reperiri nō pōt. ¶ Sed q̄ro an est necesse q̃ nō posset reperiri.hic vī q̃ sufficit nō reperiri in iudicio:sed in corpore de exhibē.§.si vo etiā q̃ꝺā.videt̃ q̃ requirat̃ q̃ nō reperiet̃ in ciuitate.t hoc dicit̃ tenere Inno.in.ꝺ.c.fi. Tu dic siq̃dez est prima citatio:q̃ reus in hac cā nunq̃ fuit in iudicio:tunc siq̃dem est cā q̃ celeritatē desideret.vt cā dāni infecti.vt.s.l.i.vl alie que ponunt̃.j.de appel.reci.l.fi.tūc sufficit q̃ nō repiat̃ in iudicio vt citari possit ad domū.vt h in v̄.abesse. In aliis vero causis requirit̃ q̃ absit a ciuitate.vt.ꝺ.§.si vero.etiā q̃ꝺam in aut̃.de exhibē.t.ꝺ.c.fi.cū ibi no.t.C.de anna. excep. l.vt pfectius. Si vero ab inicio fuit in iudicio:tūc semp sufficit abeē a iudicio.vt sic valeat citatio ad domū.vt.s.de iudi. l.t post edictū.in prin.t ibi no.t.C.quō t qñ iudex.aut.q̃ semel.t.l.ab eo.eo.ti.t ibi no.in gl.i.t.l.i.§.i. Itē cū ex dicto q̃ sen.sine ap.re. Et ideo dico q̃ ter.in.ꝺ.§.si vero.in aut.ō exhibē.t intro.re.nō ponit ordinē necessitatis:sz magis curialitatis. Sed q̃liter apparebit q̃ iste nō reperiebat̃.rñ. in casibus vbi sufficit abesse a iudicio satis cōstat eo q̃ iudex mādauit ipm citari.nā cū talis absentiā possit subiici oculis iudicis ex ea cā vī facta cōmissio citationis.ar.eius qō not.de execu.rei iudi.l.si q̃s ad exhibē. facit.s.fini.regū.l.si irruptio ne. Si vero requirit̃ absentia a ciuitate:tūc credo q̃ ꝺz fieri inquisitio t discussio an possit ibi reperiri.t si nō reperiat̃ citetur ad domū.vt.ꝺ.§.si vero quidā.in aut.de exhi. t intro. re.t.s.de le.j.l.cū quidā.§.fi.cū.l.se. Ad similitudinē discussionis q̃ fit de rebus. Idē dico in silī de duo.re.l.iij.in pe.q. Erit g̃ forma cōmissionis ista. Talis iudex cōmisit tali nuncio vt vadat t diligenter ꝓquirat p ciuitatē:t si eū reperierit p̄cipiat q̃ tali die veniat:et si eū nō inuenerit:citet ad domū sue habitationis.demū nūcius referat se sic fecisse t sufficit. Sed videt̃ q̃ requirat̃ q̃ iudex inq̃rat si abest:vbi sit.t tunc det dilationē ꝑm distantiā loci absentie.vt.ꝺ.§.si vero q̃ꝺaz. Nideo bene faceret iudex hoc faciēdo:tū si non facit ꝓcessus ꝓpter hoc nō reddit̃ null⁹.qz dict⁹.§.nō ponit ordinē necessitatis.vt dixi.p̄terea illa inq̃sitio ibi fit solū vt sciat iudex quantā dilationē det:t quantā dare est in ei⁹ arbitrio.vt ibi no. Si g̃ vult dare dilationē suo arbitrio etiā hoc nō cogito pōt. Fateor tū q̃ si det dilationē nimis breuē:tenet̃ parti quā lesit t de iure cano.pōt appellare.vt ex̄ de dila.c.i.t sic ptz q̃ ꝓcessus nō est null⁹. ¶ Itē q̄ro. tex.dicit q̃ ꝺz citari ad domū vbi degit:an sufficit citari ad stationē vbi cōsueuit stare ad artē exercendā.rñ.nō.sz ꝺz citari ad domū vbi familiariter morat̃.vt.l.i.§.i.de li.ag.lz sit ar.ꝺ.j.de iiur.l. itē apō labeonē.§.cōuiciū. sz ibi soluā. Sz q̃d si maiori pte anni habitauit in vna domo:nsic nō habitat. vt faciūt cines qui trib⁹ mensib⁹ in estate habitant in cōmitatu:an sufficiat ibi citari vbi maiore pte anni cōsueuit habitare.t vī q̃ sic.vt.j. de ver. sig.l. maiorē. Nō tenet Jo.an.ex̄ de ele.c.cām.in cle. Sz puto q̃ ibi ꝺz citari vbi degit tpe citationis.vt h dicit̃.sz quantū ad intimationē de qua loquit̃.c.cām.dico Jo.an.bñ dicere.quia tex.ibi dicit vbi morari cōiter cōsueuit:t.t sic est in p̄terito h dicit degit.t sic in p̄senti. Jam g̃ nō est qō.q̃d si in duab⁹ domibus eq̃liter habitat:qz inspicit̃ tps citationis.sed q̃ntum ad illā materiā dic vt.d.c.notat̃. Quid si nō habet habitatiōez ꝓpriaz vbi citabit̃. ter.h dicit q̃ ad p̄dict̄. dic aut est qō de aliq̃ seu p aliq̃ re imobili:t tūc ꝺz fieri citatio ad ipsum locū legendo ibi citationē: vel ibi affigendo.vt h inuit ter. t gl. Si vero esset cōtentio de pecunia vel alio debito:tunc ꝺz ei cari in illo loco vel hospicio vbi plus cōuersari cōsueuit. vt l.ij.t ibi no.C.vbi de cri.agi oz.hoc vltimū no.p Inn.ō ele. c.qz ꝓpter.in glo.sup v̄bo illud aūt penit⁹.hoc aūt nō posset facere nunci⁹ ex vigore cōmissiōis facte eo mō quo supra scriptū est. Adiciat̃ g̃ in cōmissione vel si habitationē eū habere nō reperit citet ad locū vbi cōuersari t hospitari ꝺsueuit. Sed q̃ꝺ ꝺz nūcius referre.rñ.se fecisse ꝑm formā cōmissionis l.se diligentiasse t̄c.t se citasse ad domū sue habitationis.q̃ v̄ba intelligant̃ de p̄senti.vt.l.si ita.de aur.t ar.le.sec⁹ si diceret sim pliciter se citasse ad domū.qz tūc citatio nō teneret. Sed q̃ꝺ si iudex cōmisit sic.cites psonaliter:vel ad domū.rñ. sufficit.i telligit̃ eū ad domū si psonaliter nō inueniret̃.vt.s. dixi.rñ deo ad.l.scire oz.§.oz.t intelligit̃ ad domū sue habitationis Itē si cōmitteret̃ simplr q̃ citet:qz debent ista v̄ba intelligi ciuiliter t ꝑm iuris formā.vt.s.de vsur.l.si ita stipl'at⁹.t ꝺ li. t posth.l.gall⁹.§.q̃ꝺam recte.t qō ibi not.t de le.i.l. si legati serui noīe.cū si. In isto casu relatio nunciꝝ ꝺz scribi magꝝ latiꝰ ita q̃ in ea oīa p̄dicta includerent̃.al's nō sufficeret.lz ei ꝓ verbis iudicis p̄sumit̃ q̃ten⁹ natura v̄boꝝ est apta cōpherendere:tū nō sic in verbis nūciꝝ.sicut dicim⁹ in teste.C.de vsur. l.i.t de ver.ob.l.sciendū.vbi de hoc. ¶ Quero q̃ꝺ si statutū dicat q̃ citet̃ quis psonaliter vl' ad domū:certe tūc intellige rē simplr q̃ alterū fieri sufficiat nulla habita distinctione psona repiat̃.vel nō vt sic iure cōi aliq̃ꝺ addat.qz al's nil opa ret̃.ar.ei⁹ qō no.de reiven.l.nō solū.de le.iij.l.iij.§.itē si rem. facit de le.i.l.si qñ. ¶ Quero an dēat fieri discussio an reperiat̃ ꝓcurator an nō.t vī q̃ sic.sicut de ipso principali.vt.l.i. §.i.de lib.ag.put ibi loq̃tur de pre.vt.ꝺ.c.cām.de ꝺo.t contu.t ibi glo.t ex̄ de elec.c.cām.in cle. In oriū vī casus h vbi primo ad domū q̃ ꝓcurator.t.j.qō vi aut clā.l.aut q̃ aliter. §.t si forte.vbi prius denunciat̃ amicis q̃ ꝓcur.dic aut constat vel notoriū est q̃ dns dimisit ꝓcuratorē vel aliū administratorē legitimū:t tūc ille prius ꝺz req̃ri q̃ ad domū citari vt.l.i.de lib.ag.t sic intelligo dictū.c.cām.t hoc. aut nō erat notoriū:t tūc sec⁹.vt h cū si. Dy.inducit istā.q.ad testiū examinatoꝝ ad eternā rei memoriā.vt i aut̃.sz t si q̃s. C.de testi. t de vsuris pupil.l.vl.t.l.in.l.aq̃l.si deletū.ad.l.aq̃l.an sufficiē domi fieri citatio.t Dy.dicit q̃ nō.allegat in corpe de testi. §.pe.ibi adesse voluerit vel abesse t p sua psona. Si vo loq̃mur de examinatione q̃ fit post lit.cōtes.t sufficit qz īputari si bi ꝺz cū aliq̃ fuit in iudicio:si mō nō est.t h v̄ba ponit Cy. de v̄bo ad v̄bū.in aut̃.sz t si q̃s. C.de testi. Joh.an. disputauit istā.q.t eā ponit in.c.p̄sumit̃.de reg.iur.li.vi.in mercurialibus suis.t in p mēbro qñ ante lit.cōtes.est tex.ꝺ dictū Di. in.c.qñ.et̃ vt lit.nō contes.t breuiter.ꝺ. Jo.an.qñqz fit examinatio testiū ad eternā rei memoriā in casu in quo nō ē periculū mortis vel absentie diuturne testiū.vt qñ examinant̃ ex pte rei ad exceptionē.tunc dicit verū dy.in aut. de testi.§. penul. Nūqz fit examiatio ad eternā rei memoriā ꝓpt mortē:vel ꝓpter absentiā diuturnā.t tūc sufficit fieri domi. vt.c. qñ.et̃ vt lit.nō cōtes.t si nō diceret ter.ostendit̃ ad oculū. qz si expectaret̃ q̃ ueniret in notitiā partis iterim testes morirē tur qꝺ esset absonū. Nūqz examinat̃ ante lit.cōtest.ad ordinē cāe;vtputa ad alicui⁹ exceptionis ꝓbationē.t tūc pñt examinari testes absente pte.ar.in aut̃.q̃ semel.C.quō t qñ iu. t.ꝺ.c.cām.t.l.ꝓperandū.§.finaūt reus.C.de iudi. t idē dico in actore replicante t volente replicationē ꝓbare. Si vero actor vult ꝓducere testes super cā principali.tūc requirit̃ q̃ pars pñs sit vel latitet.vt.ꝺ.c.qñ.v̄.porro.et̃ vt lit.nō cōte. Si vero examinēt̃ post lit.cōtes.t tūc tene qꝺ tenet Dy.ista verba sunt sua in effectu.licz seriē v̄boꝝ mutauerim.sed vī q̃ nō bñ dicat qñ dicit q̃ actor volēs ꝓducere sup cā principali:q̃ tūc requirat̃ vltra cōtumaciā nō dicit verū.p.l.cū vero §.subuentū.j.de fideicō.li.cōiuncta.l. neq̃ infantes.e.ti. vbi ꝺ heredē latitantē vel non latitantē:sz absentē ex iusta cā co-

gnita,pcedit ex cã cognita decretuz libertaſ interponiꝛ:ꝛ ex eo qđ dicit cã cognita apparet ꝙ teſtes examinenꝛ etiã contra nõ latitãtẽ. Idẽ pbaꝛ i materia nſa.vbi ſcõz decretũ iterponiꝛ cã cognita.vt.ſ.pꝛi.ℊ.ꝛ dz conſtare de debito. vt.l.fi. C.de bo.auc.iu.poſ. Sed ꝺſtat ꝙ ſcõm decretũ in hac materia põt interponi õ nõ latitantẽ.j.e.l.ſi finita.ℊ.ſi forte.g̃ ſatiſ cõcludiꝛ ꝙ teſtes examinanꝛ õ nõ latitantẽ.q̃d dicem⁹. Celeritas eſt iſta.q̃dã ſunt ex quibus abſenti paraꝛ paruũ p̃iudiciũ ꝛ pꝛimũ decretũ.ꝛ in iſto nõ req̃ritur latitatio ꝛ ſufficit citatio ad domũ.vt hic cũ ſi.ꝛ ita dico in ꝓpoſito.ſi teſtes ad eternã rei memoꝛiã examinarenꝛ ad effectũ alicui⁹ cãe parui p̃iudicij.vt ad excludendã vel ad inducendã actionẽ ad exhibendũ:tũc nõ requiriꝛ latitatio.eadẽ rõne facit.ſ.ad exhib. l.theſaur⁹.idẽ in ſi. Quedã ſunt in quib⁹ paraꝛ plenũ p̃iudiciũ ſcõm decretũ: ꝛ tunc req̃ritur latitatio regulariter. vt.l. fulcini⁹.in pꝛin.ꝛ.ℊ.q̃d ſi latitare.ꝛ.ℊ.ꝙ ſi aduerſus. Fallit in cã que celeritatẽ deſiderat.vt.j.e.l.ſi finita.ℊ.ꝙ ſi forte. Et in cã liberali.vt in.d.l.neq̃ infantes.de fideicõ.li. Dico in ꝓpoſito teſtes ſi examinanꝛ ad eternã rei memoꝛiã ad aliquem fi nẽ pleni p̃iudicij tũc req̃ritur latitatõ.ita loq̃tur ter.in auꝛ.õ teſti.ℊ.pe.ꝛ.c.qñ frequẽter.ℊ.poꝛro.exꝛ vt lit.nõ cõteſ.ꝛ ideo tũc nõ ſufficeret citatio ad domũ. Ita intelligo dictũ dy.niſi aliq̃d interueniret ꝑ qđ ꝑſumereꝛ latitatio de his q̃ not.in.l. fulcini⁹.ℊ.qđ ſi aduerſus.alias eſt in.ℊ. q̃d ſit.in ỽ. volũtas. vñ nõ aduerto h̃ an fuerit citat⁹:vel nõ ꝑſonaliter.ſz hoc an latitet vel nõ. Et dico qꝛ ille q̃ ſemel fuit in iudicio poſtea abſens ſemp ꝑſumiꝛ latitare.vt no.in.d.ℊ.ꝙ ſi aduerſus.ꝛ per dy.in.c.ꝑ poſſeſſoꝛe.de reg.iur.li.vi.circa pꝛin.iõ tunc põt ꝓcedi ad teſtiũ examinationẽ.lz nõ citeꝛ ꝑſonaliter ꝛ lis nõ ſit cõteſtata.vt.d.auꝛ.q̃ ſemel.quõ ꝛ qñ iudex.ꝛ de do.ꝛ contu.c.cãm.ꝛ illa eſt rõ ꝙ poſt lit.cõteſ.nõ req̃ritur ꝙ citeꝛ ꝑſonaliter ad domũ.vt dicit dy.ſed ſi teſtes petenꝛ examinari i caſib⁹ exceptuatis vbi nõ requiriꝛ latitatio.vt hic:tũc ſufficeret citatio ad domũ ſine latitatione.ꝛ iõ qñ nõ timeꝛ de moꝛte teſtiũ vel abſentia diuturna.qꝛ illa cã celeritatẽ deſiderat ne pareat copia ꝓbationis:nõ req̃ritur latitatio. vt.d.c.qñ in pꝛin.exꝛ vt lit.nõ cõte. Idẽ in cã liberali ꝛ ſi. Idẽ dico in caſibus in q̃b⁹ põt pueniri ad diffinitiuã lit.nõ cõteſ.qꝛ tũc req̃ritur ꝙ ꝑs citeꝛ perſonaliter.vel ꝙ latitet ſi eſt caſus in quo tracteꝛ de pleno p̃iudicio niſi ſit de caſib⁹ exceptuatſ p̃dictſ. ꝛ ſic intelligo qđ no. Inno.in.c.fi.de eo q̃ mit.in poſ.cã rei ſer. qđ tene mẽti. Ulteri⁹ dicit h̃ in glo.ille vagabũd⁹ eſt qui nõ hz domiciliũ.nos habem⁹ glo.in.l.eiuſdez.ỽ. celſus.j. ad municip.vbi dicit ꝙ ille q̃ nõ habet vllũ domiciliũ eſt vagabund⁹.longa eſt diꝛia inter domiciliũ ꝛ habitationẽ.ſed ſm illã gl.req̃ritur ꝙ ciuitas ſua eſſet capta:vel eſſet deſtructa.qꝛ alias haberet domiciliũ.ſz credo glo.bñ dicere.qꝛ vagabundus eſt q̃ ꝑ mundũ vagaꝛ.ꝛ ita vꝝ ſentire Inno.in.d.c.fi.de eo q̃ mit.in poſ.cã rei ſeruã.in vlti.glo.ꝛ hoc ſentit glo.noſtra in.l.heres abſens.ℊ.pe.ſ.de iudi. Et de iſto vagabũdo tangit glo.in.l.i.ꝛ ij. C.vbi de cri.agi oz.et Spec.in ti.de cõpe. iudi.adi.ỽ.q̃d ſi debitoꝛ vagaꝛ.ꝛ ỽ.ſe. Ultimo no.ex h⁰ ỽ.quotiẽs.ꝙ edictũ nõ hz locũ vbi verba eius nõ pñt adaptari.nã ꝙ dicit de nunciatiõe nõ hz locũ vbi non eſt cui denũcieꝛ.ꝛ hoc dicebã pꝛidie de facto. Dicebat ſtatutũ hui⁹ ciuitatis:ꝙ de quolibz õctu de quo fieret inſtr̃m ſoluãꝛ ꝑ gabella.vi.denarij ꝑ libꝛa:ꝙ iſtud ſtatutũ nõ hz locũ in õctib⁹ q̃ fiunt ſup re inextimabili:vel nõ cõtinẽt aliqõ intereſſe extimabile ꝑ libꝛã.vt h̃.ꝛ.j.de admi.tu.l.ita aũt.in pꝛin.

In eũ qui quicq̃z. In magiſtratũ q̃ ꝑdicta non fecerit datur actio in factũ q̃ verũ cõtinet intereſſe.h.d. Opp.de.l.fi.j.de varijs ꝛ extꝛaoꝛ.cog.ꝛ l.ex maleficijs.ℊ.ſi iudex.de act.ꝛ obl.ꝛ inſti.de obl.q̃ ex qua ſi male.in pꝛin.vbi nõ teneꝛ ad intereſſe:ſed inquãtũ equum iudici videbiꝛ. Poſſez dicere ꝙ h̃ in iudice q̃ peccauit in nõ faciendo ꝑ dolũ p̃ſũptũ.ibi in iudice qui deliq̃t in faciẽdo:iudicando õ iuraꝛ:vel hic eſt ſpãle in multis aliis magiſtratib⁹ vt in ti.de magiſtratibus.

Hoc autẽ iudicium. Iſte.ℊ.ſituatus eſt in.l.iiij.ff.õ dã.infec.ꝛ qꝛ hz vtilẽ materiã ꝛ quotidianã ꝛ male tractatã.placet mihi in curſu lectionis eã aliq̃liter attingere. Iſte.ℊ.cõtinuaꝛ cũ ꝑcedenti.ꝛ cõtinet duo dicta.vſq̃ ad.ℊ.ſi tã vicinũ. Cautio dãni infecti dẽt poſtulari indice ſedente ꝑ tribunali. Pone caſum ꝑ te.no.ꝙ iudex demũ punitur ſi ſuũ officiuz nõ exercuerit ſi ab eo fuerit poſtulatũ. Sc̃o not.ꝙ cautio dãni infecti dz poſtulari iudice ſedente ꝑ tribunali. Op.ad pꝛimũ dictũ ꝛ vꝝ ꝙ nõ requiraꝛ poſtulatio.vt.C.de õhen.ꝛ cõmit.ſtip.l. magnã. glo. nõ ſoluit. Dy.dicit ꝙ ibi loq̃tur in eo qui erat obligatus vigore ꝓcedentis ſtipulationis õcte ad diẽ.vñ dies iterpellat ꝑ hoiem:hic ſecꝰ. Sc̃o ꝓpꝛius ad materiã opp.ꝛ vꝝ ꝙ iudex dẽat exercere officiũ ſine petitione.alꝫ puniaꝛ.vt.ff. õ offi.ꝑſi.l.cõgruit.in pꝛin.ꝛ in auꝛ.vt nulli iudi.ℊ.i.ꝛ.ℊ. qñ vero colla.vi.ꝛ.C.de epi.ꝛ cle.l.ſi q̃s in hoc. Sc̃o.illud qñ iudiciꝰ officiũ cõſiſtit in his in quib⁹ verſaꝛ pꝛincipaliter publica vtilitas.hic qñ verſaꝛ pꝛiuata vtilitas. Tertio op.qꝛ etiã in his in quib⁹ verſaꝛ pꝛiuata vtilitas dz officiũ ſuuz exercere. alꝫ puniꝛeꝛ etiã parte nõ petente. vt.C.de ap.l.eos.circa fi. ꝛ.l.iudicib⁹. Sc̃o.dicũt doc.ꝙ ibi officiuz iudicis reſpiciebat vtilitatẽ partis ꝛ reuerentiã alteri⁹ iudicis ad quem erat appellatũ.hic vero parꝰ vtiltatem tm̃ reſpiciebat. Quarto op.qꝛ etiã in his in quib⁹ verſaꝛ tm̃ partis vtilitas: debet iudex etiã ſuũ officiũ exercere.alꝫ puniꝛ:vt dare curatoꝛẽ dementi litigãdi coꝛã ſe.C.de admi.tu.l.ſancimus.ℊ.i.dare advocatos pupillis ꝛ miſerabilib⁹ ꝑſonis nõ petentib⁹.vt.ſ.õ offi.ꝓcon.l.nec quicq̃.ℊ.aduocatos. Sol.ibi iudicis officiũ reſpicit miſerabiles ꝑſonas ꝛ actũ piũ.vt dare defenſoꝛes ꝛ adminiſtratoꝛes.h̃ vero ſecꝰ. Quinto õ iſtud op.ꝙ nõ tenetur dare tutoꝛẽ niſi interpellatꝰ:ꝛ tũ eſt actus pius ꝛ ꝑſona miſerabilis.vt.ſ.de magi.cõue.l.i.ℊ.magiſtratib⁹.quam glo.hic allegat ꝑ ꝓcoꝛ. So.hoc qđ.ſ.dixi hz locũ qñ iudex nõ põt ꝓtendere ꝓbabilẽ ignoꝛantiã.vt qꝛ tales ꝑſone ſunt in iudicio coꝛã ſe.hz.ℊ.mgr̃atib⁹.loq̃tur qñ iudex põt ꝓtẽdere ꝓbabilẽ ignoꝛantiã.qꝛ pupill⁹ nõ fuerat in iudicio coꝛã eo. Ult igiꝛ iſta materia liqueat cũ q̃riꝛ vtrũ iudex teneaꝛ interponere ſuũ officiũ nõ petitũ.ſic diſtingue. Aut tale officium reſpicit pꝛincipaliter publicã vtilitatẽ ꝛ teneꝛ.vt.l.cõgruit.ſ. offi.p̃ſi.ꝛ in auꝛ.vt nulli iudi.ℊ.i.ꝛ.ℊ.qñ vero.aut reſpicit vtilitatẽ pꝛiuatã.ꝛ tũc aut reſpicit reuerentiã alteri⁹ iudicis ꝛ tenetur.vt.l.eos.in fi.ꝛ.l.iudicib⁹.de ap. Aut reſpicit ſolũ partis vtilitatẽ.ꝛ tũc aut reſpicit miſerabiles ꝑſonas ꝛ actũ piũ aut nõ. Primo caſu aut iudex non põt ꝓtendere ꝓbabilem ignoꝛantiã ꝛ teneꝛ.vt.C.de admi.tu.l.ſancim⁹.ℊ.i.ꝛ.l.nec q̃c q̃.ℊ.aduocatos.ſ.de offi.ꝓcon.ꝛ le. Aut põt ꝓtendere ꝓbabilẽ ignoꝛantiã:ꝛ nõ teneꝛ.vt.l.i.ℊ.magiſtratib⁹.de mag. cõue. Sc̃o caſu qñ ñ reſpicit ꝑſonas miſerabiles:vel actũ piũ:tunc nõ teneꝛ ſuũ officiũ interponere niſi peteꝛ.vt h⁰.ℊ. Sexto op.ad ſc̃oam ꝓtez hic dr̃ ꝙ debet poſtulari iudice ſedente ꝑ tribunali õ cautio dãni infecti expediꝛ ſũmarie.qꝛ celeritatẽ deſiderat.vt.ſ.l.i.ꝛ.j.l.q̃ bona.ℊ.qui dãni. ſed in talibus ſũmarijs nõ requiriꝛ ꝙ iudex ſedeat ꝑ tribunali. vt.ſ q̃s oꝛ.in bo.poſ.ſer.l.ij.ℊ.dies. Sol.quedã cãe ſũmarie ſunt q̃ examinanꝛ in forma iudicij ꝓte citata:ꝛ ſperaꝛ ſequi certa ſnia tũc dz peti iudice ſedẽte ꝑ tribunali.vt h̃. Ibi i his ſummarijs q̃ in forma iudicij nõ agitãꝛ.vt ibi no. Septimo õ,illud op.qꝛ in interrogatoꝛijs q̃ agitanꝛ in forma iudicij nõ requiriꝛ ꝙ ſedeat ꝑ tribunali.vt.ſ.de inter.acti.l. voluit.ℊ.i. So.illa materia de interrogatoꝛijs actiõib⁹ nõ eſt ſine ſcrupulo.qđ hic examinare nõ intendo.dic vt ibi.ꝛ pleni⁹ ꝑ Cy. C.de cõfeſ.l.i.in.iij.q. Vel poſſes fugere dicta õnia ꝙ in cã dãni infecti quãtũ ad limitationẽ diei requinꝛ cãe cognitio vt.l.p̃toꝛ.in pꝛin.j.e.ſed hoc nõ multũ placz.qꝛ etiã in illa cognitiõe reputo ſũmariã ſufficere.vt.l.q̃ bona.ℊ.fi.j.e. Elenio ad.q.ſ.ꝑ cõtraria vidim⁹ vtrũ iudex teneaꝛ interponere ſuũ officiũ ſi nõ petiꝛ.mõ q̃ro vtrũ illud qđ facit iudex ex ſuo officio ꝓte nõ petente valeat vel nõ.ꝛ pꝛimo de officio iudiciꝰ nobili.ꝛ videꝛ ꝙ valeat.vt ptz in oĩbus caſib⁹ in quib⁹ ꝓceditur ꝑ inquiſitionẽ.vt no.in.l.ij.ℊ.ſi publico.de adul. Item in datione tutoꝛis.vt.ſ.de tu.ꝛ cur.da.ab his.l. illud.ꝛ.l. ſe. ecõtra vꝝ ꝙ nõ valeat,vt hoc.ℊ.ꝛ qđ dicit de in integ.reſt.q̃

requirit libelli porrectionē.vt ex de offi.iudi.c. iudicis offiū. ⁊.§. de mino.l.papi.exuli.§.i.⁊.l.in cāe.§.cā cognita. Solu. aut tale offiū respicit publicā vtilitatē:⁊ valet.vt in oīb⁹ casi bus in quib⁹ ꝓcedi pōt ꝑ inquisitionē. Aut nō respicit vtili tatē publicā.⁊ tūc aut dirigit cōtra certā psonam:ita ꝙ inde sperat sequi certa sniā.⁊ tūc nō valet si non petat. vt in hoc §.⁊ in resti.in integ.vt.d.c.iudicis officiū.cū si.aut nō dirigi/ tur ꝺ certā psonā:nec sperat sequi diffinitiua sniā.⁊ tunc aut ustud officiū cōsistit in dando administratorē miserabilib⁹ p/ sonis.aut in acq̄sitione alia.primo casu.aut queris de furio so ⁊ ꝓdigo:⁊ valet datio.etiā si nō petat. vt.j. ex qui.cau. in pos.ea.l.fulcini⁹.§.adeo.⁊ no.e.ti.l.hoc aūt.in prima glo. vī ter.C.de admi.tu.l.sancim⁹.§.i. Si xⁿo q̄ris de pupillo vel adulto ⁊ differt tutor a curatore.nam curator datur liti:⁊ ad negocia.qō dic vt.s. de tute.l.q̄ hz.§.si pupill⁹.⁊ de tu.⁊ cu. da.ab his.l.illud.⁊.l.se.⁊ insti.de tu.§.itē inuiti.⁊.C.q̄ pe.tu. l.i.⁊ qō ibi no.ꝑ doc. Si vero respicit aliud cōmodū.⁊ tūc vī ꝙ iudex posset interponere tale officiū nemine petente.vt.s. de bo.pos.l.seruus.in prin. Credo tñ ꝙ nō hēat effectuz nisi secuta ratihabitione partis ad cui⁹ vtilitatē interponit. ar.ꝺ iudicis mercēnario:qō deseruit actioni.de quo dī in.l.iiij.C. depositi. Et aduerte ꝙ istud officiū cōsistit circa duo.quādo ꝙ circa id qō principaliter in psona ipsi⁹ radicat:vt facere ꝑ nunciationes:dare dilatiōes.⁊ si.⁊ ꝺ hoc ꝃ quero. Uñq̄ cir ca id qō radicat in persona partis principaliter.vt oppone/ re exceptionē:ꝓducere testes:instrā ⁊ si.⁊ de hoc statim dicā De primo videt ꝙ tale officiū posset exerceri ita ꝙ valeat si ne petitione partis:vt reijcere libellū male cōceptū.vt.s.ꝺ of. assel.l.i.⁊.C.vt nemo priua.l.iij.in fi. Item exigere sacrm calū/ nie.vt.l.ij.§.sed qr.C.de iura.calū. Item dare dilationē ne li tes fiant imor:tales.vt.C.de iudi.l.pperandū.§.i.ibi hoc eiī magis iudicialis ptātis est ⁊c.⁊ aut.iubem⁹.eo.ti.⁊ vt infra certū tēp.cri.q.ter.l.fi.al's.ij.in fi. Item pnunciare de nō peti/ tis emergentib⁹ post lit.cōte.vt.l.ediles.§.itē sciendū.de edi. edic. Ecōtra vī ꝙ nō valeat sine partis petitione.vt.j.iudic. sol.l.iā tñ.§.pe.⁊.C.de iudi.l.pperandū.§.⁊ siq̄dem.ibi acto/ ris cōtumacia icusantis ⁊c. Scꝺo distingue:aut tale officiū exercet ꝺ ptē cōtumacē ⁊ nō valet nisi parte petēte.vt.ꝺ.§.⁊ siq̄dem.⁊.l.ad emptor.iū.aut exercet partib⁹ psentib⁹.⁊ tūc aut pertinz ad litis ordinationē aut ad litis decisionē.primo casu aut respicit iuris publici obseruantiā.vt in libellis dila tionib⁹ iuramēto calūnie ⁊ si.⁊ valet etiā pte nō petente.vt.l i.s. de offi.assel.⁊.C.vt nemo priua.l.ij.⁊ de iudi.l.pperādū §.i.⁊ aut.iubem⁹.⁊ vt infra cer.tēp.cri.q.ter.l.fi.al's.l.ij.aut re/ spicit partis vtilitatē vt ꝙ plures dent vnū ꝓcuratorē ⁊ nō valet parte nō petēte.vt.j.iudi.sol.l.iā tñ.§.pe. Scꝺo cāu qñ ptinet ad litis decisionē tūc in his q̄ emergūt ante lit.cōtest. nō valet si nō petat. In his q̄ emergūt post lit.cōtes. nō req̄ ritur petitio.vt.l.ediles.§.itē sciendū.de edil.edic. Nec ob.ꝑ dictis.s.ti.i.l.de pupillo.§.q̄ opus.vbi iuramētū calūnie nō deferr nisi a pte exigat.qr ea q̄.s.dixi loquunt in iuramēto cal.vbi sup tota cā qō respicit publicā vtilitatē ⁊ obseruātiaz publici iuris.vt.d.§.sed qr veremur. Sed.§.q̄ opus.loquit in iuramēto particulari qō magis respicit partis vtilitatē.⁊ iō requirit partis petitio.vt ibi pz. Tertio q̄ro nunq̄d of ficiū iudicis poterit parte nō petēte exercere ea q̄ principali ter in psona partis radicant:vt opponere exceptionē ꝓduc/ cere testes ⁊ alias ꝓbationes.⁊ vī ꝙ sic.qr pōt exceptionez ꝺ inhabiles psonas ex suo officio ꝓponere.vt.s.ꝺ postulā. l.quos ꝓhibet.de ꝓcur.l.fili⁹.§.veterani.⁊ qō ibi no. Item pōt ex suo officio ptes interrogare.vt.s.de inter.act.l.vbicū q̄.al's vterq̄.no.C.de iura.ca.l.ij.§.qō obseruari.circa fi.gl. mag. Item pōt testes obscure dicentes ex suo officio repe/ tere.vt in aut.de testi.§.illud tñ.⁊ ibi no.⁊ ex de testi.c.cū da moz.⁊ de fide instru.c.cū iohānes. Item pōt inducere testes ⁊ instru.vt.C.quō ⁊ qñ iudex.aut.q̄ semel.ibi vī ꝙ abīte acto re iudex ꝓcedit ꝑquisita veritate.sz veritas nō pōt aliter per quiri nisi iura partis ꝑ ipm iudicē videan. g ⁊c. ꝑ hoc tex.et glo.C.de ap.l.amplior.§.i. ⁊ ibi no. Ecōtra vī ꝙ nō valeat per totū illud gñale. iudex nō pōt supplere de facto.s. de of. ꝑsi.l.illicitas.§.vltas. ⁊ vt q̄ desunt aduo.partiū.⁊ ibi no.C. ꝺ trāsac.l.age.⁊ ibi no. ⁊.s. de fer.l.ij.⁊ ibi no. Scꝺo, distingue aut iudex vult officiū tale exercere in his q̄ ptinēt ad tuendā publicā vtilitatē:vel suū decorē ⁊ pōt.vt.d.l.quos ꝓhibz.⁊ l.filius.§.veterani.de ꝓcur.aut circa alia respicientia priua/ tū cōmodū.⁊ tūc aut vult iducere ꝓbationē iterrogādo par tes vel repetendo testes al's in iudicio inductos.⁊ pōt.vt.l. vbicūq̄z.de iter.act.⁊ qō no.in aut.de testi.§.illud tñ. cū si.s. alle. Aut vult ex suo officio testes ⁊ instrā nunq̄ in iudicium inducta iducere.⁊ tūc aut iudex vult iducere pte absente i ca/ su quo ꝺ eā pōt ꝓcedi ad diffinitiuaz sniaz:⁊ pōt tā in causa principali.vt.C.quō ⁊ qñ iudex.aut.q̄ semel.ibi pquisita ve/ ritate:q̄ etiā in cā appellationis in.d.l.āplioꝛe.§.i.⁊ ibi not. ⁊ sic patet ꝙ glo.q̄ ibi dicit ꝙ est spāle in cā appellatiōis nō est vsq̄quaq̄ vera.vt ptz ex ꝑdictis.aut vult iducere ꝑ pūte ⁊ tūc regulariter nō pōt ꝑ dicta iura q̄ dicūt nō posse supple ri de facto.fallit in duob⁹ casib⁹.primo ꝓpter inquirendā ve ritatē iustri in iudiciū deducti.vt in aut.de tabell.in princi.⁊ ibi no. Scꝺo fallit ꝓpter inquirendā cōditionē testiū indu/ ctor vbi ex suo officio mittit ꝑ vicinis.vt dicit in trib⁹ glo. s.de testi.l.iij.in glo.sup verbo inimicitie.⁊.s. de magi.con/ ue.l.i.§.curatores.⁊ ibi no.⁊ in aut.de testi.§.i.in glo. q̄ inci/ pit.i.ptis laudabilis. ⁊ ꝑdicta vera in ciuilib⁹. Quarto quero q̄d in criminalib⁹ nūq̄d iudex poterit iducere ꝓbati ones ꝑ partib⁹.ꝓcedo sine allegationib⁹.qr vt scitis dispu tauī istā.q.quā videre potestis. Distingue tres casus. aut ꝓ cedūt accusatore ⁊ accusato pūte.aut accusatore tñ pūte. aut accusatore absente:reo tñ pūte. Primo casu dico ꝙ iu/ dex pōt nouas ꝓbationes iducere.vt.j.de penis.l.si nō de/ fendāt.in fi.vbi seruo accusato pmittit ꝙ se defendat. Item dño.itē iudici vt ex suo officio de ipsi⁹ innocentia q̄rat.⁊ sic ꝑt iudex testes iducere vt q̄rat vtrū seru⁹ sit nocēs vel innocēs cū testis ꝺz dicere ꝑ vtraq̄ pte.vt in aut.sed iudex. ꝑ hoc.j. de qō.l.i.in fi.nisi post cōfessionē rei iudex alios examinauit vt certior efficeret qō princeps ibi laudat. ꝑ hoc. C. de abo li.l.ij.⁊ ex de coll.c.i.⁊.ij. ꝑ hoc bñ facit gl.s. de cōdi.ob tur. cau.l.iij.§.si tibi iudiciuz.⁊ ꝑ alia iura ⁊ rōes positas in.d.q. disputata. Scꝺo casu q̄ro qñ re⁹ est absens:tūc aut loq̄r in delictis in quib⁹ iponit pena vsq̄ ad relegationē.⁊ tūc qr ꝺ absentē pōt ꝓcedi ad diffinitiuaz sniam. sm veram opi.j. de penis.l.absentē.de quo ꝑ Cy.C.de accu.l.absentē.in vl.q.⁊ tūc pōt ꝑ absente ꝓbationes inducere.qr hoc pōt in ciuli/ bus.vt.s.pri.dixi.g̃ multo fortr in criminalib⁹ vbi maior pe/ riculū est. Tertio casu qñ accusator est absens:reus pñs. tūc de iure cōi iudex nō pōt officiū accusatoris sibi assumere sed reo postulante ꝺz ipsi⁹ nomē aboleri.vt.j. de accu.l.libel/ lorū.§.fi.cū si. Nō dīe inter hūc casum ⁊ qñ accusator est p/ sens est illa.quia quando accusator est presens sequeretur diffinitiua sententia que faceret plenum pīudiciū:vt in fauo rē reipublice iudici plus pmittit. Sed qñ accusator abest ñ sequet diffinitiua snia.sz solū abolitio q̄ pīudiciū facit modi cū cū alius admittat ad accusandū.⁊ iō iudici mⁱ pmittit. vt in.d.disputatione dixi.sz eā diligenter intuearis.⁊ ista tā/ guntur ꝑ Cy.lz mⁱ pfecte.C. vt q̄ desunt aduo. parti.l.i.⁊ ꝑ Spe.in spe.de dispu.⁊ all'a.§.fi.ñ.⁊ breuit.⁊ versi. sequē. Quinto q̄rit dy.vtrū iudex possit cōdēnare victū victori in expensis si nō petat. Et quidā dicūt ꝙ nō.ar.hui⁹ lre.dy. tenetꝛium ꝙ iudex hoc posset.qr hoc emergit post lit. cōte. g ⁊c.vt.l.ediles.§.itē sciendū.de edil.edic. Si tñ iudex nō fa cit nō pōt iputari.vt hoc.§.ita dicit ipse.⁊ credo ꝙ bene di/ cat.vt pz ex ꝑdicta theorica.nā hoc ptinet ad decisionē.⁊ lo/ q̄tur de emergentib⁹ post lit.cōtes.g iudex pōt.vt.s.dixi.itez tale officiū respicit priuatā vtilitatē:nec respicit miserabiles psonas ⁊ actū pīū.g iudex nō tenet si nō petit.vt dixi.s. cir/ ca ꝓria.⁊ sic glo.q̄ est qñ ꝓpter.quo.nō est necel.l.fi.q̄ dicit simplr iudicē q̄ omisit condēnationē expensaz teneri. ꝺz intelligi si fuit petitū.⁊ iste qōnes respiciunt primā ptem. Texto cir ca scꝺam ptē q̄rit.ꝃ dicit ꝙ debet peti cautio iudice sedente ꝑ tribunali.q̄ro vtrū debeat offerri libell⁹.⁊ videt ꝙ nō. qr

celeritatē desiderat.vt.s.e.l.i.ōriū vī.s.pri.§.quotiens. ibi tutius est libell⁹ ꝛc̄.p hoc facit illud qō dicī cā cognita fieri.vt.j.e.l.p̄tor.in prin.ꝛ.l.q̄ bona.§.fi.ꝛ.l.se. Spe.tenet q̄ sufficit q̄lis q̄lis petitio etiā sine scripꝯ.ꝛ sic non sit necessari⁹ libellus.vt ipse notat in spe.de libel.cōcep.§.nūc videndū.v. xxxij. Quil.de cu.tenet q̄ sit necessari⁹ libell⁹.vt.s.de offi.p/con.ꝛ le.l.nec quicq̄.§.vbi decretū.vbi vide pleniſſime vtrū in officio iudicis req̄ratur libell⁹.ego credo q̄ requirī libellus. Illā cautio ista petī officio iudicis nobili.vt no.j.e.l. inquilino.ꝛ vī tex.j.de v.obl.l.stipulationū alie.ꝛ glo.nīa dicit q̄ vbicūq̄ iudicis officiū iplorar in forma iudicij q̄ necessari⁹ est libell⁹.vt no.s.q̄s or.in bo.pos.ser.l.ij.§.dies.facē qō no.de inter.act.sup rubrica.hoc tū est sine dubio.vt videbitꝯ j.pri.q. Septimo q̄ro iuxta p̄dicta nūq̄d in hac cā lit.cōtes.requirī. Doct.dicūt q̄ in oī cā in q̄ sperar certa seq̄ snia q̄ necessaria est lit.contes.lz ipsa cā dēat agitari sūmarie. alʒ eiū nō vī res in iudiciū deducta:nec valeret p̄cessus. vt.C.de lit.cōtes.l.i.ꝛ auc.offerar.hoc tz spe.ī spe.de of.iudi.§.postremo.v.sed q̄ritur vtrū.ꝛ hoc credo verū.p.l.tigni.§.idem scribit.si q̄s lit.cōtes.tpe ꝛc̄.vbi īnuī q̄ in actione ad exhibēdū. requirī cōtes.ꝛ tū cōstat eā req̄rere sūmariā cognitionem vt ad exhibendū.l.iij.§.sciendū. Sed si dānū iudicio pendente cōtigerit.habes remediū.j.eo.l.si finita.§.eleganter. Ule rūtamē volo vnū te scire q̄ glo.j.e.l.q̄ bona.§.q̄ alieno. ī gl. primo obiicī ꝛc̄.vī dicere q̄ ista cautio non petar in forma iudicij.q̄ gl.si v̄a est vī dicē q̄ nec libell⁹ sit necessari⁹ nec litꝯ cōtes.req̄rar p gl.allegatā.s.pr.q. Sed hoc nō ob.credo ea que supra dicta sunt vera esse. Nūnciatio noui op̄is fit ēt cā dāni infecti.vt.s.ti.i.l.i.§.nūciatio.ꝛ.l.de pupillo.§.sextus ꝛ tū in eius p̄secutione req̄ritur libell⁹ ꝛ cōtestatio litꝯ.vt nota.in.d.l.de pupillo.§.q̄ op⁹.g ꝛc̄. Cū ideo fiat illa p̄secutio vt sciat vtrū debeat caueri vel nō.p̄terea q: cāe cognitio req̄ritur.g ꝛc̄.vt.l.p̄tor.in prin.ꝛ.l.q̄ bona.§.qui damni.ꝛ.§.fi. Preterea in hoc.§.q̄ dēat peti iudice sedente p tribunali: hoc est in forma iudicij.alʒ nō sederet iudex p tribunali.vt.l ij.§.dies.s.q̄s or.in bo.pos.ser.ꝛ illa glo. q̄ est in.§.q̄ alieno. pōt aliter intelligi videlicet q̄ ibi nō p̄star in forma iudicij.i. nō loquī ibi de iuramēto calūnie gīali qō est de substātialibus iudicij.sed loq̄tur de quodā iuramēto spāli qō p̄star in ista cā. Vides g circa p̄dicta esse opiniones.ꝛ iō si repies p cessum factū sine libello vel ꝓtestatione nō putarē eū nullū ipso iure.nec in ōrium ius ꝓstitutū cū de iure sit dubiū.vt.j. de re iudi.l.cū platis.s.fz p appellationez rescindet si iudex appellationis ōriā opinionē teneret. Sed de hoc an possit appellari etiā dubitatur: quod dic vt in spe.de offi.iudi.§.iudicis officium.ver.sed an in eisdem.

Si tam vicinū Op.q̄ licz potuerit alius adiri: nihilomiꝰ iste teneī.vt.l.etiā.C.si tu.vel cur.interue. So.hic nō est q̄d imputeī magistratui.q: ipe si potuit:qō lz sit verū tū rō posita hic in fi.remanet ō. Unde dic q̄ h ius partꝯ in aliquo magistrat⁹ nō ledit:ibi factū tutoris ledit ius pupilli.lz possit restitui. Idē dic in iudice q̄ male iudicauit.ꝛ sic ledit ius partis.nā teneī lz possit appellare pars.vt dicā.j.de var.ꝛ eōr.cog.l.fi.vī si peto aliq̄d coram iudice ꝛ ipse denegat nō teneī mihi si potui ab alio eque cōmode postulare.qō no. Querit glo.q̄liter intelligar vicinū.glo.dicit q̄ p centū miliaria. Sed Ja.de are.dicit q̄ dēt accipi loc⁹ vicin⁹ ad arbitriū iudicꝯ.ar.l.si q̄s ex aliena.de iu. ꝛ.l.i.de iure deli.cōsiderata q̄litate p̄sone loci ꝛ factoꝝ.vt.l.i ꝛ.ij.§.si q̄s cauc.hoc verū generalī.sed in casu habem⁹ declaratū eē de p̄bē.c.p̄ñti.li.vi. vbi dī loc⁹ vicin⁹ p duas dietas. Et p̄dicta v̄a de vicinitate citatū castroꝝ ꝛ terraꝝ. Sz ō vicinitate p̄sonaꝝ q̄liter dēat itelligi.dic plene.j.ti.i.l.si tertius.in prin. Inducī in ar.an supueniēti maiori iudice minor dēat silere vt iudice supueniente in ciuitate aliq̄ ducatus videī q̄ sic.p istā.l. Sed ō videī in corpore de defen. ciui.§. nulla.colī.iij.ꝛ gl.habem⁹.C.de pa.sacra.lar.l.nihil.li.xij. Sz ad istū.§.nō rīdeī.vī dic q̄ quidā hz iurisdictionē delegatā gīaliter in aliquo casu.ꝛ tūc supueniente maiore interim cessat eius iurisdictio.vt hic.ꝛ eē de offi.deleg.c.volentes.q̄ fuit hic fuit. Si vero hz iurisdictionē ordinariā.dic q̄ quedaꝝ certa insignia ꝛ silia:minor defert maiori ꝛ nō vtī eo p̄te. vt.l.fi.de offi.p̄cō.ꝛ ibi no.ꝛ ex de p̄uil.c.antiq̄.v.dominice. Sed circa ea q̄ ptinent ad exercitiū iurisdictionis non debet cessare.vt p̄allegatis legibus.

Hec aūt actio Op.j.de ac.ꝛ ob.l.ī onerarijs. Dī. soluit q̄ iō q: succedit in locū cautionis stipulationis omisse.hoc nō verū simpliciter.ꝛ iō est spāle p̄pter istud.q: lex ꝓcessit. Sic habetis ad.l.iul.repe.l.ij.

Pretoris officio. Op.de.l.iij.§.fi.j.de ac quī.pos. So.ibi loquitur in primo decreto.hic in scdo. Alteri⁹ op.de.l.ij.in fi.ꝛ.l.si finita.ꝛ.l.si norale.s.si ex nora.cā aga. Sol. hic fuit missio ō nō dūm.ꝛ iō p̄scribit.secꝰ si ō dūm ipm.q: efficiet⁹ dominꝰ ex scdo decreto. Alteri⁹ op.j.e.l.hoc amplī.§.fi.ꝛ.l. se.ꝛ.l.si norali.s.de norali. Aduerte tria sunt verba. q̄liq̄ fit missio ex scdo decreto ō dūm.ꝛ tūc missus ex scdo decreto efficit dūs. vt.l.ij.§.fi. si ex nor.cā ag.aut fiet missio ō nō dūm ꝛ tunc aut nullū ius hz in re.ꝛ tunc parar cā vsucapiendi. vt hic.ꝛ.l.generalī.s.de nora.aut hz ius in re.ꝛ tunc aut ē ius in re sepabili a p̄sona.ꝛ tūc acq̄ritur statiz ei q̄ est missus. aut nō est transmissibile.ꝛ tūc elidī.vt.l.si norali.s.de nora. fm Dy.ꝛ bene q̄ facta est missio respectu illi⁹ iuris.secus si eēt facta missio tanq̄ contra dūm.q: tūc parar cā vsucapiendi eadem ratione.

Si plures sunt dñi. Cōtra vnū ex pluribꝰ nō cauētē fit missio in possessionē:si plures petūt mitti oēs ex primo decreto eq̄liter admittentur.h. d. Op.de.l.si finita.§.cū aūt.j.e. Sol.ibi ex scdo decreto hic de missione ex primo. Ulteri⁹ op.j.e.l.p̄tor.§. in eum. Nā actio ex stipulatu vel in factū dar intantū inq̄ntum est cōmissa:sed missio in possessionē fit in totū. Sed pone q̄ eq̄liter sunt missi:sed nō sunt admissi.vel sunt expulsi an eq̄liter agent. Hu.dicit q̄ sic. Ja.ꝛ Jo.dī.ō.fz p rata ꝛ bene. vī in fi. glo.adde hec vera.q: intantū ageret actione in factū:inquātū ageret ex cautione.vt.l.p̄tor.§.in eū.j.e.sed ex cautiōe agitur p rata dūi.vt.j.e.l.ex dāni.§.quotiēs.el.ij.ꝛ.j.pri. hic in fi.g ꝛc̄. Dy. Sed ō p̄dicta vī.j.de solu.l.in his.§. si vero. ꝛ de ope.li.l.vt iureiur.§.fi.vbi vī q̄ dz agi eq̄liter.lz gl. alleget p cōcor. Sed ad.l.in his.§.si vero.dic q̄ ibi summa debiti principalis erat eq̄lis.iō eq̄liter in vtraq̄ cā intelligī solutaꝝ:nec attendī cōmoditas vsuraꝝ.q: modicum interest in quā causam soluar.quia ex qualibet est debitum.vt ibi not. ad.l.vt iureiuran.§.fi.dic q̄ filij habent iura libertoꝝ equaliter vt filij:non vt heredes.ꝛ ideo portiones hereditarie nō inspicientur.

Venit vt nōnunq̄z. Ista est bona.l. ꝛ expedita materia hui⁹.l. j.l.pr.§.fi.cū.l.se. Si dānū cōtingit ante petitā cautionē.dūs nō teneī si oīa que iacent ꝓ derelicto habz.h.d.ꝛ ista.l.debet intelligi q̄n dānū accidit ꝓpter solū.secꝰ si culpa dūi.vt dicā in.l.fluminū.§.p̄terea.j.e.

Pretor ait dāni. Istud edictū fit hic ō nō admittentē ꝛ ō cōtumacez. Et dicī q̄ ꝓcurator dz iurare.ō.vt.l.ij.§. finaūt.s. de iura.cal. Hue sol.ibi danī.vna est q̄ h est spāle.alia q̄ ista p illā corrigī.ꝛ istā tenet glo.hic in.l.q̄ bona.§.q̄ alieno.j.e.dicit q̄ nō corrigī.sed est spāle.vel dic q̄ hic suppleī:nec ibi vetatur ꝓcurator iurare. Op.de.l.videam⁹.s. de in litez iuran. So.hic est iuramentū de credulitate.de his plene dicā in.d.§.q̄ alieno. Op.de.l.si finita.§.q̄ si iā prior.ꝛ.§.si aūt So.ibi loquitur de missione ex scdo decreto.hic ex primo. Cenio ad.q.dicī h sub exc.ꝛ ꝛc̄.q̄ro pone q̄ ꝓcurator producit ꝓcuratoriū.dubitaī de reuocatione mandati.an dēat satisdare de rato.ꝛ Cy.format in.l.i.C. de ꝓcur.in pe.q. breuiter nos habemus hic practicā q̄ satisdat sub hac exceptōne:q̄ fideiussor teneat si apparuerit reuocatū mādatū. alʒ nō facit glo.in.l.vulgo.s.de admi.tu.ꝛ dicā.j.e.l.inter quos. §.alieno.ꝛ q̄ ibi dicā teneatꝯ. Itē facit ad.q.q̄dam fuit vulneratus dubitaī de morte. ꝓcurator vult īterueīre ad de

fensionē an posset: certe sub hac exceptiōe posset admitti ni si apparuerit vuln⁹ nō esse mortale. vt hic. t.l. q̄ vias. ĵ.e. fm Jac. de are. Et istud est verū qñ ex eodē ꝓcessu pōt seq̄ condēnatio de morte. al's ad q̄d esset necesse admittere sub hac exceptione nō video. An aūt ex eodē ꝓcessu posset sequi cōdēnatio. dicā. ĵ.l. dāni. §. sabini. ¶ Sed op. vī indistincte procuratorē repellendū in dubio. vt. C. de iniu. l. fi. cōiuncta. l. fi. de iniur. t no. in. §. ad crimē. So. illud verū cū est dubiū an sequaī pena pecuniaria: an psonalis nulla facta mutatione cāe vel q̄litatis. sec⁹ si ex mutatione cāe hoc cōtingit. q̄ tunc admittīt sub exceptione. vt h ex ter. apparet.

Hoc edictū prospicit. Habetis hic difficilem ter. dāna: nō ad p̄terita. t hz cām quasi noxalez ꝓ dāno p̄terito actione in factū vel interdicto de tollendis ruderib⁹ succurre tur. h.d. vsq; ad. §. de his. Legā p particulas vsq; ad. §. vñ q̄ ritur. dicīt q̄re fuit factū illud edictū. scōo quare sic fuit factū scōa ibi cū. n. do. Ja. de are. tāgit hic vnā. q. pone q̄ emphiteoticarius vult dimittere emphiteosim t nō soluere pensionē an possit. de q̄ p Dy. ĵ. ti. i. l. is cū quo. t ibi dicam.

Unde queritur Si anteq̄. Hic ꝓsequīt iurisc̄onsult⁹ tractat⁹ qñ domus mea dānū dedit ante cautionē petitā. t diuidīt in duas. prima qñ dñs dom⁹ ruinose petit vt sibi liceat rudera tollere. scōa qñ nihil petit: hz ab eo petīt vt rudera tollat. scōa in ℞. q̄d si dñs. t ista subdiuidīt in duas. in prima nō fuit negligens nec impedit⁹ impedimento necessario hz ꝓbabili. q; poterat derelinquī: sed nō fine icōmodo. vt. l. necnō. in prin. §. ex qui. cau. ma. t hoc voluit dicere gaius in. l. q̄ tūc forte. scōa loquīt qñ fuit impedit⁹ impedimēto necessario t ꝓbabili. scōa incipit in. l. hoc amplī⁹. t hoc ꝓbaī in ℞. deniq;. t hoc fm verā lec. quā tenet Ja. de are. lz glo. aliter intelligat. vt ex sequētib⁹ apparebit. ¶ Lecta lra op. dicīt h q̄ agīt h de dāno infecto. ĵ. §. prime. Dic q̄ agīt hic actione in factū vel interdicto de ruderib⁹ tollendis: nō illo. hz Rof. aliter dicit t male. lz Jo. hoc interdictuz nō posuerit in arbore. ¶ Op. dicīt hic in fi. q̄ tenet rudera tollere vel edes ꝓ derelicto habere. ĵ. §. e. l. euenit. vbi libratur solū habēdo rudera. ꝓ derelicto. Rñ. l. euenit. loquitur qñ dñs dom⁹ destructe fuit in negligentia. h vero nō fuit negligēs. Sed ĵ qz si nō fuit negligēs dz sibi caueri de dāno p̄terito t futuro. vt. l. hoc amplī⁹. Glo. dicit q̄ corrigit vl' addit. Videte dñi iste glo. nesciuerūt q̄d dicere. qz in. l. p̄toz. in fi. est dictū iul'. t h in. l. hoc amplī⁹. est dictū iul'. t non est veri simile q̄ se corrigat statim. loquunt igīt in diuersis casib⁹ vt dixi in diuisione. Reassume g̃ dicta verba vt habeas istas leges. Aut dānū dat ante cautionē petitā. aut post cautionez petitā ante eā p̄stitā. primo casu distingue. aut ille q̄ passus ē dānū negligēs fuit t nullā hz actionē ĵ dñm domus ruinose si vult rudera tūi ꝓ derelicto hre. vt. l. euenit. §. eo. Sed si peteret ipse rudera tūc cogeret de dāno p̄terito t futuro cauere. vt hic. aut nō fuit dñs negligēs. t tūc aut dñs domus ruinose petit ipse vt rudera tollat. t tūc nō admitteret ad tollendū nisi de p̄terito dāno t futuro caueat. vt hoc. §. aut pecessario t ꝓbabili. t tūc dñs nō fuit impedit⁹ impedimēto nelere t de dāno p̄terito t futuro cauere vel ꝓ derelicto habere. vt h. ℞. q̄s sit dñs. aut fuit impeditus iusto impedimēto t nec futuro t p̄terito cauere vel edes ꝓ derelicto habere. vt i prin. l. hoc amplī⁹. aut post cautionē petitā t ante eā p̄stitaz t tunc dic vt in glo. t dicā. ĵ.e.l. si finita. §. el eganter.

Ocamplius De bis aūt. Exportata i fundum alieno ex vi fluminis nō pōt q̄s tollere nisi de dāno futuro caueat fm quosdā iurisc̄onsultos. t fm quosdā etiā de p̄terito quoz opi. est vera. h.d. Vide glo. q̄ incipit supradictū est de dāno t̄. ponit de dictione aūt q̄ ponit aduersatiue. circa q̄d dic qñq; nō p̄cedit aliq̄d cui aduersetur. t tūc ponit incepti ue. vt. l. i. §. hoc aūt. s. ti. i. Qñq; p̄cedit aliquid cui potest aduersari. t tunc aut illud quod precedit erat ita generale q̄ poterat cōprehendere illud qd̄ ꝓ hanc dictionē aūt additur t tunc ponit restrictiue seu exceptiue. vt. C. de transac. l. trāsigere. t qd̄ ibi no. in glo. ĵ. aut nō p̄cedit gen⁹: t tūc aut qd̄ sequit post dictionē aūt: hz diuersam rōnem t ponit aduersatiue ad factū t ad ius. vt h. t no. ĵ. in glo. q̄ incipit de infecto. aut hz eandē rōnē t ponit correctiue. vt hic. in ℞. idem neratius. fm lec. quā tenem⁹. t hoc de dictione aūt. Simile hēs ī l. ij. s. ne qs eū qui in ius vo. t. l. lz t si lege. in prin. s. de peti. here. ¶ Op. de ℞. idē nerati⁹. fm lect. quā tenem⁹ ad omēs alios iurisc̄onsultos. hic sunt opi. Glo. prima tenet opi. istoz q̄ neratius loq̄tur in casu suo: t alij loquunt in casu eoz. t ī §. idē nerati⁹. est rō. qz est q̄d imputet dño nauis. t hoc tenet glo. quā lege sup dictione aūt. t Dy. t Ja. de are. tenent q̄ nerati⁹ corrigat: t nō est rō q̄ fuerat in culpa dñs: sed vi fluminis. t sic neratius loquīt in eo casu quo dñs nō potuit prouidere t corrigit alios. nā cū nec actori nec reo possit culpa imputari sunt in pari cā. g̃ melior est cōditio cōuenti. vt. l. si seruū. §. sequīt. ĵ. de ver. ob. fm Dy. ¶ Quero q̄d est interdictū qō hunc dat. Dicū q̄dam de dāno infecto qō est falsum. qz nō est interdictū. vñ illa gl. q̄ incipit de dāno est falsa. Dic g̃ q̄ interdictū ne vis fiat ei. vt dicīt in seq. glo. t ptz in tex. ¶ Quero quid si dñs rei exportare nil dicit. dic si locus a quo res elapse sunt erat vicios⁹: ita q̄ re integra potuisset peti cautio. vt. ĵ.e. l. fluminū. §. idē seruus. t. §. apud iul'. tūc distingue. vt. s. p̄ri. §. al's certū est q̄ a tali dño nil posset peti. vt. s. p̄ri. §. ibi re integra t̄c. Iste. §. inducīt ad. q. Bos vicini intrauit in fundū tuū an possis retinere donec vicin⁹ emēdet dānū. t vī q̄ sic. vt hic t. l. rasi. de incē. rui. nau. Cōtra est l. quint⁹. ad. l. aq̄l. Ista rñsio nihil valet. qz. l. quint⁹. dicit q̄ ñ includit. s. vt suū: sed donec sibi caueat. Tutius tñ est q̄ non retineat fm Jac. de ra. Sed Old. dicit q̄ nō possum includere. nec ob. h. l. qz h nō habeo aliā actionē ĵ dñm ruris l' dominū terre. iō per retentionē mihi cōsulit: ibi hēo aliā actōez s. actōez de pastu pecoz vel. l. aq̄l. vt. l. q̄ fuādaz. s. de p̄scrip. vbi hec nō vī sufficiens rñsio. nā. s. p̄. habeo actionē t etiā possum mihi cōsulere p retentionē. vt. l. p̄toz. §. fi. s. eo. Quare dic q̄ ibi sec⁹ iō. qz maius est pic'm in retentione aialiū q̄ in alijs reb⁹. qz facilius pereunt. vt ibi patet.

Quesitū est si solum Superficiarius tenet satisfdare dñs vero repromittere. hoc dicit iste. §. t vt intelligam⁹ istū. §. intelligam⁹. §. i. in. l. q̄ bona.

Siue autē corpus Quicūq; habet ius in re sufficit q̄ ꝓmittat de damno infecto nuda cautione. h.d. ¶ Et op. ad. §. quesitū. de. §. siue. Roge. glosator soluit in. d. §. i. t dicit distingue t̄c. t recita dictū suū. sed ista verba Ro. sunt falsa ꝓpter duo. primo qz dicit q̄ superficiarius hz psonalē fruitutē qō non est verū cū habeat vtile dñium. vt. l. i. t. ij. si ager vec. vel emphi. pe. t. l. i. §. i. s. de superfici. g̃ sua res sibi nō seruit. Itē dicit male in creditore p. l. creditori. s. de ope. no. nun. vbi pōt nunciare. So. g̃ fm qō dicitur in hoc. §. q̄sitū. q̄ qñq; quis cōuenit noīe suo. t tunc loq̄tur. §. siue aūt corp⁹. qñq; q̄s cōuenit noīe alieno. s. dñi cui⁹ ꝓcura. dr superficiarius. vt h. t dixi. s. ti. i. l. i. in fi. t tunc loquitur. §. quesitū. fm Dy. Summā istius materie ponā. ĵ. eo. l. dāni infecti. stipulatio ptinet. ¶ Quero q̄s vult mitti in possessionē ꝓpter cōtumaciā supi. in edes totas: an possit. t dic q̄ sic. ex primo decreto. ex scōo nō. nisi ꝓ iuris cōtumacia. t idē in silib⁹ habentib⁹ ius in re fm gl. qō tene menti. ad id qō dicā. ĵ. l. p̄ri. t tene menti glo. t vide eā. t incipit ex primo decreto. vide glo. in. §. siue. q̄ incipit imo satisdat. in fi. vbi ponitur rō quā ponit Dy. in. l. de pupillo. §. iposituā. s. ti. i. t dixi in l. i. in fi. t. l. q̄ via. s. ti. i. t facit glo. in. l. sed an vie. s. de pigno.

Celsus quoq;. Iste. §. est difficil'. t diuidīt in duas. primo qualiter debeat caueri de re cuius vsufruct⁹ est alterius. scōo qualiter ꝓuideat ĵ vsufructuariū cōtumacē. scōa ibi. q̄ si in possel. Itē scōa diuidīt in duas. primo qñ missus ĵ fructuariū ipetrat scōm decretum. scōo qñ ꝓpter cōtumaciā fructuarij transit ad dñm t fac̄ sibi caueri. t querit qualiter dño cōtra fructuariū succurrīt. secunda ibi. idē ait. Item adde ad tex. ibi. p̄hibebit. sub audi ex

D

ſecūdo decreto contra tertiū interpoſito. Tranſeamus ad .l. ſequentē. ⁊ ibi declaremus materiam.

QUāuis alienū .eri ꝓprietario vel fructuario nō cauente. Scōo qualiter ſuccurrit̄ ꝓprietario cauenti ꝺ vſufructuariū. Tertio q̄liter vſufructuario ꝺ ꝓprietariū. ſcōa ibi. ſed vbi nō. Tertia ibi. ſz ſi fructuari⁹. ¶ Oppo. j. e. l. q̄ bona. §. i. ſo. s. pri. fm gl. ¶ Ulteri⁹ op. de. l. hactenus. s. de vſufru. Solu. dicit glo. hic q̄ erat modica impenſa. tu dic q̄ ſemp refectio ſeu onus refectionis ptinet ad fructuariū. vt ff. ⁊. j. e. l. inter fruct. ⁊. l. dāni. §. ei cui⁹. ⁊ dicā. j. ꝺ publica. l. cotē. §. q̄ maximos. Sed cui⁹ ipenſa. diſtingue. vt d. l. hacten⁹. ¶ Itē op. in. l. q̄uis. in ꝛ. ſed niſi. ad fi. de. l. hoc amplius. So. in. §. celſus. fuit fructuari⁹ principaliter requiſitus ⁊ ſibi cōmiſſa cuſtodia: ⁊ noluit ſatiſdare. ꝓpter qꝺ dñs eſt coact⁹ ſatiſdare. iō tūc priuat̄ a dño vti frui. ſz in ꝛ. ſz vbi nō fuit iterpellat⁹ ipſe: ꝓprietari⁹: fructuari⁹ nō. iō nō priuat̄ ptāte vtendi niſi ſit in mora cauendi ꝓprietario de cōferēdo ſibi ꝓ rata vſufruc. ¶ Ulteri⁹ op. in. l. q̄uis. in ver. niſi ꝺ ꝛ. ſed ſi fructuari⁹. Rñ. aliud in fructuario: aliud in ꝓprietario q⁹ fructuari⁹ eſt ꝓcurator in rē ſuā ⁊ tota cuſtodia eſt ſibi cōmiſſa. vt. l. i. in fi. ⁊. §. cauere. s. vſufruc. quēad. caue. ⁊ ideo vſufructuari⁹ cauendo facit qꝺ debuit: nō agit niſi prius aliq̄d preſtet. vt ff. ⁊. j. e. l. ſi ꝓprietari⁹. ſicut dicim⁹ in fideiuſſore. ſed dñs ſi ipſe ſatiſdedit: fecit id qꝺ incūbit fructuario. iō ſtatim agit ꝺ eū: vt ſibi caueat de cōferendo. ſicut dicim⁹ in geſtore in. l. ſi q̄s mandato. de neg. geſ. ⁊ qꝺ ibi no. ⁊ iſtud voluit ibi ſentire Ja. de are. ⁊. l. ij. ⁊ ibi no. e. ti. ¶ Qp. de. l. repeti. in fi. s. qui. mo. vſufru. amit. So. ꝓs dom⁹ erat deſtructa nō tota ſed nō credo q̄ aliq̄d facit ad factum ſiue ſit deſtructa tota ſiue pars. vt. j. e. l. ſi ꝓprietari⁹. ibi ſolū retinebit ⁊c. Iſtud eiā repetit̄ a dño actione in factū vel vti mādati. vt dicit̄. j. eo. l. dāni. §. ei cui⁹. ⁊ in. l. eū ad quē. C. de vſufru. nō ꝓfeſſoria. ⁊ iō nil ad factū ſi vſufruc. ſit eſtimat⁹. Et vt liqueat iſta materia aduerte ad duo verba. Aut interpellat̄ ꝓ cautiōe dñs ⁊ fructuari⁹. ⁊ tūc q̄libet ꝓ ſuo iure liberat̄ cauēdo. ⁊ ꝺ nō cauētez fit miſſio ꝓ iure ſui nō cauenti. vt. l. ſi finita. §. ſi de vectigalib⁹. aut ꝓpter ꝓtumaciā fructuarij deuenit ad dñm. ⁊ tūc dñs cauēs priuabit vſufructuariū iure vtendi fruendi. vt. §. celſus. in fi. aut fructuari⁹ fuit obediens. ⁊ tūc repetit a dño. demū cū ꝓſtitit ꝓ rata ſibi cōtingētі. vt. l. q̄uis. in fi. ⁊. l. ſi ꝓprietari⁹. Si vero fuit ſol⁹ interpellatus dñs ſi fuit ꝓtumax ꝓ ꝓ decreto fiet miſſio ex primo decreto ſolū reſpectu iuris dñi effectualiter. Rō eſt q⁹ vſufructuari⁹ eſt ꝓcurator dñi. dñs vero nō eſt ꝓcurator vſufructuarij. vt. j. e. l. eo⁹. ⁊. l. ſi finita. §. ſi de vectigalib⁹. Idē in ſcōo decreto. Si vero petit̄ ꝓpter negligentiā dñi reuertit̄ ꝺ fructuariū. ⁊ tē credo q̄ fructuari⁹ nil poſſit petere: niſi cū aliq̄d ꝓſtiterit. vt hic in fi. ⁊. l. ſi ꝓprietari⁹. rō q⁹ ad eu⁹ primo loco hoc onus pertinebat. ſz ſec⁹ ecōtra ſi ꝓpter negligentiā fructuarij deueniat̄ ad dñm. vt. §. dixi. Et p̄dicta ſunt de mente Ja. de are. Itez vbicūq̄ dixi ꝓpter cōtumaciam fructuarij fieri in miſſionē totalium ediū: intelligo ſi interpellat⁹ ſuo noīe ꝓcuratorio noīe dñi. vt. l. i. in fi. s. ti. i. ſecus ſi vſufructuarius tm̄. q⁹ tūc ſibi tm̄ p̄iudicaret. ſz ſi iterpellaret̄ vt dñs tā tū cū nō eſſet. dixi in. l. p̄tor. in prin. s. e. ¶ Nūc practicemus iſtā materiā. ⁊ primo q̄ro q̄ erit forma interponēdi ſcōz decretū ꝺ fructuariū. ter. vī dicere ff. q⁹ phibeat̄ vti frui. Ego dicā in. §. ſi de vectigalib⁹. ¶ Scōo quero ſi fructuari⁹ non vult reficere q̄liter dño ꝺ eū ſuccurrat̄. Rñ. dñs pōt ꝓhibere vti frui ꝓpria aucte donec reficiat. vt ff. Itē pōt officio iudicis eū cōpellere ad refectionē. vt. l. hacten⁹. s. de vſufru. ⁊. l. itē ſi fundi. circa prī. ¶ Tertio q̄ro q̄ ſi ꝺ dñm deuenit̄ ꝓpter fructuarij cōtumaciā dñs pōt vſufructuariū priuare iure vtendi q̄li ter hoc fiet. Rñ. iſta cautio q̄ p̄ſtat̄ a dño hz vim ſcōi decreti ꝺ fructuariū. ⁊ iō dico q⁹ fructuari⁹ cū dñs interpellat̄ debet requiri: ſicut dz reqri in ſcōo decreto. vt dicā in. l. ſi finita §. iul. ſed ſi fructuari⁹ nō reqreret̄ tūc poſſet dñs ipedire. ſed fructuari⁹ cauendo recuperet vſufruc. tanq̄ ſcōo decreto nō interpoſito. ¶ Quarto q̄ro in ꝛ. ſi. ſed niſi. vbi dñs deneget vſufructuario vſufruct⁹ petitionē effectualiter ⁊ irreuocabiliter vſufruct⁹ petitio q̄liter fiet. Rñ. cū nulla mora vſufructuarij ꝓceſſerit dz dñs agere ꝺ eū: ⁊ facere iterponi primū decretū demū ꝓ ſcōm denegabit̄ effectualiter ⁊ irreuocabilit̄ vſufructus petitio. vt colligit̄ hic. ⁊. j. e. l. ſi ꝓprietari⁹. ⁊ dicā. j. pri. q. ¶ Quinto quero. dicit̄ ff in fi. q⁹ ad fructuariū transfert̄ ius dñij q̄liter fiet. Rñ. iterpoſito primo decreto ⁊ poſtea ſecundo. vt. j. e. l. ſi ꝓprietari⁹. ⁊ glo. ff exp̄ſſe dicit. Forma autē iſti⁹ primi ⁊ ſcōi decreti dicet̄ in. d. §. ſi de vectigalib⁹. ¶ Ultimo ex hac. l. colligetria. Primo q⁹ licet pendente proceſſu ꝺ vnū nō poſſum agere ꝺ aliū. vt. l. quotiēs. §. ſi creditor. s. de pecul. ⁊ dicā. j. de duo. rei. l. i. Tamē hoc eſt intelligendū⁹ eo defendente. ſec⁹ ſi eſt cōtumax. vt ff. ⁊ forte hoc voluit dicere aut. hoc ita. C. de duo. reis. q⁹ altero abſente pōt agi cōtra alterū: intelligo abſente a iudicio. vt hic. vel a ciuitate. vt dixi. s. e. l. iiij. §. ꝓtor. Idē dico de. l. vbi acceptū. s. de iudi. q⁹ ſi incepi agere ꝺ te in vno iudicio: tu fuiſti cōtumax q⁹ iterū poſſum īcipere cām in alio iudicio. q⁹ ex illo iudicio vbi es cōtumax nō pōt mihi aliq̄d opponi. vt ff. ⁊ q⁹ reſpectu cōtumacis illud edictū habet̄ ꝓ circūducto. vt. s. de iudi. l. ⁊ poſt edictū. ⁊ eſſet iniquū cōtumaciā ſuā ſibi ꝓdeſſe. vt. l. euidenter. s. de excep. rei iudi. Adeo dico hic q⁹ ſi vellet cōparere coram primo iudice ⁊ reficere erpenſas ⁊ ſatiſdare de defendēdo nō debet audiri. ⁊ ſic nō poſſet inuito actore purgare morā. ex quo iudicē ſemel cōtēpſit. vt. s. de arbi. l. litigatores. in prin. ⁊ idē dico ſi incepi cām coram vno iudice: q̄ negligit mihi facere iuſticiā poſſum adire ſuperiorē ⁊ ipetrare aliū. vt in auc. vt diffe. iudi. ꝓ totū. ⁊ ex̄ de reſti. ſpol. c. ex cōqueſtione. ⁊ qꝺ ibi no. ꝓ Inno. in prima glo. parua. Scōo vero conſueuit dubitari an ſuffic̄ ꝓcuratorē citari prima vice. Et Jo. vī dicere q⁹ nō vt no. ꝓ Ly. C. de ꝓcura. l. eū q̄ res. ⁊ ꝛ ipſe nō alleget aliq̄d tū pōt ꝓbari. q⁹ ꝓcurator citat̄ in ſubſidiū. vt. l. iiij. §. prētor. s. e. ⁊ ex̄ de do. ⁊ cōtu. c. cām. ſed hoc vī ꝺ. l. iſtā. vbi prima vice citatur fructuari⁹ ſuo ⁊ ꝓcuratorio noīe. ſed ſtatim dicam. ¶ Tertio cōſueuit dubitari an ex contumacia ꝓcuratoris poſſet pueniri ad primū decretū ꝺ dñm. ⁊ q̄daz q⁹ ſic. vt. l. eū qui. C. de ꝓcur. ⁊ ibi ꝓ Ly. ⁊ de dig. l. quotiēs. li. xij. ⁊ ex̄ vt lite nō cōteſ. c. i. Alij ꝺ. Sed certe hic eſt mirabilis caſus q⁹ ex cōtumacia ꝓcuratoris pōt pueniri ad primū decretū: nō ad ſcōm decretū ꝺ dñm. vt hic. ⁊ qꝺ no. s. pri. §. queſitū. nā fructuari⁹ eſt ꝓcurator dñi. vt. l. i. in fi. s. ti. i. ⁊ ff ꝓcuratorio noīe dñi cōuenit. vt dixi. ⁊ hoc forte voluit dicere Jo. et. q⁹ primo citand⁹ eſt dñs. ſ. q⁹ aliq̄n nō pōt pueniri ad ſcōm decretū ꝺ eū. vel ad id qꝺ faciat plenū ꝓiudiciū. ad qꝺ facit qꝺ not. de do. ⁊ cōtu. c. cām. Nec ob. qꝺ dicit̄ q⁹ in ſubſidiū citat̄ ꝓcurator. q⁹ illud eſt inductū in fauorem actoris vt ſufficiat ꝓcuratori citari. ⁊ ſic in eius leſionē nō dz retorqueri. Pōt ḡ a procuratore incipere quo ad primū decretū. vt hic patz. Dz an ſufficiat cōtumacia tutoris. Rñ. ſic. quo ad primū decretum nō quo ad ſcōm. vt. l. in poſ. al⁹. l. apud iulianū. al⁹ imperator. §. i. er qui. cau. in poſ. ea. facit. d. l. eū q̄ res. C. de ꝓcur. fatlit in cā dāni infecti. vt. j. e. l. ſi finita. §. ſi forte. Itē in cā libertatis. vt in. l. neq̄ infantes. de fideicō. liber. ¶ Quid in contumacia curatoris. Rñ. in curatore furioſi idem qꝺ in tutore. vt. l. fulcinī⁹. §. adeo. j. ex qui. cau. in poſ. ea. ⁊. d. l. neq̄ infantes in curatore adulti ſufficit quo ad ſcōm decretū. vt. l. ſi minor. s. de bo. auc. iudi. poſ. ¶ Quid in cōtumacia geſtoris. gl. videtur dicere q⁹ ſufficit in. d. l. eū q̄ res. ſed nō eſt verū. vt. l. cuz ꝓcurator in fi. s. ti. i. ⁊. l. vel in opis. s. de ꝓcurato. ⁊ qꝺ dicit̄ in dicta. l. eū. intelligitur de citatione que fit poſt cōtumaciā domini. q⁹ requirunt amici. vt. l. hoc aūt. §. i. er q̄. cau. in poſ. ea. Glel ibi glo. male loquit̄. Ita facit an fructuari⁹ poſſit cōuenīri ꝓ viribus rei. dicā. j. ti. i. l. apud trebatiū. in fi.

Quid de creditore. Creditor tenet satisdare sibi recte que caueri postulat.h.d. ¶ Quero q̄d de bone fidei possessore, videbitis.j.l.q̄ bona.§.t supficiariū.lz gl.h aliq̄liter tangit.

His qui pignori. Op.j.e.l.si finita.§.item q̄li alia lhug.q̄ est vera. Rñ.aut tu loqueris ante pscriptionē cōpletā.t tūc est vera opi.azo.aut post pscriptionem cōpletā.t tunc est vera opi.lhug.

Qui bona fide Possessor bone fidei cauet ñ satisdat.h.d.

Siue. lhoc.d.s̄.e.l.hoc amplius.§.quesitum.

Cum inter. Si pūs status rei tendit ad aliud inspicit beat inspici qđ euenire pōt.h.d.t de isto casu vtrū de j.de ver.obl. ¶ Dicit hic q cōuenit dūs edīū incolumium tc.quero ad q̄d cōuenit. Tres rñsiones sunt in glo.prima ē bona.alie male.t recita primā. Alia est q dicit cōuenit.i.cō tra eū excipit.t tene mēti istā expositionē.t allegat.l.tale pa ctū.s̄.de pact.nihil facit.lz facit.l.apud celsum.§.aduersus j.de doli excep.t ista nō est bona.qr nō congruit lre. Tertia lec.nō est bona.qr culpa in nō faciendo nō facit locū.l.aquil. vt.l.si cui.§.deniq̄.s̄.de vsufruc.hic aūt fuit in culpa in non faciendo.s.in nō petendo. ¶ Ultima glo.signat argu. p̄ria t nō soluit.t vide gl.q̄ incipit inq̄lino.subaudi fm dy. Dz ibi illis nō deph̄edit culpa.qr nō potuit p̄uidere.iō denegat actio.hic sec.iō cōcedit. vt no.in.d.§. inq̄lino.lz ō hāc so.est l.idē iuris.§.i.t.ij.ad.l.aquil.lz ibi p̄cessit culpa assumēdo of ficiū ad qđ scit vel scire dz se inutilē.

Qui dāni infecti. Vbi dānū timet de re ad rē petī tur cautio dāni infecti.sec.si de re ad personā.h.d. ¶ Op.t vr̄ q cognitio requirat.vt.j.ea.l. §.fi.cū.l.se. So.due sunt.vna est an caueat.t istud inspectis verbis edicti nō hz cogtionē nisi p̄tor remittat:cui offīn est in quē die caueat.t tūc hz locū.§.fi.cū.l.se. ¶ Op.de.l.de nunciam.C.de his q̄ ad ecc.cōfu. Breuiter sume q̄tuor ca sus.t sunt verba Bul.de cu.in.l.illicitas.§.ne potentiores. s̄.de offi.p̄si. Q̄nq̄ timet dānū de re ad rē.t tūc interponit cautio.vt in toto isto ti. Q̄nq̄ de psona ad psonā.t tūc idez vt.l.denunciam.C.de his q̄ ad ecc.cōfu. Q̄nq̄ timet dānū de re ad psonā.t tūc nō pstat. vt h.lz officio iudic̄ pōt cogi vt reficiat.vt.l.curatoris.j.e.l.pses.de offi.p̄si. Q̄nq̄ timet ō psona ad rē.t tūc interponit.vt.l.si fideiussor.in fi.s̄.q̄ satisd. cog.t.l.impatores.j.de ap.t de eroga.mil.annone.l. vlti.ca p̄in.l.li.xij.de illa cautiōe de persona ad personam not. in Spe.de pig.§.sequit.ver.q̄d si timeo.tāgā aliq̄d.j.pr.§.si q̄s iuxta.t.j.qua.re.ac.nō da.l.i.§.onerande.

De illo queritur. lhoc auxiliū est extraordinarium iō cessat vbi hz locū ordīariū.h.d. ¶ Op.s̄.pri.§. So.a vicinis pōt.vt in ōrio.a dño nō.vt h p his in quib' habitat nō pōt. ¶ Oppo.de.§.si quis op'. j.e. So.vt ibi dicem'. ¶ Ultimo quero vt in gl.t distingue vt ex p̄dictis colligit.t facit ad.q.de ea q̄ nupsit viro iopi vt te.in p̄in.s̄.solu.ma.

Si quis iurta. Iste.§.habet vnū casum quō ei qui sui culpa dānū timet hec cautio nō p̄estat hoc dicit.no.§.pone p̄cussi aliquē:postea timeo ne me offen dat.volo vt mihi caueat:an possum.t vr̄ q nō.qr mea culpa timeo.p istū.§.finaliter cogitaui q posset peti cautio.qr h lo quit de p̄iculo rei ad rē.sec' de psona ad psonā:vbi mai' est periculū.t vr̄ casus in.l.p̄senti.§.pe.de his q̄ ad ecc.cōfu.et ī cor̄pore in aut.ō mā.p̄in.§.neq̄ aūt.t.§.se.coll'.iij. ¶ Op. gen.§.si paciscar.s̄.de pac.t si pmitto q edificet.t sic nō pos sum op' nouū nunciare:nō p hoc video pmittere vt vicios ū edificiū faciat.ar.s̄.ō seruī.vr.p̄.l.si dom'.t.j.p̄i.§.si q̄s op' Rñ.hic fiebat edificiū ō vtilitatē publicaz. vt.l.meuia. C. de edifi.p̄iua.t sic nō pōt licite pmitti.vt.d.§.si paciscar. alias op.esset vera. ¶ Venio ad glo.t q̄ro vtrū possit petere vt destruat opus factū.dic vt.l.sabinus.distingue. Aut cōsen si exp̄sse t nō ago ad demolitionē neq̄ ad interesse.vt.l. sabi nus. Aut cōsensi tacite t ago ad demolitionē:nō ad interesse vt scdo.rñ.d.l.sabin'.aut nō cōsensi aliquo mō.t tunc ad de molitionē t interesse ago.vt.l.sabin'.in fi. Sed p̄dicta sūt ve ra q̄n q̄s cōsensit edificanti ō ppriā vtilitatē.t ita intelligit j.ti.i.l.labeo.sed si hoc erat ō publicā vtilitatē.vt in casu nr̄o tūc ipse idē petet etiā demolitionē.psequēdo publicū interes se.vt no.in.d.§.si paciscar.t qđ dixi.s̄.ti.i.l.p̄tor.§.hoc īterdi ctū competit.

Et supficiariū. ¶ No.q dicit hodie cōstat.nā.l.sp loquit.vt.C.ō here.l.arriani. ibi sem per viridi obseruantia tc.t sic q̄ncūq̄ ista.l.legit de illo ho die intelligit.dicaz.j. de mu.t hono.l.vt gradatim.§. sed t si ñ.sed ei q̄ bōa. ¶ Op.s̄.e.l.q̄d de creditore.in fi. Sol.ista ē opi. Dar.ubi reprobata.alij dicūt q hic de rigore:ibi de e quitate.alia est aut bone fidei possessor petit caueri a domi no.aut ab exneo tc.t pbat p.l.pe.s̄.de publi. Ja.de are.ni titur reph̄endere istā glo.qr publiciana intentat p eadē do mo.hic p alia.sed certe imo p eadez re agit: hoc est p dāno qđ in ea timet p alia re veri dñi. ¶ Ad hoc op.qr celeritatē id edictū desiderat.iō nō p̄t referri questio dñij.ar.l.iij.§.ibi dem.s̄.ad exhibē.sed credo si hz altiorē indaginē questio do minij.t tūc sub exceptione ac si est dūs.alʒ nō satisdabit.ar. l.q̄ viaz.j.e. t.l.p̄tor.in p̄in.§.e.qđ intellige si emptor missus fuit in possessionē.vt no.in.d.l.quid de creditore

Siquis opus. lhoc remediū nō tollit p aliud auxiliuz exordinariū vel etiā ordinariū qđ cōpetat ad diuersa.h.d. ¶ Op.s̄.e.§.de illo. So.hic sūt duo ex ordinaria et vnū nō tollit p aliud.vt.l.quēadmodū.§.magi stratus.s̄.ad.l.aq̄l. Preterea lz essent ambo ordinaria. tamē cōpetunt ad diuersa.t hoc voluit dicere Ros.p alia verba. vtraq̄ so.vera est. ¶ Op.de.§.de illo.q non occurrat illud cū ordinario.sed hic in ter.ponit de cōfessoria q̄ est ordinaria ergo tc. So.aut p ordinariū est mihi satis cōsultū: tūc nō cō currit.aut nō pōt esse mihi satis cōsultū:t tūc cōcurrit. t ista so.ponit hic in ter.multū notabiliter si bñ aduertat. ¶ Dz op.nōne cōfessoria cōpetit ad interesse.vt.l.loci cor̄p'.§.ī cō fessoria.s̄.si ser.ven.t interdictū qđ vi aut clā ad interesse. g̃ tc. So.cōfessoria dat ad interesse intrinsecū.s.seruit'.hec ve ro ad interesse extrinsecū.t ideo agit isto remedio.h.d. Ja.ō are.t Oldr.distingue plene.vt.l.in p̄uinciali.s̄.ti.i.

Si quis cā sibi. Ei contra quē facta est missio in pos sessionē tanq̄ ō nō cauentē hec cau tio ipsaz ediū noīe nō p̄statur.h.d. ¶ Op.de.l. dāni.§.si vi cinas. Sol.aliaz noīe pōt postulare cautionē:lz noīe illarū in quas est facta missio nō. Habet glo.q̄ dicit ex p̄mo t se cundo decreto est missus.t facit p ea iste ter.sed ō eā facit.l. postq̄.§.impator.in fi.§.s̄.vt le.no.ca.vbi dz mihi cauere il le qui est missus in possessionē ō me illaz ediū noīe.t istud ō rium est in.l.i.in fi.in glo.pe.in fi.C.vti pos. Et inducit illam p vna pte ad.q.t hāc p alia. Et nō soluit.dic ista cautio dā ni infecti est quoddā auxiliū exordinariū.iō nō habet locum vbi aliud ordinariū haberet locū vel habuit aliā actionē: lz sui culpa amisit.t tunc hic loq̄tur.vt.s̄.e.§.de illo.sed.l.post q̄.nō est remediū exordinariū:lz fit ex rescripto p̄incipis. vl succedit in locū actiōis ex testō illud officiū iudicis:ō quo iu dicandū est p̄ut de actione ordinaria.vt vidistis in.l.in p̄uin ciali.§.i.s̄.de ope.no.nun. ¶ Vel dic q ibi ille ō quē facta est missio nō petit sibi caueri. Sed aduersari' non mittit in pos sessionē nisi caueat.vñ ibi sola cōtumacia nō sufficit ad trās latione possessionis.sed requirit q actor caueat anteq̄ mit tatur.hic secus.t hoc facit. Si petis a me cautionē de nō of ferēdo.t ego peto a te nisi mihi caueas nō cauebo tibi.vt h. qđ est verū nisi ex vna pte esset iustus timor.ex alia van'; tē ei nō esset cauendū.vt.s̄.si cui plusq̄ p.l.fal.l.hoc aūt.ī p̄in.

Si quis stipulatus. Qui petit sibi caueri dz iteruz iurare de calūnia.lz primo iu

rauerit in alia instantia q̃ apparet finita.h.d. Nõt iduci ad testes q̃ interrogati q̃ die dixerũt se nõ recordari.& tunc nõ:si ue ex interuallo in alia instantia siue incõtinenti anteq̃ recederet ab examinatione. ¶ Nop.de.l.nã & postea.§.i.s.ô iureiuran. Sed,vt in gl. Ny.dicit q̃ nulla ,differẽtia est siue iuretur de veritate siue de calũnia,nam in vtroq; si cã est mutata dz iterũ iurare.& alle.l.quotiens.§.fi.s.de noxa.& hoc mõ dz intelligi.l.nã & postea.in ꝓrium alle. ¶ Sñ gl.dicit q̃ debz iterũ iurare in iuramẽto calũnie eoipso q̃ prima instantia est finita psumit̃ mutata cã:sed in iuramẽto veritatis nõ dicitur mutata cã nisi ꝓbet̃.& iõ nõ iurat.vt.l.si a te.in prin.j.de excep.rei iudi.& l.q̃ iurasse.§.i.& ibi glo.s.de iureiurã. ¶ Nop. in aut̃.istud.C.de iura.calũ.glo.dicit q̃ corrigit̃. Glo.nõ dicit bene quãtũ ad istũ.§.q; ibi loquit̃ in iuramento qõ pstat̃ vniuersaliter & de futuro.h de iuramẽto pstito de psenti. vel aliter iõ h iterũ iurat̃.q; instantia est finita. sed si eadẽ essz instantia:tũc iterũ nõ esset iurandũ:nisi aliq̃d apperet iudici q̃ mutationẽ animi faceret psumere.q; hic tñ de psenti iurat̃. & magis ad ꝓbationẽ q̃ ad ordinẽ iudicij.vt dicã.j.pri.§. p hoc patet an in cã appellatõnis debuerat iurari de calũnia & gl.dicit q̃ sic. Idẽ not.C.de iura.calũ.l.ij.in prin. in glo.super verbo mouisse.& bene.& est casus hodie de iura. calũ.c.ij. li.vi. Et pdicta faciũt an sup actione cumulata sit iterũ iurandum de calũnia,de quo.C.de iura.calũ.l.ij.in prin.& ô eden. l.edita actio.& dic vt ibi p gl.& doc. ¶ Ultimo gl.signat cõtraria & nõ soluit.& incipit sic.g̃ in fi.ibi.§.in psona.dic bñ psumit̃ in futuꝝ.vt ibi.tñ põt mutari:vt h. iõ iurat̃ maxie cum tale iuramentũ modicũ ledat ptem iurantẽ.

Si alieno Qui alieno noĩe petit caueri debz iurare de calũnia nisi is cui⁹ noĩe petit iurare non deberet.h.d. ¶ Nop.de.l.ij.§.sine aũt affuerit.C.de iura.cal. Dicunt q̃dam hic in tutore & curatore non est vera.vt glo.dicit. Alij dicũt hic in pcuratore in rẽ suã nõ est vera eadẽ ratiõe. Alij dicũt q̃ hic satisfederat.hoc reprobat̃.s. de pcur.l.nõ solũ.in prin. Alij q̃ spãle est hic.q; nõ in forma iudicij pstat̃. & hoc tenet glo. Aduerte si gl.h voluerit dicere q̃ iuramẽtuz istud nõ pstatur in iudicio:sz ex̃ ,put vł intelligere glo.in.d.§ sine aũt affuerit.& Ny.ibi male diceret.q; in hac cã dat̃ libellus.vt.s.e.l.iiij.§.quotiẽs.& lis cõtestat̃.§.hoc aũt iudicũ.et ibi dixi.& pbat̃ in.l.de pupillo.§.q̃ opus.s.ti.i. & ibi not. nec puto Jo.& Pi.tante auctoritat̃ sic intellexisse.sz põt sane intelligi q̃.l.ꝓria loquit̃ de iuramẽto calũ.qõ est de ordie & forma iudicij.hic vero de iuramẽto calũ.qõ pstat̃ ad ꝓbationẽ iuris petentis.vt.s.e.l.§.q̃ dãni.nõ vt forma vel solẽnitas iudicij:sz ꝓbatio.& ita voluit intelligere Jo.& Pi.& est ipa veritas.nõ tñ credo q̃ hoc fit spãle:sz idẽ vbicũq; tale iuramentũ ad ꝓbationẽ pstaret̃.vt.s.ad exhib.l.thesaur⁹.& in iuramẽto calũnie qõ pstat̃ p ꝓbatione q̃ interponit̃ primũ decretũ.vt no.in aut̃.de exhib.§.si vero q̃dam.& dicem⁹.j.ti.i.l. si finita.§.iulian⁹.alĩ dicũt q̃ h corrigit̃.qõ nõ placz. ¶ Scõo op.de.l.marcell⁹. Sed.vt in glo. ¶ Tertio op.de.l.videam⁹ s.de in lit.iurã. Sed.vt in glo. ¶ Quarto & quinto op. vt in vltima glo.& dic vt in ea habes. ¶ Nunc examinem⁹ materiã p.q.& in hac gl.habes mentionẽ de q̃tuor iuramẽt̃. primũ est iuramentũ calũnie qõ est de solẽnitate & forma iudicij Scõm est iuramẽtũ calũnie ad ꝓbationẽ.& ita loquitur hic. Tertiũ iuramẽtũ est veritat̃.vt.l.marcell⁹. Quartũ iuramẽtũ affectionis.vt.l.videam⁹.de quolibet g̃ dicam⁹. ¶ Primo q̃ro an iuramentũ calũnie qõ est solẽnitat̃ posset prestari p ,pcuratorẽ.de hoc p Ny.C.de iura.calũ.l.ij.§.hoc ẽt.hodie habem⁹ casum q̃ põt fieri p ,pcuratorẽ habẽtẽ spãle mandatũ.vt ex̃ de iura.ca.c.fi.li.vi. Sed an dz iurare in aiaz suã vel in aiam dñi.ter.non exprimit.veritas est q̃ in aiam dñi. q; iõ req̃rit̃ spãle mandatũ vt dñm obliget.vt.d.c.fi. Itez ẽt in aiam suã.vt.c.ij.e.ti.li.vi.hoc tãgit̃ p Ber.de iura.calũ.c. in ptractandis.& ibi Jo.an.in nouella.supyltia gl. ¶ Sed q̃d si iurat ,pcuratorio noĩe se aio calũnie nõ petere: puto sufficere vt obligẽt̃ dñs & ,pcurator si calũniose faciant.vt.l.i.§. si ,pcurator.s.si q̃s ius di.non obtẽp. & l.iij.§.si ,pcurator.s. qõ q̃sq; iuris. Dicetis vos hoc esse impossibile,q; ,pcurator cõcipit verba in psona sua,ppter qõ Ny.& Pe.sũt moti ad dicendũ ꝺ casuz in.d.§.hoc etiã. q; in his q̃ adeo sunt psonalia q̃ ex psona ,pcuratoris nõ pñt transire in dñm:pcurator repsentat psonã dñi directo,sicut nũci⁹.s.ad trebel.l.q̃ ita.§. i. Et iõ si aliqs desponsat vxorẽ ,pcuratorio noĩe meo:nõ est dubiũ q̃ illa nõ est vxor ,pcuratorꝭ.& non est op⁹ q̃ p ,pcuratorẽ cedat̃ mihi:sz mea directo vxor efficit̃.vt.s.de spon.l.fi. facit ex̃ de ,pcur.c.fi.li.vi. Dixẽ dicim⁹ in possessione in q̃ ,pcurator pstat nudũ ministeriũ.& iõ directo acq̃rit dño:sicuti nũcius.vt.l.qõ meo.§.i.j.de acq̃.pos.ita dico hic q̃ perinde est ac si tanq̃ nunci⁹ iuraret in aiam dñi. Itẽ iurauit tanq̃ ,pcurator in aiam ipsi⁹ cũ si derelinq̃t in delicto obligat̃ mãdatas & mandatari⁹.vt dixi & vulgare est.iõ aũt spãle mandatũ exigitur.q; alꝭ ,pcurator delinquẽdo nõ obligat dñm:cũ hoc nõ veniat in gñali mandato.vt.s.de cõdi.inde.l.si ,pcurator cũ si. ¶ Sed an sufficit q̃ hẽat simpl'r spãle mandatũ ad iurandũ de calũnia'nõ puto nisi dicat̃ in tali cã.vt.l.si q̃s mihi bona.§.iussuz.s.de acq̃.here. Nec sufficeret dicere in causis q̃s habitur⁹ est.q; si ibi est spãle g̃ in ꝓrium'est ius cõe. Rñ. credo q̃ ibi maior exprssio req̃rit̃.& qõ ibi mandet̃ q̃ iuret in aiam dñi.vt ibi pz,sz in alijs sufficit q̃ hẽat spãle mandatuz ad iurandũ in tali cã quã hẽo cũ tali.lz nõ fiet tanta exprssio. & hoc voluit tex.in.d.c.fi.de iura.cal.li.vi.si bene inspiciatur Si tñ ista obseruata nõ fuerint: ,pcessus nõ viciaret̃. q; si omissio nõ viciat.vt.s.ti.i.l.de pupillo.§.q̃ op⁹.& ibi dixi. multo min⁹ inepta pstatio iuramẽti.vt.l.i.§.i.C.de rei vxo. acti. Cõis tñ obseruantia a q̃ nõ est recedendũ hz qõ sufficit:si hẽt spãle mandatũ ad iurandũ de calũnia.lz cã nõ exprimat̃. qõ vł exprimi in.c.nõ põt.de ,pcur.in cle. ¶ Quid si cõiuncta psona agit noĩe absentis. Ja.de are.dicit dandũ curatorẽ bonis.vt refert Ny.in.d.§.hoc etiã. Certe fm hoc leges q̃ permittũt ꝺiunctas psonas agere essent facte ludibrio. dico ergo q̃ verũ est q̃ ois administrator legitim⁹ vt tutor & curator possint iurare de calũnia.vt.d.§.qõ obseruari. Itẽ sindicus monasterij.vt.l.orphanatrophos.C.de epis.& cle.& c.in pertractandis.& c.pe.& fi.ex̃ de iura.cal. Itẽ curator bonis datus.vt no.in.l.ij.in prin.de iura.cal̃. Idez in pre.vt.l.i.C. de bo.ma. Eadẽ rõne dico in cõiuncta psona cui hoc a iure permittit̃ q̃ ipse iuret de calũnia in aiam ipsi⁹:nõ dñi:cũ dñm ꝓuitũ nõ obliget. ¶ Quid de ,pcuratore gñali si dñs valde distat:ita q̃ nõ põt haberi.Dicũt quidã dãdũ curatorẽ bonis.vt in Spe.de iura.ca.§.restat.ỽ.q̃d ergo fiet.& ỽ.se.sed certe fiẽ tutor testamẽtari⁹ excludit datiuũ:ita vbi est ,pcurator datus a dño nõ est loc⁹ curatori dando a iudice. & iõ tũc admittere eũ ad iuraudũ de calũnia sine spãli mandato. a simili sicut dicim⁹ q̃ qñ nõ est q̃ cedat actionẽ cõpetũt vtiles ipso iure.vt.C.de act.& obl.l.i.& no.j.e.l.dãni.§.fi. Ita in proposito tũc requirit̃ spãle mandatũ:qñ dñs põt haberi. Idez credo in iuramẽto veritatis & affectionis.vt cũ principal̃ nõ põt haberi ,pcura,hz vim curatoris dati bonis p ea q̃ dicta sunt.& sic sequẽtia itellige. ¶ Scõo q̃ro de iuramento calũnie q̃ est ꝓbationis.& certũ est q̃ a ,pcuratore põt prestari. vt h.& l.ptor.in prin.s.eo. ¶ Sed an req̃rat̃ spãle mãdatuz Jo.an.tenet q̃ sic.& ita intelligit hunc.§.in.d.c.fi.de iura.calũ.li.vi. Papa clemẽs q̃ fuit valde bon⁹ iurista ,pnunciauit ꝓriũ q̃ sufficit generale mandatũ.vt refert Spec. de iura ñto calũnie.§.restat.ỽ.q̃d g̃.& hoc vł velle glo.magꝭ hic posita dũ diat simplex ,pcurator ꝛc̃.& alia glo.q̃ dicit supficiari⁹ vel ,pcurator.ex eo q̃ dicit supficiari⁹:cõstat q̃ hz gñale mãdatũ sup re illa.vt.l.i.in fi.s.ti.i.& s.e.l.hoc ampli⁹.§.q̃situm Et istud puto veri⁹.rõ q; tale iuramẽtũ semp pstatur in his q̃ sunt modici ꝓiudicij.vt hic.& d.l.thesaur⁹.ad exhib. Et ex hoc q̃ nõ requirit̃ spãle mandatũ apparz q̃ nõ dz iurare in aiam dñi:sz in suã.q; nõ est necesse q̃ aiam dñi obliget.et q; illud nõ posset fieri sine spãli mandato.vt dixi. ¶ Sed que erit forma isti⁹ iuramẽti. Rñ.glo.vł velle hic q̃ fit iuramẽtũ de credulitate. & exprssius.s.e.l.ptor.in princ.& hoc iõ. q; de veritate nõ posset sic iurare de facili. & iõ dico q̃ forma erit talis. Ego ,pcurator iuro q̃ credo eũ cui⁹ noĩe peto calũnie cã nõ postulaturũ fore. ¶ Sed dices tu ergo hoc referẽ ad

credulitatē ꝓcuratoris.ꝛ ſic eſt idē in tutore.cui⁹ ōrius dicit glo.ſol.ōria. Rñdeo tutor iurat ſe calūnioſe nō petere nullo habito reſpectu ad ꝑſonas pupilli.ꝓcurator ſe refert ad dñi credulitatē. Sed q̄d ſi ſimpliciter iuraret ꝓcuratorio nomine ſe aīo calūnie nō petere.certe ī iſto caſu puto q̄ nō ſufficeret.q̄ certa forma tradita eſt hic a ꝓtore a qua recedere nō licet.vt.l.i.§.ſi is q̄ nauē.ſ.de exer.ꝛ ad muni.l.cōſti.ꝛ.C. de iure fiſ.l.certa forma. In aliis vero caſib⁹ puto ſufficere q̄ tantūdē ī portat: ex eo eīn q̄ ipſe iurat ſe ꝓcuratorio nōie aīo calūnie nō petere apparet q̄ ipſe credit dñm calūnie cā nō petiturū.q̄ tūc ſi ſec⁹ crederet ipſe calūniareť. Tertio q̄ro de iuramēto ỽitat⁊ an poſſit p̄ſtari a ꝓcuratore. Dic q̄ꝫ q̄ ego ago cām meā meo nōie.ꝛ tūc ſup facto alieno non cogor iurare de veritate.ita loquiť.l.marcellus.ſ.rerū amo.ꝛ hoc nō facit ad ꝓpoſitū. Q̄ꝫ ego ago cām alieno nōie.et tūc an poſſum iurare de veritate de facto eius cui⁹ nōie cām ago dubitať.dic ſi ꝓcurator ꝛ aduerſari⁹ hoc volūt.ſiq̄dē eſt iuramētū qđ p̄ſtatur ad vtilitatē abſentis p̄t fieri:nec req̄rit̄ ſpāle mādatū cū hoc etiā a defenſore poſſet fieri. vt.l. nā ꝛ poſtea.ſ.iuſiurandū.ſ.de iureiurā. Aut vult tale iuramentū p̄ſtare ad dñi p̄udiciū.ꝛ tūc ſil'iter p̄t ſi hꝫ ſpāle mandatū vel vniuerſor bonor cū libera vel in rē ſuā.vt.l.iuſiurādū qđ ex cōuentione.in fi.ſ.de iureiur.ſꝫ illa.l.loq̄tur in deferentē:nō iurante:cū idē puto.q̄ q̄ defert vī cōfiteri ſub condītione ſi aduerſari⁹ iurauerit.vt.l.q̄ iuraſſe.in fi.ſ.de iureiurā. ꝑ ꝛc. Preterea ego video q̄ cōfeſſio dño p̄udicat: niſi ꝓbetur ōrius.vt.l.certū.ſ.ſed an ipſos.ꝛ ibi no.j.de cōfeſ.ergo ꝛc. p̄t venire ō:nec requiriť ſpāle mandatū.tale eīn iuramētus ligabit ꝛ dño vero p̄udicabit tanq̄ ſimplex cōfeſſio ſine iuramento. Si vero poneres q̄ aduerſarius non vult ſtare dicto ꝓcuratoris:ſꝫ vult q̄ dñs rñdeat.tūc dñs cogeť iurare ꝛ rñdere p ſe.vt.l.quotiēs.ſ.p̄tor.ꝛ.ſ.ſe.ſ.de nox.a.ꝛ.C. de iureiuran.l.gñaliter.ſ.his.ꝛ qđ no.ſ.de iureiurā.l.ad ꝑſonas in glo.ij.fateor tñ hoc caſu q̄ ſi dñs cōſtitueret ꝓcuratorem ad iurandū dicere veritatē in aīam ipſi⁹ dñi.ꝛ tūc mitteret ꝓcuratorē inſtructū q̄ diceret illud qđ ꝓcepit a dño qđ ſuffice ret.ꝛ dꝫ talis ꝓcurator ſeu nunci⁹ admitti.q̄ tūc ipſe dñs vī iurare ꝛ dicere p eīn tanq̄ p organū.vt.l.q̄ aūt.in fi.cū.l. ſe.ſ de cōſti.pec.ꝛ eſt exp̄ſſum exp̄ de teſti.c.p̄ſentiū.li.vi.ꝛ ibi forma talis iuramēti p̄cipiť. Predicta puto vera in ciuilib⁹. in crīminalib⁹ ſecus.vbi ex aſpectu.voce.colore.ꝛ ex trepidatōe iudex ſe dꝫ informare.vt.j.de q̄nib⁹.l.de minore.§.tormēta idē dico in teſtib⁹ q̄ debēt coram iudice cōparere:nec poſſēt iurare ꝛ deponere p nunciū tali mō cōſtitutū eadē rōne.ſ.ō tegitur de veritate q̄ ſenſu percipiť: ſed ō vehementi opinione q̄ ſcire dicimur qđ vehemēter opinamur. vt.j.ti.i.l.ij.§. idez labeo.ſꝫ aliud ſit in teſte.vt ibi dicit.facit qđ no.p Innoc.et Jo.an.ex de iura.cal.c.fi.in antiquis.vbi de his aliq̄d tangitur. Et idē credo ſi ꝓcurator iurat ſup ōctu: qui iuramentus nō obligat dñm niſi ad hoc habuerit ſpāle mandatū.vel niſi iurauerit ſe ratū habiturū q̄ p ꝓcuratorē fieret. q̄ tunc ex tali iuramento obligať p ſe p̄ſtito.facit ad hoc.l.xxiij.diſ.c. tibi dño.ꝛ qđ ibi no. Sed ſi poneres q̄ aduerſari⁹ eſſet cōtentus rñſione ꝓcuratoris:ꝛ eius ꝓcurator nollꝫ.dic.ſ. ex q̄.cau. maio.l.ij.§. defendi.cū ibi no. Quarto q̄ro de iuramēto gitur p̄ſtare.vt.d.l.videam⁹.de ī lit.iuran.ſed ſi vtraq̄ pars vellet poſſet.ar.eiuſdē.l.videam⁹.nō q̄ ligaret dñm niſi haberet ſpāle mandatū ad ſic iurandū.vt.ſ.dixi.tūc ſufficerꝫ p ꝓcuratorē p̄ſtari. per ea que dicta ſunt.

Huic ſtipulationi debet In hac ſtipulatione dēt dies inſeri cā cognita.h. dicit.cū.l.ſeq. In ter.ibi ex cā.i.origine dāni qđ timeť an ex vicio operis ſoli vel quō. Ja.de are.ꝛ ex q̄litate reſpectu edificij qđ timet dānū. Itē in.l.in cāe.ibi longinq̄tas.i. diſtātia ibi ſoli magnitudo.vt ſi ita magnū ſit opus q̄ poſſit ledere domū diſtantē etiā p aliqđ ſpaciū. Ja.de are. Pro declaratione ter.p̄ q̄ro dicit habita cōſideratione ex cā ꝛc.ꝛ glo.facit vnā expoſitionē ꝛ nō bonā.q̄ loq̄tur in cā q̄ inſpicitur circa ꝑſonā.hic circa rē. Intellige g̃ ex cā vt expoſui ī ter. ſm Jac.de are.qđ dedaro lati⁹.qđ dicit ex cā:dixi.i.origine ꝛc.nā ſi dānū timeť vicio operis infra modicuz tp̄s pōt ſciri an op⁹ ſit ſtabile vel nō. Itē ſi ex vicio ſoli. Itē q̄ dicit ex q̄litate ꝛ reſpectu edificij qđ timet.q̄d eīn ſi eſt inq̄linus q̄ petit cautionez ꝓpter res q̄s ibi habet interponeť cautio vſq̄ ad diē cōductiōis:ſi eſt dñs interponeť in diē longiorē.ſed ꝟ teneo Jac.de are.ſed in hac.l.in cāe.non placet expoſitio dicti Ja.q̄ illa eſſet magis cā:an ſtipulatio eſſet īterponēda vel nō.nō aūt vſq̄ ad quā diē interponať.tene g̃ expoſitōes gl. ꝛ dic longinq̄tas.i.antiq̄tas ſoli.pone vnū caſum in quo ſit multitudo terre nouiter portate. Illud dī ſolū nouū:ꝛ vnuz edificiū nouū ſuſtinere verisimiliter nō poſſet.q̄ nō eſt ſolū firmū:ſed ſi ſtaret p tp̄s firmareť ꝛ ceſſaret timor. Itez ecōtra i opere qđ habet ſolū firmū facili⁹ ruit antiquū q̄ nouū. Itez magnitudo opis.q̄ forte pōt eſſe tñ opus q̄ ſolū nō p̄t ſuſtinere:ꝛ veriſimiliter cito ruet.ꝛ pōt eſſe opus paruū qđ veriſimiliter ruet.ſꝫ nō ita cito. Sed q̄liter adhibebit iudex iſtā cognitionē. Rñ.p inſpectionē oculor.vt.ſ.e.l.iij. in p̄in. vī p magiſtros.vt.l.cōparatiōes.C.de fide inſtru.ꝛ.l.i.§.i.ſ.de ven.inſpi.ꝛ in auť.de nō alie.§.qđ aūt.ꝛ dꝫ ſcire ſi aliq̄ ptū voluerit aliq̄d ꝓbare. Sꝫ an q̄ iudex vadit vel mittit agrimenſorē vī magiſtros:dꝫ ſtatuere terminū partib⁹ vt ſint tali die:tali hora cū tali mgro.vel ſecuz in illo loco. Rñ.q̄ ſic. tex.in.l.iij.C.fini.reg.facit.l.generaliter.§.pe.C. de iureiurā. q̄ p partis p̄tiam poſſet iudex vel agrimēſor aliter īforma ri.g̃ ꝛc.q̄ facias hoc ſcribi ꝛ etiā inſtr̄m fieri q̄n iudex eſt i loco.al's poſſet ꝓceſſus ꝑclitari. Itē no.infinitatē euitādā Dy.voluit expedire hoc.ꝛ Ly.in.l.i.C.de ſent.q̄ ꝓ eo qđ intereſt.nec expediunt pfecte. Ego expediā ꝟ. Et opp.de.l. videam⁹.§.iuſiurā.ſ.de in lit.iurā. Rñ.ibi euitať infinitas. q̄ a iudice taxať. Alten⁹ op.de.l.ſi ita ſtipulatus fuero a ſcio.j.de fideiuſ. Glo.nō ſoluit.dicit Dy.q̄ ibi verba diſponentiū fuerūt apta ad infinitatē:hic nō. Opp.de.l. pure in fi.j.de doli excep. So.ibi agiť de actione tollenda ꝛ exceptione īducenda ſeu cōſeruanda. Et vt tibi liq̄at ſm Dy.dic aut loq̄tur de obligatione inducēda.ꝛ tūc euitať. vt hic. aut de obligatione ꝟſeruanda.ꝛ tūc aut verba ꝛ mēs ō̄hentiuz ſunt apta ad infinitatē inducendā ꝛ tolarať.vt.l.ſi ita ſtipulatus fuero a ſcio.j.de fideiuſ.aut nō ſunt apta.ꝛ tūc euitať.vt l.i.§.ſi cui.vt le.no.ca.ꝛ.l.fi.C.de ſac.ſanc.ecc.l.fideicō.§.ſi q̄s decē.ſ.de le.iij.aut loquimur de obligatione tollenda.ꝛ tūc infinitas tolarať. vt.j.de doli excep.l.pure.in fi.rō p̄dicte diſtinctionis eſt.q̄ fauorabilior eſt cā obligationis tollēde q̄ inducende.vt.j.de act.ꝛ obl.l.arrian⁹.q̄ verba dy.nō videntur vera.q̄ dicit q̄ cū agiť de obligatione īducenda euitať Iſtud eſt ō.l.ſi finita.in p̄in.ꝛ ibi iterū ꝛc.ꝛ gl.dicit quotiēs opus ꝛc. Itē ibi.ſi vero ſine adiectione ꝛc.ꝛ ibi q̄cūq̄ ſcōmmēbz cū tractať de obligatione cōſeruanda ꝛc.ibi: ſi verba ſunt apta ꝛc. Iſtud eſt ō.l.eū debere calūniā.ſ.de ſerui.vr.p̄dio. Ly.nihil dicit vltra dy.q̄ valet vnū obolū. Ut igiť liqueat iſta materia cū q̄ritur vtrū infinitas tolarať vel non aut loq̄mur in exceptione.ꝛ tūc infinitas tolarať regulariter vt.l.pure.in fi.de doli excep.ꝛ.C.de exce.l.ꝫ.fallit in exceptōne nō numerate dotis:ꝛ non numerate pecunie.vt.l.fi.cū auten.ibi poſita.C.de do.cau.nō nu.ꝛ.l.in ō̄ctib⁹ de nō nu.pe. Si in obligatione.ꝛ tunc aut loq̄mur de infinitate tp̄is aut quātitatis aut numeri:aut ꝑſonar. Si loq̄mur de infinitate tp̄is:vt in materia nr̄a.tūc aut loq̄mur de obligatione īducēda.ꝛ tūc aut inducit ex neceſſitate.ꝛ tūc infinitaſ euitať.vt hoc §.ꝛ hac.l.ſi finita.iij.rñ.aut inducit ex volūtate.ꝛ tūc tolarať infinitas.vt hac.l.ſi finita.ibi.ſiq̄dem ex cōuētione ꝛ in oīb⁹ legib⁹ loquētib⁹ de obligatione cōditionali.vt.l.cedere diez de ver.ſig.q̄ ſemp durat donec certū ſit q̄ditionē extare vel deficere.vt.l.ſi ita ſtipulatus.j.de ver.ob.durat dico ſpes ſtipulationis cōmittēde.q̄ ſemp pōt cōmitti.ſi vero dicim⁹ de obligatione ꝟſeruanda.ꝛ tūc aut reus eſt paratꝰ ꝑſone ſatisfacere.ꝛ tūc infinitas euitať.vt.l.ſi mora.ſ.ſol.ma. aut reus nihil dicit.ꝛ tūc aut actor negligit ius ſuū:ꝛ infinitas euitať.

vt.l.fi.C.de sac.sanc.ecc.ꝛ de ꝑscri.xxx.an.l.sicut.ꝛ.l.oēs.aut actoꝛ nō negligit.ꝛ tūc tolerar̄.vt.l.eū debere colūnā.s.ō ser ui.vr.prē.nā posset actoꝛ infra.xxx.dies semp ꝓpetuare ꝛ du raret in infinitū.vt apparet mānifeste.Sco casu aut loq̄mur de infinitate quātitatis.aut loq̄mur de infinitate ꝓpie que nō hz numerū.ꝛ tūc euitar̄.vt.l.i.C.de sen.q̄ ꝓ eo qō interest ꝛ.l.videam⁹.§.pe.de in lit.iurā.aut loq̄mur de infinitate ꝛ ꝓ ꝓie q̄ est īmensitas.ꝛ tūc aut obligatio ꝫhir̄ ꝓter volūtatez obligati.ꝛ tūc euitar̄.vt.l.fuos.ī fi.s.de pig.act.ꝛ.l.er dāni. in prin.j.e. aut ꝫhitur ex volūtate obligati.ꝛ tunc toleratur. vt.l.cōtinu⁹.§.illud.j.de ver.obl.fallit in donatione vbi di stinguit̄ inter priuatū ꝛ principē.vt.l.sancim⁹.C.de dona.et in auc.de nō alie.§.si min⁹.qz priuat⁹ nō pōt donare in men se.princeps sic.Aut loq̄mur de infinitate numeri.qō est quā do multiplicar̄ ꝑstatio.vt si est ꝑstatio annua.ꝛ isto casu ad uerte:aut verba ꝫhentiū seu disponētiū sunt exꝑsse apta ad infinitatez:aut exꝑsse ꝫ infinitatē:aut dubitar̄. Primo casu tolerar̄ infinitas.vt.l.si ita stipl'at⁹ fu.a seio.j. de fideius.ꝛ.l.ī annalib⁹.C.de leg.ꝛ.s.de arbi.l.si duo.in fi.Aut verba ex ꝑsse repugnant infinitati ꝛ euitar̄.vt.l.si sic.la scōa.ij.rū.j. de ver.obl.aut verba sunt dubia:ꝛ tūc aut multiplicatio obliga tionis ꝫtingit facto ei⁹ seu culpa eius q̄ obligar̄.aut fcō eius cui obligatio q̄rit̄:aut natura aut casu vel foꝛtuna. ꝑ casu et tūc infinitas tolerar̄.vt.l.si sic.la.ij.j.de ver.obl.aut fcō eius cui obligatio q̄rit̄.ꝛ tūc aut obligat⁹ ex hoc nō ledit̄ ꝛ infini tas tolerar̄.vt.l.veluti.s.de eden.ꝛ hac.l.si finita.in prin.aut obligat⁹ ledit̄ ex hac multiplicatiōe.ꝛ tūc aut facto eius cui obligatio acq̄rit̄ adest obligatio tm̄ quātū tenet̄ reddere ꝛ ī finitas tolerar̄.vt.l.si cū in annos.s.q̄.mo.vsufruc.amit. naz tenet̄ ibi reddere vsufructū q̄ ad eū redijt.aut facto ei⁹ cui ob ligatio acq̄rit̄ non adest obligatio id qō ꝑstare tenet̄. qz pdi tū nō redijt ad obligatū.ꝛ tūc ī finitas euitar̄. vt.l. fideius.§. si q̄s decē.s.de le.ij.ꝛ.l.i.§.si cui.s.vt le.no.ca.ꝛ de ver.sig.l. bone.§.hoc sermone.Si vero multiplicatio numeri ꝫtingit natura:tūc etiā tolerar̄.vt.l.pe.ꝛ antepe.s.ō ānu.leg.Si ve ro cōtingit multiplicatio casu vel foꝛtuna:ꝛ tūc idē qz tolera tur.vt.l.filie.ꝛ.l.in singulos.s.de annu.leg.ꝛ.l.si cū in annos s.q̄.mo.vsufruc.amit.¶ Vltimo cū q̄rit̄ ō infinitate psona rū:ꝛ tūc infinitas euitar̄.vt.l.stipulatio ista.j.deverb.obl.ꝛ.l. inter stipulantē.in prin.e.ti.ꝛ ex de rescrip.c.i.li.vi.

Finita die finita iterū stipulatio iterponet̄. et si dies omittat̄ ex certa scia ꝓpetuo cō mittit̄:si ꝑ errozē ꝫsuetudo ispicit̄.h.d.¶ Op.h ōz q̄ petet se liberari ꝛc.Cōtra:qz frustra petit se liberari cuz si esset liberat⁹ deberet satisdare.vt.l.dolo.j.ō do.excep.ꝛ.l. do lo.j.de reg.iur.sed si esset liberat⁹ iterū satisdaret.vt h ī prin. So.intellige de edificio quo nō timet̄ ampli⁹ ruina.¶ Al terius op.de.l.i.j.de ripa.mu.So.vt in glo.¶ Alteri⁹ op. de.l.de die.s.qui satisda.cog.So.vt in glo.ꝛ bñ.¶ Itē op. de.l.ita stipulat⁹.j.de ver.ob. Istud ꝫriuz est valde difficile. So.vt plene dixi de hoc ꝫrio ꝛ ꝑcedenti in.d.l. ita stipulat⁹ circa prin.¶ Vltimo op.ꝛ vr̄ q̄ ex cōuentione nō pōt omit ti cū in ꝓtoriis stipulationib⁹ ptes se nō habēt intromittere. vt.l.in ꝫuentionalib⁹.j.de ver.ob.vide so.gl.sz licet ꝓtoꝛ nō statuit diē:tñ iudici reseruauit.ꝛ sic ipse statuisse vr̄. ꝛ no.j.de penis.l.sanctio.ꝛ sic illa sol.nō est bona.Sol.g̃ q̄ nō pōt ad di vel minui dies absq̄ cōscia ꝛ mēte ꝓtoris.Sed hic videt̄ ex mente pretoris.vt.l.i.§. inde querit̄.s.ti.i.

Deinde ait prætor de eo qō fit in flumīe publico vl eius ripa satisdar̄ infra.x. annos. si in via vel alio publico loco tpe iudicis arbitrio statuendo nisi op⁹ fiat ad publicā vtilitatē:tūc nō satisdar̄ sz iuder ꝑ idē mitate ꝫseruāda adijt̄.h.d.vsq̄ ad.§.ex hoc edicto.vi ō ter. ibi ꝛ qō ait ꝓtoꝛ ꝛc.ibi de eo ꝛc.vide q̄ dictio de denotat remo tā rōnem:cū nō de ope sed de dāno futuro ex ope satisdatur alibi ꝫ in.l.i.§.nūc videam⁹.s.de cōiū.cū emā.li. vbi vr̄ idez in dictōne de:qō in dictōe ex:qō cām,primā denotat.ō quo j.de incē.rui.nau.l.i.§.ex incendio.dicvt ibi.facit qō dixi in.l. ꝓtoꝛ.§.i.de bo.auc.iudi.pos.ꝝ.finañt q̄s.¶ No.q̄ verbum gñale oīa cōphendit.vt hic,ꝛ.l.h oro.j.si liber inge, esse dic. de testa.milī.l.in fraudē.§.fi.¶ Op.ꝛ vr̄ q̄ oz agi in factuz ne q̄d in loco publi.ꝛ iō isto mō agek̄.vt.l.q̄ bona.§. de illo.s eo.So.h licite edificabat̄ aucte publica.gl.reꝑhendit ꝛ dat aliā sol.q̄ illud ad vnū cōpetit:ꝛ istud ad aliud.ꝛ lz so.ista sit bona.tñ prima ēt bona ē itelligēdo q̄ etiā edificabat auctoꝛ ritate publica ad vtilitatē tñ priuatā.qz ille ꝝ.si publico. lo quitur qñ ad vtilitatē publicā reficit̄.secus si ad vtilitatē pri uatā.qz tūc indistincte satisdat.¶ Hoc declaratione ist⁹.§.ꝛ sue materie.ꝛ ꝝ.si q̄d vicio.fm verā lec.cū q̄rit̄ qñ dēat satis dare de ope qō fit in publico.dic aut fit in loco publico q̄ tñ nō est in vsu publico.ꝛ tūc idē qō in priuato.vt.j.e.l.§.si deve ctigalib⁹.ꝛ.j.ne q̄d in loc.publ.l.ij.§.i.ꝛ.s.de ꝫhen.empt.l.sz celsus.aut est in vsu publico.ꝛ tūc aut nemo ibi edificat ꝛ nō est satisdādū.vt hic.ꝛ.l.fluminū.aut alīqs edificat:ꝛ tunc aut nemine ꝓmittente: ꝛ oz satisdare de vicio opis nō soli.aut ꝓ mittente aliquo q̄ hz auctoꝛitatē.ꝛ tūc aut edificat ad publi cā vtilitatē ꝛ nō oz satisdare.sed ꝑ idēnitate cōseruāda ꝓtoꝛ aditur vt.l.fluminū.in prin.j.e.ꝛ h in ꝝ.si publicas.aut edi ficatur ad priuatā vtilitatē:ꝛ tūc oz satisdari.qz cōcessio sibi fcā semp intelligit̄ sine ꝓiudicio alteri⁹.vt hic in ꝝ.si q̄d vicio ꝛ.l.ij.§.merito.ꝛ.§.si q̄d a principe.j.ne q̄d in loco publi. vbi cūq̄ dixi debere satisdari:itellige si fiat in flumine vel ei⁹ ri pa infra.x.annos. In alijs arbitrio iudicis statuet̄ tps.si ve ro de eo qō fit in priuato.dic vt.j.e.l.dāni infecti stipulatō ꝑ tinet.¶ Op.q̄ ripa nō sit loc⁹ public⁹.so.vt in gl. ¶ Que ro dicit̄ h si loc⁹ publice reficiat̄ ꝛc.quō itelligit̄: publice. gl. dat tres rōsiones.fm istā vltimā vr̄ q̄ ꝑses possit ꝓmittere. ꝫ.j.qō vi aut clā.l.ij.§.plane.dic aut ꝑses ꝛcedit edificari ad vtilitatē pub:ꝛ ꝑt.vt h.aut ad priuatā vtilitatē ꝛ nō ꝑt.vt ibi

Ex hoc edicto. Si est ruinosa ps substantial' fit mis sio in totas edes.sec⁹ si pars artifi cialis nisi occasione cōtiguationis.vel alia pars viciosa aliā ad se trahit.h.d.Ad euidentiā dom⁹ hz partes substātiales vt solū ꝛ superficies.vt.l.superficiario.ꝛ.l.soluz.s.de reiven. ꝛ.l. eū q̄ edes.de vsuca.q̄q̄ est ps artificialis. vt ista est came ra ꝛ ibi coquina.Et diuidit̄ ī duas.primo ponit de pte sub stantiali vsq̄ ibi.sed si in plures.scōo de parte artificiali.

¶ Dicit̄ h q̄ nō pōt possideri superficies sine solo. ꝫ in.l.si duo.§.itē videam⁹.j.vti pos.Rñ.superficies nō posz posside ri sine solo natural'r ꝛ ciuiliter.vt h.sed natural'r pōt. vt in ꝫ rio.ꝛ.l.obligationū fere.§.placet.j.de act.ꝛ obl.vel aliter di citur:hic nō pōt possideri.quia cadit:vel est in actu cadendi. ¶ Dicitur hic nō expedit.ꝫ imo expedit possideri naturali ter.vt.l.i.§.deijcit̄.j.de vi ꝛ vi ar.So.nō pt vt supficies pos sideri:nisi aliq̄d det̄ dño.vt.s.de reiven.l.superficiario.ꝛ.l.seq. sed hic dicit̄ q̄ nō expedit.qz timet̄ ne cadat.¶ Alteri⁹ op. de.l.cū emptoꝛ.§.si ager.j.e.So.q̄q̄ ruinā mināt̄ ager.ꝛ tē semp fit missio in eā ptem q̄ mināt̄ ruinā.qz nō est periculum vt aliā ad se trahat.g̃ potes dicere aut timet̄ dānū ex agro. ꝛ dic vt.l.si cū emptoꝛ.§.si ager.aut de edificio.ꝛ tunc aut p tis substantialis aut artificialis.vt h. Iste.§.inducit̄ ad que stionē dñs partꝭ inferioris cōmisit delictū.q̄liter destruet̄ cū tota destruerek̄.ista.l.facit.dicā.j.ti.i.l.hacten⁹.in fi.¶ Alte rius iducit̄ ꝑ Gui.de suza.pone q̄ impatoꝛ cōcessit priuile giū castro:ꝛ hz ꝑpe se villā an videat̄ cōcessum ville.ꝛ vide tur q̄ sic.cū villa sit in via.vt.l.pdijs.§.balneas.cū se. de le. ij.ꝛ.l.seye.§.tyrāne.s.de fun.instru.ꝛ.l.si q̄s.C.de bo. vac.li. x.vbi dicit esse casum.sed ista.l.meo videre nō facit.nā.l.si q̄s loquit̄ in beneficio. qō ꝓposita loq̄tur in priuilegio:ꝛ hūsmo di cū est q̄s nō est ꝫ ius cōe:merito ampliat̄ adiacētia.vt.l.fi.s de cōsti.prin.vbi sunt ꝝba glo.q̄ illā.l.si q̄s.sic intelligit. sed priuilegiū est ꝫ ius cōe ꝛ restringit̄.vt.l.si q̄s.C.de inof.test. q̄d ergo dicem⁹ q̄s priuilegiū ꝛcedit̄ castro:hoc est loco in co mitatu fieri nō pōt.vt.c.si ciuitas.de sen.excō.li.vi. ꝛ.l.ij.j.ō ver.sig.ꝛ ibi plene dicā,sed q̄s castrū apponit̄ nō ꝓ loco sz ꝓ personis.vt lego ciuitati perusij.ꝛ tūc hoīb⁹,vt.l.ciuitati bus.s.de le.i. Itē condēno ciuitatē.ꝛ tunc de hominibus et omnibus qui sunt subditi.vt.l.qui ex vico.j.ad munici.

Si plures Siue simul siue sepatim plures ex primo de creto mittant̄ oēs sunt pares in iure,sz si vn⁹

in scdo decreto puenerit dñi loco habeat.h.d. ¶ Ho.q̄ i pignore ptorio null⁹ est prior:sed oēs sunt pares. ¶ Itē nota q̄ ordo nō inspicit. ¶ Circa primū ad id qđ dicit prior i tpe potior in iure.ego sum in noua opi. vltra glo.et doc.t dic vt plene dico in.l.cū vn⁹.de bo.auc.iu.pos. Circa scdm dic vt dicam.j.de solu.l.nec enim.

Julianus Iste.§. subtilis est t quotidian⁹ t hz materiā subtilē male explicatā.iō aduertatis ad me. t breuiter dicit. ¶ Missus ex primo decreto nō pscribit anteq̄ interponat scdm.h.d. ¶ Ad.l.istā op.dicit h q̄ postq̄ dñs cōstituit pscribit. Cōtra dñs nō pscribit.vt.l.sequit.§. lana. j.de vsuca. Do.hic ptor ostituit eū dñz ex scdo decreto q̄ntū in eo fuit fm mentē eius.sed in veritate nō fuit dñs.iō pscribit.ꝫ imo i veritate ē dñs.vt.l.i.s.de fun.do.t.l.i.in fi.s.si ex nox.cau.aga.vidistis no.in.l.ptoris.in prin.s.e.dico q̄ cōstituitur dñs mente t effectu:qñ ille ꝫ quē mittit est dñs.vt i ꝫ rijs.sec⁹ qñ nō est dñs.vt hic.q2 nō paratur cā vsucapiendi. ¶ Clenio ad glo.magnā:t q2 habet mētio in tex.de p̄ et secundo decreto.iō glo.sūmauit hic:t melius q̄ in aliq̄ pte iuris.t gl.summatim habem⁹ videre q̄d est primū decretū. est primus iussus:seu prima missio in possessionem.secundū decretū est scds iussus seu scda missio in possessionē.t lz al's dicatur primū respectu scdi.tñ nō ita hic.q2 q̄lib interponitur primū t nō scdm.vt glo.dicit. Ista gl.innuit q̄ idē sit iussus qđ missio:qđ est falsum.nā sicut est aliud sntia:aliud executio sntie.vt.l.i.C.de execu.rei iudi.t.j.de re iudi.l.si cū nulla.t qñ q̄s est alius q̄ pnunciat:alius q̄ exequit.vt.l.a diuo.§.i.j.ff̄ de re iudi.l.pperandū.§.finautē reus.C.de iudi.ita aliud primum decretum:aliud prima missio.nam primum decretum est primus iussus de mittendo. Prima missio est executio illius iussus secundū decretum est secundus iussus.ꝛc. et hoc secundum Dy.hic in Specu.in tractatu de primo t scdo decreto in prin. Rai. vero hic legendo hūc.§. disputauit:an istud sit verū.vī q̄ nō.q2 illa nō est bona diffinitio:q̄ cū suo diffinito nō cōuertit.vt.l.i.§.dolū.s.de dolo.t.l.ois diffinitio. de re. iur.t qđ ibi no.q̄ nō cōuertat cū suo diffinito.pbatur p.l.si prius.s.ti.i.vbi nō est aliq̄s iussus de mittēdo. Preterea pone q̄ p sntiam diffinitiuā iudex iubet aliquē agentē possessoriū mittat in possessionē.an erit primū decretū.certe q̄ nō q2 in materia nra primū decretū interponit ppter contumaciā. Preterea dicūt ipsi q̄ scdm decretum est scds iussus de mittendo.ff̄.p.l.a quo fundus.j.e.vbi in cōfessoria t negatoria aliter interponit scdz decretū.vt ibi dicā Preterea tu dicis mihi scdm decretū est scds iussus de mittendo.ff̄ q2 cū q̄s est missus ex primo decreto:nō dz mitti ex scdo.vt infra dicā ergo ista diffinitio salua reuerentia Dy.t sequētiū nō vī ꝛa Breuiter do diffinitionē. Primū decretū est prima aggrauatio ex q̄ actori aliq̄d applicat facta p iudicē parti cōuente ppter cōtumaciā. Scdm decretū est augmētatio aggrauationis iā facte ex q̄ aliq̄d actori applicat facta p iudicē parti cōuente ppter cōtumaciā. Quare dico prima.t dico ad differentiā scdi decreti:q̄re dico aggrauatio:ad ofiam iussus ꝫ veniēdo vel ꝫ cauēdo q̄ nō cōtinet grauamē. Itē dico prima aggrauatio gñaliter vt cōtineat quodlibet primū decretum etiā illud qđ est in.l.si prius. Quare dixi actori applicat aliq̄d ad ofiam mulcte:q̄ nō applicat parti.vt.l.mulctaz.C. de iudice:ad ofiam alterⁱ aggrauationis facte a lege.vt.l.ꝺtumacie.j.de reg.iur.t.l.sancim⁹.C.de iudi.quare dixi ppt cōtumaciā ad ofiam eoz q̄ fuit lata diffinitiua. Scdm decretū est augmētatio ꝛc.ad ofiam primi decreti.qđ declara vt.s Et istud est qđ scolasticū:subtile tñ. Qualit̄ pueniat ad pmū decretū.glo.dicit q̄ q̄s pemptorie citat.t vide gl.ibi ad primū pueniri. Dic sunt dicēda multa bona.t ista materia primi t scdi decreti est quotidiana:t nō est bene declarata. Dicit glo.citat pemptorie:hoc dz fieri ad partis petitionē.vt.l. ad pemptoriū.s.de iudi.t ideo sis cautus q̄ videas acta diligenter:q̄ ibi sit ad petitionē ptis.al's nō valet. dixi in.l.iij §.hoc aūt.s.eo. Nō q2 hoc est de ordine vt primo quis petat ꝛc.vt.d.l.ad peremptoriū. ¶ Scdo quero vtrū in citatōne debet apponi verbū pemptorie.t si hoc omittat an vicietur processus. Breuiter dico tibi q̄nq̄ fiunt tres citatiōes:tunc nō est necesse q̄ dicat pemptorie:cū habeant vim peremptorie.vt.l. tres.C.quō t qñ iudex. Q̄nq̄ fit vna p oibus.t tūc est nēce q̄ ponat pemptorie.vt.l.cōsentaneū.C.quō t qñ iudex.t.l. ad pemptoriū.s.de iudi. Itē est vnus casus spālis fm vnaz lec.in.l.cessante.C.quō t qñ iudex.t est qñ iussus iudicis iubētis p seipsum:nō per nunciū.t tūc nō debet dici pemptorie. vt.l.illa cessante.fm diuersas lec.p̄dicta oia ponant. Credo tñ q̄ si in citatiōe dicat.alias termino elapso procedet ꝺ te ad cognitionē t pnunciationē:iusticia mediante:q̄ istud habz vim perēptorij.vt.l.ad pemptoriū.s.de iudi.secus si diceret al's elapso termino procedet ꝺ te:vt ius postulat vel mediāte iusticia.q2 tūc ius vult vt iterū procedat citādo t pnūciādo secundū.s.pri. Ex eo q̄ dixit procedet ad cognitionē t pnūciationē apparet q̄ illa citatio fuit pemptoria. Idez puto si dicat te citam⁹ hac vna citatione p oibus.q2 tūc cōstat q̄ pemptorie citauit. ¶ Quero an est necesse q̄ principalis citetur dic vt.l.hoc ampli⁹.§.fi.cū.l.se.s.eo. ¶ Itē quero an est necesse q̄ p̄cedat libell⁹ qñ q̄s citat.t videt q̄ nisi precedat primū decretū non pōt interponi perēptoriū edictū:t nō constituit eū cōtumacē.vt.l.p̄senti.§.cū aūt.C.de his q̄ ad ec. ꝺfiu. p hoc est in aut.de litig.§.ad excludendas.coll.ix. vñ sumit̄ in aut.generalit̄.C.de epis.t cle.vbi exp̄sse dicit q̄ q̄s nō debet citari:nisi oblato libello.t sic si aliter citat apparet q̄ nō est cōtumax.colligit optime in aut. de exhibē.t intro. re.§.si vero q̄dam.colla.v.t ibi p̄cedit libell⁹ in p̄cedenti.§. ¶ Secundo colligit ex verbo fit missio p mensura debiti declarati.dicit glo.i.petiti.hoc sentit glo.iuris canonici.vt lit.nō cōtes.c.qm̄ frequenter.in fi.dicit glo.declarati.s.in libello suo. Credo igit̄ q̄ debet p̄cedere libell⁹:t hoc de iure. in quibusdam tñ locis ꝺrium obseruat cōsuetudo. ¶ Quero si iste citatus semel dicit nolo venire.vtrū req̄rant plures citatiōes Glo.in.l.fi.de in inte.resti.tenet q̄ nō.t bñ. ¶ Quero dici q̄ regulariter in citatione debet inseri t pemptorie. an hoc sit verū post lit.cōtes.siue ante.nā etiā post lit.cōtes.pōt puenire ad primū decretū.vt.l.pperandū.§.finaūt reus.C.ꝺ iudi.t ibi glo.t post litis ꝺtes.videt q̄ nō debet cōueniri: cum ois dilatio sit peremptoria.vt.s.de fer.l.fi.t hoc vī innuere Spec.de cita.§.viso.ver.debēt etiā.sed ego dico breuiter q̄ dilationes pbatorie ille sunt perēptorie:etiā si nō dicatur. t nō oportet q̄ notari⁹ scribat t pemptorie.sed in dilationib⁹ expectatorijs post lit.cōtes.oportet q̄ inserat t perēptorie. vt.s.de iudi.l.ad pemptoriū.t.C.quō t qñ iudex.l.consentaneū.qđ est verū quantū ad hoc vt posset pueniri ad diffinitiuā vel ad primū decretū.vt.d.ll. exp̄sse pbant. sed quantum ad alia semp itelligit perēptoria.vt si citat aliq̄s ad videdū iurare testes.vt.C.de testi.l.si qñ.vl' q̄ veniat ad audiēdū aliquā iterlocutoriā.nā tunc intelligit pemptoria quo ad id vt posset ferri eadē rōne. ¶ Procedo vlteri⁹ in glo.dicit nō venit nec mittit:quō dz itelligi hoc q̄ gl.dicit actore cōparēte. s.in quolibet termino:t incusante ꝺtumaciā absentis. alias si nō venit actor:nō imputat reo.vt.l.ij.in fi.si quis in ius vocatus nō ie.t.l.arbiter si calendis.s.de arbi.t.l.pperandum §.sed t siqdem.C.de iudi. Et ppterea dicūt notarij q̄ cōparuit t aduersarij cōtumaciā incusauit ꝛc. Quedā tñ glo. de hoc dubitant.t ita vī sentire glo.in.l.ij.in fi.s.si q̄s in ius vocatus nō ie. Illia glo.sentit meli⁹ in.l.fi.§.i.s.de eo per quez fac.e.vbi actore nō veniente debet intervenire re⁹.sed ille gl. loquunt̄ quo ad alia:nō quo ad cōstituendū reū in cōtumacia.reus igit̄ aget ꝺ impedientē ad cetera dāna:nō q̄ sit stipulatio de iudicio sisti. ¶ Sed qđ si actor cōparuit t rei cōtumaciā incusauit:nō tñ apparet q̄ licentiat⁹ recesserit videtur nō sufficere.nō em̄ sufficit cōparere:nisi tota die terminū expectet.vt.l.t post edictū.s.de iudi.t colligit.j.de re iudi.l. quesitū.t hoc tenet Inno.de penis.c.calūniā.t iō debz poni in acti.t licentiat⁹ recessit. ¶ Sed qđ si q̄s erat procurator habēs in eadē curia plures causas pluriū agentiū cōparuit t dixit:p̄sento me in oibus terminis quos h̄ habeo:t licenciatus recessit:an hoc sufficiat,vī q̄ nō.q2 est obscura presen

tatio.g̃ ꝛc̃.vt.l.aut q̃ aliter.§.i.j.qō vi aut clā. ¶ Cōtrariū pu/
to per.l.accipient∫.s̃.de auc.tuto. ¶ Sed q̃ro:pone q̃ reus
cōparuit p̄ ꝓcuratorē nō legitime constitutū rōne sue ꝑsone
vel q̃ nō habet ſpāle mandatū cū debet habere.vel alia cā
nō valet ꝛc̃.pinde est ac ſi nō veniſſet.vt.l.ij.§.defendi.j.er q̃.
cau.in poſ.ea. ¶ Sed q̃d ſi p̄ma citatione cōparet ꝓcura/
tor nō legitime cōſtitut⁹:vt ꝛ donec tractaī de legitimatōne
ꝑsone termini alias citationū tranſierūt.q̃ forte oēs citatio
nes fuerūt ſimul facte:demū ꝓnunciaī illū nō eſſe ꝓcurato/
rē legitimū:an poterit iudex ꝓcedere ꝯ reū tanq̃ ꝯ cōtuma/
cē:cū nō apparet exp̄ſſum in actis q̃ actor ſe p̄ſentauerit in
termino ꝯ reū. ¶ Rñ.ſiq̃dez ille ꝓcurator fuit a reo poſt citati/
onē cōſtitut⁹:mittendo eū:lz nō legitime non eſt ampli⁹ expe
ctand⁹.q̃ videī dicere ſe nolle cōparere p̄ ſe.vt.s̃.de ꝓcur.l.
i.§.vſus.ſi vero erat ante cōſtitut⁹:idē ſi apparet reū eius mi/
ſiſſe.alias cōſulo q̃ actor nō obſtante q̃ litigeī ſup̄ mādato
ſemp̄ in quolibet termino cōpareat:ꝛ eius contumaciā incu
ſat.al⁹ reus nō eſſet ꝯtumax. ¶ Pone q̃ reus venerit ꝛ iudex
ꝓnunciauit lit.cōteſ.ꝛ p̄cepit ei q̃ ꝯteſtareī:ille non vult: q̃d
fiet.ꝛ dic q̃ ꝓcedeī ad p̄imū decretū ac ſi eſſet abſens.vt.C.
quō ꝛ qñ iudex.auī.q̃ ſemel.ibi eſt glo.ꝛ vī ter.j. de fideicō.
li.l.nō tñ.§.finaūt iuſta.ꝛ.l.nō vī defendere.j. de reg.iur. facī
l.ſcire opoꝛtet.§.ſufficit.s̃.de excu.tu. ¶ Sed dices tu:nōne
ꝯ p̄ſentē interponiī p̄imū decretū:qō hz vim ſcōi. vt.l. is q̃.
de noxa.ꝛ.l.nō ſolū.la ſcōa. ꝛ.l.quotiēs.§.p̄toꝛ. ꝛ.l.ſi ſeruus.
§.dñs.ꝛ ſe.e.ti.ꝛ. j.e.l. inter quos.§.ſi dñs.ꝛ.l.nō alienū.s̃.ꝯ
inter.act. ¶ Nō recedendo a gl.q̃ eſt in auī.q̃ ſemel.ꝛ Ly.tenet
in.l.i.C.de lit.cōteſ.lz nō alleget. ¶ Non ob.d.ll.q̃ in iſtis actꝰ
q̃ ſunt q̃ſi notales:faciliꝰ pueniī ad ſcōm decretū:q̃ in actio
nibus ꝑſonalib⁹.q̃ etiā ꝯ nō latitātē.vt.j.e.§.ſi forte. ī alijs
ſecus.vt.l.fulcini⁹.j.qui.ex cau.in poſ.ea. Et iō in illis habz
vim ſcōi.in alijs hz vim p̄imi tanq̃ ꝯ cōtumacē.ꝛ p̄ hoc.c.ij
extra de cōfeſ.li.vi.poſt lit.conteſ. ſi iuſſus a iudice reſponde
re recuſaret:tūc haberēt ꝓ cōfeſſo ante lit.cōte.ſi nollet rñde
re.a ꝯrio ſenſu nō habeī ꝓ cōfeſſo. ¶ Procedo vlteri⁹ dic
glo.nō venit neq̃ miſit:eſt ne neceſſe vt iudex ꝓnunciet eum
cōtumacē:ꝛ poſtea interponat p̄imū decretū. Spe.vī tene
re q̃ ſic.in tractatu de p̃ ꝛ ſcōo decreto.§. ſeq̃ī.in p̄in.neſcio
q̃liter ꝓbet.ꝛ credo q̃ nō dicat verū.q̃ ſufficit q̃ repiatur in
acti.cōtumacia.vt.l.ſancim⁹.C.ad trebel.ſup̄ verbo cōtuma
cia.glo.no.ꝛ ꝓ hoc vī q̃ ſit ex mēte.l.in.l.p̃ūti.§.cū aūt.C.de
his q̃ ad ecc.cōſu.ꝛ.l. pperandū.C.de iudi.ꝛ in auī.de erbi.
§.ſi vero quidā. ¶ Quero vtrū iſta cōtumacia dēat liquere
iudici. ¶ Rñ.ſic.al⁹ eius decretū nō valet.vt.l.hoc aūt.§.i.j.er
qui.cau.in poſ.ea.ꝛ iō reprobaui ꝓceſſum vnū ſemel:cū repe
rirē relationē eſſe factā p̄ nunciū q̃ citauerat poſt ꝓnūciatio/
nē iudicis.dico de hoc.s̃.de cōdi.ꝛ demō.l.multū.iō de pra/
ctica eſt q̃ ī ipſa ꝓnūciatiōe ponaī: viſis citationib⁹ ꝛ relati
onib⁹.ꝛ contumacia dicti rei ꝛ toto ꝓceſſu ꝛc̃. ¶ Iurta p̄di
cta q̃ro q̃d ſi nūcius retulit notario ꝛ nō iudici:an ſufficiat.pu
to q̃ ſic.ſi poſtea ſit iudici notū.ſicut etiā inſtra p̄ñt ipſi nota
rio ꝓduci.vt.C.de ap.l.eos.§.ſup̄ his.ibi ad ſcrinea.ꝛ ibi gl.
facit de tēp.ap.auī.itē ſi appel.ꝛ ſic pz q̃ nō eſt neceſſe q̃ re
latio nunciꝰ fiat iudice ſedente ꝓ tribunali:ſicut nec cōmiſſio
vt.l.ſed ꝛ ſi īterpellaī.§.i.s̃.de arbi.ꝛ.l.diē.in p̄in.eo.ti.dein
de dicit glo.ſic mitteī in poſſeſſionē. ¶ Quero p̄imo vtruz
dēat dari libell⁹ in iſta p̄ima miſſione ex p̃ decreto. Spe.in
ti.de p̄imo ꝛ ſcōo decreto.§.ij.in p̄inc.ꝛ.i.ti.i.de eo q̃ mit.in
poſ.cā rei ſer.vī dicere q̃ ſic.q̃ deī libell⁹ nou⁹.ſed neſcio.l.in
mundo q̃ velit:nec q̃ ꝓbet.īmo credo q̃ libell⁹ nō debet da/
ri.q̃ miſſio in poſſeſſionē ex p̃ decreto fit ex officio iudicis in
terpoſito parte nō citata Ampli⁹ videī q̃ nō dēat dari libel
lus.facit ad hoc q̃ō no.in.l.ij.§.dies.s̃.q̃s oꝛ.in bo.poſ.ſer.ꝛ
l.ſi ſeruus.s̃.de bo.poſ.ꝛ hoc īnuunt exp̄ſſe iura allegata in
§.ſi vero.in coꝛ.de exhi.re.ꝛ.l.p̃ūti.§.cū aūt.ꝛ.l. cōſentaneū.
C.quō ꝛ qñ iudex.q̃ nō deī nou⁹ libell⁹:ſed mittiī in poſſeſ/
ſionem. ¶ Sc̃o q̃ro q̃liter fiet iſta miſſio:an ītrabit ſua au
ctoꝛitate:an dz mitti p̄ iudicē.ꝛ dic q̃ p̄ executoꝛē.vt.l.is cui.
§.iuſſus.el.i.s̃.vt in poſ.lega.ſed ſi daret iudex licentiā parti
q̃ intraret ſua auctoꝛitate bñ valeret ꝛ poſſet facere.vt.l.do
tis.C.ſol.ma.ꝛ.C.nemi.li.ſine iudic∫ aucte ſig.impo.ꝛc̃.in ru/
bro ꝛ nigro.ꝛ fm hoc erit nunci⁹ in re ſua.q̃ō p̄ōt eſſe. vt.j. ō
fur.l.eū qui.§.ſi epl'a.ꝛ hoc tenet Ja.de are.in.l.i.§.nūciatio
s̃.ti.i.ꝛ tene mēti.tñ caueat pars q̃ nō intret ſine executione
vel ſine auctoꝛitate iudicis.q̃ perderet ius ſuū.vt.l.miles.§.
q̃ iudici.j.de re iudi. ¶ Pone q̃ ipſe met poſſidet vel in cōmo/
dato habeat. vel aliter tenebat ꝛ poſſidebat q̃liī fiet.ꝛtunc
p̄imū decretū nō interponiī mittendo te.ſed dicit pmitto te
poſſidere:ꝛ q̃ nō turberis.vt.l.ſi ꝓprietari⁹.§.i.j.e.ꝛ ibi ē ca
ſus q̃ retineaī:ꝛ mittiī in poſſeſſionē. Sequiī in gl.lz.aliter
olim:aliter hodie.tñ in cā dāni infecti nihil eſt īmutatū.q̃ fit
miſſio re ipſa.hodie,etiā ſicut olim. Idē in oībus caſibus et
realib⁹ actionib⁹ vbi in re petita fiebat:ꝛ ita hodie. vt.s̃.e.l.
p̄toꝛ.§.eius.ꝛ.s̃.p̄.§.er hoc edicto.ꝛ.l.i.s̃.e.ꝛ.l.fulcini⁹.§. itē
videam⁹.j.er qui.cau.in poſ.ea.ſed eſt īmutatū in perſonali
actione.vñ hodie ꝓ menſura debiti declarati. vt in auī.ei q̃.
C.de auc.tu.ꝛ in coꝛpoꝛe vñ ſumiī.in.§.ſi x̃o.in coꝛ.de erbi.
¶ Sequiī ī gl.fit miſſio vt tedio affect⁹ ꝛc̃.fiet etiā p̄opter
al iud.vt videbitis.j. ¶ Quero vtrū miſſus poſſit reū ꝯ poſ
ſeſſione eīcere.dic vt.j.e.l.§.ſi q̃s aūt.ꝛ vide q̃ō dicā.j.de bo.
auc.iu.poſ.l. invenditōe .§.i. ¶ Quero vt rū poſtq̃ eſt cōtu
max perēptoꝛie:an debet citari iterū ad audiendū interpoſi/
tionē p̄imi decreti.ꝛ certe nō.q̃ in pemptoꝛio debet dici cō/
pareas in tali termino:ꝛ pemptoꝛie.al⁹ ꝓcedeī ꝯ te nō ob/
ſtante tua cōtumacia.vt.l.ad pemptoꝛiū.cū ſe.s̃.de iudi. ꝛ ex̄
de offi.dele.c.cōſuluit.puto q̃ eoipſo q̃ dicit perēptoꝛie hoc
inꝛoꝛtet.vt colligiī ex.l.ꝛſentaneū.C.quō ꝛ qñ iu. ¶ Que
ro vtrū p̄imū decretū debet interponi ipſa die perēptoꝛij
vel alia die.exp̄ſſum eſt ex̄ de offi.dele.c.cōſuluit.vbi in vlti/
ma die perēptoꝛie pōt interponi:vel de eq̃tate pōt in aliam
diē expectari.p̄ hoc facit.s̃.de iudi.l.ꝛ poſt edictū. cum gl.ij.
ibi poſt pemptoꝛiū iterū expectaī.ſed ꝯ vī caſus.ī.q̃ō vi aut
clam.l.ſi. So.vt ibi dicā. ¶ Quero q̃liter ad ſcōm decretū
pueniaī. Glo.que eſt h̃ dicit ad ſcōm decretū debet iterū ci/
tari.vt in auī.iubem⁹.C.de iudi.illa modicū facit. ſed h̃ glo.
bene dicit,pbaī.s̃.e.l.iij.§.ſi forte.nā interponiī cū cauſe co
gnitione.vt ibi.ſed cā cognita intelligiī p̄ſente parte vel cita
ta.vt.l.in cāe.§.cā.s̃.de mino.ergo dz citari.ꝛ ꝓ hoc.l.iij.ī fi.
j.de acq̃.poſ. ¶ Procedo dicit glo.ſi nō venit ꝛc̃.q̃ro vtruz
dēat p̄conizari vt vicini ſciant.hoc dicā in.l.hoc aūt. ꝛ.l.ij.j.
er qui.cau.in poſ.ea. Itē glo.dicit h̃ q̃ debet nūciari domi.
glo.vī male dicere.q̃ ſcōm decretū debet iterponi ꝯ latitan
tē.vt.l.fulcini⁹.§.i.ꝛ.§.q̃d ſit latitare.j.er qui.cau. in poſſ.ea.
ſed ſi nunciaī domi nō latitat.in ꝯrium facit.j.e.l.§.ſi forte.vbi
ꝯ abſentē reipublice cā pueniī ad ſcōm decretū. dico q̃ quā
do q̃s cōueniī actione ꝑſonali ꝓprie in ſua ꝑſona reſidente:
tūc requiriī latitatio.ita loquitur.l.fulcini⁹.ſed qñ nō actio/
ne reſidente in ſua ꝑſona:ſed vicio rei ſue.vt in cā dāni īfecti
ꝛ nora.tūc nō req̃ritur latitatio.vt.§.lz ſi forte.j.e.ꝛ ſi ex nor.
cā aga.l.ij.ita debet intelligi.j.de p̄iui.credi.l.impatoꝛ.cum
ibi no.ꝛ ſic tenet Ja.de are.ꝛ Ly.ī.l.ignoꝛare.C.de reſti.mi.
¶ Modo ad ꝓpoſitū citatio iſta ad domū cā dāni īfecti ꝛ no
rali pōt fieri vt pueniaī ad ſcōm decretū:cū latitatio nō req̃
ritur in alijs actionib⁹ ꝑſonalib⁹.vbi latitatio req̃ritur non
ſufficit ad domū:niſi ſemel fuiſſet in iudicio.vel ſi ſemel fuiſſz
ꝑſonaliter citat⁹:vel aliter ei notificatū:ita q̃ ꝑſumaī cū lati
tare.ita no.in.l.fulcini⁹.§.q̃d ſit latitare.ꝛ ꝓ Dy.in.c.ꝓ poſ/
ſeſſoꝛe.ex̄ de reg.iur.li.vi.ꝛ ꝓ Jnno.in.c.pe.al⁹ ſi.ex̄ de eo q̃
mit.in poſ.cā rei ſer. Sed an oīs ſciens ꝛ cōtinens videī la/
titare.dicā in.d.§.q̃d ſit latitare. In caſu tñ et ꝯ latitātē nō
interponiī ſcōm decretū.ſed daī curatoꝛ bonis.vt.s̃.de cur.
furio.l.curatoꝛi. ¶ Procedo vlteri⁹ vides q̃ ad hoc vt pue
niatur ad ſcōm decretū requiriī latitatio.quero vtrū dēat la
titare q̃s tpe p̄imi ꝛ ſcōi decreti.an ſufficiat tpe ſcōi. lz tēpo/
re p̄imi nō latitauerit.tu habes glo.q̃ vtroq̃ tpe.no.in.l.
ait p̄toꝛ.§.ſi.in glo.parua.ſup̄ verbo latitat.s̃.er qui.ca.ma.
Jſtud idē tenet Ja.de are.in.l.fulcini⁹.§.ij.er qui.cau.ī poſ.
ea.ꝛ ibi vī ter. Nō credo q̃ dicat verū.q̃ ꝛē ꝯ ter.l.ignoꝛare
C.de re mili.ꝛ.j.er qui.cau.in poſ.ea.l.antepe.ꝛ ibi no. Ad.l.
fulcinius.§.ij.rñdeo vt ibi dicā. ¶ Quero q̃d ꝯ vniuerſit.ē

an posset ꝓcedi ad scōm decretū.casus est in.l.i.in fi.ff.qō cu iuscz vniuer.no.z notabilis ter.est. ¶Quid de furioso. dic vt in.l.fulcin⁹.§.adeo.j.qui.ex cau.i pos.ea. ¶Quid ō pu pillo z minore.dic vt in.l.nō ampli⁹.z.l.si minor.j. ō bo.auc. iudi.pos. ¶Sed qd fiet si ille ꝫ quē fiet missio nō latitat.rñ deo dabit curator bonis ꝫ quē agit via ordinaria.vt.l.ab ho stibus.in ꝓin.ff.ex qui.cau.ma.z.l.in pos.§.i.z fi.j.ex q.cau.i pos.ea.vl si sit gue es alienū dabit cura.q bona stati vēdet z satisfaciet.vt.l.i.z.ij.j.ō cur.bo.dā.z ex q.ca.i pos.e.l.fulcin⁹. §.adeo.z.l.si diu.z ibi no. ¶Procedo vlteri⁹ dic gl. z si veniat restituat expēsas z dāna aduersario: z recipiat possessiōz ifra quantū tps admittit ad veniēdū. Hā fuit opi.io.gl.decreto rū q infra annū tm:etiā in psonalib⁹ admittit ad recuperan daz possessionē in realib⁹ nō est dubiū qō est verū. Ista opi. no.glo.in.c.qm frequēter.ex vt lit.nō cōtes.circa fi.z in.c.con tingit.ex de do.z cōtu.z ista videt tenere Ja.de are.in.l.euz qui.j.de ꝓiui.cre.z dicit ipse de hoc in ter.in.l.si qs emptōis §.sed z si qs.C.de pscrip.xxx.an.vbi dicit ad similitudinē zc. post annū nō audit nisi ꝓbet indebitū esse: put in reali: post annū nō admittit nisi de ꝓprietate.glo.tetigit in aut.de ex hibē.z intro.reis.§.si vero.etiā cōiter oēs tenēt ꝓtiaz q per curatorē audiat anteq interponat scōm decretū.vt.l.ꝓsen taneū.C.quō z qm iudex.z.l.pperandū.§.finaūt.C.de iudi.z l.ij.in fi.vbi in rē actio.vbi dicit infra.xxx.annos. sed ꝓcede ret istud de.xxx.annis.fm opi.gl.q iuri offerēdi pscribit spa cio.xxx.an.vt.l.cū notissimi.sed fm opi.illoꝝ q dicunt q iuri nō pscribit qō ppetuo posset recupare. Dicit gl.recupet zc. Ista glo.dicit z tex.vī dicere in.l.si pupill⁹.in fi.j. de ꝓiuil. cre.z in aut.ei q.z in corpore vī sumit. nōne ista glo.est ꝫ.j. e.l.§.si quis dāni.al's est in.§.si qs in possessiōz dāni. z.§.se. vbi nō recupat nisi caueat.mō si tu es parat⁹ defendere:non admitteris nisi caueas.z sic nō sufficit expēsas restituere: z sic in debito debes id qō petit etiā debitori soluere:nō solū suf ficit expensas restituere.tex.est.ff.fami.her.l. his cōsequēter §.fi.de pigno.l.si fund⁹.§.i.z.j.p here.l.ij.in ꝓin.z.l.cū q.j.ō ꝓiui.cre.z ibi est tex.vī glo.ista z tex.in aut.ei qui.z tex.i cor pore videt male dicere. Ja.de are.istud ꝓtigit in aut.ei q.z pessime soluit.z dicit debeat soluere debitū: verū ē post annū nisi ꝓbaret indebitū: vt mō dixi.sed illa nō tenet: z de ea nō curo. Do alia so.aut est facta ꝫ dolosum latitantez:et nō recuperat nisi integre satisfaciat.vt.l.eū q. Aut ꝫ nō lati tantē:z tūc refectis expensis recupat.vt in aut.ei qui.sz ista ē ꝫ aut.ei q.z in corpore vī sumit.vbi exp̄sse loq̄tur in missiōe facta ꝫ latitantē.z sic est falsa.z ego dico in.l.si pecunie.in fi. vt in pos.le.tex.soluit hāc ꝓtietatē:z dicit. Aut missio in pos. est facta.qz nō defensus.z tūc te veniente ad defendendū re cuperas possessionē refect expensis. Si vo missio est fcā qz nō soluisti:z tūc oportet q tu soluas.al's nō recupabis. Itē si facta est missio qz nō cauisti:nō recupabis nisi caueas. vt j.e.l.§.si is q dāni.z.§.se.z p hac determinatione videt etiaz casus de ver.sig.c.ex parte.el.i.z fm hanc distinctionē debēt intelligi dicta iura. Ad.l.eū q. que vī ponere illā distinctōez aut latitabat aut nō.dic vt ibi dicā. Sed pone q venit z nō restituit expensas:z vult impedire scōm decretū:z dicere q nō debet interponi necvī soluere expensas:nec defendere dicit Spe.q dz dari libell⁹ in quo cōtineat q debet interponi se cundū decretū z cōtestari lis.z hoc est in tractatu de primo z scō decreto.§.i.ñ.porro. Credo q illud nō sit verū.z iō rof. in tractatu suo dicit q si iste venit interrogabit: vis tu restitu ere expensas z defendere audiet si non ꝓcederet postea ad scōm decretū sine nouo libello.z hoc credo verū p tradita in aut.ei q.vbi nō debet audiri nisi refectis expēsis. g fm spec. audiret nō refectis expēsis.vt.l.cū ꝓponas.C.de bo.auc.iu di.pos.z colligit in.c.i.extra de eo q mit.in poss.cā rei ser. fm vnā lec. Imo.nā scōm decretū nō est nou⁹ z sepatus ꝓcesz sus a primo,sz totū est vnū.z primū decretū est ordo pueniē di ad scōm.vt.l.cū vnus.j.de bo.auc.iudi.pos. Dicit glo.vl terius z si nō venit interponet scōm decretū. ¶Quero an adhibeat aliq cause cognitio.glo.in.l.fulcin⁹.§.z cū hoc. di cit z bene q sic.q ꝓcesserint ea q ꝓcedere debēt:z q de de bito cōstet summatim.vt ibi dicā.z a scōo decreto pōt appella ri.qz parat plenū ꝓiudiciū.vt dicā.j.e.l.§.sz si forte. ¶Que ro iuxta istud an de nouo debeo introduci in possessionē.gl.q est insti.de offi.iudi.§.fi.z eā allegat Dy.videt dicere q sic. Dy.determinat ꝓrium q factū iudicis z partis equiparant vt.l.si ob cām.C.de euic.z si in cām iudi.pig.l.i.sz video q ps nō habet necesse inducere in possessionē eū q est:qñ vult trās ferre dñium.vt.l.q rone.§.interdū.j.de acq.re.do.z insti.ō re. diui.§.interdū.ad glo.insti.de offi.iudi. Rñ.q istud est ver ī qñ ante nō erat in possessione.z credo dy.verū dicere,tu hā bes casum.ff.e.l.q uis.in fi.cōiuncta.l.si ꝓprietari⁹.j.e.z.l.p tor.§.eū cui.vbi iubet possidere nō imittit. ¶Sed pone q vnus est missus in possessionē in vna re ex primo decreto:an scōm decretū poterat interponi in alia re. z videt casus in.l. q uis.j.de bo.auc.iu.pos. Ja.bu.disputauit hāc.q.quaz mō nō recito.dicā in.l.q uis. ¶Procedo vlteri⁹ z qro infra qn tū tps debet interponi scōm decretū.z dic q arbitrio iudic glo.est in.l.cū ꝓponas.C.de bo.auc.iudi.pos. Et vide gl.ibi sed ifra qō tps.z lege vsqz ibi.quo iure.z hoc tenet dy. z alij Inno.in.c.dilecto.ante fi.ex dever.sig.videt dicere q melius est interponi post annū.vt colligit in.c.qm frequēter.vt li.nō cōtes.sed puto veri⁹ esse iudicis arbitrio.vt.l.in ven.§.de tpe j.de bo.auc.iudi.pos. ¶Sed quo inre poterit interponi.q dam dicūt iure actionis:z quidā officio iudicis. z bene. vt.l. i.de iurisdi.om.iudi.quā glo.allegat.z adiunge.ff.e.l.ꝓtor.z glo.dicit verū.sed dubito multū an istud sit officiū iudic no bile:an mercēnariū.glo.videt dicere q iudicis officiū nobile z qz dicit glo.loco deficientis actionis dat.dicit gl. Pe.idē tenet.z Cy.refert in.l.cū ꝓponas.C.de bo.auc.iudi.pos.ego licet al's dubitauerim:in hoc tm me teneo cū gl.p.l.iubere ca uere.z.l.ea q.§.magistrat⁹.j.ad muni.vbi ptz q est mixti ipe rij.z sic expedit officio iudicis nobili.vt no.in.l.nec quicq.§. vbi decretū.z dixi.ff.e.l.iij.§.duas. ¶Querit etiā gl.in q bus actionib⁹ interponat scōm decretū.sed debet primo in terrogare glo.in quib⁹ actionib⁹ primū interponat. Glo.di cit do regulā in oibus actionib⁹ petitionib⁹ z psecutionib⁹ pōt interponi primū decretū:nisi vbi natura rei petite repu gnat.hoc mō dicas in oibus actōnib⁹.s.psonalib⁹.j.ex qui. cau.in pos.ea.l.i.C.de ꝓto.pi.l.ij.in fi.petitionib⁹ dico vt cōp hendat actionē in rē z mixtā.vt.l.fulcin⁹.§.itē videam⁹.et.§ se.z seq. ¶Quare dico psecutionib⁹ vt cōphendā officiū iu dicis.vt per totū ti.vt in pos.leg.ff.z.C. Dico nisi vbi natura rei repugnet.hoc dico. qz adiui hereditatē peto restitui ī tegrū:q liter pōt fieri missio. Rñ.vt liberes me a tali debito. quō pōt fieri missio in primo decreto non video. z ideo vt in istis adhibet plene cāe cognitio absente pte ꝓfertur diffini tiua.z si illā velles tenere:forte nō male diceres:sed paratur plenū ꝓiudiciū. ꝫ est casus si aut.si oēs.C.si vt se ab here.ab stī.z qō ibi no.doc.z de asser.tol.l.i.§.fi.z melius in.l. si vero §.subuentū.z.l.neq infantes.j.de fideic̄o.li.z ꝓbat in actio. fini.regun. Peto vt inter me z te ponant termini nō venis. q̄d fiet.credo q parte absente iudex pōt facere interponi ter minos.z hic est casus.C.fini.regun.l.iij.in fi.si glo.nō viola ret illā lām. ¶Quero in quib⁹ casib⁹ interponit scōm de cretū.z vna est glo.in.l.iubere cauere.q in cautione dāni in fecti tm.sed male dicit p.l.ediū.§.de pecu.q̄dam antiqui.vt.j hac ea.gl.pz ibi.alij dicūt zc.q fiebat tm in duob⁹ casibus. s.in cā noxali z dāni infecti. Istud nō approbat z bn. qz ī oī bus actionib⁹ psonalib⁹ pōt interponi scōm decretū.vt.l.p perandū.§.finaūt.C.de iudi.z.C.de bo.auc.iudi.pos.l.cuz ꝓ ponas.z.l.fulcin⁹.§.i.et qui.cau.in poss.ea.tū illi antiq fue runt moti forte.qz in illis duob⁹ casibus solū interponit se cundū decretū ad iudicandū rē petitoꝝ:nō attento plus vel minus valeat.in alijs vero scōm decretū interponit de ven dendo vel dando in solutū p mensura debiti.teneas gl. que dicit q in oibus actionib⁹ de mūdo psonalib⁹ pōt interpo ni scōm decretū.fallit in cā legatoruz z in possessore ventris noie.z vide glo.ibi.fallit vt in pos.leg.zc.aduerte in.l.is cui. quā allegat glo. dicit q aliter fit missio ex scōo decreto. sed an debeat interponi in oibus casib⁹ scōm decretuz: do regu

lam ꝙ pōt in oībus casibus interponi in quib⁹ per primum nō est plene cōsultū.p.l.is cui.vt in posse.qz si peto cautiōez noie legatorū missio in possessionē habet vim cautionis.no. j.e.l.§.si qs.ꝛ.l.si de bonis.§.de pupillo.s.ad car.g̃ non itur ad secundū.qz habet istud qō vult. ſz qñ peterent legata actione ex testamēto esset idē qō in alijs creditorib⁹. idez dico vbicūqz est p primū plene cōsultuz.vt in casib⁹ quos.s.dixi. pone etiā in actione ad exhibendū qñ p primū est cōsultū:nō ꝓueniꝛ ad scōm. ¶ Iuxta p̄dicta quero q̄d si fuit interpositū primū decretū.qz nō cauebat:ꝛ debitū est purū vel purificatū:an ex vigore illi⁹ primi decreti posset ꝓueniri ad secūdū q̄dam dicūt ꝙ sic.p glo.d.l.is cui.ꝛ ita sentit Dy.ꝛ ego idez est casus.j.de priui.cre.l.si creditores. ¶ Itē dicit gl.fallit in possessiōe q̄ datur noie vētris.glo.dicit bñ in se.ꝛ no. bñ. qz materia nr̄a loquiꝛ de missione in possessionē ɔ cōtumacem. ibi nō sic. ¶ Procedo vlteri⁹ querit gl.vtrū in actiōe ex empto īterponaꝛ scōm decretum.ꝛ recita glo.vt iacet. ¶ Declaro istā glo.qñqz actione ex empto agiꝛ ad interesse:tūc diceret bene glo. ¶ Ñqz agiꝛ ad rē ipsam tradendā:ꝛ tūc qñqz ē missio facta nō in rē venditā:sed in aliā.ꝛ tūc fit ꝺēnatio ad interesse.vt.l.i.s.de act.emp.ꝛ tūc glo.nō haberet dubiuz. qñqz fit missio in rē vēditā.ꝛ tūc aut res q̄ cōsistit in genere: tūc vēditor teneꝛ facere emptorē dñm rei:sicut emptor vēditorez dñm de p̄cio.vt.l.iul.§.ex empto.s.de act.emp.ꝛ p id qō dicit Rog.in.l.si dom⁹.§.de euictione.s.de le.i.ꝛ de le.iij.l.q̄ cōcubinā.§.si heres.vbi relicta re in genere teneꝛ facere dominū:ꝛ ita h̄.qz nō ex natura emptiōis ꝛ venditōis: ſz ex natura rei debet fieri dñs.ꝛ tūc īterponiꝛ scōm decretuz. qz per primū nō est sibi cōsultū. ¶ Ñqz est venditio in spē:ꝛ tūc in re ipsa īterponiꝛ scōm decretū.qz si est dñs vēditor:teneꝛ facere dñm emptorē.vt.l.ex empto.in prin. ꝺ ac.emp.si nō est dominꝰ parat cāz p̄scribēdi.vt.d.l.ex ēpto.ꝛ.l.clauib⁹.ꝛ sic ē necesse ꝙ īterponaꝛ scōm decretū:cū p primū nō fit cōsultū. vt in isto.§.iul. ¶ Quero q̄s est effectus primi decreti.licet gl. primo dixerit de effectu scōi.ꝛ gl.dicit ꝙ effect⁹ primi decreti nihil aliud facit nisi in detētationē q̄ est missus.ꝛ vide glo.ibi effectus primi decreti ꝛc.circa fi.glo. ¶ Dic tu qñqz effect⁹ expressus quē verbū sonat.ꝛ tūc iste fit m̄tis modis. primo mō iubendo vt caueaꝛ.vt.l.si pr⁹.s.ti.i. ¶ Ñqz iubendo aliquē mitti in possessionē.vt p totū ti. ¶ Ñqz plus dicaꝛ in decreto ſ.ꝙ fructus lucreꝛ.vt.l.fulcini⁹.in fi. ¶ Ñqz habet vim secundi primū decretuz allegaui tibi plures.ll.s.allegaui.l. quotiens.§.ptor.s.de nox.cū si.ꝛ.l.inter quos.§. si dom⁹.j.e. ¶ Habet etiā quintū effectū qñ iubet tenere possessionē quaz habz.vt.l.si ꝓprietari⁹.j.e. ¶ Ñqz iubet haberi loco pig. vt in hoc capto.vt no.C.de p̄to.pig.l.i. ¶ Quidā sunt alij effectus cōsecuturi. ¶ Nā si primū decretū interponiꝛ primo mō. dic vt.l.si prius.si scōo mō mittendo aduersariū in possessionē:ꝛ tunc habet effectū ꝙ ɔstituiꝛ p̄toriū pignus.vt.l.i.C.de p̄to.pig.hoc tū est verū missione secuta.vt.l.nō est mirū.s.ꝺ pig.act. ¶ Sed circa hoc dubitaꝛ quō in actiōe reali si res est mea:ɔstitueretꝛ pign⁹ p̄toriū:qñ nihil est īobligatū.s.l.ne qz pign⁹.de reg.iur. ¶ Nā.qñ res est mea non simpliciter: ſz revocabiliter.ꝛ tunc illo respectu quo pōt revocari est mihi obligata.vt.l.ex sertante.§.latin⁹.j.de exce.rei.iu.ꝛ Cy.C.si antiqu⁹ debi.l.i.ꝛ.C.de his q̄ in pri.cre.l.i. vñ cū talis possessio possit revocari infra primū annū restituꝛ expensis erit obligata sibi ꝓ expensis. Itē dubiū est qñ agiꝛ officio iudicꝭ cū nihil sit obligatū:qualiter cōstitueretꝛ pignus p̄toriū.ꝛ dicit ꝙ est futurū in obligatione cū itur ad iudicē.vt.j.e.l. elegāter §.sequiꝛ.ꝛ.§.se.ꝛ.§.si iam meruit. ¶ Preterea etiā ei qō debeꝛ officio iudicis pōt accedere fideiusso:.vt.j.de solu.l.cū quis. §.si q̄s ꝓ eo.ꝛ.j.de fideiuss.l.i.eadē rōne pignus. ¶ Quero vtrū missus ex primo decreto hēat possessionē. Glo.dicit ꝙ nō.sed solū detentationē:qō est verū in psonali.in reali dicvt l.si quis emptionis.§.sed si q̄s.ꝛ dicā.j.de acq̄.pos.l.iij.§.fi. ¶ Quero vtrū missus ex primo decreto facit fructus suos. ꝛ glo.tangit.ꝛ vide ibi nec lucraꝛ fruct⁹ ꝛc. Fallit in duobus casibus. Ja.de are.addit tertiū.vt.l.sed ꝛ si is.§.an aūt.s.ꝺ car.edic.sed casus quē ponit glo.in carbo.ꝛ noie ventris.et Ja.de are.dicit ꝙ nō est ꝓprie primū decretū qō interponi⁹ tur ꝓpter cōtumaciā.vt h̄ sumiꝛ.q̄d dicem⁹.tu habes glo.in auꝛ.de exhi.§.si vero.vñ sumiꝛ auꝛ.ei qui.qō de cōsuetudie lucraꝛ.sed illa cōsuetudo nō est bona.qz ɔ ius diuinū in fraudem vsurarū. Dic g̃ ꝙ in sortē cōputat.vt.l.is cui.§. q̄ri pōt vt in posse. ¶ Quero q̄d in realib⁹ vtrū lucraꝛ fruct⁹. Glo. dicit ꝛ vide eā ibi in realib⁹ actionib⁹ ꝛc.vsqz ad fi.dicit ne bene ista gl.in realib⁹. ¶ Ñqz iudex exp̄ssit: ꝛ tūc ñ est dubiū ꝙ lucreꝛ.vt.l.fulcini⁹.in fi.aut nō exp̄ssit: ꝛ post annū lucraꝛ.qz est verus possessor.ante nō lucraꝛ.vt.l.si q̄s emptionis.§.pe. C.de p̄scrip.xxx.an. ¶ Quero vtrū primū decretū habeat effectū vt ex eo possit ꝓueniri ad scōm. Rñ.vbi p primū non est plene consultū hz vim vt posset peruenīri ad scōm.ꝛ vide glo.ibi:sed nunq̄d in realib⁹.vsqz ibi:ꝛ verba pretoris ꝛc.an istud sit verū qō dicit glo.ꝛ dicit vez si p primū erat mihi satis cōsultū.iō nō bene dicit.qz ago reiven.ꝛ peto ꝓnūciare me dñm.vt.l.pōpo.§.si is.de ꝓcur.ꝛ.l.ex diuerso.s.de reiuē. hz g̃ habeā possessionē:tū ad declarandū me dñm vt sic de cetero nō audiaꝛ de ꝓprietate:nō sufficit missio ex p̄ decreto cū cursu anni.vñ credo ꝙ interponaꝛ scōm. ¶ Quicqd oēs dicūt teneo me cuz Dy.qz aut res desijt extare dolo malo:ꝛ teneꝛ ad quantitatē.vt in alijs psonalib⁹. ¶ Aut res extat:ꝛ fit missio ex primo decreto.ꝛ postea ex scōo decreto statueꝛ certum tēp⁹ infra qō agaꝛ:postea nō audiaꝛ:ꝛ erit scōm.vt.l. a quo fund⁹.j.e.statim dicā. ¶ Quid in hypothecis.dicā in.l.iij.in fi. j.de acq̄.pos.vbi glo.ꝛ dy.tangit. ¶ Quero quis est effect⁹ scōi decreti.ꝛ vide glo.ibi.est aūt effectus scōi decreti. q̄dam est effect⁹ qō verbū sonat:ꝛ q̄dam est cōsecutiu⁹ eius qō verbū sonat:vt statuaꝛ tps infra qō audiaꝛ de ꝓprietate. ꝛ tūc nō audieꝛ vlteri⁹.vt.l.si ex ea.C.q̄ accu.nō pos.ꝛ.l.ticia.j.C. de accu.ꝛ p Dy.in.c.indultū.ꝺ re.iur.li.vi.ꝛ p.l.diffamari.ꝺ inge. ma. ¶ Ñqz scōm decretū sonat possideat.ꝛ tunc erit do minus.vel p̄scribit sm ꝙ dicit gl.ꝛ de cetero suos faciet fructus. Elnū tñ aduerte.qñqz verbū sonat istud iubeo ꝙ vēdatur.vt.l.fulcini⁹.§.i.ꝛ.l.cū ꝓponas.C.de bo.auct.iudi.pos.ꝛ tunc erit clarus effect⁹ cōsecutiuus.qz habebit emptorez obligatū:cū eius sunt vēdita bona.vt.l.si ob cām.C.de euic.qñ ꝙ adijciꝛ do tibi creditori in solutū:tūc efficiꝛ dñs ꝛ rediens audieꝛ infra bienniū volens soluere debitū.vt.C.de iure do. impe.l.ij.ꝛ.j.e.§.postea aūt. per Ja.de are.ꝛ gl. qñqz verbū sonat deneget alteri petitio dominij.ꝛ est idem qñ iussus est possidere.vt.l.q̄is.s.e.qñqz alio mō interponiꝛ.vt dicā.j.e. l.§.si de vectigalib⁹. ¶ Non sunt alia dicenda.ꝛ p̄dicta in hac materia dixi ꝓut putaui forez vtilia ꝛ necessaria. Cetera circa primū ꝛ scōz decretū in iurib⁹ incorporalib⁹ dixi in.l.si pr⁹.s eo. Itē in actꝭ.famil.her.ꝛ cōi diui.dicā q̄.ex cau.in pos.ea.l. apud iul.multa alia verba circa p̄dicta potes videre in speculo.ꝛ in alijs summis practice.

Si ante hoc decre. Si ꝓ plurib⁹ eodez tpe scōm decretū interponiꝛ quilibet ꝓ rata dāni admittiꝛ:si ꝓ vno primo ille dñi loco habeaꝛ.sed ex primo decreto oēs mittunꝛ in totū:si ptes faciunt p cōcursum. hoc dic cū.§.seq. Expone lr̄am ibi equaliter.i.simul vt deinde tet equalitatē possessorū nō portionū. Jac.de are.ꝛ Oldr. ¶ Op.ꝛ videꝛ ꝙ prius deat esse in possessione cū scōo.vt j.e.l.§.siue aūt.ꝛ.§.si plures. Sol.ibi loquiꝛ in primo decreto.hic in scōo. ¶ Op.qz hic dicit contigerit ꝛc.de.l. p̄tor.§. hoc edicto.s.e. Sol.dicit glo.debet sumi cōtigerit in futuro. ¶ Itē op.de.l.vlt.C.de bo.auc.iudi.pos.istud bene poterit interponi ꝓ p̄terito:hic nō. Itē ꝛ alias interponiꝛ p futuro vt.l.in pos.j.q̄.ex cau.in pos.e.ꝛ vbicūqz petiꝛ cautio etiā ꝓ legato cōditionali in ti.vt le.no.ca. ¶ Op.qz duo nō possūt insolidū possidere.vt.l.si duo.j.de p̄ca. Sol.vt in glo.ꝛ h̄ dicitur ꝙ faciūt ptes p cōcursum.q̄ insolidum non possident. ¶ Quero dicit h̄ equaliter q̄liter debet intelligi equaliter ꝛ quidā sunt q̄ credunt ꝙ ex scōo decreto equaliter mittunt ī.partibus equalib⁹. Nō est verū.dic vt gl.tenet.ꝛ habes q̄ tuor existis.§. Ñqz plres mittunt simul ex scōo decreto:ꝛ tc ꝓ rata dāni.qñqz plures mittūt sepatim:tunc scōs missus ē domin⁹.vt hic.ij.nā.qñqz simul plres mittūt ex primo decre

to ⁊ tunc equaliter videant̃ missi. qñq; separatim sunt missi. vt.§.sed si plures.s̃.e.⁊ sic expone equaliter.i.p rata fraudi glo.vel eq̃liter.i.eo tpe.fm Ja.de are.vt dixi.Et p hoc susti nebã testes q̃dam deposuerũt filiũ institutũ in maiori parte. filiã in minori. Alij dixerunt eos institutos equaliter reduce bã ad pcordiã. equaliter.i.eodẽ tpe.sed diuersis portionib⁹ ⁊ vt hic:lz de ppria significatione aliud sit.vt.l. interduz.de here.instit.facit de testi.c.cũ tu.⁊ dicam in.l.insulã.§.i.so. ma.

Sed si quis eorũ. ¶Opp.de.l.uij.§.fi.s̃.cõi diui. gat.hic vtile dat. Vel põt dici q̃ hic qñ fuit interpositũ secundũ decretũ quo casu ,ppter sumptũ factũ. qñq; scõm decretũ sic interpositũ nõ datur directũ:sed vtile.ibi vero loquitur qñ scõm decretũ non erat interpositum.

Si quis autẽ in possessione Per missionẽ ex primo decreto ille ꝓtra quẽ facta est missio nõ cõpellit̃ de possessione discedere. Jo. hic loquit̃ regulariter:⁊ nõ bene.vt glo.dicit.tũ põt inde⁹ ex cã etiã ex primo decreto deijcere primũ possessorẽ. vt.s̃.eo.l. iij.§.si forte duretur.in fi.fm vnã lec.⁊ puto causam satis esse sufficiẽtẽ si dubitat ne ptes veniant ad arma.vt.l.eq̃ssimũ de vsufruc.idẽ hic qñ mittit̃ in possessionem rei imobilis. q̃d si mittit̃ in possessionẽ rei mobilis.⁊ dicũt q̃daz ꝙ fiet sequestratio.vt.s̃.q̃ satisda.cog.l.si fideiussor.in fi.vel fm Dy. dic aut ille q̃ in possessionẽ mittit̃ nõ est psona suspecta:⁊ tũc nõ deponit̃ ꝛz dar̃ creditori.vt.s̃.l.is cui.§.q̃ legatorz.x̃.in ceteris.s̃.vt in pos.le.aut est psona supecta:⁊ tũc deponet̃ apud aliũ.vt.l.si fideiussor.in fi.s̃.qui satisda.cog.

Non autẽ statim. ¶Quero q̃d velit dicere tex. ibi q̃ aut ⁊c.⁊ glo.dicit q̃ ista alternatiua resolui t̃ in copulatiuã.vt glo.sed hoc nõ põt esse verũ q̃ caderet inter duo icõpassibilia que nõ possunt simul esse q̃ longũ silentiũ ⁊ aliquãdiu qõ significat modicũ sunt contraria.sicut magnũ ⁊ paruũ.q̃liter ergo exponimus.⁊ Old. dicebat qñq; fit missio cõtra absentẽ:⁊ tũc expectar̃ p longũ tẽpus.⁊ sic loq̃tur in prima pte. qñq; fit missio cõtra pẽsentẽz ⁊ tunc paruũ tps spectar̃.vt in scõa pte. ¶Quero quantuz tps erit qõ debet spectari.⁊ quidaz dicũt q̃ per.x.annos.q̃ dicit̃ per longũ tps.quidã arbitrio iudicis.⁊ istud tenet glo. ar.l.i.de iur.deli.⁊ nõ intelligas ɔ pẽsentẽ in iudicio:sed pẽsentem in ciuitate.q̃ ɔ pẽsentẽ in iudicio si non cauet incõtinenti mittet̃ in possessionẽ ex scõo decreto.vt.l.q̃ alienũ.s̃.de interro.acti.⁊.l.is qui.s̃. de nox.⁊.j.e.l.inter quas.i.rñ. Habes ergo:aut est absens p longũ spaciũ.⁊ tũc per magnũ tẽpus ipectar̃.vt hic.i.rñ.aut est absens a iudicio:vt in ciuitate.⁊ tẽ incõtinenti fit missio.vt.l.is qui.s̃.de nox. ¶Quid si iudex hoc spaciũ nõ obseruabit.rñ.nihilomin⁹ valet ,pcessus.vt.j. pri.§.sed poterit rescindi p appellationẽ ,ppter breuitatẽ dilationis.vt ex̃ de dila.c.i.vel petet̃ restitutio si psona eẽt cui cõpeteret.vt.j.pri.§.vel habebit regressum cõtra iudicez ex quasi maleficio.

Sed si forte Ex cã dãni infecti etiã ɔ nõ latitantem ,p cedet̃ ad scõm decretũ saluo sibi iure resti. in integ.vl̃ aliter . missio in possessionẽ ex scõo decreto fcã cõtra absentẽ reipublice cã vel minorẽ valet.sed remedio restõnis in integ. retractar̃.h.d. ¶Op.scõm decretũ interpositũ ɔ nõ latitantẽ est nullũ ipso iure.vt.l. fulcini⁹.§.i.ex qui. cau.in pos.ea.⁊.l.impatores.j.de priuili.cre.⁊.l. ignorare.C. de resti.mi. Glo.nõ tangit.So.vera est ista.qñq; agit̃ ɔ obligatũ obligatione psonali:⁊ tũc req̃rit̃ latitatio.⁊ sic loquũtur ɔria.qñq; nõ agit̃ ex sua obligatione vel suo facto:sed p facto ipsi⁹ rei in qua debet fieri missio:⁊ tũc nõ requirit̃ latitatio.vt hic.⁊ hoc posuit Ly.in.l.ignorare.⁊ do. Ja. de are. hoc tenet:hoc teue menti.habetis vnã glo.q̃ iudex nõ dz festinare.⁊ hoc est verũ in scõo decreto.fallit in primo.⁊ hoc innuit glo.que incipit ex scõo decreto. ¶Itẽ not.dicit glo.q̃ quedã ,phibent̃ fieri que facta tñ tenẽt.hoc est verũ qñ.l.vltra nõ ,pcedit.vt.l.nõ dubiũ.C.de leg.⁊.c.que ɔ ius. extra ɔ reg.iur.li.vi. ¶Itẽ no.q̃ iudex ignorantẽ priuat possessiõe vt.j.de acq̃.pos.l.qui vniuersas.§.itẽ cũ ꝓtor. Querit̃ an eoipso q̃ fuit cõtumax videat̃ minor lesus. Rñ.in hac cã et notali nõ.q; põt esse q̃ eius interesset magis nõ defendi q̃ defendi.vt.l.si q̃s putans.in fi.cõi diui. vñ de hoc debet constare in cã restitutõis. In alijs vero causis si ex scõo decreto est facta venditio vel datio insolutũ debet doceri de gñi dãno.vt.s̃.de mino.l.si ex cã.in prin.⁊ no.j.de bo.auc.iudi.pos. l.si minor. Itẽ aduersus primũ decretum posset restitui.vt.l. minor si quasi cõtumax.s̃.de mino.⁊ ibi no.⁊ tunc eoipso q̃ cõtumax est lesus.q; nõ audit̃ nisi refectis expensis ⁊ etiã p stita satisdatiõe ⁊ diligẽs paterfa.hoc nõ feciss. ¶Quero an scõm decretũ sit diffinitiua snia. Dy.dicit q̃ nõ.p hũc.§. q; datur in absentẽ:nec requirit̃ cõtes.lit.qõ secus est in snia vt.l.illud.de tẽp.ap. Itẽ põt ferri ɔ minorẽ indefensuz.vt h. secus in snia.vt.l.cuz minores.C.si aduer.rẽ iudi.⁊.j.de re iudi.l.ɔ pupillũ.⁊ qõ ibi no. Sed an a scõo decreto posset appellari.videt̃ q̃ nõ.q; est snia interlocutoria. Dy.dicit ꝓtra q; absorbet ius part̃.g̃ põt appellare.vt.l.itra vtile.s̃. ꝺ mino.⁊.l.ante sniam.j.de ap.reci.melius facit.l.ait ꝓtor.§.permittit̃.de mino.⁊ dicã plene in.d.l.ante sniam.lz a primo decreto nõ põt appellari.q; ius partis nõ absorbz. fm Dy. qõ est verũ de iure nr̃o.secus de iure canonico. q; ab oi grauamine appellat̃.

Ubi autẽ quis. ¶Quero que est rõ q̃ in primo decreto nõ dejcit̃ dñs:in scõo sic. Rñ. q; in primo decreto q̃ mittit̃ in possessionẽ nõ possidet: lz est in possessione.ideo dñs nõ dejcit̃:q; vere possidet. sed ex secundo decreto nõ posset esse q̃ sint duo dñi insolidũ.ɔ dñs dejciet̃. ¶Op.s̃.e.§.sed si plures. so.vt in glo. ¶Querit glo.q̃d in alijs creditorib⁹.dic q̃ p rata.vt in glo.

Si qua sunt iura Quedaz iura cõpetũt dño fundi vt seruitutes.⁊ de his loquit̃ h fm pri mã gl. Quedã sunt iura q̃ cõpetunt alijs. vt ĩ vsufructuario emphiteote ⁊ silibus.⁊ sic intelligit̃ hic fm scõam glo.quelibet est bona.

Itẽ queritur. ¶Op.s̃.de nox.l.si noxale.So.vtri q̃ denegar̃ psecutio pignoris: lz nõ eodem mõ.⁊ rõ est.q; dicit glo.in.l.si noxale.pignus nudo consensu ꝓstituit̃:sed vsufructu⁹ nõ.q; req̃rit traditionẽ.vt.l.traditionib⁹.⁊ tñ iussus possidere ex scõo decreto est dñs. vt.s̃.e. §.iul̃.⁊.§.se. Rõ ergo est.q; vsufructu⁹ nõ est sepabilis a psona:nec ad aliũ põt transire nisi finiar̃.vt.§.finit̃.insti. de vsufru.cõmodũ g̃ vsufructu⁹ transit:nõ vsufructu⁹:sed pign⁹ est separabile a psona. ¶Quero q̃d si ɔ creditorez est missio fcã ex scõo decreto:amittit creditor possessionez:an possit agere ɔ debitorẽ.⁊ Dy.q̃ sic.vt.l.i.C.si aduer.cre. In ɔrium videt̃ q; qñ pignus pignori datur certiorato illo non posset solui. vt.l.nomẽ.C.q̃ res pig.obli.pos.⁊.l.i.s̃.si pig.pi.datũ sit. sed puto Dy.bene dicere in ista materia.q; scõm decretum dat ius in re.nõ ergo perdet actionẽ psonalẽ distinctã a re illa.et si tu dicis q̃d prodest sibi missio in pig. Dico q̃ possidet ,put ille q̃ possidet:neq; ab eo poterit creditor euicere p hypothecariam. Preterea.d.l.i.loq̃tur qñ pignus dar̃ pignori ex causa q̃ respicit ipsum debitorẽ.hic vero respicit ipsaz rẽ pignoratã:nõ psonã eius creditoris ɔ quẽ fit missio. hec g̃ erit forma scõi decreti ɔ creditorẽ. q; iudex denegabit sibi pignoris psecutionẽ.nõ ergo transfert in actorẽ.rõ q; istud est ius accessoriũ ad actionẽ psonalẽ.sed cum actio psonalis nec vere nec quo ad cõmodũ debeat in hũc actorẽ trãsire.ergo ⁊c. dicam pleni⁹.j.pri.§.

Si de vectigalibus. Cõtumacia eius q̃ funduz vectigalẽ habet nõ p̃iudicat dño quo ad scõm decretũ:sed ipsi⁹ dñi contumacia requirit̃.h.d. Diuidit̃ in duas ptes.primo qñ interpellat̃ q̃ habet fundũ vectigalẽ tñi.scõo qñ interpellat̃ dñs.scõa ibi. sed qõ in vectigali. ¶Op.⁊ videt̃ q̃ iste tex.sibi ɔdicat.⁊ huius cõtrarij timore glo.dat.iiij.solu.⁊ duas tenet.tu teneas vnã.⁊ prima est q̃ in prima pte fuit interpellat⁹ possessor.in scõa dñs. ⁊ ista est vera et eã teneatis.scõa sol.est q̃ res vectigalis est fisci.vt in prin.§.ideoq; nõ põt possideri ex scõo decreto.sec⁹ si alterius municipij.vt in fi. Sed istud nõ placz.q; fisc⁹ vtit̃

ture minoris.vt.l.tres.C.ex qui.cau.ma.sed cōtra minorē interponit scōm decretū ex hac cā.vt.s.e.§.sed si forte.ergo tē. tertia nō placet.qz nō etiā ꝺ priorē interponet scōm decretū statin. quarta nō placet.qz nō habet rōnē.dicit hic q si municipes nō interponūt cautionē p lōgū tps pscribit ꝺ.l.fi.C. de sac.sanc.ecc.Ja.de are.t do.Oldr.exponūt p longū tēpus acqri.i.p scōm decretū interpositū post longū tempus. i.post morā longo tpe ꝺctam.vt.s.§.nō aūt.t sic cessant oia ꝺria.Et si itelligis q pscribit tūc ob.ꝺriuz.t glo.rūdet q in castro vel villa hic loquit.t hec so.est bona.ista tene mēti. sz verior sol.est t plenior q loqtur ibi in re q est vere ciuitat'.h nō erat vere.qz tunc fuisset translatū dñium incōtinenti p secundū decretū.sed esse putabat.ideo tūc parat cām vsucapi. t sic in pupillo cuius res nō pōt vsucapi.t sic vendat rē aliena parat cām vsucapi.vt.l.ij.§.si a pupillo.j.p ēpto.C Opo.de.l.fi sponsus.§.si de vectigalib⁹.de publica.glo. dic q est spāle in dāno infecto sicut t illud.vt scienꝫ rē alienā pscribat.vt.l.generaliter.de nota.qō no.C Sed an hoc pcedat de iure canonico.Ber.q sic.de offi.ordi.c.pastoralis.sed auctoritas iudcis hoc facit hic t in notali.al's secus.j.p emp.l. q fundū.§.q bona.Alij dicūt q nō pōt pscribi a cōductore: ab alio sic.ista posset in se esse vera.p.l.male agit.C.de pscri. xxx.an.Tu dic q res nō erat ciuitatis.vt hic.vel fund⁹ vectigalis nō pōt pscribi.t hec so.est bona et istā tene mēti.Sed verior sol.t planior est q ibi si habet titul⁹ ab alio ꝺ ipsaz ciuitatē nō pōt pscribi.vt.l.si sponsus.§.si devectigalib⁹.sed si habet titul⁹ a ciuitate pōt pscribi ꝺ aliū.ita loquit h.ar.ꝺ.§. si a pupillo.C Querit glo.an idē sit in feudatarijs liuellarijs t pcarijs.glo.dicit q sic.t doc.sic ptranseūt.nos latius examinem⁹.primo de feudatario.Feudatarius cōmisit delictū p qō bona sunt publicata:an ius feudi publicabit'.Hic videt tex.q sic.qō videt tenere spec. de feu.§.qm. ꝺ.xl.qcqd ipse dicat tex.est in ꝺrium q feudū reuertit' ad dñm vel ad agnatos.t sic vasall⁹ priuat':tm fisco nō queri'.vt.x.col.si vasal.feu.pri.c.i.t si de feu.fue.cōtro.c.si vasall⁹ culpaz.t de eo q interfe.fra.dñi sui.c.i.facit de phi.feu.alie.l. impialē.§. illō quoqꝫ.C Sed ꝺ pdicta vī glo.in.l.si qs in tantā.C. vñ vi.t idē ibi Cy.t Ja.de are.Rñ.fateor q suo iure priuat': nō tm acqritur offenso:sed ad dñm reuertit' p iura pdicta. p hoc facit q si vasall⁹ efficit' cleric⁹:vel religionez ingredit' pdit feudum:nec transit in eccl'iam.casus est.x.col.si de feu.fue.cōtro. c.si cleric⁹.t de benefi.feu.c.i.in fi.Iz quidā distinguāt in auten.ingressi.vbi glo.tangit.Et rō hui⁹ est.qz cū feudatarius dēat seruiciū psonale.vt.x.coll'.in q. cau.feu.amit.c.i. t q fuit prima cā feudi amittendi.c.i.t ppter hoc hēat vtile dñium. Istud vtile dñium nō pōt a sua separari cā.sicut g nō transit illa obligatio fidelitatis q est mere psonalis.vt.x.col.de for. fide.c.i.t de noua fide.for.c.i.t ita etiā nō transit feudū. Itē qz alie sunt ope vni⁹ hois:alie alterius.vt.l.nemo est qui nesciat.de duo.re.nec hoc facit ad iura an aliqs possit seruire p substitutū:cū vasall⁹ a feudo cadat.vt dicta.l.Quid g erit in pposito.dico idē qō ex scōo decreto nō trāsibit ius feudi in istū q petit cautionē dāni infecti.qz cū istud ius sit vnitū cum obligatione psonali q tenet' feudatari⁹ q obligatio nō transit nec pōt transire.g nec ius feudi.Erit g forma scōi decreti hoc casu q huic denegēt' ius feudi:t in petitorez trāsferatur possessio quā ipe feudatari⁹ habebat.sicut.s.dixi de creditore.s.,pri.§.nec ob.s.de fun.do.l.i.qz ibi loquit' in marito q plenū ius hz:t hz ius alienandi ex cā necessaria:hic sec⁹. nec ob.iste.§.qz hic loquit' in eo q habet fundū vectigalē a ciuitate.t obligatio psonalis q iste habēs fundū vectigalē tenetur:trāsit ad quēlibet successorē:etiā in rē.vt.C.sine cen.vl' reli.l.i.t.j.de publi.l.ympa.t merito transit ius reale.Sed quero qd si agat' ꝺ feudatariū actione psonali.vtruz ex scōo decreto vel in cām iudicati posset accipi feudum. dico q sic. vt transeat cōmoditas in aliū:ipse autē remanebit obligat⁹ ad seruiciū.vt.j.de re iudi.l.cōmodis.C.de exec.rei iu.l.stipēdia. t ideo aliud in cā dāni infec.qz cū scōm decretū iterponat' ex vicio rei magis q obligatione psone:nō esset equū vt vnus faceret seruicia:t alius haberet cōmodū,sed cū agit' p obligatione psonali cessat ista iniqtas.nā si ego seruio t creditor meus habet cōmodū:satis ego video habere cū p hoc ego liberor.t eodē mō ego dico q si ageret' ꝺ dñm in subsidium posset fieri missio ex scōo decreto in cōmodū:qō pcipit' ex vasallo t ꝺ patronū cōmodū oparū:qō pcipitur a liberto. licet hoc nō posset cedi.casus est.s.de acqrē.here.l.p herede.§.si qs tū.t qō ibi no.in glo.magna.t p hoc facit qz res phibita pōt in hanc cām necessariā alienare.vt.l.peto.§.predium. de le.ij.ipse em̄ heres haberi videt qū habēt sui creditores. C Scōo q̄ro q̄d de fundo emphi.an publicatis bonis trās eat in fiscū.Spe.videt tenere idē qō in feudis.vt.ꝺ.§. qm̄.ꝺ feu.ꝺ.xl.in fi.Alu dic aut est emphiteosis ecclesie:t eccl'a potest a fisco repetere indubitanter.casus est in auth.de ali.t emphi.§.i.coll'.x. Si est ēphiteota priuati siqdem est talis ēphiteosis q forte ex cōuentione trāsiret in extraneū heredē:tunc trāsiret i fiscū q hr̄ vt hrs.vt.l.iij.C.ad.l.iul'.de vi.cū si.si vero ad extraneū heredē ñ trāsiret:tūc nō trāsiret in fiscū.vt.j.de bo. dā.l.ij.t ibi glo.no.de hoc.sed dñs repetet tanq̄ re indebite alienata.nō ob.hec.l.vt dixi.qz hic obligatio psonalis seqt' pos.secus in alio emphiteota.Hanc dr̄iam ponit Cy.C. de iure emphi.l.fi.sed certe glo. ordinaria est de fun. pa.l.i.li.xi. C Sed qd in cā dāni infecti.dico idē qō.s.dixi in feudo. qz istud ius dñij vtilis est cōnexū cū obligatione psonali ad pēsionē.t sic vnū nō pōt transire sine alio. C Quid si ppt' debita emphiteotica.dico idē qō dixi in feudatario. C Fadez rōne posset dici qñ bona publicant' ex delicto cū p obligationē emphiteot'.g idē debet esse sicut qñ ppter debitū capitur. Rñ.in his casib⁹ in quib⁹ bona publicant' fisc⁹ nō capit vt creditor:sed vt heres.t ideo si bona nō sunt soluēdo nō capit.vt.j.de iure fis.l.i.§.an bona.t.l.non possunt.sed si ponemus reū cōdēnari in certa quātitate pecunie:t in executione bona capit:tūc dicerē idem qō in alio priuato creditore:q cōmoditas transit in fiscū duratura tm̄ qntū duraret apud ipm̄ reū.vt.s.de pig.l.in vectigali.t.ꝺ.l.peto.§.preditū.s. de le.ij.nec ob.pdictū.j.de iure fis.l.statius.§.cornelio.qz ibi ius fideicōmissi qō a fisco petebat nō erat purū t liqdū dicā.sed liquidū est hic t purū ius dñi. Tertio q̄ro quid de fundo liuellario.de isto gl.tangit hic.t.C.de sac.sanc.ecc.t aut.igressi.Alzo in sūma.C.loca.in.ij.col.dicit q iste ꝺtract⁹ est qñ vasallus locat in.xx.annis.Cy.tangit de iure emphi.l.i.t nihil dicit.certe tex.dicit q illud qō datur a vasallo perpetuo sub modica pensione dicit' liuell⁹.vt.x.col.qualiter olim po.feu. alie.c.i.t de phi.feu.alie.p lot.c.i.in fi.Et ideo nō dicit' prie emphiteotic⁹.qz concedēs non est dñs.tū hodie bis vocabulis nō abutimur.t p eodē cōi vsu loquēdi accipitur fiē cōtractus emphi.ideo dico idē iuris.vt.s.dixi.sed si ꝺo pomeres ꝺctū liuellariū:hoc est emphiteosim acceptaz a primo vasallo vel primo emphiteota:tunc in casib⁹ in qbus dixi.s. ad dñm reuerti:nō reuertet' ad eū q dedit:sed ad primū dñm vt no.in fil'i.C.de iure emphi.l.fi.sed est casus hodie de hoc de phi.feu.ali.p fe.l.impialem.§.illud quoqꝫ.Distingue ergo in oībus his casib⁹ p rationē illius tex. C Quarto q̄ro q̄d de fundis pcarijs.de his glo.tangit hic t in auth.ingressi. t Cy.in.l.i.C.de iure emphi.certe hic non est ꝺctus precarij de quo loquit' ti.de pcario.q illud reuocat' ad voluntatē decedentis:sed est quidā ꝺctus cōcessionis de quinqꝫ in qnqꝫ annis vel in maius tps.t istud nomē ꝺctus est de cōsuetudine magis q̄ de iure.vt ex de pca.c.i.t ibi p Jnno.tm̄ in oībus t p oia est eiusdē nature cuius est emphiteosis. Et iō qō.s.dixi hic dico.facit qō no.in specu.in.d.ꝺ.xl. C Quinto q̄ro q̄ erit practica istius materie fm̄ formā interponendi primum decretū t scōm in istis iuribus incorporalib⁹.Et aduerte qñ qꝫ ipsa iura incorporalia petunt' t tunc dic vt dixi.s.ti.i.l.si prius.Qñqꝫ petit' aliud ppter qō deuenit' ad missionez in possessionē in dictis iurib⁹ incorporalib⁹.dic q quedaz sunt iura in quib⁹ nulla est possessio vel qsi.vt in noibus debitorum:t tūc primū decretū est.vt.l.i.C.de pto.pig.t ibi gl.ponit formā.t.j.de re iudi.l.a diuo.§.sed t si pecunia.t ibi ponitur alia forma. Scōm decretū erit vel cogendo debitorez vt cedat.vt.C.quādo fisc.vel priua.vel cogendo debitorem

vt soluat.vel illud nomen vendendo.vt.j.de re iudi.l.a diuo. §.sic quoq;.v̄.idē q̄d dicem⁹. Q̄ñq; illi q̄ habēt aliā possessionē.vt fructuari⁹:emphithe.r siles possident naturalit:tūc primū decretū est q⁹ mittat in possessionē illā quā ille hz.vt hoc §.r.s̄.e.l.hoc amplius.§.fi.r.l.q̄uis. Scōm decretū interponet diuersimode.q; quedā iura q̄ in aliū possunt sine impedimēto transferri.vt ius feudi vectigalis.r tunc iudex decernet vt actor eodē iure sit quo reus contumax. Ista practica ponit hic in tex.notabiliter. Q̄d intelligo nisi in petitōe dñi interponeret.tūc em̄ quis nō pōt poni eodē iure. q; non pōt q̄s eē supficiari⁹:vel vectigalis sui ppr̄ij fūdi erit: qđ iudex denegabit ei supficiei vel vectigalis petitionē.vt dicaz statim.in fructuario sunt quedā iura q̄ nō sunt sepabilia sui natura:vt vsufruct⁹.vt instī.de vsufru.§.finit.tūc siq̄dez scōz decretū interponat ad petitiōez dñi q̄ nō pōt esse fructuari⁹ sui fundi:tūc ex scōo decreto iūdex denegabit vsufruct⁹ petitionē.r intelligo tūc ipo iure sic ipso iure trāsiret dñium.vt.l. hoc amplī⁹.§.celsus.r.l.q̄uis.s̄.e.r qđ no.s̄.eo.l.ptoris. in prin. Q̄ñq; interponit ad petitionē tertij:r tūc ex scōo decreto iudex denegabit sibi vsufruct⁹ petitionē non ipso iure:sed ope exceptionis.vt.s̄.de noxa.l.si noxale.r transfert in petimā.l.vsufruc.so.ma.r ar.hui⁹.§.r.l.p herede.§.si q̄d tñ. ō acquirere.r.j.de adul.l.si postulauerit.§. iubet. Quedā sūt q̄ nō sūt sepabilia rōne adiūcti vt feudū r ēphiteoſ.r tē siue secundū decretū interponat ppter vicīū ipsius rei:siue ppter semp tñ cū interponet ad petitionē dñi satis esset q⁹ denegatur reo talis iuris petitio.vt.d.l.q̄uis. Certo q̄ro an condē nato filio r bonis eius publicatis:publicet ppr̄ietas quaz habet in peculio aduētitio remanente patri salua ppr̄ietate Rñ.nō.q; filio interdicta est oīs alienatio fine p̄is consensu.vt.C.de bo.q̄ li.l.cuz non solū.§.fili⁹.ergo delinquēdo nō alienabit:sed apud p̄em manebit: sicut q̄ñ fili⁹ hereditatem repudiat.vt.d.l.cū nō solū.r sic.s̄.dixim⁹ in fructuario r emphi.q̄ nō p̄t alienare. Itē sicut in muliere q̄ nō pōt alienare:sic nec eius delicto dos publicat nisi in casib⁹.vt.l.quinq; legib⁹.j.ō bo.dā. Itē sicut nec in dānato patre publicat peculiū.vt.l.ij.§.sed vtrū.in fi.§.s̄.de mino. Licet ō hoc faciat l.i.§.merito.q̄ñ act.de pecul.est anna. Tu rñde q⁹ licet fiscus teneat.tñ a filio recupabit retnēdo de peculio. vt in seq.§.i. pz. Itē p tex.in.l.ij.C.de bo.dā.vbi nō publicat castrense. ergo multo min⁹ publicat illud. Tñ ad istud quidā respōdēt q⁹ illud olim q̄ñ filio mortuo p̄ occupabat iure peculij profecticij.sed hodie cū fili⁹ habebit heredē.vt.s̄.de iure doti.l. annus.r ibi no.s̄.so.ma.l.post dotē.r ibi plene examinaui. tñ ppter delictū filij p̄ nō pdit dotē.vt.C.de diuor.auct.ō si filij.r no.e.ti.l.cōsensu.r p Hy.so.ma.l.ij.§.sz si in p̄is.r hoc vī velle tex.in.d.l.ij.vbi dicit nec castrēse rē. Et sic dictio nec iplicat.q.d.nec aliud.idē sentit glo.j.de bo.dā.l.i.in prin. vbi dicit etiā castrēse.r idē Azo in sūma de bo.dā.r per illud ēt inuit nec aduentitiū publicandū.r hoc esse verū clari⁹ liquebit respōdendo ad oia q̄ in ōrium p̄t obijci.primo vī q⁹ debeat publicari ius qđ q̄s hz vt b.r.l.si postulauerit.§.iubet. de adulte. Rñ.ibi loq̄mur in eo q̄ pōt alienare.scōo ob.q; h est quedā alienatio legal'.vt.l.ij.s̄. de re.eo. So.ibi res puenit ad minorē cū qualitate illa.vt ibi pt̄z.r hoc plene examinaui in.l.si cōstāte.in prin.s̄.so.ma.r p ea q̄ ibi no. apparz responsio ad id qđ no.s̄.de pact.l.itē q;.r.C.de legi.tu.l.fi.vel rñde vt statim dicā.tertio ob.nā minor ꝓhibet alienare:r tñ ppter eius delictū bona publicant.vt.C.de auc. p̄stā.l.claz r qđ no.C.vī vi.l.si q̄s in tantā.vbi tetigit Ja.de are.r Ly. r male dixerūt Rñ.ibi erat ꝓhibita alienatio fauore minor vī ppter delictū pdit suū p̄iuilegiū. hic xo est ꝓhibita alienatio fauore alteri⁹.l.p̄is.vt.d.l.cum nō solū.§.filius. ibi nec cupidine debiti.l. filij tristē exitū sentiant.l.p̄es. ita dicit ibi glo.sicut hic fauore dñi vasall⁹.r emphiteota ꝓhibent alienare. Itē ob.s̄.ō fun.do.l.i.sed ibi fiebat alienatio ppt ipi⁹ rei vicīū:r marit⁹ eo casu habz ptātem alienandi. Itē ob.q; filio cōdēnato dat in p̄em actio de peculio.r in eū fit executio.vt.l.iij.§.idē scribit.s̄.de pecul.r.l.filio.la.ij.r ibi no.s̄.solu.ma. Rñ.illud verū q̄ñ fili⁹ cōdēnat in certa quātitate.r sic est debitor.hic vero bona publicant: in q̄ publicatione non venit peculiū.r sic ad id nō est debitor. Vel meli⁹ etiā si fili⁹ cōdēnat in certa q̄ntitate pecuniē si fuit in iudicio.r sic q̄si cōtraxit p̄ tenet de peculio.vt.d.§.idē scribit. hoc est verū in peculio.q; p̄ cōcessit filio sepatim a rōnib⁹ p̄is.r sic equum est p̄em ex facto filij obligari.vt.s̄.d pecul.l.i.secus in peculio aduētitio cui⁹ ipse p̄ hz administrationē.q; tūc in eo fili⁹ nō pōt p̄iudicare p̄i.ita tenet glo.in.l.p̄ q̄ castrense.in glo.j de castrē.pec.vī si p̄ ipsi⁹ peculij aduētici⁹ pmisisset filio administrationē dicerē p̄em teneri de peculio.q; est eadē rō q̄ in ꝓfectitio.r hoc forte voluit sentire glo.s̄.de nox.l.r si condēnatus.vbi dicit q⁹ fit executio in castrensi vel q̄si:vel forte aduenticulo ꝓsentiente p̄e.intelligo p̄em cōsentire:si pater ipsi filio eius administrationē cōcessit.vt dixi qđ pōt.vt.C. de bo.q̄ li.l.cū oportet.§.sinaūt.r hoc ꝓbat tex.rotund⁹.C. qui bo.ce.pos.l.cū r filij.ibi qđ p̄e volente possidet.licet glo.ibi aliter videat velle intelligere r male. Sed q̄d si filius fuisset cōdēnatus vt cōtumax:an fiet executio in peculio eo mō q° dixi. Rñ.aut filius nūq⁹ fuit in iudicio.r sic cū eo nō pōt duci q̄si cōtum.r tūc cō p̄em nō fiet missio vel executio in peculiū:r in casib⁹ in quib⁹.s̄.dixi. Ita no.insti.de noxa.in fi. Si vero fili⁹ fuit in iudicio r lis cōtest.r sic cū eo fuit q̄si cōtractū in iudicio:postea absens fuit cōdēnatus:tūc fiet executio in peculio.vt.d.l. et si cōdēnatus.de nox.r.s̄. de pecu.l.iij.§.idez scribit.hec vera q̄ñ ex delicto. Ex cōtu vero idistincte dat in p̄em actio de peculio ꝓfectitio vel aduētitio:qđ p̄ apud filiū esse pmisit de pecu.p totū.r.d.l.pe.q̄ bo.ce.pos. Ex predictis patet.q; ex cōtumacia filij nō pueni⁹ ad p̄imū vel scōm decretū in peculio aduentitio qđ est apud p̄ez etiā ex cā dāni infecti.sic hic debet intelligi.

Si post petitā cautionē ante decretū interpositū subterfugia non cauent interim dāna contigerint cessat missio ex hoc edicto.sz cōtinuē cōpetit officiū iudicis.vt de dāno p̄terito r futuro cauere cogatur:vel ad hoc teneri p iudicē pnuncie.h.d.p̄m verū intellectū. Elegan. Opi.r vī q⁹ missio locū habeat.vt.l.p̄tor.§.fi.cū.l.se. s̄.e.So.ibi fuit ipedit⁹ iusta cā:hic nō.r si dicis q⁹ hic erat in iudicio.dic q⁹ fuit negligens in veniēdo ad iudiciū. So.h̄ est falsa.q; tūc dñs dom⁹ ruinose nō teneret ad aliq̄d.vt.s̄.eo.l. euenit.sz hic dicit cōtinuē ibi p̄tor r.c.vñ alij vt hu.dicūt missio cessat in eo cōsilio r.c.q.d.bene posset habere locū missio ex hoc edicto:sz meli⁹ est petere dānū resarciri ad qđ cogit p̄cise.r si opponis q⁹ liberat habēdo edes p derelicto.vt.d.l.p̄tor. in fi. Rñ.q⁹ hic fuit iusta cā impediendi:r fuit in iudicio:ibi nō. Ista opi.inq̄ntū innuit q⁹ missio ex hoc edicto posset habere locū:nō placet.q; hoc edictū ꝓspicit ad dāna futura.vt l.p̄tor.§.hoc edictū.g̃ si dānū cōtingat pendente iudicio iudicū extinguit.ar.l.pe.de suspec.tu.r ideo cessat missio ex hoc edicto de necessitate.vt hic in prin.nō de cōsilio. Alij dicunt q⁹ missio cessabit q⁹ res interijt.hoc nō placz.q; ista erat euidentia facti ppter quā iurisc̄sult⁹ nō fecisset legē. Alij dicūt r ista ponit in fi.glo.q; ideo cessat q; pōt agi ac si cautio fuisset interposita.r ista est vera.q.d.missio cessat. sed possz agi ac si cautio fuisset interposita.r in isto iudicio bene posset fieri missio ex illo edicto qui.ex cau.in pos.ea.nō ex isto. Sz ō q; etiā ex hoc edicto vī facienda missio.vt.j.§. si iam ruerit So.ibi dānū cōtingit post decretū interpositum hic ante.

Quero q̄ sit ista actio.q̄dam dicūt actio in factū: vel iterdictū vt tollat rudera nō placet.q; illud interdictū dat alternatiue vt tollat:vel edes p derelicto habeat.vt.l.p̄tor.§.fi. cū.l.se.s̄.e. Alij dicūt q⁹ ē actio ex stipulatōne p̄sumpta sicut alibi.vt in glo. Ja.de are.dicit q⁹ tex.hoc voluit dicere:sz dicit si p̄tor vult ꝓmulget sup hoc edictū spāle p qđ decernat huic actionē cōpetere cū alia lex deficiat.vt.l.si vero.§. de viro.so.ma.r hic intelligo q⁹ ꝓmittat cuilibet habenti ordinariā iurisdictionē:qđ satis placet. p̄o quo facit.s̄.ad trebel.l. sub cōditione.vbi vī similis practica.vt ibi dico. q; lect. glo. cōiter tenet:r ego eam teneo p ea que dicā.j.pr.q. Que

ro nũq̃d p̃cise cogit̃ cauere. ꝛ si velit cedere edib⁹. glo. ꝙ sic sed videt̃ ꝺ. l. p̃to. §. hoc edictũ. s̃. e. q̃ res nostre nõ p̃nt pl⁹ nos obligare ꝛc̃. vt ergo ꝓcedat glo. ꝛ. §. intelligo ꝙ h̃ contingit dilatio ꝓpter subterfugia volentis cauere. sicut eñ ille q̃ deliquit nõ admittẽdo missum teneꝺ ac si ꝓmisisset. vt. j. ea. l. §. fi. sic iste q̃ deliquit sic p subterfugia. ꝛ ideo vt ex facto suo teneat̃ nõ liberat̃ cedendo edib⁹. vt. j. ti. i. l. is cũ quo. subterfugia etiã intelligo interponẽdo exceptiones cauillosas ꝛ alias dilationes ꝓcurando. sec⁹ si exp̃sse diceret nolo cauere vel pateꝺ fieri ꝓcessum sine ꝺictione. vt. s̃. de ꝓcu. l. sed hec. §. fi. ꝛ no. j. l. dãni. §. si vicinas. ante tũ q̃ dãnũ cõtingerꝫ illã moꝛã cõmissam subterfugiendo posset purgare. aut dãnũ cõtingit ante cautionẽ petitã. ꝛ diti. s̃. e. l. p̃to. §. fi. ꝛ. l. se. aut post cautionẽ petitã ante decretũ interpositum: ꝛ tũc aut fuit petita ex iudiciũ: ꝛ pinde est ac si nõ fuisset petita. vt. j. e. l cũ postulassem. in p̃in. aut in iudicio: ꝛ tũc aut dilatio cõtingit ꝓpter subterfugia nõ cauentis: ꝛ teneꝺ ac si cauissꝫ. vt hic nisi moꝛã purgaret ante dãnũ datũ. vt. j. e. l. p̃i. aut cõtingit dilatio ꝓpter negligentiã nõ petentis: ꝛ ĩputet sibi. ar. j. e. l. §. pe. aut cõtingit dilatio alio casu: ꝛ tũc distingue. vt. ꝺ. l. preto. ín fi. cũ. l. se. q̃ est eaꝺẽ rõ. si vero dãnũ contingit post decretũ interpositũ. dicã. j. §. pe. ¶ Quero tenendo opi. glo. h̃ dicit̃ aut si putat ꝛc̃. cui⁹ est electio. quidã dicũt ꝙ ponit̃ aut ꝓ ꝛ. alij ꝓpꝛie: ꝛ erit electio iudicis. vt ín glo. qꝺ vꝛ multũ notabile: ꝙ ille q̃ hꝫ actionẽ põt petere de hoc caueri sibi: hoc ẽ ĩstrumẽtũ fieri. aut p iudicẽ ꝓnũciari sibi actionez cõpetere p officiũ iudicis: qꝺ mirabile est. q̃ si hoc est verũ nõ posset peti vnũ tñ. s. ꝓtem cogi ad faciendũ ĩnstr̃m. ar. l. vbi aũt. §. q̃ illud aut illud. de ver. obl. qꝺ vꝛ p id qꝺ no. s̃. sol. ma. l. ij. §. i. et j. de noua. l. si pupillus. §. i. ꝛ ín multis alijs locis. ¶ Et ideo p declaratione materie videam⁹ de q̃libet pte hui⁹ disiunctiue s. an q̃s possit petere sibi caueri seu ĩstr̃m fieri: ꝛ an q̃s possꝫ petere a iudice ꝓnunciari sibi deberi: vel se nõ teneri. ꝛ p̃ examinem⁹ in reo: ꝛ siq̃dem reus est tutus ope exceptionis ex vltima volũtate põt petere liberationez sibi fieri ꝛ ĩnstr̃m. vt. l. nõ solũ. §. i. ꝛ. l. qꝺ mihi. s̃. de li. le. ¶ põt etiã petere vt ꝓnuncietur se nõ teneri seu petere vt actoꝛi silentiũ ĩponat̃. vt. l. au relius. §. centũ. ꝛ ibi no. e. ti. ꝛ sic quodlibꝫ p̃dictoꝛuꝫ p se põt nec habet necesse petere alknatiẽ. ¶ Si vo hꝫ exceptionẽ aliã quã ex testamẽto: tũc siq̃dez exceptio hꝫ oꝛiginẽ tpe ꝓtracte obligationis. vt qꝛ obligatio fuit extoꝛta metu vel p erroꝛez ita ꝙ equitas nõ dictat actionẽ apud actoꝛẽ esse: tũc põt repetere actionis liberationem ꝛ liberationis ĩstr̃m. vt. s̃. qꝺ metus cã. l. si cũ exceptione. §. sed ꝛ si q̃s. ꝛ de cõdi. sine cau. l. iij. cũ si. ¶ Si vero exceptio habuit oꝛiginẽ ex postfacto: tũc qñ q̃ ex verbis dispositiuis colligit̃ actionẽ dari ꝛ poterit tunc agi. vt. l. ín criminali. ꝛ ibi no. C. de iurisdi. om. iudi. nã lex dic̃ acti. p̃iuet̃. sic in aut̃. habita. circa fi. ꝛ ibi no. ín illis casibus rõ qꝛ hꝫ actionẽ idcirco hꝫ exceptionẽ. vt regula iur̃ ĩuitus §. cui dam⁹. ¶ Idẽ in dispositione hois si ꝓmisi te liberare vel cauere de nõ petẽdo. vt. l. dedi. in p̃in. de cõdi. ob cau. ꝛ no. C. de trãsact. l. siue apud acta. ꝛ hoc qñ ex dispositione datur actio ad hoc. ¶ Si vero daret̃ ad aliud: tũc sec⁹. qꝛ ad liberatõnẽ nõ possem agere directo: sed debeo agere ad id qꝺ in actione venit. vt. l. i. §. p ꝺrium. de ꝺrio iudi. tu. ¶ Si vero disponatur sup exceptione tñ: tũc si vellẽ petere ꝙ mihi caueat ꝺ nõ petendo: vel fiat ĩstr̃m liberationis ipso iure nõ possem. vt ꝺ. l. dedi. in p̃in. ꝛ no. in. ꝺ. l. siue apud acta. ꝛ de eo p quẽ fa. erit. l. i. §. si reus. rõ qꝛ plus peto q̃ mihi debeat̃. nã cũ nõ sit mihi obligat⁹ ad nõ petendũ nisi naturaliter. vt no. in. §. pactus ne peteret. si peto ꝙ caueat: peto ꝙ obligeꝺ ciuiliter vel si sum liberat⁹ ope exceptionis peto liberationẽ ipso iure. et sic plus peto. sed si peterẽ mihi fieri ĩstr̃m quo cõtineat̃ ipm pactũ qꝺ mihi erat factũ: vel ipsa exceptio quã p̃i⁹ habebã ꝛ ad ꝓbationẽ tñ nõ vt aliq̃d addat̃: ꝛ tũc hoc posset petere iudicis officio. vt. l. plures app. C. de fide instru. ꝛ de li. le. l. sic datã. ꝛ no. ex̃ de testi. c. significauit. p Ber. ¶ Sed si ponerem⁹ reũ liberatũ ipso iure ꝛ petit de hoc sibi fieri ĩstr̃m vt possit ꝓbare: tũc posset p easdez. ll. vt. C. de col. fun. p̃i. l. placuit. ín aut̃. de coll̃. §. ij. col. ix. quod tꝫ Spec. ĩ spe. de ĩstrum̃. edi. §. post q̃. ꝛ. q̃d si solũ. an aũt possit ĩploꝛare officiũ iudicis vt pnunciet ipam exceptionẽ habere vel liberatũ esse. dico ꝙ sic. vt. j. de fide. l. si contendat. ꝛ ibi no. ¶ Predicta vera nisi h̃eat actionẽ oꝛdinariã p quã statim posset agere. vt. ꝺ. l. i. §. ꝺrius. de ꝺrio iudi. tu. ¶ Predicta p modũ actionis: fz ope retẽtiõis q̃ñq̃ q̃s osequit̃ sibi fieri ĩstr̃m ad liberationẽ. vt. j. ꝺ nouat. l. si pupill⁹. §. i. ¶ Nũc de actoꝛe ꝛ siq̃dem põt statim sibi debitũ petere: nõ põt petere sibi caueri. vt de vsu. eaꝝ re. que vsu osu. l. hoc senat⁹. §. i. de cõdi. ob cau. l. si mulier. de iure do. l. licet. ¶ Sed si actio cõpetens ad debitũ esset exoꝛdinaria vt eẽt hic ex ficta stipulatõne: tũc posset petere sibi caueri. vt h̃. ¶ Si vero statim nõ posset agere: tũc q̃ñq̃ ad petendã cautionem cõpetit actio. vt. l. ij. de euic. ꝛ. l. ex empto. §. etiã. de ac. empt. vel officiũ mercẽnariũ deseruiẽs actioni. ꝛ ulto casu nõ est dubiũ. vt. l. haꝝ. ꝛ. l. egi. si ser. ven. ꝛ qꝺ no. ín. l. i. §. in hoc ĩterdicto. de iti. actuq̃ p̃iua. ¶ Ñq̃ ego peto istã cautionez mero iudicis officio: ꝛ tũc cogit̃ p̃stare cã cognita. aut eñ timeꝺ morte testiũ vel absentia diuturna: ꝛ cogeꝺ ps cauere. alias secus. de ista cãe cognitione ĩtelligo. s̃. de iudi. l. in oĩbus. p⁹ ut ibi ĩtelligit̃ de nuda cautiõe fm gl. ibi posita. ar. l. ín. l. aq̃l. s̃. ad. l. aq̃li. ꝛ. s̃. de car. l. iij. §. ꝺue. ꝛ hoc etiã in iudicio stricti iur̃. vt. s̃. q̃. ex cau. ĩ pos. e. l. ĩ possessiõe. ꝛ. l. si pecuniã. §. itẽ si q̃s. de cõdi. ob cau. ¶ Rõ hoꝝ est. qꝛ qñ de morte vel absentia testiũ nõ timeꝺ hꝫ actionẽ oꝛdinariã p quã sibi eque cõsuliꝫ. iõ hoc officiũ exoꝛdinariũ sibi nõ daꝺ cũ cesset equitas. sed si ageꝺ ꝙ satisdaret: tũc vteꝺ alia cãe cognitione. de q̃ loq̃t̃ l. si creditoꝛes. j. de p̃iui. creꝺ. vbicũq̃ aũt actio differt̃ in casu mortis: dico posse peti caueri seu ĩstr̃m fieri ꝓpter dubium vt posset habere ꝓbationẽ. vt. l. ij. §. i. ꝛ ibi no. s̃. sol. ma. Facit ad p̃dicta. s̃. de le. ij. l. peto. §. fi. ꝛ qꝺ ibi no. p gl. ꝛ clarius scribã. ¶ Sed an q̃s posset petere ꝓnunciari sibi acti. cõpetere. ¶ Hic vꝛ ꝙ sic. ꝺic aut q̃s hꝫ actionẽ ꝛ cert⁹ est actionez sibi cõpetere: ꝛ tũc põt petere sibi ꝓnũciari iure dicte actiõis. ꝛ illud est idẽ qꝺ petere cõdẽnari. vt. s̃. de sen. q̃ sine cer. quã. l. ꝙ q̃. ꝛ ex sñia tali fiet executio ad id qꝺ debeꝺ. vt. s̃. de iud. l. si p̃toꝛ. ín p̃in. ¶ Si vero aliq̃s est ĩcert⁹ ĩcertitudine aliq̃ cui⁹ declaratio pendet arbitrio boni viri hoc est iudicis: tũc põt ĩploꝛare officiũ iudicis vt declaret sibi actionẽ cõpetere. vt. l. thais. §. foꝛe. j. de fideicõ. li. ꝛ de statu li. l. labeo. sic intelligo de ꝺhen. empt. l. hec venditio. ꝛ de iure do. l. cũ post §. gener. ꝛ de le. i. l. si sic. ín p̃in. ꝛ de le. iij. l. fideicõ. §. q̃ q̃. cuz silib⁹. ¶ Sed si ĩcertitudo penderet ex facto aduersarij dic vt in. l. i. §. qꝺ aũt. j. quo. lega. ꝛ. l. si indebitũ. j. rẽ ra. habe. ¶ Nũc ad ꝓpositũ dico ꝙ alternatiua posita hic in ter. loquit̃ in diuersis casib⁹. primo qñ subterfugia ptis sunt euidentia ita ꝙ ps est certa: tũc debꝫ petere ꝙ sibi caueat̃. scꝺo qñ ter giuersatio ptis est dubia: ita ꝙ pendet ex declaratione iudicis. vt. l. vir bon⁹. iudi. sol. tunc petit̃ a iudice ꝙ declaret parti actionẽ cõpetere. ꝛ hoc est qꝺ dicit hic ter. putat ꝛc̃. qꝺ arbitriũ boni viri significat. vt. l. fideicõ. j. de fideicõ. li. ꝛ hoc ñ curo siue ponat̃ alternatiue siue copulatiue. qꝛ idẽ sensus est sicut dicim⁹ in interdicto qꝺ vi aut clam. hꝫ eñ locũ siue fiat vi siue clã siue vtraq̃. vt. l. cũ q̃dã. C. de ver. sig. talis eñ copula q̃ cadit inter diuersas oões respectu diuersoꝝ factoꝝ nõ requirit cõcursum vtriusq̃. vt. l. i. s̃. de his q̃ no. infa. ꝛ dicam. j. de ver. sig. l. sepe. ¶ Et isto casu erũt duo iudicia. vnũ qꝺ ꝓnunciat̃ actionẽ cõpetere: aliud p qꝺ actio exercebit̃. non eñ põt fieri executio cũ actio nũq̃ fuerit in iudiciũ deducta. sed supioꝛi casu sic. ¶ Sed ãro qñ agit̃ vt caueat̃: ꝛ q̃s nõ vult cauere ad q̃d cõdẽnabit̃. ¶ Ñ. si dolo ad totũ qꝺ poterit ĩteresse. vt. l. ij. s̃. de euic. ꝛ ibi no. ꝛ. s̃. de act. empt. l. ex empto. §. etiã. ꝛ ibi ter. ꝛ glo. sed qñ sine dolo: tunc differẽ executio. ita debet intelligi qꝺ ibi no. ꝛ qꝺ no. in. l. locũ. §. cõdẽnatio. j. de tabu. exhiben.

Si quis dãni infecti. ¶ Nota ꝙ missio in possessio nẽ habeꝺ loco cautionis. sil̃e i l. de bonis. §. q̃ a pupillo. s̃. ad carb. ꝛ. l. postq̃. §. impatoꝛ. vt le. no. ca. ¶ Op. cautio cõmittit̃ insolidũ: sed missio soluꝫ ꝓdest in ipsa re. ¶ Do. nõ est p oĩa idẽ. ¶ Op. j. e. l. §. si quis metu. ¶ Do. istud coꝛrigit̃ a iurisc̃sulto ibi sequenti. ¶ Op. ꝛ vꝛ ꝙ p̃i⁹

a Si ꝙs dã ni. si ille qui habet. Aliaſ differẽtias i ter pign⁹ ꝓto rium ⁊ conuẽ tionalẽ. vide no.in.l.i. ſ. ꝺ pig.acti.

b Itẽ videa mus. De in tellectu huj⁹ ſ. vide do.io. in.ſ. iulian⁹. ſ.e.l.⁊ qꝺ di xi m.l. eum q̃ .j. de p̃uile. credito.

c Poſſet of ferri. vide io. de Imol. hic ⁊ adde ſaly. ĩ l. hac edictali C. ꝺ ſec. nup. ⁊ vide imol. ĩ l. quidam cõ ſulebat. ĩ. cvij col. j. de re iu. di.

d Si iam ruerint. que ro q̃d. Vide omnino ang. ⁊ imol. hic. et adde tex. in. c. ſignificante. de pigno. ⁊ ĩ l. ſi quis vxo ri. ſ. itẽ apud labeonez. cũ glo. de fur.

e Si ꝙs me tu. iuſ deten tiõis. Sicut poſſeſſio põt retineri ſolo animo: ita et mera detẽta tio. Hic ẽ tex tus ſing. ⁊ fo te nõ repies alibi ſm Jo. de Imola. ⁊ ideo facit ſm ang. q̃ ille q̃ ſtetit per ãn quẽniũ poſt q̃ fuit ĩmiſſus ex primo de creto q̃ ad rẽ illã nõ acceſ ſit. ⁊ demũ pe tebat ſe ĩmitti ex ſcꝺo: an de beat audiri. de quo dicla tius vt hic p eũ. ⁊ Joh. de imol. ⁊ aliq̃d

mi iuriſcõſulti bene dicãt ⁊ miſſus teneaꝯ reficere ſi cut fructuari⁹. vt. ſ. e.l. hoc amplius. in fi. ⁊. l. hacten⁹ de vſufru. glo. allegat. p eis ⁊ nõ ſoluit. dic q̃ ibi p ceſſit ꝺ ctus cui⁹ nã teneꝯ reficere: ꝟ nõ. Itẽ op. qꝛ ẽr ꝟ vr̃ ꝺctũ pign⁹ ꝓtoꝛiũ. ⁊ fic idẽ qꝺ in ꝙuentionali. Do. nõ eſt idẽ. vt. l. ꝓtoꝛ. ſ. his verbis. ⁊. ſ. ꝓterea. j. de bo. auc. iudi. poſ. Scõm hoc ergo no. bene q̃ qui habet pignus cõuentionale ſibi traditũ teneꝯ refice re. vt hic. ⁊. l. ſi ſeruus. in p̃in. ſ. de pig. acti. ſed ille q̃ habetª pign⁹ ꝓtoꝛiũ ſi omiſſio caderet in dolum vel latã culpã tenetur. vt. ꝺ. ſ. his verbis. ⁊ ſe. Fallit in miſſione ex cã dãni infecti. rõ qꝛ dñs nõ põt ſibi im putare cũ ipſe nõ fulſerit. vt. ſ. e.l. q̃ bona. ſ. ſi q̃s. qꝛ hoc voluit dicere ꝟ tex. Vltimo q̃ro ⁊ ſol. vt ĩ gl.

Item videamus. b Op. q̃ teneaꝯ de dã no a die petite cautionis vt. ſ. ſ. eleganter. Do. hic ſic de facto cõtingit q̃ dã nũ ante ĩmiſſionẽ nõ ꝺtingit ſm Ja. de are. alꝫ cau tio referꝯ ad id tp̃s ex quo venit dãnũ ſm diſtinctio nẽ poſita in. ꝺ. ſ. eleganter. ⁊ hoc ſentit ꝟ gl. Op po. q̃ ſufficiat offerre cautionẽ de ſtando iuri: nõ de dãno infecto. vt auꝯ. ei qui iurat. dic vt. ſ. ſ. iulian⁹.

Tertio op. q̃ expẽſe debeãt ſoluí: nõ ꝓ eis caue ri. vt. j. ſ. ſi iam ruerint. ꝟ. pinde. ⁊. C. de iudi. l. ſanci mus. ſo. hic erat actoꝛ cõtent⁹ cautione. ſed ſi eſſꝫ du biũ de expenſis cautio ſufficeret. vt. j. de ſta. lib. l. ſta tu libe. Querit glo. an hec cautio poſſet offerri c alio loco. ⁊ dicit q̃ nõ. vt. l. de die. ſ. plane. dicã. j. de p̃uile. cre. l. pupillus. ſ. i.

Illud queritur .ſulti: ⁊ ſic ꝺcoꝛdãꝯ iuriſcõ teſtibus. c. cũ tu. ⁊ alꝫ dicem⁹. Itẽ no. q̃ ſi q̃s ex cã nõ põt venire in poſſeſſionẽ pinde ẽ ac ſi veniſſꝫ. ⁊ eſt cõſtitutũ pignus ꝓtoꝛiũ. qꝺ no. Facias ḡ q̃ nun ci⁹ referat ſe nõ potuiſſe ĩmittere ex aliq̃ cã. Ulti mo no. hunc. ſ. ad ea que dicaꝫ. j. ſ. ſi quis metu.

Poſtea autem .l. vl. Glo. ⁊ Ja. de are. vidẽ tur hic tenere q̃ hoc ſit verũ in cã dãni infecti: q̃ nõ audiaꝯ poſt ſcõm decretũ. ⁊ an iſtud ſit verũ vel non dixi in. ſ. iul. Op. q̃ eſſꝫ litiũ finis ſi ſolueret. ſo. vt in glo. Mo. formã ſcꝺi decreti ꝺ dictã ſol. Gl. inducit iſtã. l. q̃ põt p̃ſcribi iuri offerendi. dic vt. ꝺ. ſ. ⁊ p Cy. ⁊ per Guil. in. l. ſi rẽ. ſ. oĩs. de pig. act. ⁊ nos idem tenemus.

Si iam ruerint d Op. j. e. ſ. cũ tñ. Sol. hic nõ fuit negligentia. Op po. de. l. ij. ſ. fi. de here. ven. ⁊ de neg. geſ. l. ſi q̃s viaꝫ Sol. ſubaudi maxime. Op. ſ. ſ. itẽ videam⁹. ſol. vt ibi. Quero q̃d ſi dãnũ cõtingit ante interpoſi tũ p̃imũ decretũ. dic latius q̃ glo. vt dicam. p̃i. ſ. Quero q̃re actione in factũ ⁊ nõ neg. geſ. dic vt glo. Quero q̃d ſi dedit pecuniã ei q̃ non refecit ſi ne dolo. glo. dicit fortẽ nõ repeto. tu dic q̃ ſi dedit ei cui veriſimiliter credere deberet repetere poſſet. vt. l. eũ q̃. ſ. fi. cũ. l. ſe. ſ. cõmo. ⁊ ibi no. ⁊. e. ti. l. argentum.

Si quis metu e Si recedit de poſſeſſione ꝺ ne ceſſitate vel aĩo retinendi: ꝓto ris beneficiũ nõ pdit. ſecus ſi aĩo deſerendi. Item q̃ negligit poſſeſſionẽ intrare. p dãno ſecuto: pdit p toꝛis bñficiũ. ſecus ſi nõ neglexerit. Opp. ſ. ſ. ſi q̃s dãni. Do. hic caſſius corrigit labeonẽ. Que ro quid in dubio. rñ. aĩo retinẽdi. vt glo. nec ob. l. fal ſus. ſ. ſi ĩactũ. vt ibi no. Itez q̃ro dicit ꝟ q̃ pdit beneficiũ ꝓtoꝛis: an pdat ſolũ p̃imũ decretũ. vel ẽt cautiones p̃cedentes Et glo. q̃ pdit oĩa ⁊ de nouo ꝺz petere. qꝺ no. bene. ⁊ puto verũ. qꝛ illa ꝺtumacia fuit ſemel punita. ḡ iterũ nõ ꝺz puniri. vt. l. ſenat⁹. ꝺ accu. ⁊ ſufficit ptem remiſiſſe. vt. ſ. de vſufru. l. moza. in p̃in. ⁊ ſi q̃s cau. l. ij. Itẽ q̃ro an ius detẽtiõis retineaꝯ aĩo. hic videꝯ tex. q̃ ſic. dic vt dicã. j. de acq̃. poſ. l. i. Itẽ q̃ro an in p̃ſonalib⁹ qui negligit ĩtra re poſſeſſionẽ pdat beneficiũ ꝓtoꝛis. vꝺ q̃ nõ. vt. l. p toꝛ. ſ. in eo. j. de bo. auc. iudi. poſ. ⁊ ideo ꝟ pdit bñfi ciũ ꝓtoꝛis. qꝛ dãnũ eſt iam datũ. ⁊ ſic cã q̃ſi finita. ſe cus ꝓ dãno futuro. vt. ſ. ſ. illud q̃rit. Ultimo ꝓ declarationeꝫ materie dic. aut dãnũ cõtingit añ cau tionẽ petitã. ⁊ dic vt. l. ꝓtoꝛ. in fi. ⁊. l. hoc ampli⁹. ſ. e. aut cõtingit poſt cautionẽ petitã ante decretũ ĩter poſitũ. ⁊ dic vt. ſ. elegantꝫ. aut p⁹ decretũ iterpoſitũ. ⁊ tc̃ aut p⁹ decretũ de cauẽdo: aut p⁹ decretũ de mittẽ do. p̃imo caſu. aut cautio fuit dilata ꝓpꝫ ſubterfu gia nõ cauentis ⁊c̃. ⁊ p oĩa diſtingue. vt in. ſ. elegan ter. Scꝺo caſu aut nõ venit in poſſeſſionẽ. aut venit. ſi nõ venit: ⁊ tũc aut nõ neglexit. ⁊ perinde eſt ac ſi ve niſſet. vt hic in fi. aut neglexit: ⁊ tũc pdit beneficiũ ꝓ toꝛis ꝓ dãno qꝺ iã cõtingit. ſecus ꝓ eo qꝺ cõtingit poſtea. qꝛ tũc adhuc poſſet intrare ꝓ eo. vt hic in fi. ⁊. ſ. ſ. illud queriꝫ. ⁊. ſ. ſi iam ruerint. Si vero venit in poſſeſſionẽ: ſiq̃dẽ pſeuerauerit nõ eſt dubiũ. ſi vo receſſit: tũc aut aĩo deſerendi: aut aĩo retinendi. aut dubitaꝯ. vt hoc. ſ. Dixi q̃ hec detentatio retine tur aĩo. q̃ro q̃liter pdaꝯ. rñdeo morte obliuiõe ⁊ alijſ modis q̃bus pdit poſſeſſio. vt dicã. j. de acq̃. poſ. l. i. Sz tñ pign⁹ ꝓtoꝛiũ ⁊ ꝓtoꝛis bñficiũ retineꝯ. vt. C. ꝺ ꝓto. pig. l. fi. Solũ tñ tũc pdit bñficiũ ꝓtoꝛis q̃ ñ ſpõ te delinquit. vt hic. Quero an ius intrãdi in poſ ſeſſionẽs poſt decretũ iterpoſitũ duret ꝑpetuo. vꝺ q̃ finiaꝯ ãno: ſicut bñficiũ ꝓtoꝛis mortui. vt. l. i. ſ. largi⁹ de ſuc. edic. Dic q̃ durat vſq̃ ad biẽniũ. vt. l. fi. C. de bo. auc. iudi. poſ.

Si q̃s ex hoc edicto. Op. de. l. ſi ſterik. ſ ſi p venditoꝛẽ. de acti. emp. ⁊. j. e. l. dãni. ſ. ſi is. Glo. nõ ſoluit. Dy. dicit q̃ in illis non extendit actio nec obligatio. Zꝺeterea ibi eſt extẽſio circa rẽ: q̃. phibeꝯ hic circa tp̃s. Itẽ op. de hoc. ſ. ad. l. ante. nã ibi vꝺ q̃ ita demũ extẽda tur: ſi ante dãnũ offeraꝯ. Do. illud qꝺ ibi dicitur an te dãnũ eſt ĩpunitũ: ſubaudi ꝑpetuo. ⁊ tũc bene ſeq̃ ſi tñ tc̃. vel dic ĩpunitũ ad tp̃s: ⁊ tunc ibi. ſi tñ. ſubau di maxime. Zꝺima placet. qꝛ tũc eſt ꝑpetuo ĩpuni tũ. vt. l. i. in fi. j. ne vis fi. ei. Op. ad hoc q̃ in deli ctis admittit purgatio. vt. j. de furt. l. q̃ ea mẽte. ſo. ꝟ nõ eſt. ꝓprie purgatio: ſed magꝭ ſo. intereſſe. vel ꝟ de lictũ nõ erat vſq̃q̃ pfectũ. Quero ꝟ dicit extẽ ditur: q̃d eſt hoc dictũ. Rñ. glo. i. eius ꝺemnatꝭ. ſiue effectus ei⁹: vt exercitium. quod iſtoꝛ eſt verum. dic ſiq̃dem timeꝯ de morte teſtiũ vel abſentia: tũc ſtatim fiet p̃ceſſus ⁊ examinatioꝛ ꝺdẽnatio. ⁊ differꝯ execu tio. alias differꝯ etiã exercitiũ. ar. l. in. l. aq̃l. ſi deletũ. Sed ꝺ hoc fortiter op. q̃ qñ q̃s cõueniꝯ ex do lo ſtatim fit executio. vt. l. locũ. ſ. ꝺdẽnatõ. de tab. ex hi. So. hic nõ erat obligatio ꝺcta: ſed ꝺhenda er di ſpoſitione legis cũ q̃ mitius agit: ibi ex diſpoſitiõe hoĩs. ar. de arbi. l. celſus. vñ dico q̃ ſi q̃s non admit teret miſſum occaſione debiti cõditionalis ꝺ eũ ſta tim fieret condẽnatio ⁊ executio. vt. l. pe. qui. ex cau. in poſſeſ. ea.

Si quis miſſum. Actio Op. j. ne vis fiat ei. l. i. in fi. Et ſol. vt in gl. Op. q̃ nõ deꝯ in heredẽ qꝛ ex delicto. ſol. glo. Quero an deꝯ in ſucceſſoꝛẽ ſingularẽ ⁊ ſucceſſoꝛi ſin gl'ari. gl. q̃ ſic. dic vt dicetur. j. e. l. fluminũ. ſ. adijcitur.

Judex. Op. q̃ dãnũ infectũ nõ põt eſtima ri q̃ tex. ĩmit. So. vt in p̃ima gl. Op. q̃ nõ põt alienari lite pẽdẽte. vt. l. fi. de litig. So. nõ erat litigioſa res. qꝛ nõ erat qõ de dũio. Op. q̃ multo magꝭ q̃ ꝺtingit poſt iudiciũ. vt. l. ediles. ſ. itẽ ſciendũ. glo. fateꝯ. Ja. de are. ⁊ Oldr. ꝺ. qꝛ illud ẽ ve

Si quis miſſus. ſ iudex. puto verã. Jdẽ tenet ꝟ ang. ꝺ quo p do. io. ꝟ. et vide qõ no. p bal. in. l. ſi q̃d C. de ſeruitu.

b Si q̃s ex hoc edicto, ſz ꝺ. Ex hoc ha bes ſingu. li mitationẽ ad l. locũ. ſ. con dẽnatio. ꝟ al legatam. ⁊ vi de qõ ibi dixi

rũ qñ illud qõ post lit.cõtes.accidit non venit in alia actione.al's secus.vt.l.non põt.de iudi.t.j.ti.i.l.hactenus.in fi.sed hic venit in alia actione.q; hec stipulatio cõmittit quoties dãnũ dat.vt.j.rem ra.ha.l.si cũ pcu.ergo ꝛc.sed teneo glo.q; pdicta sunt ꝟ.l.non solũ.de rei ven. Nõ ob.l.non põt.q; loquit in eo qõ cõtingit postea:t est penit; sepatũ ab eo qõ venit in primo iudicio.ita loquit.l.hacten;.de ope postea facto de nouo qõ erat omnino sepatũ a primo.t h; puto vera [k] in hac stipulatione ptoria in q̃ officiũ iudicis multũ põt:sicut in actõe in rẽ t in arbitrarijs.vt.d.l. nõ solũ.sed si esset stipulatio cõuentional':tũc nõ veniret in eadẽ instãtia:sed alia interpellatiõe op; est. vt no.in.l.i.C.de iudi. fm opi. Jo.sed alij ꝟ in gl.ibi vbi dicte opi.examinant in glo.sup verbo deductũ. Et pdicta ,pcedũt ,put hic agit ex stipulatione dãni infecti.sed si ageret hypothecaria.vt statim dicam. tũc q; est actio in rẽ t arbitraria.vt.l.in actionib;.de in lit.iurã.sine dubio veniret i eodẽ iudicio.vt.d.l.nõ solũ. ¶ Quero p̃ q̃ actione [k] hic agebat.glo.h in fi. dicit hypothecaria:vel ex stipulatõe t bene.t sic sũt due lec. ¶ Quero ꝟ quẽ agebat si ponis in hypotecaria.q; est in rẽ:põt cõuenirí prim;.t ille in quem facta est alienatio. Si ponis in stipulatione idẽ fm glo.q; stipulato: t eius successo: etiã in rẽ.qõ nõ est verũ sine cessione.vt dr.j.l.pr.ꝟ.emptor.t in.d.ꝟ.adijcitur. ¶ Quero q̃d si ante interpositũ [l] primũ decretũ post citationẽ vel decretũ de cauendo fuit alienata:an ex eadẽ instantia interponet primũ decretũ ꝟ emptorẽ.rñ.nõ.sed ꝟ vẽditorẽ tanq̃ dolo defierit possidere.vt.l.quoties.ꝟ.ptor.de nor.ꝟ ipsum opus esset nouo iudicio.vt.l.i.ꝟ.necessario.s. si mulier vẽ. no.fallit in cã legator fauore vltime volũtatis. vbi ꝟ emptorẽ fit missio.vt.s.vt in pos.lc.l.q̃ legatorũ.et C.eo.l.certa forma. ¶ Quero q̃d si alienauit p; primũ decretũ an ei; vigore poterit pueniri ad scõm cõtra emptorẽ.et glo.vł velle q agat hypothecaria. vt h.t.l.ij.de ptor.pig.dico si missus a sua detẽtatione culpa vel negligẽtia ceciderit:hz necesse agere hypothe.vt.l.ij.de ptor.pig.si vero possessori incumbit tũc p ingressum emptor eã nõ pdit.vt.l.missio.j.pro emp.t.l.cause.t ideo dicte.ll.dicunt q emptori non videtur tradita.

O Amni. Etiã ei qui hz ius in re cõpetit ius agendi ex stipulatione ꝺ dãno infecto:q̃ stipulatio nõ trahit ad eus casum de quo nõ est verisimile cogitatũ.h.d.io. ¶ Quero an bonefidei possessor posset postulare. dic vt in. ꝟ.si ei. ¶ Quero an ille qui habz actionẽ psonalez posset petere,glo.hic tangit.dicã in.ꝟ.emptor.

Sed quod [m] Illud qõ q̃s pdit sui culpa l' iure publico in hac actõe nõ venit.h.d. facit ad id qõ no.t dicã.j.e.l.dãni.ꝟ.cũ pariete.

Ei cuius vsufructus Ordinariũ auxilium excludit extraordinarium nisi esset pleni; p extraordinariũ ꝺsultũ q̃ p ordinariũ.h.d.cũ.l.inter fructuariũ.j.e.t in gl.l.hui;.ꝟ.t.l. cũ ipso. ¶ Op.de.l.inter fructuariũ.ad.ꝟ.ei cui;.h est vna glo.paruula q̃ vult tollere ꝺriũ.t incipit.scz totaliũ ꝛc.t fm illũ modũ dy.tollit ꝺrietates istaꝝ lecturaꝝ. q; fm vnã lec.dz cauere dño:fm aliã non. Sed q̃ est rõ q; de vicio soli dñs cauet fructuario:t fructuari; dño ꝺ vicio opis. Et Old.dat vnã rõnẽ alibi.q; ꝺ superficie dñs nõ cauet.q; vsufructuari; hz refectionẽ:sz solũ nõ põt refici: cũ destrueret domus destructo solo.t sic extingueret vsufruct;.vt.l. repeti.ꝟ.rei mutationẽ.s.qui.mo.vsufru.amit.t iõ debz dñs de solo cauere.t ista ẽ rõ:nõ video aliã. Et eis sũmo rõnẽ.q; aut vsufructuari; põt reficere non de ponendo edificiũ:t tũc ptinet ad eũ refectio.aut oz vt deponat:t tũc petit sibi caueri:nec curo de vicio opis vel soli.t.l.inter fructuariũ.respexit facti accidentiã.q; vbicũq; esset rõ quã assignaui.t.l.haberz locũ. ¶ Ulteri; op.de.l.inter fructuariũ. tu dicis q vsufructuari; cauet de vicio opis. sed q̃ro nõne idez venit in cautione de vtendo fruẽdo.dic q; cautio dã ni infecti prouidet plenius.q; in ea venit culpa leuissima.vt.j.ꝟ.ei qui.in fi.q̃ nõ venit in illa de vtẽdo fruendo.iõ interponit. ¶ Ulteri; oportz vt videas sex mẽbra qñ dñs t fructuari; petent caueri ab exneo t pñt.vt hic in prin.t.l.q̃ bona.ꝟ.t supficiarium.s.eo. aut petũt vn; ab alio:t tũc aut fructuari; a dño t sume tres casus.aut petijt sibi caueri ꝺ dãno qõ timet de domib; in quib; habet vsufructũ t de vicio ipsa rũ ediũ.aut de dãno qõ timet ab ipsa domo fructuaria in proprias edes suas. In primo casu dic. aut refectio põt fieri sine depositione edificij:t pertinet ad fructuariũ:nec cautionẽ põt petere.vt in prin.ꝟ.cui; t.l.inter fructuariũ.in fi.aut nõ põt fieri sine depositione edificij:t tũc petet cautionẽ.vt.l.inter fructuariũ.in prin.j.eo. ¶ Ñcq timet dãnũ de domo vicina in domo in q̃ hz vsufructũ:t tunc põt peti cautio cũ alia actione cõsultũ sibi esse nõ posset. vt.j.pri.ꝟ. sed inq̃lino.nec ob.si dicit q hz cõfessoriã. q; illa nõ dat hic principaliter.vt no.j.e.l.trebati;.t qõ dixi.s ti.i.l.i.ꝟ.i. Ñcq timet dãnũ de domo fructuaria in domũ ,pprią.t tũc distinguevt p casu distinxi.arg.j. e.l.in hac.t.l.si edib;.t p easdem rõnes. ¶ Glenio ad scõm casum qñ,pprietari; petit cautionẽ a fructuario:t tũc aut dãnũ timet de ipsa domo fructuaria in seipsa:t tũc aut timet de vicio ipsi; edificij: t tũc si petit cautionez dãni infecti:a fructuario siue ad fructuariũ ptineat refectio:cũ alia actione est sibi psultũ:siue ad eũ nõ ptineat refectio cũ ipse petere possz cautionẽ:nõ petet ab eo.vt ar.l. apud antiquos.C. de furtis.qñq; timet dãnũ de ope:t tũc aut põt sibi fructuario culpa leuis iputari:t tũc nõ petet cautionẽ: sed eget cautione de vtẽdo fruẽdo.aut nõ põt imputari:t tũc petit cautio.vt.l.inter fructuariũ.t ar.j. e.ꝟ.ei q̃. Sco casu qñ timet dãnũ de domo vicina in domũ fructuariã:t tũc aut põt iputari culpa leuis fructuario:t tũc nõ põt peti cautio.q; venit in cautione de vtẽdo.aut nõ põt iputari culpa:t tũc petit a fructuario cautio.vt ar.j.e.ꝟ.ei. Tertio casu qñ timetur dãnũ de domo fructuaria in domũ ,pprią dñi.et tũc dic vt.s.dixi p easdẽ rõnes in primo membro.

¶ Op.q; ad fructuariũ nõ pertinet refectio nisi sit modica.vt.s.de vsufru.l.hacten;. Jo.q̃dã referunt ad modicã.sed nõ est verũ:imo semp onus refectionis ptinet ad fructuariũ.vt h.t.l.inter fructuariũ.et s.e.l.hoc ampli;.ꝟ.fi.siue sit ipensa modica vel magna Modicã aũt nõ repetet.vt.l.hacten;.s. de vsufru. magnã repetit.vt.l.eũ.C.de vsufru.nisi hoc esset vbi ipse deberet deponere edificium.quia tũc dic vt.s. ¶ Quero q̃ actione [n] repetit.t hic gl.dicit q ipensas magnas act.neg.ges. Idẽ tenet in.l.eũ.C.de vsufru.t doc.nõ examinat h.sed mihi vł q nõ sit verum q; hz locũ actio nego.ges.q̃ nulla necessitate gerit Secus si necessitate.vt.l.curatores.C.de nec.ges.facit.l.ptor.ꝟ.inverbis.j.de bo.auc.iudi.pos. ¶ Quero q̃ repetit.t dic de his duabus qõnibus.vt plene dixi.j.de publi.l.cotẽ.ꝟ.q̃ maximos.circa fi.

Si inquilino ¶ Illo.q; inq̃linus nõ hz ius reficiendi.q; tũc sibi non caueret. vt.s.pri.ꝟ.t hoc est verũ:nõ tñ teneat reficere ex natura ꝺctus:sed acti.neg.ges.põt. ¶ Sed op.de.l.q̃ bona.ꝟ.de illo.s.e. Jo.de domo cõducta in ipsam domũ ꝺductã:nõ cauet de domo ꝺducta ad pprias domos si timetur damnũ cauetur.

In fi.ibi eius.s.rei culpa nõ hois dicit.

Ei qui. ¶ Op;de prin.huius.ꝟ.ad fi. Jo.q̃dã

---

[k] Qua' actione.vide q̃ dixi post bart.t l.is cui.ꝟ.q̃ri põt.vt in pos ses.lega.

[l] Ante iterposituz. Cy. tenet ꝺriũ q debz fieri executio ꝺ ẽptorem.lz nunq fuerit in mundo citat;: ita tenet ipe in.l. vnica.C.ꝺ alie.iu.mut. cãfa.in. vij.q.p l.certa forma sz tu vide qõ no.eleganter bal.ĩ.d.l.vnica.t in.l. ob maritorũ.C. ne vx.p ma. vbi elegãti; loq̃tur q; ali; in hoc articulo. Et adde bar.in.l.a diuo pio.ꝟ.h iu p rebus.j. de re iudi.t in.l. i.ꝟ. si necessario.ff. si ven. no.t lati; in repe.l.creditores.C. de pi no.p do. Anto.in. c. qz.v. de iudi.t per bald.in.d.l. si certa forma.

Omni.ꝟ sed qõ. t p istuz ter. vide qõ h not. dicebat ang. t adde qõ di

[n] Ei cui; vsufruct;.q̃ro q; vide plene p bar.in.l. cotẽ ꝟ.q̃ maximos j.de publi.in vl.col.

o Si is q̃ edes. Inducit ad.q.adde q̃ no.bar.in.d.§. sacrã. ī pe. col. fi.deleg.in.vi.ꝛ adde hic dictis per Bar.q cõis opi.est q procurator simpliciter datus:itelligit datus ad futuras lites ꝺ bar.sed in actore dic q nõ est idẽ ꝯm casum singu.in.l.itẽ eor.§.sed si ita.s̃.q cuiusl. vni

p Futuras causas. Quid in delegatione causar. vide in.c.fi.de of uersita.no.qꝛ debz interue nire iudicꝫ de creturꝫ:qõ nõ trahit ad fu tura.l.fi.j. de decre.ab oꝛ. faci.ꝛ est itel lectus ad.l.si actor. de ap. vbi dicit q p curator nõ te netur psequi appellatiõez licz teneatur appellare.l. iuit. C. de p cur. q secꝰ in actore vt ibi. ꝛ ad bart.hic adde tex.ꝛ q ibi p eũ in.l.ꝺ his rebus. ꝺ arbi.ꝛ tenen do opi.bart. hic põt limi tari qñ pñtes cause alique erãt.ꝫ si nul las causas do minus de p senti haberet traberet ista cõstitutio ad futuras oẽs vt aliq̃d ope tur.l. fund q̃ locatus.s̃.ꝺ fun. instru. et ad p̃dicta vi de bal.in.l.fi. §.i.in antep. col.C. de bo. q̃ libe.ꝛ doc. in.c.non iniu ste. de pcur. in glo.j.

q Non tra hatur.hãc p tem tenz etiã Jo.an.in ad di.Spe.ī lo co.s̃. allega to p bart.an ge.in.d.l.iui tus.de pcur. tenet simpli citer opi. spe. per.d.l.seruitutis.s̃.de serui.vrba.prę.ꝛ ad hic dicta p bart.adde eun dem in.l.hoc iure.j. de solutio.

r Ulterius facit glo. Clide p Jo.de Imol.in.l.q̃ fundũ sub cõditiõe. §.si fundũ.de leg.i.ꝛ ad ist as.q.bene facit qꝺ no.p glo.in.l.certo generi s̃.de serui.rusti.prę.ꝛ qꝺ ibi dixi.ꝛ no.ibi bal.ī.l.i.C. de iurꝛ emphi. v bi de hac prima qõne.

s Itẽ facit ad hãc scꝺam.q.ꝛ q̃d si passagiũ debetur ponti:ꝛ pons sit mutatꝰ.vide bal.in.l.iij.C.de priuile.fis.ꝛ ad de silem qõnem no.p bal.in.l.non modus.C.de seruitu.

t Inducit ad questionẽ.de qua vide per Jo.an.in cle.litteras de re scrip.ꝛ per glo.ꝛ doct.in.c.cũ capella.de priuil. Quid aũt si sit facta pax cũ ciuitate ꝛ castris:an trahat ad castra postea acquisita io.an. in addi. spec. in ti. de treu. ꝛ pa.in pe.q. vbi allegat i stum ter. In ꝺrium allegat l.q̃ filiabꝰ.de testa.tute.vo lẽs q pax tra hatur ad ca stra nouit ac q̃sita.p paul. de cast.in.l.si seruitꝰ.ī prin ci.de serui.vr. prę.ꝛ vide qꝺ no.bar.in.l.si conuenerit.§ si nuda.s̃. de pign.act.ꝛ q̃ ibi dixi.ꝛ qꝺ dixi ꝯm bal.ī l.iter stipulã tẽ.§.sacrã.de ver.obl.in fi. ꝛ bal.in.l.om nia.C.ꝺ epis. ꝛ de.an intel ligãtur cõces sa priuilegia futura.ꝛ dixit bald.in.l.qui filiabꝰ.ī prin per illuꝫ tex. de leg.i. q q̃ legat eccles is ciuitat nõ videtur senti re de eccles postea cõstru ctis. Et fa cit etiaꝫ ad q̃ stionẽ quam disputauit io han. Calde. que incipitur dominus pa pa ꝛc. Et ad q̃stionẽ quaꝫ habes plene per Johan. An.in regu la qui sentit. in mercuri. et in additi.spe cul.in titu. de censibus.§. nunc dicẽdũ. circa penulti.

Si is qui edes habebat. Stipulatio de dãno ifecto sim pliciter interposita nõ referr ad aliã domũ vel aliaꝫ domus partẽ post stipulationẽ quesitã:sed ad alias res postea in domũ inductas bene porrigitur.h.d. iste pulcher.§. Et op.de prin.ad fi. Quidã dicũt q corrigitur:nõ est verũ.qꝛ est euitanda legũ correctio dicunt alij. Aut erat spes q habebat illã domuꝫ:et tunc trahit stipulatio ad illã ꝛc.vt glo. ꝛ ista so.non est vera.qꝛ p re in qua habeo ius psonale ad prose quẽdã rẽ nõ �somꝫ locũ q cautio posset peti.vt.j.pr.§. So.vera ẽ q prin.loq̃r ī imobilib:finis ī mobilibꝰ rõ.qꝛ res mobilis vr eadẽ cũ illa.ar.l.cũ taberna. ꝺ pig.põt esse q transit in corpus illarũ ediũ in q̃bus interposita est stipulatio.vt gl.dicit.ratio:qꝛ res mo biles portant ꝛ eleuant.nõ sic in imobilibus.ar.l.si titius.j.ti.i.ꝛ.l.q si nolit.§.qui assidua.s̃.de edi.edi cto. Op.glo.de.l.titia.§.gaius. Sol.ibi fuerunt verba testatoris limitata:hic verba ꝺrahentiũ sim pliciter plata. Op.s̃.l.pri.in fi.de hoc nõ dico hic qualiter stipulatio venditoris transeat ad ẽptorem.dicam.j.pri.§. Inducitur ad.q.ᵒ pmisi tibi fructus istius arboris oī anno:arbor illa fuit incisa vel eiecta:ꝛ postea renata.vel aliter.quidã rusticus pmisit facere vnã domũ cuidam nobili venatori in estate:ꝛ ibi dare de aqua frigida:ẽ fracta domus et refecta:an teneat ꝛ vide istã glo.q̃ incipit.nota q h stipulatio ꝛc. Dy.tenet istam partem: qꝛ est noua domus:ꝛ noua arbor.in.l.qui areã.§.res.j.de sol.ꝛ j.de ver.ob.l.inter stipulantẽ.§.sacrã.sed contra hoc videt exp̃sse de serui.vr.prę.l.seruitutes.§.si sublatã q̃d dicemus.dic ibi est tex.soluens ꝺrium.aut est mus reale cõstitutũ.qꝛ fuit factũ occasione p̃dij vicini:qꝺ ille nobilis ibi habebat:ꝛ remanet in re refecta. po stea aut est ius personale:ꝛ tũc nõ remanet in edifi cio renouato. Querit glo.vtrũ simplex procurator trahatur ad futuras causas p.ꝛ glo.tenet hic q non.ꝛ formatꝫ eam in.l.omniũ.s̃.de procurato.ꝛ tenet q non videt datus ad futuras.ꝛ ponit q est simplr datꝰ:an vr datꝰ ad futuras.ꝛ Spe.tãgit in spe.ꝺ p cura.§.i.v.itẽ op.ꝛ.§.rõne aũt formꝫ.ver.sed q̃d si p curatoriũ.ꝛ in v.q si procuratorium.tenet q ad futu ras trahat.p.l.vlti.C.que res pig.ob.pos.ꝛ.l.serui tus.s̃.de serui.vr.prę.hoc dicit q obtinet.sed credo ꝺ q nõ trahat q ad futuras nõ cõneras vel depen dentes.vt.s̃.de tute.l.q̃bus.in fi.cũ.l.se.in fi.ꝛ ibi tã git Dy.ad.ll.allegatas p Spec. Ñ.l.vltima.C.q̃ res pig.obl.pos.loq̃tur in pignore vbi nullũ dãnuꝫ partis versat.sed pleniꝰ est cautũ.qꝛ semp q̃titatem soluendo liberat.sed hic est p̃iudiciũ saltẽ ex parte procuratoris.nõ ob.l.seruitꝰ.de serui.vr.prę.d. qꝛ ibi potuit ab initio sic puideri q cause erãt future.sed ꝰ nõ põt puideri q cause erãt future. Ulteriꝰ facit gl.r q vendidisti mihi arborẽ:q̃ est excisa.arbor pullulauit:an ille pullulatiões sint mee.ꝛ vide glo.ꝛ dic vt in.l.obligationũ fere.§.placet.j.de ac.ꝛ ob.ꝛ ibi gl. disputat. Itẽ facits ad.q.fecisti domũ in meo:et pmisisti recipere cũ quinq̃ hoibus.fecisti aliam an debeas recipere cũ.x.ꝛ vide glo.in fi.ꝛ adde sic.ꝛ C. de oĩ agro deser.l.fi.ꝛ C.de alu.ꝛ palu.l.iij.ꝛ p hanc l.solue q nõ teneat.ꝫ sit ar.ꝺ.s̃.de vul.ꝛ pu.l.ꝛ si ꝺ. ꝛ ita dicit Dy.ꝛ nõ soluit.tu rñde ibi est eadez rõ augmenti ꝛ diminutionis.qꝛ totuꝫ venit a fortuna.sed hic nõ est eadẽ rõ.qꝛ nõ venit a fortuna:sed sumptibus ꝛ labore.ꝛ p hoc facit qꝺ not.per Dy.in.c. qui sentit onus.extra de reg.iur.li.vi. Ja.de are. inducit ad q̃nemr processum fuit monasterio priuilegiũ exemptionis ꝛ eius capitulo:an trahat ad futuras capellas.dic vt no.p Cy.in.l.placet.C.de sac.sanc.ecc.ꝛ.l. priuilegia.eo.ti. Quero q̃d si fuit datũ alicui priuilegiũ v vt nõ debẽt soluere de p̃dijs suis decimas an trahat ad futura p̃dia.ꝛ dic vt est casus extra de priuil.c.qõ circa.

Emptor prędii si ante Hic est additõ vna que ponit casum et fuit seruoti q̃ nõ intellexit tex. Diuide tex.sic.quã doq̃ stipulat de dãno ifecto emptor tñ.ꝛ loquitur principiũ vsq̃ ibi.sed si venditor est.qñq̃ stipulatur venditor tñ vsq̃ ibi.q esset iniquissimũ. qñq̃ stipulat vterq̃.ꝛ tũc loquit vsq̃ ad fi.lre. Itẽ prima ps subdiuit in tres.prima qñ venditori non põt iputari negligentia vsq̃ ibi.sed q̃d fiet ibi.scꝺa qñ venditori nõ põt imputari culpa vsq̃ ibi.sed nihil. ibi tertia qñ venditori põt iputari culpa.ꝛ ideo iste ver.debz iungi cũ prima parte. In tex.ibi reuoluit autẽ. idest aget emptor p vtroq̃ tpe ea rõne q̃ sequet. Et breuiter hoc dicit:stipulatio emptoris simplr interposita porrigit ad dãnũ tñ post traditionẽ ꝺtingẽs nõ ad id qꝺ ante cõtingeret:nisi sibi ꝺ venditorẽ nõ detur regressus:sed stipulatio venditoris ad oẽ tẽpꝰ porrigit q si vterq̃ stipulet: stipulatio vẽditor tpe colũ.de quibus verbis aliquid per do. Antho.in.c.cum capella. de priuile.ꝛ per alber.de rosato in prima pte statut.q.cxxx. ꝛ vide bar to.omnino in consilio incipiente commune spoleti. ꝛ.clxxvi.in odrine meo. v Alicui priuilegium. vide Jo.an.in ti.de cẽsibus.§.nisi dicendũ.in addi.magna.qui determinat q sic.ar.l.qui filiabus. de testa.tute.ꝛ hic per Ro.latius.

Sabini. ꝙ tutius est. Adde qđ no. bal. in. l. si fugitiui. post princ. C. de ser. fug. & ang. in. l. i. in fi. qđ ꝗsqꝫ iur. & vñ adde ꝙ quotiens est fcã par bannito intelligit facta restitutõ: nõ aũt remissio. fm tex. sing. in. c. i. in ver. priuilegia oĩa. de pa. cõstan. vbi vide bal. sed pone stãte dicto statuto ꝙ quis debeat habere pacem ab offenso. Aliqs est dãnat⁹: qz blasphemauit deũ: & caratᵍ: an posit relaxari dic ꝙ sic. fctã vera cõfessione & penitentia prius. ita no. consuluit bar. in cõsilio incipiente minister fratruz de penia. & sequit Jo. de ancha. in consilio reuocat in dubium si statuta cc. et ita tenet flo. no. in. l. ñ. C. ỏ re. cre. & dicit etiã ꝙ põt dici ꝙ illo casu nõ habẽt locũ verba statuti. qz nõ est q̃ habeat pacẽ facere. et si nõ cõueniũt verba statuti ergo nec eius dispositio. l. ita aũt. ĩ princi. de admini. tu. & sic poterit reus liberari absqꝫ pace. facit ꝑ cõsilio bart. qđ no. bal. in. l. ꝑses. in vl. col. C. de transa. epiſcopᵍ aũt nõ põt remittere offensaz dei: si ꝗs deũ maledixerit. lz epus sit legatus dei. ita no. bald. in. l. accusationez. C. qui accu. vbi dicit ꝙ ñ põt facere pacẽ. & dic bal. in. l. i. C. de rapto. vir. ꝙ in delicto vbi offenditur deᵘ non põt fieri cõcordia nisi papa remittat. & ad no. hic ꝑ bar. in x. iste. S. allegat &c. ibi. vt. l. diuᵘ &c. adde ꝙ bene faciunt not. per bal. post bar. in. l. transigere. in. vij. col. C. de transact. & adde q̃ no. in materia bar. in. l. fideiussor magistratus. j. ỏ fideiusso. ¶ Contrariũ credo. bal. tenet cõtrariũ. C. de libe. & eoꝛ libe. in. l. ij. per illum tex. & vide per Jmol. in. l. iiij. S. cato. de ver. oblig.

traditionis finit: stipulatio emptoris abinde in ante habet effectũ. h. d. ¶ Opp. de. l. cũ emptor. in pr̃. j. eo. rñdeo illa loq̃tur qñ ỏ venditorẽ emptor nõ potest habere regressum vñ cõcordat. ¶ Jtẽ op. auxiliũ ordinariũ cõcurrit cũ extraordinario: qñ ỏ diuersos cõpetũt. vt. l. etiã. C. si tu. vel cur. interue. sz actio ex empto: & cautio dãni infecti cõpetunt cõtra diuersos. ergo &c. So. illud est verũ qđ ꝓcedit ab actu necessario. secus si volũtario. vt hic. & l. cũ mandato. S. de mino. ¶ Sed ỏ hoc op. qz fm hoc dñs non põt petere istã cautionẽ: qz põt habere regressum ỏ fructuariũ. qz rei curã suscepit. vt. l. i. in fi. S. vsufruc. quẽ ad. caue. Sol. vt dicã. j. e. l. si filiᵘ. vbi hec & silia examinant. ¶ Oppo. de fine. ad prin. dic ꝙ finis loq̃tur qñ vterqꝫ fuit stipulatᵘ. prin. qñ vnus tm̃. rõ ponitur in. fi. S. ¶ Op. j. de duo. re. ꝑ totũ ti. so. glo. ꝙ ibi tollat: sed dy. soluit aliter. qz ibi ỏ hentes hoc voluerunt. idẽ si hoc vellent. vt. j. eo. l. dãni. S. cũ parietẽ ¶ Quero & reuoco in dubiũ casum. ver. sed q̃d fit. vtrũ emptor possit stipulari de dãno ante traditõez facto. & diuerse sunt opi. in glo. vna est Azo. alia est opi. Hu. & ista est vera fm opi. Hu. lz quidaz distinguant. aut emptori est aliquo mõ tradita: aut nõ. lz nõ curo: sufficit ꝙ sua interest. vt. S. ea. l. in prin. Ha bes igit hic solutionẽ. q. an ille q̃ hz ius ad rem posset petere cautionẽ. & dic aut est sibi cõsultũ ỏ alĩ: et non petit. aut nõ est sibi cõsultũ: & tũc petit cauerí. vt b. & hoc. fm opi. Hu. ¶ Quero vtrũ stipulatio simpliciter cõcepta possit porrigi ad tps ante traditõez qñ venditor nõ fuit in culpa. & gl. hic videt tenere ꝙ nõ. & vide eã que incipit. nõ refert ibi in fi. illud aũt. & idẽ tenet glo. magna. ỏrium tenet glo. paruula. q̃ est sup verbo fuerit. & istud idẽ tenet glo. in. l. cũ emptor in prin. q̃ est veritas. & est ista q̃ dicit vlti. glo. ꝑ. l. cuz ẽptor. in prin. cũ sua gl. j. e. & hoc tenet dy. ¶ Quero vtrũ transeat ad emptorẽ stipulatio ꝑ venditorez facta sine cessione: vel sit necessaria cessio. & dic ꝙ sic vt in glo. & dicã in. S. adijcit. ¶ Quero que est rõ ꝙ stipulatio venditoris porrigat ad oẽ tps: stipulatio emptoris nõ. breuiter natura obligationis est vt nõ retrocedat ad auctores: sed vadat ad successores. vt l. si a te. S. fi. j. de exc. rei iudi. ¶ Vltimo posses dicere distin gue vt glo. & supple vt ex predict apparet.

¶ Quando finis habet necessariã cõsequentiã ad prin. inspicimus principiũ. h. d. ¶ Op. ꝙ posset agi tm̃ post diẽ. ar. l. in illa. j. de ver. obli. so. hic dies erat adiecta cã limitande obligatiõis. ideo agit infra diẽ. Jn ỏrio cã differẽde solutionis. iõ nõ agit ante diẽ. vt eo. ti. l. eñ qui liberis. S. quotiẽs. & l. q̃ hoc anno. Jste. S. allegat ad infinitas. q. Hoc. hic formãt vnã. q. facta fuit partitio de vulnere de quo vulnerat⁹ est mortuᵘ: an possit decapitari. & nõ videt questio. qz homicidiũ non põt remitti. vt. l. diuus. ad filla. breuiter debes ponere ꝙ statuto cauetur: ꝙ quicunqꝫ occideret decapitet. sed si habuit pacẽ puniat mitius. & vñ ꝙ cã sit par de occiso. vt h cũ oibus. ll. allegatis in glo. Jn ỏrium videt. l. si vul

Sabini sententia vera bet necessariã cõsequentiã ad prin. inspicimus principiũ. h. d. ¶ Op. ꝙ posset agi tm̃ post diẽ. ar. l. in illa. j. de ver. obli. so. hic dies erat adiecta cã limitande obligatiõis. ideo agit infra diẽ. Jn ỏrio cã differẽde solutionis. iõ nõ agit ante diẽ. vt eo. ti. l. eñ qui liberis. S. quotiẽs. & l. q̃ hoc anno. Jste. S. allegat ad infinitas. q. Hoc. hic formãt vnã. q. facta fuit partitio de vulnere de quo vulnerat⁹ est mortuᵘ: an possit decapitari. & nõ videt questio. qz homicidiũ non põt remitti. vt. l. diuus. ad filla. breuiter debes ponere ꝙ statuto cauetur: ꝙ quicunqꝫ occideret decapitet. sed si habuit pacẽ puniat mitius. & vñ ꝙ cã sit par de occiso. vt h cũ oibus. ll. allegatis in glo. Jn ỏrium videt. l. si vul

ad fi. per bal. in. l. i. ver. pone testatoꝛ. ita dixit. C. cõia de leg. circa. vñ. col. & vide bal. in. d. l. transigere. sup. v. vel. vi. col.

3 ¶ Doni debet. Adde in hac materia qđ no. bar. & qđ ibi dixi in. l. si in rixa. j. de ficca. & qđ ibi dixi. & ad ista adde qõnem not. quam ponit Bal. in. l. i. ad fi. S. de orgi. iur.

nerato. & l. qui occidit. S. ad. l. aquil. Gui. de suza. dicit ꝙ tutius est ꝙ fiat par de vulnere & de oĩ eo qđ ex vulnere posset sequi. Spe. ponit in spe. de acc. S. i. ver. sed pone. Ja. de are. dicit aut fuit remissio actionis de vulnere: & tũc nõ vñ porrectũ ad aliã actõez que posset sequi. sz si fecit remissionẽ sup iniuria: & tc oẽ vñ remissum. ar. l. si duo patroni. S. iul. & l. fi. S. ỏ iureiuran. breuiter oẽs bene dicunt: & capias ỹba gui. Aut est certũ de mente ỏhentiũ & stamᵘ certo. vt. l. i. S. si cõuenerit. S. deposi. aut nõ cõstat: & tũc aut remisit iniuriarũ actionẽ: & nõ vñ alia actio remissa de homicidio. vt. l. si duo patroni. S. iul. aut remisit iniuriã & tũc aut vulnus erat mortale: & oĩa videnᵗ remissa. vt hic cũ si. aut nõ erat prima facie mortale: & mors nõ vñ remissa. vt. l. si vulnerato. ad. l. aq̃l. qz de ea nõ vñ cogitatũ. vt. l. q̃ cũ tutoꝛib⁹. de transac. Jntelligo tñ ꝙ fere mortale erat. alꝫ si alia cã mors sequatur nõ teneret. vt. l. q̃ occidit. in fi. ad. l. aquil. Scoz hoc g̃ vñ ꝙ q̃s possit facere pacẽ de morte suiipsi⁹. et est verũ si statutũ simpl'r loq̃tur. vt. d. l. diuus. ad fille. Sed q̃d si dicit ꝙ habuit pacez ab herede &c. videt ꝙ idẽ. qz q̃ hz a defuncto: hz ab herede. vt. S. de proba. l. pactũ. & vñ exp̃ssum de excu. tu. l. athlete. S. dat remissionẽ. Cõtrariũ credo⁹ cuz hoc fauore heredis sit inductũ nõ põt remittere testatoꝛ. vt. C. vt in posse. l. pe. & qđ ibi no. qz ex hoc q̃s iuitaret ad deliquẽdum cũ vulterat⁹ spectans mortẽ de primo de facili pacẽ faceret. Jtẽ ꝑ hoc qz huius iniurie psecutio nõ cõpetit iure hereditario. ar. j. de sepul. vio. l. quesitũ. & S. de acq̃. here. l. ꝑ herede. S. fi. ¶ Quero q̃d si de vno mense est vulnerat⁹: & alio mense mortuᵘ qđ tps poni debeb⁹ in actione. & dic ꝙ tps vulneris. ar. l. ita vulnerat⁹. l. ait lex. ad. l. aq̃li. Quid si est vulnerat⁹: & ẽ certũ ꝙ ex illo vulnere morietᵉ: an añ mortez possit accusari de homicidio. & vñ ꝙ sic. & Ryza. malĩ. idẽ tenet in. l. ita vulnerat⁹. legendo padue. sed dicit ipse ꝙ Ja. de bel. interrogat⁹ rñdit ỏrius. credo ꝙ de iure cõi. d. Ry. dicit bene ꝙ mors nõ requiritur suffic eñ si percutit aĩo occidendi. vt. l. is q̃ cũ telo. C. ad. l. cor. de sic. sed si poneres ꝙ statuto cauet ꝙ q̃cũ ꝗz occiderit puniat &c. verũ dicit Ja. de bel. cũ ante nõ sit nata actio ꝙ cõditio euenerit. vt. l. cedere diez de ver. sig. & sic anteq̃ sit mortuᵘ agi nõ põt. cũ mlta possint accidere. vt. l. naturaliter. S. illud. j. de acq̃re. re. do. & statutũ req̃rit exp̃sse mortez. facit qđ dicet in. l. in illa. & l. hoc iure. de ỹ. ob. ¶ Sz pone ꝙ certũ ẽ ipm mori de isto vulnere: an possit de homicidio ꝓcedi ỏ eñ. & vñ ꝙ sic. vt. l. si pupill⁹. S. i. de noua. sed ỏ riũ credo. qz qñ cõditio est certa oĩ certitudine. s. an & qñ. & tũc ante cõditionẽ põt agi. vt dy. dicit in. d. l. si pupillus. reprobãdo glo. ibi positã. & glo. dicit in. l. i oĩbus. j. de reg. iur. hic. S. nõ facit. qz b cepat sua iter esse iõ agit. hec eñ stipulatio nõ est cõcepta sub hac cõditione: si paries cadet: qz tũc ante nõ posset agi. sed cõcipit sub cõditione: si dãnũ cõtingit. Damnũ aũt iã cõtingit cũ paries vitiatᵘ est. g̃ &c. ¶ Quero nunq̃d si agit de vulnere sequi posset cõdemnatio de homicidio ex ipso ꝓcessu. Ry. malum. disputauit

iudi. Jtẽ faciunt ista ad questionẽ potestas habet arbitriũ puniendi in certis maleficijs suo tpe ꝑpetratis: si maleficiũ est inchoatuz vno tpe. puta qz quidam mortifere fuit vulneratus: & finitur alio tempore. qz mortuus fuit alteri⁹ tẽpore ꝙ ille seruus nõ habet sup dicto maleficio cognitionẽ cuius tpe inchoatũ non fuit. ita elegãter tenet bal.

a ¶ Sz pone. Adde ange. & Jo. de imo. in. l. in ratõne S. si seruus. j. ad. l. falc. Sz quid si vulneratus est qđ mortaliter et postea ante mortez alius adhuc vulnerauit ex quo vulnere dicatur occisus. vide bal. in. c. i. q. mo. feu. amit. in princi. & ibi per eum qñ dicat vulnus mortale & ad primum quesitũ vide qđ habet in l. huic scripture. S. ad. l. aq̃l. & in. c. significasti. el. ij. & ibi per Jnno. de homici. et q̃d si statutuz dicit ꝙ interficiẽs aliquẽ in die veneꝛ sanctꝰ puniatur &c. dic ꝙ talĩ pena punitur q̃ mortifere vulnerauit. fm bal. in. l. i. ad fi. C. de nũdinis. & facit ad ea que not. bal. in. d. l. transigere. in vna addi. sup. v. vel. vi. col.

b ¶ Quero nñ quid bene faciunt q̃ nota. bar. in. l. sena tus. j. de acc. in x. aduerte &c. & per bal. in. l. non quẽ admodũ. S. ỏ

allegans Quid. de fuza. in. q. ij. in. l. i. ſ. de origi. iur. & in. l. ſed & milites ſ. ignominie. de excu. tuto. ad qō bene faciunt no. per bar. in. l. euz qui. ſ. in pupillarib⁹. ſ. de iureiurā. que faciunt ad aliaz. q. Quid ſi ſindic⁹ teneꝫ denunciare maleficiū cōmiſſum tpe ſui officij: & ſindic⁹ de delicto cōmiſſo tpe ſui ſindicatus habuit ſoluz notitiā poſt tps ſindicatus: an teneatur illō denunciare. bal. in. l. cum ancillas. C. ō inceſt. nup. te net q nō. per l. i. ſ. occiſoz. ff. ad ſill. & ibi vide p ludo. adde qō not. Bar. in. l. ita aūt. ſ. fi. ſ. de excu. tu. & hic adde qōnem quā diſputa/ uit Ja. ō bel. i l. ſancim⁹. C. de fideiuſ. dū querit an fi/ deiuſſoz q̄ p/ miſit ſub pe/ na pītare ac cuſatū de vul nere teneaꝫ ſi vulneratꝰ de ceſſit,

c Añq̄ mo riatur. Adde bal. in. c. i. q̄. mo. ſeu. amit. & bal. in. c. i. ſ. inuria. ō pa. iura. fir. & ibi dicit q nō ſi ſtatutū dicit ſi q̄s occide/ rit ꝛc. allegat bar. b & in. l. ī hac. de tritic. Idē dic ſi ſta tutū dicit ho micidia puni antur.

d An vale/ at. An teſtes iurati in ter/ mino poſſint deponere p⁹ terminū. vide p bar. & doc. ī l. ſi qñ. C. ō te ſti. & qō ibi di xi. & adde ſpe. de of. dele. ſ. i. v. ſed nūq̄d et qō dixi p⁹ bar. in. l. i. ſ. ſi ſerv⁹. de qō. & qō no. bal. in. l. geſta. de re iudi. in fi. & in. l. iuriſiurandi. C. de teſti. & vi de in. l. antiſtius. in prin. de acq̄. here. bal. in. l. iij. C. de teſti. & bal. in. l. i. ad fi. C. de ſac. ſanc. ecc. & in. l. preſbyteri. C. de epiſ. & cle. & adde ſpe. de fer. ſ. ſequit. v. q̄d ſi ſciant. & archid. & io. an. in. c. pia. de excep. in. vi. & p bal. in rubrica. C. ſi ex fal. inſtru. in fi. per bal. multū no. in. l. ij. C. de ſacr. ſanc. eccle. & limita vt per bal. in. l. ij. C. vt lit. pen. vbi voluit hic vera eſ/

in iſtis terminis & dicit: aut fuit dictum de vulnere mortali: & ſequi pōt condēnatio de homicidio. Aut hoc nō fuit dictū: tūc de homicidio nō pōt ſeq̄ ex eo dem pceſſu cōdemnatio. vt. l. ſi vulnerato. & l. q̄ occi dit. ad. l. aquil. & l. oīs hereditas. ſ. nunq̄. ī. de re. iur. Aſt ne vera iſta diffinitio. dic q de iure cōi eſt verū. q nō requirit mors: ſed ſufficit animꝰ occidendi. vt dixi. Idē g̃ ſi quocūq̄ modo accuſatio vel inquiſitō cōtineret illū pceſſiſſe aīo occidendi ſi loqueris ſm ſtatuta que requirunt mortē. tūc licet inquiſitio ſit fa cta de vulnere mortali: nō poſſet ſequi cōdēnatio de occiſo. q illa accuſatio nō fuit ꝓpoſita. ſi poneres ꝓ poſitā: q dixiſſet accuſatoꝛ quare peto eū condēna ri de morte: cū certū ſit eū moriturū. vel iudex dixiſſz in inquiſitione q etiā de morte intendebat inquire/ re: tūc poſſet ſequi cōdēnatio morte ſecuta. q ius ſu puenientis actori ex cā de p̄terito cōfirmat ſuuz ius vt. l. ſi rē. ſ. fi. ſ. de pig. act. & l. mādato. ſ. mā. Alte/ rius doc. diſputant hic an poſſet cōdēnari de ho/ micidio anteq̄ moriaꝫ. licet ſit certū mori. & p predi cta patet q de iure cōi ſic: m ſtatuta nō. q non erat nata actio. Old. inducit iſtū. ſ. teſtes iurauerunt infra terminū: poſt terminū teſtes depoſuerūt: an va leat. & videꝫ q ſic. vt hic. & hoc tenet ſpe. ſed iſte. ſ. nō facit. q hic finis habet neceſſariā cōſequētiā ad iſtud p̄in. ſed depoſitio teſtiū nō habet neceſſariam cōſequentiā ad iuramentū. dic q ſunt tria tpa. vnuz eſt tps iuramenti teſtiuz. aliud eſt tps depoſitionis teſtiū. & aliud eſt tps publicatōnis. De p̄imis duo bus dic vt in Spe. de teſti. ſ. qualiter. ver. is quoq̄ Aut eſt datus terminus ad ꝓducendū teſtes: & ſuffi cit q iurent infra terminū. aut fuit datus termin⁹ ad ꝓbandū: & tūc debet facere hoc vt iurent & deponēt infra terminū: q̄ p ſolū iuramentū nō ꝓbaꝫ. De ter tio videlicet de publicatione: tūc pōt fieri poſt termi nū: q̄ per iudicē fit. vt in ſpec. de dila. ſ. i. v. ſed quid ſi infra. Do. Ja. de bu. diſputauit iſtā. q. & determīa uit: q̄ ſi eſt datus termin⁹ ad ꝓbandū ſufficit q̄ infra terminū iurent. lz poſt terminū depoſitio fiat. & iō ſa tis eſt q̄ examinatio fiat per iudicē: & nō ſpectat ad partē. vt no. in. l. ſi qñ. C. de teſti. & dicit Ja. q̄ dilatō data nō debet poꝛrigi ad aliā rem ſeu pſonā q̄ p⁹ qua data eſt. vt ar. l. ſi vnus. ſ. & ante oīa. ſ. de pact. & l. hoc amplius. ſ. celſus. & l. ſi finita. ſ. ſi de vectiga libus. ſ. e. Tertio qñ iudex dat terminū ad ꝓbandū dat de eo qō tibi incūbit vt facias iurare teſtes & ve nire. ſed examinatio datur iudici. ideo poſt terminuz iudex pōt facere. Hoc nō placet. q: lz ſpectet ad iu/ dicez. Spectat tñ ad ſolicitudinē partis hoc petere vt. d. l. ſi qñ. & qō dicim⁹ in appellatione. vt. l. eos. in fi. de appel. & nō p̄ſumiꝫ ſtare p officialē niſi ſibi p⁹ teſtetur. vt. l. i. C. de ſuſcep. & ar. l. placuit. de col. fun. pa. lux. Elñ cōſulo q ſtatī p̄ſtito iuramento p teſtes petat eos examinari. q: infra terminū debet petere: & q̄ ſpectet ad partē. facit. c. qñ cōtra falſam. eī de ꝓ/ ba. & l. geſta. C. de re iudi. & auf. ei qui ſemel. C. de ꝓ/ ba. facit qō no. archidiacon⁹ & alij moderni de exce.

ca. pia. lib. vi.

Si vicinas edes Op. de. l. q̄ bona. ſ. ſi quis. Bo. vt glo. op. C. de pact. l. cū ꝓponas. dicit glo. ſatis diceris mihi facere cuz p mittis me ingredi in poſſeſſionē. vt. l. ſed hoc. ſ. fi. ſ. de ꝓcurato.

Non ſolū autē. f Op. ſ. e. l. q̄ bona. ſ. ō il lo. & ſ. e. ſ. ei cuius. Bolu. in ea p̄te qua petit cautio. iſtud edictū eſt ſubſidiariuz & in ea parte qua agit non eſt ſubſidiariū. vel dic q illa alia auxilia de quib⁹ hic dicitur ſunt extraordi/ naria. ſ. ex edicto p̄toris. & ſic cōcurrit cū iſto. Idez puto q ſi ali⁹ eſſet miſſus ex ſcō decreto ex alia cau ſa q̄ iſta: & poſt eſſet expulſus nō haberet hanc acti/ onē in factū. q: extunc ceſſat officiū iudicis exequen tis. vt. l. a diuo. ſ. ſi poſt aditā. de re iudi. ſz hoc ideo q: in edicto fuit expſſum. ſed in edicto ne vis fiat ei. hoc expreſſum non fuit.

Si ꝓcurator meus. Op. de. l. Stipula tio iſta. ſ. alteri. ī. de v. obli. ſol. alteri nō poſſum ſtipulari: ſed mihi noīe al/ terius ſic. Opp. de. l. poſſeſſio. ſ. ſi poſſeſſio. ī. de acq̄r. poſ. & l. i. C. per quas pſo. & l. ſi ita ſtipulat⁹. ſ. griſogonus. ī. de verb. obli. Huius timore ſunt due lec. in glo. vno mō. q: illud cā cognita ꝛc. determīat precedentia: & tūc reſponde ad ōrium q fallit in ſti/ pulationib⁹ ptoꝛijs: & in his que fiūt in iudicijs. alia q̄ determinet cā cognita ſequentia. ibi mihi ex ea ſti pulatione ꝛc. & vide gl. ibi. vl'in ſubſidiū. & ſigna illā p̄tez q q̄ſtiōq̄ quis debet mihi cedere actionē & nō pōt cogi: datur mihi vtilis in ſubſidiū. & allegat gl. l. q̄ bene facit. & facit bene. l. p̄terea. C. de acti. & obli. l. multū. C. ſi quis alteri vel ſibi.

Inter fructuariū. Hanc. l. declara. vt. ſ. e. l. dāni. ſ. ei cuius.

Si filiusfamilias. est inquilinus ſibi & p̄i cauebit ꝓ periculo rerū peculiariū ꝓ periculo ediū ſoli filio: ſi actū eſt vt ad eū ſolū pericu lū ſpectet. h. d. p̄imo loquit q̄ petit cautio ꝓ dāno q̄ timeꝫ in reb⁹ peculiarib⁹. ſcdo ibi niſi q̄ petitur ꝓ dāno q̄ timeꝫ in edes ꝙductas. Op. q ad fi liū tm dānū peculiariū rerū ſpectat cuz fili⁹ habeaꝫ loco patriſſa. vt. l. ij. ſ. ad mace. Bo. hic erat peculiū aduentitiū vel ꝓfectitiū. vt in glo. ſed ō. q: illud iter eſſe q̄ fili⁹ ꝓſequit hn ꝓfectitio. p. ſ. ſed vtrū illud idē ꝓſequit p̄ in caſtrenſi. vt. l. ſi filius. C. de bo. dā. Bo. filius retinet ꝓfectitiū etiā bonis publicat ex ōctu. ſed p̄ retinet caſtrenſe ſolū bonis publicat ex delicto. & hunc caſum ſpectare nō debemus. vt. ī. de ver. obl. l. inter ſtipulantē. ſ. ſacrā. Glel dic q fili⁹ hz hanc ſpem cū detentatione & cuſtodia ſibi a p̄re cō/ miſſa merito petit ſibi caueri. vt. ī. e. l. emptoꝛ. in p̄in ci. ſed p̄ nullū ius & nullā cuſtodiā de p̄ſenti habet in caſtrenſi. Quero dicit hic q vterq̄ mittit in poſſeſſionē ex p̄imo decreto. q̄d fiet ex ſcō. Añ. in aduentitio ꝓmptū eſt. q: ꝓ rata dāni. vt. l. ſi finita. ſ. ſ. vt in poſſeſſ. lega. & dum glo. in hoc. ſ. dicit q iuſſus iudicis ex ſecū/ do decreto habetur loco tituli. vide bal. in auf. ei qui. in antepe. colū. ver. nunc alia. C. de bo. auc. iudi. poſ.

f §. non ſolū Facit iſte tex tus a contra/ rio ſenſu: an miſſus in poſ ſeſſionem ex p̄imo decre/ to habeat in terdictū de vi & vi arma. de quo eſt glo. & dixi poſt bar to. in. l. is cui. §. queri pōt. ſ. vt in poſſeſſ. lega. & dum glo. in hoc. ſ. dicit q iuſſus iudicis ex ſecū/ do decreto habetur loco tituli. vide bal. in auf. ei qui. in antepe. colū. ver. nunc alia. C. de bo. auc. iudi. poſ.

g §. Si ꝓcurator. op. de. l. Adde glo. in. l. hmōi. in p̄in. de leg. i. Filiusfamilias. filius ꝓſequit. Glide bal. in. l. dixim⁹. ſ. ſi p̄. ff. de excu. tu. & Saly. in. l. pe. C. qui bo. cede. poſ.

cũ aũt.ſ.e. Jn,pfectitijs vero ſi q̃d adiudicareť filio iure dñij ſtatim quereret pr̃i.qz eſt ex cã profectitia, vñ nullũ eſſet cõſiliũ:puto ſic expediri.qz pater iubeatur poſſidere iure dominij.ꝛ qõ filius idẽ ius hẽat in his qõ in reb⁹ ꝓfecticij peculij:vt ſic eo caſu quo ad eũ ptineret peculiũ eodẽ ptineant edes.ar.j.vt le.no.ca.l.i.in fi.ꝛ.l.ſe.ꝛ.l.is cui.§.ſi ticio.eo.ti. ¶ Clemens ad ſcõam ptez op.q vterq; teneať.qz vtriuſq; intereſt cuz filiꝰ teneať ex ɔ̃ctu:pater de peculio. vt.l.i. ſ.de peculio. §o.hic filiꝰ pepigit q ipſe ſolꝰ teneatur de peculio:nõ pater. Clel pater fecit pactũ vt teneretur ipſe:nõ filius.ſed plus placet q filius pepigerit.qz filiꝰ ipſe cõduxit. ¶ Op. q ſaltim ꝓ pcio rerũ peculiariũ põt pr̃ petere cautionẽ. §ol.dic dy. dic q in domũ nõ fuerũt illate.ſz nõ placz.qz potuerunt inferri.vt.ſ.l.dãni.§. ſi is qui vicinas.ꝛ ar.ſ.ō pecul.l.queſitũ.in pr̃in. Elñ dic q hic de hoc nõ q̃riture:ſz ſolũ an poſſet petere cautionẽ de pículo ediũ. ¶ Scõo mõ legiť timore dictoꝝ ɔ̃rioꝝ.ſ.q hoc ſecundo caſu vterq; petere poſſit cautionẽ.ſ.pr̃ ꝛ filiꝰ. ꝛ qõ dicit ſolꝰ excludit dñm tñ.vt in gl.hab eť.iſtud nõ eſt verũ.qz ſz inquilinꝰ poſſet petere cautionẽ: nõ p hoc dñs excludiť.vt.l.q̃ bona.§.q̃ dãni.ỹ. ceteruz ſ.eo. Nec ob.ſi dicis dñm habere regreſſum ɔ̃ inq̃linũ ex cõuentione.vt hic dicit in ter.g̃ nõ petit cautionẽ.vt.ſ.e.l.dãni.§.emptor.qz illud in eo q̃ nõ habet ius in re ſed actionẽ ſolũ pſonalẽ.ſecus ſi hz ius in re.qz tũc licet ɔ̃ alĩ hz regreſſum:tñ petit cautionẽ.vt pz in dño ꝓprietatis ꝛ fructuario. Jtẽ in dño ꝛ ſuperficiario.vt.l.inter quos.§.dãni.j.e.cõiuncta.l.i. in fi.ſ.vſufru.quẽad.ca. Preterea inquilinus ꝛ fructuariꝰ ꝛ ſiles¹ ſi petũt cautionẽ noie totaliũ ediũ hoc faciũt ꝓcuratorio noie dñi.vt.l.i.in fi.ſ.ti.i.mul to magis hic põt dñs cuius noie fit. ¶ Quero an inquilinus poſſet petere cautionẽ noie ediũ.glo.hic videť velle q ſic.dicam in.l.inquilinus.j.e.

i Et ſimiles vide hic pau. de caſ.

Jproprietarius dictũ bimẽbre.ſ.q ꝓprietario ſuccurriť ɔ̃ fructuariũ ꝛ ecõuerſo. Et aduerte q ꝓprietario in duobꝰ caſibꝰ ſiue pmiſit ſiue pſtitit fructuario tñ: ſi pſtitit.vt pz hic in ter.ꝛ dixi plene.ſ.e.l.q̃uis. Scõo ibi.ſz ſi.ponit practicã q̃liter dño ſuccurrať.tertio ibi.idẽq; q̃liter fructuario ɔ̃ dñm. ¶ Op.de.l.q̃uisk.ſ.e. §ol.dic gl. hic ex primo decreto.ibi ex ſcõo decreto. ¶ Not.g̃ formã qualiter interponeť primũ decretũ in re quã actor detinet.nã dic iudex rẽ quã detines ex tali cauſa:puta ex cõmodato vel cõducto pmitto tibi retinere ex p decreto ꝛ p tali:ꝛ erit cõſtitutum pign⁹ ptoriũ:nec erit opꝰ noua miſſione.qõ tenet mẽti. ¶ Op po.lq de minimis nõ eſt curandũ.vt.l. ſi oleuz.in fi. ꝛ.l.ſeio.gl.nõ ſoluit.dicit dy. ꝛ idẽ facit de ɔ̃hen.ẽp. l.res bona.de edi.edi.l.itẽ ſi ſeruũ. §ed dic aut agiturᵐ de iure cõi.ꝛ regulariter de minimis curať. vt.l i.§.illud.de cõiũ.cũ emã.li.eius.ꝛ.l.q̃uis. vt in poſſe.fallit in.l.rebus.§.poſſunt.cõmo. ꝛ.l.oĩno.de ipẽ. ꝛ.d.l.item ſi ſeruũ.cũ ſi.ꝛ.l.oĩbus. Nõ ſpecialitatis apparet ſi de iure ſpãli ɔ̃ ius cõe:tũc ꝓ modica leſione nõ recedit a iure cõi.vt.d.l.ſeio.§.res bona. ꝛ eadẽ põt eſſe rõ in actione õ dolo:qz ibi q̃dã ſpes reſtitutionis verſať.vt.ſ̃.de dolo.l.i.ꝛ no.ſ̃.ti.i.l. de pupillo.§.ſi is. Dy.intelligit ɔ̃ ius cõe oẽ remediũ qõ reſtitutionẽ indulget.qõ ſatis placet. ¶ Quero an ꝓprietarius poſſet habere ꝓ derelicto. glo.q ſic.et hoc innuit hic ter.ibi vt q haberet vicinꝰ ꝛc.ſz ar. cõtra ꝓ ſoc.l.cũ duobꝰ.§.idẽ rñdit.glo.nõ ſoluit. dic q ibi loquiť in obligatione pſonali ex ɔ̃ctu.hic in obligatione ex quaſi noxali.vt.l.p̃tor.§.hoc edictũ.ſ̃.e. ſed hoc nõ videť verũ.qz vſufructuariꝰ agit ɔ̃ dñm actione pſonali in factũ, vel man.vel neg.geſ.fm gl.

J ꝓprietariꝰ. oppo.de.l. quãuis.adde barto.in.l.ſi finita.§. iulia. in vij.col.ſ̃.e.et bar.in.l.ſi q̃s ante.in fi.j. õ acq̃rẽ.poſſeſ.

Quõ autẽ iterponať in eũ q̃ cõueniť interdicto vti poſ. vide do. io.in.c.tue.vt lit.nõ cõteſt. qui videť velle q nõ interponatur.

l Op.q de hoc per gl.et latius ibi per io.an.in.c.penul.de reſcri. ꝛ p glo in ꝓhemio decre. ꝛ vide not.p vt.l.dãni.§.ij.ꝛ ibi dixi.ſ̃.e. Elñ dic q gl.verũ dicit qñ nõ expediebat caueri.ꝛ ſic nõ videť ſibi mãdatũ ſed ſi expediebat caueri:tñ nõ poſſz dñs liberari habendo ꝓ derelicto.ar.ſ̃.cõi diui.l. ſi quis putãs. in fi.ꝛ.d.l.cum duobꝰ.§.idem reſpondit.

Bal.in.l.in ciuile.C.õ rei vendic. ꝛ qõ ipſe not. in.l. i.ꝛ in.ij. coll. in ver. tertio no. ꝛ in ỹ.ſe. C.ne lice.ter. ꝓuoc. ꝛ vide in.l.ſeio.ℏ allega.

m Aut agiť Adde.§. gallunarum.inſtitu.de reꝝ diuiſio.

¶ Op. de.l.qui vias.§.i.j.eo. Dy. Plautius dicit qñ vnus dicit ſe dñm ꝛ alius ꝓtendit aliud ius.ꝛ dic vt.l.hoc ampliꝰ.§. pe.ꝛ.fi. qñq; plures ꝓtendũt ius dñij.ꝛ quilibet inſolidũ. ꝛ habet locũ iſte.§.aut ꝓtendunt ius dñij quilibet ꝓ pte ꝛ habet locuz.j.l.prima.ꝛ.l.plures.

¶ Op. ꝛ videť q In ſtipulatione. nõ fiat miſſio niſi ꝓ parte tñ.vt.l.ꝓtoris.§.i.ſ̃.e. §olu. hic erat vnus dñs:ibi plures.ꝛ p parte ſua cauendo liberatur.hic nõ caueť p parte ſocij. §ed nõ eſt ɔ̃ ter. rotundũ in.l.iiij.ſ̃.ſi ex noxal.cau.aga. ꝛ incipit. ſi cum vno.ꝛ ibi dicit q cõem ſeruũ vnꝰ ex dñis nõ põt defendere ꝓ pte.quõ g̃ põt vnꝰ ex dñis defendere ꝓ pte ꝛ ꝓ parte nõ:cũ iſta cã ſit quaſi noxalis. ego ſolui alio anno.j.ti.pri.l.ſupra iter.§.officium.ꝛ iſtud contrarium eſt fortiſſimum.

Hanc.l. habuiſtis.ſ̃.e.l. ſi finita.§. deinde ait prꝛetor.ꝛ.h.d. De eo opere qõ fit in publico ad priuatã vtilitatẽ debet ſatiſdari de vicio operis tñ ſed de eo qõ fit ad vtilitatẽ publicã nõ ſatiſdať:ſz cõpetens iudex ꝓ indẽnitate adiť.h.d. diuidiť in tres partes.primo loquiť de eo qõ edificaťr in publico ad vtilitatẽ priuatã.ſcõa loquiť de eo qõ edificať in publico ad vtilitatẽ publicã.tertio limitať primũ dictũ ſcõa ibi. q̃d g̃. tertia ibi.ſed qõ dictũ eſt. Dicit hic ſi in publico loco fiat ſz vnicuiq; edificare.contra.imo nõ licet.qz quicũq; edificat in loco publico dz edificiũ deſtrui.per ti.ne q̃d in loco publi.ꝛ ne q̃d in flu. publi. Dicit glo.due ſunt lec.primo publice.i.auctoritate principis vel ſenatꝰ.vide gl. q̃ incipit.ſ.publi. ꝛc.ibi.ꝛ qõ dicit.eſt ne vera iſta lec.dicit Dy.q non qz ſi edificareť publica aucte non debet ſatiſdari.vt ſ̃.e.l.ſi finita.§.ſi pub.ꝛ hic in ver.q̃d g̃.ꝓpter qõ datur in glo.alia ſo.vt dicať publice.i. ad publicã vtilitatẽ.vide in eadẽ glo.ibi.vel qõ dicit ꝛc. ꝛ hanc ſol. tenet Dy. Hec lec.nõ eſt vera:ſed põt eſſe vera quãdo quis edificat ad publicã vtilitatez nõ legitime.ſz qñ fit legitime:tũc cautio nõ interponiť.vt.l.ſi finita §.ſi publi.ſ̃.e.quare ſol. prima eſt vera:q hic fiebat aucte publica ad priuatã tñ vtilitatẽ.ꝛ hoc vult dicere ter.ad ea igiť opa.rõ qz pmiſſio facta a principe intelligiť ſine viciox iniuria.vt.l.ij.§.ſi q̃s a principe.j.ne q̃d in loc.publi.ꝛ.l.ſi finita.§. ſi q̃d vicio.ſ̃. eo.ꝛ ideo vicinꝰ dz de dãno infecto cauere. ¶ Sed op.ſi eſt verũ q fiat aucte publica ad vtilitatẽ priuatam.ergo debet caueri de vicio ſoli ꝛ de vicio opis. qz locꝰ efficit priuatꝰ ꝛ etiã opus.ſed hic dicit ɔ̃ riuz Dicit glo.imo nõ.qz qñ edificaťr in loco publico auctoritate principis ſolũ remanet publicũ ꝛ etiaz edificiuz.licet edificans habz vſum niſi aliter ſit dictum in cõcedendo.vide in glo.ibi.ꝛ tũc edificatũ ꝛc. ꝛ nihil allegat:ſed voluit hoc dicere.qz ſi locꝰ eſſet priuatus deberet de vicio loci ꝛ opis caueri.ſed qz remanet publicꝰ:debet caueri tñ de opere.caſus eſt hic. ¶ Jtẽ op.de.l.qõ in littore.j.de acq̃.re.do. §ol.ibi in littore maris qõ eſt cõe.hic in flumĩe qõ eſt publicũ. vos videtis cluſas in tyberi. ¶ Quero cuiꝰ ſunt cluſe facte in tyberi vel alio flumine:ſunt ne dñi. põt ne dñs molendinoꝝ agere reiven.ꝓ cluſis. hic eſt ter.cũ glo.q nõ. Ego in.l.quo minꝰ.j.de flumi. determino ɔ̃rium ꝛ dico q ſunt ꝓprie eiꝰ q̃ edificauit ſicuti inſula nata in flumine eſt eoꝝ qui poſſident prꝛdia ꝓpe ipſum:ita cluſa ꝓprie eſt eoꝝ qui poſſident

Eluminũ §. Adijci tur. trãseat si ne cessione. Adde qõ no ta.bar.in.l.fi. ũ.ti.i. ꝛ bar.ĩ l.si subvna.§. fi.de ver.ob. ꝛ in.l. stipula tio ista.§. siĉ. e.ti. ꝛ ista gl. facit no.ad q̃ stionẽ ď duo/ bus fratrib⁹ domũ diuidẽ tib⁹ ꝛ cõi clau stro remanen te paciscenti/ bus vt nemi/ ni ipsoꝝ lice/ at lumẽ clau/ stri obstruere an si vn⁹ ven dat ptem suã emptoꝛ q̃ est succesꝛ sin/ gulis possit. nõ ob. pacto luminã obstru ere.glo. ħ vo luit q̃ sic.an/ ge.tñ ħ tenet ũnũ volẽs q̃ tpe pacti ha/ biti inter fra/ tres q̃daꝝ ser uitus cõstitu ta sic clausstro q̃ qꝛ realr trã/ sit ad oẽs ad quos transit res.sed hocvi detur falsum: cum in re cõi nulla seruit⁹ constitui pos sit.l.in re cõi. §. de serui. vr ba.ꝓe. vnde pactũ istoꝝ fratrũ tanq̃ personalez ꝓ sonaꝝ non e/ greditur. l. si vnus.§. ante oĩa.§. de pa/ ctis.cogita.

ꝓpe eã.hic est casus no.in.l.pe.in fi.ĵ.de acq̃.re.do. Rñ.ad hanc.l.inquãtũ hic dicit de eo qđ est factuꝝ in fluminẽ publico.dicũt verũ gl.qñ fit edificiũ qđ co operit aq̃.si vero edificiũ fit supꝛa aquã ita q̃ facit insulã:tũc est illi⁹ qui edificauit.vt.l.pe.in fi.de acq̃r. re.do.ꝛ pono in.l.quo min⁹.de flumi. Jn alijs autẽ locis publicis si edificas publica auctoꝛitate nõ fit tuuꝝ id qđ edificas:nisi exꝓesse dicatur.vt hac glo. ¶ Ego quero vtrũ possis in ripa fluminis vicini i/ mittere trabẽ cluse tue eo inuito.hic dic casus q̃ sic. ibi in littoꝛe.glo.dicit.l.fluminũ.ꝛ postea ter.dicit in his aũt ꝛĉ. Ego determino in.d.l.quo min⁹ ỹrium. ꝛ est rõ.qꝛ ꝓꝓietas riparũ est eius cui⁹ est ꝓedium sed vsus est publicus.sed ille cui⁹ est vsus nõ põt edi ficare inuito dño.vt.l.vsus nouũ riuũ.§. de vsufruc. nõ ob.hec.l.qꝛ publice licet cuilibet edificare verum est pꝛincipis auctoꝛitate.alias non potest edificari. ¶ Procedo ꝛ op.q̃ hic ter.sibi ỹdicat. dicit ħ ne/ mine intelligi ꝛĉ.ꝛ sic inuit aliquo faciẽte. qꝛ due ne gationes faciunt affirmatiuã.vt.l.duob⁹. de x̃.sig. dicit gl.vna negatio supfluit:ꝛ bene dicit. ¶ Item vr̃ q̃ lra sibi ỹdicat.dicit eñ ꝓuatim fiat. ꝛ.§. dixit publicis.q̃daꝝ dicũt q̃ x̃.ad ea igit. ponit suppleti ue.qꝛ.§. de eo qõ fit in publico.hic de eo qõ fit ĩ ꝓ/ uato.sed nõ vr̃ bene dictũ hoc.qꝛ ĩmo deberet poni illatiue.dico igit q̃re gl.ponit illatiue:hoc mõ stipu/ latio ďz interponi qñ nõ edificat auctẽ iudicis.sec⁹ si iudicis auctẽ.sed lz iudex ꝓcedat opus fieri: cõcedit sine vicinoꝝ iniuria.vt.l.si finita.§.si q̃d vicio.§.eo.q̃ re pone illatiue.ꝛ dic ꝓuatim.hoc est ad ꝓuatã vti litatẽ.publica tñ auctẽ.ꝛ ideo in ꝓinc.dicit publice i.ad publicã vtilitatẽ. Jtẽ dicit hic q̃d g̃ si fit in pu/ blico iudex adit. ¶ Quero ad q̃d adit. glo.dicit vt id fieri ꝓhibeat vel tolli iubeat.vide gl. q̃ incipit id fieri. ¶ Sed q̃ro q̃liter adit. Rñ.ꝓ simplicẽ q̃relaꝝ dicens tale op⁹ fit:timeo dãnũ q̃re peto vt ꝓuidea/ tis.sũmã aũt hui⁹ ꝓin.habuistis.§.e.l.si finita.§.de inde ait de eo.

Adiicitur. Et in hac cõtinuatione iurisc̃sul/ tus plene exposuit x̃ba edicti. nũc est videre de forma stip.ideo ꝑ ponit q̃ ꝓsone debẽt stipu.cõphendi.ĵ.pr.§.dicet.de quo vicio ďz caueri ꝛ ibi ponem⁹ formã hui⁹ stipu.ꝛ in ista stipulatione cõphendunt successoꝛes vniuersales ꝛ in rẽ ex vtra/ q̃ pte.ħ.d.in ter. ibi verbis cõtinet vt ex facto suc/ cedentis tenear ego ꝓmittens ꝛ ex damno dato suc cessoꝛi cõpetat sibi actio. Demũ facta cessiõe fermo ꝓ declaratione.l.q.gl. ¶ Quero ille cui vẽdidi do/ mũ edificauit:an ex illa stipulatõne teneat.quidã q̃ sic.ar.hui⁹.l.ꝛ.§.ti.i.l.fi.q̃si actio ambulet.vt.l. si ad/ huc.§. de vsufr.glo.determinat ỹriũ.ꝛ allegat.§.de ser.expoꝛ.l.titius.ꝛ.l.dãni.§.emptoꝛ.§.eo.ꝛ vides q̃ glo.intelligit q̃ transit ad succesꝛoꝛẽ singularẽ: vt ex facto ei⁹ teneat venditoꝛ. ¶ Quero an ista cautio transeat sine cessione⁹.certe nõ.vt vidistis glo.§.eo. l.dãni.§.emptoꝛ.ꝛ.l.qđ sepe.§.si res.§. de ỹhẽ.emp. hoc ꝑmisso q̃ nõ transit sine cessione ad succesꝛoꝛem singularẽ leges allegate in glo.ꝓsunt ỹ.ꝛ illa iura q̃ allegat ỹ.sunt ꝓo. ¶ Op.de.l.etiã.§. de iureiurã. So.hic de mõ agendi:ibi excipiendi. ¶ Jtẽ op.de l.oẽs.§. vsufru.quẽad.ca. So.ibi de iure agẽdi scri/ pto in rẽ.ꝛ do.dy.ponit ħ q̃ transit ius agendi vel excipiendi.ꝛ dy.ponit in.c.si q̃s in ius.eẍ de reg.iur. li.vi.ꝛ in.l.si ticius.§.si q̃s pꝛi⁹.ĵ.ti.i.ꝛ ibi dicã plene.

Vitiũ autẽ ediũ Stipulatio dãni ifecti sim pliciter interposita nõ poꝛ rigitur ad dãnũ qđ vicio naturali contingit vel casu aduersus quẽ nõ potuit ꝓuideri.sec⁹ si potuit ꝓuide ri. Jtẽ nõ poꝛrigit ad dãnũ culpa tali cõmissum q̃ venit in actione.l.aq̃l.ħ.d. vsq̃ ad.§. itẽ videam⁹. et legas vsq̃ ad.§.hec stipulatio.ponẽdo casum:lz po suerim casum sũmariũ. ¶ Ultimo op.⁹in aut.de re sti.ꝛ ea q̃ pa.§.vnũ.ꝛ.l.si seruus seruũ.§.si fornicari⁹ ũ.ad.l.aq̃l. So.aut est cõmissa culpa vicio naturali ꝛ nõ parcit.vt in ỹrijs.aut nõ est cõmissa culpa: ꝛ tẽ parcit.vt dicimus in casu fortuito:si culpa casum ꝓ/ cessit tenet.vt.ĵ.e.l.idẽ seruus.ꝛ.l.si vt certo.§. inter/ dum.ũ.cõmo. ¶ Querit glo.q̃d si q̃s fecit opus in loco arenoso.ꝛ dicit glo.forte locum hz cautio.vt.ĵ. ꝓi.§.no.ꝛ.§.fluus.ꝛ ista glo.bene dicit ꝛ doc.eã te/ nent:ꝛ vos eã teneatis.qꝛ nõ caueꝛ de vitio natura/ li soli:q̃si sine edificio erat ruituꝝ.sed in q̃one nostra nõ erat ruituꝝ sine edificio.vel si erat ruituꝝ nõ da batur tñ dãnũ.ideo caueꝛ ꝑm Ja.de are. ¶ Quae/ rit dy.Q̃d si stipulatio dãni infecti fuit ĩterposita sci enter ꝓ vitio loci naturali:an cõmittit.certe sic. vt.l. i.in ꝓin.ũ.vt in posse.ꝛ.ĵ.e.l.dãni.§.cũ parietẽ.ꝛ.l. sed ꝛ si q̃s.§.fi.ũ.si q̃s cau. ¶ Quero an hic x̃.loq̃ tur q̃si cautio interponit ꝓ loco publico vel ꝓuato dic ꝓ ꝓuato.qꝛ dicit hic de vitio soli. Jtẽ qꝛ dicit sine satisdatione. alia op.posita in glo.non est vera. ¶ Quero q̃ erit forma hui⁹ stipulationis. Rñ.hec Titius ꝓ se suisq̃ heredib⁹ ꝛ successoꝛib⁹ eisve ad quos ea res pertineret ꝓmisit mihi stipulanti ꝓ me meisq̃ heredibus ꝛ successoꝛibus eisve ad quos ea res ꝓtineret.vt habeat.ũ.ꝓi.§.q̃ si infra tot annos vt.l.q̃ bona.§.fi.lz hoc posset omitti. vt.l.si finita. in ꝓin.vitio taliũ ediũ loci operis:ne dãnũ cõtingeret vt hoc.§.in tales edes vel res ibi existentes. vt.ũ.l. dãni.§.si is qui vicinas.tantã pecuniã dabit quãti ea res erit.vt.ĵ.e.l.in hac stipulatione.ꝛ hoc si timeꝛ dãnũ ex edib⁹.si vero ex agro:tũc dicat vitio arboꝝ locive dãnũ contingeret ꝛĉ.vt.ĵ.e.l.§.itẽ apud viuia nũ.cetera nõ mutant.põt etiã q̃s magis exꝓimere si q̃d ex illo edificio ruet ꝛ cadet ꝛĉ.vt.ĵ.e.l.dãni infe cti.q̃dam in ꝓin.sed hoc non est de necessitate. qꝛ ad ꝑdicta refert.vt ibi ꝓz.visa g̃ forma stipulatõis est necesse q̃ oĩa exponant:ꝛ circa ꝓsonas fuit exposi/ tũ.ũ.in.§.adijcitur.circa tps in.l.q̃ bona.in fi.cũ.l.se. circa qõ ponit in stipulatione circa vitiũ exponit hic ꝛ plenius infra statim dicam.

Hec stipulatio vtrũ ¶ Op.de.l.hoc am/ plius.§.neratius. ꝛ.§. de his aũt.so.succurreꝛ per retẽtionẽ:nõ ꝓ remediuꝝ cautionis.q̃ro quõ cognoscã vitiũ naturale. ď quo ũ.ꝓi.dixi a casu fortuito. Rñ.id qđ in loco cõtigit ꝛ frequẽter fit reiteraꝛ: ꝛ illud dicit naturale.vt.ĵ.ti. i.l.i.§.itẽ sciendũ.ꝛ.§.se.ꝛ ideo.ũ.ꝓi.dicit vitiuꝝ na turale si loc⁹ est arenosus vl̃ palustris.qꝛ sepe sui na tura crescit ꝛ decrescit.casus x̃o fortuit⁹ est id qđ se/ mel accidit ꝛ reiteratiõe nõ recipit.vt q̃ fund⁹ cas/ mate pereat.vt hic. ¶ Quero de q̃ iniuria dicit hic Rñ.culpa leui vel leuissima in faciendo vel omittẽ/ do:ita q̃ in.l.aquil.nõ veniat.vt.ĵ.ꝓi.§.dicã.

Seruus et idẽ ser. ¶ Op.de.l.ita vulnera/ tus.in ꝓin.ũ.ad.l.aquil. so.glo.clare.dic breuiter in.l.aq̃l.interest ꝓpter con/ dẽnationẽ.qꝛ aliter condẽnatur in homine imbecilli ꝛ homine fortꝛi.sed hic est alia differentia.

Quanq̃z. Supꝛa exposuit q̃d est dictũ vitiũ so lũmodo nũc q̃d est dictũ vitiũ opis.hoc est a quo debet esse factuꝝ opus vt stipulatio cõmittat. ꝛ no.bene hunc.§.

Preterea si furni⁹ ¶ Op.iste.§. destruit to tã istã materiaꝝ.qꝛ.ũ.ꝛ.ĵ. dicitur q̃ ꝓpter culpã cõmittit.hic dicit ex culpa nõ cõmittit.breuiter ex culpa hoĩs cõmissa in nõ facien do ꝛ negligendo:ꝛ tunc cõmittit ista stipulatio.vt.ũ ꝓi.§.ꝛ.ĵ.sed in culpa cõmissa in faciendo:ꝛ tũc non venit in cautione dãni infecti.sed in actione.l.aquil.

o §. Utiuꝝ autez.vltimo op. Quãdo habeat locũ stipulatio dã ni infecti ꝛ ac/ tio legis aq̃/ lie.vide no.ꝓ do. Jo.ꝛ qõ ibi no. bar.in l.qui bona.§ cuꝝ inter.ũ.e. ꝛ bart.ĵ.e.l.§. ꝓterea si furni.quem om/ nino vide.

p Querit di. Adde bar.in l.si legati ser/ ni.ĵ. de leg.i. licet Jac. de are.ibi cõtra.

q §. Preterea si furni. Adde q̃ ha/ bentur.ũ.e.l. iij.§.vitiuꝝ. ꝛ qõ ibi dixi.

Culpa vero in negligēdo nō venit in actione. l. aq̄l. vt. §. de vsufru. l. si cui⁹. §. deniq;. ¶ Op. dicit h̄ q̄ si culpa furnarij ꝛc. īuit q̄ nō puniat furnari⁹. cōtra. j. ti. i. l. i. §. deniq;. Plures sol. dant in gl. vna est aut facit in suo vt sibi ꝑsit ꝛ non teneat. aut vt alteri noceat: ꝛ teneat. Alia so. est aut facit in suo īmittendo in alienū: ꝛ teneat. vt. l. sicuti. §. aristo. aut in alienū nō īmittit: ꝛ nō teneat siue bono aīo faciat siue nō. vt hic qō nō placet. qz est ō. §. deniq;. ꝛ lz ille sit ali⁹ ōct⁹ tñ in hoc nō differt. vt no. j. e. l. §. fi. nec est verū q̄ sit speciale q̄ fodis iurta parietē meū ꝛc. vt hic dixerūt q̄dam. vt glo. refert h̄. qz idē in alijs casib⁹. vt no. j. §. fi. Alij dicūt bene teneat de dolo. vt in ōrio. sed h̄ stipulatio nō cōmittit: vt h̄. ꝛ hoc nō placet. qz actio ō dolo cū sit eꝛordinaria non excludere ista. vt. l. q̄ bona. §. si quis opus. §. e. Dic ḡ q̄ nō teneat hac stipl'atione nec actione de dolo. qz teneat actione. l. aq̄li. eo q̄ furnari⁹ sui culpa īmisit ignē in aliū ¶ Op. de. l. si seru⁹ seruū. §. si furnū. §. ad. l. aq̄l. dicit glo. hic fuit culpa furnarij: nō furni. ibi culpa furni ꝛ furnarij. ꝛ rō est. qz q̄ vitiū nō est furni sed furnarij tm̄: tūc dānū principaliter dat a furnario: ꝛ actio directa. l. aquil. ex tertio capite dat. ꝛ iō est oꝛdinaria. ꝛ ista sic excluderet: q̄ ex tertio capite: ꝛ directa actio est. vt. l. si seruus seruū. §. tertio aūt capite. lz q̄ culpa rei ꝛ furnarij: tūc cadunt in actionē vtilē vel aq̄l. subsidiaria. ꝛ illa nō excluderet ista. ꝛ sic loq̄t. l. si furnū. ¶ Querit glo. q̄ sint que faciūt ista cautiones cessare. ꝛ vide glo. q̄ incipit. sed in aq̄l. ꝛ ibi dū dicit culpa. intelligo vitio rei nō admixta. vt vidistis. §. pri. ¶ Et vt tibi liqueat ista materia cū q̄rit ꝑpter qō dānū stipulatio simpl'r interposita cōmittat. sic distingue: aut dā nū cōtingit vitio rei: aut culpa ꝑsone: aut alio fcō ꝑsone licito ꝛ nō culpabili. Si vitio rei: ꝛ tūc aut est vitiū naturale: ꝛ nō venit in hac stipulatione. vt. j. §. vitiū. aut est vitiū accidentale: ꝛ tūc aut aduersus illud vitiū nō potuit ꝓuideri ꝛ nō venit in hac stipulatiōe vt in. §. hec stipulatio. ꝛ §. se. aut potuit ꝓuideri ꝛ venit in hac stipulatione. vt in. §. seru⁹. ꝛ §. se. ꝛ in. §. itē apud viuianū. ꝛ §. se. Hoc est verū nisi alia culpa cōmissa in nō ꝓuidendo veniret purganda ꝑ aliquam actionē oꝛdinariā circa hoc eq̄liter ꝓuidentē. vt. §. e. l. dāni. §. ei cui⁹. ꝛ §. seq. aut dānū cōtingit culpa hominis in faciēdo: ꝛ tūc aut ista culpa est vitio rei admixta ꝛ cōmittit hec stipulatio. vt. l. si seruus seruus. §. si furnū. §. ad. l. aq̄l. ꝛ no. h̄ in glo. aut culpa non est vitio rei admixta: ꝛ tūc aut venit puniēda ꝑ actionē directā. l. aq̄l. ꝛ h̄ stipulatio nō cōmittit directe. vt h̄ in. §. ꝓterea. aut nō venit in actōe directa. l. aq̄l. ꝛ tūc hec stipulatio cōmittit. vt. l. si fistule. de ser. vr. ꝓe. lz ibi glo. male loq̄tur. ꝛ. l. si q̄n. §. fi. §. si ser. vē. Tertio casu q̄n cōmittit fcō hoīs licito nō culpabili: ꝛ tunc nō cōmittit nisi in duob⁹ casib⁹. s. q̄n scienter ꝛ exꝑs se cauet ꝑ illo dāno. vel nolebat alij nocere. vt. j. e. §. pe. rñ. i. ꝛ ibi not. si vero amitteret lucrū videbitis in l. pcul⁹. vos habuistis heri. §. eo. l. dāni. §. si ei q̄. vbi dicit q̄ plus venit in hac stipulatione q̄ in actione ex locato. dico q̄ in locato ꝛ cōducto venit culpa lata ꝛ leuis. ꝛ in ista venit leuissima.

Itē apud viuianū. Et idem ait.

Hic reuertit ad declarationē isti⁹ verbi vitio loci ꝛc. ¶ Op. de. l. fauoꝛabiliꝭ es. j. de reg. iur. ꝛ. l. fi. de cō di. inser. dic dy. petitoꝛ ꝛ possessoꝛ nō sunt in pari cā q̄ reus possessoꝛ est i culpa: actoꝛ nō. ꝛ culpa possessoris ꝓponderat petitori q̄ nō est in culpa. ar. l. itē si obstetrix. ꝛ. l. si putatoꝛ. §. ad. l. aq̄l. secus si eēnt in pari cā. Cōtra. §. q̄ satisd. coq̄. l. de die. in prin. ꝛ. l. inter stipulantē. §. stichū. j. de ṽ. obl. ꝛ. l. si q̄s intentiōe §. de iudi. so. in his q̄ ptinēt ad decisionē fauem⁹ reo in his q̄ ptinēt ad oꝛdinatōnē fauem⁹ actori. alia ṽba. dicā in. l. inter stipulantē. §. stichum. j. de ver. obl. ꝛ ibi plene.

r ¶ §. Item videamus. fac in suo. Vide Jo. de imol. in. l. si cū dotē §. si mulier. §. solu. ma.

Ex ope q̄ facit ꝓmissoꝛ in suo ꝑpr̄ q̄ stipulatoꝛ amittit lucrū q̄ ꝑcipit ex ꝓuato. hec stipl'atio nō cōmittitur nisi ex certa scia de hoc caueat: vt iure fruitutis debeat. h. d. vsq; ad. l. plures. dicit hic in. §. si tñ. q̄ ō eo q̄ ꝗs facit in suo ꝛ ꝛc. ō. l. i. §. deniq;. j. t. i. Jo. illa itelligit ꝛm ista. q̄ aut fecit aīo nocēdi: et teneat. aut ad suā vtilitatē: ꝛ nō teneat. ꝛ ista lec. nō ꝓcedit: q̄ tē nō differret a ꝓcedēti. Quare dy. ꝛ Ja. de are. ꝛ gl. intelligūt q̄ hic scienter cauit. ¶ Op. de. l. i. §. deniq; j. ti. i. Sol. hic fodiebat in suo cā sui commodi. ibi cā nocendi vicino. in dubio aīo nō nocendi ꝑsumit. vt l. merito. §. ꝑ soc. q̄ nō. ¶ Op. de. l. domū. sol. vt in glo. ¶ Op. de. l. trebati⁹. sol. vt gl. ¶ Op. §. si ser. ven. l. sicuti. §. aristo. ꝛ. l. si q̄n. §. fi. glo. q̄ est hic: dic in illis in alieno īmittebā. hic vero in alieno. istud nō īmittebā: sed solū in meo edificabā. ꝛ vide ista gl. q̄ incipit: nisi aīo nocendi. ibi. Itē tertio op. do. Dy. s in tellīgit q̄ q̄n in alienū īmittit: teneat. sed dic q̄ q̄n in actione. l. aq̄l. directa veniret: nō cōmitteret h̄ stipulatio. secus si in actione vtili vel in factū aq̄l. veniret qz tūc h̄ stipulatio cōmitteret. ¶ Itē op. de. l. pculus. ad. l. trebati⁹. dicūt q̄dam q̄. l. trebati⁹ corrigit. doc. dicūt q̄. l. trebati⁹. loq̄tur q̄n lumia auferebant iure fruitut. s. debite. lz. l. pcul⁹. q̄n nō debebāt iure fruitutis. ¶ Itē op. q̄n ꝓhibet lumē q̄ debet iure fruitutis. ꝓhibit⁹ habet cōfessoriaz q̄ est oꝛdinaria. ꝛ iō ista cessat. dicit gl. ad aliud agit cōfessoria q̄ ad fruitutē ꝑstandā. sed stipulatio dat ad interesse. vt pluries dixi. ll Hec so. nō est bona: qz ꝓfessoria dat ad interesse. vt. l. loci coꝛp⁹. §. in cōfessoria. si ser. vē. ꝛ. §. ti. i. l. i. in fi. Dy. dicit in hac actione min⁹ grauoꝛ in ꝓbatione q̄ in cōfessoria. ita dicit Dy. §. ti. i. l. i. §. i. vel dicit Ja. de are. lz cōfessoria det ad interesse. tñ non principaliter dat. lz ꝑ ꝓsequentiā. pbat. vt. l. i. in prī. §. si vsufruc. pe. ꝛ de hac ōrietate habetis in glo. §. ti. i. l. i. §. i. ꝛ. l. in puinciali. §. i. e. ti. ꝛ. §. e. l. q̄ bona. §. si q̄s opus. ¶ Op. ad. l. pculus. j. ne q̄d in loc. pub. l. ij. §. merito. vbi q̄n q̄s amittit lucrū stipulatio cōmititur. So. ibi ꝑcipiebat lucrū ex publico: h̄ in ꝓuato. ¶ Et ideo vt ista materia liq̄at distingue vt hic distinguit dy. ꝛ optime. vide glo. q̄ incipit. i. sentiat. ibi. q̄ ꝑ eo. q̄. l. i. in fi. dic vt ibi per Ly. ꝛ. j. de furtis l. si quis vxori. §. penulti.

s ¶ Itē tertio op. do. dy. vide bar. in. l. si pri⁹. in. ꝛ. op. ꝓme partis in ver. itē op. de. l. pculus ꝛc. adde. l. is cui. §. i. et q̄ ibi dixi post bar. j. de fur.

Si plures stipulant debēt plures. simpliciter stipulari. lz si plures ꝓmittūt debent ꝑ ꝑte ꝓmittere. h. d. in sūma. ¶ Op. ꝛ vī q̄ adiectio part⁹ itelligat de tota portione stipulant⁹. vt. l. vxoꝛ. in prin. §. de le. iij. ꝛ l. liberto. §. filiū. §. de an. le. hui⁹ contrarij timoꝛe vt puto sunt h̄ plures expositiones. ꝛ due sunt glo. q̄s no. ꝛ vna incipit puta partē mei dāni. vide eā i prin. in fi. ibi. si naut dixissem. qz est dōia vtrū dicā partem mei dāni: q̄ intelligit de dimidia dāni mei. sed si dixissez partē meā dāni: ꝛ tūc refert ad totū dānū meū hoc ꝓbat in. l. ōria. alia gl. incipit dicta adiectione. Et ideo vt liqueat ista materia breuit distingue q̄n pars adijcit in stipulatione dāni ifecti. vtrū cōmittatur stipl'atio ad totū interesse stipulant⁹ an ad partē distingue sic. aut adiectio part⁹ refert ad ptē dāni et cōmittet ꝑ dimidia. aut dānū simpl'r: ꝛ cōmittit i toto. vt h̄ ptz in exēplo posito in prin. glo. q̄ incipit puta. ꝛ in fi. ibi. si aūt dixissem. aut adiectio part⁹ refert ad domū: ꝛ tūc aut ad domū simpl'r: ꝛ cōtinet totā ptem stipulantis. vt. l. vxoꝛ. in prin. §. de le. iij. ꝛ. l. liber to. §. filiū. de an. le. aut ad partē domus: ꝛ tūc aut ad partē ꝑ diuisoꝛ: ꝛ cōtinet dimidiā dimidie. vt gl. hoc scdo exēplo. ibi vel dic partē dāni: aut ad partē ꝑ i.

Quero lego. Aliq̃ co/nanꝫ h̃ ipug/re opi.bar. et vide qõ not. bar.in.l.seruí electiõe.§. fi. de leg.i.ꝛ cuz bar.trãsit hic Imo.lz ꝺrilũ teneat in.d.§ filiam.

Ihac sti/pulatione ꝺq̃ ꝺã aduoca/tus. vide qõ no.j.e.in.l. cũ emptor.§.i.

Tanto lo cati.de hoc vi de Ja.ꝺ are. ꝛ bal.de mõ ꝑbãdi fruct? pensionis i.l. si fundũ.ꝺ rei vendi.ꝛ vide bart.in.l.i sũ/ma.§. pe.s.ꝺ cõdi.inde.fa/ciunt no. per bar.in.l.i.C.ꝺ sen.q̃.p eo qꝺ interest ꝓfe.i v.ꝛ vl.q. q̃lit ꝓhoc interes/se ꝛ de mõ ꝓ bandi dictoſ fruct? vide et bal. in.l.i. ad fi.C.de fruct. ꝛ lit.expen.

Amni.nõ restrungit. Adde qꝺ hñ declarat per exẽplavt ẽ gl. no.i.c.ne dei timore.ꝺ sta. mo.i.d.§. qꝺ vulgo.

a Debet sa tisdare. Idez si simpliciter petat q̃si tũc ꝓtroq; iure peti videat. Sm ang. in.d. l.hoc ampli? §. quesituz. ꝛ do.io.in.d.§. quesitũ. vide tur aliter dicẽ q̃ dicat bar. hic.q̃ ibi vide

ꝺiuiſo ꝛ idẽ tã reſpectu domus q̃ reſpectu rerum vt hac glo.circa prin.ꝛ in glo.ij.ſup verbo faciet.que i/cipit dicta adiectio.ꝓ hoc facit qꝺ no.i.l.ſi tu ex par te.§.de acq̃.here. Quero lego[v] tibi partẽ meaz ptis ꝺimidie illi? fundi.quid debes tu habere. Ja. de are.formar hãc.q.i.l.vroz.i prin.de leg.iij.ꝛ dicit q̃ in vltimis volũtatib? fiet largior interptatio.ꝛ sic habetis totã ptẽ iſti? teſtatoris.ꝛ allegat.d.l.vroz i prin.ꝛ.l.liberto.§.filiũ.s.de an.le.sec? in cõtractib?. vt hic.ꝛ qꝺ no.i.l.ſi tu.ex pte.in fi.de acqui.here.ſed certe in.ll.illis allegatis ꝓ Ja. nõ ẽ ſpãle in vltimis volũtatib?. qz ibi adiectõ ptis referr ad totũ ſimplr ꝛ iõ totã ptẽ cõprehẽdit.ꝛ ita ẽ hic vt hẽs hic i fi.ſed ipſe dicit verũ vt ẽ caſus i.l.luti?.§.filiã.s.de leg.iij.

Hec ſtipula/tio cõtinet in tereſſe ꝛ etiã expẽſas factas in fulciẽdo. et lucrũ ceſſans ꝓpter emigrationẽ i quilinoz iuſto iter/ueniẽte metu.h.ꝺ.cũ.l.ſe. Op.dicit h̃ qñ ego ful ſi cõmunẽ parietẽ hz locũ ſtipulatio.cõtra.j.e.l.ſi edi bus. So.tene scꝺz ſo.poſitã i gl.ꝛ de hoc videbitis cras i.l.iter quos.nã ibi tractabo materiã de cõmu ni pariete. Querit glo.qñ ego fulſi an repetã ex pẽſas incõtinẽti vel expectabo ruinã.dicit gl.q̃ de/beo expectare ruinã.vide gl.q̃ incipit dãno poſtea ſe/cuto.ſz certe idẽ ſi dãnũ nõ eẽt ſecutũ.vt hic i fi. Dicꝺ aduocatus[k] volebat ꝓbare dãnũ. ex eo q̃ do/mus nõ poterat locari ꝓpt̃ deſtructionẽ ꝺ ea factã ꝛ ponebat ſic.dico deſtructã domũ ꝛ dãnũ dñm do mus eſſe paſſuz:qz dom? ꝺſueuit tanto locari. Ego dico articulũ iſtũ nõ cõcludere.qz lz ꝺſueuit tãto lo/cari y:tñ ſi nõ eſſet deſtructa poſſet eſſe q̃ nõ poſſet tanto locari:nũc quãtũ ꝺſueuerat. ꝛ iõ eſt dicẽdũ q̃ dom? eſt deſtructa. Et ꝓpt̃ illꝺ vitiũ dom? nõ põt tã to locari q̃nto ꝺſueuit cũ tãto locari ꝺſueuerat.ꝛ ſic ꝺz dici in articulo ꝛ qꝺ ꝓpt̃ vitiũ dom? ipſa nõ põt tanto locari. vt h.ꝛ.l.ſz ꝛ ſi cõducere. ibi ꝓpter vitiũ edium ꝛc.tene menti.

Amni. Ꝺzo ope qꝺ fit iure ſeruitutis ꝺz dño caueri nõ ſatiſdari. h.d. no.ter.q̃ dictũ ꝛc.ex quo habes q̃ regula nõ reſtri/gitur ꝓpter exẽpla:ſed clarioz fit.facit de vi ꝛ vi ar. l.i.§.qꝺ vulgo.ꝛ.l.ſcire oportet.circa fi.s.de exc.tu. ego ꝓmiſi h̃ me dicere vnã materiã. Op.p.p̃ de ſe ipſa ad ſeipſam vr̃ q̃ labeo male dixit.q̃ꝺ fatenr ꝺ rũ. Azo vult ꝺcoz.vide glo.q̃ incipit:ꝛ male.ibi ſed ꝛc.ꝛ glo.q̃ incipit.j.de ope.ibi.vel diſtinguẽs. Sed azo nõ hñ dicit.qz h̃ loquit̃ de dño q̃ petit cautionẽ ab edificante.ſz dñs ꝺz cauere de vitio ſoli. vt.l.iter fructuariũ.g̃ ei? rei noie ꝓ qua ꝺz cauere alteri: ſibi nõ caueꝛ.vt.l.apud antiquos.C.de furt.ſed eſſet ve ra qñ exneo nõ dño ꝺz cauere. Itẽ op.q̃ habẽs ius in re debeat ſatiſdare.vt.s.e.l.hoc ampli?. in fi. ꝛ.l.ſe. Dicit gl.dic vt ibi.ꝛ dic qñ in alieno publico edificaꝛ dictũ fuit in.l.ſi finita.§.ſi alieno.ſi vero edi ficaꝛ in alieno ꝓuato:ꝛ tũc ſiq̃dem edificaꝛ ab eo q̃ nullũ ius hz in re.ꝛ indiſtincte ꝺz ſatiſdare.vt.l. ꝓtor in ꝓin.s.e. Si vero hz ius in re:ꝛ tũc ſiq̃dez iterpo/nitur inꝛ dñm ꝛ ipſuz:ꝛ tunc eſt ſemp nuda ꝓmiſſio. vt hic.ꝛ.l.inter fructuariũ.ſi xo petiꝛ ab exneo: aut petiꝛ reſpectu iuris edificantꝭ tm̃.ꝛ ꝺz cauere.vt.l.q̃ bona.§.i.s.e. Aut reſpectu toti?: ꝛ tũc ꝺz ſatiſdare[a] vt.l.hoc ampli?.§.q̃ſitũ.ꝛ.§.ſi.s.e. Intelligo autem ipſuz reſpectu toti? cauere:q̃ ſuo ꝛ ꝓcuratorio noie dñi cõueniꝛ.vt ibi.ſed ſi ſuo noie tm̃: tunc ꝓ ſuo iure cõueniꝛ.vt.d.l.hoc ampli?.§.queſitum diri.

Jedibus. Qui hz ius reficiẽdi: nõ hz Itẽ iſta cautio nõ cõmittiꝛ ad id qꝺ ꝓ aliaz actionẽ ordinariã peti põt.h.d. Dicit hic q̃ ſoci? in

uito ſocio reficit.ꝺ in.l.ſabin?.§.cõi ꝺi. So.ibi loqr̃ q̃ ad aliumvſum vult edificare q̃ eſt deſtinata res cõis.vt no.in.l.ſi edes.§.cõi diui. ꝛ ꝓ oy.h̃ ꝛ in.c.i re cõi.exr̃ de re.iur. Itẽ op.ꝺr̃ hic q̃ qui reficere põt nõ hz facultatẽ petẽꝺi cautionẽ. Cõtra q̃libz põt re ficere.ꝛ ſic nñq̃ cautio peteꝛ. Rñ.h̃ loquit̃ de eo q̃ põt reficere inuito ſocio.ſed gerẽs negocia non põt reficere inuito dño.vt.l.vl.C.de neg.geſ. Itẽ op. de.l.inter fructuariũ.§.e.vbi q̃s reficere põt: ꝛ tñ pe tit cautionẽ de vitio ſoli. So.itellige q̃ vitiũ erat ta le q̃ nõ poterat reſtaurari ſine depoſitione domus. ꝺixi in.l.ꝺãni.§.ei cui?.§.e. Itẽ op.de.l.iter quos ꝛ.e.ſo.vt ibi dicã. Itẽ op.ꝛ.e.l.ꝺãni.§.cũ parietez. ſol.ibi dicam hanc materiã de re cõi.

Inquilino[b]. Cũ.l.vtiq;. Op. q̃ in quilino caueꝛ de dãno in fecto.vt.s.e.l.ꝺãni.§.ſz inq̃lino. Sol.diſtin/gue vt in prima gl.magꝰ. ꝛ ſil'is diſtinctio eſt.s.e.l.q̃ bona.§.de illo. Itẽ op.q̃ inq̃lin? nunq̃ poſſz pe/tere caueri. qz põt migrare.vt.l. in hac ſtipulatione. So.inquilin? hoc remeꝺiũ hz ꝺ dñm:nõ ꝺ aliũ. ꝛ ſic ꝺ ꝺiuerſos.g̃ ꝛc.vt.l.etiã.C.ſi tutoz vel cura. interue. Itẽ op.de.l.ꝺãni.§.emptor.s.e.vbi cõpetiũt duo auxilia ꝺ ꝺiuerſos.ꝛ tñ vnũ aliud excludit. ſz ibi loq̃ tur in eo q̃ nõ hz ius in re:hic ſic.agit eñ.ꝓ ſuis reb? Itẽ op.q̃ dñs[c] nõ poſſit retinere ſua aucte.vt.l. ſi q̃s in tantã.C.vñ vi. Volu.hoc facit.l. pmittente. Quero q̃ actione petaꝛ cautio ꝺãni infecti. vide tur actiõe in factũ.vt h̃:dñ dicit act.ſed gl.dicit iudi/cis officio.ꝓ hoc facit qꝺ habuiſtis in.l.q̃ bona.§. q̃ ꝺãni.s.e.in x̃.totũ. Itẽ ꝓbaꝛ ex verbis edicti.s.e. .l.põtoz.dicit eñ iubeo.ꝛ eſt caſus exp̃ſus in.l.v.j. de x̃.ob.ꝛ.j.de pto.ſtip.l.i.ꝛ inſti.de diui.ſti. Quero exr̃ glo.vos ſcitis q̃ glo.mouet.q.an dñs domus ꝺducte poſſideat res inq̃lini anteq̃ eas includat. vt no.in.l.ſolutũ.§.ſoluta.s.de pig. acti. Cy. examinat in.l.certi iurꝭ.C.locati.in.ij.q.hic tex.facit q̃ nõ poſ/ſideat anteq̃ includat.dicã in.l.i.j.de migra. Ellteri? ꝓ hũc tex. Ja.de are.dic vos ſcitꝭ q̃ creditoz te/netur pig.act.ad rẽ reſtituendã:ſi eſt ſibi tradita res. vt inſti.q̃.mo.re ꝺtra.ob.in fi. Sed pone q̃ obli gauiꝺ tibi rẽ meã ꝛ nõ tradidi.ſed res pignoꝛi obli/gata puenit ad te:an teneris pig.act.ꝛ dicit q̃ ſic. ꝓ hũc tex.qõ tene menti. Itẽ q̃rit Ja.de are.[e]an ꝓ pignoze ptorio cõpetit pig.act.certe ſic.ſed nõ venit leuis culpa:ſz ꝺol? ꝛ culpa lata. ꝛ allegat.l.is cui.§. q̃ri põt.s.vt in poſſ.le.ſz habuiſtis caſum.s.e.l.ſi finita.§.ſi q̃s ꝺãni.ꝛ.j.de bo.auc.iudic.poſſ.l.ptoz.§. his verbis.ꝛ.§.eſt preterea.

Si paries idoneus

Incõis parietis deſtruaꝛ:vel nõ ido neus:ſz vitioſe reſtituaꝛ hec ſtipulatio cõmittiꝛ ad i/tereſſe totale.h.ꝺ.cũ duab?.ll.ſeq. Et gl.magꝰ ponit caſuz in iſtis trib?.ll.et in fi.ponit vnũ ꝺriũ. Tria fa cit.ꝓ pmittit duo membra diſtinctionis.ſcꝺo declarat vnũ dubiũ circa ꝓdicta in.l.ſz ita idoneũ.tertio reaſ/ſumit illa duo mẽbra.ꝛ ipa ꝓ ordinẽ poſtea declarat in.l.nã ſi. Op.ꝛvr̃ q̃ ꝓ pariete cõi ñ ꝺeat cautio ir̃ponꝭ nc ir̃poſita cõmitti.vt.s.e.l.ſi edib?. Gl.vna ſoluit q̃ lz paries ſit cõis:tñ ſenſi ꝺãnũ in ꝓpria do mo ꝛ iõ cautio iterponiꝛ.vt h̃ i fi.ma.gl. Alia ſo.po nit glo.in.l.nã ſi. Et q̃re iſte ſolu.nõ ſunt bone:dicaz in.l.inter quos.ꝺic vt ibi. Ultimo not.ex hac.l. ſed ita formã articulandi ſi vis ꝓbare aliqꝺ edificiũ eſſe idoneũ vel nõ. Itẽ no.q̃ pariẽtẽ nõ idoneũ vn? ex ſocijs alio iuito põt demoliri.ſz q̃ro facta refecti/one vtrũ poſſet ſociũ cogere vt ſibi cõferat ad expen ſas.vt hic in.l.nã ſi.vr̃ ter.q̃ ſi deſtruit idoneũ reficit ſuo ſumptu.g̃ nõ idoneũ ſiptib? oium.ꝛ vr̃ caſus.j. l.pr.§.fi.ꝛ.l.reficiendo.ꝛ.s.ꝓ ſoc.l.cũ duob?.§.idez

Inquili/no. Et fa cit iſte ter.ſm doct.q̃ cõduc toz ꝺ domo recedẽs pro/pter guerraz peſtẽ vel aliã iuſtã cãm nõ teneaꝛ ad pẽ ſionẽ futuraz de quo plene ꝓ pau.de caſ. s. loca.l. ſi v/no.§.itẽ cuz q̃ ꝺam.

c Op.q̃ do mínus. vide gl.ꝛ bal.in.l. pe.C.de pig. act.ꝛ gl.in.d. l.ſi q̃s in tãtã ꝛ ibi bar. ſed an iſtꝺ ius re tinendi träſe/at i ſingl'areꝫ ſucceſſorem ꝛ bal.q̃ nõ.i.l. iij.in.iij.q.C. de pigno.

d Ꝺ obli/gauiꝺ. ſeq̃tur hoc bal.i ru/brica.C.ꝺ pi/gno.acti.

e Querit ſa co.de are. ad de bal. in ru/brica.C.de pi gno. actio. ꝛ bart.in.l. pe. ff.eo.ti.ꝛ bar to.in.l.ſi tibi. §.de pig.s.ꝺ pac.vbi ꝺicit q̃ ad hoc iſte ter.ꝛ.d.§.q̃ri põt.ſiit ſingu lares. ꝛ ang. ꝛ Jo.ꝺ imol. in.l.ſi finita.§ iul'.s.e. ꝺicũt q̃.ꝺ.§.q̃ri po teſt. ad hoc ẽ ſingularis.

Cum emptor. §. de ducto veteris debeo ꝓbare. adde bart. per illuz ter. in. l. facienda j. arbo. fur. cesa. ꝛ ad aliud vide. s. i hac l. qō est no.' et ad id qō dic hic bart. q ñ sufficit ꝓbare quātū constitit. limita vt p bart. in. l. i. C. de sentē. q̄. ꝓ eo qō itereſt ꝓferunt. ī vl. col. x. quero nunq̄d ꝛc.

respondit. ꝛ. C. de edic. ꝓtua. l. si vt ꝓponis.

De dãno contingente

Cum emptor. ante traditionē emptori nō caueat: nisi cū ad euz custodia pertinet h. d. Op. ꝛ vī q emptori oz caueri. vt. l. dãni. §. emptor. s. e. So. qñ nō bz regressum ꝰ venditorē si bi caueat. vt hic. al's sec'. Quero q̄d si dãnuz est datū ante traditionē. dic vt ī gl. b q̄ bene loq̄t ꝛ dixi plene in. l. dãni. §. emptor.

In ꝓdio rustico fit missio in

Si agri nomine. partē tantū. in prędio vrba no qñq̄z in totū: qñq̄z in ꝓtem cā cognita.

De gl. ponunt casum in

Deducto veteris. hoc. §. fm glo. primā agitur actione ꝓ socio vel cōi diui. Sz fm sequentē gl. agit actione in factū fm primā positionē. fm aliā loquit in actione ex stipu. dãni infecti. Ultimo no. q si peto interesse: qz dom' est destructa debeo ꝓbare eſ q̄ntū dom' valebat tpe destructionis: ꝛ q̄ntuz valent area ꝛ cemēta q̄ remanserūt: tūc apparebit interesse. vt hic ptz. in quo vidi errare magnū aduocatū: q̄ solū ꝓbauit valorē dom' ꝛ destructionē factaz. Itē no. q debeo ꝓbare quantū valet: non quātum constitit. vt. j. e. l. ex damni. in prin.

Legam istā. l. ꝛ. §. quotſ.

Inter quos. j. e. l. ex dãni. ꝛ. §. cū parietem. l. dãni. j. e. ꝛ ista in sui prin. h. d. breuiter Si in pariete cōi vnus edificat vl' uterq̄: ꝛ alter bz ꝓciosiora edificia cautio ab initio exigit. h. d. ꝑ ponit vnam regulam gñalem. secundo vnam limitationem. tertio aliā. q̄rto ponit vnā cōclusionez. scōa ibi. sed tūc ea cautio. tertia ibi. vel aliter ꝓciosiora. q̄rta ibi. alioquin si eq̄le. l. dãni. §. quotſ. si cōis paries sine alicui' vitio inferat dānū: stipulatio nō cōmittit. sz si culpa vni' cōmittet. sec' si culpa cōi utriusq̄. h. d. ꝛ hic loquit qñ īterpositio cōmittat. l. dãni. §. cū pariete, utroq̄ edificante in pariete cōi stipulatio non bz interponi: sed interposita ex certa scia simpl'r ad dimidiū cōmittet: vel ad totū: si hoc est dictū in qua nō venit: qō alter soci' socio ex stipulatione ꝑstiterit h. d. In hoc prin. l. inter quos op. de. l. si edib'. s. eo. rū. glo. q nō interponit. fallit in duob' casib'. et vide eā q̄ incipit. i. hi inter quos. Itē insisto ō. d. l. si edib'. q tūc in istis duob' casib' nō cōmittit: qm̄ bz locū cōi diui. hui' cōtrarij timore dicit h timet dānū in re ꝓpria: nō in cōibus. ꝛ ista est rn̄. gl. s. in. l. in cōis pariet. in gl. ꝛ allegat. l. arbor. §. si p eundez. s. cōi diui. ꝛ. l. antepe. s. vsufruc. quēad. ca. ꝛ glo. h allegat. ꝛ vide eā q̄ incipit socio ꝛc. ī prin. Sed istud vī ō l. si edib'. vbi nō bz interponi: nec interposita committit si timet dānū in ꝓpriis edib'. ꝓterea suffic q occasione rei cōis patiat q̄s dānū. sz nō in re cōi. vt l. iij. s. cōi diui. Transit glo. ad aliā so. ꝛ est glo. in. l. nā si nō sit idone'. ꝛ dicit q illa corrigit ꝑ istā. hec ēt solu. tangit hic in glo. q̄ incipit retento. sed nō placz qz euitāda est correctio legū. vel aliud est cū destruitur vel edificat: aliud cū vitiū facit. dicit gl. in. d. l. nā si certe. vbiq̄z bz locū actio cōi diui. ꝛ sic ꝯrium remanet. vñ glo. aliter soluit. ꝛ dicūt q̄dam q actio cōi diui. nō bz locū. qz paries est īdiuidu'. Ponit in gl. q̄ incipit socio. ibi. ꝛ est rō. Sed hoc nō est bñ dictū. qz ista gl. inuit q nō det nisi ad diuisionē. īmo ad aliō. vt. l. si edes. s. cōi diui. Alia so. est gl. ibi. itē nec cōis. ꝛ ista nō est vera. qz ex societate vī esse cōis. ꝛ est tex. s. ꝓ soc. l. cū duob'. §. itē mela. Alij dicūt aliter. vt ī glo. ibi. vel nō est ad instar. ar. ꝛc. ꝛ vestibulum dicit loc' ante domū paru': ꝛ non venit in cōi diui. qz domus diuideret: si illud vestibulū diuideret. ꝛ eadem rōne in pariete q̄ nō pōt diuidi nisi tota dom' diuideretur. Istud nihil est dicere. qz bz nō veniat in cōi diui. quo ad diuisionem: venit tñ quo ad alia. vt. l. si edes. s. cōi diui. Quid dicem'. Jac. de are. dubitauit multū. ꝛ dicit ipse q in. l. inter quos cautio interponit de volūtate: nō de necessitate. ꝛ ītelligo necessaria. i. vtilis. sz illud est trufa. qz dicit ter. necessaria ꝛ verbis in dubio stamus. vt. l. i. §. si is qui nauez. de exer. Vel alit dicit ipe actio q̄ occurrit ne dānū fiat ꝛ si fiet sartiat. illa īpedit cautionē dāni infecti. ita loquit. l. si edib'. sed illa ꝓ quā occurrit si dānum dat nō aūt īpedit ne dānū det: ꝛ tūc nō īpedit cautionē dāni ifecti. vt ꝓbo ꝓ. l. si fu' seruū. §. si furnū. s. ad. l. aq̄l. ꝛ. l. si fistule. s. de fui. vr. p. sz ista est trufa. qz ibi loquit in actōe extraordinaria: q̄ hāc nō excludit. vt dixi in. l. fluminū. §. ꝓterea. dat ipse aliā so. dom' mea ē ꝓpria sz paries cōis ꝛ de re ꝓpria īterponet cautio dāni ifecti principalit. secūdario de pariete tā q̄ ꝓ eius. sz principaliter de pariete nō posset. Sed istō nihil est dicere ꝰ. d. l. si edib'. Quid dicem': sed aduerte ꝓ deo. ꝛ est videre ꝑ an paries sit cōis ꝓ indiuiso: vel ꝓ diuiso. dico q qñq̄z paries est cōis ꝓ īdiuiso ex societate exp̄ssa. vt. l. cū duob'. §. itez mela. s. ꝓ soc. Qñq̄z est cōis ꝓ indiuiso ex societate incidēti ꝛ tacita. verbi gr̄a. tu īponis tignū in pariete ꝛ vltra dimidiā muri: ꝛ ego etiā īpono ꝛ veteris muro q̄tum tibi expedit: ꝛ ego etiā vtor. ex hoc ꝯtit q̄dā societas tacita. vt. l. in cōis. s. e. ar. l. uterq̄z vt sic. s. ꝓ soc. ꝛ. l. iij. e. ti. vbi re ꝛ tacite ꝯtitur societas. ꝛ hec sentit gl. s. cōi diui. l. si edes. circa fi. Qñq̄z paries est cōis ꝓ diuiso. vt ī muro inter te ꝛ me: ꝛ nihil ꝓ te ꝛ me ē missum. vel si est missum null' ꝓfert parietē vltra dimidiam q̄ est ꝓ pte sua: ꝛ tūc ille paries est cōis ꝓ diui so. ar. l. arbor. in prin. s. cōi diui. ꝛ. l. binas. la. ij. s. de serui. vr. prę. ꝛ. l. ꝓ regione. j. de acq̄. re. do. ꝛ. l. pe. s. ꝓ soc. Et de isto pariete loq̄tur. l. parietē. s. de ser. vr ba. prę. Et isto casu talis paries non venit in cōi diui. vt. d. l. arbor. in princ. sed ei q̄ vellet reficere subuenitur ꝓ officiū iudic. vt. j. e. l. in reficiēdo. q̄ iō posita fuit in hoc ti. nō ꝓ actionē ordinariā. vt. d. l. parietez de ser. vr. prę. q̄ dic parietē esse cōem naturali ratione. sicut arbor vel lapis q̄ in cōfinio nascit. vt dictis ll. ꝛ sicut tignū q̄ inter vtrāq̄z domū porrigit. nunc ad ꝓpositū si nos ponerem' hic in pariete cōi ꝓ diuiso: tūc haberet locū h. l. qz cōi diui. nō haberet locū. sed si ponerem' ꝓ indiuiso cōem parietē: tunc qz in actione ꝓ socio ꝛ cōi diui. venit culpa leuis: ꝛ ī re cōi. incidenter estimatur culpa leuis: qz in re cōi faciat sicut in ꝓpriis. vt. l. ō heredē. §. nō tñ. fami. her. In societate exp̄ssa dz eē ita diligēs ꝑ qñ ꝯtit societatē. vt. s. ꝓ soc. l. soci' socio. ꝛ īsti. ꝓ so. in fi. sz ī cautione dāni ifecti venit pl' q̄ leuis culpa. vt. s. e. l. dāni. §. ei q̄. in fi. mō qz ꝓ actionē cōi diui. vl' ꝓ socio nō esset plene cōsultū. ideo bz locū h. sz si cōi diui. vel ꝓ socio veniret illa culpa: tūc ista cautio nō cōmittetur ꝛ sic interponeret. Sic dixi in fructuario ꝛ dño. i. l. dāni. §. ei cui'. s. e. ꝛ istud meū dictū puto verissimuz ꝛ notādū. Procedo vlteri' ꝛ optime dicit hic in fi. q̄ntū q̄sq̄z ꝛc. op. de. §. cū parietē. j. eo. l. ex dāni. so. glo. hic dicūt. fateor q nō repetit ꝓ cautionē dāni ifecti. sed ꝓ cōi diui. sic. ꝛ vide gl. q̄ incipit socio. ibi. alij exponūt. sed gl. illud reꝑhendit hac. e. glo. in prīc. qz bz dānū in ꝓpriis reb': nō in cōib'. sed ista rōnes nō teneo. qz sufficit q ꝓpt edes cōes bz dānū: ꝛ tūc venit in cōi diui. vt. l. iij. s. cōi diui. tñ illa so. nō placz qz cū sit in pari cā iuicē actio nō cōpetit fcā cōpensationē culpe ad culpā ipso iure. dic g̃ q tñ ꝓsequitur q̄tū ꝓsequi posset. vtrīq̄z īterposita stipulatiōe q̄ tñ interponi nō bz. vt sequit in eadē glo. ꝛ bñ. qō tenet Ioy. ꝛ rō q̄re nō bz interponi est cōpēsatio q̄ fit inuicem. vt. s. dixi. quātū eñ remitto tibi nō petēdo cautionē a te tñ: tu mihi nō petendo a me. Opp. de

Inter q̄s ℗p.de.l. sabin⁹.an autem in parie te cōi possit q̄s facere fe nestraz. vide in.l.pe.ff. ō f uitu. vr. pze. z de hac ma teria plene p ang.in.l. q̄dā hyber⁹.s.de serui. vr. pze. z ange.hic et Imol.in.l.in ter quos.s.e.

l.sabinus.§.cōi diui.z.e.in re cōi. ex de re. iur.li. vi. mō si pōt phibere edificare.qz in re cōi melioꝛ ēt c.si patioꝛ edificare mihi iputaꝛ.vt.l.q̄ bona.§. si q̄s iusta.s.e.so.tu debes scire q⁹ possum phibere sociū si iniuste edificat.sec⁹ si iuste edificat.vt h.z nec īminebat periculū:sed erat dubiū ne faceret op⁹ periculosum.z hoc voluit dicere gl.q̄ icipit q⁹ patereꝛ. in pri. sed certe ille.§. si q̄s iusta.hz locū qñ edificaꝛ in loco in quo priuat⁹ nō pōt pmittere.vt ibi dixi. sz ista gl. ideo hoc dicit.qz si ab initio esset op⁹ vitiosum soci⁹ esset in culpa.z sic veniret in cōi diui.vel p socio. sed si nō erat vitiosum:sed dubitaꝛ interponi ista cautio.vt dixi.z hoc plus placz. ℗p.qz qñ vterq; edificat cautio nō dz īterponi.vt.l.dāni.§.cū parietē. breuiter h sūt plures so. Una est q⁹ in toto isto prin. vnus tm̄ edificabat.ibi duo.primā so.ponit hic gl.q̄ incipit retento.z glo.q̄ incipit.q⁹ patereꝛ.in prin. nō est vera so.qz istud qō sequi vel alter p̄ciosiora.nihil adderet:z esset supuacuo positū. Jo.volēs sustinere hāc so.dicit q⁹ l'exponaꝛ p z.z vide gl. q̄ icipit retento.ibi alij vt io.sz ista so.io.ē destructio text⁹.qz ī dubio fuimus verbis legi.p̄terea qñ alter sol⁹ edificat nō est necesse q⁹ alter hēat p̄ciosiora edificia. vt d.§.quotiēs.z.l.nā si nō sit idone⁹.p̄terea iste ñ.alioquin ꝛc.nō possz aptari ad p̄cedentia.q̄d dicem⁹.dicit ḡ glo.q⁹ vterq; vel neuter edificabat. hoc vide in ea.glo.ibi.vel dic q⁹ hoc casu.z in eo qō dicit q⁹ neuter nō est vera.qz nullo edificāte nō cauer̄.vt.l. ex dāni.§.quot⁹.videaꝛ hoc tenere.z in eo qō dicit vterq; edificabat.bñ dicit.z alter habebat p̄ciosiora edificia in.l.dāni.§.cū parietē.vterq; edificabat:nō tm̄ alter.habebat p̄ciosiora edificia.z ista est vera.z eam tenet glo.h.z incipit quā patereꝛ:ibi vel meli⁹. istaz sol.tenet glo.in.§.cū parietē.z.l.q̄dā hyberus.s.de ser.vr.pze. ℗Opp.tu distinguis mihi.aut hz p̄ciosiora ꝛc.ō.j.e.l.ex dāni.§.quot⁹.z istā obiectionē gl. formaꝛ hic z in.§.quotiēs.z ibi reuoluit oēs p̄dictas solu.ista est vera.qz in.l.inter quos. tractaꝛ vtruz dz interponi in.§.quotiēs tractaꝛ.vtrū stipulatio interposita cōmittaꝛ:z ista est vera so. Sed dices tu si nō dz cōmitti ad q̄d interponi ō.l.hec stipulatio.§.diuus. vt le.no.ca.rñ.qñ vterq; edificat poterit esse q⁹ vnus īponeret onera grauiora q⁹ ali⁹.z ideo vnius culpa dabiꝛ dānū.vñ cautio poterit cōmitti.sz si vterq; eq̄liter ḡuareꝛ nō cōmitteretꝛ:vt ibi. vñ ab initio si alter hz p̄ciosiora edificia.qz maius periculū timet.ista cautionē extorquet. sz qñ edificia sunt eq̄lia eq̄le ē piculū.iō iuicē sibi ñ cauēt:credo q⁹ si ille q̄ hz p̄ciosiora edificia petit sibi cauerī:alteri habēti viliora petenti ipse debebit cauere.z sic consequēter hoc bñficio alteri⁹.vt.l.fi. C.de fruc.z lit.expē.z.l.petēde. de tēp.in integ.resti. ℗Alteri⁹ op.ad.§.quotiēs.tu dicis mihi si culpa vni⁹ daꝛ ꝛc.ō.s.e.l. fluminū.§.p̄terea.rñ.culpa hoīs tm̄ nō īmixta vitio rei facit cessare hanc cautōez.vt.§.p̄terea.aut est admixta vitio rei.z loquiꝛ h. ℗Op.ō.l.in hac.so.ꝛcordat cū ista habetis expeditas oēs istas gl.z vide istā gl.q̄ incipit.§.quotiēs.cū eīm sunt in pari cā ꝛc. ℗Celsio ad ni interposita tm̄ cōmitteꝛ. ō vt in pos.le.l.i. z.l.sz z si q̄s.s.si q̄s cau. So.in ōrijs p errorē.h ex certa scientia fuit interposita.ita dicit gl.q̄ est sup ꝟbo p̄statu rñ.de quo plene p dy.j.de dona.l.patron⁹. ō.s.l. nā si.z.l.in hac.so.h qñ ab vtroq; z simpl'r īterposita ē stipulatio.p dimidia itelligiꝺ.sec⁹ qñ vn⁹ sol⁹ simpl'r īterposuit.vt in ōrio.z qz glo.in.§.cū parietem.ponit distinctionē nō plenā.iō breuiꝺ dic.aut q̄ris vtrū stipulatio de necessitate iterponaꝛ.aut vtrū iterposita cōmittaꝛ.p casu:aut edificat vn⁹ tm̄.z tūc aut illicite z tūc aut in pariete cōi.p indiuiso z nō dz interponi iputet eīm sibi soci⁹ q̄ nō p̄hibz.vt.l.q̄ bona.§.si iusta s.e.p̄iūcta.l. sabin⁹.s.cōi diui.z ī.c.ī re cōi. ex de re. iur.li.vi. Si erat cōis p diuisoꝛ:tūc lz patiaꝛ edificari adhuc pōt petere cautionē.qz patientia eī nō impedit.vt dixi in.§.si iusta. Itē nō succurriꝺ sibi p actionē ordinariā:sed p officiū iudicis.vt dixi. z sic cū hac actōe occurrit.si ꝟo iuste edificat z tē dz interponi.vt l.inter quos.ij.rñ.z.l.in cōis.cū.l.se.s.eo. aut vterq; edificat:z tūc aut p̄ciosiora edificia hz vn⁹.z sic maius dānū sensur⁹ est:z tūc dz īterponi.aut nō hz p̄ciosiora z nō interponiꝺ.vt.l.inter quos.iij.rñ. de volū tate poterat īterponi.vt.l. dāni.§.cū parietē.aut neuter.z tūc qz vterq; hz ptātem reficiēdi nō interponiꝺ cautio.vt.l.ex dāni.§.quotiēs.i.rñ.in prin. z.l.si edibus.scō casu qñ q̄riꝺ an īterposita cōmittaꝛ:et tūc aut est interposita de necessitate.tūc aut damnū cōtingit culpa parieꝛ tm̄:z stipulatio nō pmittiꝺ.vt.l. ex dāni.§.quotiēs.in prin.s.e.l.nā si nō sint. Si ꝟo culpa vni⁹ socij:z tūc aut fuit culpa non admixta vitio rei:z tūc nō cōmittiꝺ.vt.l.fluminuz.§.p̄terea.s.e. aut fuit vitio rei admixta:z tūc aut fuit culpa q̄ venit in actione cōi diui.z nō cōmitteꝛ. vt.l. heredes.§.nō tm̄.s.famil.her.p̄iuncta.l.si edib⁹.s.eo. Si vero in cōi diui.nō venit:z tūc cōmitteꝛ. vt.§. quotiēs.ij.rñ. z hoc mō posset itelligi.l.nā si non sint. si vero culpa vtriusq;:z tūc aut culpa vtriusq; erat eq̄lis z non cōmitteꝛ.vt.l.quotiēs.iij. rñ.aut culpa vni⁹ fuit gꝛuioꝛ culpa alteri⁹:z tūc cōmittiꝺ.vt arg.§.quot⁹.ij.rñ.z.l. itē si obstetrix.s.ad.l.aq̄l.vbicūq; aūt dixi stipl'atione cōmitti.dic ad totale inesse.vt.l.nā si nō sint.z.l.ī hac stipulatione. Si ꝟo cautio interponiꝺ ex voluntate:z tūc aut ex certa scīa aut p errorē:aut dubitaꝺ. primo cāu dic aut simpl'r:z tūc cōmittiꝺ ad mediū interesse.aut fuit exp̄ssuz ī totū:z tūc in totū cōmittiꝺ vt.l.dāni.§.cū parietē. aut p errorē z tūc nō cōmitti tur.vt.l.sed z si q̄s.in fi.s.si q̄s cauꝺ. z dicit p dy.in l.si patron⁹.j.de dona.aut dubitaꝺ z in dubio p̄sumitur p errorē.vt.l.cū de indebito.de pba. z ibi ponit glo.z in.l.si post diuisionē.C.de iur.z fac.ig̃. Circa qō dic vt dicā.j.de cōfes.l.pe.z vide istā gl.in.§.cū parietē.z incipit vt de aliquo.silem gl. habetⁱ in.l.q̄dam hyber⁹.s.de ser.vr.pze. Inducit ad.q. hē didi tibi rē meā:z pmisi te defendere ō oēm p̄sonam z reficere oēs expēsas. cōueniſti me de euictione: tu actoꝛ obtinuisti in fi. sed in medio p̄didisti in aliquo p̄ncto z a te habui expensas an possis a me postea istā pecuniā quā mihi dediſti repetere ex cōuentōne inter nos facta.z Ja.de are.dicit q⁹ nō. arg.hui⁹.§. cū parietē.in fi.s.e.l.dāni.§.i. Itē facit⁹ duo coheredes diuiserūt hereditatē:z pmiserūt q⁹ si cui eoꝛ lis mouer̄ vel aliq̄d euincereꝛ:alter cōferret alteri:nūc vnus.qz nō soluit legata infra annū cōueniꝺ a coherede:vel ab alio cōditione ex auꝺ.hoc ampli⁹. op. sibi de cōuētione dixi q⁹ dicta cōuentio dz intelligi si aliq̄d euincereꝛ ex cā hereditaria.sec⁹ si culpa ipsius heredis vel iure publico.ar.hui⁹.l. exp̄ssius.s. eo.l. dāni.§.i. Quero dicit h q⁹ ille q̄ edificat in parietē cōi: si p̄mittit vicino non teneꝺ p̄mittere nisi p̄dimidia.q̄ro q̄liter ꝺsuleꝺ vicino cū ali⁹ nō edificz.rñ deo nūciet nouū opus:nec fiet remissio nisi omēs caueant.vt.l.stipulatio.§.quesitū.s.ti.i.

Si dominus. k Possessoꝛ dz cauere vel possessionē in petentē transferre.h.d. ℗Op.de.l.si p̄prietari⁹.§.fi.s.e.breuiꝺ est electio ei⁹ q̄ petit sibi cauerī:an eligat dñm vel possessoꝛem h g̃ loq̄tur qñ eligit possessoꝛē. ℗Op.dicit h si nō caueat trāsferat possessionē.ō.qz si nō cauit ex p̄ decreto mittiꝺ ī possessiōem cā custodie.vt.l.si finita.§. hoc aūt.s.e.z.l.p̄toꝛ.h dic q⁹ trāsferat possessiōez.rñ deo illud qō tu dicis q⁹ mittiꝺ in possessionē ex p̄ de

h Inducit ad.q. vide q̄ dixi p⁹ imol. in.l. venditionis. de ñ.obli.z adde hic bar.in.l. si pignoꝛe.in pri. de pig.actio. z vide in.l. q̄ pprio. §. pena.s.de.pcu. z qō not.dy. z doct.in.l.cū postulassem. ad fi.j.e.

i Item facit Questio no. ad autē. hoc ampli⁹.z seq̄tur ang.in.d. .l.dāni.§.i. et bar. in.l.q̄ cū tutoꝛibus. ō trāsa. z ī alijs locis ibi not. z ī.§.duo fratres. in.i.col. ibi dixi. et in d.auten. hoc amplius.

k Si dominus. Jstum ter. allegant Jo.an. z do. an.in.c.p venerabilē. qui filij sint legit. ad not.q̄stio.

l Dãni.videbar.in.l.fi.ff.ꝺ supficiebus.

m Ꝺco sacerdotib⁹ vltramõtanis. hãc gl.simpliciter sequitur bal. in.l.fi.C. de bo.auc. iudi.posſ.

n Quare dic Eiusdez ſnie vꝫ esse ang. in qõne bonoñiẽſi. in.iij.q. faciũt no.per bar.in.l.fi.ff.ꝺ litigio.⁊ seqꝫ hoc bal. in.l. fi.C.ſi ꝓpter publi.pẽſita. ⁊ facit.l.ſi seruus pluriuz. §.pe.vbi hoc sequiꝫ pau.ꝺ caſ.§. de le.i. ⁊ bal.in.l.ſed ⁊ milites.§.ſi ig̃minie.§.de excuſa. tuto.

o Alieno.ade qõ no.bar to.i.l. pretor. in prin.p illũ tex.§.e.⁊ duz bart.ibi allegat Cy. in.l. i.de ꝓcur.vide ibi etiaz p ſaly.

p Oppõi in initio. Limita vt p bal.in d.l.lz.niſi essz parat⁹ incontinẽti ꝓbare. ⁊ idẽ ibi vult Cy.bar.⁊ saly.p imol.i.c. cuz in iure.in rij.col.de of. deleg.⁊ vide ang.in.d.l.lz.

q Cõtra cõtumacẽ. Cõtrariũ tenz b ang. p not.p bar.i.l. filiuſ familiaſ.§.veterani.§.ꝺ p cur.aliq̃d per Roma. in.l. i.ff.ꝺ arbi. in v.carta. ⁊ qꝺ dixi in.d.l.lz.

r Intelligi aliter. Nota ſm bart. q ſi creto est verũ qñ ꝺ absentẽ ꝓcediꝫ. secꝰ si est p̃sens. qz tũc ex sua cõtumacia ꝓcediꝫ statim ex ſcõo decreto.vel verius erit primuz:qꝺ hz vim ſcõi.qꝺ dixi in.§. iulian⁹.i.iij.col.vt h.⁊.l.nõ alienũ.§.de inter.ac.⁊.l. is q̃.§.de nox. Alteri⁹ op.dicit q possessionez trãſferat.ꝺ si lis erat de dñio nõ põt alienari.vt.l.fi. C.ꝺ liti.⁊ aut.res litigioſa.ſo.res litigioſa nõ ipediꝫ alienari alienatione necessaria.vt.l. peto.§. pdiũ.de le.i.⁊.l.i.de fun.do.⁊.l.ij.C.ꝺ fun.do. Quero an iſte sit possessor malefidei vel nõ.⁊ glo.dicit simul sit possessor malefidei vel nõ.⁊ pbaꝫ.§.de peti.here.l. plane. Pone q transferat possessionẽ in aliũ q̃ro iudiciũ ceptũ cũ quo finireꝫ.⁊ habem⁹ in.l. a quo fundus.§.ꝺ re.vẽ.q cũ eo cũ quo ẽ ceptũ:⁊ nõ restituet possessionẽ nisi sibi caueaꝫ si cõtingit dñm vincere.

Alteri⁹ q̃ro an dñs obijciens simpl'r aduocabit possessionẽ.certe nõ:nisi caueat de dãno infecto ⁊ resartiat dãna ſm.l.gñaliter.§.de nox. Pone q petens cautionẽ eligit dñm nõ possessorẽ:dñs nõ vult cauere.qualiꝫ fiet missio.⁊ dic ex p̃ ⁊ scõo decreto in illo iure qꝺ ipse hz.vt.l.ſi finita.§.siq̃ sunt iura.⁊.§.ſi de vectigalib⁹.⁊.l.nõ solũ.§.de nox. Pone q est interpositũ scõm decretũ ꝺ petitorẽ an transibit instãtia ad istũ in quo est translatũ dñium ex scõo decreto ⁊ Ja.de are.diꝫ q ſic.vt.C.de iura.ca.aut. principales.qz instãtia iudicij transit.vt.l.i iudicis.§.fa.her. Alteri⁹ iſte dñs cauit ⁊ succubuit:an a possessore repetat.⁊ dic q ſic.vt.l.fi.§.finaliſ.de peti.here.et ista sunt verba Ja.de are.vt plurimum.

Damni V Jsta stipulatõ p̃staꝫ plurib⁹ ⁊ ad pluriũ interesse cõmittiꝫ.h.d.no. Ho.hic in fi.q qñ supficies in totũ destruiꝫ supficiari⁹ ad pensionẽ nõ teneꝫ.facit.l.i.C.de iure emphi. Et inducit glo.hũc.§.ad.q.p sacerdotib⁹ vltramõtanis[m] q̃ sũt excõicati:vt censum nõ teneant soluere cũ p̃bendas nõ suſcipiãt.p ista gl.facit exꝺ de ꝺcel.p̃bẽ.c. qz diuersitatez. Sed ꝺ hanc gl.facit q sacerdotes isti sua culpa ꝓdunt fruct⁹ ⁊c. vt no.in.l.i. C.de natu.li. facẽ regula iuris.dãnũ qꝺ q̃s.q̃d dicem⁹:ponam⁹ in exbãnito:teneꝫ ne soluere collectas.vꝫ q non.sicut nec excõicat⁹ teneꝫ soluere censum.q̃re dic[n] siq̃dez bãnitus retinet possessionez teneꝫ soluere collectas. qz est car par obligationis passiue.vt.l.tutelas. circa fi.§. de capi.dimi. Si vero nõ retinet possessionẽ: ⁊ tũc aut nõ ꝓcipit fruct⁹.qz possessiones deuenerũt in fiscum ⁊ tũc nõ teneꝫ soluere.qz fiscꝰ hz res q̃uz noie teneꝫ soluere:sic nec emphiteota teneꝫ soluere pensionem postq̃ res peruenit ad dñm.vt.l.ij.C.de iure ẽphi.aut nõ ꝓcipit sua culpa:qz possessiões deuenerũt in fiscũ ⁊ tũc sibi iputet.qz sua culpa non ꝓcipit.ar.eoz q̃ dixi circa sacerdotes.⁊ facit.l.merces.§.culpe.§.loc.

Alieno ° Op.⁊ vꝫ q ꝓcurator nõ dẽat cauere de rato.vt.C.de satisda.l.i. Jo.ibi cõstabat de mandato:hic erat dubiũ. dꝫ h q exceptio ꝓcuratoris erit stipulationi inserẽda.q̃ro in q̃ stipulatione loq̃tur. Glo.dat duas lec.prima q in stipulatione dãni infecti ꝓmitto de dãno ifecto saluo si nõ esſes ꝓcurator vel dñs ratũ nõ haberet. Alia in stipulatione rẽ ratã hꝫ interposita a ꝓcuratore ꝓmitto dñm rẽ ra.ha.saluo si apparebit me ꝓcuratorem verũ.do. Cy.format hãc.q.in.l.i.C.de ꝓcu.in.xij.q. qñ ꝓcurator cauebit de rato vtrũ posſet ꝺicere nolo me teneri si apparebit me verũ ꝓcuratore.hic est casus q ſic. Ultramõ.tenẽt diciũ ⁊ credo ipsos dicere verũ. qz stipulatio de rato potest cõmitti ꝺ verũ ꝓcuratorẽ.vt.j.rẽ ra.ha.l.ij.⁊.l. ſi ꝓcurator. ⁊.l.ſi ſine.§.cũ aũt.e.ti. Vñ dico q hec scõa lec.nõ est vera. ꝺ hanc opi.vꝫ tñ tex.exp̃ſſius in.l. vulgo.§.ꝺ admi. tu.vbi sub hac exceptõne caueꝫ.ſo.dico p illã.l. diciũ qz cautio de q̃ loquiꝫ.l.vulgo nõ est cautio rẽ ra.hꝫ vt hic dicit in tex.⁊ glo.⁊ p dy.⁊ ibi loq̃tur in eo q ẽ administrator necessari⁹.⁊ iõ plus sibi subueniꝫ.h ẽ volũtari⁹.⁊ iõ min⁹ sibi subueniꝫ.ar.j.eo.l.cũ postl'as ſem.in fi.⁊ ex hoc tene q qñ administrator necessari⁹ caueret deberet exceptio ista inſeri.vt ibi. nec ꝓprie dicit cautio de rato.vt ibi.ſecꝰ si est volũtari⁹.⁊ sic h tene prima lec.reprobata scõa. Querunt doct.p curator semel in iudicio cauit de rato:⁊ post iterꝫ ponit q nõ est ꝓcurator:an dẽat iterũ cauere. dicũt doc.q nõ.⁊ dicũt esse casuz h.ibi.ſi ei nõ cauebit ⁊c. ⁊ hũc ter.allegãt.C.de ꝓcu.l.lz.in prima.q. Possemus itelligere h ter.alio mõ.⁊ credo forte q h intellectus esſet ver⁹. Jsta exceptio tu nõ es ꝓcurator.ꝺz opponi in initio p.qz ante oia ꝺz q̃ri de ꝑſona. vt.l. ante oia.§.de ꝓba.⁊.l.ſi q̃ram⁹.de teſta.⁊.l.ꝺficiunt de iure codicil.⁊.l.ſi liber.de peti.here.⁊.l.vl.de exce. ⁊ hoc vꝫ verũ qñ aliq̃s est q̃ defendat.lz qñ agiꝫ cõtra ꝓtumacẽ⁹ iſte exceptiones nõ veniũt opponẽde p iudicẽ.vt h in v.q ſi ei.lz legitimaꝫ ꝓcuratoris p̃ſonam:qñ q̃riꝫ de nullitate in ꝓceſſu. Jtẽ possz intelligi aliter⁹ dubito de mãdato ꝓcuratoris:⁊ admiſſus est cũ cautione de rato:⁊ dñs põt hꝫe ratũ qñcũq̃z vellet.⁊ iõ cõſulo q in oi actu quẽ facis cũ ꝓcuratore dicas litigo sub hac exceptione ſaluo si ipm apparebit nõ ꝓcuratorem.qz tũc volo habere ratum. Sed pone q ꝓcurator ꝺ te ꝓtumacẽ agit: poterit ne iudex dicere ꝓcuratori q litiget sub hac exceptione ſi apparet eũ nõ esſe ꝓcuratorẽ q iudiciũ nõ valet,certe nõ. Casus est hic in v.q ſi ei.

Ireficiendo Dicit h q p̃ferꝫ q̃ facẽ ꝺ imo q̃libet admittiꝫ cui⁹ interest.vt.l.ij.§. ſi plures.j.de sepul.vio.dicit Dy.hic tractaꝫ ꝺ operis refectione qꝺ est q̃d indiuiduum. ⁊ iõ ſi vn⁹ vult domũ reficere aliter q̃ alius:p̃ferꝫ ille q facit opus magis idoneũ.qz nõ põt ꝓcurrere.lz ibi loquiꝫ ī tali re in qua ꝓcurſus vtriuſq̃ põt admitti.

Seruus. Dicit hic ꝓ partib⁹ stipulatorenꝫ ſi ego ſtipulor ꝓ partibus.g̃ q̃libet habebit partẽ part⁹.vt.l.plures.§.e.intellige ꝓ partib⁹.ſ.itegris. Quero an videꝫ stipulari ꝓ pte dñica.dicit glo.q nõ. ſed ꝓ pte quã habebat in edib⁹.vide gl.q̃ incipit ſed tunc.

Damnũ. Si dãnũ cõtingit casu cui non potuit ꝓuideri h stipulatio nõ cõmitteꝫ. Jtẽ vba stipulatiõis debẽt itelligi s[m] naturã ꝺctus sup quo interponunꝫ. qꝺ tenementi.ꝓ hoc facit qꝺ habeꝫ in.l.ſi stipulat⁹.§.ꝺ vſu. qꝺ no.in.l.inter stipulantẽ.in prin.j.de v.obl.facẽ.§. loca.l.ſi vno.⁊ p hoc dicit Ja.de are.[r]ſi ꝓmitto defendere rẽ quã tibi vẽdo videor ꝓmittere de iure nõ de facto defendere.qz ad hoc nõ tenebar de iure ꝺctus.ꝓ hoc hic tex.⁊ glo.l.vi pulſos.§.de acti.emp. ⁊.l.ij.C.de in li.dan.tu.⁊.l.pꝰ.in prin.de do.ple.

Qm postulassem u Jnterpellatio extra iudiciũ non cõstituit in mora eũ q ſolũ ꝓ iudicis officiuz põt cõueniri.h.d.l.ſingl'aris est ⁊ nõ est alibi hoc itaexp̃ſſe. Ad euidentiã ſcias q hec cautio p̃staꝫ iudicis officio.vt no.§.e.l.inq̃lino.⁊ ibi dixi.in casu ſimili hoc põt ꝓbari p.l.nõ iuſtã.C.ad trebel. Naz vos scitis q heres cogiꝫ adire iudicis officio. vt.l.nõ est cogendũ.⁊.l.ſi legat⁹.§.ad trebel. ⁊.C.de fideiuſ.l. ſi ea ſcriptura.mõ ſi peto a te vt adeas hereditatẽ nõ ꝓdest mihi niſi petã in iudicio.vt ibi dicit.facit.l.tutor.§.heredes.§.de admi.tu.facit qꝺ no.§. de eden. l.vbi.in glo.magn. Qz q̃ro q̃d in alio debitore ex ꝺctu an interpellatio ex iudiciũ ꝺstituat eũ in mora. leges dicũt interpellaꝫ simpl'r.vt.l.mora.§.de vſur. ſed nõ declarãt in iudicio vel exꝰ.vos habetis vnaz

ꝓcurator ad mittatur cuz cautione rati ⁊ iſeraꝫ clauſula admitto te ſi falſus nõ reperiaꝫ:operatur.vt ſi abinitio mãdatũ non habuit ratihabitõ nihil operaꝫ. adde bart.in d.l.lz.de ꝓcura.⁊ est singu.ſm imol. hic.

Annus debẽt intelligi. Limita singu. per Jmo.in.l.miles.§.decem. de re iudi.

t Ja.ꝺ are. Et ideo dicit bal.per iſtuz tex.in.l.i.ī.iiij col.C. cõmodati.q clauſule Dct⁹ ſi sint reducibiles ad naturã cõtractus nũq̃ alterant eiuſ naturam.

Qm po ſtulaſſez. Singularis ler.⁊ but⁹ rõ nẽ vide p bar to.in.l.i.ꝺ iuriſdic.o.iu. vbi limitat hãc l.in officio iudicis nobili. ſecus in merc̃nario.⁊ ita tenet declarã do.l.i.C.ꝺ aſſe. iudi. mut. cã facta.⁊ ibi Cy.in.v.q.i fi. Jtez videꝫ fallere i alio caſu quẽ por nit bal.in.l.ſi ſozor.C.ꝺ collã. la. per.l. fil⁹. §.fi. vbi glo. ff.ꝺ colla.do tis.ſed dic vt per bar.in.d. l.filius.§.fi.

glo.j. de verb.obli.l.q̃ rome.§.coheredes. no.in.l.vi num.si cer.peta.

Damni Ab eo q̃ est missus ex scõo decreto credi tor nõ põt rẽ aduocare nisi expensas re ficiat & de dãno ifecto caueat.sec⁹ si aduocat ab em ptore.h.d.l.no.& menti tenẽda.in hoc.§.vide gl. q̃ in cipit in q̃si dominium.que dicit q̃ prescriptio querit quasi dominiũ.& idẽ no.s.e.l.si finita.§.si ante. qõ te ne menti.de quo dic vt dicã.j.ti.i.l.i.§.fi. ¶ In ter. ibi parat⁹ sit.& etiã caueat.vt inuũt ꝯcordantie posi te in glo.cũ g̃ h ꝯsequit totũ p quo missus fuit: qua re emptor nõ ꝯseq̃tur p̃ciũ cũ p̃ pcio missus sit.& fm hoc pcedit lec.glo. Ja.de are.q̃ ante creditor caue re debeat.vt pbat̃ p tex.in.l.& gñaliter.s. de nora. vbi ille q̃ vult euincere dz cauere anteq̃ euincat.no. tex.ibi nõ recte ff.& ibi nõ eque. Innuit h q̃ qñ cre ditor reuocat rẽ ab ẽptore nõ restituit expensas. Cõ tra in.l.paul⁹.§.pe.s. de pig. dicit glo.hic in malefi de.ibi in bonefide:hoc est falsum. qr etiã malefidei expensas recupat.vt.l.plane.s. de pe. here. & no.s. e.l.inter quos.§.i. Alij dicũt h nõ erat fcã meliorato ibi sic. Itẽ danẽ alie due so.& oẽs sunt trufe. ¶ El timo glo.ponit vnã sol. q̃ hic nõ restituit̃ emptori. l.p̃ciuz.fz expẽse sic.vt in.l.ꝺria. vide glo.q̃ incipit qõ tribuit̃.hanc so.reprehendit dy.nã tex.h loquit̃ de ex pensis:sed appellatione expensaꝝ nõ cõtinet̃ p̃ciuz vt.l.quib⁹ dieb⁹.§.i.s. de cõdi.& de.g̃ tu dic q̃ hic q̃ rit de p̃cio:nõ de expẽsis.& tex.appostilla:vt appo stillaui fm Ja.de are. Alij legũt hanc.l.alio mõ q̃ hic nõ dicit̃ q̃ emptori nõ restituant̃ expense:imo ꝺ riũ q̃ emptori restituũt̃ expẽse sicut misso. fz alia rõ sit inter eos.vide gl.q̃ incipit qõ tribuit̃:ibi vl̃ dic ẽt eẽ difficultudinẽ.fz quõ itelligem⁹ hũc tex.fm hãc lec. rñ. apostilla sic textũ ibi emerit ff.& hũc tex.hucusq̃ suspẽsiue lege.q.d.imo tribuẽdũ est emptori ff.& sic est dissimilitudo in rõne:nõ in iure retentionis expẽ sarum.& sic tene menti hunc casum.

Quo fundus. Hec lex est multũ sin gularis ĩ hac materia & bene declarat hanc materiã. nã vt dixi in l.si p̃ius.§.ti.i.de hoc nõ sunt nisi tres.ll. videlicz.l. ista.& l.si p̃i⁹.§.ti.i.& l.is cui⁹.§.si serui.ven. Quan do agit̃ ꝺfessoria:si p cõstituẽda q̃si possessione fui sio⁹ in loco seruiente ex scõo decreto statuim⁹ certuz tps infra qõ agat.h.d. ¶ Ibi a quo. subaudi ego. Ibi ab alio subaudi a me.ibi possessio.s.loci seruien tis.& vsq̃ ad v̈.fz vt id fiat ponit̃ forma p̃imi decre ti. In v̈.fz vt id fiat.ponit̃ forma scõi decreti.et ẽ ista multũ no.l. Dicit̃ q̃ mittit̃ in possessionẽ loci fuiet̃ ex p̃ decreto. ¶ Cõtra ĩmo ex p̃imo decreto dz iu dex p̃cipere illũ cauere de nõ edificãdo.vide gl.q̃ in cipit.sed si nõ haberet edificatũ. & dixi in.l.si p̃ius. ¶ Itẽ op.y & videt̃ q̃ dz audiri infra annũ de pos sessione.vt.l.si q̃s empt̃.§.fz & si q̃s.C.de p̃scrip.xxx. an.fz hic nõ audit̃ nisi de ꝓprietate.s.q̃ doceat ꝺ iu re suo.gl.dicit h fuit fcã missio post lit.ꝺtes.vel quasi idẽ ĩ.l.ij.C.vbi in rẽ acti.& C.quõ & q̃n iudex.l.ꝺsen taneũ.& q̃ sit lis ꝺtestata hic pz.qr dicit petit:sed pe tere dr q̃s post lit.ꝺtes. vt.j.rẽra. ha.l.ãpli⁹ ñ petitũ hec so.est vera in se fz nõ est necessaria. ad hanc.l.vi de gl.q̃ incipit a iudice ff. Alij dicũt q̃ ita statuit̃ tẽ pus a iudice infra qõ audiat̃.vide in ea.gl.ibi. fz iu dex ff.sed male dicũt.qr nõ reperit̃.l.cautũ. q̃re tene atis.fm Dy.& oẽs fateor q̃ audit̃ infra annũ ad re cuperandũ possessionẽ.vt in.l.ꝺria. post annuz vero poterit interponi fm decretũ tale q̃ nisi de ꝓprieta te.& id est scõm decretũ in realib⁹. qõ est valde mẽti tenendũ.& est casus h multũ not.ibi sed vt id fiat de clarauí plene.s.e.l.si finita.§.iulianus.

De curatoris. Querit gl.vtruz quis posset cogi vt domũ re ficiat.& plene distiguendo gl.q̃ incipit qñ sũt cõmunes.nota ipsam.

Domũ. Hic.§.legit̃ duob⁹ modis.& glo.nõ fa cit aliud nisi ponere casum.

Quod conclaue. Hec.l.est difficilis & quotidiana.sed ad euidentiã scias q̃ con claue est loc⁹ discoopert⁹ inter duas domos in quo dam salario supra terrã.ita accipit̃ h. Item põt dici cõclaue camera bñ firmata cum clauí.ita ponit̃ in.l. i.§.de ispiciendo.s. de ven.inspi.ita no.p glo.in.l.fo ramen.s. de ser.vr.pre.& ita põt ĩtelligi etiã h. Item scias q̃ portic⁹ est q̃dam loc⁹ cooptus desup disco opert⁹ ante.hoc mõ accipit̃ h.& l.cetera.§.hoc sena tus.s. de le.i.põt etiã intelligi portic⁹ ista menia seu psella in vulgari.& hoc mõ assumit̃ h in quadã glo. ¶ Tertio scias q̃ cenaculũ est quedã domũcula q̃ est ĩ sũmitate dom⁹.vt.l.si duo.§.itẽ labeo.j.vti pos. Hoc p̃misso diuide.l.istã in tres ptes.in p̃ima loq̃t̃ de conclauí.in scõa de porticu.in tertia de cenaculo. scõa ibi.sed & labeo.tertia ibi.nõ tñ est ꝺsequens.et breuiter.h.d.ꝺclaue & portic⁹ cedit illis edib⁹ ex qui bus habet̃ aditus.fz eaꝝ parietib⁹ nõ ꝺtineat̃. cena culũ vero cedit illi domui cui supimpositũ est.h.d.in sũma. ¶ Vide glo.q̃ incipit.q̃daz habebat ff. que gl. id qõ dixi ponit ad euidentiã. Itẽ vide glo. sup ver bo ipositisse.q̃ glo.dicit de porticu. ¶ Op.q̃ ista.l. nõ sit cõgrue posita in hoc ti.dicit gl.q̃ facit ad secũ dam ptẽ rubrice q̃ dicit de ꝓtectis.vide gl. q̃ incipit s.cõclauis.ibi sed q̃d ff.vel aliter dñs ediũ tenet̃ ca uere de dãno infecto.iõ est facta hec.l. vt sciam⁹ q̃s est dñs hui⁹ cõclauis & hui⁹ portic⁹.vide glo. q̃ incipit quidã.ibi.sed q̃rat̃ ad q̃d.& tenet q̃ ille est domi nus portic⁹ & cõclauis q̃ est dñs ediũ q̃bus cedit. et sic no.ᵇ q̃ ego sum dñs ei⁹ qõ ꝓtegit solũ meuz siue cooperit.fz in meo solo non requescat. Casus est hic Cõtra hoc habem⁹ expssium in.l.quẽadmodũ. ĩ p̃i. s.ad.l.aquil.vbi est ei⁹ in cui⁹ edib⁹ requiescit:nõ ei⁹ cui⁹ solũ ꝓtegit. Rñ.q̃ vt illud quo ꝓtegit solũ meũ sit meũ: duo requirunt̃ q̃ solũ meum ꝓtegat: & q̃ in alieno requescat.in edib⁹ alienis nõ est ꝓprie alienuz sed si nõ requescit in alieno iure fuitutis mihi debite. certe tũc nõ est meũ.casus est in.l. quemadmodũ. in p̃in.s.ad.l.aql.qõ tene mẽti.qr vtilia & quotidie oc currẽtia. Dicit̃ hic q̃ illud cõclaue est illaꝝ ediuz ex q̃bus habet̃ adit⁹.fz requiescat in alijs. Contra do mus vendita dz intelligi vendita libera nisi seruitus ponat̃.idẽ in domo q̃ tenet̃.vt.l.si q̃s duas.s.cõi di ui.& l.si mee edes.s. de ser. vr.pre.si igit̃ vẽdi & retine ri sunt silꝛia.g̃ ille in cui⁹ pariete requescit poterit deij cere. So.fateor Drij in Dctib⁹ inter vinos.& hoc ĩtel ligo facta venditione:& iterponit̃ seruit⁹ oneris ferẽ di vel adit⁹ habẽdi.vt ptz hic in v̈.fz & labeo. In vlti mis volũtatib⁹ in dubio vr̃ legari domus & imponi fuitus ista.vt est casus nota.in.l.i.s. de seruitu.lega. ¶ Itẽ op.& vr̃ q̃ cõclaue qõ est in medio ediũ sit ꝓ dimidia vtriusq̃ dñi ediũ. ar.j. de acq̃.re.do.l.insula. & l.inter eos.dicit dy. id opat̃ hic cõuersio vsus in vnã domũ fcã p parietẽ.ar.l. qõ in rerũ.§.fi.s. de le. i.& l.pdijs.§.balnea.s. de le.iij.l.seye.§.tyrãnide.de fun.instru. ¶ Vide glo.q̃ incipit. ex hoc apparet. Ex q̃ so.no.q̃ si simplr vendita domo vna: alia reti net q̃ claustrũ qõ erat cõe illaꝝ ediũ dz diuidi:& me dietas a latere tuo est tua: & alia medietas a latere meo est mea.qõ tene mẽti. ¶ Itẽ op.ad fi. dicit hic q̃ cenaculũ cedit ed⁹ quib⁹ est supimpositũ. Con tra vti pos.l.si duo.§.labeo. Glo.q̃ est h nil dicit. sed tex.vr̃ velle q̃ ibi loquat̃ qñ ad cenaculũ aliũde po

ᵃ De curatoris.vide bar. in.l.q̃ bona.§. dãni s.eo.

Quod conclaue, portic⁹ est. quid sit porticus. Hosti.in sũma. de accu. §.ij.x̃.fz si crimen. dicit q̃ porticus ẽ illa pars que est añ domũ. & h adde bar to.in.l.cetera §.senat⁹.el.ij de leg.ij.

ᵇ Et sic no. Quid econtra.an q̃ntũ ptendunt stillicidia mea ĩtelligatur eẽ solũ meuz. vide bald. in.l. olimpico. §. fi.s. de fui.vr ba.pre.

ᶜ Ex hoc apparet.an añt vẽdita domo veniat hoꝛt⁹. vide in.c. raynutius.vbi p doc.de testa.

Quo fundus q̃. fit missio. Citruz h missio & h lex habeat locũ in negatoria bart.q̃ sic.in d.l.si p̃ius. in.ij.op.scõe part⁹.& vtruz hẽat locuz in missiõe ĩ possessionẽ ex se cũdo decreto bar. q̃ sic. in d.l. si p̃ius.ĩ ij.q.

Item op. Adde qõ no. bart. in.d.l. si p̃i⁹. ĩ. vi. op. & latius in.ix. oppo.& ĩ. viij.& qõ ibi dixi post bar to. in.iij. op. p̃me partis

terat hre aditū.hic qñ non poterat aliunde.vt ff.ibi nec aditū ꝛc.Et hoc intellige qñ essetvēdita dom⁹ pacto appositō q cenaculū remaneat penes vendi torē.sz in vltima volūtate nō est necesse q exprimat si testator vtebat cenaculo ad seruitiū aliarū edium vt.l.si cui edes.de le.iij.ꝛ vt nō erres in hac materia qđ dixi de cōclaui ꝛ porticu itellige ō oī edificio qđ reḍescat in alieno.ꝛ ptegit solū alienū.sed tñ habeo per ipsum aditū in meo. Hec.l inducit ad.q.ō istam dom⁹ ex vna parte est ō parrochia sancti Martini ab alia est de parrochia sancte marie.ego habito in hac domo cui⁹ parrochian⁹ sum.doc. dicūt q dicor de illa parrochia ex q̄ aditū habeo p hāc.l.ꝛ.l. si cui edes.s.de leg.iij.ꝛ.l.prediis.§.balneas.eo.ti.

d Inducitur ad.q. Elidebar.in.l.i. ad municip.ꝛ dicit hic ang.in addi.q si aditus est a parte anteriori ī domo:ꝛ a pte posteriori ꝛ vicissim ingredior.quā doqz ab anteriori quando qz a posteriori: nihilominꝰ nul⁹ dicat parochian⁹ capelle a parte anteriori ex eo q illa ps censet nobiliori.ꝛ vbi ē ps nobilior censetur esse totū l.cū in diuerſ ff.de religio. ꝛ ita etiā no. xiij. q.ij.in ecclesiastico.vbi vide.

De aq pluuiali arcenda rubrica.

e Actiones ordinariā. Zibellū aūt. in ista materia vide ī l.si tertius.§.officiū j.e.per bar.

Iquis. Domus nō pōt demoliri causa negociandi:sed eā cōcedendi ad opus publicū.h.d. Q̄p.dicit hic punitur venditor in simplo:ꝛ emptor in alio simplo.cōtra.l.senat⁹.s.de ꝛhen.emp.vbi emptor tenet in duplo.glo.soluit plurib⁹ modis.sz tene primā so. vel vltimā.qz idē quasi dicunt ꝛ sunt vere.

De aqua pluuiali arcenda.

Dictū est supra de dāno infecto qō timetur vicio edifi.hic de dāno qō timet de aqua pluuiali. vel aliter dictū est.s.ō officio iudicis p qō subuenit aduersus dāna futura p actionē ordinariā.ideō ponit h titulus de aq̄ plu.arcē.ꝛ glo.rubrice ponit quoddā sum mariū huius materie.

Icui. Dicit hic dānuz dabit. ō immo si tollit etiam lucrū habet locum ista actio.vt.j.e.l.ij.§.itē varus. Glo.rñdet hic regulare fallit ibi.vide glo.q̄ incipit qñqz etiā p lucro amisso.vt.s.ti.i.l.pcul⁹.nō ob.§.item varus. qz ibi nō erat amissio lucri:imo damni.

Quādoqz timet dānū ex aq̄ plu. Nocaūt. ope manu facto ista actio locū habz sec⁹ si naturaliter noceat.h.d.in summa.

De eo opere. Primo ponunt duo dicta.s.dictū quinti mutij ꝛ trebatij qō i aliquo cōcordat:ꝛ in aliquo discordat vsqz ad.§.sed si fossam.ꝛ sic habes q isti duo iurisconsulti ꝯcordāt in hoc vt sit necesse q opus sit factū aratro.sz discordant.qz.M. mutius dicit q sufficit si fiat cā agri.sz Trebati⁹ dicit:imo req̄rit q fiat cā frumēti.§.sed si fossa.reprehendit vterqz.s.Trebati⁹.ꝛ.M.mutius in eo q req̄rebat op⁹ esse factū aratro.vsqz ad.§.ꝛ si q̄s ibi reprehendit Muti⁹ tm: in eo q dixit agricolendi cā factū in hac actione nō venire.vsqz ad.§.sz apud ibi reprehendit vterqz in eo q requirebāt op⁹ esse factū aratro.vsqz ad ñ.labeo.ibi corrigit trebati⁹ qui req̄rebat op⁹ esse factū gra frumēti tm.vsqz ad ver. itē sabin⁹.ibi reprehendit vterqz in eo q requirebant opus aratro fieri vsqz ad ñ.idē ait.ex oīb⁹ istis verbis habes in sūma hoc op⁹ qō fit cā agri colendi siue fiat aratro siue alio mō:si ager aliter coli nō poterat:in hac actione nō venit. Intelligit ne tm de grano an de frumēto generalit.hic videt q accipit large ꝛ stricte.in hac.l.vide glo.sup verbo frumēti.ꝛ sic in hac gl.accipit large. Itē vide glo.q̄ incipit in arā dor q stricte accipit.breuiter appellatio frumēti fm directā ꝛ ppriā significationē est larga.vt no.in ꝑcedenti glo.vt.l.frugē.j.de ver.sig. Añ dicit Jaco.de are.ego intelligo frumētū illud qō excedit sui nobilitate oēs alias fruges ꝓpter cōem vsum loquēdi.ita no. Ja.de are.in.l.frugē.j.de ñ.sig. Sz q̄d dices de blado.glo.est.j.de ñ.obl.l.triticū.q̄ dicit bladum est oē id qō terra terit,nō habetis alia.

Quilibet pōt facere in suo quicqd vult Deniqz dūmodo faciat non ad nocendi alteri.. h.d.iste.§.satis notabilis. Glo.ponit multas ꝯcor. Sed q̄d in dubio an videat facere cā nocendi. vide glo.no.s.ti.i.l.fluminum.§.fi.

No.ter.no.ibi ymbre autē.

In summa.

Sciendum Si aq̄ noceat edificijs vrbanis h actō locū ñ hz:sz recurrit ad negatoriā generalē:si noceat rusticis hec actio locū habz aque origine nō inspecto.h.d. Q̄p.q nō sit dria noceat vrbano vel rustico.vt.s.ti.i.l.eoz.§.fi. Solu. ibi loq̄tur in cautione dāni infecti vbi hoc nō curat. sed sec⁹ in actione. Ultimo vide glo.q̄ incipit edificijs.ibi rustici predij.l.ij.sed dic vt ibi no.

Si cui auferet lucrū ñ cōpetit h Sicut autem. actio.sec⁹ si inferat dānuz ō debitā seruitutē vel loci naturā.h.d. Nota ter.ibi hac eñ actione. Itē no.ter.ibi.semp eñ habeat esse ꝛc. Q̄p.dicit h q qñ auferet lucrū hec actio non habet locū. Cōtra.j.l.pri.§.itē var⁹.dicit glo.non pōt agi directa.vt h.sed vtili sic.vt ibi.nō est verū.qz ibi inferebat dānū ēt nō solū lucrū auferebat.ꝛ iō ñ ob.

Dicit hic si opus vicin⁹ tollat:q̄ro ō Sed etsi. quo ope hoc dicit.vide gl.q̄ incipit cuius nō extat ꝛc.hec glo.pessime dicit.nā si memoria nō extaret.q̄ tolleret illud opus teneret.vt.j.§.pr.ꝛ in.l.ij.§.itē varus.j.e.ꝛ iō intellige op⁹ cui⁹ extat memoria.ꝛ illud nō positū in glo.p errorē fuit positum Hic.§.facit ad.q.de molendino supiori:ecce superior vicin⁹ facit molendinū ꝛ euertit aquaz q̄ veniebat p fundū meū ad meū molendinū qō est inferius: an p hoc teneat mihi.videt q nō.qz auferet lucrū ex priuato meo riuo.sec⁹ si ex flumine publico perciperez. qz tūc teneat.vt dixi.s.ti.i.l.pcul⁹.pbat per.l.iij.al's.ij. §.merito.j.ne qd in loco publi.doc.notant in.l.si manifeste.C.de serui.dico plene in.l.quo mīn⁹.j.de flu. vbi glo.tangit.ꝛ no.glo.in.l.si quis ex argentarijs. §.si initium.de eden.s.

In cursu aque primo dz iuspici cōuentio.sc̄do loci natura.tertio vetustas.itē q̄ dz seruitutē pōt cogi vt patiat:nō vt qd faciat.h. d.cū prin.l.seq.ꝛ est valde no.§.ꝛ menti tenendus.

Deniqz No.ter.f ibi sicut eñ ois pinguedo ꝛc. No.ter. in ñ.si tñ ꝛc. Ex quo habes q antiq̄tas hz vim legis In ver.nō ergo.est bon⁹ ter. Nota q cōsuetudo hz vim cōstitute legis.vt hic in ñ.si tñ.ꝛ.l.in sūma. Itē no.q ꝓscriptione q̄rit seruit⁹. Itē no.er.l.in summa q qñ natura loci facit vt aq̄ de loco superiori vadat ad inferiorē est fuit⁹. Dicit h q vetustas⁶ vim seruitutis habet ō ꝓscriptione nō querit seruit⁹. vt.s.de serui.l.seruitutes.hic dr ōriū. Quare dicūt quidam q verbū diu exponit.i.tpe cui⁹ non extat memoria. Hec so.nō est vera.qz dictio diu verificat in.x.ānis. vt.j.qui ꝛ a q̄.l.si cū fideicōmissa.§.aristo. Dicit glo. fuit⁹ q hz cām discōtinuā nō pōt q̄ri tpe longo.vt.j l.seruitutes.sed illa q̄ hz cām continuā sic:vt hic. Aices tu quō seruit⁹ de qua hic loq̄tur hz cām cōtinuā qñ ad eius vsum factū homis nō requirit.vt.l.foramen.s.de ser.vr.prę.dic verū qñ ad eius vsum factū hois nō requirit.sed qñ factū hois req̄rit.vt in eum⁹ dor:tunc illa seruit⁹ hz cām discōtinuā. vt.l. foramen. de ser.vr.p. Illud qō dixi q lōgo tpe ꝓscribit fuit⁹ est verū si aliq̄s est vsus iure seruitutis.vt.l.i.§.i.j.de iti.actuq̄ prīua.ꝛ ibi no. Sed quō apparet iure fuisse tut⁹. Rñ.ibi videbim⁹. Itē q sit vsus sciēte aduersario.vt.l.ij.C.de serui.ꝛ aq̄. In alijs aūt ꝓscriptiōib⁹ nō requirit aduersarij sciab. vt.l.fi.C.de ꝓscrip.lon. tēp.ꝛ est rō.lz glo.nō dicat.qz ꝓscriptio sine possessione non ꝓcedit.vt.l.sine possessione.j.de vsuca, sed

J cui.§. deniq. el.ij.nor.ter. adde alii c. sum in.l.fi.§. fi.ff.de serui. § Nō vetus stas. Que dicaſ vetustas vide bar.j.in l.ij.in prin.cū gl.ꝛ p bal.in rubric.C.que sit lon.cōsue. in prīnc.

h Aduersa rij scia. Elide bar.i.d.l.i.C. de seruitu.et latius in.l.i. §.i.ff. de itin. actuq̄ prīua.

i ℜ Restat dubiũ. Dixi p̄ dono.an.in.c.cũ cõtingat. de fo.cõpe. ⁊ ad de bar.in.l.si publican⁹. ℑ. ti.i. ⁊ in.l. natura liter ℑ.de vsuca. Inn. i.c. bone.el.ij de postu. p̄e la.bart.in.l.i. in fi. ℭ.de ser. ⁊ aqua. p̄ do. flo. ⁊ do.io. ī d.c. cũ cõtingat. ⁊ do.an. in.c.puenit.ō cẽsi. ⁊ qđ no. bart.in.d.l.si publicanus. ℌ.fin. ⁊ dispu tauí ego bonie.

k ℭogitabis.nam ℭy. Et ibi simili ter tangit an p̄scribaℓ me rũ imperium ⁊ bart.vī vo luisse ꝙ sic. ī l.i.ℌ.de dã. ī fec.ibi dũ faℓ mentionẽ de cõsuetudine. ⁊ idẽ in.l.im perium.in.ij. col.de iurisd. om.iu.ad hoc facit qđ not. do.an. in. c.i. de cõsti. licet ibi do.io.con tra eũ p̄ bal.ī auℓ.q̄s actio nes.ℭ. de sa croſanc.ec. p io.an.do.an. ⁊ doc.in.d.c. cũ contingat. de foro cõpe. scripſi late in disputatione mea.figilſmũ dus.⁊ consu luit io.calde. ꝙ sic.p.c.i re fragabili. ℌ. excessus.ō of fi.ordi. ⁊ Ja. buℓ.in auℓ. p̄ fides.ℭ.de ep pis.audi. per ang.in.l.ℌ ät iura.de serui. vr. p̄e.p̄ bal. ange. ⁊ pau.ī d.l.imperiuz.

quasi possessionẽ seruitutis non possum habere nisi te sciente. qz q̄si possessio seruitutis nõ est nisi domini patientia. vt.l.pe.ℌ.de serui. ⁊ tõ est necesse ꝙ dominus sciat. Sed possessionẽ tui fundi possuz habere te ignorante. Et ideo forte dicerẽ ꝙ in italia nulla ciuitas est q̄ p̄scripsit merũ vel mixtũ imperiuz. qz in incorporalib⁹ requiriℓ q̄si possessio sciente aduersario: sed impator iam est longũ tp̄s ꝙ nõ fuit. ℊ ⁊c. Restat dubiũ ¹ ꝙ vacante imperio succedit ecclesia an sufficitat scia pape. cogitabitis. ⁊ hoc tene menti. Inno.in.c.querelã.de elec. dicit ꝙ nõ possuz esse in quasi possessione alicui⁹ electiõis nisi sciente ⁊ patiẽte aduersario. sed in marchia vel in ducatu sufficit ne scia ducis vel marchionis ad p̄scribendũ meruz vel mixtũ imperiũ. cogitabit⁹. nã ℭy. kin.l.i.ℭ. de emãci.li. vbi tractat materiã meri vel mixti imperij nihil de hoc dicit. nec etiã Guil.in.l.impium. de iurisdict. om.iudi. ℭ Itẽ op. ⁊ videℓ ꝙ seruit⁹ q̄ hz cãm discõtinuã p̄scribaℓ longo tpe. vt.l.cũ de in rẽ verso.ℌ. de vsuris. Dicit glo. verũ est qñ ex solo tpe nitiℓ req̄riℓ cã cõtinua ad hoc vt q̄s longo tpe p̄scribat. ſz si non nititur ex solo tpe ſz ex titulo: tunc. pbando de longo tpe. pbat acq̄siuisse fuitutẽ. vt ibi. ſz cãm hẽat discõtinuã. vide glo. q̄ incipit in tanto. ibi. si vero nõ ex tẽ poze. vide tex. in ℵ. sane. ibi velut ip̄osita ⁊c. Et sic si allego fuitutẽ iure ip̄ositã: ⁊ pbo vsum longi tẽpoꝛ p̄sumiℓ titulus: ⁊ sufficit ad pbandaz fuitutẽ. ſz hẽat cãm discõtinuã. moderni doc. oẽs ip̄ugnãt hanc gl. primo ℭy. vt ipse no.in.l.si certus ānis. ℭ. de pac. dicit eñ. l.cũ de in rẽ verso. loq̄tur in faciente vt in soluente oĩ anno. sed materia nr̄a loq̄tur in patiente ⁊ nõ est eadẽ rõ p̄sumendi ō patientẽ: q̄ est ō facientẽ. hoc tenebat Ja.bu.in.l.seruitutes. ℌ. de serui. ⁊ ray. hic me audiẽte. Ego dico ꝙ etiã ō patientẽ p̄sumitur titul⁹ ex vsu longi tp̄is. vt.l.q̄ in aliena. ℌ.i.ℌ.ō ac qui.here. ⁊.l.si filiꝰ. ℭ.ō peti.here. ⁊.l.si post.in princ. ℌ. de iure do. facit.l.cũ quidã. ℌ.i.ℌ. de vsur⁹. siℓe vos videtis in.l.q̄ tuberonis. ℌ.i.ℌ. de pecul. vbi ex solapatientia videor cõstituere seruo peculiũ. ℭõtra hoc tñ dictũ vī fortiter. l. nullo. ℭ. de reiven. ⁊.l.celsus. ℊ.ō vsuca. Do.tu habes glo. no. q̄ soluit hanc ōrietatez vbi tractaℓ de amissione dñij q̄ parit magnũ p̄iudicium. tũc ex cursu tp̄is nõ. pbaℓ titul⁹. vt.ll.ōrijs. sed vbi tractaℓ de amissione fuitut⁹: ibi tractaℓ ō modico p̄iudicio: tũc. pbaℓ titul⁹ ex cursu tp̄is. vt hic. ⁊.ll. ℌ. allegat⁹. hoc ponit glo.in.l.pe.ℭ.cõi diui. quã gl. tene menti. allegaui in.q. quã disputaui de muliere q̄ transtulit oĩa bona sua. multa dixi alio anno in.l. si certis annis. ℭ. de pac. Alio anno moui vnum dubiũ: vñ. p̄cedit illud ꝙ in fuitutib⁹ distinguaℓ: aut habent cãm cõtinuã vel nõ: q̄d ad p̄positũ. nulla enim actio facti hz cãm cõtinuã. sed qz anim⁹ retineℓ dicitur habere cãm continuaz. ℭ Quero ℊ an diuidaℓ ista q̄si possessio in ciuilẽ ⁊ naturalẽ: vt sic aio retineatur. si dicis ꝙ nõ. ℊ semp diceret noua q̄si possessio si dicis ꝙ sic. q̄re ℊ nõ queriℓ longo vsu. de hoc dicã j. de acq̄. pos. l.i. ℭ Itẽ dicit hic ꝙ q̄s in seruitute ñ cogiℓ reficere sed pati. ō de serui. vr. p̄e. l.eũ debere. ℌo. dicit glo. spãle in seruitute oneris ferendi ⁊ bñ. de hoc dicã. j. p̄ri. ℌ. ℭ Ulteri⁹ p̄ hanc. l. possum determinare duo dubia p̄ gl. ō vltramõ. primo vtrũ p̄scriptionẽ q̄raℓ directũ dñium vel vtile. gl. tenẽt ꝙ vtile. vt no.in auℓ. nisi. ℭ. de bo.ma. ⁊ de vsuc. l. vsucapio. ℭ Ultramõ. dicũt ꝙ directũ. ℌz est hic tex. pro gl. ō vltramõ. ibi vtilẽ actionẽ. tetigi hoc dubiũ in l. vsucapio. ℙalle. Sol. opi. gl. est vera. q̄ est ℵa. Tu q̄ habes fundũ emphiteoticũ qđ dñium habes i. vī ꝙ nullũ. q̄ dans emphiteosim non hz nisi vtile. vel iste emphiteota habebit vtile ⁊ dans in ẽphiteosim nullũ. q̄ dans in emphiteosim nõ põt pbare dñium

cõiter nisi per p̄scriptionẽ. ℊ si dedit in emphiteosim apud eũ remanet. vt.l.vl. ℭ. de iure emphi. ℌz vtrũ dñium distinguaℓ in vtile ⁊ directũ: tracto in.l.si q̄s vi. ℌ. dria. j. de acq̄. pos. ⁊ ibi dicã. ⁊ ibi de hoc vī ter. ℭ Quero an p̄ p̄scriptionẽ dñiuz q̄situ⁹ sit vtile[m] et l.cũ postulassem. ℌ.i.ℌ.ti.i. dicit q̄si dñium semel habuistis in.l.si finita. ℌ. si ante. ℌ.ti.i. veritas est ꝙ p̄scriptione cõpleta acquiriℓ vtile dñium. vt ℎ. sed ante p̄scriptionẽ cõpletã ea pendente dicit habere q̄si dñium. vñ q̄ p̄scribit ⁊ hz publicanã dicit habere q̄si dñium. vt no. glo. insti. de act. ℌ. alie. ⁊. ℌ. de pub. l. i. ⁊ sic aliud est dñium directũ: ⁊ aliud vtile: aliud q̄si dominium.

Apud labeonẽ. ℭ Qui impedit me vti seruitute mihi debita vel p̄scripta teneℓ hac actione. sec⁹ si opus fiat publicũ aucte vel facti memoria nõ existente. ℎ.d. vsq̄ ad. ℌ. itẽ var⁹. et iste est no. ℌ. pterea vbi dicit partẽ dic maxime. nam idẽ si totũ purgare vellet. vt. ℌ. cõi diui. l. si edes. ⁊ p soc. l.cũ duob⁹. ℌ. itẽ mela. ⁊. ℌ. si cõem. Itez ℭ Ol. aut egit supior ō inferiorẽ. et habes in. ℌ. apud labeonẽ aut vicin⁹ ō vicinũ. primũ. ⁊ loquiℓ. ℌ. pterea. aut inferior ō superiorẽ. ⁊ loquiℓ. ℌ. apud atriũ. ℭ Op. doℓ ℎ in. ℌ. apud labeonẽ. ꝙ cogiℓ alternatiue vel purgare vel pati. ō. ℌ. l. pri. in fi. vbi indistincte cogiℓ pati. dicit glo. hui⁹ alternatiue vltima ps est vera. vī hoc ꝑsuetũ est purgari a tpe cui⁹ non extat memoria. sed prima so. destruit tex. ⁊ scda cõtinet diuinationẽ. q̄re dicas quoddã est op⁹ qđ dz fieri iure seruitutis qđ nõ p̄bet cõmodũ facienti: ⁊ tũc ille q̄ dz seruitutẽ nõ debet facere. vt. ℌ. l. pri. in fi. quoddã est opus qđ afert cõmodũ facienti. vt in purgando fossam vbi est recollectio pinguedinis: ⁊ tunc dz agi alteruatiue. vt tex. hic dicit. qđ tene menti. Ylenio ad. ℌ. apud atriũ q̄ videℓ oĩbus ōdicere. nã. ℌ. l. pr. in fi. doℓ ꝙ agiℓ p̄ci se vt patiaℓ. in. ℌ. apud labeonẽ agiℓ alternatiue. hic agiℓ p̄cise vt faciat. ℍlo. ponit plures solu. sed tene ꝙ hic fuit actũ in cõstituẽda fuitute ꝙ purgatio spectaret ad dñm. ℭ Queriℓ vtrũ ille q̄ dz fuitutẽ debeat facere vel sufficiat pati. collige ex istis. ll. sic aut est actũ ꝙ ipse faciat: ⁊ teneℓ facere. vt hic in. ℌ. apud atriũ. aut nõ est actuz: ⁊ tũc aut dñs cõsueuit reficere a tpe cui⁹ nõ extat memoria: ⁊ cogiℓ. vt in. d. ℌ. apud labeonẽ. ⁊ hoc no. aut de ista p̄scriptione nõ cõstat: ⁊ tũc aut est seruit⁹ oneris ferendi ⁊ cogiℓ reficere. vt l.eũ debere. ℌ. de ser. vr. p̄e. aut est alia seruit⁹: ⁊ tũc aut reficiente dño ex refectiõe posset cõmodũ aliqđ sequi: ⁊ tũc dz agi alternatiue: vt vel faciat vel patiatur. vt hoc. ℌ. apud labeonẽ. si vero nullũ cõmodum posset sequi p̄cise agiℓ vt patiaℓ. vt. ℌ. l. pri. in fi. ⁊. ℌ. de serui. l. quotiẽs. ℌ. seruitutẽ. Bar.

Item varus. u ℭ Qui ñ patiℓ opus naturale vl q̄si in pristinũ statuz reduci hac actione vtili cõueniℓ. ℎ.d. vsq̄ ad. ℌ. itẽ labeo ait. ibi excauauit subaudi ꝙ postea repleuisti vel aliter est repleta. ℭ Op. ⁊ videℓ ꝙ actio ista nõ hẽat locum nisi in ope manu facto. vt. ℌ. l.i. ℌ. in sũma. ⁊. ℌ. sicut. ℌo. ibi negat directã: hic ꝺcedit vtilẽ. in ℵ. ℙ. ℙ. ibi deficiat. ſ. actio directa. ⁊ hoc iō. qz directa actio datur p̄ ope manu facto. vt. ℌ. e. l.i. ℌ. ℎ actio. ⁊. ℌ. quoℓ. hic aũt erat canale factũ. ⁊ iō nõ hz locũ directa sed vtilis. ⁊ idẽ dicit in se. ℌ. oldr. ℭ Item op. ista actio cessat p̄ lucro amisso. vt. d. ℌ. sicut. ℌol. dicit pati dã nũ. qz in primã naturã locũ restituere non patiℓ. ⁊ eodem mõ rñde ad. l. pcul⁹. ℌ. ti. pri. ℭ Itẽ op. ꝙ labeo ōdicit sibiipsi. naz in ℵ. labeo. dicit labeo ꝙ põt agi vt vicinus repleat. sed in ℵ. labeo. posito in ſa. ℌ. vbi reꝑhendiℓ manumissum. dicit ōriũ. ℌo. in prin. ver. doℓ de ope manu fcõ. in scdo de ope fcõ a natura

n ℭ Itẽ var⁹. ℙro intellectu huius. ℌ. vide bar. in.l ij. in princ. ff. solu. ma.

o Itẽ labeo.debeant deponere. Vide Inno.in.c.q̃liter & q̃. de acc. & qõ no.xvi.q.iiij.volum⁹. & refert iul'.in.l.pſbyteri.in.i.col.C. de epi.& cle.vbi dicit q magis excusanꝫ testes in nõ recordatione vel variatione tpis q̃ psone vel loci.sed q nõ excuseꝫ testis in nõ recordatione loci tenet bal.in.l.testiũ.in.ix.col.C. de testib⁹.& de teste nõ deponẽte de tẽpore.viõ bal dũ ibidez in vlti.col. & ad dicta hic p bar.vide eũdem in.l. laˇbeo.de supˇpelle.lega.

Quid aũt si testis dicit se non recorˇdari de tpe. dic q ꝓbat no. bar.in.l. liberari⁹. de reg. iur. spe. de teste.§.iã de iterrogaˇtoriis.ñ.itez ỗ tẽpore. qõ nota.limitat ibi Jo.an.& doct. in.c. extenore. de testi.& lati⁹ in c.cũ causam eo.ti.nisi omnes testes vˇnanimiꝫ diˇcerent se nõ recordari.qz tũc nõ ꝓbãt

p De auditu valz. quãdo valeat testimoniũ de auditu videˇbar.i.l.si q̃s ī hoc gen⁹.& in.l.cõuentiˇculã.C. ỗ episco.& cle.& in l.i.C. ex delicto defunc.& dicit bald.in d.l. cõuentiˇculã.q in pˇbandis finib⁹ antiquis videꝫ sufficere ꝓbatio de auditu audit⁹.& videbar.j.in fi.& vide in.c.quotiẽs. de testi.& dicit io.an.q vbi testimonium de auditu nõ admittiꝫ nõ facit etiã talẽ pscriptionẽ q̃ aliq̃d ꝓbet.ita dicit ipse in summa sua de testibus.in versi.testes de auditu.& archi.xxij. q.v. hoc videꝫ. dicit testimoniũ de auditu facere talẽ qualez p̃sumptionẽ.& refert ludo. Iko.in.§. de viro.in vl.col.in antiquis.sufficit testis ỗ auditu.in.c.licet ex quadã. de testi.& ibi do.an.in pˇrin.

q Contra hanc glo. Sed bal.in.d.l.cõuenticulã.in.vij.col. p multas rõnes tenet hanc glo. vt ibi per eũ. sed cogita qz ista glo q̃tũ ad testimoniũ videꝫ oĩno falsa. per.d.l.si nõ spãli.& per.l.si vn⁹. C. de testa. posset tñ dici q hec glo. pcederet in codicillis & donationib⁹ cã mortis.secus in testamentis in quib⁹ plura requirunꝫ.l.hac cõsultissima. C. ỗ testa.iuncta.l.fi. C. de dona.cau.mortſ.& hoc videꝫ sentire matheſellanus in suis notabilib⁹ dictis.cxxiij.& dixi in.d.l.si nõ spãli.regulariter autẽ valet testimoniũ de ꝓpˇrio auditu verboũ alteri⁹ q̃ testis bene habebat verã vocẽ loquentis.lz ipsum nõ viderit.d.l.testiũ.& auc. ibi posita xxiiij.q.i.c.i.& iij. distin. testem. Istis adde Innoc.in.c. ꝑterea. de testi. in fi.& ibi etiã glo.& doc.& glo.iij.q.ix.c.testes.q̃ videꝫ similis huic.et vide Cy.& Bal.in.d.l.testiũ. C. de testi.in.iiij.q.& bal.post Cy.& barto.in.d.l.si nõ speciali.& ꝓ Inno.in.c.ij. de cõsue.per do.abba. in.d.c. ꝑterea.& in.d.c.cũ cãm. de testi.& adde q io.an.in.c.ex lris. de ꝓsue.cõcordat cũ hac glo. q tortura vel paries intermedi⁹ non impediat testimoniuz de auditu.si testis haberet voces partium notas. lz doˇcto. ibi dicit fallere ī actu testãdi ꝓ not. hic per doct. Adde spe.in ti. de teste.§.i versi. quid q̃ si viro & mlieˇre cc. Et vide Fulgo.in.l.si vnus. C. ỗ testa. & q̃ dixi in d.l.si nõ spãli.

r Suffic testificari. quãdo valeat testimoniuz de credulitate.vide q̃ dixi in.l. q̃d tñ. §. si arbiter. §. de arbi. dicit tamẽ bald. q si testis dicat se credere illud per veritatem ꝓ affirmauerat eius testimoniuz nõ euanescit. ita dicit no. bal. ꝓ glo. ibi in.l. ij. §. q̃ obseruari. C. de iuˇra. calũ. in. ij. col. ꝓ do. an. i c. quotiẽs. de testi. ꝓ bal. in l. iij. C. de test. Sed q̃d si testis dicat se ꝓ certo credere

s In adulterio. vide bar.in.l.ij.in fi.j. de adul.

t Probari parentela. vide.xxxv.q.vij. de parentela.

v Probare memoriã. vide oĩno Jo.an.in.c.i. de ꝑscrip.in.vi.in glo.

At Bal.in.l.conuenticulam.in.vij.col.

Apud trebatiũ. §. necꝫ fructuari⁹. Op. dicit ḃ. Aduerte qz bart.

in fi.& ibi etiã glo.& doc.& glo.iij.q.ix.c.testes.q̃ videꝫ similis huic.et vide Cy.& Bal.in.d.l.testiũ. C. de testi.in.iiij.q.& bal.post Cy.& barto.in.d.l.si nõ speciali.& ꝓ Inno.in.c.ij. de cõsue.per do.abba. in.d.c. ꝑterea.& in.d.c.cũ cãm. de testi.& adde q io.an.in.c.ex lris. de ꝓsue.cõcordat cũ hac glo. q tortura vel paries intermedi⁹ non impediat testimoniuz de auditu.si testis haberet voces partium notas. lz doˇcto. ibi dicit fallere ī actu testãdi ꝓ not. hic per doct. Adde spe.in ti. de teste.§.i versi. quid q̃ si viro & mlieˇre cc. Et vide Fulgo.in.l.si vnus. C. ỗ testa. & q̃ dixi in d.l.si nõ spãli.

Quid ãũt si testis dicit se non recordari de tpe. dic q ꝓbat no. bar.in.l. liberari⁹. de reg. iur. spe. de teste.§.iã de iterrogatoriis.ñ.itez ỗ tẽpore. qõ nota.limitat ibi Jo.an.& doct. in.c. extenore. de testi.& lati⁹ in c.cũ causam eo.ti.nisi omnes testes vˇnanimiꝫ diˇcerent se nõ recordari.qz tũc nõ ꝓbãt

in.l.iij.§.fi.ff. ti.ij.formauit questiõez an vsufructuari⁹ us dñm defendere tenetur.t ibi dixit se ħ dictu rũ.t hoc articulo vide io. de Imo.ĩ.d. l.i.§.fi.iñcta l.q viã.ff.ti.ij non tñ rñdet ad.l.hoc am pli⁹.§.fi.cũ.l. se.t ad gl.in d.l.hoc ãpli⁹ §.quesitum. per q̃ se fundat bart.hic.

Qlanq̃. excusat. Ita allegat bar.in.l.iij.in prima.q.prin cipali.C.de pigno.

Julianus sit litigiosus. adde qđ no. scribit bar.in l.post ꝯctum in fi.ij.col.j.ff dona. Adde tñ q̃ res litigiosa nõ ipedit tur alienari alienatione ne cessaria.vt no ta.bar.ĩ.l.dã ni.§.si dñs.ff ti.i.

a Quomõ ago. Adde bar.in rubri ca.ff.de rei vẽ. t in.l.i.in. vi. col.j.de act.t obl.t p bal.ĩ l.curatorꝫ. in vl.col.C.de ne go.gest.t ad de q̃ habent in.l.vtiq̃.ff.de rei vẽ.t adde no.per bal.in l.inoꝛe.C.de reivẽ.t ita vñ q̃ si vult age re extra nonñ possessoꝛes q̃ cõsecutus est possessionem post litis con testationẽ fa ctã cũ primo nõ sit necessa rius nouꝰ liꝫ bellus. iurta

fessoria.vt.ff.e.l.i.§.sciendum.t.ff.si vsufruc.pe.l.i.in prin.t eandẽ distinctionẽ adijcio si vult agere cõfessoria vel negatoria p fuitu.qꝛ põt pcuratoꝛio nomine dñi nõ suo.vt.d.l.i.ff.ti.ij.t.l.i.ff.si vsufruc.pe. Op. dꝫ hᵏ q̃ vsufructuari⁹ nõ põt cõueniri. Extra.j.e.l. si fructuari⁹.§.fi. So.dicit glo.verũ est vtili.tu dic si cõuenit̃ p eo qđ ipse fecit.t sic suo nomine cõuenit̃ vtili si p eo qđ fecit dñs põt cõueniri pcuratoꝛio nomine dñi.vt.ff.ti.i.l.hoc ãpli⁹.§.fi.cũ.l.se.t ibi dixi suo nomine:nõ vt ħ. Quero q̃liter pbabit̃ cõuentũ eẽ dñm cũ sp negabit. Rñ. psumo eum dñm q̃ possidet nisi pbet se alio iure possidere:ne q̃s cogat̃ dñm q̃re re.vt.ff.ti.i.l.inter quos.facit.C.de pe.here.l.fi. idẽ i actoꝛe cũ eũ hic veniat dñus incident.vt no.j.l.pr. §.iul.psumit̃ dñs q̃ possidet.vt.ff.fa.herc.l.i.t quod not.de condi.insti.l.quidã in suo.t ibi dixi.t.ff.si ser. ven.in.l.sicuti.§.si querat̃. t predicta sũt mente tenẽda ppter practicam.

Qvanq̃ sufficit ad hanc actionẽ quẽ p.d. Tho.q̃ inspicim⁹ principiũ.t rõ ẽ.qꝛ verba.l.q dabãt hanc actionẽ reqrunt hoc. Itẽ not. q̃ iussus iudex excusat ꝫ. Add vtrũq̃ glo.op.t nõ sol.vide gl.ibi t.l.t q̃ nõdũ.§.qđ dꝫ.đ pig.sz illđ ꝺtinguit ppter generalẽ obligationẽ pcedentẽ. Elide aliã glo.q̃ incipit qñ nõ dolo faciat cc.ibi.C.de appel.l. qñ.dic vt.j.de reg.iur.l.nõ vr̃.§.q̃ iussu.p gl.t p doc. in.c.qđ q̃s mandato.ex̃ de reg.iur.in.vi.

Julianus Licet res vendat̃ pendẽte iudicio actio sine iudiciũ aq̃ plu.ar.intentatuz nõ extinguit̃.h.d. Op.dꝫ ħ de dãno pterito. cõtra.j.e.l.si terti⁹.§.officiũ.so.vt in glo. Itẽ op.j.e.l emptoꝛ.so.vt in gl. Quero an fũd⁹ sit litigiosus ꝫ in casu hu⁹.§.glo.dicit q̃ nõ.qꝛ actio est psonal̃.scz qꝛ nõ de dñio q̃rit̃ hic.sz de ope fcõ i fundo.vt i aut. litigiosa.C.de litig. Unũ tñ bñ dico q̃ actio ipsa bñ p lit.otes.est fcã litigiosa t nõ posset trãsferri.sed ipse fund⁹ sic. Aduerte g̃ q̃ ex gl.ista colligit̃ si est qõ de dñio res est litigiosa fm formam aut.litigiosa.sz si est q̃stio de re actiõe psonali:tunc idẽ.qꝛ res est litigiosa p litꝫ otest.vt.l.ij.C.de litig. Si vero nõ est qõ de dñio vel de re:sed de ope fcõ in re vel aliquo iure reali.tũc res nõ est litigiosa:sed actio:vt dixi ħ plene dicã.j.de litig.l.i. Quero lata sniã de ope destruendo an fiet executio ꝫ illũ q̃ nũc possidz.t ter.vr̃ dicere q̃ fic.ibi ac si nulla alienatio fcã esset.tũ ꝫriũ credo.qꝛ ista est actio psonal̃.vt.j.e.l.si terti⁹.§.aq̃.g̃r ꝫ singularẽ successorẽ nõ fiet executio.vt.l.i.§.si nce.ff. si muli.ven.no.nisi prius ageret̃ revocatoria. vt isti. de act.§.si q̃s in fraudẽ.t no.p Inn.in.c.fi.ex̃ de ali. iu.mu.cã fac.t iste ter.dicit de mõ cõdẽnandi: nõ de mõ exequẽdi. Quero agoª ꝫ possessorẽ q̃ postea dolo desijt possidere:an mõ dãnari dẽat ex eadẽ instãtia.sz dubiũ est qꝛ possidens teneat̃ directo dolo ff.i.ff. de reiven.t.l.parẽ.j.de re.iur.t sic cũ alteretur actio nõ vr̃ posse dãnari ex eadẽ instãtia. Sz dꝫ.dic q̃ ꝫ eos multũ facit ista lra.sz nihil facit.qꝛ actio aq̃ plu.arcẽ.sp durat directa:sz alienet̃.sec⁹ in casu ppo sito.qꝛ actio alterat̃.t istã.q.mouet Rof.in ti. de rei ven.t Spe.in ti.de inter.q̃ tenent aũ lit.otes. Cy.tangit eã in.vij.q.C.de alie.iu.mu.cã fa.t alij doc.dicũt insti.de acti.ff.i.t Ja.bu.dicit in sua lec.sup ti.ff act. q̃ qñ q̃s desijt possidere dolo malo nõ variat̃ actio q̃ remanet directa:sz mutat̃ q̃dã q̃litas. qꝛ possidẽs tenet̃ directa directo. Sed si dolo desijt possidere tenet̃ directa vtiliterᵇ.g̃ ex eadẽ instantia põt seq̃ cõdẽnatio.vt.l.in delict̃.§.si detracta.ff.de noxa.t q̃q̃. in rub.ff.de reivẽ.dicit gl.q̃ fit directa directo:t directa vtilit̃.tñ nõ placz.qꝛ rei vendicatio hz duo principia formalia. vnũ ex pte agentis q̃ sit dñs. aliud ex pte cõuenti vt possideat.mõ si alterũ deficit non põt dari directa ꝫ desinentẽ dolo possidere. dat̃ g̃ vtilis.t hoc tenet Pe.t Cy.C.de reivẽ.sup rubrica t vr̃ casus de pe.here.l.nec vlla.§.si q̃s.t.l.electio.§. i.ff.de nora. Remanet dubiũ an possit ex eadez instãtia cõdẽnari.t si vis dicere virtute vtilis seq̃ret̃ ꝺdẽnatio:qđ põt.vt.l.cũ hẽditas.ff. ad tre.t.l.i.§.i. e.ti.nã in fideicõ.transeũt vtiles.t tñ ex eadẽ istãtia sequit̃ ꝺdẽnatio.vt ibi pz.facit.l.ij.§.sub ꝺditione.ff bo.pos.fm tab.facit etiã insti.de nora.§.oẽs. ꝺiũcta l.si seruus.ff.de his q̃ no.infa. Eadẽ g̃ rõne si ago ꝫ eũ q̃ nõ possidet:sz dolo desijt possidere postea pendente iudicio incipit possidere ꝺdẽnatio sequit̃. vt.l. q̃sitũ.in prin.de pe.here.si vis dicere q̃ ex eadẽ istãtia ꝺdẽnatio seq̃tur virtute directe actionis ab initõ ꝓposite posset fieri:sz tibi directa :nõ nõ cõpetat.vt l.si post acceptũ.ff.de reiven. vbi si nõ fcõ meo desino esse dñs ex eadẽ instantia seq̃tur cõdẽnatio. multo magꝭ si aliq̃liter remaneo dñs. Ex p̃dictꝭ notabiliter distingue, aut alterat̃ q̃litas actionis:aut ipsa actio.si ipsa actio:tũc aut alterat̃ de directa in vtilez vel ecõuerso.aut de aliq̃ in nullã.t hoc scõo casu aut cõtingit hic fcõ cõuẽti:t nil põt ĩputari actori t sibi nõ ꝓiudicat.vt.l.si post acceptũ.alias secus.insti.de perpe.t tẽp.act.in fi.t.ff.de mi.l.si filius.

Idẽ Julianus. Dñs q̃ nõ fecit nec noie ei⁹ vtiliter factũ ẽ tenet̃ hac actõe.ad patientiã.t tenet̃ q̃ fecit ad interesse interdicto qđ vi aut clam.hoc dicit cum.l.seq.

Itertius. Op.in aut̃.de fideius.§. i.t in aut̃.psente.C. de fideius.sz hic vterq̃ principaliter tenebat̃: ibi vn⁹ principaliter:alter accessorie. Op.de.l.ij.§. si q̃s in suo.j.ne qđ in loc.pub. So.vt in glo.qꝛ ista.l. dꝫ intelligi fm distinctionẽ illi⁹. Itẽ op.ħ dꝫ vicinus q̃ hz fundũ.pr.ff.qꝛ pprie de domib⁹ dꝫ vicin⁹.vt.ff fin.reg.l.sz loci.§.fi.so.fundi nõ dicunt̃ inuicẽ vicini. vt ibi.sz dñi fundoꝝ sic:vt ħ. Itẽ agit̃ hic de iure ipso rũ fundoꝝ.vel de eo qđ ipsis fundis nocet t pdest. Sz si de iure psonaꝝ q̃rit̃ vt q̃ fili⁹ sit nat⁹ in domo scientib⁹ vicinis intelligo de vicinis habitatione. vt C.de nup.l.si vicinis.nõ de habẽtib⁹ pdia,ppinqua Quero vsq̃ ad quẽ locũ⁹ dicunt̃ vicini seu vicia Rñ.vsq̃ ad locũ a quo põt exaudiri voꝛ hoĩs acclamantis.vt.ff.ad fill̃.l.i.§.eodẽ aũt tecto.t.§.i.q̃ incipit potuisse.fm Ja.de are.t alios modernos. Qđ intelligo nisi ex cõi vsu loquendi appareat q̃ aliter vicinia accipiat̃.j.de ver.sig.l.vt alphen⁹.de flu.l.i. §.i.t de fun. instruc.l.cũ delanionis.§.asinã. Et cum voces alie sint alte t alie basse.de quib⁹ intelligitur. Rñ.de cõib⁹.ar.ff.de here.insti.l.si vn⁹.§.puto.itez cũ longi⁹ audiant̃ voces tpe q̃eto q̃ ventoso:vel ꝫ fm q̃ tps iudicat̃. Rñ.fm naturalẽ t cõem cursum tẽpoꝝ.ar.j.de flu.l.i.§.ripa. Itẽ cũ longi⁹ exaudiant̃ de loco alto q̃ de loco depssoꝛ clauso:q̃lit̃ hoc intelligit̃. Rñ.q̃ñq̃ fit denomiatio vicinoꝝ respectu certi actus;vt dicit statutũ q̃ teneant̃ vicini si nõ ceperũt malefactoꝛẽ:tũc ponet̃ hõ acclamãs in loco malefitij cõmissi.vt.d.l.i.§.eodẽ aũt.q̃ñq̃ fit denoiatio vicinoꝝ respectu persone.vtputa dicit ꝺstitutio epi an fit quis vsurarius ꝓbet̃ per vicinos.tũc dicerez homine acclamantẽ ponendũ in ostio illi⁹ dom⁹.ar.j.de ver.sig.l.mille passus. Itẽ q̃ro an habitãtes prope me in domo cõducta dicant̃ vicini mei. Rñ. aut tractam⁹ de iure fundoꝝ vel ediũ t nõ dicent̃ vicini vt.ff.ti.i.l.q̃ bona.§.q̃ dãni.ff.vicinis. Ibi ponit̃ copula inter vicinos t inq̃linos.fac̃.ff.e.l.apõ.§. atri⁹ t.l.q̃q̃.in prin.ꝺiũcto prin.hui⁹.l. Si ff̃o tractam⁹ de iure seu q̃litate psonarũ:tũc nõ curo inter domuz

not.per bal.ĩ l.i. in.ij. colũ. C.cõi di. pleniꝰ p Inn. in.c.qꝛ vero. de iudic. q̃ vr̃ velle ꝓrium. t hic adde ange.in repetitione.l.si q̃s vi §.dñia.ĩ.xvij. col.j.de acq̃r. pos.

b Tenet̃ directa vtiliter Limita qñ a principio cõpetebat directa:sz tpe snie cõpetebat vtilis.t ita loq̃tur bar.sec⁹ si a principio ñ cõpetebat nisi sola vtilis. vt est tex.no. fm vnum intellectũ. in.c. cũ ad sedẽ.de resti.spo.t ibi do. ant.circa xvi.col.

J tertiꝰ. Itez op. hic dicit̃. Vide in spe.ĩ ti. de emp.t vẽ. §.i. in prima forma sup ꝟbo sita in tali

o Usqꝫ ad quẽ locũ. adde bal.in.l. si vicinus. C.ꝺ nupti.t ibi ẽt q̃s loc⁹ dicat̃ vicinus t omnia hic dicta per bar. seq̃t̃ pe.de anch.i c.canonũ statuta.in ꝟ.vl terꝰ.qꝛ in statutis sepe fit mentio de vicinis. t idem qđ hic tz bar to.in.l.fi.C.ꝺ his qui.vt indignis.

e Dicant primiores. facit etiã q̃ dicant primiores cõsanguinei. & si statutũ facit mentionẽ q̃ in õctu minoris req̃rat ꝯsensus ꝯsanguineorum intelligit de primiorib⁹. ſm bal. in. l. fi. C. de ꝺ. fig. & an illo casu verificet in cõsanguineis pupillis. vide bald. in. l. in cõiunctione. C. de nup. sicut dicit bar. ℔ in vicinis. & bal. in. l. i. ad fi. C. q̃ admitti.

f Aliter dicerem. adde in fili bal. in d. l. in cõiunctione. C. de nup. ad fi. et facit qõ in simili no. glo. & bart. in. l. si ab hostibus §. i. s. sol. ma. & p hoc dicit paul. de cas. q̃ si statutũ disponat q̃ minor ñ possit se obligare sine cõsensu ppinqui si q̃s velit p bari ꝺriũ cũ minore esse ĩ ualidũ debz articulare et pbare q̃ habebat prop̃ quũ p̃tem & habilẽ ad cõsentiendũ facit qõ not. in. l. idem cꝫ. s. p soc. et p bal. in. l. i. C. vñ vir & vx. per bar. in. l. si seruũ stipulatus. in pri. de verb. obl.

g Si quis prius. Actio psonalis. vide p do. ant. post alios. ĩ c. qr. v. de iudi. & qõ not. bar. ĩ. l. q̃ q̃. §. iul'. s. eo. & vide. l. in creditore. & qõ ibi no. de eui ctio. & not. p bart. in. l. iij. C. qõ me. cã. Et adde q̃ locans vel, p mittens per se & successores nõ obligat singularẽ successorem. ſm bal. in. l. emptorem. in. iij. col. C. locati.

h Personalia interdicta. Adde qõ not. glo. & ibi bar. in. l. ait ꝓtor. §. hoc aũt interdictũ. & in. l. i. in fi. s. de ope. no. nunc. & dicit bald. in. l. fi. in ver. quero de officio. C. de cõtraben. emp. q̃ si rusticꝰ mihi ꝓmisit purgare riuũ quẽ tibi vendo poteris tu emptor adhuc cõpellere rusticum.

i Sed in genere. Adde no. p bar. in. d. l. iij. C. qõ me. cau. ꝺria inter actionẽ realẽ & actionẽ in rẽ scriptã. & glo. j. pri. §. rñdit. & dixit & dicit bñ. & vide eã q̃ incipit. qr q̃ ea teneꝫ cc. tene mẽti. qz no. loq̃tur. qz actio in rẽ p supponit eũ ad quẽ res puenit obligatũ in psona rei puentiõe. & ex hoc sequit q̃ in actione scripta in rem alia est actio q̃ teneꝫ auctor: & alia q̃ teneꝫ successor. nõ eñ teneꝫ qz successor: sz qz possidet. vt. l. de eo. §. fi. s. ad exhibẽ. & sic. s. pri. nõ est dicendũ q̃ ambulz eadẽ actio numero. sz actio in genere ꝺ singularẽ successorẽ. Idẽ ecõuerso. nõ eñ q̃s hz actionẽ qz successor: sz qz dñs est effect⁹. & istud est vtile scire ꝓpter libellũ. qz nõ hẽo neꝫe facere mẽtionẽ de psona actoris. sec⁹ si ab eodẽ in me transiret. C. de pcu. l. q̃ stipẽdia. & qõ no. de here. vel act. ven. l. ij. Quero q̃d si post iudiciũ acceptũ fcã sit alienatio. glo. ℔ dicit secus. vt. j. e. l. post venditionẽ. ibi idẽ numero. sz nõ est verũ. qz ibi loquit⁹ post vẽditionẽ nõ fcã traditione. qz dicit dñium trãstulit. g̃ eius actio perimit⁹. vt. l. si seru⁹. in pri. de cõdi. fur. sec⁹ si sine fcõ ei⁹ vel actoris ei⁹ actor desineret esse dñs. vt. l. sed nec legatari⁹ §. fi. & l. iõ. de cõdi. fur. Cenio ad ꝟba ꝺy.[k] & possem dicere dic vt ipse ponit in. c. si q̃s in ius. ex de re. iur. li. vi. & q̃cq̃d ℔ in. §. adijcit. dicit ibi dicit. tñ intendo aliq̃ vltra dicere. Quero an actio psonalis cõpetens vẽditori trãseat ad emptorẽ. dicit ꝺy. quãdo qz actio ĩcipit cõpetere ante ꝺctũ & ante traditionez scꝺo post ꝺctũ & ante traditionẽ. tertio post ꝺctum & post traditionẽ. p casu aut ista est actio q̃ cõpetit pro dãno ꝓterito: & cõpetit vẽditori nec eã cedere teneꝫ. l. i. §. si fundũ. j. de aq̃ quot. & esti. & l. q̃cũq̃. j. de act. & ob. & arbo. fur. ce. l. fi. & l. si seruũ. j. de iniur. Si ꝟo p futuro dãno: & tũc aut est actio mere psonalis: vt ex stipulatiõe. & nõ trãsit nisi cessiõe fcã. vt. l. dãni. §. hiſ & §. emptor q̃. s. de dã. ĩfec. & l. oẽs. §. fi. s. vsufru. quẽ admo. ca. Si est scripta in rẽ: tũc trãsit vt hic. & illud dictũ ꝺy. est verissimũ q̃ aliqꝺ corp⁹ vẽdit⁹. sed q̃ ñ corp⁹ vẽdit⁹: vt puta nomẽ. & tũc crãsit sine cessiõe ius cõpetẽs ante ꝺctũ illi⁹ noĩs occasione. vt ꝺ fideiusso res & pigꝛa. vt. l. ẽptor. de here. ven. & C. de act. & ob. l. si insolutũ. & l. si a creditore. facit qõ dixi in. l. heres a debitore. j. de fideius. Scꝺo casu q̃ cõpetit p⁹ cõtractũ & a ñ traditionẽ: tũc nõ trãsit sz teneꝫ cedere. p baꝫ in. l. si is q̃ in puteũ. §. si postea. j. qõ vi aut clam. & j. l. eũ q̃. & l. inter. j. de fur. & l. qõ sepe. §. q̃ res. s. de ꝺben. emp. supple q̃ aliud in oĩb⁹ casib⁹ in q̃bus in casu pcedẽti trãsit sine cessiõe. ita & ℔ p eadẽ iura. tertio casu q̃ post ꝺctũ & post traditionẽ: tũc dicit ipse iste casus indubitabiſ est. vt. l. si is q̃ in puteũ. §. si postea. Sed dñi iste est magis dubitabilis q̃ aliq̃s. vt dicã plene in. l. cũ vir. j. de vsu. & est materia multum subtilis. Scꝺo q̃ro vtrũ ius agendi trãseat ꝺ singularẽ successorẽ. & dy. s. ti. i. l. fluminũ. §. adijcit. & d. c. si q̃s in ius. dic eadem ꝟba. qz est psonalis mere nõ transit. vt. l. i. §. si heres. a treb. & l. eũ q̃. C. de acti. & ob. & no. in. d. §. adijcit. si est psonalis scripta in rem tũc trãsit. vt. l. ẽptor. & l. post vẽditionẽ. j. e. Quero circa hoc vtrũ officiũ iudicis nobile possit exerceri

k Ad verba Dy. Adde. l. & si in rem. & qõ ibi no. s. de iureiu. & in. l. si a te. §. fi. j. de except. rei iudic. & qõ no. in. l. iij. §. si filius. s. qõ quisq̃ iur. per do. anto. & alios in. c. quta. v. de iudic. & quod not. bar. in. d. l. q̃ q̃. §. iulianus. s. e. & quod dixi in. l. possessio. §. & si possessio. j. de acq. pos. & bar. in. d. l. iij. C. qõ me. cã. Et adde q̃ ius recipiendi obligationem & ius retentionis & defensionis trãsit in singularẽ successorem. l. ibi bald. C. qõ metus ca.

l Ius excipiendi. Nota ista ad questiones de qua per Bal. de pace constantie. in verbo opiʒoni. pone inter duo castra erat q̃stio de aque publice ductu & fuit iter se lata sententia. demum imperator: cõcessit mihi vnã ex illis castris nũquid teneat seruare illam sententiam. & finaliter Bal. concludit q̃ non dũ tamen boni viri funga tur officio. sicut ipse imperator indulsit set si certiora tus fuiſz qõ marime est si alium non le do. & vide etiã Bald. in. d. l. emptorem. in ver. secundo oppo. cũ ver. seq. & bart. in l. idem cꝫ. s. i. s. p socio.

m Officium. Libellus in hac actiõe. Adde quod habetur in. l. post venditionem. in fi. hic allegata. & Specu. in ti. de causa pos. s. pri uata. ver. vtrum si facis.

n Circa damna. Nota iudicem posse iudicare super his que cõ tingunt post conclusionẽ in causa. & sequitur Bal. in. l. si ꝓpria. C. si q̃s alteri vel sibi.

IS cū quo cedēdo feudo. Bl.in.c.q̄ in eccl'iaz.de ostit.nō vī se firmare, sz p/tez affirmati/uaz tenet ibi hosti.dū tū in manib⁹ dñi re/futet, z dum/mō nō nimis ī tēpestiuo de nūciet:vl' al's nō iterfit dñi fm eū. sz io.ō ligna.z.d.flo rē. distīguīt alīt. vt ibi p eos quos re/fert do.io. de imol. in.d.ca. q̄ in eccl'iarū. q̄ dicit q̄ ter. in ca.i. de va/sallo q̄ ō osti tu.loth. mlt̄ū loq̄tur idistīn cte.iō forte ō mēte ter. ē vt indistincte fie ret fm legem feudalē z na/tura. ōct⁹ feu dal'ē q̄ possit renūciare.licz practica fua/retur. glo.i.c. fi. de capita/neo q̄ feu.vē. quē b seq̄ vī bar. z vide p bal. in.d.c.i.ī fi. de vasallo q̄ ō osti.loth. z aliq̄d in p/hemio feudo. z aliq̄d in.d. c.fi.de capi.q̄ curiā vendi.z p glo. ibi z p bald.in.c.i.ſ. callidis.ō p/hi.feu. alie.p federicū. sz in ēphiteota dic q̄ nō pōt di/mittere ēphi/teosim inuito domīo.l.ij. v/bi Bal.in.ij. col.C.de iure empht. sz q̄d si auferē fun/dus ei q̄ obli gauit se ad de cimas vel cē/sus alterius: teneaē ad censum vel ad decimā. vide bal. z imol.in.l.cū mulier.ff.solu. ma.spe.in ti.de feu.ſ.qſī.x̄.xxviij.p bal.in.l.i.ff.de rerū diui. p bal. z an/

cōtra singularē successorē. z dubiū est. q̄ officiū iudicis nō pīsupposuit obligationē. vt.l.q̄ p collusionem ſ. de act.empt. z sic vī q̄ trāseat put reiven. iurisconsultus voluit aliud. q̄ nos habem⁹ officiū iudicī psonale. vt.l.q̄daz.ſ.si is.ſ. de eden. habem⁹ officiū iudicis in rē scriptū. vt.l.in cāe.ſ. interdū. ſ. de mino. z illud transit. Sed q̄liter poteris cognoscere an sit officiū psonale: an in rē scriptū. dic q̄ qū eq̄tas eadē q̄ daē ō p̄incipalē subest vt transeat ad singularē successorē: tūc est psonale. al's scriptū in rē. vt p iura p̄dicta p baē. z iō nō est dubiū q̄ cautio dāni infecti potest peti ab ēptore sic a vēditore. q̄ est eadē equitas. vt.l.q̄ bona. ī p̄ī. ſ. e.ti. ¶ Quero vtz ius excipiēdi trāseat ad singularē successorē. dicit ipse q̄ sic. q̄distīncte. vt.l.si mater. ſ. idē iul'. z.l.si a te. ſ. iuli.j. de excep. rei iudi. z.l. deniq̄. ſ. fi.ff. p soc. z.l.si in hoc iudiciuz. ſ. si inter socios. ſ. cōi diui. Bul. de cu. in.l.etiā. ſ. de iureiur. nitiē limitare Dy. q̄ sit verū dictū suū q̄ exceptio est in rē scripta. sec⁹ si psonalis mere. vt.l.q̄ p sonale. ſ. so. ma. sed dy. dicit verū. p.l.si tibi. ſ. pactū. ſ. de pact. Sz dices tu bñficiū psonale nō trāsit ad heredes. quō transit ad singularē successorē. Rñ. q̄ bñficiū psonale z exceptō psonalis perit pempta p/sona iō nō trāsit ad heredes: sed ad singularē successorē trāsit supuiuēte psona. q̄ cōmoditas trāsit limitata. z hoc dictū dy. est vez q̄ trāsit exceptio psonalis si psona supuiuit. al's sec⁹. vt.d.ſ. pactū Itē hoc vez nisi exceptōe careat. iō q̄ vēdidit tē ēptori ī petēt vt. ſ. de pecul.l.q̄stū. ſ. si ānua. rō q̄ eq̄tas q̄ parat exceptionē ō venditorē cessat in ēptore. z p̄dicta itelige in exceptione q̄ causaē aliq̄ equitate alia q̄ per actionē. tūc em̄ an exceptio fcā ab vno alteri. psit. dic vt i.l. quotiēs. j. si fa. fur. fe. di. ibi plene dixi. ¶ Quero an ius excipiendi trāseat ō singularē successorem. dic lati⁹ q̄ dy. aut p trāsitū ad singularē successorem factū eq̄tas exceptiōis perimiē z exceptio nō trāsit ō singularē successorē. vt.l.fi. in p̄in. C. de iure do. et j. de fideico. liber. z d fideiuſ.l.cū is. z q̄ ibi dixi. aut nō perimiē: z tūc aut erat mere exceptio: aut erat exceptio iō q̄ actio. p casu distingue fm dy. aut est exceptio rei coherens: z trāsit ō eū. vt.l. exceptio. j. d exceptio rei iudi. z.l. deniq̄. ſ. fi.

Et istū ter.allegat bal.de pace cōstan.in verbo opizoni.q̄ si princeps cōcessit alicui beneficiū:prior tpe potior est in iure,z in.c.i.qui succe.te ne.Et hec faciunt ad cōcessiones quas faciūt principes de aquis publicis q̄ semp videant reseruata iura z cōmoditates ei⁹ cui⁹ prima cōcessio facta est.z de questione bar.hic vide in.l.iiij.C.de serui.z aqua.p glo.barto.z doct.per barto.ī.l.quo minus.in.v.q.j.de flumin.

IN diem adiecto, sit citandus. Not. quō is de cui⁹ p̄iudicio tractatur est citandus, z vide gl.no. in.l.de vnoquoq;.j.de re iudi.z bal.in l.nā ita diu⁹. s.de adopti.

s Nota die contingit.vide bar.in.l.ij. in.xiij.q. C.de rescin.ven. et adde bald.in d.l.iij.s. sed z marcell⁹.s. ō in diē adiect. z in.l.iij.s. q. mo.pign.vel hypo.sol. vide glo.z bal. ī.c.i.s.rursus in ti.qui. mo. feu.amit. z faciūt hic dicta ad no.q.de q̄ p bal.z imol. in.l.cū mulier la.ij.s.so, matrimo.

t Dicit se deceptū. Adde bar.in.l.si res s.qui.mo.pi. vl hypo. sol. z vide qō ibi dixi.qz Bal. tenet ōriū in l.ij. in. xiij.q. C.de rei ven.

v Colligendi pedagia. Adde quod no.bart. in.l. cotē.s.q̄ maximos. in. ij. colū.j.de publicanis. facad not.in.l.fi. C.de iure emphi.

Et autez plures.

Contra imo videt. Adde bar.in.d.s.iussus.z vide bal.in.c.ij.de fel. sine culpa non amit.z adde bar.in.l.ij.s.de auct.iudi. z dic q̄ ad hoc vt dicat vere licentiatus:requirit licentiātis exp̄sius cōsensus,ita singulariter Jo.an.in nouella.in.c.si abbatē.de elec.in.vi.qō dictum refert lapus allegatōne.lxxxvi.qō alibi forte nō reperies.z ad materiā consensus vide de qō remissiue scripsi in.l. apud iulianū s.fi.j.ex q̄bus cau.in pol.c. Et ad hoc q̄ hic not.bart. adde eundes in.l.tam is.s. i.j.de donat. cā moz.z spe. in ti.de his q̄ fiunt a plato. n̄.pone.bal. in.l. fin.C.ad mace.do. an. in.c.cum nos de his q̄ fi. a pla.z ist; ad de bal. in.l.i. .C. q̄ admit. vbi late in vl ti.carta. n̄. cū querit tē.cus seq.vbi etiaz de verbo pre sentia. Quid de verbo cōscientia. vide bal. in.l.fi. s. necessitate.C. de bo. que li. z in rub.C.ō exerciro.in.v. col.z ō materia etiam per bal.i.l. si vro rem.C.de cō di.iser.z pau. de cast.in.l.fi cum dotez.s. eo. aūt tēpore.s. sol. ma. Et de licēta consensu: auctoritate z de creto.viō plene bal.j.l.qui q̄.C.de bo.q̄ libe. z in.l.fi. s.i.in.vi. vij. z vl.col.eo.t. vbi etiaz q̄d de verbo cōscientia filio.z in ea.l. fi.s. finautez es alienum.

probari. Op.j.de reg.iur.l.aliud.s. refertur.z.l. qō maioz.j.ad municipales Bo.vt no.p dy.in.c.qō oēs.ex̄ de reg.iur.li.vi.z de consti.c.cū accessissent.p glo.z Inn.z ego dicā.j.ad munici.l.qō maioz. Itez dicit hic q̄ sufficit voluntatē sequi.cōtra imo videt q̄ debeat p̄cedere.vt.s.de acq̄.here.l.si qs mihi bona.s.iussum.z insti.de auc.tu.s.tutoz. Bo.qñq; req̄ritur iussus z debet p̄cedere.vt.d.s.iussum sicut mādatū.vt.l.si vero nō remunerandi.s.si post creditaz. s.mandati.qñq; requirit auctoritas:z illa debz adhiberi in ipso actu incōtinenti ante vel post. vt.d.s. tutoz.cū si. Qñq; req̄ritur cōsensus siue voluntas.z tūc pōt p̄cedere vel sequi.vt hic.z.C.ad mace.l. fi. z j.de sol.l.ratū. Qñq; req̄rit licentia:z tūc dz p̄cedere.vt ex̄ de reg.iur.al's de regularibus.c.licet.C. de sac.sanc.ecc.l.i.z de epi.z cle.aut.licentia. Quādoq; req̄rit consiliū z debet p̄cedere.vt.s.de admi.tu.l.titium z meuiū.in prin.z qō ibi dixi.facit qō no.de re. ec.nō alie.c.i.in.vi. Op.de.l.qō ab initio.de reg. iur. Bo.vt no.s.de ser.ru.pre.l.per fundum.z p dy. extra de reg.iur.c.non firmatur.li.vi.

s Upraiter. Elsq; ad v̄.sed pontē.legitur tribus modis.p̄ nō licet dño pprietat; pontē facere seu arcum cā ducendi aquā sup iter alienū inuito illo cui debetur.sicut etiā nō pōt facere arcū ille cui debet seruitus aqueduct⁹ sup iter alienū.h.d. Et hūc casuz ponit glo.q̄ incipit a dño pprietat; tē.z ibi adde vl' verius ab eo.hic nō est alia lec.sz est casus in ver.nā is Itē ibi cui debet seruit⁹ itineris.dic imo seruit⁹ aq̄ductus. Scōa lec.est nō licet dño pprietat; facere arcū cā eundi sup iter alienū cōstitutū causa ducē di aquā:hoc est supra aqueductū alienū.sz nec is cui iter vel actus debet poterit hoc facere.z hāc lec.ponit glo.q̄ incipit hec est illa.ibi.alij exponūt tē. Tertia lec.est Ja.de are.z ponit sic. Ille q̄ habz ius ducendi aquā nō pōt facere arcum causa ducendi sup iter alienū:nec is qui seruitutē hz itineris vel actus pōt facere arcū supra alienū aqueductū.z sic subaudit ad ter.ibi iure faciat.s.arcū supra ductū aque alienū.z sic ponit casum cōuersum ad primū Ja.de are. Celenio ad v̄.sed pontē.dictū est.s.q̄ nō licet facere arcū.s. de lapidib⁹ supra iter vel aqueductū alienū.sed an liceat facere pontē de lignis.z dicit q̄ sic. z pōt esse rō.qz sic nō impedit p;gatio riui.qz ō facili pōt tolli nō sic arcus lapideus. Et aduerte hunc v̄.nō refero nisi ad ppri.qz lz facerē pontē de lignis cā ducendi aquā sup aqueductū alienū:sed nō debz facere pontē ō ligno cā ducēdi aquā sup iter alienū qz aqua cadet in iter z iter incōmodaret. vt.l. pe.j. e.ex hoc patet q̄ ppie dicit pons de lignis. sz arcus lapideus non ppie dicit pons.vt hic patet. sed vsus cōis loquendi aliter se habet:cui est standū. Celenio ad v̄.at si specus.z dic ad euidentiā q̄d est specus z pone casum in glo. Op.j.de riuis.l.i.s.specus. Bo.aliter accipitur h̄ q̄ ibi. Opp.q̄ nec etiā cā niculū facere liceat.vt.j.de riuis.l.i.s.fi. Solu.vt in glo.z plenius in contrario.

Cassius. Hac actione pōt vnus ex pluribus agere cū vno vel cū singulis separati vel singuli cū singulis z econuerso.z vnius solutiōe aliorū actio perimitur.lz soluenti cōtra ceteros succurrat.h.d. Et in ver.nō vtiq;.ibi.qui opus fecerit. subaudi:sed etiā cū eo qui nō fecit ad patientiam. et

s Aūt plures. Nota q̄ omnes tāgit ab omnib⁹ debet ap

Ꝑra iter ſ. caſſius. q̃ro vtrũ plures. vide in. l. ſi q̃s. ꝛ ĩ. l. omnũ. ſ. de ꝓ cu. ꝛ qđ hꝫ in l. iã tñ. j. iudi. ſol. ĩ. ſ. ſi pl̃es ꝛ doct. j. e. l. ſ. officiũ. ꝛ ẽ bonus tex. ꝛ ibi bar. in. l. ſi q̃s cuꝫ ꝓcurato/rio. ſ. i. de ꝓcur. ꝛ qđ dixi poſt bar. in. l. edita. C. de e/dẽ. ꝛ q̃ ex ea/dẽ cã poſſint plures in eo/dẽ libello cõ/uenirí. eſt tex. in. l. hmõi. ſ. ſi. ꝛ ibi bar. ſ. de le. i. ꝛ hoc ſi agit eadẽ actõne. vt ibi dicit. al̃s ſec/per ang. ĩ. d. ſ vnus. ꝛ in. l. ſi idẽ. in ꝓn. de iuriſd. om. iudi. ꝓ imol. j. e. l. ſ. officiuꝫ. ꝓ eundẽ in. l. iij. j. de du. re.

3 Officium. Sꝫ. op. ꝺ eo Adde bar. in l. ſi cõis. ſ. de neg. ge. ꝛ omnino vide hic Imol.

Aptor ſimulat⁹ emptor. vide bar. ĩ. l. filios C. que ĩ frau. cre. q̃ aũt diſ/ferentia ſit in/ter ℞ctũ ſimulatũ ꝛ fraudu/lentũ. vi ꝺ bar/to. in. l. p⁹ cõ/tractuꝫ. in. iij. col. j. ꝺ dona. ꝛ p eundez. ꝛ bal. in. l. ſi ex ꝓcio. C. ſi cer. pe. ꝛ qđ not. bal. in rub. C. depo. ꝛ Cy. ĩ l. optimaꝫ. C. de ℞ben. ꝛ cõmittẽ. ſtipu. ꝛ bal. poſt bar. in. l. i. C. plus valere quod agit. Et quã

ſic ſi actũ fuerit ad patientiã nihilomin⁹ ageꝝ ℞ eum q̃ fecit ad dãnũ iterdicto qđ vi aut clã. ꝛ hoc ſeqꝝ ibi nec min⁹ eũ q̃. ſubaudi victũ iterdicto qđ vi aut clã. Op. h ꝺr q ſi vn⁹ egerit ceteroꝝ actio perimit. ℞ ſ. e. l. ſi terti⁹. ff. ij. ꝛ j. e. l. ff. officiũ. vbi actõ data ad p tẽ ℞ ius alioꝝ nõ perimit. Ꝺro hmõi ℞rij ſolutione fcã eſt gl. magꝫ h poſita q̃ ſoluit ſubtiliter ꝛ bñ. Id ãt qđ ꝺr dãnũ venire iudicꝭ officio mercẽnario: ꝓbaꝝ. ſ e. l. i. in ꝓn. vbi apparet q h actio oꝛiginaliꝝ daꝝ q op⁹ aduertaꝝ de dãno ñ fit mẽtio. ꝛ hoc qñ vn⁹ agit vel cõueniꝝ: alij ℞o q̃eſcũt. ſꝫ pones caſum hui⁹. l. q agerẽt ſinguli cũ ſingul' eodẽ tpe. ꝛ lis ꝺteſtata eſt ꝛ vn⁹ citi⁹ puenit ad ſn̄iam: an ceteroꝝ actio perimaꝝ. ꝛ credo q nõ. vt. l. vtiqꝫ. vt ibi no. de reiven. El/terius op. q petaꝝ actione neg. geſ. qꝝ potuit ꝓ pte expediri. vt. ſ. de neg. geſ. ſi cões edes. Sol. vt in gl. Quero q̃d eſt ecõuerſo. ꝛ q̃ro q̃d ex pte eoꝝ qui geſſerũt ſeu egerũt: an hac actione repetẽt expenſas ꝛ ꝺic vt in glo. Quero vtrum plures⁹ pñt agere an oẽs ℞ vnũ eodẽ libello. ꝛ teneo q ſic. qꝝ iſte actio nes deſcendũt ex eodẽ fcõ. vt. l. ſi accuſatoꝝib⁹. C. de accu. ꝛ. l. ij. C. ſi re⁹ vel accu. moꝝ. fue. ꝛ dixi plene in. l. ij. j. de duo. re. ꝛ q eodẽ libello poſſent. ꝓbaꝝ. j. e. l. ff. officiũ. ℞. q ſi is fund⁹. ꝛ idẽ tenet Cy. in. l. eo q. C. ſi cer. pe. facit qđ no. Azo in ſũma. de oꝛdi. iudi.

Apud ferocẽ. Ille ſoci⁹ q̃ nõ fecit opus cõue/ſam. h. d. Gl. ſignat arg. ℞ria ꝛ nõ ſoluit. ꝛ incipit q iudicat. ibi. ꝓ iuſta ꝓſtatiõe. ꝛ adde: ſꝫ ibi nõ ꝺr q iõ teneaꝝ qꝝ acti. hꝫ. ꝛ ſic nõ eſt ℞. Itẽ ibi. l. ancillaꝝ. ff. fi. ꝺic vt ibi. Itẽ ibi. ſ. de nox. l. ſi ſeru⁹. ſꝫ ibi pl̃es ob liganꝝ eq̃liter ex fcõ ſeruí cõis ꝛ ad idiuiduũ quo ad ſolutionẽ. vt ꝺicaꝝ. j. ꝓ. ff. Itẽ in fi. glo. ſo. aliter ĩmo nõ cõueniꝝ ꝓpterea qꝝ actionẽ hẽbat ſꝫ repelli/tur a cautione poſtulanda. qꝝ hꝫ actionẽ oꝛdinariã.

Officiũ Ein⁹ ex plurib⁹ dñis ſiue agat ſiue cõ/natur ſiue ei cõdẽnatio fiat. h. d. Ho. q iſta actio equiparaꝝ cautioni dãni ĩfecti. Op. ſm gl. ſ. e. l. ſ. caſſius. q inſolidũ fiat reſtitutio opis. So. reſtitu/tio opis ibi fit inſolidũ. eſtimatio ℞o ſi ad eã pueneꝛit fit ꝓ parte. vt h. Sed op. de eo⁹ qđ ꝺicit iuriſcon/ſult⁹ de. l. ſi ſeru⁹ cõis. ſ. de nox. ꝛ. l. ſi cum vno. ſ. ſi ex noxa. cã ag. Glo. nõ ſoluit nec doc. ꝺic magꝫ ꝺria ẽ inꝝ actionẽ iſtã ꝛ actiõez noxalẽ. vt. l. miles. ff. decẽ. j. ꝺ re iudi. mõ ſi eẽt idiuiduũ in noxali quo ad ſolutõez: ita q̃ pars ſolutõe q̃s liberareꝝ poſſit vn⁹ ꝓtẽ eſtimati onis dãni ſoluere. ꝛ ali⁹ ꝓtẽ ſerui. ꝛ ſic ꝺeueniꝝ ad in/cõueniẽs. vt. l. in executione. ff. ꝓ pte. j. de ℞. obli. ſed hic eſt diuiduũ. qꝝ nõ deueniꝝ ad illud icõueniẽs. qꝝ ſi ad q̃ntitatẽ agiꝝ q̃libet ad ĩtereſſe teneꝝ. ſi ad factũ q̃libet teneꝝ ĩſolidũ. Sꝫ q̃ro q̃ eſt rõ ꝺrie inꝝ actõ nẽ noxalẽ ꝛ actõez dãni ĩfecti. ꝺic eq̃paranꝝ in. l. ꝓtoꝝ ff. hoc edictũ. ſ. de dã. infec. Sꝫ q̃re ꝓ pte põt agi ꝛ cõueniri in actiõe dãni infec. ꝛ in noxa. nõ. ter. vl̃ gl. nõ ſoluit h vl̃ alibi. ꝺic g̃ q in noxali illud petiꝝ iure actiõis. l. dãnũ. iõ nõ põt ſolui ꝓ pte ne deueniaꝝ ad incõueniẽs. vt. ſ. ꝺixi. Sꝫ in cautiõe dãni nil eſt ĩ ob/ligatione. ſꝫ officio iudicꝭ petiꝝ cautio. ꝛ iõ ſi ꝓtẽ do/m⁹ hꝫ ꝛ ꝓtẽ eſtiatiõis: nõ mirũ. qꝝ ab initio nil erat in obligatiõne. Celſio ad ℞. q ſi is fund⁹. ibi vl̃ ſingl'os. ꝛ ꝓ iſtũ ter. ꝺico q oẽs ſimul eodẽ libello a/gere pñt. vt ꝺixi. ff. ꝓꝛi. ff. ꝛ ꝓbo. qꝝ qñ ꝺictio l' pomiꝝ inꝝ pl'a poniꝝ alternatiue. ſꝫ qñ vni tñ apponiꝝ: tunc poniꝝ iplicatiue. ſicuti etiã vel ſaltẽ. vt. l. pinde. ff. ſi fi/uus. j. de ſtip. ſer. vbi ꝺicit gl. vel ꝓ etiã. ꝛ nõ eſt plus gl. ſil'e vel ꝓ ſaltẽ. vt. l. ſi ſtipulat⁹. ff. adhiberi. j. de fi/deiuſ. ſil'e in. l. liber hõ. ff. decẽ. j. de ℞. ob. ꝛ. C. de ven. re. fil. cũ priua. l. i. li. r. ꝛ ſic h etiã implicat. qꝝ apponi tur vni tñ: qđ nõ ſolũ ſinguli ſꝫ etiã oẽs agere pñt.

Trebatius. Nõ cogiꝝ q̃s ꝑciſe ad demoliẽdũ. qđ ꝓꝛ ex ꝺictione oĩno. vt. l. ſi cũ ex ceptione. ff. q̃tenus. ſ. qđ me. cã. ꝛ no. in. l. vicin⁹. ſ. e. Hec actio eſt in rẽ ſcripta. ideo

Aptor daꝝ ℞ ſingularẽ ſucceſſoꝛẽ non ſimulatũ. h. d. Quero g̃ in quo nocet vl̃ intereſt mea. ꝛ ꝺic vt glo. ꝺicit. ℞ ꝛ vl̃ q ſimulat⁹ emp/toꝛa põt cõueniri. qꝝ nõ põt allegare turpitudinez ſuã. vt. l. trãſac. C. de trãſac. ꝛ. l. ſi creditoꝛib⁹. C. đ ſer. pi. da. ma. So. fateoꝛ ℞riñ q ipſe actoꝛ põt agere ℞ ipſuꝫ vẽditoꝛẽ ac ſi fcã eẽt vẽditio. tñ etiã ipſuꝫ ẽptoꝛẽ poſſet cõuenire ſi ſimulat⁹ fuit. ꝛ ſic no. q tota ꝺie fi/unt iſte ſimulate vẽditiões. ĩtellige ſimulat⁹ qñ null⁹ ali⁹ ℞ctus in ℞itate agebaꝝ. al's ſi in veritate fiebat donatio vel trãſactio ꝛ fingebaꝝ ali⁹ ℞ctus valeret put agebaꝝ. vt no. in. l. nuda. de ℞ben. emp. facit. C. ſi cer. pe. l. ſi ex pcio. ꝛ. l. ſi ꝓ mutua. ꝛ ſic nõ hꝫet locuꝫ iſta. l. ſic intelligo in ſtatutꝭ q̃ loquunt̃ de excep. ſimu latoꝛiꝫ. ſ. ſed lꝫ ꝺñium nõ trãſferaꝝ b ex tali ℞ctu ſimu latoꝛ: an trãſferaꝝ poſſeſſio. Rñ. ſic. ſi hoc agaꝝ. qꝛ ad trãſlationẽ poſſeſſiõis nõ req̃riꝝ cã. vt. l. i. ff. ſi de iure de acq̃. poſ. ꝺicã. j. e. ti. l. qđ meo. in ꝓn. vbi gl. ꝺ hoc tangit. al's ĩ dubio ꝑſumo traditionẽ ſimulatã: ſic ℞/ctũ facit. C. ſi q̃s alteri vel ſibi. l. cũ ꝓponas. Sed vr̃ q etiã ſi ℞a fuit vẽditio teneaꝝ vẽditoꝛ. Cñ op. de. l. q̃ q̃. in ꝓn. ſ. e. vbi ſufficit q tpe opis facti ſit ꝺñs. So. ſi res eſt opis facti: ſed ſi in alienũ trãſit: tẽ loq̃tur hic. ꝛ. l. q̃ q̃. ff. iul'. ſ. e. qđ patet. qꝝ fit liti cõte

Theius ait Primo ꝓ dãno ꝑterito infra ãnũ põt conueniri qđ vi aut clã: poſt annũ actiõe in factum ex edicto de alie. iudi. mu. cau. fac. h. d. glo. magꝫ formaꝝ vnũ ℞riũ: cui⁹ ℞rij timoꝛe. l. nra hꝫ tres lec. Op. hic inuit q actio de dolo cõcurrit cũ ĩterdicto qđ vi aut clã. ℞. l. ij. ff. ꝛ ſi alia. ſ. de dolo. Itez ꝺicit q daꝝ poſt annũ. ſꝫ actio de dolo finiꝝ ãno. vt. l. vl. C. đ do/lo. Hui⁹ ℞rij timoꝛe ſunt hic tres lec. Et prima lec. ẽ q hic loquaꝝ in dolo adhibito in faciẽdo labi ãnuꝫ interdicti. Scõa lec. eſt q hic loq̃tur de dolo adhibi to in faciendo ope. Tertia lec. eſt q in dolo adhibi/to circa alienationẽ iudi. mu. cã fac. Scõm primã ad ℞riũ rñdeo q hic loq̃tur in dolo adhibito in faciẽdo labi annũ. ꝛ ſic circa diuerſa cõpetũt de dolo ꝛ inter dicto. ꝛ ſi ꝺicis nõ daꝝ de dolo poſt ãnũ: veruꝫ eſt. ſꝫ ann⁹ nõ trãſiuit. qꝝ incipit ãnus a ꝺie doli cõmiſſi in faciendo labi annũ. ꝛ ſic poſſꝫ etiã in fine ãni ĩterdi/ci. ꝛ ſic poſt annũ duraret. ꝛ ſic rñdeo ad primã ꝛ ad ſcõam. lꝫ gl. ꝺicat ad primã. Sꝫ op. qꝝ ſm h⁹ da/tur reſtitutio. vt. ſ. ex q̃. cau. ma. l. ait ꝓtoꝛ. ff. ſi. ꝛ ſic ñ de dolo. vt. l. ij. ff. itẽ papinian⁹. ſ. de dolo. Ob hoc iſta gl. reꝑhendiꝝ h ĩfra ſuſtinebo ſtatim ꝺicaꝫ. forte hic fuit negligens in agẽdo ꝛc. qđ ſic intelligo. Ꝑo ne q dol⁹ fuit cõmiſſus circa finẽ anni ſinterdicti qđ laberẽ infra mẽſez: certe reſtitutio ꝺꝫ peti infra men ſem. vt. l. nõ eñ. ſ. ex qui. cau. ma. ꝛ plene no. in. ff. ſed q ſimplr. vñ iſte fuit negligẽs ĩfra mẽſem. ꝛ ſic ceſſat reſtitutio: merito daꝝ de dolo. hoc vult ꝺicere gl. ſed nõ vr̃ bñ ꝺictũ. qꝝ ſibi ñ ꝺꝫ ĩputari. vt. d. l. i. ff. ꝛ ſi alia de dolo. ſꝫ id verũ de actiõe q̃ oꝛitur tpe doli cõmiſſi vt ibi no. ꝛ ſic põt ſuſtineri iſta lec. Itẽ gl. j. ibi. vl̃ ꝺic q de dolo. Ruge. ꝓbat iſtã lect. poſtea ſuſtinet per aliũ modũ. ſ. q deꝝ de dolo. idẽ in integrũ reſtitutõ. ꝓpter dolũ cõmiſſum: vt ann⁹ labaꝝ. ꝛ vtrũq; eſt bñ ꝺictũ ſuis caſib⁹. Scõa lec. eſt q h loq̃ꝝ de dolo ad hibito in edificando. ꝛ iſta poniꝝ ibi. alij ꝺicunt vſq; ibi. vel ꝺic. ꝺicit eñ q hic nihil potuit reo ĩputari. q̃/re infra annũ non egerit actoꝛ. Sed ibi in. l. ait ꝓtoꝛ. ff. fi. ſic. ꝛ ſm hoc illa nil facit ad ꝓpoſitũ. loquit̃ g̃ h ſolũ qñ dol⁹ fuit habitꝰ in edificãdo. Et ſi ꝺicis quo modo g̃ daꝝ poſt annũ, ꝺic q hoc a cõpoſitoꝛib⁹ fuit

do ꝺicaꝝ con tract⁹ ſimula tus. vide hic do. io. ꝛ bart. in cõſilio qđ incipit petr⁹ incole in oꝛdi ne. xliij. ꝛ i. l. pacta nouiſſi ma. C. đ pact. vbi ponit mo dum ꝓbandi ℞ctuꝫ ſil'atuꝫ ꝛ ibi bal. et ĩ l. iij. C. de poſtulan. ꝛ bal. ĩ l. multum. C. ſi q̃s alteri vl̃ ſibi. ꝛ in. d. l. i. pl⁹ valere ꝛc.

b Ñiuꝫ nõ transferatur. et vide qđ no ta. bal. ĩ. l. fi. C de nõ nu. pe. ꝛ in. l. ſi abſenti. C. ſi cer. pe. ꝛ adde bart. ĩ l. quemadmo dũ. C. đ agri. ꝛ cenſi. li. xi. ꝛ bald. in. c. i. ff. callidis. de ꝓ hi. feu. alie. ꝓ feder. ꝺixit q ibi erat caſus q ex oꝛtractu ſimulato ſi in teruenit tradi tio trãſit poſ/ſeſſio. qđ ꝺicẽ eſſe verũ quã do veritas tẽ debat ad trãſ lationez poſ/ſeſſionis. al's nõ transferr̃. allegat. l. iſtã Adde bal. in l. empti. plus valere quod agitur ꝛc. ſed bal. in. l. i. C. đ ſuffrag. tenet q ex ℞ctu ſi/milato ñ trãſ ferraꝝ poſſeſ/ſio: qꝛ vbi eſt ſuſpicio fraudis vel ſimu/lationis: ficta traditio ꝑſu/mitur ſimila ta. ꝛ Ange. ꝛ Imol. ꝛ alij i l. i. ff. ſi vir. j. đ acq̃. poſ. ꝛ ange. ĩ. l. ſi đa/tiõe. C. đ coll'. ꝛ bal. in. d. ff.

callidis.

Theius ait. §. de eo ope. ad. q. que antiq̃tus ad hanc. q. faciũt no. per barto. in. l. stipulatio. §. i. ō ope. no. nun. Et qō notat bal. in fin. in l. ij. C. vt ītra certū tēp. ade not. p glo. de pen. dti. i. c. sed cōtinuo. io. an. in. c. felicis. ō penis in. vi. z io. an. in. c. super specula. de priui le. bal. p' cy. in. l. z si seuerior. C. ex quibus cau. infamia irrogat. z bald. in. d. § pena grauior vide omnino bar. in. l. cum alicui. de negotio. gest. z bal. in. l. ij. C. qui. cau. seruī. p p̄mio liber. acipi. vbi pōit q̄ si dom' cōmunis ōstruitur ppē delictū alicui' cō sortis q̄ alteri dēat p̄stari extimatio. ade si dom' oz destruātan destruentur res in ea posite p bal. in. l. pen. alias. i. C. de nautico feno. p bal. p' cy. in. l. nō āpli'. §. fi. de le. i. cū l. se. vbi de. q. de qua hic. et bald. in. d. l. si is cum quo. Oz q̄d si duo fres habent vnam turrim in feudū: z diuidūt p superius z inferi' an superior habeat rei vē. et vī q̄ nō. sz inferior tūn. C. ō reiven. l. i. nisi dicas q̄ infe additū: cū hodie duret biennio. vt. l. fi. C. de dolo. z h' vult dicere glo. circa istā lec. Sed ō. q̄ fm hoc actio de dolo cōcurrit orīgine cū iterdicto qō vi aut clam q̄ zc. vt. d. §. z si alia. Rñ. iterdictū ē gñale. vt. l. i. §. i. §. ti. ij. q̄ pōt cōcurrere cū actōe ō dolo. vt. §. de dolo l. ij. z ibi no. z sic sustinet ista scōa lect. q̄ ē h' q̄ h' loq̄t de dolo: ibi in actione in factū ex ti. de alie. iudi. mu. cā fa. ppter dolū cōmissum in alienādo. nec ob. q̄ ēt dak illa infra ānū. vt gl. dicit. z ista lec. pbak. j. e. l. p' venditionē. in fi. z istā tene. tñ prima lec. notabilior ē z glo. tenet eam in. d. §. z si alia.

Ilo. q̄ de eo q̄ fit post litē con

De eo opere. testatā nouo iudicio op' est. de hoc dic plene vt. l. nō pōt. §. de iudic. dic plene in. l. si q̄s missum. §. fi. §. ti. i. Deinde no. q̄ op' qō fit p' litē cōtes. tollit' qñ id qō fit ante cōtestationē fine eo tolli nō pōt. Hoc facit ad. q. q̄ antiq̃t'' mota fuit qñ vn' ex socijs q̄ hz domū cōem cōmittat delictū ppter qō debet destrui dom': z habet ptē inferiorem delictū cōmittens: an tota oz destrui. Dy. ponit hāc q. §. de dāno infecto. l. si finita. §. ex hoc. z quidā ponunt hic. z quidā in. l. nō ampli'. §. de leg. i. Cy. in. l. z si seuerior. C. de infa. z alij ponūt in. l. si is cuz quo. §. cōi diui. Ego arguā p z ō z soluā. z primo q̄ dēat destrui. vī casus h. facit. l. plauti'. z. l. linea margaritarū. §. ad. l. fal. z. l. si peculiū. ij. rñ. de pecul. le. et l. i. §. z si mortis. z. j. quoz lega. vbi cuiuslibet rei q̄s habet ptē: lz tali diuisione eoz pereat res. in ōriū facit. l. si cōem. §. quēad. seruī. amit. p hoc. l. eū q̄. §. pro pte. §. de his qui. vt indig. z. l. ij. qñ z qui. q̄rta pars de. l. nō ampli'. §. fi. §. de leg. i. qz determinatiōes diuersorū sunt diuerse. Tu dic qñq̄ q̄d fit faciendū q̄ritur ante snīam. qñq̄ post snīam ante executionem. qñq̄ post executionē. primo casu qñ ante snīam. pone q̄ q̄s vadit z ostendit se habere ptem inferiorem z petit q̄ iudex nō pnunciet domū destruēdā: z tūc iudex si vult pōt cōmutare penā destructionis ī aliā penā. z de ista cā qz esset incōmodū alteri' parti. l. vt l. q̄d g̃. §. pena grauior. §. de īfamib'. z. l. si possidenem. C. ex qui. cau. infa. irro. z de ista est determīatio Cy. ibi posita. z in hoc casu vera. si tñ iudex voluerit pnunciare non ppter hoc tenebit parti ad aliq̄d. vt dicā. j. Scōo casu qñ queritur post snīam z ante executionē. qz fuit pnūciatū domū destruendā. z tūc placet opi. q̄ fisc' redimat partē alteri'. postea ōstruat. vt. l. si postulauerit. j. de adul. z. l. nō ampli'. §. fin. de leg. i. z. l. ij. C. qñ z qui. q̄rta pars debe. sed si fisc' nō vult qz dom' est destructa totaliter: z tūc pōt soci' ō socīū agere. qz suo facto est dānificat'. vt. l. si is cum quo. §. cōi diui. z in. l. pe. in prin. so. ma. z. l. si merces. §. culpe. §. locati. Si vero vult agere ō iudicē q̄ fecit destrui. hic est aduertendū. aut dom' prius publicatur z publicata destruit': z tūc videt q̄ iudex non teneatur. qz rōne parti pōt sup toto disponere. vt. C. ō vendi. re. fis. cū prius. l. i. li. r. Oz illud pcederet si poneremus fiscū velle. sed si fisc' nō vult. vt statim dicā tenet g̃ actione in factū ex. l. a quil'. vt. §. ad. l. aq̃liā. l. quēadmodū. §. magistrat'. z lex que iubet domū destrui oz intelligi sine alteri' iniuria. vt. l. ij. §. merito. z §. si quis a principe. j. ne q̄d in loco pub. z. l. impator in prin. j. de fideicō. li. p hoc optime. C. de bo. dā. l. i. z. j. de penis. l. impator. z. l. p̄gnantes. debet g̃ iudex facere destrui partē inferiorē quātū pōt: ita q̄ pars superior salua remaneat: z idē ōtigeret si essent dom' q̄ essent vna cōtignatione cōterte. arg. l. si finita. §. ex hoc edicto. §. ti. i. coniuncta. l. si cōem. quēad. seruitu. amit. nō ob. h̄. l. i. rñ. qz frācīscus Accur. z Dy. dicūt q̄ hoc in veritate totū destrui oz. lz diuersis iudicijs ideo destruit'. sed in casu ppōsito vna pars debeat destrui: alia nō. Allie. ll. nō ob. qz in q̄libet hab; par ticulā. l. p indiuiso. sed cū ad diuisionē deuenitur nō fit diuisio ppter quā eouz res pereat. vt. d. l. ij. qñ z qui. q̄rta pars debe. z. d. l. non amplius. de le. i.

Danuz cōtingens

Post venditionē post lit. cōtes. l. etiaz fundo vendito venit in hoc iudicio. Itē h' iudiciū ō eū q̄ dñs est pponit'. h. d. Illo. q̄ dixi in sūmario. Op. ad primū dictū de. l. si tertius. §. si q̄s prius. §. e. Sol. hic post ceptū iudicium vendidit ibi. ante. vt in glo. tu dic aliter vt dixi. qz hic vendidit z nō tradidit. z sic remanet dñs: ibi transtulit dominiū. z hoc in prima pte huj'. l. sed in scōa debet dici q̄ vendidit z tradidit. z ad hanc scōam op. §. eo. l. q̄q̄. in prin. So. ibi desijt esse dñs. z alius dñs non est effect'. hic sic. Op. de. l. q̄q̄. §. iul'. §. e. Solu. ibi alienauit pendente iudicio: hic anteq̄ iudiciū ceptuz. Op. §. e. l. emptor. So. intellige hanc fm illā q̄ nō fit imaginaria venditio. Distinctionez collige ex p̄dictis p teipsum. Ultimo no. q̄ ī hac actione q̄s debet dicere q̄ nocet fundo non sibi. si j. e. l. pe. dixi. §. e. l. si terti'. §. officiū. Itē hic ī est ter. p tertia lectura posita in. l. atheius.

Per vsum serui

Iprius nocturne. tutis vni' alia ñ retinet. h. d. Opp. z videt q̄ fit vna seruitus: licet diuerse cōcessiones. vt. §. de vsu z habi. l. p seruū. §. vsu legato. So. ibi vna seruit' cōtinebat ī se aliā quo ad cōmoditatē. hic sec'. Opp. de. l. fi. §. cōi. p̄di. So. ibi plures cōcessiones tendebant ad vnū. hic ad diuersa. Nunc intro glo. z opp. de. l. vna est via. de ser. ru. p. z quēad. ser. amit. l. ij. z. l. stillicidij. in fi. so. h' ī fi. erāt plures fruitutes: ibi vna. vt dicit glo. Ultimo dy. inducit' in ar. ad. q. debes mihi oī anno. z. paria caponū. soluisti p. xxx. an. v. tñ. q̄rit' an huic actiōi sit p̄scriptū. z Dy. distinguit: aut erāt plures obligationes: z nō retinet totū ius. vt h'. aut erat vna obligatio: tunc si ille q̄. v. paria recepit sciebat sibi deberi. x. z tūc ppter receptionē partis totaz obligationē retinet. si ignorabat in. v. retinet obligationē. z in. v. amittit. vt. l. is qui. §. qui. mo. vsufruc. amit. z bñ. sed gl. est in. l. cū notissimi. §. in his. C. de p̄scrip. xxx. an. Ja. bu. disputauit si. q. q̄dam tenet dare oī anno. x. solidos rauigis antiquoz soluit per. x. annos. x. solidos monete noue q̄ est minoris valoris. q̄ro an prime obligationi sit p̄scriptū in totū vel in p tem vel in nullo. z p hui' solutiōe ipse distinguit sic. qñq̄ vnū debet z soluit aliud respectu diuersorum. z tūc nō retinet in alijs ius. vt hic. z. l. si cōem. §. quēad. ser. amit. qñq̄ vnū debet z soluit aliud respectu eius qō debet: vt vsura respectu sortis: z tūc obligationē retinet. vt. l. cuz notissimi. §. in his. de p̄scri. xxx. an. z ita in. q. ppōsita. x. sol. noue monete sūt quo ad cōmodū pars. x. so. q̄ debebant antiq̃tus. iō distingue vt. §. Sed q̄d si vn' q̄ debebat. x. annua decessit relictis duob' heredib': z vn' tñ soluit: z alter cessauit tpe cōstituto. vel econuerso creditor decessit relictis duob' heredib': z vni tñ est solutū. certe hic casib' vnus p̄scribit seu ō vnū p̄scribit: sicut si ab initio essent due obligationes. vt. l. nā satis. §. i. §. quēadmodū seruitus amit.

Plaucius. alias recte placuit.

Cōtractus fact' in dubio debet intelligi fm consuetudinē. h. d. z tene menti istā lec. Et tota die fiunt instrumenta^e z debēt poni oīa que ex cōsuetudine veniunt. dixi in. l. ex ea parte. de ver. ob. pbak. C. locati l. excepto. z de agri. z censi. l. dñs prediorum. z. §. x. i. l. si finita. in prin. de edi. edic. l. q̄ si nolit. §. q̄ assidua. z. l. si quis reum. C. de custo. reo. al's est. l. ita demum. §. de arbitris. que est ratio q̄ p lapide non possum ducere. z dic vt glo. z vide ipsam que signat arg. ōria. z

rio. hēt vtile dñiuz tot'. z superior vtilis dñij. q̄ l. nō cauetur. bal. in. c. i. §. p̄ terea ducat' de pbib. feu. alie. p fede. et ad. q. bar. hic vide no. Jo. an. in spec. de iniur. z dam' no dato. i pe. z vl. col. z i ru brica. z eo ca su quo debet ret destrui. vi de de extima tione. §. ti. i. i l. cuz emptor. Jprius nocturne. Vltio dī. inducit. Rdq̄ not. in. l. cū de in rē ver. so. ad fi. §. de vsur. z vide q̄ dixi post ūno. in. l. q̄ dot' in ij. col. §. solu. ma. z gl. in. c. auditis. de p̄ scrip. z io. an. in regula p' semp ī meracria. p Cy. i. d. l. cū notissimi §. fi. z ad limitationē istoz vide. l. aduersus. z qō ibi glo. z bal. C. de vsur. p do. an. in repe. c. puenit. in vlī mis verbis. ō censi.

Plauti', fiunt instrumenta. Vide y bal. in. l. hu iusmodi. i pri ci. de leg. i. ad de meliorem ter. coz pe ius in. l. fi. C. de fi deius. circa fi. z ibi not. bal. q̄ notari' sim pliciter rogat' tus intelligit rogat' q̄ apponat clausu las cōsueras apponi. z bal. dus in. l. vi. ō condi. insti. et adō que dixi

post bar.in.l.fi.ff.de tab.exhi.⁊ ad bar.hic.adde eundē in.l.de dic. circa fi.prin.s.qui satisda.cog.⁊ istis adde tex.in.l.iiij.§.in cōmissoria. cū gl. s.de lege cōmisso.bene facit qđ not.glo.⁊ bal.in.l.si quis sub cōditiōe de here.instī.quā multū no.bal.in.l.emptorem.C.plus valere qđ agit ⁊ in.l.etiam.⁊ in.l.ordo.C.de execu.rei iudi. Sed q̄d si cōsuetudo reperitur diuersi mode.dic q̄ ī spicienda est rationabilior ⁊ minus alteri pīudicialis ter.est.⁊ hoc volunt ibi doc.in.c.cum olim. de consue. Bart.in l.ij.in fi.prin. sol.ma. aliter dicit Et dixit bal.arg.glo. primi in.l. huiusmodi.ī prī ci.ō leg.q̄ tabellio q̄ confi cit instrumen tum debet taliter confice re fm formaz consuetam q̄ fit de iure valiturz.allegat ter.singularē fm eum in.d. l.fi.C.de fide iuss. Istis addē bal.not.in rub.C.ō his que in fraud. cre.in vlt.col. faciunt no.in l. vel vniuersorum.de pig. acti.⁊ qđ ibi dixi.⁊ qđ no. bar.in.l.si pignori.§.fi.de pigno.actio. vtrum autez cogatur nota rius ad apponendaz penā in instrumento. vide omnino Bald.in.l.cum quid.§.si certum petatur. vbi etiam ponit quid si esset dictuz q̄ faciat ad consilium sapientis an debeat pe nam apponere.⁊ qđ not. Bal.in.c.i.§.hoc quoq;.de succes.feu.⁊ quod dixi in.l.illa instī.de here.instī.⁊ adde Bal.in rubrica.C.de fi.instru.in xi.col.ver.sed tertio queritur. vbi vult q̄ imbreuiatura recipiat supplē tionē in renunciationibus ⁊ alijs clausulis a iure ⁊ a consuetudine. et vide ibidem in ver.quarto queritur ⁊c. vbi dicere videt q̄ istud sit verū in eodem tabellione: sed alius qui nō fuit rogatus nil potest supplere. ⁊ facit tex.in.c.cū.m.ferra. de consti. vbi clausula que consueuit apponi in litteris papalibus p̄sumitur apposita.⁊ dicit Bal.in addi. Spe.in ti. de locato. q̄ locatio in emphiteosim simpliciter facta ab ecclesia p̄sumitur facta in tertiā generationē filiorū ita erat consuetum. ad qđ facit qđ no. Imol.in.c.potuit. de locato. dum dicit q̄ cōcessio facta p̄ se ⁊ filijs intelligitur de feminis: si ita erat consuetū. Et de suppletiōe imbreuiature. vide bal.in.l.ōct⁹.C.de fi.instru.in prin.iij.col.⁊ qđ no.bar. in.l.si is q̄ testa.⁊ bal.in.d.l.octus.in.v.col.ver.qro circa ista scōam ⁊c. et ideo dicit no.bar.in.l.nemo est qui nesciat. de duo.re. q̄ contract⁹ censetur semp̄ initus fm consuetudinē: licet non dicatur. Et an quis teneatur apponere in renunciationib⁹ clausulas generales ⁊ renūciatiōes beneficiorū. vide bal.in.l.pactum.in.xvi.q.C.de colla. Et quid si apposuit hypothecā bonorū de qua nil est dictū. bal.non clare decidit in.l.i.in penul.col.ff.so.ma.⁊ vide bal.in.l.ij.C.de falsis. q̄ notari⁹ addens penam in instrumento tenetur de falso per eundē in.l. fi.in.i. colū.C.de exec. rei iudi. ⁊ gl. ⁊ doct.in.l.ex ea.in prin. de verb.obl.

f Sed si fundus. Habes no. adde que no. bart. in.l. non soluz. in prin. de ope. no.nunc.

Habeo ait scientia inducit patientiaz. Adde q̄ no.bal. in.l.si certis annis. in.vi.colū.C. de pact. ⁊ an sentētia ⁊ notitia superueniēs noceat. vide per Ja. de bel.in.l.iij de incest.nup.

Ja cui. facit ad mlta. Adde barto.in.l.omēs populi.in.iij. q.principali. Jo. an. in.c. fi. ō appel.in vi.bal.in.l.fi. ad fi.C.de tēpo.appella.⁊ in.l.fi.C.ō sententi.⁊ in.l.pragmata.C. cō mi.vl epīsto. ⁊ ī.l.si appellationem.C.de appel.post Cy.⁊ in.l.i.§.de offi.pfec.preto. ⁊ in.l.i.in aliquibus lec.§.de consti.princi. Jnno.⁊ alij in.c.venientes. de iure iuran.bal.in prima consti.C.in.§.quibus.⁊ qđ not.bar.in.l. si q̄s sub conditione.in fi.prin.de cōdi.instī.⁊ vide romanū in rubrica.de arbi. in.xi.carta.⁊ qđ in simili not.bal.in.l.cum antea.C.de arbi.⁊ Jmo.in l.i.§.fi.in.xij.col.j.a quibus appellare non licet.

i Sed pone q̄ ciuitas. Jn hoc bal.in.l.fi.C.de senten. tenet contra bar.hic.⁊ forte melius.⁊ vide bar.in consilio suo incipiente.in xp̄i nomine amen.in ciuitate tudertina. Adde bal.in.l.ij.C. de appel. ⁊ bar. alias bal.in consilio incipiente.in nomine domini dubia occurrentia ex qōne.⁊ bal.in.l.pe.de iusti.⁊ iure.⁊ in.l. omnes populi.in.iij. colū. ⁊ Bal.in.l.fi.eo.ti.et per Ange.in.d.l.omnes populi. Bald.in.l. cū de consuetudine.§.de legi.

Locus publicus medi⁹ interuenies nō impedit seruitutē haustus imponi. hoc dicit dominus meus.

Locus sacer medius impedit seruitutem constitui. hoc dicit.

Fundus medi⁹ extraneo nō impedit seruitutē constitui illo extraneo permittente vti.h.d. Ex omnib⁹ p̄dictis habes fno. aut inter fundū dominantē ⁊ seruientē est locus p̄uatus: ⁊ tunc aut est eius qui habet p̄diuz p̄dominantē ⁊ nō impedit seruit⁹ cōstitui. vt in x̄.lz. aut est alterius p̄uati: ⁊ impedit cōstitutio seruitutis nisi consentiat. vt hoc.§. aut est publicus loc⁹ medius: ⁊ tunc aut ad vsum seruitutis nō req̄rit aliqua constitutio ⁊ nō impeditur tunc seruit⁹. vt hoc.§. via publica. nisi sit flumen qđ transiri nō possit. aut req̄ritur aliqua cōstitutio. vt facere aqueductū: ⁊ tūc impeditur nisi p̄ncipe p̄mittente. vt hic.⁊ j.l.pri.in fi. aut est in medio locus nullus: vt sacer. ⁊ tūc impedit vt hoc.§. sacro loco.

Habeo ait. Op.de.l.sabinus.x̄. si in rem.s.cōi diui. Sol. illa.l. distinguit tres casus. quādoq̄ consentio expresse: ⁊ tunc in totū mihi p̄iudico. vt est in contrario. ij. rū. quādoq̄ taceo ⁊ video: ⁊ fic tacite cōsentio. ⁊ tūc non possuz agere vt destruat: sed ago ad interesse. vt hic.⁊ in.l.labeo.s.ti.i.⁊ l.q̄ bona.⁊.§.si q̄s iurta. quādoq̄ non consentio: nec tacite nec expresse vel ignoro vel sciens erro: ⁊ tunc in nullo mihi p̄iudico. vt ff.⁊ in.l.§ ⁊ si habita.⁊ ista p̄bant⁹ p.l. sabin⁹. s.cōi diui. ⁊ in casu hui⁹. l. vbi dixi agi ad interesse an intelligas hac actione: cū illud veniat officio iudicis vt not.s.e.l.supra ter.§.i. sed actione in factū. vt.s. ō hui. vrba. p̄e.l.fistule. Ultimo ex glo.not. illud qđ dicit scientia inducit patientiā⁹ ⁊c. qđ plene examinaui.s.so.ma.l.que dotis. Item in.l.sed si habita

Ja cui infra. alias is cuius.

Nota bonuz casum si noceret vie per quam itur ad fundum noceret fundo. Facit ad multa⁹ p̄cipue certum est q̄ ciuitas que habet primas ⁊ secūdas causas appellationis potest facere statutum ne liceat appellare. vt.s. de origine iuris.l.ij.§. exacti. Si vero habet solum causas primas: sed in prima ⁊ secunda appellatio deuoluitur ad superiorez nō potest facere statutum ne liceat appellari. quia disponeret circa id quod nō est iurisdictōnis sue. qđ nō potest. vt.l.fi.C.de iurisdic.om.iudi.⁊ ibi no.ex de ma.⁊ obe.c.ij.⁊ ibi no.⁊ est tex.de iureiuran.ca. venientes sed pone q̄ ciuitas habet causam p̄ncipalē ⁊ primam causam appellationis: secūdario causa appellationis deuoluit ad superiorē. vt sunt ciuitates marchie anchonitane. tūc idē q̄ non pōt statuere ne appelletur. q̄ appellatio est via per quaz peruenit ad scōam. g ⁊c. ⁊ hoc facit de iti. actuq̄ p̄iua.l. veteres

Deuole. alias incipit solere.

Consuetudo dat iurisdictionē contentiosam: ⁊ tunc expone quib⁹. s. iudicibus. ⁊ sic est casus q̄ consuetudo dat iurisdictionē cōtentiosam. ⁊ p̄corr dat de diuer. offi.l. viros. fm Dy. de hac.q.nō dispu

Deuola. consuetudo dat. Elide quod not.bar.in.l. more. in prin. s.de iurisdic.om.iudi. immo adde q̄ consuetudo dat vt videtur per id quod dixi in.l.p̄cipimus.C. de appella. ⁊ de hac materia vide glo. vbi doc.in.c.cum contingat. de foro compe.

Jvsufructuarius. Hec actio non datur fructuario: nec in fructuarium directa sed vtilis sic.h.d.

Vicinus Si arādo aliquis opus faciat ex quo aque possent nocere vicino si aliter fund⁹ coli nō poterit hac actione non tenetur. hoc dicit. Nota p̄o formatione libelli. dixi.s.e.l.si tertius.§. officium. Item nota q̄ compellitur p̄cise. dic vt in glo.

Lacus. p̄uato. secus in publico. vt.l. lacus. j. ō acqui. rer. do. ⁊ hoc vide de facto in vallibus rauenne. que cum excreuissent ⁊ alienuz p̄diū occupauissent: dixi illi⁹ esse valles cuius erant: ⁊ p̄diū illius cuius erant valles.

De publicanis. rubri.

l Dic vt in glo. Quid si publican⁹ cuius mercedes ex cõuentiõe ciuitatis vl' dãtis. datiuz de putata est stipẽdiarijs debet habere a citate an possit cõpensare vide p alber. ꝙ non. in. l. in ea. per illum ter. glo. C. de compensa. tene mẽti. quia fuit de facto.

Retor. dictõne item. Adde ter. t bart. in l. a smia. ff. ꝺ appel. t bald. in. l. quẽadmodum. §. fin. ff. ad. l. aquil.

to hic. Ey. C. de eman. li. l. i. Guil. de cu. in. l. imperiũ de iurisdic. om. iudi. dicit tc.

De publicanis t vectiga. Rubrica.

Dictũ est supra de dãno infecto per qõ, puidetur ad damna futura, verũ quia fiunt dãna t extorsiões per publicanos. ideo hic ponit de publicanis. cetera dic vt in glo. l

Ibi familia. publicano mãdante vel ratũ habente ibi

Retor. sublatorũ sine mandatore. ibi. iudiciũ dabo. subaudi in duplũ sicut. ff. t hoc colligitur ex dictione itẽm. ff. posita. fm Ja. de bel. probatur in. pcessu. l. Mot. ꝙ dictio item est repetitiua. habetis in. l. in repetendis. de le. iij. t dic vt ibi quãdo dictio itẽ, pfert ab hoie. sz qñ, pfertur a lege Ja. de bel. disputauit t posuit in auc. vt cũ de appel. co. in prin. t dicit finaliter aut est eadẽ rõ t vtilitas. t intelligitur repetitio. al's dictio itẽ inducit cõtinuationẽ. Tu dic qñqz per dictionẽ itẽ adñcit pcedentib⁹ noua oratio in se pfecta oi pfectione: t tunc nõ inducit repetionẽ: sed cõtinuationez. vt. ff. de iniur. l. item apud labeonẽ. in prin. t ad turpil'. l. fi. t ad municipales. l. fi. §. itẽ rescripserũt. cũ. §. se. t de admi. rerũ ad ciui. pti. l. fi. qñqz p dictõnẽ itẽ. adñcitur ofo nõ pfecta sed est defectiua ex parte appositi: vel ex parte verbi t tunc illud in quo ofo deficit suppleꝫ ex pcedẽtib⁹. t in hoc inducit repetitio: vt ff. nã dicit iudiciũ dabo nõ dicit in quo vel ad qd. t sic deficit ex parte appositi. vñ intelligit in duplũ: t supplet ex pcedentibus sicut. j. ad. l. iul'. de vi publi. l. iij. §. i. t ad. l. cornc. de sicca. l. eos. §. alio. ad. l. cor. de fal. l. i. §. i. cũ multi sili⁹.

Supra ponit verba edicti: ff inci

Hic titulus pit exponere. C Op. ꝙ publicanus dicat. i. publice peccãs. vt in euãge. So. duob⁹ modis. vt dicit in gl. C Quero qd vult dicere ter. siue vectigal pendeat vel tributum cõsequat. Glo. dat duas sol. prima bona t vera t notabilis. siue g̃ qs colligat, p fisco siue, p se: cuz fisco aliqd prestet p mercede idẽ est. Scõa expositio est ꝙ ponit vel pro id est. sed hoc nõ placet. qz illud siue primo positũ requirit aliud siue: vel aliã disiunctiuã. vt. l. ꝙ si seruus §. i. de in rem verso. qõ hic nõ esset. C Quero q̃ sit differentia inter vectigal[n] t tributũ. dic vt in glo. et bene. t hoc si assumit vectigal vt species. secus si vt genus. vt. j. e. l. imperator. t ibi dicã. t not. hic arg. ex cõi vsu loquendi. dicã. j. e. l. quotiẽs. §. q maximos. t idẽ est annua pstatio: publica pstatio: census t tributũ. fm glo. qõ verũ est qñ debeat fisco: sed si debetur priuato ecclesie vel ciuitati: tũc est dõia. qz ille qui debet annuã pensionẽ: vel est conductor vel emphiteota. t si nõ soluit cadit a iure suo. vt extra de religiosis. c. cõstitut⁹. ibi ter. t glo. notabilis. Et est contractus censualis qñ quis cõcedit omne ius qõ habet in re. lz sibi debeat prestari certa pensio. Sed qñ sibi aliquid iuris reseruat: tunc est emphiteosis. quod est notandum. hoc notatur in. d. ca. constitutus. per ber. t Jnno. t sic intelligo differentiã inter tributuz t salariũ t alia que ponunt. ff. de vsufruc. l. hactenus. C Quero an vectigalia pedagia t similia sint munera realia vel personalia. dic ꝙ sunt personalia tamen non imponuntur persone p rebus. t ideo veterani t clerici non tenent p ad ea. vt. C. de vectiga. l. fi. t extra de censi. c. q̃ q̃. lib. vi. t ideo p animali soluet mulio p soma soluet dñis some. vt. ff. locat. l. cum plures. §. penulti. C Sed quid si pro mulo nil debz solui fm legem vectigalis: nec pro soma nisi portetur super animali. quis ergo soluet pedagium: puto domin⁹ some. qz ista principaliter vehitur, vadit enim animal, ppter somã: nõ soma, ppter animal. ar. ff. de serui. rusti. vrba. pre. l. qui sella. in prin. §. dixerit aliquis. premissa expositione littere format glo. vnam oppo. t soluit. vt patet in littera que est clara vsq; ad §. vnde queritur.

n Hic titul⁹ differentia inter vectigal. vide. que dixi post bart. ĩ l. ij. C. de iure emphi. t bal. de pa. ꝓstan. in verbo persoluere fictũ. t quod notat bal. in auc. ei qui. C. de bo. auc. iudi. pos. in. xv. colũ. t quid sit tributum. vide gl. t bar. in rub. C. de anno. li. x. t quid si dicatur concessit sub annuo cẽsu: an dicat contract⁹ censualis. Elide Jnn. in. c. ad audientiã. de

Unde queritur. Expedita littere expositione t contrario. nunc format questionẽ. Auxilium extraordinariũ coadiuuãdi causa introductũ non tollitur per ordinarium. ff. dicit. C Oppo. de. l. in puinciali. §. de ope. no. nuncia. Glo. sol. ꝙ ibi contra ius cõmune est auxiliũ extraordinarium: hic fm ius cõmune. t potest intelligi quando auxiliũ extraordinariũ venit ad coadiuuandum ordinariũ. t sic disponit eo casu quo p ordinarium est dispositũ. ideo dicit fm ius cõmune: t tunc non tollitur. vt hic. secus quãdo venit ad supplẽduz vel corrigendũ. t sic disponit eo casu quo a iure communi est dispositũ contra ius cõmune. vt. l. ius autez §. i. de iusti. t iure. t tunc non cõcurrit cum ordinario vt ibi. C Quero si aliquis egit isto edicto an possit agere alio in eo qõ plus est. Glo. dicit ꝙ sic. allegat glo. plures leges: t signat argu. cõtraria ad suaz determinationez t non soluit. Et dy. p eius solutione ponit verba multa. ideo p declaratione verborum dy. q t glo. oppo. contra id qõ determinat glo. de. l. si cum exceptione. §. eum qui. ff. qõ metus causa. fol. fm dy. ibi illa actio nõ erat penalis originalit. ideo in totum tollitur per rei persecutionẽ. insti. si quadrupa. fecit. dic. §. fi. t ibi no. t. j. de acti. t obli. l. qui fuuz in fi. hic erat penalis originaliter. vt. l. qui ea mente j. de fur. t. j. vi bo. rap. l. penulti. C Item op. ad idez ff. nau. cau. sta. l. idem ait. §. fi. So. dicit dy. non est facilis nisi rñdeas. vt ibi notat. qz hic vtracz actio ẽ de iure cõmuni. ibi altera est ꝓtra ius cõmune. Sed certe t hoc est contra ius cõmune put ponit ex delicto alterius publicanũ teneri. sed respondeo ꝙ questio, pponit qñ ex delicto proprio publicani. t sic est bona so. pcedens fm dy. C Extra glo. ad pdictam determinationẽ op. de. l. plura. j. de acti. t obli. Huius timore dy. recedit a determinatione glo. t dicere videt ꝙ si primo actũ fuit hoc iudicio non poterit postea agi furti vel vi bo. rap. per predictã. l. plura. t ad huius declarationem ponit certas regulas[r] notabiles quas examinemus. prima regula est quãdo est vnum factũ t vn⁹ titulus criminis: t plures agendi forme: t tunc vna electa tollitur alia. vt. l. itẽ ait. in fi. ff. nau. ca. sta. t. j. de acti. t obli. l. plura. Idez in cõtractibus. vt. l. qõ in heredem. §. eligere. ff. de tribu. Simile videm⁹ in pluribus actionib⁹ que ex eadem causa originẽ habent: licet sint obligatones diuerse vna electa tollit alia. vt in. l. si reus. j. de fideiusso. et hoc si contra eundẽ. secus si contra diuersos. nã non tollitur elec. vt. ff. de admi. tu. l. tutor qui repertoriuz. §. ex duobus. fm dy. ista regula est verissima. Causa est in. l. i. §. in tutela. t. §. seq. ff. de tu. t rati. distra. vnde cum hic in. l. nostra sit vnũ factum: vnus titul⁹ criminis. scz furtum vel violentia. t licet sint diuerse agendi forme: t vna electa alia tollitur. tamen dicta l. idem ait. in fi. quã dy. allegat nihil facit. quia ibi sunt diuersi tituli obligationis. s. de recepto. t furti. Tamen ex alia. l. colligitur alia regula. vt patet ex solutione. ff. posita. Sed contra predictã regulã positam per dy. facit. l. i. j. ar. fur. cesa. sed dy. b respõdit ꝙ ibi est idem ti. criminis in genere: non descendendo ad species si bene aduertatis. fm dy. t bene nam. l. aquilia punit damnũ datum in genere. sz ista actione punitur illa species dãni dati. s. si furtim abores sunt cese. Modez modo respondet insti. si quabores sunt cese. Modez modo respondet insti. si quapau. fe. di. §. fi. Sed cõtra qz eodẽ modo rapina est genus: sed rapina publicani est species. Nñ. quedã

re. ecc. nõ all. Et an emẽs pedagia vide atur emisse penas trãsgressoꝛũ. not. ff. ꝺ act. emp. in. l. creditoꝛ. i pri ci. t ibi p Cy. in addi. t per bal. in. c. i. de feu. cogn. col. x. t i. l. i. C. de fruct. t lit. exp. pen. i. iij. col.

o Sunt plonalia. Idẽ di cit bald. in. l. placet. C. de sacro sanc. ec.

p Non tenẽtur. vide bal. idem tenentẽ i. d. l. placz. et bar. in. l. i. ff. de muli. et i quo loco. li. decimo.

q Cñ qñ. verboꝛuz di. vide bal. in. l. ãnale. C. de fur. in penk. t vlt. col. Que autem sit pena publicani permittentis ire contra decretum, vide in. l. mercatoꝛes. C. de cõmer. t vectig.

r Ponit certas regulas. Adde bar. in l. hoc edicto. in fi. prin. j. e. t vide q̃ dicit post bar. in. l. ꝙ in heredes §. eligere. ff. ꝺ tributo.

mo 46

sunt delicta noiata quib⁹ a iure nomẽ imponitur. vt furtũ: rapina ꝛ filia. ꝛ in istis de facili cognoscit vtrũ vnũ delictum differat ab alio specie. qz ita demũ differt si cadit in aliud nomẽ delicti. sed si est idem nomẽ adiectio qualitatis alicui⁹ nõ facit esse diuersam speciẽ: vt furtũ manifestũ a nõ manifesto. furtũ publicani vel alterius: sicut hõ albus ꝛ niger nõ differũt spẽ vt j. e. l. fi. §. quotiens. ¶ Quedã sunt delicta inoiatas vt vãnũ datũ qõ. l. aquil. punit. illud est nomẽ generale: ꝛ tot habet spẽs quot sunt modi dandi dãnum ar. §. de ꝓscrip. ẏbis. l. naturalis. ꝛ ideo cũ p actiõez arb. fur. ces. puniat tm̃ illa species: merito differt ab acti. l. aq̃l. sicut spẽs a genere. ꝛ sic in hoc. §. ꝑut loq̃t de dãno dato. dico q̃ si esset actũ. l. aquil. posset agi hac actione in eo q̃ excedit. ¶ Glo. tũ formando. q. restrinxit ad noiata crimia. vt furtũ rapina ꝛc. ¶ Secunda regula est q̃ est vnũ factũ plures ti. criminis ꝛ diuerse agendi forme: tũc põt scõa agi in eo qõ excedit. vt. l. i. j. vi bo. rap. ꝛ de act. ꝛ obl. l. cũ ex vno. et p hoc apparet itellect⁹. l. in glo. alle. fm dy. ¶ Sed õ hoc op. de. l. i. §. in tutela. de tu. ꝛ ra. distra. vbi non tollit vna p aliã in aliquo. Sol. dicit dy. verũ q̃ diuersi ti. criminis se habent vt gen⁹ ꝛ species. vt furtũ qõ est gen⁹ ad rapinã: ꝛ dãnũ datũ ad actionẽ arbo. fur. ce. vt dixi. sed isti tituli habẽt se vt excedẽtia ꝛ excessa fecisti furtũ teneris actione de rationib⁹ distrahendis qz tutor: ꝛ teneris furti. ꝛ isto casu teneris q̃libet actione insolidũ. ꝛ vna electa alia nõ tollit. vt. l. i. §. in tutela. ꝛ. §. se. de tu. ꝛ ra. dis. ꝛ ista fuerunt ẏba ꝛc. recitata p Cy. in. l. q̃cũq̃. C. de ser. fug. in. vi. cõtrario. ꝓbatur. j. de adul. l. si adulteriũ cum incestu. ¶ Tertia regula est q̃ sunt facta plura ꝛ plures agendi forme: ꝛ plures ti. criminis: ꝛ tunc nõ est dubiũ q̃ vna electa alia nõ tollit. vt. l. nunq̃ plura. de ꝓuia. delict. ꝛ ibi dicẽt. ꝑdicta no. in actionib⁹ ciuilib⁹ ꝛ nõ ad vindictã. sed q̃ criminaliter ꝛ ad vindictã. dic vt dicit. l. nunq̃ plura. de ꝓuia. delic. ꝛ ibi dixi. ¶ Clemens ad sequentẽ glo. ex hac. l. colligit q̃ delinquẽdo quis nõ facit suã conditionẽ meliorẽ. ¶ Opp. de. l. decreto. §. de suspec. tu. glo. nõ sol. dic q̃ illud est per quandã cõsequentiã nõ directo cum snĩa sit ex cã remota: nõ ꝓxima. vt ibi p dy. ꝛ in. c. qõ ob gratiaz. eẋ de reg. iur. li. vi. Item ex hac. l. colligitur q̃ specialis via generalẽ nõ tollit. ¶ Opp. de. l. marit⁹. de ꝓcur. ꝛ de. l. fi. de pac. cõuẽ. Sol. illud generale põt intelligi. primo an specialis ꝓuisio legis tollat generalẽ ꝓuisionẽ legis. ꝛ certe⁹ nõ. sic loquit hic qõ plene dixi de no. ope. nun. l. i. §. i. scõo an p spãlez ꝓuisionẽ hominis recedat a generali ꝓuisione legis. ꝛ sic loquunt. ll. cõtrarie. ꝛ isto casu dicit dy. aut ꝓuisio legis est inducta beneficio speciali õ ius cõe: ꝛ tunc p spãlem ꝓuisionẽ receditur a generali ꝓuisione. vt in cõtrarijs. arg. l. eius milit̃is. §. ij. de testa. mili. ꝛ in corpore de non alie. §. qz vero ẏpisse. sed q̃ ꝓuisio legis est fm legẽ ꝛ ius cõe: ꝛ tunc nõ videt recessum. vt plene not. per Cy. in. l. ij. C. de iur. emphi. in. vi. q. ꝛ in. l. ꝛ habet. §. cũ q̃s. j. de ꝑca. facit ad. q. vemi a te libruz ꝛ dedi arras. tu nõ vis dare librũ sed duplicatas arras. Ego volo totũ interesse meũ: an per ꝓuisionem arrarũ videatur recessum a ꝓuisione legis. Dy. dicit q̃ nõ. qz fm legẽ est ꝓuisio. vt. l. i. §. all. C. de ac. emp. ꝛ l. traditio. C. de act. ꝛ ob. hoc dicit dy. ꝛ Ja. de are. ꝛ glo. mouet instit. de empti. ꝛ ven. §. i. in fi. C. de fide instru. l. contractus. in fi. ꝛ ibi Cy. ꝛ ista videtur vera q̃ totũ interesse possum petere. vt. l. si quis a socio. §. ꝑ soc. ꝛ. l. ꝓdia. §. de acti. emp.

Familie nomen Nomẽ familie ꝓprie dicit ad seruos ꝛ liberos qui in eodẽ ministerio habẽtur. h. d. ¶ Queritur an scolaris ꝛõ delicto famuli sui. ꝛ dñs de delicto familiaris teneatur. Dy. dicit non regulariter. vt. l. quotiens. in ꝓncipio. ꝛ. §. i. §. de noxa. fallit in isto. §. Sed veritas ẽ ista q̃ q̃ quis ꝑponit familiam ad officium: ꝛ ipsa deliquit circa officiũ sibi cõmissum: ꝛ tunc tenet. vt hic. ꝛ. l. ij. j. fur. aduer. nau. ꝛ instit. de ob. que ex quasi delicto. §. serui. ꝛ. §. nau. caup. sta. per totũ. sed si deliquit extra id ad qõ ꝓponitur non tenet. vt hic. ꝛ eodez modo dico teneri rectores terraz⁹ de delicto familie quã secum ducunt. vt ad. l. iul'. repe. l. i. ꝛ. l. post depositam. C. de assess. sed liberat exhibendo eũ. ¶ Querit dy. an p statutũ ꝫ possit fieri vt dñs teneat ꝑ delictofamilie: ꝛ nescio ꝙre nõ. qz lex hoc facit. g̃ ꝛ statutũ. vt. l. oẽs populi. §. de iusti. ꝛ iure. Item per pactuz vt. l. si quis a reo. §. fi. ꝛ. l. grege. §. ꝛ generalit. j. de fideiuss. ergo per statutũ. ar. l. nõ possibile. §. de pactis qõ no. in. l. nec ex ꝓtorio. ꝛ. l. neq̃ pignus. j. de reg. iuris. ꝛ qõ not. C. de decre. decu. sup rubrica. lib. x. ¶ Videdes ergo q̃ q̃ agit õ officialẽ de delicto familie dz ꝓbare ipsum esse de familia: ꝛ eũ ad tale officiũ ꝓpositum. Sed qualiter ꝓbabit aliquẽ esse alteri⁹ familiũ. ¶ Rñ. eoipso q̃ est associat⁹ cũ alijs famulis: ꝛ seruit vt alij famuli. lz de hoc nulla interuenerit scriptura. ¶ Casus est no. de ꝓpo. sacro scri. l. fi. in ꝓnc. Sed qualiter ꝓbabo ipsum esse ꝓpositũ ad hoc officium certe eoipso q̃ officiũ exercet dño sciente videtur q̃s eũ ꝓponere. vt. l. i. §. magistrat⁹. §. de exerci.

Quod nouissime. Si famulus delinquens a publicano nõ exhibeatur sine noxe deditione tenet. h. d. ¶ Quero q̃d si sint liberi hoies exhibiti. ꝛ dic q̃ suo iure tenentur ꝛ dñs liberat. h. d. Ja. de are. ꝛ bene eadem ratione. ¶ Opp. j. e. l. sed ꝛ hi. §. fi. vbi nõ tenet publicanus si nõ exhibet. Sol. glo. ꝛ bene qõ no. qz rector nõ tenetur ꝑ delicto officialis mortui. ¶ Quero q̃d est ꝓprium huius edicti. dicit gl. q̃ dñs teneatur de vicio ꝛ de delicto familie. al's secus. sed hoc nõ placet. vt dixi. §. ꝓ. §. quare dic speciale ẽ in hoc qz exhibẽdo eũ liberat. secus esset in eo qui gerit officiũ ꝓncipalitũ: ꝛ cõuenitur ex ti. nau. cau. ꝛc. ille exhibendo nõ liberatur. hoc vult dicere iste tex. sed hodie p Italiam hoc exprimit: vt in instrumentis q̃ celebrant inter rectores ꝛ cõia: vt rector teneat ꝑ se suisq̃ officialib⁹ ꝛ familia sua: quo casu distingue an dicitur sic simpliciter q̃ teneatur ꝑ se officialibus ꝛ familia sua: ꝛ tũc eum exhibendo liberatur. vt hic. qz ista verba intelligo fm naturam officij. argu. de vsu. l. si stipulatus. et de lega. i. l. si legati serui. ꝛ de dam. infec. l. quidam. ꝛ loca. l. si vno. si vero ꝓmittit soluere omnẽ condẽnationem fiendam de eo ꝛ omnib⁹ officialibus ꝛ familia: tunc si libellus dirigitur contra ipsum ꝓncipalem rectorem esset idem quod hic. sed si dirigeret contra officiales vel familiam: tunc eis condemnat⁹ ipse tenetur soluere: nec exhibendo liberatur. est enim ex hac ꝓmissione fideiussor iudicatum solui. ideo ꝛc. secus si esset simplex fideiussor de iudicio sisti. qz tunc sistendo liberatur. vt. C. de fideiusso. l. sancimus ꝛ. l. si barsatorez. hoc tamen casu officiali mortuo nõ tenetur. quia in officialem non posset sententia ferri: nec etiam in ipsum ꝓncipalem rectorẽ. vt dictũ est.

C Am si exhibuissent. Ob̃ ait: ¶ Nota q̃ hic accipitur dñs ille qui habet maiorit̃atem siue ꝓeminentiã: non ratione dominij. Et hoc inducit Jaco. de are. ad questionẽ de eo qui reliquit vxorem dominã ꝛ vsufructuariam in domo. Ad idem. §. rex amota. l. aij. ꝛ. j. de verbo. sig. l. si ꝓnunciatio. §. pater. ibi in domo domini ꝛc. et C. ne colonus vel cen. l. i. li. xi. ꝛ de hoc plene dico de leg. ij. l. titia cum testamento. §. finita.

s ¶ Delicta inoiata. ad de barto. in. l. nũq̃ plura. õ ꝓua. delic.

t ¶ Et certe ñ. Sed an p ꝓ uisionẽ hois cesset ꝓuisio statuti. dic vt p Cy. ꝛ bal. in. l. fi. C. õ re pu. here. bal. ĩ. l. vbi adhuc C. de iure do tiũ. in. vij. col. Adde qõ habetur in. l. fiũ dũ sub cõdic. §. stichum. de leg. i. ꝛ bald. post alios in l. ij. C. de iure emphi.

v ¶ Facit ad q. Elide Cy. ꝛ bal. in. l. cõtractus. ℏ al leg. ꝛ in. l. qõ sepe. de ℏbẽ. emp. pulchre ꝓ io. an. õ emptio. ꝛ ven. in §. sciendum. su per ver. item no. q̃ quidaz fines. ꝛ ĩcipit additio õ em ptore loquit ꝛc. vna cũ ad

x ¶ Familie nomẽ. an scolar⁹ Elide omino bar. in ea. l. §. fi. ꝛ in. l. ne q̃s j. de incẽ. rui. ꝛ nau. ꝛ ℏ ad de bal. in. l. i. in ꝓncip. ff. ne quis eaz qui in ius voc. bene facit. l. cuicunq̃. §. sed si fullo. §. de instito. ꝛ qõ ibi in apostil. antiqua. ꝛ adde bal. in. l. apud antiquos. ad fi. C. de fur.

y ¶ Teneri rectores terrarũ. Idem tenet bal. in rubrica. de pena iudi. ꝛ ĩ. §. ꝓficisci. ꝛ limita vt p bar to. in. d. l. si p⁹ depositum. ꝛ adde qõ dixi in. l. fin. de publi. ꝛ qõ not. bar. in fi. huius. l.

5 ¶ Item p statutuz. Sz q̃d de delicto cõmisso antecẽ essz famulus. vide bart. ĩ. l. titius. ℏ. õ testa. milit⁹.

Quem si exhibuissent. §. ante autem. Ultimo facit. Adde bar. post glo. in l. i. §. si ex noxa. cau. aga. z bal. in l. si criminis. C. ad exhibē. z glo. in c. cum causam. in fi. de testi. quā allegat Bal. in d. l. si criminis z bar. z bal. in l. iij. §. i. de testibus. b Si plures. q. determinari. Idem voluit bar. in l. si in rixa. de sicca. z. j. de actio. z obliga. l. ex maleficijs. z bal. in l. i. C. de cōdi. fur. per ludo. ro. in. l. lege cornelia. s ad sille. p bal. in. l. ordinarij in fi. C. de reiven. facit qō no. bal. in. l. i libelloz. §. sed si aliud. de accu. an tot sint accusationes quot crmina. Et hec faciūt ad q̄stionem dicit statutuz quicunq; bānitus voluerit exire ō bāno soluat centum: tota vna villa est exbānita, p vno de licto q̄ tantū tenetur ad cētū pro tertio. Adde rex. ff. quod cuiusq; vniuersi. l. i. z in. l. mozituo. ff. de fideius. z idem quod tenet Dy. b tenz alber. in secunda parte statutoruz questiōe. clxx iiij. Et quid si villa tenetur p̄sentare malefactozem et p̄tauit vnuz tantū ex pluribꝰ. vide bal. in. l. i. in. i. col. C. si plu. vna sen. z cū bart. hic etiā tenet bal. in. l. cū rōnibus. C. qui accusa. z vide bal. in. l. si familia. ō iuris. dom. in. z hic vide bal. in. l. minoribus. C. de his qui. vt indig.

Ita autem. Nota ex hoc. §. ordinem in hac actione p̄cedendi. q: debeo p̄imo mihi petere exhiberi delinquentē nominatim vt sciā an hoc possit agi: vel possum petere exhiberi omēs famulos ad recognoscendum delinquentē. z hoc petet actoz sibi fieri infra certum tempus qō exp̄imat in sua petitione, quo elapso aget hac actione. iudex eiī nullū p̄ceptū facit de exhibēdo. vt. j. e. l. hoc edicto. z ibi dicē. Op. de. §. in hac. So. aliō in hac aliud est in actione illa. vt p̄sibi. Op. j. vi bonoz rap. l. ij. §. hec actio. Glo. dat duas sol. p̄ima est vera. aliud in ista actiōe q̄ in illa. ratio huius est. q: ex verbis edicti colligitur: vt hec actio ita demū detur si nō exhibeatur. p̄imo igitur debeo petere exhiberi. sed verba huius edicti hoc nō req̄runt. z idē dico in actōne ex illo ti. fur aduersus nautas. q: sufficit dicere furtum factum esse per aliquē ex nautis: licz nō exp̄imatur per quē. vt ibi dicam. z no. §. nau. caup. sta. super rubrica. Sed si queras quare p̄etoz hoc egit vt p̄ius constet an exhibeatur q̄ in alijs actionibus. Respondeo non est ratio nisi q: scriptuz est sic. Ultimo facit ad. q. testis ī terrogatus de aliqua re vel persona petat testis vel pars: vt p̄sona vel res exhibeatur: vt testis possit cognoscere. dico q̄ dēat exhiberi: z cum eisdē indumentis z qualitatibus. et hoc no. Ber. de testi. cum causam. Idem si peto nominari mihi omnes de familia. q: tunc recordaboz de noīe. vt. §. ad exhi. l. iij. §. si quis. q̄ est no. §. ad hoc

Si plures. §. l. i. §. familie. Ex hoc. §. not. q̄ licet quot sint persone delinquentium: tot sunt malefitia. tamē hoc est verū quo ad ipsos p̄incipaliter delinquentes. vt. j. de iniurijs. l. si plures. secus quo ad alios. vt hic. q: tunc habetur p vno. vt hic. facit. j. si fa. fur. fe. di. per totum. z ex hoc pōt questio determinari quā Dy. disputauit. dicit statutū q̄ si villa non cepit malefactozem puniatur in centū. Contingit q̄ decē homines occiderunt vnū villa non cepit: an teneatur pena centum p̄o quolibet. b videtur q̄ vna centum tantuz sit pena: vt hic. Idem determinauit Dy. per talem rationē. nā indefinita equipollet vniuersali. vt. l. si pluribꝰ. de leg. ij. z. l. si plures. de le. iij. ideo perinde est ac si statutum diceret si nō cepit malefactoꝛes. Item dicit q̄ si non oēs caperet p oībꝰ teneē ad integra. q: in vniuersali fiq̄d deest tota oīo falsa iudicatur. vt. l. si is qui. §. vtrū. s. de re. dubijs

Publicanus dez publicani eatenus q̄tenꝰ ad eū peruenit. h. d. Querit gl. de vna questiōe. quid quando publicanꝰ tenetur ex facto familie: an transeat contra heredes. Glo. bene respondit z idem subaudit vt nō teneatur heres publicani: nisi quatenus ad eum peruenit.

Hec actio datur ꝯ hē

Publicanꝰ. §. de rebꝰ. alij casus. Vide bal. in. l. pe. in pe. colū. de nau. feno. vbi dixit p̄bari p̄ iuramentū. z ponit multos casus in quibꝰ vectigal nō debet solui. z vide aliū singularē p bar. p illū tex. in. l. i. C. ō naufra. li. xi. ad qō inducit. l. fi. §. sed si p̄pter necessitatem. j. e.

d Creditoz. Idē bar. p istū tex. cū si. in. l. i. C. de naui. li. xi. z tex. z bart. ī l. ij. e. ti. adde bo. tex. in. l. mulierē. C. si māci. ita veni. ne p̄sti. z in. l. ea q̄dā C. si manci. ita fue. alie. vt manu. z ibi gl. in v̄bo ꝓtineat. bona lī. a. in. l. si q̄s decurio. C. de decu. tex. aptꝰ in. l. p̄hibitū. C. de iuꝝ fis. adde q̄ not. Bar. in. l. i. §. si q̄s neget. ff. quē ad. tes. ape. Adde q̄ dixi i. l. ex ꝓsensu. §. eū q̄. in. vi. carta. de ap. bal. in. l. pacta nouissima. in vl. col. C. de pact. q̄

relationi officiaꝝ credaꝝ. no. bal. in rub. de fi. instru. in. z. col. v̄. sed adhuc dubitaꝝ. z bal. in. l. impiū. in. iiij. col. e Invectigalibꝰ. q̄ro an nobilis. adde q̄ no. bar. in. l. cū ō ī rē v̄so. marie circa fi. §. ō vsu. z q̄ no. bart. ī. l. si p̄ꝰ. §. de aq̄ plu. ar. f Duo q̄rūꝝ. adde bar. ī. l. li citatio. §. eaꝝ. j. eo. ti. z imo. j. e. ī. l. vectigalia. vbi tenz ꝯ bar. z imo. b g Iprescribit qz ꝓsuetudo seu p̄scriptio eq̄paraꝝ p̄uilegio cōcesso a p̄incipe et certa scia. d. c. sup q̄busdā. §. preterea. et no. spe. de cā pos. z p̄o. §. qz vo. vbi. q̄d ō colligitur? b Nobili cōpeteret. adde bald. in. c. i. q̄ sint regalia. z ibi tz in alijs bus ꝯ bar. b. z ibi vide an sit dolꝰ mal? fraudare pedagia ad ō q̄ in foro cōscie teneaꝝ. z ibi tz q̄ nisi citates ex p̄uilegio h̄eant ho ius p̄cipiēdi pedagia sem p erūt imp̄a toz. j. vt ibi. et ībi dicit di fficultiōez bar. esse verā ī q̄n tū distinguit. aut volo p̄scri bere ius iam formatū in p sona alteri? z p̄scribo lōgissimo tpe: q̄ dicitur ſ̄ cū ti. sufficit p̄scriptio lon gi tp̄is. C. de p̄scri. lon. te. l. si ita. bar. vbi quem vide ibi lati? z an sit dolꝰ fraudaꝝ pedagia. q̄ in foro scie fraudāt teneaꝝ. vi. j.

Vectigalibus. Quero an nobilis e habens castrū per consuetudinē acquirat ius recipiendi vectigal. z videē q̄ non. q: exactio est cōtra ius. vt in auē. vt nulli iudic. §. i. ergo tē. In cōtrarium videē q̄ sic. vt hic. vt. j. e. l. licitatio. §. earū Dy. sic determinat q̄ non p̄escribaē nisi per tantū tempus cuius memoria in cōtrariū non existit. z hoc per. c. si super. §. p̄terea. extra de ver. sig. z. l. imperatoz. §. idez respondit. j. de polli. z facit. l. ij. C. noua vectigal. fz dicit ipse ille ter. facit cōtra. z videē q̄ duo requirunē f. s. vetusta cōsuetudo: z concessio p̄incipis. z ideo altero deficiente non acq̄ritur ius. vt. l. si ita q̄s. de ver. obl. z. l. si heredi plures. s̄. de condi. insti. hoc videtur etiā tenere glo. s. q̄ vtrūq; requiraē. de ver. sig. l. munus. p̄prie. sed ista glo. dicit male. p d. c. si super. extra de ver. sig. z hoc tenet Dy. in. d. l. ij. C. noua vecti. Item reges possunt cōcedere. vt. d. c. si super. §. p̄terea. non ciuitates. vt. j. e. l. vectigalia. z j. dicetur. Cūides ergo q̄ vectigaliū exactio p̄escribitur s tempoze cuius nō extat memoria. z hoc intelligo quādo quis p̄scribere intendit vectigalis p̄ceptionem que nulli cōpetit. sed si cuidā nobili competeret h ex p̄uilegio vel consuetudine: z ego vellez p̄scribere: z illud p̄scriberez minoꝛi tempoze adhibita distinctione incipiā possidere ti. z bona fide vel non. sicut in p̄scribendo vsufructuz dicē infra. Sed cum in p̄escriptione istoꝝ iuriū incoꝛporaliū requiratur scientia eius cōtra quē p̄escribitur. vt. l. ij. C. de seruitu. z dixi in. l. i. in fi. s̄. ti. i. cuius scia requiriē i in p̄scribendo vectigal. Nā. si p̄scribiē cōtra p̄uatū qui illud ius habebat: req̄ritur scia illius p̄uati. alꝰ req̄ritur scia illius iudicis in cui territoꝛio vectigal seu pedagiū exigiē. ille eī est ad cui curā ptinet. z hoc cōmissuz est. vt. C. noua vectigal. l. iij. z ideo puto q̄ citates z castra tuscie q̄ exegerūt vect. lōgissimo tpe cū hoc nō puenerit ad noticiā p̄incipis k nec iudicis cōpetēt; hoc est p̄sidis. q: p̄ses nō fuit in tuscia a tpe Fede. imperatoꝛis citra non p̄escripserunt. q: non fuerunt in quasi possess. q̄ ostituatur p patientiam aduersarij. z q: aduersarij scia nō iteruenit. Item si

e. ī. l. vectigalia. ī p̄ī. Istis adde q̄ no. inno. ī. c. cū inē. ō ma. z obe. z i. c. cū oli. de resti. spoꝛ. q̄ aūt possint īponere vectigalia. vide p pau. z pe. ō anch. in cle. p̄siti. de cēsi. z q̄ no. bal. ī. l. hi q̄bꝰ. C. de fideic. li. z bal. l. cū pponas. in vl. col. C. ō nau. feno. z ibi q̄s possit in mari īponere pedagia seu passagia. z an p ꝓsuetudinē hoc ius possit acq̄ri de mateꝛia vide p do. an. ī repeti. c. p̄uenit. de cēsi. ī. xxiij. z. xliij. col. p saly. in. l. vectigalia. C. no. vecti. z ad bar. b adde bal. in. c. ꝓ querēte. de offi. oꝛ. z abb. in. d. c. super quibusdā. de ver. sig.

i Scia requiriē. adde no ta. p Inn. z io. an. in. c. abbate. de v̄. sig. k Notitiā p̄incipis. bal. ī. d. c. i. q̄ sint rega. tz q̄ nō req̄raē scia p̄incipis. p. c. i. §. illicita. de pa. iur. fir. z q: nō p̄scribiē ꝯ cesareā ptātem. l. ꝓgruit. C. de p̄scri. xxx. an. et per no. per Inno. in. d. c. conquerente.

p Possum petere. vide bal. in ℞a. C. de vsufr. ꝛ no. Inno. in simili. ī. c. abbate. ō ℵ. sig. ꝛ in. c. ex aminata. de iudi. ꝛ in. c. inter q̄tuor. in glo. ij. de maio. ꝛ obe. vbi tractat an p alijs iuribꝫ q̄ p seruitutib⁹ cō petat cōfessoria ꝛ negatoria. ꝛ declu dit q̄ sic sal tem q̄si ofessoria. ꝛ bal. in. c. i. ad fi. ō mil. vasal. q̄ cōtu. est. ꝛ in ca. i. in. ij. col. in ti. que sint regal. ꝛ bal. in. d. c. i. ver. ſz q̄d si pbaꝝ quem exigisse vectigal. roma. in. l. vectiga lia. ī. eo. ꝛ qō no. bal. in. q. appul⁹ ꝛc.

cut nō p̄scribiꝫ vacāti eccl̄ie. ¶ Sed q̄ro quo iure possum petere p mihi cōpetere ius exigendi vectiga. ℞ñdeo q̄si cōfessoria sicut vsufru. ꝛ ceteras seruitutes. vt. l. vti frui. si vsufruc. petaꝝ. ꝛ. l. ij. si serui. ven. ꝛ eodē mō q̄ vult exigētē ꝓhibere poterit negatoria. hoc tenet Inn. in fili. extra de sepul. c. certificari. ante finē ma. glo. Posset etiā q̄s ꝓhibere exigentē interdicto vt p viā publicā ire ꝛ agere ſz. vt no. in spe. de ca. pos. ꝛ ppie. §. q̄ vero. ℵ. q̄d de colligentib⁹. Sz ōtra quos agitur. ℞ñdeo negatoria vel interdicto agere ōtra exigentē. sed cōfessoria debebit ꝓponi cōtra eū cui⁹ p̄ncipaliter interest. s. ōtra ciuitatez in cuius territorio est loc⁹ vbi exigiꝫ. vel ōtra p̄sidē illius ꝓuincie. Posset etiā peti vectigal petitiōe hereditatis ꝓposita cōtra aliquē q̄ vectigal exigit vel etiā cōfessoria ōtra eundē vel etiā publiciana si petēs p̄tēdit ti. ꝛ possessionē. vt. l. itē videndū. §. fi. de pe. here. ꝛ. l. si ego in p̄in. de publica. Sed q̄d si ꝓbaꝝ quez exegisse vectigal de q̄busdā reb⁹ tpe debitoz an ex hoc potero exigere de oīb⁹. ℞ñdeo nō. sed de illis tm̄. vt. j. de iti. actuq; p̄. l. i. §. si q̄s hoc iterdicto. ꝛ qō ibi no. ꝛ ex de p̄scrip. c. auditis. in fi. ꝛ qō ibi not. ꝓ Inno. ꝛ pbaꝝ. j. e. l. licitatio. §. eaꝫ. ꝛ ibi dixi.

¶ Si publican⁹ soluit mō sit absolut⁹. vt. l. si diuersis. j. de excep. rei iudi.

¶ Ho. q̄ q̄ statutū dicit^m q̄ Querentibus soluat duplū. q̄ vnū simplum est rei p̄secutoriū ꝛ aliud penale si loquaꝝ in materijs mere penalib⁹ duplaꝝ qō erat simplandū. vt. l. si cū excep. §. i. ꝛ §. quadruplicaꝝ. qō me. ca. ꝛ semp illud simplū in dubio ineſt in duplo. vt hic. Cuz semel de facto acciderit. dicebat q̄dam mihi q̄ hoīo est q̄a. l. vltra ꝓcedit. sed certe ꝓcedit declarādo q̄liter debeat intelligi in dubio cū edicto nō sit ex̄pſ sum. ꝛ sic est casus questionis p̄cedētis.

¶ Si multi publicani ex eodē delicto tenenꝫ insoliduz. sed exactio fit p parte nisi alter esset nō soluēdo. h. d. ista. l. q̄ est singularis ꝛ mēti tenenda. ibi criminis reos. expone aliter q̄ glo. ꝛ dic reos. i. eos quoꝝ crimē non pōt velari p̄textu alicui⁹ officij. dī velatū crimē. ꝛ quod subijcit fraudis participes. i. eoꝝ. quoꝝ crimē pōt velari p̄textu alicui⁹ officij. nā officiū dī velatū crimen. vt. l. tres tutores. §. de admi. tut. ꝛ ibi no. ꝛ. j. de sacrilegijs. l. sacrilegiū. §. i. Ja. de are. ꝛ Old. ¶ Op. §. ad. l. aq̄l. l. item mella. §. si plures. ꝛ. l. si id qō. §. de iurisdi. om. iudi. glo. dicit spāle hic. sed ſm additionē quā dedi nō est spāle. q̄ est idē vbicū q̄ agiꝫ ō aliquos tanq̄ ōtra officiales delinquentes in officio p. l. iij. in fi. j. de iure fis. ꝛ. l. tres tutores. §. de admi. tu. ꝛ. l. sacrileg. capite. post p̄in. j. ō sacrilegijs. ꝛ hic qō tenementi. ¶ Quero hic dī q̄ q̄libet cōueniꝫ p pte. an teneatur ⁿ insolidū vel p parte. dic vt ī gl. ¶ Quero q̄d velit dicere tex. in fi. reos criminis. ꝛ glo. facit suaz expositionē. tu expōe vt dixi in tex. ¶ Op. de. l. iij. ī fi. j. de iuꝫ fis. Do. vt in glo. ꝛ tene p̄imā so. q̄ est vera intelligendo q̄ ibi nō agaꝝ ex hoc edicto. ar. §. e. l. i. §. vñ q̄ diꝫ

Imperatores. ¶ Onus dandi vectigal incūbit possessori. h. d. Op. §. e. l. i. §. i. ꝛ qō ibi not. Sz expone vectigal. i. tributum. ꝛ sic p̄prie ponitur vt dicit glo. vel dic q̄ vectigal est nomē generale ad oīe qō fisco p aliqua re p̄staꝝ. vt. j. ne q̄d in lo. pu. l. ij. §. si q̄s nemine. ¶ Item op. q̄ hypotheca nō posset esse sine p̄ncipali. vt. j. de fideiuss. l. fideiussor obligari. in p̄in. Do. vt in gl. q̄ subaudi p̄sonas. s. tm̄. ꝛ sic p̄sona teneꝫ. ꝛ hec vera. vel dic q̄ hic est casus spālis. sed nō credo o verum p auc. de man. p̄ncipū. §. ꝛ nō p̄mittas. posita. C. sine cēsu vel reli. auc. sed p̄iculū. ꝛ pbaꝝ. e. tit. l. ij. ibi obnoxius teneaꝝ ꝛc. vñ tene p̄cedētez. ¶ Op. de. l. apō iul. §. si hēs. de le. i. ꝛ. l. epla. §. pactū. §. ō pac. Do. vt ī gl. ¶ Itē op. ē ō fide istr. ꝛ. iu. haste fisca. l. fi. ꝛ illa. l. glo. facit distin. vide eā ibi. l. potest.

Idem rescripserunt. ¶ Oñ aliq̄s debet soluere vectigal ꝛ nō soluit incidit in cōmissum ꝛ efficiꝫ res fisci. ſz infra xxx. dies pōt pupillus soluere vectigal ꝛ res liberatur. ¶ Op. de⁹. l. si ex causa. §. in cōmissuz. §. de mi. sunt due so. p̄ima hic in pupillo. ibi in adulto. alia q̄ infra. xxx. dies cuilibet pena remittiꝫ ipo iure. p⁹. xxx. dies ope restōnis. ꝛ ista ē ℵa. ¶ Quero minoz. xxv. ānis nō soluit an possit soluere infra xxx. dies ꝛ ipso iure sibi remittaꝝ pena. vel pōt p restī. in integ. tex. ꝛ gl. est in. l. si tutoꝛ^r. C. de admi. tu.

Iperatores. ¶ Multi publicani. an teneaꝝ vide bart. in l. semp. §. si ī sepulchro. j. qō vi aut clā ꝛ bal. not. in ℞ica de pena iudi. in. ij. col. in. l. si q̄s id qō. §. i. in fi. §. de iurisd. om. iudi.

Operatores Clide quod no. dixit bar to. p istū tex. in. l. his qui C. de naui. p diſs ꝛ oīb⁹ rebus naui, li. xi.

p ¶ Non credo. vide qō no. bal. post guil. in. l. de his. C. ō epi. ꝛ cleri.

q ¶ Idem rescripserunt. op. de. l. viō qō no. bar. ī l. ij. C. ō fun. patrimo. li. x.

r ¶ In. l. si tutoꝛ. ibi vide bal. an ipso iure currat minoꝛi tpus ad soluēduz canonē. q̄ tenet q̄ non.

Fraudati vectigalis lec. vno mō in heredem publicani qui aliq̄d exigit indebite: ꝛ alia in heredē eius q̄ debuit soluere vectigal ꝛ p fraudē reliq̄t. ℵ. sed si vnus. duob⁹ mōis legiꝫ in gl. ¶ Ho. q̄ licet q̄s ñ assignetˢ rem sibi furatā nō intidit in cōmissum. sic. j. e. l. fi. §. sed si ma-

t Inducit ad.q.faciũt notata in.l.i. alias .ij. de interdic. ⁊ re lega. ⁊ faciũt ad.q.bal.in.l.ij.C.de pac.inter emp.⁊ven.q si vẽdidi fundũ cũ pacto de reuendẽdo.⁊ vn⁹ ex heredib⁹ vult redimere partẽ suã alt non.tãgit hãc.q.bal.in duob⁹ ỹbis in.l.legatari⁹.in pr̃in.de lega.i. p pau.de liaza.in cõmento.c. potuit. de locato.ad fin. ⁊ ibi per glo. ⁊ docto.⁊ vide pulchre p raph̃a.i. l.v. §.fi.de ỹbo. ob.dixi post bar. in.l.iiij. §.cato.eo.ti. in.ij.carta.p bal.⁊ guil.ỗ cu.in.l.cõis. ff. de in ius vocã.ỹ.que rit q̃d econ/ tra.⁊ fede.in cõsilio. ccxx/ viij. incipiẽ/ te factũ tale duo fratres ⁊ cetera.

v Duo her des.vide qõ no.bal. in.l. solẽnib⁹. C. de rei vend. q̃d si soluit p aliũ q̃ p eu⁊ q̃ debet solu/ ere an pdatur ẽphiteo/ sis.

Citatõ formaꝫ subhastatio nis.adde qõ nõ valet tal subhastatio nisi fiat p̃nte officiali. l.fi. ⁊ ibi bal. C. noua vecti/ gal. ⁊ de for ma subhasta tionis vide bal.i.l.ord̃o. C. de execu. rei iudi. vbi dic q̃ subha statio nõ est leuis solẽni/ tas: ⁊ qõ sp req̃rit vbiv̄ dit res abñ/ tis vel mino ris vel decu rionis vel fi/ scivel eccl̃ie. ⁊ qñ peruenit ad scõm decretũ.⁊ nõ requirit in venditione mobiliuꝫ quo vẽdi ꝺsueuerũt in foro.bal.in.l.i.C.si ꝑpter pub.pen.

y Quero alias.interuallũ nõ videt factũ cũ incerta ps̃ona.qõ not. ꝫ regl̃ariter sec⁹.l.ꝺtinu⁹.in pr̃i.de ỹ.ob.adde bar.no.in.l. si tpa.C. de fi.instru.⁊ iure haste fis.li.x. Idẽ in ẽctu facto cũ repub.vigore.l. vel statuti.bal.in.l.fi.alias in.l.pecuniã.C.de cõdi.ob cãm.

z Fieri ex interuallo.⁊ sic no.q ex pacto de vẽdẽdo acq̃rit ius eme re volenti ⁊ silr ex.l. vel statuto dictãte si q̃s legerit medicinã p annũ habeat centũ florenos. q̃libet doctor absq̃ alia ꝺditiõe põt legere ⁊ petere salariũ fm bal.in.d.l.si pecuniã. C. de cõdi.ob cau.

a Quero an elapt̃.adõ bar.i.d.l.si tpa.C.ỗ fi.istr.⁊ iur hab.fil.li.x.

b Quod illicite.capite puniat̃.facit.c.crimis.xxv.distin.

c Furtũ ẽ iniuria. nũq̃d furtũ sit iniuria.bal.in.c.i.§.fi.i fi.de pa.te tis.de ỹben.emp.⁊ hoc ꝓbat̃ in fili.sicut qñ pecu/ nia p̃mitt̃ in pplo.nã video⁊ donare ei q̃ occupa/ uerit.vt.j. de acq̃.re.do.l.qua rõne.§.fi. ⁊ sicut ille q̃ publice incipit tenere hospitiũ obligat̃ hospita/ ri eũ:q̃ postea p plures dies venerit.vt.l.i.j.fur.ad uer.na.nec videt fieri ex iteruallo⁊ quicq̃d fit infra illud tps̃.nec requirit̃ pñtia ps̃one. ⁊ sufficit q̃ q̃s vadat ad.pmittẽdũ ad illũ locũ.seu ad illã ps̃onã q̃ ꝺtinet̃ in p̃conio.qꝺ est notabile in his ẽctib⁹ q̃ cũ incert̃ ps̃onis ỹhũt̃.vt.d.ll. Et si q̃s vellet penitẽ añq̃ aliq̃s ali⁹ pmittat. certe p̃t sic̃ publice merca tũ fac̃. ita publice reuocet. vt.l.sed ⁊ si pupill⁹.§.p scribẽ.ꝫ. de inst. Sed si q̃s vellet ex pmissione quã ali⁹ facit nõ obligari nõ adijciat in p̃conio illa ỹba ⁊ plus offerenti det̃.tũc essẽ videt magꝫ explorare valorẽ rei q̃ vẽdere cũ se non offerat venditurum.

Quero an elapsis[a] oĩbus dieb⁹ bãnimẽtũ p̃/ mi in quo aliquis se obtulit possit fieri fm bãnimẽ tum vt alius offerens admittat̃. Respondeo non nisi sit minor.vel persona q̃ restõne hꝰ impetret vt ꝫ.de mino.l.sed si sine.§.quesitum.

Qui extorsit.ciuiliter ⁊ crimi naliter punit̃.h.d. Ho. qñ agit̃ ad penã applicãdã parti agitur ciuiliter: sed ad penã applicandã fisco agit̃ criminalr. vt. j.de sepul.vio.l.iij. Ho.hanc.l.ad id qõ no.ꝫ.de pac. l. iurisgẽtiũ.§.si pactscar. ⁊ ad syl.l. hui⁹. Op.q capite puniat[b].C.de superact̃.l.i.li.x. Sed.ibi pius hoc fac̃.vt ibi no. Quero an furtũ sit iniu ria. Ja.de are.dic̃q sic p hãc.l. Quero pone q duo fecerunt pacẽ adinuicẽ: ⁊ pmiserũt vn⁹ alteri alter nõ offendere:⁊ vn⁹ fecit furtũ alteri an videa tur rũpere pacẽ. videt̃ q sic:qr furtũ est iniuria[c] vt hic.sed certe ꝫ furtũ sit iniuria nõ tñ afficit ps̃onaꝫ vt videat̃ facta offensa in ps̃onã. vt.j. de fur.l.ita q̃ fullo.⁊ ibi no.in fi.glo.⁊ iõ est aduertendũ.aut fuit pmissum nõ offendere in ere vel in ps̃ona:⁊ tũc cõ missa est pena.qr faciẽdo furtũ fit iniuria ⁊ offensa aut pmisit nõ offendere in ps̃onã.⁊ tũc sec⁹:aut p/ missum est simpliciter nõ offendere: ⁊ tũc pena cõ/ mittit̃:qr offensa simpliciter est q̃ aliq̃d mihi fit ex quo factori venit pena iponẽda.vt.l.testõ. de ma. testa. Hui⁹ causa q̃ro q̃d est offensa. Rñ. offen/ sa est quicq̃d aliquẽ ad iracũdiã ꝓuocat. ista diffi/ nitio ꝓbat̃ in ꝓstitutiõe Frede.exua.de pace con/ stantie.cira pr̃in.intelligo q ꝓuocet iniuste ita q̃ posset inferri pena a lege iudice vel hoĩe.vt.d.l.te/ stõ.p hoc.l.si marit⁹.⁊.l. filia inoꝛbitate.C. ỗ inof. test.⁊.j.ti.i.l.donat̃.§.spẽs.⁊ extra de ỹ.si. c.ex p/ te.⁊.c.se. Quero q̃ dicat̃ offensa in ps̃onã.tex.i l.i.§.hec verba.ꝫ.de his q̃ deiece.req̃rere videt̃ q corpus p̃cipaliter tangat̃.vñ si scindant̃ vestes nõ dr̃ offensa in ps̃onã. Sed Inn.extra de sen. ex/ cõ.c.nup.dicit q̃ siue tangat̃ ps̃ona siue res cohe/

d Quid est offensa. vide bar.in.l. de his quib⁹ ut indig.tex.⁊ ibi bar.in.l.cũ te.C.de inof.testa.bar.bal.⁊ Imo.in.l.q̃dam cũ filiũ.de heredi.instit. Sed an ille cui pmissum est offendere possit occidere bar.q̃ sic in.l.iij.§.fi.de adi.lega.⁊ si est pmissum aliquẽ offendere an sit pmissum in rebus dãnum dare.p ang.⁊ Imo.in.l.suis. de li/ be.⁊posthu.⁊ qõ no.bar.in.l.vt vim.ꝫ.de iusti.⁊ iure.⁊ bar.in eũa gãti q̃ sint rebelles:in verbo rebellando.

e Fieri in personã.adde bar.in.l.sed ⁊ qõnis.de iniur.⁊ flo.in.l.si

seruus seruũ.§.rupisse.ad.l.aq̃l.ꝛ in.l.i.§.hec ꝟba.ꝛ ibi bal.de his q̃ deiece.vel effude.bal.ꝛ Jmo.in.l.gall⁹.§.ille casus.ff.de libe.ꝛ post hu.vbi refert q̃ Jnno.in.d.c.nup.ponit an capiẽs frenũ eq̃ sup quo est cleric⁹ ꝛ ipediẽs ire sit excõicat⁹ ac si man⁹ iniecisset in clericũ.bal. in.l.si qua p calũniã.C.de epis.ꝛ cle.in.i.col.ꝛ ibi etiã subdit fm guil. q̃ iniuria ma licioſa dr̃ of fensa pſone nõ in pſonã qõ fac̃ ad ſta tutũ loquẽs de maleficijs pſonalib⁹.ꝛ laud.in cle.i. de pe.seq̃tur dictũ Jnno. in.d.c.nup.

§ Eaꝝ rex idem pbat tex.in prima ostit.C.in ꝟbo desuetu/ dinẽ.ꝛ gl.in phemio.in/ sti.in.§.fi.fa cit.l.de q̃b⁹ in fi.§.de le/ gi.isti.de no xa.§.fi.ꝛ de excep.in fi.ꝛ de veteri iur enu.l.i.§.sed si q̃.hãc opi. sequun⁹ est h dy.ꝛ idẽ sen tit odof.i.d. i.ostitu.C.sz alber.ibi ꝺ/ rium tz qꝛ le ges sũt eter ne.vt in phe mio ffoꝛ.cir ca princ.ꝛ in fi.ibi.p oẽ tps.ꝛ.§.nũc igit̃. Idem alber.in.l.fi. in fi.C.de iu re domi.im/ per. Idẽ al/ ber.in Rica C.q̃ sit long. cõsue.in ꝟ.ꝛ qꝛ supra di/ xim⁹ q̃ osue tudo ꝛc.ad hoc facit.C. ꝺ dedi.libe. tol.l.vnica. vbi lz essz in desuetudine tñ corrigit̃. ꝛ corrᷣectione nõ esset opus si esset p desuetudinẽ sublata. Jdẽ tenet rich.malũ.in.d.i.ostit.C.ad hoc facit qꝺ no.in.c.i.de treu.ꝛ pace.in fi.prãe glo.ꝛ.iij.distin.c.in istis.ꝛ gl.xvi.q.iij.c.p⁹ q̃ngentos.ꝛ ibi p archi.ꝛ p archi.in.c.piculoso.de sta.regula.in vi.

b Rñdeo.limita p.l.is q̃ vsufr.s.quẽadmodũ vsuffr.amit.ꝛ p nota ta per Jnno.in.c.ij.de capel.monacho.

i Jus exigẽdi.Qui possint istituere noua vectigalia.vide per pe. de ancha.in cle.presenti.de censibus.

i Fiscus.cõe solueret gabellã.vtrũ cõe dẽat soluere gabellã.viꝺ bar.in.l.i.C.de nauicul.li.xi.ꝛ ibi q̃d in rebus principis.ꝛ cuz bar. hic transit bal.ꝛ saly.in.l.emptor.C.de heredi.ven.

k Mercatores.trãsit ad emptorẽ an exemptõ vectigal' trã seat ad emptorẽ. viꝺ io. an.in spe.de ĩmuni.eccle. in fi.ꝛ etiam in decreta. ĩ c.i. in fi. vbi videt̃ tenere qꝺ ñ.viꝺ q̃di xi in.l.icola. j.ad munici. adde bald.p illũ tex. in.l. fi.C. de bo. prescrip.do. ant.ĩ.c.qꝛ.v. de iudi.se re mittit adbar. hic vide oio bar.in.l.pri/ uate.C.ꝺ ex cusat.mu.ꝛ ibi q̃d in em phiteota ec/ clesie.Et iste tex.facit con tra id quod not.bald.in l.i.§. editio/ nes.s.de e/ den.vbi di/ cit q̃ priuile gium cõces/ sum fisco.p l.ij.eo.ti.trã/ sit ad fingu/ larem succes sorez p glo. ma.in cle.fi. de censi.ꝛ p docto.in ca. quã q̃. de cẽ si.in.vi.

Res exercitui vectigaliũ nõ pñt exigere de rebus q̃ mittunt̃ ad exercitũ. Sz q̃d si in pact̃ est q̃ possit exigere nõ obstante aliquo priuilegio vel aliqua excusatione.cogita.

Fiscus.cõe emebat sal.emẽtes gabellã volebãt q̃ cõe soluerz gabellã ¹ sz cõe se defendebat p istã l.pterea cõe a seipso exigeꝛ nõ poterat.vt.l.heres. §.q̃ si seru⁹.j.de fideius.g̃ vẽdens nõ transfert nisi ius qꝺ hz.vt.l.traditio.j.de acq̃.re.do. Sz a seipo exigere ius nõ habebat.g̃ ꝛc. fm Dy. Sed ꝺ hoc videt̃.j.de.q.l.i.§.in causa.vbi ciuitas tenet̃ ad ve ctigalia.So.vez ẽ alijs ciuitatib⁹ nõ sibijpsi:ꝛ iste §.loq̃tur in fisco. seu republica romaõz.vt ibi no.

Mercatores.mana hz salinas in terra roman/ diole.mõ q̃dã emerũt salinas ab eccl'ia ꝛ portabãt romã.in ciuitate fauẽtina petebat̃ pedagiũ.illi di/ cebãt nos emim⁹ ab eccl'ia q̃ nõ dz soluere.sz p istã l.fuit determinatũ ꝺ eos nõ obstãte. l.rutilia.§.i. s.de ꝺhen.emp.ꝛ l.si inuicẽ.§.plerũq̃.ff.de re.iur. qꝛ iura trãseũt ad emptorẽ si rei coherẽt.sec⁹ si pso ne.qꝛ tũc ad emptorẽ nõ transeũt fm Dy. Sz ego puto alit̃ distinguendũ.nã aut est vectigal ordina/ riũ.ꝛ verũ dic̃ dy.aut ẽ extraordinariuz qꝺ nõ ponit̃ legerl' senatusco̅sulto vl' ostitutõe principis. Jsta eñ sũt extraordinaria.vt. C. de va.pu.mu.l.i.li.x.ꝛ j. de va.mu.l.in honorib⁹.§.q̃ muner⁹.ꝛ ĩ istis ĩmuni tas trãsit ad ẽptorẽ ᵏ vt ꝺ priui.dom⁹ augu.l.i.li.xi.

Vectigalia fraudat gabellã nõ tenetur deo ˡ neq̃ mundo.qꝛ ille gabelle sine pmis su principis sunt extorsiões.ꝛ hoc credo in forẽsib⁹ Cꝺ de iure anu.aur.ꝛ in.l.veluti.de iusti.ꝛ iur.ꝛ in.c.q̃to. de cẽsi. in vi.bal.in.c.i.q̃ sint regalia vbi ponit an sit dolus mal⁹ fraudare pe dagia adeo q̃ in foro ꝺsciẽtie teneat̃.ꝛ bal.in.l.ij.C.de vectig.ꝛ cõ mis.ꝛ in.l.cũ pponas.in fi.C.de nau.feno.ꝛ bal.ĩ.l.iubem⁹ nullã.C. de sa.san.ecc.allegat Jo.an.in.c.eos.ꝺ ĩmuni.eccle.li.vi.in nouel/ la.ꝛ bal.in.l.i.in prin.C.de cadu.tol.

Vectigalia non tenetur deo fraudãs ga/ bellã non te netur deo. Bal.in.l.fi.

m Non solutis.ar.l.edē.adde bal.in.d.l.edē.ꝛ in auc.q rē.C. de sa. san.ecc.Cy.ꝛ Bal.in.l.i.C.si ꝓpter publu.pēsi.Roma.j.e. in.l. cōmissa.Bar.in.l.filiussa.de solu.

Otē.§.dōs.an oīa publicanť.an rōne illicitoꝝ publicenť licita ꝛc.q nō.est tex.in.l.i.§.trebatiū.j.de aq quo.ꝛ esti.bal.in.l.cū ꝓponas.C.ō nauti.feno. ꝛqō ibi bar. ſz si domus dz publicari an publicabūť supellectilia ꝛ alia. vide bal.i.l. cū ancillis.ī ij.col.C. de incest.nup.

o Statuto caueť.adde bal.in.d.l.cū ꝓponas.C. de nauti.feno.ꝛ ex dicti bar.hic not. q mulio nō soluēs gabellā seu pedagiū si ob hoc res amittat suū est picu lū.bart.in.l. fi.C.ō naui. ñ excu.li.xi. ſz q̄d si isteñ esset soluendo.ꝛ p dōs dōs aīalis frustra agēt in casu isto.j de furtis.l. itaq.ꝛ videtur q possit dōs petere restitutionē in integrum aduersus talestatutū exclausula generali si quā mihi iusta cā ꝛ hoc ē qō singulariter voluit Inn.in Rica.de cō suetu. q est no.fm Imo. ꝛ roma.hicꝛ ad.q.bar.hic an ꝑdať res aliena. bñ facit glo.ij.ad fi.in.l.i.C.ut nemo ꝓiua.fm Ja. butr.franci.de ramp.ꝛ saly. ibi remittētes ad bar.ħ.ꝛ ad bar.ħ adde eūdē in.d.l.cū ꝓpōas.ꝛ Imo.i.l. meuius.§.duob⁹.de leg.ij.

sec⁹ in ciuilib⁹ q̄ pñt sibīꝑis gḡuamē iponē.ꝛ bursā cōez facē vt.l.i.i fi.s̄.qō cuiusq vni.no.ꝛqō ibi no.

¶ Quero a quo erāt ista ve

Non solutis . ctigalia ꝺducta.gl. dicit q ꝑt intelligi q ille publican⁹ alteri locauit: ꝛ ille scōs ꝺducto⁹ pēsionē nō soluit.vel q ille publican⁹ qui prio ꝺduxit ñ soluit.sic duob⁹ mōis legiť. ¶ Quero an si nō soluit statiz possit repelli.gl.variat. Ꝛ u dic:aut loq̄mur in simplici ꝺuctoꝛe:aut in eo q̄ hz ius in re.primo casu aduerte vis tu intelligere. l.q̄ ro.§. inter locatoꝛez.s̄.locati. simplex conductoꝛ q̄ nō hz ius in re pōt statiz expelli.ar. l.edē.m C.loca. fallit si ē ꝺuētū vt nō expellaťtūc expectať bieniū vt.l.q̄ro.§.inter locatoꝛē.s̄.loca.Scōo casu q̄si lo q̄ris de eo q̄ hz ius in re:tūc in emphiteota priuati triēniū in ēphiteota ecclie bieniū expecteť.vt.l.ij C.de iure emphiteoti.ꝛ auc.q rē.C.de sa.san. eccl. ¶ Sz q̄ro q̄d ī ꝓposito an ꝺuctoꝛ vectigal hēat ius in re.glo.in.l.i.j.ne qō in loco pu.vī velle q sp habeat vtile dōiū ꝺucēs vectigalia. ꝛ distinctio modici tpis vel īmodici hz locū in emphiteota priuati.sed illa vī ō.l.i.in fi.s̄.si ag.vectig.vel emphi. peta. Alia glo.aliud dic in.l.ij.§.qō aūt.j.de supfi. q ꝺuctoꝛ hz vtile dōiū si a republica ꝺducit. si a priuato ꝛ ad magnū tps nō hz vtile. hoc nō exami no hic.sz in dict legib⁹.s̄.alle. ¶ Quero q̄d si cō ductoꝛ hz rē obligatā in ō̄ctu locatōis. Rñ.nō suf ficit hīe tale ius in re:q̄ finito iure sup psonali finitur sup hypotheca.vt.s̄.q̄.mo.pi.vel hypothe.so. l.itē liberať. in pri.dz ḡ hoc intelligi de alio iure re ali.s.vtilis dōij. ¶ Quero an posset expellere ꝛ vsuras ꝺseq̄.dic vt no.p Cy.C.de iure emphi.l.ij.

Not.ar. q ꝑcuratoꝛ

Otē. **Igitur** .seu sindic⁹ gñalis nō pōt rē ab vno emphiteota recipe ꝛ alij da re.nisi ad hoc habeat spāle mādatū.nisi essz psona tumultuosa ꝛ iniuriosa alijs.vt.l.fi.de officio ꝓcu. cesa. ¶ Itē no.q si hz spāle mandatū nō pōt ab vno possessoꝛe auferre ꝛ alteri dare.si primus possessoꝛ tantum vult offerre quātū secundus dat.C. de loca.p̄di.ciuilīū.l.pe.ꝛ fi.quod est no.

¶ Ꝛo illicitis mercibus bona

Dominus . trāsferentī nō alteri⁹ publicāť.h. d. ¶ Quero aliq̄s portabat merces licitas ꝛ illicitas an oīa publicāturⁿ hic vī tex.q sic. In ōriū est vīitas.vt.s̄.e.l.si publican⁹.§.i.ibi ꝛ si q̄d illicite ꝛc q̄si dicat nō alia.nō ob.hic.§.q ħ rōe partī publicaťtotū.nō in ꝺsequētiā rex: sed in ꝺsequētiā delicti q capite puniunť ꝛ oīa bona publicanť.vt.l.i. C.q̄ res expoz.nō posť.ꝛ ita intelligit Bul.in.l.p̄sidis.s̄.si cer.pe.ꝛ.Cy.C.de nau.fe.l. cū ꝓponas.ꝛ ibi lati⁹ dic. Sz pone statuto caueť o q si aliq̄s repertus fuerit aliq̄d portare ō deuentū p̄dat illud ꝛ aīal sup quo portať ꝛ repiť portare q̄dā licita q̄ tenendū.ꝛ seq̄tur hic roma.ꝛ no.aliū casum in quo est spāle fauoꝛe reipub.vt debitoꝛ ciuitatis q̄ maximā ptem suoꝝ bonoꝝ alienauit cogať ea q̄ sibi restāt alienare.in aliū qō erit iudicī arbitrio. casus est in.l.apud eos.in ver.ab eo aūt.C.de debi.ciui.li.xi.qō est notadignum. Et ad istum tex,no.q etiā locatoꝛ predij fiscalis cogitur

dam illicita. Rñ.tūc recurrendū erit ad distinctio nē hui⁹.§.an dōs aīalis fuit sciēs vel ignoraās vt ħ ꝛ q̄ñ talia aīalia vendunť pōt dōs aīalis cōparere ꝛ impedire vēditionē si eo ignāte talia portabanť.sz in q̄busdā ciuitatib⁹ ꝺsuetudo est q cuiuscunq sit aīal p̄dať:sz tūc dōs hēbit regressum ō ducentem ꝛ mittentē.ar.de pig.ac.l.fi.in fi.ꝛ qō ibi notať.

locare antiquo ꝺductori si tm̄ vult dare q̄tum nou⁹ cōduct oꝛ. tex. est in.l. ꝺgruit. ꝛ in. l. seq. ꝛ vtrobiq̄ per. bar.C. de loca.p̄di.fil.li. xi.facit.l.cognouim⁹.C. de manci. ꝛ colo.eo.li.

q Quarto op. vide bal. i.l.si ea lege. C. de vsu. r l.forma.§. i.adde bald. in.l. licet. C. loca.

s C. loca.l. si hi q̄. Tenementi. ꝛ vide q̄ dixi.j.ea.l. ꝛqō no.bar. j.eo.§.ñ. v. q̄ro. ꝛ sic col ligiť q̄liť cognoscať emptio a ꝺductione.adde bar.in.l.i.§. i.j.de supfic. ꝛ in.l. q̄ sarti ꝛ in.l.si quis ante. ō acq̄. posť. gl. bar. ꝛ oēs in.l. nec dotē.C. de iure do.ꝛ tex.in.l.fi.C. de ꝓe. curi. li.x.bal.in.l. q̄ se ꝓis.C. vnde libe. q̄ dixit q si imperator recipit ꝑciuz de feudo ꝛ in re scripto dicat

Eam rem rat mea ꝛ vēdiť me inuito admittoꝛ ad emendū.vt.l.si tibi mandauero.§.si hi quoꝝ.s̄. mā.ꝛ no.p Cy.C.si seru⁹ extero.l.i. in prima op.

Qui maximos fructus. p Iste.§.clar⁹ est. ¶ Op. prio ō iure fisci.l.iij.§.cū q̄nquēniū. So.dicūt q̄dā q hic §.corrigiť p illū. vel hic de rigore.ibi de eq̄tate.q̄ idē est.ꝛ q corrigať vī determinare glo.s̄.e.l.licitatio.§.i.ꝛ.s̄.p so.l.actī.§.nōnunq̄.qō nō placet. q debem⁹ vitare correctionē legū.l.p̄cipim⁹. in fi. C. de ap.cū fi.alij dicūt q ħ iō q maximos fruct⁹ fuerūt ꝺsecuti.ꝛ ista ē ꝝa:ꝛ approbať p glo.C. loca.l.si cū hermes.p qua facit.s̄.locati. l. si merces. §.vis maior.ꝛ qō ibi no. ¶ Scōo op.s̄.e.l.licitatō §.i. So.eodē mō. Tertio op.de.l.si cuz hermes.C. loca.so.vt in glo. ¶ Quarto op.q ꝛ vī q vectigal nō possit cōduci nec locari sicut nec seruit⁹. vt in.l. locare.s̄.loca. So.potes intelligere ħ q ꝓdia vectigalia erāt locata.ꝛ cessat ōriū. Vel dic q ēt ipa vectigalia hoc est pedagia:ꝛ silia locanť. vt. s̄.e.l. licitatio.ꝛ.l.vectigalia.in fi.ꝛ.j.l.pr.§.fi.cū.l.se.ꝛ. l. cesar.s̄.loc.ꝛ.l.cū pluref.§.pe.nō ob.l.locare.q̄ seruitus p̄dialis q̄ solū p̄dij cōmodū respicit locari ñ pōt.ibi sec⁹ si est aliud ius psonale vel qō cōmodū psone respiciat.vt ħ.ꝛ.s̄.de vsufru.l.arborib⁹.§.vsufruc. ¶ Quero primo q̄ ppter maximos fruct⁹ grauať ꝺuctoꝛ vt hic.an ꝓpter minimos seu ꝓsterilitatē fiat sibi mercedis remissio sic̄ in ꝺuctore simplici:breuiter dico q sic.vt.l.si vno.§.i.s̄. loca.ꝛ.j.de cē.l.forma.§.i. ¶ Scōo q̄ro p̄dicta vera in cōductoꝛe q̄d in emptoꝛe q̄ emit pedagiū seu vectigal ad tps certū an debeat sibi fieri remissio pecij si ꝺtingat q ꝓpter guerrā ex pedagio nil possit ꝑcipi.ꝛ videť q sic.q̄si idē sit dicere emo vel cōduco.vt hoc.§.dū dic ex redēptoꝛe.ꝛ tñ accipiť p cōductoꝛe.sicut.j.e.l.cesar.C.loca.l.si hi q̄ s .breuiť nō insisto.scitis q disputauiꝝ vobis istā.q.ꝛ determiaui q̄ q̄ncūq solutio precij fit ānuatiz sit locatio.vt si emptio indicī sicut de locatoꝛe. vñ dicať vt in ill la disputatiōe.sz q̄si est vnū precij semel soluēdum tūc q in illa disputatiōe nō dixi.dico hic vt perficiā vobis materiā. ¶ Quero q̄ tertio loco.pōe q emi pedagiū in.v.ānos vel.x.p mille.cōtingit vno ānō q ꝓpter guerrā nil est pceptū an mihi debeat fieri t cōputatio precij.vel si esset solutū an possit repeti. Ad euidentiā hui⁹.q.est vidēdū de intelle

t Debeat fieri.an emēs pedagiū ꝓpter guerrā hēat remissionē.ri de bal.in.l.si ea lege.C.de vsu.ꝛ in.l.licet.C.loca. in.iij.iiij.ꝛ.v.q. vbi allegat bar.hic.ꝛ an emptio fructuū dicať locatio iuxta no.p bart. hic.vī bal.in.l.cadē.C. locati.ꝛ ibi an q̄ possit expelli precio nō soluto sit colon⁹.ꝛ ad bar.hic.q emptio q̄ req̄rit p̄stationē ānuā.ad de glo.ꝛ bar.in.l.i.in.i.q.C.de iur.emphi.ꝛ in.l.i.§.i. j. de supficie.ꝛ

ndulgem⁹ tale feudū.qō nō est indulgētia sed vēditio.ꝛ sic nō potest feudo priuare vasallū amplius quod no.

dicit Jmo. in. l. cū mulier de dote. ſo. ma. q; ſi emptor gabellaꝝ auf
ferat gabella ſine facto ſuo ꝓ tpe futuro q; nō tenebit ad ꝓmiſſionē
cta bar. hic, ꝛ in dicta ſtipulatione Jmo. ibi. dicit idē q; hic.
v ¶ Vendere non poſſet, idem firmat bal. in. c. i. in fi. q̄ ſint regalia in
ij. col. in fi. ꝛ
vide q̄ not.
bal. in. l. ſi is
q̄. i fi. de pig.
ꝛ qđ ibi dixi
ꝛ bal. in. d. l.
ſi ea lege. in
fi. C. de vſu.
x ¶ Trāſferri
non pōt. ad
hoc facit qđ
no. bar. in. l.
ſi vſusfru. mi
hi in bēniū.
ſ. de vſufru.
lega. ꝛ ang.
in. l. ſi ſtipu
lat⁹ eēz abſ
te. j. đ ñ. ob.
ꝛ qđ no. bar.
in. l. fiſtulas
§. frumētuz.
de ℨben. ēp.
ꝛ ad. q. bart.
hic. vide qđ
no. bal. in. d.
l. ſi ea lege. C
de vſur. ꝛ in
d. l. licz. C. lo
ca. ¶ Et adde
q; plat⁹ dz
ſoluere deci
mā ꝛ taram
bñficij etiaz
tpe ſterilita
tis. nec fit re
miſſio ſi yber
tatē iā ſenſe
rat gl. rij. q.
ij. c. a nobis.
ꝛ ita allegat
bal. in. l. qui
buſdaz ſuis
qōmb⁹; al's
ocluſionib⁹
cclxiiij. alias
cciij. de hac
materia per
ſpe. in tit. de
locato. §. nūc
aliqua. ver.
ertvij. ꝛ ibi
Jo. an. i. rij.
col. in fi. ꝛ vi
dei materia
pulchre ho
ſtiē. in ſūma
de locato. §.
q̄ actōes. ñ.
ꝓpter ſterili
tatē. cū ſeqn
tib⁹. ꝛ oīno
Jo. an. đ pi.
§. ſequit. ñ. itē q; vſufruct⁹,

ctu. l. nec emptio. de ℨbē. emp. vbi dī ſi emo fruct⁹
futuros fructib⁹ nō natis nō eſt emptio: ꝛ ſic nō
debeť ꝑciū. Dz qñ emiť captus auiū vel piſciū vi
deť emi alea ſeu ſpes. q̄d vult dicere hoc q̄re nō ita
in primo caſu cū emo fruct⁹ vī emi ſpes ſicut in ſe
cundo. ¶ Rñ. vī mihi q; de mente iuris ſit hoc q; re
ſpiciamus ñba ℨctus. nā ſi q̄daz emit aliq̄đ corp⁹
futurū illo corpore nō nato nō valet emptio. vt ſi
dico emo fruct⁹ futuros. Jdez ſi dicerē emo piſces
vel aues q̄ capienť ꝛ filia. qz piſcib⁹ vel auib⁹ non
captis nō eſſet emptio. vt ibidē dī. qñq; in ℨctu de
uenit ipſe actus capiēdi ſeu ꝓcipiēdi vt cū emo ca
pturā piſciū: tūc vī emi alea vel ſpes. vt. d. l. nec em
ptio. Jdē dico ſi emo ꝓceptionē fructuū: tē ei emo
ipſum actū. ꝛ ſic ſpē ſeu aleā. ꝓ eādē. l. ꝓ hoc indu
co ſpāliter de iure dot⁹. l. ſi vſufru. in fi. ꝛ de picu. ꝛ
cō. rei vē. l. neceſſario. §. fi. cū ſua gl. ¶ Hoc ꝑmiſ
ſo ꝓ declaratiōe oīm q̄ dicēda ſunt ad. q. poſitā ve
nio ꝛ dico q; ē vidēdū q̄d ſit vēditū ꝓ hec verba vē
do pedagiū. ꝛ vī q; ſit venditū ipſum corp⁹ eoꝝ q̄
ꝓcipiunť: qz pedagiū ſeu vectigal ē qđ ꝓcipiť ꝛc. vt
l. i. §. i. ſ. eo. ꝛ ibi no. ꝛ. C. eo. ſup ℜica. ſed iſtō poſ
ſet eſſe verū ſi ciuitas ipſa ꝓcipiat ꝛ poſtq̄ eſſet ꝑ
ceptū daret publicano. ſed cū ipſe publican⁹ ꝓce
pit hoc dici nō pōt. vt no. in. l. ſi q̄s ita. de vſufruc.
ꝛ dicā. j. cū tractabo de venditiōe fruct⁹. Ꝑreter
ea iſti fruct⁹ anteq̄ ſint ꝓcepti nō ꝓñt dici venditi
vt. d. l. nec emptio. Ꝑoſtq̄ vō ꝓcepti ſūt: ipſa per
ceptiōe ſūt effecti ipſi⁹ publicani. ꝛ ſic qđ ſuū eſt ñ
pōt emere. vt. ſ. de ℨbē. emp. l. ſue rei. q̄re poſſz di
ci q; ipſum ius ꝓcipiēdi pedagiū ſit vēditū. nā hoc
nomen vectigal ꝛ pedagiū accipiť ꝑ ipſo iure pci
piendi. vt. ſ. l. pri. in prin. ꝛ C. noua vectig. in ℜo
ꝛ nigro. ꝛ q; in dubio ipſum ius ꝓſumať vendituz
facit de iure do. l. dotis fruct⁹. §. fi. cū. l. ſe. Dz hoc
nō puto verū: qz ſi ciuitas vellet exꝑſſe vēdere non
poſſz ⁹ qz lex vī ſibi ſolā locationē ꝓmittere. vt. l. fi.
C. e. ꝓterea ſiue dicas iſtud ius eſſe ꝓfonale non
poſſet in aliū trāſferri ſicut vſufruct⁹. vt inſti. de v
ſufru. §. finiť. ꝛ de iure do. l. vſufruc. ſiue dicas eſſe
ius reale coherēs territorio. vt vī dicere. d. l. fi. C. e.
tū nō poſſet vēdi ſine auctoritate ꝓncipis q̄ eis cō
ceſſit. ar. ſ. ti. i. l. in diē. in fi. Dz hoc reliquo ſub du
bio. tū hoc certū eſt q; tale ius ad tps transferri nō
pōť vt. ſ. de ſerui. l. iiij. intelligiť g̃ hoc alio modo
ꝺgruo ſi pōt. vt. l. quoť. §. idē ſermo. đ re. iu. ꝛ qđ in
dubio ius nō intelligať venditū ſi pōt aliter intelli
gi. ꝓbať in. l. penul. cū ſua gl. ſ. de do. ꝑle. q̄d g̃ di
cemus. dico ipſam ꝓceptionē ſeu cōmoditatē pci
piendi pedagiū eē venditū. ar. d. l. ſi vſufru. de iure
do. ꝛ đ picu. ꝛ cōm. reiven. l. neceſſario. §. fi. cuz ſua
glo. ꝛ. l. arboꝝ⁹. §. vſufr. de vſufru. exprеſſe. j. ti. i. l.
aq̄l. ita ibi ītelligit gl. mag. ꝛ ibidē exprеſſi⁹ ꝑ Ja.
de are. ꝛ in hoc vī iſte emptor fact⁹ ꝓcurator in rē
ſuā. facit qđ no. ſ. e. l. §. i. in glo. ma. vſufruct⁹ autē
iſtius pedagij nō vī ꝓſtitutus: qz talia iura vſufru
ctū nō hñt. l. i. de vſufructu legato. vel ſi diceres v
ſūfructū ſicut in noīe debitoris. vt. l. iij. de vſufr. ea.
re. q̄ vſu ꝓſu. cū hoc nō pōt eſſe ꝓprie. vt. l. ij. eo. ti.
ꝛ iō vt ſtem⁹ in ꝓpria ſignificatiōe dicem⁹ ipſam ꝓ
ceptionē forte venditā. hoc aūt apparet: qz tūc ē ne

¶ Cum queritur. vide bal. in. d. l.

licet. in. iij. q. ꝛ in. d. l. ſi ea lege. ꝛ q̄ dixi ꝑ bar. in. l. ex ꝓducto. §. i. ſ.
locati. ℨ ¶ In plures āños. adde vnū ſingulare dictū ang. in cō
ſilio qđ incipit in dei noīe ꝛc. q; quotiēs ſolutio p̄cij eſt facienda ꝓ
plures annos vel menſes q; ñbū venditio imꝓꝛopriať: ꝛ ad loca
tionē reducitur: ꝛ de tali cōtractu iudicandū eſt vt de locatiōe qđ
ceſſaria illa cautio q̄ illo caſu req̄ritur q̄ in iſtis cō
tractib⁹ regulariter nō iterpōiť: ꝛ ſic vſufruct⁹ nō ꝓt
videri venditⁿ. ¶ Nunc ad. q. ꝓpoſitā cū q̄ritur ỹ
an fieri debeat excōputatio p̄cij. dico q; nō. qz qñ
perceptio ſeu ꝓcipiēdi cōmoditas emiť videť emi
ipſa alea ſeu futur⁹ euent⁹. vt. d. l. nec emptio. ꝛ de
actio. emp. l. ſi iactū. ¶ Ad vnū tñ volo te ſollicite
aduertē qz p̄dicta ñba p̄ť q; qñ guerra nō ē ꝓpť ali
quā culpā ipſius ciuitatis. puta ꝓpter guerrā q̄ ē
in apulia equi nō veniūt ad nundinas puſinas. ꝓ
pter qđ ex tali pedagio nil ꝓcipiť. ſed ſi ciuitas ip
ſa infert guerrā alij. vel alia ciuitas infert guerraz
ſibi. ꝓpter inimicitias teneť publicano ad intereē
ꝛ poſſet peti vel fieret excōputatio p̄cij ſi eſſz nō
ſolutū. l. ſi merces. §. culpe. ſ. loca. ꝛ ſo. mat. l. fi. nec
obſtat. C. de ac. emp. l. fi. qz illa violētia nō inferť ꝓ
pter inimicitias venditoris. al's ſecus. vt dicť. ll.
Dz ſi admitterenť iſta ñba vendo pedagiū ꝛ fru
ctus ꝛ reddit⁹ ꝛ ꝓuentus q̄ recipienť ex ipſo peda
gio. ſi ꝓceptio eſſet fienda ab ipſo publicano emp
tore. idē cēt vt ex his q̄. j. dicenť perpendi poterit
¶ Quarto q̄ro emo fruct⁹ fundi in plures āños z
in vno p̄cio: an ſi vno āno ꝓtingeret ſterilitas de
beret fieri remiſſio p̄cij. ¶ Dic eſt ſollicite aduertēdū
nā aliq̄ſ q̄s emit fruct⁹. ꝛ hoc ꝓſtat ꝛ oſſe dānum
infra tps emergēs eſt vſufructuarij niſi culpa dñi
acciderit. vt. l. neceſſario. §. fi. de picu. ꝛ cōm. reivē.
ꝛ de vſufruc. l. q̄vſufr. §. fi. ꝛ. l. q̄ſitū. eadē rōne q̄ eſt
cū emiť dñium cū pars dñij ſit. aliq̄ſ q̄s emit ꝓce
ptionē fruct⁹: ꝛ tūc videť emere incertū ſeu aleā. ꝛ
ideo piculū ꝓtinet ad emptorē. vt. d. l. nec emptio.
ꝛ. d. l. vſufru. de iure do. ꝛ. d. l. neceſſario. §. fi. ſi bñ
aduertať niſi facto venditoris hoc cōtingeret. ar.
l. ſi iactū. de ac. emp. ꝛ qđ. ſ. dictū eſt de vſufr. vēdi
to. ¶ Dz z hoc videť. j. ti. i. l. in edib⁹. ñ. ſi ño non
fundū. vbi q̄s donās ꝓceptionē videť donare ip
ſos fruct⁹ q̄ ꝓcipienť. ℜñdeo ille. §. fm ſecū dā lec.
ibi poſitā ad ꝓpoſitū nil facit. ſed fm primā lec. ob.
ꝓt intelligiť de ꝓceptiōe fructuū futuroꝝ: ſed dz
ſic intelligi q; fruct⁹ ꝓcepti veniūtª in cōputatōem
ſcilicet q; fm q; conſuetum eſt ꝓcipi vt ipſuz qđ cō
ſuetum eſt percipi eſtimetur. hoc ꝓbatur expreſ
ſe. C. de vſufru. l. ſi ea lege. aliter illa lec. nō ꝓcederz
ita dico in caſu nr̄o. ſi aliq̄s emerit ꝓceptionez fru
ctuū. ꝛ aliq̄s diceret ſe deceptū vltraᵇ dimidiā iu
ſti p̄cij nō eſtimareť fruct⁹ q̄ ꝓcipiť ſed eſtimaretur
habito reſpectu ad id qđ ꝓſueti eſt ꝓcipi. d. l. ſi ea
lege. ¶ Item habito reſpectu ad id qđ cōiter ſolz
valere talis fruct⁹ nō ad id q; forte caſu eſtimatio
creuit. C. de vſufr. l. olei. tps eīm vēditionis ℨcte in
hoc dz inſpici. vt. l. iij. §. diui fratres. j. de iure fiſci.
ꝛ C. de reſcin. ven. l. ſi volūtate. §. fi. aliq̄ſ q̄s emitᶜ
fruct⁹ futuros pluriū āноꝝ. hic eſt aduertēdū: aut
eīm q̄s emit certā q̄ntitatē fructuū vt centū coꝛbes
vini vel grani ex tali fundo. tunc ſi min⁹ naſciť eate
nus fit remiſſio p̄cij vel expectať q; iterū naſcať.
l. ſi debitor. §. veriſimile. de ℨben. emp. ꝛ qđ ibi no.
de ñ. obli. l. inter ſtipulantem. §. ſacrā. ꝛ qđ ibi ple
ne diri. ꝛ per Cy. C. de dona. l. ſi q̄s argētuz. aliq̄ſ
q̄s emit fructus alicui⁹ fundi ꝑ tpa ſimpl'r q̄ntitate
nō adiecta. ꝛ tūc ſiq̄dem ipſi fructus ſunt ꝓcipien
ver, ſed q̄d de eo, C. locati. ꝛ in, d, l, ſi ea lege. ꝛ in. l. pign⁹. poſt glo.

a ¶ Fructus
ꝓcepti veni
unt. adde. l.
ſi ea lege. C.
de vſur. ꝛ gl.
no. ꝛ ibi bar.
in. l. ſi iactuz
§. de act. ēp.
b ¶ Deceptū
vltra. vide. l.
ij. C. de reſci.
ven. ꝛ no. de
extimatione
fructuū futu
roꝝ. adde
bar. i. l. ſi mer
ces. §. viſ ma
ior. §. loca. ꝛ
l. iz. C. locati
c ¶ Aliq̄ſ q̄s
emit vī đ bal.
i. d. l. ſi ea le
ge. C. đ vſur.
no. ex dict⁹
j. pri. ꝑ bar.
an ꝛ q̄ñ vēdi
tor fructuz
videať vēde
re cōmodita
tē ꝓcipiendi
fruct⁹ ꝛ q̄ñ vi
deať ꝓſtitue
re vſumfru
ctū. ꝛ vide ēt
§. in. ij. q. et
bal. in. l. edē.

C.si pignus pignori datum sit.

di ab ipso emptore ad eũ trãsit cultura ⁊ cura.⁊ tẽ ius vsufru.videꝛ emptũ.vt.l.cũ ita.de vsufru. lega to.⁊.l.si q̃s ita.de vsufru.⁊ in glo.vsufr.quẽad.ca. l.idẽq;.⁊ ibi no.nec curo siue dicaꝛ pcipiẽt vel per cipi poterũt vel silꝫ ꝟba.nã lz hec verba q̃ pcipiẽ tur ⁊c.videanꝫ ſm ꝓpꝛiã significationez referri ad ipsum corpus fructuũ.l.itẽ si fundi.in pꝛin.ſ.dev/ sufru.tñ mens ℏentiũ videꝛ esse q̃ ipsum: ius vsuſ fructꝰ videaꝛ emptũ.vt.d.l.cũ ita.ꝺ vsufr.le.ꝓ hoc facit ad trebel.l.cogi.ſ.i.vbi si testatoꝛ iubet resti/ tui q̃cq̃d ex hereditate pueneꝛit itelligiꝫ de ipo iure hereditario.lz ꝓpꝛia significatio aliter se hẽat.Si ℏo fructꝰ sunt pcipiẽdi ab ipso vẽditoꝛe ⁊ tradẽdi ipsi emptoꝛi:tunc ius vsufructꝰ nõ videꝛ vẽditum. vt.l.si fundi trebatiani.de vsufr.leg.⁊ de ãnuis le. l.gaius.⁊ no.in.d.l.si q̃s ita.de vsufru.⁊.l.idẽq;.v/ sufru.quẽad.ca.tñ tunc ꝟboꝝ cõceptio est inspiciẽ da.nã aliqñ ꝺr vendo fructꝰ nascituros: vel fructꝰ q̃ in tali nascenꝫ prædio. tũc fructibꝰ vno ãno non natis ꝓ illo ãno nõ videꝛ facta emptio.vt.d.l. nec emptio.de ℏen.emp.⁊ ꝺz fieri remissio ꝓ rata illi us anni.sicut cũ addiꝫ numerꝰ mensuraꝝ fit remiſ/ sio ꝓ rata mẽsure deficiẽtis.ita cũ fit vẽditio ad nu merũ annoꝝ fit remissio ꝓ rata anni deficiẽtis. vt d.l.si debitoꝛ.ſ.ꝟisimile.de ℏen.empt. Aliqñ in ℏctu ꝺr si q̃ fructus nascenꝫ sint tibi venditi.vel vẽ do tibi fructꝰ si quos pcipi cõtingeret ⁊ silꝫ ꝟba. tũc ipsum incertũ.ſ.alea seu spes videꝛ vendita.ff. de here.vel act.vẽdi.l.q̃ si vẽditionẽ.⁊.l.se. ⁊ hoc operaꝫ natura istius ꝓnois si q̃. qõ est no.cuiusdã incertitudinis dictꝫ legibꝰ.sed q̃s vel q̃ silꝫ est rela tiuũ substantie.vt no.C.de sen.q̃ ꝓ eo.l.i.in gl.sup ꝟbo ꝓferunꝫ.⁊ instí.de inutili stip.ſ.alteri. vñ fru ctibꝰ nõ natis nõ est substãtia in q̃ subsistat ẽptio Aliqñ ꝟba ℏctꝰ sunt dubia.nec ex eis apparꝫ vtꝝ fructus sint pcipiẽdi ab ipso emptoꝛe. vel a vẽdi/ toꝛe tradẽdi emptoꝛi.vt q: simpliciter dicit vendo fructꝰ;tũc si pars vel quota fructuũ vẽdiꝫ ab ipso venditoꝛe est faciẽda pceptio.l.si defuncta. ſ.fi.ſ. de vsufru.Si ℏo oẽs fructꝰ sint venditi tũc ab ipo emptoꝛe.⁊ tunc videꝛ vẽditꝰ vsufructꝰ.vt.d.l.cum ita.ſ.de vsufr.leg.⁊.l.si q̃s ita.ſ.de vsufru.⁊ qõ ibi no.vbicũq; aũt dixi fructibꝰ nõ pcepꝫ nõ pfici em ptionẽ fruc.intelligo nõ pcipi in hac vẽditiõe sicut in locatiõe cũ supueneꝛit sterilitas.vt.l.i.ſ.ex seq̃n ti.⁊ qõ ibi no.q: hi ℏctus eisdẽ iuris regulis fulci/ unꝫ.l.ij.ſ.locati. C.Quinto q̃ro si emo fructꝰ vni anni cui est piculũ.rñ.siquidẽ emo fructꝰ pendẽ/ tes piculũ est meuz.nisi aliud ꝓueneꝛit.l.fistulas in fi.de ℏen.emp.⁊.ſ.de ac.emp.l.q̃ pẽdentẽ.Si ve ro emo fructꝰ futuros.vñ ad me trãsit cultura ⁊ cu ra.⁊ tũc ex ãnua pstatiõe nõ põt colligi illa pꝛesum ptio quã dixi.ſ.in.q.illa disputata.dico q̃ sto ver bis[e].vbi dico emo sit emptio.⁊ iudiceꝫ ſm naturã ẽptiõis.vbi dico loco fit locatio.ꝓbaꝫ eo.ti.l. q̃ sa tũ.vbi est ẽptio q̃d videaꝫ emptũ.ꝓbaꝫ ex.ſ.dictꝫ. C.Sexto q̃roꝝ ista pceptio est empta nõ aũt ẽ em/ ptus fructꝰ vel vsufructꝰ vtꝝ ille emptoꝛ possideat rñdeo in oibus casibꝰ in q̃bꝰ vsufructuariꝰ est tutꝰ aliquo interdicto talis hois cõmoditas erat tuta officio iudicis.vt ꝓbaꝫ.j.ti.i.l.aq̃lius.⁊ ita no.ibi ĩ gl.magna ⁊ gl.fi.qõ est notãdũ. C.Septimo q̃ro aliquis emit fructus vnius molẽdini vel alterius edificij qõ est destructũ eget refectiõe ⁊ magna im pẽsa ꝓpter qõ fructꝰ interim nõ pcipiunꝫ,cuiꝰ peri culo periꝛt.⁊ certe si eẽt locatio sine dubio refectio ad dñm ptineret.⁊ deberet fieri mercedis remissio vt.ſ.locati.l.ex cõducto.in pꝛin.⁊.l.cũ in plures.in pꝛin.e.ti.Sed si ponamꝰ q̃ sit vẽditio ita q̃ videa

tur venditꝰ vsufructꝰ vt apparet ex supꝛadictꝫ.tũc dico q̃ est ꝓsiderandũ ad quẽ ptinet refectio.dico q̃ in refectiõe sunt duo.ſ.cura ⁊ solicitudo refectõ nis.⁊ ista simplr ptinet ad vsũfructuariũ:q: oẽz rei curã vr suscepiſſe.vt.l.i.in fi.vsufru.quẽad.ca.⁊ sic talis cura ad eũ ptinet.casus est in.l.inter fructua/ riũ.in fi.ff.de dam.infec.nec obstat.l.ℏacten?.ſ.de vsufru.vbi ꝺr vsufructuariũ nõ cogi reficere:q: ve rum est si vult carere vsufr.vt.l.cũ vsufru. de vsufr. ſm q̃ vertiꝫ in refectione est impẽsa.⁊ ista siq̃dẽ est magna sine dubio ptinet ad ꝓpꝛietariũ.vt.d.l. ℏactenus.ſ. de vsufru.qõ pz q: si vsufructuariꝰ fecerit a ꝓpꝛietario repetit.C.de vsufru.l.eũ.⁊.l.si eiꝰ. ſ.inde q̃situũ.ſ.de vsufru.⁊ ibi no.⁊.ſ.ti.ij.l.dãni.ſ. ei cuiꝰ.⁊ ibi no.ꝓ gl. C.Scõo est videndũ vtꝝ fru/ ctuarius petat istã pecuniã ꝓ impensa anteq̃ ipse impendatꝰ: an vero pꝛimitꝰ ꝺz impẽdere postea re petere.⁊ vr q̃ pꝛimo ꝺz impẽdere,vt ꝓbaꝫ.ſ.ti.ij. l.q̃uis.in fi.l.ibi q̃d pꝛestitit ⁊c.⁊.e.ti.l.si ꝓpꝛietari us.circa pꝛin. C.Cõtrariũ dico.nã ad hãc curaz ⁊ solicitudinẽ vsufructuariꝰ factus videꝛ ꝓcuratoꝛ i rem.vt.l.i.in fi.⁊.l.se.⁊ ibi no.ſ.de no.ope.nũ. Sz ꝓcuratoꝛ ad opus faciendũ põt agere vt sibi pecu nia deꝛ ante opus factũ.vt.ſ.man.l.si vero non re munerãdi.ſ.fi.⁊.l.si mãdato meo.in pꝛin.e.ti.q̃ ⁊c. nec obstat.l.q̃uis.⁊.l.si ꝓpꝛietarius.q: in isto gña li mãdato q̃ vsufructuariꝰ vr hẽ veniũt multa.pꝛi mo eĩ opis restitutio:q: mãdatũ est eiꝰ nature. vt supꝛa dixi. Itẽ venit vt satisfdet de dãno infecto. Sz tale mãdatũ de fideiubẽdo ⁊ satisfdãdo est eiꝰ nature vt nõ ante q̃s agat q̃ soluat vel cõdẽnet re gulariter.vt.l.lutius.in fi.ſ.man.⁊.l.si ꝓ eo.C.mã dati.iõ in.l.q̃uis.⁊.l.si ꝓpꝛietarius. nõ põt agere nisi soluat.subaudi vel interueniat alia cã ex his q̃ ponunꝫ in.d.l.lutius.cũ filibus. Ex his apparet q̃ liter dẽat intelligi.d.l.ℏactenus ꝺ.q̃ diꝫ dñm nõ co gi reficere.ſ.quo ad onus ꝑsonale:lz quo ad expẽ/ sas sic vel alias ꝓpꝛietate pꝛiuabiꝫ.vt.d.l.q̃uis.⁊ d.l.si ꝓpꝛietari. C.His ꝑmissis venio ad.q.ꝓpo sitã ⁊ dico q̃ si ille emptoꝛ fructuũ sit vsufructuari us ⁊ ꝓpꝛie ad eũ pertinet omne piculũ vt dictuz est fateoꝛ q̃ si dñs cessaret sibi pecuniaz dare ad refe/ ctionẽ q̃ tunc teneꝫ ei ad interesse.vt.ſ.mandati.l. si ꝓcuratoꝛ.ſ.mãdati.vel actiõe ex empto.l.fundi partẽ.de ℏen.emp. Pꝛedicta intelligo ꝟba q̃ mo lendina durãt lz in aliqua parte destructa.ita q̃ v/ sufructus integer manet.l. sicut insule. de vsufruc. Si vero poneres q̃ molẽdina ꝓpter abundantiã aquaꝝ totaliter eẽnt destructa:tũc de refectiõe nõ esset tractãdũ.q: vsufructꝰ esset extinctꝰ:nec restau renꝫ:licet res reponereꝫ.l.repeti.ſ. rei mutatiõe.⁊ l.q̃d tñ.ſ. nõ tñ.q̃.mo.vsufr.amittaꝫ.⁊.d.l.sicut in sule.de vsufru.⁊.l.q̃ vsũfr.in pꝛin.j.e.ti.nisi pone/ res dicta edificia locationi alterius vniuerſitatꝭ vl rei accedere.vt.l.quotiẽs.ſ.fi.de vsufr.⁊.d.l.q̃d tñ q̃bus mo.vsufr.amit. C.Octauo ⁊ vltimo q̃ro po ne q̃ vsufructuariꝰ fecit dictas expẽsas:⁊ nũc vult repetere a dño qua actiõe repetet. ⁊ gl. vr velle q̃ actione neg.ge.vt.d.l.eũ.C.de vsufru. ⁊.l.dãni.ſ. ei cuiꝰ de dã.infec.Sz puto actione mandati.cum ad hoc videaꝫ ꝓstituꝰ ꝓcuratoꝛ vt dcm est.ꝑterea cũ hoc faciat ex necessitate.vt dictũ est. nõ põt ve/ nire actiõe neg.ge.l.heres.ſ.si vnꝰ.fami. herc. cõe emĩ negociũ magꝭ q̃ alterius gessit.l.ꝑtoꝛ.ſ.gñaliꝛ j.de bo.auc.iudi.posſ.⁊ iõ ꝺz agi actione mandati. vel actione in factũ.vt.d.ſ.generaliter.sed si expẽ sas facit voluntarie vtiles tñ ad quas nõ tenebaꝫ tunc bene puto q̃ repeteret act.neg.gesſ.l.si cuius ſ.idẽ quesitum,⁊ qõ ibi no, de vsufruct.

d Rñdeo siquidẽ.seq̃/ tur pe.de an cha. Imo.in c. ꝓpter ste/ rilitatem.de locato.

e Sto ver/ bis.viꝺ bar/ to.post gl.in l.q̃ saxũ.j.de dona.

f Sexto q̃/ ro.ꝑ bal.in l.licet. C. lo/ ca.vbi fortis/ us diꝫ.vt ibi per eum.

g Anteq̃ ipe impẽdat adde bar.in l.i.ſ.fi.in vl. col.ſ.de op. no.nun. per bal.in.l. cuz ad quẽ. C.ꝺ vsufru.pau. de cast. in.l. hoc amplir. ſ.fi.de dam. infec.

h l.ℏacten? ad intellectũ d.l.ℏacten?. vide bart.in l.dãni.ſ. ei? q̃.ſ.de dam. infec. ⁊ vide j. in.vij. q.et quomõ fue/ currat dño cõtra vsufru

ctuariũ non reficiente.vi de bart.in.l. q̃uis . in. ij. col.ſ. de dã. infec.⁊ quid de pẽe habẽ te vsumfru/ ctuz in aduẽ ticijs ad q̃s impẽsas te/ neaꝫ.vide ot no bal.i auc. excipiꝫ. C.ꝺ bo.mater.⁊ diꝫ rapha.i in.l.domus. de lega.i. q̃ impẽsas q̃s repetit vsu/ fructuarius nõ repetit ni si finito vsu/ fruc.facit.d. l.domus.⁊ ibi ,diꝫ se ita tenuisse in.l. si ꝓpꝛietari? ⁊ in.l.damni ſ.i. de dam. infec.

Omnia ſa.pdit dñiũ.ad ista vide Ly. ⁊ ang.ĩ.l.ij.C. ad.l.iuli.de vi pu.⁊ quo modo acq̃ra tur dñium fi sco i istis ip/ so iure.vide bar.ĩ.l.facul tas.C.de iu re fisci.li.x.

k Nõ tamẽ trãsit.facit.l. cũ heredes. i pꝛi.de acq̃. posſ.⁊q̃ nõ. in.l.i suus de libe.⁊ postli. ꝛz an eo casu dñiũ transfe raꝫ. viꝺ bar. tenentẽ q̃ ñ in.l.si ita q̃s ſ. si ea lege. de ℏb.ob.⁊ qõ ibi dixi bñfacit qõ no.bar. in.l. his q̃ñr.ſ.i ſ.fami. her. Et ista gl.se quiꝫ bal. in in. l. si q̃s in tãtã.ĩ.ix.col. C.vnde vi.

l Ad qđ tps. approbat istud bal. in. d. l. ij. ꝛ ibi bar. vbi oino vide. ꝛ bal. in. l. iij. C. si ꝓpter pub. pensi.

Esar. vide qđ no. p hāc. l. dic io. an. ꝛ ant. de bu. i. c. ij. i fi. d ꝓsti. n Ōes porꝛ. vide ad hoc q̄ dixi pᵖ bar. in. l. pupillus. §. ter/ ritoriuz. de ẋ. sig. facit. l. iniuriaꝝ. §. si is cui. cū. l. seq. vbi bar. de iniu. ꝛ adde bart. in suo tracta tu de alluui one.

Omissa Res que incidit in com missum vendicaī ab herede eoipso q̄ omittiī ꝓfessio ꝛ nō soluiī vectigal inci/ dit ipso iure in cōmissum. ꝛ sic dns pdit dñiuz. ꝛ h̄ est vn⁹ ex casib⁹ quos dicā in. l. ipatoꝛ. j. de iuī fisci. vbi ꝑ. tradit doctrinā: iz aūt ipso iure pdaī dñiū nō tū trāsitk possessio. vt hic dicit glo. Idē not. de sa. san. ecc. l. fi. ꝛ. §. ꝓ socio. l. cū duob⁹. §. idē qđ te/ ne menti. ad multas leges ꝛ statuta q̄ inducūt rem ipso iure. pdi vt hoc nō porrigaī ad rei possessionē Querit gl. q̄bus mōis incidit in cōmissuz. ꝛ gl. explicat vno mō per. l. cotē. §. dns. §. eo. ꝛ in tribu/ to nō soluto. p. C. eo. ti. ꝓ totū. vbi nō publi/ caī tota res. iz illa octaua q̄ dz solui. ꝛ sic q̄nq̄ q̄s nō. ꝓfiteī ꝛ nō soluit: tunc tota res publicabiī vt h̄ ꝛ. l. vlt. §. licet. j. eo. q̄nq̄ q̄s ꝓfiteī ꝛ nō soluit ꝛ tunc nō tota res publicaī: sed illa octaua pars. ꝛ vide glo. q̄ incipit. pone casum ꝛc. ꝛ id qđ in fi. po/ nitur est vex. sed ꝑ. addit aut q̄s omittit scienter ꝛ vex dicit gl. aut ignoꝛāter: ꝛ tūc aut decepᵗ a pu blicano ꝛ subueniī. vt. j. e. l. fi. §. diui quoq̄ fratres sed licet nō a publicano decipiī: iz erroꝛe ductᵖ: ꝛ tūc nō publicabiī. vt. d. l. fi. §. diui. fm alia lec. alio modo legiī in glo. fm quā hoc dicit. ius redimēdi rem q̄ incidit in cōmissum trāsit ad heredē. h. d. po/ ne in termis. res incidit in cōmissum data dño po/ testas redimēdi illā rē. l. fi. in ꝓin. mō queriī an il/ la ptās redimēdi transeat ad heredēm. q̄ sic. ꝛ vi/ de glo. q̄ incipit vt emāt. intellectus iste nō vī que nire lse iz sit verᵖ in se ꝛ hoc ꝓpter finē vbi dī. put aduersus quēlibz possessoꝛē. Querovsq̄ ad qđ tps fiscᵖ ꝑt vēdicare rē incidētē i cōmissum. ꝛ dic q̄ infra. v. an. l. ij. C. e. tit. ꝛ tene mēti ꝓp id qđ fit tota die i statuī q̄ assignēī bōa i cataſtz. al' hēanī. ꝓ pu blicaī q̄ infra. v. ānos fiscᵖ vēdicare pōt nō post.

e Esar. m Inspiciī tps i quo q̄s pos/ sidet nō tps quo q̄s p vim ex/ pulsus recedit. h. d. vel dic q̄ statuta reci/ piūt interꝓtationē restrictiuā. ne q̄s indebite puni atur. h. d. Ho. q̄ neq̄s indebite puniaī statuta recipiūt interꝓtationē restrictiuā. vt h. ꝛ. l. ij. C. d noxa. ꝛ plene dixi in. l. oēs ppli. Ho. hic q̄ oēs portus ⁿ insule sunt insula. mō q̄dam stabāt in por/ tu ciuitaī pisane: ꝛ depdabanī: qriī an possint pu niri in ciuitate sub qua est insula. certe sic: q: porꝛ insule sūt vt insule. vt hic. Itē no. q̄ dicta ᵒ que apponunī in ctib⁹ factis ab eo q̄ hz ptātem cōdē di. l. habent vim legī ad ligādos alios. vt h̄ pz i gl. q̄ exponit legē. i. pactū ꝛ ē tex. C. de dona. inter vir. ꝛ vxo. l. pe. ꝛ sic factum qđ facit publicanᵖ vel alᵗ ꝛ hens cū ciuitate hz vim statuti quo ad oēs.

Interdum nec vend. Ꝓpter rō/ nes redden/ das dz seruᵖ reuendi dño. h. d. Ho. q̄ aliud ꝓ alio soluiī. Op. de. l. ij. §. i. s. si cer. pet. So. h̄ fallit. Quero q̄liter incidit in cōmissuz. ꝛ dic vt in gl. Quero q̄s est bonᵖ vir. dic iudex. l. si cuī. §. aut ptoꝛ. de iniurijs. ꝛ. l. si societatē. §. arbi/

Interdū. an executio differaī. adde cy. Bart. ꝛ bal. in. l. i. C. de bonis ꝓscriptoꝝ. q In. l. seruus vni. ꝛ ibi bald. dicit sin/ gulariter notāndū. q: dilata executione interim posset haberi gra a pncipe. ad hoc est optimꝰ tex. in. l. i. §. si inaūt seruᵖ. C. de cōi ser. ma. iuncī ibi nota. ꝓ bal. ꝛ no. q̄ iudex statuet terminū intra quem possit reddere rōnes p illū tex. in. d. §. inaūt. r Idē antonin⁹. Ja. de are. adde gl. iij. q. vi. c. i. in. i. gl. ꝛ p gl. in cle. pastoꝛalis. de re iud. p. d. ant. in. c. fi. de fo. cōpe. in. iiij. col.

troꝝ. §. ꝓ socio. ꝛ l. ꝓtinuᵖ. §. cū ita. j. de ẋbo. obli. Querit ꝑ. si pcurator ē dānatᵖ: an executio differaturᵖ vt reddat rōem: ꝛē h̄ ar. q̄ sic. vt. l. i. C. d bo. pscrip. ꝛ ibi cy. ꝛ dy. ponit in. l. seruᵖ vniq̄. §. de le. i. alij h̄nt p dy. in. l. si fuo legato. §. seruus. eo. ti.

Propter penā infe/ rendā seruᵖ dz reddi dño iusta estimatōe recepta. h. d. Ho. q̄ seruus gra uius q̄ corrūpere vroꝛē dñi pōt cōmittere. ꝛrium dicit tex. qꝛ illud ḡuius homicidio. l. codicil. §. maī §. d leg. iij. Ja. de are. iducit ad cōnē. remissio i de lictis dz fieri. vt in auc. vt nulli iudi. §. si quis com/ penf. posita. C. de adul. auc. si xo crimis. ꝛ. l. sicut. j. de accusa. ꝛ sic iudex dz cognoscere de causa q̄re remittiī. argumētū huius. §. Ja. de are. ꝛ ꝑe. di/ cūt ꝛrius in. l. pperandū. §. inaūt reus. C. de iudi. ꝛ in auc. qua in ꝓuincia. C. vbi de crimie agi opoꝛ/ tet. ꝛ. l. sicut. in fi. de accusat. qꝛ est merus executoꝛ. ideo nō cognoscit de causa. vt. l. si vt ꝓponis. C. d execu. rei iudi. ꝛad istā. l. nō rīdet q̄ hic ꝓuato in casu. ꝓposito reddiī iudici: qꝛ maioꝛ ē isto iudice iz sit par. ꝛ hᵒ ē p iura all'ata. ꝛ qꝛ pt petē. s. vt ꝛmittaī

Idem diui seuerus. Ad publicationē seruī nō seq̄tur publi/ catio rei peculij. h. d. facit q̄ ad publicationē fun/ dī non seq̄tur publicatio instrumti. Itē publicata domo ex forma statuti. qꝛ in ea aliq̄d ꝓhibitū exer/ cebaī nō seq̄tur publicatio instrī dom⁹ qđ putove rū. si ei legato fundo qđ ē fauoꝛabile ñ cedit instrm vt d vsufr. le. l. iz ꝛ si q̄s. §. ꝓꝛietaī. ꝛ de fūdo istr. l. ij. g multo minᵖ in penis. vt. l. interꝑtatio. de pe. ꝛ fallit si alīr exꝓmaī. vt. C. de incestis nup. l. cū an cillis. ia. de are. i ar. iducit ad. q. q̄dā h̄ deliq̄t ꝛ hoc p formā statuti debēt bōa publicari. an bona alibi posita publicēī. ꝛ h̄ ē argumētū q̄ nō. fa. l. flegatoꝝ §. ij. d inf dic. ꝛ relega. ꝛ. l. cū vnᵖ. i fi. j. d bo. auc. iud. possi. guil. de cu. pōit istā. q. in. l. tutelas. s. de ca/ pitis dimi. Nico. de matha. istā qōnez disputauit. Ego ponā ea in. l. cūctos pplos. in vl. q. C. d sū. tri.

Quotiens quis mancipia. Ꝓ no/ uicijs mancipijs dz solui vectigal. nō ꝓ veteranis. h. d. Iste §. ponit q̄s est nouitiusᵃ. ꝛ si de hoc fieret statutuz q̄ nullus nouitiᵖ solueret gabellā. tūc diceref nouitius q̄ nō anno stetit vt h̄. ꝛ gl. dic in. l. siue hēditaria. d neg. ge. Quero vnᵖ intrauit in ordinē mi noꝝ ꝛ stetit p sex mēses. deinde exiuit ꝛ postea rein trauit ꝛ stetit p sex menses: an dicaī nouitiᵖ. ꝛista. l. facit q̄ nouitius sit nō veteranᵖ. illi aūt sūt veterani q̄ āno ꝓtinuo ꝛc. iz in ꝓposito nō fuit annus ꝓtinuᵖ g nō est veteranᵖ: sed dī nouitiᵖ. Spe. ponit in specu. de sta. mo. §. i. ẋ. xxxix. ꝛ guil. in. l. necnō. §. si q̄s. s. q̄bus ex cau. maioꝛes. Quidā portauit habitū ꝓ annū sed nō stetit in ordine. an dicaī veteranus. ꝛ certe nōꝛ: qꝛ dz stare in ordine. vt hic: qꝛ dicit cōtinue in vrbe ꝛ ista. l. facit in argumentū t q̄ qui ꝓ parte semel soluit vectigal nō teneaī sepius solvere vt hic. cū glo. sua que incipit ꝓ quibus. Cū formo questionē. Statutū estᵛ hic q̄ de oīb⁹ reddi debet amplius decimari. qđ dic vt no. in. c. fi. de deci. facit qđ not. bar. de collecta. in. l. in priuato. de excu. mu. li. x. Et h̄ adde bald. de gabella ꝛ collecta in. l. i. §. q̄bus. s. qđ cuiusq̄ uniuer. ij. q. ꝓin.

s Quotiēs nouitius faī qđ no. bar. i l. ij. C. ne fāc. bap. reite. ꝛ in simili bar. in. l. senatus in fi. ad turpil. Jmo. in l. quotiēs in stipulatōib⁹ de ẋ. obli. ꝛ ibi āg. ꝛ āg. in. l. si idem. de iurisd. omn. iudic. ꝛ ibi pau. ꝛroma. glo. in. c. eū q̄ certus. de re. iur. in. vi. ang. in. §. fi. i phemio ffoꝝ. bal. in. l. nō solum. in ꝓi. de excu. tuto. ꝓ illum tex. in. §. ān⁹

t Facit in argumētuz. facit qđ not. bal. i. l. si do tem. C. de in re do. als est l. cū dotez. ꝛ in. l. cuz ꝓpe eos. C. si q̄s alteri vel sibi. ꝛ in. l. pe. C. d iu. ēphi ter. ꝛ Bart. in. l. sancimᵖ C. de cōsul. li. xij. ꝛ quod dixi in. l. pupillus. ad. l. falci. vbi viō

v Statutū est. opi. bart. hic ad literā seq̄tur bal. i suo speculo in ver. gabella. ꝛ ꝑe. de anch. in cle. pūti. de cēsi. ꝛ facit q̄ sc̄t decimatᵖ nō

ꝛ ¶ Diui. nō debere dicere. seq̄tur pe. de anch. in cle. p̄senti. de censi.
y ¶ Si ꝓpter necessitatē. vide in materia qō no. bar. in. l. i. C. de naufr. li. xi. z ¶ Diuus. ibi vsus fui causa. de his q̄ sunt fuivsus cā nō soluere gabellā. adde bar. al's bal. p illuz tex. in. l. ij. §. si in eadē. s̄. ad. l. rho. de iac. ꝛ adde. l. fz qñ. §. iulian⁹. ꝛ ibi bar. s̄. nau. cau. stab. vbi idē dixit de vectib⁹ q̄ super dorso portātur. ꝛ hoc tz pe. de anch. in cle. p̄senti de censib. in his q̄ portāt̄ur fui vsus cā. ꝛ in his q̄ portāt recto res in officio ꝛ vide in. l. si publicanus s̄. eo. ¶ Idem de his q̄ ꝓ vsu familie no. glo. in. l. vniuersi. C. ō vectig. ꝛ bal. in. l. ij. C. de nauti. feno.

a ¶ Scolarꝭ nō dz. sequitur ad literā pe. de anch. in. d. cle. p̄senti. de cēsi.

b ¶ Itē facit in argumētū adde bar. in l. i. §. accusationem. j. ad turpil. ꝛ cuz bar. hic ad literaz teansit pe. de anch. in. d. cle. p̃nti

c ¶ Si q̄s p̄fessus. excusat quē a pena. seq̄t̄ pet. de ancha. in cle. p̄senti. ō censi. trāseūdo cū bar. ¶ Saly. in. l. pactuz curatoris. in fi. ¶ de pac. ꝛ an publicanus possit remittere. viō tex. ꝛ glo. de anno. ꝛ trib. in l. oēs. ꝛ in. l. p̄eses. ¶. de transa. ꝛ qō no. bal. in. d. l. pactum curatoris. contra hoc facit l. impatores s̄. de pac. cū ibi no. nisi diceres ꝙ ibi loq̄tur in remissione debiti ꝺ cti ante suum officiū. hic secus p illū tex. dicit tū bal. in. l. data opera. in. xxv. col. ꝙ si quis est cōdēnat⁹ in. x. ꝛ si nō soluat in manu ꝙ si in vltima hora nō reperiat̄ thesaurari⁹ nō incidit in penā man⁹. ꝛ dicit gl. in. d. l. oēs. ꝛ bar. ꝙ pōt paupi remittere.

tibus soluaī gabella. ꝺtingit ꝙ q̄s locauit fundū ꝓ centū florenis. colonus p̄cipit frumentū ꝛ de eo soluit gabellā. an ego dñs teneor soluere de florenis. certe nō: qz soluta est ꝓ fructibus ex cui⁹ cōtēplatione habeo florenos ꝛ pp gabellā minori p̄cio locaui. hoc ponit Inno. extra de deci. c. fi. Itē facit ꝙ si ꝓmisisti rē vēdere. ꝛ de ꝓmissione soluta est gabella. nō debeat solui de venditione ꝛc.

Serui qui in fuga. Serui fugitiui non inci dūt in cōmissuz. h. d. ista ciuitas ꝛ alia habent cōfines determinatos vltra quos inuent⁹ dicet portare deuentū ꝺ formaz statuti mō si mulus vel somarius vltra terminū inuenit nisi ꝓbaret dñm duxisse nō incidit in cōmissum nec publicaī: qz potuit esse ꝙ mulus vel somarius fugerit. ¶ Oportet ergo ꝙ formās p̄cessum dicat ꝙ dñs duxit. alias nō seq̄t̄ur si inuenit mulū ergo dñs duxit. arg. huius. l.

Licet quis se ignorasse ¶ Op. ō iu. ꝛ fa. igno. l. error. in fi. So. glo. multis mōis. tu tene hic ꝙ fuit supina ig rantia. ad id q̄ dicit glo. ꝙ illud fuit ius naturale dic ius naturale. i. diuinū. vt. l. ij. j. de fur. ꝛ inſti. de ob. q̄ ex q̄ delic. §. ij. ꝛ iō de iure diuino loq̄tur hic qz dixit xp̄s in euāgelio interrogat⁹: si lz tributum dari cesari: date q̄ sunt dei deo ꝛ q̄ sunt cesaris cesari. sz ñ credo istos iurisc. habuisse rspectū ad euāgelū: qz tc nō erat. tene g̃ ꝙ supina fuit ignorātia ¶ Op. alijs mōis vt in gl. ego allego istaz. l. in. l. cūctos populos. qz sunt cōiter ꝓ oēs ciuitates italie statuta de armis nō portādis. ꝛ de frumēto non extrahendo. an forensis excuset. certe non: qz supina ignorantia est. arg. huius. §.

Diui. ¶ Nota ꝙ publican⁹ nō dz dicere extranseunti solue. quod est notandū.

Species. No. ꝙ appellatione lapidis nō venit margarita. ¶ Item nō cōtinentur lapides p̄ciosi. ꝓbaī in. l. ꝛ si nō sint. §. quenī amus. de auro ꝛ argento legato.

Si ꝓpter necessitatem. ¥ No. statutū est hic ꝙ equ⁹ non moueaī per plateā. q̄d si equus cucurrerit violēter certe non teneī equitās. vt hoc. §. nisi p̄cesserit culpa. facit. s̄. e. l. cesar.

Diuus quoq;. Licet de re soluī nō dēat gabella tñ dz assignari. al's incidit in cōmissum. sed minori succurrit. h. d. ꝛ ꝙ non debeat solui ꝓbaī ex tex. ibi vsus fui causa ꝺ. vt. l. censoria. de ver. sig. iste. §. est notabilis. ¶ Sz gl. opp. de. l. impator. in p̄in. s̄. e. So. infra. xxx. dies p̄ in inte. resti. Iste. §. facit scolaris nō dz[a] soluere de libris gabellā. vadit sine appodissa: an incidat in cōmissum. ꝛ iste. §. facit ꝙ sic: qz p̄sciri. in cō trariū facit. s̄. e. l. §. quotiēs. Solutio q̄dā sunt de q̄bus liquet publicano ꝙ nō dz soluī. vt qz iā soluit: ꝛ tunc nō dz peti apodissa. vt ibi. ¶ Ñcz publicano nō liquet ꝙ q̄s ducat causa vsus sui. tunc dz peti appodissa. vt hic. vñ cū ꝛ nō liqueat: an sit scolaris petat appodissam. Tec⁹ si esset res ex q̄ non deberet solui ex forma statuti. Itē facit in argumētum[b]. statutū est ꝙ sindicus comitat⁹ dz denūciare maleficiū. mō q̄dam interfecit bānitū q̄ poterat impune occidi: an debeat denūciare interficientē. ꝛ ista qō fuit disputata Bonon. ꝛ hic vī casus ꝙ debeat denūciare: lz factū nō sit punibile sicut debeat ꝓfiteri lz nō debeat solui gabella. Preterea ꝓbaī ꝙ nō ptingat ad sindicuz: an ille dēat puniri an nō. cū nō sit nisi merus executor. l. si vt ꝓponis C. de execu. rei iudi. ꝛ ita fuit determinatū. sed non fuit allegata ista lex. Cōtra id vī casus ad sylle. l. si q̄s i grauī. §. si marit⁹. q̄ etiā nō fuit allegata. Bo. denūciatio de q̄ loq̄tur q̄stio nostra fit ꝓ cognitionē. vñ cū cognitio dēat fieri a iudice. merito dz denunciari. siue maleficiū sit punibile siue nō. ar. s̄. ō ope. no. nū. l. ō pupillo. §. meminisse. ℞. si totiens. sz in. §. si maritus. illa defensio dēbat fieri ad executonem maleficij impediēdā. ꝛ iō puto si statuto dicaī ꝙ rustici teneanī capere malefactorē. ꝙ si aliqs occiderit exbānitū. rustici si nō capiūt nō teneanī. nā captura fit ad ipediēdū ne fiat maleficiū. vl eo fcō ad executionē pene nō ad cognitionē. qz etiā abbatib⁹ vel nō captj eis possz cogīsci. ar. d. §. si marit⁹.

Diui quoq; Legiī plurib⁹ mōis. p̄ia lectura est notabilis ideo tene eā menti.

Si quis ꝓfessus fuerit. Remissio publicani excusat quez a pena[c]. h. d. videī ꝙ publican⁹ possit vectigal remittere. Cōtra. j. de ℞. obli. l. q̄ rome. §. calimacus. vbi posit⁹ ad solutionē recipendā nō pōt ꝓrogare terminū. So. potes intelligere de publicano ꝺ ducente a cōi. ꝛ sic ꝓ se exigebat ꝛ fisco dabat certaz q̄titatē. ꝛ nō ob. ōrium. sed si vis intelligere de publicano q̄ cepit vectigal ꝓ cōi. vt. l. i. §. i. s̄. e. solue ꝙ h posit⁹ erat ad vniuersalē solutionē faciēdā ꝛ recipiēdā exactiōz. ibi hēbat spāle mādatū ad vnā solutōz tñ recipiēdā. ar. l. i. §. magistrat⁹. s̄. de exerc. ꝛ l. mandato generali. s̄. de ꝓcura.

¶ Sequitur solēnis repetitio dñi Bartoli de sarzo ferrato super. l. cesar. s̄. eo. ti.

Cesar. ¶ Repetiturus hanc. l. more solito hunc ordinē obseruabo qz omissa cōtinuatōe rice quā in p̄i. huius ti. feci. primo diuidā ipsam. l. per partes. scō ponā summariū intellectū ꝛ literā corrigā. tertio ponā casum in terminis literam exponēdo. quarto colligā notabilia. q̄nto ꝺ. l. istam opponā. x. modis. sexto insistā circa materiaz l. nostre multipliciter intrādo materiā statutorz. Et de. l. ista ero breuiter expeditus ꝛ eius materia q̄ est aurea. ¶ Redeo ad primū. l. nostra diuidit in q̄q ptes. qz in prima parte ponit thema. scō ex theme elicit qō. tertio qōnis solutio. q̄rto repetit q̄stionē. q̄nto ꝛ vltimo ꝓbat solu. scōa ibi cōsulebat. tertia ibi rñdi. quarta ibi tñ eū. q̄nta ibi ꝓpterea. ¶ Venio ad scōm ꝛ breuiter. l. nostra hoc intendit ea q̄ medio tpe ꝺtingunt rōne casus fortuiti in p̄iudiciū casū passi ꝺtigisse nō videnī. lz ꝛ p te corrige. ¶ Venio ad tertiū ꝛ est casus in terminis talis in l. nostra i insula creta. Cesar locauit loca vñ cotes eximebanī ꝛ iuxta locatiōis ꝺctum talē. l. apposuit vt ne q̄s ꝓter redemptorē ex ussu lausie neue auellito exportaret. mō ꝺtigit ꝙ q̄dam mercator q̄daz nauē cotib⁹ onerauit ꝛ inrra. xv. dies marcij extra dictū portū dcē insule extra hi fecit ꝙ cū tēpestate ꝛ

vento in portū dicte insule dicta nauis cū cotib⁹ ē reducta
post.xv.dies marcij idē mercator cū dictis cotib⁹ extra di
ctā insulam est pfect⁹. ¶Modo q̄rit an iste mercator in cide
rit in.l.ad qō rūdet Vlpi.q.repetendo q talis mercator
nō videt ō.l.fecisse.z hoc pbaf sic.eo tpe quo primo cū co
tibus exiuit portū ō.l.non fecit.ergo nec nūc.qz cotes que
hodie vehunt in initio vecti videant.h.d.vsq; ad.l.sequē
tem.literā sic expone. Cesar cū i insula crete locaret cotori
as.glo.hoc dicit.i.loca.vñ cotes eximunt.seqtur in tex. le
gē ita duxerat.z exponit gl.i.pactū.gl.nō alle. ego allego
l.i.§.si cōuenerit.ff.depositi.z an ista expositio sit vera statim
videbim⁹ p modū questi. Seqtur in tex.ppter redēptorez
dicit glo.i. cōductorē.gl.nō allegat.simile tu habes in.l.le
gem.ff.loca.z.l.redēptores.ff.de reiuē. Itē scire debes q
ista dictio pter.ponit inclusiue.vt.l.placet.C.de sa.san.ecc.
¶Circa qō ē sciendū q interdū pcedit diſpositio affirma
tiua:z tūc aut precedit gen⁹ z dictio pter adiungit spēi in
suo genere otente:z tunc dictio preter ponit exclusiue vt.l.
nā qō liquide.§.fi.ff. de penu le.aut nō pcedit gen⁹ z tunc
ponit inclusiue.vt.l.sed z hec.§.preter.ff.de pcu.z.l.ppo.e.
ti.z.l.i.iuxta fi.s.de pign.ac.z.l.seio. §. vxori.de adi.lega.
seqtur in tex.post idus marcias.dicit gl.i.p⁹.xv.dies mar
cij.vñ q̄d sit idus.vide.l.cū bisext.j.de ō.sig.de quo tu ha
bes in tex.in.l.item veniūt.§.pridie.s.de pe.here.seqtur in
tex.cotes ex insula creta fodito neue auellito neue eximito
id ē portato. seqtur in tex.cuiusdam nauis onusta añ idus
marcias.expone vt.s. pfecta ex portu crete a vēto relata
erat in portū.iterū de hac dictione habes in.l. veluti. ff.de
eden. Sequit post idus marcias pfecta erat:huc vsq; the
ma:mō sequit scda pars ex qua elicit.q.ex themate. Cōsu
uisse viderent. Sequit tertia pticula in qua est solutio q̄sti
onis.rūdit tam z si.i.q̄uis port⁹ quicq; in insula essent oēs
qōnis:tñ eū q̄ pfect⁹ eēt ante idus marcias ex portu z rela
tus exponevt gl.seqtur in tex.tēpestate in insulā deductus
esset.si inde exisset nō vī ō fecisse imo videt put dicā. Seq
tur q̄nta pars vbi reddit rō solutiōis.bñ dico q nō videt
nō phibito hoc est seqtur ppterea q ia in initio ꝛc. ¶Ve
nio ad quartū ex.l.nostra collige q initiū ex quo cotes sūt
euecte est osiderandū.sic z alias.s.de dā.infec.l.dāni.§.sa
bini.z.l.ait.s.ad.l.aql.z.l.q̄ balneū.z.l.portio.s.q̄ poti.in
pig.habeant.z.l.si curatores.circa prin.s.man.z.l.itē q. §.
si filiarū.s.p so. ¶Secūdo no.q casus fortuit⁹ nō oz esse
dānū casum passo.vt.l.ij.§.si q̄s.s.si q̄s cau.z.l.fi.ad. l. ro.
de iac.z.l.si fortuit]. s. de pig.z.l.cū duob⁹.§.dāna.s.p so
l.ex facto.de heredi.instī.z.l.q̄situ.§.idē rūdit.de fundo in
struc.z instru.le. ¶Quarto nota q ea q̄ medio tpe cōtin
gunt nō vident cōtigisse.l.i.j.de cap.z postli.re. ¶Quin
to collige fm quosdā q.l.municipalis recipit interptatiōz
restrictiuā in.l.ij.C.de nox.l.vt gdatim.§.i.de mu.z ho.v
q̄ntum z primo op.ō.l.nostrā de.l.in legat⁹.ff.loca. So.dic
q ibi est alius casus z ibi culpa pōt imputari vt pz in tex.
¶Scdo op.sic ille oī facere ō.l.q̄ facit otra id qō.l.phibz
vt.l.otra.s.de legi. Oz iste q̄ conducit cotes post idus: fac
qō.l.phibet fieri.g facit ō.l.quid ergo dicem⁹. Sol.dic q
tex.soluit ōrium:qz q̄ auctoritate iuris facit nō videt id fa
cere qō.l.phibet cū mens attendat fm qō notabiliter ha
bes in tex.z hoc est qō notabiliter dicit tex. nō videri otra
l.fecisse. Itē dicit q in initio cotes euecte vident.nā vbuz
vident significat fictionē.vt.l.i.§.deiecisse.devi z vi ar.z.l.
si pater.de his q̄ in frau.credi. ¶Tertio op. sic. tu habes
q in prin.cotes euecte vident cū ex portu nauis pfecta est
z postea rediuit q nō videat vllo tpe ō fecisse.vñ op.de.l.
ex hoc.§.si q̄s alienauerit.ff.ō ali.iu.mu.causa fac. Sol.dic
q in effectu cōcordat qz ibi nō tenetur alienās,hic silr non
teneť mercator iste. Item ibi receptio facta fuit ex propos
to:vnde alienasse non videť. hic reuersio nō fuit a pposito
ergo nō videť recursus.vt.l.iul.z.l.postliminiū.ff. ō postli.
reuer. ¶Quarto op.de.l.si solutū.s.q̄.mo.pig.vel hypo.
sol. So.ibi pōt debitori aliq̄d iputari. Itē ibi ex ppposito
recipit:hic vero mercatori nil pōt imputari. ¶Quīto op.
de.l.si p parte.§.versum.s.de in rē verso vbi nos magi⁹ osi
deram⁹ euentū q̄ pō est inchoatū. Itē in alio op. qz nō vi
detur versum nisi duret.hic dī primo vertisse.z nō pseuerz
So.dic q ibi poterat imputari:hic sec⁹ fm q ibi no.facit.l.
marit⁹.ff.loca.ad qō facit.l.fz an vltro.s.de ne.ge. ¶Sex
to op.sic q̄ vis precessit z seqtur postea actus volūtarius
nō attendit vis q̄ precessit.vt.l.ex ea stipula.z.l.si eo tpe.ō
cōdi.ob turp.cau.z.l.ij.qō me.cau.sed ita est in ppposito.nā
hic fuit vis fluminis postea secut⁹ fuit actus volūtari⁹: qz
iterū volūtate pfectus est.g vis illa nō oz attendi. So.dic
q illud bz locū q̄n sequēs actus volūtarius approbauit il
luz actū in quo fuit vis z coactio.b sec⁹. ¶Septimo op.
sic q̄n sequēs act⁹ ponit nō habēs osequentiā ad primū nō
cōsideraf prin.vt.l.titius.s.q̄ res pig.ob.po.z.l.ptor.q̄ po.
in pig.ha. Sed ita est q scda pfectio nō bz necessariā con
sequentiā ad princ.g principiū non oz attendi. Sol.dic q
hoc cōtingit ne casus fortuiti quos passus fuit iste merca
tor sint ei dānum.vel pōt dici q cōsiderata intentōe istius
mercatoris q̄ semp fuit vt ante.xv.dies pficisceret.ista cō
sequēs volūtas cōducendo habuit osequentiā ad primuz
principiū.ar.l.si mulier.C.ad velle. ¶Octauo sic op.si ali
ter z aliter disponeret in diuersis tpib⁹ z inchoatio sit facta
vno tpe in quo aliq̄d disponit z pfectio osummatio sit fa
cta alio tpe in quo diuersum disponit magis osideraf tps
in quo osūmatio est pfecta.vt.l.iij.§.i.s.de mino.z.l.q spō
se.C.de dona.ante nup.z.l.in tps.s.de here.instī. Sol.dic
q in litera nostra hoc statuit⁹ istū illa q̄tū
teneat qō eē nō oz. ar.l.i.C.q.ex cau.ma. ¶Nono opp.sic
de primo recessu nō oz haberi rō. vt.l.lex cor.§.i.j.de min.
z.l.fi.§.fi.C.de bonisq; liber.sz in primo recessu stetit p mo
mentū.g de eo nō oz haberi ratio. So.dic q si ex ppposito
redisset expositio haberet locū:sed redit⁹ fuit pter propositū.
z iō reditionis rō nō habeť.qz illa q̄ casu otingūt z se cō
tingere z inesse nō videnť.vt.l.debitoz.s.de pig.z.l.q̄situz.
§.fi.de le.ij.z.l.si vxoris.j.de aur.z ar.le. ¶Decimo op.q̄
casus fortuitus est cōmissus facto hois:tunc ppter casum
nō oz esse excusat⁹:sed ita est in ppposito qz isto casu fuit fa
ctū voluntariū hois.g ppter casum nō oz iste mercator ex
cusari. So.dicit q illud est verū q̄n in illo facto inest culpa.
vt.l.fluminū.§.hec stipulatio.z.§.seru⁹.s.de dā. infec. z.l.si
vt certo.§.interdū.cōmo.sed hic nulla culpa est.g ꝛc. ¶Ex
peditis op. venio ad vi.l.ad.q. Et primo q̄ritur nunq̄d ex
positio gl.sit bona quā facit legē.i.pactū:z videť q nō: qz
si cesar pactū apposuit cū cōductore cū locabat nemini ve
nit in dubiū q tale pactū alteri nō oz inferre preiudiciū.vt
l.si vn⁹.§.ante oīa.s.de pac.z.l.iubem⁹.C.ad velle.ita in p
posito q iste cotes nō videant in initio vecte est otra.l.no
stram in fi. ¶Quid dicem⁹.so.q̄dam dicūt q tex.bñ dicit
nec oz exponi legē.i.pactū ppter dictū ōrium z dicūt q h
erat.l.municipal' ocē insule crete.potes saluare gl.qz pactū
aliō spāle vni⁹ vl' duoz simul:z hoc mō nō loq̄tur h.aliō vni
uersitaf z ita loq̄t' h.z h distinctio pbaf i.l.neq; ex ptorio.z.l.
neq; pi.j.ō re.iu.vl' potes dicē q quēadmodū in lnīa lata p
principē i cōe paf piudiciū.vt.l.fi.C. de le.ita ex pacto z ita
loq̄tur hic.nā qō principi placuit oz esse.l.vt.l.i.s.de ostit.
prin.z p oēs vniuersalis.vt.l.legē.C.de legi. So. pone sic
statuto cauet q debitores demū p debitis nouis factis a
paschate citra possint oueniri:p antiq̄s secus.mō cōtingit
q q̄dam debitor antiqu⁹ q̄ non poterat cōueniri p̄misit al
teri de volūtate creditoris antiq̄:mō queriť an possit cōue
niri.z videť q nō vt hic.ad qō facit.l.q̄ id qō.in princ.C.de
dona.l.tutor.j.de fideiuss.l.zenodorus.C.ad mace.q̄d dice
mus,ista qō fuit determiata flo,z male:q̄re si teneas q sta

tutū recipiat interp̄tationē: dic ꝙ sic. Et si ille cui facta fuit p̄missio ꝺz cāz lucratiuā: ⁊ tūc determiatio ꝓcedat si vo nō habuit cāz lucratiuā: ⁊ tūc dic ꝙ male fuit determinatū. vt l. si q̄s. ⁊ l. doli. j. de noua. ⁊ l. apud celsum. §. deductoris. ō doli excep. Si vero teneas ꝙ statutū nō recipiat interp̄tationē. vt. j. tenebo: tūc dic ꝙ male fuit iudicatuz. Et est rō. statutū dicit ꝙ debitores demū ꝑ nouis debit̄ possint cōuenire. Sed nō est dubiū ꝙ fm verba: ista est noua obligatio ⁊ nouū debitū. vt habes exp̄sse. j. de noua. ḡ ⁊c. ¶ Tertio pone iuxta p̄dictū thema ꝙ antiqu⁹ debitor ꝓmisit nuper creditori suo: mō q̄d dicemus. Sol. aut ꝓmisit stichus se tutū exceptiōe ⁊ nō est dubiū ꝙ teneā. vt. l. fideicōmissuz §. de cōdi. inde. ⁊ qō no. in. l. hacten⁹. §. de ꝓsti. pecu. ⁊ qō no. in. l. ij. §. circa. de doli excep. ¶ Si vero ꝓmisit ignorāter dicit ꝙ hmōi debitores sunt tuti excep. inducta in odiū creditoris: ⁊ tūc ꝺz distinguiv̄ in macedo. aut ꝑ errorē iur̄ aut ꝑ errorē facti. vt. l. pe. §. ad mace. ⁊ l. q̄ excep. §. ꝺo di. in de. ¶ Quarto formā alia qō inter regē francie ⁊ regē anglie facta fuit treuga. Et factū fuit statutū ꝙ milites regis francie possint impune regnū anglie intrare ⁊ hoc vsq; ad pascha: ⁊ vltra licitum esset vnicuiq; repienti militez alteri⁹ regis interficere: mō ꝓtingit ꝙ vnus miles regis frācie iuit in angliā ⁊ cū rediret ꝑ mare anglicū ītra pascha mare retinuit ipsum ⁊ remisit eū in regnū anglie. Modo q̄rit an iste possit interfici. Tu ꝺiceres vī hic casus ꝙ nō possit interfici: vū si tu teneas ꝙ statutū recipiat interp̄tatōez sic dicas aut aliq̄d pōt huic militi imputari forte ꝙ nimis se artauit: ⁊ tunc possit impune occidi. al's secus. vt. l. ij. §. si q̄s cau. ⁊ l. idemq;. §. fi. ad. l. aq̄l. ⁊ hic. sed ego q̄ dico ꝙ statutū nō recipit interp̄tationē: vt. j. dicam. illud ꝙ ꝑmittat occidi illum q̄ reperit vltra pascha nō respicit modū ꝑ quē reperiatur ibi. ḡ nec nos modū attendim⁹. vt. l. senatoris. §. de senato. ⁊ l. i. §. occisor. §. ad syll. ⁊ l. q̄ actione. §. i. ad. l. aq̄l. ⁊ l. mulier. §. fi. de ꝺi. instī. ⁊ l. item venisse. §. petitā. de pe. here. nec ob. ista. l. vbi videt casus in ōrium: qz hec contingit ex eo qz in. l. ista hmōi. l. fuit apposita iuxta ōctū bonefidei: sapit ergo naturā eius. vt. j. plene dicā. vl' dic ꝙ hic nō fuit l. municipalis. sed fuit pactū p̄incipis ꝙ etiā de iure alias p̄iudicat fm ea q̄ supra dixi. ¶ Quinto q̄rit sic: iuxta casuz l. nostre pone ꝙ iste mercator nō vi fluminis fuit redactus in insulā cretā: sed vi cuiusdā sui inimici. Modo q̄rit an dispositio istius. l. possit habere locū. dic ꝙ nō. vt. in. l. ij. §. silī modo. §. si quis cau. nisi forte in subsidiū. argu. l. fi. §. de eo ꝑ quem fac. erit. ¶ Sexto intro materiā aureā ⁊ plenā de narijs ⁊ varijs ꝓtroversijs: ⁊ queram⁹ nūq̄d statutū recipiat interp̄tationē. Et circa hāc. q. tenebo hunc modū qz primo recitabo opi. doc. ⁊ tenebo tenendas ⁊ reprobabo reprobādas. postmodū vero ꝑ modū cuiusdā doctrine clarissime ⁊ vtilissime ⁊ vltra dicta oīm doctoz materiā istā expediā pauciss̄imis verbis ⁊ vtilib⁹. ¶ Redeo ergo ad. q. nunq̄d statuta recipiāt interp̄tationē. ⁊ primo ar. est fm ⁊ꝺ. ꝙ sic. nā primo videt tex. in. l. vt gradatiz. §. i. j. de mu. ⁊ ho. preterea leges interp̄tant̄. vt. l. si de interp̄tatione. §. de legi. ḡ ⁊ statuta q̄ fiunt auctoritate. l. vt. l. oēs ppli. §. de iust. ⁊ iu. ⁊ inst. de iure natura. §. i. vñ insurgit talis regula. Mia merito nostra facim⁹ q̄bus nr̄a imptiē auctoritas. vt. l. i. §. oīm. C. de veteri iure enuc. Et q̄b⁹ videt ꝺcludendū ꝙ statuta recipiāt interp̄tationē. i. extensionē vel restrictionem. Sed ho. dicit ⁊ꝺ. aut loquor de interp̄tatione. i. extēsione vel restric. ⁊ tūc dico ꝙ talis interp̄tatio nō cadit in statutū. vt l. ꝓstitutiōb⁹. ff. ad munic. ⁊ est rō: qz quicq̄d est omissum ꝑ omissō ꝺz haberi. vt. l. quicq̄d. j. de ⁊ꝺ. obli. Si vero loquor de interp̄tatiōe. i. nō de extensione: sed potius de quadam declaratiōe: ⁊ tūc dic ꝙ sic: ita intelligo. l. vt ḡdatiz. de mu. ⁊ ho. vide simile sicut est in stipulatiōe q̄ interduz declarat̄ ꝑ ꝑmissione interdū ꝑ stipulatiōe. vt. d. l. quicq̄d. non ob. alia rō. tu dicis ꝙ si lex recipit interp̄tationē. ḡ ⁊ statuta: qz ipsa fiunt auctoritate leg̃: ⁊ oīa nostra facim⁹. ergo ⁊c. dic ꝙ illud ꝓcedit in casu expresso ꝙ saluari nō pōt nisi ꝑ interpretationē. Et ꝑ hoc dicit ⁊ꝺ. ꝙ si statuto caueat ꝙ q̄ portauerit bladū extra ciuitatē puniat̄ in cētum. ꝙ si aliq̄s portauerit farinā ꝙ nō puniat̄ vt ipse notat in. l. q̄situz. §. illud de le. iij. ad qō accedit. l. lana. co. ti. Item dicit ipse ꝙ si statutū dicit ꝙ q̄ portauerit bladū extra ciuitatē puniat̄ in cētū qō nō tenet̄ mulier. de quo vide ꝑ euz in. l. i. j. de ⁊. sig. Ista est sīa ⁊ꝺ. ⁊ Ja. but. ⁊ est cōis opi. §z. ꝺ. Ray. nititur̄ redarguere ⁊ꝺ. dicit ipse ꝙ in. l. vt ḡdatim. non est interp̄tatio declaratiua imo restrictiua. Et ꝓbat sic qñ restrīgit̄ significatū verbi ibi nō ꝺz declaratio: qz in declaratiōe nō trahit̄ nec addit̄. Sz qō est detegit̄. vt. l. heredes palā. de testa. ⁊ l. adeo. §. cū q̄s. de acq̄. re. do. ⁊ no. in. l. manumissiones. §. ō iusti. ⁊ iu. ⁊. l. i. §. cū addit̄. de ⁊. obl. §z q̄ declarat nihil nouī facit vel disponit. vt. l. ficuti. §. si q̄ratur. §. si serui. vē. ⁊. l. ex diuerso. §. i. §. de reiuē. ⁊. l. asse toto. de here. instī. Item detrahēdo facit aliq̄d nouī. vt. l. ius ciuile. §. de iustī. ⁊iu. ergo ille q̄ detrahit non declarat. nō ergo pōt intelligi. l. vt ḡdatim. in interp̄retatiōe declaratiua. nā ibi sunt ⁊ba generalia q̄ fm sui naturā debēt intelligi gñaliter. vt. l. i. §. ⁊ generaliter. §. de lega. p̄stan. ⁊. l. si finita. §. de ceteris. §. de dā. infec. ⁊ ibi restringunt̄. pz ḡ ꝙ ibi loq̄t ō interp̄tatōe restrictiua. §z tu salua ꝺy. ⁊ destruas ⁊ba supradcā. ⁊ sic. l. vt ḡdatim. nō loq̄tur de vniuersali dispositiōe: imo loq̄tur de infinita q̄ ex ꝓprio significato nō cōprehēdit ꝓticularia sub se cōtenta: sed qñ ꝺtinet hoc est ꝓpter idētitatē rōnis que est int̄ particularia. vt vī innuere glo. in. l. vroz. i. in fi. §. ō le. iij. ⁊ plene tractat ⁊ꝺy. extra de reg. iu. m ꝓhemio li. vi. ⁊ est cōis opi. Item in materia ꝺtingēti indefinita ñ eq̄pollet vniuersali. vt erat in. d. l. vt gradatiz. nā nō sequit̄ homo currit ḡ ois hō currit ꝑ. l. nec natales. C. de pba. vt no. ꝑ ⁊ꝺ. in decto ꝓhemio. de re. iur. Item si indefinita caperet oīa ꝓticularia sub se ꝓtenta ex ꝓprio significato: tūc esset vniuersal. ⁊ tñ tex. repugnat. qz dicit ꝙ equipollet vniuersali. ergo ñ videt. vt. l. si plurib⁹. ⁊. l. si ita relictū. de le. ij. ⁊. l. si plures. ō le. iij. Item indefinita de ꝓprio suo significato pōt se habere ad vniuersalē ⁊ ꝓticularē. ⁊ hoc designat ⁊bū indefinita. Modo fit qñcuiq; aliquid indefinite se hz ad vnū extremoz vel ad aliud: ad id ꝺz dici se hīe qō est melius ⁊ benigni⁹. vt. l. benigni⁹. de legi. l. q̄ritur. de sta. ho. ⁊. l. legato. C. de leg. Sz ita erat in. d. l. vt gradatiz: qz ibi fuit indefinita ⁊ melius ⁊ benigni⁹ est qō intelligat̄ particulariter ⁊ referat̄ ad idoneos q̄ vniuersal'r ⁊ referat̄ ad nō idoneos: qz rē pub. idonei administrare debēt. vt. l. ad rē publicā. ⁊. l. honoz. de mu. ⁊ ho. ⁊. l. nō tñ. de decur. ¶ Preterea optime facit ꝙ indefinita ex ꝓprio significato nō cōprehēdat oīa particularia. l. ꝺiungendo. §. ait ꝓtor. cū. §. de pupillo. §. de ꝺsti. pe. Item indefinita ppositio nō vī oīa particularia cōprehēdere. vt. l. si plurib⁹. in prin. §. de le. ij. ⁊. l. si is q̄. §. vt. §. de re. du. Sed videt denotare quandā interp̄tationē. vt l. i. §. deiecisse. j. de vi ⁊ vi ar. ⁊. l. si pī. j. de his q̄ in frau. credi. ḡ ⁊c. Item optime videt ꝑ ea q̄ no. in. l. si tibi. de le. iij. ⁊. e. ti. l. si seruus. §. de serui. ru. pre. Circa ꝙ sciendū ꝙ indefinita indifferenter se pōt hīe vt repsentet vniuersalē vel particularē: fm logicos qō satis denotat eius nomē. Item ꝑ hoc optim⁹ tex. in. l. cū scitis. j. de solu. hoc. j. ppositō. sic videt dicēdum: qz aut ꝺsidero terminū indefinitū ꝑ se. put est extractus ab oī dispositiōe: ⁊ tunc dico ꝙ fm eius significatum particularia oīa cōprehēdit. ⁊ ita intelligo alle. ꝑ hac parte. ⁊ ꝑ hoc est glo. in. l. i. j. de re. iur. Aut ꝓput cadit in ꝺsitiōe: ⁊ tunc aut cadit seu accidit actui q̄ fm naturā rei de qua agit̄ vniformiter oīa particularia cōcernit siue cōprehēdit: ⁊ tunc dico idē. vt. l. si plures. de le. iij. Aut vniformiter extremū non ꝺcernit: ⁊ tunc indefinita capit aliud. s. ꝙ nō cōprehendat ꝓticularia vniuersal'r seu vniuersalia: ⁊z ꝙ nō cōprehendat ꝓticularia. ⁊ ita intelligo dictā. l. vt gradatim. nā natura rei. i. vocatiōis ad munera ad q̄ vocātur idonei. vt. l. ad rez publicā. ⁊. l. honoz. de mu. ⁊ ho. l. non tñ. de decu. declarat hanc indefinitā vt extraneū non capiat. ꝑz ergo. l. vt gradatim nihil facere ꝑ opi. ꝺ. Ray. stet ergo dictū ⁊ꝺi. p̄dicti. ꝺ.

Jac.but.tenet idem qđ Dy. ⁊ est cõis opi. gui. de suza. tz q̄ statuta recipiãt interp̃tationẽ. vt.l.si de interpretatõe vt.s̃. de legi. ⁊.l.ite veniũt. ℌ. cũ aũt. ⁊. ℌ. apta. s̃. de pe. hef. ⁊.l.penul.s̃.ad macedo. ⁊.l.sed ⁊ si pater. ℌ. hoc senat⁹. s̃. đ s̃. de iurisd. om. iudi. ⁊.l.q̄is. de in ius vocã. ⁊.l.úij. ℌ. parẽtes. eo. ti. ꝓiungẽdo. l.iurisc̃sult⁹. ℌ. parẽtes. s̃. de gradi. ⁊ l.licet. s̃. de arbi. Jtẽ p̃riuilegia ⁊ bñficia recipiũt interpretationẽ. vt.l.bñficium. s̃. de ꝓsti. p̃rin. ⁊.l.ei. ℌ. in initio. s̃. de offi. p̃fec. vr. Jtẽ vltime volũtates recipiũt interp̃tationem vt.l.libroꝝ. s̃. de le. iij. ⁊.l.si cui vinũ. de vino triti. le. l. q̄ p̃ciũ ℌ. fi. cũ si. de pe. le. ⁊.l.in testamẽtis. de re. iur. ⁊.l.q̄ penu. ℌ. sed ⁊ si scrip. de vsu ⁊ habi. Jtẽ ꝯctus recipiũt interp̃tatoꝝ vt.l. veterib⁹. s̃. de pac. ⁊.l.fundi. de ac. emp. Jtẽ ꝓsuetudines recipiũt interp̃tationẽ. vt.l. de q̄bus. s̃. de legi. cũ ergo ista recipiant interp̃tationẽ nõ video quare statuta nõ recipiant interp̃tationẽ. Cõcludit ergo ipse q̄ statuta recipiant interp̃tationẽ. opi. gui. nõ placet qꝛ arguere de legib⁹ ⁊ senatusc̃sultis ad statuta nõ est bona argumentatio: qꝛ lex est generalis q̄ hec dispõit vt hoc fieri possit. ſ. vt leges ⁊ hm̃oi dispositiones extendant. vt.l.nõ possunt. de leg. q̄ rire casum. l. nõ decisum. qđ esse nõ dz. vt in ꝓhemio. ff. ⁊.l. i. ℌ. ex hoc. de ven. inspi. Sed hec rõ cessat in statutis: qꝛ illud ius cõis. vt.l.si extrane⁹. de cõdi. ob cãm. Jtẽ nõ bñ argumentat de bñficijs ⁊ vltimis voluntatib⁹: qꝛ illa sunt amplissima ⁊ ius amplioris statuta strictissimi iuris. vt. j. plene oñdam. vt in.l.bñficiũ ꝓiungẽdo. l. generaliter. de offi. p̃si. ⁊.l.cũ q̄d. si cer. pe. ⁊ ꝓiungendo. l. quicq̄d astringẽde. de ỽ. obli. ⁊.l.iij. ℌ. minoꝛẽ. s̃. de mi. ⁊.l.cũ q̄dam. de li. ⁊ po. Jtez nõ bñ argumẽtat de ꝯctibus ad statuta: qꝛ in ꝯctib⁹ magis cõsideram⁹ mentẽ q̄m ỽba. vt.l. p̃mittendo. de iur. doti. ⁊.l. ba adeo: qꝛ qđ nõ est verbis exp̃ssum relinq̄tur dispositioi iuris cõis. nã qđ sp̃aliter in cãm noua. nõ transfert iure p̃ri tat de. l. vt. j. clare dicã. ¶ Concludimus ergo q̄ ỽba gui. ꝯ ius cõe: ⁊ tunc nõ extendãt. vt.l.q̄ nõ rõne. de legi. Naz qꝛ dr̃ q̄ error est: qꝛ in ꝓsuetudine dz esse cõsensus. vt.l. de q̄bus. de legi. Sz intelligo errorẽ ⁊ ꝯ ius cõe qđ apparet qꝛ illi q̄ veniũt contra ius cõe vident errare. vt in.l.ij. C. de here. hm̃oi statutũ nõ extendit nec trahit. vt.l.in his. de legi. Si vero nõ est ꝓtra ius cõe: ⁊ tunc trahit ad filia. vt.l. de q̄bus. verba sua nõ sunt p̃fecta sz sunt sat⁹ bona. Et iõ ꝓtra hm̃oi verba sic op. nõ est dubiũ q̄ ea q̄ sunt ꝯ ius cõe extẽdunt ꝓpter idẽtitatẽ rõnis. vt.l. ciuitas. si cer. pe. ⁊ ibi no. in.l.q̄ ꝓpter. j. de re. iur. g̃ sic dicem⁹ in statutis q̄d ergo dicem⁹. ſo. dic q̄ ꝯria loquunt in iure municipali. ⁊ ẽ ratio qꝛ.l.cõis hoc fieri concedit. vt.l.nõ p̃t. s̃. de le. ℌ vero municipalis fieri non ꝓcedit. ⁊ hoc declarat ex eo qꝛ cessaret dispositio iuris cõis: ⁊ ille casus esset. l. nõ decisus. qđ haberet. l. vt.l.i. ℌ. ex hoc rescripto. de ven. inspi. Sz in.l. municipali sec⁹: qꝛ casus p̃ eũ non p̃uisus dispositioni iur⁹ cõis relinq̄tur ⁊ p̃ eũ decidit. vt. d. l. si extrane⁹. de ꝓdi. ob cãm. ⁊.l. cõmodissime. s̃. de li. ⁊ po. ⁊.l.si cũ dotẽ. in p̃i. s̃. so. ma. apparet g̃ q̄ Riza. põt saluari. Ja. de are. dicit q̄ aut apparet rõ statuti: ⁊ tũc illa attendat al's sec⁹. vt.l.i. C. q̄ sit lõ. ꝓsue. ỽba sua sic clari⁹ p̃bant vt dictũ est ⁊ apparet: de ratione magis attendit ratio q̄m dictũ. vt.l. adigere. ℌ. q̄is. de iure patro. ⁊.l. miles. đ re mili. ⁊.l.cũ pater. ℌ. dulcissimis de lega. ij. ⁊.l.nomẽ. ℌ. fi. de lega. iij. circa hoc attende si apparet de ratione statuti ⁊ est scripta ꝓfiteoꝛ vna cũ Ja. p̃te dicto. Si ỽo de rõne ⁊ mẽte apparet nõ tñ est scripta in statutis: ⁊ tũc non sto cũ Jac. ⁊.l. p̃sperit. j. qui ⁊ a q̄. ⁊ hoc tz gl. in fili. l. nõ dubiũ. C. de leg. Nicolaus ỽo matarelis dicẽ q̄ in statutis hz locũ a minori cũ distinc. tali. aut est sola rõ minoris ⁊ maioris: ⁊ sic non credit q̄ habeat locum locus a maiori vel a minori. verbi gra statutũ dicit q̄ p̃ homicidio imponat pena pecuniaria. Nunq̄d g̃ hoc magis debebit esse in falso ⁊ violẽtia. certe dicit ipse q̄ non. Hz si non est alia rõ innixa p̃ quã appere possit de mẽte statuẽtiũ: ⁊ ỽba quoquo mõ p̃nt aptari lz impropriet: tũc dicit ipse q̄ in statutis hz locuz a maiori ⁊ minori. verbi gra in ỽbo ⁊ sub ỽbo occisionis satis põt cõprehendi vulneratio. ar.l.illõ. s̃. ad.l.aq̄l. vñ. si statutũ dicit q̄ bãnit⁹ possit impune occidi habebit locũ locus a maiori. ſ. q̄ possit vulnerari. ¶ Jtẽ sub verbo filie. satis põt cõprehendi neptis. vt.l.liberoꝝ. ⁊ l. filij. de ỽ. sign. ¶ Nã si statutũ ita dicat q̄ filia nõ succedat patri: multomagis habebit locũ in nepte. videt g̃ velle q̄ vbi verba p̃nt quoquo modo adaptari lz improprie. ⁊ iõ sit indifferens q̄ statutũ habeat locũ ad illũ casum extẽdat primo destruam⁹ eius exẽpla. Naz dicit ipse q̄ significatũ filie quoquo modo capit neptẽ nõ bñ dicit: imo hoc est de ꝓprio significato. vt no. gl. ⁊ bñ inst. q̄ dari tu. po. ℌ. fi. So. dic ipe q̄ si statuto cauet q̄ possit bãnit⁹ impune occidi q̄ ỽba hui⁹ statuti quoquo modo trahunt ad vulneratũ: imo ꝓprie qꝛ pmittit occidi. ergo ⁊ vulnerari. ꝓprie cũ occisio fiat p̃ vulnus ⁊ ꝓbat ad literã. s̃. ad.l.aq̄l.l. ita vulnerat⁹. p̃rerea verba eius habẽt locũ in vltia volũtate vbi si appareret de mẽte ⁊ quoquo modo ỽba lz improprie possint adaptari ad mentẽ ille casus cõprehendit in dispositiõe legis. vt.l.liberoꝝ. ℌ. q̄ tñ. casus. s̃. de le. iij. in so. õrij. ⁊.l.i. ⁊.l.in ambiguo. de re. du. argumẽtari de interp̃tatione q̄ fit in vltima volũtate ad statuta nõ est bona argumẽtatio vt dixi ꝓtra opi. gui. reprobem⁹ ergo Nicol. matarel. ⁊ Ray. de forli. q̄ ita loquunt cũ loq̄mur de interp̃tatiõe statutoꝝ aut verba exponunt ꝼm ꝓpriã significationẽ. ⁊ sic eius declaratio nihil noui inducit: sed vetus inductũ detegit. vt.l. heredes palã. de testa. ⁊.l.adeo. ℌ. cũ q̄s. de acq̄. re. do. ⁊.l.sicuti. ℌ. sed si q̄rat. s̃. si serui. ven. de rei uen. l. ex diuerso. ℌ. i. ⁊ no. in.l.oẽs populi. s̃. de iusti. ⁊ iu. ⁊ hoc tz Dy. de ỽ. sig. l. i. ⁊ p̃ hoc faciunt. ll. supius alle. si ad aliũ casum extendo siue restringo: aut rõne absurditatis vitande: ⁊ possum. ỽbi gra. statutũ qđ ꝓhibet ire de nocte cũ lumine multo fort⁹ sine lumine. ar.l.ij. ℌ. si supra. de ven. inspi. lz ipse nõ alleget. Jtẽ si ꝓhibet bladũ portari extra ciuitatẽ cũ asinis: intelligã idẽ de portãtib⁹ cũ bobus ⁊ curris ⁊ iumẽto. Jtẽ si ꝓhibet portari frumẽtũ multomagis farinã lz Dy. dicat aliter ⁊ male ꝼm eũ. s̃. de le. iij.l. q̄situ. ℌ. illud. Ad p̃dicta facit. s̃. ad macedo. l. sed iul. ℌ. mutui. cũ semp a lege talis absurditas sit exclusa: ⁊ si verbis nõ exp̃imat. vt. s̃. de neg. ge. l. põpo. ⁊.l.in ambigua. s̃. de legi. ad qđ accedat. de ꝓdi. inser. l. cũ patrẽ. de testa. l. cõsulta diualia. de le. i. l. si q̄s a filio. de fideiuss. l. fi. de re. iur. l. alius. ℌ. absurdũ. ⁊ in. l. nra cesar. Et sic intelligo. l. vt gradatim. j. de mu. ⁊ ho. ibi cũ. l. municipalis restringit. lz Dy. aliter dicat ⁊ male ꝼm eũ: sed bñ ꝼm ea q̄ supra dixi sic dz intelligi. l. ij. s̃. de noxa. ibi est casus q̄. l. municipalis recipit interp̃tationẽ: ⁊ id ꝓtingit rõne euitande absurditatis ne innocẽs puniat⁹ ꝯ iura. C. de penis. l. sancimus. ⁊ sic no. C. de dec. decu. sup li. x. ⁊ predicta vident vera ne det⁹ materia circũscribẽdi eq̄tatem. Jtẽ aut. l. municipalis est scripta psonaliter ⁊ nõ extendit ad aliã psonã oi modã rõnem habentẽ. vt.l. priuilegia. ⁊.l. in oibus. de reg. iur. ⁊ de ꝓsti. princi. li. i. ⁊ insti. de iure na. ℌ. sed qđ principi. aut nõ psonaliter ⁊ tũc aut eq̄tas mota est in corpore iuris scripta ⁊ eã obseruabo etiã in alio casu in quo eq̄tas reperitur. verbi gra statutũ ꝓcedit ĩmunitatẽ maiori q̄ndecim annis multomagis in minoꝛẽ locũ habebit: qꝛ eq̄tas est scripta. vt.l.i. ff. de mino. Jtẽ si statutũ repellit a ꝓsilio maiorẽ viginti q̄nq̄ ãnis minoꝛẽ. xl. multomagis minoꝛẽ. xxv. vt.l. ad rẽ pub. j. de mu. ⁊ ho. ⁊ pz ratio q̄ in eius oppositũ resultaret absurditas. ad qđ facit qđ p̃xime dixi aut eq̄tas mota nõ est scripta in iuris corpore. vt verbigra statutũ disponit q̄ vinũ non vendat⁹ sine solu. vectigalis. talẽ solutionẽ non trahã ad frumentũ. ar.l. non aliter. ff. de leg. iij.l. pspexi. ff. q̄

⁊ a q̄bus. ⁊. l. q̄ ꝯstitutū. de re mili. ⁊. l. ꝯstitutōib⁹. ad muni. ⁊. l. ſi x̄o. ſo. ma. cū ſi. hec ſūt x̄ba Ray. mō aduertam⁹ ad alia dicta ꝑ ipſum: dicit eñ q̄ rōne abſurditatis euitāde ſtatuta debēt extendi. ⁊ ponit exēplū ſtatutū vetatbladum exportari extra ciuitatē ſup aſinis: multomagꝭ oꝫ ꝓhiberi ſuper curru vt euiteť abſurditas. Dico q̄ non eſt verū q⁊ id nō eſt abſurdū q̄ ius cōe ꝓcedit q̄ q̄libet poſſit facere de reb⁹ ſuis q̄ vult. vt. l. ſicuti. §. ariſto. s̄. ſi ſeruit⁹ ven. ⁊. l. domū. de ōhen. emp. ⁊. l. in rem. C. mā. ⁊. l. ꝑculus. de dā. infec. ꝓterea dicit ipſe: ſi ſtatutū dicit q̄ non ſit licitū ire ꝑ viaꝫ publicā de nocte cū lumīe: multomagis intelligā ſine lumine vt abſurditas euiteť. dico q̄ nō eſt verū q⁊ nō eſt abſurdum q̄ de iure cōi eſt ſtatutū. vt. s̄. dixi. ſed vnicuiq⁊ ambulare ꝑ viā eſt ꝓceſſuꝫ ⁊ ad ſui libitū. l. i. de lo. ⁊ iti. pub. ergo ⁊c. Et ſi tu diceres in ſe nō eſt abſurdū ſꝫ ꝑ reſpectū ad caſum in ſtatuto cōp⁊ehenſum videreť abſurdū. Tunc dico q⁊ talis abſurditas nō eſt curanda q⁊ ita ſcripta eſt: ⁊ eſt caſus. j. q̄ ⁊ a q̄bus. l. pſperit. ſic ⁊ alias. qō eſt durū ſuſtinere vt. l. elegāter. §. ſi q̄s. de cōdi. inde. ⁊. l. vnica. C. de plus peti. p̄terea dicit ipſe in x̄bis ſuis q̄ ſi ſtatutū eſt ꝑſonale q̄ nō trahiť ad aliā ꝑſonā etiā oīmodā rōnem habentē in hoc videtur meli⁹ diceř. ſ. tenēdo illō qō ipe tꝫ q̄ ſtatuta recipiāt īterp̄tatōꝫ poſito q̄ ꝑſona ſit adiecta q⁊ vī ñ adiecta vt ſit ꝑſonale. vt. l. iure. s̄. de legi. ⁊. l. iuriſgētiū. §. pactoꝛ. s̄. ō pac. immo magis exēpli gr̄a poniť ⁊ qō exēpli cā poniť ad ſi. cauſus referť. vt. l. clā. §. fi. s̄. ō dā. infec. ⁊. l. ij. §. hoc aūt. s̄. de eo qō cer. lo. ⁊. l. i. §. qō vulgo. de vi ⁊ vi ar. cū ſi. p̄terea dicit ipſe q̄ interdū interp̄tať rōne ſuadētis eq̄tatis ſi illa eq̄tas ē ſcripta: ſalua ei⁹ reuerētia bñ ꝓfiteor in exēplo qō p⁊īo ponit q̄ minor hēbit īmunitatē nō virtute. l. municipalis: ſed x̄tute. l. cōis: ⁊ hoc ꝓ q⁊ ī ſtatuto diſponiť de maiore. xxv. annis ⁊ nihil de minore: caſus ergo ille relinq̄tur diſpoſitō ni iuris cōis. vt. l. ſi extraneus. s. ⁊. d. l. ſi vero. ⁊ ē caſus nota. tñ in. l. ſi minor. j. de x̄. obli. fateor ergo q̄ hmōi minor habebit īmunitatē nó vigore iuris municipalis: ſꝫ vigore iuris cōis. p̄terea in alio ſecūdo exēplo ſuo ꝓfiteor minores xxv. annis debere repelli a ꝓfilio nō virtute. l. municipalis q⁊ ille caſus a lege ē omiſſus. nā diſponebat ſtatutū q̄ maiores. xxv. annis minores. xl. repellanť a ꝓfilio. vñ poſito ī eſſe hoc q̄ ꝓdentes ſtatutū hoc in mente gereret q̄ ſil⁹ minores. xxv. ānis a ꝓfilio repellerent: q⁊ tñ x̄ba nullo modo poſſunt adaptari diſpoſitio omiſſa remanet. vt habes exp̄ſſe in. l. ij. ⁊ in. l. ambiguo. s̄. de re. du. ⁊. l. labeo. ō ſuppe. le. facit ꝺ eñ optime. d. l. ſi minor. de x̄. obli. ⁊ in alio exēplo qō. s̄. dixi. ꝑꝫ ergo ipſum male dicere. Et not. in exēplis q̄ minor. xxv. ānis nō repelleť a ꝓfilio vigore iuris municipalis q⁊ ad eū caſum nō extendim⁹ ſed vigore iurꝭ cōis. vt. s̄. ⁊. l. nō tñ. §. fi. de decur. ⁊. l. ad rem publicam. de mu. ⁊ ho. Opi. doc. ſic expediť nūc vēio ad maſiā meli⁹ ⁊ clari⁹ expediendā. Et primo q̄ro q̄d ſit ſtatutū. Et dicēdū eſt q̄ ſtatutū eſt ius qō ꝑ ꝓpriū vnuſq̄ſq⁊ populus ſibi ꝓſtituit: hoc ꝑbať in. l. oēs. de iuſti. ⁊ iure. inſti. de iure natu. gen. ⁊ ciui. §. i. dico qō in ſcriptꝭ redigit. ꝑ hoc ſeparať a ꝓſuetudine. nam ius municipale ē duplex redactū in ſcriptꝭ ⁊ nō redactū. hoc ꝑbať in. l. ſemp. §. legē. cū glo. de iure īmu. l. non tñ. §. fi. de decur. ⁊. l. i. de albo ſcribē. ⁊ ꝑbať in. l. magiſtratꝰ. j. ad mu. ⁊ hoc ſil⁹ ꝑbať inſti. de iure natura. §. cōſtat. Secōo q̄ro nunq̄d ſtatuta ſint ſtricti iuris vel nō. dicit do. Jaco. bu. q̄ ſic ⁊ ꝑbat ſic. ex ſtatuto oriť ꝺditio ex. l. vt in. l. vnica. de cō di. ex. l. ſed ꝺditio ex. l. eſt ſtricti iuris: q⁊ nō eſt inuēta inter bonefidei actiones. vt. inſti. de ac. §. actionū. ergo ⁊c. Sed aduerte argumentatio eſt nulla. dicit ipſe ſic cōditio q̄ deſcendit ex ſtatuto eſt ſtricti iurꝭ ergo ſtatutū. hec ꝯſequētia reꝓbať q⁊ actōes ſūt de iure ciuili. vt. l. ij. §. dictū. s̄. ō ori. iurꝭ. ⁊ tñ obligatiōes q̄ inde oriunť ſunt iuriſgenti. vt. l. ex hoc iure. de iuſti. ⁊ iu. Itē hec ꝯſequētia reꝓbať. vt. l. ij. ō bo. poſ. dico g̃ ſic q̄ ſūt ſtricti iurꝭ illa ſtatuta q̄ ſūt ꝺ diſpoſitōꝫ iurꝭ cōis. ⁊ ē rō q⁊ ea q̄ ꝺ diſpoſitōꝫ iurꝭ cōis ſūt ſtricti iurꝭ ſť. vt. l. in onerariis. §. ſed cū receſa. j. de act. ⁊ obli. ⁊ not. in. l. ſi. ꝑ furē. de cōdi. fur. ⁊ ꝑbať in. l. in his. s̄. de legi. ſꝫ ita eſt in ꝓpoſito. g̃ ⁊c. Sꝫ illa ſtatuta q̄ totaliter immutāt ius cōe regulantur ꝑm ius cōe ⁊ ſunt ſtricti iurꝭ: aut ſunt ꝑm teno⁊ē iuris cōis: ⁊ de his diſponā ſicut de iure cōi. Tertio q̄ro de virtute hui⁹ verbi interp̄tari: ⁊ eſt ſciendū q̄ interp⁊etatio nihil aliud eſt q̄ aperta verbi ſignificatio: ⁊ ita intelligať. l. ſi. C. de legi. ꝺiungēdo cū. l. ſi lenones. C. de epiſ. audiē. ⁊ ita intelligať. l gallus. §. videndū. de libe. ⁊ po. ⁊. l. iuſta. dever. ſig. ſcdo interp̄tatio accipiť ꝑ mēte. l. vt. l. iij. cir ca p⁊īn. ff. de legi. tu. ⁊ inſti. de legi. pa. tu. in p⁊īn. Tertio accipiť interp̄tatio ꝑ ſnīa. l. vt. l. gallus. §. q̄d ergo. ⁊. §. ſi is. ō li. ⁊ poſt. Quarto accipiť interp̄tatio ꝑ correctōe. vt. l. i. §. q̄ operas. s̄. ad tertul. Itē q̄nto accipiť ꝑ extēſione re/ſtrictione ⁊ argumētis de ſil⁹ ad ſimilia. vt. s̄. de ori. iur. l. ij. §. eo. ⁊. l. iiij. s̄. de iureiur. ꝺiungēdo. §. aptāda. l. iuriſcōſultus. §. pcut. s̄. de gradi. ⁊. l. gallus. §. videndum. s̄. de li. ⁊ po. ⁊. l. itē veniūt. §. eſt aūt. cōiungendo. §. aptanda. ⁊. §. aut p⁊or. ⁊. §. ſtatutū. ⁊. §. in p⁊iuator. ⁊. §. petitā. ⁊. l. ſed ſi le ge. §. ſed ⁊ fruct⁹. s̄. de pe. here. his ergo ita poſitis. p⁊imo q̄ro nunq̄d in ſtatutis habeat locū argumētatio a ꝓrio ſenſu: ⁊ videť q̄ ſic. vt. l. q̄ teſtamēto. §. mulier. s̄. de teſta. ⁊. l. ex eo. s̄. de teſti. ꝓterea in ſtatuto qō eſt ſtricti iuris hꝫ locū argumentatio a ꝓrio ſenſu. vt. l. generaliter. de offi. ꝑſi. ⁊. l. ſi ꝑcurator. §. ſi ig̃rāter. s̄. mā. Quid ergo dicem⁹. ſo. dic q̄ hꝫ locū: q⁊ a x̄bis ſtatuti nō eſt recedēdū. vt. l. qō conſtitutū. de re mili. cū ſi. vt. j. pleni⁹ dicā. p⁊eterea hoc videť exp̄ſe tenere ſpecu. in ti. de iudi. dele. §. reſtat. x̄ſi. q̄d in ſtatuto nō ob. in ꝓriū alle. q⁊ in. l. cōſiteor q̄ hꝫ locuꝫ argumentatio a ꝓrio ſenſu ſi ſit deciſus. vt. s̄. dixi. Sꝫ ille caſus in ſtatuto q̄ venit a ꝓrio ſenſu nō erit indeciſus: ſed relinq̄tur diſpoſitioni iuris cōis. vt. s̄. plene dixi. Hec ob. qō dicis de reſcripto. q⁊ reſcriptū ē redactū ad formā iurꝭ cōis. ⁊ iō vt ō iure cōi ꝺꝫ diſponi. ſimile ſolet dici de ſnīa interlocutoria. vt. l. meū. §. ſed q̄ p⁊etor. s̄. qō me. cau. Sꝫ q̄ro nūq̄d ſtatutū trahiť ad ſi. So. dico q̄ aut ſtatutū eſt contra diſpoſitionē iuris cōis ⁊ nō trahiť. vt. l. q̄ non rōne. s̄. de legi. ⁊. l. in his. ⁊ q⁊ caſus omiſſus ꝺꝫ relinq̄ diſpoſitioni iuris cōis vt dixi. s̄. ⁊ dicā. j. Tertio q̄ro nunq̄d loc⁹ a minori vel a maiori habeat locū in ſtatutis. circa qō dic breuiter ſic: aut ſtatutū oīmodo eſt ꝑm diſpoſitionē iurꝭ: ⁊ tūc dico q̄ regulať ꝑm illā ⁊ ſapit eius naturā. vt. j. plene ꝓbabo: aut ſtatutum eſt cōtra diſpoſitionez iuris cōis: ⁊ tunc dic q̄ non hꝫ locū. ⁊ eſt rō q⁊ ſi ſtatutū eſt ꝺ ius cōe in caſu exp⁊eſſo corrigit ius cōe. vt. l. non eſt nouū. ⁊ in materia. l. cōſuetudinis. C. q̄ ſit lon. conſue. g̃ nō corrigit in alio caſu nō exp⁊eſſo in ſtatuto poſito q̄ ibi ſit eadez ratio vel maior. vt no. glo. in auč. quas actiones. C. de ſa. ſan. ecc. p̄terea hoc eſt. l. exp⁊eſſum. quicq̄d eñ non eſt ſpāliter exp⁊eſſum id vetex legū cō ſtitutio nunq̄ regalis oīno relictū intelligit. vt. l. p̄cipimus C. de appel. ⁊. l. ſi. C. de edifi. p⁊iua. ⁊. l. ſancim⁹. C. de teſta. ⁊ in auč. de admi. offi. §. fi. Concludam⁹ g̃ q̄ ſi ſtatutū ē contra ius q̄ hꝫ corrigit ius cōe in caſu exp⁊eſſo: ſed ille caſus tanq̄ omiſſus relinq̄tur diſpoſitioni iuris cōis. vt. l. taberna. de fun. inſtru. ⁊ inſtru. leg. ⁊. l. ſi ſtipulat⁹. de vſur. ⁊ p cōſequēs dicimus q̄ ceſſat in ſtatuto loc⁹ a maiori ⁊ a minori. Quarto q̄ro nunq̄d ſtatuta recipiāt interp̄tationē extenſiuā vel reſtrictiuā. ⁊ primo vī q̄ ſic. Maz. l. ⁊ hmōi diſpoſitiōes de q̄b⁹ dictū eſt. s̄. in opi. gui. recipiūt interp̄tationē. g̃ ſtatuta. p̄tera videť caſus in. l. gradatiz. de mune. ⁊ ho. Itē videť caſus. C. de nota. in. l. iij. p̄terea videť caſus in. l. ſta. p̄terea videť caſus in. l. l. cenſorie. de x̄. ſig. p⁊eter ea poſito bñ q̄ ſtatutū ſit ſtricti iuris: ⁊ ea q̄ ſunt ſtricti iurꝭ recipiūt interp̄tationē. vt. l. ſi ſtipulat⁹. de x̄. obli. ⁊. l. ſemp. de reg. iu. p⁊eterea ea q̄ ſunt ꝺ ius extendunť. vt. l. q̄ ꝓpter ō re. iur. ⁊. l. ciuitas. ⁊ qō ibi no. ſi cer. pe. optime facit. l. i. C. de inter. Ex q̄bus oībus videť ꝺcludendū q̄ ſtatuta recipiant interp̄tationē. ꝑ quoꝛ declaratiōe ad euidentiam dicendoꝛ eſt ſciendū q̄ interdū eſt aliq̄d approbatuz. l. generali. ſed ſpāli eſt reꝓbatū. vt ꝑz in. l. paciſci. s̄. de paciſ.

nã pactũ in illa.l.est ꝺ dispositionẽ edilitiuꝫ.vt.l.i.ſ. de edil.edic.Sed.l.generali approbaꝯ.vt. l. iuriſ gentiũ.ſ.ꝓtor ait.ſ.de pactꝯ.ſimile habes in.l.i.ſ. fi.cũ.l.ſeq.ſ.de fer.Nam illi caſus nõ habẽt.l. ſpã lẽ in q̃ diſponiꝯ q̃ nõ reddaꝯ ius tpe meſſiuꝫ.Sed habẽt.l.generalẽ.ſ.l.oẽs.C.de fer.interdũ diſpoſi tio hꝫ generalẽ.l. ꝛ ſpãlem.vt.l.iuriſgentiũ.ſ.quo tiens.ſ.de pac.l.ſi plagij. ꝛ.l.ſtipulare.de ℵ. obli. ꝛ.l.non dubiũ.C.de legi.Sic ergo in ꝓpoſito aut ſtatutũ eſt nulla lege armatũ. ꝛ hoc ꝺtingit qñ ẽ re probatũ a iure: ꝛ tũc nõ valet in caſu expreſſo.vt.l. eos.C. de vſu. ꝛ in auꝯ.caſſa.C. de ſa.ſan.ecc.ꝛ in auꝯ.oẽs peregrini ꝛ aduen. in corpo. vt nulli iudi cũ. colla.i.ꝛ.x.colla.de ſtatuꝯ ꝺ lib. ecc. aut ſtatu tũ eſt cõi.l.armatũ.ꝛ eſt oĩno ſm diſpoſitionẽ iurꝯ ꝛ tũc ſerua de ſtatuto q̃ ſuares de iure cõi. ꝛ hoc ꝓbaꝯ ſic.qñ diſpoſitio ſtricti iuris accumulaꝯ alte ri q̃ eſt magis large vere illa ſapit naturaꝫ illius ꝛ quẽadmodũ ꝓ oĩa interpretaꝯ hec q̃ aſſimilaꝯ poſi to q̃ ſit ſtrictiſſime nature.ita habes in.l.triticũ.de ℵ.obli. ꝓterea diſpoſitio accumulata ſapit prime naturã ꝓbaꝯ in.l.i.ſ.ſi q̃s.vt le.no.ca. ꝓterea qñ a liqua ſunt paria ꝛ parificanꝯ in diſpoſitiõe: illa de bent eſſe paria in effectu.vt.l.iã hoc iure.ff.de vul. ꝛ pup.ꝛ.l.quãuis.C.e.ti.ꝛ.l.in teſtamẽto.C.ꝺ teſta. mili.ꝛ.l.eadeꝫ.de duo.re.ꝓterea qñ vna diſpoſitio eſt alteri ſiliis ꝺz regulari ſm eã.vt.l.ij.ſi ſeruit⁹ vẽ dice.ꝛ.l.naturalis.ſ.i.de ꝓſcriptꝯ ℵbis.ꝓterea op time faĉ qꝺ no.ꝺ.Ja.bu.in.l.generaliꝛ.ſ. de of.ꝓ. aut ſtatutũ eſt in generali armatũ.ſ.p.l.oẽs. de iu ſti.ꝛ iu.ꝛ inſti. de iure natura.circa prin. ſz nõ ſpãli qꝛ ẽ ꝺ iurꝯ cõis diſpoſitionẽ: vt dicebã i ſili ꝺ.l.paci ſci.de pac. Et tũc dic ſic: aut ĩ ſtatuto eſt ſcripta rõ ꝛ tunc ſto rõni nec ꝓ hoc a verbis recedo cũ ſit ſcri pta.ꝛ ita loq̃tur.l.i.C.q̃ ſit longa cõſuetu.ꝛ ſi ita in tellexiſſet. Si vero nõ eſt ſcripta in ſtatuto poſito q̃ millies appareat de mẽte nõ recedã a ℵbis nec extendã nec reſtringã ad mentẽ.hec diſtinctio pba baꝯ ſic.nunq̃ extrinſeci intellectꝰ ꝺz rõ haberi.vt.l. ſciendũ.de ℵ.obli.ꝛ.l.queq̃.de his q̃ vice del. ꝛ.l. ſed ꝛ ſi pupill⁹.ſ.ꝓſcribere.de inſti.ꝓterea a ℵbis l.nõ eſt recedendũ.nã ℵbis ſtatuti eſt ſeruiendũ.vt l.qꝺ ꝺſtitutũ. de re mili.ꝛ verbis edicti. vt.l. idẽq̃ re.amo.ꝛ.l.ventri.de tu.ꝛ cu.da.ab his.ꝓtera for me ſtatuti eſt deſeruiendũ.vt.l.certa forma. de iuꝯ fiſci.C.li.x.ꝛ.l.ꝺſtitutiõib⁹.de iure ĩmu.ꝓterea ca ſus verbis nõ expreſſus eſt ꝓ omiſſo habẽdus. vt l.quicq̃d.de ℵ.ob.ꝓterea caſus omiſſus a ſtatu to ꝺz relinq̃ diſpoſitioni iuris cõis.vt.l.cõmodiſſi me.de lib.ꝛ po.ꝛ.l.ſi cũ dotẽ.ſm vnã lec.ff.ſo.ma.ꝛ l.ſi exneus.de ꝺdi.ob cau.ꝓterea q̃ ſpãliter non ſunt remota veteriꝫ legiꝫ cõprehendunꝯ.vt.l.cũ dubitaꝯ.de edifi.priua.ꝛ.l.ꝓcipim⁹.C.de app.ꝛ.l. ſancim⁹.de teſta.ꝛ.l.ſi ſtipulat⁹. de vſu.ꝛ.l. tabernã.de fun.inſtruc.ꝛ inſtru.le.ꝓterea nõ eſt extẽdẽ da diſpoſitio ad ea de q̃bus cogitatũ nõ doceꝯ.vt l.cũ aq̃li.ꝛ.l.q̃ cũ tutoriꝫ.ſ.de trãſ.ſed nõ videꝯ co gitatũ de eo qꝺ nõ eſt verbis expreſſiuꝫ.vt.l.labeo de ſuppel.le.ergo ꝛc.ꝓterea noſtrũ nõ eſt legẽ ex tendere.vt.l.ſi vero negociũ.ſ.de viro.ſ.ſo.ma.nã ſolius principis eſt legẽ cõdere.vt.l. ſi vero negotiũ.ſ.ꝺ viro.ſ.ſo.ma.no.C.de le.itẽ q.l. municipa li nõ eſt expreſſum hoc dicere nõ debem⁹.vt.l.illã. C.de colla.in auꝯ.de triẽte ꝛ ſemiſ.ſ.cõſideremus. Ꝓterea q̃ difficultas cõdẽtibus ſtatuta fuiſſet addere caſum omiſſum ſi voluiſſent.vt.l.vnica. ſ.ſi.de ca.tollen. Ex q̃bus oĩbus ꝺcludendũ ẽ q̃ ſtatuta q̃ ſunt ꝺ diſpoſitionẽ iurꝯ nõ recipiãt in terpretationẽ extenſiuã vel reſtrictiuã: qꝺ eſt veruꝫ nec ob. in ꝺrium alle. Et primo nõ ob. qꝺ ꝺi leges ꝛ hmõi diſpoſitiões interptanꝯ: qꝛ ſolue vt diceb. ĩ in opi. Bui. de ſuza. nõ ob. l. vt gradatim. ſ. i. qꝛ illa loq̃tur in declarata interpretatiõe ſm qꝺ. ſ. ple niſſime oſtẽdi. nec ob. l. ij. C. de noxa. qꝛ ſm vnã lec. nihil facĩ: qꝛ ibi nõ loq̃ꝯ de. l. municipali. ſz loq̃ꝯ de iuꝯ cõi. vt. l. fur. ſ. fi. j. ar. fur. ce. ꝓterea ſm aliã lec. ſi ob. poſito q̃. ꝺ. l. loquaꝯ de iure municipali: qꝛ nõ eſt dicendũ q̃ dñs puniaꝯ noxaliter ex virtute legꝯ municipalis. ꝛ ſic. l. municipalis reſtringiꝯ: ſz venit dñs puniẽdus ex virtute. l. cõis. ꝛ hoc eſt illud qꝺ decipit in ꝺrium dicẽtes. nõ ob. l. iſta: qꝛ loq̃tur de iure cõi qꝺ põt interpretari. vt. l. veteriꝫ. ſ. de pac. ꝓterea poſito q̃ loq̃tur de iure municipali nõ ob. q̃ ſic ꝓbaꝯ hmõi. l. fuit apposita iuxta ꝺctuꝫ bone fidei. vt ibi pꝫ in tex. g̃ ſapit eiꝰ naturã. nã quotieſcũq; vna diſpoſitio ponit iuxta aliã ſapit eius naturã. vt. l. pecus. ſ. de pac. ꝛ. l. lecta. ſi cer. pe. ꝛ virt⁹ prime attribuiꝯ ſecũde. vt. l. fundi. de excep. ꝛ. l. triticũ. de ℵ. obli. ꝛ. l. ij. C. de pac. ꝺuen. ꝛ no. in. ꝺ. l. lecta. ſz ita erat in ꝓpoſito: qꝛ erat apposita iuxta cõ tractũ bonefidei q̃ hꝫ largã naturã. vt inſti. de act. ℑ. actionũ. ꝛ no. in. l. eo tpe. ſ. de cõdi. ob turp. cau. ꝛ no. in. l. bonefidei. de eo qꝺ certo lo. Non g̃ mi reris ſi. l. municipalis ab alio ꝺctu formã capiat. nõ ob. l. cenſoria: qꝛ ibi nõ loq̃tur de. l. cõi. non ob. l. ſi ſtipula. de ℵ. obli. l. ſemp. de re. iur. qꝛ ille loquunꝯ de his q̃ ſunt ſtricti iuris de iure cõi: ꝛ iõ ꝓ rõnem iuris cõis: ꝛ ideo caſus omiſſus relinq̃tur diſpoſi tioni iuris cõis. nõ ob. ca q̃ no. in. l. ꝓpoſ. de re. iur. ꝛ q̃ no. ĩ. l. ciuitas. ſi cer. pe. qꝛ loquunꝯ in his q̃ ſũt de iure cõi: hic ſecꝯ. ꝛ de hoc plene dic. vt. ſ. dixi in opi. Rizar. non ob. l. i. C. de interdictis. qꝛ illa. l. loquiꝯ in. l. cõi. Nos ℵo loq̃mur in. l. municipali. rõnem ꝺie vidiſtis in. ſ. notatis. Dicta ſunt nunc expedita de hac materia ſtatutoꝝ. ꝺ iure cano. plene no. p. ꝺ. Jo. an. extra de re. iur. c. ꝓ poſſeſſore. in no uella ſexti li. Habes ergo q̃ inſpiciꝯ tpus quo quis deſcendit non tẽpus quo quis ꝓ vim impulſus ſiue repulſus recedit. hoc dicit. ꝛ q̃ oẽs portꝰ inſule ſunt inſula: modo q̃dam ſtabat in portu inſule ciuitatis piſane. ꝛ deprehẽdebaꝯ. q̃ritur an poſſit puniri in ciuitate ſub qua eſt inſula. certe ſic. q̃a portꝰ iſule inſule ſũt vt hic. Nota. Et q̃ pene q̃ appo nunꝯ in ꝺtractibus factis ab eo q̃ hꝫ poteſtatẽ con dendi legẽ hñt vim legis ad ligandũ alios. vt pꝫ in iſta glo. q̃ exponit legem. i. pactũ. ꝛ eſt tex. de do na. inter virũ ꝛ vxo. l. penul. ꝛ ſic placet qꝺ facit publicanꝰ vl̃ alius ꝺtrahens cuꝫ ciuitate hꝫ vim ſtatuti quo ad oẽs. ꝛ ſic expedita eſt. l. ceſar ꝛ eius materia. Hanc repetitionẽ ꝓ conſtanti non aſſero eẽ Barto. q̃a in paucis lecturis eius reperiꝯ: ſed q̃a ſatis eſt vtilis: eam hic apposui.

De donationibus⁹. Rubrica.

Ista ẽ ſubtilis Donationes. l. ꝛ etiam ſubtilis titulus. qꝛ ſapit de natura tituli. de ℵ. obli. h. ꝺ. Donatio ꝓpria eſt q̃ fit ex liberalitate ꝛ irreuocabiliter. ſed q̃ ſub cõditiõe vel pure reſoluẽda ſub ꝺditione donatio impropria appellaꝯ. h. ꝺ. Et primo ꝓcedẽdo ponit de donatione pura. ſcõo de donatione ꝺditiõali. Tertio de ꝺditione pura reſoluẽda ſub ꝺditione. Quarto exp̃dictꝯ docet ſolueryna ꝺrietatẽ. ſcõa ibi. dat aliq̃s vt tũc. tertia ibi. itẽ cũ ipſe. quarta ibi cum dicim⁹. Op. de. l. vlt. C. de revo. dona. vbi

De donationibus.

Quot modis fiat dõatio. vide per Bart in. l. ſi ſpõſus. ſ. ſi vxor. ff. ꝺ dona. inter vir. ꝛ vxorem.

DOnationes.impꝛopꝛia donatio.vt.l.aq̃lius.ff.eo.vbi vide.

f Soluens indebitū donat.Utrū donacio q̃ resultat ex solutione indebiti,sit ꝓpꝛie donatio.vide bal.in.l.ij.C.de fideius.fulgo.in l.cū falsa.ad fi.C.de iur.t fac.ign.t in.l.si pacto quo penā.in vlt.col. C.de pac. g C.de iur.do.vbi bar.dicit donationē factam t pꝛesumptam re q̃rere insinuationē.ꝓtra bar.hic vide tur tex.in.l.i. C.de plꝰ petit. vbi exp̄s se litera ꝺiū/cto itellectu mag. gl. dic̄ q; talis donatio insi/nuationē nō req̃rit quem tex.not.t tenē mēti.t ita etiā p aliā rationē ꝺ̄ bar. sensit hic.d. Jo.de imo.

b Non cō/sentiat. Ad hoc q̄ nō not. bal.in. l. fal/sus.in ỽ.q̄r/to q̄ritur. C. de fur. tū videt q; isto casu non hz locū repetitio. l.si ego. i pn̄ci.ꝫ.si cer.pe.

i Soluo in debitū ciuili ter. Cōtrari um vī senti/re Joh. an. quē ibi seq̃t do. Abb. in Rica. ex eo. q; pau. de castr. in.l. fide/iussoꝛ.ff.fide iussoꝛ.j.de fideius.

k Indebi/tū naturalr. vide Jo.an. in Rica ex eo.t per hoc colligitur q; dōatio rmu neratoꝛia ē ꝓpꝛie donatio. vt sentit bar.hic.t ita do.abb. allegat sentire bar. h i Rª extra eo.

¶ Subdit tū q; idē bar to.in pꝛia cō stitu.ffoꝛ.in q.an donatio facta p ꝓstantinū tenuerit.dicit no.ỽbū fm cū q; talꝰ donatio nō sit ꝓpꝛie donatio.t illud tenet ibi do.abb.q; istū tex.t q; tex.in.l.aq̃lius.t in.l.penul.j.eo.lz Jo.an.ibi tenuerit hāc esse verā donationē.ꝫ caue.qꝛ Jo.an.ibi ꝓpꝛie nō loq̃tur vtrū dicat ꝓpꝛie donatio necne.ꝫ dicit q; est donatio t vid̄ in.d.l.aq̃lius. t per hoc subdit ibi.d. abb.q; dōatio intervi.t vr.valet si p̄ cessit aliq̄ ob ligatio natu ralis etiā ad antidota.

l Quero q̄ actiōe.adde gl.in.l. iuris/gētiū.ff.q̄/imo.in ỽbo incōtinenti. ff.de pac.

m Et gl.io let. vid̄ imo. hic q̄ altrier lo q̄tur.t bart. t alios.in.l. fi.hic allega.

n Fuit fins lis. Et ita in donatōe ob causā distin/guēdū est.t hec fuit opi. Ly.in.l.ij.in fi.C. de ꝺdi. ob causam.

o Prescrip/ptis verbis. vide bart.t bal.in.l.ij.C. de cōdit. ob causam.

p Cūm ꝺdi/tio ozīt.vide Imo.hic.

q Glo.op. de le.l.adde gl.in.l.iuris/gentiū.ff.q̄/imo.in ỽbo incōtinenti. ff.de pac.

r Fieri dēta Vide singu. p pau. de ca strr.in.l.si cuꝫ venderet.de pig.ac.

s Et oy.fi/gnat. Adde qō no. bar.ī l.si hoīem.ff. de vsucap. bal.t latius saly.in.l.tra ditiōib⁹. C. de pac. post glo.ibi. t oī no bal. in.l. ij.in.ij.nōbi.

simplex donatio reuocat. So.illud est verū ex dispositōe.l. Op.de.l.si tibi.in fi.ff.si cer.pe. So. ibi fuit de eq̃tate,vl meli⁹,t ibi fuit datio ob cāz q̃ est impꝛopꝛia donatioe.hic ꝓpꝛia. Op.q; aliē appellat.j.ti.i.l.mozris cā.in pꝛin. gl. dicit verū est qꝛ ista donatio ꝓpꝛia hz ista noīa t vide istā glo.q̃ incipit.i.animi volūtatē.t no.oīa ista noīa ponūt simul pure libere t absolute t inter viuos t cetera Op.de.l.si seruus seruū.ff.si oliuā.ff.ad.l.aq̃li. t.l.cuius p errozē.j.de re.iur.glo.dicit q; fallit ibi. t vide glo.ibi q̃ſq; tñi.q̃ſq; nō hñt tc. t inq̃tū dicit glo.ista q; in.ff.si oliuā.nō fuit donatio ꝓpꝛie fateoꝛ.facit qō no.in.l.donari.de re.iur.sed inq̃tum allegat.l.cuiꝰ p errozē.vbi dī q; sciens solues indebitū donat.vt ibi dī.hic dic̄ gl. q; ē impꝛopꝛia donatio.ibi dicit glo.q; est irreuocabilis donatio.idē in.l.si cū aurū.de solu.t ob hoc dicit Jac. de are.si soluit indebitū:an egeat insinuatione vt donatio. t p istas gl.doc. dicūt q; nō: qꝛ ex causa putatiua transfert dñium.nō ex cā donationis. t iō nō est p ꝓpꝛie donatio.allegat do. Jac.de are.alꝫ Ray.l.si testamēto.ff.i.j.de fideius.vbi dī q; si est indebitus solutū non posset repetere.ꝫ si esset donatū sic:sed nō est verū:qꝛ etiā nō posset repetere cū ad antidota tenereť.igit̄ de illa.l.nō curo. ego sic dico q̃ſq; soluit indebitū oī iure vtroq; sciente.t tūc cū sit donatio req̃rit insinuationē.vt.l. si donationis. C.de ꝺhen.emp.t.l.nuda.ff.de ꝺhen.emp.t.l. imaginaria.j.de re.iur.vbi inspicit cā tacita ab vtroq; subintellecta.vt.C.de iure doS.l.fi.in pn̄. p locū a spāli.sed q̃ subesset causa putatiua ex pte recipientis hz dans sciat cām nō subesse non p̄t dici donatio: cū accipiēs non ꝺsentiatb q̄ oꝑtet.vt.l. absenti j.e.facit in argumētuz.l.liberi hoīs.de ꝺhen. emp. Quero q̄d si soluo indebitū ciuiliter[1]: ꝫ naturaliter debitū:an tūc est donatio. Rñdeo nō.vt.l. hoc iure.j.eo.t.no.ff.de pe.hered.l.sed t si lege.ff. cōsuluit.t.l.si q̄d ỽ.vsufru.t.j.de reg.iur.l.donari. t.l.cuiꝰ p errozē.sed q̄d si ē indebitū naturalrk t ciuiliter.habebit ne locū predicta distinctio.gl.in.l. donari.j.de re.iur.dicit q; vī donatio. Quero q̄d si est deditū vtroq; iure.sed hz exceptionē.t certe tex.dicit.j.ꝺ noua.l.si q̃s delegauerit. q; est silis donāti. Glenio ad scd̄am ptem op.de.l.si donatio.C.eo.So.vt gl. Glenio ad tertiā pticulaz q̃ est multū subtilis t dicit q; donatio pura sub ꝺditione resoluēda nō est ꝓpꝛie donatio.t ista gl. hic est multū notabilis t singularis.t in magnā gl.intro. Quero q̃ actiōel repetat.t gl. dicit q; erit actio psonalis.s.cōditio ob cām t p̄scriptis ỽbis t ex stipulatu si intercessit t nō rei vēdicatio. t vide glo.q̃ incipit.t.j.ti.i.l.senatus tc.dicit gl.q; erit ꝺditio ob cām.t bñ ꝓbat p.l.alle.p gl. Hz op. de.l.fi.ff.de condi.ob cām.vbi in noīatis ꝯctibus nō hz locū cōditio ob cām.sed donatio est ꝯctꝰ nominatus.vt.l.si q̃s argētū.C.de dona.t gl.solēt m notare in.l fi.ff.de cōdi.ob cām.t.l. pacta.ff. de ꝺhen.emp.dū dicit fallit in ꝯtractu donationis.t si vultis sustinere gl.potestis.qꝛ fauoꝛe liberalitatē exercētis ē.vel aliter nō ē mera t simplex donatio. sed ob cām datio.t vide hoc in.l.ij.C.de condi. ob cām. Possum dicere tertio mō q; cōditio ob cām hz locū in ꝯtib⁹ noīatis.q̃ illa cā fuit finalis n q̃ deficit.t ꝓpter eā ꝯctus factus fuit.vt.l.cū te.t ibi doc.C.de pac.inter empto. Seq̃tur ī gl.t actio ex stipulatu.de hoc nō est dubiū. Seq̃tur in gl. q; daf p̄scriptis ỽbiso duo dubia insurgūt. Primo ad q̄d def actio pꝛescriptis ỽbis.t pōt dari ad id q̄ ꝺuenit vt impleaf.vt.l.hereditatē.j.e.t.l.naturalis.ff.i.t.ff.se.ff.de p̄scrip.ver. Itē pōt dari ad rē petēdaz|si de re reddēda ꝺuenit: qꝛ semp ad implendū q̄ ꝺuenit daf actio pꝛescripti ỽbis. t ista est dzia inter pꝛescripti ỽbis actionē t ꝺditionem ob cām.vt.l.si is q̄.in fi.ff.cōmo.t qꝛ cōditio nascit extra id q̄ agit̄.Sed quō pōt hīe locū ꝺditio ob cām.t p̄scrip.ver.vt.l.quoties.ff.de p̄scrip. ỽ. dic q; pōt cōcurrere p̄scriptis ỽbis cū ꝺdit.ob cām.q̃ sumpsit oꝛiginē ex alio fonte.vt dī in.l.in bōefidei C.de pac. Quero vñ cōditio ozīt.p Rñdeo ex pacto q̄ est bonefidei.Sed glo.videt velle in.l.iurisgentiū.ff.q̄nimo.de pac.ff.q; pactū nō pariat actionē nisi p eo p quo interponit.nec vestit cohoꝛentia ꝯctus.t sic erit hic.Hz dic q; glo.ille loquī tur q; nō vestit pactū cohoꝛentia ꝯtractꝰ.veruz est vt veterē informet.qꝛ nō informat:ꝫ parit nouaz. Dicit in glo.q; nō daf rei vēdicatio.gl.op.de.l.ci. C.de dona.q̃ sub mō.gl.dicit fauoꝛe alimētoꝝ spāle.t bñ. Sed q̄ro quō ꝺcurrat ibi rei vēdicatio t ꝺditio.ff.l.fi.ff.vsufr. quēadmodū ca. Rñdeo q; nō ꝺcurrit ibi rei vendicatio directa: sed vtilis.q̄a est spāle bñficiū nō tollit cōditionē q̃ est generale. vt.l.ī libello.ff.si seruū.j.de captiuis t postli.reuer. Op.de.l.cōmissoꝛie.C.de pac.inter empt.glo. nostra soluit q; aliud in pacto adiectionis in diē.t aliud in pacto.l.cōmissoꝛie.aliud in puro pacto:ꝫ dz fieri differentiar q̃ verba apponunt. naz si ỽba directa'vt res sit inempta tc.vt gl. t vide ibi item no.tc.t ibi itē ar.ꝓtra.t tene mēti istā glo. Et ꝺsignats rōnem istā hic.qꝛ qñ dico res sit inēpta.tūc totus ꝯctus soluit.t iō nō est habilis in alīs adiacens.alle.l.nunq̃.j.de acq̄.re.domi.t ar.l.vranius ff.sed cū duo.j.de fideius. Abe.in.l.cōmissoꝛie.C.ꝺ pac.inter emp.dic̄ q; illa verba sit inempta.habēt fictionē retro.sed illa reuertaf vel ptineat nō. Iste rōnes Abe.vel Ray.nō sunt vere: qꝛ ista verba nō pariūt istū effectū.nisi in pacto legis cōmissoꝛie t adiectiōis in diez. l.pe.C.de edil.actione. Est g̃ rō forte frequentia illoꝝ pactoꝝr.iō lex habuit de eis spālē curā ponēdo titulos spāles. Quero q̄d si pendēte cōditione tibi tradidi aīo trāsferendi dñium:an videaf tacite agi q; deficiēte ꝺditiōe res inempta sit an vero q; reddaf:t istud videf vez.vt.ff. de iure do.l.dotis fructꝰ.ff.fi.cū.l.seq. Ulteriꝰ nota q; allegaui tibi gl.in.l.pcibꝰ.q; ỽbū ptineat v t verbū reuertaf nō sunt verba directa. vide glo. istā in fi.q̃ signat argumēta ꝺria. t dic vt ibi nota. Glenio ad vltimā ptem t lex ista ponit dziaz tc. Op.de.l.cū veterū.C.de do.ante nup.So.ibi interuenit osculū. Ultimo no.istā.l. qñ dicit p/pꝛie t ipꝛopꝛie.q; si statutū r de donatōibꝰ dispōit

Filius pōt volūta

Cum filius.te pꝛis donare.t psaf delegando filiū suū debitoꝛē vel extraneū q̃ sibi donaf velit donare pōt. t exceptio q̃ obstat delegati obstat ei cui facta est delegatio ex cā lucratiua vl ex onerosa putatiua.h.d.vsq; ad.ff.si pe

C.cõia de lega.⁊ doc.post gl.in.l.ab emp.ff.de pac. Itez no.q̃ lz sit dictũ res sit inẽpta tñ agi põt actiõe ex eo õctu.l.tiij.§.de.l.cõmis.⁊ l.sed⁊ celsus.§.si fundus.§.de õhen.emp.roma.in.l.si id qd̃ aurũ.de ñ.ob. Itẽ adde q̃ si vẽdo ⁊ pmittis mihi q̃ si restituã tibi p̃ciũ retro uendes vel restitues,cõpetit mihi saltẽ vtilis rei vendicatio contra quẽcũq̃ ob⁊ lato p̃cio ſm pau.de cast. in.l.si cũ vẽ⁊ deret.ꝺ pig. ac.p illũ ter. tñ est p̃iculo sum dictũ p hic no.⁊ viꝺ ibi fulgo.

t Frequen⁊ tia illoꝝ pa⁊ ctoꝝ.adꝺ cy. bald.⁊ saly. plenius in.l. traditionib⁹ C.de pac.

v Clerbuꝝ ptineat.per bart.plenẽ i l. centurio.i fi.de vulg.⁊ pupil.

x Si statu⁊ tũ.dic̃ bar.q̃ si fiat mẽtio in statuto de donatõe ꝺz intelligi de ꝓpria.⁊ hoc forte qñ sta⁊ tutũ eẽt exoꝝ bitãs a iure cõi.al' ex idẽ titate rõnis posset ẽt ve⁊ rificari i doꝰ natõe.ꝓpria si eadẽ eẽt rõ. fm Imo.b. ar.l.illud.§. ad.l.aq̃l.no. q̃ bart. in.l. oẽs ppli.in q̃.illa an ar⁊ gumẽtũ a cõ trario sensu hẽat locũ in statutis.viꝺ tñ bal.in aut̃.eo decursum.in fi.C.de dona.añ nup.⁊ ibi an statutũ fa ciens mentionẽ de donatiõe verificet̃ in donatiõe ꝓpter nup.vel in pacto de dote lucrãda.vel in dõatiõe cã moꝛt⁊.vide bar.in.l.filiuſſa. in p̃in.⁊.eo.⁊ Ly.in.l.vt liberis.añ fi.C.de colla.⁊ ibi fulgo.in fi.

J cũ filius.op.q̃ filius. Adde bar.⁊.ea.l.in pe.col.

z Que est rõ.de ꝺzia inter iubere ⁊ fideiubere. vide i.l.i.§. quid ergo.ff.qꝺ iussu.⁊ in.l.si mandato.C.quod cum eo.⁊ in.l.excep⁊ tione.C.de excepti.

a Si vero non põt esse. Donatio inter patrẽ ⁊ filiũ nõ valet. Limi⁊ ta nisi fit iurata fm bal.in.l.ij.C.de dona.⁊ de materia vide quod no. glo.in.l.si donatione.C.de colla. Item valet qñ pater donat filijs p alimentis fm glo.no.in.l.ij.C.de inoffi.donatio. Itez qñ donat filie in paraphrenũ.l.fi.C.de pac.conue.filius añt potest patri ꝺonare.tex. est in dicta.l.si p patre.§.i. hic allegata. ⁊ qꝺ dixi.§. nisi iurata sit intellige tamen nisi esset inofficiosa p notata. per Bar.in.l.titia.§. imperator.de leg.ij. Alia dicvt ꝺ p Bar. Adde que dixi post bar. in.ꝺ.l.ij.C.de inoffi.dona.⁊ per bart.in.l.frater a fratre.in vlti. col. de condi.inde.⁊ in.l.si quis p eo.§.i.de fideiusso.⁊ an possit reuo⁊ cari dixi in dicta.l. fra⁊ ter a fratre. ⁊ in.ꝺ.l.ij.de inoffi.dona. ⁊ dum.§. dixi:an iuramẽ tuꝝ valideꝰ. vide bal. in dicta.l. ij. in prin.C.de in offi.donati. Quid autẽ in donatio⁊ ne fcã a ma⁊ tre dic q̃ eq̃ paratur doꝰ natõni facte a patre filio emancipato vt nota. bal. in.l.filiuꝝ.C. famí. hercís. in. ij. colũ. ⁊ ibi etiam vi⁊ de an valeat donatio in⁊ ter patrem ⁊ filium.vtruꝝ autem si doꝰ natio essꝫ fa⁊ cta filio in potestate re⁊ cipienti pro se ⁊ suis po⁊ steris q̃ post ea nati sunt post mortez qui ab initõ absq̃ confir⁊ matiõe moꝛ⁊ tis tenuerit dõatio quo ad posteros vide bal.i.l. fi.ad fi.C.de donatio.

qꝛ resultat prau⁹ intellect⁹.nec obstãt ille dictiões aduersatiue cũ ñoꝛ:qꝛ aduersanꝰ ad factũ nõ ad ius Et iõ vt habeas istã materiã.primo si fili⁹ ipse do⁊ nat p se cũ ipse vult donare an valeat. dic aut doꝰ natio ei⁹ incipit a traditiõe:aut a pmissiõe.prio cãu aut dõat rẽ castrẽs l'q̃ castrẽs peculij ⁊ vꝫ.vt.j.e.l.fi⁊ lius.in fi.aut rẽ aduẽticij peculij.⁊ valet p̃e pmittẽ⁊ te.vt.l.fi.§.filij.de bo.q̃ libe.⁊ no.j.e.l.fili⁹.in fi.aut rẽ ꝓfecticij peculij.vel rẽ p̃is pmittẽte p̃e.⁊ tunc valet.vt.j.e.l.in edib⁹.§.q̃ fili⁹.ij.rñso.recte intelli⁊ gẽdo.ibi in filio.⁊ due donatiões vidẽnt.vna q̃ p̃ donat filio.alia q̃ fili⁹ donat exneo. Nec ob.qꝛ p̃ nõ pt filio donare:qꝛ vex est si ꝺz apud eũ remane⁊ reᵇ.secꝰ si statim ad aliũ ꝺz trãsferre.vt.C.de dona. añ nup.l.si ꝺsentẽte.⁊.§.de iure do.l.ꝓfecticias.§ pe.de dona.inter vir.⁊ vx.l.si vxor marito.fm Ja. de are.facꝫ ad tre.l.cogi.§.hi q̃ solidũ. Sꝫ õ hoc vĩ.l.si liq̃at.§.fi.de inof.dona.rñ. Ja.de are.q̃ ibi noie mariti donauit. Sꝫ ista vĩ õ.l.illã.dic g̃ q̃ vꝰ xoꝛ ibi videt donare.tñ ꝓp hoc in bonis ei⁹ nõ pt induci q̃rela inofficiose donationis cũ ab initio eo modo ad mulierẽ puenit vt statim recederet.sꝫ haꝰ beᵗ respect⁹ ad p̃imoniũ mariti:si donatõ quã ipe fecit est inofficiosa.sed etiã hᵒ nõ placet p.ꝺ.l.ꝓfe⁊ cticiã.§.pe.⁊ p.l.cũ vxoꝛ.e.ti.vbi est exp̃ssum q̃ alt ꝺiugũ nõ pt suo noie donare alteri ꝺiuge pmitten⁊ te. Dic g̃ q̃ donatio inter viꝝ ⁊ vxoꝛẽ ꝓhibita⁽ᵃ⁾ a lege.⁊ iõ ex ea nõ oꝛiꝛ obligatio ciuilis vel naturaꝰ vt.l.si nõ sortẽ.in p̃in.de ꝺdi.inde.qꝺ pz: qꝛ ei nõ accedit fideiusꝛ.l.iiij.§.si vxoꝛ.de dona.inter vir.⁊ vx.⁊ q̃ sit ꝓhibita dicit tex.in.l.ij.e.ti.⁊ iõ si vir q̃ donat mulier pmittẽte vĩ donare ipse sibi q̃reᵗ ob⁊ ligatio naturalis ad ãtidota q̃ teneᵗ donatari⁹.qꝺ esse nõ ꝺz cũ sibi nil possꝫ q̃ri nec ciuiliter nec natu⁊ raliter.sed hoc qꝺ dixi in.§.qꝺ si filius.ij.rñso.loq̃ in filio donãte p̃is volũtate rẽ p̃is.⁊ sic sunt due donatiões.rõ qꝛ filio nõ remanetᵇ nisi ꝺcã obliga⁊ tio naturalis q̃ nõ est ꝓhibita inter p̃em ⁊ filiũ vl filio q̃si ab exneo.vt.l.frater a fratre.de ꝺdi.inde.⁊ sic fili⁹ vĩ dõare cũ nil ciuile remaneat apꝺ eũ. Sꝫ posses tu dicere imo ius reuocãdi p titulũ ꝺ reuo⁊ cãdis donatiõib⁹. Sꝺ.illud põt ꝺtingere delicto donatarij qꝺ nõ dẽm⁹ attẽdere.vt.l. inter stipulãtẽ §.sacrã.si ñꝺ posset reuocari ex ptiũ quẽtione tũc secus esset:vt.j.dicã circa donationẽ causa moꝛt⁊. Si ñꝺ donatio filij inciperetᵉ a pmissione:tũc va⁊ leret vt filius ipse obligeᵗ.l.fi.§.i.de ñꝺ.obli.tñ non p̃eiudi caret patri in peculio nisi cõsensisset vt ꝺ. Secundo q̃ro q̃d si fili⁹ dat vel pmittit p p̃e⁊ bus.in.§.qꝺ si filius.tenet q̃ etiam qñ ꝺz ad alium trãsferri q̃ ad filiã nõ valet donatio.sꝫ q̃tũ ad exneũ bñ tz p rõnẽ.l. placz. ꝺ acq̃. here.ꝺ adꝺ in fili no.p bal.in.l.hac edictali.in p̃i.ĩ.iij.col.C.ꝺ secũ. nup.vbi alꝰat.l.sulpiti⁹.q̃ est bon⁹ tex.§.de dona.inter vir.⁊ vxo.

b Remane⁊ re.sꝫ do. Jo. in.ꝺ.l. in edi⁊ bus.in.§.qꝺ si filius.tenet q̃ etiam qñ ꝺz ad alium trãsferri q̃ ad filiã nõ valet donatio.sꝫ q̃tũ ad exneũ bñ tz p rõnẽ.l. placz. ꝺ acq̃. here.ꝺ adꝺ in fili no.p bal.in.l.hac edictali.in p̃i.ĩ.iij.col.C.ꝺ secũ. nup.vbi alꝰat.l.sulpiti⁹.q̃ est bon⁹ tex.§.de dona.inter vir.⁊ vxo.

c Est ꝓhibita a lege. Sed q̃ valeat donatio inter vi.⁊ vxo. si a⁊ gatur vt donatarius donet alteri.⁊ sic contra Bar. videtur tex.in l.si sponsus.§.concessa.de dona.inter vir.⁊ vxo.⁊ in.l.ꝓfectitia.§. si quis certam.§.de iure ꝺo.⁊.l.quod aũt.§.fi.cum.l. sequẽ. de doꝰ na.inter vir.⁊ vxo.⁊ hãc ptem ꝺ bar.tenet hic Imo.p quo vide q̃ no.bal.in simili in.l.hac edictali.in.iij.col.C.de secũ.nup.

d Non remanet. Sed Imo.hic ⁊ magis cõmuniter docto. dicũt hanc rationem Barto.falsam.

e Inciperet. Adde bar.§.in p̃incipio.

C.cõia de lega.⁊ doc.post gl.in.l.ab emp.ff.de pac. Itez no.q̃ lz sit dictũ res sit inẽpta tñ agi põt actiõe ex eo õctu.l.tiij.§.de.l.cõmis.⁊ l.sed⁊ celsus.§.si fundus.§.de õhen.emp.roma.in.l.si id qꝺ aurũ.de ñ.ob. Itẽ adde q̃ si vẽdo ⁊ pmittis mihi q̃ si restituã tibi p̃ciũ retro uendes vel restitues,cõpetit mihi saltẽ vtilis rei vendicatio contra quẽcũq̃ ob⁊ lato p̃cio ſm pau.de cast. in.l.si cũ vẽ⁊ deret.ꝺ pig. ac.p illũ ter. tñ est p̃iculo sum dictũ p hic no.⁊ viꝺ ibi fulgo.

t Frequen⁊ tia illoꝝ pa⁊ ctoꝝ.adꝺ cy. bald.⁊ saly. plenius in.l. traditionib⁹ C.de pac.

v Clerbuꝝ ptineat.per bart.plenẽ i l. centurio.i fi.de vulg.⁊ pupil.

x Si statu⁊ tũ.dic̃ bar.q̃ si fiat mẽtio in statuto de donatõe ꝺz intelligi de ꝓpria.⁊ hoc forte qñ sta⁊ tutũ eẽt exoꝝ bitãs a iure cõi.al' ex idẽ titate rõnis posset ẽt ve⁊ rificari i doꝰ natõe.ꝓpria si eadẽ eẽt rõ. fm Imo.b. ar.l.illud.§. ad.l.aq̃l.no. q̃ bart. in.l. oẽs ppli.in q̃.illa an ar⁊ gumẽtũ a cõ trario sensu hẽat locũ in statutis.viꝺ tñ bal.in aut̃.eo decursum.in fi.C.de dona.añ nup.⁊ ibi an statutũ fa ciens mentionẽ de donatiõe verificet̃ in donatiõe ꝓpter nup.vel in pacto de dote lucrãda.vel in dõatiõe cã moꝛt⁊.vide bar.in.l.filiuſſa. in p̃in.j.eo.⁊ Ly.in.l.vt liberis.añ fi.C.de colla.⁊ ibi fulgo.in fi.

J cũ filius.op.q̃ filius. Adde bar.j.ea.l.in pe.col.

z Que est rõ.de ꝺzia inter iubere ⁊ fideiubere. vide i.l.i.§. quid ergo.ff.qꝺ iussu.⁊ in.l.si mandato.C.quod cum eo.⁊ in.l.excep⁊ tione.C.de excepti.

a Si vero non põt esse. Donatio inter patrẽ ⁊ filiũ nõ valet. Limi⁊ ta nisi fit iurata fm bal.in.l.ij.C.de dona.⁊ de materia vide quod no. glo.in.l.si donatione.C.de colla. Item valet qñ pater donat filijs p alimentis fm glo.no.in.l.ij.C.de inoffi.donatio. Itez qñ donat filie in paraphrenũ.l.fi.C.de pac.conue.filius añt potest patri ꝺonare.tex.

f Aduēticij peculij. ſz ī hoc videt cōſiderādū p ea q̄ poſt no. glo. ín l.í.ſ.de au.tu.ꝛ ob hoc dixit do. Jo.ín.l.ín edíb⁹.§.qō ſi fili⁹.j.e.q̄ diſtinctio bar.hic pōt ꝓcedere aduenticijs talib⁹ quoꝝ pater haberet vſufructū.alʒ ſecꝰ vt ibi p eū.nec videt etiā filiū poſſe alteri donare patre ꝓſenciēte:qꝛ patri eſt ꝓceſſa adminiſtratio aduēticioꝝ.l.í.C.de bo.mate.nō añt ꝓditio.ꝛ ſic nō intelligīt permiſſa donatio.l.fi liuſſa.j.e.facī l.fi.ſ.de cura.fur.ꝛ bñ facit qō no. bar.ín.l.fratt a fratre.ī vl. carta.de cōdi.inde.ꝛ q̄ dictū eſt filiumfa.nō poſſe donare ad uenticia pīe ꝓſūtīēte. nec patrē poſſe donare ꝓſenciēte filiopoſſet ꝓcedere ſi filiuſſa. ſit minoꝛ.xxv. ānis.p not.ī l.fi.ſ.de cur. furi.ſz ſi eſſz maioꝛtē foꝛte poſſet paꝛtre ꝓſentiente filꝛ q̄ paꝛter volēte filio.p.l.fi.§.filijs añt.C.ō bo.q̄ libe.ſz vt dixi ñ poſſit dōare patri p no.ín.l.í.de auc.tu.

g Rūdeo. Jmol. dicit hāc diſtinctionē nō videri bonaz: qꝛ etiā iſto caſu non p̄ſumit facere anio donādi niſi appareat.d.l.ſi filius. nō violādo literā vbi etiam hāc ptē videtur ſentire bar.ſz cy.ibi aliter ſentire videat.hoc tamen foꝛte eſſet limitādū niſi filius eſſet diues ꝛ ſumma eſſet modica vel niſi circa alimēta patris fieret ſolutio vel p̄miſſio p notata p Cy.ín.d.l.ſi filius.ꝛ.j.ea.l.alimēta.ꝛ.l.virū.de dona.int vi. ꝛ ín.l.ꝛ oīno.ff.de impē.ꝛ no.p bar.ín.l.q̄ dotꝫ.i.ñ.col.ſ.ſo.ma.ꝛ ita in hoc caſu tñ poſſet ſaluari bar.hic ſm Bo.ín.l.q̄ dotis.qꝛ alʒ eſſz ꝓtra caſum.d.l.ſi filius.

volēte donare an valeat.dic aut incipit a traditione:aut a p̄miſſione. Pro caſu aut tradit rē caſtrēſ vel q̄ſi caſtrenſ peculij ꝛ valet. Et ſunt due donationes ſi filius donare volebat vt hic.ꝟ. cū ꝟo.cōiuncta.l.filius.j.e.ín fi.aut rē aduenticij peculij.ꝛ valet eadē rōne ꝛ erūt due donatiōes:aut rē p̄ſis vel p̄fecticij peculij ꝛ valet:ꝛ vna tñ eſt donatio.ꝛ ipſe pater donare videt. vt.j.e.l.ín edíbus.§. q̄ ſi filius.i.rñſo. Si vero incipit a p̄miſſiōe ꝛ tūc aut filius erat debitoꝛ patris aut nō. Primo caſu q̄n patris ē debitoꝛ:tūc pater videt dōare.vt hac.l.ij. rñſo.aut nō eſt debitoꝛ ꝛ ſm gl.non valet. ſm Ja. de are.ſic.vt.l.ij.ꝛ.l.ſi p patre.ín p̄ín.de in rē ꝟſo. ꝛ ín ꝟ.filius. Rō qꝛ ipſo actu filius obligat patri naturalr cui donare vult.ꝛ ſic vī delegare debitorē. Tertio q̄ro q̄d in dubio ſi filius ſoluit p̄ p̄ce ei cui pater donare volebat.vel alʒ ei tenebat: an videat filius facere aīo donādi vel aīo reh abēdi. Rūdeo aut filius incipit a traditione.ꝛ in dubio p̄ſumit aīo donādi.vt. C.de neg.ge.l.ſi filius.ꝛ ibi no.aut incipit a p̄miſſiōe:poſtea ſoluit:ꝛ tūc videt facere neceſſitate p̄cedētis obligationis aīo rehabendi niſi aliud apparet.vt.l.heres.§.ſi filius.ſ.ſa mi.herc.ꝛ.d.l.ſi p patre.in p̄ín.ꝛ.§.i. Quarto ſolet formari q̄ſtio p Dy.ín filijs p̄mittente p̄ce donare cauſa mortis.q̄rit vtrū pater filio inuito poſſit reuocare:ꝛ videt q̄ ſic.vt.l.ín edíbus.§.ſi filius vbi dī q̄ pater videt donare.vt regula iuris eius eſt velle. Sz in p̄riuz vī b.§.q̄ ſi filius.ij.rñſo. vbi dī q̄ ipſe filius donat. Cy.ponit ꝛ recitat dictum hoc p Dy.ín.l.nec fratris.C.ō dona.cā moꝛ.ꝛ dīc aut filius donauit cā mortis rē ſuā filij:ꝛ ipſe filiꝰ videt donare.nec pater pōt reuocare qꝛ rē ſuā etiā ipſe donat. vt.ar.l.fi.§.filiuſſa.C.de bo.q̄ libe. aut rē patris ꝛ tūc pōt reuocare:qꝛ ipſe pater videt donare.vt.j.q̄ ꝛ a q̄.l.ſi q̄s hac lege.§. ſi filius. vbi p/bat hec diſtinctio.ar.d.§.q̄ ſi filiꝰ. Sz iſta videt ō dicta ſupius q̄ ipſe filius donare videt q̄n patre ꝓſentiēte donat res patris.ꝛ iō reuocatio p̄ſ eſt neceſſaria. Credo dictū dy.verū ꝛ ſemp tenui euz qꝛ ſi pater donat filio:tūc ſi eſt receſſura a filio irreuocabilr valet.ſz ſi eſt reuerſura ad filiū aliquo pacto tacito vel exp̄ſſo nō valet illa donatio q̄ pater videt donare filio: qꝛ ſm hoc acq̄ritur filio ex hac dōatōe.ō iuſt ciuili.qō eē pōt.vt.ſ.dixi.ꝛ iō ipſe p̄ vī dōare.ꝛ ipe pt reuocare.ar.l.pure. §.pe.ꝛ.l.apō celſū.§.apud iulia.j.ō do.excep. Remediū g̃ eſt q̄ pater p̄mittat exp̄reſſe non reuocare ſine voluntate filij:non ipſi filio ſz ei cui donat vel notario publico ſtipulāti ꝛ recipiēti noīe eiꝰ cui donat. tūc nō pōt reuocari ſine voluntate filij:ꝛ hec vera ſi ē donatio cauſa mortis ꝛ filius in poteſtate. Sed ſi eſt filius emancipatus dicam.j.titu.i.l.hoc p̄recio. vbi hoc tangitur.

h Elideť.vide bal.ín.l.ſeniuz.C.q̄ teſta. ſa.poſſunt. i Si pecunia.penitētia reuocat.adde q̄ fallit niſi ſuratus ſit ō̄ctus.gl.eſt ſing.ín.d.l.ſi pecuniam.ſ.de condi.ob cām. de cuius glo.intellectu ꝛ veritate ibi ſcribā. k Fauoꝛe dotis.ad de bal.ín.l.ſicut.in fi.de ac.ꝛ obli.ꝛ in.l.mādatū.i.iij.col. C.māda. l Sed ſi q̄s. moꝛte finiat.an mādatū moꝛte finiat.vide bar.ꝓleue ín.l.nō ſolū.§.moꝛte.ín.í.ꝛ.ij.col.ſ.de op.no.nū. Jn gſa añt pape an mandatū ad executionem eius expiret per moꝛtem pape. recurrendū eſt ad c.ſi ſup gſa. de of.deleg. ī.vi.q̄ ſi gſa erat tā p̄ſcā non expirat vt ibi.ꝛ bal. in.l.mādati C.mandati. ꝛ de matꝛia latꝰ hic p do. Jo.ꝛ Et adō q̄ ad pias cauſas mandatū moꝛte mādātis nō finiť etiaz re integra. nec heres pōt reuocare mandatū. ter. eſt q̄ non eſt ali bi ín cle. exiui de paradiſo.§.in eo vero caſu ſm bal.ín auc.ſi q̄ mlier.i pe. col. de ſa.ſā. ecc. facit qō no. bal. ín.l. ſicut.ín fi.C. de ac.ꝛ obli. Et adō q̄ ſi actus q̄ mādatꝰ moꝛte finiť:tūc etiā cū ꝓcuratoris ſm bal.ꝛ nico. de neapo.ín.l.ſi q̄ dam.C.ō ac. ꝛ obli.ō hac materia vō bar.ín.l.ei⁹ q̄ ín puincia. §.ſi cer.pe.ꝓ pe. de auch. ín cle.i. ín fi. ō renū.ꝛ bal. late ín.d.l. mandatū.C. mādati.ꝛ ſm

Sí pecunia mihi. Donatio ſimplex cōditionalis valet ꝓditione exiſtente poſt moꝛtē donatoꝛis.h.d.q̄dam habēt itex.furentē.q̄dam ſine viuētē.ꝛ ſi habes furentē.facit dubiū:qꝛ ꝓ furoꝛē reuocaī mandatuz.vt.l.ſi q̄s alicui.ſ.de acq̄.here. Op.de.l.ſub ꝓditiōe.j.de ſolu. So.vt ibi. Op.de.l.eiꝰ q̄.§.quas ꝟo.ſ.ſi cer.pe. So.vt dicā.j.pri.§. Op.de.l. ſi ego.§. ſi res.ſ.ō iure do. So.q̄ſq̄ datio ꝛ donatio ē ſimplex:ꝛ tūc ſufficit ꝓditionē exiſtere poſt moꝛtē donatoꝛis.vt hic.q̄ſq̄ nō eſt donatio ſimplex:ſz donatio ob cām.ꝛ tūc loq̄tur.l.ſi ego.§.ſi res.ſ.de iure do.cū em tūc ſit ō ct⁹ innoiat⁹.ſic p̄nia reuocaī ita moꝛte.fallit fauoꝛe doſ k.vt ibi pz. Sz quō eſt ſimplex hic qꝛ ē ꝓditōalis.g̃ nō eſt ſimplex.vt.l. i.§.ij.ſ.e.ſz dico q̄ ꝓditio hic nō reſpicit cōmodū donatoꝛis.ſecꝰ ſi reſpiceret cōmodū.vt.ſ.e.l.i.§.i.

Sed ſi quis mihi. Mandatū de ſoluēdo ex cauſa donatōis moꝛte mādantis finiť.h.d. Iſte.§.eſt ſubtilis.ꝛ ſic mandatū de numerādo finiť moꝛte.ō.ſ.pri.§. So. ibi numerauit donatarⁱ⁹.hic numerari mandauit. Cūm cū numerauerit diſtingue.vt.ſ.pri. Cuz numerari mādauit.dic vt hoc.§. Op.ō.l.hoc iure.§.ſi q̄s dederit.j.e. So.vt glo.ꝛ bñ. Op.de.l.ſi ſpōſus ín p̄ín.ꝛ.l.ſi interim.§.idē marcellus. alʒ ſz idē.ſ. de dona.inter vi.ꝛ vx. So.aut ille eſſet adhibitus a donatario.ꝛ p̄inde erit ac ſi eſſz numerata ſibi. ſecus ſi ab ipſo donatoꝛe ꝛ numeratoꝛe fuit adhibitus.vt hic. Op.de.l.ſi ego.ſm vnā lec.ſ. ſi cerpe.ꝛ.l.ſi pupilli.§.i.ſ.de neg.ge. Rūdeo aut ratuz habuit donatarius añ moꝛtē donatoꝛis.ꝛ p̄inde ē ac ſi eēt numeratū.ſecꝰ ſi ante moꝛtē nō habuit ratū vt hic. Nunc venio ad materiā an mādatū moꝛte finiaī. l Op.de.l.ſz ſi q̄s mācipijs.ſ.de inſtito. So.mandatū vniuerſale moꝛte nō finiť. vt ibi. ſecꝰ in ꝑticulari vt hic. Op.de.l.eiꝰ.§.quas ꝟo ſ.ſi cer.pe. So.aut moꝛiť mādans ꝛ ꝓditio mādatarij eſt mutata.ꝛ tunc extinguiť mandatū vniuerſale.vt.l.eius q̄.§.quas vero.alʒ ſecus. Op.ō l.ullam[m].C.de donati.glo.dicit plene.ín.l.ſiq̄dem Sed iſta eſt ſolu.mandatū moꝛte extinguiť. niſi ſit mandatū in rē ſuā.vt.l.illā. Op.de.l. ſiq̄dem.C de act.ꝛ obli.vbi mandatū in rē ſuā extinguiť moꝛte mādantis. Breuiter intelligo.l.illā q̄ finiť moꝛte mādantiſ q̄ñ nō hz heredē.qꝛ tūc non eſt ille cui⁹ noīe agere poſſet:tūc agiť vtili ex ꝑſona ſua.ſecꝰ ſi heredē habuit. Vlterius op.ⁿ de.l. fundi. circa fi.j.de acq̄.poſ.glo.hic notāter ſoluit.ꝛ tene eā mētí. dicit glo.refert aut q̄s mandat aliq̄ō ad q̄ō tenebaī de neceſſitate.ꝛ tunc non extinguiť moꝛte: aut mandat aliq̄d ad q̄ō non tenebaī de neceſſitate.ꝛ tunc extinguiť moꝛte.vt ín gl.idē no.ín.l. eius q̄ ín puincia.ſ.ſi cer.pe.ꝛ vide iſtā glo.q̄ incipit hoc ēt gulariter ꝓ bar.ín.l.ſi defunctus.de ꝑcur.hic allegata.dicit ēt bal. un.d.l.mādatū.q̄ ad pias cauſas mādatū moꝛte nō finiť.ꝛ idē Ja. de bel.ín.d.l.eius q̄ in puincia.ꝛ ibi plene p eū. Et de hac materia adde intellectū.d.l.ſi q̄ mancipijs.vide q̄ dixi poſt ful.ín.l.moꝛe.ſ. de iuriſ.om.iudi. m Op.de.l.illā.vide ibi ꝛ adde bar.ín.l.i.C. de act.ꝛ obli. n Vlterius op.limita ſm bal.ín.l.i.in.ij.col. C. de ac.ꝛ obli.niſi mādans deceſſiſſet ſine herede.alʒ ſecꝰ p ullū tex.

o Extra glo.opp.vide bal.ín.l.fundi.de acquir.poſſ.

p Op.ad hoc.De hoc vide no. bal.in.l. id qđ pauperib⁹. l.xi. col. C.de ſa.ſan.ecc.bar.in.l.ſi vero nō remunerādi.§.idē marcellus.s.mā. diri in.l.vlti.de ſolu. q Titio pſumit.cauſa pia facit pſumi q alias nō eſſet factur⁹.vide qđ no.bal.in.l.ſicut.in fi.C.de ac.t obli.t in.l.i.in.iij.col.C. de fal.cau.adiec.lega. r Non pſumit finalis.

An ī dubio preſumatur cauſa finalis vel impulſiua.gl.t Jo. an.ſup ea.in c.poſt trāſla tionē.§. cete rū.de renun. t in.c.t ſi cri ſtus.de iure iur.ad fi.per glo.in.c.his oibus.lxi.di ſti.t i.c.due. in.q.ij. bal.i l.i.ff.ſo.mat. t vīđ b imo. t bal.p⁹ Cy. in.l. genera liť.C.de epi. t cle. Et ad de q gerun diū ſemp faċ pſumi cauſā finalem. fm bal.i.l.id qđ paupib⁹. in i.col.C.de epiſ. t cleri. t bal.in.l. ſi re petendi.C.đ cōdi.ob cām t dicit bal.i l.dictā legē. C.de đi.ob cāz.i.iiij.col. q fauore ec cleſie ſemp p ſumit cā fina lis.p.l. cū is §.mulier. de cōdi. inde. t ad bar. b ad de bal.in.l.i. in.i.col.ad fi. C. de cōfeſ. t dicit idem bal.ii. auc.ex teſtamēto.in iij. col. C. de caſu ſibi. Ite nō videť finiri ꝛc. Extra glo. op.o ad iſtā ſol. đ.l.ſi deſuct⁹.s. de pcur. vbi mādatum ad iudicia morte finit re integra Old. dicit q mā datū ad id qđ hz neceſſe pcise facere nō finit mor te.ſecus ſi pcise nō cogit.q⁹ ſufficit pcuratorē pati vt aduerſarius mittat in poſſeſſionē.t ſic cauſati ue.vt.l.ſaſ.de ī ius vocā.t ſic morte finit. Op. de.l.ſi vero nō remunerādi.§.fi.s.māda.t.j. ti. i.l. mortis cauſa.§.titia.vbi mādatū finit morte.gl.ſol uit q mandatū qđ cōferť poſt mortē:morte nō fini tur.vt.s.ſec⁹ ſi deberet fieri ante mortē. Opp. ad hoc⁹ de.l.cū pater.§.cū nemo.s. de le.ij.gl.allegat illam legē:t ibi dicit melius. Quoddā eſt manda tū expediēdi poſt mortē.t dicvt dixi.qñq; ē manda tū qđ dz expediri in vita:ſed effect⁹ cōferť p⁹ mor te:vt donatio cauſa mortis:t tūc diſtinguiť.aut ſci ens fuit aut ignoras.vt.l.cū pater.§.cuz venio. de le.ij. Diſtinguere ergo potes a teipſo id qđ Cy.tā git in.l.mandatū.C.mandati.ſed nihil dicit pfecte Et ex pdictis hēs materiā pfectā.t ex pdictis ap paret intellectus legis vlti.j. de ſolu.

Ticio. Defectus cauſe finalis parat donato ri cōditionē ob cām:ſecus in defectum cauſe impulſiue.h.d.habem⁹ declarare q̄ ſit cauſa finalis t q̄ impulſiua. Scđo an deficiēte cauſa de ficiat effect⁹.nec Dy.nec alij bñ declarāt. Op. de.l.ſi q̄s p redēptione.C.e.glo. dicit ibi ſpāle.tu dic q vbicūq; deť ob cām fauorabilē vel piā in du bio cauſa finalis pſumit⁹ vt nubas t redimas ca ptiuos.vt.d.l.ſi q̄s p redēptione.t.l.ſi ego.in pri. §.de iure do. Modo q̄ eſt rō.dic q ſi deť ob cām fauorabilē:tūc videť velle q fiat in ſalutez anīe.q⁹ forte alꝫ nō dediſſet. Sz q̄ro q̄d in dubio.t gl. dicit q nō pſumit finalis⁹.t do. Dy. videť tenere gl.cū aliqua adiectiōe.t ponit dictū ſuū. t illā ad iectionē ponit in.c.decet.eť de re.iur.li.vi. Cy. tra ctat in.l.generaliť.C.de epi.t cle. Guil.de cu.in.l.ſi pecuniā.in fi.s. de đi.ob cau. Spe.in ti. đ diſpu. t alle.§.poſt hoc. Sed quicqđ ſcribať neſciť intel ligere.t rō diuerſitatis eſt.q⁹ eq̄uocatio eſt. tu autē ſcias q eſt cōditio modus t cauſa in pposito.t oīa iſta aſſumunť vt cauſa ī iſta materia:aut g̃ cauſa ap poniť p modū cōditiōis:t nō eſt dubiū q đitio ē cauſa finalis.t ea ceſſante ceſſat diſpoſitio.l.cede re diē.de ñ.ſig.t.l q̄ hēdi.in fi.de đi.t demō.fal lit in caſibus notatis.in.l.i.C.de inſti.t ſubſti.p gl. t Cy.t Dy.in.c.imputari.extra de re.iur.li.vi.t.l. in teſtō.s.de cōdi.t demō.qñq; cauſa ſumit p mō vt in toto ti.de cōdi.ob cau.modus aſſumit p cau ſa:t in oībus ctib⁹ innoiatis.dovt facias ꝛc.vbi

v In cōtractibus.vide bal.in.l.nec apud.de here.inſti.

x Cauſa legis.vtrū cauſa leg pſumať finalis.adde bar.in extrag. ad repimēdū in ñ.nec rō eoz.t ibi p eū q̄liter colligiť rō finaľ.l.b p Jmo.t adde q etiā tūc dicať cā finalis qñ etiā ē tacita: nulla a lia reddi pōt.vt eſt glo.notab.t ibi bal.in.l.q̄uis.C.de fideicōmiſ.

aſſumit modus p cauſa. Et videam⁹ an modus ſit cauſa finalis vel impulſiua. dic aut mod⁹ iſte vel cauſa reſpicit vtilitatez alteri⁹ q̄ ei⁹ cui dať.vt do tibi centū vt emas fundū titio: tūc pſumit finalis. vt.l.titio.in fi.s. de cōdi.t demō. et.l.q̄bus dieb⁹. in fi.e.ti.t.l.ſi tibi pure.de le.iij.qñq; reſpicit cōmo dū eius cui dať.t tūc aut ad ſubſtantiā act⁹ cauſa req̄ritur de neceſſitate.t tūc cauſa finalis pſumit. vt.l.ſed ſi moz.§.fi.cū.l.ſe.s. de dona.inter virū t vxo.qñq; de neceſſitate nō req̄ritur cauſa. t tē aut ille modus reſpicit cauſam fauorabilē t piā t pſu mitur finalis.vt.l.ſi ego.s in prin.s. de iure do. t.l. ſi q̄s p redēptione.C.eo.t h videť p aīa ſua facere q̄ donat.aut nō eſt fauorabilis cauſa t pia.t tunc impulſiua pſumit.vt.l.titio centū.ij.rñſo.de cōdit. t demō. Ubicūq; dixi cām finalē pſumi: an ceſſan te cā illa ceſſet effect⁹:t pōt repeti.t dic in vltimis volūtatibus ſi illa cā p modū modi adiecta ceſſat p caſuz fortuitū repeti nō pōt.vt.l.ſi fundū p fidei cōmiſſum.§.i. de le.i.nō ob.l.ſi titio centū.ñ.ſi cuz ante nup.de cōdi.t demō.t ibi dixi. In ōctibus v vero ſi iſta cauſa ceſſat repetitio dareť vt b.t in to to ti.de đi.ob cām. Tertio ſumit cā pprie de pte terito.vt.l.damus.s. de cōdi.inde.t.l.ſi ita legatū in fi.s. de cōdi.t demō.tūc q̄dā eſt cā legis x.t pſu miť finalis.l.cū tale.§.falſam.de cōdi.t demō. niſi aliud expreſſe reperiať in.l.i.§.ſeruz.s. de poſtula. ita dz cōiter. Sz veritas eſt q glo.in.d.§. falſam. nō dicit de cā ſed dicit de rōne legis q̄ ſi hz locuz hz locū obſeruātia legis t de futuro eſt.vt.l.cū mulier. s.ſo.ma. Cauſa pprie ē de pterito.pone eñ q nō fuit verū q illa calfurnia inq̄etauerit ptorē:vel q in pſona gregorie acciderit illud qđ dz in auc. de nō eli.ſcđo nub.ī pri.certe nō vitiať diſpoſitio.q⁹ illa impulſiua eſt idē in ſtatutis. Et iſto modo aſſu mendo vtz iſta cā ceſſante ceſſat effect⁹.t dic q nō vt.§.ſeruum. Si vero accipis cām p rōne:tūc ſi q̄rs vtrū ceſſante cā ceſſet effect⁹.t tunc aut ē act⁹ pfe ctus t ceſſante cā non ceſſet effect⁹.vt.l.ſi.vñ liber. aut eſt actus cōſummat⁹:t tūc aut ſupſunt reliq̄e. t nō ceſſat effectus.vt.l.ij.rerū amotaz.t.l.ex duo bus.s.de vulg.t pupil.t.l.ſed ſi vnus. §. ſeruus.j. de q̄ſti.aut nulle reliq̄e ſupſūt.t tūc ceſſante cā ceſ ſat effectus.vt.l.ſi.vnde liber.t.l.generaliť.de epi. t cle. Quedā eſt cā nois:t tūc aut apponiť in vlti mis voluntatibus ſiue in ctib⁹.t dic plene vt ſcri pſi de cōdi.t demō.l.demōſtratio.§.i.iij.t.iiij. t in vi.q.t p totū eſſet longa lectio hic omitto.

Tiam p interpoſitam. Op. de.l.ſi q̄s

argumentū eſt hic:quod videtur verum quando ratio egis non colligitur expreſſe ex tex. il lius legis.t allegatur ad hoc in.l.i.ff. de legi.tu vide quod ibi dixi t ad Barto.hic adde Bald.in dicta.l.generaliter. C. de epiſco.t cleric.t quando ceſſante ratione legis ceſſet legis diſpoſitio. vide per Jacob.de are.in.l.i.ſolu.matrimo. t ibi aliquid per Jmol. in penulti.col.t ibi latius per Bald.per omnes in dicto capitu.poſt tranſlationem.aliquid in capitul.cum ceſſante. de appellatio. per Ray.plene in repetitione dicte .l.i.ſoluto matrimo. t ibi Cynus. qui allegat glo.ſingula.fm eum in dicta.l.tale pactum.§.fina.t di cit Bald.in.l.de quibus.in.iij.col.ff.de legi.q vbi ſtatutum eſt po tentius ſua ratione ibi non preſumit impulſiua.

Affectiõis.adõ q̃ dixit ang.multũ no. i.l.miles.§.mlier.s̃.õ tes. mili. qõ no.valz dõatio facta a ꝓuato ꝓcubine future qõ no. multũ ad limitationẽ hꝰ lĩe ꝛ hoc qꝛ verecũdũ est tales habere filios ꝛ vide bar.ibi.ang.tĩ nõ firmat in pagano. ʒ Reprehẽdit.imo. ꝛ Ro.hic tenẽt glo.ꝺ bar. a Nec ob.j.vide bar.ibi.ꝛ q̃ ibi dixi. b Celestis militie.clericus nõ põt donare ꝓcubine sic̃ nec miles. adde barto. in. d. l.ij. ꝛ in.d.l. miles.ꝛ in.l. miles.§. mulier.de te.mili.ꝛ in.l. mulierẽ. de his q̃.vt indig.ꝛ Jo.an. in regla si fine culpa.i.vij.col. in mercuria. idẽ dicas in doctore ſm Jo. an.in. c. de his.de sepul.in nouella. ꝛ qõ voluit hosti. in sũma. de donati.§.ꝛ cui. ad de ꝙ non valet donatio facta hyſtrioni. ĩmo repetꝫ põt. lxxxvi. diſtĩ. c.donẽt. cuz seq̃n.ꝛ ad id qõ dixi õ doctore dic idẽ in aduocato ꝛ adde bar.ĩ d.l. miles.in fi.prin. ꝛ ibi ang.

Cli saxũ hodie sẽ per. Contrariũ tz bar. in l.iurisgẽtiuz §.sed cũ nulla.ꝛ ibi dixi s̃.de pac.ꝛ vide eũ ibi in.§.q̃nimo.adde que dicaꝝ perfecta donatio quo ad hoc vt reuocari nõ possit:id qõ no. Jmo.in.l.aq̃lius.j.eo. d Emptionẽ.adde bar.in.l.i.§.i.in fi.j.de supficieb⁹.

Aliusfamilias.aliud pſumit̃.Adde vltra istos casus filiũ donare posse vsuras ꝛ hoc fauore aie.arg.gl.in.l.pses.C.de trãsact. Jtẽ debitũ nõ liq̃dũ remittere.l.õ iurſ.§.fi.cũ.l.seq.s̃.de pac. Jtẽ fallit si remittaꝝ paupi ps debiti q̃ oĩa soluere nõ põt.l.si plures.vbi de materia.s̃.de pact.vide bar.in.l.i.C.de anno.ꝛ tribu.

e Affectionis. r de cõdi.ob cau.gl.dicit ꝙ si fit ꝓ traditionẽ nõ põt revocari: ſz secus ꝓ ꝓmissionẽ vt hic in glo.ꝛ.l.iij.§.sed ꝙ meretrici.de condi.ob turp. causam. Sz ista glo. reꝓbẽdit⁹ ꝓ doc.C.de cõdi.ob tur.cau.l.iij.qꝛ meretrix turpiter facit ꝙ est meretrix:sed nõ turpiter accipit nec ꝓ traditionẽ nec ꝓ ꝓmissionẽ.ꝛ hoc plus placz ex generalitate hui⁹.l. Jtẽ in spãlitate q̃ est in militer ꝛ in minore.vt ĩ hac gl.dz.nec ob.j.[a]de ac.ꝛ ob.l. fi.in fi.qꝛ ibi meretrix ꝓmisit alteri.ꝛ sic turpiter. q̃stio nra loq̃tur qñ aliq̃s ꝓmisit meretrici. Ꝙ. de.l.ij.C.de dona.inter vi.ꝛ vxo.So.spãle in militer. Ry.mal.dixit ꝙ sicut miles nõ põt donare meretricĩta:nec miles celestis militie[b].qõ ĩtellige generaliter in quolibet clerico.adducebat.l.miles. in prin.cũ glo.j.de re iudi. Ꝙ. aliꝫs modis vt gl. Quero an q̃s possit legare istis mulierib⁹ meretricib⁹ dic vt.l.miles ita.§.miles.de testa.mili.

Ꝙ.de.l.si cũ mihi.s̃

Qui saxum. de dolo. So.ibi ante ꝙ sit lapis exẽpt⁹ daꝝ de dolo.hic postq̃ ex empt⁹ daꝝ in rẽ. Ꝙ. ꝙ deꝝ ex eo õctu. So.hodie semp[c] daref actio ex eo õctu.secus ſm ista tpa. qꝛ ex pacto nudo ñ nascebaꝝ actio. Quero q̃liꝝ cognoscã emptiones[d] a cõductiõe.ꝛ vide gl. declarantẽ q̃ incipit.s.pdiũ.dixi in.l.cotẽ.§.q̃ maximos. s̃.ti.i. Uñq̃ venit datio principaliꝛ in ꝓsequẽtiaz venit opus fiendum tunc est emptio. Uñq̃ venit opus fienduz scõario datio.ꝛ tũc est locatio.ꝛ hoc vult glo.hic posita. Barto.

Filius q̃ habet libe

Filiusfamilias.rã peculij administrationẽ nõ põt donare nisi ex iusta cã vel ex patris ꝓmissione: vel ex q̃litate pſone aliud pſumitur.[e] Jtẽ causa mortis donare nõ põt sine exꝓssa pris cõmissione vel cõcessione nisi in castrẽsi vl q̃si castrensi.hoc dicit vsq̃ ad finẽ. Ꝙ. s̃.ad mace. l.i.§.fi.glo.nõ soluit. Dic ſm Dy.ibi odio fenera toꝝ. Jtẽ dz hic ꝙ nõ põt cã mortis ꝛc. Ꝙ. de l.alienatio.§.donaꝝ.j.de ꝛ̃.sig.dicit gl.aliud si ꝓ fertur a lege.aliud si ab hoie.ꝛ sic appellatio donationis ꝓlata a lege intelligiꝫ[f] donatio cã mortis: qõ est notandũ ꝓpter statuta. Sz Ja.de are.reꝓhendit eã ꝛ bñ:qꝛ verba debẽt intelligi ſm ꝓpriaz significationẽ.vt.l.nõ aliꝫ.s̃. de le.iij.ꝛ.l.i.§.si is q̃ nauẽ.s̃.de execu.sz donatio cã mortiſ nõ est ꝓprie donatio.vt.s̃.e.l.ergo ꝛc.ad.l.alienatio.rñ. ꝙ ibi ponit̃ genꝰ alienatiõis.iõ donatio cã mortis cõꝓhendit̃. Quero q̃d si ẽ cõcessum filio a patre ꝙ faciat testamẽtũ.dic vt in glo. Quero q̃d in ad uẽticijs dic vt in glo.ꝛ dixi in.l.ij.circa prin. Extra glo.ista.l.est no.ad multa.primo cõcedit̃ potestati arbitriũ liberũ:an possit ius alteri⁹ ledere[g].hec.l.in prin.est in argumẽtũ ꝙ nõ:qõ est verũ ꝛ plene examinaꝝ de ꝛ̃.sig.in cle.sepe.ꝛ̃.nõ fit tñ in glo. in ꝛ̃. defensiões:vbi allegat bñ. Ego dico ꝙ ẽ casus expſsus.s̃.de testa.mili.l. cuz filius cõiuncta.l.i.c.ti. q̃d si est dictũ ꝙ ptãs possit facere ad suivolũtate[h] videt̃ ꝙ possit inique agere.l.cũ q̃dã.de le.ij.Ꝛ iuz est verũ ꝙ etiã tũc dolus videt̃ exclusus.l.creditor §.lucius.mã.ꝛ est expꝛessum in.d.l.cũ filio.iũcta.l.i. eo.ti. Quero q̃d si est dictũ ꝙ ptãs nullaz iuris solẽnitatẽ teneaꝝ obseruare.q̃d ista verba ĩportẽt Rñdeo tollit̃ oĩs solẽnitas de iure ciuili.ea vero q̃ sunt õ iure naturali vl gentiũ remanẽt.[i] Cũ cũ de iure naturali vel diuino Jn ore duoꝝ vel triũ stet oſie ꝛ̃bum.sufficiet de maleficio ꝓstare ꝓ duos testes.vt ꝓbaꝝ de testa.mili.l.i.ꝛ.l.diuus.ꝛ.l.lutius. eo.ti.hoc apparet ecõtra in restitutiõe nataliũ in q̃ nil aliud fit nisi ꝙ nõ obstat solẽnitas introducta a iure:ſz reducit̃ ad pristinũ ius naturale.vt.j. de nata.resti.l.ij.ꝛ in auc̃.q̃.mo.na.effi.legi.§.liceat. Sz an tũc reo poterit auferri defensio.certe nõ:cũ defensio sit[k] de iure gentiũ.vt.l.vtvim.de iust.ꝛ iu.no.in l.pactũ.s̃.de pac.in glo.magna.extra de re iudi.c. pastoralis.§.cetez.in cle. Jtẽ an eius vigore poterit testes examiare ꝓte absente.dico ꝙ nõ l:qꝛ hoc esset auferre copiã defensionis. Jtẽ qꝛ hoc nõ licz iuregẽtiũ cũ dicat decretũ nullo iure licere ꝓte absente.iij.q.ir.c.oĩa.ꝛ.c.absens. Jtẽ an tũc possit recipere testes sine iuramẽto vel dieb⁹ feriatis in horẽ dei:puto ꝙ sic:[m]qꝛ he solẽnitates fuerẽt inducte a iure ciuili vt dictũ est.ꝑ ꝛc. Preterea iuramẽtum põt remitti pacto partiũ.vt no.de fer.l.i.circa prin.ergo ꝛ lege. Preterea solẽnitas fertarũ inductarũ in honorẽ dei põt tolli ꝓ legẽ.[n]vt.l.puincia rũ.C.de fer.ar.õ in.d.cle.sepe.dever.sig.ſz ibi alia verba sunt. Item an ꝓtextu istoꝝ ꝛ̃boꝝ poterit

ꝓin.de le.i.ꝛ istis adde bal.in.l.si qñ.in ꝓin.C.de inof.testa.ꝛ in.l. si q̃s maioꝝ.in ꝓin.C.de trãſ.ꝛ̃.q̃d si est datũ liberũ arbitriũ.ꝛ in.l. platã.in.ij.col.C.de sen.ꝛ ibi etiam si dictũ fuit oi subtilitate omiſa.ꝛ hic adde bal. Rica.C.de penis iudi.ꝛ doct.in.c.i.de ꝓstit. Et an vigore hui⁹ arbitrij possit õ casus rigoroſos decidere. Juno.q nõ in.c.i. de ꝓsti.ꝛ bar.in l.i.C.de le.ꝛ bal.in.l.i.§. de iust.ꝛ in. ꝛ i.l.iustitia. e.ti.adõ bal. in.l.libertas de sta.ho.ꝛ i l.i.post bar. C.de sa.san. ecc.in.v.q.ꝛ p hec infer õ id qõ dixit bar.in.l.q̃n tus.§. man. Jtẽ an vigore hui⁹ arbitrij possit oĩa nare ad ꝓpe tuũ carceres dz ꝙ nõ. ar. l.incredibilẽ C.de pe.ꝛ b d. Jo.ꝛ pau. de cast.ꝛ ag. in.l.fi a milite.§.ij.s̃. de testa.mili.q̃d si cã cõmitta tur sola facti veritate inſpecta. vide do.de rota.õ cisiõe.liij.al. xxxij.ꝛ vide qõ not.bal.ĩ d.l. platã.ꝛ in.l.nemo. C õ sen.vbi q̃d si cõmittitur cã de ꝛ̃itate ꝛ iustitia.ſz q̃d si cõmitatur pure ꝛ simpliciter ꝓ hoc nõ videtur tolli ordo iuris ꝓ id qõ

legitur in.c.dilecti.de iudi.vbi doc.ꝛ in cle.sepe.in glo.ꝓ bar.in ꝛ̃ uag.ad reprimẽdũ in ꝛ̃bo simplr. Jdẽ si cõmittaꝝ ſm rei veritatẽ agnoscenda ſm do.Jo.in.d.c.dilecti.ꝛ in dubio nisi appareat aliõ ꝓstet nõ pſumit̃ ꝙ fiat cõmissio in modũ inq̃sitiõis:sed in modũ iudicialis cõmissionis.ꝛ ista est magis cõis opi.doc.in. c. exhibita.de iudi.ꝛ in spec.de inq̃sitio.§.i.ꝛ̃.ſz q̃d si in litera.ꝛ ad oĩa ista vide i.§ bõefiõi.iſti.õ ac.ꝛ roma.i. R.õ arbi.itẽ si ptãs hz arbitriũ ñ ꝓ lede re enormit̃ ſz bal.i. R.de pe.iudi. Jtẽ si statutũ dic ꝙ ĩ homicidijs ptãs hẽat arbitriũ de iure ꝛ de fco ꝓcedẽdo:an vigore hui⁹ arbitrij poterit occidere bãnitũ.ꝛ dic ꝙ nõ ꝓ.l. q̃uis.de trãſa.bal.in.l.decurionũ.C.de infami.ꝛ qõ ipse no.in.l.ꝛ si seuerioꝝ.in pri.ꝛ in.l. vbi pactũ.de trãſa.in fi.ꝛ ibi dixi ꝙ bñ posset ꝓcedere ſz accusatoꝝ nõ ẽt idoneus.adde no.in.c.i.de homici.ꝛ glo.in cle.sepe.in ꝛ̃bo defensionis. Quid si daꝝ arbitriũ ꝙ ꝓcedat ſm eq̃tatẽ nõ attento iurſ rigore:an poterit ꝓcedi ꝛ de facto ꝛ de plano.vide Ja.but.in.l.ꝓ

perandū.in prin.C.de iudi.eūdē.in.l.nec quicq̄.§.vbi decretū.de of. pcō.ꝛ lega.ꝛ in.l.obseruare.§.pficisci.vbi oīno vide bal.in materia ¶Nū nota ppetuo q̄ si q̄s petat cām cōmitti summarie ꝛc. Itē non seruat̄ terminis vel similiter ꝛ papa simplr in signatura cōmittat au diat talis ꝛ iusticiā faciat:ꝛ nihil de petitis cācellauit videt oia pe tita cōmissa ita no. tenēt do. de rota sua decisiōe lxxix. q̄ incipit. ītē si pe tat ꝛc. allat ter.in.c. ō re ferī.ꝛ ibi hoc referūt doc. maxime mo der.sed mihi videt q̄ ob stet alia deci sio eoꝝ quā retuli in.l.fi. in fi.apostil le mag.C.si ℈ ius vel uti li.publ.vltra p̄dicta vide de arbitrio no.p bar.in l.ambiciosa. de decre.ab ordi.faci.ꝛ i l.p̄senti.§. l.ō his q̄ ad eccle.pfugi. ꝛ q̄d si cōmit tat de facto dixi in.l.i.§. de insa.

admittere in testes personas a iure ꝓhibitas. ¶Ñ deo q̄dā sunt testes de q̄b⁹ ipsa natural'rō suspitio nēbz ne falsum dicāt.vt in inimico capitali.vt qui cōspirationē fecit ℈ me.ꝛ iste nō admittet.vt extra de simo.⁹.c.p tuas.qō bñ ꝓbat.videt em̄ ꝓhibit⁹ ipso iuregētiū. ¶Quidā sunt q̄ alia rōne ꝓhibent̄ p pter suī status defectū. Et h aduerte:aut stat⁹ eius est nullus etiā de iuregētiū.vt serui ꝛ dānati in me tallū q̄ pdunt ea q̄ iurisgentiū sunt.ꝛ nō admittent̄ aut pdunt ea q̄ sunt iuris ciulis tm̄ in totuz.vt de portati⁹ in insulā:vel in partē vt infamis.vt.l.co gnitione.ℸ.de vari.ꝛ eꝝordi.cog.ꝛ isti pñt admitti. vt ꝓbat̄ ō testa.mi.l.neq̄ em̄.§.i.ꝛ.ij.ꝺiūcta.l.i.e.ti. vbi est casus.p̄dicta ℞a nisi verba statuti aliud in ducerēt.q̄d em̄ si diceret nō obstante solēnitate iu risgentiū dū tm̄ de maleficio cōstet legitime.ꝛ hoc qō dicet ꝓstet legitime in ꝓbatiōe req̄ritur ordo iu ris:lz in alio ꝓcessu sec⁹. Scō est notabilis hec.l. ad.q.quā habui de facto.q̄dam instito: ꝓposit⁹ in hac ciuitate a quadā societate de florē. cum pleno mādato īputabat societatī quasdā expēsas factas in honorē mercatoꝝ q̄ secū ℈hebāt.certe pōt⁹ si iu sta rōne fecit.vt hic cū ꝓcor. Tertio facit⁹ tu vides hic q̄ in donatiōe req̄rit mandatū siue ꝓcessio spā lis.ꝛ tm̄ sufficit si dicat:ꝓcedo tibi donare.etiā si nō exprimat q̄dꝛ cui.ꝛ est no.ꝛ videt ℈.l.si q̄s mihi bo na.§.iussum.s̄.de acq̄.here.℈ id qō no.p Ey.C.ēt p ꝓcur.causam in inte.resti.agi posse.l.i. vbi dicit q̄ nō sufficit dicere facio te ꝓcuratorē ad petēduz restitutionē in quo opus fuerit.sed debeo exprime re cām. Dic ergo q̄ñ req̄rit spāle mādatum fauo re mādantis:qz.l.nō ꝓsumit̄ cū generali mandato hoc voluisse ꝓcedere.ꝛ tūc sufficit cām q̄ req̄rit spā le mandatū fauoze mādantis exprimi in genere vt h ꝛ facit qō no.s̄.de ꝓcur.l.ꝓcur.C.q̄ cū eo.l.si ex ꝓcessum.de offi.vica.c.ij.ꝛ.iij.li.vi.ꝛ de ꝓcur.c.qui ad agendū.eo.li.ꝛ in cle.c.nō pōt.de ꝓcur.fallit in aditione hereditat[ꝛ ꝓpter magnū ꝑiculū qō ibi ℞ titur.vt.d.l.si q̄s mihi bona.§.iussum.vbi req̄rit ꝓ ticularis exp̄ssio p eū modū q̄ ibi dī. Item fallit in cā matrimonij simpliciter ꝓpter magnū ꝑiculuz.l. generaliter.de ritu nup.a⁹ regulariter ℈.vñ dico q̄ in causa restitutiōis sufficit dicere ad petēdū re

bar.tm̄ hic tz pe.de anch.in.d.cle.sepe. n ¶Tollit̄ p legē.idē bal. ꝓ illā glo.in.l.q̄draginta.C.de fer.cū bar.hic tz pe. de anch. in cle. sepe.ꝛ bal.ī.l.milites.in.i.col.C.de testa.mili.ꝛ q̄ statutū possit eas tollē tz bar.ī tractatu rep̄salia℞ ī.iij.q.ix.qōnis p̄.p.d.l. ꝓuincia℞ o ¶Extra de simo.itē nec surdus nec mutus ℈m Inno.de rescrip.in

stitutionē quotiēs opus fuerit. Itē in silibus in.l. nō solū.§.fi.ꝛ.l.pōpo.in prin. de ꝓcu.ad qō fac:qz dī fieri noīatim qō fit istis ℞bis generalib⁹.vt.l.ti tius.⁸in prin.de libe.ꝛ posthu. nō tm̄ sufficit fieri ℞ bis generalissimis.vt ibi pz.q̄ñ req̄rit̄ spāle mā datū principaliter in fauorē aduersarij q̄ dubitat ne dñs postea reuersus dicat se de hoc nō intelle xisse.ꝛ sic aduersari⁹ dānificet̄:ꝛ tūc req̄ritur q̄ ex primat̄ regulariter nō sub gñalitate. vt.s. ad tre.ᵗ l.q̄ ita.ꝛ extra de elec.c.ꝓcur.li.vi.ꝛ cle.nō pōt. de ꝓcur.ideo em̄ ibi exigit̄ ita expressum mandatū ne dñs postea dicat se nō sensisse vt euitet penas po sitas extra de elec.c.i.in.vi. ¶Quarto vides hic q̄ in donatiōe causa mortis req̄rit̄ q̄ hoc exprimatur.facit ad id qō dicet̄.j.ti.i.l.taz his.§.i. ¶Quinto vides q̄ nō ē necesse q̄ hec,pmissio fiat in prio actu donatiōis sed ante.sic etiā p nūciū vel epistolaz.vt.s. de acq̄.here.l.si q̄s mihi bona.§.iussuz.sic facit q̄ consensus quē prestat pater filio in iudicio vt possit cōsensum talē prestare vbicunq̄ ꝛ q̄ncūq̄ ꝛ quocunq̄ mō.,p hoc facit optime.l.honores.ℸ. de decu.§.fi.

I Qui donat hītatōz vī do medibus nare mercedē.h.o.Bar.

v Iste est notabilis.§.ꝛ Ex rebus donatis.in gl.magna legit̄ duo bus mōis.ꝛ iō ꝓpter diuersitatē lecturaz nō sūmo ¶Op.de.l.videam⁹.§.si ex causa.s̄. ō vsufr.So. a tpe more in ℈ctibus bonefidei fruct⁹ debent̄.sed donatio est stricti iuris.iō post lit.cōtest.vt.l.cū fīlio.in prin.s̄.si cer.pe.plene in.l.si filius.§.fi.de℞. obli. ¶Op.de.l.nēseniꝰ.§.i.de re iudi. So.vt ī glo. ¶Quero an donatio ℈ctus sit noīat⁹. gl.di cit q̄ olim erat ℈ctus innoīatus.hodie noīat⁹.ᶠcū solo cōsensu ℈hat̄.vt no.in.l.fi.s̄.de cōdit.ob cām. ꝛ.l.iuregētiū.§.i.de pac.ꝛ C.de pdi. ob cau.l.ij.ꝛ.l. pena.s̄.de ℈hen.emp. Ja.but.in.d.l.ij.C. de cōdi. ob cau.dicit q̄ olim erat ℈ctus innoīatus.ꝛ etiam hodie.nam lz cōtingeret q̄ ℈ctus q̄ celebrant̄ cō sensu essent noīati.non tm̄ hoc erat ea rōne:qz con sensu ℈hebant̄.ideo ꝛc. Alij doc.dicūt q̄ olim ꝛ ho die erat ℈ctus noīatus:qz donatio ē nomē elegās vt dī in.l.ij.C.de cōdi.ob cau.p Ey. qō placet:qa

c.scisc̄itatus nec furiosus ℈m ange. de iudi.in.l.furi osus: an aūt possit admit tere inimicū recōciliatuz roma. alias Jmo.hic q̄ qñ p notata p Inno.ī.c. cū.i.ꝛ.a. de re iud.ꝛ bal. in.l. ꝓscripti one.C. si cō tra ius vl' uti li.publi. An aūt possit ad mittere testē fine cā depo nentez. vide bal.in.l.si nō spāli. C.ō te sta. q̄ voluit q̄ nō.ꝛ in.l. solā.in fi. C. de test.

o ¶Et ꝺpor tati. Jmo.h tenet ℈ bar. ℏu. q̄ n⁶ isti testes posſint admitti ma xime p.d.cle. sepe. cuz ibi no.ſz pe. de anch. ibi te net cū bar.

p ¶Certe pt. scripta p bar to. hucusq̄ seq̄tur pe. ō anch.p oīa ī d.cle.sepe.

q ¶Tertio facit.adde bar.in.l.illud.s̄.de mīo.ꝛ qō no.in. l.i.§.itez filiū.in fi.de fal.ꝛ vide bar.in.l.q̄ bona.§.si alieno.in fi.ij.col. de dā. infec. Idē tz to.an.in.c.q̄ ad agēdū. de,pcu.in. vi.ꝛ bal.in.l.gñali.ō ritu nup.ꝛ facit qō no.bal.in.l.i.de sa.san.ecc.vbi dicit sufficere ge neralē licētiā datā filio q̄ testet̄ ad pias cās in.ix.col.in repe. adde bar.in.l.ij.§.sinaūt.C.de iura.calū.ꝛ bal.p⁹ gl.in.l.iij.§.q̄sitū.s̄.si q̄s cau.p cano.in.c.coꝝā felicis.de resti.in inte.p bar. in cōsilio incip̄.in cā stagij ꝓcurator[. r ¶In aditiōe hereditat[.no.q̄ñ acq̄sitio vl' actus p̄t eē multū ꝑiculosus ſp req̄rit̄ spāle mādatū.ꝛ ita ēt seq̄tur io.de imo.in.l.paul⁹.alⁱs incipit p ꝓcuratorē.ō acq̄.hēdi. s ¶Et l.titi⁹.adde no.p bar.ꝛ doc.in.d.l.titi⁹.h allegata. t ¶s̄.ad tre. ꝛ vult h bar. q̄ in casu illi⁹.§.req̄rat̄ spāle mādatū.q̄ ille ter.nō vī ꝓbar̄.ſz potes saluare bar.q̄ hoc vī sat[ꝓbari ex mēte.l.si q̄s mihi bona.§.iussuz.ō acq̄.here.quā inducas vt h lati⁹ p.d.io.ꝛ p eūdē ī

I lle edib⁹.ex reb⁹ donat[. Iste tex ⁹.d.l.paul⁹.al'.l.ꝛ ꝓcuratorē. nō ℏz locū q̄ñ fruct⁹ eēnt pēdētes:q̄ñ dōatione nō augerēt: qz fruct⁹ dicūt̄ ꝑs rei.l.fruct⁹.la pícola.s̄.ō rei vē.ꝛ p.l.fi. §. fruct⁹.ℸ. q̄ in frau.credi.ꝛ no.qz istū ter.cū gl.ēt allegat bal.in.l fi.C. ꝓ dōato q̄ fruct⁹ nō augēt dōationē ēt quo ad īsinuatōz. x ¶Hodie noīat⁹

Jo. de ímo. secut⁹ do. franc. de rampo. in repe. ij. de cõdí. ob cau. tz q⁹ z olim z hodie sit ỹctus innoíatus. hodie tñ fm ipsos hz effectus noíati: qz ozik actio ex ea. olím secus. de quo hic late per eum.

y ¶ Donari. vt in glo. hic est glo. sing. q⁹ donatio rei aliene non req̃rit insinuationẽ. de quo bal. plene in. l. post mortẽ. C. de fideicõ.

Absenti. Nn insinuatio posfit fieri alio absente. adde bal. in. l. i. C. e. ti. ibi dic q⁹ nõ. qz ñ ifuenit mucí⁹. al's epka ꝛc. Cõtrariũ tz bal. in. l. nec ambigi. C. e. z vide bal. in d. l. illud. ad de q⁹ indulgentia vel restitutio acquirik abñti sine nũcio fm bar. in. l. fi. C. de sen. pas. i. iij. col. adde q⁹ vbi ỹctus cele brak p epla tz nõ sortik effectũ ante pze stationẽ eple bal. in Rica C. de do. pmis. adde etiã q⁹ donatio tacita nõ req̃rit p̃sentiã alicuius bal. in. l. iij. §. fi. cũ. l. seq. p illũ tex. §. de ne. ge. an añt acq̃rak a die sciẽtie bart. ĩ l. fi. ff. de cõsti. pzin.

a ¶ In argumẽtũ ad. q. adde bart. z qõ ibi dixi ĩ l. ex eo. §. de testa. milit. p Jo. an. in. c. publicato. õ elec. in. xi. aĺ. xli. q. p pau. de castr. in. l. cũ furiosus. §. de iudi. ia. õ bel. ĩ auc. õ colla. §. ad h̃ pbibem⁹. in disputatiõe ibi posita. z q̃rit no. bal. in Rica. C. de condi. ob ille ỹctus q̃ non stat in noie generis dr noíat⁹. vt no. C. de rerũ pmu. sup Rica. sz hic est hmõi g̃ ꝛc. Pzeterea in ỹctibus innoíatis locus est pnie. l. si pecumã. de cõdi. ob cau. sec⁹ in donatione. vt. j. eo. l. aristo. g̃ nõ est ỹctus innoíatus. Pzeterea si donatio fiat p stipulationẽ cõstat q⁹ est ỹctus noíat⁹. vt. l. ij. in fi. §. de pac. aut fit traditiõe z sic re. z idez cũ habeat elegãs nomẽ z statim cũ est habet effectũ. g̃ ꝛc. vt dr in cõmodato z deposito. §. de pac. l. iuregen. §. i. alias fi. in gl. ¶ Quero an donatio fit ỹctus bonefidei. hodie Aug. q⁹ sic. vt hic pz in glo. qõ nõ placet. l. eũ q̃. j. e. z ibi dicã. Vt cuz circa hunc ỹctũ talis mutatio nõ reperiak. pterea non sequtur ỹctus est noíatus. g̃ bonefidei. qõ pz ex eo qõ dixi de stipulatione quã ỹstat eẽ stricti iuris. l. consensu. de ac. z ob. insti. de ob. q̃ ex ỹsensu. in fi. Pzeterea nõ seq̃tur ỹsensu ỹbitur. ergo est bonefidei. vt pz in ỹctu emphitheotico. C. de iure emphi. l. i. z tñ non numerak in. §. actionũ. ille vel iste ỹct⁹ donationis. z sic est stricti iuris. z in donatione causa mortis. dicam. j. e. l. eum qui.

Quod filius. Duas hz partes. z legi totuz in patre z filio. Si filius dõat noie patris ipse pater videk donare. h. d. pzima ps z hoc siue incipiat a pmissione siue a traditiõe. z si ue res sit patris siue filij. vt plene dixi. §. l. ij. circa pzin. Jtẽ si filius donat rẽ patris noie ipsius filij. titio. ipse filius donare videk illi titio z pater filio. ¶ Et si opponik q⁹ inter patrẽ z filiũ nõ cadit donatio. dic vt plene dixi. §. l. ij. circa pzin. vl intellige hoc fm rñsum in duob⁹ exneis. z tũc nõ hz dubiũ. Jn donatione causa mortis. dic vt. §. e. l. ij.

¶ Op. de solu. l. si debi. **Donari non põt.** toz. Bo. vt in gl. ¶ Demũ oppo. z videtur q⁹ titulus p donato nõ habet locũ. Bo. vt in glo.

Absenti[3] Res donata nõ q̃ritur absenti p seipsuz sz p suũ seruũ si tradens hoc agat. h. d. Quid si ego in domo existens dico dono titio fundũ. ille hoc audito dic hoc mihi placet: an erit pfecta donatio. dic q⁹ nõ: qz nõ interuenit nunci⁹ vel epla. vt no. j. de act. z obli. l. ex cõsensu. z. §. de ỹben. emp. l. i. in fi. facit qõ no. C. õ sa. san. ecc. l. illud. z de pecul. le. l. penk. §. pecul. Jtẽ finis. l. facit ad id qõ dicã. j. e. l. q̃ mihi donatũ. Jnducik in argumẽtũ ad. q.[a] pusini elegerũt quẽdam in ptãtem. q̃rik an pusini possint eũ reuocare añq̃ acceptet. vel illi fit q̃sitũ ius adeo q⁹ nõ possit fieri reuocatio. do. Ja. de bel. disputauit. q. istã in ciuitate illa. z q⁹ nõ possit reuocari. facit. c. cũ inter. z. c. publicato. extra de elec. Pzeterea ex sola electiõe q̃s hz ius. vt no. in. l. pziuatoz. C. de iurisdi. om. iudi. facit de cõdi. z demõ. l. publius. in pzin. z qõ ibi no. Jn ỹriuz q⁹ possit reuocari videk ista. l. z. l. si absenti. in pzin. j. de acq. pos. facit qõ dicem⁹ de mandato qõ reintegra volũtate mandãtis reuocak. vt l. si pecumã. in pzin. de cõdi. ob cau. insti. manda. §. mãdati. Jac. de bel. soluit anteq̃ acceptet hoc mõ q̃dam est electio q̃ pfecte ad eligẽtes nõ spectat. vt canonici debẽt eligere episcopũ z confirmatio spectat ad papã. z tunc canonici nõ põt reuocare. vt i c. cũ inter. z. c. publicato. ex de elec. q̃q̃ electio tota spectat ad eligẽtes. vt ciuitas ad quã spectat to turp. cau. q̃daz tpe quo est inhabilis imbursak ad officiũ q̃ tpe quo extrahak z publicak est habilis. videk tenere q⁹ repellatur.

b ¶ Deferk alicui voluntarie. adde nota. p bar. in. l. quotiẽs. §. data. j. de opt. leg. Vz an p postulationẽ vel noíationẽ q̃rak. vide p doc. in. c. bone. de postu. pzela. z ad notata hic per bar. bene faciũt no. p eundẽ in. l. la beo. §. de in reuirã. z qõ no. in. c. qz in cũctis. õ cõ cel. ỹben. in vi. z facunt hic no. ad ea q̃ referunt̃ p moder. in. l. q̃ abñti. j. de acq. pos. vbi vide.

c ¶ Acqritur nisi acceptauerit. z hoc erpsse us p bal. i. c. i. in fi. q⁹ dr caſ mar. our ꝛc. dixi post bart. in. l. i. §. diu⁹. in. vij. col. j. de var. z exor. cogn. bal. i. l. liberti. de ope. libe. i. vij. col. z vide q̃ no. saly. i. l. post q̃. C. de pac. in. xiij. col.

d ¶ Percep tionẽ salarij. z hoc erpsse us p bal. i. c. i. in fi. q⁹ dr caſ mar. our ꝛc. dixi post bart. in. l. i. §. diu⁹. in. vij. col. j. de var. z exor. cogn. bal. i. l. liberti. de ope. libe. i. vij. col. z vide q̃ no. saly. i. l. post q̃. C. de pac. in. xiij. col.

e ¶ Nõ revocare. limita vt hic per Jmo.

f ¶ Habẽt eligere. adde circa hoc qõ põit h Jmo. z bar. in hoc seq̃tur pe. õ anch. in de. i. de iureiur.

ta electio ptãtis põt ptãtem revocare. ar. eius qõ dr de mãdato. vt. §. e. l. ij. §. sed si q⁹ donatur⁹. sed istõ videk ỹ. c. si tibi absenti. ex de pbẽ. li. vi. ¶ Quid dicemus vt declarẽ istũ passum. z vtrũ ex electione acq̃rak ius iura variare videnk. nã q̃dam iura videtur velle q⁹ p solã electionẽ acquirak ius electo tz nõ administratio. vt in auc. de defen. ciui. §. tz interim. z. l. publius. z qõ ibi no. de cõdi. z demon. l. priuatoz. C. de iurisdi. om. iudi. z ibi glo. ¶ Quedaz iura videnk req̃rere p̃sentationẽ z acceptationẽ. l. fi. C. de decu. li. x. p hoc facit. l. vlt. C. de cõsuli. li. x. z ibi no. ¶ Quedã sunt leges q̃ videnk req̃rere p̃sentatione z acceptationẽ z q⁹ incipiat gerere qõ videtur regulariter. vt no. insti. q̃. mo. ius popa. sol. §. filius. C. de epi. z cle. auc. sed episcopalis. z in corpo. vñ sumik ỹsti. q̃ de digni. §. i. vbi. tex. z ibi glo. z in auc. de admini. §. penul. colk. vij. z p declaratione hoz z p̃sentis. q. dicas q⁹ q̃dã est electio q̃ spectat ad municipiũ qõ de necessitate cogik subire. z tũc ex electione acq̃rak ius absenti z ignozãti. l. illud. z l. ij. §. de tu. z cur. da. ab his. sed illud ius nõ preiudicat sibi si nõ administrat nisi tpe sciẽtie. l. z si scivisses. C. de admini. tutoz. z. l. q̃dam decedẽs. §. de admini. tu. vel a tpe quo cepit esse notuz publice. z videk tenere z innuit gl. in. l. z si tutoz. C. õ peri. tu. z de isto loquik glo. q̃ est in. l. priuatoz. nã officiuz defensoris subijt pars de necessitate sicut tutoz vt in. §. interim. in auc. de defen. ciui. z isto casu cum absenti fit ius q̃sitũ. lz nõ administratio donec sibi tradik. vt. l. vlt. arbi. tute. nõ põt revocari z ali⁹ eligi. C. in q̃bus cau. em. p. abñti. p totuz. z idẽ dico de electis ad aliq̃ officia in ciuitatib⁹. ¶ Quoddã est officiũ qõ deferk alcui volũtarie. [b] isto casu aut ille q̃ eligit: eligit ex necessitate z facta electiõe nõ põt variare. vt. c. cũ inter. z. c. publicato. z. d. c. si tibi abñti extra de pben. li. vi. z. c. gza. de rescrip. li. vi. est enim funct⁹ officio suo semel eligẽdo. vt. l. si iuder. j. õ rei iudi. sed electo nullũ ius acq̃rik nisi acceptatiõe facta. vt. d. c. pbak. z sic loquunt oĩa iura p̃dicta q̃ req̃runt acceptationẽ. C. de cõsuli. l. fi. li. xij. cũ suis allega. z illa iura q̃ req̃runt q⁹ incipiat gerere quo ad aliũ effectũ. s. quo ad pceptiones salarij [d]. vt. d. auc. de admini. vel quo ad hoc vt liberek a cõditione casuali z alijs. ll. allegatis. Si vero eligat nõ de necessitate. z tũc anteq̃ acceptet põt revocare [e]. vt hic. z. l. ij. §. sz z si q̃s donatur⁹. z. l. si abñti. j. de acq ren. pos. modo quãtuz pusini elegerũt: aut sunt illi q̃ necesse hñt eligere [f] vt pziores vel alij officiales: z tũc non pñt revocare. vt. d. c. si tibi. sed ipsum cõe vt adunãtia vel cõsiliũ generale [g] posset revocare. Idẽ si cõe ipsum elegisset q: hoc facit ex volũtate.

c ¶ Am de donatione q̃ritur. In estimatiõe donatõis fruct⁹ nõ cõputãk. h. d.

a ¶ Ai ex donatione. [b] Donatoz tenetur inquãtũ facere potest deducto ere alieno nisi ex causa debebatur. hoc dicit.

d ¶ Ai mihi donatũ. Jsta est bona. l. rei donate nobis dñium q̃ritur p seruũ z p̃curatoz nostrũ si tradẽs hoc agat. lz recipiẽs machinek. h. d. Pzo declaratiõe glo. diuido eã in duas ptes.

per.d.c.si tibi.hic allegatū. § Cōsiliū generale.aduerte tñ qz lz bar.videat velle q̄ p̄iores vel antiani de necessitate habeāt eligere. tñ ī hoc viderent pōderandaꝝba statuti qz aliud est dicere teneāt eli gere aliud habeāt facultatē eligēdi.argumēto.l.sepe.s.de offi.pfi.qñ añt necessitet eps ad concedendū vel canonice eligendū habeā in.c. i. vt eccliasti ca bñfi.z in c.p defectu. de elec.

Qli ex donatione. q̄dam hāc.l.z sikes limitant nisi effz donatio in opus publicū cōstitu endum:quo casu insolidū tenetur alle gāt tex. not. in.l.ex pollici tatione.ĵ.de pollicita.itē pōt limitari nisi donator donationez se feciſſe ne garz quo ca su cōuenitur insolidū per tex.not.in.l. sed hō ita.ĵ. de re iudi.in fine.

Qli mi bi donatuz.q̄ p̄ ge storē. Idē in possessione fm bal.in.l. i.in p̄in.C.de acq̄.pos.z b adde q̄ not. bald.in pul chra.q.in.l.i. in fi.C.qñ li ce.ab empt. disce.z in.l. cōis.§.i.ĵ.de acq̄.pos.

k Nō rece dit.tene mē ti q̄ in acq̄si tione dñij sp req̄rit actus z anim⁹ acq rētis.tex.est not.in.l.non hoc.C.vñ co gua.fm bal in.l.pe.in p̄in.C.si a nō cōpe.iudi.z an p̄ p̄curatorē acquirat dño a

qz p̄imo loquit in ꝓcuratore q̄ nō est verus.scdo in ꝓcuratore vero.scda ibi.itez ō.ĵ.de acq̄. re. do. Itē scias q̄ glo.ista materiā tractat in.l.si ego. de neg.gest.z in.l.i.§.p liberū.ĵ.de acq̄.pos.z hic dicā vt ibi nō laborē. Ly.tractat in.l.i.ĵ.de acquir. possi. Cop.ĵ.de fur.l.si falsus.§.i.so.vt in gl. Scdo op. de.l.cuz quis.§.i.ĵ.de solu.so.vt in glo.z bene.z de hoc vtrū p̄ ꝓcuratorē reuocatū acq̄rat dñiuz. glo. variat.nō dico hic.examīabo.ĵ.de solu.l.cū q̄s.§.i. Op.de.l.si ego.s.de neg.ge.glo. sol. ibi in ꝓcura toze eius p̄ quo recipit. Sz illa nō est bona.qz ibi dicit debitoze inuito pōt habere ratū.q̄ nō erat p̄ curator debētis:qz possz reuocare.vt.l.ij.§.si quis donatur⁹.s.eo.alij dicūt ibi in ꝓcuratore generali hic in spāli.z hāc videt tenere pe.z Inno.extra de p̄ben.c.accedēs.sed ibi reprehendit.solue ergo q̄ ibi in ꝓcuratore sine mādato.hic cū mādato.z qō dicit ibi ꝓcurator.i. ꝓcurās.q̄cludo ergo q̄ p̄ gesto rē¹ nō acq̄rat dñiuz sine ratihabitione secuta.vt.l. cōis seruus.§.i.ĵ.de acqui.pos.z dicam in.l.si ego. Quero q̄d ō cōiuncta p̄sona an acq̄ratur dñiū sine ratihabitiōe.z certe oportet q̄ interueniat ra tihabitio.vt.l.die.§.i.s.deposi.z ibi tex.z glo. in.l. si fideiussor.in fi.s.de neg.ge.facit qō no.ĵ.e.l. do natiões.§.species.z Inn.hoc dic exp̄sse in.d.c.ac cedēs.de p̄bē. Quero ratihabitiōe nō secuta cuius sit dñium.z glo.no.in.d.l.si ego.z videt tene re q̄ interim sit nullius. Idē tz.ĵ.de solu.l.cū q̄s.§. si debitorē. Sz credo q̄ sit tradētis qz ab eo nō re cedit[k] nisi alteri acq̄rat.l.nec vtile.ex q̄.ca.ma.z.l.si quis vi.§.dñia.ĵ.de acq̄.pos.z est casus exp̄ssus in l.cū quis.§.debitorē.ĵ.de solu.ī v̄. alioq̄n. z ibi gl. ñdet z hoc tz Guil.de cu.z Old. z oēs moderni. Nunc venio ad scdam p̄tez glo. q̄ put loquit de vero ꝓcuratore.z videt q̄ nō acquirat dñiuz.vt.l. res ex mādato.ĵ.de acqui.re.do. Quidā vt Bar. dicūt ibi in generali.hic in spāli ꝓcuratore. Istam opi.reprehēdit Jo.p.l.si duo.de admi.tut.z q̄ tñ valet generale quo ad oīa.q̄tuz spāle quo ad spēz Pe.tenz istā opi. Bar.vt refert Ly.i.l.i.C.de ac qui.pos.in.ij.vel.iij.op.z dicit ipse in acq̄rēdo dñi um z possessionē valet nūcius z nō ꝓcurator.l.qō meo.§.ꝓcurator.ĵ.de acq̄.pos.z si tanq̄ nunci⁹ di recto q̄rit dño.z sic p̄bet nudū ministeriū non sibi q̄rit z p̄ eū dño.vt.d.§.ꝓcurator.mō generalis ꝓ curator pōt gerere vt nūcius.l.multū.C. si q̄s alte ri vel sibi.sed ꝓcurator spālis nō qz ꝝba debēt in telligi vt valeāt.hoc etiā v̄ tenere Inno.in.d.c.ac cedens.l sed quicq̄d ibi dicit ista est trufa q̄ p̄ ge neralē ꝓcuratorē l acquirat nobis dñium z posses sio.l.si rē.ĵ.de vsucap.z ibi gl.z tex.z dic dcm Pe. ĵ.dicā. Quid dicem⁹.z glo.distinguit[m] tria mēbra nō esse verū.fateor bn q̄ nudū ministeriū p̄stat.vt q̄ hic z vbiq̄ ponit.z tene mēti.z clara sunt.z reci ta glo.vt iacet z vide eā q̄ incipit īmo nō statiz ibi

de acqui.pos.qō an sit verus dixi p⁹ bar.ĵ.ea.l.in fi.idem an.g.in.l per ꝓcuratorē.C.de acquiren.pos.vbi etiam dicit non solū per cō stitutionē p̄precarij:sed per traditiones clauiū z oēm aliū actū ciui lem. Et hic adde ang.in.l.ij.ĵ.p socio.z ibi vide tex.

m Et glo.distinguit.per bal.plene in.l.i.C.de acqui.pos. per glo. z alios in.l. i.§.per ꝓcu ratorez.ĵ.de acqui.pos.

tu dic ergo z.c.z gl.q̄ dic q̄ acquirit qñ vterq̄ ges sit dicit verū. Sz qñ alter tñ pōt intelligi duob⁹ mōis.primo qñ gessit in aio tñ tradens.pbat p.l. ista z sikes.lz tex.in.l.p seruū.ī fi.faciat in ōriū. Rñ de vt gl.ibi rñdet.scdo pōt intelligi qñ tradēs hoc nō gerebat in aio:sed accipiens tñ.z tūc gl.hic z ī d.§.p liberā.tenet q̄ statim q̄rat.sed doc.in.l.i.C.ō acq̄.pos.reprehēdūt:qz qō nostrū est sine facto no stro.z.c.vt.l.id qō nostrū.ĵ.de re.iur. modo nō p̄do si nolo. Itē pbat in.l.nec vtile.ff.ex q̄.ca.ma. sz no lo q̄ trāseat ad eū nisi facta traditiōe sibi.z opi.gl. pōt esse vera in possessione.sec⁹ in dñio.z semp re peries q̄ dñiuz erit apud vltimū.at p̄imo casu nō acquirit ei p̄ quo accipit nisi tradat ei.allego.l.i.ī fi.§.eo.vbi est expressus casus q̄ nō q̄rit p̄ seruuz nisi tradēs hoc agat.p hoc.l.in oīb⁹.ĵ.de ac.z obl. z p̄ hoc.l.fi.C.si q̄s alteri vel sibi.z p̄ hoc v̄ opti me tex.l.si tibi dederim.ĵ.e.qz semp inspicit anim⁹ mei tradētis.qñ vero neuter hoc agit gl. dicit bñ. Sed q̄ro quid in dubio si traditio facta est sim pliciter nec apparet q̄d in aio gesserit.gl.z scripta nō tangūt.dic aut ōctus est celebrat⁹ a dño. tradi tio vero fit a ꝓcuratore:z tunc in dubio videt agi vt dño q̄ratur.vt.s.e.l.q̄ saxū.v̄.plane si mercēna rius.qñq̄ fuit ōctus celebrat⁹ cū ꝓcuratore z pcu ratori tradit:tūc aut ꝓcurator nō exp̄rimit[n] se facē ꝓcuratorio noīe dñi.puta emit mādato meo rē a te te hoc ignorāte.z tūc in dubio neuter videt gerere q̄ mihi q̄ratur sed ipsi ꝓcuratori.z hic est casus in d.l.res ex mādato.[o] qz loquit in casu dubij.ĵ.d vsu ca.l.pignori.§.fi.qñq̄ in ōctu z in traditiōe possessionis exp̄rimit q̄ facit ꝓcuratorio noīe dñi.z tūc vterq̄ v̄ agere vt dño q̄ratur.vt.ĵ.de acq̄. re. do.l. si ꝓcurator meus emerit:aut ōctus fuit celebrat⁹ ꝓcuratorio noīe dñi traditio fuit facta simplr: tūc si incōtinēti post ōctuz intelligo repetitū ꝓcurato rio noīe.ĵ.de v̄.obli.l.titia.§.idem rñdit.z qō dixi in.l.si ita stipulatus.§.grisogon⁹.de ver.ob.aut ex interuallo:z tūc nō intelligitur[p] hoc agi.z dño nō q̄rit sed ei cui est traditū.vt.C.si q̄s alteri vel sibi.l. multū.in fi.vbi est hoc expressum:sz qñ fit traditio ꝓcuratori q̄liter cōcipiunt verba. Rñdeo pōt di cere trado dño tuo per te.vl sic.trado tibi recipiēti noīe dñi tui.vl p dño tuo.z illa melior.vt.d.c.acce dēs.extra de p̄ben.in tex.z p Inno.tñ vtroq̄ casu ꝓcurator p̄stat nudū ministeriuz:qz directo q̄ritur dño non añt p̄imo ꝓcuratori z p euz dño.vt. d.l. qō meo.[q] §.qō si ꝓcurator. Itē q̄ro quid si nul l⁹ tradit sed lex defert puta heredi ꝓcurator intrat possessionē.vtrū inspicie volūtas legis deferētis vel anim⁹ procuratoris. Rñdeo anim⁹ procurato ris.ĵ.de acq̄.pos.l.i.§.hoc quoq̄ de seruis.ibi not. Quero quid si ex alia causa fit traditio q̄ ex cā donationis.dic vt in glo.z allegat.l.i.§.p liberā.ĵ. de acq̄.pos. Quero q̄ est rō diuersitatis[r] inter

n Non exprimit. vide bal.in Rica C. de cōtra hen. empti. in.xv.q.in fi. z in.l.p⁹ do tē.in.vi. lec. ff. solu. mat. scripsi post bart.in.l. iij. §.i.ĵ.iudi.so. per pau. de cast.in.l.i.§. per ꝓcurato rem.ĵ. de acquiren. pos. z in.l. si ser uus titij. de lega.i.

o l. res ex mandato.il la lex non p bat q̄ ꝓcura tor nō vi deat agere q̄ dño q̄rat lz eīi ibi dicat q̄ dño ñ q̄rit:tñ si so lus tradens hoc agerz q̄ dño nō q̄re ret sufficeret vt.s. prime per bar. duz allegat.l.ab senti. Itez li mita banc.l. qñ anim⁹ re cipientis in non acquirē do dño non fuerit tradē ti palā exp̄s sus fm ang. in.d. l.i.§. p ꝓcuratorez. de acq̄.pos. Et sequitur Jmo.z Ludo.in. d. l. i. §.hec q̄ de v

uis.in.d.§.p ꝓcuratorem.

p Non intelligit in hoc Jmo.hic arguit ō bar.z relinq̄t cogitandū.z ō bar.tenet ludo.in.d.l.post do tē.solu.ma.z quod scripsi post bar.in.l.ij.§.i.iudi.sol.z vide qō no. ludo.in.l.qui aliena.§.i.s.de acq̄.here.

q d.l.qō meo.z.l.possessio.§.fi.z vide ibi doc.z bar.in.l.q̄ bona.§.q̄ in aliena.in.ij.col.s.de dam.infec.

r Ratio diuersitatis.adde bar.in.l.i.C.p quas per sonas nobis acquirit.z vide bar.in.l.solutū.§.p liberā.z in.l.h cō

b Procuratorē. Et hoc etiam sequit hic do. Jo.z facit qō habet in.d.c.accedēs. Idē glo.in.c.si tibi absenti.de ꝓcura.in.vi.
c.fi.de ꝓcur.in.vi.limita tñ singulariter videlicet q̄ possessio acq̄rit p ꝓcuratorē si transferat p actū naturalē.secus si per ciuilē.z ideo pos sessio p̄precarij non acquirit per ꝓcuratorē vt sing. dixit bal. in.l.i. C.

cordaret.ſ.de pig.ac.ꝛ adde ang.in.l.i.circa pri.ĵ.de acq̃.poſ.ꝛ doc. in.l.poſſeſſio.§.ſi.eo.ti.ꝛ ange.in.l.qõ m:eo.in prin.eo.ti.

s Et.l.i.C.ſed glo.ibi tenet oppoſitũ quã ſequit̃ Jo.de imo. hic q̃ plura adducit ꝛ nñdet ad allegata hic p bar.ꝛ idẽ qõ Jmo.ĵ bart.vi etiã tenere ludo.hic.ꝛ vide bal.in.d.l.i.C. p quas pſo.in.ij. ꝛ iiij.col. ſed q̃ poſſeſ ſio vigore p̃ carij nõ q̃ratur dño p.procuratores tz exp̃ſſe ang. i.l.i.C.ĵ acq̃. poſ.vbi dicit hoc eẽ dictũ ſuũ.ꝛ idez ẽt in.l.p procuratorẽ. eo.ti.ꝛ caue lz illud reperiat̃ per bal.i lec.ſua tñ nõ eſt bal. q̃ ille leges ñ fuerẽt lecte p bal.ſz p ãg. ꝛ adde imo. ꝛ ludo. in. l. ſtipulatio iſta §.ſi ſtipulor. de v̄.obl.p⁹ Bart. ibi ꝛ Jmo. in.l. ſi is q̃ p emptore.i vl.col. ĵ.de vſucap.

Poſt cõtractum declarare.vide ĵ hac materia vltra ea q̃ habent̃ ĵ p Dy.in.l. ſi q̃s poſt hoc. C.de bo. p ſcrip.p Jac. bu.ꝛ doc. in l.res q̃.C.de do.intervi.ꝛ vx.ꝛ in ſpe.i ti.ĵ dona. §. i.v̄.itẽ pone aliq̃s.ꝛ ibi ẽt p Jo.an.in addi.ꝛ bar. in.l. vẽtri.§. eor.ĵ priui. credi.ꝛ qõ no.gui.in.l. abſtinẽdi.de reſti.in inte. ꝛ ibi bal.ꝛ in materia etiã vide bal.C.de execu.rei indi.

dñium ꝛ obligationẽ:q̃ p procuratorez nõ q̃ritur obligatio:ſed dñium ꝛ poſſeſſio.ſic dico q̃ eſt tex. in.l.ea q̃ ciuiliter.ĵ.de acq̃.re.do. Ex hoc infero ad iſtã .q.q̃ tractamus de dñio qñ p procuratorẽ ex pacto adiectionis in diez.ꝛ.l.cõmiſſorie retranſfertur dñium:an p liberã pſonã nobis acq̃rat̃.ꝛ certe nõ vt.l.i.C.⁸p quas pſonas nobis acq̃. ꝛ ibi doc.dicunt q̃ illa acq̃ſitio fit p actũ ciuilẽ.vt.d.l.ea q̃ ciuiliter.ꝛ.l.q̃ dicit q̃rí per procuratorẽ intelligit̃ p actũ naturalẽ.vt.d.l.ea que ciuiliter.lz gl.aliter ſentiat.

Qui alienũ fundum re facte ex cauſa donationis nõ repetuntur.h.d. Expenſe cultu

Poſt cõtractum. Iſta eſt valde notabilis.l.ꝛ hz materiã quotidianã.ꝛ legit̃ duob⁹ mõis. Eno modo ſm glo.alio mõ ſm Do.quẽ Dy.refert.lz nõ teneat̃ niſi cũ diſtinctiõe ꝛ ſm glo.h.d. Reus põt donare poſt crimẽ ꝯctum ꝛ ante ſniam odẽnatoriã.poſt nõ.hoc dic̃ ibi:capitale crimẽ ꝓpter qõ bona debẽt publicari Ja.de are. Iſta expoſitio ẽ cõis ad vtrãq; lec.ſed ſm Do.iſta.l.hoc dic̃. Donatio facta añ ſniam a reo criminis valet niſi ſeq̃tur ſnia odẽnatoria.h.d.differt hec lec.a prima: q̃ ſm primã indiſtincte valet añ ſniam ſm aliaz eſt in pẽdenti:q̃ aut ſeq̃tur ſnia abſolutoria:ꝛ valet.aut odẽnatoria ꝛ nõ valet niſi donauerit. Dy. nõ curat que ſnia ſequat̃ vtrũ odẽnatoria vel abſolutoria.dicit eñ q̃ ſecuta ſnia valet:niſi donauerit ſuſpitiõe pene:q̃ tũc nõ valz.vt dicã.ĵ. Cp.q̃ p⁹ crimẽ ꝯctum nõ poſſit donare.l.pe.in fi.ꝛ.l.fi. ad.l. iul.ma.ꝛ.l.donatio. §.pfecte. So.ibi in caſib⁹ exceptuat̃. Cp.de.l.q̃ pene.ĵ.de manumiſ.huj⁹ ꝛij timore q̃dã legũt legẽ iſtã aliter vt dixi.ꝛ ſic ꝯcordat illa cũ iſta.ꝛ recederet̃ a lec.glo.ſz gl. in.l. q̃ pene.dicit q̃ ibi eſt caſus ſpãlis. Sz q̃ iſtarũ lec.ẽ verior. Dy.ponit vnã diſtinctionẽ lõgam arguendo p ꝛ.ꝛ venio ſolũ ad iſtã deciſionẽ:ꝛ dicit ipſe:aut oſtat iſtã donationẽ nõ eſſe factã in fraudẽ: ꝛ tunc valet donatio vt hic:aut oſtat eſſe factã in fraudez ſuſpitione crimis ꝛ nõ valet.vt.ĵ.ti.i.l.ſi aliq̃s. aut dubitat̃:tũc aut erat deꝓhenſus in crimie ꝛ videt in fraudẽ:aut in crimie nõ fuit deꝓhẽſus: ꝛ tũc nõ ꝓſumit̃ i fraudẽ.vt ꝓbat̃.ſ. de his q̃ ſibi mor.ꝓſci. l.ſi.poſt prin. Ecce v̄ba Dy.dicit ipſe bñ. Et ſi aduertam⁹ verba ſua q̃ñ eſt facta in fraudẽ ſuſpitiõe crimis nõ valet.ipſe nõ bñ dic̃:q̃ regulariter reus crimis nõ admittit adminiſtrationẽ bonoꝝ.l.aufertur.§.in reatu.ĵ.de iure fiſci.lz g̃ accuſat⁹ ſic adminiſtrator remaneat:ſic donatiões valẽt: ꝛ bñ dicit glo.ſed nõ valẽt in effectu:q̃ ſi habeat tũc facta in fraudẽ reuocant̃.nõ tñ eſt nulla ipſo iure.vt.ĵ.ti.i.l. ſi aliq̃s.ꝛ.l.ſi in fraudẽ.in prin.ĵ.de iure fiſ.ꝛ ſic gl. melius intellexit q̃ aliq̃s hic.ꝛ in.l.res.C.de.do.in

vt p bar.in.l.ſi debitor.ĵ.de his q̃ in frau.credi.vbi dixi.ꝛ hic p do. Jo.ꝛ bar.cõſuluit q̃ p̃ cij incõgruitas ꝛ pactũ de reuẽdendo ſeu revocãdo vſq; ad certũ tp̃s facũt p̃ſumi Sctus ſimulatũ.l.ij.C.ò pac. inter emp.no.in.l.ij.C.plus vale.qõ agi.ꝛ C.de ꝓba.l.i.p Ly.ꝛ vi de no.in.c.ad noſtram.de emp.ꝛ vendi.ꝛ in.c.illo vos.de pig.ꝛ qõ dixi in.l.i.C. de pac. pig. ꝛ in auẽ. ſed iã neceſſe.C. de dona. añ nup. ꝛ ibi Cy. de matria ꝛ ex q̃b⁹ dicturis p⁹ beẽ Sctus ſimulat⁹:ꝛ q̃ lit̃.vide bar. pulchre i cõ filio ſuo.cxxi. qõ incipitur ſo libello ex hito p collã ꝛ cetera.

3 Scõa p̃ ſumptio.ſed do.ſo.hic tz õ bar.q̃ per hoc nõ p̃ſumit̃ fraus niſi aliq̃ alia cõiectura ocurrat.de quo ĵ latius p eus quẽ etiã vi dek ſeq̃ ĵ lus do.facit ad hoc qõ nor. bal.in.l. illõ in prin.C.de ſa.ſan.ecc.ꝛ in.d.l.ſi q̃s poſt hac.

a De vẽditione. adõ q̃ no.bart.ĵ in prin.iiij.col. ꝛ vide nota. cautelã ad p bandũ frau dẽ i.l.i.§.his quoq; ff.de colla. bono. ꝛ adde q̃ p̃ ſumit̃ fraus ex põdinatione fcã fm bal.in.l.ij.C. ad velleia.ꝛ Jmo.in.c.ĝ uis.de depoſito.ꝛ declarat bal.in.l.multũ.ꝛ ibi etiam bar.C.ſi quis alteri vel ſibi.vbi not. quõ probet̃ ꝯctus ſimulat⁹.ꝛ no.q̃ inter patrẽ ꝛ filiũ nõ p̃ſumitur fraus quoad leſionẽ ꝯhentiũ fm bal.in.l.pactũ.xxi.q.C.de colla.ꝛ de mõ ꝓbãdi fraudẽ vide etiã ſigulariter ang.in.l.fi.C.de ſti. ſeruo. ꝛ p bal.p⁹ bar.in.l.ij.C.de repu.here. b Tertio p̃ſumit̃.vide bal.in.l.illõ.C.de ſa.ſan.ec.vbi hoc limita lz añt ſoluerit collectas nõ p̃ſumit̃ ſimulatio.vt no.bal.in.d.l.multũ. in.ij.col.C. ſi q̃s alteri vel ſibi.vbi de materia vide Jmo.d.c.illo vos.ꝛ de materia ſi

mulatiõis vi
de bal. in. l.
precib⁹. C. ō
pba. bal. in
l. emp. C. pl⁹
vale. qō agi.
& no. in. c. ad
nostrā. ō em⁹
pti. & vendi.
& viō qō no.
voluit bal. in
l. ordo. & in. l.
etiā. C. de ex
ecu. rei iudi.
& bal. in. d. l.
illud ī penl.
col. q̄liter āt
dz oppōi ex
ceptio simu⁹
latiōis. vide
bart. in. l. ab
anastasio. in
fi. C. māda.

c ¶ Solū in⁹
spicio. bald.
idē in. l. i. C.
de dona. añ
nup. dicit q̄
cōstitutio p⁹
carij tollit oē
viciū simula
tionis: fallit
q̄n tendit ad
p̄iudiciuz fi⁹
sci vel alio⁹
creditorū. &
vide bal. in
l. illud. in pe.
col. C. de sa.
san. ecc. & in
l. i. C. de suf⁹
frag.

d ¶ Fuit pñs
ibi p̄dcā ȳa
&c. fallit nisi
esset p̄sump
tio suspitiōis
fm bal. in. l.
i. C. de suffr.
& bar. in ō si⁹
lio petrus
nicole

e ¶ Ēditor
ipe. adō bal.
& saly. in. d.
l. emp. C. pl⁹
vale. qō agi
tur. & bar. in
ō silio. petr⁹
nicole. & oī
no vide qō
elegañ no.
bar. in. l. ius⁹
iurādū. §. p⁹
curatorē. s. ō
iureiur. in fi.
iiij. col. & istꝫ
adde pe. de
anch. & ūno.

l. emptor. §. de aqua plu. arcē. l. nuda. §. de ōhen.
emp. & l. imaginaria. j. de re. iur. & l. q̄ sub imagine.
C. de distra. pig. Et hic nō requirūt actōes reuoca
torie q⁹ de bonis nō exiuit. secus qñ in fraudez: q⁹
tunc sunt necessarie actiões reuocatorie. Sz quid
si venditor ostituit se emptoris noīe possidere. v ñ
dicit emptor se possedisse p vēditorē. rñdeo nō pu
to sufficere: q⁹ vbi ē p̄sumptio & suspitio fraudis
requirit traditio corporalis. vt. l. i. C. de suffra. & ꝺ
solū inspicio⁹ qñ vēditor rñderit in fructib⁹. & non
&. §. de ac. emp. l. iul. §. possessor. Sz quāto tpe ē ne
cesse q⁹ vēditor patiaī emptorē possidere vt p̄su
matur ista fictio. rñdēt q̄dam diu. l. pcula. de pba.
vel dic q⁹ per triēniū. l. vlti. de apo. pu. El vcrius
arbitrio iudicis ex q̄litate psonaꝝ ex fama loci & a⁹
lijs probatiōib⁹ & verisilibus. ¶ Quid em̄ si stati
emptorē oportuit absentarivel mortu⁹ est & reman
sit heres mīor ignorās & filia: & tūc nō p̄sumerez
talem fictionē. ¶ Sed q̄d si sp fuit pñs ⁹ hō intel
ligēs & caut⁹ in suis reb⁹. ar. de hoc. j. de re. mili. l.
q̄ cū vno. §. fi. Predicta vera nisi venditor sibi reti
nuerit vsufructū. vt. l. q̄squis. C. e. Sz an venditor
ipse⁹ poterit hoc dicere p̄ ipsum emptorez rñdeo si
vult dicere hoc eē factū in fraudē nō pōt. vt. C. de
reuo. dona. l. cū profitearis. de seruo pig. da. ma. l.
si creditorib⁹. & C. de his q̄ in frau. credito. l. filio.
Aut vult dicere venditionē esse fictitiā nō in frau⁹
dē alicui⁹ priuati vel fisci: sed vt se defenderet a ty
rāno vel ex alia honesta causa. & hoc poterit dicere
vt. C. si q̄s alteri vel sibi. l. q̄uis. & l. cuz proponas.
¶ Quart⁹ casus ē q̄n ē fcā clā. ar. l. vl. de ritu nup.
& l. non existimo. §. de admi. tu. & hoc in donatōe sz
in vēditione credo q⁹ oportet q⁹ probet⁹ q⁹ fuerit
emptor pticeps. l. ait ptor. §. si q̄s pticeps. j. de his
q̄ in frau. credi. Et semp intellige q⁹ p̄cedat causa
propt quā verisimiliter p̄cogitauerit maleficiū cō
mittere. vt. §. dixi. ¶ Quinto p̄sumī si de propin
quo sequaī delictū. vt. l. si vētri. §. fi. j. de priui. cre⁹
di. & l. sed iulianus. §. sz si filius. ad mace. ad hoc. ex
de elec. c. officij. Ly. ponit in. l. post hac. C. de bo.
dā. q⁹ in vēditiõe oportet emptorē fuisse particip̄
& ex hoc q⁹ ī ptinenti secutū est legis p̄scriptōe pre
sumeī animū p̄cessisse. ad q̄ optime facit in auc.
minoris. C. q̄ da. tu. pos. & in cor. vñ sumīt. posset tñ
esse maleficiū cōmissum taliter q⁹ manifeste appa⁹
reret animū non p̄cessisse. vt si occidit hoīem in
opinata rixa. ¶ Sext⁹ & vltim⁹ casus est si fit sub
ditione illa. §. dono si ptigerit bona mea publi⁹
cari. l. vlti. & ibi no. j. de stip. ser. & in. l. summa cū rō⁹
ne. in p̄in. §. de pecul. Et p̄dica vera in ōctib⁹ int⁹
viuos. si vero fiat dōatio cā mortis: tūc secuta sen
tentia ꝺdēnatoria indistincte reuocaī. vt. l. eius q̄.
§. de testa. & l. si res. C. de do. inter vi. & vx. no. j. ti. i.
l. si q̄s. Si ño sapit naturā⁹ donatiōis inter viuos
& donatiõis cā mortis. vt donatio facta ꝺiugivtꝫ
ista donatio secuta ꝺdēnatōe reuocet. & vī q⁹ non.
vt. l. res q̄. C. de do. inter vi. & vx. ¶ In ōrium vi⁹
det. l. cū hic stat⁹. §. si marit⁹. §. de do. inter vi. & vx.
istud dubiū tangit Ja. de are. & soluit ipse sic. aut
erat mortc cōfirmata: & tunc secuta snīa reuocaī. si
snīa sequit post mortē in casib⁹ in q̄bus pōt seq̄: sz
si nō est mortc ꝺfirmata tūc nō reuocaī. vt. l. res. C
de do. inter vi. & vx. Sz de isto dicto Ja. de are. mi
ror. q̄d est dicere q⁹ post q̄ est ꝺfirmata facilius re⁹
uocaī q̄ anteq̄ mors sequaī & est in pendēti. Ego
dicerē q⁹. l. res. C. de do. inter vi. & vx. terminet fm
l. cū hic stat⁹. §. si marit⁹. q⁹ regulariter nō reuocaī.
fallit in his crimīnib⁹ in q̄b⁹ pōt dānari post mor⁹
tē. ꝓpter īmanitatē crīmis: cū sequaī sua post mor
tē. & hoc salua meliori deliberatiõe. Predicta ve⁹
ra de reuocatiõe fiēda ipso iure: sz in casib⁹ in q̄b⁹
reuocatio nō fit ipso iure si subest aliq̄ suspitio p⁹
cedētis delicti. ꝓpter ꝺiunctionē psonarū: q⁹ vsor
de facili p̄sumerē fraudē: & eēt loc⁹ reuocatorie.
vt dixi scōo casu. ¶ Scōm tps est post delictū cō
missum ante accusationē: & tūc q̄dam sunt delicta
ꝓpter q̄ statim ipso iure sunt publicata bona. l. cō⁹
missa. §. ti. i. & q̄ no. Di. in. l. imperatores. j. de iure
fis. & C. de incest. nup. auc. incestas. & in corpore vñ
sumīt. & c. cū fm. eī de here. li. vi. & tūc nō valet do⁹
natio vel alienatio q⁹ nō hz dñium cū statim amise
rit. Quedā sunt delicta in q̄bus lz dñium nō ꝓdat
statim interdicīt ipso iure administratio. l. q̄situ. j. qui
& a q̄. & l. ex iudicio⁹. j. de accu. & tūc nō pōt alie⁹
nare. fallit in alienatiõe necessaria. vt. l. reos. j. de
solu. & l. alienatiões. §. fami. hercis. & l. peto. §. p⁹
diū. §. de lega. ij. intellige p suis alimētis aduoca⁹
tis & scriptur⁊ ad eū ptinentib⁹. Quedā sunt deli⁹
cta talia q̄bus nō interdicīt administratio vt est re
gulariter. vt. l. auferī. §. in reatu. j. de iure fis. & tūc
si alienatio est irreuocabilis vt manumissio. & tūc in
terdicīt. vt. l. q̄ penek. j. de manumis. Sz si est reuo
cabilis nō interdicīt vt hic. sed si in fraudē appaz
facta reuocaī. l. si aliq̄s. j. ti. ij. & in. l. i fraudē. in p̄in.
j. de iure fisc. siue ex causa lucratiua siue ex onerosa
sit facta donatio. vt ibi exp̄sse innuit tex. in fraudez
p̄sumo ex oībus causis p̄cedētib⁹. Itē si in crimi
ne erat deprehēsus. vt. l. fi. in. p̄i. de re. eoz. & §. di
xi fm Dy. In tertio tpe post accusationē: añ litem
cōtestatā. & tunc in illis casib⁹ in q̄bus ante accusa
tionē alienari nō pōt post alienari nō pōt. vt dict⁊
ll. sz q⁹ añ accusationē pmittīt alienatio necessaria
hic dz distinguī: aut cōparet vt sibi pmittaī: & tūc
pmittīt. vt. l. reos. j. de solu. si est abñs nō. vt. l. fi. in
fi. de req. re. ¶ Quartum est tps post lit⁊ ꝓtesta. &
habem⁹ gl. in. l. ex iudicio⁹. j. de accu. q⁹ nō pōt fie
ri alienatio in crimine post lit⁊ ꝓtesta. & hoc vī cō⁹
firmari rōne. q⁹ est effecta litigiosa p⁹ li. ꝓtest. gul.
ō cun. in. l. nō solū. in fi. cū se. §. de resti. in inte. dicit
q⁹ nō efficīt litigiosa. q⁹ agitur principaliꝫ de vindi
cta nō de bonis. facit. l. quāq⁹. §. iul. cū glo. §. de aq̄
plu. arce. cū ergo nō efficiaī litigiosa bona añ sen
tentiā. & añ snīaz nō hz ius fiscus: tunc oīs ōctus
celebꝛat⁹ post lit. ꝓtest. valet. put añ vt hic. ¶ Quī
tū & vltimū tps est post snīam: & tūc aut snīa nō su⁹
spēdīt appellatiõe & nō valet vt hic. aut est suspen
sa appellatiõe & valet sed reuocaī. vt. l. ex cyrogra⁹
phis. §. i. §. de admi. tut. & hoc officio iudic⊼ ad quē
spectat retractare innouata appellatiõe pēdente.
¶ Circa p̄dicta moneo dubiū nōne nos habe⁹
mus in lege q⁹ fiscus hodie a die crmīs ōcti hz bo
na oīa obligata[m] l. auferī. §. fiscus. j. de iure fisci. &
in glo. l. rescriptū. in p̄in. §. de pac. si hz bona obli⁹
gata quātūcūq̄ alienatō sequaī reuocaī hypothe
caria. Nos habem⁹ ecōtra: q⁹ p penis nō hz bona
obligata. vt. C. pe. fisca. creditores p⁹ferri. l. i. &
Dy. in. l. qō placuit. j. de iure fisci. tenet ō istā gl. &
nō vsqueq̄q bñ. vt ibi videbiī. Vitas est q⁹ añ sen
tentiā nullū ius hz fiscus. l. ex iudicio⁹. j. de accu. &
hoc tenet Ly. in. l. si q̄s post. C. de bo. dā. ¶ Que⁹
ro in casib⁹ in q̄bus dixi donationē non valere. an
datio insolutū valeat. & Ja. de are. tangit & bñ.[n] in
l. si aliq̄s. j. ti. i. & debes scire q⁹ licet bona trāsferā⁹
tur ī fiscū transeūt cū onē. vt. l. si debitor. j. ō fideius⁹
so. si ergo reus soluit fecit qō fiscus debuit facere.
Sic in herede p̄onus. vt. l. si p̄on⁹. in fi. §. ad tre.
& l. ita tñ. §. actis. eo. ti. Hoc est verū nisi rez multo

in. d. ca. illo
vos. de pig.
f ¶ Probet.
Sz do. io. ꝺ
dicit q⁹ imo
p̄sumīt ō ēp
torē ex quo
clandestine
emit p. d. l. fi.
cū ibi no. §.
de ritu nup.
g ¶ Sapit na
turā. de hoc
lati⁹ ꝺ p do.
io. subdentē
ēt q̄d de do⁹
natiõe fcā a
p̄e filio ī ptā
te. de quo ēt
p gl. ī. d. l. res
h ¶ lex iudi⁹
cio⁹. viō ple
ne no. ibi.
i ¶ Et. l. reos
sz glo. ibi tz
oppositū. & ī
l. ex iudicio⁹
& vī. pbari. l.
fi. C. ad. l. iul.
maiest. sz dic
vt p. d. io. ꝺ
k ¶ Et. l. qui
pene. intelli⁹
ge hoc & limi
tavt ꝺ p do.
io. pōderātē
d. l. q̄ pene.
l ¶ Dy. snīaz
circa hoc vi
de p do. io. ꝺ
m ¶ Dia ob
ligata. an fi⁹
sc⁹ hēat hy⁹
pothecā ī bo
nis delinq̄n
tis. & bart. ꝺ
q⁹ ñ añ snīaz
l. i. C. de iure
fis. li. x. & viō
p bald. & ibi
flozia. ī. l. re⁹
scriptum. in
p̄i. §. ō pac.
& bal. in. l. i.
C. de reuo.
his q̄ ī frau.
credi.

n ¶ Tangit
& bene. adde
qō not. in. c.
ad nostram.
de emptio. &
vendi.

o ¶ So. q̃dam est. adde notata p bal. in. l. facultas. C. de iure fis. li. x.
p ¶ Et in auc̃. notata ad autẽticã. bona dãnato⁹. seq̃tur bal. in. l. ij. v̄ scias. C. q̃ testa. face. pos. ꝛ vide bar. in. d. l. nõ vtiq⁹. q̃ in sili q̃stione vi

Ex hac scriptura. dispositionẽ inducũt. ¶ detur aliter loqui. fallit hec lex vbi v̄ba enũciatiua essent ꝓlata ad diminutionẽ. qz tũc nunq⁹ inducunt dispositionẽ si p talẽ dispositionẽ induceẽt augmentuz. ꝓbatur in. l. legata i utilit. ij. rũso de legatis. i ꝛ de materia hui⁹. l. vide plene p oĩa p do. an. i. c. fi. de suc. ab intest. p Cy. i. l. i. C. d̄ fal. cau. adiec. lega. aliq̃d per Cy. in. l. nudis. ꝛ i. l. nõ eplis. C. de ꝓba. aliq̃d p bar. in. l. cuz ꝓponeret. d̄ leg. ij. Et q̃d in mrĩmonio vt⁹ v̄ba enũciatiua mrĩmonij in instrumẽto dotali ꝓbent in p̃iudiciũ alteri⁹ mrĩmonij. Inno. in c. illud. extra d̄ p̃sump. q̃ nõ. ꝛ seq̃tur bal. in auc̃. si q̃s in aliquo C. de eden. ꝛ intelligit illd̄ verũ quo ad p̃eiudiciuz tertij. sed bñ ꝓbant in p̃iudiciuz ipsoz enunciãtiũ. ad quod facit q̃ not. bar. in. l. ij. C de fide instr. ꝛ q̃d sit enũciatio vide p bal. in. l. fivolũtate. C. de fideicõ. liber. vbi alle. l. sciendũ. §. dictũ. s. de ed̄il. edic. ꝛ l. tale pactũ. in p̃in. s. de pac. r ¶ Inducũt dispositionẽ. adde bal. in. l. i. C. de fal. cau. adiec. lega. s ¶ Non valẽt. adde gl. in. l. emptor. §. ancille. de reiv̄. ꝛ q̃d ibi dixi. ꝛ q̃d no. bar. in. d. l. titia. §. titi⁹. ꝛ bal. in. l. ex his in vl. col. de testa. mili. t ¶ So. q̃d ꝺditionaliter. limita vt sing. no. p bar. in. l. lz. s. vt lega. no. ca. Itẽ limita multũ no. oĩa iura volẽtia q̃ v̄ba enunciatiua nõ dispone re. hoc esse verũ nisi talia v̄ba forent gemiata. ita no. bar. in. l. cũ scim⁹. in p̃i. C. d̄ agri. ꝛ cẽsi. li. x. facẽ q̃d no. bal. in. l. cũ fidẽ. C. de nõ nume. pecu. de hac materia etiã vide q̃ no. bal. in. l. nõ idcirco. C. de iur. ꝛ fac. igno. ꝛ in. l. pe. ꝛ in. l. si mulier. C ad velleia. bar. eo. ti. in. l. cũ testiñ. bal. in. l. pe. C. de iur. delibe. que añt dicanẽ verba enũciatiua. vide tex. ꝛ bar. in. l. si q̃s mihi bona. §. iussum. s. de acq̃. here. ꝛ q̃d no. bar. in. l. i. in p̃in. in v̄. tertio dixi. de

maioris valoris ꝓ paruo debito dederit: qz vsq̃ ad debitũ valet ꝛ q̃d est vltra reuocaẽ. vt. l. i. §. si q̃s in fraudẽ. s. de his q̃ in frau. pa. Et qz ex modicitate precij p̃sumit̃ frans. vt. l. p diuersas. C. mã. Sz aduerte qz oportet q⁹ de debito ꝓstet. alis si pars per cõfessionez fatet̃ debitũ sec⁹. l. i. §. q̃d si in lite. s. de his q̃ in frau. pa. ¶ Quid si in fraudẽ fisci aliquid nõ q̃siuit. dic vt. l. in fraudem. in p̃in. de iure fisci. ¶ Quero an officialis positus sup̃ executiõe pos sit facere istas reuocatiões rerum. rñdeo nõ spectat ad officiũ executoris: nisi p̃ius facta reuocatione p sniam. vt insti. de act. §. itẽ si q̃s in frau. ꝛ. s. si mulier ven. no. l. i. §. i. facit. l. in fraudẽ. ꝛ. l. si cũ fideicõmissaria. §. aristo. j. q̃ ꝛ a qui. Sz q̃ro an añ sniaz iudex posiit facere descriptionẽ ꝛ seq̃strationẽ oĩum bonoz ne dissipent̃ videt̃ q⁹ non. vt. l. facultas. C. d̄ iure fis. So. q̃dam est descriptio vt sciat̃ quot sunt res ꝛ ista potest fieri. ar. s. de vẽ. in po. mit. l. i. §. pe. ¶ Quedaz ẽ descriptio sen inscriptio q̃ significat rẽ esse p̃incipis vel fisci: ꝛ ista nõ põt fieri ante sententiã. vt. d. l. facultas. de iure fisci. eodẽ nõ possz fieri seq̃stratio vt ibi. posset tñ esse ita vehemẽs suspitio q⁹ res deberet apud reũ dimitti datis fideiussoribꝰ. vt. l. fi. C. de ordi. cog. alias seq̃strant̃. vt ibi. facit. s. q̃ satisd. cog. l. si fideiussor. in fi. ꝛ. C. q⁰. ap. nõ recipi. l. ab execu. cũ si. ¶ Quero q̃d hodie cum fisco nõ applicent̃ bona: sz certis psonis. vt in auc̃. ꝓ C. de bo. dam. an ea que dicta sunt habeant locuz in psonis illis alijs q̃ fisco. ꝛ credo q⁹ non. vt. l. nõ vsq̃. s. si a pa. quis fue. ma.

Verba enũciatiua

Ex hac scriptura. i vltimis volũtatibus dispositionẽ inducunt⁹. h. d. Ibi habui. i. hĩe ꝺtinget. al's videt̃ q⁹ loquerent̃ post mortẽ Et ꝓ declaratiõe gl. diuido eã. primo formatur vnã q. ad declaratõez litere. scdo ibi ꝺ videt̃. tractat qñ v̄ba enũciatiua ꝓferũtur incidẽter ꝓpter aliud p modũ cõditionis. ꝛ interserit qñ ꝓferunt̃ p moduz cause vsq̃ ibi. Itẽ ꝺ. de cõdi. ꝛ demõ. re. Ibi tertio tractat qñ v̄ba enũciatiua ꝓferunt̃ incidẽter ꝓpter aliud p modũ demõstratiõis. vsq̃ ibi. Itẽ ꝺ. de le. ij. l. titia re. q̃ro tractat qñ v̄ba enũciatiua ꝓferunt̃ p̃incipaliter ꝓpter se vsq̃ ad fi. gl. ¶ Rideo ad primũ ꝛ q̃ro an ista verba inducũt dispositionẽ r inter viuos. l. fideicõmissum vel legatũ. ꝛ in glo. sunt tres opi. mediã tene. ꝛ eã tenz ꝺy. Ja. de are. ꝛ oẽs. s. q⁹ faciãt fideicõmissum vel legatũ. ꝛq⁹ donationẽ cã mortis nõ inducãt: qz donatio causa mortis req̃rit p̃sentiã partiũ. l. inter mortẽ. j. e. Itẽ sapit naturã ꝺctus inter viuos. l. tã his. j. tit. ij. ꝛ. l. ij. j. de distra. pig. Sz hic nõ ponit̃ q⁹ interuenerit partis p̃itia. ꝛ sic prima opi. nõ est vera. ¶ Item tertia opi. nõ est vera: qz vt pz tex. dicit ex hac scriptura. nõ g̃ ex alia agi põt. si d̄ q⁹ est donatio iter viuos nõ bñ d̄r: qz in ꝺctibus dñiuz nõ trãsit sine traditione. l. si q̃s argentũ. §. pe. C. eo. nisi in eccl'ia. vt. C. de sa. san. ecc. l. vlti. sed tex. dicit hic dñium ex hac scriptura ptinere. hic nõ p̃sumit̃ traditionẽ interuenisse. g̃ re. Preterea abñti nõ põt donare vt s. e. l. abñti. sed hic liberti erãt abñtes. tene g̃ mediam. ¶ Venio ad scdam partẽ gl. ibi sed ꝺ. ꝛ extra glo. primo op. C. de testa. mili. l. ex his v̄bis. vbi v̄ba enũciatiua ñ inducũt dispositionẽ nisi fauore militis vl' libertatis. So. verba enũciatiua incidẽter emissa ꝓpter aliud nõ inducũt dispositionẽ. vt in ꝺrijs. hic ꝓpter se fuerunt emissa. g̃ habes q⁹ verba enũciatiua q̃ñq⁹ incidẽter ꝓpt̃ aliud emittant̃. q̃ñq⁹ ꝓpter se p̃incipal'r. scdario ꝓpter aliud ꝛ tunc debes scire q⁹ q̃ñq⁹ emittuntur ꝓpter aliud vel per modũ cõditionis: vel p modũ modi. vel p modum cause: vel p modũ demõstratiõis. ꝛ nõ põt alio mõ ꝺtingere: sed q̃n p modũ modi nõ dico hic qz sunt verba dispositiua. l. vlti. C. de his q̃ sub modo: sed solũ tangã q̃n p modũ ꝺditionis vel cause vel demonstrationis emittunt̃. ꝛ de his tractat ista glo. ¶ Op. de. l. ex facto. s. de here. instit. So. gl. ibi de rigore. hic de eq̃tate: ꝛ sic illa corrigit̃ p istã. qz hoc importãt ista verba. vt. l. cotẽ. §. fi. s. ti. i. ꝛ ibi vidistis glo. sed legũ correctio est euitãda. hec tñ solu. fundat̃ ex isto tex. q̃ dicit benigna interꝓtatõne re. sed nõ dicit benigne. quasi aliud sit de rigore: sz qz regulariter in testamẽtis adhibet̃. vt. l. in testamentis. j. de re. iur. ꝛ in qualibet lege. vt. l. benigne. s. d̄ legi. Alia sol. est q⁹ ibi in hereditate. hic in legato. sed ista nõ est bona qz video q⁹ in hereditate v̄ba enunciatiua inducũt dispositionẽ in exhereditatione. vt. l. q̃ volebat. de here. instit. multo magis in ista vt. ar. l. cũ q̃dam. s. de libe. ꝛ posthu. So. ergo hic v̄ba enũciatiua ꝓferunt̃ ꝓpter se: sz ibi incidẽter ꝓpter aliud p modũ cõditionis q̃ dispositionẽ nõ inducũt. vt. ar. l. si q̃s sub ꝺditione. s. si q̃s omis. cau. test. ¶ Op. de. l. titia. in p̃in. de le. ij. So. ibi testator fuit vsus verbis futuri tp̃is que cõditionẽ faciunt. ꝛ ista est bona. ꝛ sic si in vi cõditiõis ponũt̃ nõ inducũt dispositionẽ. aliã solu. ponit gl. q̃ etiã põt eẽ bona. s. q⁹ ibi non fuit expressa species vel quãtas. ꝛ iõ etiã si p modũ dispositiõis ꝓferẽt nõ valent⁸. l. cũ post. §. gener. de iur. do. ¶ Sed ꝺ predicta videt̃ de vsufru. l. pculus. in p̃in. ꝛ l. deniq⁹. §. interdũ. de pecul'. le. ꝛ l. pe. de col. do. So. q̃ ꝺditionaliter t ꝓferẽt non inducit dispositionẽ: sed in aliquo accidẽti vel cõsequẽti bñ inducit dispositionẽ ex presumpta voluntate testoris vt in ꝺrijs q̃ñ illd̄ antecedẽs vel ꝺsequẽs poterat de volũtate testoris iduci. nã in. l. pcul⁹. nõ poterat impleri ꝺditio nisi ponas dñium legatũ. iõ dispositionẽ inducũt in dñio. vt in alijs apparet. Ex his g̃ q̃n verba enũciatiua ꝓferunt̃ incidẽter ꝓpter aliud p modũ cõ-

bar. hic simpliciter tenet q⁹ inducãt dispositionẽ quo ad actionẽ; sz fidẽ bar. in. l. si socer. §. lutius. hic allegata. dixit hoc verũ quo ad actionẽ psonalẽ nõ quo ad realẽ. ꝛ sic soluat gl. in. d. l. emptor. §. ancille. hic alle. sed do. Jo. in. d. §. lutius. tz ꝺ bart. videlicet q⁹ etiã inducãt dispositionẽ quo ad actionẽ in rẽ. de quo ibi late p euz hic. ꝛ sic se remittit ad ibi late dicta p se. p ang. in. d. l. ex his. de testa. mili. ꝛ adde q̃d bal. in auc̃. ei q̃. C. de bo. auc. iudi. possi. dicit q⁹ v̄ba enũciatiua dispositiua cognoscunt̃ hoc mõ: qz quotiẽs finis est de vo-

ope. no. nũc. vide p bal. i. d. l. si volũtas. C. de fideicõ. liber.

v ¶ Diffigue vide bal. i. l. ex his. in fi. col. C. de testa. mili. vbi per ang. adde in materia q̃d no. bar. in. l. pãphilo. in p̃in. de le. iij. p bal. in. d. l. ñ idcirco. C. d̄ iu. ꝛ fac. igno. bal. in. l. v̄ba C. d̄ testa. ꝛ i. l. pe. C. d̄ iu. delibe. ꝛ in. l. q̃ se p̃tis. C. vñ libe. do. an. in. c. post cessionẽ ad fi nẽ. de ꝓba. Jo. an. de x̃. fig. i. c. abbate. in glo. ex hoc v: ꝛ limitat bar. in. l. si forte. j. de cast. pecul. vi de bal. in. l. cũ alicꝙs. C. d̄ iure delibe.

x ¶ Necessariuz. istud ẽ ꝺ ter. i. l. ex his. C. de testa. mil. ꝛ posz rñderi ad. l. pcul⁹. ꝛ. l. pe. d̄ col. la. q⁹ ibi erat p̃incipaliter ꝓlata ꝓpt̃ se ad. §. interdũ. rñdeq⁹ ibi ex interꝓtatiõe iuris de necessitate idu cit dispositõ

y ¶ Per modum cause. ꝛ

luntate determinãda pficienda p actũ alterius volũtatis: tũc nõ dis
ponũt: sed nũciãt. ſz qñ nõ requritur act⁹ alteri⁹ volũtat⁹: tũc dispo
nunt. ⁊ dicit bal. in. l. ij. C. de necess. ser. here. instit. p illũ tex. q illa enun
ciatiua dispositionẽ inducũt ex interpretatiõe nõ ex significatiõe vo
cabuli. ff. de lega. ij. l. vnũ ex familia. §. fi. vel pe.

3 ¶ c. fi. de in
tellectu illi⁹
c. plene per
bal. in. l. i. in
pe. col. in re
pe. C. de sa.
san. ecc.

a ¶ Per mo
dũ demõstra
tionis. adde
qõ no. bar. ĩ
l. demonstra
tõ falsa. §. qõ
aũt in ẋ. qn
to q̃ro. õ cõ
di. ⁊ demon.
⁊ vnũ qõ no.
dixit bart. in
l. gerit. de ac
qui. here. in
i. q. princ. ẋ.
circa tertiũ
videlz qd si
in instro pcu
ratorij dicat
talis fecit ta
lẽ pcurato
rẽ ad lites vl
talis heres
talis tibi sa
lutẽ dicit ⁊c.
Ista verba
enunciatiua
pter aliud
omissa plene
pbãt talẽ eẽ
heredẽ talis
qõ bene no.

b ¶ Hoc nõ
placet. p bal.
in. o. l. ex his
de testa. mil.
in vlti. col.

ditionis distingue. v aut non fuit exp̃ssa certa quã
titas vel spẽs: vel fuit exp̃ssa. ⁊ hoc scõo casu. aut
q̃ris an inducãt dispositionẽ in eo qõ venit in ꝓdi
tionẽ: aut in alio antecedẽti vel ꝓsequẽti. primo ca
su nõ inducit. scõo casu aut illud antecedẽs vel cõ
sequẽs poterat p testatorẽ induci ⁊ inducit dispos
tionẽ si erat antecedẽs necessariũ. x vt. o. l. Fallunt
p̃dicta qñ ẋba cõditionalia ꝓferunt̃ p ablatiuos
absolutos. qõ dic vt. l. fideicõmissum. §. cũ esset. de
le. iij. ⁊. l. in rõe. §. tã ⁊ si. ad. l. fal. ¶ Cenio ad scõz
s. qñ verba enũciatiua ꝓferunt̃ p modũ cause. y Et
ex hac gl. tu dicis q ẋba enũciatiua ꝓpt̃ aliud emis
sa nõ inducũt dispositionẽ ꝺ. l. q̃ volebat. s. de he
re. instit. Jo. p̃dicta habẽt locũ qñ ꝓdicionaliter p
ferunt̃ ꝓpter alia in modũ cause. ſz nos habem⁹ le
gẽ q̃ dicit q ẋba enũciatiua ꝓlata p modũ cause
inducũt dispositionẽ p modũ exceptiõis. l. emptor
§. fi. s. de rei ven. ⁊ videt̃ tex. in. l. fi. §. i. j. de doli ex
cep. Sed aliter videt̃ tenere gl. q inducãt dispos
tionẽ etiã quo ad actionẽ. l. socer. §. lucius. s. sol. ma.
qõ tenet Inn. de suc. ab inte. c. fi. ⁊ hoc placet qñ
in causa venit aliq̃d qõ p testatorẽ poterat dispo
ni nisi errasset. vt. j. dicetur qñ ꝓferunt̃ principal⁹
ꝓpter se. ¶ Cenio ad tertiũ qñ ẋba ꝓferunt̃ per
modũ demõstratiõis. a ¶ Op. de. l. cũ tale. §. fi. s.
de cõdi. ⁊ demõ. glo. tua dicit ibi ẋba enũciatiua
emittunt̃ ꝓpter aliud demõstrando: ⁊ ista est bona
⁊ iõ dispositionẽ non inducũt. l. ex his. C. de testa.
mil. Fallit fauore militis ⁊ libertas vt ibi dz. Jtẽ
fallit si fuit iuratũ. vt in auc. qõ obtinet. C. de pba.
¶ Jtẽ aduerte q glo. ponẽdo casum in. o. l. cũ ta
le. §. fi. dicit ex centuz q̃ tibi legaui da illi decẽ. ⁊ iõ
fit aõ diminuẽdi. ll Hoc nõ placet b: qz tũc inducerz
dispositionẽ. qz legatuz. x. nõ põt valere sine añce
dẽti posito p modũ demõstratiõis. ar. l. pcul⁹. de
vsufru. ⁊. l. denicq. §. interdũ. de pe. le. Sz in. o. l. cũ
tale. §. fi. dicẽ q ex centũ q̃ titio legaui heres decem
dato qz heres põt aliũde soluere q̃ ex dicta cẽtũ iõ
nõ inducit dispositionẽ. ¶ Cenio ad q̃rtũ qñ ver
ba ꝓferunt̃ principal⁹ ꝓpter se. ⁊ op. q imo dispo
sitionẽ nõ inducũt. l. titia cũ testõ. §. gaius. s. de le.
ij. Jo. ẋba enũciatiua dispositoez inducũt inq̃tũ

c ¶ Preiudiciũ heredis. vide qõ no. dicit bar. in. l. pactis. §. fundũ. p
illum tex. de le. iij. ⁊ istis adde plene bal. in. o. l. ex his.

d ¶ Hic ad grauatũ. nota q verba enunciatiua qñ ꝓferunt̃ principa
liter ꝓpter se si referunt̃ ad honoratũ vt scie heres me⁹ dabit tibi cẽ
tũ: tunc nõ disponũt. sec⁹ si ad oneratum vt ad heredẽ. puta qz dixit
scio. heres mi dabis titio centũ. ⁊ ita videtur sentire Cy. in. l. i. C. de
fal. cau. sed fm do. Jo. põt dici q vtroq; casu disponũt vt hic p eũ q̃
poterat testatorẽ potius ꝓsultiue loq̃ q̃ dispositiue vt patet ibi ex li
tera: ⁊ ibi etiã sensit glo. fm do. Jo. hic. Et ita etiã illũ tex. videt̃ intel
lexisse bal. in. c. i. in fi. prin. de natura. al⁹ de suc. feu. in addi. ſz p opi.
pãphilo. in prin. de le. ij. Adde bal. in. o. l. ex his. in vlt. col. Cy. in. l. ij.
C. cõia de le. in. vi. op. bal. in. l. i. C. de fal. cau. ⁊ ibi per Cy.

e ¶ Juramẽtuz operat̃. adde q nõ põt reuocari ꝓfessio facta in vltia
voluntate si facta fuit p̃sente creditore ⁊ acceptãte. vt no. bar. in. l. rõ
nes. C. de pba. Jtẽ nisi notari⁹ acceperit illã ꝓfessionẽ p̃sens tã q̃ pu
blica ps̃ona. Jtẽ nisi priuata ps̃ona recepit talẽ cõfessionẽ tã q̃ nego
cioꝝ gestor. ⁊ ista hic no. ꝓpter ea q̃ dixit bal. in. o. l. rõnes. ⁊ hic p mo
dernos. ⁊ firmat bar. in. l. cũ qs. §. codicillis. de le. iij. ⁊ oĩa hic dicta p
bar. circa effectũ istius iuramẽti seq̃tur pe. de anch. in cle. i. de ꝓba.
⁊ hic adde bal. in. o. l. ex his. in. ij. col. C. de testa. mili. vbi vide.

f ¶ Propter iuramẽtuz inducũt. Adde bar. in. l. ticia cũ testamẽto.
§. gaius. de le. ij. ⁊ cũ bar. hic trãsit pe. de anch. in. o. cle. i. Et vnum
no. q quotiẽs in instro sunt apposita aliq̃ verba enũciatiua q̃ sunt
natura verboꝝ ꝓlatoꝝ patiãt. ſz sec⁹ si illa ẋba nõ
patiunt̃ vt in ꝺrio. ¶ Ulterius op. de. l. ẋba. C. ꝺ
testa. So. ibi fuerit emissa ꝓpt̃ se in p̃iudiciũ tertij.
hic ẋo ꝓpter se in p̃iudiciũ heredis. c ¶ Op. ꝺ. l.
luti⁹. §. filia. ad tre. So. ibi ẋba enũciatiua modifi
cate fuerũt plata. ió vltra modificationẽ dispositõ
nẽ nõ inducũt. Sz op. de. l. ij. C. ꝺ fal. ca. adiec. So.
ibi ꝓnice ẋba fuerũt emissa. ¶ Jtẽ op. de. l. ge
nerali. in prin. s. de vsufru. le. So. ibi ad honoratũ
fuerũt verba directa. ⁊ sic vident̃ ẋba adulatoria
hic ad grauatũ. d ⁊ istã solu. dat gl. in. l. peto. in pri.
de le. ij. hoc tñ fallit fauore libertas. vt. l. paul⁹. in
fi. j. de fideicõ. lib. ¶ Op. q ista verba enũciatiua
nõ inducũt dispositionẽ. vt. l. rõnes. in fi. C. de ꝓb.
So. verba enũciatiua q̃cq; ꝓferunt̃ ⁊ tũc ꝓcedũt
ea q̃ dixi circa. l. istã. Q̃cq; nõ exprimunt̃ sz intelli
gunt̃ ꝓpter dictionẽ taxatiuã ibi positã ⁊ dispos
tionẽ nõ inducit. vt. l. rõnes. in fi. ¶ Sz op. rñdeo
hic grauat tñ heredẽ onere pbãdi p̃rium. Sz ꝺ. C.
arbi. tute. l. i. ⁊. l. cuz pr̃. §. p̃ filio. de le. ij. So. ẋba
enũciatiua circa ea q̃ p defũctũ nõ sunt disponibi
lia dispõnẽ nõ inducũt. ꝓterea illa verba nõ appo
nebant̃ circa ps̃onã certã. ⁊ iõ legatũ nõ valet in p
sonã incertã. vt. l. cũ ex plurib⁹. j. de ma. te. ¶ Op.
⁊ vi q ista verba dispositionẽ inducãt. vt in auc. qõ
obtinet. C. de pba. ⁊ in corpore vñ sumit̃. de iureiu
rã. a mortẽ. p̃sti. So. ibi inducit iuramẽtuz qõ iura
mẽtum operat̃ e primo q verba enunciatiua indu
cunt ꝓbationẽ actus celebrati siue iuret siue iurat
se se dicat. l. cuz qs. §. codicill⁹. de le. iij. ⁊. o. auc. qõ
obtinet. ⁊ in corpore vñ sumit̃. alꝫ sz fideicõmissuz
inducat tñ nõ ꝓbationẽ act⁹ iam celebrati. Sco
operat̃ vt non interfit vtr̃ ꝓferant̃ verba princpa
liter ꝓpter se vel incidẽter. Jtẽ nõ refert ad quẽ ẋ
ba dirigãt̃. vt. o. auc. qõ obtinet. Jdeo tertio opa
tur q verba enunciatiua subaudita ex vigore ver
bi taxatiui q̃ alias nõ inducerẽt dispositionẽ ꝓpt̃
iuramẽtum inducũt f p. o. auc. qõ obtinet. Quar
to operat̃ q non posset pbari p̃rium. s. errorẽ. vt ẽ
glo. in. l. rõnes. C. de ꝓba. tñ illud nõ videt̃ verus
qz iuramẽtum erroneũ nõ hz cõsenſuz. vt. l. vltra. q̃
satisda. cog. ⁊. l. fi. C. de non nu. pe. Sed dic q hec
cau. adiec. lega. ⁊ in. l. nõ idcirco. C. de iur. ⁊ fac. ignor. ⁊ in. l. cum ali
qs. C. de iur. delibe. vbi late. Et si notari⁹ etiã in instro assertiue di
cit titius ꝓcurator martini ꝓmittit caio. illa verba nõ ꝓbant illum
esse ꝓcuratorẽ martini. vt no. bal. in Rica. de fi. instr. in. vij. col. al
legat Jnno. in. c. q̃m ꝺ. de ꝓba. ⁊ in. c. cum in iure. de offi. deleg. ⁊
ibi etiã Jo. an. ⁊ seq̃tur pe. de anch. in cle. i. de ꝓb. vide q̃ scripsi p⁹
ang. in. l. ne satisda. j. rẽ ra. habe. de quo p Cy. etiã in. o. l. optimam.
Subdit etiã pe. de anch. in. o. cle. i. q silr si dz in instro actuz in tali
castro talis diocesis p multa similia instra: verba incidẽter sic pla
ta nõ ꝓbant castrũ esse illius diocesis. remittit tñ se ad notata p cy.
in. o. l. optimã. ⁊ in. l. cũ aliqs. C. de iur. delibe. tenet ꝺ. no. gl. fm eũ
in. c. cũ olim. de cẽsi. ⁊ de istis verbis enũciatiuis tãgentib⁹ tertiũ abñ
tem. vide in spe. de senten. pla. §. vt aũt. ẋ. ⁊ no. ⁊ de instru. edi. §.
restat. ad fi. in summa. Et q̃d de instro dotis an ꝓbet mrimoniũ di
xi. de adul. l. si vroz. post bar. refert etiã pe. de anch. in. o. cle. i. q io.
an. in. o. c. cũ in iure. circa fi. dicit q verba in instro ꝓlata p̃sentib⁹
partib⁹ semp faciũt fidẽ ꝺ eas ⁊ standũ ẽ eis. ⁊ vide bal. in. o. c. q̃m
cõtra. Et verba notarij semp vident̃ de assertione partiũ ⁊ eis no
cerẽt. bal. in Rica. de ꝓtui. dot. ad fi. ⁊ in. l. ab executore circa. iij.
col. C. quo. appel. Jn p̃rium qõ no. bal. in. o. l. optimaz. sed si dicta

verba nō emissa pr̃incipal'r ſz incidēter tangerēt p̃iudiciū absentſ.tūc secus vt ſi in ſnīa dī ꝺdēnam⁹ talē ꝓcuratorē talis qr nō ꝓbant mandatū vt dixi.bñfaciūt notata p bal.post bar.in auc.ſi q̃s in aliquo.C. de edē.r ibi dixi ſm bal.in vſib⁹ feu. Et q̃d ſi notarius dixit.talis ſamus mēte ꝛc.vide bal.in.l.i.in.ix.col.v̄.modo q̃ritur.C.de cōfeſ.r q̃d ſi inſtr̃m dic

ego cōduco a te talē rem tuā:an p h⁹ ꝓbeꝫ te dñz bal.in.l.ad p bationez.C. locati.q̃d ſi cauet in actſ publicis q ti tius positus fuit in bāno eo q citat⁹ nō ſoluit nūq̃d p illa v̄ba enunciatiua ꝓbeꝫ interruptio p̃ſcriptōis p.c.rō nē.vide bal. in.l.geſta.de re iudi.vbi videꝫ tenere q nō.r ibi ſilr q̃d ſi notari⁹ dixerit talis teſtis iurat⁹ depoſuit: qr tunc ꝓbabit̃ iuramentuz. facit qō no. bar.in.l.teo pōp⁹.de do. p̃leg.r no. p petuo q verba enūciatiua ꝓ dote inducūt plenā ꝓbationē p id qō legit̃ r notaꝫ in.l.ij. C.de do.p̃o miſ.tenuit cō ſulēdo bart.

est rō:qr iurādo videt̃ velle q valeat oī modo quo pōt.l.cū p̃.§.ſi fili⁹.de le.ij. Collige g̃ q v̄ba enūciatiua emissa ꝓpter ſe pr̃incipal'r ad grauatū directa ſcienter eor q̃ p defunctū ſunt diſponibilia diſpoſitionē inducunt.q̃ten⁹ verbor ſignificatio patiaꝫ.h.d.hec lex. Fallit vt dixi fauore libertaſ; r ſi iuramētum interceſſerit vt ex ſupradictis apparet. Q̄ p.de.l.nuda.j.e. Q̄ y.r Jac.de are. ſoluit q ibi q̃s volebat petere iure donatiōis inter viuos, qō nō pōt cū p̃ſentia pſone nō interceſſerit, hic iure legati vbi nō refert cum quo q̃s loquaꝫ.vt.l. miles.in pr̃in.r.l.cū p̃.§.donatiōis.de le.ij. Q̄ p. de auc.ſi q̃s in aliquo.de eden.glo. breuiter in.l.ſi donatio.C.e.tangit iſtā op.r ſoluit vt ibi p glo.habes.eodē mō ſoluit h Q̄ y.circa.l.nr̃az. Quero in iſta ſcriptura in qua q̃s cōfiteꝫ quot teſtes⁵ ſunt neceſſarij:r dic tot quot ſufficiāt ad codicillū. vt.l. vlt.C.de dona.cau.mortis.r.l.fi.in fi. de codicill'. Sz aduerte ſi teſtator nō vult ſolēniter teſtari: ſed vult in fidē heredis ponere.r ſi de hoc cōſtat: tūc inducunt diſpoſitionē r grauamē.vt.C.de fideicō. l.fi.ſm vnā lec.quā doc. tenent.r inſti. de fideicoz. hēdi.§.fi. Quero q̃d ſi in pr̃iuile.h dīc papa abbati ſancti petri īmediate nob is ſubiecto.an h verba inducāt diſpoſitionez vt ſint ſub papa r exēpti ab epō.r dicvt.c.ſi papa.eī de pr̃iui.li.vi. Quero q̃d ſi in ɔctibus.i iſte eſt difficilis paſſus ſed ſalua meliori deliberatione debes dicere: aut verba enunciatiua in ɔctib⁹ ꝓferunt̃ ad liberationē:r tūc diſpoſitionē faciūt.vt.l.tale pactū.in pr̃i.§. ꝺ pac. r hoc eſt verū in inductis pr̃incipal'r ꝓpter ſe: ſz ſi ob aliud incidēter nō inducūt[k] diſpoſitionē.l.iube mus.C.de libe.cau. Si v̄o ad obligationē emittā tur:tūc ſubdiſtingue.aut emittunt̃ pr̃incipaliter.ꝓpter ſe:r inducūt ꝓbationē nō diſpoſitionez.l.publia.§.depoſi.§.fi. ſi ꝓpter aliud:r tūc aut in ɔctu aliquo inter pñtes celebrato.r tūc inducunt ꝓbationē ſeu p̃ſumptionē donec ꝓbeꝫ ɔrium[l].vt.l.optimā.C.de cōmit.r ɔhē.ſti.r.l.q̃dam.§.de pb. Si ſimpliciter emiſſa abñti tūc ꝓbationē nō inducūt. l.epla.in pr̃in.§.de pac.r.l.nō nudis.r.l. nō ep̃lis C.de pba. Adv nū aduertas:qr ſi illa v̄ba ꝓferunt

hēat locū quo ad clericos q̃ ſūt ſubditi pape r q̃b⁹ ipe p̃iudicare ꝓt nō inter nō laicos ſubditos ad p̃iudicandū eis ſaltē in iure q̃ſito ēt ſi ageret̃ de feudo eccl'aſtico. i Quid ſi in ɔcrib⁹.vide do.io. hic.r bal.in.d.l.ex his.de teſta.mili.r bar.in.l.ſi forte.j.de caſ.pec. r vide in.l.cū ſcimus.de ag.r cenſi.li.xi. Quid in ep̃lis. vide bart. r bal.in.l.nō ep̃lis.C. de pba. Adde bal.in.l.i. de fal.cau.adic. lega.in pen. col. r ibi cy. k Nō inducūt.do.io.b tz ɔ bar.r ēt Ro.ſz opi. bar. circa ɔ ctus in oib⁹ ſeq̃tur pe.de anch.in cle. l̄as.de pb. ibi aut emittunt̃ pr̃incipaliter ꝓpt̃ se r inducūt ꝓ bationē ꝛc. vide bal.in Rica.de cōſti.pe.in.iij. col.r intelligē bar.h q̃ circa certa cā expreſſa p ferunt̃ in ꝓ nalib⁹ p ea q̃ hic tetigit glo. vel etiā ſine cā:in re alib⁹ vel ſili bus.p no.p cy.in.l.nō nudis. r i.l.nō ep̃lis.r per bar.in.l. cuz falſam.C.de iur. r fac.ig. Jmol. r ro. l Probet̃ ɔrium. ſi tū

sup aliquo iure in quo ſit dare q̃ſi poſſeſſorū illi⁹ iuris cōſtituūt illū ad quē v̄ba dirigunt̃ poſſeſſorē illius iuris.vt.l.nō nudis.r.l.nō ep̃lis.C.de pba.r l.vlti.§.de pba.vbi aūt dixi inducere diſpoſitōez dices ſemp inter pñtes vel inter abñtes p nunciuz vel ep̃lam.vt.l.vlt.§.de pba. Quero q̃d in iudicijs an verba enunciatiua inducūt diſpoſitionē.r videt̃ q nō.vt.l.q̃ familie.§.fami.herci.eſt vtilior lex q̃ alia.ad hoc breuiter[m] verba enunciatiua in iudicijs ante lit.conteſt.nō inducunt ꝓbationē. qr pōt penitere ante lit.ꝺteſ.ſed p⁹ lit.ꝺte.inducūt ꝓbōz licet poſſet ꝓbare contrarium.

In ſtipulatu. Per acceptilationē pōt fieri donatō.h.d. an iſta donatio acceptilatiōis cā fcā egeat inſinuatione.dicā.j.eo.l.modeſtin⁹. Videſ g̃ q lz verba acceptilatiōis dicāt ɔſiteor me habere acceptū q̃ tuli q̄ mihi debes.q ex iſtis verbis nō p baꝫ[n] pecuniā in veritate a creditore receptā. facit l.licet.in pr̃in.§.de iu.do. Et hoc ideo qr illa verba vident̃ magis apposita ad ſolēnizādum acceptilationē.vt.l.cū vni.§.i.de acceptil. q̃ vt veritas ſit pecuniā acceptā. Preterea ſi in veritate pecunia eēt ſoluta nō eſſet neceſſaria acceptilatio cū ſolutione eſſet ſublata actio. verba g̃ illa intelligant̃ ſm acceptilatiōis naturā.l.ſi ſtipulat⁹.§. de vſu. Facit ad predicta.j.ti.i.l.mort̃ cā capit̃.§.i.r.§.fi.r.§.ō ꝺdi. ob cau.l.ſi q̃s acceptilatū.vbi nō interuenit acceptilatio. Ad.l.poſt q̃.rūdeo q vtrūq pr̃incipale.ad l.ſi actio.§.ō iureiu.fuit iuratū ſup iure.nō ſup fcō

Contract⁹ innouat⁹ q̃tenus Ariſto ait. ꝺtinet donationē nō pōt ex penitētia reuocari.h.d. Ibi cū donatione i.an obligatio r donatio ex eadē traditōe oriant̃. Itē ibi obligationē nō ɔhi.i.nō obligari donatarium donatori. Ibi donatio eſt.i.in q̃tum datio illa donationē ꝺtinet. Ibi aū q̃nquēniū agi.i. ad ſeruū ex penitentia:qr donatio aliq̃ eē videt̃. Ibi obligationē de reddēdo ex penitētia. Q̄ pp. r vī q ex penitētia poſſit reuocari.l.iij.§.i.§.de ꝺdi. ob cau. So.ibi nō fuit ſimpliciter donatio: ſz ob cām datio. Deinde op.qr aut fuit in mora manute

ſcienter ꝓferuntur ſup eo ſup quo partes poſſunt p̃iudicare p̃t admittit̃ ꝓbatio in ɔrium.al's ſic p no.p Cy.in.l.nō nudis.in vlti. q.r p bal.in.d.l.cum falſam. Itē dū bart.hic allegat.l.optimā. do. Io.tenet ɔ eum r bñ.r etiā do.ludo. m Ad hoc breuiter ad de ſpe.in ti.de depoſi.§.ſeptīo.v̄.xi.r latius r meli⁹ q̃ bar. hic no. bal.in.l.cū p̃ciuz.C.de libe.cau.r in.l.ex his.C.de teſta.mili.vl.col. r in.l.i.C.de fal.cau.adiec.leg.in pe.r vlt.col.vbi etiā p Cy. r bal. in.l.ſi magnū.in fi.C.q̃ accuſa.r q̃liter hoc dictū poſſit intelligi dixi poſt bar.in.l.ſi cui.§.i.de le.i.r vide bal.oīno in.l.i.in.xix.col.C. de ꝺfeſ.do.an.in.c.fi.in fi.de ꝺfeſ.reputat hoc no.r idē bal.in.l. error. in.vi.col.de iur.r fac.igno.r vide Jmo.hic r bal.in.l. qui familie. fami.herciſ.r bar.in.l.certū.§.cū me abñte.ff.de cōfeſ. r q̄ ibi dixi Adde q̄ bar.in.l.admonēdi.v̄.itē q̄ro q̃d ſi inſtr̃m publicū ꝛc. vī velle q v̄ba enunciatiua ſaltē inducāt ſemiplenā ꝓbationē. ad q̄ vide q̃ dixi in.l.ſi cui.§.ſi a filio.de lega.i.poſt bart.r bal.in.l. ſeruī electione.in pr̃in.eo.ti.dicit q glo.ibi eſt ſignāter no.q in actibus inter viuos v̄ba enūciatiua emiſſa pr̃icipal'r pp ſe nō diſponūt oī gl.ibi dīc q v̄bū volo eligere nō inducit diſpoſitionē.ſz bar. ibi alī

In ſtipulatu.nō ꝓbaꝫ. Nota q cō/ feſſio de accepto etiā p aq̃liana ſtipulationē non ꝓbat veraz

ter intelligit illā glo.

numerationē.ꝛ idē no.bar.in.l.i.j.q̄ in frau.credi.ꝛ vide bar.in.l.si ex plurib⁹.j.de solu.bal.latius in Rica. de reuo. his q̄ in frau. credi.ꝛ ibi q̄d si addaꝫ illa ꝝba habuit ꝛ recepit.roma.i.l.p̄dia.de acq̄.pos.

Risto ait.§.deinde.cadit in ꝯctū. vid̄ bar.i.l.fi.i fi.ō ꝺdi. ob cau. p Erit ne emptio.ad hāc.q. vide q̄ no.bar.in.l.ij.in fi. prin.ꝛ q̄ ibi dixi post eū.ff.si cert. pe.adde tex. no. vbi bar. in.l.si in emptiōe.in pri. §. de ꝟhen. emp.ꝛ vltra hic dicta ad de q̄ in casu dubij aut pecunia daꝫ vt spēs ꝛ erit ꝯctus pmutationis. vt no.in.l.fi. §. de condi.ob cau.ꝛ q̄ not. Jo.an.in.d. c.ad q̄stiōes Si vero da tur pecunia cuj vna alia re ad numerū.ꝛc.ꝛ dic vt hic p do.io. Et ad predicta adde tex. in.l.i.§.idem pōponi⁹. el. primo. §. de posi.ꝛ.l.fun di partes.de ꝟhen.empt. ꝛ.l.si sterilis §. si tibi. de act.empt.ꝛ istis adō tex. no.in.l.insula. de p̄scrip. ver.ꝛ idē qō bar.hic.affirmat Jo.an. ꝛ do.abb.in d.c.ad q̄stio nes adō bal. in.l.i.C.ō re. pmu.ꝛ in p̄ lu.feu.in.vi. col.ꝛ vidō pe. de anch.i.c. quāto.p illū tex. de iudi. ꝛ bar.in.l.sic §.vēditiōis. ff.q̄ potio.i pigno.

nēdi.ꝛ ex ꝺstitutione erit liber.aut nō fuit in mora ꝛ nō p̄t ꝺuenire. Et sol.vt gl.ꝛ tene quāvis ō trib⁹ vel dic q̄ hic de receptiōe q̄ ozik nō tm̄ de ea q̄ ozi tur ex cessatione.l.si pecuniā. §. de cōdi.ob cau. Eli des g̃ hic q̄ quaten⁹ donatio ꝺtinet aliud pactum cadit in ꝯctum ꝰinnoiatū. ꝛ ē loc⁹ pnīe. Quero q̄d in alijs ꝯctib⁹. pone p fundo tuo do tibi centū ꝛ equū. erit ne emptio⁹ vel pmutatio. Et dic q̄ vī emptio ꝛ pmutatio mixtim. vt hic: tu dic si p̄cipaliter emik ly aliqua spēs deē totū erit emptio. vt.l. teneē. §.i.de ac.emp. Si p̄cipaliꝫ pmutaꝫ totum erit pmutatio. vt eē de re.pmu.c.ad q̄stiones. in dubio inspicia q̄ plus valet. vt si valet plus res que daꝫ p re q̄ pecūia fit pmutatio. vt.d.c. ad q̄stiōes alꝫs esset emptio. ar.l.quicq̄d. §.fi.§. de acq̄.re. do. Nec erit loc⁹ penitētie in aliquo. vt.§.ō ser.expoz. l.q̄sitū. Nec ob.l.ij.eo.ti.ꝛ q̄ ibi no.nā ibi vt dī ē loc⁹ penitētie q̄tū ad hoc vt ꝺstitutio nō hēat locū: nō q̄n emptoz possit manumittere si vult.ꝛ vēdi nō p̄t reuocare. vt.d.l.q̄situ.ꝛ no. C.si man.ita fu. alie.ne ma.l.i. Nec ob.hec.l.q̄ ibi fallit fauore exercētis liberalitatē. q̄ ō est notādū. Et p̄dicta faciunt ad.q. quā vidi. Papa ꝺcessit abbati sancti pe trī q̄ possit vēdere de bonis monasterij ex certa cā abbas vēdit fundū p centū ꝛ p q̄daꝫ alia ꝓte terre opponebaꝫ q̄ nō valꝫ. q̄ licētiā solū habuit de vē dēdo. Sꝫ hic fuit emptio ꝛ pmutatio mixti. nec apparet inquātū. g̃ non valet. vt.§. de in dīē adiec.l. cū duo. sed ñitas est q̄ in totū est vēditio. vt.§. pꝫ

Labeo ait si quis. Donatoz nō tenetur de euictiōe: sꝫ de dolo si intercessisset. h.d. Op. q̄ de buit sumpt⁹ retinere ꝛ si nō fecit sibi imputet. dicūt q̄dam hic erat malefidei. hoc nihil est dicere. dic q̄ nō potuit retinere q̄ nō possidebat: vl erāt expēse q̄s ex retentione nō p̄t retinere. vt.l.i fundo. §. de rei vē. Et soluit Dy. aliter. q̄ iste fuit in dolo ille q̄ nō retinet ibi in culpa. ꝛ sic dolus p̄repōderat. vt.l. itez si obstetrix. in fi. ad.l.aq̄l. Quero an de euictione teneaꝫ. dic vt in glo. ꝛ no. ꝛ signa eā. Alibi est glo. q̄ glo. melius dicit q in.l.ij. C. de euic. ꝛ sic p istoz declaratiōe. primo videam⁹ q̄n donatio incipit a pmissione tūc teneē donatoz de euictiōe fm oēs siue fuit pmissio p stipulationē. siue pacto nudo hodie. vt h. ꝛ no. C.e.l.iij. Sꝫ aduerte q̄ aliter agik in vēditione. nā ibi agik q̄n res euicta ē tota vel pars. ꝛ sic est noua actio. q̄ tpe euictiōis ozi tur. vt. C. de euic.l.iij. ꝛ no.eo.ti.l.empti actio. p̄ria eīn obligatio q̄ tenebaꝫ ad tradēdū fuit sublata solutiōe. vt.§. de ꝟhen.emp.l.si cū fundum. §.i.ꝛ ibi no.ꝛ. C. si aduer.ven.auc. sacramēta.ꝛ ibi no.in gl. sup ꝝbo custodianē. sed in donatiōe est eadē actio q̄ primo: q̄ si pmisit donare pmisit dare dono. vt j.ti.i.l.senat⁹. §.i. Q̄n si nō facit rē accipiētis vel fcā nō durat nō fuit liberat⁹. ꝛ sic agik actiōe p̄ima q̄ sus. de le.iij.l.q̄ ocubinā. §. si heres. facit de ñ. obl. l.iul. §.i.ꝛ de solu.l.q̄ decē. §.i. Et hoz effectus est

Labeo ait. que glo. melius dicit. Fallit in casu.l.cū q̄s. §. diuersum. ff. de solu. vbi vide bar.ꝛ in materia vide oīno bal.in.l.ij. C. de euic. Itē fallit q̄n pmissio donatiōis nō esset valida vt q̄ inter patrē ꝛ filiū in p̄tē. ita bal. in.l.i. alias.l.iij. C. de inoffi. dona.ꝛ no. etiā q̄ in donatione remuneratoria quis teneaꝫ de euic. vt dicit bar. quosdam tenere in.l. iulianus. §.i. de verbo. obli.ꝛ ibi vide de materia.ꝛ per fulgo. in.l.si res quam. ff. de euic. vbi tenet contra cōmunem opin.ꝛ oīno Paul. de castr. in.l.si rem meam. j. de solu.

r Il. qui concubinam. vide que ibi dixi post bar.

magnus. primo in formatione libelli. Secō in prescriptiōe: q̄ in primo currit tps a die euictiōis nō ante q̄ nō erat nata. vt.d.l.empti. hic vero a die celebrati ꝯctus. puto tm̄ q̄ hic posset petere restitutō nē ex clausula generali ꝓpter iustā ignorātiā si nō egit prima actione q̄ putabat eā sublatā solutiōe sibi facta. ar.l.i. in fi. ꝛ.l.ij. §. q̄ actio de pec. ē āna. Tertio q̄ illa nō pōt agi nisi re euicta. hic ꝝo non habeo necesse expectare q̄ euincaꝫ. vt.j. de sol.l. si hoiem. ꝛ.l.cū q̄s. §. q̄ hoiem. e.ti. Sed dices tu ad q̄d ergo q̄n euincik denunciaꝫ auctori. hoc etiā casu. vt.d.l.q̄ ocubinā r. §. si heres. Rndeo vt supra lata ꝯ donatarij facit fidē ꝯ donatorē q̄ res fuerit aliena sine alia ꝓbatione. Sꝫ si non denūciaret re euicta si donatar⁹ vellet ꝓbare rē fuisse alienaꝫ ꝛ sic primā obligationē durari audieē ꝛ illa exceptio doli de q̄ loq̄tur. d. §. si heres. tolleē hac replicatione: q̄ res vere erat auctoris. etiā si debebā restituere sibi q̄d ꝓbo. si eīn ex sola euictiōe ꝓbarē intētionē meā tūc repellereē: ꝛ sic intelligo. C. de sen.l. libera. put loq̄tur de datiōe in solutū. Jn vēditiōe vero omissa denūciatione ꝓdereē actio de euictiōe Secō videam⁹ s q̄d si donatio incipit a traditiōe tūc si esset pmissa euictio p stipulationē nō est debitū. Itē si pacto nudo fm gl.i.l.ij. C. de euic. Pone. ꝯ. vt refert Ay. in.d.l.ij. in.i.q. C. de euict. q̄ ex pacto nudo nō ozik actio nisi cū habita relatōe pacti ad ꝯctum resultat ꝯctus innoīatus q̄d hic nō ē: q̄ traditio fit ꝓpter accipiētē. ꝛ pactū apponik p eo dē. sec⁹ si pactū apponik p tradēte. vt. j.e.l. si herēditatē. C.e.l.cū res. cū si. Sed teneo glo. nō eīn curo p quo pactū apponaꝫ. vt.l.ij. C. de iure emphi. Preterea actio nō ozik ex illo ꝯctu innoīato q̄ resultat habita relatōe pacti ad ꝯctū sꝫ ex ipso pacto vt dicit tex. in.l. bonefidei. C. de pactis.

Donatio reipublice fine cā fieri nō p̄t. h.d. Op. de l. ij. i p̄i. j. ad.l.iul. ābi. gl. dic b dedit palā ꝛ bona fide. Sꝫ op. in auc. vt iudi. sine quoquo sussra. §.i. Po. ob habēdū honorē cū administratō ne nec palā nec clā p̄t dari: sed p habēdo honore sine administratiōe bñ p̄t palā fieri dando pecuniā ꝛ nō clā. vt no. Accur. i.l.i. ff. ad.l.iul. ambi. ꝛ.l. barbari⁹. Opp. §. e.l.ij. vbi sine cā fit donatio. Po. spāle est hic vt colligik. C. de ca. tol. §. fi. in fi. ꝛ sic facit ad id q̄ no. de doli excep.l.ij. §. circa.

Quod ob causam daꝫ non est donatio. h.d. Ho. q̄ licite possū recipere pecuniā. vt sim fideiussor ꝓ te. vt. §. man.l.si remunerandi. §. fi. Sꝫ q̄ro si nō est donatio q̄d est. glo. dicit primo q̄ faciunt ꝯctū innoīatū si persona nō est ꝓhibita exercere tale officiū. alꝫs nullo modo valeret. Sed ꝯ hoc oppono. imo vī facere locationē. vt. §. man.l.i. in fi. ꝛ inst. mā. §. fi. Sol. illud verū si tu hoc ꝓmittis mihi facere. ego ꝓ hoc tibi ꝓmitto pecuniā. si illius ꝯct⁹ natura sit vt vltro citroq̄ nascaꝫ obligatio. Sꝫ hic tu nil ꝓmittis sꝫ ꝺditiōaliter dicj. si tibi affuero cētū dabis. Sꝫ ꝛ quod not. Barto. in.l. si quis aliam. ff. de soluti. contrarium tenet do. Francis. de rampo. in dicta.l. fina. quem sequitur hic do. Jo. cui adde notata per glo. ꝛ doc. in.l. si domus. §.i. de lega.i. ꝛ q̄ not. in.l. cum plures. in fi. de euic.

s Secundo videam⁹. Etiam fallit in casu.l. scimus. C. ō in offi. test. Itē limita nisi esset donatio remuneratoria fm Jac. de are. ꝛ barto. in.d.l. iul. §.i. de verb. oblig. Item nisi dixerit. dono rem ꝛ omne ius suum ꝛ eum ꝓcuratorez in rem suam facio. q̄ tunc est onerosa. l. si res. §. de euic. ꝛ quando veniat euictione ex donatione. vide q̄ limitādo dixi in d.l. iuli. §.i. ꝛ de materia ī c. cum secundum. ꝛ se. de ꝓbeben. per doc. maxime Jmo. in.c. fi. in princi. de empt. ꝛ ven. Sed an isto casu quādo permissum ē donatario ō euictiōe donās qui tradidit liberet a prima obligatione qua tenebatur rem accipientis facere. vide tex. ī l. fi. in fi. §. ō ꝺdi. ob cau.

Hoc iure.§.labeo ait.ꝛ notaꝫ de pac.scripsi post Jmo.hic vide bal.ꝛ ang.ꝛ bar.in.l.siue apud acta.C.de transac.

v Si quis debꝫ.morte nō finiaꝫ.adde bar.in.l.si cū fundū.ff.ꝺ pac. Jpatron⁹.hanc.l.singulariter limittāt pe.ꝛ Cy.in.l.fi.C. ad.l. fal.q ita demū teneaꝫ heres ꝓmittēs soluere legatū insolidū si exp̄resse ꝓmittit soluere integrū.sec⁹ si simpliciter p ꝺ.l.aꝑtrario sensu:sed hic late do.Jo. ꝺrium tꝫ in si in vno casu qñ heres ꝓmisit soluer id qꝺ ꝺꝫ ex causa legati qꝛ tūc intelligiꝫ detracta falcidia.ꝛh⁹ per tex.ꝛ ibi no.in.l.si pri oꝛ.so.ma.ꝛ ī l.meuio.§.i. de le.ij. adꝺ glo.in.l.decē.ꝺ fideicō. liber.ꝛ bar.ī l.qꝺ noīe.ff. de ꝺꝺi.inde.

p Non est bona.hāc ꝺistinctionem ponit bal.in l.si legati seruī. de lega. ibi aliqꝺ per bar.

z Erat eꝛoꝛdinaria. do. io. hoc dicit iura allegata ꝑ bar.non ꝓbare.

a Errauit ī iure.qñ erroꝛ iuris nocꝫ ī lucro fcur.e ad bar.in.l.claudius. ꝺ acq̄. here.

b Et gl.vide ad quid bar. allegat istā glo.in.l. i.in princ.§. ad.l.falc.ꝛ bal.in.l.fi.§. de pecu.leg.

cōtra hoc op.q̄ nō est ꝺctus innoīat⁹ ꝑ se.vt no.§. de iureiur.l.si qs cū debitoꝛe.So.illuꝺ verū qñ ex ipleme̅to ꝺditiōis ꝓmittēti nil q̄rit. alꝫ per similitudinem fit contractus innoīatus vt hic.ꝛ notaꝫ de pact.l.si intra.

Non potest. ver.obli.ꝛ.l. ēt.ī.de acq̄.re.do. So.principaliter nō pōt.secūdario fic.ꝛ dic plene ꝑ Cy.extra de re.iur.c.inuitus.li.vi.

Mandatū morte finiꝫ sed

Si quis debet. ꝓpter ignoꝛātiā ei⁹ effect⁹ durat quo ad liberatione̅ ꝛ quo ad actionem.h.ꝺ. Op.§.e.l.ij.§.si qs donataꝛi⁹.So.hic fuit trāslatū dūium in ipsuꝫ mādataꝛiū ibi nō. Op.ꝛvī q istuꝺ mādatū morte nō finiaꝫ ⁹ qñ in ipso ꝺctu innoīato venit mādatū de soluendo alꝫ nō pōt reuocaꝛi.l.aliuꝺ.ī.de solu.sed hic in ꝺctu ipso venit cū mutuā ꝺedit pecuniā soluendā scio:qꝛ sic in eaꝺē obligatiōe venit mādatū de soluēdo.So.ibi cō stat q tale mādatū ꝺ soluēdo scio fuit appositū fauoꝛe creditoꝛ.j.in ꝺrio fuit appositū fauoꝛe ꝺbitoꝛ.

Solutio naturalis ꝺebiti

Si quis seruo. nō est ꝺōatio.h.ꝺ. circa h⁹ ꝺic vt ꝺixi.§.e.l.i.ꝛ no.ī.de re.iur.l.ꝺonari.

Ob cāꝫ ꝺatio nō

Sed he stipulationes. est ꝺonatio. h.ꝺ.

Si patronus. x Remissio facta per erroꝛem nō p̄iudicat patrono in poꝛtiōe sibi ꝺebita:sed heredi bñ p̄iudicat in falcidia.h.ꝺ. Op.de.l.fꝫ ꝛ si qs. §.fi.§.si qs ca.So.ibi sciēter fꝫ ꝺ ꝑ erroꝛē. Op. de.l.p̄ion⁹.in p̄in.§.si qs in frau.pa. So.Dy.ibi ab agendo excludit.ꝺ aliis nō obligaꝫ.nā ibi ꝓsen sit alienatiōi. Op.ꝛ videꝫ q in p̄in.ꝺicat.§.ꝺ illo.So.ꝺico aliuꝺ in poꝛtiōe ꝺebita p̄iono.aliuꝺ in falcidia ꝛ tene mēti istuꝺ.ꝛ vide glo.q̄ incipit patron⁹ errās. Op.de.l.q̄ errāt.fami.hercīs.glo.q̄ hic est videꝫ soluere q hic p̄cedebat aliuꝺ ꝺebitū. s.ꝺebitū bonoꝛ subsidiū p̄iono ꝺebitū.ꝛ iō id qꝺ p̄misit p̄iono nō erat indebitū.Sꝫ nō inuenio qꝺ releuet vtrū sit indebitū ꝓpter aliuꝺ qꝺ p̄cedit vel ex alia causa. Cūm glo.ponit aliā so. q hic patron⁹ p̄misit liberto viuēte.ꝛ hoc in sequēti glo. Sꝫ ista nō est bona⁹ qꝛ idē esset in falcidia qꝺ in ꝺebito boꝛ subsidio.vt.l.qꝺ ꝺe bonis.§.i.§.ad.l.fal. q̄ est vera so.ꝛ ꝺ.Dy.p solutiōe ꝺrij.ꝛ Ja.de are.idē p eadē verba:ꝛ p casdē leges ꝺistinguīt. qñq; cautio interpōīt sup eo qꝺ aliquo iuꝝ peti poterat. quandoq; super eo quod peti non poterat. Primo casu aut erat cautio oꝛdinaria ꝛ valet intm̄ in q̄tum peti poterat.l.qui errant.§.famil.hercīs. Aut erat eꝛoꝛdinaria,z ꝛ nō valet.l.in ediḃ⁹.ꝛ.l.ꝺāni.§.empꝺoꝛ.de ꝺam.infec.si vo interponiꝫ sup eo qꝺ nullo iure poterat peti.ꝛ tūc si a sciēte valet siue sit oꝛꝺinaria siue extraoꝛdinaria.vt.l.sed ꝛ si qs.§.fi.§. si qs cautio.ꝛ.l.fi.C.ad.l.falci.ꝛ.l.ꝺāni.§. cū parte. §.de ꝺam.infec. Aut ab ignoꝛāte:ꝛ tūc si errauit i facto cautio facta nō cōmittiꝫ cū effectu.vt.l.i.§.vt in posse.ꝛ.l.si qs postq̄.j.ꝺ fideiuss.ꝛ.ꝺ.l. fꝫ ꝛ si qs §.fi. Aut errauit in iure[a]:ꝛ tūc aut erat indebitū oī iure vel saltim iure naturali indebitū:ꝛ tūc cautio nō cōmittiꝫ.vt hac.l.in p̄in. Aut erat naturaliꝫ ꝺebitū ꝛ indebitū ciuiliter ꝛ tūc interposita valet. vt hac.l.§.fi.ꝛ.l.vlt.C.ad.l.falci.qꝺ est verū quo ad ipsum p̄mittentē.sec⁹ quo ad fideiussoꝛē etiā si in iure errauit.vt.l.i.§.vt in posse.ꝛ qꝛ quo ad eos erat oīno indebitū.vt ibi gl.ꝺicit.ꝛ ꝺ.l.q̄ errāt.§.famil. hercīs.simile ꝺicit Ja.de are. Quero cui erat relictū istuꝺ fideicōmissum.ꝛ ꝺicit gl.q̄ cuiꝺā exīneo. vide glo.q̄ incipit.s.p̄ionus.ꝛ nō ꝺicit sine q̄ re:qꝛ ꝺiunctis p̄sonis olim ꝺebebaꝫ.ꝛ ꝺic hodie vt no. in.l.iiij.§.ꝺe cōdi.ꝛ ꝺemō. Quero qꝺ in ꝺebita iure nature.ꝛ glo.[b]iꝺē qꝺ in ꝺebita p̄iono.ꝛ bñ ꝺicit q magis est ꝺebita filio q̄ patrono.l.si qs legatū.in fi.j.de fal. Querit glo.alibi an illuꝺ qꝺ resecaꝫ p falcidiā sit naturaliter ꝺebitū.gl.in.l.cū qs. ꝺe iur.ꝛ fac.igno.C.ꝛ.l.i.§.ꝺe cōdi.inde.ꝛ.l.cuius p erroꝛē.j.de re.iur.ꝺicit q ꝺebeaꝫ naturaliter vltra mōta.ff.p.l.i.§.si qs morte.j.quo.le.ꝛ.l.linea.§.i.§. ad.l.falci. Itē qꝛ lex nō p̄mittit ꝺisponere nisi vsq; ad ꝺoḋrātē.vt.l.i.§.secūdo capite.§.ad.l.falci.Sꝫ qñ lex resistit obligationi nō oriꝫ naturalis.vt.l.naturalis.in p̄in.§.ꝺe cōdi.inde.ꝛ Cy.tāgit in.l.cuꝫ qs.C.de iur.ꝛ fac.igno.Sed semp reꝓbaui ꝛ tenui q est ꝺebitū naturaliter.tex.ē in.l.i.C.ad.l.falc. vbi est casus.si nullo iure ꝺebeaꝫ cē ꝺonatō.vt.l.ꝺonari.j.ti.i.sed qꝛ naturaliter ꝺebeaꝫ nō est ꝺonatio. vt.§.l.pri.§.penul. Peꝛeterea casus vī hic q falcidia non facit indebitū ipso iure.vt hic.in fi.ꝛ Dy. sic intelligit.Sed ꝺebita filio vel p̄iono facit ipso iure indebitū legatū etiā naturaliter.

Si mihi ꝺonares c Potest qs ꝺonare patiēꝺo se ꝺelegari. Itē ver⁹ ꝺebitoꝛ ꝺelegat⁹ nō ꝺꝫ exceptionē ꝺonatiōis imoꝺice nisi rescissoꝛia fit cōuentus.h.ꝺ. Quero qꝺ vult ꝺicere actio rescissoꝛia.ꝛ gl.ꝺicit q vbi aliq̄ actio ꝺebeaꝫ sibi ipo iure vel ꝺaꝫ officiū iudicis,ꝛ vide glo.q̄ incipit veterez actionē ꝛc.que est veritas vel rescissoꝛia.i.ver⁹.vl p̄ima p restitutionē.ꝛ ꝺoc.ꝺicūt q p̄ima ꝺatur p l.sancim⁹.C.eo.vbi ꝺꝫ q est p nō scripta. Secūꝺo ꝓbaꝫ ex ꝺiunctiōe ꝺuarū legū si est verū q ꝺonatio ista ꝺꝫ rescindi p restitutionē in inte. tūc ante rescissoꝛiā impetratā nō ꝺareꝫ exceptio.vt.l.exceptio.in fi.j.de excep. Sed nos hēm⁹ q ꝺatur ꝺebitoꝛi.vt.l.pure.§.si ꝺonaui.ꝺe ꝺoli excep.pōt ēt p̄obari p.l.si fideiussoꝛ.j.e.ꝺiūcta.l.excepī.j.ꝺ excep. ꝛ p istā apparet istā exceptionē magī eē factiᵒ q̄ in

ne ꝛ auctoꝛitatē interposuit sine iudice.ꝺixi post Jmo. in. l. acta.j. ꝺe re iudi. Quid in ꝺonatiōe tacita ꝛ p̄sumpta.vide bart.in.l.fi.in p̄in.C.de iure ꝺo. Quid in ꝺonatiōe ad pias causas.vide bar.in l.illuꝺ.C.de sa.san.ec.quē seq̄tur abb.in.c.relatū.ꝺe testa.p illū tex. ex iḋētitate rōnis. Quid in ꝺonatiōe q̄ fit in peculiū.ꝺic q nō insi nuaꝫ ſm bal.in.l.pe.in.xi.col.C.de execu.rei iuꝺi.ꝛ ī.l.fi tibi.§.si cer. pet.ꝛ in l.fi.C.ad.l.fal. Quid ꝺe ꝺonatiōe q̄ fit emācipato in p̄iuū emācipatiōis ꝺe sua legitima.vide p bald.in.l.ꝺata.C.eo.ꝛ ꝺictis

bar.hic.adde bal.in.c.i.in prin.in ti.q̃d iuris sit si ꝓ alienat⁹.seu. vallus id recuperet.vbi dicit q si dñs remittit penas vasallo dr̃ potius indulgentia q̃ donatio vera.ꝛ io nō requiř insinuatio.allat.l.istā l.si sponsus.§.si q̃s rogat⁹. de dona.inter vi. secus vbi fit liberatio gratuita.l.i. §.i.s.q.mo. pig. vel hy. sol.qr requiř insinuatō.ita ꝓsuluit bal. in cōsilio incipiēte.i dei noīe certum est.ꝛc.ꝛ ita refert sepe cō. suluisse bar. limita tamē sing. vt in.l. si donatiōis C. de dona. ꝛ qñ renūciare sit dona re.vide.l.fi.j. q̃ i frau.cre. ¶ An indiget insinuatione. Adde oino qd̃ no. bar.in.l.q̃dā j.eo.ꝛ fac ad l.iul.de odi. ꝛ demō. cuz ibi nota.ꝛ ō bar.hic.tenz bal.i ¶ Rica de ofes.in fi. p bal. in. l.si iter.de solu. ꝛ opi. glo.ꝛ bar.hic.vr̃ te nere Jmo.i l.aq̃lius. j.e. ibi tñ refert gui.de suza. tenuisse ōriū ꝛ Jo. an. in addi.spec.in ti. de instru. edic.§.porro ad fi.ꝛ vide bal.in.l. tale pactū.in pri. ff. de pact.q̃ dicit q si debitum est liquidū requiřit insinuatio.alʒ secus.l.ō iuris. §.fi.s.de pac.ꝛ no.bal.in.l.cum donatiōis.in prin.C. de transa.

curi.li.xi.p bal.in.l.illud.C. de sa.san.ec.ꝛ in.l.oīm. vbi bar.C.ō test.

m ¶ Post donationē.p bal.in.d.l.illud.ꝛ vide q̃.s. dixi.ꝛ bal.in.d.l. fi.ꝛ p hoc qr decretū pōt interponi ex intervallo vt scripsi p⁹ bar.i l.si q̃s mihi bona.§.iussum. de acq̃.here. n ¶ Nō pōt renūciari. q̃d si incueniat iuramētū. vid̃.j.i fi.ꝛ idē qō bar.b tz io.an.in spec.ō instr. edic.§. porro. ad fi. refert tñ gui. ō suz. tenuisse ōrium. ꝛ bar.in. l.nēo pōt.in.i.q.ō leg.i. Yy. in l.pe. ad f. C. eo. do. io.in l.aq̃lius.j.e. bar.in.l.sancimus.ad fi. C.e.ꝛ habeo gui.de suza. ōrium tenētē.s.in.d.l.illud.de sa.sā. ec.ꝛ ibi bal. seq̃tur bart. ꝛ idē bal. in d.l. data. C. eo. p Jmo.i d.c.cū cōtingat.in.lv.carta i.r.mēbro de iureiurā.

o ¶ Intelliganť.no.cautellā si ꝓdesset.de qua p bal.in. d.l.illud. adde q ꝓuisio dōatiōis nō hz locū i donatiōe rei aliene.qr dr̃ ipso ꝓua donatō vt est gl.in.l. in edib⁹. §. donari.s.e. ꝛ not.bal. in l.post mortē C.de fideic̄o. ꝛ no.q̃ ēt in loco ꝓuato ex cā pōt fieri insinuatio

¶ Dn̄s indiget insinuatione. Adde bal.in.l.illud.C. de sa.san.ecclc. b ¶ Et.l. donatione.vt ibi dicit gl. ¶ Quero q̃d est insinuatio. Jsta enī solēnitas est adhibita ꝓpr̃ duo.primo ne fiat clā ꝛ hoīes fraudenť.vt.l.data.C.e.ꝛ qr in magis q̃titatib⁹ maior obseruantia exigitur. vt.l.fi.ꝛ auť.ibi posita.C.si cer.pet. ꝛ hoc apparet qr apud quēcūq; iudicē etiā cui nō subest donator nec res donata pōt insinuari qr hoc ex mera dōatoris volūtate ꝓsistit.vt.C.eo.l.data.in fi.ꝛ d.l.in hac.e.ti. vbi hoc est expressum. ex hoc apparet q decretū iudicis nō requiřit. Sufficit enī sola pūtia. vt.C.de testa.l.oīum. licet Gui. dicat ōrium ꝛ male. C. de sa. san.ecc.l.illud. Quid in donatiōe q̃ fit ob causaz. dicā.j.e.l.aq̃lius. an possit fieri insinuatio ex postfacto.s.post donationē m factā extra iudiciū. dico q sic. vt.l.fi.§.pe.C. de dona. ante nup. Quid in donatiōe q̃ fit tacite. vt soluēdo indebituz sciēter dixi s.e.l.i. Quid in donatiōe q̃ fit tacite soluēdo dotē p mulierē. dic vt. C. de iu. do.l.fi. ¶ Quero an donatio q̃ incipit a traditiōe egeat insinuatione. ¶ Nō

¶ Diuersis causis. ōriū tz hic do. Jo.p.l.scim⁹. §.pe.in fi.ꝛ p id qō no.bal.j.in pe.q.ꝛ bal.in.l.illō. C. de sa.san.eccle. h ¶ Et.l. donatio.in fi. Adde bonū tex.in.l.scim⁹. C. de diuer.pscrip.ꝛ no.bal. in.l. iij. C.eo.ti.ꝛ vide bal.p illū tex.in auť.si oēs. C.si vt se ab heredi. abstī.in fi.ꝛ bar.in.l. donatio. C.eo. Jmo.in.c.cū cōtingat.de iureiur.in antepe.carta. i ¶ Nō deo. Jsta no.bene ad multa q̃ nō ꝓsidera bunť in insinuatiōe. vz dies feriati ꝛ ptis citatio ꝛc.ꝛ vide bar.in. l.si cōsul. de adop.ꝛ in.l.in hac. C.e.p bal.in.l.illud. C. de sa.san.ecc.ꝛ de citatiōe vide qō no.bal.in .l.fi. C. qñ libe.prin.da.ꝛ in auť.si q̃s. in.ij. col. C. de edē.ꝛ de ferijs p bal.in.d.l.in hac.ꝛ p ludo.ro.i.l.ij.ō ferijs. k ¶ Quēcūq; iudicē. sz do.io. allegat tex.i ōriū in.l.ij.alʒ.l.seruī. C.e. vbi dz fieri corā iudice loci ōct⁹ donatiōis.ꝛ hoc dic eē tuti⁹. vid̃ qō hic dixi post esī. l ¶ Decretū iudicl. de hoc est tex.in.l.fi. C. de pdi.

deo sic vt expresse pz in tex.l.sancim⁹. §.i. C.e. ¶ Nec obstat.l.pure. §.si donaui.j. de doli except. qr ibi nō repellit exceptione: qr non restituebat expensas. ¶ Quero an illis legib⁹ q̃ inducūt insinuationez possetrenūciari. ¶ Nōdeo nō. qr illis legib⁹ q̃ inducūt certā solēnitatē inactib⁹ hoīm nō pt renūciari vt.s. de le.i.l.nemo pōt. ꝛ qr lex hoc ꝓhibet.s. q si at sine insinuatiōe. g̃ isti legi renūciari non pōt. vt C.ne fideius. do. dē.l.i. ꝛ ibi no.in glo. ꝓterea q insinuatio fiat nō est in fauorē donātis sz aliorz.s. ne fraudes fiant. vt. C. eo. data. ergo renūciari nō pōt vt in auť. vt sine ꝓhibiti. ma. debi. ꝛ credi. §. qr ꝛo. ¶ Quero q̃d si fuerit dictū de instro q tot dōatōnes intelligāturo quot sūt iugera terre: ꝛ quot sūt res ꝛ tñ oēs coaceruate excedūt summā. Jstā. q.tā git Spec. de dona. §.i. v. q̃d si aliq̃d. Ego indistincte dico q talis cautela nil releuat: qr hoc videť i fraudē legis. vt. C. de agri. ꝛ censi. l. quēadmodum vbi ponit filiis fraus. Plus dico q etiā si plures res noīarenť in donatione. ita q vere eēnt plures donatiōes fm.l.scire debem⁹. ꝛ.l.q̃ dr̃.j. de v. ob. tñ q̃tum ad hoc esset vna donatio eo q vno tpe ē facta ꝛ vnica faciēda pūtatio. vt expresse pz. C.e.l. sancim⁹. §.si q̃s aūt. in tex. ꝛ glo. Preterea hic est eadez rō: q fieri debeat insinuatio q̃ ponit in. d. l. data. oportet em̄ insinuationē magr̃ inspicere actū pūtatiōis q̃ actū q̃uētiōis. vt sciam⁹ vtrū sit vna vl plures. vt.j.ti.i.l.senat⁹. §. fi. ¶ Quero si fit renunciatū illis legib⁹ q̃ insinuationē requrunt: ꝛ sit iuramēto firmatū p.j. dicā. de fideius. l. si q̃s p eo.

H Jdeiussori. Exceptio dōatiōis imo dice cōpetit fideiussori iuuito reo. h. d. Jstaz legem allegaui tibi. s. eo. l. vt mihi. ¶ Oppo. de. l. iij. §. si is. s. quod quis q̃ iuris. Sol. ista exceptio est in rē scripta. illa psonalis. ¶ Querit q̃d si fideiussor aīo donādi intercessit. q̃d iuris. glo. dicit. sec⁹ est ꝛ male. qr si fuit immodica in principali fuit immodica in fideiussore. ꝛ sic ex psona sua hz exceptōz. Jtē. pbať a ōrio sensu. s. e. l. vt mihi donares. vbi loq̃tur in debitore. q. d. secus si delegat⁹ nō fuisset debitor. ꝓterea i l. sancimus. C. e. dr̃ q p non facta habeť. ꝛ sic si prīcipalis nō teneť: nec fideiussor.

C Jtibi dederim. q Qui suo noīe numerauit qō alīeo debeť: nō facit accipiētis pecuniā de rigore: ꝛ furti teneť. secus de eq̃tate. h. d. Et assumo ō fm bal. in. l. gñaliter. §. fi. C. de re. cre. ꝛ an donatio cā mort⁹ req̃rat insinuatōz. ter. ē ꝛ bar. q sic i. l. donatio. la scōa. C. e. p imo. i. d. c. cuz ꝓtingat. in pe. carta. ꝛ q̃d si donať plib⁹. de quo p bar. in. l. si plures. s. ō pac. ꝛ vide q̃ h dixi p⁹ imo. ꝛ de. q. bar. h vid̃ bal. i. l. i. C. qñ dies le. ce. bar. i. l. sancim⁹ ꝛ qō ibi dixi. C. e. vbi bal. ꝛ ia. ō are. ꝛ cy. ibidē ꝛ vide bar. s. e. l. p ¶ Juramēto firmatū. vtr̃ iurassitū suppleat ō fectū insinuatiōis. adde doc. i. d. l. illō ꝛ sine iurassito. vid̃. s. e. l. ꝛ io. an. de istr. edic. §. porro. tz q posšit renūciari p. c. si vo. cū si. ō iurīu. de quo p doc. in. l. si q̃s p eo. h all'at. ꝛ qō no. d. io. i. d. l. nēo pt. ang. ꝓsuluit ēt q ñ in ꝓsilio. clxxix. i vl. col. ꝛ ad bar. h adde esidē i. l. sancim⁹. ad fi. C. e. ꝛ bal. idē ꝓsuluit in ꝓsilio incipiēte i dei noīe certū ē q filia. ꝛ q iuramētū nō suppleat insinuatōz: qr fuit inuēta ad fraudes euitādas. l. data. C. e. ti. vide qō dixi p⁹ bar. i. l. p⁹ mortē. s. ō adop. ꝛ Jmo. in. c. cū ꝓtingat. de iureiur. in. xl viij. carta. pleni⁹ i. lv.

C Jtibi dederim. do. io. hic refert se practicasse hanc. l. tpe dñi

rugerij de pusio: tūc ptātis bononie vt hic p euz. ꝛ vide. l. si is cui. ꝛ qō ibi dixi de fur. ꝛ vide sing. bal. in. l. in rē dñi. C. si cer. peta.

r Tollitur actio. do. Jo. hic quo ad. l. nostram. hoc nō tenet.

Nuda ratio. scriptura facta sine causa nō inducit obligationem nec donationē. tex. est in. c. si cautio. vbi no. de fi. instru. ꝛ ibi de materia huius. l. p. d. an. fallit nisi fit facta in iudicio vel in instrumēto guarantigiato. ſm bal. p illū tex. in. l. sicut C. de repud. heredi. Jtez nisi eēt bina cōfessio ſm bar. in. l. cuz scimus. C. ō agri. ꝛ censi. li. xi. ꝛ glo. in l. capite q̄nto. de adul. ꝛ qō no. bal. ī l. cū fidē. C. ō nō nume. pecu. ꝛ itellige q cōfessio sine causa fcā parte absente extra iudicīū nō valet ad fidē plene pbatiōis inducit tñ semiplenaz pbationē siue sit facta: scriptura intereueniēte siue nō. l. instrā. ō pba. ꝛ ꝫ fuit opi. mar. de fauo. ꝛ spec. in ti. de ofes. §. nūc videndū. x. sed q̄ ē rō. ꝛ in seq.

ium qō est in. ij. gl. ¶ Et op. de. l. p seruū. j. de acq̄. re. do. Jo. vt. gl. vel melius ibi fuit data eo aīo vt statim ei⁹ efficeret cui dat; hic nō. Unde q̄ro an ratihabitiōe actio furti tollat: ꝛ hic arguit p ꝛ ōtra. ꝛ vera opi. est. q ratihabitione secuta tollit actio⁹ l. si vendito. ꝛ. §. si tibi. j. de furtis.

Nuda ratio[3] ex rōne sine partis cō/sensu cōfecta dōatio nō ꝓficit. h. d. ſm primā lec. ¶ Op. ō. l. si q̄s⁹ ex argētarijs. §. rōnē. s. ō edē. ꝛ. C. de edē. l. i. Dy. soluit q hic fuit rō scripta parte absīte: in ōrijs pte mādāte. vt. l. si q̄s ex argētarijs. §. ptinere. s. ō ede. ꝛ hoc sentit glo. i. huj⁹ legis. Hec est vera in se. ſz nō ad ꝓpositū. q: hic q̄rim⁹ an ista scriptura induc at donationē: nō si inducat pbationē. ꝛ iō q: absī te parte nō inducit donatio. ad ōrium rñde q pbationē inducit. de hoc scripsi in. l. donationē: ſz donationē nō: q: req̄rit partis p̄sentiā. vt. l. inter. j. ti. i. ¶ Op. de. l. nēsenius. s. de neg. ge. Jo. ibi scriptura nō obligat aliū: sed declarat animū expēdentis: ꝛ obligatio nascit ex q̄si ōctu. vt. l. ex maleficijs §. si q̄s absīs. de ac. ꝛ obli. Vel potes soluere scriptura a me facta absentib⁹ q̄busdā in his q̄ ex volūtate mei solius depēdēt. pbationē inducit volūtatis mee. vt. d. l. nēsenius. Jdē in ratihabitiōe. vt. l. pōpo. s. de neg. ge. Jdē additiōe hereditatis q̄ ex mea volūtate pcedat tm̄. sec⁹ vbi requirit volūtas partis. ¶ Op. de. l. publia. s. deposi. Dy. sol. q ibi scriptura fuit posita in epla: ꝛ ad ptē aliā emissa. ꝛ sic mediante organo alter cōsentit. hic nō in libro rōnum q̄ penes me remānsit. Vel ibi vt pbet hic q̄rit an inducat donationē. Et glo. legit alit legē istā. s. nuda rōe ab insertiōe cause donatio nō pficit. ꝛ h. d. sed ſm p̄cedentē est nuda. ppter defectū ptis cōsensus. ꝛ vide gl. q̄ incipit. ergo nō obli. ꝛc. ¶ Op. de. l. si q̄s ex argētarijs. §. rōnez. s. de edē. Jo. dicit gl. illa erat cū cā. hec nō sine causa. ꝛ ista lec. est vera. Non obstat q ꝺsueuit dici q stipulatio facta sine cā a sciēte hz in se tacite cām donationis. vt. l. cāpan⁹. s. de op. li. ꝛ not. in. l. ij. §. circa. de doli excep. q: illud vez in stipulatiōe q̄ de se ē apta ad inducēdū obligationē. hic in scriptura q̄ cōti

ſm bal. in. l. sicut. C. de repu. heredi. ꝛ in. l. si cāz. C. de execu. rei iudi. ꝛ fulgo. in. l. fi. §. in cōputatiōe. C. de iur. delibe. lz de bal. mēntionez nō faciat nisi esset statutū q faceret mentionez de instro: vtpura q hēat executionē ō debitoꝛē. nā tūc ei eēt standū. bal. tz ōrium in. l. si nō sortē. §. i. s. de ꝺdi. inde. de quo vide Jmo. in. l. fi. j. a q̄. ap. nō lz.

net nudā ꝓfessionē q̄ de se obligationē nō inducit. vt. l. publia. §. fi. s. depos. ꝛ hoc ſm primā lec. Jtē non inducit pbationē q̄ est sine causa. vt. l. cū de indebito. §. fi. s. de pba. ꝛ hoc ſm scōam lect. facit qō not. p Dy. de non nu. pe. l. generaliter. in. iij. q. ¶ Quid aūt ſi ſit ī stipulatōe sine cā. dic vt. d. §. circa. ¶ Quero q̄d si ī libro rationū scripsi me debere tibi cētū ex cā donatiōis: ꝛ sic nō fuit nuda ab inception cause. est tñ nuda a pītia part⁹. certū est q non inducit donationē vt hic ſm primā lec. Dz an īducat pbationē. vī q sic⁹ vt ī. l. publia. in fi. s. de/po. Sed forte ad illā posset rñderi. Dicit dy. q ibi fuit epla q̄ fuit emissa parti. simlik eēt in donatiōe vt. C. e. l. si q̄s p epl'am. Ecōtra q nō ꝓbet. facit. s. de pecu. le. l. si peculiū. §. si vero noīa. ꝛ de confes. l. certū. §. si q̄s absītem. Ex aduerso q sufficiat. facit C. de non nu. pecu. l. generaliter. ꝛ. l. in ōctibus. ꝛ in auc. de triē. semis. §. studiū. qō no. C. de pba. l. instrumenta. ꝛ. s. de eden. l. q̄dam. §. nūmularios. Et ista lex intelligit⁹ q̄n nō allegabat⁹ p̄cedēs donatio sed solū p̄uata scriptura. ita dicit Dy. qō puto verū p ea q̄ notant⁹ in. d. §. nūmularios. ꝛ qō tenet gl. C. de pue. fi. debi. l. inter chartulas[F]. li. x. ꝛ. l. fi. C. arbi. tu. ꝛ nō ob. §. si vero noīa. cū si. q: in corporalib⁹ traditio req̄rit⁹ vt ibi dī. qō non ꝺtinet⁹ in libro rōnū. Non ob. §. si q̄s absītem. q: ibi fuit simplex cōfessio. lz eēt redacta in script⁹ p aliū: puta p notarium curie. hic nō fuit scriptura q̄ semp loq̄tur. ꝛ iō nūc cū q̄enit ad te tibi loquit⁹ sicut epla quaz tibi mitto. vt dic. l. publia. in fi. ꝛ ideo puto q si in libro rationū q̄s fecerit scribi p aliū hoc modo pbat⁹ ō se. si fecit absente parte sicut in ꝓfessione quā q̄s facit in iudicio. ꝛ eā facit scribi p notarium. vt. d. §. si q̄s absentē. qō est notandū. ¶ Ad pleniorē doctrinā de istis p̄uatis scripturis aliqua ptingamus. Sciendū est igit⁹ q triplex est p̄uata scriptura. Quedā est apodissa siue appoca q̄ dat⁹ a parte p/ti. Quedā est rō quā sibi q̄s cōficit. q̄dam est epla quam q̄s mittit alteri. De primo aut q̄s eam ꝓfitetur suā. eē scripturā. ꝛ pbat⁹. s. de pba. l. cū ō idebito. §. fi. ꝛ. C. de fi. instru. l. plures. §. fi. ꝛ. l. rōnes. s. ō pba. qō intellige si in ea ꝺtinet⁹ aliq̄d p se sufficiēs

ꝛ do. an. in. d. c. si cautio. p q̄bus inducunt⁹ due gl. vna ī. l. ij. §. eiusdē. in. x. spem. de testi. alia in. l. fi. C. de cōue. fis. debi. li. x. si vero est facta cū causa lz extra iudiciū est sufficiēs ad cōdēnationē. c. ex parte. de cōfes. Addo tñ q in reali cōfessione ꝛ extra iudiciū nō req̄rit⁹ causa ſm bar. in. l. cū falsa. C. de iur. ꝛ fac. igno. ꝛ vide bal. in. l. illō. C. de sa. san. ecc. in vlti. col. ꝛ dicit bal. in Rica. de fi. instru. in. xvi. col. x. sed q̄ro si in libro ꝛc. q scriptura sine causa nō inducit obligationē nisi causa p bet⁹. vide etiā in x. si. seq̄tur videre de scriptura quoꝛūdā officialiū. ꝛ de ꝓfessione ꝛ ꝓmissiōe sine causa. vide bal. in. l. generalit⁹. in pe. col. C. de non nume. pecu. Jstis adde bal. in Rica. C. de ꝓfes. ꝛ q̄ scriptura p̄uata req̄rat cām. tenet bar. in. l. scripturas. qui potio. in pign. habe. glo. ꝛ bar. in. d. l. instrumēta. Et q nō ꝓbet etiā semiplene tenz flozi. in. l. in bonefidei. C. de re. credi. q: nō dz plus operari vox mortua q̄ viua cōfessio sine causa q̄ non ꝓbat. vt no. in. l. cū ō indebito. §. fi. ꝛ in. l. i. C. de iur. ꝛ fac. ig. lz gl. in. l. inter cartulas. C. de ꝺue. fis. debito. teneat q facit semiplenā pbationē. ꝛ in. l. instrumēta. C. de pba. ꝛ male. vide saly. in. l. i. C. de confes. de materia huj⁹. l. vide do. an. in. c. ij. de fi. instru. vbi nullo addito refert bar. hic ꝛ qō no. bal. in auc. nouo iure. C. si cert. petatur.

r ¶ Op. de. l. si q̄s. Non. hic q instrm sine causa nō valet. limita tñ hoc

ꝛc. sed bal. in. l. i. in. ij. col. C. de ꝺfes. tenet cū bar. in x. secūdo oppo. per bal. in. l. si quis ex argentarijs. §. ex hoc. s. de edē. ꝛ in. l. i. in. x. col. C. si ex fal. cau. ꝛ limitat do. an. in. c. fi. de confes. in. v. col. dicuz bar. esse verū si abīs ratificauit viuo scribēte: sec⁹ si eo mozruo. qō est singulare si est verū. Cū bar. etiā transit do. ant. in. d. c. si cautio. in. i. col. ōrium tz bal. in. l. rōnes. in aliq̄bus lecturis. C. e. ꝛ in. l. rōnes C. de pba. r ¶ l. inter cartulas. adde optimū tex. in. l. nō putauit. §. ñ q̄s. j. ō ōta. ꝛ idē no. bar. ī. d. §. nūmularios. ibiq̄ scribo p⁹ bar.

y ¶ Quod est notādū. doc. hic putāt hoc dictū bar. mirabile. ōrium tenet hic do. io. ꝛ forte melius. maxime q: seq̄retur ſm bar. q si libell⁹ nō eēt script⁹ manu ꝓducētis nō p̄iudicaret. producenti ō. l. cū p̄ciuz C. de lib. cau. ꝛ ō bar. tenet io. an. in ti. de instr. edi. §. restat. sup x. pri uatoꝛ. ꝛ vī casus in. l. diu⁹. §. itē senatus. ad fi. ff. de fal. ad hoc facit qō no. bar. in. l. cū q̄s. §. codicillis. ō le. ij. posset tñ saluari in casu qñ statutū req̄reret q liber rōnuz sit manu ꝓpria script⁹. ad hoc ē tex. iūcta gl. vbi bar. in. l. pbatoꝛias. C. ō diuer. offi. li. xij. ꝛ ita trāsit do. io. ꝛ dicit bal. in Rica. de fi. instr. in. xvij. col. q quicq̄d reperitur scriptū in li. q̄ est penes me p̄sumit⁹ scriptū de ꝺsensu meo lz nō sit ma nu mea. z ¶ Triplex est p̄uata scriptura. adde bal. in materia I Rica. C. de fi. instru. in. xvi. col. ꝛ q no. cano. in. c. p⁹ cessionē. de. pb.

bal.in.l.i.C.de cõfes.z.l.instrumẽta.C.de ꝓba.hosti. in summa de fi. instr. Jo.de imo.in.d.c.si cautio.z bal.in auc̃.sz nouo iure.C.si cer.pe. a Et ꝓbat.de fide apodisse seu apoce dñi hic dicit bar.ꝙ qñ ꝙs cõ fiteꝰ scriptrã z negat debitũ ꝙ ꝓbat:dic etiã sine aliqua solẽnitate testiũ.l.scripturas.ꝑm itellectũ ia.bu.z bar.C.q̃ po.i pig.habe.d̃ ista macia vide ꝑ

Ja.d̃ bel.i.l. istra.C.d̃ ꝓb. b l.scriptu/ ras. vid̃ do. Jo.hic.z ad de ꝙ d̃rium eius qd̃ dic̃ hic bar.tenz ipsemet in.d. l.scripturas. in fi.z bal.in auc̃.sz nouo iur̃.in fi.C.si cer.pe.sz idẽ ꝙ h tz bar.i auc̃.z si d̃ct⁹ C.de fi.instr. Jmo.seqtur in.c.ij. de fi. instru. abb. ibi d̃. vid̃ ibi ꝑ Jmo.z ad de ꝙi hac cõ paratiõe re/ quirit̃ ꝙ ꝙs iuret se non habere alia ꝓbationẽ z ꝙ nihil egit circa cõpa/ rationem ꝙ noceat veri/ tati.vtĩ auc̃. de instr.cau. z fide.ℊ.si ve ro nihil. al's nõ tenz.z fir mat bar.in.l. cõp aratões in.iij.col.C.d̃ fi.instr.z in.i.q.

alias sec⁹. vt.d.l.cũ de indebito.ℊ.fi.C.de ꝓb.l. nõ nudis.z.l.nõ epistolis.aut ꝙs negat suaz esse scri/ pturã:z tũc aut hz subscriptionẽ vtriusq; partis z testiũ:z tũc si testes approbãt scripturã facit plenã fidẽ sine cõparatiõe.vt.C.q̃ potio.in pig.habeã.l. scripturas.b si vero non hz subscriptionẽ vtriusq; partis:tũc aut illa scriptura approbat̃ ꝑ testes ibi subscriptos.vel ꝑ alios q̃ fuerũt pñtes cũ scriptura fuit facta.z etiã ꝑ cõparatões facta legitime: z tũc facit plenã fidẽ dũmodo tri sint tot testes quot suf ficiant ad d̃ctum.vt.C.de fi.instr.auc̃. z si d̃ctus.z qd̃ ibi no.z qd̃ etiã hẽtur.C.si cer.pet.l.fi.z auc̃. ibi posita. c si d̃s approbat̃ d dicta scriptura ꝑ testes trĩ vel cõparatione trĩũ:tũc nõ facit plenaz fidẽ sed semiplenã.vt.d.auc̃.z si d̃ctus.z in auc̃.de fi. instr. ℊ.i.z qd̃ ibi no.z.C.de iureiur.l.in bonefidei. ℊ. de iureiur.l.admonẽdi. z in qualibet ea⁊ not. Cir ca secũdũ.l.circa rõnem seu libr̃ quez ꝙs cõficit.si ꝙdem est cõfessatũ ꝙ sit liber rõnum eius cui⁹ dñi z eius manu script⁹.siꝙdem ibi ꝓtinet aliq̃d ꝑ se fac fidẽ in his q̃ dependent ex ei⁹ mera voluntate.vt.l. nẽsenniꝰ.de neg.ge.nõ in aliis e que ex mera volũ tate non dependet.vt.C.de pba.l.exẽplo.z.l.rõnes si vero ꝓtinet aliq̃d d̃ sef facit ꝓbationẽ d̃ se.vt.C. de ꝓba.l.rõnes.in fi.z.ℊ.de edẽ.l.q̃dã.ℊ.nũmula/ rios.z ibi no.C.arb.tu.l.fi.z.ℊ.dixi.si ñ ibi ꝓtinet aliq̃d qd̃ non est ꝑ se nec d̃ se.sed ꝑ alio z d̃ aliũ.si ꝙdem liber est cõfect⁹ ex necessitate officij de publi co iniũctũ:tũc facit fidẽ.vt.d.ℊ.nũmularios.C.d̃ fi. instr.l.illate.facit.ℊ.de admi.tu. l.lutius.ℊ.tutele.si vero nõ est ꝓfectus auctoritate publici officij:tũc nõ fac̃ fidẽ plenã.no.in.d.ℊ.nũmularios. Cierũta/ mẽ q: cãpsores z mercatores q̃ st̃ hodie hz nõ habe ant officiũ ex publico tĩ iurãt in arte sua z succedũt in locũ eoz q̃ olim eligebant̃ publica auctoritate puto eoz libr̃is g standũ quo ad semiplenã ꝓbatio nẽ.si dicti mercatores sunt hoies fidei cõprobate ꝑ ea q̃ notãt̃ in.d.ℊ.nũmularios.z sic ĩ telligo gl.d. l.admonẽdi.z.d.l.in bonefidei.in eo ꝙ dicit ꝙ ꝑti

d Approbat̃.vide no.ꝑ bal.in.l.cõparationes.in vl.col.de fi. instr. z bar.in.d.l.scripturas.e.ti.z in q̃tum bar.hic sentit ꝙ cõparatio fac plenã fidẽ cũ testib⁹ sed nõ soli testes qd̃ vltimũ videt̃ mirandũ per.l. in exercendis.C.de fi.instru.sed Ja.but.z bar.declarant hoc in auc̃. z si d̃ctus.hic allegata ꝙ si testes deponũt sup̃ d̃ctu bene.ꝓbẽt.sz hic nõ deponũt sup̃ cõtractu sed deponũt se fuisse pñtes scripture.ideo non ꝓbant soli:q: pñt decipi ꝑm eum.sed do. Jo.hic z bene dicit ꝙ iste intellect⁹ nõ videt̃ bonus.z allegat bonã rõnem quã etiã confir/ mat ꝑ tex.in autẽ.de fi.instru.ℊ.si vero aliquid tale.iuncto eo ꝙ habe tur in princi.illius autẽ. Et ideo tenet ꝙ si incipias a testib⁹ nõ sit ne cessaria cõparatio z hec inducunt̃ esse de mente Jaco.de are. z Cy. in.d.l.cõparationes.in vlti.q.ꝑm do. Joh.quẽ seqtur Ludo.ro.hic. Et adde ꝙ ꝓuata scriptura mortuis testib⁹ nihil ꝓbat.c.ij. de fi.in/ stru.facit qd̃ habet̃ in autẽ.de fi.instr.ℊ.si instrumẽta.qd̃ no.z bal.in auc̃.sz nouo iure.C.si cer.pe.z ad hoc no.ꝑ bar.circa dictã cõparatõz Adde qd̃ no.idẽ do.io.in.l.si ita scripsero.de cõdi. z demon. sz q̃d si negãt publicũ instrm esse cõfectũ a publico notario nec illũ eẽ nota/ riũ nec scriptũ manu illius.vide no.bal.in.d.auc̃. sz nouo iure. z dixi in.l.berẽt⁹.de decurio.bar.in.l.i.in.ij.col.ℊ.quẽad.testa.ape.

e Non in alijs.tĩ aliqualẽ ꝓsumptionẽ inducit cõsiderata ꝑ iudi cẽ qualitate cause.vt ꝓbat̃ ter.no.ĩ.l.publia.ℊ.fi.ff.depo.z videt̃ vel le bal.in.d.l.rationes.z bar.in.l.admonẽdi.ff.de iureiur.z Jo.an.de instru.edic.ℊ.nunc videndũ.in addi.magna.

f Aliquid cõtra se. Fallit si esset q̃dam carta aut cedula aut me/ moriale scripta absente parte: q̃a ista tantũ operat̃ q̃tum simplex confessio facta parte absente coꝝ testibus.facit.l.aurelius. ℊ.fi. d̃ libe.leg.z tenet bal.in Rica.de fi.instru.in.xij.col.z in Rica. C. d̃ cõsti.pecu.z do.ludo.hic Itẽ fallit dictũ bar. nisi pars aduer/ sa illi rõni d̃ dixisset sicut dicim⁹ in po sitiõe ꝑ bar. in.l.p⁹ lega/ tũ.de his q̃. vt indig.

uata scriptura facit semiplenã ꝓbationẽ.intelligo de ꝓuata scriptura tertij. z qd̃ postea gl. in.d.l. subijcit de cõparatiõe q̃ facit semiplenã:intelligit̃ de scriptura ꝓuata ei⁹ d̃ quẽ ꝓducit̃.vt.ℊ.als fru stra dicte gl.ponerẽt vt duos casus separatos.z approbat hoc ꝙsuetudo cui in his multũ est in he/ rẽdũ ꝑm Jnno.ex̃ de fi.instr.c.ij.z ibi ꝑ eum. Si d̃s dubitet̃ an liber sit script⁹ eius manu cui⁹ dñi puto ꝙ ꝓbet̃ ꝑ cõparationẽ l fax̃:z tunc facit fidez ac si esset ꝙfessatũ h ꝑ partẽ illius manu scriptã.vt.C.d̃ fi.instr.l.cõparatiões.nã illa lex solũ imutata est in apocis.nõ in alijs scripturis. rõ q: facilius posset d̃facere vnã apocã q̃ vnũ libr̃ rõnũ. Preterea il le q̃ facit sibi fieri vnã apocã imputet sibi si nõ fac fieri solẽniter.q̃ rõ cessat in libro rationũ quem q̃s sua voluntate cõponit. Circa tertiũ.s.circa epi stolas i q̃ mittunt̃ abñtib⁹ dic ꝙ aliqñ queritur de ef fectu eoz q̃ instris ꝙtinent̃.z tũc dicvt dicit Cy.C. de ꝓba .l.nõ nudis.z.l.nõ epkis. Ñqz q̃rit̃ an ꝓ/ bet̃.z tũc aut epla cõfessat̃ z ꝓbat.k vt.l.publia.in fi.deposi.cũ si.aut nõ cõfessat̃.z tũc si hẽat sigillũz autenticũ ꝓbat.vt.l.si qua ꝑ calũ.z ibi ꝑ doc. C. d̃ epis.z der.z dixi de publi.l.si publican⁹.ℊ.i.aut nõ hz sigillũ autenticũ:z tũc dz approbari ꝑ cõpara/ tionẽ.sicut de libr̃is rõnũ.ℊ.dixi.z hoc q̃ epla mit tit̃ abñti:q: ẽ illa rõ q̃ est in libro rõnuz:q: nõ ẽ q̃d imputet̃ ꝑti. Si ñ pñs pñti daret scripturã i mo dũ eple vt quotidie fit tũc eẽt idẽ qd̃ in apoca.

h.d. Ab eo cui Aquilius regulus. facultas habitãdi ex cã remuneratiõis cõferẽ nõ dz reuo cari z sibi expulso iudicis officio subuenir̃. In tex. ibi habitare ꝑ hoc facultas habitãdi nõ ius habi tationis vĩ ꝓcedi. Ja.de are.z glo.etiã sentit hoc C Op.ꝙ ista donatio posit revocari.vt.j.e.l.lu/ tius. l quã statim videbit̃.soluit gl.pluriũ mõis.z ꝓmã so.repzehẽdit gl. Alia est so.ꝙ hic ab extra neo patiebat̃ ꝓtroversia m ibi ab heredib⁹. Sz ni/ hil ad ꝓpositũ. q: nõ hẽbat dubiũ ꝙ ab extraneo

g Puto eo rũ libris. ad deno.ꝑ doc. i.l.i.C.d̃ edẽ. maxime per bar. z bal. sz do.io. hic di cit ꝙ cessan/ te ꝙsuet.opi. nõ ẽ ꝛa.z ꝑ bat optima rõne vt h ꝑ eũ.z cũ bar. h trãsit bal. in.d.l.instra. cuz seq. z in Rica.C.de fide instru.z idẽ tenet io. an.de instru. edi. ℊ.restat sup ñ.priua tarũ. dicens etiã plus vi/ delicet ꝙ si ex legitimis ꝓbationib⁹ ꝙstat ꝙ mer cator de partium voluntate scripsit:scriptura illa plene ꝓbat sicut si esset a tabellione facta.sz do.lud.hic.hoc vltimũ dictũ Jo.an.nõ tenet ꝑ id qd̃ no.dixit Jnno. in.c.cum.ꝑ.tabellio.de fi.instru. vide licet qd̃ de partiũ expresso cõsensu fieri non põt ꝙ alicui scripture priuate detur plena fides.vide hic ꝑ eum plenius. Predict̃ adde ꝙ bal.in Rica.C.de ꝙsti.pecu.in pe.col. voluit ꝙ mercatores ge/ rãt quasi publicũ officiũ.in d̃riũ dicit in.d.l.instrumẽta.C. de ꝓba. z in.d.rub.de fide instru.in.xvi.col.

h Esset ꝙfessatũ.adde ꝙ si mercator negat scripturã que reperit̃ in libro rationũ suarũ esse voluntate sua scriptã ꝙ ei incũbit onus ꝓbandi.q: d̃ eũ presumit̃:nisi ꝓbet.ar.in simili in.l.census.C.de ꝓ ba.z in.l.fi.C.arbi.tutel.z in.l.ne in arbitris.de arbi. ita Jo.an. de instr.edi.ℊ.restat. ñ.sz q̃d in p̃dict̃.in addi.z bal. idẽ tz. lz io.an.nõ alleget eũ in rub.C.de fi.instr.z dictũ bar.i hoc ñ.seqtur bal. i auc̃. sz nouo iur̃.C.si cer.pe.z io.d̃ imo.in.l.si ita scripsero.d̃ ꝙdi.z demõ. bar.i auc̃.z si d̃ct⁹.d̃ fi.instr.sali.ĩ.l.cõparatões.in fi.eo.ti.z ang.ibi.

i Circa epkas.de fide epke meli⁹ loq̃t̃ h. z in.l.admonẽdi. q̃ i auc̃. z si d̃ct⁹.de fi.instr.adde qd̃.ℊ.dixi.z bar.ĩ.l.nõ nudis.C.d̃ ꝓb.z ꝙ no.bar.ĩ.l.luti⁹.j.d̃ fideiuss. k Et ꝓbat.hoc falsuz si añq̃ epla pueniret mittẽs eẽt mortu⁹:q: tũc nõ ꝓbat ꝑm Jnno.sing. in.c.cũ dilect⁹.de succes.ab intest.z refert do.an.in.c.fi.de ꝙfes.facit qd̃ idẽ

Aquilius.l.lutius.ad.l.luti⁹ /no.in.c.ꝑ inq̃sitionẽ.d̃ elec. hic allegatã.vide bal.in.l.ij.in.ix.q.C.de seruitu.

m Alij dicũt. Jo. hic conaꝫ sustinere istã tertiam solotionẽ ſm quaꝫ reddit hãc.l.singularẽ. de quo hic per eũ. n Recipiẽdi pedagiũ, de hoc ꝑ bar. in.l.cotẽ. §. qui maximos. in.i. ⁊. iij. col. ẽ. ti. i.

o Egeat insinuatiõe. adde ter. vbi bar. in.l.pe. §. i. j. eo. ⁊ in donatione ob causam que non fit aĩo remunerãdi. cõclude ſm do. io. aliter q̃ dicat ħ bar. ⁊ iõ vide ipm hic late de hac materia. Et ad limitationem traditã hic p do. io. in donatiõe facta aĩo remunerandi. vide bal. in.l. illõ C. de sa. sanc. ecc. ⁊ in auẽ. vñ si parens C. de inoffi. testa. ⁊ io. an. in addi. spec. in Rica. de re. eccle. non alie. ⁊ cum bar. hic ꝙcor dat gui. ĩ. d. l. illõ. ⁊ q̃ donatio ob cãꝫ nõ req̃rat insinuationeꝫ ꝓbaꝫ in.l. fi. in fi. p̃incipij C. de iur. do. ⁊ ibi gl. vbi dõatõ fcãvi ro ab exneo ꝑ dote dr ob cãm. ⁊ vide ibi ang. ⁊ in l. sancim⁹. C. de do. cũ cõ cor. de q̃bus ibi bene facẽ ad p̃dcã qõ no. io. an. in spe. de instr. edi. §. porro in fi. magne additi. in. q. quã ibi põit de duo. fra. ſm do. Jo. ħ latius. ⁊ vide reliqua. ẽ. in l. modestin⁹. ⁊ q̃ donatõ ob cãm non requirat insinuationẽ. vide ang. in ꝙsilio suo. dxxix. alias. dxxxi. Et q̃ donatio remuneratoria nõ egeat insinuatiõe. ꝛʒ bal. in.l. ij. ad fi. C. ne lit. pẽdẽ. ⁊ in.l. si cũ mihi ff. de ꝙlo. Ꝛʒ bar. ĩ.l.i. ẽ. e. vĩ tenẽ q̃ dõatio ſmuneratoria sit ꝑprie dõatio vide q̃ ibi dixi. q̃d in donatõe ꝓpeculiũ. dicvt. ẽ. e. in.l. modestin⁹ ⁊ q̃ remuneratoria dõatio ñ indigeat insinuatiõe etiã si fiat a filio p̃ꝛ ꝛʒ bal. in.l. ij. C. qui bo. cede. pos. Quid in donatione causa mortis. dic q̃ requirit insinuationẽ. l. donatio. ⁊ ibi bar. C. eo. ⁊ in remuneratoria. adde bal. ĩ.l. ⁊ si mortꝭ. in fi. C. ad.l. fal. ⁊ in.l. si. ff. de exerci. non põt pati ꝓtrouersia. Alij dicũtm q̃ hic erat obcãm donatio. ibi simpliciter donatio. ⁊ sic cũ dareẽ ob causam ouẽ obligatio. ⁊ ideo nõ põt penitere. Sed ista so. nõ multũ placet. qr in.l. ista regul⁹ iste non erat obligat⁹ ad hoc. sed ad benefaciẽdũ. Dic ergo q̃ ibi p̃carij ꝓcessio hic remuneratio. ⁊ qõ ibi in.l. luti⁹ sit p̃cariũ. ꝓbaẽ ex eo q̃ ibi fuit facta cõcessio sine determinatiõe vsus ⁊ iõ est p̃cariuꝫ. vt. l i. j. de p̃ca. ⁊. l. in cõmodato. §. sicut. ẽ. cõmo. scdo. p baẽ qr dicit te facere ex volũtate mea. sic est precarium. qr q̃tum volũtas durat tm̃ durat p̃cariuꝫ. vt l. iij. ẽ. loca. ¶ Item op. de. l. fundi. i. rñso. j. de acqui. pos. Glo. rñdet q̃ ibi fuit mandatũ qõ reuocari põt. hic vero fuit remuneratio. Itez hic dicit q̃ donauit ꝓtori. ¶ Op. de. l. i. §. puincias. C. de ꝺcti. iudi. vbi illi iudices q̃ sunt in ꝙsiõ nõ p̃sũt donationes recipere. Sol. gl. q̃ hic nõ fuit donatio sed remuneratio q̃dã. Vides ergo q̃ ei q̃ est in magistratu põt cõcedi habitatio. ⁊ de hoc ꝑ gui. in.l. ob seruare. ẽ. ꝺ offi. pcõsul. Et hoc circa habitationẽ officialis. siquidẽ respublica ħz palatiũ deputatiũ ꝑ officialibus: ⁊ tũc officialis nõ põt emere vel cõducere hospitia nec recipe. vt. l. fi. ꝺ offi. rectoris. p. uincie. si vero nõ ħz palatiũ deputatũ: tũc ex causa simplicis donatiõis nõ põt recipe. vt. d. §. puincias. sed ex causa remuneratiõis sic vt hic. ¶ Quero p̃ ista verba cõcedo tibi habitare. q̃d videẽ ꝓcedi. ſ. an ius habitãdi vel q̃d. dicit Ja. de are. q̃ simplex facultas videẽ ꝓcedi nõ ius qõ est seruit⁹. ꝛita intelligit hic glo. magna. hoc dicit ibi. qr nec vsuarius nec vsufructuari⁹ ⁊c. ⁊ istud examinabo q̃ñ dicã de pedagio q̃ñ fiscus videẽ ꝓcedere ⁊ vi ꝓcedẽ facultatẽ recipiendi pedagiũ n in dubio. ¶ Quero an egeat insinuatione o ista donatio. certe dicit glo. si esset mera donatio tũc indigeret: sed ista non indiget. ⁊ vide glo. q̃ incipit. ob p̃cedentẽ ⁊c. ⁊ sic ĩ remuneratiõe insinuatio nõ exigit. ſz glo. q̃ incipit siue fuerit p̃missa. innuit q̃ ista remuneratio ħz fieri de necessitate. ſz credo q̃ si est simplex remuneratio q̃ insinuatiõe nõ egeat: qr ꝺzia est inter donationẽ ⁊ remunerationẽ. vt. l. si vero nõ remunerãdi. ẽ man. Et hec remuneratio sapit naturã donatiõis. Habes g̃ dicẽ q̃ aut ista remuneratio fit ex cã ꝺ p̃terito ⁊ nõ eget insinuatione vt hic. si ex causa ꝺ futuro. ⁊ idẽ. vt. l. fi. C. de dona. ante nup. ⁊ auẽ. ibi posita. ⁊. l. fi. in p̃in. C. de iur. do. secꝰ si eẽt simplex donatio. vt. C. e. l. si q̃s argentũ. ¶ Quero quo remedio huic expulso succurrim⁹. p ⁊ q̃daꝫ dicũt interdicto vñ vi. possidebat eĩ quasi naturalr: ſz dicũt alij q̃ officio iudicis. ⁊ vide istã glo. q̃ incipit. hoc aũt valere ⁊c. Si tu intelligis legẽ nostrã q̃ sit trãslatus usufru. in eũ q̃ ħz naturalẽ cõpeteret interdcm vñ vi. l. iij. §. i. vnde vi. Sed si nõ eẽt translat⁹ tunc non haberet actionẽ: qr nudã detẽtationẽ ħz. ⁊ sic in repoꝛ. antiquis. Et ibi an sufficiat mẽtio meritoꝝ in spec. ⁊ dicit q̃ sic in donatione ob causam. vide Oldra. in ꝙsilio. clxxxxix. pau. de cast. in.l. affectionis. ẽ. eo. bal. in.l. si tibi. si cer. pe.

p Expulso succurrimus. Adde oĩno Bar. quem vide per illũ ter. in.l. de vsu. j. de varijs ⁊ extraoꝛdi. cõg. ⁊ quod ipse no. in.l. cotem. §. qui maximos. ẽ. tit. i. ver. certo q̃ro. ⁊ qõ nor. bar. ⁊ quod ibi dixi in.l. i. ff. quo. bo ꝙ oo. bal. in.l. edem. C. loca. in ver. ſs quid si dñs de facto. et Cy. in.l. si dñs fundo. C. loca.

h Hereditatem. Pater ad obseruandũ pmissa tpe donationis tacite vel expresse cogit̃ actiõe p̃scriptis ẽbis. h. d. ista. l. est subtilis. ⁊ alij dubitãt: sed faciam tibi clarã. ¶ Op. de. l. oẽs. §. luti⁹. j. ꝺ his q̃ i fraudẽ credi. Jo. ibi donauit oĩa bona. hic hereditatẽ quãdã. ¶ Op. de. l. mlier bona. ẽ. de iu. do. gl. solu it ⁊ bñ q̃ ibi q̃ñ vẽdunt bõa seu donãt ħ hẽditas dõaẽ: qr tũc cõmoda ⁊ icõmoda ꝓtinent⁹ ⁊ hãc differentiã facit tex. in.l. si q̃s. §. fi. cũ.l. se. j. de leg. iij. Dicit hic q̃ cogit̃ actione p̃scriptis ẽbis. ẽ. C. de here. vẽ. l. ij. ⁊. l. iij. C. de pac. Gl. dat ibi plres solutiones. ⁊ in prima bene dicit. ⁊ in alijs nõ. ⁊ dic q̃ non põt a creditoꝛib⁹ cõpelli. vt in ẽrijs hic a patre fic. ⁊ ista est vera ⁊ alie solutiões sunt trufe ⁊ ẽ casum. l. cũ res. C. e. ¶ Quero an precise põt cõpelli a patre vel causatiue. ⁊ glo. ponit opi. ⁊ finaliter glo. hic dicit verbũ notabile. q̃ q̃ñ q̃s agit ad factũ vt sibi fiat p̃cise põt cõpelli. secꝰ si agit vt alij fiat. ⁊ vide istam glo. q̃ incipit hic est ẽ ibi. nã tunc Et illã opi. repzehẽdo in.l. stipulatiões nõ diuidũtur. §. celsus. j. de ẽb. obli. ⁊ p. l. in stipulationib⁹. §. operas. vbi q̃s vt aliq̃d fiat sibi: nõ p̃cise agit. Est alia opi. aut p̃cise agit. aut nõ ⁊c. ⁊ non ẽ bona. qr vbi q̃s ꝓmittit factũ p̃cise ad factũ non põt cõpelli. Alia so. est qr aut est actũ vt satisfaciat creditoꝛibus. ⁊ cõpellit̃ p̃cise. secus si est actũ vt resp̃deat creditoꝛib⁹ qr tũc non p̃cise. vt. l. ij. C. de here. vel ac. ven. ⁊ rõ põt esse ex dicta gl. qr q̃ñ dicit rñdeat creditoꝛib⁹ illud est factũ. Sed si dico solue. illud ẽ iuris. Sed illud mihi non placet p. l. ita stipulat⁹. §. possum. j. de ẽb. obli. Preterea nõ placet p. l. liberto. in fi. j. de ẽb. ob. vbi est datio explicãda in psonã alterius. ⁊ ad illud p̃cise q̃s non cõpellit̃. Est ergo solutio q̃ cogit̃ actione p̃scriptis ẽbis nõ precise vt. l. stipulatio. §. siue. ẽ. de op. no. nun. Ja. de are. soluit q̃ñ factũ est in obligatiõe ex dispositiõe legis tũc q̃s p̃cise cõpellit̃. vt. l. stipulatio ista. §. siue ait j. de ẽb. obli. Ꝛʒ q̃ñ ex dispositiõe ħoĩs non compellit̃ ad factũ. vt. l. stipulatiões nõ diuidunt̃. Pone q̃ creditoꝛes agũt ꝺ donatariũ istũ. vtrũ ꝑ hoc liberet̃ pater: ⁊ dicit q̃ sic. vt. l. ij. C. de pac.

q Quidam in iure. in iudicio inducit̃ ꝓfessio. h. d. Ibi interrogat⁹ an aliq̃d deբeat ab heredib⁹ tutoris q̃ soluere erãt parati vel fuerit interrogat⁹ si volebat sibi nil deberi. Ja. de are. Itẽ ibi actiones competẽtes etiã ad maximã summã. Ja. de are. Ibi trãsactiõis qr nil deẽ. Ja.

t Species extra dotẽ. donatur ad vsuz. Et adde q̃ res date filie ad sustẽtatõz vite nõ p̃sumũt̃ date ĩ dotẽ. l. pe. ⁊ ibi bal. C. ne vꝛor ꝑ mari. casus iste singularis est ſm bal. in.l. cum virũ. in. iij. col. C. ꝺ fideicõ. q̃ licet mater dicat. do tibi in peculiũ tñ est vera donatio.

v Proprietas plena intelligit̃. Si daẽ res ad vsumfructũ intelligit̃ data ꝓprietas. Adde bar. ĩ.l. libert⁹. el primo. de ali. ⁊ clb. ⁊ dixit no. bal. in.l. pculus. hic allegata. ꝑ bar. q̃ si marit⁹ relinquit vsumfructũ fundi vꝛori cũ hoc q̃ non possit fundũ alienare: videẽ

relicta ꝓprietas.ꝓ illū ter.sed do.ludo.h videt tenere ɔ̃riuz.maxime qz hec volūtas pōt verificari in vsufructu.l.arborib⁹.§.vsufructuari⁹ ff.de vsufru. Et dicit bal.in.l.iij.C.de inoffi.dona.q̄ qñ pater dic̄ do no fundū in alīeta vel in vsum nō videt ꝓprietatē donare.secus in extraneo allegat istū ter.ff.d.l.cū hi.§.si vni.hic allegatā.ff ibi bar.qñ etiā ꝙ habi tatio nē lega tam videtur legatū dñi um: vt no.gl. bar.ff doc.in l.cū antiqtas C.de vsufru. h. adde q̄ si reus cōce dit pleno iu re lz postea dicaf ad vtē dū ff fruēdū nō nocet. vt no.bal.in.l. i.C.dōfru.dicit. expen.in.ij. col. Et si di xi vēdo tibi tale rē in vsū venit ꝓprie tas.ita ꝙ istū ter.dixit bal. C.d iure em phi.i Rica Et si dico cō cedo talib⁹ relīgiosis ad vsum tale ꝑ diū q̄ ven at ꝓprietas tenet gl.Et ꝙ. ff bald.in.l si mulier.C.de iure do. alle gāt istū ter. ff ibi etiā di cūt ijdē.si di co ɔcedo tm̄ terrenum vt ibi.ꝓcias a quā ff si testa tor iussit bo na distribui pauperibus videt eis le gare ꝓprie tatē fm Ja. de are. ibi.ff refert bal. in epla.i pe. q. C.d fideicō. ff h vid imo. ff q̄d si dico lego tibi ta le rez in gau dimētū.vide ꝙ bal.in.l.ha bitatio.§. fz si sit.ff.de v su ff habi. ff similē.q.vid ꝙ bal.in p̄lu dns feudo.i de are. dicit hic q̄ q̄s non p̄t confirmare suā con fessionē.ɔ̃.j.de cōfes.l.nō fatef.So. ibi erronea.h nō.ff plene dixit Dy.in.c.iuris ignorātia.extra de re.iur.li.vi. Quero an ista donatio egeat īsi nuatiōe. Jac.de are. dicere videt q̄ nō. qz vim hz insinuatiōis ista ꝓfessio facta in iudicio. Predicta vera nisi hoc fiat aīo fraudādi creditores:qz tūc re uocaret.vt.l.i.§.si q̄s milites.ff.si q̄d in frau.pa.ff l.si sponsus.§.si vxor.ff.de dona.inter vir.ff vxo. Quero vtrū positioni negatiue dēat rīderi.gl. tangit in.l.ij.§.sed qz.C.de iuramē.ca.ff dic̄ Dy.q̄ sic ꝙ istā.l.sed fm apostillas Ja.de are.ista.l. nil fa cit. Sz dictū Dy.est verū.vt ex̄ de ꝓfes.c.i.li.vi.

Donationē quidā tis ei⁹ hereditatis est in dignus.h.d. Dp.de.l.si q̄s seruū.ff.de ac.ēp. So.vt glo. Dp.de.l.nec nos.C.de capt. Sol. vt gl. Et gl.op.de.l.scriptū.j.ō his q̄. vt indig. So.ibi post mortē.ff circa bona deliquit.hic in vi ta.ff circa psonā deliquit:q̄ nō pōt ꝙ parte offendi vt.l.vulgaris.j.de fur. Dp.de.l.si q̄s supstitis. de acqui.here.So.vt in glo.

Donationes Donatio facta in ɔcubinā nō reuocaf secuto mr̄imonio. sz si de mr̄imonio dubitef:tūc psone ɔditio īspicif.h.d

Species extra dotē Iste est notabilis.§. si res dōaf ad vsuz vx donari ꝓprietas.nec reuocaf nisi ex magna offēsa h.d. Dio.modū donatiōis vt vsus videaf tm̄ cōfessat⁹. Ja.de are. Dp.de.l.si fideius.§.fi.ff. de neg.ge.ff.l.die sponsalioz.§.i.ff.depos. So.h pūtia psone operaf. Dp.ff videt q̄ possit reuo cari vt.j.l.pri. So.h nō fuit ɔcessus vsus:sz ꝓprie tas:qz tūc si vsus est ɔcessus p̄cario.pōt fieri reuo catio.j.l.pri.sec⁹ si ū p̄cario:qz tc nō reuocaf. vt.l. aql.ff.e. Et sic cōcludif q̄ vsus appellatiōe ꝓprie tas plena intelligit v.ff vide gl.istā q̄ incipit ꝑ que vba ꝛc.ff semp inspicias vba:qz si dono rē advsuz vel fundū ad alīēta:qz tūc videt ꝓprietas dona ta siue in ɔctu siue ī vltimis volūtatib⁹. vt hic ē ca sus qz ꝓcedet datio.ff ꝓbaf p.l.species.ff. de aur. ff ar.lega.ff.l.fi.j.de vsufru.ea.re.q̄ vsu cōsu.ff.l.cū hi.§.si vni.ff.de transa.ff.l.iij.in prin.ff. de ali. ff ci. leg.ff.l.titia.§.qui in vita.ff.de le.ij.si vero dico do no tibi vsum vel vsufructū vel alīēta ex fundo vl vsufru.fundi:tūc videt dat⁹ vsufr.vt in toto titulo de vsufr.leg. Sed ɔ̃ hoc facit.l.pcul⁹.ff. de vsufr. q̄d dicem⁹ testator dixit ibi.si pmiseris heredi meo altius nō tollere:vsufr.ea ꝙ rerū do.lego.ff fm vnā lec.ibi posita nō dicit ꝙ ꝓprietas sit relicta.fm ali am sic.sed dic ꝙ vba vsufruct⁹ pūt accipi ꝑ ꝓprie tate.vt hac glo.ff iō vba antecedētia ꝓprietatē de notāt:qz ista vba pūt istū intellectum pati. alīs qñ ista verba nō paterent istū intellectū diuinationez inducerēt:sed argumtū inducerēt illa verba si pate rent istū intellectū.vt.ar.l.nā q̄d liquidū.ff.de pec. le.ff istud fauore vltime volūtatis.sec⁹ in ɔctibus. vt.l.ff per iusiurandū.§.ij.j.de accepti. Inducit in argu.ad.q.no.in.l.mulier.C.de iur.do.ff glo.no.al legat Dy.istā.l.allegat.ff.l.titia.§.qui ī vita.de le. tij.vbi dicit ꝙ est notabilis glo.allegat.l.q̄ non fac ꝓ.sed magis in ɔ̃rium.vt.l.qui duo.ff.de serui.vr. ꝓdi.ff glo.in.d.l.cum hi.§.si vni.ff.de transa.alle gat ꝑ cōtrario.nec soluit.sed dicit ꝙ ex sequenti ff ꝓcedenti scriptura apparebit si voluit donare. Querit glo.q̄ offensa sit. ff dicit gl. que incipit alias offensam.ibi causis revocat mater alias mu lier q̄ transit ad scōa vota.ibi.§.mater posit⁹.C.de reuoc.do.auten.ꝙ mater.

Pater qui filie. Dñs Albert⁹ de bobio vt referūt scripta. dicit Jac. de are.q̄rit an filius in diuisione dz habere libros ꝓcipuos. Dñs Albert⁹ dicit ꝙ faciat se emācipa ri[E] ff non faciat mentionē de libris ꝙ videt dona re.vt hic.ff.C.e.l.si emancipat⁹.ff qō not.in.l.frater a fratre.§.fi.ff.de cōdi.inde.ff hoc ē verū si esset de uentum ad traditionē.vt.l.q̄uis.C.si quis alteri vl sibi.ff.l.i.de castren.pecul.

Eiusmodi. [x] Dp.de.l.publia. Sol.q̄dam soluūt ibi spāle.nō est verū.vt.l. stipulatio ista.§.si q̄s insulā.j.de v̄.ob.ff dicit vt di cā in sequenti ɔ̃rio. Dp.de.l.pe.[y] C.de exhi.so. ibi vtilis datur.vt glo.dicit ff bene.

Qui id quod. Ex causa donatiōis obligatus hz priuil. ne cōdēnet nisi in q̄tuz[z] facere pōt.ff post cōstitutam ff post rem iudicatā.h.d. Dpp. de l.iiij.§.sed si filius.in fi.ff.de pecu. So. ibi mutatio ne tituli actionis mutaf ratio legis. vt in cōtrario. Secus hic vt dixi in.l.tutor.j.de fideius. Dp. de.l.nēsenni⁹.de re.iudi.ff.l.penul.j.de noua. So. hic vtraq; obligatio.ff idē debetur. ibi in diuersis Sed op.in.l.diuortio.ff.de neg.ge. posset hic intelligi an actio in loco alteri⁹ succedēs sapit na turā eius ꝛc.dixi alio āno in.l.eum qui.§.q̄ iniuria rum.ff.si q̄s cau. Dpp.de.l.empt⁹. C.sentē.re scin.non pos. So.ista exceptio non venit ad rescin dendam sententiaz.vt.l.fideiussores.in fi.j. de fide ius.ff.l.ex diverso.§.fi.ff.solu.ma.

Ea lege. Dpp.de.l.qui sic.j. de v̄b. obli. So.vt gl.ff rō eq̄tatis est hic. qz cū mihi restituis habes obligationē de reddendo ti bi.secus si simpliciter.

Mutus ff surdus. [a] Dp. extra glo. ꝙ p stipulationē fm ista tpa fiebat donatio.vt.l.si quis argentū.§.pe.C.e.So. hic tradendo donabit. Dpp.de.l.discretis.C. qui testa.fa.pos. So.vt in glo.

Si cū primus. Exceptio mere psonalis q̄ ob stat vel obest delegāti ff ei facta est delegatio ex cā lucratiua.vt.l.apud celsum.§.si q̄s aūt.de doli ex cep. So.ibi in exce.coheredis.hic in psonali. Sed istud ē intelligēdū fm gl.in.l.nēsenni⁹.j. de re iudi. ff.l.si prioz.ff.so.ma.ff qō dixi in.l.doli.j.de noua.

Si pater. Patre patiente stipulari fi liū pficit donatio. hoc dicit.

Quero an in dubio p̄sumaf ex causa donatiōis.ff alias dicā. Qñ pater stipulaf noīe filij.ff tunc ipse pater videt stipulari ꝙ filius habe bit in peculio ꝓfecticio.vt.l.fi.ff.de pecu.leg. Qñ q̄s pater nō stipulaf ipse[b]:sed facit filiū stipulari.ff tūc dicit Ja.de are.ꝙ ex numero filioz ff ex q̄tita te rei in stipulatōe deducte p̄sumā donationē.vt.l. q̄situ.§.ff ipse pōpo.de fun.instruc.ff.l.si filio.de le. aq̄lius.ꝑ gl. ff doc.

Qui id qō.nisi inq̄tū.adde tū ꝙ fallit in casu hui⁹.l. §.fina.

Dutus ff surd⁹.vide not.in.l.i.in prin. de v̄b. obli.ff bal.C. de testa.mil. ī.l.q̄ iure mi litari.

Si pater nō stipu laf ipse. Ad ista adō no. ꝑ bart.in.l.q̄ dot⁹.sol.ma. maxime ī.ij. col.ff in.iij.ꝑ bal.ff doc.in l.ij.C.de iur. do.ff bal. alī ter dicit in.l. filie cui⁹.C. fami.her. vi de q̄ ibi dixi ff qñ paf ad hibet filium ad stipulan dū an p̄sum maf donatō ludo. in. d.l. q̄ dotis.tenz distin.bar.h lz dicat ꝙ in ɔ̃rio facit.l. cū q̄s.§. nu ptura. de le. iij.ff.l.ij. C.d iur.do.sz po tes rīdere vt ꝑ Jmo.ī d.l.q̄ dotis.ī iiij.col.ff que ibi dixi. sz lu do.postea di ꝙ illa iura,p cedūt in ma tre.sed in pa tre hz locuz hec distīctio ff vide no.ꝑ bal. ī auf. ex testamēto.in vi.col. C. de colla. Idem qō h tz bar.ī tractatu. de duo.fra. ī fi.

I

c Non videor donare.adde bar.in.l.ij.per illum tex.C.si quis alteri vel sibi.& in.l.si filie.C.de dona.inter vir.

d Si qs aliquē.p istū tex.vide q no.dixit bar.in.l.i.in fi.C.mandati. Ad eū quē.verbū cōcedo.verbū pcedo ptinet simplex mādatū.& ista glo.cū.l.lutius.§.eo.allegat bal.in.c.titi⁹ filios.si de feu.fue, cōtrouer.inter domi.& agna.q̄ p verbū pcedo p̄cedēte titulo trāsferē ius secus si deficiat titul⁹ expressus & titul⁹ tacitus. adde q̄ in dubio iportat donationez l.phibere.§. plane.qō vi aut clā.& hic etiā Jmo.& p Jmo.in.l. cū pat.§. pr̄ plurib⁹.ō le. ij.& bar.in.l. vxori.§.i.de le.ij.& scrip si post Jmo. hic.& inc̄tū hic dr̄ q̄ cessio in incorporalib⁹ hz vim traditionis. adde q̄ no.in.l.fi.C. qñ fis.vl' priua.& tex.in.l. seia cui bōis j.titu.ij.& ibi bar.in fi.pr̄i. & bar.in.l.i.i vlt.col.C.de act.& obli.& de illo text. cum glo. vide bar. i.l.v. §.stipulatio. de x̄. obli.

f Inter cedere & pcedere.de dria inter cedē: mādare & cōcedere: & de x̄vbo cōcedo. vide no.tex. cum gl.& ibi bar.in.l.vxori sue.§.fi. ō leg.iij.sed q̄ verbū cōcedo importet cessionez. vī tenere bal.in.l.i.in.ir.col.in.iiij.q.C.de act.& oblig.vide tamen q̄ ipe dicit in fi.verbis illius.l.

g Illabes glo.in.l.ij.vide bar.in.l.is cui.§.fi.vt in pos.lega.

h Lutius titius.istū tex.p no.allegat bar.in.l.i.C. de iure fis.li.x.dixi in.l.si qs argētū.§.i.p⁹ bar.C.e.

i Vel dic, vide no.bar.in.l.rē legatā.de adi.lega. De donationibus causa mortis. Prica.

Mortis causa.qua actione petat. Sed an in donatiōe causa mortis transferat dñium vtile absq̄ aliqua traditione sicut in legatis.l.a titio.de fur.quidam voluerunt dicere q̄ sic. & dicunt esse casum sing.in.l.ij.coniuncta glo.fm vnum intellectum.§.de publi.& bene facit q̄ habetur.eo. tit.in l.cū sponsus §. is cui. & l. quicunq̄.in pr̄in.sed do. Job.in.l.ex hac scriptura.in pr̄in.§. ti.i.dicit q̄ si nos loq̄mur in donatiōe causa mortis late sumpta q̄ habet vim vltime voluntatis tūc bene transeat si cut in legat⁹ fm cum ibi lati⁹ vbi dixi post eū.ad q̄ facit q̄ no.bart. hic fm eū. adde bald.in.l.& si non mortis. C.ad.l. fal.& in.l. licet. C. de pact.in.l. ij.C.si qs al⁹ teri vel sibi. saly.in.l.i.C. de secū.nup. & q̄ transeat videtur tenere bar. in.l.i. de public.& bal.in.l.ij.e. tit.& Bal.& pau.de cast. in.l.ij.de leg. i.& pōit imo. hic.& ange.li mitat in aut. ō here.& fal. in pr̄inc.& q̄ trāseat tenet bal.in.l.cum hi.in pr̄in.ff. de transa.& ang.in.l.a titio.j. ō fur.& q̄ actio oriat ex tali dōatō ne.vide bal. & imo.in.l.ij. de le.i.& sali. in.l.traditōib⁹.in vi.op.de pac.& an donatari⁹ cāz mortis oim bono rū teneat creditorib⁹.vide bal.& saly.in.l.ij.C.de pac.& an p donationē cā mortis dari possit hereditas.dic q̄ non.d.l.licet. Et q̄d si donant cā mortis oia bona & nullus ex testamēto vel ab intestato vult adire hereditatē, vide saly.in.l.fi.C.de pac.in.iij.col.

h Lutius titius.per pignorationē non reuocat donatio; sed res trāsit cuz sua causa.h.d. Ibi donauit.i.ex cā obligatiōis obligauit vel p̄misit. Opp.q̄ p obligationē reuocat donatio.vt.l.cū hic stat⁹.§.marit⁹.ff.de dona. inter virū & vxo. Soluit gl.q̄ ibi in donatiōe odiosa hic in fauorabili. Hoc reprehēdit p gl. vel dic i q̄ ibi in ea q̄ non valuit ab initio iō finaliter revocat. hic est valida a pr̄in.simile in testō in quo posthumus est p̄terit⁹.vide glo. q̄ incipit maxime &, & sic glo.tua tz q̄ si p̄terit⁹ est iam nat⁹ & moriat pr̄e viuente nō recōualescat testm̄.sil'e tenet in.l.si hereditas.§.si qs filiū.de testa.tu.hz ō tenet glo.in.l.fi. in tertio exēplo.ff.de re.cato.& p illa glo.est tex.in l.posthum⁹.x̄.idē & circa.ff.ō iniusto rup.& irrito testa.sed ista glo.est vera & pbat instī.de exhereda.li. in pr̄in.cū distinctiōe tūc: q̄ debes dicere aut sunt instituti venientes ab intestato.& testm̄ recōualescit vt.l.i.ff.de re.cato.& l.posthum⁹.x̄.idē & circa.ff.ō iniusto testa. Aut sunt exnei instituti.& nō valet.vt

Si quis aliquē. j qñ fit ex cā remuneratiōis donatio nō eget insinuatōe. Item no.tu aduocate ibi merces: q̄.l.i.§.in honorarijs.j.de varijs & extraordi.cogni.q̄ taxat salariū aduocato⁹ nō hz locū in eo q̄ est aduocat⁹ in causa capitali q̄ certo mō &c. Mandatū in rem suam

Ad eū quem. ex cā donatōis morte finit fm hec tpa.h.d. Op.de.l.illa. C.e. vbi cessione actionis donatio nō extinguit.hic ridet rogerius.glo.videt dicere q̄ ibi in cessiōe. hec so.est vera q̄ verbū cōcedo ptinet simplex mandatū & solū exercitiū.& fm ista tpa si nō interueniebat traditio sola cōcessione; nō p̄ficiebat.sec⁹ si cēt cesse actiōes; q̄ in corporalib⁹ cessio hz vim traditionis.& vide istā gl.q̄ incipit.si in oīb⁹ &c.& lege vsq̄ ibi hodie aūt.& ista so.cōiter tenet.vl' dic aliter dicit glo.q̄ nō finit morte.& q̄ dicit hic quasi dicat de rigore: secus de eq̄tate vt in ōrio: sed hodie mitt tēdo ep̄az videor facere pactū de donādo ex quo possem cōueniri. Et nota istā dr̄iam inter cedere & pcedere:k q̄ cedēdo trāffero vtiles pcedēdo nō. Hz dr̄ia inter mādare & cedere est in gl.in.l.ij.C. de ac. & obli.ideo notarij oīa illa x̄ba ponūt dedit cessit transtulit & mādauit. Vltimo no.q̄liter fit traditio in noibus.& tu habes tenere menti q̄ qñq̄ vis mittere i possessionē nois: & tūc q̄liter fit missio habes glo.in.l.ij.§ C.si in causam iudi. al's de p̄torio pignore: sed qñ in aliquē volo trāsferre ius totale: tūc cessio habet p traditione, vt hic in gl.& l. vlti.& ibi glo.C.qñ fiscus vel priua. Ja.de are.formatq̄stionē hic.dono tibi oīa bona īmobilia: an videor donare noīa. dic vt dicā in.l.mouentiū.j.de x̄.sig.

Lutius titius b Per pignorationē non reuocat donatio; sed res trāsit cuz sua causa.h.d. Ibi donauit.i.ex cā obligatiōis obligauit vel p̄misit. Op.q̄ p obligationē revocat donatio.vt.l.cū hic stat⁹.§.marit⁹.ff.de dona. inter virū & vxo. Soluit gl.q̄ ibi in donatiōe odiosa hic in fauorabili. Hoc reprehēdit p gl. vel dic i q̄ ibi in ea q̄ non valuit ab initio iō finaliter revocat. hic est valida a pr̄in.simile in testō in quo posthumus est p̄terit⁹.vide glo. q̄ incipit maxime &, & sic glo.tua tz q̄ si p̄terit⁹ est iam nat⁹ & moriat pr̄e viuente nō recōualescat testm̄.sil'e tenet in.l.si hereditas.§.si qs filiū.de testa.tu.hz ō tenet glo.in.l.fi. in tertio exēplo.ff.de re.cato.& p illa glo.est tex.in l.posthum⁹.x̄.idē & circa.ff.ō iniusto rup.& irrito testa.sed ista glo.est vera & pbat instī.de exhereda.li. in pr̄in.cū distinctiōe tūc: q̄ debes dicere aut sunt instituti venientes ab intestato.& testm̄ recōualescit vt.l.i.ff.de re.cato.& l.posthum⁹.x̄.idē & circa.ff.ō iniusto rup.& irrito testa. Aut sunt exnei instituti.& nō valet.vt

De donationib⁹ causa mortis. Prica.

Mortis causa. Op.de.l.si qs eū.ff.de cōdi.& de mon.vbi idē in legato.& sic donatio cā mortis nō differt a legato, hz gl.rūdet q̄ ita differūt: q̄ qñq̄ a traditiōe incipit ista donatio, qñq̄ a p̄missiōe. vt qñ se obligat.& sic tenz gl.q̄ obligat donator cā mortis.idē tenet gl. in.l. legatū ē q̄dam donatio.ff.de le.ij.& instī.e.§.i.in ōrijs videt j.eo.l.nō videt p̄fecta. Item videt ōrium p.l.i.C.eo. vbi petit actiōe ex testō.& sic nō est obligat⁹. cū ex quasi ōctu adeūdo nascit illa actio ex testō. vt.l. apud iul.§.fi.j.ex q̄.cau.in pos.ea.l. ex maleficijs.§. si qs heres.j.de ac.& obl. Dicit Dy. q̄ qñq̄ donator p verba obligatoria se obligat q: dicit p̄mitto tibi donare:& tūc est obligat⁹ hz posset revocare vt j.e.l.qui mortis.& l.nō videt.& ita loq̄tur hic glo.& similes. Aut ñ p x̄ba obligatoria vt q: dixit dono & tūc non obligat; sed heres aditione secuta tenet vtili ex testō. vt.l.i.C.e. Hz ista nō sunt vera sed nescio si fuerit error recolligētis.q: donatio sapit natura ōctus. vt.l.tam is.j.e.& l.ij.de dote p̄le. & donatio cā mortis requirit p̄tiā partis. vt.l. inter mortis.j.e.& fm ista tpa nō fiebat donatio nisi stipulatione vel traditiōe. vt.j.e.l.mortis cā donatio fit. & l.senat⁹.§.fi. Preterea hodie fieri p̄t pacto nudo mortis cā donatio. vt.l.si qs ar.§.pe. C.e. & sic gl. intelligit in.l.cū pater.§.meuio.ff.de le.ij. modo fiat donatio siue olim stipulatōe siue hodie pacto nudo donās obligat donatario hz irrevocabiliter: hz qñ fit traditiōe nō obligat donās donatario: imo magis ecōtrario. vt.l.paulus.§. marcell⁹.j. eo.nec ob.qō dr̄ q̄ petit vtili ex testō: q: tūc nō est p̄pria donatio. vt.j. dicā. Quero q̄ actiōe petat k cā mortis donatio.& plene glo.dicit.C.e.l.i.& Dy. tāgit hic.& dicit q̄ si donatio est facta stipulatiōe. tūc agitur certi cōditiōe ex stipulatiōe q̄ ō heredez hz

Donatio p quā abīti q̄ritactio pficit donationē sicut traditio. h.d. Opp.de.l. nuda.ff.eo. Sed dic nō est nuda: q: hz vim traditōnis. Hz op.de.§.alteri.instī.de inuti.stipu. q: h dr̄ q̄ recipiēdo instrā debitor fit donatio q̄ fatetur in mutuo; sed recipiēdo instrā nō fit traditio. dic q̄ instrā accepit ad p̄bationē debitor. vel ibi dic q̄ acq̄ritur ex ōctu aute. Labeo tñ ad.§. alteri. rñdit p.l.ij.C.p quas pso.no.acq̄. vbi sicut p numerationē possum.ita ex stipulatiōe interposita sup̄ illa numeratiōe.sed istud videt ō.l.si ita stipulat⁹.§.grisogonus.j.de x̄.ob.& hz ibi rñdet q̄ ppter cōceptionē stipulatiōis quā seru⁹ facit nō valet q: abīti nō fuit stipulatus cui⁹ nōie numerauit.sed qñ stipulator illi cui ex numeratiōe q̄ro tūc sibi acq̄ritur. vt. l.ij. C.per quas perso.nobis acquiritur.

ITlian⁹ libro.ad de casu⁹ no. in quo dona tio cā mor⁊ per peniten tiam non re⁹ uocaꝫ quem scripsi post Bar.in.l. in mortis,j.eo.

Mortis cā dona tio. iste cau⁹ se. Que sint iste cause di xit in. d. l.in l.aq̄lia.

Et.l.alū ne.t ibi vide bart.oino.t adde bal. in l.fi.C. d post hu.here.isti. t ibi q̄d in te stamento.

Si q̄s re uocaꝫ. reuocaꝫ.Si fieret dona⁹ tio cā mor⁊ a viro vxori non ꝓcede⁹ ret hec lex.vt est tex.no.in l.sed si mors in prin.d do na.inter vi.

Cli pre⁹ cio. in quo differt. Not.diam inter mortis causa dona⁹ tionē t mor⁹ tis causa ca⁹ pionē. adde j.e.l.iter mor tis. t dicit bal.in auc. si q̄s ruinas.i vi.col. C. de sa.san.eccle. q̄ tunc dici⁹ tur mor⁊ cā capio: q̄n ca piens in eo q̄d capit nul lū h̄z titulū nisi generalē ꝓ suo. l.i.§. item si ita.§. ad.l.fal.t vi de no. in.l.si mihi t titio. de ꝟ. obli. t bal. in.l. pe. ad fi.C.ad.l. falci.

effectū irreuocabilē. vt.l.mortis cā donatio fit.t.l. senat⁹.j.e.si est facta sine stipulatiōe vt ex codicillis t tunc vtili actione ex testamēto.l.vlt.C.de codicil. t q̄ no.in.l.ij.C.cōia de lega.t.l.i.C.e. Si vero in testō tūc petiꝫ actōe ex testō. vt.l.fideicōmissa.ō le. iij. Sed istud dictū Dy.nō bñ dictū est simpliciter q⁊ si assumeres donationē cā mortis ipropꝛie vl⁹ large q⁊ legatū est donatio Dy.verū diceret: si eēt verū q̄ talis donatio esset facta abūtiꝛ p eū q̄ pōt testari: tūc nō valet iuꝫ donatiōis cā mor⁊ q̄ req̄rit pūtiam pſone vt dixi: sed valeret iure fideicōmiss. Secus si fieret a filiofami. vt.l.ij. de le.i.t fm pre⁹ dictū modū loq̄tur.l.i.C.e. sed si sumam⁹ stricte do⁹ nationē causa mortis: t tūc si interuenerit stipula⁹ tio petiꝫ certi cōditiōe ex stipulatione. vt.l.m ortis causa.t.l.senat⁹.in fi.j.e. Aut pacto nudo.t tē petiꝫ ꝺditiōe ex.l.si q̄s argētū.§.pe.ꝺiūcta gl. in.l.cū p⁊. §.meuio.§.de le.iij.t ista tāgunt̄ p doc.in.l.i. C.e.

IVlianus libro. Quero an re⁹ uocet ista donatō q̄ fit sola cogitatiōe mortis.t Placēti. di cit q̄ nō reuocaꝫ.t vide gl. q̄ incipit hoc fm Pla. sed Dy.intelligit verū si nō fuit facta mētio mor⁊ q⁊ tūc est donatio inter viuos. vt.l.seia.j.e.t.l.seia. j.de dote ple. sed si fieret mētio mortis reuocaret. vt.l.nō oēs.§.si cer.pe.t.l.mortis causa donatio.j. e.nisi sit appositū pactū de non reuocādo. vt.j. e.l. vbi. Quero q̄d de scōa donatiōe p quā est trās latuꝫ dñium. dic q̄ si recōualescit pōt reuocare. vt l.i.§.itē cū ipse.§.ti.i.t.j.e.l.non videt pfecta. sed in tertio genere donatiōis cū videt pēdere. Op. de.l.fi.§.cōi.p̄di. dic vt in glo. Sz ō hoc op. de l.q̄ pure. q̄n di.le.ce.t.l.cū illud. in fi.e.ti. de cōdi. t demō.l. ꝺditiōes q̄ extrinsec⁹. vbi cedit dies tpe mortis: tñ pendet. ꝓpter tacitā cōditionē. soluit gl. dic. verū in legatis puris: sec⁹ in cōditionalib⁹ fm Dy. Predicta vera si donatio est facta in vltima volūtate. sz p stipulationē nō posset pēdere. in hoc eñ haberet naturā ōctus. vt.l.senatus. in fi.j.e.

Ex hac.l. Mortis causa donatio. cū seq. nō dico q̄ hec oīa instās piculū demōstrāt. t p hoc tit examinari testes ante lit. ꝓtest. q̄n de morte ti⁹ met. vt.l.in lege aq̄lia si deletū. ad.l.aq̄l. t hoc tenz Inno. ex vt lite nō ꝓtest.c. q̄n frequēter. in gl. sup ꝟbo senex. Quero ad q̄d est necessaria ista cā in donatiōe. certe dic ꝓpter reuocationē. q⁊ si timore piculi donor tūc piculo cessante ē reuocata dōatio q⁊ ad hoc videt se astrīgere. vt.l.alūne. §.fi.ō adi. le. t tene mēti istā glo. q̄ incipit speciale ꝛc.

Si quis mortis causa. Ista est bo⁹ declarauī in.l.post cōtractum.§.ti.i.t.h.o. Donatio causa mortis reuocatur o condēnatione secuta. secus si inter viuos: q⁊ non reuocatur nisi in fraudem fuerit facta. hoc dicit.

Qui ꝓcio. Quicq̄d occasione mor⁹ tis alteri⁹ causa capitur mor⁊ causa capio nūcupaꝫ.h.o. Que ro in quo differt p mortis causa capio a mor⁊ cā do natione. Dic q⁊ mortis causa capio ē gen⁹. mor⁊ causa donatio est spēs. vt.j.e.l. mortis causa capiꝫ Itē mortis causa donatio a defuncto. mor⁊ causa capio ab alio q̄ a defūcto pōt ꝓcedere. Itē mor⁊ causa capio ō volūtatē pōt esse. mor⁊ causa dona⁹ tio ex volūtate. vt hic in prin. Querit vtruꝫ de mortis causa capione detrahaꝫ falcidia. glo. dicit aut ꝓcedit de volūtate defuncti: t tūc detrahit: aut sine volūtate defūcti t tūc nō hz locū falcidia. Itē primo casu q̄n ex volūtate defuncti. t tūc si dat a⁹ lij heres detrahit falcidiā: secus si sibi daꝫ. t to⁹ tū hoc tāgit hic in ista glo. si bñ aduertas. t tangit j.e.l. si mulier. sed Dy. supplet q̄n daꝫ ab herede. q⁊ tūc detrahit falcidia. hoc verū est. dicit Dy. si tra⁹ dit ante mor⁊: secus si post mor⁊. vt.l.i.§.item si ita §.ad.l.falcidiā. q⁊ tūc non detrahit. t sic dicit Dy. hic t Pe. vt refert Cy. C.ad.l.falci.l.q̄ mor⁊. Ja. de are. rūdit ad illū. §. item si ita. t dicit ipse q̄ de⁹ trahit falcidiā heres si dat. hoc est verum nisi pstet heres ad euitandā pstationē alteri⁹ legati. vt. d. §. item si ita. q̄ sit veri⁹ dictū vel Dy. vel Ja. de are. dic q̄ dictū Ja. q⁊ falcidia resecaꝫ ipso iure. vt.l.i. §. sed si mortis. j. quoꝝ lega. t.l.linea. t.l.plautius. §.ad.l.fal. modo si ipso iure detrahit modo cōmit⁹ titur mor⁊a. q⁊ nō pōt esse petitio. vt.l.si pupill⁹.j.ō ꝟ.obli. t.c. vbi nulla. extra de re. iur.li.vi. Preter⁹ ea mor⁊a nō facit ꝓdere falcidiā. vt.l.cū p⁊. §.i. §.ad l.fal. Dic ergo fm Ja. de are. t Old. aut mor⁊ cā capio ꝓcedit ō defuncti volūtatē: aut fm volūtatē t hoc casu aut ali⁹ dat heredi t nō detrahit falci. vt.l.acceptis. ad.l. fal. Aut alij dat heres: t tunc aut dat ad euitandū alteri⁹ legati pstatōem aut nō vt ex pdictis p⁊. Sed circa finē legis q̄ro vtruꝫ spectet mors filij t patris ad ꝯfirmationē vl⁹ mors alterius tantum. t glo. tenet q̄ mors filij sufficiat. t vide glo. q̄ incipit. quo etiā casu ibi. vel hic suffic Duo ergo tāgunt̄ in ista glo. primo ex cui⁹ morte cōfirmet. t gl. tua tenet q̄ morte solius filij vl⁹ ali⁹ cui⁹ causa daꝫ. Idē dic in.l.nec fratres. C.e. Et rō est q⁊ videt hoc actū vt si decedit filius vel ali⁹ cu⁹ ius mor⁊ causa donatio nō reuocet. vt.l.si aliena. §.marcellus.j.e. Ad ōria glo. dic vt statim dicā in fi. Sz ponam⁹ q̄s pōt reuocare ex pnia an ego solus vel fili⁹ vel frater. t gl. dic q̄ donator sol⁹ nō pōt reuocare. vt. d.l.nec fratris. Aduerte q⁊ istud ē subtile. q⁊ q̄n q̄s donat mortis causa alteri⁹. si q̄dē tūc ille cui⁹ causa donaꝫ est extrane⁹ vel emācipat⁹ t tūc verū dicit glo. q⁊ videor dōare illi. t ille tibi. t sic non possum reuocare. vt. C.e.l.nec fratris. q̄ intellige vt statim dicā. Sz si ego dono causa mor tis filij in ptāte: tūc non videt ipse donare. q⁊ ego donare ſibi ñ possuꝫ. vt.l.donatōes. C.ō dona. inꝰ vir. t vxo. t.l.ij. C. de inoffi. dona. Et q̄s pōt re uocare. dic vt dixi. §.ti.i.l.ij. circa prin. hz illa fuerit alia q̄ ab ista. nā hic loq̄tur q̄n p⁊ donat noie filij ibi ipse filius patre pmittēte. Sz ibi sic distinguit aut filius donat rē patris t ipse p⁊ pōt reuocare. aut rē ipsius filij t filius donare videt: t sic hic aut donat rē p⁊is pater noie filij: t tunc pōt reuocare. aut rē ipsius filij t tūc verū dicit glo. Et pdicta q⁊ ego videar donare tibi fratri vel filio emācipato. cū dono alteri mortis tue causa ꝓcederet si tu tūc eras pñs. vt.§.ti.i.l.donatiōes. §. spēs. vel al's mā dasti vel ratū habuisti. vt.§.ti.i.l.ij.§.i. al's ego vi⁹ derer donare te ratū non hñte t ego possum revo⁹ care. C.si cer.pe.l.si abūtes. Sed q̄ro ista dona tio quā ego cōfero in te q̄ donatio ē: an causa mor tis: an inter viuos. Rñ. possum dicere q⁊ est dona tio inter viuos nō simplex: sz resoluenda sub con⁹ ditione si illa donatio causa mortis quā tu videris cōferre in tertiū fuerit reuocata. vt.j. e.l. mortis cā capim⁹. in prin. Vel si vis dicere eā ee causa mor⁹ tis dic q⁊ est causa mortis hñs dictā cōuentionē: q̄ dz in.d.l.mortis. t ꝓbaꝫ ar.l.si alienā. §.i.j.e. Sed ꝓcedēs opi. plus placet: q⁊ donatio causa mortis est q̄n q̄s vult magis se hre q̄ euz cui donat ꝛc. vt §.e.l.i. sed hic vult magis eū habere cui donat q̄

q Quero quid si fili⁹. Adde ang. hic ⁊ bald.⁊ gl.in.d.l.nec fratris.⁊ vid bart. ſ.ea.l. Quid in donatiõe inter virũ ⁊ vxorẽ in qua interuenit ꝓſenſ⁹ patris. vide bal.⁊ glo. in l.iij.C.de dona.inter vi.⁊ facit qđ no. bal.in.l.i. in repetitione. in.viij.col.v. iuxta hoc q̃ ritur.C.đ ſa. ſan.ecc.⁊ ad ea q̃ hic not. bar.vid bal. ⁊ fulgo.in.l. ſenium.C. q̃ teſta. facere poſ.

I cui. q̃ ro ſub q̃ Iſta glo.fac ad id qđ di xi in iſta ma teria. in.d.l. cuz pater.ſ. mater.

I alie nam.ſ.mar cell⁹. q̃ro an per peniten tiam. Vide que dixi p⁹ bar.in.l.vbi ita donatuz j.eo.

ſe.ſi eum premori contigerit ergo ꝛc. Quero ſi fili⁹ q donat patre pmittẽte: cui⁹ morte cõfirmatur iſta donatio. Glo.nõ q̃rit hic.dixi in.l.ij.ſ.ti.i.⁊ gl. in.l.nec fratris.C.e.tractat ⁊ dicit q̃ morte ipſius filij.⁊ bñ.⁊ iſtud tenet ibi Cy.⁊ bñ facit.l.ſi alienaz ſ.marcellus.j.e. Ad.l.all.in gl.hic rñde q̃ in ꝟrio loq̃tur de ꝟctu ſeu donatiõe ab initio inualida. ḃ de valida.vt.l.pe.ſ.ti.i.⁊ ibi no.in.ſ.pe.

O Mnibus mortis causa. đ.l.meui⁹ ſ.de ꝓdi.⁊ demõ. Soluevt gl.⁊ tene vltimã ſoluz. Quero ſp. Donatario

I cui mortis causa. causa mort̃ põt ſubſtituti.h.d. Duo tãgunt hic q̃ liter põt ſubſtituí donatario causa mortis.⁊ gl. di cit p ſtipl'ationẽ: vl' alit vt dixi. C.e.l.i.⁊ ibi nil bõi dic.d.dy. hic dic: aut q̃s vl't donatario ſubſtituere directo ⁊ non põt niſi p ſtipulationẽ vt hic.⁊.l. vt heredib⁹. de le.ij. aut vult p fideicõmiſſum.⁊ tũc a liter põt q̃ p ſtipulationẽ: qz legando vel fideicõ mittendo. vt.l.cũ pr̃.ſ.eoz. de le.ij.⁊.l.ſeia. de dote ple.⁊.C.e.l.i. Sz iſta verba non hñt ſapoꝛẽ: qz in re lictis particularib⁹ non ẽ dzia an ſint ꝟba directa vel obliq̃. vt.l.oſſe verbũ.C.cõia de le. Sed ſi vo luiſſet dy. intelligere vt.j. dicaz bñ dixiſſet. Dic er go aut q̃s vult ſubſtituere donatario cã mortis: ⁊ tũc nõ põt fieri niſi p ſtipulationẽ vt hic.⁊.l. vt he redib⁹. de le.ij. Sed ſi vult ſubſtituere vt ſit legata rius ⁊ fideicõmiſſarius tũc põt ſine ſtipulatiõe. vt l.ab eo.C.de fideicõ.⁊.l.cũ pater.ſ.eoz. de le.ij.⁊ l.ſeia. de dote ple. Quero ſub qua⁹ cõditiõe pt ſubſtitui donatario causa mortis: ſi põt ſubſtitui ſub ꝓditione illa ſi voluerit.⁊ glo.dicit q̃ non ſed ſub alia ſic.⁊ rõ eſt: qz videt agnoſcere ſtatim: ſec⁹ in legato.⁊ fil'is gl.ẽ in.l.cũ pater.ſ.mater.ſ. de le. ij.⁊ iſtã gl.nõ credo verã. vt.l.a titio.ſ.fi.j. de ñ.ob. Sz causa mortis

M Ortis causa filii ſuijpſi⁹ nõ poſſet vt.ſ. de dona.inter vir.⁊ vxo.l. q̃ mortis ſue. in pr̃in. que eſt contra.

I mulier. Quero qualiter poſſet excludi inſtitut⁹. Rñ. q̃ in terim nõ põt adire. vt.l.cũ q̃da.ſ. qđ dz. de acq̃.here.⁊ ſic interim poſſet mori. Ad qđ.l.i. in fi. ſ.ſi mulier ven.no. Quero q̃liter puniat̃ ſi pnũ ciat̃ eã facere p calũniã. dicit gl. Quero an hic detrahat̃ falci. dixi. ſ.e.l.q̃ pcio ꝛc.

I aliena. facit.ſ.ſo.matri.l. ſi alienaz No. iſtud pr̃.cũ ꝓcordãtijſ

Marcellus. ſpicit̃ q̃ inter ptes de reuocatõe agit̃.h.d. Ibi res nõ reddat̃.i. nullo alio mõ reuo ceꝛ niſi p cõualeſcentiã. Ja.de are. Ibi ſi voluerit qđ intelligit̃ agi ſi ſimpliciter donat̃. vt.j.e.l.q̃ mor tis. Ja.de are. dicit hic in primo rñ. q̃ nõ põt reuo cari alio modo niſi illo donatario pr̃ius decedẽte. Quero an p penitẽtiã⁸ reuocet̃. glo. dicit q̃ ſic ſed Ja.de are. dicit q̃ hoc eſt verũ ſi donatio ẽ fa cta teſtõ: vel codicillis vel p eos cõfirmet̃. qz tunc ipſoꝛ ſapit naturã. vt.l.ſub cõditione.⁊.l. ſi ꝟo.ſ. pe.de bo.li.no.in.l.etiã.ſ.de inoffi.teſta. ſed q̃ñ eſt facta extra teſtm̃ p traditionẽ.⁊ tũc iſtud pactũ eſt ſeruandũ: qz tũc talis donatio hz ꝓpriã naturã. vt l.poſt legatũ.ſ.fi.ſ.de his q̃. vt indig.⁊.l.etiã.⁊ ibi notat̃ de inoffi.teſta. ſicut em̃ põt fieri p pactuz ne aliquo modo reuocet̃. ita ne aliquo caſu. vt.j. pri. ſed id qđ. Jac.de are. dicit ſi cõfirmet̃ teſtõ nõ põt qz cõfirmatio donatoris poſſz tollere pactũ factũ cũ donatario eo inuito.

I mortis causa. iſte expẽſe cõpẽſen tur cũ fructib⁹. gl.⁊ bñ dic q̃ ſic. Quero donaui causa mortis repeto: an repetã fundum cũ fructib⁹. tex.ẽ in.l.cũ q̃s.ſ. de cõdi.ob cau.⁊ ibi glo.⁊ vide eã⁊ tene menti.

Cui pmittit̃ teſtari: pmittit̃

n Marcellus. mort̃ causa donare.h.d.vel dic priuilegium conceſſum circa actuz te ſtandi porrigitur ad actum donandi.

Donata ⁊ legata eq̃rant̃. Fallit

Paulus. vt dicit glo.⁊ in fi. illius glo. iũge fi nẽ glo. vltime legis ſequẽtis que debuit hic ſcribi ⁊ ibi fuit ſcripta erroꝛe ſcriptoris.

Non valet donatio

I ſi debitor. causa mortis vltra vi res hereditarias.ſ.h.d. Quero an fraus req̃rat̃ extractꝫ pte. dicit no.ſ.de pba.l.pr̃enuz. Põt q̃s

n Ortis causa capimus. donare mortis causa ſue ⁊ alterius.h.d.

Ex donatione causa' mort̃ in

Si donaturus tantũ q̃s capit inq̃tuz q̃s de to liberat̃ vel' ex acti. percipit̃.h.d.

Mandatũ qđ poſt mortẽ

Titia cyrogra. cõfirmat̃ nõ finit̃ morte.h. d. Quero.j. de ſolu.l.fi.ij.rñ. dicũt q̃dã hic donauit ibi mãdauit. dic q̃ hic mandatũ qđ fuit hic collatũ p⁹ morte nõ reuocat̃. vt.l.ſi ꝟo nõ remunerãdi.ſ.fi. j.man. So. dixi plene in.l.ij.ſ.ſi donatur⁹. ſ.ti.i.

Res tñ valet q̃tum vẽ

Qui hoiem nocte. di põt hoi ſcienti ei⁹ cõ ditionẽ ⁊ recipiẽti in ſe piculum rei.h.d. qđ bñ no. Nec ſufficit momẽto tñ potuiſſe vendi. qđ dic ple ne vt.l.pr̃ecia rerũ.ſ.ſ.fi.ad.l.fal.

Res mortis causa filoſa.

I filioſa. facta donatiõe ꝟ patrẽ na turalem dat̃ actio de peculio ꝟ arrogato rẽ vtilis vẽdicatio.⁊ cũ res non põt reſtitui: pr̃eciũ ꝓdicet̃. hoc.d.tene mẽti iſtã.l.q̃ dat ſingularẽ doc. Op.ad pr̃imũ dictũ imo videt̃ q̃ pater poſſit cõ ueniri vtili in rẽ. vt.j.e.l.ſi mortis. ſo. vtraq̃ põt cõ ueniri. facit.l. ex facto.⁊.l. depoſui. ſ.đ peculio. Ge nio adv ltimũ dictũ q̃ eſt q̃ non rẽ: ſz p̃ciũ ꝓdicet v Sed nõne iſtud eſt ꝟ id qđ dicit text. q̃ qñ in oblí gatione eſt rẽ dari ipſa res petit̃⁊ nõ pr̃eciuz. vt.l. ſi ſeruũ. in fi.j. de ñ. obli. Glo. videt̃ dicere q̃ ꝓdi cet p̃ciũ cũ ꝓdicet rẽ ipſa res non põt dari.⁊ ſic q̃ hz neceſſe dari pr̃eciũ ipſum videt̃ ꝓdicere: ſed ipſa res petit̃.⁊ vide glo.q̃ incipit. imo videt̃: ſed illud ẽ ꝟ tex. hic vbi dz q̃ pr̃eciũ cõdicet̃ non res. Dy. di cit q̃ erat in obligatione rẽ reſtitui non rẽ dari. ſic in.l.in ſum.ſ.ſi ſeruũ.ſ. de cõdi. inde.⁊.l. in re furtiꝫ ua. in pr̃in.ſ. de cõ. fur. Sz iſtud nõ placet mihi. qz hic eſt in obligatione rẽ reddi.⁊ ſic dñium ẽ penes rẽ debentẽ.⁊ ſic in.d.ſ.ſi ſeruũ. ſed in.l. in re furtiua bene eſt in obligatione rẽ reſtitui. So. q̃ vt appare bit ex his q̃.j. dicã. Op.j.e.l. is cui. So. vt i gl. Op.j.ef̃.l. illõ.ſ. iul. So. itellige hãc ꝟm illã. qz ḃ nõ rẽ. ſ. tm̃ petẽ põt: ſz etiã p̃ciũ. Sz dices tu quõ põt peti pr̃eciũ cũ nõ ſuccedat obligatio ad p̃ciuz. vt.l.ſi ſeruũ. in fi.j. de ñ. obli. Et cogitaui dicere q̃ qñ eſt in obligatiõe rẽ dari ex ꝟctu innoꝛato: tunc nõ ſuccedit obligatio ad intereſſe: ſec⁹ i ꝟctu noꝛa to. vt.l.cũ pr̃ecib⁹. C. de re.pmu.⁊.l.i. de ſen. q̃.p eo qđ inter.⁊ p Dy. in.l. ſtipulatiões non dini.⁊.l. na turalis. ſ.i.ſ. de p̃ſcrip. ñbis.⁊ hic ẽ ꝟctus innoꝛa tus. ſ. ob cauſam. vt.l. penul. de cõdi. ob cau. ſed il lud nõ placet. qz.l. naturalis loq̃tur qñ petit̃ id qđ

Mortis causa. ſ. q̃ hoiem. vt l. pr̃ecia rer. vide bal. i.l. illud. C. đ col la. q̃ ponde rat glo. hui⁹ l. ad hoc qđ dicit ḃ bart. ꝓ valde no. vide bart. in l.i. ſ. ſi heres ſ. ad trebel. ⁊ in.l. ſi ſeru⁹ la. ſecũda. ſ. de cõdi. ſur. ⁊ in.d.l. pr̃ci. rerũ. hic alle gata.

I filioſa. ſed pr̃e ciũ cõdicet. Adde not. q̃ bar. in.l. pla⁹ ne. ſ. qđ ſi rẽ de leg.i.

In mortis causa, videt q̄ sic. Sed bal. & ang. in.l.ij. de lega.i. tenent q̄ nō req̄rat aditionē. & Imo. ibi. ad hoc allegat glo. fing. in.l. post legatū. §. pe. ff. ō his q̄. vt indig. p quo fac̄ qō no. bar. & doc. testa. & no. bal. in.l. & si non mortis. C. ad.l. falci. Adde glo. no. in.l. etiā. de inoffic. in .l. sequēs q̄stio. de le. ij. tibi glo. & vide. C. ō. donatione inter vi. & vxo. l.i. in. c. i. q̄. mo. feu. amit. Et no. q̄ p donatō nē cā mortis non pōt dare hereditas ter. est not. & ibi Bart. & bal. in.l. licet C. de pact. & istis adō gl. in .l. filie. C. fami. herc. p quā dicit ibi bal. in. iij. col. q̄ donationes q̄ morte cōfirmantur nō req̄runt aditionē vt ī donatiōe inter patrē & filiū. ang. in. q incip. asten. fis miles. ad hoc q̄ donatio cā mortis nō req̄rat aditionē alleg at gl. in. d. l. filie. & in .l. filiū quē. eo. tit. & sic confirmatur etiam si donator sine here de decedat quo casu liceret donator reuocauerit reuocatio nulla est: quia ex quo nullus est heres nemo de reuocatiōe de functi potest obijcere. qō est mirum. & videtur casus in. l.i. ff. qui sine manu. ad liber. peruene. ita no. dic ang. in .d. q. sed quod requiritur aditio tenet bal. in.l. ij. in. iij. col. C. qui. res iudi. non no. vide bal. in.l.i. C. eo. tit. Jn donatione antē inter vir. & vxorē. dic q̄ nō requiritur aditio. l.i. & ibi per barto. & Bald. C. de dona. inter virū & vxorem. & q̄ in confirmatione donationis non requiratur aditio tenet Bald. in.l. cum virum. C. de fideicom. in.i. col. & dum dixi. §. q̄ hec donatio non potest reuocari ex penitentia si quis sine hēde decedat. adde ange. in.l. ij. de leg.i. & in d.l. qui rome §. flaui⁹. ō ñ. obliga. predictis adde ang. & Imo. in.l. circa. §. si cui. §. ad.l. fal. & vide sal. in.l. fin. in iij. col. C. de pac. vbi vult qō si donata sunt cā mortis oīa bona & nullus vlt adire heredi tatem quod tunc donatio valeat.

suū non fuit. & isto casu videt q̄ ista res dz peti repempta. vt.l.i. qō me. cau. & l. pe. §. de cōdi. ob cau. Postea cogitaui dicere q̄ qñ dz in obligatiōe rē dari. & ipsa petit lz re pempta loq̄tur qñ ex partiū cōuen. venit: secus qñ tacite ex.l. venit vt hic. q̄ cōditio ob causam nō venit ex cōuētione partiū. vt.l. si is q̄. §. cōmo. Dz istud nō placet q̄ hoc q̄ redditur qñq̄ exp̄esse agit hic. vt.l. si alienā. §. marcell⁹. §. e. & l. senat⁹. §. mortis. j. e. & l. non oēs. §. si cer. pet. dic ḡ q̄ ista obligatio de qua hic loq̄tur est mixta q̄ sapit naturā dādi & restituēdi. dandi q̄ directū dūium nō est meū. restituendi q̄ dūiū utile ē meū. vt.l. qui mortis. j. e. & l. se. ḡ est in electione mea q̄d velim petere rez vel preciū. vt.l. illud. §. iul. j. e. Jdē dico in.l.i. C. qō me. cau. q̄ licet sit psonalis q̄tinet restitutionē q̄ habeo vtilē in rē. vt.l. metū. §. volēti aūt. §. qō me. cau. & idē in actione ex testō legat⁹ mihi res. hēo rei vendicationē & actionē ex testō. & iō si res perit. tūc in libello possum petere estimatiōz & etiā rē. vt.l. sed si res. §. de le.i. & l. cū res. §. ita q̄. & §. fi. e. ti. & l. mortuo. §. i. §. de le. ij. q̄ ꝓbant q̄ p̄ciuz fit in obligatiōe & petitiōe. qō tenet glo. in.l. fundo ad.l. falci. & ter. §. de le. iij. l. si res. q̄ vero res possit peti. & sic fit electio legatarij. ꝓbat⁹ insti. de le. §. nō soluz. & §. si res. & qō ibi no. qō ipsa res pōt peti. & de hoc dixi in .l. stipulatiōes non diuidunt⁹ &c.

Jq̄ nō amplius. Dādum causa donatiōis iplē de minuit⁹ minuto legato. h. d. Quero quare iste capere nō poterat. Rñ. q̄ bastardus. & ista est prima lec. vera. Legit⁹ scdo mō in glo. & no. bñ: q̄ fm Dy. est ō casum. l. plauci⁹. ñ. diuersuz. §. de cōdi. & demon. & plene ibi dixi. & in.l. facta. §. titius. §. ad trebel. Quero q̄d facit ista lec. ad ti. dic ad scdam partē rubrice de mortis causa capione de qua hic loquitur.

In mortis causa. Qp. de. l.i. §. de re. cato. & l. cete ra. §. i. §. de le. i. So. ista. l. dz intelligi q̄ñ relictū deficit ex psona donatarij. ōrium loq̄tur q̄ñ ī psonā legātis vel rei legate. vel mixta cōsideratione deficit: q̄ tūc dz inspici tps donatōis. & ista sūt ñba glo. & bene eēnt exāmāda ista ñba. & dicere de regula catoniana nō ē tps. Qp. insti. de he re. q̄li. & diffe. §. in extraneis. So. aliud in hereditate & aliud ī legato & fideicōmis. & in mortis cā donatione. vt hic. Quidā tpe donatōis nō pōt donare tpe mortis sic. q̄ro qō tps inspicit⁹. glo. in fi. dic q̄ tps mortis. sed fm dictū glo. est ō glo. eādez ibi vel psona legātis. & iō debes intelligere si apparz eū psistere in eadē volūtate qō apparet p aliqō in dicīū. vt.l.i. §. sed si filius. de le. iij. fm Dy. cū donatio causa mortis req̄rat pūtiam psone. quō q̄ est apud hostes pōt donare. vt dz in prima glo. Rñ. p seruū stipulantē sibi. vt.l. si seru⁹ cōis meus ij. §. seruus capto. de stipu. seruoz. Quero an donatō cā mortis ad cōfirmationē req̄rat aditionē sicut cetera relicta ex testō vl ab intestato. vt.l. ij. j. de fidei cō. libe. & ibi dicā. videt q̄ sic. Y C. de cadu. tollē. l.i. §. hec aūt oīa. circa fi. l. vbi dz q̄ oīa illa dicta locū hñt in donatiōe cā mortis. sed in illa.l. est dictū de aditiōe hereditat⁹. ḡ &c. qō videt tenere glo. j. e. l. fi. Jn ōrium facit q̄ sine ma. ad li. perue. l.i. &c.

Jfiliofa. mortis causa. Jsta ē nota. lex. Jn donatiōe facta filiofami. inspicit⁹ cui⁹ contēplatione sit facta donatio. h. d. Jbi q̄d iuris sit. i. an donatio reuocata sit. Qp. C. de vsufr. l. fi. gl. dicit ibi in vsufru. hic in ꝓprietate. imo ibi in casu dubij. hic in casu certo. & sic ex glo. nil habes certū. relinq̄tur aliq̄d filio. q̄d dicem⁹ in dubio cui⁹ ꝓtēplatione erit relictū. vel si apparet exp̄sse. vel exp̄ssis certo stam⁹. vt.l.z si p̄res. §. in arrogato. ō vul. & pu. & qō no. in.l. cū oportet. in prin. C. de bo. q̄ lib. Jn dubio dicit Dy. aut est exp̄ssa psona p̄is & filij. & presumit⁹ ꝓtēplatiōe patris. vt.l. filio. §. de cōdi. & demō. & l. cū aliquis. C. de iur. deli. aut est exp̄ssa psona filij tm̄: & tūc ꝓtēplatione filij. vt.l. vlti. C. de vsufru. & ista ñba non placēt mihi p.l.i. in fi. C. de vsufru. vbi facta fuit mētio patris. & tm̄ ꝓtēplatione filij relictū videt. Jnsuper videt ad demonstrationē adiectus p̄. vt.l. his verbis. in fi. §. de he re. instī. vbi nihil obest si errat in p̄is demōstratione. Dy. in quodā suo cōsilio dixit ōrium qō in dubio ꝓtēplatione filij. vt.l. vlt. C. de vsufr. Quid dicemus. & do istā doctrinā aliqñ in institutis legato vel donatione fit mētio p̄is & p̄ie ptātis: & ofert in tps exīstentie patrie ptātis. & tūc in dubio ꝓtēplatione patris. vt.l. filio. §. de cōdi. & demō. Qñq̄ fit mētio p̄is & patrie ptātis & dispositio cōfert in tps exītie sui iuris: & tunc ꝓtēplatione filij. vt.l. mulier. in p̄i. §. ad trebel. & l. iij. C. de instī. & substi. Qñq̄ fit mētio filij & patris tm̄. & tūc qñq̄ illud qō relinq̄tur filio non pōt q̄ri filio. sed p̄i tm̄. & tūc cōtemplatione patris videt relictus. pbat⁹ ex rōne. l. cū aliq̄s. C. de ure deli. & facit in ar. l.i. §. si cōis seruus. cū. l. item si seru⁹. cū. l. seq. j. de stipu. seruo. Si ñ̄o pōt q̄ri ipsi filio tūc in dubio ꝓtēplatione filij & psona p̄is demōstrationis causa videt adiecta. vt.l.i. in fi. C. de vsufru. & l. his verbis. in fi. §. de he re. instī. facit. l. dī magis. de solu. & ista so. vera in p ꝓpietate. Quero q̄d in vsufruc. si filio relinq̄tur cui⁹ cōtemplatione videt relictū & illud qō filio pt q̄ri filio q̄rit⁹: sed in vsufr. an filio possit q̄ri est in pēdenti: q̄ morīēte filio invita p̄is nil q̄ritur filio. q̄ fruct⁹ oīs querit⁹ p̄i. & sic filius nullū cōmodū haberet: lz si supuiueret patri filius tūc possz q̄ri sibi & sic si filius decedit viuēte patre contēplatiōe patris videt relictū. si pater p̄ius decedit. & tūc ꝓtēplatione filij videt relictū: q̄ sibi pt q̄ri. & sic ex futuro euentu dependet. q̄d debemus dicere. & hic breuiter est casus dicte. l. vlti. de vsufruc.

Quod debitori. Qui est liberatus acceptilatiōe non pōt vti p̄scrip. qua vtere⁹ si liberatus non esset. h. d. tene menti. ar. contra. j. de capti. l. in bello. §. si quis seruum.

Jam is q̄ Hec est notabilis & subtil⁹ l. multū & pōit duos casus Quero q̄d de eo q̄ non facit testm̄: q̄a nō pōt testari an possit donare cā mortis. & si ppt defectū facti nō pōt testari. vt q̄ non hz tot testes. & tūc pōt vt.l. cōficiūtur. §. codicillos. aut ex defectu psone. & tūc non pōt. vt.l. diui. §. pe. §. de iur. codi. fallit in filiofami. vt. j. p̄i. & lz. l. diui. §. pe. nō loq̄tur in donatione causa mortis tm̄ puto verū dice

Jam is qui. qui nō potest testari an possit dōare cā mortis quid autem affirmatiue. vide quod dixi in l. cum hi. in prin. de trās. & plenius p Imo. h. bonus text. est in.l.i. in princi. ff. de tu tel. & ratio dictra.

Filiussa.rõnem diuersitatis. Cur filiussa. non possit testari cõsentiente patre. Adde bar.ꝛ bal.in.d.l.senium.

b Arbitrio pẽdẽ.hãc rõez apꝛobat cy. in.l.ij.de le.i.ꝛ ibi bal. ꝛ ag.

c Integra ꝓsona.hãc rõnem ponit pe.ꝛ Cy.in.l.nemo. C.q̃ testa. face.pos.tñ in ōrium faciunt no.per glo.ꝛ oẽs in.d.§.necessitate: vbi in his in q̃bus patri nõ q̃ritur vsufructꝰ filius est integra ꝓsona ꝛ tñ nõ testaꝫ d.l.nemo.ad hoc rñde. vt per Jmo.in l.ij.§.titio.ſ. titu.i.

d Debes aduertẽ. ad de bar.ſ.eo. in.l.i.

e Hoie sui iusꝰ. vide cy. in.l.inſt mortis.j.e.ꝛ gl. in.l.i.ſ. alꝫ. C.eo.

f Oẽs doc. tenent. Jdẽ bar.in.l.ij.ō leg.i.ꝛ Cy.i in.l.ij. C.e.ti.

g Specialis ꝓmissio. vide bal.i.l.i. C. de sa.sã. eccl. in nona col.an sufficiat generalis licẽtia testãdi. ꝛ ibi etiã an ꝓ talẽ generalẽ licentiã testãdi filiꝰ possit donare cã mortis. vbi etiã habeꝫ q̃d si filius donat causa mortꝭ vel testatꝰ ẽ sine cõsensu patris an patre ꝓmorien re.ar.l.si aliq̃s.ſ.e.ꝛ facit.j.e.l.senatus.in ꝓin.

Filiussami. causa mortꝭ põt donare patre volente.h.d.ꝛ iste ẽ.bo.§.ꝛ quotidianꝰ ꝛ mẽti tenẽdꝰ. Et videamꝰ primo rõnez diuersitatis a quare filiꝰ non põt testari: põt tñ causa mortis donare. ꝛ gl. dicit q̃ vltima volũtas non põt ex alieno arbitrio pendere b vt.l.illa institutio.ſ.ō here.insti.ꝛ.l.captatorias. sed hec rõ non videꝫ sufficiens q̃ donatio cã mortꝭ ẽ vltima volũtas. vt.l.fi. C.de codicil. Quid dicemꝰ. dñs Dy. hic dicit ꝛ bñ q̃ donatio cã mortis sapit naturã ōctus ꝛ naturã vltime volũtatis: sed sapit plus de natura ōctus. vt.l.ij. circa ꝓin.ſ. de dote ꝓele.ꝛ ibi no.ꝛ rõ est q̃ donari dꝫ pñti ꝛ oportet q̃ fiat traditiõe vel stipulatione. vt.l.inter mortis.j.e.ꝛ ideo põt pẽdere ex alieno arbitrio. vt l.si q̃s arbitratu.j.de ☞.obli.ꝛ.l.fi. C. de ōhẽ.emp. ꝛ glo.in.l.senũ. C.q̃ te.fa.pos. assignat istaꝫ rõnem quã hic.ꝛ etiã aliã q̃ est q̃ testñ est publici iuris. vt l.ij.ſ.de testa.ꝛ sic filiussami. non põt testari: ꝫ illa rõ glo. videꝫ ō istã glo. q̃ si est publici iuris testñ: tũc patria ptãs non curaꝫ. vt.l.nã qõ.ſ. ad trebel. Ja.bu. sustinebat q̃ filiussa. nõ est integra ꝓsona c vt.l.fi.§.necessitatẽ. C. de bo.q̃ lib.ꝛ patria ptãs in his q̃ iuris publici sũt nõ ẽ sufficiẽs ad integrãdũ ꝓsonã filij sic dicit ipse. do. Cy. conabaꝫ sustinere istã glo.in his q̃ publici iuris sunt ꝛ duplicẽ ꝓsonã repsentãt non curaꝫ patria ptãs. vt.l. nã qõ. ſ. ad trebel. sed in his q̃ publici iuris sunt vbi vna ꝓsona repꝛesentaꝫ: tunc patria ptãs curaꝫ. Quero an ista donatio causa mortis sit codicillus: ꝛ videꝫ q̃ sic. vt.l.fi. C.eo. Jn ōrium videꝫ.l.diui.§.pe. ſ.ō iure codicil. q̃ si nõ põt testari nec codicillari. ꝛ gl. dicit q̃ non ẽ codicillus: sed q̃dam vltima volũtas ꝛ ideo debes aduertere d q̃liter fiat donatio: ꝛ tũc q̃n filius donat causa mortis dꝫ donare pñs pñti ꝛ recipiẽti vel illi ꝓsone vel alteri ꝓ ea vtputa notario. ꝛ tũc est donatio causa mortis. alꝫ vero nõ esset abñti donatio causa mortis: ꝛ hoc in filio donante abñti. Sꝫ in hoie sui iurisᵉ alio iure valeret q̃ tũc petereꝫ vt fideicõ. q̃ quecũq̃ ☞ba sufficiũt vt.l. fideicõmiſ. in ꝓin. de le.iij.ꝛ in eis nõ refert cũ quo q̃s loquaꝫ. vt.l.cũ pr̃.§. donationis. de leg.ij. Quero an hodie filius possit codicillari. ꝛ glo. arguit ꝓ ꝛ ō ꝛ determinat q̃ nõ põt: q̃ lꝫ quo ad solẽnitatẽ sit mutatũ: tñ non ẽ mutatũ quo ad ꝓsonã ꝛ bene dicit glo. Ja. de are. dicit ō vt refert Ci. in.l.senũ. C.q̃ te.fa.pos.ꝛ.l.fi. C. de codicill. sed gl. nostrã oẽs doc. tenẽtᶠ p.l.ij.ſ. de le.ij. Quero q̃ actõe peteꝫ. dicit. ſ.e.l.i. vbi plene dixi. Quero cuius etatis dꝫ esse. ꝛ dic illius cuiꝰ eẽ oportet si velit testari. vt.l.i.§.i. de tut.ꝛ ra. distra. Quero an requiraꝫ exꝑssa ꝛ spãlis ꝓmissio g ꝓis. ꝛ dic q̃ sic. vt.ſ.l. filiussami.§. pari rõe.ſ.ti.i. ꝛ dic vt ibi Quero vtrũ possit filius donare pr̃i suo in sua ptãte constitutus. dic vt in glo. in.l.i.ſ. de auc.tu. Quero ista licẽtia quã pater ꝓcedit filio q̃n debeat interuenireʰ an ante donationẽ vel post. ꝛ do. Cy. formatꝫ istã. q. in.l. senũ. C.q̃ te.fa.pos. ꝛ nõ solui: sed dicit sub dubio relinquo. ꝛ dic añq̃ donet põt interuenire pr̃is cõsensus. vt.l. filiussa.§. pari rõne. ꝛ ibi est casus si bñ aduertiꝫ. ſ.ti.i. Non ob.l. obligari.§. tutoꝛ.ſ. de auc.tu. q̃ aliud est in cõsensu q̃ põt interuenire añ. ꝛ aliud in auctoꝛitate q̃ dꝫ interuenire in ipsa obligatiõe. no. glo. in.c. dudum de re.eccle. nõ alie.li.vi. dixi in.l. finañt. ſ. de aqua plu.arcẽ. Quero q̃d si filiussa. donat sine patris cõsensu: pater postea cõsensit i quid iusꝰ. ꝛ glo. tangit in.l.q̃ mortis. ſ.e.ꝛ non sufficit nisi appareat filiũ in patris voluntate pſistere. vt ibi dixi.

Ubi quiinuicẽ. Ad cõfirmationẽ huiꝰ donatõis sufficit donatoꝛẽ non supuiuere donatario. h.d. Cp.ō.l.q̃ duos.§.si maritꝰ. ꝛ.l.qō ō pariẽ ſ.de rebus dub. Glo. dicit spãle hic. alꝫ sec. vt in ōrio. sed tu dic q̃ncq̃ lex vel pactũ ☞hentiũ req̃rit q̃ alꝫ alꝫ supuiuat. ꝛ tũc nõ pficiꝫ ille actꝰ si nõ supuiuit vere vel ꝓsumptiue. Q̃ncq̃ requiriꝫ vt nõ supeꝛuiuat: ꝛ illud impleꝫ pariter moꝛiendo. ꝛ ita loquitur hic. plene apparet in.l.qui duos.§.si maritꝰ cum.l.seq. Jaco. de are. ponit vnã distinctionẽ. de hoc non est nostra materia.

Ubi ita donatur. k Cõuentio ō substantiã ōctus facit cõuentionẽ in aliũ ōctum transire si ☞boꝝ significatio patiꝫ. h.d. facit. ſ.e.l.si alienã. in fi. ꝛ l.senatus.§. mortis.j.e. Cp.de.l. cũ pcario. l j. de pcario. Rñ. illud pactũ apponiꝫ ō substantiaꝫ ōctus nec põt transire in aliũ ōctũ. q̃ ☞boꝝ significatio hoc nõ patiꝫ vt trãseat in formã alteriꝰ ōctꝰ hic sic. q̃ ☞boꝝ significatio patiꝫ. Declaro q̃d vlt dicere. cõcedo pꝛecario vt non liceat reuocare: istõ est ō substantiã pcarij: q̃ q̃ncq̃ volo possuꝫ reuocare nec põt trãsire in donationẽ. q̃ nomen dona

Dubito tamen. tu vide Bald. in.l. cum quis. ſ. de conditi. ob cau. per Jhau. de castr. in consilio. lxxxxix. ꝛ in aliquibus aliꝭ consiliis precedentibus ꝛ sequentibus. ꝛ ang. in cõsilio. clxxxi. Et adde q̃ valeat pactum ō naturã vel substantiã ōctus ea q̃ no. bar. in.l.ij. C. de iure emphi. Et an ꝛ q̃n valeat pactũ ꝓtra diffinitionẽ ꝓtractus vide bal. per illuꝫ tex. in.c.i.§. nullam. in ti. per quos fiat inuest. ꝛ bal. in.d.l.ij. ☞si. oppono q̃ non valet. ꝛ ista faciunt ad no. q. de qua per barto. in.d.l. cum precario. Et faciunt an valeat pactum factum p mulierem dantem dotem q̃ bona viri non sint obligata. de quo p bal. in.l. etiam. C. ad velleia. ꝛ ista faciunt ad. q. si aliquis dat gregẽ pecudum extimatũ ꝛ apponitur pactũ q̃ oĩs vtilitas ꝛ periculũ sit cõe: an si pecudes casu moꝛiantᵉ q̃libet patiaꝫ dãnuꝫ: an ille q̃ recepit tanq̃ pactũ fuisset ō naturã emptionis. ꝛ pe. ꝛ bal. in.l.si pascẽda. C. de pac. tenent q̃ valet. ꝓ qua. q. videtur casus in.l. cum quibus. ſ. dãna fatalia. ſ. ꝓ socio.

tionis est penitus separatū a noīe p̄carij.vñ est diuersitas in noīe appellatiuo. Sz ista verba dono causa mortis q̄ intelligant de donatiõe simplici ꝟbor significatio nõ repugnat. Nam põt intelligi q̄ causa mortis:hoc est ꝓpter cām mortis moueor ad donandū inter vi uos adeo q̄ nõ posset reuocari,ꝛ sic illa verba cā mortis sunt magis significatiua cause ꝺctus q̄ q̄ significēt no mē ꝺct⁹.hoc vult dicere iste tex.si bñ inspiciat. facit de le.iij.l. librorꝫ §.qõ tñ cassius.ꝛ qõ ibi no. Si ꝟo nullū nomē cõtractus m exprimeret:sed simplr narraret hoc mõ ꝺcedo tibi fundū hoc pacto q̄ non liceat reuocare tūc qz nõ est expressū nomen p̄carij vel alteri⁹ intelligit de eo qõ ex verbo colligi põt. facit qõ dixi in p̄in.j.de acq̄.pos.l.si q̄s ante. ¶ Idem.de.l. pacta. §,de ꝺhen.emp.ꝛ.l.paciſci.de pac. Nñ.hic loquit de pac.ꝺ substātiā ꝺctus.ꝺtraria loquūtur qñ sūt ꝺ naturalia vel accidētalia n cōtractus.vt.l. pacta. §,de ꝺhen.emp.ꝛ.l.paciſci.§.de pac. ¶ Idem pp. q̄ qñ apponit ꝺtra substantiā cōtract⁹ nullo mõ valet.vt.l. p seruū.§.i.§,de vsu,ꝛ ha. sed dic q̄ ibi nõ est ꝺtra substantiā cōtractus vel dispositionē: sz ꝺ nomen rei in dispositione deducte. ꝛ tūc dz distinguī vt ibi dicit tex.aut hoc fuit ab initio ꝛ nõ valet aut ex postfacto ꝛ remittit illa additio vt ibi patet. ¶ Idem.de.l.i.§.i.§.si vsufru.pe. Sol. ibi apponit ab initio:ꝛ ex his oībus collige distinctionez o aut pactū apponit ꝺtra substantiā ꝺctus: aut ꝺtra naturalia vel accidētalia ꝺctus:aut ꝺ naturā rei in cōuentionē deducte:aut ꝺ accidētalia rei deducte in cōuētionē.vt ex p̄dictis pz. ꝛ p̄ hoc determiat.q.q̄ est in gl.in.l.ij.C.de iure emphi. vbi q̄rit an valeat pactū vt nõ liceat repellere emphiteotā.ꝛ ibi p cy.

m Nullum nomen contractus. vid do.abb.in.c. cum venerabilis. de excep. Imo.in l.fi. in fi. p̄i. j.eo.

n Naturalia vl accidētalia. q̄ autē dicant naturalia ꝛ q̄ accidentalia ꝺ ctus. Vide bal.in.l.i. C. cōmoda.

o Collige distinctionē. vide Imo.i l.si quis ita heres instituat excepto fundo.de here.insti.

Hunculo cti petit exceptione doli repellit.h.d. Vides ergo in pacto libera tozio nulla traditio req̄rit sed statim p̄ficit donatō sic.§.ti.i.l.i edib⁹.ij.rñ.ꝛ qõ dixi.§.ti.i.l.fi. Sic sententia absolutozia statim trahit secū executionē.facit vt in pos.le.l.i.§.si debitozi.

Qui voluntatē defuncti petit exceptione doli repellit.h.d. Vides ergo in pacto libera tozio nulla traditio req̄rit sed statim p̄ficit donatō sic.§.ti.i.l.i edib⁹.ij.rñ.ꝛ qõ dixi.§.ti.i.l.fi. Sic sententia absolutozia statim trahit secū executionē.facit vt in pos.le.l.i.§.si debitozi.

Si mortis causa translatū donator repetit rei vēdi.directa:alꝫ vtilivel ꝺditione.h.d.cū.l.se. Et istū tex.teneatis mēti singularit. ¶ Idem.q̄ nõ põt trāsferri dñium sine traditione. vt.l.traditionib⁹.C.de pac. Idem.hic est spāle: qz sapit naturā ꝺctus ꝛ vltime volūtatis. ¶ Idem.q̄ nõ põt trāsferri p̄ hec verba.vt.l.ij.ꝛ.iij.C.de pac.inter emp. Idem.eodē mõ vt in glo.qõ tene mēti. ¶ Idem. de.l.fi.vsufru.quēadmodū caue. Hā habeo vtilez in rē.ꝑ non possum hīe cōditionē. Idem.glo.ꝛ dicit respectu dñij vēdicat:respectu possessionis ꝺdicit. Alia so.est q̄ cōditio sine causa cōcurrit cū reivendicatione:sed istud nõ ꝓbat.l. Alia so.ponit in gl. in fi.q̄ dat ꝺditio qñ data est q̄titas.ꝛ vēdicat qñ data est res. Sz truſa ē.veritas est q̄ cōcurrit vtilis cū ꝺditione.vt.l.i.C.de dona.q̄ sub mō.ꝛ ibi p doc.sed directa nõ ꝺcurrit.ꝛ istā ponit etiā gl. quā teneatis. ¶ Querit q̄d in dubio an trāsferat dñium.ꝛ glo.dicit q̄ sic.vt.l.dotis.§.de iure do.

Mortis causa capitur ubi in spē cadit mortis causa capio p nuncupat.h.d. vsq̄ ad.§.si mortis causa iussit. ¶ Ho.illuz.§.sz ꝛ dos. Idem contra quē op.ꝛ videt q̄ si dōatio causa mortis.vt.l.seia.de dote p̄le. Idem.illud verū qñ mulier dedit ꝛ aliū adhibuit ad stipulandū in casum mortis.sed hic ipse id ē q̄ dedit stipulat⁹ est.vt.l.neratius §.q̄d tñ.de religio.ꝛ iō hic nō põt dici donatio. Et

Mortis causa. mortis causa capio. Et an mort̄ cā capio fit legatum.vide gl.in.l.in q̄rtam.ff.ad. l. fal.dixi in.l. i.§. itez si ita e.ti.p⁹ bart.

p̄dicta faciūt.imo ꝓbant q̄ qñ pater recepit in emphiteosim p̄ se ꝛ suis filijs q̄ cuz filij videant adiecti post mortē patris q̄ a dño rei videant capere cā mortis p̄ris:ꝛ sic ē mort̄ causa capio.ꝛ sic hz locū ius accrescēdi.vt dixi i.l.si mihi ꝛ titio.j.ꝺ ꝟ.ob.

Si mortis causa iusseris ex donatõe cā mort̄ tūm q̄s capit q̄tum exigit vel inq̄tum liberat.h.d.

Non videtur perfecta. Idem p.§ mortis. Idem.pfecta est.sz nõ irreuocabilit. vt hic. ¶ Idem p.de.l.q̄ sic.ꝺ solo.so.ibi debebat reddere incōtinenti: hic erat dubiū.

Si aliena rem. Idem p. de.l.alie natiõis.j.de ꝟ.sig. Glo.tua soluit ꝛ bene.dic vt in ea.

Et natus censuit. Et potest cā mortis donari cui potest legari.hoc dicit.

Si quis societatē. Vide rōnem quā gl.assignat Alia rōnē assignat Dy.q̄ societas finit p mortē.vt.l.actiões.§.mortē.§.p socio.ergo in id tp̄s quo finit incipere non põt.vt.l.vsufructū cū moriar.§. de vsufr.le.sz tamē non valeat vt societas valz vt donatio causa mortis.vt no.in.d.l.v.§.fi.§.p socio.

Si duobus. Idem p.de.l.si spōsus spōse.§.i. §.de dona.inter vi.ꝛ vxo. Idem.ꝑ q̄ vterq̄ est capax.ibi q̄ nullus.ꝛ ꝑ plene dic vt dixi.j.de duo.re.l.ex quobus.in.xiij. q.

Si quis mortis. Stipulatio mort̄ causa an nua est vna legata ānua sūt plura.h.d.ꝛ hoc vidistis in.l.stichū.§.stipl'o.j.de ꝟbo.ob.q̄m stipul'o vna:legata plura. ¶ Idem p.ꝛ vī q̄ plures sunt stipulatiões.vt.l.plurib⁹.in p̄in.j. de ꝟ.ob. Idem.ibi plures res sunt expresse.vt.l.scire debemus.in p̄in.j.de ꝟ.ob. ¶ Idem p.de.l. plurib⁹ §.i.j.de ꝟ.obli. Glo.dat plures so.vna ē q̄ est vna quo ad vnā cōceptionē.plures tñ sūt. Alij vt Joh. vna quo ad cōditionē stipulatozis: vt sic semel inspiciat cui querat in rei veritate plures sūt. Dic ꝛ melius q̄ qñ tp̄a expr̄munt tot sunt stipulatiões quot sūt tp̄a. vt qz dixi ānua bina trina die ꝛc.sec⁹ qñ est simplex stipl'atio ānua. ¶ Idem p. j. de fideius. l.si a colono.gl.dicit ibi p̄misit fideiussoz id qõ colonus debebat in q̄nquēniū.ꝛ glo.bene dicit ꝛ est vna stipl'atio ānua,put dixi i.l.si a colono. ¶ Idem p. de stipulatiõe seruoꝝ.l.seru⁹ cõis meus.§.fi. Sol ue vt ibi.ꝛ ibi plene distinxi. ¶ Idem p.de.l.sancim⁹. §.fi.C.de dona. Idem.plures sunt quātū ad insinuationē;sed q̄tum vt capere posset nõ est nisi vna.

Quod cōditionis implende cā dat cōputat in portionē quā q̄s in bonis defuncti capere põt:sed in falcidiā nõ cōputat si tp̄e mortis in bonis defuncti non erat.h.d. Et fm primā lec.dictio certe: ponit aduersatiue.fm aliam dictio certe põit correctiue. ¶ Quero q̄ ē ꝟa lectura ꝛ gl. dicit q̄ p̄ima lec.est ꝟa.ꝛ si eēt ꝟa scōa eēt tūc dare materiā fraudandi legez.vt.§.de legi. l.ꝫ legē.ꝛ.l.non dubiū.C.de legi.extra de re.iur.c. vl. li.vi.ꝛ vide istā p̄imā gl.q̄ incipit dic casuz. ¶ In fi.gl.dic hec scōa lec.nõ ē ꝟa.qz ꝓ hoc fieret fraus legi.vt.j.no.ī scōa gl. ¶ Preterea q̄ ista p̄ia positio sit ꝟa ꝓbat ex ter.q̄ in p̄ia pte loq̄tur de lege que ibi ponit certum modum persone ad capiendum. Secunda pars loquitur de lege que etiaz ponit modū legatis ꝛ sic de.l.falci. vt ex littera vī ꝛ colligit. Dicit hic qõ dat cā cōditionis implēde

Quod cõditiõis. filio naturali.p bal.in.l. eã quã.C.de fideiuſ.in pe. col.bal.in.c. naturales.ſi de fen.fuer. ꝺtrouer.alle gat gl.ꝛ ꝺy. hic ꝙ ſi inſti tuo te here/ dem ſub cõ/ ditiõe ſi par tẽ hereditat ſ ſpurio meo dederis: vel ſub alio one re extrinſeco non poſſum facere:q; eẽt fraus legi.

r Et in auc. qui. mo. ad hoc eſt ſing. ſm bal. ꝛ ali os in. ꝺ. l. ſi is qui ex bo nis. de vul. ꝛ pup. ꝛ no. p bar.in.l.i. in prin. ff.de iure fiſ.

s Nõ ſic ſimplr. bal. in.l.ij.C.ad.l. fal. allegat iſtã glo. pro ſing. ꝙ ſicut ſpurius vel ĩcapax repel liꝯ a fideicõ/ miſſo: ita ꝛ ab eo ꝙ ca/ pit cã ꝺdítio nis implẽde ꝛ nõ iſta.q. vi de aliq̃d per bal.in. l.i. in repeti. C. de ſa.ſan.ecc.in xvij.col.q̃d ſi pĩ pr ſub/ ſtitutionẽ eũ legitimauit. vide bal.in.l. in teſtamẽto in.ix.q.de te ſta.milí.

t Nõ p.de.l. ita. vide lati us bar. in.l. fi.ſ.nõ his q̃. vt indig.

Inter mortis. vide qõ no. bar, ſ. e.l.tã cõputaꝯ filio naturali.q ℨ.l.ſi is q̃.ſ.de vulg.ꝛ pu. Sꝺo.glo.ꝙ hic a nemine capere poterat.ibi ſic, ſed illud nõ eſt verũ:q; lz naturalis vel ſpurius nõ ꝓt cape a pze.ab alio põt.vt.l.i.C.ꝺ naturali. ꝛ in auc. qui.mo.r na.effi.ſui.ℨ.fi.in glo.vltima. Nel aliter dicit glo.ꝛ no.ꝙ illud qꝺ daꝯ cauſa cõditiõis im/ plende imputaꝯ:ſecꝰ ſi capiꝯ iure ſubſtitutiõis. vt ibi. Sℨ iſtud dictũ eſt ambiguũ ꝛ bñ aduertenduz põt ne q̃s ſubſtituere filiũ ſuũ baſtardũ filio ſuo le gitimo:ꝛvideꝯ iſta gl.ꝙ ſic ſimpliciter.s Tu dic in eo qꝺ capiꝯ cauſa donatiõis implẽde vt hic: vtruz ex ſubſtitutiõe capere põt.dico ꝙ q̃dam eſt ſubſti tutio pupillaris ꝛ ex illa põt capere de bonis pu/ pilli non id qꝺ fuit de bonis defuncti.vt.l.ſi is qui ſ.de vul.ꝛ pupil. Nuedã eſt ſubſtitutio vulgaris ꝛ ex iſta non põt ſuccedere in aliquo: q; tũc ſucce/ deret defuncto.vt inſti.de pu.ſub.circa prin.ꝛ hoc tenet gl.in corpore q̃.mo.na.effi.ſui.ℨ.fi.in gl.mag. Nuedã eſt fideicõ.ꝛ ex illa nõ põt capere vltra le gitimũ modũ:vt in corpore q̃.mo.na.effi.ſui.ℨ.di/ ſcretis.q; illud qꝺ daꝯ ex fideicõ.a defuncto capiꝯ vt.l.coheredi.ℨ.cũ filio.de vul.ꝛ pu. Op.de.l. itaf fidei.in fi.j.de iure fiſc. Sꝺo.illa lex ꝺz intelligi ꝙ eſt impunitũ q; nõ ꝺfiſcaꝯ; vt ibi. Non tñ ꝙ reli ctũ valet vt ipſe capere poſſet:vt hic. Et ex hoc ap paret ſo.q.quaz Ody.ponit ibi:q̃d ſi aliq̃s inſtituit exneum ſub cõditiõe ſi filio ſuo mille dederit vtrũ valeat relictũ vt poſſet capere. ꝛ ille tex.facit ꝙ ſic ꝛ.l.meuí.ſ.de cõdi.ꝛ demõ. Sed ȳitas eſt ꝙ non capit nec valet: vt hic exꝓſſe in tex.ꝛ glo. Et.l.ita fi dei.non ob.vt dixi nec.l.meuí.q; non capit cũ effe ctu cũ fiſcus ab eo accipiat. Sed dices mihi vide/ris ꝺrius tibiꝑſi q; dixiſti ꝑ.l.ita fidei. ꝙ non ac/ cipit fiſcus. Rñ.hoc verũ eſt ſi ſpuriꝰ illud nõ vult nec illud vult ſibi dare.ſz ſi:vult ꝛ accipit.tunc fiſcꝰ ab eo aufert. Ad ſcꝺam partez op.de.l. in quarta ad.l.fal. Sꝺo.aliud in treb.aliud in fal. vt hic in pri ma glo. Op.j.e.l.qꝺ ſtatuliberi.in fi. Sꝺo.vt ibi

Mortis cã do natio legato aſ/ ſimilaꝯ.ꝺ.o. An in donatiõe cauſa mortis ſit locus iuri accreſcendi:alꝫ.iſtas leges q̃ faciunt cõparationẽ cũ legatis.ſz caſus ẽ m.l.i.in fi.de ca/ du.tol. Nue aũt ſint ꝺzie inter legatũ ꝛ mortis cã donationẽ.dic vt inſti.e.ℨ.i.C.e.l.fi.p Cy.

Julianus ait ſi quis. Perempta re dona/ ta facto donatarij ꝓt cõdici vel vtili in rem peti.ꝺ.o. Not.ꝙ põt agi ad rẽ vel eſtimationẽ. Et no.ꝙ qñ ſapit naturã ꝺctus dãdi ꝛ reſtituẽdi põt eligere aut agat ad rẽ vl ad eſtimatiõz.ſz qñ dãdi naturã tñ ſapet:tũc rẽ ipſam cõdicit.vt.l.pe.ſ.de ꝺdi.ob cau.dixi. ſ. e.l. ſi filio.ſz an poſſet agere contra emptorẽ. puto ꝙ ſic.vt.l.fi.ℨ.fi.ꝛ.ℨ.pe.cõia dele.conuncta.l. ſi mor tis.ꝛ quod ibi no.ſ.e.

Inter mortis. uIſta lex ꝫ duas lec. ſm vnaz dicit idẽ qꝺ l.mortis cã capiꝯ.ſ.e. Et hoc dic. Mortꝭ cauſa donatio eſt qñ pñs pñti dat cauſa mortꝭ: ſz mortis cauſa capio eſt q̃ in ſpãle nomẽ non cadit. ꝺ.o. Op.ſ.e.l.mortis cauſa donata.ꝛ.l. ſenat? in fin. Solu.vt in glo.q; ſiue dat ſiue ꝑmittat ſuf/ ficit. Op.C.e.l.i. Sꝺo.dicit glo.quocũq; mõ q̃d dimittat aut actionẽ habeat dr mortꝭ cauſa dona/ tio.ꝛ dixi tibi in.l.i.ſ.e.ꝙ põt dici mortꝭ cauſa do natio ſi impropꝛie accipiaꝯ vt trãſeat ĩ legatũ. Sz ſi ꝓpꝛie accipis:tũc ſapit naturã ꝺctus.q; p ꝑſen/ tẽ pñti deꝯ.vel ſic dimittaꝯ vt acq̃raꝯ ex aliquo cõ/ tractu geſto cũ donatario:vel aliquo alio q̃ ſibi ꝓt q̃rere.vt.j.e.l.ſcia.alꝫ ſi nullũ negociuz fieret inter pñtes vel aliã pſonã interpoſitã ex qua dareꝯ vtl vel p ceſſionẽ tũc eſſet legatũ. Nuero ſi eſt alia dzia.f glo dicit ꝙ ſic.q; ꝑ donatiõe cauſa mortis eſt ꝑdita actio.ſed nõ ꝑ mortꝭ cauſa capione. Sz certe hoc nõ eſt verũ ſimpliciter.vt.ſ.e.l. mortꝭ cã capiꝯ.ȳ.ſed ꝛ dos. Ponit gl.aliã dziam in pri ma glo.p.l.meuí. de cõdi.ꝛ demon.ſed ibi ſoluit. illud nõ eſt verũ.vt dixi in.l.qꝺ ꝺditiõis.ſ.e.ꝛ.l.oĩ bus.ſ.eo.ꝛ ibi no. Itẽ eſt dzia poſita in glo.p l.acceptꝭ. de cõdi. ꝛ de.q̃ſi dicat nõ detrahiꝯ falci/ dia de mortis cauſa capione.qꝺ dic vt dixi in.l.q̃ pzecio.ſ.e. Itẽ eſt alia dzia poſita in fi.glo.ſ.ꝙ non reuocaꝯ ꝑ penitẽtiã.vt.l.ij. de iure do. Nõ in/ tellige verũ ſi trãſit in donationẽ inter viuos.vt.l. cũ marit?.ℨ.fi.de pac.do.alꝫ poſſet reuocari. vt.l. ſeia.de do.ꝓle.ꝛ.l.cũ q̃s.ℨ.nupturã.de le.ij.ſm ꝺy. qꝺ plene dic vt dixi in.l.que dotis.ſo.ma.

Opp.de

Si mortis cauſa inter l.ſz ꝛ ſi interĩ ℨ.i.ſ.de dona.inter vir.ꝛ vxo.glo.dicit ꝙ tu debes intelligere ꝙ hic fuit donatio cã mortis. hoc actoꝙ non poſſet reuocari ſic in donatiõe inꝯ viuos.ꝛ dic vt.ꝺ.l.ſed ꝛ ſi interim.ꝛ qꝺ dr ꝙ retro trahiꝯ: verũ eſt quo ad fructꝰ nõ quo ad dñium. vt l.donatiões.C.de dona.inter vir.ꝛ vx.ꝛ.l. ſequẽs qꝺ.ſ.de le.ij.ꝛ.l.ij.C.de inoffi.do.ꝛ in qualibet ea/ rum no.dicã in.l.ꝰ ſub cõditione.j.de ſo.

Quod ſtatulibe. Datũ a ſtatulibe/ ro de bonis defun cti cauſa implende cõditionis cõputaꝯ in falcidiã ꝛ venit in hereditatis petitõe ꝛ trebellꝫ. re ſtitutione.ſed in trebellianica cõputaꝯ vñcũq; eſſz datũ.ꝰ.ꝺ. Dicitꝯ hic ꝙ datũ a ſtatulibero cau/ ſa cõditionis implẽde vni ex herediꝰ cõputaꝯ in falcidiã.ꝛ ſic innuit ꝙ ſint plures heredes. Sz op.ꝙ non cõputaꝯ niſi ꝑ parte ſua quã iure here/ ditario habuit.vt.l.id aũt.ſ.ad.l. falci. Et glo.tna fateꝯ ꝺrium. Alibi glo.dicit ꝺriũ. ꝛ.gl. l.id aũt.ſ. ad.l.falci.facit dziam vtrũ deꝯ pecunia.ꝛ tũc totũ cõputat.ar.l.cũ pater.in pri.ſ.de.le.iij.ꝛ.l.deducta ℨ.nũmis.ſ.ad trebellꝫ.ſi corpus.ꝛ tũc dicꝯ verũ iſta glo. Sed alia glo.eſt in.l.in q̃rta.ſ.ad.l.falci.ꝛ illa dicit veritatẽ: q; aut heres iubeꝯ deducere.ꝛ tunc diſtinguiꝯ inter pecuniã ꝛ corpus hereditariũ:aut accepit a ſtatulibero.ꝛ tũc cõputat ꝑ parte ſua tñ ſicut iſta glo.dicit vt dixi plene in.ꝺ.l.in quarta.tã giꝯ in.l.filiũ quẽ bñtem.C.fami.her. Op.de.l.i. ℨ.item ſi ita.ſ.ad.l.falci.glo.ſoluit ꝛ bñ:q; qñ que/ ritur an debeat deduci de mortis cauſa capiõe qñ heres dat alteri.ꝛ dic vt ibi.hic vero an cõputeꝯ in falci.qꝺ alius dat heredi. ꝛ ſic ad heredis incõmo dũ. Hic dr venit in petitiõe hereditatis. Op. de.l.nec vllam.ℨ.ſi q̃s.de petitiõe hereditat ſ. Sꝺo. ꝛ intellige hãc ſm illã. Clenio ad id qꝺ dr ꝙ ve nit in trebellianicã. Op.de.l.q̃ heredi. ℨ.cũ he/ reditas.in primo dicto.ſ.de cõdi. ꝛ demõ. Sꝺo. ꝺ in eo q̃ adiuit coacte ibi ſponte. vt.l.ita tñ.ℨ. q̃ ſu/ ſpectũ.ſ.ad trebel. Iſta ſo.quã glo.dat videꝯ eſſe ℨ dictã.l.q̃ heredi.ℨ.cũ hereditas.ꝛ rñ.breuiter hic loq̃tur qñ capiꝯ a ſtatulibero.ꝛ ſic de bonis defun cti:ſecꝰ ſi ab exneo.vt ibi. Clenio ad quartũ di/ ctũ ibi ex peculio aũt. Op.ſ.e.l.qꝺ cõditionis ℨ.fi.vbi dr ꝙ id qꝺ non erat in bonis tpe defuncti non cõputaꝯ in falcidiã. Glo.hui? ꝺrij timore apo ſtillauit ter.primo ꝙ ſeruo in vita dñi ab extraneo fuit datũ.ꝛ poſt mortẽ ſtatulibero dediꝛ iſtud põt ptranſire lz cũ violẽtia. Itẽ dicit ꝙ ſi extraneꝰ dat ꝓpter pñtiam ſerui de peculio eſſe videaꝯ.ꝛ etiã ꝑ

ís.ꝛ qꝺ not. plene glo.in l.i.vel.ij.C.e. ꝛ bar. in.l.i. ſ.e.ꝛ bal. in l. labeo.ſ.ꝺ pact.

r Allia dzia Adde.ſ.eo. l. q̃ pzecio.ꝛ vtrum ſtatu/ tum faciens mẽtionez de legato ꝛ de donatiõe cã mortis hẽat locũ in mor/ tis cauſa ca pione. vide bal.in.l.ſi ſti pulatus. C. de iure do.

Si mortꝭ cauſa.di cam in.l.ad/ de no.ꝑ bar. in.l.i.j. ꝑ do nato. vbi la/ tius.

Eia cū bonis, op. ad pr̄in. Ad istam glo. que incipit pr̄imā. vide singu. bal. in l. fi. C. p donato, ad fi. in. q. an pater ⁊c.

a ¶ Cū pater, causa mortis donare. An ⁊ qñ p̄sumat⁹ donatio causa mortis vel inter viuos, vide plene p do. io. in. l. q̄ dotis. §. so. ma. q̄ reprehēdit intellectū quē dat ibi bar. ad. l. cum marit⁹. §. fi. de pac. do. cui⁹ reprehē sioni incp̄tū se fundat in l. spadonē. §. q̄ iura, de ex cusa. tu. pos set rūderi p notata per bar. in. l. ad monēdi. §. ō iureiur. ⁊ ad istuz. §. adde qō no. bar. i l. i. §. i. Idem cornelio. j. ō q̄stio. ⁊ ad iu ra allegata. p pe. ō cōem opi. q̄ refert ibi Imo. rūderi pōt vt pt⁊ ex not. p bar. i. l. si sub cōditiōe. cū l. seq. §. ō cō di. inde. adō tū q̄ do. ant. arg. illi⁹ ter. in. c. ij. de cō suet. not. q donatio fcā p infirmū in dubio intelligit cā mor tis. ⁊ ita ibi trāsit. ſz do. io. ibi ō p ea q̄ hic habentur. ⁊ istis ad de notata p bar. i. l. stipu latō hoc mō cōcepta. de ō. ob. q̄ro a liqs ⁊c. Itē limita hoc vt p bal. in. l. p heredit⁹ is C. de heredi. act. in fi. late p bal. p⁹ cy. in. l. ij. C. de iure do. ali quid p bal. i l. i. ix. q. C. si quid in frau patro. dixi post Imo. i d. l. que dot⁹ ⁊ per bal. in l. si mort⁹. C. ad. l. fal. ⁊ ali quid in. l. in donationibus. eo. ti. vbi querit quid si dixi. vtere bonis meis p⁹ mor tē meaz⁹ an sit donatio causa mortis. remittit se ad. l. licet. C. de pac.

¶ De manumissionibus. Rubrica.

Pacuit. cōputat⁹ de momēto. Q̄ñ de momēto ad momētū fiat cōputatio. vide per bar. in. d. §. minorē. p Imo. post bar. ⁊ bal. in. l. si cui. ff. de lega. i.

habita fuit. l. repetēdi. ¶ Opp. de. l. seia. §. de do. p̄le. So. ibi habita fuit mortis mētio. ⁊ sic vbicūq; sit fcā mētio mort⁹ p̄sumit⁹ cā mort⁹. alⁱs in dubio int⁹ viuos. nō ob. q̄cq̄d dicūt gl. ī. l q̄ dot⁹. §. so. ma.

Ad donationem causa f Alcinius. mortis inter vi. ⁊ vxo. suf ficit mortis cogitatio. h. d.

In donatiōe cau

Si seruo mortis. sa mortis q̄tuz ad executionē inspicit⁹ tps mortis. h. d. Finis istius legis hz duplicē litterā. vnā negatiuā aliam affirmatiua. ſz p̄ma glo. ponit p̄imo casum. vno modo q̄ sat⁹ pōt sustineri. scō ponit gl. casuz quē nota⁊ q⁹ fm hoc ad hoc vt cedat dies donatiōis requirit⁹ apertura tabularū; ⁊ aditio hereditat⁹ sicut in legatis. dixi. §. e. l. mortis. ¶ Opp. de. §. cū igit⁹. So. aliud hodie. vt in gl. sed certe etiā fm ista tpa cedebat a tpe mortis. vt. l. post diez. in p̄in. q̄ñ di. le. ce. Q̄ñ dic q⁹ in illo. §. cum igit⁹. fit mētio de iure antiq̄ssimo ante tpa digestoz. vel dic q⁹ post iura digestoz fuit. l. papia. q̄ p illā cōstitutionē corrigit⁹ vt ibi p Cy. Alij hñt litterā affirmatiuā. ⁊ tūc stat optime fm ista tpa ⁊ hodierna. ¶ Opp. de x̄. ob. l. si filius. de re iudi. l. q̄ legata. So. aliud in ōctibus mere inter viuos. ⁊ sic apparet q⁹ rō gl. posita in. l. si vxorē. C. de cō. inser. nō est bona. q⁊ etiā in donatione causa mortis vertit⁹ opera filij vel serui. ⁊ tñ non querit⁹ dño vel patri vt hic. rō q⁊ hic a tēpore mortis sumit effectum. vt. l. mortis. §. e. nec retrotrahit⁹. vt no. §. e. l. si mortis causa. ergo ⁊c. dixi ī dicta. l. si filius. de verbo. obli.

¶ De manumissionibus. Rubrica.

Pacuit. Qui est in vltima die. xx. ānoz non est minor. xx. annis neq̄ maior. h. d. ¶ Opp. de. l. iij. §. minorē. ff. de mino. Ja. de are. sol. dicēs q̄ñq̄ p̄riuilegium incipit in tpe⁊ q̄ñq̄ finit⁹ ex tpe. p̄imo casu aut incipit cū iniuria alteri⁹ aut nō. scō casu sufficit pueniss⁹ ad vltimā diē. vt hic. ⁊. l. qua etate. §. ō testa. ⁊ hic si cū iniuria alteri⁹; sufficit diē esse. cōplētā. vt. l. in oībus. de act. ⁊ obli. ⁊. l. vsucapere. j. de vsucap. Si finit⁹ ex tpe tūc cōputat⁹ ō momēto[b] ad momentū. vt. d. §. minorē. ¶ No. ter. in fi. ſz secus in beneficio restitutionis in integrū. vbi de momēto ad momētū fit cōputatio. §. de mio. l. iij. §. miorē

No. de dictiōe suus in

Is qui suus. l. suos aūt. §. de le. iij. ⁊ glo. bona ē in. l. ij. in p̄in. §. de origine iuris. q⁊ suus non semp denotat dñium. ⁊ q̄ñ nō pōt sumit⁹ improprie. ⁊ ista est bona lex.

Iste. §. hz casum multū singu

Si ab ignoto. larē. ⁊ p istū tex. dicūt q̄daz q⁹ in ōctu emptionis ⁊ vēditionis dz dici ab initio q⁹ vendens ꝓstituit se emētis noīe possidē. ⁊ hoc fuit actū ab initio vt hic. ibi eñ ab initio ⁊c. sed hoc[c] nō est verū. q⁊ hoc in dño ⁊ seruo⁊ secus in duobus liberis qui hoc possunt inter se pacisci.

Tene mēti istū tex. ōfraudes[d]

Unde queri. que fiūt tota die. dico tibi. vo

Si q̄ su⁹ §. si ab ignoto. ⁊cet. Clide quia not. allegat bal. ⁊ ang. in l. bene a zenone. in p̄i. ij. co. C. de q̄ dri. p̄scrip.

d ¶ Unde q̄ ri. ō fraudes Bene facit qō habet⁹ in l. qui in alie na. §. si quis putat. de ac qui. here. ⁊. l. q̄ seruū. §. de interro. ac. ⁊ no. do. io. in pp̄ijs ter minis ī. l. p⁹ dotez. in. vi. lec. dy. §. so. ma. ſz nō alget istū tex. vbi est casus fm bar. istud p̄io limita nisi mādatū fuerit repudiatū ſz bal. in. l. si ſras. C māda. Itez nisi ex interuallo longi tpis mandatari⁹ egerit fm gl. no. in §. ope. insti. de obli. q̄ ex delic. vel q̄si ōlic. nas. quā tenet Imo. ex de homi. in. c. ad audiē tiaz. adde q̄ no. inst. ō ac. in. §. sequēs in matia mādati. ō riuz ē veri⁹. vt no. p bart. ī. l. nō solū. §. mandato, scripsi post bar. ī. l. ij. §. i. ff. iudi. sol. adō bal. in. l. si patru⁹ ī. ij. col. cōia vtriusq; iudi. ⁊ q̄ dixi ī l. si ita stipulat⁹. §. grisogonus. de x̄. obli. allegādo bar. in. l. p⁹ dotē

z h̄ addo qō not. bal. in. l. cū precibus in fi. C. de p̄ba. z bal. ī. l. i. in. xi. q. C. ſi ſeru⁹ extero. pulchre bal. in ſ̄ica. C. de ōh̄ē. emp. in. xv. q. vbi etiā q̄rit q̄d ſi cōſumpſit procurator fruct⁹ ex re empta an cō penſet cū pecunia. z dixi poſt bart. in d. l. iij. §. i. ī. iudi. ſol. z bar. videtur eē caſus ibi p ag. z imo. in. l. pignori. §. fi. ī. de vſu cap.

e Finautē. z no. ipſum. vide no. per Inn. i. c. cū olim. de priui. idē in pupillo vt hic ē tex. quē not. pōderat bal. in. l. i. in. x. q. C. ſi ſeru⁹ extero. z etiam in. xi. q.

Lege iulia. hec eſt ſing. lex quā allegaui tibi ī. l. de die. §. qui ſatisda. cog.

De manumiſſis vindicta. Rubrica.

Si pater libertatis fauore. Idez in his q̄ reſpiciunt fauorez aiē ſm glo. in. c. ſi gracioſe. ō reſcrip. in vi. z. xxv. diſtin. qualis.

h l. ſi mādaſſem. Et legitur in. c. ex p̄te decani. eē de reſcrip. z qō no. C. de ſatisdā. l. i. z bar. in. l. non

lo q̄ emas domū p me. tu dixiſti da pecuniā. ego ñ dedi tibi ita cito. tu emiſti p te z tuo noie q̄ tūc lex p̄ſumit de pecunia mea emptā eſſe poſtq̄ a p̄ncipio inter te z me fuit actum. vt hic. p hoc facit. j. de iure fiſci. l. edicto. §. cum ante.

Finaūt. Iſte eſt bon⁹ alius. §. z no. ipſum^e z ſi gna. q: vado ad monachū vel religioſum vt emat p me. z emit poſtea monaſteriū. non pōt denegare q̄n mihi reuēdat: ſz pot⁹ p̄t cōpelli vt mihi reuēdat. hūc tex. all'at Ja. de are. ad hoc.

Si quis dicat. Ibi vtiq̄ nō maiorē no. iſtū tex. p quē pōt determinari q̄ nō pōt pena a patre impo nenda vel īpoſita excedere legalē. vt. C. de pa. po. l. iij. z. C. de ſemen. ppin.

Seruus pecunia. Ver. ibi retuliſſet ſi ſeparato habuit animū redeūdi. vt. §. de le. ij. cum pater. §. filia. Jaco. de are.

Qui pene ſerui efficiūtur. Si ali enatio eſt reuocabilis reus crimis capitalis non pōt reuocare. hoc dicit.

Seruus hac. No. p̄hibitionez teſtatoris ōh̄entis z iudicis equiparari. hoc dicit.

Alius debitor. Illud qō nō eſt in bonis debitorum ſimpl'r nō trāſit in obligatiōe creditorz ſimpl'r. h. d.

Portis. Iſte tex. eſt bon⁹ z notabilis. z tene eum menti.

Cauſa. Ibi niſi ita. ratio dr̄ie eſt. q: lex ſemp eſt certa: ſecus in eo qō in facto hominis conſiſtit.

Puellam. Sufficit ad euitādā penā ſi de facto fit factum. h. d.

Seruum. Facit ad. q. an p̄hibitio fundi dotalis porrigit̄ ad res que ſeruando ſeruari p̄ſt. de quo in. §. z cuz lege. C. de re. vx. act. z glo. no. in auc̄. ſiue a me. C. ad vell'. z ibi dixi anno.

Alius. No. in fi. tex. facit ad. q. ſi emo rē. z dicūt verba ōctus. emit ſub cōditione z erit modus. facit ad id qō dixi §. e. l. cum queritur. §. nihil.

Lege iulia.^f No. iſtā text. quo illa cā demandat̄. dic vt. l. poſſeſſore.

De manumiſſis vindicta. Rubrica.

Quid ſi dicere de manumiſſis vindicta. Azo ponit. C. de manumiſ. z dic̄ q̄ olim p̄tor manumittendo habebat virgā in manu qua tangebat ſeruū z dicebat ei. aio te liberū de iure q̄ritū. vl' aliter manumiſſus fuit q̄dam ſeru⁹ q̄ vīdicauit iniuriā populi romani de quo fit mentio. §. de origine iuris. l. ij. Omnes ergo qui manumittunt̄ a iudice dicūtur exemplo illius manumitti vindicta.

Minor. An q̄ non pōt per ſe poſſit alij cōmittere: dixi āno in. l. ſi. C. de pact. ſed tex. eſt in. l. ſi fundus. §. i. §. de pignoribus.

Pater. Voluntas non finit̄ morte libertatis fauore.^g Itē renocatio nō dz puenire in notitiā mandatarij ſi ex reuocatiōe non ledit̄. vide glo. q̄ incipit nō ergo z c. ſed ibi verſat̄ dānum ſi ignorāti renūciat̄. non enī reuocatio nocere dz. vt. l. ſi mādaſſem.^h §.

mā. hic p manumiſſionem mandatarij dānum non verſat̄. Dy. Jaco. de are. de hoc plene per Ly. C. man. l. mandatum.

Quotiens. No. bene iſtū. §. qui vidē cōtra id qō dixi in. l. multū. §. de condi. z demonſt. Sed p modo dicamus q̄ eſt fauor e libertatis. tamen cogitabis.

Iuſta cauſa. Facit q̄ p̄elat⁹ pōt remunerare p ſeruitijs habitis qō alias nō poſſz. ſz hz p̄bare iſtas cauſas quas hic ponit q: iuſte ſunt. z facit. l. iubemus. C. de ſa. ſan. eccle.

Collectaneus. Per iſtū tex. dicit Ja. de are. z Ol. vt refert Ly. in. l. exigēdi. C. de p̄cu. q̄ minor. xxv. ānis pōt eē p̄cur. Cōtrariū tenet glo. l. ſi minor. §. de p̄cu. z p allegata lex exigēdi. Hic intelligit̄ de p̄curatore ad iudicia nō ad negocia. q: nō eſt ſufficiēs cauſa manumittēdi: q: etiā ſeru⁹ pōt eē p̄cur. ad negocia. vt. l. ſeruū. de p̄cu. nō g̃ eſſz iuſta cauſa manumittēdi: q: vult facere eū p̄curatorē ad negocia. Add. l. ſi minor. z. l. exigendi. dic q̄ loq̄tur in defenſore: ſec⁹ in reo. Sz quicq̄d dicas habem⁹ hodie caſum q̄ minor nō pōt eē p̄curator. vt extra de. p̄cu. c. q̄ generaliter. li. vi. Add. l. iſtā rōnde q̄ loq̄tur ad negocia z eſt ſufficiēs cauſa: q: citius ōh̄it q̄s cū libero q̄ cū ſeruo z pōt eē iuſta cauſa manumiſſionis q: libenti⁹ dz negociū gerere z magis fideliter cū bñficiū libertatis accepit cū ſe ſe nouerit obſequi plus debere z c. vt. l. i. in fi. C. de offi. p̄cur.

Exp̄terito. Nota iſtum textū bene. Tene menti iſtū tex.^i quē doc. allegant vbicūq̄ minor pōt eſſe in iudicio ſine tutore. z q̄cūq̄ pōt ſine tutore gerere ad ea pōt p̄curatorē cōſtituere ſine tutoris auctorita te. ar. hui⁹. l. z. §. q̄ petāt tu. l. diuus. §. i. no. extra de reſti. ſpo. c. ex parte.

Absens. Iſta ē no. lex ego allego legē iſtam q̄ ille q̄ hz iuriſditionē volūtariā ab alio q̄ ſitā q̄ a p̄ncipe non pōt eā extra territoriū exercere. z iō tabellio fact⁹ a rege nō pōt ex regnū dere inſtrm. nec tabellio fact⁹ a pp'o ex illū populū pōt inſtrm dere. ſic' in. l. ij. de officio p̄cōſul. z le.

Apud procōſulē.^k Iſtū. §

Irogatus matrimonii. cū glo. no. induco ad vnā. q. q̄dam fecit teſtū z reliq̄t filiū ſuū heredē. z dicit q̄ ſi filius me⁹ accepit vxorez ſibi indignā.^l p̄iuet̄ hereditate z deueniat in talē. Ille accepit vnā ancillā an amittit heredi tatē. z certe videt̄ q̄ non p iſtā glo. q: indigna eſt q̄ p̄hibet̄ duci: ſed iſta non p̄hibet̄ duci. In ōrium facit q̄ indigna dr̄ ō ſiderata qualitate viri z ſuoz nataliū. vt. l. iij. §. ſi emācipat⁹ filius. §. de bo. poſſ. contratabu. z. C. de epi. audi. l. tam dementis. Ja. de are. tangit hic.

Qui p alium

Pater ex prouincia facit ipſe facere videt̄. vt. l. i. §. deieciſſe. de vi z vi ar. glo. dicit q̄ per fictionē. ſed dico in. l. ſi is q̄ p emptorē §. de vſuca. q̄ illud ē verū in his q̄ facti ſūt: q: tūc ficte vr̄ fieri. ſed in his q̄ iuris ſūt. p̄pie ipſe fec̄ vt h

De manumiſ. q̄ ſuis adv̄niuerſi. ptinē. ipo. ff.

Seruus ciuitatis. Solet eſſe q̄ſtio an ciuitas eq̄parerur pupillo an ſoleat reſtitui more minor

Exp̄terito. §. absens. iſtū tex. adō bar. in. l. ſi ex legati cauſa. de v̄bo. obli.

Apud p̄cōſules. de hac. l. viō per bar. als bal. in. l. cunctos popu los. C. de ſū ma trini.

Irogatus fibi indignā. que dicatur indigna vxor. ad de bal. in. l. iij. C. de nup. per illū tex.

Pater ex p̄uincia adde ad hāc l. q̄ no. Jun. in. c. in cauſis. in fin. de offi. dele. fac̄ l. itez ei. §. i. qō cuiuſq̄ vniuer. no.

foluz. §. more. in. vi. col. de no. operis nunci.

De manumiſſis teſtamẽto. Rica fructuariũ. de intellectu hꝰ l.vide do.to. in.l.ſi ſeruꝰ ti tij. poſt bar, de lega.ij.

est materia.l.res.C.ex q̃.cau.ma.z.C.de iur reipu. l.rẽpublicã.li.xi.Sed an eq̃pareꝫ pupillo.videꝫ qꝫ equipareꝫ cuilibet priuato vt hic ꝺiuncta.l. pupil lꝰ.s̃.ti.i.ad maced.l.nihil intereſt. z.l.iiij. ſ.nihil.s̃. de manu.gl. tua vī dicere qꝫ eq̃pareꝫ pupillo, aliꝺ reperis in glo.l.i.qꝺ cuiuſcꝫ vniuer.

De manumiſ.teſtamento. Rubrica.

Iquisita. Ibi a te.i.a teſtamẽtaria li bertate.z ſic nullũ videba tur lega.vt.C.de legi.l.ſi ſeruꝰ. Ja. de are.

Ifructuariũ. nQñ teſtator legat rẽ ꝟia in legatariũ:ſed qñ heredis nõ tranſit recta via.vt.l.i.C.cõia de leg.z ibi ꝓ doctores:licz glo.dicat aliter z male:ſed vbi teſtator legat rẽ ſuã quo ad ꝓprietatẽ heredis.quo ad vſufructum:an trãſeat recta via dñium i legatariũ.certe ſic vt hic.

Iita ſcriptũ ſit. Iſta ẽ pulchra lex z notabilis.z ſi tu haberes intellectũ tu diceres mihi hic eſt caſus ℈ quãdã qõnez quã formaſti in.l.ij.ſ.de duo bus reis.vbi dī in gl.actiue z paſſiue.z eſt alia gl. C.de ꝓcur.in.l.i.z fuit qõ:qꝛ fuit formatꝰ articulꝰ qꝫ talis cognouit talẽ violenꝫ.z dixi qꝫ põt intelli gi actiue z paſſiue.iõ articulꝰ non ꝺcludebat. h vī ℈.qꝛ diligẽter põt aſſumi actiue z paſſiue.z fm mẽ tẽ diſponẽtis tm̃ intelligiꝫ:ſed nõ eſt ℈. qꝛ verũ eſt qꝫ fm mentẽ z intentionẽ,pferẽꝫ i iudicijs ꝺz inter ℈ pferentẽ.lz ipſe pferens ꝓ ſe interpꝛetetꝫ.

Iquis libertatẽ. Aliter ñ poſſz da miſſio fit iure ꝓtorio.z ſic daꝫ vtilis nõ ꝺi recta.vt.ꝺ.ſ.quotiẽs.allegato in glo.

Iita fuerit. Queſtio hec. Iſte ſ.lz fit in extraoꝛdinarijs.tñ gl.in.l.plures. C. de cõ.inſer.fecit magnũ feſtũ. No.qꝫ cõditio q̃ cõſiſtit in dãdo z faciẽdo ſi ſatisfdat de iure in ſnia nõ. Itẽ no.qꝫ ipſa volumia rõnum debẽt reddi qꝺ tenet Ja.de are.in.l.i.ſ.officio.ꝺ tu.z ra.diſ.qꝫ tutor ꝺz reddere pupillo libꝛos rõnum. Itẽ erit ꝺi cẽdũ ꝓ notabiliꝫ qꝫ dictio cũ poſita inꝫ pſonas cõ iungit principaliter nõ acceſſorie. Itẽ no.qꝫ licꝫ ta argumẽtatio eſt de x̃bis legis ad x̃ba teſtatoꝛ No.qꝫ dictio cuꝝ ꝺiungit acceſſorie.vt.l.i.ij.z iij.ſ.de pecu.le. Soluit glo.tua illud ℈rium multũ notabiliter.inſti.de le.ſ.ſi ancillas.qꝛ dictio cũ.inꝫ pſonas cõiungit principaliter:vt hic.ſed inter res coniungit acceſſorie.vt.l.i.z iij.de pe.le. ꝓ Cy. in l.i.C.de verbo.ſigni.

Iita ſcriptũ fuerit Si fauoꝛe'cer te rei verba tra hunꝫ ad impꝛopriã ſignificationẽ talis fa uoꝛ ad diſpoſitionẽ ſibi ꝺiuncta nõ trahiꝫ.h.ꝺ. Ja. de are.ponit hic vnã diſtinctionẽ quã ponit Cy.in l.ex his.C.qñ ꝺies le.ce. Habetis hic videre vnaz q.q teſtatoꝛ reliqt filiũ ſuũ heredẽ z ſibi ſubſtituit exheñ z ſuã vxorẽ reliqt dñam z fructuariaz oium bonoꝝ ſuoꝝ.mõ filius nõ extitit heres.mulier vlt vſufructũ oium bonoꝝ ſuoꝝ.ſubſtitutꝰ dicit tu nõ ꝺebes hꝛe niſi alimẽta fm cõſuetudinẽ poſita in.l. i.C.ſi ſcõo nup.mu.z nõ ob.qꝛ ſum extraneꝰ.z qꝛ fi lio fuit impoſitũ grauamẽ. Dico quicqꝺ ꝺicat extraneus qꝫ mulier ꝺebeat habere vſufructũ oium bonoꝝ ꝓ iſtã legẽ cõiuncta illa cõſuetudine. qꝛ qñ relinquiꝫ dña z vſufructuaria ꝺ iure ſcripto ꝺz ha bere dñium z vſufructũ lz ex conſuetudine fauoꝛe filioꝝ interpꝛetẽ vt ꝺebeat hꝛe alimẽta.nã fauoꝛe fi lij remotoꝛ:qꝛ nõ fuit heres.lz fuerit ſcriptꝰ remanz lex.vt ar.h in fine ꝺiuncta ꝺcã cõſuetudine.

Libertas q̃ in tps quo fieri non põt. No.qꝫ aliqꝺ nõ põt cõferi

Hec aũt ſcriptura. No.iſtũ caſum de quo facio magnũ feſtũ alibi.

Hec ſcriptura teſtamẽti. Hec verba ita vt faciũt modũ z poteſt quis compelli ad modũ implendum.

Poſt annũ. Pluralis locutio duoꝝ numero eſt contenta.

Si duos. Hec cõditio Si tẽ ꝓ ap ponit ſubſtãtie legati in dubio tps incipit a morte teſtatoꝝ.hoc ꝺic. Hic ꝺicã tibi vnũ qꝺ te nebis mẽti.ꝺr qꝫ viuẽs moriꝫ.z ſcitis qꝫ fit qõ an ſero ſit de nocte vel nõ.z hoc anno qñ redij domũ eq̃tani tẽpeſtiue.z cog itani hoc p iſtã legẽ:qꝛ ꝺies moriꝫ nocte veniẽte.z ſic tps illud quo nox efficit eſt ꝺies.z non nox. Ita mane qñ nõdũ venit ꝺies anteq̃ veniat dñ incipit venire eſt nox z non ꝺies qꝛ nondũ venit.z hoc ꝺico p iſtã legẽ qꝛ hic viuẽs moriꝫ z nondũ ẽ mortuꝰ.z ſic viuẽs lz incipiat mo ri.de iſta.q.r dixi hoc anno in.l.ij.C.de cuſto.re.in terris vbi pulſantur campane.vide ibi.

Seruos legauit Meminiſſe vide tur qui non appa ret dememiniſſe. hoc ꝺicit.

Sichus imo. Dictio imo ponitur correctiue.h.ꝺ. Alle gaꝫ iſtud ad dictuz teſtis q̃ interrogaꝫ de quo mẽſe fuit.z ꝺicit de mẽſe ianuarij imo de men ſe febꝛuarij.ſtaꝫ vltimo dicto tanq̃ correnti.

Si filiũ impuberẽ Quietatio tutoꝝ valet niſi inꝫ ipſũ z eũ cui fcã ẽ fuerit colluſũ,h.ꝺ

Sexem incipit ꝺabũt tñ.xx.z habes h glo.qꝫ auc.ex cauſa:ꝛz locũ in ꝓteritio ne pna.z ſiles gl. ꝺedi in auc.ex cauſa.h ꝺico iſtã gl. eẽ falſaz: qꝛ hic ꝓcurator ignoꝛauit.z iõ voluit eũ priuare oibus bonis.z ꝓbo per.l.ſicut.C.de teſta. milli. Preterea poſito qꝫ non eẽt lex.tñ eſt caſus.l. ſi nunq̃.C.de reuo.ꝺona.in poſthumo preterito.z non eſt mẽſis qꝫ cõſului id qꝺ ꝺixi.

Um ex pluribus. Incertitudo re rũ z pſonaꝝ vi tiat legatũ.h.ꝺ.fm Di. Alibi vide gl.q̃ in cipit.z.j.de re.ꝺub.ibi qꝺ ẽ ſpale. imo ibi ẽ certitu do rerum.hic rerũ z pſonarũ.z no.ꝓ Dy.in.c.in ob ſcuris,extra de re.iur.li.vi.

Iendũ eſt neceſſario. Exiſten tia ſui he redis confirmat libertates.h.ꝺ.

Sichus ſeruꝰ Iſte eſt notabilis ca ſus.z tene mẽti iſtum caſum ꝓ alienationibꝰ q̃ fiũt vt nõ alienẽ tur res qꝛ ſi alienenꝫ reuertenꝫ ad vendentẽ.ꝺixi in l.abſenti.ſ.i.s̃.de ꝺona.

Iita fuerit. Libertas Iſta ẽ no ta.l. quaz mille vicibꝰ allegaui tibi in materia.de x̃. obli. No.tex.ibi celeritas ꝑmatura ꝛc. allegaꝫ an emphiteota poſſit pẽſionẽ ſoluere in prin.anni ꝺicã de hoc plene.j. de ſtatulib.l.ſtatuliberis. ſ.ſtich. No.vltimo hãc.l.qñ ꝺanꝫ ꝺilatões.vna ꝓ prima,ſcõa,ꝓ ſcõa,z tertia,ꝓ tertia z pẽptorie,vtrũ

Qui duos. ſ. cõditio. de ſta.q. Elide bar.in.l. fcã. ſ.tempus.ff. de pe.z facit iſte tex.ad a lias. q. de q̃. per bal. in.l. ſi.C.de pac. vbi allegat iſtũ tex.

Qui filium impuberem. Ad gl.hic qꝫ ſuf ficiat ſola cõ feſſio tutoꝛ qꝫ ratio ad miniſtratio nis fuit red dita.vide bal. in auc.hiſdẽ in.iij. col. C. de ſecũ.nup.

Qui habebat. non nocet. Error ſyllabe nõ vitiat. Idẽ in errore littere. c. ex parte. de fi. inſtr. & vtrũq; etiã hꝫ locũ in reſcrip. vt ibi no. in glo. niſi ꝓ talẽ defectũ redderet falſum latinũ. c. ad audientiã. el primo. de reſcrip. & no. hic dixi aliq̃d pᵒ bar. in. l. iiij. de lega. i.

De fideicomiſſari. liberta.

Si qs in teſtamẽto. do. Roſ. Vide bar. ꝛq̃ ibi dixi i. l. q̃ filio. §. i. de here. inſtitu. Adde bar. ĩ l. q̃ teſtamento. C. de manu. teſtamẽto & adde b̃ tex. & ibi bal. ĩ. l. fi. in prin. C. de teſta. manu.

Ergo. §. ſi is qui. Adde bar. ĩ l. i. in. iiij. q. prĩ. §. ỗ vul. & pupi. & no. in. l. eq̃ſſimũ §. expectãdi. de ſecũ. tab. & bar. in. l. fi. in ſi. de ſent. paſſ.

Creditoribꝰ. qz iudex põt cogere. an iudex poſſit cogeꝛ vniuerſitatẽ ad faciẽdũ ſindicũ. facit ad hoc qõ not. bar. in. l. licz C. de iur. rei publi. li. xi. & qõ dixi poſt bar. in. l. non põt. j. de re. iur. Ad hoc etiã allegat bar. iſtũ tex. in. l. ſolẽt. in fi. de ali. & ciba. leg. & ſpe. ĩ loco ỗ quo ibi ꝓ eũ. ỗ vi deꝛ velle bar to. in. l. i. C. ỗ iure reipu. li. xi. & vbi ỗ bal. in. l. i. §. q̃bꝫ. ỗ. qõ cuiuſq; vniuer. nomi. per Inno. in. c. romana. ad fi. extra de ſen. excõ. in. vi. not. bal. in. l. ij. §. hoc etiã. C. de iura. calũ. ꝓ bal. in. l. fi. C. de manu. teſta. vide bart. in. l. i. §. ſinaũt collegiuz. ꝓ illum tex. ỗ. ad trebel. ſed intellige illud ſm iſtam. l. ſ. q̃ immo iudex poteſt cogere.

Imperator. deuenire in fiſcũ. Sed Ro. in. l. ſi cõſtãte. §. fi. ꝓ illũ tex. ỗ. ſo. matri. videꝛ tenere ỗrium. & rñdet ad iſtuz tex. vt ibi tenereꝛ in vtroq;. dixi in. l. q̃ añ calẽdas. j. de ỽ. ob.

Ro. iſtã. l. ꝓ eo q̃ fa

Reuia decedẽs ciunt tota die teſtato res inſtitui filium meũ ſub cõditione ſi deceſſerit ſine liberis ꝛc. q̃ non eſt conditionaliter. inſtitutus. j. de dona. l. ij. ibi dicam.

Latius. põt ipleri ꝓ ꝑſonaz curatoꝛis adulti. h. d. & facio magnũ feſtũ de iſta. l. j. de ſol. l. ſeruus. Ro. q̃ factum tutoꝛ nocet pupillo. vt hic. & l. lutius. §. tutele. de admi. tu.

Error in ſyllaba non

Qui habebat. nocet. hoc dicit.

Iſta. l. allegaꝝ q̃ ſi q̃s

Si quis ſeruo eſt ſubſtitutꝰ directo vulgariter pupillariter & ꝓ fideicõmiſſuz quo iure poſſet petere. & certe in electiõe ſua eſt vt hic. & l. recuſare. §. titius. ỗ. ad trebel.

Allegaui iſtã. l. q̃ ar

Si qs locuples gumentũ a ỗrio ſenſu eſt exerp̃ſa ſignificatiõe. i. apertiſſime. & tibi allegaui in. omnes populi. contrarium eſt ꝓ l. apud antiquos. C. de furtis.

Ibi liber ne eſto. i. eẽ

Tria. Lutius. nõ poſſis. & ſic fuit potentia denegatiua. ꝓ iſtam. l. videꝛ deſtrui practica ỽy. in. c. peccatũ nõ remittiꝛ. d e dictiõe niſi. & hic ponitur derogatio negatiua. hic ỽy. dicit q̃ nõ p̃cedit: ſz in vno. lz in cõſtructũ nõ. ſz ſolutio eſt q̃ b̃ p̃cedit negatiua potẽtie nõ negatiua actꝰ. qz negat potẽtiã. & iõ ponit potẽtiã dictio niſi.

De fideicõmiſſa. liberta. Rubꝛica.

Iſta eſt bo

Si qs in teſtamẽto. na lex. & roſ. ponit vnã. q. in libellis ſuis ỗ iſtã legẽ. Ad cõfirmationẽ eoꝝ q̃ in teſtamẽto relinquunt requiꝛit aditio ab inteſtato. h. d. do. Roſ. ỽ formaꝛ. q. in ti. de act. ex teſtõ. & dicit q̃ in codicill' cõfirmandis nõ requiꝛit aditio hereditaꝛ ab inteſtato. ipe diceꝛ vꝝ ỗ iſtã. l. & Ja. de are. bñ dicꝫ b̃ q̃ requiꝛit aditio ab ĩteſtato ad cõfirmãda flicta ĩ codicill'

Ergo. Si is qui

Ro. q̃ ĩſpicit qõ euenire põt de iure cõi nõ inſpicit qõ euenire põt de iuꝛ ſpãli

Facultas ĩplẽdi ꝏditioꝝ nẽ ad heredẽ trãſſertur.

Si ſub cõditione.

Creditoꝛibus

Ibi & opoꝛtet officio iudicꝭ. & Ja. de are. inducit iſtuz tex. q̃ iudex põt cogere vniuerſitatẽ vt faciat ſindicũ.

Eadẽ cõſtitutio

Iſte tex. facit q̃ bona vacãtia nõ ſunt hereditas. vt dixi in. l. fideiuſſoꝝ. in fi. j. de fideiuſ.

Hidã in teſtamẽto.

Ro. text. ad doctrinam q̃

Imperatoꝛ. alienari non põt deuenire in fiſcum ꝓpter publicationẽ. vt. l. ſi libertinũ. ỗ. de bonis libert. & l. ſtatius. in fi. j. de iuꝛ fiſci. & qõ dixi in. l. ſi finita. §. ſi de vectigalibus. ỗ. de dam. infecto.

Latius titius.

Iſte eſt no. & ſingularis caſus. aliq̃s inſtituit heres & fideicõmiſſarius. & tũc nõ eſt fideicõmiſſari? niſi ſit heres. ar. hui? legis ibi mode ſtinus ꝛc. Itẽ no. ar. ª ꝓ tabellionibꝰ q̃ dicũt talis q̃ alias ſic vocaꝝ ibi q̃ & puſill? vocaꝝ ꝛc. Itẽ no. q̃ verbũ vult: ſignificat volũtatẽ alteri? liberã. Itẽ ſi q̃s arbitraꝝ fuerit imporꝛtat arbitriũ boni viri. q̃d de ỽbo placet. & caſus hic eſt q̃ libertas nõ põt cõmitti in volũtatẽ liberã heredis. vt. j. e. l. fideicõmiſſaria: ſz in arbitriũ boni viri. & ſic videꝛ q̃ ỽbũ placet ſignificat arbitriũ boni viri. de verbo vi debitur. habetis. j. e. l. fideicõmiſſaria. Et ideo ſemper in fideicõmiſſis ſum ſolitus facere põi. ᵇput ſibi videbitur voluerit & placebit.

Cautela. Elide de ỽbo viſuz fuerit.

Si legatario. A duobus ᶜ q̃ ſi duob? data eſt electio. & alter latitat nolens eligere. ſol? q̃ remanet põt eligere. facit. l. i. §. ſi plures. ỗ. de exercito. & facit. ex de electi. c. cũ olim. ỽ. q̃ ex ſuis. Iſte ỽ. eſt no. & facit ad gõnem officiales ſunt miſſi in ſacculo. & eſt incertũ extrahunt' a fortuna & venio ad vltimos de q̃bus eſt certũ eos exire: qz alij nõ ſunt. exercẽt officiũ anteq̃ exp̃hũtur an valeat: & videꝛ q̃ nõ ꝓ ſtatutũ. ſed dic q̃ ſtatutũ loquitur quando eſt incertuz q̃ non põt deuenire magis ad vnũ q̃ ad alium. h. d. Ja. de are.

Mota

Cũ is qui. Ro. iſtũ tex. ỗ iudices qñ vnus vin cit in vna ꝑte & ali? ĩ alia ꝑte & iudex dicit ꝺ dẽno victũ victoꝛi in expẽſ. nõ dicit bñ. ᵈ qz illa ỽba nõ releuãt niſi declaret q̃ vterq; ſit victoꝛ.

Fideicõmiſſaria. Seruũ pecu

Cum vero. Apparet igitur. Querit glo. an idẽ in maioꝛib? & dicit q̃ & fruc. ſi tamen aliq̃e expenſe facte ſunt ſup aliq̃ exceptione pecuniaꝛia condẽnatio expenſarum deberet eſſe certa. c. finem lit. de do. & contu. & idem bald. in. d. l. terminato. & quod not. in. c. inter dilectos. de elec.

Neq; infantes. §. q̃d ergo. & habes caſuz. Facit ad no. in. l. ij. ỗ ſi q̃s in ius vo. & ꝓ bar. in. l. non videꝛ. el primo. ỗ. de iudi.

In testamẽto. Ad iſtum tex. vide glo. & bal. & q̃ ibi ſcripſi poſt eũ in. l. eam quam. in. iij. col. C. de fideicõmiſ. & vide bal. in. l. ſi iure. C. de teſta. manu. & vide bal. in. l. quãuis. C. eo. ti.

¶ Et iſtam. l. allegaui. Adde q̃ no. bar. in. l. fi. in fi. ſ. ſi q̃s ali. teſta. p hi. & qõ dixi in. l. fi. ſ. de inſtito. & bar. in. l. gerit. de acq̃. here. ff. circa ſic. & ia. de are. dicit ℑ & hoc ppr̃ duo ſpãlia naſcũ q̃n. ſ. poſt mortẽ & ppr̃ pubertatẽ. ¶ Sz op. duo ſpãlia non pñt circa idẽ cõcurrere. vt. l. i. C. de doſ. pmiſ. Sol. duo ſpãlia hñtia originẽ ex eodẽ fonte circa idẽ nõ pñt ꝺcurrere: ſecus ſi ex diuerſis.

Subuentũ. No. q̃ ptor cognoſcit parte abñte ſci de veritate. & ſic añ lit. cõteſt. etiã põt examinari teſtis. vt dixi. ſ. de dãno infec. in. l. totiens.

Hoc ſenatus. No. q̃ ſnĩa lata parte abñte falſa cauſa. qõ ſecꝰ eſt in decreto interpoſito ex falſa cauſa. qz eſt ipſo iure nullũ. vt. l. magℓ puto. ℣. fi. ſ. de rebꝰ eorꝝ. & ĩ. ne vis fiat ei. l. i. ℣. hec verba.

Jeũ ſeruũ. No Hec aũt verba ta q̃ is q̃ contẽnit venire non videt latitare.

Ex iuſta cauſa. Nota q̃ abñtes dicũt ex iuſta cauſa. ſz q̃ non ſunt ex cauſa abñtes iniuſte dicũt abñtes. Inno. dic q̃ ſi clericꝰ abeſt ab eccleſia pſumit ex iuſta cauſa abeſſe. Idem in viro q̃ abeſt ab vxore in. c. fi. de eo qui mit. in poſ. cauſa rei ſeruande.

Jſilius erit. Difficilꝰ pdo qõ habeo ex meo. q̃ qõ habeo ex bñficio alieno. & ad hoc allegat. facit. l. qõ principi. & l. ſi au guſte. de leg. ij.

Am quaſi. No. q̃ decretũ interpo tẽ trãſſert ad heredẽ & iſtud ẽ h ſpãle in libertate. ſitũ ℑ defũctũ tãq̃ ℑ abñ

Si plures. Not. q̃ preſumit lata ſnĩa q̃uis fictionibꝰ in. l. ſi q̃s p emptore. de vſucap. Quere bã in materia ſubſtitutiõis exẽplarie. vtrũ ad cõfir mationẽ exẽplarie req̃rat aditio. h vi q̃ req̃rat illa q̃ ſufficit & req̃rit in furioſo. vt dixi in. l. cũ heredis. ſ. ad trebel. & hic in fi. videtur facere.

Eqz infantes Tene mẽti tex. ibi. ſzn cũ gl. q̃ incipit ſz tutores &c. ad qõnẽ quã diſputaui bononie. & ibi examinaui. vbi eſt ſtatutũ q̃ principalis citatꝰ oz rñdere. alꝫ habet p cõfeſſo. tutor vel ꝓcurator citatꝰ non cõparuit an habeat p cõfeſſo. & hic tex. facit q̃ nõ. ſed tex. facit ℑ in. l. nõ ſolũ. in pñ. ſ. de pcu. Jtẽ facit ad qõnẽ ſtatuto cauet q̃ principalis citatꝰ vere cõtumax non appellat pcu. eſt ñe ꝺtumaxian principalis pt appellare. certe ſic vt hic. Inno. tangit in. c. i. ex̃ vt lit. nõ ꝺteſt. Et tertio anno dixi vobis. in. l. i. ℣. ſi pcurator. ſ. ſi quis ius di. non ob. non allegaui iſtaz legem. quia non fui recordatus.

Quid ergo. Lege iſtũ. ℣. cõtinuando ad pce dẽtia & habes caſumᵉ qz ſcitis q̃ citatus oz venire & allegare priuilegiũ ſuũ. ſi citatus ſub non ſuo iudice nõ venit an poteſt fieri miſſio. hic videtur caſus q̃ ſic.

Jpure data. Nota iſtam. l. & mandet hz facere vt rõ reddat. & nõ reſtituẽ. i. de ſingul̃ inſtituẽ. ¶ No. q̃ q̃ tenet reddẽ rõnẽ tenet me de ſingul̃ inſtituere. Jtẽ tenet reddẽ cõputatiões &c.

In testamẽto Hic eſt caſus ℑ vltra mõtanos q̃ tenẽt ℑ gl. chi. tenet q̃ ſic. de quo vide latius ibi p eũ & p bal. in. l. dig̃ vor. C. de lega. bal. in. l. i. ℣. ſimiliq̃ modo. C. de lati. liber. tol. & ibi ang. & in l. ſi cum ipſo. C. de contraben. emp. plene per pe. de anch. in. c. canonum ſtatuta. in ver. xij. quero. de conſtitu. per Jo. cald. in repeti. c. de illis. de rapto. in. vij. q. & ibi etiam an ſtatutũ archiepiſcopi liget epiſcopũ in ſua dyoceſi delinquentẽ & adde bal. in. l. ſi cõſul. ſ. de adopt. & dixi poſt bar. in. d. l. ij. ſ. quod quiſq̃ iur.

q̃ dicit q̃ ex teſtamẽto impfecto relicta debent̃ naturaliter. Ly. ſeq̃tur ℑde. ℑ glo. Sz ℑ eos eſt h cauſus. & in. l. ij. C. de fideicõmiſ. dixi anno in. l. cuz q̃s. C. de iur. & fac. igno. & iſtã. l. allegaui ſ in vna. q. q̃dam diues hõ de marchia incepit facere teſtñ & iã erat ſcriptũ q̃ in tali loco fieret eccleſia. & legauit. p ea tantũ. mõ ille añ pfectũ teſtñ deceſſit. tutores filij voluerũt facere adimpleri teſtñ defuncti an poſſint. Et per. l. iſtã videt q̃ ſic. qz teſtñ impfectũ ꝓbat defuncti volũtatẽ. l. fi. ſ. de rebꝰ eorꝝ. ſile qz inſtrm cancellatũ ꝓbat q̃ fuit. & p hoc. l. q̃dam tabularũ. & l. fullo & ſarcinatores. ℣. fi. j. de furtis.

Paulus rñdit. No. iſtũ ℘ Paulus. ℣. & qñ legebã. l. generaliter. de li. le. faciebã magnũ feſtũ de iſta. l. Verba adulatoria fauore libertatis inducũt diſpoſitionẽ. h. d. & ſic duo ſunt ſpecialia. vnum eſt gratias reddit tibi. & iſtud eſt illud quod plus eſt gratũ. Item verba adulatoria ad honorem relata inducũt diſpoſitionem.

Lutius titius. ℣. Lutius titiꝰ ſticho ſuꝫ facit ad. q.ᵇ q̃ ſi eps facit ꝓſtitutionẽ q̃ ſi quis ſic fecerit ſit excõicatus. modo eps facit contra conſtitutionẽ an ſit excõicatus. & iſta lex facit q̃ non.

Mais ancilla. ℣. Lutius titius. Tene mẽti iſtũ caſum quem allegaui tibi ad materiã difficultatũ qñ excuſat. & dixi in. l. cõtinuus. ℣. illud. de ℣. obli.

Tutori. Nota quod relinquitur a tutore a pupillo videtur relictũ. hoc dicit.

Sorore. Nota iſtum textum quando dicitur ſibi placet.ⁱ

Lutius titius in teſtamẽto[k] Nota iſtum caſum quando dicitur iudicio tuo ſto.

Titius ſticho. Dicit q̃ peculiũ deducto ere alieno intelligit. ſed hoc ẽ verũ q̃tũ ad exneũ non q̃tũ ad ipm dñz. Et fac ad q̃ ſtionẽ q̃dam fuit rogatus titio reſtituere hereditatẽ. & teſtatoꝛ tenebat eidẽ titio. mõ reſtituet debeo dicit ſuz paratꝰ tibi reſtituere. ſz illud qõ tibi debebat ex ℑctu nõ teneor reſtituere p reſtitutionẽ hereditat. ſz hoc nõ ẽ verz. qz illa ꝓſideratio oz haberi quo ad exneũ nõ quo ad ipſum creditorẽ. vt hic.

Inter cetera. De iſto. ℣. feci magnũ feſtum q̃ ad actionem conſequendã non admittitur purgatio.

Splendophorus. Iſte tex. facit an viuẽte teſtatore mortua filia expiret vulgaris tacita vel exꝓſſa. & hẽt in. l. q̃ ſi filiꝰ ĩ. de capti. & l. lex cornelia. de vulgari & pupillari. & plene p Ly. in. l. pbꝰ. C. de impu. & alijs ſub.

Fideicõmiſſaria libertas. Iſta lex valet totum iſtum titulum.

Non tantũ ipſe. No. q̃ verbũ ſuccedo porrigit ad omnẽ ſucceſſionẽ quocunq̃ modo fiat. & ſic eſt verbum cõe. vt dixi in. l. precibus.

Lutius titius. Non intelligit repetitum quod repetituꝛ vitiaret. hoc dicit.

Mais ancilla. ℣. fozorez. tibi placet. Nota q̃ ñ bum placet importat aditionem bonoꝝ viri. Idez bart. per illũ tex. in. l. luti titius. & ſ. e. & in. l. cum ꝓponas. C. e. & in. l. ſi quis arbitratu. ꝺ verbo. obli. & per barto. in. l. ſi ſic. de leg. i. ꝓ bal. in. l. volun tas. C. de fideicom.

[k] Luti titius in teſtamento. Cli de per bart. in. l. ſi ſic. de leg. i. & in extrauagã. ad reprimen. in verbo videbitur. vbi videtur cõtrarius. dixi in l. i. poſt No. ſ. de arbitr. & adde. l. ſeruo alieno. ℣. ſi ab impubere. de leg. primo.

De statuliberis. Rubrica.

Statuliberos. cõpensatio fieri. Quis qõ habeat causa cõditionis implẽde nõ admittit cõpensatio. Adde bar. in. l. iul. de condi. t demon. t qõ no. ang. in. l. qñ alexandrũ. C. de adulte.

m Si q̃s heredi. oz fieri inuẽtariũ. adde bar. in. d. l. sancim⁹. §. i. t in. l. si in diẽ. ff. de ꝓdi. t demõ. bal. in. l. i. in xiij. col. in fi. ff. de his q̃ pene no.

n Si q̃s sic accepit. v̄bo poterit. de v̄bo põt. vide bal. in. l. i. in viij. q. C. de insti. t substi.

o An sufficiat. viõ bar. t ibi in. l. i. j. de custo. reo. t fac̃ ad not. ꝑ bar. in. l. sus quoq;. §. ij. de here. instit.

p Stichus annua. ad audiẽdũ sniam An citatus generaliter ad ꝓcessum vel ad omẽs actus sit necessario citãdus spãliter ad sniam ad de q̃ dixi p⁹ bar. in auc. q̃ sel. t ibi bal. C. quõ t qñ iudex. Inn. in. c. cõsuluit de offi. dele. t faciũt no. ꝑ moder. i. l. ex cõsensu. § eũ q̃. j. de appel. facit qõ no. bar. in. l. iij. §. si ad diẽ de re mili. t si fiat citatio generalis q̃ quis cõpareat ad oẽs actus vsq; ad sniaz inclusiue: an valeat eo amplius nõ citato. vide Inno. in. d. c. ꝓsuluit t in. c. auditis. t in. c. ꝓstitut⁹. de ꝓcu. ang. in. l. si p̃tor. in pr̃in. de iudi. p ullũ ter. ibi ordine iudicioz pacto. vide etiã barto. in exuag. ad reprimẽ. in verbo sup dicto crimẽ. t no. ꝑ ang. in. l. q̃ añ kalẽdas. t ibi vide bar. de v̄. obli. t ang. in. l. de vnoquoq;. de re iudi. Et adde an cõtumacia in vna citatiõe vel in vno actu vel articulo absoluat ꝓcessum. no. ꝑ spe. de cita. §. viso. t Inno. in. d. c. ꝓsuluit. t dic̃ bal. in. l. sancim⁹. in. x. q. C. de iudi. referendo Ja. bur. in. l. ne q̃cq̃. §. vbi decretũ. ꝺ offi. pcõsul. q̃ citat⁹ ad ꝓcessum non ẽ citãdus ad interlocutoriã sup eo. sed ad diffinitiuã sic. Spe. de anch. in cle. i. de foro cõpe. in. r. not. t refert q̃ laur. ibi dicit q̃ si citatio sup tota causa emanauit. t citatus fuit cõtumax nõ citabit vlteri⁹: secus si ad certũ articulũ. q: tũc citabit t citatio requiret in alijs. t hoc idẽ tenet Jo. an. in. c. ij. de do. t cõtu. in. vi. in nouella gl. t bar. in exuag. ad reprimẽ. in. v̄. sup dicto crimine. dic̃ q̃ qñ citatõ ẽ facta generalis oz q̃s citare vsq; ad finẽ cause in ciuitate: t tũc ad alios act⁹ ꝓ preconẽ citabit. t si nõ cõparuerit ꝓcedet ad aliũ actũ t sic successiue: dat tñ ꝓ filiũ vt reus cõparẽs in prima citatione eligat certũ locũ in ciuitate vbi sit citand⁹. Qui dam añt precipiunt vt singulis diebus t horis cõpareat coraz eis ſm bar. t ita sequit pe. de anch. vbi su pra. refert et pe. de anch. ibi in. vi. no. tabili. q̃ ste pha. ibi dicit q̃ si q̃s fuit citatus ad p cedendũ sup tota cã vsq; ad sniam inclusiue q̃ eo nõ citato se tẽtia ferri po terit. illud di ctũ ei⁹ etiã ve rũ est qñ citatus talis nõ cõparuit in prima citatione: oz si cõparuit t stetit i iudicio vsq; ad finẽ cause se oz ꝑpe sniẽ nõ adest de bebit citari spãliter ad sniam. vt in cle. sepe. ꝺ ꝓ. fig. t ita no. bar. in. d. v̄. bo sup dicto crimẽ. t do. pe. in. d. cle. i. Addõ inno. in. c. ad petitionẽ. de accusa. ꝑ ang. t Imo. in. d. l. q̃ ante kalẽdas. t ꝺ. q. bart. hic habes ꝑ ludo. t. i. in. iij. car ta. §. ꝺ arbi. t in. l. iij. §. Spe. in pr̃in. ff. ad trebel. t ibi vide q̃ habes in. iij. col.

De statuliberis. Rubrica.

Videbitis hic

Qui statuliberi. q̃ aditio facta oz a statulibero. v̄. sed t si in tabul. ꝺ videbit nouũ q̃d q̃ q̃q; oz statuliber añ aditionẽ substituti. ẽ statuliber ex aditiõe instituti Szquõ ẽ statuliber cũ a substituto sit relicta. g̃ aditio substituti est expectãda. alʒ q: nõ ꝓfirmant relicta a substituto nisi ipse adeat. cogitabitis.

Jsta. l. ꝺz not. casum.

Statuliberos. Et no. ibi seru⁹ scribit motã ꝛc. q̃ si q̃s aliq̃d oz causa ꝓditionis implende. t iste cui oz impleri conditio teneat huic debẽti implere. nõ põt debiti cõpẽsatio fieri l q: non est debitũ qõ dandũ est causa ꝓditiõis implende t cõpensatio ẽ debiti ad debitũ ꝓtributio. sed est remediũ q̃ debẽs interpellet illũ q̃ sibi det q: dabit sibi quod oz cã cõditiõis implende. si vero dar habetur conditio ꝑ impleta vt hic.

Glo. in. l. sancim⁹. §. finaũt ou

Si q̃s heredi. bi⁹. C. de iure deli. dic̃ q̃ infra xxx. dies a morte testatoris oz fieri inuẽtariũ gl. subaudit ibi a morte testõris t adita hereditate: q: illa glo. sic oz dicere. Juris cõsult⁹ ad v̄ba testatoris sic subaudit nõ videt mihi q̃ doc. allegat illud

Nota istũ. §. de ver

Si q̃s sic acceperit. bo poterit⁹ qõ req̃rit actu. sz glo. habes q̃ verificat in potẽtia lz non in actũ. vt. l. i. de iniust. te. So. vt dixi in. l. sepe. ꝺ offi. ꝓsi. t anno. in. l. i. C. quõ t qñ iudex. q̃ iudex põt cõdẽnare absentes: qõ põt intelligi reb⁹ sic se hñtibus vt. l. qõ seru⁹. §. de cõ. ob cau. t dicã in. l. nepos. ꝑ culo. j. de v̄. sig. t parũ est q̃ fui interrogat⁹. statuto cauet q̃ q̃cunq; nõ põt soluere mille puniat capite. ille vult dare fideiussores: an sufficiat⁹ si nõ numerat. sz vi ꝑ v̄bũ põt. nõ dico mõ dicã alibi. t fort ꝑ v̄bum põt non sufficeret nisi numeraret.

No. istũ. §. an sit opus no

Stichus annua. ua citatiõe qñ q̃s est citat⁹ ad ꝓcessum an req̃rat vt citet ad audiẽduz sniam ꝑ vel citat ad rñdendũ libello. t est ꝓtumax: an põt vltra ꝓcedi sine noua citatiõe. certe nõ nisi dicat citato veniat tibi ius rñsur⁹ libello. alʒ ꝓcedet ꝺ te tua absentia nõ obstãte. t hoc dixi ãno in. l. ꝓsentaneũ. vbi videtur ter. C. quõ t qñ iudex. t ꝑ Jnno. in. c. finẽ litibus. extra de do. t cõtu. t per Spe. in ti. de positi. §. vni. in fi. t Ja. de are. hic.

Sed si eadem. Nota istum. §.

Jste. §. inducit hic in ar. ad

Quod si seruus. q̃nem emphiteoticaz: an dñs cogat ꝑ plurib⁹ annis pẽsionẽ recipere si ille vult soluere. t iste. §. fac̃ q̃ sic. sil'e vidisti s. §. de mate. l. si ita status. t per Cy. q̃ videtur dicere ꝺ in. l. si certis annis. C. de pac. t de iure emphi. l. fi. breuit videtur ter. de fun. pa. l. placuit. li. xi. q̃ ꝑ trib⁹ annis cogitur accipere. vt ipse allegat.

Jstũ ter.

Amberes. Stichus. no. ad id qõ dicit de ãno: q: intelligit de. cccl xv. die bus. t facit ad q̃nem si vn⁹ cõmisit delictũ in vigilia natiuitatis t in accusatione est positũ de anno pñti t porrecta post natiuitatẽ. t si testes deponũt videt sufficere. q: est ꝑbatũ delictũ de alio ãno q̃ fuit cõmissum. Sz dic q̃ ann⁹ põt intelligi duob⁹ mõis. s. artificialiter. s. a natiuitate vsq; ad aliã natiuitatẽ. Et põt intelligi naturaliter. vt hic. t. l. ita vulnerat⁹. §. ad. l. aq̃l. t iõ satis est ꝑbatũ. t hoc ponit Ja. but. in lec. insti. de act. in pr̃in. Sz nõ placet mihi illa v̄ ba lz pulchra. q: ann⁹ oz poni in accusa. vt. l. accusatiõis. C. de accu. t. l. libello ꝛ. j. de accu. hodie nõ ponit: q: refert ad annũ positũ ꝑ notariũ in q̃terno. t iõ de eo intelligit q̃ in pr̃in. q̃terni est.

Clos

Speculiũ. Cui seruus. q̃ habet in. l. ij. C. de insti. t substi. q̃ q̃ñ q̃s non implet ꝺditionẽ: q: nõ põt ex ordinario iure legatũ. dicebã ibi q̃ lz ter. dicat ex ordinario iure q̃ lz nõ sit impleta lex hz ꝑ impleta. tamen actione ex testamẽto petit. vt hic ibi hoc em ex testamento ꝛc. allegat. l. penul. de condi. t demon.

Qui ta quibus. Rubrica.

Gl. formaꝑ ꝛiũ t nõ sol

In fraudẽ. uit. t incipit i fraudẽ soluẽdo ibi. l. q̃squis ꝛc. So. ibi pr̃imoniũ erat de ꝓpriquo in reb⁹ imobilib⁹. ꝺ secus. t q̃ñ q̃s pr̃sumat suũ pr̃imoniũ scire. dixi anno in auc. sed cũ testato⁹. C. ad. l. falcidiã.

Rosperit. r Lex q̃ generaliter loq̃tur ex defectu rõnis non restringit vt lucri amissio euitet. ꝺ. o. Op. t videt hoc añt iudicium. in fi. in addi. §. de dam. infec. t limita hec nisi fermel citatus ascendat equũ t iuerit vltra mare: tũc em non est amplius citãdus ſm bal. sing. in. l. ij. in fi. C. quõ t qñ iudex. bar. ꝺ no. ꝑ bal. in. d. auc. q̃ semel. in. v. col. t ibi dixi p⁹ bar. in. ij. col. t hic adde spe. in. d. §. viso. v̄. item lz. t v̄. seq. t Jnno. in. c. cũ olim. in vltimis v̄bis. de testi. aliq̃d ꝑ bal. in. l. si accusatoriꝺ⁹. C. ꝺ accu. bal. in. l. si q̃ñ. v̄. iurta hoc q̃ro. C. ꝺ testi. t bal. in. l. i. in. iij. q. si q̃s cautio

Jpeculiũ. §. cui seru⁹. Vide bar. in. l. in testamento. ad fi. de condi. t demõ. Qui t a q̃. manu. liberi nõ fiũt. Rica.

Rosperit. Ad intellectũ hui⁹. l. vide bal. in. l. i. in. ij. q. C. q̃ sit lõg. cõsue. vbi dicit. l. istã singularẽ. t in. l. nõ dubiũ. in. ij. t iij. col. C. de lega. bal. post Cy. in. l. si q̃s seruo. C. de fur. t in. l. accepta C. de vsur. in. q. vlti. Saly. in. l. ij. C. de noxa. bar. t bal. in. l. fi. de hered. instit. ꝑ Jmo. in. l. si vero. §. de viro. §. so. matri. t in. l. vbi pure. in pr̃in. ff. ad trebel. t ibi vide q̃ habes in. iij. col.

De iur̄ aureo. anulo. Rubrica.

Ju⁹ cō/modi⁹. an comites. an comites possint legi/timare nō vocatis his quo rū interest. p bar.ī.l.gall⁹ §. q̄d si tm̄. de lib. q post bu. q bar.ī.l. ij. C. de tēp. appel.

De libera li cā. Rica.

Rdina⁹ ta. vide p bar.in l.ti⁹ tia. §. so.ma.

Jui fra tres. te/stis dicat. q̄d si test⁹ dicat videt mihi. q vide.l.i. §. ō vē.inspi. q.l. q̄d tm̄. §. si ar biter. §. ō ar bitris.

De acq̄.rer. dño. Rica

Clarun dā. q vid gl.no.ℏ p gl. modos acq̄ rēdi dñiū. de q̄b⁹ p bar.in l.in rez. §. de rei ven.

Dia igit̄ pone fuit. ad de qō nota. bar.in l.pūti ad fi.prin. C. de his q̄ ad eccle.cōfu.

Natura/liter. §. a/piū q̄. statu to caueᵗ. vtz semel schola ris reuersus hēat priuile gia scholari um. vide no. p bart. q ibi dicti i.l.ex eo de testa.mil. in.l.p hanc C. de aduo. diuer.iudi. q ita videᵗ hoc intelligēduz fm ibi dicta adō qō bar.

De iure aureoz anuloz. Rubrica.

Juus cōmodius. No. istā.l.ad illud an co/mites ˢ q̄ pñt ex rescripto principis le/gitimare. an possunt spurium legitima re nō vocatis his quoꝝ interest.

De liberali causa. Rubrica.

Iberis. Si quis ex seruitu te. Iste est bon⁹ casus q multū allegat⁹ q sup incidēti oz pnūciari. dic vt. C. ō ord.iudi.l.i. Itē nota q possessio vitiosa nō re/leuat quē a pbatiōe. vt. C. de pba.l.siue possidet.

Jpariter. Allegabā istā.l.in fi. ad.q. exbānitus habeᵗ p deportato in mutatio ne status q nō quo ad alia loca: q sic p parte seru⁹ p parte non cōtra istam.l.in fi.

Rdinata Ista est pulchra lex q habz pulchros casus no.

Jui fratres. §. in eadē causa. Hic est bon⁹. §. q bon⁹ casus ibi videri. Nota de verbo videri. Facit in ar. si testis dicat videtur mihi q decem annis pos/sederit q valet eius dictum.

Quib⁹ ad libertatē pclamare nō lz. Rubri.

Jcinius. Ruffinus. Paria sē aliq̄d ineē cōsistere vel in eo statu q̄ de primo rez pducit inesse. ad hoc allegatur.

De de statu defuncto. Rubrica.

Don esse. Prescriptio No. ℏ duo v/trū lit. cō test. effect⁹ ouret pempta instā tia. Et glo. q̄ est in.l.ij. C. de fructi. q lit. expen. q nō. hic est casus z fm vnā lec. Alia gl. est quā solit⁹ sum tenere in.l. pperandū. §. sed q siq̄dē C. de iudicijs. q istā lec. tene mēti ad hoc. Scdo no. q ille q̄ renunciauit liti postea repellit̄. l. postq̄ C. de pac. Sed an renuuciando instantie videatur renunciare liti. ista glo. videtur dicere q sic. sed eā reprehendit Cy. in.d.l. postq̄.

Explicit liber. xli. Incipit liber. xlij. De acquiren. re. dominio. Rubrica.

Quarūdam. Op. qz ō iure ciuili acq̄rit̄ dñium. So. dñium ē de iure gen tiū. sed modus acq̄rendi dñium ē de iure ciuili. q vide glo. ᵏ q̄ mōs ponit q incipit romane per excel/lentiā zc. q adde vnū. l. per fnīam: vt videbitis in.l. pōponius. in. §. qui iussu. j. de acquir. pos.

Lege vsq̄ ad. §. illud. in.l.

Omnia igitur. naturaliter. Op. q hō in nullius bonis est: q tm̄ nō cōcedit̄ occupāti. dic vt in gl. q in. §. fere. insti. de re. diui. Op. §. ad ex hibē. l. thesaur⁹. q. j. de glā. le. l. i. volo ingredi in cā pum tuū ad aucupandū q te. phibēte ingredioz an mihi aucupāti acq̄rat ius. q glo. remittit ad. l. diu⁹. §. de serui. ru. pdi. Cōtrariū no in. §. fere. inst. de re. diui. sed glo. in. l. diuus. est vera: q illam tenet Dy. Ponefuit⁹ aliq̄s captus in eccl'ia pnūciat̄ re/laxādus libertati ppie. dimittis eū ire paz q post ea capis eū an videat̄ satisfacere. certe nō: qz oz eē data libertas talis sibi q difficilis sit eius persecu tio. vt in pn̄. l. naturaliter. Addo tibi. l. qui neq̄. §. solutū. j. de verbo. signi. cum glo. sua.

Naturaliter. Illud. Op. in.l.lō bar. de venato rib⁹. l. pe. So. aliud ō iure illo aliō de iure isto sz de psuetudie approbat̄ opi. Trebatij. Et te ne mēti istā glo. quā allegaui in tractatu de molēdi nis. Ego incepi facere molēdinū alius pfecit ante me. q̄rit̄ an possum eū phibere. q fm rōnē iurisconsulti nō. qz vbi incepim⁹ impfecte edificare non est nostrū. vt hic nisi pfecte capiam⁹. Sed gl. dicit q cōsuetudo obseruat in ꝓriū: sed de iure hoc teneo. q rū. ad istā. l. q dic vt dixi in materia de molēdinis

Lege vsq̄ ad. §. gallinaz. ista. l. cō/

Apiū quoq̄z. sueuit allegari q accidens nō mutat naturā: qz pauones nō mutāt naturā. pter accidēs. ℑ. §. de postu. l. i. §. bestias. q ibi glo. tāgit sed dic q̄dam insunt ex p̄sumptiōe nature q illa sūt mutabilia. vt in. c. semel malus. ex̄ de reg. iur. li. vi. Alia q̄ insunt ex necessitate nature. q tūc aut q̄ris an mutabilis sit ipsa disposition naturalis: q tūc nō est mutabilis: vt ℏ. Aut q̄ris vtrū effect⁹ seu execu tio dispūtiōis pōt mutari q pōt. vt hic in fi. q. d. §. bestias. Potest em̄ eē vn⁹ scholaris luxuriosus: tm̄ sui bonitate mutat naturā suā q adaptat̄ ad studiū Nō g predictoz inspiciam⁹. dic fm diuersas ma/nias diuersimode inspicim⁹. vt. d. §. bestias. Ul/timo statuto caueᵗ ne scholares soluant gabellā. vn⁹ est scholaris. recedit q stat p tēpus q nō reuer/titur. deinde reuertit̄ p istaz ciuitatē q dicit se scho larē an vtat̄ beneficio. Certe nō. rō est. qz deposuit aīum esse scholarē. vt est argumentū hic.

Item que ex hostibus. Lege vsq̄ ad. §. i. l. adeo. Ex̄ gl. op. j. e. l. si agris. q. l. si captiuus. §. i. j. de capti. Rñ. istud loq̄tur in reb⁹ mobilib⁹: ibi in immobilibus. Ulteri⁹ op. C. de dona. l. pe. §. iij. veritas ē ista q illud mobile qō capit̄ nō efficit̄ nostrū. sed oz in cōi poni q assignari duci belli. q est expresse. xxiij. q. v. c. dicat aliq̄s. Facio vnā. q. q̄dam de quodā ca/stro hūerūt guerrā cū. d. duce. mariscalc⁹ ibi ꝓcur rit q hūit ꝓfictū. mō fcā pace volebat sibi restitui dānū: an oz repetē. q dico q ñ. qz ō iure regētiū erat effectū suū qō cepit. q sic ō iure ciuili nō teneᵗ dep/dātes cū licitū fuit bellū inf ecclias q suos subditos

Ex alie/

Deo q̄dem. Cū quis. no. in gl. q̄ incipit tria sunt zc. in. §. nō soluz zc. sed ibi

i pfilio icip. statuto vni/uersitat̄ zc. dic q si scho laris oz sol/uer tm̄. p ma tricula q ste/terit abñs p q̄nquēniū q sic pdiderit priuilegium nihilomin⁹ si reuertatur q velit eē scho/laris non te nebit̄ iteruz soluere. p ma tricula. alle/gat tex. in.l. fi. C. de pri/mi. li. xij. ad de pulchre q latius no. p bar. in. l. aut facta. §. tps. de pe. q vide plura ō scho lare absente q doctore an pdant priui/legium q sa/lariū p bald. in auc. habi/ta. ī. viij. col. C. ne fili. pro pa. q istis ad de bal. q pau. de cast. in.l. filio. in prin. de lib. q post hu.

Deo q̄/dem. §. cū quis. Pro intellectu eo rum que hic habentur in §. i. cum glo. vide fede. de senis in con silio. cvij. et Pau. de ca stro. in. l. hoc amplius. §. i. de damno infec.

Ro regione. Adde q̃ in simili no.bar to.in.l.i.j.de loco t iti.publi.

Cla rõe §.littere limita vt p Jo.an.ĩ spe. de instr.edic. in ℟ica. in iij.col.ĩ addi. d Jpone õ eũdẽ. Adde bart.in.l.p/curato: in rẽ suã.s.ỏ pcu. t doc. in.l. si q̃s emptõis C.de p̃scrip. xxx. anno.in pr̃in.p bar.ĩ l.iij.C.de noua.

Inter eos. q̃dã baro. Baro q̃ vẽdidit castrũ an videatur vẽdidisse iurisditionẽ.adde q̃ dixi in.l.illicitas.§.q̃ vniuersas.s.de offi.p̃fi.t qỏ dixi p bar.ĩ l.i. als in.l. imperiũ.s.ỏ iurisd.om.iud. t an videant vẽditi vasalli.dixi in.l.ciuilib.de re. dub. lati p bar. in cõsi. suo qỏ incipit q̃ritur an iurisditio. p io.an.ĩ addi. spe.in ℟ica de iurisditione om. iudi. t q iurisditio nõ veniat appellatione rerũ vel bonoꝝ:sz sit q̃daz q̃litas territorij tenz bald.in.l. data.in.xvij col.C.q̃ accusa. Sz q̃d si dixit vendo cũ oĩb iuribus an veniat iurisdictio t ius p̃cipiẽ di passagiũ. vide bal.in.l. a pcuratore C.man. t ad de bar.in.l.ij q̃ũ.C.de bo. vacan. li.x. bal.in.l.pe. C.de condi. insert.ĩ.ij.col. Enq̃nuda. de ĩtellectu huj. l. vide p doct.in.l. traditiõis. C.de pact.t adỏ q̃ i posse ssione non est idẽ.vt no. bart.j.ti.i.in l.qỏ meo.in p̃inci.

Tatus i ciuitate. Rem i bonis. q̃dã dicunt. que dã sit inter bonis: vl ex bonis:seu ỏ bonis. vide ter.not. in.l. ij.§.in hac ac ctõe.j. vi bo. rap. t insti.e. ti.§. sane. in hac actione. t qỏ no.bar to. in.l.i. ad fi.C.quo.bo no. t dũ hic dr q̃lla res dicit in bonis nostris ad quã habemus actiõs fac ad.q.bar to.in.l. gall. §.videndus. s.de liber. t postbu.

In laqueum. itus.idum cit in ar. ad de bar. in.l. iij. §.fi. j. de ficca.

a Ro regione. b In vna ciuitate ẽ statutũ q̃libet põt p tendere tignũ vsq; ad mediã partẽ vie.mõ duo vicini fuerũt ocordes facere pontẽ simul vt vnusq;q; ptenderet vsq; ad mediũ an põt fieri t videt q̃ non;sed reduxi ad rõnez huius.l. qz aut prio indiuiso possideo.

Ratione. Littere. c Scriptura cedit charte tabla vo cedit picture quo ad oĩm directũ:secz quo ad vtile.h.o. Jste.§.est subtil. Op.de.l.in rẽ.§.si id qỏ.s.de rei ven. Glo.dat plures so.tene tertiã q̃ pbaf ex tex.ibi.t insti.e.§.littere. Sed op.qz dr hic q̃ ille q̃ nõ possidet põt vendicare:õ in.l.dolo facis.j.de excep.do.so.verũ est nisi aliud obstat:qz cui cõpetit actio t exceptio t Bar.dicebat q̃ hic fallũt ille re. Glo. dic q̃ nõ est vez.t dicit vt in glo. Quero vtrũ ocedat dño qz vult offerre p̃ciũ picture.glo. nõ formal hic:sed insti.e.§.littere.t determinat q̃ nõ:sed q̃ est rõ dr inter lrã t picturã. vide hic q̃ vn petebat vnum libz̃ũ t pbauit q̃ fecit scribi non pbauit suas forez chartas t tñ sufficit sibi t glo. dicit rõnem:qz scriptura erat vilis charta cara sed tabula vilis pictura cara. Et iõ hodie cũ scriptura sit cara: charta cedit scripture sicut tabula picture, vide gl. q̃ incipit directã vẽdicationẽ ꝛc. Jdẽ tenet glo.s. de reivẽ.l.in rem.§.si id qỏ.Oriuz tenet insti.e.§.littere.t illa gl. est vera t pbo p lrã hic q̃ dic q̃ littera cedit charte vt hic. Et si hoc est verũ q̃ est rõ inter chartaz t picturã.t dicebat do. Ray. qz tabula põt reduci ad prioẽ materiã:charta nõ.ar.s.e.l.adeo.§.cũ q̃s sed ista rõ facit in Oriũm:qz si nõ põt reduci ad primã formã tñ cedit specificanti. Que est g̃ rõ. dicq̃ illa quaz ponit tex.qz nõ occupaf tota charta.t iõ cedit lra tãq̃ mioz ps ita hodie erit. Procedo vlterius.pone q̃ q̃ scripsit in charta cadit a possessione an põt expẽsas repetere.t gl.dic q̃ sic actione in factũ.t vide glo.q̃ incipit si aũt malã ibi. sz si a possessione ꝛc. Jdẽ tenet gl.in.l.adeo.§.si is.s.e. Oriuz tenz gl. j.e.ĩ.l.quicqd infecto.circa fi.q̃d dicemus.dic vt no.p Cy.in.l.si q̃s scies.C. de rei ven. Pone õ eũdez d occurrit dñs hñs directã t pictor q̃s pferf.t dicit q̃ habẽs directã. vide glo. q̃ incipit in rẽ.sed act.furti ꝛc.sed õ hoc qỏ tenet gl. videtur tex.de pcur.l.in cause.dic p Cy. C. de noua. l. iij.dicã.j.de lo.pub.fru.l.i. vide glo. q̃ incipit volũtate ibi.l.fugitiu.q̃ sit rõ ibi pz in gl.crediderit ibi si phibitus.dic vt ibi t melius.de excep.rei iudic. l.i. t tenemenți ad phibitionem.

Jtẽ si quis merces. Op.de.l.falsus.§ si iactũ.j.de fur.gl.solui. vide glo que incipit sic ibi.§.tutor. sed hic ẽ certificata persona ab euentu ibi non.

Cum in suo solum. Jbi edificiũ cedit solo prinati b solum cõe cedit edificio prinati. Jtẽ insti.e.§.locz.sz ibi attingit pp donationẽ p̃sũptã q̃ colligit ex mala fide possidentis vt ibi no.

Inter eos. Cum.l.g̃. Quidã baro e vẽdidit castrũ an videat vẽdere iurisdictionẽ.casus vi q̃ nõ hic in Oriũ. l.traditio. So.dic aut iurisditio cõpetit psone: t tẽ nõ trãsit.qz iura psonalia ꝛc.vt.l.i.§.si heres.s.ad trebel.t.l.vt pomũ.de seruit.t.l.pi.s.de serui. Elel si loco trãsit.vt.l.traditio.in dubio loco videt coherere.vt.l.i.§.cum naturalẽ.t.l.pupillus.§. territorium.j.de ver.signi.t.l. quicũq;. de fun.limi.t.x. col.c.i.de capi.qui cu.ven.

Vnq̃nuda. f Op.gl.de toto ti. de cõdi.inde. So.nõ trãsferf sine causa ẽa vel putatiua. Jdez dico in stipulf.vt.l.ij.§. circa.de doli excep t. t tenementi istã glo. qz diuerse sunt gl. t ibi dicã. vide gl. q̃ incipit interuenerit ibi nõ occupauit. dic imo est necessaria occupatio.j.ti.i.l.iij.§.neratius.in fi.nec ob.hic tex.qz inuenire ppie est p apprehensionẽ. vt.l.si barsatorem.C.de fideiuss. Jac.de are. t no.p Cy.in.l.licet.C.de acquiren.possf.

Am in corpus. Hic essz tractãda materia. l. eius q̃ i puinciã.s.si cer.pe.t.l.i.de offi. pcu.cesaris.q̃ error hz impedire translationez dñij. t ego dabam anno regulã q̃ q̃ũ est talis error qui habz impedire consensum eius q̃ vult transferre dñium t non transfert:secus si non impedit.

Arcius fundus. m Jnduco ad. q. volo facere molẽdinũ in flumine publico an possum tignũ imittere in ripã vie publice.t certe determiõ q̃ nõ possum.nisi req̃sito eo q̃ hz ppe viã fundũ.ar. huj. l.t p hoc glo.insti.eo.§.riparum.

Uesitũ est. Quero q̃ possessio re q ctuũ. t glo.tenet q̃ vterq; req̃rat. dicaz in l.ij.§.ex Orio.j.de acq̃.pos.t do. Cy.tangit in.l.certũ.C.de rei vẽ.signa g̃ istã glo.in fi. q̃ incipit osum ptos vl pẽptos. Jtẽ videt adhuc fallẽ.ibi vez hꝛc.

Tatus in ciuitate. s Glo.allegat hãc.l.q̃ ex.l. simplr facta q̃ non dat ad actionẽ inducit actio t exceptio.t eã allegat glo.in auc.sacramẽta puberũ.C.si aduer.ven.t.C.de le.l.cũ de nouo.

Eruus incorporales. De materia huj. l. tetigi in.l.fi.j.de acquiren.pos.

Ui fructuarius. Si pater dat filio simpliciter in dubio videt dare vt habeat in peculio.ar.huius.l.t casus videt in.l.fi.s.de pecu.lega. dixi ãno in.l.si donatio.C.de colla.

Em in bonis. Opp.de.l.i. s.de vsufruc.leg. So.dicit glo.q̃ q̃dã dicũf hẽ in bonis q̃dã ex bõa q̃dã nec i bõis nec ex bona.h.o.glo. qỏ tene mẽti.

In laqueum. Quod in laqueũ me um incidit nõ est meũ nisi naturaliter capiaf.h.o. Jnducif in ar. ad.q.statuto caueb q̃ exbãnit põt impune offendi vel occidi dñ fuit captꝰ a familia.q̃dam suus inimicus interfecit eũ:an potuit. Et Bal.ponit h. Ja. de are.disputauit t determinauit q̃ nõ p.l.ij.in fi. j.ad.l.coz.de ficca. vbi hostes debent occidi.sz post captionẽ debẽt seruari.vt.l.libertas.in fi.s. de statu homi.sed õ istã determinationẽ dicit Cy. facit ista l.t.l.naturalẽ.§.illud. Econtra tenet q̃ nõ põt occidi impune.t dicit fateor q̃ tenef nõ.l.cornelius.de sicca.sed alia ostituf.vt.l.carceri.t.l.fi.j.de custo.re.t puniaf tanq̃ in carcere occidẽs.t p Cy.facit. qz ĩ carcere est postq̃ est captꝰ.vt.l.neq;.j.de ver.sig.t l.succurrit.j.ex q̃.cau.ma. vel puniaf ex ostitutiõe

Insula est, facit p instrumentis. Instm sustinet si di cat talis fili us talis qui quondā fuit adde bar. in l. eius q in p uicia. in pri. ¶. si cer. pe. t q̄d ecōtra si pater viuit t dicat filius oliz petri, vi de bar. in l. i. in prin. ¶. de ope. no. nū. bñ facit qđ no. bar. in l. si cognatis. ad fin. de re. dub

Cledaz sunt. de materia hu ius. l. viđ ia. de bel. in l. i modicis. ¶. de ẓhē. ept. limita sing. p bar. in l. si mercedē. ¶. i. de act. emp. vbi oīno viđ adde qđ no. p bar. in l. si ita q̄s. ¶. ea lege. de ỹb. ob. t in l. pe to. ¶. fratre. de leg. ij. p il luz ter. t ad banc. l. vide bar. no. in l. an filius. j. đ priui. credi. t an si vendo oia p̄dia q̄ habeo transeat iurisdi ctio t ius col ligendi pas sagiū qđ ibi habeo. pbal. in l. a pcura toze. C. man. t vide. ¶. eo. in l. iter eos. in apostilla. Et quō co gnoscantur res t bona q̄ transeunt cū vniuersi tate. t q̄ non vide bal. in l. si quis pri

vt oēs obe. iudi. puin. ¶. arripiēt. facit q̄ nō pōt in terfici. l. fi. C. de malefi. t mathe. dic isti dicūt etiā q̄ ista. l. nō fac: qz nō fuit capt9 ita q̄ fiducia de eo ha bereť. q̄ est ergo in carcerib9 t est legat9 hostiū tūc habet fiduciā ne occidať. ideo teneť. l. legatus. j. đ leg. t l. sacrosanctis. ¶. de rerū diuisio.

Insula est Vo. ter. hui9. l. in fin. q̄ appellať insula q̄ iā fuit. facit p instrīs notarioz. talis fili9 quōdā talis ꝛc. vt facilius sciať. vt. l. diuortio. ¶. de neg. gest.

Quedam sunt Moueo vnū dubiū leges dicūt q̄ monumēti pōt legari. vt. l. monumēta. C. de leg. q̄d ē dicē. dic q̄ nō trāsit nisi cū vniuersitate. t iste ē singulaꝛ ti. Ja. but. dicebat q̄ erat dictū hic q̄ in successorē vniuersale in reb9 sacris transit ius di rectū: in singularē transit ius vtile.

Is qui. Nunq̄d si q̄s fcepit suo ri sigo t fortuna videať susci pere casus fortuitos de piculo suo. l. q̄ in aduersionē. ¶. loca. t nō credo. qz fortuna est in bona parte t infortuna ē in mala parte. t q̄ in bona p te videť casus hic. sed ỹ. q̄ sunt in. l. digna vox. C. de le. videť dicere ¶. qz pōt accipi in mala pte: ſz p prie in bona pte sumiť hic. t. l. p diuersas C. mand. ſz videť q̄ in dubio soꝛs t fortuna sit in suspēso t sic pt ad malū t ad bonū declinare t sic vī casus fortuitos suscipere. vt. l. si vendicas. C. de penis.

Quod si seruus Nū erā pisis officialis deť ctica aliarū legū. Statutū erat pisis q̄ q̄cunq̄ du xerit exbānitū in psona hēat q̄nquaginta a cōi. mō q̄dam ptās de comitatu duxit q̄ndaz q̄ fuerat fura tus vnā bindā paruā. sed postea fuerūt plura furta reperta in eo. ille volebat q̄nquaginta libꝛas. ego dicebā tu ñ dēs hīe: qz tu nō p̄cipalr duxisti tāq̄ exbānitū: ſz furē. iō nō dēs hīe. vt ħ. t. l. ij. ¶. đ odi. t demon. facit qđ dixi in. l. cū seru9. j. de ỹ. obli.

Ne quisq̄ Ista est bona. l. t no. q̄si rem acceptasti etiā mihi te volente ex causa donationis mea efficiatur. vt. l. censualis. C. de dona.

Epistolam. Si qua. Allegaui istam. l. in molendinis q̄ affixa non sunt.

Paulus si insula. ỹ. Si id qđ in publico. ego habeo istū ỹ. p no tabili multū: qz nescio ita bene alibi q̄ q̄ est clusa q̄ respicit frontē alterius agri est illi9 cui9 est ager quo ad ꝓprietatē: quo adversum est publica.

De acquirenda possessione. Rubꝛica.

Dictū est. ¶. de acq̄. rerū do. de iuregentiū seq̄ bať videre de vsucapionib9. verū q̄ vsucapio non ꝓcedit sine possessione. vt. j. e. l. sine possessione. iō de acq̄ren. pos. premittitur. Quere vt in glo.

Possessio appellata est.

Possessio a pedū positō e dicta est. t ab ea olim incepit dīnium. t hodie incipit ab his q̄ in nulli9 bonis sunt. h. d. Diuidiť in tres ptes. primo ponit abusionē possessionis. scđo effectū possessiōis q̄ fuit olim. tertio effectū possessionis q̄ est hodie. Scđa ibi dīniq̄. tertia ibi eiusdē rei. In tex. ibi q̄si positio. iō ab actu coꝛporali denoiať: qz naturaliť ꝛc. Ja. de are. Mo. q̄ possessio dī a pedū positione. Scđo no. q̄ dīnii cepit a naturali possessione. Itē no. q̄ in his q̄ in nullius bonis sunt etiā dīnium hodie a possessione incipit. Ad. l. nostrā op. diffinitio dz cōuerti cū suo diffinito. l. i. ¶. de dolo. l. oīs diffinitio. t qđ ibi no. j. de re. iur. t hic dz pedū positio. ergo vbi q̄s ponit pedē acq̄rit possessionē. ¶. l. iij. in prin. j. e. So. non ē diffinitio: sed deriuatio vel allusio vocabuli. Scđo op. ex eadē glo. in fi. t si dz quasi pedū positio. q̄ res mobiles nō possidenť: qz nō calcanť pedib9. ſz. l. dicit ¶. q̄ possidenť. vt. l. rez q̄ nobis. t. l. si rem mobilē. j. eo. t glo. dicit q̄ nō ꝓprie possidenť. t vide glo. q̄ incipit al's a sedib9 ibi Itē no. ex eo. t sic ista gl. vult q̄ ꝓpria significatio recipiať a vocabuli deriuatiōe. p hoc. l. tigurij. j. de ỹ. sig. t. l. ij. ¶. appellata. ¶. si cer. pe. t do. Dy. reꝑhendit istā glo. q̄ imo ꝓprie possidenť t in eis ciuilis t naturalis possessio distinguiť p. l. i. ¶. p seruum. t. l. iij. ¶. nerati9. t. ¶. nerua filius. t. l. rez q̄ nobis. t. l. si rē mobilē. cū si. j. eo. Preterea q̄ mobilia ꝓprie possidenť apparet qz res mobiles vsucapiūtur. vt. l. i. C. de vsucap. transfor. t sine possessiōe nō ꝓcedit vsucap. vt. l. sine possessione. j. ti. i. Et sic possidenť: ſz non ita ꝓprie sicut imobiles fm Dy. Tu dic eodē mō ꝓprie. qz dať vtrobi. vt. l. i. j. đ vtrobi. Preterea ista lex dicit i his q̄ terra mari ꝛc. t sic ex presse de mobilib9. Preterea in text. statim seq̄tur q̄ naturaliter teneť ꝛc. qđ est generale ad oēz actū tenēdi. Preterea. j. ¶. i. dicit. In manu posuerit ꝛc. sufficit ergo quocūq̄z actu coꝛpoꝛeo teneť. ad illud qđ dicit glo. in allusione vocabuli attende verū est vbi nō est diffinitio: ſz vbi ē diffinitio tūc diffinitio magis q̄ allusio attendiť: vt in testō qđ fm allusionē ē testatio mētis. insti. de testa. in prin. t testū diffinitť. vt. l. i. ¶. de testa. cui diffinitioni stam9. qz fm allusionē codicill9 eēt testū. ¶. l. si idē. C. de codicill t de ista allusione vocabuli t de ꝓpria significatione qualiter assumanť dicā. j. in. l. vt gradatim. ¶. fi. de mu. t ho. Dicit hic q̄ possessio est naturalis. q̄ illud est naturale qđ cōe est oībus alīalib9. vt. l. i. in fi. ¶. de iusti. t iu. t sic aīalia possidēt. ¶. j. primevbi carentes sensu nō possidēt. dicit glo. intellige naturaliter. i. de iuregentiū. t semp cū ỹbū naturale referť ad rōnem vel ad hoiez semp intellīgas ius naturale. i. gentiū. vt. ¶. de iusti. t iu. l. oēs populi. ibi qđ naturalis rō ꝛc. t. l. cū amplius. in fi. j. de re. iur. sicut hoc ỹbū naturale hic referť ad hoies. g̃ de iuregentiū intelligiť. Op. ad id qđ dī de his q̄ in mari capiunť. vt. l. qua rōe. ¶. fi. ¶. ti. i. So. nō efficiuntur ũa capta si dñium habeť ab alio: secus si in nullius bōis sūt. Itē op. qz illud qđ bello capitur restituiť p actionē. qđ me. cau. So. dicit hic bello. ſ. licito. vt. j. de cap. t postli. reuer. l. hostes. t. ¶. ti. i. l. naturalē. in fi. His ꝺnīs extirpatis venio ad gl. nīas. Et prio q̄ro q̄d est possessio. t hoc tractat prima glo. scđo q̄ro quotuplex ē possessio. tractat de hoc gl. q̄ incipit t bñ. vt pz. tertio q̄ro quo iure introducta ē possessio t de hoc tractat scđa gl. in sui principio. q̄rto q̄rā q̄liter acq̄ratur possessio t tractať in glo. iiij. q̄ incipit: secus si ali9. q̄nto q̄rā qualiter pdať possessio. t dicvt in glo. q̄ incipit coꝛporaliter ꝛc. Glenio ad primū. t glo. nīe posuerūt tres diffinitiōes. t doc. ponūt aliā. Prima diffinitio ē q̄ possessio est quoddā ius detinendi sibi. Et ista diffinitio nō videť bona: qz dicit q̄ est iurſ. ꝺ q̄ īmo facti. vt. j. pri. ¶. ibi eā rē ꝛc. t. ¶. si vīr. ibi q̄ res facti ꝛc. t. l. deniq̄. t. l. sciendū. ¶. q̄. ex cau. ma. t l. in bello. ¶. facte. j. de cap. t postli. reuer. scđo dicit Jo. rē. male dicit: qz rei appellatio generalis est. vt l. rei. j. de ỹ. sig. t insti. de re. coꝛ. t incoꝛpo. t. l. i. ¶. si

Is q̄. Adde. l. que officij. ¶. de ꝺhen. ēp. t quid đ soꝛte: viđ bonū tex. t ibi bal. in l. fi. in pri. C. de tēpo. appel. t in l. i. C. cōmod.

Ne q̄s q̄. vide insti. de acti. ¶. sic itaq̄. in q. an oliz do minus p̄sumatur hodie dñs. t bal. in d. l. cēsualis.

Epłaz Paul9 si insula. Vi de p bart. in l. fluminū. in prin. de dā. infec.

cer.pe.t inco:poralia nō possidentē.vt.l.seru⁹.ff.ti.
i. Itē dicit Jo.detinēdi.nō bñ dicit.vt.j.e.l. qō ser
uus. Sz Azo discipul⁹ ei⁹ dixit q⁹ possessio ē ius
quoddā quo q̄s rē co:poralē vere vel interptatiue
sibi hēat. Sz nō ē bōa:q: peccat in eo q⁹ dixit ius.
Itē dixit hēat q⁹ ptinet etiā q̄ nō possidet. vt.l.sti
pulatio ista.§.hñe.j.de ō.obli. Et iō glo.dat aliā t
dicit q⁹ possessio est co:poralis rei detētio co:por
t aī t iuris admiculo cōcurrēte. Expositionē oīuz
ō̄bo:ī istuus diffinitiōis vide in gl.t nos videam⁹
an pīma sit bona.t Dy.dicit Jo.diffinit possessio
nē ꝓut inesse ꝓducta ē. t Azo ꝓut inesse ꝓducit.
nā verū est cuz possessio est in ipso actu ꝓducendi
nō est ius sed factū.t requirit co:pus t anim⁹:sed
q: melius est diffinire ꝓut inesse ꝓducta ē: sicut vi
demus in obligatiōe que est iuris vinculū ꝛc.t sic
diffinit ꝓut ē in eē ꝓducta. Jdeo teneam⁹ diffini
tionē Jo.t nō dixit pl⁹:sz q: adhuc remanēt obie
ctiōes facte ꝑ io.ideo nos videam⁹ an possessio sit
ius.t Ja.de are.dicit q⁹ est ius.vt.l.pegre.in pīn.
j.e. Itē Ja.de ra.dicit posito q⁹ nulla.l. diceret q⁹
est ius:q: ex facto ius oriꝛ t ꝑct⁹ sunt facti:ut.l.cōsi
lio.in fi.ff.de cura.fur.t ex ipso ꝑctu resultat obli
gatio q̄ est iuris.ita ex apprehēsione q̄ est facti re
sultat possessio que iuris est t bñ dicit.t allego vl
tra ipsum.l.nemo.C.e.t de hoc est tex.in.l. nō ideo
mīn⁹.C.de li.ca.t j.e.l.si possessio.t sic teneo q⁹ pos
sessio sit iuris. Qualiter g̃ diffiniem⁹. t Ja. de
ra.dic q⁹ possessio ē ius queritū ex corporali rei ap
prehēsione corpore t aīo t iur̄ admiculo ꝓcurrēte
t sic diffinit ꝓut ē in eē ꝓducta. Ja.de are. dat suā
que oīa cōprehēdit t dicit.q⁹ possessio est ius insi
stendi rei ꝓueniēs ex vera vel ex interptatiua app
hensione cū effectu possidēdi rei nō ꝓhibite possi
deri vacāt̄:vel a possessore tradite aīo possessiōis
transferēde.ita diffinit Ja.de are.t Old.post euz
t tendit ad idē cū Ja.de ra.lz C.recitet eū aliquā
tulū corrupte in.l.lz.C.e. Ad expositionē istius
diffinitiōis sequeret expositio toti⁹ ti.sz nō ē mee
intētionis.t verba sunt clara ꝑ se. Sz videam⁹
an sit bona diffinitio t discam⁹ a phīcis q̄ dicūt
hō est aīal rōnale ꝛc.t nō dicūt vñ veniꝛ istud nō q̄
roꝛ q̄d est possessio nō vñ ꝓueniat qō Ja.t ꝑdicti
in diffinitiōe ponūt.sic etiā leges diffiniendo obli
gationē vel actionē vel hereditatē vel testiñ nō po
nūt vñ ꝓueniat:sed q̄d est in substātia. Qualiꝛ diff
siniem⁹. possessio pōt diffiniri in genere t in specie
hic diffiniam⁹ in genere.t dic q⁹ possessio est ius in
sistendi rei nō ꝓhibite possideri.quare dico est ius
ad dīaz detētatiōis asinine q̄ est facti.vt.j. videbi
tis. Itē dico ius ad dīam co:pis ipsius rei qō ap
pellat qñq; possessio.vt.l.interdū.j.de ō.sig.t.l.ij.
C.ō ꝓba. Itē insistēdi dico ad dīam dñij qō ē ius
disponendi vel vēdicandi.vt.l.in rē.ff.de rei ven.t
l.si q̄s vi.§.dīa.j.e.t ibi dicā. Itē insistēdi.ad dīaz
vsufr.vt.l.i.ff.de vsufruc. Rei nō ꝓhibite possideri
ri.hoc dico ad dīaz ipsi⁹ rei q̄ nō pōt possideri.vt
rei sacre vel religiose.vt.l.inter stipulatē.§. sacrā.t
j.e.l.q̄ vniuersas. Quero quottupleꝛ est possessio:
istud ē pulchꝝ̄ t videt q⁹ vna.q: dicit hic pos
sessio appellata est ꝛc.t sic nō dicit:nisi de ea q̄ na
turalit̄ insistit.alia rō fit a Bart.p.l.lz.C.e.q: aīo t
co:pe acq̄rit̄ t illa naturaliꝛ retinet aīo.t sic vna
t eadē est illa q̄ aīo t co:pore retinet. Jo.dic ꝑiuz
q⁹ sint due.t allegat duas.ll. t vnā rōnem allegat
q⁹ lex dicit q⁹ aīo retinet t co:pore acquirit t sic
duo.vt.l.iij.in pīn.j.e. Itē facit.l.nemo.C.e.t vide
glo.istā q̄ incipit t bñ vt pz ꝛc.t lege vsq; ibi. q⁹ g̃
dī t capias ibi si aūt me ꝛc.t facit Jo. vnā rōnē p
se.duo nō ꝓñt insolidū possidere.vt.l.iij.§.ex ꝑrio
j.e.mō si vado ad nūdinas possideo.t q̄ intrat pos
sidet.t si exit naturaliter retinet sicut in fructuario
t sic due sunt: q: duo eadē positiōe possidere non
ꝓñt.vt.§.ex ꝑrio.q⁹ vterq; possideat.pbat.l.clā pos
sidere.j.e.t vide glo.ibi.si autē me abīte ꝛc.t lege
vsq; ad finē glo.t tene mēti:ibi retineri aīo sicut in
vsufru.t Jo.rñdit ad.l.licet.C.e.sic.q: exiēs de fun
do retinet ciuilē tm̄ t nō naturalē.t vide gl.ibi.qō
ergo dī.C.e.ꝛc.t sic Azo dicit q⁹ est vna.s.natural
tm̄ t illa naturalis dñ est in possessione est natural
ꝓ ꝓpie.dñ est ex̄ fundum illa eadem pōt dici ciuilis
approbatiōe.glo.hic in.ff.nouo assentit opi. Jo.C
e.l.lz.videt assentire Azo. Quid dicem⁹? Dy.di
sputauit istā.q.t suā disputationē posuit. ex̄ de re.
iur.c.sine possessione.li.vi.t arguit ꝓ t ꝑ. t ibi po
teris videre motiua eoꝝ.t in fi. determinat ꝓ Jo.
t allegat ꝓ eo.l.iij.§.nerua filius.t.l.ij.§.i.j.ꝓ here
de.facit.l.i.§.deiecisse.j.de vi t vi ar.t.l.nemo.C.e.
ecce ō̄ba Dy. guarda me. Et nescio q̄d ista verba
importēt.nā.l.ij.§.i.j.ꝓ herede.appellat ibi natura
lē.s.detētationē.t eodē mō in.§.nerua filius.detē
tationē facti appellat naturalē.t sic ille leges nihil
faciūt:ex q̄bus Dy.se magis fundat. t glo. videt
dicere q⁹ ciuilis est que retinet aīo.naturalis q̄ coꝛ
poꝛe.vt hac glo.t in pīn.tertie glo.magne dī. Sz
illud nō mihi placet:qꝛ t naturalis retinet aīo. vt
in hac glo.quā mō legi t alia glo.magn̄.t.l.iij. §.i.j.
de vi t vi ar. Aduerte g̃ ad me.mihi videt q⁹ anti
quiꝛ moder.doc.multū deuiauerūt a mēte iuris in
hac materia. Dicēdū est g̃ q⁹ cū queritur quotupleꝛ
sit possessio pōt dari q̄dam diuisio ꝓm accidentia q̄
resultāt ex mō acquirēdi vt possessio ꝓ emptoꝛe.ꝓ
donato ꝛc.sed certe ꝓpꝛie loquēdo ista accidētia
nō faciūt diuersam speciē:sicut si dicerē hoīm q̄dā
sunt albi q̄dam nigri.sed dīa in substātia illa facit
diuersam spēm.nā hoc qō ē ratōnale facit nos diffe
rre a brutis.t hoc qō est moꝛtale facit nos differ
re ab angelis.ꝓ hoc glo.expꝛessa in ō̄bo nulla.in
sti.de iure pso.in fi.t.ff.de publ.l.fi.§.quotiēs. Ēt
si q̄ris quot sunt spēs possessionū.dicendū ē q⁹ sūt
tot quot sunt dīe substātiales.hoc aūt apparebit
ex effectu q̄ seq̄tur ex q̄libet.t iō dico q⁹ possessio
nū spēs sunt tres.vna ē ciuilis.alia naturalis quā
hz vsufructuari⁹ t filꝛes.vt.l.naturaliter.in pīn.j.e
t.ff. ti.i.l.acquirit̄.in fi.alia coꝛporal quā hz īgreꝛ
sus dño abīte.de q̄libet habet.j.e.l.si id qō.§. fi.
Inter istas est magna dīa in substātia.iō primo q̄
roꝛ q̄d est possessio ciuilis. Rñ. possessio ciuilis est
ius insistendi rei nō ꝓhibite possideri aptū ꝓduce
re ciuiles effect⁹ respectu veri dñij. declaro ista ver
ba ꝓ ordinē. Dixi q⁹ ciuilis possessio est ius insistē
di rei non ꝓhibite possideri. dictuz est. ff. t declaꝛ
ratū. Itē actū ꝓducere ciuiles effect⁹ respectu veri
dñij.hoc dico qꝛ ipsa ꝓducit ciuiles effectus respe
ctu vsucapionis t p̄scriptiōis.vt.j.e.l.§. ꝑ seruū q̄
in fuga.t ꝑ emp.l.qui fundū.in pīn. Itez ꝓducit
actū acq̄sitiōis fructuū.vt dicā in.l.iij.§.ex ꝑrio.j.
e.t ꝑ Dy.in.c.sine possessione.in fi.tqō no.glo.in
l.i.C. de ser. fugit. Naturalis tm̄ vsucapionē non
ꝓducit.vt.l.acquirit̄.in fi.ff. ti.i.sed illud non videt
bñ dictū malefidei possessoꝛ possidet naturaliꝛ t ci
uiliter.vt.l.clā.in fi.j.e.t illa ciuilis nō inducit vsu
capionē.ergo ꝛc.sed ego dixi in diffinitiōe aptū ꝓ
ducere ciuiles effectus.nō dixi q⁹ ꝓducat:sed si de
ficit mala fides:illa eadē ꝓducit ciuiles effect⁹. vt
videbitis in.l.nō solū.§.i.j.de vsucap. Sed op.
de dñio.vt.l.seq̄tur.§. lana.j.de vsuc.fateoꝛ q⁹ non
vsucapit:qꝛ dñs.sed possessio de se est apta ꝓduce

re ciuiles effect⁹;qz põt ꝯ ꝑ ꝓuiaꝝ dñio ⁊ remanet poſſeſ/
ſio.vt.l.cũ duob⁹.§.idem rñdit.s̃.p ſo.⁊.l.fi.in gl. C. de ſa.
ſan.⁊ illa c dẽ põt ꝓducere vſucaptionẽ. ¶ Op. vlterius
de creditore q̃ ciuiliter ⁊ naturaliter poſſidet:⁊ tñ nõ acqui
rit dñium.vt.j.e.l.§.p ſeruũ corporaliter.⁊.l. cũ notiſſimi.§.
det. ¶ Item op.qz ꝓſcriptiõe nõ querit verũ dñiuz: ſed
vtile,ergo male dixit reſpectu veri dñij. Rñ. in vſucapiõe
ꝓcedit ſine dubio. In ꝓſcriptiõe dic ꝙ illud vtile dñiuz di
recte venit ad ꝺicendũ dñio directo,ſed.j. pri.ſ̃. qz dñiũ
recognoſcit. Scõa poſſeſſio eſt naturalis ⁊ eſt ius inſiſtẽdi
rei nõ ꝓhibite poſſideri aptũ ciuiles ꝓducere effect⁹ reſpe
ctu alicui⁹ iuris a dñio ſeparati a reſpectu naturaliũ acceſ
ſionũ. Et q̃d volo dicere,vſufructuari⁹ poſſidet.vt.j.e.l.na
turaliter.hz ne effectũ ciuilẽ.certe ſic.qz ꝓſcribo ius vſufru
ctus.vt.l.fi.in fi.C.de ꝓſcrip.x.vel.xx.an. Itez feudatarius
ius feudi, vt.l.cõperit.⁊ qõ ibi no.C.de ꝓſcrip.xxx.an.non
gnoſcunt. Idem reſpectu naturaliũ acceſſionũ: qz faciunt
fructus ſuos vſufructuarij. ⁊ naturalis acceſſio eſt effect⁹
dñij.vt in auc.niſi.C.de bo.ma.no.in.l.indebiti.in ꝓinc.s̃.
de cõdi.inde.vbi ꝺr cõditio indebiti naturalis eſt: qz in ea
veniũt naturales acceſſiones, ita h̃ poſſeſſio naturalis ꝺr
ꝓpter naturales acceſſiones. Ioy. g̃ q̃ dixit ꝙ ciuilis ſola
eſt apta ad vſucapionẽ nõ naturalis:nõ bñ dixit ꝓpt̃ natu
ralẽ iſtã.vt dicã in.§.ex ꝺrio,ſed anteq̃ vadã ad tertiã poſ/
ſeſſionẽ q̃ro quare nõ facio plures ſpẽs poſſeſſionũ. vna q̃
cõpetit feudatario,alia q̃ cõpetit vſufructuario.alia ẽphi/
teoticario.⁊ non eẽt peccatũ dicere ꝙ vna eẽt ſeparata ab
alia numero,ſed nõ differũt ſpecie:qz plus vel mín⁹ nõ faci
unt ꝺriam ſpecificã.vt.l.vlti.s̃.de fun.inſtr. ⁊ ſic q̃libet iſta/
rum naturaliũ tendit ad acquirendũ ciuiles acceſſiones ⁊
acquiſitionẽ fructuũ ⁊ alterius iuris.i. dñium. lz vna plus
⁊ alia mín⁹. ¶ Quero q̃ ẽ poſſeſſio corpalis. ⁊ volo ꝙ ſci
as ꝙ iſta corporal' põt dici naturalis ꝓpter actũ naturalẽ
vt hic.⁊.l.ſi id qꝺ.§.fi.j.eo. Sed gratia enidẽtioris locutio
nis eã appello corporalẽ. Dic ergo corporalis poſſeſſio ẽ
ius inſiſtendi rei nõ ꝓhibite poſſideri retẽtiõis ⁊ recupatio
nis ꝓducẽs effectũ. Et declaro.q̃daz iuit ad nũdinas:intra
ui fundũ ſuũ poſſideo naturaliter ipſe ciuiliter.⁊ ego q̃ ha/
beo naturalẽ nec vſucapio nec ꝓſcribo. vt p Ioy. in.c.fi/
ne poſſeſſione.de reg.iur.li.vi.⁊ dicã in.§.ex ꝺrio. Itez nõ
facio fruct⁹ meos:qz nullus ſic poſſidẽs corporaliter vl' na
turaliter hoc mõ ſumẽdo facit fructus ſuos.vt dicã in.§.ex
ꝺrio.⁊ ſic iſta poſſeſſio nõ parat cauſaz vſucapiẽdi nec acq̃
ſitionẽ fructuũ. ¶ Quid g̃ mihi tribuit iſta poſſeſſio. dic
ꝙ ius detinẽdi:qz vincerẽ ꝺ extraneũ interdicto vti poſſi/
detis.vt.j.vti.poſ.l.i.in fi.⁊ ſi expellerer habeo interdictuz
vñ vi.vt.l.i.§.q̃ a me.⁊.§.deiciẽ.⁊.l.colon⁹. j. de vi ⁊ vi ar.
hoc. ¶ Quero q̃d de quaſi poſſeſſione iuriũ realiũ incor/
poraliũ.vtz diuidat in ciuilẽ ⁊ naturalẽ.⁊ vꝺ ꝙ nõ diuidat
qz poſſeſſio ciuilis eſt ius vt dixi.ſed iſta q̃ſi poſſeſſio nõ eſt
ius:ſed ꝺſiſtit in facto.vt.l.ſeruitutes.in ꝓin.de ſerui. vb.
pdi.g̃ non diuidit in ciuilẽ ⁊ naturalẽ. Preterea poſſeſſio
ciuilis retinet aĩo.vt.l.licet.C.eo.⁊.l.ſi id qꝺ.j.e. ſed iſta q̃ſi
poſſeſſio nõ retinet aĩo:qz tũc ſemp diceret hẽ cãz ꝺtinuã
ꝺ.l.ſeruitutes.in ꝓin.s̃.de ſerui.ti.generali. In ꝺriũ videt
ꝙ illa poſſeſſio q̃ parit vſucapionẽ illa eſt ciuilis.vt. s̃.dixi
ſz q̃ſi poſſeſſio parit vſucapionẽ.vt.l.i.C. de ſerui.⁊.l.i.in fi.
⁊ dictũ ſuũ nihil ẽ dicere. do. Ja.but.in.§.eque.inſti.de ac.
lec, ſua videt tenere ꝙ q̃ſi poſſeſſio ſit naturalis tñ.⁊ illa
curo.credo ſicuti ego dixi vobis in alijs ꝙ ita eſt in q̃ſi poſ
ſeſſione ꝙ illa q̃ſi poſſeſſio q̃ parit effectũ vſucapiẽdi illa ẽ
ciuilis.illa q̃ parit effectũ retẽtiõis tñ.illa ẽ naturalis ſeu cor
poralis.⁊ ꝓbo illud:qz illa q̃ parit effectũ retẽtiõis ẽ natu/
ralis qz nullius reqrit animꝰ.vt.l.q̃ fundũ.quẽadmodũ ſer/
ui.amit.⁊.l.i.§.fuit q̃ſitũ.j.de aq̃ quoti.⁊ eſtiua. ⁊ rõ huiꝰ ẽ
qz ille ſeruitutes debent fundo vel retinent a fundo. iõ aq̃
p ſe vadẽs ſufficit.ſed q̃ſi poſſeſſio q̃ parit effectũ vſucapio
nis vel ꝓſcriptiõis eſt ciuilis.vt.l.i.⁊.ij.C. de ſerui.⁊ aq̃. ꝓ/
bat in.l.i.§.ariſto.j.de aq̃ quoti.⁊ eſtiua.de neceſſitate opz
ꝙ ille q̃ ꝓſcribit ſciat ſeruti iure ſeruitutſ.vt.l.i.⁊.l.ij.C.de ſer
ui.⁊ aqua.⁊.l.i.§.ariſto.j.de aqua quoti.⁊ eſti.⁊ fund⁹ ipſe
dr̃ ꝓſcribere.vt.l.q̃ aliena.ĩ fi.s̃.de neg.geſ. ⁊ iõ qz fundus
ꝓſcribit ſi nõ hz cãm ꝺtinuã nõ ꝓcedit vſucap.in fundo.vt
l.forame.s̃.de ſerui.vrb.ꝓdi.qz poſſeſſio nõ eẽt ꝺtinua nec
retinet aĩo:qz fundus nõ hz aĩum.iõ nõ ꝓſcribit niſi tãto
tpe cui⁹ nõ extat memoria in ꝺrium. ¶ Quero q̃d iurꝫ de
detẽtatione an ſit iurꝫ vel facti.⁊ videt ꝙ iurꝫ.vt.l.ſi finita.
§.ſi q̃s metu.s̃.de dã.infec.incõtrariuz videt ꝙ ſit meri fa/
cti.nã ea q̃ ſunt iuris nõ cadũt in ſeruũ.vt.l.id quoq;.j.ꝺ re.
iur.ſz iſta detẽratio cadit in ſeruo. vt.l.ſtipulatio iſta.§.hec
quoq;.j.de ỽ.obli.⁊ ſic eſt facti. Non ob.l.ſi finita.§. ſi q̃s
metu.qz ibi loq̃tur de iure acq̃ſito ex illa detẽtatiõe.vt.l.nõ
eſt mirũ.s̃.de pig.act.⁊ iõ iſta detẽtatio nõ ꝺiuidit in ciuilẽ
⁊ naturalẽ.⁊ ſic videt ꝙ ſi ex eo fundo nõ habeo detẽtatio
nẽ:qz ea q̃ ſt iurꝫ ſequit quocũq; vadit.vt.l.fi.C.ꝺ ꝓſcri.lõ.
tẽpo.nõ ea q̃ ſunt facti.tñ circa hoc dic.vt.j.ſtatim in vlt.q.
¶ Certio principaliter q̃ro a quo iure ꝓceſſit poſſeſſio.tex.
hic videt velle a iuregentiũ.⁊ hoc tenet glo.ij.hic in ꝓin.⁊
etiã glo.iij.in ꝓin. Sz ſi hoc eſt verũ videt ꝙ oẽs mee diffi
nitiões ſint falſe.qz pp ciuiles effect⁹ facio diffinitionẽ ſeu
diſtinctionẽ poſſeſſionũ. Rñ.poſſeſſio ſimplr ſumpta vide
tur introducta a iuregẽtiũ.vt hic in tex.⁊ glo. ſed poſſeſſio
ſic diſtincta p ſpẽs fuit introducta a iure ciuili. vñ etiã natu
ralis poſſeſſio dico ꝙ eſt ciuilis.vt no.j.eo.l.ꝙ ſerv⁹.in gl.
ſup ỽbo ciuiliter. Ad ſimili de iure naturali oẽs liberi ⁊ legiti
mi naſcebant ⁊ nõ erat diſtinctio hoim.poſtea a iure ciuili
ſunt diſtincti in plures.vt in auc.q̃.mo.na.effi.legi.§.lz igit
⁊ inſti.de iure ꝓſo.in fi. ¶ Itẽ q̃ro vtz q̃i poſſeſſio incorpa
liũ fuerit introducta de iuregẽtiũ. Rñ. ſic.vt inſti.de vſu ⁊
ha.§.fi.ꝺſiderato ꝙ ibi ꝓcedit titul⁹ de fruitute.ſz diſtictio
huiꝰ q̃ſi poſſeſſiõis:credo ꝙ ſit de iure ciuili. Sz an detẽta
tio fuerit de iuregẽtiũ cognita. Rñ.ſicvt illa quã hz colon⁹
cũ ꝺctus locatiõis ſit de iuregẽtiũ. Illa ỽo quã hz miſſus
in poſſeſſionẽ credo ꝙ ſit de iur ciuili. ¶ Quarto principa
liter q̃ro q̃liter acq̃rat poſſeſſio.⁊ gl. q̃ eſt h̃ ponit tres opi.
Prima eſt aut loq̃mur in reb⁹ aĩatis aut de nõ aĩatſ. ⁊ hoc
ſcõo caſu diſtigue aut erãt res ab alio poſſeſſe:aut nõ ⁊ rõ/
nẽ.dicvt in glo.iſta opi.ỽitatẽ ponit.tñ nõ debuit ſeparare
res aĩatas ab ĩaĩatſ. qz eodẽ mõ ꝺz in eis diſtinguit:aut ab
alio poſſident aut nõ. Scõa opi.incipit ibi:alij dicũt.⁊ ẽ ꝙ
p ſolũ aſpectũ acq̃rat. p hoc.j.e.l.i.§.ſi iuſſerim.⁊.l.qꝺ meo
§.ſi vẽditorẽ. ¶ Sz ꝺ.j.e.l.iij.§.nerati⁹. Dicit gl.ꝙ ibi nõ
poterãt videri: hic ſic. ¶ Cõtra hãc ſo.vñ.l.clauiꝰ.s̃.ꝺ ꝺ/
hẽ.emp.vbi vꝺ ꝙ ſufficiat aſpect⁹ loci vbi res ẽlz nõ videat
res. Soluit gl.ꝙ in.§.nerati⁹.ſciebat theſaurũ eẽ in fundo
nõ tñ vbi.hocẽ in quo loco determiato.ſz in.l. clauiꝰ.ſcie
bat vbi res eẽt ⁊ in loco determiato. Certe iſta ſunt ỽa ĩ re
poſſeſſa p aliũ nõ in re vacãti:qz tex.hic dicit apphenderit
Alij rñdẽt ad.l.clauiꝰ.ꝙ ibi de poſſeſſiõe hic de dñio. ſed
hoc nihil ẽ dicere:qz ex poſſeſſiõe ſeqtur dñiuz vt h ꝺr̃. Cer
tia opi.eſt ibi vel ibi de alio gñe ⁊c. Illã quoddã ẽ genus q̃
rendi poſſeſſionẽ p apphẽſionẽ vt in oĩb⁹ reb⁹ ꝓterq̃ ĩ the
ſauro.⁊ iõ dicit apphẽdit.aliud eſt gen⁹ q̃rendi p inuẽtionẽ
in theſauro.iõ in eo dicẽ tex.inuenerit.inſti.de re.diui.§. the
ſauros.s̃.ti.i.l.nũq̃.§.theſauros.⁊ ibi glo.pleni⁹ ponit iſtã
opi.inſt.de re.diui.§.itẽ lapilli.ſz h̃ opi.reprobat:qz inueni
re eſt p apphẽſionẽ.vt.l.ſi barſatorẽ.C. de fideiuſ. q̃ eſt no.
ꝓpter ſtatuta q̃ dicũt ſi q̃s fuerit inuẽt⁹ ⁊c.⁊ hoc p cy.C.e.l.
lz. Cũ breuit prima opinio ſupra poſita ĩ gl. ꝺtinet ỽitatẽ
vt diſtinguit:aut loq̃mur ĩ reb⁹ vacãtib⁹ ⁊ req̃rit apphẽſio
vt hic cũ ſilib⁹:aut in reb⁹ ab alio poſſeſſis.⁊ tũc aut nõ cõ/
currit aĩus tradentſ. ⁊ idẽ qz apprehẽſio req̃rit.vt.j.e.l. qõ
meo.§.ſi.aut aĩus tradentſ ꝺcurrit.⁊ tũc põt q̃ri p aſpect⁹

ꝛ p alios modos fictos q̃ ponunt.ff.e.l.iij.in pꝛin.in glo.tñ in traditiõe clauiũ opz ꝙ fiat in re pñti.vt.d.l.clauib⁹.ꝛ.ff.e.l.§.pe'.ita ꝙ determinate sciã vbi res est.vt.s.dictũ est. ¶ Quero p q̃s psonas acq̃rit possessio.dicvt.ff.pꝛ.§.ꝛ se quẽtib⁹. ¶ Quero an possum mihimet vnã rẽ tradere.dic de eo q̃ detinet tñ nõ põt q̃s sibi mutare cãm possessionis vt.l.iij.§.illud.ff.e.ꝛ.l.non solũ.§.i.ff.de vsuca.ꝛ.l.nemo. C.e. Bz pone ĩ tutoꝛe q̃ nõ detinet nec possidet an ipse tutoꝛ tutoꝛio noĩe põt sibi tradere.ꝛ vꝛ ꝙ sic.vt.l.fistulas.§.i.s. de ꝓhen.emp.circa qõ vide qõ dixi.ff.de stip.ser.l.ij.qliter acq̃ rat q̃si possessio incoꝛpaliũ nõ dico h.dicvt p doc.ĩ.l.i.ꝛ.ij. C.õ serui.ꝛ aq̃.dicã.ff.de iti.actuq; pꝛi.l.i. ¶ Quero qlit acq̃ rat detẽtatio.ꝛ dic qñ est denẽtũ in possessionẽ. vt.l.nõ est mirũ.s.de pig.ac. Bz q̃d si executoꝛ bz me ꝓstituere in vno fundo vt detẽtoꝛẽ ꝛ ducit me ꝓpe ad locũ ita ꝙ sum in cõ/ spectu:an sufficit ꝓut ĩ possessiõe.vt.ff.e.l.§.si iusserĩ.ꝛ si suffi ceret ad ꝓstitutionẽ pigꝛis ꝓtoꝛij eẽt vtile scire. Ista gl. di cit qñ ꝯcurrit iussus cũ aio ꝓtoꝛis tradẽtꝭ sufficit: sz in ꝓto rio pigꝛe nõ interuenit ꝓsensus ꝟe sz ficte: qꝛ tuder fingit ps.vt.l.si ob cãm. C.de euic.ꝛ.l.i. C.si in cãm iudi.ꝛ iõ qꝛ nõ interuenit aius tradentꝭ ꝟe sz ficte eligit: q̃dã media via ꝙ si potes intres ꝛ sic nõ sufficit vt oũdat.vt.l.si finita.§.illud aũt.s.de dã.infec.ꝛ.l.q̃uis.ff.de bo.auc.iudi pos.ꝛ tene mẽ ti. ¶ Quero pone ꝙ tutoꝛ vel curatoꝛ nõ hñt spãle mãda tũ.volũt tradere ꝓ istos modos fictos:an possint.vꝛ ꝙ nõ qꝛ dñi volũtas ꝟe nõ ꝯcurrit:sz ficte.vt.s.pꝛi.dixi.ꝓ hoc ff.e.l.q̃uis.§.i.ꝛ.ij.de accep.l.ꝛ p iusiurãdũ.§.tutoꝛ.ꝛ ita vꝛ ar.eoꝛ q̃ dicta sunt de iudice. ¶ Quinto pꝛincipal'r q̃ro q̃ liter possessio amittat.ꝛ glo.magꝝ.p⁹ pꝛincipiũ ponit q̃tuoꝛ opi. Pꝛima antiquoꝛ ꝙ statim cũ desijt insistẽ vl'tenẽ non possidet pdit:sz illud nõ ẽ vez:qꝛ exit⁹ nõ est cã pdẽde pos/ sessionis.vt.l.si id qõ.§.i.ff.e.ꝛ.l.clã.§.i.ꝛ solo aio retinet.vt C.e.l.iz. Bz alia fuit opi. Azo.ꝛ Pla.quã dic vt in gl.sed ista ꝓsupponit vnã tñ eẽ possessionẽ. Itẽ ꝙ duo pñt eãdez rẽ insolidũ possidẽ eodẽ gñe possidẽdi lz diuersis q̃litatib⁹ qõ est falsum. vt.s.dixi.ꝛ dicã in.l.iij.§.ex ꝺrio. Tertia fuit opi. Ol.ꝙ statim ꝙ exit de fundo amittit naturalẽ posses/ sionẽ p⁹ exitũ hz ciuilẽ. si reintrat hz naturalẽ.vide glo.ibi. Ol.dixit ꝙ statim cũ exit ꝛc.ꝛ vꝛ in eo ꝙ dixit ꝙ possessio ciuilis ꝛ naturaľ nõ pñt eẽ simul : potuisse vez dicere assu/ mẽdo ciuilẽ ꝛ naturalẽ ꝓprie. vt dixi sicut q̃dam nõ põt eẽ dñs ꝛ fructuari⁹.vt.l.vti frui.si vsufruc.pe.sz sumẽdo ipꝛo/ prie ciuilẽ ꝛ naturalẽ ꝛ large ꝓ coꝛporali tñc bñ pñt simľ eẽ Itẽ dixit male ꝓpter aliud:qꝛ exit⁹ nõ est cã pdende.vt.ff.e. l.iij.§.in amittẽda.itẽ introit⁹ nõ ẽ cã appẽhẽdẽde. ¶ Op. si habeo naturalẽ solã illaz retineo.vt.l.iij.§.vñ vi.ff.de vi ꝛ vi ar.ꝛ videbitꝭ statim.ff.e.gl.gꝝ p exitũ nõ pdit possessio.alꝫ seq̃ret ꝙ q̃s nunq̃ pscriberet:qꝛ ciuilis ꝛ naturalis nõ eẽt ꝺtinua. Cñ q̃rto loco Io. ponit suã opi.ꝛ verã q̃ sine aliq̃ repꝛehẽsione ꝓcedit ꝓsequẽdo q̃tuoꝛ casus ita pfectissime ꝙ adiectiõe nõ eget.ꝛ vide glo.ibi.tu distingue. vsq; ibi si aũt.ꝛ Ja.de ra.alꝫ de are.dicit q̃d.ẽ dicere ꝙ si est in cõspe ctu retinet.si abñs nõ.ꝛ cũ redit in cõspectu req̃rit.qõ ẽ ab surdũ.vt.l.pe. C.de cur.fur. Pꝛeterea nõ admittet sine aio vt.l.iij.§. ĩ amittẽda.sz trufa est p.l.clã.§.q̃ ad nũdinas.ꝛ id qõ dꝛ ꝙ nõ pdit sine aio.verũ est qñ aio põt retineri:secus si nõ põt retineri aioꝛ:ꝛ sic Io.verũ dicit ꝛ recitat ꝑm casuz Io.ꝛ sic ĩ ipso dicto Io.vidistis ꝙ naturalis pdit sine aio de ciuili nihil dꝛ. Itẽ vide gl.ibi si aũt p aliũ.ꝛ lege vsq; in fi.ꝛ allega ꝓ glo.in eo ꝙ dicit ꝙ aius nõ operat retẽtionẽ duarũ possessionũ.l. qõ labeo.s.de cõpẽsa.qꝛ res inducta circa vnũ actũ nõ põt operari circa aliũ.sz in eo ꝙ Io. ne/ gat naturalẽ quã hz fructuari⁹ nõ hz e aliq̃d ciuilitatis nõ põt bñ dicere:qꝛ operat ciuiles effect⁹.vt.s.dixi.ꝛ dicaz in §.ex ꝺrio. ¶ Quero ex gl.q̃d de naturali quã appello coꝛ poralẽ:an illa retinet aio.tu habes gl.insti.de interdic.§.re tinẽde.q̃ vꝛ velle ꝙ ista possessio naturalis pdit cũ exeo fun dũ.vt est gl.in.l.i.C.vti pos.in glo.magꝝ sup ꝟbo clã.nõ fir/ mat sz inclinat ꝙ aio retineat.ꝛ istud firmat gl.tua hic ꝙ re tinet aio.vt in gl.q̃ incipit ꝛ bñ: ibi. illã naturalẽ ꝛc.breuit teneo istã glo.ꝙ sicut in vsufructuario retinet ita ꝛ in isto q̃ possidet coꝛpoꝛaľr.ꝛ ꝓbo qꝛ si volet agẽ interdicto vti pos sidet põt.vt.s.in gl.quã mõ legi sp hꝫet stare in fundo ꝛ in der haberet ire ad eũ.ꝛ glo.tãgit in.l.i. C.e.istã absurditatẽ Pꝛeterea colon⁹ exiẽs de fundo detinet aio.vt.l. ff.e.q̃ colon⁹ nullũ ius hz.multomagꝝ ille q̃ hz naturalẽ pos sessiõz quã coꝛpoꝛalẽ appello. ¶ Querit an detẽtatio aio teneat ꝛ videt ꝙ nõ:qꝛ est meri facti.ꝛ iõ aio nõ retinet. vt l.fi. C. de ꝓscrip.lon.tẽp.ꝛ si hoc eẽt verũ si intres in posses sionẽ equi eẽt necesse ꝙ semp stares in equo:vel in boue sp retineres bouẽ.dico ꝙ detẽtatio nihil ẽ aliud nisi custodia vt.l.vt legatoꝛ.ex q̃.cau.in pos.eat.dico g̃ abñs retinet il/ lã detẽtationẽ. qñ custodia illi⁹ rei p abñtẽ retinet. vt si ha/ bes domũ ꝛ es abñs tenes clausum ostiũ:ꝛ sic tenes custo diã.vt.l.q̃nta.§.q̃ri.vt in pos.le.ꝛ.§.seq̃nti vbi dꝛ ꝙ debent poni res mobiles ĩ aliquo loco.vt sub custodia sint ꝛ sic re tinet aioꝛ:tñ si desijt custodire nõ retinet.hoc ꝓbat.l.si finita §.pe.s.de dã.infec.ꝛ.l.ꝓtoꝛ.§.in eũ.ff.de bo.auc.iudi. pos.

Adipiscimur aũt. maioꝛes ifãte ꝛ sane mẽtꝭ:sec⁹ in furioso.ꝛ in infante sine tutoꝛis auctẽ.h.d. Ibi pupill⁹.s.in fans vel infantie ꝓpꝛ. In tex.ibi eã rẽ.i.acq̃sitionẽ possessio nis quã q̃s facit p seipsum. Ibi in iuris eẽ.i.er aliq̃ fictiõe iuris pẽdẽte sicut illa q̃ nobis ignoꝛãtib⁹ p aliũ q̃rit in qua infans ꝛ furiosus sunt pares sapiẽtib⁹ ꝛ re ipsa acq̃rit.vt.ff. ea.l.§.itẽ acq̃rim⁹.ꝛ.l.q̃uis.§.fi. Ja.de are.ꝛ Ol. ¶ Mo. ꝙ possessio nõ põt q̃ri sine effectu possidẽdi.vt.l.quẽadmo dũ.ff.e.ꝛ.l.lz.C.e. ¶ Itẽ no.ꝙ pupill⁹ põt aq̃rere possessio nẽ. ¶ Opp.ff.e.l.si is q̃. So.ibi retinet.hic nõ põt incipere possidere. ¶ Op.ff.e.l.ij.§.in amittẽda.qꝛ q̃ pdit aiũm per dit ꝛ possessionẽ.sz furiosus pdit aiũm:imo nõ hz aiũm nõ possidẽdi.ꝛ sic vides act⁹ volo possidẽ. Itẽ qñ nõ hẽo aiuz possidẽdi vel nõ possidẽdi. ¶ Op.ff.ti.i.l. fidi.§.i. vbi pdi tur p obliuionẽ.ꝛ glo.facit illud ꝺrium in.l.is qui. So. vbi ¶ Op.s.pꝛ. vbi habuistis ꝙ possessio ẽ in qua q̃s ꝓsistit coꝛpoꝛe.ꝛ gl.dicit.tu debes scire ꝙ est naturalis ꝛ ciuilis possessio ꝛ detẽtatio.ꝛ de ista loquit h. ¶ Op.ꝛ videt ꝙ possessio fit iuris vt vidistis no.s.pꝛi.ꝛ.ff.e.l.pegre.in pꝛin. So.mod⁹ acquirẽdi p nosipsos possessionẽ est facti si p a/ liũ est iurꝭ.sed ipsa possessio q̃sita ẽ iuris.vt.l.pegre.in pꝛi. ff.e.ꝛ qõ dicit eã rẽ.dic.s.eã acquisitionẽ. ¶ Op. innuit ꝙ aliud si eẽt iuris.ff.inst.de auc.tu.§.i.vbi põt stipulari. So. fateoꝛ ꝙ ĩ acquirẽdo pupill⁹ hz legitimã psonã etiã in his q̃ sunt iuris:ꝛ tũc instat.q̃re g̃ dixit eã rẽ nõ iurꝭ.ꝛc.glo.duo bus mõis rñdet.ꝑm pꝛimã rñsionẽ ista ꝟba posita in tex. ñ ogruẽt pꝛecedẽtib⁹.vera g̃ so.est ꝙ hic separat pupillus a furioso. ¶ Põt opponi ꝙ eodẽ mõ eis acquirit possessio. vt.ff.e.l.i.i.§.itẽ acq̃rim⁹. Ad hoc rñdet tex.eã rẽ ei ꝛc.vt di xi in appostillãdo tex.ad hoc tẽdit glo. Itẽ no.ꝙ aius ẽ fa cti. ¶ Cñ op.de.l.si donatariũ. C.e.dicã.ff.de fur.l.infician do.§.infans.ꝛ.l.bonefidei.s.ti.i. ¶ Ultimo gl.fozmat vnã qõnem. Quero vtrũ furiosus q̃rit sibi possessionẽ cũ auctẽ curatoꝛis.ꝛ videt ꝙ nõ.vt hic.ꝛ p.l.in negotijs.ff.de re.iur. Itẽ ꝺrium vꝛ ꝙ infans põt.ꝓ hoc facit.l.q̃uis.§.infans.ꝛ vide glo.q̃ incipit vel curatoꝛis.ꝛ ista gl.nõ determiat ꝛc. re.vide gl.q̃ determiat ꝛ incipit idẽ in furioso.ꝛ tz ꝙ pt.idẽ tz ĩ infante qui caret intellectu.vt.ff.e.l.§.ceterũ.sed inq̃tuz ista glo. loq̃tur de furioso male loquit.vt hic:qꝛ de furioso nõ reperit ꝓ.l.in negociꝭs.ff.de re.iur. Itẽ infans q̃ oĩ intel lectu caret nõ põt cũ auctoꝛitate tutoꝛis:sz tutoꝛ ꝛ curatoꝛ eis pñt acq̃rere.vt.l.i.s.de bo.pos.infan.ꝛ fur. dela.ꝛ sic a/ liud est furiosum ingredi possessionẽ cũ auctoꝛitate curato ris.ꝛ aliud ẽ ipsum curatoꝛẽ intrare.ꝛ facit ad hoc.ff.e.l.§.ꝓ ꝓcuratoꝛẽ. Nõ obstat.ff.e.l.q̃uis.§.infans.qꝛ ibi intelligit de infante q̃ hz aliquẽ iutellectũ nõ pfectũ. ꝛ hic intelligeꝛ re habetꝭ ꝙ si oĩ itellectu caret ẽ idẽ vt in furioso: sz si ẽ pfe cti itellect⁹ pupilli⁹ ꝓ se põt.ꝓ hoc facit insti. de iuti.stip.§.fu rioſus.cũ se.ꝟ. Et ex dictis istis potes colligere diſt ctõez

ex teipso sic: aut in furioso aut in pupillo. primo casu aut q̃ris an possit q̃rere p se solũ cum auc̃te curator⁹: aut curator ipe p se. scdo casu aut hz plenũ intellectũ: aut nõ plenũ: aut oĩno nullũ. sed isto casu est idem qd in furioso.

Si vir vxori. Ex inutili ɔctu trãsfertur possessio. h. d. qñ z hoc est verũ. scdo ibi dividit in tres ptes. primo d'ctũ vsq; ibi mak. Nõne donatio iure ciuili inter virũ z vxorẽ impedit z infirmat. Rñdet illud est verũ in his q̃ sunt iuris: sed acquisitionẽ possessiõis nõ põt ius ipedire q̃ facti est. vñ ius qd attinet. ibi rñdet alteri obiectiõi. sz põt dici: lz lex factũ nõ põt facere infectũ fm ☞itatẽ: tũ p̃t facere fm fictionẽ fin gendo nõ eẽ traditã. ad hoc iõ non fingit: qz tal' fictio ñ hz effectũ. Lege l'am ibi facti. i. acq̃sitio possessiõis q̃ a facto i. a traditiõe z apprehẽsione naturali' causat. Et istũ. ℌ. in fi. in materia quã facio de fictiõib⁹ in prima fictione inducta allego q̃ tũc ẽ recurrẽdũ ad fictionẽ qñ fictio illa hẽret esse ctũ iur⁹: sec⁹ si nõ haberet. vt hic. in fi. ¶ Op. de. l. euz q̃. ℌ. de dona. inter vi. z vx. Glo. dicit so. ibi. z residet q̃ in ☞itate possidet. vt h. sz in effectu nõ. vt ibi: qz põt aduocari. z vide dã tñ forte ɔc. z qd vult dicere ista gl. donatio inter vi. z vx. nõ est ꝓhibita de re aliena. vt. l. si vir vxori. ℌ. p donat. z sic gl. soluit q̃ hic donauit rẽ alienã qd nõ est ꝓhibitũ. ibi suã ℌz ista so. lz ☞a fit in se. tñ ẽ diuinatio: z iõ tene aliã. Op. ℌ. s. e. l. in pri. z. l. pegre. So. acq̃sitio facti ẽ possessio. acq̃sita est iur⁹. ¶ Op. de fictiõe postliminij z leg⁹ cornelie. vt. j. ℌ. z vide istã gl. q̃ incipit nõ põt. z in materia fictiõis dico to git q̃ q̃ est viu⁹ ꝓ mortuo habet. z q̃ est in vẽtre ꝓ iã nato. cto. z rõnẽ plene dico in. l. si q̃s ꝓ emptore. j. ti. i. Add istã. l. fectũ. ¶ Op. q̃ ex inutili ɔctu nõ trãsferat possessio. vt. l. iubem⁹. in fi. C. ℌ. sa. san. ec. so. ibi ponit possessio ipropꝛie ꝓ j. de ☞. fig. l. interdũ. Vel aliter ex inutili ɔctu nõ transfert possessio qñ ꝓsona est talis q̃ nõ põt ꝓdere possessionez. vt pupillus z eccl'ia. vt. l. pupillus. ℌ. ti. i. sz qñ ꝓsona est talis ¶ Sz op. de. l. qõ meo. in prin. j. e. vbi sicut dñiuz nõ põt q̃ ri sine cã. vt. l. nunq̃. ℌ. ti. i. ita z in possessiõe. Sz illa glo. re dñiũ. Gl. tãgit i. l. ɔct⁹. C. de fide instr. z. l. multũ. C. si q̃s alte tilis qz pẽdet ꝺditio z non impedit dñij trãslatio. vt. l. dot⁹. ne: aut est inutilis ex alia cã. z tũc aut ꝑter legẽ: aut ɔ. primo in glo. transfert eñ ex dicta causa putatiua dñiuz. aut est ɔ legẽ z dñiũ nõ trãsfert. vt. nõ dubiũ. de le. z ibi no. z hoc ve rũ nisi vltra ꝓcedat. vt. l. eleganter. in prin. de dolo.

Item acquirimus. Per seruũ z filiũ ex causa pecu liari acq̃rit nobis ignorãtibus possessio z vsucapiẽdi ꝺditio. Itẽ p seruũ z liberũ bona fi de possessum possessionẽ acq̃rum⁹. Itẽ p seruũ cõem z vsu fructuariũ. si tñ sciẽs existat. hoc dic vsq; ad. ℌ. pupill⁹. sz le ge p ptes. ¶ Op. j. e. l. p eñ. So. p filiũ vez q̃rit. vt h: sec⁹ q̃rit. So. alius in putatiuo seruo. vt. l. iusta. j. de vsucap. a liud in filio putatiuo. ¶ Op. j. de☞. ob. l. stipl'o ista. ℌ. hi ꝺz ex re nõ peculiari: an acq̃rat. z gl. arguit p z ɔ. z illud tene atis q̃ ex cã peculiari acquirat nobis possessio z vsucapiẽ di cõditio. vt. l. acquirit. ℌ. nõ solũ. s. ti. i. ex cã nõ peculiari acquirit nobis possessio solũ qñ est iusta: sec⁹ si iniusta. vt. l. q̃ seru⁹. j. e. z vide istã glo. q̃ incipit si nõ peculiariter ɔc. ☞. p eñ. ¶ Op. s. ti. i. l. si seru⁹. So. itellige illã fm istã. ¶ Op. de li. cã. l. ficui. ℌ. lz. So. vt glo. z dicã statim. j. e. l. ℌ. p seruũ q̃. in fi. ¶ Op. dic hic liber homo mala fide possessus ɔc. ɔ qz liber hõ nõ põt possideri mala fide. vt. j. e. l. cuz heres. ℌ. itẽ q̃ro. So. verũ est si putas eũ liberũ: sec⁹ si putas eũ esse seruũ alienũ. vt hic glo. z. l. q̃sitũ. in pri. s. ti. i. ¶ Quero q̃d de causis ex rẽ z operã. z glo. dicit q̃ idẽ q̃ tuz ad possessionẽ. sz ☞o dño dñiũ acq̃rit vl' sibi si liber ẽ. vt. s. l. liber hõ. in fi. s. ti. i. z fm hoc erit ca⁹ in quo acq̃rit dñuz sine possessione. simile in. l. si fundũ. s. de fun. do. z vide istã glo. q̃ incipit ex duab⁹ causis. z aliã q̃ incipit. s. acquirit. Bone q̃ gerit in aĩo acquirere ☞o dño. glo. tua dicit q̃ sic. sed nõ tã q̃ ser uus: sed tanq̃ negocioz gestoz. vt. l. si ego. s. de neg. gest. z l. cõis seru⁹. ℌ. i. j. e. z vide gl. q̃ incipit ex duab⁹. ibi. nisi hoc gerat. z plene dixi in. l. qui mihi donatũ. s. de dona. ☞. per cõem seruũ. ¶ Op. j. e. l. iij. ℌ. ex ɔrio. So. intellige vel vni vel alteri. nõ simul vtriq; insolidũ. ¶ Op. de. l. si cõis. j. de stip. ser. So. insolidũ pluri⁹ põt obligationẽ q̃rere: sz nõ dñiũ q̃rere vel possessionẽ. ☞. p eũ i quo vsufruct⁹. ¶ Op. imo videt q̃ vsufructuari⁹ possideat. vt. j. e. l. naturaliter. in prin. So. nõ possidet ciuiliter: vt hic. sz naturaliter. ¶ Itẽ no. q̃ dic hic pater nõ possidet filiũ. sed bñ dicim⁹ q̃ pater est in possessione patrie ptãtis. z filius in possessiõe filiationis. nõ tñ possidet filiũ sz est in quasi possessione illius iur⁹. sicut dicim⁹ in liberto. ℌ. de pba. l. circa. z no. e. ti. l. q̃dem. z qõ no. de reiven. l. i. ℌ. i. Et idẽ de alijs psonis in quib⁹ ius habem⁹ vbi dic sic in viro z vxore vn⁹ nõ possidet aliũ. sed q̃libet ẽ in possessione illi⁹ iur⁹ z seruitioz ☞ hincinde debito rũ. ꝑpter hoc ꝑdita sunt interdicta. j. de li. exhi. l. i. ℌ. fi. cũ. l. se. facit ex de resti. spo. c. ex cõquestione. z. c. lras. ☞. ceteruz ¶ Quero vtrũ hoc sit verũ si pupill⁹ nullũ hẽat intellectũ z gl. dicit q̃ sic. z hoc dicit ꝑsequẽdo errorẽ suũ quẽ ponit ℌ. e. l. ℌ. adipiscimur. sed gl. ñ bñ dic. qz ille q̃ caret intellectu sicut furiosus nobis q̃rere nõ põt. vt. l. in negotijs. j. de re. iur. z ℌ. infans. loquit in eo q̃ hz intellectũ aliq̃lem. hoc mõ debet intelligi hic. al' male diceres ꝑpter regulaz iur⁹ in ne go. j. de reg. iur. ¶ Quero an p seruũ furiosum acquirat. z glo. dicit q̃ sic si illud gestiat tradẽs: qz z p ꝑcuratorẽ inuitũ querit g̃ ɔc. vt. l. iiij. ℌ. illud. de fideico. li. z. l. inuit⁹. de re. iur. Sed istud non placet. qd eñ si aliquis poneret possessionẽ in lapide aĩo acquirẽdi dñiuz. qd dicerem p lapidẽ dñium querī. Itẽ vides q̃ si pono in manu dormientis lz ita ei⁹ manus fit ꝑximũ organũ tũ sibi nõ q̃rit. vt. ℌ. e. l. ℌ. i. eadez rõne si do furioso. z si dic hic inuito suo g̃ eo ignorãte. Cõcedo q̃ seruus ẽ inhabilis vñ lz nesciret me tradere vt dño q̃rat z dño querit. sed q̃ intellectu caret pinde est ac si nulli traderet. ex glo. Dy. refert q̃ qdam cecidit de equo cui⁹ primo equus currebat ad brauiũ: an debeat hẽ brauiuz. z videt q̃ sic. l. i. ℌ. fuit q̃sitũ. j. de aqua quo. z estiua. z. l. q̃ fundum. s. quẽadmo. ser. amit. in qua determinauit Dy. ꝑ istũ ℌ. q̃ nõ. qz nõ hz intellectũ equus z sic nõ põt querere. z iura ɔria loqnunt in retẽtione iuris q̃siti. Sed iste. ℌ. modicũ facit: qz in qõne ꝓposita tractat ꝺ iplemẽto ꝺditiõis nõ de acq̃sitiõe fienda p equũ. Et ideo cũ q̃rim⁹ de implemẽto cõditionis p equũ potuerit fieri. qz de facto sufficit. vt. l. iij. s. de cõdi. z de. z ideo habem⁹ inspicere ☞ba statuti. qz si dicit q̃ ille cui⁹ equus ꝓius venerit hẽat brauiũ. tũc si equ⁹ ꝓimus venerit deberet hẽ. Sz si statutũ diceret q̃cũq; venerit cũ equo ꝓius ad brauiũ z tũc implemẽtũ ꝺditiõis req̃rit ꝓsonã. z tũc nõ haberet lz equus iret. Itẽ induco. l. si is q̃ ꝑ empt. j. ti. i. q̃ fictio translatiua est q̃druplex vna est de ꝓsona ad ꝓsonã. vt cũ lex dicit. q̃ per aliũ facit p seipsum facere videt. mõ q̃ro que habilitas req̃rit in faciẽte an illa q̃ req̃rit in eo q̃ facere videt. z dico q̃ est casus hic q̃ illa ꝓsona que facit opz q̃ sit capax solũ facti lz non sit iuris. z hic seru⁹ hz aĩum q̃ est facti. z ideo habilis est ꝓsona: lz nõ põt possidere. ¶ Ultimo induco in ar. facio ꝑcuratorẽ inhabilẽ ad cõstituendũ habilẽ: an valeat. z dic vt per doc. in. l. qõ q̃s. C. de ꝑcu. z p Jo. an. melius in. c. religiosus. de ꝑcu. i

cle.ꝛ tene mẽti ter.iſtũ.dico ſic in acq̃renda poſſeſſione ſer⁹ uus ꝛ ꝓcurato⁹ ꝑbent nudũ miniſteriũ.vt.j.e.l. qõ meo. §. ꝓcurato⁹.vñ ſi ego facerẽ aliquẽ nunciũ ad cõſtituẽdũ aliũ ꝓcuratorẽ in nuncio nõ req̃rit̃ habilitas vt hic.ſz facio eũ ꝓcuratorẽ ad ſubſtituẽdũ aliũ loco ſui.ꝛſic no.ꝙ dico loco ſui ꝛ ſic ipſe nõ ꝑbet nudũ miniſteriũ ſed officiũ radicatuꝫ in ꝑſonã ſuã alteri cõmittit.tũc ſerua diſtinctionẽ quã põit glo.in d.c.religioſus.ad qõ optũe facit qõ no.per gl.C.de fideicõ.l.eam quam in glo.fi.

Pupillus Quero de quo pupillo loquat̃.dicvt in gl. ¶ Quero ſi tuto⁹ auctoritate violenter occupauit.dic vt in glo.

Per ſeruũ q̃ in fuga. Seruũ fugitiuũ poſſidemus vſucapim⁹ ꝛ ꝑ eũ acq̃rim⁹.h.d. ¶ Op.j.e.l.iij.§.ſi ſeru⁹.ſo.intellige niſi diu ꝛc.ꝛ ſic iſta determiatur ꝑ illã. Alterius op.de.l.ſi rẽ mobilẽ.ꝛ.l.rem q̃ nobis.j.e. Do.illud in reb⁹ aĩa carẽtib⁹ ꝛ aliud in ſeruis vt hic.ꝛeſt rõ ne ſit in ptãte ſerui p̃riuare nos poſſeſſiõe. Op. C.õ ſer.fugi.l.i.q̃ dic̃ ꝙ ſeru⁹ facit furtũ ſui.ꝛ ſic ꝑdit̃ poſſeſſio.vt.j.e.l.rez q̃ nobis.ſo.ibi qñ facit furtũ ab alio. Et̃ gl. op.ꝛ videt̃ ꝙ dñs ſtatim deſinat poſſidere ꝛ ſeru⁹ ſit in poſſeſſione libertat̃.vt.l.liberis.in fi.ſ.de li.ca.ꝛ.l.igit̃. §.põt e.ti.ſo.ibi loq̃tur qñ bona fide incipit eſſe in poſſeſſione libertatis ex iuſta aliq̃ cauſa vel iniuſta.vt.d.§.põt.hic in fugitiuo q̃ fide mala fugit.ꝛ ſic expectat̃ decẽniũ.ita dic̃ Inno.de ſer.nõ ordi.c.de ſeruoꝝ. ¶ Sz ꝑ hoc videt̃.l.ſicui.§. licet.de li.ca.ſed ibi intelligas ꝙ ſeru⁹ exiſtẽs in poſſeſſiõe ſeruitut̃ ꝓclamabat in libertatez.vñ pendẽte iudicio dñs ꝑdit naturalẽ poſſeſſionẽ nõ ciuilẽ.nã nulla iuſta cauſa ſuperuenit ſeruo ꝓpter quã deberet ſe in poſſeſſione libertatis oſtituere.ſz ius ſtatuit liberi loco haberi vt iudiciũ ꝓcedat ¶ Diſtingue q̃ aut ſeru⁹ incipit ſe gerere ꝑ libero bona fide ex aliq̃ ſupueniẽte iuſta cã vel nõ:ꝛ ſtatim dñs ꝑdit poſſeſſionẽ.vt.d.l.liber̃.in fi.ꝛ.d.§.põt. Aut ꝓp̃ liberale iudiciũ.ꝛ tc̃ dñs ꝑdit naturalẽ ꝛ retinet ciuilẽ.vt.d.§.ſz.aut incipit ſe gerere ꝑ libero mala fide.ꝛ tũc dñs ſtatiz habuit aĩm ꝑdendi poſſeſſionẽ.ꝛ ſtatim ꝑdit ſicut in alijs reb⁹. Aut habuit aĩum retinẽdi vel dubitat̃.ꝛ tunc ita demũ ꝑdit ſi diu ꝛc.vt hic.ꝛ.d.§.ſi ſeruus.ſi x̃o ſe nõ gerit ꝑ libero.ſz forte in puincia gerit negotia dñi:tũc ꝑ mille annos dñs nõ ꝑderet poſſeſſionẽ niſi incipiat ab alio poſſideri vt h̃. ¶ Querit glo.q̃d ſi cepit ab alio poſſideri.vel cõtẽdat ſe liberũ.dic vt in glo.ad.§.ſz.rñdevt ex p̃dictis pz. ¶ Quero an patri q̃rat̃ poſſeſſio ꝑ filiũ fugitiuũ vel monaſterio per monachũ fugitiuũ. Rñ.ſic.nõ em̃ illi q̃runt rõne poſſeſſionis:ſz rõne patrie ptãtis vel monaſtice obediẽtie.vt no.s̃.in. x̃. ꝑ eũ.ꝛ j.e.l.ꝑ eũ.do. Dy.allegat iſtũ tex.multũ ſubtiliť ꝙ ad vſucapionẽ ſuffic̃ ſola ciuil̃ poſſeſſio vt h̃.ꝛ plene ꝑ di.i.c.ſine poſſeſſiõe.de re.iur.li.vi. Et ne putes hoc ĩ fuo tm̃.idẽ in fũdo vt.j.ꝑ ep̃t̃.l.q̃ fundũ.in p̃i.plene dicã in.l.iij.§.ex ꝛrio.j.e.

Per ſeruũ. Per ſeruũ a nobis pignori tradituꝫ non acq̃rit̃ nobis poſſeſſio.h.d. ¶ No.ꝙ creditor poſſidet ſeruum.ꝛ no.plene in.l.cuꝫ notiſſimi.C. de ꝑſcrip.xxx.an. Quid de dño.dic vt in glo.

Meteres putauerunt. Per ſeruũ hereditariũ nil nobis hereditat̃ acq̃ritur. ſed ꝑ emptũ ꝛ donatũ alie res empte ꝛ donate acq̃runt̃. h.d. Iſte.§.eſt aliquãtulũ ſubtilis ꝛ iſtã materiã magis clarã quã hic habes in.l.heres ꝑ ſeruũ.s̃.de acq̃.here. ¶ Op.ꝑ ſeruũ quẽ nos nõ poſſidem⁹ nõ acq̃rit̃.vt.s̃.p̃ri.§.ſed ſeruũ emptum antec̃ tradat̃ non poſſidem⁹.vt.l. ſi ex ſtipl'one.j. e.ꝛ.l.eũ q̃.in p̃in.j.de fur.ꝛ.l.ſi ager.s̃.de rei vẽ.g̃ tc̃.ꝛ glo. fatet̃ ꝛrium. ¶ Quero q̃d in ſeruis legat̃ an aũ appheſaz poſſeſſionẽ nobis acq̃rit̃ ꝑ eos.ꝛ glo.videt̃ dicẽ ꝙ ſic.ꝛ vide gl.q̃ incipit vt nõ poſſeſſio vno ꝑ eũ tc̃.ſz lz acq̃rat̃ dñũ nõ tñ poſſeſſio.vt.l.cũ heredes.j.e.ꝛ.l.cũ duob⁹.§.idẽ rñdit in gl.s̃. ꝑ ſoc.ꝛ ſic idẽ ꝙ ĩ ſeruo empto. ¶ Quero q̃ eſt rõ diuerſitat̃.ꝛ tres rõnes videnť ponũ h̃ in gl. Et in veritate due ſunt.p̃ima ẽ vrgẽs diſputatio ſm Jo.ꝛ ulla diſputatio eſt iſta q̃ ponit̃ in tertia rñſione.ibi tu dic ſupra: qz añ aditã hereditatẽ nõ q̃rit poſt aditã hereditatẽ nõ eſt hereditari⁹. ſecus in empto ꝛ legato.nõ ob.§.itez q̃rim⁹.qz ibi ip̃ropr̃ie ponit̃ vt in glo. Alij dicũt ꝙ facit rõ coequaliũ.qõ ẽ falſuz vt gl.dicit. ¶ Querit gl.pone ꝙ heres hz vſufructũ in seruo teſtõris:an p̃ illũ ſeruũ põt acq̃ri hereditas. Glo.dic̃ ꝙ nõ niſi ſeru⁹ inſtituat̃.ꝛ tũc per iſtũ ſeruũ põt q̃ri.ſz Dy.dic̃ ꝙ in ſeruo ꝓpr̃io hoc ꝑcederet.ſed in ſuo ĩ quo habeo vſufructũ herede inſtituto ꝓ tẽplatiõe mei nõ ꝑcedit qz nõ poſſum iubere anteq̃ fiã dñs.vt.l.aditio.§.fi.de acq̃.here.ſed dic ꝙ iuſſus aſſumit effectũ aditione ſecuta.vt.l. mulier.§. ſi q̃s hereditariũ.de cõdi.inſti.ſm Dy.ꝛ bene.

Hec que de ſeruis ¶ Opp.s̃.de dona.l.q̃ mihi donatum. Do.hic a nemine tradit̃. ibi ab alio tradebatur.ꝛ vide glo.q̃ incipit ſi titio ibi vel h̃ a nemine.ꝛ tene menti iſtã ſo.

Per procuratorem. Per ꝓcuratorem nobis acq̃ritur poſſeſſio ſi hoc agat̃.alias ſecus.h.d. ¶ Op.de.l.qui mihi donatũ. Do.vt ibi dixi qõ non dicam hic:qz ibi recitaui.

Si iuſſerim. Oculis ꝛ aſpectu aquiritur poſſeſſio rei ab alio tradite.h.d. Et de hoc.§.plene vi debitis in.l.iij.in p̃in.

Municipes Vniuerſitas põt per ſe ꝛ ꝑ aliũ poſſidere ꝛ poſſeſſionez acq̃rere.h.d. Primo ponit duo dicta. Scõo vnã diſputationẽ circa vnũ dictũ. Tertio determiationẽ dicte diſputatiõis. Scõa ibi ſz nerua. Tertia ibi in.l.ſed hoc iure. ¶ No.ꝙ res q̃ ſunt in vſu publico nõ poſſidenť.ꝛ iſtud nõ hz ꝛriuz. ¶ Op.de.l.humanũ.C. de leg.ꝛ qõ metus cauſa.l.metũ.§.aĩaduertendũ. Do.vniuerſitas nõ ſentit vt h̃.ſ.de facili.ſz bñ põt ſẽtire. ¶ Op. j.ti.i.ꝛ.l.labeo. Dol.vt gl. ¶ Op.de.l.ſed hoc iure.ad p̃r. hui⁹.§. Dol.p̃in.hui⁹.§.corrigit̃.ꝛ hec vera. Alij dicũt ꝙ vniuerſitas nõ poſſidet ꝓpr̃ie.vt in p̃in.§.ſz imꝓpr̃ie.vt l.ſz hoc iure.gl.nõ videt̃ hoc tenere.vt.l.tigni.§.municipes s̃.ad exhibẽdũ.ſed certe hoc dictũ põt h̃e bonũ intellectũ vt.j.videbitis. Alij vt R.dicũt ipſam vniuerſitatẽ poſſe municipes nõ poſſidere.vt hoc.§.in p̃in.ſz illos q̃b⁹ eſt admiſtratio cõmiſſa poſſidere.vt ar.de cõdi.ꝛ de.l. municipib⁹. ꝛ hic ĩ.l.ſz hoc iure.ꝛ ꝑ hac opi.facit qz vniuerſitas eſt ꝑſona repũtata ſicut hereditas.vt.l.mortuo.j.de fideiuſ.ꝛ ſic nõ põt poſſidere.vt.l.i.§.ſceuola.ſi q̃s te.liber eẽ iuſſ.fue.ſz ipa x̃itas ẽ ꝙ vniuerſitas poſſidet hoc ẽ ipſi municipes.vt hac l.ſz hoc iure.ꝛ.l.tigni.§.itẽ municipes.ad exhi.nõ ob.ꝙ eſt ꝑſona repũtata.qz verũ ẽ ꝙ repũtat ꝑſonã viuẽtis. iõ põt poſſidere ſicut vſufructũ hẽ.vt.l.vſufruct⁹.j.de ſtip.ſer.ſz hẽditas repũtat ꝑſonã mortui.vt.d.§.labeo.ꝛ dicta.l.mortuo.ꝛ iſtud forte voluerũt dicere q̃ dicũt vniuerſitas poſſidet imꝓpr̃ie:qz nõ eſt ꝓpr̃ia ꝑſona ſed repũtata.ſz ſi eẽt vera opi. R.ſeq̃reť ꝙ q̃libet officialis nou⁹ deberet de no accipe poſſeſſionẽ qõ eſt abſurdũ.ꝛ qõ mortuo officiali vacaret poſſeſſio.vt.j.e.l.cũ heres. ¶ Quero q̃d ſi mortuo⁹ tur oẽs de collegio an poſſeſſio vacet ĩ collegio ſeclari. dic ꝙ ſic.vt. no.s̃.qõ cuiuſq̃ vniuerſita.l.ſic̃.ſz ĩ collegio eccl'ie vi ꝙ ñ: qz ipſa eccia poſſidz.C.õ ſa.ſan.ec.l.iubem⁹.in fi.ex p̃ſius de epi.ꝛ cle.l. raptores.§.finaũt diaconiſſa.ibi ꝛ plenã poſſeſſionẽ ꝛc.ſed abſonũ eẽt dicere ꝙ municipes poſſideãt.vt no.d.l.ſicut.iõ dicit Inn.ꝙ res eccl'ie poſſidet rẽps vel vniuerſalis eccleſia.hoc eſt cõgregatio fideliũ. vt ex̃ de reſti.ſpo.c.ſup electione.ꝛ in hoc ſtemus eis.facit qõ no.in Spec.de peti.ꝛ poſ.§.i.x̃. ſed pone vacantẽ. Itẽ no.ꝙ ad ꝓbandũ vniuerſitatẽ poſſidere ſatis eſt ꝓbare hoc fieri ꝑ ſindicũ vel alios per quos vniuerſitas regit̃ vt hic.

Poſſideri aũt poſſunt. Corporalia p̃rie poſſidenť.ꝛ ꝑ aĩo ꝛ corpore poſſeſſio q̃rit̃.ꝛ ꝑ ingreſſum ptis acq̃ritur poſſeſſio toti⁹.h.d.p̃imo ponit q̃ res põt poſſideri. ſcõo q̃ req̃ranť.tertio q̃liter acq̃ratur poſſeſſio.ſcõa ibi adi piſcimur.tertia ibi ꝙ aũt dixim⁹. ¶ No.ꝙ poſſeſſio acq̃ri

tur corpore ꝛ aīo. ¶ Itē no. ꝙ per introitū partis acq̄rit totū. ¶ p. ꝙ incorporalia possideāt. vt. ſ. ō ſeruī. l. quo ties. ꝛ. l. ſi heres. §. libert⁹ ꝛ. l. ſicuti. §. ariſto. Bo. nō possidē tur ꝓprie ſed q̄ſi ſic. vt in ōrio. ¶ Cenio ad ſecūdā partē ¶ p. de. l. i. §. ſi iuſſerim. ꝛ. j. e. l. qō meo. §. ꝙ ſi vēditor. Bl. dicit fallit ibi ꝛ in alijs caſib⁹ quos vide in glo. Et eſt ſcōa ſol. ꝙ in oībus p̄dictis caſib⁹ interuenit act⁹ corporeus p aliquē ex ſenſib⁹ corporis q̄ ſunt q̄nq;. vt. l. qō meo. §. ſi vē ditorē. j. e. in glo. ¶ Quero circa p̄mā p̄ticulā de vna. q. intrauí poſſeſſionē vni⁹ fundi credēs mihi eā recte traditā eſſe: acq̄rā ne poſſeſſionē. Bl. dicit ꝙ nō: qꝛ nō habeo aīum q̄rendi ſed q̄ſitū retinēdi. ꝛ ſi hoc cēt q̄d ſeq̄reť. pone ꝙ q̄dā teſtes ꝓbāt de ſex mēſib⁹ vltimis: an ꝓbēt poſſeſſionē. cer te nō. qꝛ intro in iſtis vltimis tp̄ib⁹ nō aīo acq̄rendi: ſed cō tinuādi poſſeſſionē ī initio q̄ſi tanq̄ nō ꝓbauí. ꝛ iſta ē ſingu laris gl. multū ꝛ no. ſi eſſet ꝟa tū teneo ōriū. qꝛ illud qō q̄s facit ad ꝓſeruādū opať ad inducēdū. vt. l. ij. C. cōia vtriuſq; iudi. ꝛ. l. poſſum⁹. §. fi. de iniuſ. te. ꝛ de bo. poſ. ſm tab. l. q̄ li beris. §. q̄ teſtamēto. ſcōa rōne qꝛ tex. nō requirit ꝙ q̄s ha beat aīum acq̄rendi ſed aīum poſſidēdi nō acquirēdi de no uo vt vides hic in fi. ibi dū dicit mēte ꝛ cogitatiōe vt totū fundū velut poſſidere nō dicit acq̄rere. ꝛ vide in. l. i. §. adipi ſcimur. ibi qꝛ affectionē tenēdi ꝛc. nō dicit acq̄rendi: ſz iſte q̄ putabat ſe poſſidere etiā hz affectionē tenēdi ꝛ poſſidendi. § ꝛc. Itē induco in caſum. l. qō vulgo. j. ꝙ empt⁹. ꝛ ſic ꝓbať certū eſt ꝙ rei furtiue non q̄rit nobis poſſeſſio p ſeruū: imo ſi ſeru⁹ tradit mihi rez quā furripuerat eā recepi credēs me poſſidere eā p̄r⁹ ꝙ ſeruū. tū ex die q̄ recipio incipio poſſidē ꝛ ſic apparet ꝙ aīus retinendi operať ad acq̄ſitionē. vt. l. q̄ ob pactionē. ꝛ. l. ſeru⁹. ꝛ. l. qō vulgo. j. ꝙ emp. de hoc p eun dē in. l. ſeq̄tur. §. de illo: de vſuca. ꝛ. §. itē labeo. in eadem. l. Dicit ꝟ ꝙ intrauit in poſſeſſionē ptis ꝛc. ¶ p. j. e. l. qō meo. §. fi. Bo. gl. vno mō ꝛ male ꝓ. §. ex ōrio. Alia ſo. ē ꝙ ꝓ te rei ſit. qō tenē mēti. ¶ Quero q̄d in reb⁹ plurib⁹ an ꝓ ingreſſum parſ acq̄rit poſſeſſio toti⁹ niſi impedimētū exp greſſum vni⁹ fundi videar adipiſci poſſeſſionē alioꝛ. ꝛ glo. dicit ꝙ nō ſufficit. iſta gl. videť ōria. l. reſtituta. in p̄in. §. ad treb. ꝛ dic vt ibi glo. ꝛ Dy. meli⁹ in. c. i. eť de reg. iur. li. vi. ꝙ q̄ſ ſūt plures res ingreſſus vni⁹ ñ facit acq̄rere poſſeſſionē in alijs. nō ob. l. reſtituta. qꝛ facit ibi acq̄ri ius hereditariuz nō tū poſſeſſionē niſi ap̄hēdat. ¶ Quero aliq̄s emit ca ſtrū cū territorio: intrauit poſſeſſionē caſtri an eſt neceſſe ꝙ in quolibet fundo caſtri intret. ꝛ iſta gl. facit ꝙ ſic. do. Ja. de bel. diſputauit iſtā. q. hic. Et q̄ſ emit vna res ꝛ ꝓ parte intrat loq̄tur tex. q̄ſ plures ꝛ intrat vnā loq̄tur gl. Sed q̄ſ emit vna res plures ſub ſe ptinēs. ꝛ iſta eſt qō nr̄a ꝛ videť tenere ꝙ ſufficit intrare poſſeſſionē caſtri. vt. l. gaius. §. ij. ō lega. ij. ꝛ. l. p̄dia. ꝛ. l. patron⁹. §. de le. iij. ꝛ. l. titia cū teſtamēto §. i. §. de lega. iij. ꝛ allegat dict⁹ ¶ Inno. de reſti. ſpo. c. in lr̄is mihi videť ꝙ iſta qō p̄t intelligi duob⁹ mōis. Primo q̄ ego vēdo caſtrū: hoc ē locū in quo eſt edificatū cū illis edifi cijs ꝛ q̄rit an ſi accipio poſſeſſionē vni⁹ parſ videar accipe poſſeſſionē toti⁹. ꝛ dico ſic. qꝛ caſtrū ē vnū totū ꝛ illa diuiſio fit cauſa cōmodioris habitatiōis. vt in. d. l. gaius. ꝛ ita loq̄ tur dicta determinatio. q̄nq; q̄rit an ex hoc videar adipiſci poſſeſſionē iuriſditiōis. ꝛ tc dico ſi vēdit ab eo q̄ ē in poſſeſ ſione iuriſditiōis agendo vnū actū iuriſditōis illo volēte q̄ ante poſſidebat totius poſſeſſionē acq̄ro. vt. l. ſi ſtillicidij. §. fi. §. quē admo. ſer. amit. al's ſi ille nō traderet: ſed ali⁹ vellet occupare. dic vt no. ꝓ Inn. de reſti. ſpo. c. in lr̄is. ꝛ. c. ex pte ꝛ de capel. mo. c. dilect⁹. vide qō dicā de iti. actuq; p̄ri. l. i. in p̄in. ꝛ. §. ſi q̄s hoc interdicto. ¶ Ultimo dicit glo. facit ad. q. ꝙ baptizatus ꝓ parte ſit baptizat⁹ in totuz. qō relin quo canoniſtis ꝛ decretaliſtis.

Incertam partē. Incerta pars rōne loci ꝛ quote nō poſſideri. h. d. Ibi rei. dic rōne loci ꝛ quote. ¶ p. j. e. l. loc⁹. breuiter aut eſt portio incer ta rōne loci ꝛ rōne quote. illa nō p̄t poſſideri. iſte eſt caſus hic. ſed ſi eſt certa rōne loci ꝛ rōne quote eſt incerta tūc p̄t poſſideri. ꝛ de hoc habes gl. paruā no. in. l. emptor. j. ꝓ ēp. Et ꝓ hoc dixi: q̄dā emit centū tabulas terre in p̄dio tuo in illa pte in q̄ eligeret. ille ēptor egit rei vēdicatiōe antеq̄ eli geret partē. dixi ꝙ lz vēditor ꝓſtituerit ſe noīe illi⁹ poſſidē nihil facit qꝛ nō obtinuit cū erat incerta rōne loci ꝛ quote. Glo. facit vnū ſophiſma quicq̄d vēdicať poſſideť. pars in certa vēdicať. g̃ pars incerta poſſideť. Rñ. hic eſt fallacia ſm accidēs. qꝛ lz incerta vēdiceť ꝛ poſſideat. nō tñ poſſideť incerta. vt i illo ſyllogiſmo. pbo ꝙ comediſti carnes crudas qꝛ quicq̄d emiſti comediſti. carnes crudas emiſti. g̃ ꝛc.

Neratius Priſcus. Theſauri poſſeſſio nō q̄rit niſi ꝑ ap̄hēſionē. h. d. ¶ p. ꝙ q̄ ignorat poſſidet. vt. j. e. l. ſi is cui. Bo. nō poſſidet. i. nō incipit poſſidere. lz bñ retinet poſſeſſionē. ¶ p. hic dr ꝙ theſaur⁹ ē alien⁹. ō imo nulli⁹. vt. l. nūq̄. §. theſaur⁹. ſ. ti. i. Bo. hic dr alienū. i. nō ſuū. ¶ p. ō. l. i. in p̄i. §. e. ti. Bo. fateor ꝙ ꝑ ſolū aſpectū q̄s nō videť poſſidere nec apprehendere. ¶ p. de. l. clauib⁹. §. de ōnen. emp. Bo. ibi affect⁹ tradē tis cōcurrebat: ſed in theſauro vbi nulla eſt affectio.

Ex plurib⁹ cauſis. Ponit duas regulas q̄s vt hēa tis ꝓfecte ꝛ ſolutōes ōrio rſūmo ſic. poſſeſſio p̄t haberi ex plurib⁹ cauſis nō ōrijs. lz diuer ſis ſe inuicē cōpatientib⁹. ñium xvo nō p̄t haberi ex plu ribus cauſis in diuerſum tp̄s acq̄ſitiōis ꝯcurrētib⁹ vtraq; cauſa remanēte. h. d. tex. ꝛ glo. vſq; ad. §. ex ōrio. ¶ In tex. ibi vſucapit. i. vſucapę inchoauerit. Ibi ꝛ ꝓ ēptore ꝛ ꝓ ſuo ſubaudi gñali. Bl. mag̃. oppōit ad oēs regłas ꝛ p̄rio ad ſe cūdā. ꝛ ſcōo ad p̄mā. ꝛ capio finē vt ponam⁹ ad p̄mā re gulā. ¶ Et op. §. de ōhē. emp. l. cū res. Bo. expone ibi poſ ſeſſio. i. dñiū. ſil'e in. l. interdū. j. de xv. ſig. Sz illud ē deſtruer illū tex. ſz iſta ē xva ſo. Ex duab⁹ cauſis vtilib⁹ bñ poſſuz poſ ſidere: ſec⁹ ſi vna vtilis alia inutilis vt ibi. ¶ Sz ō ſo. iſtaz op. §. e. l. i. §. ſi vir. vbi inutilitas nō impedit poſſeſſiōis trāſ latiōnē. Bo. fateor ꝙ trāſferť poſſeſſio ex inutili ōctu. non tñ eſt iuſtus titul⁹ vt videbitis in. l. ſi fur. j. de vſuca. ꝛ de ta li titulo hic loq̄tur. ꝛ facit. l. ꝙ here. ꝛ. l. nec vllā. §. ō peti. he re. ¶ p. j. ꝙ ēptore. l. ij. i fi. ſo. gl. vt ibi. gl. ibi nō bñ ōclarat. Dy. ſol. ꝙ ibi ſunt due cauſe ōrio bñ ſcd inuicē cō patiētes. ſil'e. j. e. l. ſi q̄s añ. ꝛ ibi videbitis. ꝛ no. in. l. clā poſſi deť. §. q̄ ad nūdinas. j. e. ꝛ iſta ē xva ſo. ¶ Sz ad iſtō op. ꝛ aſ ſumo glo. i. ſup xvbo poſſideo. qꝛ ſi hoc ē verū. g̃ nunq̄ oue cauſe p̄ſt inuicē ꝯcurrere qꝛ poterūt ſe cōpati. qꝛ ſi ex vſuca pione ſum dñus: ex alia nō poſſum poſſidere ꝛ vſucape. Sz fateor ōriū ꝙ añ vſucapionē cōpletā poſſum ex duab⁹ cau ſis poſſidē: ſec⁹ ſi p⁹ vſucapionē. vt. l. ſeq̄tur. §. lana. de vſuc. Vel vt ſubtilius loquar nō ſunt due vſucapiōes: ſz vna ex duab⁹ cauſis. ꝛ gl. ponit exēplū. ꝛ illud hz locū diuerſis tp̄i bus ꝯcurrētib⁹ duab⁹ cauſis. ꝛ ꝓbať p. l. ij. in fi. j. ꝓ ēptore. Et vide iſtā glo. q̄ incipit. vt. §. de peti. here. ꝛc. quā apoſtil la vt ſtatim dicā. ¶ p. tu videris dicere ō tex. q̄ dic vſuce perit. ꝛ ſic innuit poſt vſucapionē cōpletā quā poſſideo ex duab⁹ cauſis. ꝛ ſic illud qō dicit nō videť ꝓcedere. Et glo. parua ſup xvbo vſucepit. voluit tollere ōriū ꝛ incipit futuz vel etiā ꝓteritū ꝛc. ꝛ vult dicere ꝙ xvbū vſucepit ſit futurū intelligēdo ex diuerſis cauſis diuerſis tp̄ib⁹ cōcurrētibus. vt in ſcōo exēplo tex. ſz ſi ſm idez tp̄s cōcurrūt vt in p̄in. §. tūc vſucepit pōt eē ꝓteritū. Sz vt oīa ceſſent dicit Dy. vſu cepit. i. vſucapionē inchoauerit. ꝛ tene mēti iſta xvba hic in gl. q̄ apponunť in ſtatuto ꝛ in vltimis volūtatib⁹ xvba q̄ ꝓ cipiunť in futuro ꝛ ꝓterito. de quo dicā in. l. vt gradatim. § ꝛ ſi lege. de mu. ꝛ ho. Vide gl. q̄ incipit de peti. here. ibi de fino vſucape. dic vt in. l. ij. §. fi. j. ꝓ emp. Itē ibi vel ſubtilius nō intēdit corrigere q̄ dixerat ſupra ꝙ deſinit vſucape. ſz qꝛ in. q. dixit duas eē vſucapiōes. mō dic ꝙ vtraq; ē vna ꝛ eadē. ꝛ ibi due forme hº ſm p̄mū exēplū. Quero ō q̄ poſ ſeſſione loq̄tur lex. Rñ. de ciuili poſſeſſiōe loq̄tur. q̄ ex eo apparet. qꝛ facit mētionē de vſucapiōe q̄ ex ſola ciuili ꝓce dit. vt. §. e. l. i. §. ꝓ ſeruū q̄ in fuga. ꝛ dicā. j. p̄ri. §. ¶ Quero

q̃d de naturali.ꝛ dic idē qō in ciuili:qz ex plurib⁹ causis p̄t hꝫe ꝛ nulla repugnātia ē. ¶Quero vtrū q̃s pōt ex vna cā possidere ꝛ ex alia retinere.brenit̄ tex.habet̄ in.l. si q̃s aī.j.e.ꝛ ibi dicā. ¶Glenio ad scōaz regulā ꝛ ad gl.q̃ est clara.ꝛ dz in scōa regula q᷑ dñium nō pōt haberi ex plurib⁹ causis ꝺ qz possessio p̄t haberi ex plurib⁹ causis vt supꝛa:sz ex possessione seq̃tur dñium.vt.l.i.in pꝛin.s.e.ꝛ.l. fine possessiōe j.de vsuca. Sl.hic in pꝛin.soluit ꝛ male q᷑ iurisco sult⁹ respicit traditiōz.sz illa nō est ꝛa.quā gl.repꝛobat.j.in q̃rta opi. ¶Op.scōo dñiū q̃rit̄ ex vsucapiōe.vt.j.ti.i.l.vsuca.sz ad vsucapionē req̃runt̄ multa.s.bona fides:titulus ꝛc.ꝛ sic ad dñium multa req̃runt̄. Sl.soluit q᷑ oēs iste faciūt vnā cām sz ista opi.nō facit.qz dicūt q᷑ dñium nō pōt haberi ex plurib⁹ causis.i.titulis op.nō vadit ad titulos. Tertio op.j.de excep.rei iudi.l.si mater.§.eandē.vbi dz oē ius vñcūq̃ pueniēs videt deduci in iudiciū.ergo sunt plures cause. Sol. dicit glo.q᷑ ibi ex vna cā tm̄:non ex plurib⁹ dz hꝫe dñiuz.vñ dz exponi ex q̃cūq̃ causa.s.ex vna. ¶Quarto op.ꝛ videt q᷑ ex plurib⁹ causis possum hꝫe dñium.vt.j.de solu.l.in numeratiōib⁹.ꝛ.l.si creditor.i.§.marcellus.s.de le.i.ꝛ.l.cū q̃s.§.de peculio.j.de so. Glo.dicit dic vt in primo ꝺrio vt cām primā.s.traditionē inspicias.ꝛ istū tex.expone vt gl.dicit. Sz glo.dicit q᷑ ista so.hic nō ē ꝛa:qz nō de cā prima sz de remota loq̃tur:qz tūc idē eēt in possessiōe qō in dñio. Prꝫterea tex.q̃ hic facit mētionē de causis dz itelligi de causis q̃ faciūt titulū:vt pz ex tex.dic ergo fm Ru.ꝛ bñ q᷑ dñium nō pōt haberi ex plurib⁹ causis diuersis tpibus ꝺcurrētibus;sed simℓ ꝺcurrētib⁹ pōt res ex plurib⁹ causis effici nra ꝛ ita est verū. ¶Quinto op.ꝛ videt q᷑ in diuersum tps cō currat.vt.l.fundus.s.ad.l.falci. So.vna causa ibi extinguit̄ ꝛ alia nō.ꝛ sic vna causa remanet. ¶Sexto op.ad ista.l.q᷑ si rē mihi legatā sub ꝺditiōe hꝫes legat sub eadē ꝺditiōe existente ꝺditiōe res fiet mea ex duab⁹ causis. Sl. rñdit q᷑ nō fiet nisi ex vna causa.ꝛ vide glo.q̃ incipit nota duas:ibi vide.ꝛ nō allegat.l. Di.dicit q᷑ ista gl.videt male dicere.qz due cause ꝺcurrētes in idē tps pñt interuenire.vt.s. dictū est.sed hic in idē tps ꝺcurrunt ergo ꝛc.sed gl.ꝺsiderauit effectū secunde q̃ nullū effectū habebit.ar.l.meuius.in pꝛin. s.de le.ij.sed glo.optime dicit ꝛ casum hz glo.ꝺ Dy.in.l.si mihi sempꝛoni⁹.s.de.leg.i.ad rōnem rñde due cause ad inuicē cōcurrētes ꝛc.verū est vtiles.sed in oppositū gl.fm legatū fuit inutile.vt dicta.l.meuius. ¶Op.qz si debebas mihi fundū sub ꝺditione:tradidisti mihi eū vt meū efficiat̄ dñiuz ꝺditione existente.deinde legasti sub ꝺditione eadē tunc existente ꝺditiōe fiet mea ex vtraq̃ causa. Sl. dicit q᷑ fiet ex vna mea.vt.l.fundo.s.ad.l.falci.illud nō videt bene dictū:qz cū tunc due cause ꝺcurrāt in idē tps videt q᷑ dñium potest haberi ex pluribus causis.vt.s.dictum est. Nec p̄t dici hic q᷑ vna causa erat inutilis.qz spēs debita pōt legari ꝛ valet.hz esū cōmodū qz transfert̄ dñiuz sine traditione.vt.l.iij.§.si rem.de le.iij. Rñdeo glo.dicit veritatē qz legatū non valuit qz nullū habuit cōmodū qō apparet.qz ex pꝛima causa res erat tradita.vñ ipso iure existente cōditiōe dñium habet:ꝛ sic nihil operat̄ legatū.sed si non est tradita res tūc valeret ꝛ haberet dñiuz ex causa legati. ¶Querit glo.q̃d si eēt diuersa ꝺditio debiti ꝛ ꝺditio legati:ꝛ tūc dic glo. q᷑ si existeret cōditio legati ꝛ postea ꝺditio debiti.cō ditio legati extinguit̄ ꝛ erit mea ex causa debiti. Sz ad illō op.de.l.vbis.in pꝛin.s.ad.l.falci.ꝛ insti. de lega.§. qō si in die. Et glo.dicit ꝛ soluit q᷑ nō vitiat̄ legatū.i.res legata q᷑ nō petat̄ sed ex causa debiti petet̄.vt.l.debitor. de lega. ij. Sed certe fm Dy.ista glo.posset verū dicere si res erat tradita.ita q᷑ existēte ꝺditōe legati est effecta legataꝛij.ꝛ post ea existit cōditio debiti.sed si res nō erat tradita ꝛ añ traditionē extaret ꝺditio legati ꝛ postea ꝺditio debiti.ꝛ postea facta traditiōe eēt dñs ex vtraq̃ causa:qz ꝺcurrūt in idē tps acq̃sitionis iste due cause.ita loq̃tur dict⁹.§.q᷑ si in die.ꝛ.l. vbis.fm Dy.sed certe hoc dicit̄ Dy.dz intelligi quando erat legata res debita in genere vel res alterius ita q᷑ non transit dñium recta via in legatarium sine traditiōe.alias dicit vez gl. Sz ꝺ dicta op.nā videt q᷑.l.fundo.allegata in gl.nil facit ad ꝓpositū.nā ibi loq̃tur q̃n postea extitit ꝺditio legati ꝛ tollit̄ eis effectus dñij. qō iō est qz ꝺditiōe existēte lex tollit oēm alienationē factā retro.vt.l.fi.§.sinaūt sub ꝺditiōe. C.cō. de le.sz existēte ꝺditiōe alteri⁹ debiti nō reuocat̄ alienatio añ facta.ꝛ sic videt q᷑ dñium ex pꝛima cā nō tollat̄. So.illud qō gl.dicit est vez q̃n creditor possidet vt ipsemet mutat sibi cām possessionis ꝛ desinit possidere ex causa legati.ꝛ incipit possidet ex causa debiti. sz si ex ne⁹ possideret nō posz possessionē mutare alteri⁹:sz si poneret creditorē effectū dñm ex causa legati ꝛ desisset.forte qz vē didit.postea supueniēte ꝺditiōe debiti pōt ex cā debiti petere.ꝛ de primo nullus haberet respect⁹.vt.l.existimo.j.de ñ.obli.nisi poneres primā solutionē eē factā occasione huius debiti:qz tūc causa debiti tolleret̄.vt. l.sub ꝺditiōe.j.ꝺ solu. Et iō circa istā materiā q̃n legat̄ spēs debita distingue plene de q̃titate debita q̃ legat̄.dic p Dy.in.l. meuius.s. de le.ij. In specie debita mihi legata dic:aut qō mihi debetur pure legat̄ mihi pure:aut qō mihi ꝺbet̄ pure legat̄ sub cōditiōe:aut qō mihi debet̄ sub ꝺditiōe legat̄ pure:aut qō mihi debet̄ sub cōditiōe legat̄ sub cōditiōe.primo casu.s.si spēs q̃ mihi debet̄ pure legat̄ pure valet,ppt cōmodū qō ē in legato in acq̃sitiōe dñij:q̃ fit ipso iure.vt.l.iij.§.pe.s. de lega.iij.scōo casu q̃n illud qō mihi debet̄ pure legat̄ sub cōditione.ꝛ tūc nō valet qz nō hz cōmodū.vt.l.si creditor.i. le.i.ꝛ.l.hz debitor.in pꝛin.ꝛ.l.meui⁹.in pꝛin.de le.ij.nisi cōditio existeret viuēte testatore:qz tunc valeret in legato pure. vt.d.l.iij.§.pe.s.ō le.iij.tertio casu q̃n id qō mihi debet̄ sub cōditiōe legat̄ pure valet legatū:ꝛ existēte cōditiōe debiti desino hꝫe ex causa legati ꝛ habeo ex causa debiti.vt.l.fundo.ad.l.fal.ꝛ qō no.hic in q̃nta op.qō intellige vt.j. dicaz. q̃rto casu q̃n id qō mihi debet̄ sub ꝺditōe legat̄ sub ꝺditōe mihi:ꝛ tē aut sub eadē aut sub diuersis.si sub eadē:aut erat mihi debita pꝛimo ex testamēto ꝛ solū ex pꝛima causa effi⁹ cie⁹ mea.vt.l.si mihi sempꝛoni⁹.s.ō le.i.ꝛ b i.vi.op. Si ño erat mihi debita pꝛi⁹ ex ꝺctu:aut erat mihi tradita aut nō. si erat tradita solū ex pꝛima cā debita efficit mea vt b in.vij. op.ar.s.de le.i.l.si mihi sempꝛoni⁹.ꝛ.d.l.fundo. si vero nō erat mihi tradita tūc valet legatū.qz dz emolumētū cōsecutionis dñij.vt.d.l.iij.§.pe.de le.iij. Si ño legat̄ sub diuers⁹ cōditiōib⁹:ꝛ tūc aut pꝛio extitit cōditio debiti ꝛ habet̄ pinde ac si debitū pure legeret̄ sub cōditiōe:aut primo extitit cō ditiō legati:ꝛ habet̄ pinde ac si debitū sub cōditione legeret̄ pure.ar.l.si a reo.i pꝛi.j.ō fideius. Quo casu dic aut ex pꝛia causa legati talis credit⁹ rē fuit cōsecut⁹:aut nō.primo casu aut eā habere desinit:ꝛ existēte cōditiōe debiti eā petit. vt.l.existimo.j.de ñ.ob. Aut eā hz.ꝛ tūc pōt si vult desinere possidere ex causa legati ꝛ tenere ex cā debiti.ꝛ pōt agē de euictōe si eēt casus in quo i legato deb̄et euictio.ar.l.hu iusmodi.§.q̃ seruū.s.de le.i.scōo casu q̃n ex pꝛima causa eā nō fuit cōsecut⁹.tūc aut loq̃tur in spēbus quarū dñium nō trāsit sine traditiōe.primo casu traditiōe secuta incipit possidere ex cā debiti ꝛ extinguit̄ causa legati. scōo casu q̃n ꝛ posset traq̃ causa in idē tps acq̃sitiōis ꝺcurreret ex vtraq̃ causa sibi acq̃ri.vt.l.si debitori.§.marcellus.s.de le.i.ꝛ.l.ñbis le gati.in pꝛi.s.ad.l. fal. ¶Quero q̃d in q̃n dñio ex quo cō petit publiciana. Rñdeo tūc hz locū cū vsucapi. vt.l.eū q̃. in pꝛin.s.de publi.sz vsucapio ꝓcedit ex plurib⁹ causis.s. idē in publiciana.ꝛ rōnē vide vt ibi habes. ¶Quicq̃d p̄t dici:q̃dā sunt iura q̃ sunt cā acq̃sitiōis alteri⁹ iur̄ infecti.q̃ dā sūt iura acq̃sita p se pꝛincipaliē:ea iura q̃ ꝺtinēt cām acq̃sitionis pñt eē plura vt vsuc. publi.hypothe.vt.l.si creditor.§.si is q̃.s.q̃ po.in pi.ha.sz illa q̃ sūt acq̃sita p se nō pñt amplius multiplicari vt dominia vsufruc.ꝛ similia.

Nota.est multū ꝛ breuiter. h.d. Eadem

Ex cōtrario. possessio numero nō pōt esse insolidū apud plures:sed plures possessiones eiusdē rei specie vel numero differentes possunt esse insolidū apud plures.hoc.d.

Diuide in ptes sex. primo põit dictũ. scõo rõnẽ dicti. tertio dictũ sabini. qõ videt aduersarĩ pcedẽtib⁹. sz non aduersat̃ qrto ponunt̃ tria dicta trebatij. q̃nto labeo reph̃endit tre batiũ circa secũdũ dictũ. sexto ponit̃ cõclusio pcedẽtis ma terie ¶ Pauli iurisconsulti. scõa ibi õ naturã. tertia ibi sabin⁹ tamen. qrta ibi idez trebatius. q̃nta ibi quẽ labeo. sexta ibi nõ esse ẽ. ¶ In tex. ibi videris teneri: g̃ nec p ius põt fieri qõ natura inuitẽ. vt. l. adopti. C. õ adop. ¶ a. õ arc. ¶ Mo ta primo q eadẽ possessio apud duos insolidũ esse nõ põt ¶ Secũdo nota q plures possessiones specie vel numero differẽtes possunt eẽ apud plres. ¶ Tertio no. q diuersitas qualitas nõ facit esse eandẽ possessionẽ apud plures. ¶ Itẽ no. ar. ¶ Pauli q id qõ non põt fieri naturaliter non põt fie ri ciuiliẽ. vt no. in. l. q ad certũ. s. loca. z. l. adoptio. de adop. z dicã. j. de solu. l. sub cõditione. ¶ Cenio ad glo. z primo ad duas. q. p quas declarabit̃ ista materia. ¶ Quero q̃ ẽ pos sessio q causat vsucapionez. ¶ Dy. in. c. sine possessione. ex̃ de re. iur. li. vi. dicit q ciuilis tm̃. allegat ipse. l. i. §. p seruũ q in fuga. s. e. z. l. serui z filij. j. de fur. z. l. in accessione. C. de di uer. z tẽp. pscrip. naturalis sola nõ sufficit. vt. l. acq̃rit. in fi. s. ti. i. ¶ Itẽ q dicit ¶ Dy. sentit gl. h̃ cirta fi. gl. mag. ibi. ¶ Item sciendũ eos q dicũt duos ciuiliter ꝛc. exp̃ssius dicit gl. in. l. si vt certo. §. si duob⁹ vehiculũ. circa prin. gl. mag. s. cõmo. z hoc est qõ dicit gl. q ille q ingressus est fundũ nõ incipit possidere donec prim⁹ desinit possidere aio. vt. l. i. in fi. glo. mag. C. de ser. fugi. ¶ dẽ nota in. l. male agit̃. C. de prescrip. xxx. ann. sed ipse non videtur bñ dicere. z videt̃ q naturalis sola sufficiat ad vsucap. vsufructuari⁹ põt vsufructũ pscri bere. vt. l. fi. in fi. C. de pscrip. lon. tẽp. qui nõ hz nisi natura lẽ tm̃. vt. j. e. l. naturaliter. in prin. ¶ Si tu diceres tua maior ẽ falsa. q glo. l. fi. in fi. dicit q vsufruct⁹ finit̃ non q acq̃ritur z glo. in. l. iusto. §. non mutat. j. ti. i. ¶ Doc. vltramon. dãnant gl. z dicũt in. l. fi. C. de prescrip. lon. tẽp. q vsufruct⁹ prescri bit̃. z etiã dicũt in. l. emptorẽ. C. de vsufr. z ibi ¶ y. q eẽ vec pbo rẽ pscribi seu vsucapi z publicianã cõpetere sũt cõuer tibilia. vt. l. eũ q. s. de publici. sed p vsufructuario ibi cõpe tit publiciana. vt. l. si ego. in prin. õ publi. g̃ põt pscribi. ¶ Et aduerte illũ tex. put loq̃tur de seruitute realiꝛ vel psonali. in ¶ Dy. ¶ Et gl. fortius op. emphiteota feudatari⁹ superficiarius telligo de seruitutib⁹ habẽtib⁹ cãm cõtinuam. ¶ Scõo õ isti possidẽt naturaliter tm̃. vt. j. dicã. sed video q emphiteo ta pscribit ius emphiteoticũ. idẽ in similib⁹. vt. C. de pscrip. xxx. an. l. cõpetit. do tibi casum. vt. l. si finita. §. si de vectiga lib⁹. s. de dã. infec. õ hoc ẽ tex. recte intelligẽdo. vt. l. cũ spõ sus. §. de vectigalib⁹. s. de publi. cõiuncta. l. eũ q. in prin. e. ti. cũ glo. sua. cõcludo q naturalis sufficit ad vsucap. z prẽ scrip. ¶ Sz possum⁹ sustinere ¶ Dy. sic q naturalis nõ sufficit ad vsucapionẽ dñij veri. s. directi. vt. l. acq̃rit̃. in fi. s. ti. i. sed ad vsucapionẽ alteri⁹ iuris. i. dñij vtilis bñ sufficit vt dixi. ¶ Sz dices tu in reb⁹ imobilib⁹ non sufficit ciuilis ad dñi um directũ. vt. l. vsucapio. j. ti. i. z. l. i. in fi. s. de aq̃ plu. arc. z auc. nisi. C. de bo. ma. ¶ Sed rñdeo ciuilis possessio ꝑdest ad vsucapi. dñij. qõ aduersat̃ directo. adeo q directũ extenu at z perimit. vt no. s. pri. §. in glo. sup v̄bo possideo. vt. s. de ser. vr. pre. l. si edes. in vlti. gl. sed naturalis p quã acq̃ro dñiũ vtile nõ aduersat̃ directo: q r̃cognosco directũ dñũ cõfiteor enim te dñm licet dicã me vsufructuariũ vel ẽphi teotã vel simile. ¶ Tamen audiui ¶ a. butri. dicentẽ q natu ralis z ciuilis req̃ritur ad vsucapionez. vt. l. nemo. C. e. hoc innuit. l. naturaliter. j. ti. i. vbi naturalis retẽtio pscriptionẽ interrũpit: ergo sine ea non pscribit̃. ¶ Non obstat. l. i. §. per seruũ q in fuga. q seruꝰ fugitiui retineo ciuiliẽ z naturaliẽ. vt l. põpo. in pri. z. l. rem q̃ nobis. j. e. §. si seruũ. ¶ Sz parcat mi req̃ratur: pbo p. l. si id qõ. §. fi. j. e. ibi vtilius. q̃ vtilitas pri cipaliter est in pscriptiõe. z est expressum in. l. si cui fundũ. in prin. j. p emp. ¶ Preterea in fugitiuo vtraq; non retinet̃. q ẽ õ. l. si cui. §. licet. s. de li. ca. vbi dr q no bis acq̃ritur licet nõ possideã eũ. intelligẽdũ est q eũ non possideo naturaliter: q si nec ciuiliter nec naturaliter tunc nõ acq̃ritur. vt. l. i. §. per eũ. z. §. p seruũ corporaliter. s. eo. ¶ Non. ob. l. nemo. C. e. q licet ibi dicat̃ q vtraq; sit causa prescriptionis. nõ tm̃ dr q vtraq; requirat̃. ¶ Non ob. qõ dr de naturali interruptione q intelligo q̃ per talem interruptionẽ pditur ciuilis pos sessio. alꝰ si sola naturalis pditur: secus eẽt q pseueraret vsucape. vt. j. de vi z vi ar. l. iij. §. cũ igit̃. fm glo. ibi positam z p. l. qui pos. de vi z vi ar. z p doct. in. l. si quis a se. C. ad. l. iul. de vi. ¶ Concludo ergo q sola ciuilis sufficit ad vsucapi onẽ dñij. ¶ Sola vero naturalis sufficit ad vsucap. iurꝭ infra dñium. ¶ Quero posito q sit triplex possessio. vt dixi. s. e. l. in prin. quid de corporali possessione. vtputa intrauit qs possessionẽ eius q̃ iuit ad nũdinas. vt. l. si id qõ. in fi. j. e. gl. appellat eã corporalẽ an sufficiat ad vsucap. certe nõ: quia si sufficeret acq̃reret dñium. z sic q̃ habet ciuilẽ z qui hz cor poralẽ vsucaperet. z sic reperirent̃ duo dñi insolidũz. z hoc ẽ qõ vult dicere gl. in. l. i. in fi. mag. gl. C. de ser. fugi. ¶ Quero q̃ possessio est illa q̃ est causa acq̃sitionis fructuũ. z gl. h̃ dicit q possessio ciuilis. vt. l. qui sic. §. in alieno. s. de vsu. z vide in glo. ibi. ¶ Itẽ quilibet efficeret̃ dñs z tenet glo. q ci uilis sufficit. ¶ Do tex. in. l. si fur. in prin. de vsufruc. tu habes glo. alibi q̃ videt̃ velle vtrãq; req̃ri. vt. l. quesitũ. s. tit. i. z. l. serui emptor. s. de peri. z cõmo. rei ven. vbi glo. videt̃ velle q nisi possideat ciuiliter z naturaliter non facit fruct⁹ suos ¶ Iste glo. vltime non sunt vere. sed videt̃ tex. velle q natura lis sola sufficiat. vt. l. iul. §. posset. s. de act. emp. ¶ Rñdeo il le qui possidet precario z naturaliter tm̃ facit fructus suos non tamen rõne naturalis possessionis: sed ea rõne qr vo luntate dñi pcipit. vt in colono. vt. l. si seruus. §. locaui. j. de fur. ¶ Procedo vltra vsufructuarius non est dubiũ q fa cit fructus suos. vt per totũ titulũ. de vsufr. z. l. si vsufructu arius. s. qui. mo. vsufru. amit. z tamen cõstat q naturaliter tm̃ possidet. z sic videt̃ q illa sola naturalis sufficit. dico q vsufructuarius non facit fructus suos rõne naturalis pos sessionis. sed rõne iuris z pceptionis quã hz. sed in eo q̃ ci uiliter possidet si ab alio pcipiunt̃ fructus ei acq̃runtur. vt l. qui sic. §. in alieno. s. de vsur. qõ nõ esset in vsufructuario vt. d. l. si fur. ¶ Item õ hoc videt̃ tex. insti. de re. diui. §. si quis a non dño. ibi p cultura z cura. z etiã secundã rõnem assi gnat tex. qr ciuiliter z naturaliter possidet cõiuncta. l. q̃ sic. §. in alieno. s. de vsur. ¶ Nota ergo q ciuilis sola ad fructus sufficit. z de hoc. p doc. in. l. certũ. C. de rei ven. z istam glo. allegant. ¶ Procedo modo ad op. dixi tibi q duo non possunt naturaliter possidere nec duo ciuiliter. cõtra qr vbi cessat rõ legis z lex. vt. l. adigere. §. q̃uis. s. de iurepa. sz rõ hui⁹ respicit naturalẽ possessionẽ. sed in ciuili cessat qr pos sum habere aium ꝑput tu. ergo ciuilis esse potest apud du os insolidum. ¶ Huius õrij timore sũt quattuor vie. vna est ¶ Ru. q duo naturaliter non possunt possidere vt hic: sed ci uiliter sic in q̃busdã casib⁹. s. in creditore z debitore z mulie re z viro ẽphiteota. z dño feudatario z dñio directo. qõ pz in glo. quã vide. sed glo cõcedit. ¶ Rñdeo q duo nõ possunt naturaliter possidere in alio qõ dicit ciuiliter posse possidẽ gl. dicit q ¶ Ru. dicit male in exẽplis. qr si duo pñt ciuiliter possidere: tũc ciuilis possessio est causa vsucapiendi z rem vsucaperẽt. si duo essent dñi eiusdez rei insolidũ qõ esse nõ potest z exẽplum ¶ Ru. de creditore non est bonuz. quia cre ditor possidet omni modo z debitor nullo. vt. l. i. §. per ser uum corporaliter. s. eo. z glo. examinauit istum punctuz in l. cum notissi. de pres. xxx. an. z in. l. sciendũ. s. qui sa. co. secũ dum exẽplum fuit in muliere. sed ¶ Io. dicit q illud dictũ est falsum. qr mulier nullo modo possidet: maritus sic. vt. j. e. l. pompo. §. in dotem. ibi glo. z ¶ Dy. vt ibi dicam. z. l. sciendũ §. qui fundũ. s. qui satis. co. ¶ Tertiũ exẽpluz qõ fuit in feuda tario z emphiteota. sed nõ bñ dicit. qr seq̃ret̃ q q̃libet face ret fructus suos qõ eẽ non dz. z q naturaliter emphiteota z feudatarius possideant. glo. tenet hic. ¶ Item glo. latius dicit in. l. si vt certo. §. si duobus vehiculũ. z. C. vti pos. l. i. in gl. mag̃. z p hoc facit. l. male agitur. cũ sua gl. C. de pscrip.

xxx.an. ⁊ p hoc.l.sciendū.§.i.s.qui satis.cog. quam glo.al/legat in.l.iij.C.vbi in rē act.breuiter in supficiario,pbat per tex.in.l.obligationū fere.§.placet.j.de actī.⁊ obli.⁊ per.l.si duo.§.labeo.j.vti pos.⁊.l.i.§.,pponitur.j.de supfi. Ad rō/nem tex. qui dicit q rō legis loq̄tur de naturali. dicit Jo. verū est:sed illa naturalis,pbat de ciuili q; non potest plus ciuilis q̄ naturalis possessio.⁊ vide glo. ibi in enigmate.i. intellectu. Alij dixerūt pcus.⁊ dicunt q duo nō possunt insolidū possidere verū est naturaliter sed ciuiliter indistīcte possunt in quolibet casu. qō ,pbo q; cessat rō legis. se/cundo q; ciuilis ⁊ naturalis acq̄ritur p apprehensionē:sed ille q̄ vadit ad nundinas possidet ciuiliter ⁊ intrās natura/liter ⁊ ciuiliter.vt.l.clā.§. q̄ ad nundinas.j.e. Sed gl.repre/hēdit istud dictū:q; ille qui intrat possidet naturaliter ⁊ ci/uiliter nisi sit aliq̄d qō repugnet.vt.l.cū heres.§.i.j.e. Sed ibi rōne rei:sed Jo. dicit hoc idē:q; possessio non vacat.iō non pōt possideri p vtrunq;. qō ,pbatur q; impedimētum rei ⁊ cause parta sunt.vt.l.iij.§.i.s.e.⁊.l.cū vnus.§.fi. ⁊.l.se.j.de bo.auc.iudi.po. Itē repre/hēdo Jo.p.l. si duo,j. de p/ca. Est tertia opi. Bar.q; plures naturaliter possunt inso/lidū possidere ac naturalis hētur p aspectū.vt.l.i.§. si iusse/rim.s.e.⁊.l.qō meo.in fi.j.e.⁊ sic duo aspiciētes possidēt ni/si illud tm̄ ⁊ istud in quo extāt. Jsta non ē bona q; ē contra tex.q; fictio non pōt plus q̄ veritas.sz Bar. fateť q; x̄e non pōt.g̃ nec ficte pōt fieri.iō dic tex.videaris. Itē sequē/tur alie incōueniētie q; plures efficerētur dñi insolidū vni⁹ ⁊ ciusdē rei ⁊ insolidū facerēt fruct⁹ suos. de q̄b⁹ dictū est supra. Que ē g̃ x̄a lec.⁊ dic q; lec. Jo.est vera ⁊ verissima. quā tene.⁊ vīō gl.ibi.dic g̃ fm Jo.⁊c.vsq; ibi sz s. Cp. de.l.si duo,j. vti pos. So,ibi vn⁹ ciuiliter. alter naturaliter Sum⁹ expediti de glo. Pro declaratione materie: q; dixi supra q; triplex ē possessio. vt dixi.s.e.l.in prin. Que/ro vtrū duo ciuiliter pñt insolidū possidere.certe nō p istuz tex.pp illas icōueniētias q̄ seq̄rēť circa vsucapiōz ⁊ fructuū acq̄sitionē. Et facio tibi vnū dubiū de.l. aliena.§.si plurib⁹ s.de pig.act.vbi dicit q; oīum creditoz par ē ꝺditio.⁊ q̄re creditores nō possideant rē ciuiliter insolidū ,put insolidū habēt obligatā.nā ,ppter absurditatē vsucapiēdi nō impe/diunť:q; debitores vsucapiūt. Rū.,ppter fruct⁹ quos cre/ditor fecit suos:sz cōpēsēť indebitū.vt.l.i.de pign.act. Itē q; creditor hz ptatē vēdēdi.⁊ sic si oēs vēderēt diuersis q̄li bet trāsferret ciuilē.⁊ sic vsucapiēdi ꝺditionē.vñ deueniretť ad illud incōueniens q; plures efficerentur dñi insolidum. Quero an duo pñt insolidū possidere naturaliter.⁊ gl. hic dicit q; nō:sed s.l.fi.in fi.j.vti pos.vbi vsuari⁹ hz inter/dictū vti possidet ⁊ vsufructuari⁹.⁊ sic q̄libz naturaliť pos/sidet.gl.dicit q; non insolidū.q; plus iuris hz fructuari⁹ q̄ vsuarius.vt no.gl.in.d.l.vlti.⁊ in.l.i. C.vti pos.in vlti.glo. Sz aduerte pars incerta rōne loci ⁊ quote nō pōt possideri.vt.s.e.l.§.incerta.⁊.l.locus.j.e.⁊.l.emptor.j.ti.iij. sz vsu/fructuari⁹ ⁊ vsuari⁹ hñt incertā partē rōne loci:q; est indi/uisum.⁊ sic ad oculū nō pōt demōstrari.vt.l.meui⁹.§.duo/bus.de le.ij.⁊.l.si cōis seru⁹ sic oīum.j.de stip.ser. Itē rōne quote incerta est.vt.l.vsus pars.s.de vsu ⁊ ha.q; incertuz est q̄tum mihi sufficit hodie et q̄tum cras.dic ergo q; na/turalis possessio pōt cē apud duos insolidū. vt.l.fina.j.vti pos.⁊ nec; ius repugnat q; vsucapio vsum tu vsufructū.⁊ ego facio vsum meū.tu vsufructū. ⁊ ego facio fruct⁹ meos rōne vsus.tu rōne vsufruct⁹. Sz rō hui⁹ tex.i fi.videť i ōriū Sz rūdeo q; iste possessiones sunt possessiones differētes numero:q; natural' mea est respectu vsus.tua respectu vsu fruct⁹.⁊ sic nulla ē repugnātia q; duo pñt insolidū natura/liter possidere. Quero an duo pñt corpaliter possidere insolidū.vt in eo q̄ iuit ad nūdinas duo itrauerūt in posses/sionē ei⁹.⁊ videť q; possideāt insolidū q; nulla vī repugnā/tia.nec quo ad vsum nec quo ad vsufructū p rōnē p̄dictam Sz ōriuz credo p rōnē hui⁹ tex. Itē ista corporal' ē hui⁹ na/ture.vt desinēte ciuiliter possidere ista corporal' trahit ad seipsaz ciuilē.vt.l.clā.§.q̄ ad nūdinas.cū.l.se.⁊ in gl.⁊.j.pr.

§.si q; renūciet.si g̃ duo possiderēt corporaliter illa eadē ci/uilis applicareť istis duab⁹.⁊ sic cēt repugnātia illa q̄ est i/bis q̄ simul ciuiliter possidenť qō cē nō oz. Quero quō plures pñt possidere rē eandē diuersis tpib⁹ numero ⁊spe/cie.videť q; ciuiliter ⁊ naturaliter fm glo. Sz oñdo tibi q; q̄nq; pñt possidere:oñs possidet ciuiliť: oñs fecit ēphiteo/tā q̄ natural' possidet.vt.s. Iste emphiteota feeat vnū vsu/fructuariū ⁊ vnū vsuariū in eadē re qō pōt.vt.l.i.in pri.s. q̄.mo.vsufr.amit.⁊.l.i.in fi.s.ō supfi.⁊sic habes q̄tuor possi/dētes.sed pone q; oēs isti inerūt ad nūdinas ⁊ retinēt na/turalē eoz aīo.vt.l.i.in prin.s.e.in glo.⁊vn⁹ intrat in posses/sionē istā.iste acq̄rit naturalē corporalē.⁊ sic q̄nq; sunt. Sz vnā.q. volo facere. duo vsuarij pñt insolidū in eadē re cō/stitui.vt.l.vsus ps.s.de vsu ⁊ ha.quō possidebūt. Pro pte nō q; est incerta.insolidū nō videť q; possidēt natural' eodē respectu.s.vsus. Sz dico q; q̄libet insolidū possidet.⁊ sunt plures possessiones numero differentes.q; q̄libet possidet respectu vsus sui.⁊ quot sunt p̄sone tot sunt vsus.⁊ sic non possidēt respectu eiusdē iuris. Concludo g̃ q; ciuilis nō pt cē nisi vna.q; vnū est dñium. Itē naturalis respectu vtilis dñij est vna q; vnū est vtile dñium. Itē naturalis respectu vsufruct⁹ q; pars dñij est.sed naturales respectu vsus sūt plures sicut in eadē re eē pñt plures vsus. Venio ad gl. emphiteota fac aliū emphiteotā an prim⁹ possideat.⁊ glo. dicit q; nō vt hic in glo.⁊.l.i. C.vti pos.⁊.s.cōmo.l. si vt cer/to.§.si duob⁹.sed ista gl. est ꝺ id qō dixi si emphiteota dat alij possidet secūdus.tu dixisti q; etiā prim⁹. verū est.sed su/pra dico q̄ dat vsufructū vni ⁊ alij vsum:sec⁹ si daret vtile dñium qō ipse hz.vt.s.dixi. Quero vtq; q̄si possessio q̄ habeť in quolibet possit haberi a duob⁹ insolidū. certe sic vt.l.ij.§.ex his.j.de x̄.ob.⁊.l.via cōstituī.in fi.s.de ser.rus. pre.⁊ illa q̄si possessio ē datiua ⁊ insolidū p̄stať cuilibet.vt l.quoť.s.de ser. Quero vtq; detētatio pōt eē apud plu/res insolidū. Rū. q̄dā est detētatio corporal' ⁊ assidua vt in sistere in re.⁊ ista non pōt eē apud plures insoliduz p hunc tex. Q̄ñq; accipiť detētatio p custodia rei.vt.j.e.l.§.fi.⁊.l.i q̄s añ.⁊.l.cū lega.j.ex q̄.ca.i pos.ea.mō ista detētatō q̄ñq; ē apta ,pducere effectū dñij:q; ex ea pōt pueniri ad scōm de/cretū:⁊ tūc nō pōt eē apud plures insolidū. vt.l. si finita.§. cū añt.s.de dā.infec.sz p ocursum ptes sibi faciunt vt.o.§. cū añt.q̄ñq; nō ē apta,pducere effectū dñij vt possessiō noie vētris. Itē duo cōmodatarij q̄ hñt custodiā.iō insolidū a/pud duos pōt esse.vt.l.si vt certo. §.si duob⁹.s. cōmodati.

In amittenda possessione.

Possessiō retēta a/nimo ⁊ corpore nō vel aīo tm̄ non pdit:sec⁹ in ea q̄ aīo nō ⁊ alieno corpore re/tineť.h.o.vsq; ad.§.si seruus quē. Dicit hic q; possessio solo aīo amittiť. Contra.j.e.l.quēadmodū. Sol.gl.hic dic de ciuili ibi de naturali. Sed ista nō est x̄a:q; ⁊ hic de natu/rali. Alij dicūt q; ibi ex parte acq̄rētis duo sunt necessaria ex parte pdentis vnuz. Sed istud est truffa.sed x̄itas est in amittenda possessione solus aīus sufficit.si incipias ab aīo vt hic.⁊.l.si q̄s.vi.§.differētia.j.e.sec⁹ si incipias a corpore q; ⁊ tūc corpus req̄ritur.idem no.in.l.fere.la.iij.j.de re.iur. Cp.C.e.l.lz. Glo.nō signat hic.⁊ ibi bñ tāgit ⁊ dicit q; qñ aliq̄s nō vadit ad possessionez timēs de p̄sona tm̄.⁊ tūc ille timor non nocet. qñq; timet de p̄sona ⁊ possessione vel possessione tm̄.⁊ sic loq̄tur hic. Cp.ad x̄.q; si hic seru⁹. C.e.l.vlti.dicā.j.e.l.pegre.§.q̄bus. Cp.j.e.l. q̄uis.§.i. So.colon⁹ meus tradēdo alteri vere p̄riuat me possessiōe sed tradendo ficte vt cōstituendo se p alio possidere. Itez cōducendo me nō p̄riuat possessione. vt.l. q̄uis.§.i.j.e.⁊ te/ne menti.⁊ ibi glo.q; est verū nisi colonus naturaliter possi/deret. vt.l.interdū.§.fi.j.e.dic vt ibi.

Si seruus quē possidebā.

Seruus fugitiu⁹ pri/uat me possessione si diu in libertate morať.h.o. Cp.de.l. liberis.in fi.s.de li.ca. So.ibi q̄tum ad onus p̄bandi. hic q̄tū ad alia. Sz Inno.in.c.i.extra de seruis nō ordi.dicit q; ibi bona fide,

hic qñ mala fide. ¶ Op. ſ. de li. ca. l. ſicut. §. licz. So. qñq; ſeruus fugitiu⁹ occupaſ ab alio ⁊ oẽm poſſeſſionẽ ꝑdo. vt l. i. §. ꝑ ſeruñ. ſ. e. qñq; non occupaſ ab alio. ⁊ tũc aut ẽ moratus diu in libertate ⁊ tũc amitto oẽz poſſeſſionẽ vt h: aut non eſt diu moratus. ⁊ vult ſe in libertatẽ ꝓclamare ⁊ ꝑdo naturalẽ ⁊ nõ ciuilẽ. vt. l. ſi vi. §. licet. ſ. de li. ca. ¶ Quero qd vult dicere diu. ⁊ dic per Dy. C. vbi ca. ſta. l. i. in. i. q. ſed ciuili. vt. j. e. l. ſi de eo. §. i. eſt videre quanto tpe indu citſ iſta negligẽtia. ⁊ videſ ꝙ. x. an. dicvt glo. dicã tibi ibi. Dy. indu cit in ar. ad qõnem pone ſtatutũ eſt ꝙ q occiderit exbãnitũ nõ teneaſ ad penã. q̃dam bãnit⁹ petit ſe eximi de banno dicens ſe non iure bãnitũ. Medio tpe occidit. nũquid occino ꝑ viã iuſticie. Et idẽ põt q̃ri. ſi alio mõ petit ſe eximi de bãrat⁹ ſit ſuſcipe iudiciũ libertaſ. tñ ſeru⁹ eſt in poſſeſſione ſui tutis: ⁊ ſic exbãnitus. facit. l. ſicut. §. licet. ſ. de li. ca. In ꝺriũ facit ꝙ appellatione pẽdente niḥil ꝺz innouari. Sz Dy. diſtinguit: aut petit ſe rebãniri ꝑ moꝺuz appellationis: ⁊ tũc non põt occidi. vt. l. i. nil no. ap. pẽ. ibi nec aliã iniuriã. ⁊ eſt tũc põt occidi vt hic. In primo pũcto verũ dicit Dy. ⁊ hoc idem ipſe dicit in. l. q̃ a latronib⁹. ſ. de teſt. In ſcõo pũcto dico ꝺriuz eius qõ dicit Dy. ⁊ ꝺ eñ adduco. l. cũ ꝺo. in pri. ſ. de fideicõmiſ. li. vbi ꝺr ꝙ ille cui debeſ libertas fideicõmiſſaria ꝓpter ſpem videſ eẽ in q̃ſi poſſeſſione libertatis. ita iſte q̃ ꝺz rebanniri. Item videſ caſus de iniuſt. teſta. l. ſi q̃s exheredato. §. ꝙ ſi q̃s fuerit. vbi idẽ eſt effect⁹ ſuſpenſio terea exbannit⁹ põt occidi de exbannito ꝓprie. hz intelligi qz is eſt debitor ꝓprie a quo inuito põt exigi. vt. l. debitor j. de ꝟb. ſig. ⁊. l. fideiuſ. §. ij. j. de fideiuſ. ſed iſte nõ põt exigi: qz hz exceptionẽ. ergo non eſt ꝓprie exbãnit⁹. ⁊ hoc ſi ſcienter fiat. ſi ignoꝛãter dicam in. l. pe. j. de adul.

Saltus hybernos. ꝟãio meo tñ vel aĩo meo ⁊ coꝛpoꝛe alieno poſſum poſſidere. h. o.

Nerua filius. Ciuilis poſſeſſio rei mobilis aĩate tantem apprehẽdi naturalẽ eius cuſtodia coerceaſ vel ex conſuetudine redeundi. h. o. vſq; ad. §. labeo. ¶ Op. ſ. e. l. §. ſi ſeruus. ⁊. l. i. §. ꝑ ſeruñ qui in fuga. So. ibi in hoſte. hic in aliis rebꝰ. videbimus rõnem. j. e. l. põpo. in prin. ⁊. l. rez q̃ nobis. ⁊ ſic no. hic ꝙ ſunt due poſſeſſiões. ¶ Scõo no. ꝙ q̃ ẽ abñs licet retineat ciuilẽ naturalẽ nõ retinet qõ apparet ex eo ꝙ dicit nãciſci ꝛc. Dicit tex. oberrauerit ⁊ vide gl. q̃ dic: ſec⁹ ſi nõ errauerit. facit ad. q. de equo dimiſſo in paſcuis an ego poſſideã. Bl. ꝙ ſic. ⁊ gl. foꝛmat in. l. ſi q̃s in tãtã. C. vñ vi. tenebitis mẽti. ⁊ ꝑ hoc ꝓdicꝰ poſſeſſio ſine aĩo mobilis rei.

Labeo. ¶ Op. ſ. ti. i. l. adeo. §. inſulã. Sol. ibi in inunpoſſeſſione ſic vt hic. ⁊ illud eſt multũ tenẽdũ mẽti: qz iſta interruptio interrũpit naturaliꝛ. ⁊ ſic ſi aliq̃s vellet dicẽ ſe poſſeſſe tãto tpe ⁊ ꝑſcripſiſſe ⁊ tu ꝓbares inundationẽ: eſſet interrupta ꝓſcriptio. ⁊ ſic apparet ꝙ ex hoc ꝓdicꝰ ciuilis ⁊ naturalis. nam ſi ciuilis retineꝫ ꝑſcriptio ꝓcederet vt dixi in. §. ex cõtrario. circa prin. ¶ Querit gl. an deꝫ reſtitutio ꝺtra iſtã interruptionẽ. ⁊ ar. ꝑ ⁊ ꝺ. ⁊ tenet ꝙ non daſ. ⁊ vide glo. q̃ incipit interrũpitur ergo. ⁊ ꝑ hoc facit. l. ſi is. j. de furtis. ⁊ hoc tenet glo. in. l. ait prætoꝛ. §. ſi ei. ſ. ex q̃. cau. ma. hoc arbitroꝛ eſſe verũ. Sed videſ ꝙ contra hoc facit id qõ ⁊ tene menti.

Si rem apud te. Furtum non cõtrahitur animo ſz contractione qua dñs priuaſ poſſeſſione ⁊ furi queritur. h. o.

Illud quoq;. Non poteſt quis cauſam poſſeſſionis ſibi mutare cauſa extrinſecus non accedente. hoc dicit.

Quot ſunt modi acq̃rendi tot ſunt differen**Genera.** tie poſſeſſionis. ⁊ oĩs poſſeſſio aut ẽ bona fide aut non bona fide. ⁊ miſſus ex primo decreto non poſſidet ex ſcõo ſic. h. o. ¶ Ho. ꝙ poſſeſſio ẽ in genere q̃ diuidiꝫ ꝑ ſpẽs. vt dixi. §. e. l. i. in prin. ſic dicit gl. ꝙ eſt actio in genere q̃ diuidiꝫ in ſpẽs. dixi in. l. ſeruꝰ cõis meuij. §. fi. de ſtipu. ſer. ¶ Scõo no. tex. ibi aut nõ eſt bona fide. qz plus importat q̃ ſi diceret mala fide. qz cõtinet ignoꝛãtẽ q̃ nõ hz bonã fidẽ vl̃ malã. facẽ. C. e. l. i. ⁊ qõibi no. ⁊. j. ti. i. l. põt pluribꝰ. ⁊. j. ꝑ ſoluti. l. ij. ¶ Op. ꝙ poſſeſſio nõ diuidaſ ſic. ſed diuidiꝫ in ciuilẽ ⁊ naturalẽ. vt. §. e. l. i. in prin. ⁊. §. nerua filiꝰ. ⁊. l. ij. §. i. j. ꝑ herede. So. iſta eſt diuiſio q̃ fit ꝑ qualitates. ſicut ſi dicerẽ hoium q̃daz ſunt albi q̃dam nigri. ꝓprie añt loquẽdo ſpẽs diuidiꝫ ex differẽtijs ſubſtãtialibꝰ. vt inſt. de iure ꝓſo. §. fi. ⁊. §. de publica. l. fi. §. quotiens. ¶ Item op. dr̃ hic ꝙ miſſus nõ poſſidet. ſ. l. ſi quis emptoꝛ. §. ſed ⁊ ſi q̃s. C. de ꝑ ſcrip. xxx. an. Glo. ſoluit ꝙ miſſus in poſſeſſionẽ realiꝫ poſſidet ſed reuocabiliter poſt annũ irreuocabiliter: ſecꝰ in perſonali. qz tũc nec infra annũ nec poſt poſſidet. vide gl. q̃ incipit in creditoꝛe ꝛc. alꝫ incipit in petitoꝛe. ⁊ ibi de ꝓprietate vult dicere de poſſeſſione. ¶ Quero an ſtatim poſſideat ſi agaſ hypotheca. ⁊ glo. habes hic. put habes in creditoꝛe ꝙ ſic. iſta glo. eſt notabilis: ſed put habetis in petitoꝛe nihil facit. ſ glo. eſt in. l. ſi quis emptiõis. §. ſed ⁊ ſi q̃s. C. de ꝑſcrip. xxx. an. Dy. reducit ad ſcoꝛdiã. aut agiꝫ hypotecaria ꝰ debitoꝛẽ. ⁊ loq̃tur glo. in. l. ſi q̃s emptiõis. §. ſed ⁊ ſi quis. aut agitur ꝰ extraneũ: ⁊ tunc ꝓcedit iſta glo. ꝙ idem ſit in hypotheca. qõ in reali. ꝓbaſ in. l. ſi cũ venditoꝛ. ſ. de euic. qz nudã poſſeſſionẽ aduocat. do. Ly. C. de bo. auc. iudi. poſ. in. l. cũ ꝓponas. in. xv. q. recitat opi. Ja. de are. que mihi placet. ⁊ dicit ꝙ idẽ eſt in rei vẽdi. ⁊ in hypotheca. qz tex. ſimpliciter dicit. Et ſi tu dicis mihi ꝙ tex. §. ſed ⁊ ſi q̃s. non hz locum ꝙ poſt annũ audiatur de ꝓprietate. qz creditoꝛ ſemp recognoſcit eũ dñm. Dicit Ja. ꝙ infra annũ audiꝫ tur de poſſeſſione poſt annuz non audiꝫ de poſſeſſione: ſed oporꝛtet ꝙ doceat debitũ nõ eſſe ⁊ ſup eo diſputabiꝫ. ⁊ illõ credo verũ ⁊ ꝓbo qz nõ eſt ſolũ in ſimplici reali: ſed etiã cõfeſſoria ⁊ negatoria. vt dixi in. l. ſi prius. ſ. de no. ope. nũ. ⁊ l. a quo fundus. ſ. de dã. infec. ⁊ hoc tangiꝫ ꝑ Ber. extra vt lite nõ ꝓteſ. c. qñ frequẽter. circa fi. ¶ Quero an miſſus in ꝑſonali ex primo decreto poſſideat naturaliter. ⁊ glo. dicit ꝙ non. ⁊ Dy. ꝓbat ꝙ naturaliter poſſidẽti daſ interdictuz vti poſſidetis. ſed iſtis non daſ. vt. l. ſi duo. §. creditoꝛes. vti poſ. ergo ꝛc. Sed aduerte advnũ qõ dicit Spe. ſi creditoꝛ eſt miſſus ex primo decreto in hypothec. non audiꝫ debitoꝛ de poſſeſſione ſi creditoꝛ eſt paratꝰ ꝓbare de hypotec. incontinenti. ⁊ ponit in Spe. de contu. §. ſequitur. ver. ſed pone conueni.

Quicquid filius. Per filiuz etiã ab alio poſſeſſum nobis poſſeſſio queritur. h. o. ¶ Op. ſ. e. l. i. §. ſed ⁊ ꝑ eũ. Quidaz rñdent ꝙ ibi ab ignoꝛãte poſſidebaſ: ſecus ſi a ſciente eſt miſſus. dic ꝙ hic in filio q̃ querit nobis rõne iuris qõ habem⁹ in eo non rõne poſſeſſionis: qz eum non poſſidem⁹. vt. l. i. §. ſed ⁊ per eum. ſ. e. ⁊ idem qõ hic dicit in filio dicã de monacho. ar. in auc. de mona. §. ſi monachus. ⁊ facit qõ dixi. ſ. e. l. i. §. per ſeruum qui in fuga.

Ex ſtipulatu. Ex vera cauſa non queritur nobis poſſeſſio iuſta ſine poſſeſſoris voluntate. h. o. ¶ Op. de re. iur. l. nemo. ⁊. l. etiã. §. ſi q̃s ſciẽs. ſ. de peti. here. Glo. cõiter ſoluit ibi put hic. ꝙ nemo ꝑdo eſt q̃ preciũ numerauit ſi poſſeſſionẽ volũtate poſſidentis accepit. ¶ Ex glo. op. de. l. eũ q̃. in prin. j. de fur. bene uiter q̃dam dicũt ꝙ ille. §. ꝺz intelligi ꝑcio nõ ſoluto. Sed ꝟitas ẽ ꝙ ſi ſubtraho tibi rẽ mihi debitã nõ teneoꝛ tibi actione furti ad q̃druplũ. ſz ꝑdo ſum. ⁊ hoc dicẽ gl. in. l. nec ex ꝟa. j. e. ¶ Op. j. ꝑ lega. l. fi. So. vt glo. ¶ Opp. de. l. i. §. fi. ſ. de except. rei vẽ. So. ibi glo. ¶ Op. ex gl. de. l. ij. C. e. So. ibi acceſſit dñi volũtas tacite: ſecus ſi nulla voluntas

ꝑcessisset. ꝛ sic habes si dñs exꝑsse ꝺicit sum ꝑdo. vt. l. fundi vẽdito. in fi. ff. e. Si vero nil dicit ꝛ tacet videt consentire. vt. l. iij. C. e. Si ignorat videt ꝺicere. vt ff.

Cam possidere. Inspicim⁹ initiũ possessionis q̃ nõ mutat de iusta in iniustã. ff. ꝺ. ¶ Op. dñ hic furtiue. ff. ff. de usucap. l. fidei. §. furtũ. So. exponẽ furtiue. i. clã. ¶ Op. de pe. here. l. sed ꝛ si lege. §. sed ꝛ si. Sed illa non ꝺicit. qꝛ nulla fit mutatio. ¶ Op. ff. ꝑ suo. l. si ancillã. So. vt glo.

Qui ad nundinas. Difficilis est ꝛ glo. intricate loquunt. ꝛ hꝰ intẽdit. Abñs q̃ neminẽ domi reliquit: retinet possessionẽ ciuilẽ: naturalẽ possessionẽ ꝑdit ꝛ ingrediẽs clã naturaliter possidet. ꝛ si reuertentẽ non admittat ꝛ ipse reuertẽs suspicat se posse repelli vi ciuiliter possidebit ingrediẽs. ita dicit iste no. ꝛ magistralis text⁹. Diuidit in q̃nq; partes. Primo thema ꝛ qõ resultãs ex themate. scõo solutio qõnis. tertio illatio q̃dam. q̃rto q̃dam noua qõ ꝛ eius solutio. q̃nto alia qõ ꝛ eius. Scõa ibi: videri claz. Tertia ibi: retinet g̃ ꝛc. Quarta ibi: vel si reuertentẽ. Quinta ibi i. l. sed ꝛ si. Tex. ibi redit. i. redire speraꝝ. ibi possessionẽ subaudi. q̃rit quã possessionẽ. ꝛ q̃lem q̃rit ingressus eũ possidere ꝛ naturaliter. ſz glo. hic dic̃ prima particula nõ hz ꝺria. ſz alie sic. Et iste. §. hz tres lec. prima fuit Ru. imo quorũdã ãtiquor quã gl. attribuit Ru. ſz nõ fuit sua. Scõa fuit Pla. ꝛ Azo. Tertia fuit Jo. fm quã posui casum ꝛ ẽ vera lec. ¶ Op. nõ op. ꝛ assumo gl. mag. primã op. dñ hic ꝙ si aliqs est ingressus possessionẽ. ꝛ abñs retinet eã. ꝛ sic pz ꝙ duo possidẽt insolidũ. ff. l. iij. §. ex ꝺrio. ff. e. fm opi. Jo. Rñ. planũ est ꝙ plures non ꝑnt possidere eandẽ possessionẽ numero. sed hoc possident diuersis mõis possidẽdi. vn⁹ ciuiliter ꝛ alius naturaliter. ꝛ est ꝟa so. Alij dicũt vt Ru. ꝙ duo insolidum ꝑnt ciuiliter possidere. nõ ob. §. ex ꝺrio. qꝛ dic̃ ꝙ nõ ꝑnt possidere naturaliter insolidũ. vt ibi. ſz Ru. hoc nõ dicit nisi in certis casib⁹. vt ibi no. de q̃bus non est iste: ſz fuerũt q̃dam antiq̃. vt ibi no. Sz ꝺ hãc opi. Ru. facit multũ iste tex. q̃ dicit neminez reliq̃t. g̃ si aliquẽ reliq̃sset ingressus nullã q̃reret. Dicit Ru. fateor si aliquẽ reliquisset domi nõ q̃reret naturalẽ ingressus ꝛ ꝑ cõsequẽs ciuilẽ. ꝛ sic tex. nõ ob. Dicit gl. ꝺ. Ista rñsio non est bona: qꝛ posito ꝙ vn⁹ est in domo. Et tenẽdo opi. Ru. ali⁹ põt ingredi ꝛ sic possiderẽt. ꝛ sic Ru. nõ bene diceret. Istõ qõ glo. dicat non est bñ dictũ. qꝛ ſz alius posset ingredi per ingressum non q̃reret naturalis qꝛ alius hz. ꝛ ꝑ cõsequẽs nec ciuilis. l. qõ meo. §. fi. ff. e. ꝛ no. fm Jo. ff. e. l. iij. in prin. ꝛ §. ex ꝺrio. vñ rñsio Rug. fuit bona. Itẽ exponit gl. alio mõ sustinendo ꝛ adiuuãdo Ru. Ideo dicit neminẽ reliq̃t. qꝛ si aliquẽ reliquisset ille relict⁹ potuisz repelli. ꝛ sic ꝑ ingressuz q̃reret ciuilis ꝛ naturalis. vt. l. pegre. §. q̃bus. ff. e. ꝛ istud dictũ glo. est verũ in se. Sz ista opi. Ru. ꝙ duo possiderẽt ciuiliter insolidũ nõ est vera lec. vt dixi. ff. e. l. iij. §. ex ꝺrio. tñ quo ad hũc tex. nõ est ꝟa lec. Ru. aliquo mõ. qꝛ si ponam⁹ ꝙ ingrediẽs habeat ciuilẽ ꝛ naturalẽ. nõ segreꝝ igit abñs retinet ciuilẽ possessionẽ. imo etiã potius dicendũ. g̃ abñs nullam retinet qõ est ꝺ hunc tex. Preterea ingressus possidet ciuiliter ꝛ naturaliter fm Ru. ꝛ abñs possidet ciuiliter ꝛ sic si abñs reuersus non admittit vel suspicat se posse repelli: acq̃ret isti ingresso alia ciuilis. ꝛ sic haberet duas ciuiles qõ est falsum. Ideo reprobat Dy. Azo. ꝛ Pla. q̃ dicũt ꝙ nõ est nisi vna possessio tm̃. Quõ rñdẽt ad. §. ex ꝺrio duo nõ ꝑnt insolidũ possidere eadẽ q̃litate: sed diuersa sic. qꝛ vn⁹ hz naturalẽ naturaliter. ali⁹ naturalez ciuiliter. ꝛ ita rñdent ad. §. ex ꝺrio. ita dicit glo. ꝙ ista opi. Azo. sit vera ꝙ sit vna tm̃ spẽs possessionis variata ꝑ q̃litates videt casus hic. ibi vi magis nõ clã. ꝛ hoc magis ponit cõparatiue ꝛ non facit ꝑ eo. Itez eius opi. est falsa. qꝛ qualitatũ diuersitas nõ facit ꝙ apud plures sit possessio insolidũ. vt. ff. e. l. iij. §. ex ꝺrio. vers. qõ labeo. ꝛ ibi dixi. tene ergo opi. glo. abñs retinet ciuilẽ. ꝑns naturalẽ dictã ab actu naturali: quaz cã doctrine appello corporalẽ. ¶ Venio ad scõaz gl. Et prima op. ff. ti. i. l. sequit. §. itẽ si occupauerit. vbi si dñs reuersus non admittit nulla violẽtia cõmittit. Sol. ibi q̃ aliqs fuit ingressus ois possessio vacabat: hic nõ: qꝛ ciuilis retinetur aio. ꝛ iõ cũ nõ admittit patit hic vim: ibi nõ. ¶ Op. ꝺrie q̃litates nõ ꝑnt eẽ in eadẽ possessione. vt. ff. e. l. si q̃s aſ, ꝛ l. si ancillã. ff. ꝑ suo. ꝛ l. iij. in fi. ff. ꝑ empt. ꝛ ꝑ Dy. in. c. null⁹ plurib⁹. de re. iur. li. vi. pleni⁹ in. §. ex plurib⁹. ff. e. l. iij. ſz hic sunt due qualitates diuerse. s. vi ꝛ clã. ergo ꝛc. fm opi. Jo. est clarũ ꝙ naturalẽ possessionẽ hz clã ſz ciuilẽ vi. ꝛ sic ꝺrie qualitates non sunt circa eandẽ possessionẽ: ſz circa diuersas possessiões. ꝛ dñ Jo. dicit ꝙ nõ hz duas ciuiles repro bauit opi. Ru. Et dñ dicit ꝙ nõ hz eandẽ possessionẽ clam ꝛ vi: reprobat opi. Azo. ꝛ Pla. Alij vt Ru. dicunt ꝙ hz duas ciuiles. vnã ꝑ ingressum ꝛ illã clã. aliã q̃ nõ admisserit dñm ꝛ illã vi. Hãc opi. reproba. qꝛ est absurdũ ꝙ habeat duas ciuiles. rõ qꝛ nõ reperit nisi vna ciuilis. ꝛ dixi in. §. ex ꝺrio. Tertia est opi. Azo. ꝛ Pla. q̃ dicũt ꝙ hz vnã ꝛ eandem possessionẽ clã ꝛ vi. ꝛ sic qõ dicit Jo. ꝙ vna ꝛ eadem possessio non posset hꝫ diuersas q̃litates. dicũt isti ꝙ hoc est falsum. qꝛ imo põt. vt. ff. e. l. iij. §. ex plurib⁹. Do. Jo. rñdet ꝙ. §. ex plurib⁹. loq̃tur in diuersis q̃litatib⁹ se inuicẽ cõpatientib⁹. sed clãdestinitas ꝛ violẽtia se inuicẽ non cõpatiunt. vt. l. si ancillã. ff. ꝑ suo. Sz ꝺ hoc dictũ Jo. rñdit Azo. ꝛ sic iste cause inuicẽ se nõ cõpatiunt. verũ est eodẽ tpe sed diuersis tpibus sic. qꝛ ab initio fuit clãdestina nũc violẽta. ꝛ hoc ꝓbat Azo ꝓ. l. is qui in puteũ. §. hoc interdictũ. ff. q̃ vi aut clã. Jo. huic rñsioni rñdet ꝙ ille. §. hoc interdictũ. nihil facit qꝛ loq̃tur in re corporali: qꝛ põt fieri ꝑ parte clã ꝛ ꝑ parte vi. sed possessio q̃ est res incorporal' nõ põt fieri ꝑ parte clam ꝛ ꝑ parte vi. qꝛ initiũ inspicim⁹. vt hac. l. in prin. ꝛ sic si ab initio fuit violẽta vel clãdestina: semp violẽtia erit vel clãdestina. vide glo. ibi. istud etiã absurduz ꝛc. ꝛ ꝺimitte ibi vel nisi ꝛc. assume ibi item ꝑ eis ꝛc. Quare Azo soluit ibi ꝛ alio mõ ꝺico ꝙ eadẽ possessio hz ꝺrias q̃litates diuersis respectib⁹. Nam naturalis possessio naturaliter retẽta est clãdestina: ꝛ ista eadẽ naturalis ciuiliter retẽta est violẽta vel ecõtrario. vide gl. ibi vel nisi ꝺicas naturaliter. Hec so. est falsa qꝛ diuersitas q̃litatũ non facit vt eadẽ possessio possit esse apud plures. nec duo ꝺria põt eẽ in eodẽ subiecto. vt dixi in. §. ex ꝺrio. Quare teneat⁹ opi. Jo. ꝙ naturalis ẽ clandestina sed ciuilis est violẽta. ¶ Op. ex̃ glo. dñ hic ꝙ ille q̃ vadit ad nũdinas ꝑdit naturalẽ ꝛ retinet ciuilẽ. ff. naturalis non ꝑditur sine aio. vt. l. iij. §. in amittenda. ff. e. glo. in. l. quẽadmodũ. ff. e. soluit ꝛ male. solue ergo naturalis nõ ꝑditur sine aio. verũ est in ea q̃ animo põt retineri. sec⁹ in ea q̃ non põt retineri. qꝛ ꝑdit etiã ab ignorãte. ita habuistis. ff. e. ꝛ l. iij. §. labeo. ¶ Item op. tu dicis ꝙ ex diuersitate tẽ porũ non diuersificat qualitas possessionis. ff. ff. ti. i. l. nõ solum. in prin. Rñdeo primo de nõ iusta possessione in pcessu tpis noua supueniẽte causa põt fieri iusta vt ibi. ſz ꝙ iusta efficiat iniusta vel iniusta iniustior nõ põt esse. pabat. ff. e. l. iij. in prin. ꝛ modo dixi. ¶ Quero pone ꝙ ingressus ꝺo minũ reuertentẽ non admittit. ꝛ sic dñs ꝑdit ciuilẽ. ſz iste ingressus dicit volo ciuilẽ an teneat interdicto vñ vi. Gl. dic̃ ꝙ non. vt. ff. ti. i. l. non solũ. §. si dñs. sed ista gl. reꝓbendit ꝑ Dy. ꝛ Ja. de are. ꝛ Ol. qꝛ licet ingresso non acq̃rat vi ꝑdo ꝓpter violẽtiã adhibitã a te. vt. l. sequit. §. si tu vi a me. ff. i. Non obstat. §. dñs. qꝛ ibi nulla fuit violẽtia. ꝛ hoc no. ff. de vi ꝛ vi ar. l. iij. §. si q̃s autẽ. no. ff. e. l. quod seruus. in prin. ¶ ſz q̃rit⁹ an ingresso fiue velit fiue nolit ciuilis acq̃rat vt. ff. dicã. ¶ Quero an succurrat ad recuperandũ ciuilẽ ꝑ interdictũ vñ vi. ꝛ glo. dicit sic ꝑ. l. i. §. finaũt. ff. de vi ꝛ vi ar. lẽ. Glo. dicit ꝙ sic. qꝛ hz interdictũ vti possidet⁹. vt. l. i. ꝛ. ff. ff. vti pos. ¶ ſz op. ad illud qꝛ nõ habeo ab eo clã. ꝛ repe ri possessionẽ naturalẽ vacuã. ꝛ sic nõ clam: ſz dic̃ glo. ꝙ intrauit timẽs vel timere debẽs sibi fieri cõtrouersiã. ¶ ſz op. interdictũ vti possidet⁹ tuet possidentẽ. sed nõ possidet ergo ꝛc. ꝙ non possideat pz: qꝛ naturalẽ ꝑdidit ꝑ absentiã

ciuilem perdidit cū non fuit admissus vel suspicatus fuit se posse repelli. Glo. rñdit ꝙ antеq̄ amittit ciuilē ꝟ interdictū vti possidetis. Itē postq̄ amisit ꝛ recupauit p interdictū vnde vi. Itē ꝛ post amissam: sed in amissiōe cepit infesse amittentis. ar. vti pos. l. si duo. in fi. Istud est notabile xbus tenet glo. ꝙ etiā ille q̄ non possidet ꝟ interdictū vti possidetis put dat ad interesse. qđ non puto verū. qz in hoc interdicto reḡrit ꝙ possideat tpe lit. ꝓtes. vt insti. de interdic. §. hodie. ¶ Quero q̄s ordo agēdi erit. Rñdeo pīo agaz vnde vi p recuperanda ciuili. postea qz p retentionē naturalis turboz in ciuili agā vti possidetis. qđ iudiciū lz sit retinēde possessionis: tñ isto casu ē recuperāde. qz nō pōt alit a turbatōe desistere nisi dimittat naturalē. ¶ Quero an hō des ꝛ interdicto vti possidetis. qz ciuiliter possideo. glo. dic ꝙ sic. vt dicā in. l. naturaliter. §. nihil cōe. j. e. ¶ Quero pone ꝙ ingressus es naturalē vacantē suspicaris de glio q̄ ō me dño: an illi alij dabit vti pos. gl. rñdet ꝙ nō: sz Di. dicit ꝙ dabit ei ad quē vere spectabat. vt. l. q̄ aliter. §. si quis dñ putat. j. qđ vi aut clam. licet gl. aliter teneat ꝛ male in. l. i. §. interdictuz. j. vti pos. ꝛ Dy. ꝛ idem Ly. in. l. i. in. iij. q. C. vti possidetis. ¶ Quero suspicans posse repelli: amitto possessionē an habeam interdictū cōtra ingressum. dic vt. l. i. §. finautem. j. de vi ꝛ vi ar. ꝛ ibi glo.

Sed ꝛ si nolit. ¶ Quero suspicās posse regresso clādestino ignorāti. Glo. ꝙ sic fm Jo. Et si dicis quō sine aio. vt. l. iij. in prin. s. e. Rñ. ex quo hz naturalē: ꝛ tūc videt voluisse hre ciuilē. Cñ ille animꝰ hic opat non aūt intelligas ꝙ hoc sit iure accrescēdi: qz possessio nō querit sine aio. ¶ Ho. istā gl. ex q̄ nota ꝙ animꝰ adhibit vno tpe operat effectū suū alio tpe. ¶ Sz ꝟ p̄dicta op. sic. nā animꝰ alicui adhibit tpe incōgruo nō cozrigit effectuz suū ad tps cōgruū. vt. l. q̄ superstitis. s. de acq̄. here. breuit istā oppositionē factā p glo. opz ꝙ teneam hēre istā. Ad ꝟrīū rñde ꝙ ibi animꝰ nō cōgruo tpe adhibit nō pozrigit ad tps cōgruū. verū est nisi delictū interueniat. ar. l. q̄dam in iur. in fi. s. de dona. ꝛ qđ no. in. l. q̄ su pstitis. s. de acq̄. here. ex hoc sequit ꝙ si primo ipse intrauit aio q̄rendi totum qđ potuit ex postfacto nolit sibi vacantē ciuilē q̄ri vt nō teneatur vñ vi. nihilomin teneat cū scire potuit illā ciuilē posse sibi accrescere. vt. l. si duo. s. de acq̄. here. ¶ Quero vnū. iste ingressus q̄ corporaliter possidet an trahat ad se eā possessionē quam hz fructuarius vel vsuarius: vel filius. Rñ. si ingressus est possessionē tanꝙ fructuari. ꝛ tūc trahat ad se illam naturalē quā hz vsufructuari. ar. l. iij. §. vñ vi. j. de vi ꝛ vi ar. ¶ Quero vtr possessio naturalis quā hz emphiteota vel fructuari ꝛ similes trahat ad se ciuilez dñi vacantē. certe non qz nō habuit aiuz illā acq̄rendi. ꝛ sine aio nō pōt acquiri. vt. l. iij. in prin. s. e.

Quemadmodū. ¶ Op. de. l. iij. §. in amittē. da. s. e. So. ibi dixi. ¶ Itē tineri aio. vt ibi dixi: sed so. quā glo. hic ponit nihil ꝟcludit generaliter ꝓsequere. vt in glo. dicā. j. e. l. qui iure.

Iqsante Due cause ex quarū altera possidet sed vltima ꝑualet nisi esset inualida: sec⁹ si extracꝰ possideat vel neutra. h. d. ¶ Op. ꝙ due cause pñt concurrere in. l. iij. §. ex pluribꝰ. Glo. sol. ꝙ due ꝟrie se nō cōpatiē tes nō pñt ꝟcurrere vt h: sec⁹ si se cōpatiunt. vt ibi. ¶ Op. ꝛ videt ꝙ ꝟductio vno nūmo facta valeat. vt. s. de iure do. l. vsufruc. Glo. ponit duas so. vna est hec ꝙ hic ex volūtate ibi ex necessitate. Alia so. est ꝙ ibi res erat digna tāto pcio ꝛ sic vide: ex prima glo. habes materiā pfectā: qz aut loquitur in re ex necessitate locata. ꝛ valet vno nūmo. aut ex volūtate: ꝛ tūc aut res est digna tanto pcio ꝛ valet: aut pluri. ꝛ non valet. vt hic. Pe. inducit so. de istis xbis in. l. vsufr. s. sol. ma. ¶ Op. ꝙ locatio fit pcio numerato. vt. l. i. §. si q̄s seruū. s. depositi. sed vnꝰ nūmus non est numerꝰ: sed principiū numeri. vnde gl. huiꝰ ꝟrij timore recessit a dicta solutione: sz male dicit qz idē ius de principio numeri qđ de ipso numero. ar. l. nō eo minꝰ. C. de here. insti. ꝛ ibi p cy. ¶ Op. ꝛ videt ꝙ ista locatio valeat saltim vt ꝟctus innoiatꝰ sicut qñ aliud dat nō ꝓsistēs in pecunia numerata. vt. s. depos. l. i. §. q̄s seruū. ꝛ sic pcariū sit rescissum. So. Ru. fatet ꝟrīū. ꝛ ꝙ hic dz locationē nullā. intellige qñ pcariū est secutū vt in glo. pz. sed glo. reprehendit qz non est ꝟctus innoiatꝰ: nisi sit actū saltē tacite. Sed hec reprehēsio nō videt procedere: qz semp videt hic agi: si non cadit in aliā spēm ꝟctus. vt. s. de prescrip. xx. l. i. ꝛ l. naturalis. in prin. ꝛ l. insulā. Sed dico glo. bene dicere: qz illud verū nisi ꝟhentes exprimāt se velle facere ꝟctum aliū. s. locationis: tūc si non valet qđ ago vt ago nec valeat vt valere pōt. hoc est vt ꝟctus innoiatꝰ. vt. l. i. §. eū q̄. s. de cōsti. pe. ꝛ dexx. obli. l. i. §. si q̄s ita. ꝛ eodē modo dz intelligi. l. si q̄s cōduxerit. s. loca. qz talis locatio hz instar donatiōis. qz verū est si hoc apparet actū. ꝙ autē op. Ru. non possit. ēvera. apparet ex isto tex. in quo dī ꝙ illa distinctio quid pcedat dz adhiberi solū qñ vēditio est facta iusto pcio. Et circa predicta vide q̄ dixi in. l. vbi. s. de do. ca. moz. ¶ Quero q̄d si eodē istō ꝓtinet ꝟduxit ꝛ precario rogauit. Rñdeo intelligit rogare ne possideat. vt. j. ti. i. l. nō solū. §. fi. vbi est expressuz. ¶ Itē no. ꝙ hec dictio nō pōt assumi vt ꝓiunctō ꝛ vt nomē. qđ dic. vt in gl. ¶ Itē no. ex hac. l. ꝙ pcī appellatio refert non solū ad vēditionē: sed etiā ad locationē: qđ plene dixi de publicanis. l. cotē. §. q̄ maximos. in. q. disputata. ¶ Ultimo facit ad. q. q̄dā creditoz habuit rē pignoratā cuiusdā debitoris. ꝛ possidebat agit ꝓtra debitorē. fecit se mitti in possessionē ex primo decreto: an p primū decretū videat amisisse possessionē quaz primo habebat. ꝛ allegat. p casu istā. l. ꝙ videt recessuz. Rñdebat Ru. ꝙ hoc est verū in duabꝰ causis volūtarijs: secꝰ in necessarijs: qz non dz mihi nocere. ar. l. aliā. j. de nouat. sz credo ꝙ de hoc habuistis casum in. l. si pprietariꝰ. s. de dā. infec. Sz seruata forma ibi posita ista. q. nullū hz dubiū: qz illud primū decretū est vt detineat: vt ordo fiat vt pueniat ad scōm decretū. vt ibi dixi.

Iste possidet. ¶ Op. C. vnde vi. l. memi nerint. ꝛ. l. vlt. C. si p vim vel alio mō. So. iuste possidet si actoꝛe ptoꝛe possidet rite faciēdo seruato ordine iuris. nō curo recte. i. ꝟ iusticiā partis. ꝛ vide glo. q̄ incipit interposito decreto. ¶ Sed ꝟ qz videt ꝙ recte debeat fieri. vt. l. cūxo. §. subuentū. s. de fideicō. li. ¶ Ñqz deficit iusticia ex parte cōuentiꝰ rei in qua facta est missio: ꝛ cōtinet iusticiā in se ex parte agentis: ꝛ tūc decretū est validū ꝛ possidet ꝛ prescribit. vt hic. qz ille q̄ vere est creditoz titij si mittit in possessionē rerū sempronij non debitoris tanꝙ rerū titij. ꝛ tūc valet lz restituat ille sempronius. vt. l. a diuo pio. §. si sup rebus. j. de re iudi. Sed in hoc est aduertendū. qz siq̄dem ꝟ illū titiū non debitorē facta est missio ex primo decreto: ꝛ ipse venit ad ꝟdicē dū de hac ꝟdictione recognosceret summarie. vt. d. §. si super rebus. sed pōst interpositū scōm decretū nō audiret nisi ordinarie dato libello. vt. d. l. a diuo. §. si post aditū. j. de re iudi. Idē dico in reali. nā veniēs ille extraneꝰ infra annū audiet ex summaria cognitiōe post ānū plene oblato libello. ar. l. si q̄s emptoꝛ. §. fz ꝛ si q̄s. C. de ꝓscrip. xxx. an. sed an tūc abñs priuaret possessione. dicā. j. e. l. pegre. §. q̄bus. sed pone ꝙ nō est interpositū primū decretū rite. ego tū intro possessionē. quid iuris. ꝛ dic ꝙ incidit intrans in cōstitutionē l. meminerint. C. vñ vi. licet glo. aliter sentiat ꝛ male. sz me-

lius sentit in.l.si qs in tantã.ante fi.gl.ma.C. vñ vi.Ponе q̃ iudex ocessit licentiã alicui vt ingrediat̃ sua auctoritate an valeat.t glo.ponit hic opi.ad hoc vt ista.q.pcedat opz te intelligere q̃ iudex dedit rite: q; eo casu quo potuit facere te mitti p nunciũ fecit executorẽ teipsum.Dy. videt̃ dicere q̃ nõ possit fieri.vt.l.nõ est singulis.j.de re.iur.Bld. t Ja.de are.dicũt q̃ possz hoc parti demãdari:lz cõis modus est p executorẽ.vt.l.si is cui.§.missus.s̃.vt in poss.le.t hec pbãt̃ p hec iura.C.de pig.ac.l.pignore.t.l. dotis.C. so.ma.t.C.nemini licere figna impri.reb̃ quas allegat tc. in rubro t in nigro:t q̃ qs possit esse nũcius in re sua pbatur in.l.eũ qui.§.si eplam.j.de furt. Non ob. prima rõ Jo. q; cõcedo q̃ nõ demãdat̃ vt trãseat iurisditio.vt.l.si is cui §.missus.s̃.vt in pos.le.sed executio put est facti bñ põt demandari.vt.l.executorẽ.C.de execu.rei iudi.allegat Dy.l. nõ est singulis. Rñ.q̃ iudex nõ põt pcipere vt pars vadat t ingrediat̃ p vim si resistat alius exñs:sec̃ si simpliciter cõmittat̃. Ja.de are.nõ tangit hic:sed in.l.i. §. nũciatio.s̃. de ope.no.nũ. Quero fiũt tota die st ..in ciuitate ꝺ in grediẽtes t turbãtes possessiones alienas. q̃d si qs intrat decreto iudicis lz inualidor an excuset̃ a pena.t cõe dictuz aduocatoz est q̃ siue iustis siue iniustis rõnib̃ excusat̃. vt l.i.in fi.j.de abigeis.t.l.igit̃.ij.rñso.de li.ca.lz illa.l. de abi. loq̃tur qñ imponit̃ pena corporalis.illa.l.igit̃.loq̃tur qñ ex pressus dolus requirit̃.vt dicã in.l.i.ad.l.cor.de fic.t de ỽ. sig.l.magna negligẽtia.t qñ ibi no.sed quãdo statutũ simpliciter loq̃tur puto euz puniendũ ex lata culpa.ar. insti.vi bo.rap.§.i.t si mensor fal.mo.di.l.i.§.i.t.l.i.§.i.s̃. si quis testa.li.esse iusi.fu.qñ dic vt ibi dicam.

Q Op.s̃.ti.i.l.i.§.per eũ.t insti. Naturaliter .p quas psonas no.acq̃.§. sed bonefidei.dicũt quidã q̃ hic est ỽbũ videt̃. qñ iproprietatẽ denotat. Jo.dicit naturaliter possideo t nõ ciuiliter t bñ. Quero vtrũ vsufructuari? habeat aliquẽ ciuilẽ.t q̃dam q̃ sic.t glo.ꝯ per.§.ex ꝯrio.t no.in.l.i.in prin.s̃. e.in.ij.glo.mag. Duo ad declarationẽ hui? dic q̃ in vsuario t vsufructuario sunt ꝺsiderãda duo.res ipsa t ius vsufr. t rẽ ipsam ..n pon.. nisi naturaliter:sed ius vsufr. videt̃ q̃ ciuiliter t naturaliter posset possidere.glo.est multũ singularis in.l.ait pretor.§.itẽ ei.s̃.ex q̃.ca.ma.t Dy.tenet in.l. i.C.vti possidet.j.t dicebat q̃ nõ erat alia glo. in mũdo. sed alia glo.est in.l.si plures.§.deiectũ.j. de vi t vi ar.in. l. fi.j. vti pos.in glo.sup ỽ.pos.in q̃bus dr q̃ vsufruct? q̃si possidet̃.Sed istud non videt̃ bñ dictũ: q; non possum? dicere q̃ ꝺnium possideat̃.vt.j.pri.§.fic nec vsufruct?. vt.j.e.l. pmisceri.Dico q̃ in incorporalib? q̃si possessio nihil ẽ aliud q̃ patientia ꝺni.vt.s̃. de serui.l.quoties.t ista q̃si possessio est in vsufr.vt.l.iij.§.dare.ꝺ vsufr.t iõ dico q̃ ..... ꝺnm põt dici q̃si possidere vsufructũ ciuiliter t naturali .. §.itẽ ei.t.d.§. deiectũ:lz ꝺ aliũ nõ põt dicere nisi de ..ponei sione rei quã rẽ solũ naturaliter possidet. Et idẽ in ceteris fruitutib?.t idẽ videt̃ sentire gl.s̃.si serui.vẽ.l.sicuti.§.aristo. in glosella parua.q̃ est sup ỽbo vti.qñ tene mẽti.nã ali? nõ põt turbare in quasi possessione iuris nisi ꝺns.

Iste.§. diuidit̃ in partes tres. primo ponit Nihil cõe dictũ in genere.secõ refert ad spem. tertio rñdet tacite obiectioni.secõa ibi:t iõ.tertia ibi:nõ em̃. Breuiter.h.d. Post itẽtatũ petitoriũ nõ phibet̃ q̃s itẽtare possessoriũ retinẽde.h.d. Casus in termis pz ex diuisio tabilia patẽt. Q Op.primo ad primã partẽ:t videt̃ q̃ q̃d sit cõe inter ꝓprietatẽ t possessionẽ. nã vtrũq; est incorporale. qñ sic pbat̃.ea q̃ sunt iuris sunt incorporalia.vt.s̃. de re.diui.l.i.in fi.t insti.de re.cor.t incor.§.fi. sed ꝺnium ẽ iuris.vt.l.ex hoc iure. Itẽ possessio est iuris.est em̃ ius institẽdi rei tc.vt.s̃.e.l.i.i pri.t ibi no.t no.p cy.C.e.l.iz.t ẽ tex. j.eo.l.pegre.in prin.ergo vtrũq; incorporale.t sic pz aliq̃d cõe. Glo.soluit trib? mõis.primo vt exponam? hic nihil.i. non oẽ.nã lz in hoc cõueniant.in .. ..ueniũt. vt ecce istud ius nõ est ꝺnium qñ cadit in reb̃ corporalib?.t de in corporalib? pz.s̃.si vsufr.pe.l.si vsufru. Dicit em̃ q̃s habẽ ꝺnium p vsufructũ:sed ius possessionis non cadit in corporalib?.vt.s̃.ti.i.l.si seru?.§.i corporales. Certe lz ista sint vera in se:tñ illatõ sequẽs nõ bene seq̃tur si hoc mõ intelligat.iõ glo.soluit scõo mõ sicut in ea habetis t bñ. t fm hoc bñ sequitur illatio. Tertia so.etiã põt eẽ bona:lz pcedẽs melior ergo. Scõo op.glo.certũ est q̃ ꝺnium cepit a possessiõe vt.s̃.e.l.i.in prin.ex possessione em̃ habet̃ ꝺniuz t sic possessio est añcedens. ꝺniũ est cõsequẽs. nũc sic arguo. Ad positionẽ ꝺsequẽtis seq̃tur positio antecedẽtis.vt.s̃.de acq̃.be re.l.illud.§.de pcur.l.ad rẽ.t.l.ad legatũ.ergo ad positionẽ ꝺnij seq̃tur positio possessionis tanq̃ sui antecedẽtis.t sic aliq̃d hz cõe. Glo.inculcat istud ꝺrium cũ primo.tñ so.q̃ danr̃ ad primũ non bñ adaptanr̃ ad istud. So.q̃ sic illud q̃ ꝺnium causet̃ a possessione fuit de iure primeuo.hodie aũt fm nostra iura põt q̃ri ꝺniũ sine possessiõe.vt in legato t in hereditate.vt in.l.fi.C.de sa.san.ecc.t qõ no.de fundo do. l.si fundũ. Rñ nõ est verũ hodie q̃ possessio de necessitate sit antecedẽs.ꝺnium sit cõsequẽs. Vel aliter ar.pcedat in actu acq̃sitionis:sed nõ in actu retentionis. nã posito q̃ esset vera q̃ nõ põt q̃ri ꝺniuz sine possessione.certũ est tñ q̃ põt retineri. Tertio ad idẽ op.gl.q; ꝓprietas nõ separat̃ a possessione.vt.l.p liberã.C.e. Glo.hic inuiscet istud ꝺrium cũ primo.tñ so.nõ bene adaptanr̃ ad istud ꝺrium. vñ dic q̃ sũt separata q̃tum in se est.vt hic:sed ex volũtate cõcedẽtis:qz volebat vtrũq; cõcedere nõ separat̃ vnũ ab alio.ita loq̃tur ibi.ita sentit ibi glo.t Dy. Quarto ad idẽ op.eẽ gl.j.de ỽ.sig.l.interdũ.ꝓprietatẽ tc. So.fateor:q; aliqñ verbũ possessionis accipit̃ p ꝓprietate t ecõtra.vt.l.ꝺri a.t hoc accidit.ꝓpt̃ mẽtẽ.pferent̃ fm ipropriã significatio nẽ:sed ꝓprie loquendo aliud est possessio aliud ꝓprietas.nec aliq̃d hñt cõe.vt hic cũ similib?. Demo ad secũdã partẽ vt cõiter ꝓsequar scõaz t tertiã particulã. Q Op.hic dr q̃ petitorium .. possessoriũ retinẽde cõcurrũt.s̃.de rei vẽ.l.ordinarij. de interdic.l.incerti.determinat̃.s̃. de iudi.l.si de vi. Qui? timore legit̃ particula ista in gl.nr̃a q̃nq; mõis si bñ inspicit̃. Primo q̃ egi rei vẽ.t succubui. Scõo q̃ nunc cũ ago possessorio petitorio renũcio exp̃sse. Tertio q̃ saltim tacitere dear renũciare. Quarto q̃ ago possessorio rõne possessionis post q̃site. Quito q̃ ago petitorio t possessorio diuersis respectib?: vt hic in fi.glo. Modo examinem? istas lecturas vtrũ sint in se ve t qualiter cõgruãt huic legi.t sic deuna lege habet̃ q̃nq;. Demo g̃ ad primã t p solutionẽ ꝺcti hec. l. intelligit̃ q̃ primo egi rei vendicatione t succubui: t sic petitorium est finitũ:nũc volo agere possessorio possum.nec obstant ꝺria:qz illa iura.pbibẽt ꝺcursuz petitorij t possessorij.sed hic nõ cõcurrũt: sed vnũ p? aliud intentat̃. Scõo ꝺ istã lec.instat̃.ista lec.supponit q̃ absoluto ria lata in petitorio nõ piudicat in possessorio.ꝺ imo videt̃ q̃ causa ꝓprietatis absorbeat sibi cãm possessionis cũ ea finita totũ finiat̃.vt no.j.de interdic.l.ij.§.q̃dam.ita etiã ex presse tenet Dy.in possessorio retinẽde in.c.q̃ ad agendum de re.iur.li.vi. So.ꝯtũ ad ꝓpositũ qñq; reus absoluit̃ q; actor nõ ꝓbauit tũc ꝓcedit iste intellect̃ sine dubio. nam ꝺ hoc reus nõ ꝓsumit̃ ꝺns.s̃.de iureiur.l. sed t si possessorium. pri. Qñq; reus absoluit̃ q; ꝓbauit se ꝺnum:t tũc loq̃tur ꝺria.t dictũ Dy.q̃ piudicat in possessorio. Quod autem Dy.sic intellexit apparet ex ỽbis suis ꝺ dicit:aut loq̃tur in possessorio t excludit̃ per exceptionẽ ꝺnij:aut nõ tc.loq̃tur ergo eo casu quo exceptio rei iudicate sapit exceptionẽ ꝺnij.q̃ est si est absolutus reus:qz ꝺns.ali? nõ. Utrũ aũt hoc sit verũ patebit ex sequẽti ꝺrio. Tertio ꝺ predicta op.nã fm hoc licebit ꝺno turbare possessorẽ fundi.nec ille possessor poterit se tueri p interdictũ vti possidetis cũ ꝺns statim excipit de ꝺnio.q̃ videt̃ ꝺtra.l.vim facit.j.de vi t vi ar. t ꝺ gl. q̃ hoc expresse dicit.s.q̃ exceptio ꝺnij non ꝓdest si opponat̃ ꝺ agentẽ vti possidet̃.j.e.l.si de eo.§.fi.in fi.gl. soluit.ꝓpter pdicta ꝺria.do. Ray. dicebat Dy.male loq̃ in possessorio retinẽde.nã ei nõ obstat exceptio ꝺnij. t cir

do hoc eē verū. Jn vno tñ casu posset ꝓcedere dictū Dy. s. qñ interdicto vti possidet vterꝙ haberet de possessione pares ꝓbationes. tūc eīm obtinet q̄ de suo dñio doceret nā apparet possessio sua iustior. ita tenet Ly. C. vti pos. l. i. in penul. q. t ſm hoc glo. q̄ est. ſ. de iudi. l. si de vi. in fi. glo. mag. q̄ dicit ꝙ exceptio dñij obstat agenti possessorio si de dñio q̄s est paratus docere incōtinēti. dz intelligi agente tellexerit illa gl. pz ex eo ꝙ ibi dicit exceptionē dñij oppo ni ſm regulaz dolo fac. qz pes. tc. per qō pz qō loq̄tur de eo q̄ agit vt possessionē acq̄rat: nō de eo q̄ agit vt iā acq̄sitā teneat. sic ēt dz intelligi qō no. Ly. C. de edic. diui adri. tol. l. ij. Et igit ista materia vtrū absolutoria lata in petitorio pariat exceptionē rei iudicate in possessorio sit clara. sic di stingue aut possessoriū qō scdo. ponit hz cām ꝓprietatis aut non. primo casu snia lata in petitorio parit exceptionē rei iudicate in possessorio. vt. j. de interdic. l. ij. §. q̄daz. t qō ibi no. Scdo casu aut p̄ snīaz latā in petitorio ꝓponit in terdictū recuperāde: aut interdictū retinēde: aut interdictū adipiscēde. Primo casu nō obstat excertio rei iudicate. cū ante oīa spoliat̄ dz restitui. vt. l. si q̄s ad se fundū. C. ad. l. iul. de vi. t hoc no. Dy. in. d. c. q̄ ad agendū. Scdo casu ꝙ ꝓponit interdictū retinēde: tūc aut ostat de iusta possessio ne eius q̄ interdictū intētat t sibi non obstat exceptio dñij nec rei iudicate vt hic. ſm istā lec. t no. in. l. si de eo. in fi. j. e. aut nō perfecte cōstat sed ꝓbatiōes vtriusꝙ sunt pares. t tūc agētē faceret succūbere snīa sup petitorio lata. vt. s. di xi. t no. doc. C. vti pos. l. i. in pe. q. Tertio casu qñ intentat interdictū adipiscende: tūc aut reus fuit absolut̄; qz actor non ꝓbauit aut qz reus erat dñs. primo casu non parit ex ceptionē rei iudicate. nā nil hz cōe. ar. hui̇. l. ſm istaz lec. vt s. dixi. scdo casu aut de sua docet incōtinēti t p cōsequens de dñio. t ob. exceptio. aut nō docet de sua incōtinenti: t tē nō obstat. vt no. in. d. l. si de vi. s. de iudi. ¶ Pro declara tiōe huius lec. q̄rō de vna. q. q̄d ecōuerso vtrū absolutoria lata in possessorio parit exceptōnē rei iudicate in petitorio videt ꝙ nō. vt. j. ō excep. rei iudi. l. t an eandē. in fi. p quā gl. exēplificat ꝓin. nfe. l. Tu dic aut possessoriū hz casum dñij t tūc absolutoria lata sup eo parit exceptionē in petitorio vt. d. l. ij. §. q̄dam. j. de interdic. aut nō hz cām dñij. t tūc sec vera: tñ quantū ad hāc. l. ꝺtinet diuinationē. nulla eīm ꝑ fit mentio de snīa absolutoria. videam̄ aliā lec. ¶ Scōa lec. estq̄ ego primo egi petitorio t nūc ago possessorio: sed pe titorio renūcio exꝑsse. dz ꝑ ꝙ possū. ¶ Ad hāc lec. op. prio de. l. ordinarij. t. l. incerte. C. vñ vi. So. ibi ꝓhibet ocursus petitorij t possessorij. sed hic nō cōcurrūt: qz petitorio renū ciat. ¶ Scdo op. t videt ꝙ nō possit renūciari petitorio. imo in eo cogit̄ pſistere. vt. C. quō t qñ iudex. auc. q̄ sem el. So. aut vult desistere hoc est i cā non ꝓcedere. t nō pōt vt in ꝺrio: aut vult liti in toto renūciare. t pōt. vt. C. de pac. l. postq̄ liti. ita loq̄tur hic ſm istā lec. ¶ Pro declaratiōe h̄ lec. primo q̄rō vtruz ex tali renūciatiōe q̄rat reo dñium qō erat penes actorē renūciantē. ista qō est necessaria vt scia mus vtruz agenti postea possessorio possit obijci exceptio dñij. t videt ꝙ sic. vt. d. l. postq̄. t qō ibi no. in prima gl. qz in dubio videt renūciare instātie t liti iur̄ qō hz. t sic videt ꝙ si ꝓ fundo. C. de trās. cert̄ est eīm ꝙ ꝑ transactionē q̄s renūciat iudicio: t tñ ꝑ hoc nō trāsit in reū dñium fundi pe nes eū relicti. vt no. C. de vsuca. ꝓ emp. l. pe. ꝓ hoc. j. de ex cep. rei iudi. l. exceptio. t qō ibi no. nō ob. gl. l. postq̄. qz de betis scire ꝙ ius duplex est. s. dñium. itē rei ven. q̄ causat̄ a dñio. mō ꝑ renūciationē videt renūciare instātie t iuri hoc est actioni seu vēdicationi. vt ꝑ hoc ō me agentē ad rē ha beas exceptionē pacti vel doli. vt. d. l. postq̄. t. l. nō solū. §. liberatiōis verba. t qō ibi no. de libe. le. iuri aūt dñij nō vi deor renūciare. vt dictis iurib̄ ꝓbat̄. ¶ Scdo q̄rō vtrum cū transeo de petitorio ad possessoriū debeā ꝺdēnari in ex pensis. Jstā. q. tāgit Spe. in ti. de exp̄. §. iuſ. al's. §. si autē ỽ. q̄d suspēso petitorio. t ſm eū videt sic dicendū ꝙ eo ca su quo petitorio renūciet exꝓresse vel tacite. qō ē qñ ista iu dicia nō cōpatiunt̄: tūc sit cōdēnandus in exp̄ēsis. q̄si teme re vocauerit ad iudiciū. ar. §. de iudi. l. eū quē temere. si ỽo nō renūciat: sed post petitoriū ꝓponit possessoriū in casib̄ in q̄bus admittit̄ ocursus eoz. vt. j. patebit: tūc ex eo ꝙ pos sessoriū ꝓponit. nō ꝺdēnat̄ in exp̄ēsis: sed expectabit̄ finis vtriusꝙ cause. cū eīm legitime faciat penā nō merēt̄. t in ho vltimo mēbro cōsonat Ly. C. de interdic. l. īcerti. in scōa. q. qō satis ē ꝓbabile. hoc etiā videt tenere Jo. an. ex̄ de cau sa pos. t ꝓprie. c. cū sup. in penul. glo. ¶ Videbitis istā lec. in se eē verā. qz tñ aliq̄d ꝺtinet diuinatiōis. qz hic nulla fit mē tio de renūciatione. iō videam̄ aliā lec. ¶ Tertia lec. ē ꝙ hic ꝓponendo possessoriū retinēde videat̄ tacite renūciare petitorio iā ꝓposito. t iō possum agere. ¶ Op. de. l. incer ti. t. l. ordinarij. cū similib̄. So. in illis ꝓhibet̄ ocursus pe titorij t possessorij. hic ỽo non cōcurrūt. sed videt̄ renūcia tū petitorio. qō aut videt̄ renūciatū ꝓbat glo. sic. Et q̄ pos sidet nō dat̄ rei vēdi. vt insti. de ac. §. ei ỽo q̄ est. t. j. vti pos. l. i. §. interdictū aūt. sed ille q̄ agit interdicto retinēde dicit se possidere. vt. d. §. interdictū. g̃ per cōsequēs videt̄ dicere se vēdicationē nō h̄e t ei renūciare. ar. s̄. de le. cōmis. l. post die. ¶ Idēdū est g̃ vtrū hoc sit verū. ad qō dic. aut reus cō fitet̄ agentē vti possidet̄ possidere. t ista lec. est ỽa: tū ꝑ rō nem glo. tū etiā qz ostat me h̄e illud qō apte peto. ergo dz seq̄ absolutio ab instātia. vt insti. de ꝓpe. t tēp. ac. §. fi. t. j. ō sol. l. quotiēs. Si ỽo reus negat. tūc nō pōt actor ab eo re pelli exceptiōe: quasi videat renunciare. nā assertio actoris negata ꝑ reū nō ꝓdest reo. nec ex ea pōt iuuari quā nitit̄ im pugnare. vt in. c. ex eo. de re. iur. li. vi. ꝓ hoc vī casus. s̄. de ꝓba. l. cū ō idebito. vbi ille q̄ negauit solutionē amittit ꝓre sumptionē q̄ ꝑ eo resultabat ex actis part̄ aduerse. ꝑ hoc facit qō solet dici ꝙ q̄s non pōt niti expositiōe negata. vt i Spe. de posit̄. §. viij. ỽ. sed scōm p̄missa. t isto casu ista lec. nō ꝓcederet: sed isto casu differret̄ petitoriū i euētū possef soriū. vt ille q̄ succūbit in possessorio petitoris partib̄ fun gatur. vt. l. ordinarij. t. l. incerti. ¶ Quero ꝑ declaratione hui̇ lec. t gl. vtrū ille q̄ agit petitorio videat̄ renūciare pos sessorio qō hz. t p ꝙsequēs possessorio iudicio. tex. hic vide tur dicere ꝙ nō. in ꝺrium facit. qz agēdo petitorio dico ad uersariū possidere. t per ꝙns nō me. ꝑ ea q̄ dicta sunt. Glo. videt̄ tenere: aut q̄s scit se possidere. t videt̄ renūciare pos sessioni: aut q̄s ignorat. t tūc nō videt̄ possessioni renuncia re. vt no. j. vti pos. l. si duo. in p̄in. qō credo verū. nā cū sim plex nunciatio noui operis faciat nūciantē pdere possessionē vt. s̄. de ope. no. nū. l. de pupillo. §. meminisse. t. l. i. §. in ope ris. multomag̃ ꝓpositio petitorij. vbi exꝓresse dico aduer sariū possidere. t p ꝙsequēs me nō. Predicta ỽa in eo q̄ se scit possidere ꝑ seipsum. si ỽo possidet ꝑ seruū vel colonū. tūc agēdo rei vē. non pdit possessionē quā solo aio nō pt p dere nisi alius ingrediat̄. vt. j. e. l. pegre. §. q̄bus. Jtē pdcā ỽa si agit respectu possessionis eiusdē quā scit se h̄e: sec̄ si respectu alteri̇? vl̄ de tētatoīs. vt h̄ ex vltimā lec. t ist̄ duob̄ casib̄ pōt ꝓcedere opi. t lec. de qua glo. hic facit mētionē. Potes ergo ex p̄dictis distinguere: aut ignorat se possidē t nō videt̄ renunciare: aut scit se possidere. t tūc aut ꝑ aliū t idē: aut ꝑ se. t tūc aut agit respectu possessionis quā hz. t videt̄ renūciare. vt. s̄. o. cīm ē. aut respectu alteri̇? possessiōis vel dubitat̄. tunc dic vt. j. in vltima lec. t sic dz intelligi gl. insti. de act. §. eque. in glo. q̄ incipit. hec ỽba tc. ¶ Sz q̄rō quō pōt ꝺtingere ꝙ q̄s ignorat se possidere: dic̄ glo. hoc ac cidit in duob̄ casib̄ cū ꝑ filiū vel seruū possidebat. hoc est ꝓbabile. qz ē tolerabilis ignorātia. vt. j. ꝑ suo. l. fi. scōo dic̄ gl. cū crederet aduersariū possidere q̄ nō possidebat. Jstō dictū pōt eē verū in re mobili: qñ ego credo aduersariū pos sidere. t ego possidebā qz habita diligēti inq̄sitione cito re cuperassem. vt. s̄. e. l. iij. §. nerua. t. j. e. l. pegre. in p̄in. Alias ex quo credo aduersariū possidere oñdit̄ me oblitū eē mee

possessionis: ex q̃ obliuione ꝑdit̃ possessio. vt. j. l. si id qd. in pn̄. & ibi no. & j. de vsuca. l. furtū. §. fundo, ſz p̃cedēs exēplū est magis aptum in hac. l. qz loq̃tur de re īmobili qd ptz. qz facit mēt̄ionē de interdicto vti possidet̄, videt̄ g̃ ista lec. ita declarata & in se vera esse & vtilē valde: tñ qz in se ꝓtinet aliq̃d diuinatiōis: cū nō dicat hic in fi. ꝙ ignorauit se possidere, iō videam⁹ alia lec. ¶ Quarta lec. est ꝙ hic agit vti possidetis noīe possessionis q̃ste postq̃ cepit rē vendicare ¶ Op. de. l. ordinarij. & l. incerti. So. ibi nō pñt ꝙcurrere petitorij & possessorij retinēde rōne ꝟietatis: qz agēdo petitorio dicebat aduersariū possidere, agēdo possessorio dicebat se possidere qd eodē tpe nō pōt eē: sed hic cessat ꝟietas ista rōne diuersitatis tpis: & iō admittit̄ ꝙcursus petitorij & possessorij. ¶ Scdo op. ꝙ si reus ꝟ quē agebat̄ reiuen. de sijt possidere & possessio puenit ad actorē reus est absoluendus, vt. s. de rei vē. l. sinaūt. §. i. & j. de solu. l. quotiēs. & insti. de ppe. & tēp. act. §. fi. So. ego intelligo ꝙ hic fm lec. istam lit. ꝙtes. sup petitorio possessio deuenit ad actorē. & lz reus sit absoluēdus de re ipsa tñ durat iudiciū vt ferat̄ sn̄ia ppt fruct⁹ & part⁹ & stip. de euic. vt. l. vtiq̃. & ibi no. s. de rei vē. & l. si a bonefidei. circa pn̄. & j. iudica. sol. si seru⁹. & fm hoc ꝙcurrit hoc casu petitorij & possessorij retinēde. Sed qr ꝟ etiā ꝓtinet aliq̃d diuinatiōis, lz in se vera sit, iō videam⁹ alia lec. ¶ Quinta lec. ē ꝙ egi petitorio. nūc ago possessorio diuersis respectib⁹, vt clare exēplificat glo. fm istā lect. ter. ꝓcedit plane: qz ꝑ petitorij nō videt̄ renūciatum possessorio. ¶ Op. de. l. incerti. & l. ordinarij. So. petitorij & possessorij retinēde nō ꝙcurrūt q̃ respectu eiusdē possessionis agit̄. qz tūc actor ē sibijpsi ꝟrius. sed q̃ diuersis respectib⁹ ꝓponunt̄: cessat ꝟrietas & ꝓcedūt simul. ꝟ ē casus in. l. nr̄a. ¶ Sz ꝟ hoc op. ꝙ rei vē. q̃s ꝙseqūtur possessionē que ē apud aduersariū. vt. s. de rei vē. l. officiū. Itē ꝑ interdictum vti possidet̄, qz turbor ī ciuili ꝙsequor naturalē q̃ est penes aduersariū. vt no. in hac gl. & s. e. l. clā possidere. §. q̃ ad nūdinas. & sic ꝙ vtrūq̃ iudiciū idē ꝙsequor. & ꝙ ꝟis cogor alterū eligere. nec admittit̄ ꝙcursus. vt. j. de re. iur. l. nemo ex his. §. quotiēs. Limore huj⁹ ꝟrij do. Old. dicit. fateor ꝙ non impedit̄ ꝙcursus rōne ꝟietatis: sed bñ impedit̄ rōne simplicitatis. qz ꝙ vtrūq̃ iudiciū cōseq̃retur. ar. s. de le. i. l. hmōi. §. fi. Istud est ꝟ mentē glo. nr̄or. ꝓterea ista lex esset imposita ꝟbis & nō reb⁹ tenēdo hunc intellectū. Ad solutionē ꝟrij dico ꝙ pēdet ex opi. nr̄or. doc. aut eñ teneo illā opi. ꝙ actio ad eandē rē competēs ex diuersa causa possit cumulari. quā tenet gl. in. l. edita. C. de edē. & Di. in. c. null⁹ plurib⁹. ex̄ de re. iur. li. vi. & tūc opi. Old. est falsa oīno. Ad l. nemo. §. quotiēs. rñdeo ꝙ ibi loq̃tur qñ cōpetūt plures actiones ad idē ex eadē causa. sed hic ē diuersa. Ad. l. hmōi. §. fi. dico ꝙ si rōnē legis inspicias nūl fac̄. Vel rñ. vt dic̄ Oy. in. c. nullus. in rñsione in. vi. ar. Sic ꝟo teneas alia opi. ꝙ actiones cōpetētes ad idē ex diuersis causis nō pñt cumulari. quā tenet Jo. & Cy. vt no. in. d. l. edita. tūc rñdeo ꝑ inficiationē. qz nō est vex ꝙ rei vē. & interdictū hoc casu cōpetant ad idē. nā ꝑ rei vēdicationē cōsequor principaliter vt ꝓnunciet rē meā eē. vt. s. de ꝓcur. l. pōp. §. ſz & his. & de rei ven. l. ex diuerso. §. i. & rei restitutio nō venit iure actiōis: ſz officio iudicis. vt. l. officiū. s. de rei ven. qō officiū hoc casu iudex si vult pōt nō exhibere cū videat me aliud remediū ꝓposuisse. Preterea ꝑ sn̄iam latā sup possessorio declarat̄ me eē possessorē ciuiliter. & ꝑ hoc debere mihi restitui naturalē. Istud aūt mihi ꝓderit. qz ꝑ hoc ꝓbat̄ mea vsucapionē nō eē interruptā: quā sola ciuilis possessio inducit vt no. Oy. plene in. c. sine possessione. ex̄ de re. iur. li. vi. Istud aūt nō declarat̄ in sn̄ia lata ī petitorio. & sic ista duo iudicia ad diuersa cōpetūt. & sic rō duplicitat̄ nō obstat. ¶ Quero ꝑ declaratiōe istius lec. qd si q̃s ꝓposuit petitorij simplicit̄ & postea possessorij simpliciter: an videat̄ ꝓponere respectu eiusdē possessionis an diuersis respectib⁹. & videt̄ ꝙ eodē respectu. nā possessio simplicit̄ ꝓlata intelligit̄ de ciuili & naturali. vt. j. ꝑ herede. l. ij. §. qō vulgo. & de vi & vi ar. l. i. §. deijcit̄. Cōtra videt̄ ꝙ diuersis respectib⁹. s. primū iudicio ciuili rōne naturalis possessionis. scōm rōne ciuilis. nā possessio simplr ꝓlata a vulgaribus intelligit̄ ꝟ naturali detētatōe vt no. j. de ꝟb. obli. l. stipl'o ista. §. hoc quoq̃. Si igit̄ in primo iudicio intelligit̄ de naturali. g̃ in scōo de ciuili possessione Elt enitem⁹ ꝟrietatē debem⁹ hac distinctione adiuuari. vt fide instr. Itē ecōtra videt̄ ꝙ primū iudiciū rōne ciuilis. secundū rōne natural'. nā ꝟbū simpliciter ꝓlatū ꝟ intelligi in eū casum q̃ hz iuris effectū. vt. j. de solu. l. si is cui. §. i. & si milib⁹. sed ciuilis possessio est illa q̃ hz ciuiles effectū. nā ꝓ rat vsucapionē & fructuū acq̃sitiōz. vt no. s. e. l. ij. §. ex ꝟrio & ꝑ Oy. in. d. c. fine possessione. ex̄ de re. iur. in. vi. Si ergo primū iudiciū fuit ratione ciuilis. scōm erit rōne naturalis. Quid dicem⁹, dicerē eē inspiciēdū cōiecturas si ex eis pōt apparere. vt puta si agit dñs ꝟ eum quē dicit fructuarium vl emphiteotā petitorio & possessorio. intelligā petitorium tatū eē rōne naturalis q̃ est penes aduersariū. possessorium rōne ciuilis q̃ est penes actorē. ar. s. loca. l. si vno. s. de iure iur. l. sed & si possessori. §. itē si iurauero. j. de ꝟb. obli. l. stipulatio ista. §. hi q̃. Quod si ex ꝓiecturis nō apparēt tunc dicta ambiguitatē fm actorē interꝑtandā arbitror & eius declarationi stādū. vt. s. de iudi. l. si q̃s intētiōe. & qō ibi no. j. de ꝟb. obli. l. inter stipulantē. §. stichū. ꝙ si actor eēt mortu⁹ dicta declaratio hoī nō ꝓtinget. vt no. d. §. stichū. & ꝙ vē. l. pōp. scri. si frumētū. §. fi. ¶ His igit̄ lec. sic extruncat̄ ad materiā nr̄i. §. accedam⁹. q̃ro & reuoco in dubiū vtrū petitorij & possessorij possint eodē tpe intētari. In hoc sunt tres opi. vna est Jo. & Azo. q̃ dicūt nullū possessorium ꝓcurrere cuz petitorio. vt. s. de iudi. l. si de vi. C. de interdic. l. in certi. de rei vē. l. ordinarij. C. quo. bo. l. fi. de edic. diui adri. tol. l. ij. Scdo fuit opi. Bar. q̃ dixit petitorij & possessorij retinēde nō ꝓcurere rōne ꝟietatis. Cetera possessoria cōcurrere cū eis nō sit ꝟrietas. vt. j. de vi & vi ar. l. cuz fund⁹. in fi. & hāc opi. approbat decretalis. ex̄ de ca. pos. & ꝓpri. c. pastoralis. & & glo. seq̃tur eā in. d. l. si de vi. Ad. l. in ꝟrium alleg. rñde vt ibi no. Tertia fuit opi. Ybe. de bel. pti. qui dixit ꝙ nunq̃ potuit cadere in capite suo ꝙ petitorij nō ꝓcureret cū possessorio. vñ tenet ꝙ oē possessorij possit cū petitorio intētari. hoc ꝓbat legib⁹ & rōnibus. Primo qr tunc cogit̄ q̃s vnā actionē eligere qñ agit̄ ad idē. vt. l. nemo ex his. §. quotiēs. j. ō re. iur. sed possessio & ꝓprietas sunt diuersa: vt j. vti pos. l. si duo. in fi. g̃ &c. Secūdo qr tūc nō admittit̄ cōcursus duarū actionū qñ absolutoria lata in vna parit exceptionē rei iudicate in alia. j. de excep. l. fundi. & l. fundus. sed hoc nō ē ꝟ. vt. l. & an eadē. in fi. j. de excep. rei iudi. g̃ &c. Preterea ꝑ hoc inducit. l. nulli. C. de iudi. Ad. l. incerti. & ad. l. ordinarij. & l. erit⁹. rñdeo ꝙ nulla necessitas impedit cū cessat oīs regula impediēs. vt. s. ꝓbatū est. ſz ordo litis bñ impedit qr si vult vti cōmodo possessoris opz ꝙ prius declaret̄ q̃s sit possessor ex quo apparebit ꝑsona petitoris & rei. & istā opi. dicit Cy. eē verā sicut euāgelium. vt ipse refert in. l. ordinarij. vbi istā opi. latius ponit. Vbi aūt videtur istā opi. pe. esse falsam sicut iudas scharioth. nā nō solū ordo sed etiā oīs regula impediēs cumulationē seu ꝙcursuz duaꝝ actionū erit reperire inter petitorium & possessorium. Tres ei sūt regle impedientes. prima si sūt ꝟrie. scōa si electio ne tollunt̄. tertia si absolutoria. in prima lata parit exceptionem rei iudi. in scōa vt plene no. ꝑ Oy. in. c. nullus plurib⁹. & ꝑ Cy. in. l. edita. Prima ꝟrietas adest cum ꝓpono petitorium & possessorium retinēde eodē respectu. vt. s. dictū est pluries. Scōa pōt eē. s. ꝙ electiōe tollant̄. vt no. ꝑ gl. C. de codicillis. l. fi. in ꝟbo more. qō pōt esse. Pone exēplū fi ꝓpono rei ven. sciēs me possidere video⁹ renūciare possessioni. & sic ꝑ ꝙns possessorio retinēde si mihi cōpetit ꝑ ea. vt plene dictū est. s. in tertia lec. & sic electiō tollunt̄. Tertia regula pōt habere locū. nā absolutoria lata in petitorio parit exceptionē rei iudicate in possessorio in multis casib⁹. vt plene dictum est. s. in prima lec. Itē pōt addi regula q̃rta impediēs. s. qñ

ꝑ positionem ſcđe actiõis vidēt actor ſe asserere hīe qđ pe
tebat in primo, tũc vidēt primo iudicio renunciatũ. nec ad
mittit ꝺcursus, vt ar. inſti. de ppe. & tẽp. ac. in fi. qđ põt acci
tiã lec. Itẽ põt eẽ q̃nta regula impediẽs. ſ. rõ duplicitatis.
qꝫ ꝑ vtrãq; actionẽ idẽ ꝺſeq̃tur, vt dictũ eſt. s. circa q̃ntam
lec. huj⁹. §. Itẽ eſt ſexta regula ipediẽs. ſ. rõ ordinis qđ pe.
fateť. apparet ergo ꝙ nõ ſolũ ordo iudicij: ſz etiã vrgẽs ne
ceſſitas ꝓpter iurꝭ regulas ipedit ꝺcurſum petitorij & poſ
ſeſſorij. dico g̃ opi. Mar. & nr̃or glo. & illã decretalẽ paſto
ralis, eẽ fundatã ſup veritate tĩ qꝛ iſtud nõ eſt ſic indiſtincte
intelligendũ. iſtud examinãdũ putaui ꝑ. vij. cõbinationes.
Prima qñ vn⁹ & idẽ primo ꝓponit petitorium. ſcõo poſſeſſo
rium. Scõa qñ vn⁹ & idẽ ꝓponit primo poſſeſſorium. tertio pe
titorium. Tertia qñ idẽ ſimul & ſemel ꝓponit vtrũq;. Quar
ta qñ vn⁹ primo petitorium, alius tertio poſſeſſorium. Quin
qñ vn⁹ ꝓponit poſſeſſorium. ali⁹ tertio petitorium. Sexta qñ
ſimul & eodẽ tpe vn⁹ ꝓponit petitorium. ali⁹ ꝓponit poſſeſ
ſorium. Septia qñ ꝓponit vterq; petitorium & poſſeſſorium. Et
aduerte, qꝛ intelligo ꝺ poſſeſſorio & petitorio reſpectiue. ſi
eī reſpectiue ꝺiuerſaꝝ rerꝝ: tẽ ſine dubio admittet ꝺcurſ⁹. qꝛ ceſ
ſarẽt oẽs regle ipediẽtes. & hoc de iure nr̃o: ſz de iure cano
nico ſi q̃s ꝓponeret interdictũ recuperãde poſſeſſionis aſ
ſerens ſe ſpoliatũ nõ poſſet recõueniri niſi ſup alia ſpolia
tione. vt eť di. xxxij. cog. c. fi. Itẽ aduerte qꝛ nõ curo vtrum
ſz ſolũ de hoc q̃ro vt zeodẽ tpe poſſit ſup vtroq; ꝓcedi. & de
qñ vn⁹ & idẽ ꝓponit. primo petitorium. ſcõo poſſeſſorium. vtz
admittať cõcurſus. & primo videam⁹ qñ poſſeſſorium eſt adi
piſcende poſſeſſionis: & ſi petitorium & poſſeſſorium q̃ ꝓponũ
dicit. & ibi no. & tũc ſolũ ſup primo ꝓcedet: & ſcõm nõ pote
rit ꝓpõi. vt. ꝺ. l. fi. Aut ſic ſe ñ hñt. & tẽ aut nõ ẽ ꝺcluſũ in cã
ſup petitorio. & admittať ꝺcurſus: ſm glo. in. ꝺ. l. ſi de vi. cũ
ceſſet oĩs regula impediẽs Aut ẽ cõcluſum: & tũc nõ põt poſ
ſeſſorium ꝓponere: niſi ex cã aliter iudici videret. vt. ꝺ. c. pa
ſtoralis. Hoc añt puto verũ de eq̃tate canonica. ne lites li
tibus inculcent. vt ibi dicit tex. ſz ſm iurꝭ ciuilis rigorẽ hoc
non puto verũ niſi in caſu vt ſtatim dicã. Sz p̃dictis vi
det obſtare. qꝛ abſolutoria lata in prio parit excep. rei iudi
cate in ſcõo poſſeſſorio adipiſcẽde. vt no. Io. in. c. q̃ ad agẽ
dũ. g̃ non ꝺz admitti ꝺcurſus obſtãte regula. rñdeo iſtud ñ
eſt ſimpliciť ſz ita demũ ſi reus abſoluitť: qꝛ ꝓbauit ſe dñm
vt dixi circa primã lec. Preterea excep. rei iudicate ita ob
ſtat ſicut exceptio dñij. ſicut dicit Io. in. c. q̃ ad agendũ. ſz
excep. dñij oppoſita agẽti poſſeſſorium ita demũ obſtat ſi ꝓ
baťinc̃tinenti. vt no. in gl. in. l. ſi de vi. cũ ergo ſup petito
rio nõ ſperaret fieri ſnĩa inc̃tinẽti ꝓpter hoc nõ ꝺz differ
ri poſſeſſorium qđ ẽ momentaneũ & parãs petitorij pĩudiciũ
ar. s. ad exhiben. l. iij. §. ibidẽ. vñ dico ꝙ ſi eſſet cõcluſum in
cã petitorij & ſperaret ferri abſolutoria inc̃tinẽti. iõ qꝛ re
us ꝓbaſſz ſe dñm nõ admitteret ꝓpositio poſſeſſorij obſtã
te regula. qꝛ ſtatĩ ſperaret abſolutoria q̃ ſtatim parit excep.
rei iudicate. & illo caſu dicta decretalis ꝓcederet ſm iurꝭ ri
gorẽ. alꝭ ꝓcedit de eq̃tate canonica. Itẽ videt obſtare
cõbinationi huic regula duplicitatꝭ: qꝛ ꝑ vtrũq; iudicium
videt admitti idẽ petitorium. Sz rñdeo vt dixi. s. circa q̃ntã
lec. alꝭ regula nõ obſtaret vt euidenter apparet. Scõo
videam⁹ qñ ꝓponit poſſeſſorium recuperãde poſſeſſionis. &
dic ꝙ admittit ꝺcurſus ſm opi. glo. & verã. vt. ꝺ. l. cũ fund⁹
in fi. j. de vi & vi ar. Nam ceſſant oẽs regule ipediẽtes niſi
fit cõcluſum in petitorio de iure canonico. vt. ꝺ. c. paſtoral.
Sed huic videt obſtare rõ ordinis. nã videt incertũ qđ q̃s
debeat onus ꝓbatiõis ſubire in petitorio: aut eſſi verũ eſt
qꝛ ſpoliauit: & tũc talis poſſeſſio eũ nõ releuat ab onere ꝓ
bandi. ſed ei incũbit onus ꝓbandi. vt. C. de. pba. l. vis eius
Aut nõ eſt vez: & tũc eũ releuat. & on⁹ ꝓbãdi incũbit acto
ri. vt. C. de rei vẽ. l. fi. & ſic videt ꝙ rõne ordinãdi iudicij de
beat primo cognoſci ſup poſſeſſorio. Rñdeo aut actor q̃ ꝓ
ponit petitorium & poſſeſſorium ſpõte vult vtrũq; ꝓbare. & ꝓ
cedũt dicta iudicia ſine dubio: aut dicit ſe nõ debere ꝓba
re in petitorio cũ reus poſſidebat violẽter. & tũc ſine dubio
ſuſpenſo petitorio ꝓcederet ſup poſſeſſorio. vt appareat
cui onus ꝓbãdi incũbit. caſus eſt in. ꝺ. l. vis ei⁹. & melius. s
de li. ca. l. liber. §. fi. alie añt regule nõ obſtãt. Tertio vide
amus qñ ꝓponit poſſeſſorium retinẽde poſſeſſionis. & dic
aut iſta iudicia ꝓponunť rõne iuris incorporalis vt ſeruí
tutis ꝓ qua põt cõpetere interdict. retinẽde. vt. l. ſicuti. §. ari
ſto. s. ſi ſer. ven. & no. j. vti poſ. l. i. poſt prin. Certe nõ eſt ipe
dimẽto regula ꝺrietatis. nã ꝓponẽdo interdictuz dico me
eẽ in q̃ſi poſſeſſione ſeruitutis. Itẽ confeſſoria dať ei q̃ eſt
in quaſi poſſeſſione ſeruitutis. vt. s. ſi ſer. ven. l. & ſi forte. §.
ſciendũ. & s. ſi vſufruc. pe. l. vti frui. §. fi. vñ nõ eſt ſibi ꝺrius.
Hoc igitť caſu ſiq̃dem actor ſpõte vult in quolibet iudicio
onus ꝓbatiõis ſubire certũ eſt ꝙ dicta iudicia ꝓcederent
cũ nulla regula ſit impedimẽto. ſed ſi actor ꝓpter poſſeſſio
nẽ quã hīe ſe asſerit vellet ab onere ꝓbãdi releuari ſm ea q̃
no. s. ſi ſer. ven. l. ſicuti. §. ſz ſi quereť. tũc neceſſe habes dice
re debere pri⁹ iudicium ſup poſſeſſorio agitari rõne ordinis
vt ex hoc appareat q̃s debeat on⁹ ꝓbandi ſubire. vt. j. vti
poſ. l. i. §. hoc añt. Si vo iudicia ꝓponunť rõne rei corpo
ralis. tũc aut ꝓponũtur diuerſis reſpectib⁹. puta ego rei vẽ.
rõne naturaľ poſſeſſionis q̃ eſt apud te: poſtea ago vti poſ.
rõne ciuilis turbate q̃ eſt apud me. vel ecõuerſo ego rei vẽ.
rõne detẽtatiõis. ago vti poſſidetis rõne ciuilis & naturaľ
poſſeſſiõis q̃ ẽ apud me. tũc iſta duo iudicia ꝺcurrẽt. cũ nulla
regula ſit impedimẽto. vt hic ſm q̃ntã lec. & no. in. §. q̃ ad nũ
dinas. & hoc tenet Io. & oẽs. Si vo iſta iudicia eodẽ reſpe
ctu ꝓponunť. tũc aut dico poſſeſſionẽ cui⁹ reſpectu intẽto
poſſeſſorium mihi q̃ſitã poſtq̃ ꝓpoſui petitorium. & iſta iudi
cia ꝺcurrẽt. caſus eſt hic ſm q̃rtam lec. qđ intelligevt ibi di
xi. Aut ago rõne poſſeſſionis quã dico me habuiſſe tpe in
tẽtati petitorij. & tũc aut poſſidebã ꝑ meipſum & ſciebã me
poſſidere. & nõ potero poſtea intẽtare poſſeſſorium retinẽde:
qꝛ intentãdo in eligẽdo petitorium videor renũciare poſſeſſi
oni quã habebã. & ꝑ cõſequẽs poſſeſſorio qđ mihi ꝓ ea cõ
petit. vt no. j. vti poſ. l. ſi duo. in prin. & hac glo. & dixi. s. cir
ca tertiã lec. & ſic eſt impedimẽto regula ꝙ electiõe tollunť.
Aut poſſidebã ꝑ aliũ vl̃ ignorabã me poſſidere. ita ꝙ ꝓpo
nẽdo petitorium nõ videor renũciare poſſeſſioni ſm ea q̃ di
cta ſunt. & tũc ſi mõ ꝓpono poſſeſſorium retinẽde aſſerẽs me
poſſidere bñ poſſem ꝓponere. ſed nõ ꝓcedet ſimľ ſup vtro
q; iudicio. Aut eĩ re⁹ cõfiteť me poſſidere: & tũc videor ta
cite renunciare petitorio iã ꝓpoſito. caſus eſt hic ſm tertiã
lec. Procedet ergo ſolũ ſup poſſeſſorio. & ſi dicis ad q̃d cũ
reus cõfiteať me poſſidere. & tũc dico ad hoc ꝙ fiat condẽ
natio in itereẽ q̃tũ intereſt mea me nõ eẽ turbatũ vt. l. ſi duo
in fi. j. vti poſ. Si vo reus negat me poſſidere. & tũc nõ vi
deť renunciatũ petitorio: ſm ea q̃ dicta ſũt in tertia lec. non
tñ poterit ꝓcedere ſup vtroq; obſtãte regula ꝺrietatis. ſz
ſuſpenſo petitorio ꝓcediť ſolũ ſup poſſeſſorio. & ita põt in
telligi. l. incerti. & l. ordinarij. & l. ſi de vi. ſm intellectum gl.
Cu dices iſtud vltimũ videť male dictũ. nã. l. ordinarij. & l.
incerti. impedit cõcurſum petitorij & poſſeſſorij rõne ordi
nis: nõ rõne ꝺrietatis. & iõ dicit tex. ordinarij iuris eſt ꝛc. &
in. l. incerti. ꝺz ex hoc ordine ꝛc. Rñdeo regula ꝺrietatis fa
cit ne poſſint ſimul intentari vel ſimul ꝓcedi. rõ ſeu regula
ordinis facit vt poſſeſſorium ꝓcedat & ſequať petitorium. vt lo
quũť dicte. ll. Itẽ vnũ volo te ſcire in hac cõbinatiõe &
in oĩbus alijs. qđ vbicũq; poſſeſſorium qđ ꝓponiť haberet
cãm dñij. tunc nõ ꝺcurrit cũ petitorio obſtãte illa regula. ꝙ
abſolutoria lata i vna parit excep. rei iudicate in alia. vt. j.
de interdic. l. ij. §. q̃dem. Nunc videť ꝑ quot tramittes deri
uať iſta ſubtilis & obſcura materia Scõa cõbinatio qñ
vnus & idẽ primo ꝓponit poſſeſſorium. ſcõo petitorium. & ſic
ecõuerſo ad primũ. & dic aut poſſeſſorium primo ꝓpoſitũ fu

it adipiscẽde possessionis,ꝛ ꝓcedit nisi electiõe tollaꝫ.vt.s. ꝓxi.dictũ est.multomagis cuꝫ absolutoꝛia lata in primo.ſ. possessorio nõ pariat exceptionẽ rei iudicate in scõo.ſ.petitorio.vt.j.de excep.rei iudi.l.ꝛ an eandẽ.§.fi. Si vero fuit possessoꝛiũ recuperãde,tũc idẽ qõ.s. qꝛ cõcurrũt nisi actoꝛ vellet releuari ab onere pbãdi.vt.l.vis eius.ꝛ.s. dictũ est Si ẽo fuerit possessoꝛiũ retinende,tunc aut ista duo iudicia sunt respectu iuris incoꝛporalis,ꝛ idẽ qõ.s. Aut respectu rei incoꝛporalis,ꝛ tunc aut agiꝫ diuersis respectib⁹,ꝛ cõcurrunt;aut eodẽ,ꝛ tunc aut petitoꝛiũ scõo loco intẽtaꝫ rõne possessiõis quã dicit se p⁹ intẽtatũ possessoꝛiũ, ꝓdidisse;aut dicit se eã ꝓdidisse ante intentatũ possessoꝛiũ, primo casu aut dicit se ꝓdidisse ante lit.ꝓteſ.sup possessorio,ꝛ videꝫ renunciare possessoꝛio,aut post lit.ꝓteſ.ꝛ tunc ꝓcedit vtrũqꝫ iudiciũ.rõ qꝛ possessoꝛiũ retinẽde daꝫ ei q̃ lit.ꝓte.tẽpoꝛe possidebat.vt inſt.de interdic.§.sed hodie.ꝛ.j.vtrobi. l.i. Scõo casu ꝓponẽdo petitoꝛiũ videꝫ possessoꝛio renunciare p ea q̃ dicta sunt circa tertiã lec. Tertia cõbinatio est qñ vn⁹ simul ꝛ semel ꝓponit vtrũqꝫ,ꝛ in hac dic. aut ꝓponit petitoꝛiũ ꝛ possessoꝛiũ adipiscẽde vel recuperãde.ꝛ idẽ qõ.s.p oĩa;aut petitoꝛiũ ꝛ possessoꝛiuꝫ retinẽde,ꝛ tunc aut rõne iuris incoꝛporalis;ꝛ idẽ qõ.s.aut rei coꝛporalis. ꝛ tũc aut diuersis respectib⁹ ꝛ ꝓcedũt: aut eodẽ respectu. ꝛ tũc p regulã ẽrietatis impediꝫ cõcursus.ꝛ ꝓpter regulã oꝛdinis p̃cedit possessoꝛiũ,vt dictũ est.s. Quarta cõbinatio est qñ vn⁹ primo petitoꝛiũ: alius scõo possessoꝛiũ ꝓponit,ꝛ siq̃dem ꝓponiꝫ possessoꝛiũ recuperãde vt ago ẽ te rei ven.tu scõo ẽ me interdicto vñ vi.vel alio possessorio recuperãde.ꝛ siq̃dem agis tu reus rõne violẽtie:quã dicꝫ p⁹ susceptũ iudiciũ sup petitoꝛio tibi illatã.ꝛ põt hoc fieri. vt C.fini.re.l.si cõstiterit.ꝛ ꝓcedet vtrũqꝫ iudiciũ;aut ꝓponiꝫ iudiciũ recuperãde rõne violẽtie illate añ petitoꝛiũ ꝓpositũ.ꝛ tunc aut ꝓponiꝫ diuersis respectib⁹,vt vẽdico qꝛ detines:vel ciuiliter possides,tu possessoꝛiũ intentas. qꝛ dicꝫ te spoliatũ eẽ possessione saltẽ naturali.tũc illa iudicia ꝓcedunt.ar.hui⁹.l.fin q̃ntã lec.aut ꝓponiꝫ eodẽ respectu.ꝛ tũc aut añ lit.cõteſ.aut post.primo casu põt ꝓponi.ꝛ soluꝫ sup possessorio ꝓcediꝫ suspẽso petitorio.rõ qꝛ causa spoliationis est priuilegiata vt de ea añ cognoscaꝫ q̃ de ꝓprietate cũ spoliat⁹ añ oĩa sit restituẽdus.vt.C.ad.l.iul.de vi.l. si q̃s ad se fundũ.ꝛ si p vim vel alio mõ.l.i.ꝛ no.j.de vi ꝛ vi ar. l. i.in prin.ꝛ hoc intelligo verũ etiã si reus in initio petitorij fuisset cõfessus se possidere;cũ añ lit.ꝓteſ.liceat penitere.vt s.de rei vẽ.l.is q̃ se obtulit. Scõo casu qñ ꝓponiꝫ post lit. ꝓteſ.sup petitorio;aut in petitorio rñdit se possidẽ.ꝛ nõ poterit agere in possessorio recuperãde.qꝛ eẽt sibi ẽri⁹.g̃ ꝛc. C.de fur.l.i.aut nõ rñdit,qꝛ fuit interrogat⁹ ꝛ tũc potuit ꝓponere possessoꝛiũ recuperãde.nec p hoc supsedebiꝫ in petitorio, nam illa exceptio q̃ prius cognoscaꝫ de cã spoliationis est dilatoria ꝛ sic nõ põt opponi post lit.cõteſ.vt.C. de excep.l.fi. de pba.l.excep.ꝛ q̃s sit effect⁹ hui⁹ iudicij qñ ille q̃ cõueniꝫ nõ possidet nec fuit interrogat⁹,habes gl.notabilẽ.j.de excep.rei iudi.l.si a te.§.i. Est mõ videndũ q̃d si scõo ꝓponiꝫ interdictũ adipiscẽde possessiõis.ꝛ dic aut ista iudicia,ꝓponunꝫ diuersis respectib⁹;ꝛ nõ est dubiũ q̃ ꝓcederet;aut eodẽ respectu.ꝛ tũc aut reus illõ ꝓponit añ lit.ꝓteſ.sup petitoꝛio;ꝛ põt ꝛ in petitorio nõ ꝓcederet,ꝛ rõ qꝛ reus ꝓponẽdo tale interdictuꝫ negat se possidere,ergo ꝛc.s.de rei ven.l.fi.aut reus ꝓponit post lit. cõteſt⁹ ꝛ tunc aut reus añ rñdit se possidẽ;aut nõ.vt.s. ꝓxi.dcm ẽ. Restat qñ ꝓponiꝫ interdictũ retinẽde ꝛ dic aut ꝓponiꝫ diuersis respectib⁹;ꝛ ꝓcedit virũqꝫ iudiciũ. Itẽ si reus agit interdicto vti possideꝫ,ꝛ qꝛ actoꝛ eũ turbat ꝛ inquietat non tã se possidere ꝓtendit actoꝛ.cõstat eũ q̃ p hoc põt intẽtari vti poſ.vt.l.si duo.§.item videam⁹.j.vti poſ.ꝛ no.p glo.C. vti poſ.l.i. Non eũ video q̃d repugnet q̃n ista iudicia ꝓcedant;aut agit reus vti poſ.respectu eiusdẽ possessionis ꝓ qua ꝓueniꝫ;qꝛ actoꝛ asserit se possidere,ſ.nũc cũ ipse actoꝛ cõueniꝫ vti poſ.ꝛ tũc aut actoꝛ asserit se possidere ea possessione quã habebat añ intentatũ petitoꝛiũ,ꝛ tũc suspẽso petitorio solum sup possessorio ꝓcedeꝫ;qꝛ actoꝛ est sibi ꝓrius. Itẽ rõne ordinis. Itẽ qꝛ si verũ est actorẽ possidere videꝫ eẽ renunciatũ petitorio,vt hic ẽm tertiaꝫ lec. Aut asserit se possidere possessione sibi postea q̃sita.ꝛ tũc poterit vtrũqꝫ iudiciũ ꝓcedere.ar.hui⁹.§.ẽm quartã lec. Quinta cõbinatio est qñ vnus primo ꝓponit possessoꝛiũ.ali⁹ scõo petitoꝛiũ.ꝛ sic ecõuerso ad p̃cedentẽ.ꝛ dic si possessoꝛiũ primo ꝓpositũ fuit possessoꝛiũ recuperãde.ꝛ tũc aut petitoꝛiũ scõo ꝓponiꝫ p modũ agẽdi;ꝛ nõ põt;qꝛ ille intentãdo possessoꝛiũ tale negat se possidere.g̃ non ꝓueniꝫ petitorio. vt.s.de rei ven.l.fi. Itẽ qꝛ cã spoliatiõis est priuilegiata vt añ de ea cognoscaꝫ.vt.C.si p vim vl alio mõ.l.i.ad.l.iul.de vi.l.si q̃s ad se fundũ.ꝛ.C.loca.l.si q̃s ꝓductiõis. Aut ꝓponiꝫ primo dũ ereipiẽdi,ꝛ tunc aut ille q̃ agit possessoꝛio vult ante de illa causa spoliatiõis cognosci ꝛ nõ cognoscet de dñio ea dẽ rõne;aut assentit q̃ sup illa exceptiõe dñij cognoscaꝫ ꝛ cognoscet simul de vtroqꝫ.vt eꝫ de resti.spo.c.i.lꝫ eũ suo iuri renunciare.vt.C.de pac.l.si q̃s in cõscribẽdo. Iꝫ si possessoꝛiũ primo intẽtatũ est possessoꝛiũ adipiscẽde,ꝛ tũc aut petitorium scõo intentaꝫ diuerso respectu ꝛ põt;aut eodẽ ꝛ non põt.qꝛ ille q̃ ꝓponit tale interdictũ negat se possidere g̃ ꝛc.vt.d.l.fi.nisi forte ꝓueniret rõne possessionis postea q̃site. Si ẽo possessoꝛiũ primo ꝓpositũ fuit possessoꝛiũ retinẽde.tũc aut iste q̃ scõo ꝓpoit petitoꝛiũ agit diuerso respectu ꝛ ꝓcedũt iudicia;aut eodẽ respectu.ꝛ tũc pri⁹ cognoscetur de possessione.nõ eũ simul ꝓcurrũt rõne ẽrietatis ꝛ rõne oꝛdinis.ꝛ sic etiã põt intelligi.l.incerti.tũ hoc casu cognitio sup possessorio facilis erit.nã iste q̃ scõo ꝓponit petitoꝛiũ videꝫ renunciare sue possessioni quã primo se hic assere bat.vt.s.dictũ est.iõ iuder illũ q̃ possessorio agit ꝓnuncia bit in possessione potioꝛẽ nisi possideret vi clã vel precario. Sexta cõbinatio est qñ simul ꝛ eodẽ tpe vn⁹ ꝓponit petitoꝛiũ ali⁹ possessoꝛiũ.ꝛ isto casu qõcunqꝫ sit possessorium semp ꝺz de eo p̃cognosci.ita tenet gl.C.de interdic.l.incerti.qõ credo verũ.primo si ꝓponiꝫ interdictũ recuperandi ꝛ alius petitoꝛiũ. nã hic est ẽrietas cũ vn⁹ asserit aliũ possidere.ali⁹ negat vñ impediꝫ cõcursus. ꝛ rõne oꝛdinis;qꝛ cã spoliatiõis ante oĩa ꝺz tractari. Itẽ si ꝓponiꝫ interdictum adipiscende;qꝛ aduersari⁹ se possidere cõtendit subest rõ ẽrietatis ꝛ oꝛdinis. Itẽ interdicto retinẽde ꝓut agiꝫ.qꝛ aduersarius se possidere cõtendit subest ẽrietas ꝛ oꝛdo. Ꝓxie dicta vera nisi diuersis respectib⁹ agereꝫ.tunc ei iudicia cõ currunt.nec eẽt aliq̃ regula impediẽs. Septima ꝛ vltia cõbinatio est qñ vtroqꝫ ꝓponit petitoꝛiũ ꝛ possessoꝛiuꝫ;qꝛ asserit se possessoꝛẽ ꝛ dñum.tunc ẽm oẽs rõne ẽrietatis ꝛ rõne oꝛdinis iudiciarij ꝺz p̃cedere possessoꝛiũ.vt.j.vti poſ.l.i. §.hoc añt.ꝛ.s.de iudi.l.inter litigatoꝛes.ꝛ.C.e.l. maꝫ.ꝛ ibi gl. tãgit hanc cõbinationẽ. tãgit etiã in.l.incerti.p gl.expſ sius p Ja.de are. Ex his remanet declarata ista materia.ꝛ ꝑz q̃ opi. Ꝑe.nõ est vera.ꝛ ꝑz in glo.in.l. incerti. q̃ tangit istas cõbinatiões.q̃ nõ dicit ex toto ꝓfecte. Scõo q̃ro vtꝫ in casib⁹ in q̃bus dicta iudicia dixi nõ ocurrere sit necesse q̃ opponaꝫ exceptio an si opponaꝫ iudicia sint nulla: vel saltẽ reus veniat absoluẽdus. Ad qõ dico q̃ dicta iudicia nõ ocurrunt qñq̃ rõne oꝛdinis vel platiõis.ꝛ isto casu si nõ opponaꝫ iudicia,ꝓcedũt ꝛ valent.vt.s.de euic.l.si mã cipiũ.§.i.ꝛ ibi no.ꝛ etiã no.C.cõi diui.l.ij.ꝛ est tex.eꝫ de oꝛdi cog.c.cũ dilect⁹,ꝺz ergo isto casu opponi exceptio. Qñq̃ nõ ocurrunt.qꝛ absolutoꝛia lata in vno parit exceptionem rei iudi.in alio,ꝛ isto casu etiã ꝺz opponi exceptio. Qñq̃ dunt iudicia.vt.l.fundi.ꝛ.l.fund⁹.j.de excep.exꝑssius.e. ti. gñaliter.ẽm scõam lec. Qñq̃ impediꝫ ocursus q̃ electiõe tollunt.ꝛ tũc aut ista duo iudicia,ꝓponunt simul aut successiue vnũ post aliũ.primo casu ꝺz oppõi al⁹ ꝓcederet iudicium ꝛ tñ vna pceptiõe ꝺz eẽ cõtent⁹.ar.j.quoꝫ le.l.i.§.q̃ añt.si eũ ex aduersarij cõtumacia admittiꝫ concursus multomagis ex ipsius cõsensu q̃ ex taciturnitate ꝑsumiꝫ.ꝑ hoc.C.de an na.excep.l.fi.ꝛ qõ ibi no,sic videꝫ intelligere Ly.C.cõia de

le.l.fi.in prin.in primo ꝺrio vbi dicit quẽ debere cogi ad eligendũ parte instãte non alꝫ. Scdo casu qñ successiue.tunc nõ est necesse ꝙ opponaꝫ exceptio.nã cũ primũ iudiciũ fuit ꝓpositũ ad scdm aditus fuit ipso iure ꝓclusus.vt.C.de cꝛ dicil.l.fi.nõ in scdo sine actiõe experiꝫ.posset tñ opponere exceptionẽ facti seu intẽtiõis. Sit tñ cautꝫ reꝫ vt acta primi iubant in alio iudicio:nisi ꝗs eis vtaꝫ.vt.l.cũ antea.§.fi.C.de ar.ꝓ hoc.d.l.generaliter.j.de excep.fm scdaz lec. Si aliꝺ diceres seqretur ꝙ iudex de facto suppleret.qꝺ est falsum. Qñqꝫ impediꝫ cõcursus rõne ꝺrietatis. & dic aut ꝺrietas apparet in vno & eodez iudicio:aut in diuersis iudicijs seu instãtijs.primo casu põt iudex ex officio suo respuere libellum.vt.l.i.§.de offi.asse. Itẽ etiã pars põt opponere: & repelletur actoꝛ.vt.li.C.de fur.& si seruꝰ extero.l.i.vl si pars vel iudex nihil dixerit sed ꝓcessum est sup libello dicta cõtinentie ꝺria:tũc aut in ꝓcessu etiã cõtinenꝫ ꝺria.& seqtur absolutio etiã parte nõ opponẽte.ipse emi se excludit.vt.l.i.§. fz si aliqs.j.qñ app.fit.ar.C.de fi.instr.l.scripture.& j. de re. iur.l.vbi repugnãtia. Si vo ꝓcessus nõ cõtinet ꝺria.sed in eo vnam partẽ cõtrarioꝝ elegit:tunc valet ꝓcessus & super eo erit iudicandũ.ar.d.l.ij.§.qꝛ aũt.j.quoꝝ lega.inducẽdo. vt.§.nã ibi loqtur in actꝺ. ꝺrijs.vt no.glo.in.l.i.C.de fur.ar. d.l.fi.C.de anna.except.& imputet sibi reus ꝙ nõ opponit. Scdo casu qñ ꝺrietas apparet ex diuersis iudicijs seu instãtijs.tunc aut ista iudicia intentãtur diuersis tpibꝰ:aut simul & eodẽ tpe.primo casu dic ꝙ qñqꝫ sunt ꝺria ꝙ electiõe tollunturꝫ & tũc est intrare in illã.q. difficilẽ an tollanꝫ ipso iure vel ope exceptiõis.de quo ꝓ Cy. C.de fur.l.i.in. v.q. tio.si vo ipso iure.tũc est idẽ qꝺ.§.dixi in his ꝙ electiõe tollunꝫ.vt pz in.d.l.i.C.de fur. Et põt poni exẽpluz in hac materia eo casu qñ eligendo petitoꝛiũ ꝓcludiꝫ via ad possessoriũ retinende.vt.§.dictũ est. Qñqꝫ ꝺria sic se hñt ꝙ nõ tolluntur electione simpliciter:sed intẽtando fm iudiciũ renunciatur primo.exemplũ.§.de mino.l.si filius.i.rñso. & hac.l. fin tertiã lec.tũc in primo iudicio cui videꝫ renunciatũ ꝺz opponi exceptio ꝙ ex tacita renunciatiõe ꝙretur. vt.C.de pac.l.postqꝫ liti.§.de li.le.l.nõ solũ.§.liberatiõis vba.& ibi notaꝫ. Si vero intentaꝫ simul & eodẽ tpe. tũc est intrare in aliã qõnem:an ꝺrijs impediaꝫ natiuitas actiõis an solum exercitiũ si impediꝫ natiuitas.qꝺ tenet Jo.de. C.de fur.l.i.in iij.q.nõ ẽ necesse ꝙ opponaꝫ exceptio.qꝛ nõ cõpetit actio in factũ.tñ ꝺz in iudicio ꝓbari fm ea ꝙ dicta sunt. Si vero non impediꝫ natiuitas sed solũ exercitiuz.qꝺ videꝫ tenere glo.in.d.l.i.C.de fur.tũc ꝺz opponi exceptio ꝙ actionẽ eliderꝫ alꝫ imputet sibi ꝙ eã non opponit.C.sen.re.nõ pos.l. pẽptoꝛias.ꝺ pb.l.excep. Uti ẽ ꝑ hoc casu exceptꝺ.opponere. Tertio ꝙro nunqꝺ in possessoꝛio reqratur lit.ꝺte. vel nõ.& sic an reo abñte ante lit.ꝺtes.possit pueniri ad diffinitiuã sniam. Glo tz ꝙ reqritur lit.ꝺtes.C.si p vim vel alio modo.l.fi.in vlti.glo. Guil.de cu.disputauit hoc multũ late.§.de inte.resti.l.oẽs.& tenet ꝺriuz p suas rõnes quas ipse nõ allegat. Dic ergo sic aut iudiciũ possessoꝛiuz ꝺirigiꝫ ꝺ incertã psonã.& nõ reqritur lit.ꝺte.vt.C.de edic. diui hadri.tol.l.fi. Aut ꝺirigitur ꝺ certam psonã:& tunc regula est ꝙ reqritur lit.cõtes.hoc pbaꝫ in iudicio retinende possessionis p tex.instl.de interdic.§.hodie.& j.de iti.actuma glo. Et idẽ in iudicio adipiscẽde.vt.j.quoꝝ.le.l. fi.in fi. & ibi no.in vlt.glo.in.d.l.fi.idẽ in interdicto recuperãde.vt in vlti.glo.in.d.l.fi.C.si per vim vel alio mõ.& ibi no.& hoc ar.videꝫ sentire alibi gl.j.devi & vi ar.l.si de fundo. Idẽ in interdictꝺ exhibitoꝛijs.no.j.de tab.exhibẽ.l.locũ.§.si tabule.in glo.q est sup vbo detinet. Ista regula fallit in possessione q daꝫ ex interdicto carboniano.ibi emi lz missus ostituaꝫ possessoꝛ.vt no.§.ad carbo.l.iij.§.missum.tñ illud iudicii tractaꝫ summatim.vt.l.iij.§.cause.e.ti. Rõ põt eẽ duplex

prima fauoꝛe pupilli.vt.l.i.§.& generaliter.§.de vẽ. in posmit. Scdo qꝛ dicte possessiõis cõmodũ sine aliquo iudicio pdit adueniente pubertate nisi caueat.vt.§.ad carbo.l. de bonis.§.fi. Itẽ illud qꝺ dicit Guil.ꝙ reo cõtumace deuenitur ad diffinitiuã lit.nõ ꝺtes.ẽ primo.ff.l.iij.§.penul.j. de li.ho.exhi. Sed ipe rñdit ꝙibi ideo qꝛ non poterat haberi possessio rei petite.qꝛ liber hõ exhiberi petebaꝫ. Sed illud nihil est.qꝛ ibi poterat haberi illud qꝺ p interdictũ petebatur.s.ꝙ liber hõ exhibeaꝫ & dimittaꝫ. nisi diceres liberum hoiem ibi nõ apparere. Sed istud est diuinare. Item esset cõtra glo.l.fi.C.si per vim vel alio mõ. Itẽ ꝺ id qꝺ no.§.ꝺ ope.no.nun.l.si prius.in vlti.gl.q est additio.& qꝺ no. Az. in summa vti pos.in fi.& Ci.C.vti pos.l.i.in fi.q ꝺcũt ꝙ reo cõtumace transferꝫ in eũ onus ꝓbãdi.nõ aũt pueniꝫ ad diffinitiuã. Teneamꝰ gl glo.nostrã. Ad rõnes guil.rñdeo primo dicit ipse ꝙ causa possessionis ẽ momẽtanea & sic vilis gz.vt.C.ꝺ sen.auc.nisi breuioꝛes.rñdeo falsuz ẽ ꝙ sit vilis vt no.C.de momẽ.pos.l.i.in fi.prime glo. Scdo ꝓbaꝫ.possessio pditur negligẽtia.vt.j.de vsuca.l.furtũ.§.i.& ibi no.& instl.de vsucap.§.qꝺ aũt.multo foꝛtius ex cõtumacia q ꝓponderat culpe.vt.§.ad.l.aql.l.itẽ si obstetrix. Rñdeo illꝺ magis cõtingit ex oblíuione q inducit depositionẽ ai ꝙ ex negligẽtia.vt ibi no. q rõ hic cessat. Tertio ꝓbat snia lata sup possessoꝛio eqparaꝫ snie late sup secunda appellatiõe qꝛ sicut nõ licet tertio ꝓuocare ita non lz ꝓuocare a sententia possessoꝛij:sed snia appellatiõis põt dari lit. non ꝺtest. vt.l.fi.§.illud.C.de tẽp.appel.rñdeo illud iõ:qꝛ lis ꝺtestata fuit in causa principali.ad quã cõtestationẽ oia reducũtur p appellationẽ.vt.C.de ꝓcu.l.ita demũ. Preterea ibi ẽ ex priuilegio spãli cause.vt ibi dicit tex.& glo. g in ꝺrium ius cõe & sic facꝫ p nobis. Quarto ꝓbat qꝛ ꝓcediꝫ cũ nõ legitia ꝑsona.vt.C.q le.pso.l.momẽtanee.ergo defectꝰ vniꝰ non vitiat.& sic nec lit.ꝺtes. Rñdeo ꝙ istud argu.non cõcludit.nõ em seqtur ista causa hz vnũ spãle.ergo aliud.imo magꝺ cõcludit ꝺriũ ne duo spãlia habeat.vt.C.de doꝺ. promis. l.i. Quinto ꝓbat in petitoꝛio ꝺ reũ cõtumacẽ fit missio in possessionẽ & transferꝫ possessio lz ad hoc principaliter nõ agatur.multomagis in possessoꝛio vbi ad hoc principaliꝫ agit Rñdeo illa possessio de facili recuperaꝫ infra annũ. vt.l.si qs emp.§.penul.C.de ꝑscrip.xxx.an.sicut dictũ est in possessione carbo. Et si dicis post annũ parat ꝑiudiciũ magnum dico illud ꝓpter nimiã cõtumaciã.vt statim dicã. Sexto qꝛ in cõtumacia partis ꝓcediꝫ ad oñij translationez. vt.§.de dã.infec.l.fi finita.§.iul.& l.si ptoꝛis officiũ.in princ. multo magis ad trãslationẽ possessionis.rñdeo illud ꝓpter nimiã ꝺtumaciã qꝛ patiꝫ ꝺ se interponi primũ & scdm decretũ. nã & hoc idez fateoꝛ ꝙ ex scdo decreto trãsferꝫ possessio. Septimo ꝓbat in possessoꝛio adipiscẽde p casuz.l.C.de edic. diui hadri.tol.l.fi. Rñdeo illud possessoꝛiũ non reiteraꝫ ꝺ certã ꝑsonã qꝛ sit legitũꝰ ꝺictoꝛ.vt.§.dictũ est. Octauo ꝓbat in possessoꝛio recuperãde.qꝛ si lz mihi cõgregare amicos & mea auctoꝛitate recuperare.vt.l.iij.§.cũ igiꝫ.j.de vi & vi ar.multomagis cuz iudice. Rñdeo illud ꝓmittiꝫ patri incõtinenti.cũ liquet se esse expulsum.iudici hoc etiã ꝓmittereꝫ si sibi liqueret.sed liquere non põt nisi vtraqꝫ parte ꝑsente.vt.l.fi.C.si p vim vel alio mõ g ꝛc. Nono idem ꝓbat qꝛ hoc cõtingit in causa restitutiõis in integrũ.vt.§. de mino.l.in causa.§. causa cognita. Rñdeo. vide qꝺ dicit Cy. C.si vt se ab heredi.abstl.auc.si oẽs.in vltima.q.& nõ obstat Decimo ꝓbaꝫ in possessoꝛio retinẽde.nã possessoꝛia retinẽde duplicia sunt.& in eis qlibet est actoꝛ & reus.vt.j.de intꝺic.l.ij.in prin.& l.si duo.§.i.j.vti pos.sed actoꝛe abñte pt ferri diffinitiua.vt.C.quõ & qñ iudex.auc.q semel.g ꝛc. Rñ. lz vterqꝫ dicaꝫ actoꝛ & reus.tñ ille fungiꝫ partibus actoꝛis ꝙ tũ ad hoc q primo ad iudiciuz ꝓuocauit.vt.§. de iudi.l. in tribus.hoc oñdo ꝑ rõnem.lit.ꝺtes.hz duo extrema.l.assertio actoꝛis & negacio rei.mõ statim cũ actoꝛ ꝓponit libellũ asserit.& sic lis ex parte sua ẽ qi ꝺtes.& ista rõe ius voluit ꝙ eo abñte posset ferri diffinitiua.ita dicit Jo.in.l.edicta.in

vltima.q.ergo illa auc̃.hz locũ in duplicib⁹ iudicijs solũ in eo q̃ primũ ad iudiciũ ꝓuocauit libellũ dando.iste sunt rõnes sue in effectu.lz ipse latioꝛib⁹ x̃bis vtaf̃. ¶Quarto q̃ro his casib⁹ q̃bus ꝓcedit possessoꝛiũ ꝛ petitoꝛiũ.vtrũ dcã iudicia sint eadẽ ſnĩa terminãda:an vero de eo ꝓius iudicetur de quo ꝓius ꝟstat.decretiste dicũt q̃ eadẽ ſnĩa debeꝛet terminari:siue ambo ab eodẽ ꝓponant̃.vt ex̃ de cau.pos. ꝛ ꝓprie.c.cũ dilect⁹.siue vnũ iudiciũ ab vno: aliud ab alio. vt ex̃ de oꝛ.cog.c.cũ dilectus. ℣e.ꝛ ℣y.ĩ.l.incerti.C. de interdic.in.ij.q.si eoꝛ verba cõsideres videñ dicere q̃ super eo iudicio ꝓius ꝓnunciet̃ de quo ꝓius ꝟstat.q̃d ergo dicem⁹. Breuiter dico.aut vtrũq̃ iudiciũ abvna parte intentaf̃:ꝛ tũc de iure nostro põt iudex ſepatatim ꝓnũciare.nulla eñ est rõ impediẽs non solũ hic vbi sunt duo iudicia: sed etiã si esset vnũ iudiciũ hñs plura capitula. casus est. s̃.de iudi.l.non idcirco.in ꝓm.ꝛ ibi casus.facit.s̃.de mino.l.etiã §.ex causa.ꝛ q̃d no.ꝓ doc.C.si aduer.rẽ iudi.l.i. ℣iscrepat ergo in hoc ius ciuile a canonicoꝛ:ꝛ hoc sentit gl.ex̃ de cau. pos.ꝛ ꝓpri.c.ij. Si x̃o petitoꝛiũ ꝓpoſt̃ ab vno possessoꝛiũ ab alioꝛ:tũc dz eadẽ ſnĩa terminari etiã de iure nr̃o ꝓpnaturã ꝙuẽtõisꝛ recõuẽtiõis.vt.l.i.ĩ fi.j.q̃ sen.sine ap.resci. Solet dici in auc̃.ꝛ ꝟsequenter.C.de sen.ꝛ inter.o.iudi.ꝛ no.s̃.de iudi.l.q̃ ꝓioꝛ.ꝛ ita loq̃tur.c.cũ dilect⁹.de oꝛ.cogni. ℣redicta x̃a in eo casu qñ in possessoꝛio req̃ritur lit.cõtest.si vero nõ req̃rit̃: sed summarie ꝓcedit̃:tũc forte nõ haberet locuz materia recõuentionis ſm ea q̃ no.ꝓ ℣y.in auc̃.ꝛ ꝟnter in vij.q.qõ hic non examino. Quis aũt sit effect⁹ vtriusq̃ iudicij:ꝛ q̃liter fiat executio:dic vt ibi no.ꝓ ℣y.in.d.l.incerti in.ij.q. qui q̃ntum ad hoc satis ꝓfecte loquit̃.ꝛ fuerũt verba pe.qõ tenet Jo.an.in.d.c.pastoꝛalis.circa fi. ¶Quinto ꝛ vltimo q̃ro q̃d de interdictis exhibitoꝛijs:vtz debeãt ꝓcedere petitoꝛia iudicia. Glo.iuris canonici dicit q̃ sic vt in interdictis.de li.exhi.ꝛ ō exhib.tab.ꝛ sic intelligũt q̃dam decretalẽ pastoꝛalis.s̃.allegatã.vt ibi no.ante fi. magne glo. Certe minus bñ intelligũt interdictum.de li.exhi. nã cõtinet in se causam ꝓprietatis.nõ ergo ꝟcedit ꝓprietatis qõnez:sed in eo totũ ius finit̃ ꝓprietatis ꝛ possessionis vt.l.ij.§.q̃dam.j.de interdic. Dz bñ põt dici q̃ est ꝟparatoriũ alterius interdicti.ſ.de libe.deducẽdis.vt.j.de li. exhi.l. iij.§.i. ¶Illud x̃o q̃ loquunt̃ de interdicto de tabul̃ exhi bẽdis verum dicũt q̃ debet ꝓcedere.adeo q̃ si sup petitoꝛio lis sit conteſt.amplius non poterit agi interdicto. vt j.de tab.exhi.l.fi.

Domponius refert Rei mobilis perdit̃ ꝓ . possessio ciuilis:ꝛ nõ põt adꝛipisci naturalis hoĩe excepto.h.d.

Cũ quis adminiculo Quiꝛit̃ accessione sui auctoꝛis vtit̃ cũ sua cã suisq̃ vitijs.h.d. ℣remitte primo q̃ q̃dã sũt vitia ꝓsonalia.ſ. mala fides.q̃dam sunt vitia realia.ſ.res furtiua ꝛ filia.q̃dã q̃si realia.vt.j.dicet̃.ꝛ de realib⁹ ꝛ ꝓsonalib⁹ potest hic loqui. ¶Hoc ꝑmisso ad euidẽtiã venio ad casum.ꝛ legit̃ duob⁹ mõis.primo vt dicat̃ adminiculũ cũ vult ꝛpe sui auctoꝛis adiungi ꝛ ista clara. Scõo vt dicat̃ adminiculuz eoipso q̃ hz titulũ ab eo.ꝛ hoc ꝓcedit sine dubio in vitio reali.põt ẽt intelligi in vitio ꝓsonali.ꝛ tene exẽplũ hui⁹ lec.j.e.gl.ibi vl pone.ꝛ ibi idez posset poni. Et ſm lec.ibi vel pone. opz q̃ ponat̃ in eo q̃ hz cãm lucratiuã.vt ꝓbat̃ in.d.§.si q̃s aũt. sz nõ ꝟgruit lr̃e q̃ dicit vẽditoꝛis.ꝛ sic est causa onerosa. ℣reterea alia rõne non est bona.qꝛ illa exceptio põt opponi ℥ auctoꝛẽ ꝛ successoꝛẽ eius agentẽ ꝛ nõ possidẽtẽ.vt hic. hoc vero hz locũ in possidente. Jtẽ ſm aliã lec.ibi itẽ posset ponit.loquunt̃ in successoꝛe vniuersali ℥ istũ ter.q̃ exꝑsse loquitur in singulari.ergo prima in vitio ꝓsonali. scõa in vitio reali. ¶Contra primã op.j.de diuer.ꝛ tẽp.ꝑscrip.l.an vitiũ. Jo.hic volebat vti accessione sui auctoꝛis:ibi nõ. ¶Op. in auc̃.vt spõ.lar.§.rursus.posita.C.de ꝑscrip.lon.tẽp.auc̃. malefidei. Jo.glo.loquit̃ in reb⁹ ĩmobilibus.in reb⁹ vero mobilib⁹ non reperit̃ ĩmutatũ. Jtẽ auc̃.illa loquit̃ dño ig⁹rante eo sciẽte nil ẽ ĩmutatũ.vt ibi ꝓz. Jtẽ loq̃t̃ in prio ẽptõre q̃ emit a malefidei possessoꝛe: secus in eo q̃ emeret ab eo primo emptoꝛe bonefidei.ꝛ sic illa auc̃.istã materiaz determinat non corrigit. ¶Op.q̃ ois ꝑscriptio currit tpe.xxx. annoꝝ.vt.l.ficut.ꝛ ista gl.tenet q̃ de possessione vitiosa fit accessio ad aliã non vitiosam ꝓ ꝑscriptiõe longissimi tẽporis.xxx.vel.xl.an.ꝛ incipit lz ergo ꝛc.ꝛ hoc videbitis.j.e.l. §.fi.in fi. Sed ꝓescriptiõe.x.vel.xx.ãnoꝝ nõ fieret accessio Alteri⁹ videt̃ q̃ oĩno noceat successoꝛi vitiũ auctoꝛis.vt.l. cũ heres.s̃.de diuer.ꝛ tẽp.ꝑscrip. Jo.ibi qꝛ illa auc̃. in vli successoꝛe. hic in singulari. ¶Op. de.l.vitia.C.e.ꝛ.l.seq̃tur.§.qõ aũt.j.ti.i.ꝛ.§.qõ aũt.instit.de vsucapi. Jo.ibi de vitio reali. hic de ꝓsonali.ꝛ sic ꝟcordat cũ lec.scõa. ¶Quero ergo an hic loquat̃ de vitio reali vel ꝓsonali.ꝛ de vtroq̃ põt intelligi.iõ ℣lzo ponit vtvtat̃ adminiculo auctoꝛis sui ſ.in vitio ꝓsonali. ¶Quero an ista vitia vi clam vel ꝓcario sint vitia realia vel ꝓsonalia. Et glo.q̃ est hic,put dic de vi dicit q̃ sunt tres violẽtie.vna est expulsiua vel ablatiua ꝛ ista est realis.cõpulsiua est ꝓsonalis.instit. de vsuca.§.qõ aũt.ꝛ.l.sequit̃.§.qõ aũt.j.ti.i.ꝛ.C.qõ me.cau.l.iij. dic vt ibi ¶Quero q̃d de q̃ violẽtia.vt.l.conq̃rebat̃.C.vñ vi.ꝛ dicã idẽ qõ de clandestina. ¶Quero q̃d de clãdestina.ꝛ recita glo. Sed de possessione clãdestina habes in.l.i.§.i.j.ti.i.ꝛ instit.de vsuc.§.qõ aũt ad res.q̃ nõ est vitiũ reale.facit illõ qõ notat̃ in.l.cũ q̃rebat̃.C.vñ vi.ꝓ hoc facit lz videat̃ facere in ℥rium.ꝛ nõ facit.qõ no.j.ti.i.l.sequit̃.§.itẽ si occupaueris.hoc idẽ tenet glo.q̃ est in.l.vitia.C.e. ¶Quero an possessio ꝑcaria sit vitiosa vitio reali. Et rñde q̃ sic ꝓ hunc text. glo.dicit ℥ videbitis in.§.si is q̃ ꝑcario.j.e.l.ꝛ ℣y.ꝛ ℣y. referũt in.l.vitia.C.e.q̃ ꝑcaria dz iusta donec animꝰ dñi ad est.sz postq̃ incipit ñ hre dñi volũtatẽ qꝛ reuocat:sec⁹ vt.j.de ꝑcaro.l.fi.sed illud verũ si ille q̃ possidet naturaliter ꝑcario non volẽs restituere ꝓiuat me ciuili ꝛ trahit ad se.vt in §.q̃ ad nundinas:ꝛ tũc violẽtia illa eẽt realis:qꝛ vere violẽtia est.sed si ꝑcariã habeat ciuilẽ ꝛ naturalẽ lz ꝑcario nolẽs restituere nõ ẽ vitiũ reale sed ꝓsonale: qꝛ talis possessio est ſimilis possessioni creditoꝛis.vt.j.e.l.§.si is q̃ ꝑcario.sed si creditoꝛ non vult restituere:ꝛ iniuste vẽdit nõ est vitiũ reale in re ĩmobili. In re mobili posset cõmittere furtũ.ꝛ tunc esset res vitiosa ꝓpter furtũ.alꝫ nõ.vt.C.si ven.pig.aga.l. j.ꝛ q̃ ibi no. ¶Quero vtrũ vitiũ litigiosi sit reale.ꝛ dic q̃ nõ.vt.l.i.C.de ꝓescrip.lon.tẽp.ꝛ.l.vitia.C.e. ¶Quero q̃d in re pupilli vel fisci vel in fundo dotali ꝛ dicunt̃ q̃si realia.vt.l.bonefidei.s̃.ti.i.q̃ transeunt in singularẽ successoꝛẽ. facit.j.ti.i.l.cũ vir. Dz circa hoc dic vt.j.ti.i.l.sequit̃.§. dñz Ex ꝑdictis collige distinctionẽ ex te.aut sunt vitia realia vel q̃si:aut ꝓsonalia.si de ꝓsonalib⁹ aut oblig.vniuersali aut singulari.si singulari.aut vtit̃ admiculo auctoꝛis aut non. si vtit̃ aut quo ad ꝓescriptionẽ longi tẽpoꝛis: aut quo ad ꝓscriptionẽ xxx.anno.vt ex predictis ꝓz.

Preterea queritur Emptoꝛ vtitur accessione vẽditoꝛis ꝛ venditoꝛ emptoꝛis facta redibitione.h.d. ¶Op.ex̃ gl.de.l.si a te.§.fi.j.de excep.rei iudi. Jo.vt ibi glo.no.

Si liber homo. Non vtit̃ q̃s accessione eius a quo cãm non hz.h.d. Ad euidẽtiã tu iuenis ꝓmitte q̃ liber vl alien⁹ seru⁹ bõa fide possessus ñ q̃rit possessoꝛi ex̃ rẽ vel operã.mõ pone q̃ liber hõ vel seru⁹ bona fide possessus q̃siuit aliq̃d extra rẽ vel operã ex quo sibi vel dño q̃siuit ꝓprietatẽ.possessionez x̃o q̃siuit possessoꝛi. nunc ille possessoꝛ illã rẽ restituit ipso libero libertate dẽta vel dño.ꝛ sic sibi restituit tanq̃ suã:cũ ab isto possessoꝛe liber vel dños non habeat cãm non põt vti accessione successoꝛis.h.d. ¶Op.ꝛ videt̃ q̃ etiã possessionẽ non q̃siuit possessoꝛi extra rẽ vel operaz suã.vt.l.i.§.ꝓ eũ.s̃.e.so.q̃siuit qꝛ aĩo gessit.sicut cuilibet extraneo.vt.l.si me invacuã.j.eo. ¶Op.j.e.l.si iussu.so.vt ibi.

Quesitum Ex possessione nõ cõtinuata non daf̃ accessio . cessio.h.d. ¶Op.alia causa est emptoꝛis

q̃ heredis. vt. l. an vitiũ. ff. de diuer. & tẽp. pscrip. & iuncta. l. cuz heres. e. ti. Sco. quo ad alia loquit ibi. ¶ Quero si heres fuit malefidei defunct⁹ bone an noceat. Glo. hic q̃ nõ secus in emptore. vt hic in glo. & pbat. ff. e. l. heres. in princ. ¶ Sed cõtra. ff. ti. i. l. q̃stiũ. §. i. sed ibi loquit quo ad acq̃sitionẽ fructuũ. hic quo ad prescriptionẽ.

Non autem. Legit in glo. trib⁹ mõis. prima lec. nõ dicat iuncta morti quã habuit p se. illa nõ dicat iuncta que fuit auctoris sui. scda lec. nõ pcedit: qz nõ diuersificat possessionẽ. sz q̃litatẽ possessiõis. Tertiã lec. q̃dã tenẽt. sz certe leges q̃s allegat loquunt̃ q̃n q̃s desinit possidere p mortẽ tñc vtilitat̃ cã &c. vt. ff. ti. i. l. ceptã. Gl. dicit q̃ q̃s desijt possidere ĩ vita. & iõ sicut nõ dare& accessio defuncto. sic nec hẽdi. vt. ff. ti. i. l. natural&r. nisi dicẽs q̃ desijt possidẽ eo mõ quo dz ĩ. §. si is q̃ precario. vel qõ dedit pig̃ri &c. ¶ Querit gl. q̃d in vẽditore q̃ possessionẽ nõ pdit cũ ad aliũ nõ puenit & postea habuit eã emptori an pdest emptori. Et glo. dicit q̃ sic & male. & ff. l. naturaliter. ff. ti. i. dic vt dixi. s. prime.

In dote quoq;. ¶ Quero vtr rẽ dotalẽ possideat mar. q̃ vir possideat nõ mulier. pbo naturaliter vir possidet qz insistit corpore. ciuilit qz vsucapit: & sibi dat accessio vt h ne ĩ. §. ex õrio. & ita tz gl. & idẽ tz in. l. sciẽdũ. §. si fund⁹. s. q̃ cit hoc mõ. eo casu quo traditio fcã a non dño opat vsucapiẽdi ꝺditionẽ eo casu facta a dño opat dñij trãslationẽ. vt l. clauib⁹. s. de ꝺhen. ẽpti. & ff. e. l. §. si iussus. sz hoc trãsfert a mliere nõ dña vsucapiẽdi ꝺditio. g̃ si dña trãsfert in vir dñi ista tpa. qz vir pt vsucape spacio lõgi tpis. tñ nõ vtit admi niculo sui auctoris. vt dixi ĩ. §. cũ q̃s. s. e. l. lz sec⁹ hodie vt & sic ei pdesset. vt. s. de dona. cau. mor. l. si aliena. s. so. ma. ibi dixi. qz pscriptiõe cõpleta tenet vir restituere rẽ mulieri l. si aliena. & ibi ẽ casus exp̃ssus: sz si res rediret ad mulierẽ añ pscriptionẽ cõpletã & duraret mala fides nõ dare& ei accessio ad pscriptionẽ lõgi tpis. sed ad pscriptionẽ longissimi tpis sic. vt. ff. e. l. §. fi. & ibi no. & dixi ĩ. §. cũ quis.

Is qui precario. Eius q̃ a nobis p̃cario possidet dat nobis accessio rescisso precario. h. d. ¶ Op. q̃ nõ fit accessio. sed cõtinua possessio cuz ille q̃ cõcedit p̃cario retinet ciuilẽ. vt. ff. de p̃car. l. & hereduz. §. eũ. So. h fuit actũ q̃ vtraq; trãsferret. ¶ Op. q̃ ex p̃cario So. nõ est vitiosa donec durat volũtas. sed ea finita sic. vt ibi dixi. ¶ Op. & videt q̃ hic cesset accessio q̃si sit facta interruptio & forma. op. vt in glo. q̃ dat tres so. prima nõ placet. qz si cessaret nõ dare& accessio. vt. d. l. sicut. Scda so. est ẽ q̃ parat creditori possidenti. qõ facit ad id qõ dixi. s. e. l. §. cũ q̃s. Tertia so. dicit vt o ẽm euites oppositionẽ &c. sz certe p hoc nõ video q̃ euitet oppositio. nisi dicas q̃ ille ẽptor medio tpe cõpleuit vsucapionẽ. & tũc bñ sequunt̃ allegata in glo. s. de ꝺdi. inde. l. indebiti. §. & si possessorẽ. & de dona. cau. mor. l. si aliena. sed hec nõ videt bona. qz precario possidens nõ põt cõplere vsucapionẽ: vt hic. nisi dicas q̃ complet eã ei a quo hz precario. & sic est idẽ cũ pcedẽti. Vel dic q̃ in emptore hoc ẽ spale q̃ licet sibi sit tradita precario ha bet̃ p vera traditiõe. vt de act. emp. l. iulian⁹. §. possessionẽ. & iõ tũc prescribit & dat accessio. tene scda. & qõ hic dicit ter. q̃ non vtit accessione. vt. s. dic. ff. quo ad sui cõmodum. ¶ Quero an durãte precario &c. dic vt in glo. ¶ Quero vtrũ ille q̃ cõcessit precario oẽm possessionẽ possit pueniri rei ven. & dic vt in glo. qõ no. & est casus. ff. ti. i. l. serui nomie. ¶ Quero an ille q̃ tñ ciuiliter possidet possit cõueniri rei ven. Et gl. dicit q̃ sic. casum habes in. l. cuiusq; §. i. ff. de vsu cap. & ad exhi. l. iij. §. fi. & glo sup Ilica. s. de reiven. & gl. in l. ij. C. vbi in rẽ act. & ibi per glo. & Ioy. Per istã glo. habes q̃ ille q̃ possidet ciuiliter vel naturaliter vel detinet põt cõ uenire rei ven. q̃ro an sñia lata ꝺ eũ q̃ ciuilit possidet piudicet ei q̃ natural&r possidet. Gl. q̃ nõ: vt dict̃ legib⁹ pbatur. Sz an sñia & executio facta ꝺ colonũ noceat dño vt eũ possessione priuet. dicã in. l. peregre. §. q̃bus. ff. e.

Ex facto queritur. Ex vitiosa possessione non dat accessio. hoc dicit.

Si iussus iudicis. Iste. §. est valde solẽnis & subtil. Sz in tex. facilis. & breuit. h. d. fm veram lec. Auctoritas iudicãtis facit vt eius rei q̃ mihi restituit vt mea trãsferat vsucapiẽdi cõditio. h. d. ¶ Op. & videt q̃si res mihi restituat nõ dat accessio ex psona restituentis. vt. s. e. l. §. si liber hõ. Glo. hic & ibi dat plures solu. ex q̃bus colligit variatio lecturarũ. Prima solutio q̃ ibi ponit est q̃ h in actiõe psonali. & restitutio: facta ibi ex reali. & fm hoc nõ haberet scrupulũ. p. l. nõ solũ. §. si mihi. ff. ti. i. Et rõ ẽ qz nõ dat accessio ei q̃ nõ hz cãm restituẽdi. vt per totã istã legẽ. & sic cũ h egit psonali hz cãm restituẽdi. ¶ Alia lectura est q̃ agit personali triticaria vel publiciana. de q̃bus. ff. dicet. vel dic q̃ hic reali egit: & hoc operat hec auctoritas iudicis restituere iubẽtis. & ista est ẽa. ¶ Et ad istã op. qz si egit reali & obtinuit. ergo erat dñs. vt. s. de rei vẽ. l. in rẽ. & sic nõ prescribit. frustra ergo q̃rit de accessione. So. dic q̃ nõ erat dñs in ẽritate ipse agens lz obtineret. nec etiã restituẽs. vt. ff. videbitis. ¶ Itẽ op. q̃ in q̃bus casibus dñs nõ transfert dñium in illis nõ dñs nõ transfert vsucapiendi cõditionẽ. vt. l. clauib⁹. s. de ꝺhen. emp. sed hic dñs nõ trãsfert dñiuz. vt. l. iij. §. subtilis. s. de cõdi. ob cau. ergo nõ dñs non transfert vsucapiendi cõditionẽ. Rñdit gl. q̃ illa regula fallit in pupillo & in alijs. eodẽ mõ fallit hic. Sz illud nõ est verũ. qz illa rõ q̃ est in translatione dñij q̃re illud. q̃ibet transferri est ne pauperiores efficiant̃ vt ĩ viro & vxore. no. in. d. l. si vir. Illa rõ non hz locũ in re aliena vendita. & ideo eadẽ rõ non est in trãslatiõe cõditionis vsucapiẽdi. & iõ ibi fallit: sed hic in vtroq; eadẽ rõ est. Dic ergo q̃ illud operat auctoritas rei iudicate. vt pbat in. l. iij. §. idez q̃ri põt. s. de re. eoz. & l. iij. in fi. s. de publiciana. & ista est no. rñsio. nõ obstat. l. iij. §. subtili⁹. qz ibi transferebat sine auctoritate iudicis. Dicit ne verũ ista glo. Pe. determinauit cõtra istã gl. vt refert Ey. in. l. i. C. cõia vtri. iudi. sed illa glo. dicit verum Quicqd dicat Pe. ẽ casus. s. de sta. libe. l. statuliber a ceteris. in fi. & l. statuliberi. §. i. & no. glo. insti. de offi. iudi. in fi. & l. sunt & alie. in fi. s. de public. Hoc etiã pdat per. l. si per errorẽ. ff. ti. i. vbi est casus. & ibi dicã. Videam⁹ ergo q̃d operatur auctoritas iudicis. Rñdeo primo operat q̃ licet res mihi restituat vt mea transferat in me dñium. vt. s. pbatũ est. licet sec⁹ esset al's. Scõo operat vt eadẽ rõne si restituens non est dñs. transferat vsucapiẽdi cõditionẽ vt h. Tertio operat q̃ licet ille cui facta est restitutio non sit bonefidei. tñ eius possessio dz iusta. vt l. generaliter. s. de nox. dixi. s. de dã. infec. l. si fluita. §. si de vectigalib⁹. Quarto operat q̃ licet ille cui restituit nõ habeat cãm a restituente. sed ab alio: tñ põt vti accessione ex psona restituẽtis vt hic: sec⁹ esset al's. vt. s. e. l. §. si liber hõ. Quinto opat q̃ lz possessio restituẽtis fuerit vitiosa & sic ex eadẽ nõ fieret accessio. tñ pter iudicis auctoritatez fiet. vt hic. & s. pri. §. cõtinuando istos. §. simul. & q̃ hic sit magis ver. q̃. §. Sed certe iste quintus & precedẽs casus non placet. qz cõtra casum. ff. p empt. l. q̃ fundũ. §. q̃ bona fide. Remanet ergo spalitas in tribus premissis. s. q̃ transferes dñium si es dñs: & vsucapiẽdi cõditionẽ si nõ es dñs. & vtar accessione tua. si tñ tu es bonefidei & etiã ego. & sic in hoc. §. est. ¶ Quero q̃d si egi publiciana & obtinui ꝺ te. Rñdeo si est dñs trãsit in me dñiuz. & si non trãsit vsucapiẽdi cõditio. & illud tenet glo. dñ dicit q̃ egit publiciana. Itez possessio tua accedit possessioni mee. lz a te cãm nõ habeo. & hoc vult iste. §. Sed qz dixi dñium transferri: quõ est cũ q̃s agit publiciana nõ dicat se dñz. vt §. alie. insti. de act. l. i. s. de publi. & hic dr̃ q̃ transit dñium si agit publiciana & ei restituit. Sed sustineam⁹ glo. per. ꝺ. l.

statuliberi.§.q̃nt⁹.vbi agit petitiõe heredi.z nõ dic se dñm vt.l.z no tñ.s.de peti.here.z si restituis mihi z es dñs trãs fers in me dñium.vt.d.l.statuliberi.in fi.Hz adꝺrium rñde ꝙ q̃ agit publiciana nõ dicit se dñm.nec tñ dicit se nõ dñm qz si dicẽt se nõ dñz nõ habꝫet bonã fidẽ: qz tẽ nõ ꝓscribe ret.z p cõsequẽs nõ habꝫet locũ publiciana.vt.l.eũ q̃.s.ꝺ publi. ¶Quero ago triticaria:an si es dñs träffers in me dñiũ.si nõ es dñs vsucapiendi cõditionẽ. Et glo. videt dicere hic ꝙ sic.sed scias ꝙ triticaria est generalis actio.vt.l. i.s.de tritica.z primo casu bñ dicit glo.ꝙ si egi generali ad dñium si haberes:z possessionẽ tanꝙ ꝺ obligatũ: sec⁹ si ea triticaria q̃ nudã possessionẽ aduocat.vt.l.ij.s.de triti.qz tẽ nõ ꝓiudicaret sibi in petitorio.vt.l.eãdẽ.in fi.j.de excep.rei iudi.nõ transfert vsuca.sed possessio restituẽtis si eẽt bone fidei z habilis ad vsucapiẽdũ accederet ei cui facta eẽt restitutio si ille aliũde hẽbat titulũ z cãm vsucapiẽdi:z hoc mõ intelligit hic. ¶Quero q̃d si egi reivẽ.z res fuit mihi resti tuta. Et hz locũ qꝺ dixi. Quid si agẽs succubuit: qz reus cõuẽtus obtinuit:an si agens erat dñs:dñium trãsferat in conuentũ non dico hic;tex.z glo.est in.l.excep.j. de except. rei iudi.in fine ti.

Sed z legatario Legatario daꝺ accessio ex ꝑsona ꝺ functi z ex ꝑsona heredis. h. d. Et hoc in legato cõditionali ꝓcedit sine dubio. In puro ꝺ videt ꝺ.qz legatarius hz cãm a defuncto nõ ab herede. j. de fur.l.a titio.ergo ex possessione heredis nõ ꝺz fieri accessio sz qz hẽs ẽ eadẽ ꝑsona cũ defuncto: iõ hic est sec⁹ in ꝺrio.

Preterea nec vitiose. ¶Quero vtrũ ad ꝓscrip tionẽ longi tpis fiat accessio de possessione vitiosa ad aliã.z glo.tenet ꝙ sic.z idẽ tenet.s.e.l.ꝺ.cũ q̃s. Ex predicta collige distinctionẽ q̃liter da tur accessio sic.aut q̃ vult accessionẽ nullo mõ possidet nec p se nec p aliũ.z tũc non hz accessionẽ.vt.s.pri.ꝺ.aut possi det in totũ p aliũ.z tũc hz accessionẽ sicut si possidẽt p se.vt s.e.l.ꝺ.si is q̃ precario.z ibi no. Aut possidet p se.z tũc aut eius possessio est iniusta z nullã hz accessionẽ vt hic.nisi forte ad ꝓscriptionẽ.xxx.an.vt dictũ est. Aut ẽ iusta. z tũc aut vult vti accessione eius a quo causam non habuit: z non potest: nisi cum iudicis auctoritate fuerit facta restitutio. vt.ꝺ.si liber.z.ꝺ.si iussu. Aut a quo cãm hz.tũc aut possessio medio tpe fuit possessa p aliũ z nõ põt.vt.ꝺ.q̃situm.fallit in herede.vt.ꝺ.sed z legatario. Aut fuit possessio cõtinua. z tũc aut possessio auctoris erat vitiosa aut non. primo casu quo ad ꝓscriptionẽ.xxx.annoz aut quo ad aliã.scꝺo casu.p cedit sine dubio.vt p totã istã legẽ. Sed ea q̃ supra dixi ꝙ põt allegari ad ꝓscriptionẽ.xxx.an.intelligas de iure ciuili fm ꝙ etiã malefidei possessor ꝓscribit vllo tpe:sec⁹ de iure canonico fm qõ nullo mõ prescribit malefidei possessor vt ex de ꝓscripti.c. fi.z de re.iur.c.possessor.li.vi.nõ datur ac cessio ex tali vitiosa possessione. ¶Itẽ q̃ro si possessio ẽ cõ tinuata vt habeant locum predicta. quid si ꝓbat possessio auct⁹.vij.annoz.z mea duoz vel trium annoz. nec ꝺ aliq̃d an sit cõtinuata vel non. Rñdeo in dubio presumit contiꝫ nuata.vt dicit.j.ti.i.l.celsus.

Si seruus vel filiusfa. Possumus vti accessiõe ficti auctoris. h. d.qz pater dñs pupillus sunt auctores ficti.qz ip si vere non vendunt.Bar.

Rem que nobis. Rei subtracte ꝑdim⁹ possessionez nisi is q̃ est in nra ptãte surripuit.h.d.Hic eq̃parat rẽ esse subtractã furto z vi surreptã. ¶Quero vtrũ habeã ꝓ re mobili subtracta vi aliqꝺ interdictũ possessoriũ.vel ꝓ re subtracta furto. Et glo.dicit ꝙ nõ.puto glo.bene dicere ꝙ aliqꝺ interdictũ ꝓ recuperanda re mobili non habem⁹.z sic voluit intelligere glo. Alia remedia habem⁹.vt habes ter.z glo.in l.z iõ.§.nerati⁹.s.de ꝺi fur. Alia glo.est q̃ videt cõcedere actionẽ in factũ vel officiuz iudicis. vt.l. non tñ.s.de peti. heredi.glo.ĩmiscet ista remedia in.l.manifestissimi.§.sed cũ in scꝺa.C.de fur. Quare dic qñq̃ ꝓhibitꝫ possessiõe rei mo bilis ille q̃ hz ius in re vt creditor.z tũc hz locũ cõditio icerti.vt.l.z iõ.§.nerati⁹.s.de cõdi.fur. Qñq̃ nullũ ius hz in re.z tũc aut ille ꝓhibꝫ possidebat z hz cõditionẽ triticariã vt.s.de triti.l.ij.vel ꝺditionẽ ex.l.si coloni.C.de agri.z cẽsi. Qñq̃ ꝺdittonẽ indebiti.vt.l.indebiti.§.sed nũmi.de cõdi. inde. Qñq̃ ille q̃ cadit a possessione solũ detẽtationẽ hz vt cõmodatarius z depositari⁹.z isti habẽt actionẽ in factũ vl officiũ iudicis.vt.l.nõ tñ.s.de peti.here.l.manifestissimi.§. sed cũ in scꝺa.C.de fur.ꝓ hoc facit qꝺ habuistis in.l.aq̃lius in fi.s.de dona.z ista sunt quotidiana:qz ꝑdidisti libz tuũ z ego habeo ꝓbare dñium.est tibi difficille. habes qualiẽ ages ꝺ me.z dixi tibi. ¶Quero qz ꝑdicta sunt ꝛa q̃ possessio rei puenit ad aliũ cũ vitio.sed pone ꝙ sine vitio puenit.vt qz emi an habeas aliqꝺ remediũ possessoriuz ꝺ me.z glo.formal hãc qõnem in.l.inciuilẽ.C.de fur.z videt tenere ꝙ sic.ꝓ.l.si coloni.C.de agri.z cẽsi.li.xi.sed illa nihil facit qz loq̃tur de possessione vitiosa.q̃d ergo si nõ ẽ vitiosa. Inno. in.c.sepe.ex̃.de resti.spo.z glo.ibi tenet ꝙ ꝺditionẽ ex cano ne reintegrãda hz ad recuperandũ.mihi videt ꝙ ꝺ gl.z dictũ Inno.habes casum.l.in.l.siue aũt.§.i.de publi. Hzvo lendo sustinere gl.z Inno.dico ꝙ loquit q̃n hz possessionẽ z titulũ ab auctore vitioso z res erat vitiosa. Et ꝓ hoc facit ar.auc.malefidei.C.de ꝓscrip.lon.tẽp.qz sicut non ꝓscribit sic nec publicianã hz.z iõ possessor ꝓferet.do istã practicam. possedi istũ libz semel agã ꝺ te rei vẽ.z faciã sic possessionẽ. Dico ꝙ possedi tali tpe talẽ libz. z ꝙ tũc cũ icepi possidere in nullius bonis erat ille liber.z etiã añ apprehẽsionẽ meã.z sic ꝓbãdo ꝓbo dñium ꝓ regulã q̃ est.qõ in nullis ẽ occupãti ꝺcedit de iuregentiũ.vt.s.e.l.i.in pri. Et idẽ potes dicere de reb⁹ ĩmobilib⁹ vt ibi ꝓz. Hz dices tu quõ poterit ꝓbari rẽ in nullis bonis eẽ. Rñdeo q̃dam sunt in q̃ bus ex rei q̃litate ꝓbat.vt qz lapilli inuẽti in littore maris. vel insula in mari nata.bestie.fere z filia.vt.s.e.l.i.in prin.z s.ti.i.l.iij.z.l.adeo.§.insula. Hueda3 sunt in q̃b⁹ repugnat rei natura.vt ecce dom⁹ fuit saltẽ edificãtis.fundi q̃ sunt in territoriis ciuitatis q̃ fuerũt antiq̃tus culti.aialia mansueta q̃ saltim nata sunt ex aialibus aliquoz. Itẽ spes q̃ facto hois ꝓducunt in eẽ saltẽ sunt specificãtis.vt.l.adeo.§.cuz q̃s.s.ti.i. Hz his videt ꝙ eoipso ꝙ meũ non ẽ debeo credẽ eẽ alienũ.z sic nõ poterit ꝓbari in nullis bonis eẽ.vt.C.vin vi.l.fi. Ho.si res est tributaria.tũc de facili ꝓbat eoipso ꝙ res vacauit biẽnio vel vacabit p⁹ apprehẽsionẽ ꝓsumit habita ꝓ derelicta a primo dño.vt.C.de oi agro deser.l.q̃ ag gros.li.xi.qõ no.bñ tu q̃ es de pusio vbi oia ꝑdia sũt facta tributaria cõis. Idẽ videt in predijs ꝓuincialib⁹.vt.l.ois C.sine cen.vel reli. Si ꝺ predia nõ sunt tributaria vt ẽ re gulariter p italiã.vel sẽ alie res mobiles de q̃b⁹.s. dixi sat puto sufficere ꝙ officio iudicis fiant bãnimẽta.ꝙ q̃cũq̃ vlt dicere talẽ rẽ fuisse suã anteq̃ ab alio possideret cõpareat. z tũc nullo cõparẽte in certis terminis assignatis satis pu to ꝙstare rẽ in nullius bonis fuisse.ar.l.locoz.C.de oi agro deser.z C.de remis.pign.l.si eo tpe.si vere posset ꝓbari q̃i aliqs dñs habuisset ꝓ derelicto esse expeditũ.vt.j. ꝓ derelict⁹.l.i.ij. z fi.z ibi de hoc dicitur.

Quod vxor viro. ¶Qp.j.ꝓ donat⁹.l.i.§.si det. ¶Qp.de.l.fructus.s.de vsuca.So.vt in glo.

Si quis vi. Hic recte potes ponere casum ꝓ.l. ꝙ si in diem.§.iul.s.de peti. heredi. ¶Oppo.de.l.naturaliter.j.ti.i.So. vt gl. z vide glo.q̃ incipit quo ad rem dãna.

Differentia. Hic est casus q̃ tota die allegat z bene z singularis est.h.d. Non põt qs aio pde re dñiũ possessione retẽta:sec⁹ in possessione.h.d. ¶Ter. ibi nõ vult:sed vult possessionẽ retinere.z hoc cõstat ibi de finit possidere. z tñ dñiũ nõ pdit.vt.j.de so.l.q̃ sic. ¶Qp. j.ꝓ derelict⁹.l. i.z.ij.So.vna est ꝙ ibi recessit de possessiõe hic nõ, hec vera. ¶Alteri⁹ querit pone dico z ꝓstituto in

aio q nolo esse dns.an pdam possessionē.z glo. tenet h q non.q; nō tenet pncipale nec accessoriū. z ōrium tz Dy. z do. Ray.p.l.illud.s.de acq.here.nō ob.ista.l.q; hic ostabat ipsum velle tenere possessionē. Non obstant alia ōria. q; ibi nullo mō poterat valere pncipale.hic sic. Quero vtrū qō hic dī sit verū in oī possessione.vt in illa quā reneo aio meo z corpore alieno:z tūc illaz nō possum pdere solo aio.vt.l.pegre.§.qbus.j.e.qō dicvt dicā.j.l.pr.in pri. Quero qd sit dniūm.z pōt appellari largissime.p oī iure incorporali:vt habeo dniūm hui⁹ obligationis: vtputa vsufruct⁹.z vide glo.in.§.nihil cōe.z de hoc videt tex.in.l. hic.Sz put dniūm cadit iu reb⁹ corporalib⁹:z hoc mō loq tur ti.de acq.re.do.Et insti.primo ponit de rerū di. postea ponit de serui.z de vsufru.z de vsu z habi.vt oñdat q aliō sit dniūm in rebus corporalib⁹ q incorporalib⁹. Quid g sponēdi nisi lege phibeat. Jus hic dico ad driam ipsi⁹ rei corporalis q est facti.z iō dī.s.de acq.re.do.in Rica q anes, j.de excepti.rei iudi. Et de re corporali dixi ad driam ibi no.s.de vsufru. Quare dico pfecte disponēdi p.l.in re mādata.C.mā.quo ad driam possessiōis q est ius insistē di rei.vt dixi.s.e.l.i. Quare dico nisi lege,phibeat,ppē rē pupilli.z ppter ea q ponunt in.l.ij.s.de his q sunt sui vl alieuis. Quero quotuplex est dniuz.qdam doc.de autijt dicūt q vnū solū est dniūm.sed duo sunt.z pbo p.l.possessores.in fi.C.de fun.pa.li.xi. vbi dicit q emphiteota est dns:z tñ ali⁹ remanet dns.s.pcedēs.vt.l.i.z.ij.C.ō iur ēphi. z si sunt duo dñi diuersa dnia sūt. q; nō pt idē dniū eē apō duos.vt.l.si vt certo.§.si duob⁹ vehiculū.s.cōmo. Et ō hoc est text.in.x.coll.de inuesti.fac.de re.alie.c.i. Itē pbo p.l.i. in fi.s.de aq plu.arcē.vbi p vsucapionē acquirit vtilis seruitus.eadē rōne sicut ponim⁹ seruitutē directā z vtilē. eadez rōne dniū directū. Et idē videm⁹ in petitiōe hereditat; q ē ius hēditariū diuidit ī directū z vtile.vt.s.q cū eo.l.si fili⁹ §.i.vbi dī in effectu heres ē.qō tñ est q tum vtile,vt in glo. in auc.nisi.C.de bo.ma.p hoc.j.de excep.rei iudi.l. si mat. §.eandē.in fi.facit.l.ij.in fi.s.si ager vect;. vel emph.pe.l.i.ī prin.j.de supficie.s.ti.i.l.qua rōne.§.litē.z.s.de dona.cau. mor.l.q mortis.z.C.de dona.q sub mo.l.i. sed ipsi rūdēt q vtilē in rē habēt nō vtile dniuz:sed nihil est. Quero vtr vtile dniuz sit vnicū vel plura. Rūdeo plura.vnū q opponit⁹ z dicit vo dño.z illud vtile qō qrit ex prescriptiōe.di ca.j.ti.i.l.vsucapio.z no.C.de bo.ma.auc.nisi.aliud qō vex z directū dniū recognoscit.vt illud qō cōpetit emphiteote z superficiario z filibus. Alias si aliō poneres seq̄ret q ille q est dns p prescriptionē cōstituēdo emphiteotā vel feudata riū nullū ius sibi retinerz qō eēt absurdū. Preterea hoc eē verū apparet ex diuersitate possessionis quā posui.s.e.l.i. in.ij.q.principali. Quero vtrū ista dnia vtilia pdant eo dē mō quo directū. Rūdeo in eo dnio vtili qō qrit p prscriptionē idē qō in hoc directo eadē rōne. Alia difficili⁹ pdūcitur.q; illa sapiūt naturā cuiusdā obligatiōis psonal. vt dixi.s.de aq plu.ar.l.is cū quo. Quero aliqs nō pōt renū l.penl.s.de offi.pfi. An possit illi qsi possessioni quā hz renūciare etiā sine supiore.puto q sic p hāc.l.qō videt tenere Inno.ex de renūci.c.qō in dubijs. Bar.

Quod meo Cius qō possidem⁹ possum⁹ alium⁹ noie possidere.h.d. Quia subtilis est tex.vt z intelligas,pone casuz. Primo ponit dictū clarz: sz posset opponi;q; nemo posset sibi cām possessionis mutare. Ad hoc rūdet vt ibi;nec eēt. z c. Itē possz opponi q possessio nō pōt qri sine actu corpore,o. Ad hoc rūdet ibi z alius possessor rē in noie meo z c.qsi dicat p me z meo facto qrit possessio. Itē possz opponi ad primā rūsionē dī ibi q desino possidere. Cōtra ille q alieno noie possidet remanet possessor sz alieno noie,q; primo possidebat suo nūc alieno.z sic causa seu qualitas sola mutat. Ad hoc rūdet ibi;nec idē est possidē z c.q.d.nego eū possessorē. Sz ō hoc ista rimo possidz sicut ille q alieno noie stipulat;ipse stipulat z sibi qrit actō sz alieno noie quā cedere tenet. Ad hoc rūdet q,pcur.alie ne possessionis pstat ministeriū.hoc ē imediate dño acqrit, nō q pcur.possideat z ei⁹ possessio qrat dño.h.d. Elides ergo subtilē tex. Op.j.ti.i.l.nunq. Do.intellige q hic se cōstituit alieno noie possidere ex cā iusta,vt dicit gl. Idē Ja.de are.q possessio sine cā nō qrit sicut dniuz.vt.l.nū q nuda.s.ti.i.z p hoc tex.z gl.h. Sz ipse male dic z Dy.ō.z melius p.l.i.§.si vir.s.e.z.l.q bona.in fi.z.l.si rē aliquā.z qsi p totū ti.istū. Istud g q glo.dicit nō est verū.qz sine cā pōt acqri.ad.§.si vir.rūdet Ja.de are.q ibi pcessit causa habil de iuregētiū.sz a iure ciuili sit reprobata. Dō nō placet:qz tal donatio ē adeo reprobata q neq; naturalē obligatiōz q de iuregētiū ē pducit.vt dixi.s.de ac.z obli.l.ij.circa pri. Alij volētes sustinere Ja.de are,rūdēt ad.§.si vir.z ad al's oppositiōes q hic loquit in ficta possessiōe vbi reqritur cā secus in vera vt ibi. Sz nō est verū p.l.si rez aliquā.j.e.z ibi dicā. z p Dy.in.l.ad pbatiōes.C.loca. Elel sustinēdo Ja. de are.dic q qnq; ille q ostituit se alieno noie possidere est dns tñ nō facit aliū possessorē nisi pcedat cā habil.z ita loq tur hic glo.pbat p tex.in.l.ei a quo.j.ti.i.dicā.j.e.l.si rē aliquā. Op.s.e.l.quēadmodū. Do.hic sciente z volente. Op.C.de iur.z fac.ig.l.cū falsa. Bl.dic aliud in dnio vt ibi aliud in possessione vt hic. Sz dic q in.l.cū falsa.fuerūt verba nūciatiua q nec dniū nec possessionē iducūt sz pbarēt vt.l.publia.in fi.s.deposi.hic fuerūt verba dispositiua.sz gl. ibi aliter intelligat z male. Op.j.e.l.pegre.§.qbus.vbi solo aio nō pdo possessionē nisi alius ingrediat. Hui⁹ ōrij timore dicit Ja.de are.q noie meo possideo:si p meipsum Sec⁹ si p aliū.vt.l.pegre.§.qbus.j.e. dicit ne ipse vex.z si eēt verū ista lex haberet modicū de effectu. qz cōiter qlibet possidet p aliū.s.p colonū. Tu habes vnā gl. valde singularē in.l.i.§.nō aūt.j.de vi z vi ar.q videt dicere q aliō qñ dns deicit de possessiōe z retinet p colonū qz nō pdit: sec⁹ si spōtanea volūtate tradat.nil allegat.z p hoc apparet rūsio ad.§.qb⁹.qz qs solo aio ñ pdit possessionē nisi ali⁹ īgrediat. Cerū est nō perdit volūtate coacta:sec⁹ si spontanea volūtate alij tradat.qō videt facere cōstituendo se alteri⁹ noie possidere vt h. Cisis ōrijs examinem⁹ materiā h⁹ principij.pone q possideo naturalit z ciuiliter p meipsum. tūc ostituēdo me tuo noie possidere:te facio possessorē sine dubio vt hic. Scōo pone q fundū aliquē tñ possideo ciuiliter.z tūc ostituēdo me tuo noie possidere trāsfero in te ciuilē:vel si oduco qō idē est.vt.l.qdā mulier.s.de rei vē.ibi ex presse loquit in ea q tñ ciuiliter possidebat.apparet: qz nō erat in fundo. Sz ō hoc videt q hic req̄rit act⁹.vt hicī gl. sup verbo ministerio.in casu pdicto nō requirit act⁹: sz solus aius. Dicas q ille act⁹ q interuenit ab initio in acqrenda possessione mihi ille act⁹ est sufficiēs tibi:vt vides in negocioz gestore.q gerit in aio p me.ego nō possideo nisi ratuz habeā.z ratū habēdo acqro possessionē ex illo actu anteriori.pbat h⁹ in.l.cōis seru⁹.§.i.j.e. Quedā est possessio quā possideo p aliū naturalit.vel aio meo z corpore alieno. z in hoc ē dubiū fm gl.nō.opi.qz qñ qrit ex volūtate volo ī alium transferre.z colon⁹ noluit vel ignoret trāsfero possessionē.vt.l.i.§.nō aūt.j.devi z vi ar. Sz tu dices q ibi tradidit hic non,sed imo tradidit ficte.vt.l.q̄squis.C.de dona.z qō no.s.de pac.l.ab emptore. Sz dices tu nō curo: qz nil allegat illa gl.§.nō aūt. Sz do tibi legē p ea.j.e.l.q vniuersas §.fi.vbi si ostituo me tuo noie possidere: ostituo me tuū colonū z sic colon⁹ me⁹ q est tertius p eū z me possidebit sz iḡret ille colon⁹.vt.l.q vniuersas.§.fi. Nō obstat.l.pegre.§. qbus,qz ibi qñ dns deicit nō occurrit volūtas dñi. Alius

casus qñ dñs spõte renũciat. Sz aliud est in totũ extingui possessionẽ. aliud est possessionẽ in aliũ trãsferri. ꝛ hoc ꝓbo q̃si ꝙ si ꝓ in nouatõe. qz ꝺct' iurisgẽ. magis de facili trãsferẽ q̃ perimaẽ. ita illã quã habeo possessionẽ magis transfero ꝺstituẽdo me alteri' noĩe possidere q̃ possuz extinguere renunciando. Quid si alicui cõcedo vsufructũ fundi. ꝛ cõstituo me ei' noĩe possidere: an videar tradidisse: ita ꝙ vsufruct' sit constitutus: ꝛ habeat ille ius in re. vt. l. iij. §. dare §. de vsufr. Videẽ ꝙ nõ. qz naturalis q̃ dz esse penes vsufructuariũ nũq̃ fuit apud dñm. vt dixi. §. e. l. i. in prin. in. v. q. principali. Tñ ꝺrium credo: qz ꝙ talẽ ꝺstitutionẽ introducit illa naturalis q̃ ante nõ erat: vt statiz dicã in fi'i. ꝛ ꝓbaẽ C. de dona. l. si q̃s. Sz qd si cõcedo tibi seruitutẽ itineris vl' act' qõ ius cõstituo me tuo noĩe possidere: an ex hoc videatur ꝺstitutũ ita ꝙ habeas ius reale cũ ante solũ psonale habeas. vt. §. quẽadmodũ serui. amit. l. si partẽ. in pri. Rñdeo cũ in his seruitutib' vsus ꝛ patiẽtia sit ꝓ possessiõe. vt. l. pe. §. de seruit. Non añt possessio ipsius rei seruientis. iõ ꝙ talẽ ꝺstõem nõ videt cõstitui ius. qz hic nõ est vsus nisi ꝓbet hũc cõstituentẽ postea iuisse ꝙ fundũ ad locuz dñantẽ noĩe ipsius: tũc quasi possessio isti' iuris ꝙ euz dño eẽt q̃sita. Et idẽ dico si ille q̃ ẽ in quasi possessione iurisdictiõis in castro eã cõcedit alteri ꝛ ꝺstituit se eius noĩe possidere trãsfert in alterũ possessionẽ ministerio suo: qz vsus est ꝓ alio vt ꝟ. Sz si rustici q̃ nulla iurisditiõe vtebanť sz ali' exercebat ĩ eos ꝛ ꝺcedũt alteri iurisditionẽ in loco ꝛ submittũt se: tũc ꝺstituendo seipsos illius noĩe possidere nõ trãsferť quasi possessio iurisditiõis: cũ apud eos nullus eẽt eis vsus: ꝛ per hãc ꝺstõem vsus nõ inducit. Sed iuxta p̃dicta q̃ro aliq̃s nullo mõ possidet sz detinet vt colon' ꝺstituit se alieno noĩe possidere: an ex hoc q̃raẽ alteri aliq̃ possessio. Rñdeo siq̃dẽ ille fundus a nemine possidebať: sed erat vacãs: tũc constituit oĩs possessio. vt. ĵ. e. l. q̃ vniuersas. §. qõ ꝓ colonũ. ꝛ ibi no. Corpus eñ coloni ꝛ aĩus alteri' sunt sufficiẽtia ad inducẽdũ possessionẽ. sed in p̃cedẽtib' q̃nib' nõ inducebať vsus ex quo inducit q̃si possessio. Si ꝟo res erat ab alio possessa ꝓ hoc nulla possessio q̃rit. vt. l. q̃ vniuersas. §. i. ĵ. e. Item puto si ab alio possidebať ciuiliter tm̃. tũc ꝓ illã ꝺstõem facta a colono inducit naturalis. si ab alio naturaliť tm̃: ꝓ illã inducit ciuilis ꝛ sic semp induceť illa possessio q̃ reperit vacare. Quid si ille q̃ tm̃ naturaliter possidet constituit se alteri' noĩe possidere. Dic vt in. l. interdũ. in fi. ĵ. e. Itẽ q̃ est dñia si dico ꝺstituo me a te p̃cario possidere vel nõ adĵciať p̃cario: dicã in. l. interdũ. in princ. Itẽ no. ter. hic q̃ dicit ille possidet ꝛc. ꝛ sic non possidet. qõ est ꝺ Guil. de cu. in his q̃ dico. ĵ. ti. i. l. si is q̃ ꝓ emptore. in prin. in vlti. q.

Si furioso. Tradẽs amittit possessionẽ. lz illi cui traditũ non q̃rať. h. o. Ille ģ amittit possessionẽ. lz alius nõ q̃rat. facat. l. i. §. ꝓ curatorez. ꝛ §. si vir. §. eo. Cop. de eo qõ habem' in. l. necvtile. §. ex q̃. cau. ma. ꝛ in l. vir vxori. §. sed ꝛ si ꝓmissor. §. de dona. inter vi. ꝛ vxo. ꝛ. l. cũ q̃s. §. si debitor. ĵ. de solu. Solu. ibi in dñio hic in possessione. ꝛ illud est clarũ. Cop. de. l. si me in vacuã. ĵ. e. ibi alꝫ nõ ꝓdit possessio nisi alteri acq̃rať. Glo. dicit. so. vt ibi ꝛ dicit ibi ꝙ errabať in corpore rei. hic in psona. Sz q̃d ad factũ cũ ita ibi haberet aĩum ꝓdẽdi sicut ꝟ. Rñde in traditiõe possessionis inest tacite illa cõditio si accipiẽs non dissenserit. ꝛiõ si dissentit qz errat ĩ corpe nõ ꝓdit possessio ita loquit ibi. sz hic furiosus nõ dissentit neq̃ ꝺsentit. Illa añt ꝺditio si ei cui tradit acq̃rať nõ inest hic. Cop. de. l. cũ fund'. ĵ. de vi ꝛ vi ar. Dicit glo. ibi psona cui tradebať erat habilis. ꝛ vide istã gl. q̃ incipit sec' ĩ dñio ꝛc. ꝛ soluit gl. ꝙ ibi psona erat habilis ad acq̃rendũ certe siue sit habilis siue nõ si volo amitto. Ja. de are. soluit ꝛ bñ ꝙ aliud ẽ possessionẽ tradẽ vt ꝟ. aliud iubere tradi vt ibi. qz tũc nõ videor ꝓdere nisi capias possessionẽ. Habes ģ ꝙ dñiũ nõ ꝓdit nisi acq̃rať. vt. l. nec vtile. §. ex q̃. cau. ma. In possessiõe dic aut tradit. ꝛ tũc aut ille q̃ recipit nõ ꝺdicit vel vult acq̃rere ꝛ tũc ꝓdo. vt ꝟ. aut ꝺdicit. ꝛ nõ vult acq̃rere. ꝛ tũc non ꝓdo vt. l. si me ĩ vacuã. ĵ. e. Aut nõ trado: sz iubeo te capere ꝛ nõ ꝓdo nisi capias. vt. l. cũ fundus. ĵ. de vi ꝛ vi ar.

Si venditorẽ. Cop. possessio non põt haberi sine corpe. vt. l. possideri. §. e. Do. b interuenit act' corpor'. ꝛ vide istã gl. q̃ incipit interp̃tatiue ꝛ no.

Si dum in alia. Per ingressuz nõ q̃rit possessio rei nõ vacãtis. h. o. Cop. de. l. iij. §. i. Do. vt in glo. Duas. ll. sequẽtes. ꝓsequere. vt in glo.

Interdum. Põt q̃s transferre possessionez quã añ actũ traditõis nõ habuit sed in ipso actu tradẽdi q̃siuit. h. o. fm veram lect. Cop. nemo dat qõ nõ ꝟz. vt. §. ti. i. l. traditõ. Do. nõ trãsferť possessio sz q̃dam q̃litas possidẽdi. ita tenet hic prima gl. qõ ẽ notabile si ẽ verꝫ. nã ex hoc sequit si rẽ quã ego possideo ciuiliter ꝛ naturaliter a te recipio precario: in te nulla possessio trãsferť. sz oĩs possessio remanet apũd me sub alia tñ q̃litate. qz p̃cario: ꝛ sic forte nõ eẽt trãslatũ dñiũ. Sz istõ nõ placet imo possessor desinit ex prima cã possidere ꝛ nouã possessionẽ incipit hꝫe. vt. l. fi. p' prin. ĵ. de p̃cario. Dico ģ ꝙ ciuilẽ trãsfert in eũ a quo rogauit p̃cario. Ipse ꝟo naturaliter tz ꝛ possidet. vt. ĵ. de p̃ca. l. ꝛ hꝫ. §. eũ. nõ obstat qõ dicis nẽo dat qõ nõ ꝟz. qz verꝫ est ꝙ añ illũ actũ nõ hũit: sz in illo actu quo ille p̃cario rogauit a me q̃rit mihi oĩs possessio. Naturalẽ nõ trãsfero in eũ p̃cario. ꝛ hoc dicit hic gl. mag. circa fi. ibi tu dic ꝛc. q̃ lec. ꝓbať ꝙ casuz. l. q̃ cũ herede in prin. ĵ. ꝙ emp. ꝛ. d. l. fi. ĵ. de p̃ca. Cop. ille q̃ nõ ẽ heres nõ põt vsucape ꝙ herede. vt. ĵ. ꝙ herede. l. iij. Soluit glo. q̃ tuor mõis: tene quã vis. Quero q̃re dicit ante q̃ dñs fieret. Dic vt in gl. Quero q̃ est dñia si ꝺstituo me a te p̃cario possidere: vl' tuo noĩe possidẽ'. fm. l. qõ meo. §. e. Rñdeo qñ dico p̃cario possideo naturaliť ego ꝺstituẽs vt dixi: sz qñ ꝺduco nullo mõ possideo. Idẽ si simpliť ꝺstituo me tuo noĩe possidẽ. vt. §. e. l. q̃ bona. in prin. ꝛ. l. qõ meo. in pri. ꝛ. ĵ. e. l. q̃ pignoris. ꝛ. l. rẽ pigno. Quero q̃d si in eodẽ instr̃o eadẽ hora cõfecto vtrũq; reperiť. s. p̃carij rogatio vl' cõditio vel simplex ꝺstõ. Rñdeo nullã possessionẽ retinet q̃ p̃cario rogat. vt. ĵ. ti. i. l. nõ solũ. §. fi. facit qõ dixi. §. e. l. si q̃s añ. Quid si ille q̃ p̃cario rogabat possidebat ciuiliť tm̃ vel naturaliť tm̃: dicã. ĵ. e. l. fi. Quid si in instr̃o ꝺtineat sic ꝺstituẽs se dicti emptoris vel creditoris noĩe p̃cario possidere q̃d impoꝛtẽt ista ꝟba. Rñdeo ista ꝟba põt hꝫe duplicẽ intellectũ. Primo ꝙ ego ꝺstituo me emptoris noĩe possidẽ p̃cario q̃si ipse emptor p̃cario hꝫeat a me. illã p̃cario retineat ꝙ me. ar. ad hoc. ĵ. de p̃ca. l. certe. §. i. ꝛ fm hoc vẽditor haberet ciuilẽ. emptor naturalẽ. Sc̃o põt itelligi dicta ꝟba ꝺstituit se dicti emptoris noĩe p̃cario possidere. q. d. cõstituit se possidere noĩe p̃cario dicti emptoris. hoc est a dicto emptore vel dicti ẽptoris noĩe. hoc ẽ ad vtilitatẽ dicti ẽptoris. Silis expositio est. C. de his q̃. vt indig. l. pollã. ꝛ. §. de his q̃. vt indi. l. tutorẽ. ꝛ fm hoc ẽptor vel creditor possidebit ciuiliter. vẽditor naturaliť ꝛ p̃cario. ꝛ iste vltim' sensus plus placet. ꝛ videť eẽ de mẽte ꝺ hentiũ ꝛ multa ꝟba ꝙsueruñt apponi in instr̃is ex q̃bus hoc ꝓpendiť: sz ꝟba magis apta sũt. ꝙ dicat ꝺstituit se dict' vẽditor vl' debitor a dicto emptore vel creditore noĩe p̃cario possidere.

Qui ex naufragio. Nõ ex naufragio capiť nõ põt vsucapi qz cadit in vitiũ furti. h. o. Cop. de. l. q̃ rõne. §. fi. §. ti. i. so. vt ibi. qz ibi fuerũt piscte tali mõ ꝙ nõ haberet aĩum habẽdi ꝓ derelicto. Ite. §. facit in ar. ad. q. aliq̃ possessio est q̃ ꝓpter guerrã nõ põt laborari. nec fructꝰ pcipi: an emphiteota teneať soluere pẽsionẽ. Ja. de are. dicit ꝙ nõ. vt. l. i. in fi. C. de iure emphi. qz q̃si est pempta res nõ dz solui. q̃si ex re fructꝰ non põt percipi nec iri ad rẽ videť esse perdita. vt. l. i. in fi. C. de iure emphi. ꝛ ibi per Ly. facit. l. cũ vnus. in fi. C. de bo. auc. iudi. poss. facit. l. forma censualis. §. i. ĵ. de censi.

Qui alienã. Duobus mõis legit vt in gl. Sz q̃d si rogauit a dño ꝛ cõduxit a nõ dño. dicẽ glo. ꝙ dõm possessione priuat. Sz ꝺ hoc op. ĵ. e. l. quãuis. §.

i. vbi q̄ alieno noīe tz nō trāsfert possessionē in locatorem. So.in ꝟrio loquit in eo q̄ nullo mō possidet. ⁊ tūc nō trāsfert in locatorē:sec⁹ in eo q̄ alieno noīe tz:⁊ naturalit possidet.vt q̄ hz p̄cariū ⁊ trāsfert in locatorē.vt hac gl.quā tenet Dy.qō tene mēti. ¶Sz q̄ro aliq̄s naturaliter possidet se cōstituit alteri⁹ noīe possidere:trāsfert illā naturalē.ar.h⁹.ſ idē dico de eo q̄ possidebat ciuilr tm̄. ¶Sz q̄ro aliq̄s possidet ciuiliter tm̄.ꝺcessit in ēphiteosim ⁊ ꝺstituit se emphiteote noīe possidere:an ex hoc emphiteote q̄rat aliq̄ possessio:dico q⁹ sic.vt dixi in simili.s.e.l.qō meo. circa p̄in. Sz posito q⁹ nulla naturalis q̄rat emphiteote. tm̄ puto q⁹ ius q̄rit lz nulla q̄rat possessio vt.l.si fundus.s.de fun.do.mul tomagꝭ per istā ciuilē q̄ erat apud istū tradentē quā voluit in eū tranferre donec acq̄reret sibi naturalē.que sibi cōpetitura est.p iure emphiteotico.

Quamberedes. ¶Op.s.ex q̄.cau.ma.l.cuz miles.So. hic in exneo. ibi in suo.vt apparet h:qz dicit adita:sz trufa ē.qz cuz corpus ⁊ aīus req̄rat nō pōt dici ꝺtinuata nisi apphēdat Ad ꝟrīū rīdeo q⁹ q̄tū ad vsucapionē possessio defuncti dr ee ꝺtinuata. Sz an nou⁹ plat⁹ possideat sine noua apphēsi one.dic q⁹ sic:qz eccl̄a nō desijt possidere. vt dixi.s.e.l.i.in fi.⁊.l.se.⁊ facit qō no.p Inno.ex de testa.c.cū in officijs.

In his. Fictio postliminij circa recuperādā possessionē nō fingit.h.d. ¶Opp.j.ti.i.l.si is q̄.p ēptore. So.ibi in possessione q̄ retinet p aliū aīo ⁊ corpore. vt p filiū vl fundū in re peculiari. h in ea q̄ aīo suo retinet. Sz q̄ est rō:⁊ cōe dcīm ē q⁹ in his q̄ facti sūt fingi nō pt.vt vr dici i.l. sciēdū.s.ex q̄.ca ma. Sz tu dic q⁹ fictio postliminij fuit introducta ex eq̄tate.vt.l.postli.in p̄ī.j.de cap.⁊ postli. re.sz si reuertēs recupet possessionē tūc locupletaret cū aliena iactura.qz nō interdicit qz cessat eq̄tas. Est alia rō qz h fictio req̄rit duo extrema habilia.vt.l.necessaria.ſ.qō si pēdente s.de pi.⁊ cōmo.rei vē.⁊.l.huic scrip.s.ad.l.aq̄l.⁊.l.bonoꝝ. j.rē ra.ha.mō si reuertor statī suz liber.g retro possuz fingee liber.⁊ idez in oī iure qō mihi reuerso acq̄rit absq̄ aīo ⁊ corpore retro fingit fuisse meū.⁊ iō in possessione q̄ habet p filiū ⁊ seruū ꝓcedit fictio.qz statī mihi reuerso q̄rit absq̄ aliquo meo fco.⁊ sic istō extremū ē habile:sec⁹ in possessiōe quā p me retineo:qz nō q̄rit absq̄ nouo fco.⁊ sic statī cū redeo nō possideo.⁊ sic extremū nō ē habile.iō non fingit retro me possediſſe.⁊ illud ē qō vult dicē.l.sciendū.s.ex q̄.ca. ma.plene tibi dicā in.l.si is q̄ p emptore.j.de vsuca.

Item quero. Liber hō nō pōt possideri a sciēte.h.d ¶No.tex.ibi neq̄ ei.nā ꝺcor.cū hac l.s.de ma.tes.l.fu⁹ testō. ¶Op.s.ti.i.l.liber hō.⁊.l.acq̄rit ſ.pe.So.liber hō nō pt possideri a sciēte eū libere.sz ab ig rāte sic.⁊ dic plene.vt.s.e.l.i.ſ.si p eū. ¶Quero vtr eccl̄a possideat ꝺuersum. Bl.dicit q⁹ nō qz scit eū libere.qō dy.p bare nitit.tu dic illud qō dr an eccl̄a possideat no n intelligas an possideat parietes. vt.l.sicut municipiū.in fi. s.qō cuius.vni.sz eccl̄a.i.collegiū vel fideliū vniuersitas.vt dixi s.e.l.i.in fi. ¶Sz an est verū q⁹ ꝺuersus sit liber hō. Rñ. sic.qz succedit ex testō ⁊ ab intestato.vt.l. deo nobis. C.de epi.⁊ cle.g non est seru⁹. C.cōia.de suc.l.seru⁹. si nō seru⁹ g eccl̄a eū nō possidet.sed lz nō possideat eū cū est in q̄si possessione illius iuris cōuersionis ⁊ monachatiōis. sic in p̄ce dicim⁹ q̄ est in q̄si possessiōe p̄ie ptātis.vt habuistis.s.e.l. i.ſ.sed p eū.⁊ iō qz eccl̄a est in q̄si possessione illi⁹ iur.q̄cq̄d monachus ⁊ cōuersus acq̄rit eccl̄ie acq̄rit sine noua appre hensione.p hoc facit optime.j.de precar.l. si adoptauero. ¶Itē q̄ro q̄n cōuersus querit eccl̄ie:an est necessaria ratihabitio eccl̄ie. Rñdeo nō:imo acq̄rit eccl̄ie ignorāti:sicut acq̄rit p̄i vel dño ignoranti filius vel seruus.

Quod seruus. Possessio q̄sita p seruuz q̄rit dño si est iusta.al sec⁹.h.d.ista lex notabilis. Et no.tex.ibi q⁹ ex maleficijs. hic in nuit q⁹ seru⁹ nō acq̄rit dño nisi ex cā peculiari.ꝺ.s.e.l.i.ſ.itē acq̄rim⁹.so.dic peculiarit.i.q̄cq̄d iuste acq̄rit. ¶Itē op.in nuit h q⁹ seru⁹ possidet.ꝺ de.l.stipulatio ista.ſ. hoc cz.j.de v.obli.dic q⁹ possidet.i.detinet. ¶Itē q̄ro vtr naturalis possessio sit de iure naturali vel ciuili.glo. dicit q⁹ de ciuili. ꝟrīū videt no.s.e.l.i.in p̄in. Sz dic vt in gl.q̄ incipit ꝺ. s. ⁊c.ibi sinaūt imo.j.ti.i.l.sequit.ſ.si tu vi me.naz ille.ſ. dīs. de.l.nō solū.j.ti.i.nō facit vt ibi no. ¶Ultimo p hāc.l. dico si filius acq̄rit vsuras ex pecunia p̄is ꝓfectícia inuito p̄e an cōicabit cū fratrib⁹. Rñ.nō q̄rit p̄i q⁹ filius ex maleficijs q̄rit:nec cōicabit cū fratrib⁹.dixi alio anno hoc ⁊ dixi. C.ꝺ bo.q̄ li.l.cū oportet.in p̄in.vbi glo.tangit. Bar.

Si id quod. ¶Op.de.l.pegre.in p̄in.j.eo. So.hic ignoram⁹ in quo loco sit ⁊ in quo fundo vl in quo hortor:sec⁹ si scim⁹ in quo loco sit:lz locū loci ignorem⁹. ¶Itē op.de.l.pōp.in p̄ī.j. e.⁊.l.i.ſ.p seruū q̄ in fuga. So.qō h dr fallit i hoīe. ¶Itē q̄ro q̄d in fundo ego nescio me possidē fundū:an pdo possessionē fundi.dic gl.q⁹ oblīuio ē cā pdēde possessiōis. Idē no.in.l.furtū.ſ.fundi.j.ti.i.⁊.C.e.l.lz.⁊ insti.de vsu.ſ.qō aūt ⁊.C.vī vi.l.querebat. Si bñ respicis istā glo.nō sufficit ad pdēdā possessionē sola oblīuio:sz req̄rit q⁹ oblīuio sit ꝺducta ex cursu tp̄is.al's seq̄ret q⁹ dormiēs pderet possessionē dicā pleni⁹.j.e.l.si de eo.⁊.ꝺ.ſ.fundi.

Et per colonos. Iber colonos ⁊ inq̄linos sic p seruos possidem⁹ nec pdim⁹ lz moriāt vel furiosi efficiant.h.d. ¶Op.dr h etiā si moriunt possessionē retinem⁹.ꝺ imo naturalē amittim⁹.vt.j.e.l.si de eo.ſ. i. In gl.sunt opi.vna ē opi. Jo.q⁹ retinem⁹.s.diuersimode qz retinem⁹ naturalē si efficit furiosus. vl alij locat. sz naturalē pdim⁹ si moriāt.sz ciuilē nullo mō pdim⁹.h dic ꝟrīū.s. q⁹ vtrūq̄ retineam⁹ etiā q̄n moriāt p.ꝺ.l.si de eo.ſ.i. Opi. Jo. est ẋa:vt pbat in.ꝺ.l.si de eo.ſ.i.nā p hereditatē coloni nō pōt retineri naturalis.vt.l.i.ſ.sceuola.j.si q̄s testa. li.ee iu. fu. Et alia rō est in furioso.j.e.l.si is q̄. ¶Itē op.q⁹ dr̄ia fit iter seruū ⁊ colonū in reb⁹ peculiarit possessis possum⁹ possidere p aīum ⁊ corpus seruí non coloni.vt in.ſ. item acq̄rimus.in.l.i.s.e. So.quo ad acq̄rendā possessionē vel pdendam non est dr̄ia.sed quo ad alia sic.

Quod aūt. Qui possidet ciuiliter p ingressuz alteri⁹ eā non pdit nisi reuersus nō admittit:vel suspicet se posse repelli.h.d. Bar.

Locus. Loc⁹ cert⁹ rōne loci vel quote pt possideri:sec⁹ si esset vtraq̄ rōne incert⁹.h.d.no.ſ. ⁊ vidistis. s.e.l.iij.ſ.i.⁊ habet.j.ti.ij.l.emptor.ibi capi pōt etiā si ignoret quota sit pars.i.p idiuiso.⁊ sic est icerta rōne loci certa ratione quote. ibi incerta aūt ps.dic rōne loci ⁊ quote.

Si is qui. Furiosus non pōt desinere possidere h.d. No.tex.ibi qz furiosus. ¶Op. q⁹ furiosus pōt pdere possessionē.vt.j.e.l.q̄ vniuersas.ſ.i. Bl.dicit q⁹ nō pōt furiosus desinere possidere solo aīo.sz alijs mōis q̄bus hoīes desinūt possidere. vt.l.ij.ſ. si a furioso.j.p empt.⁊ hoc pbat ex rōne posita in fi.l.que fir mat dictū ꝟm Dy. ¶Itē op. furiosus pdit aīum sicut ille q̄ obliuiscit.g pdit possessionē.vt no.s.e.l.si id qō. in p̄in. In glo.sunt opi. Tu dic q⁹ ex sola obliuione sine tp̄is cursu nō pdit possessio.vī si furiosus staret per longū tps nō q⁹ possideret.vel alius ei⁹ noīe pderet possessionē.

Si aliquā rem. Ista lex ē ita difficilis sic aliq̄ lex q̄ sit in mūdo.⁊ rō difficultatis ē.qz hic ponunt q̄ndq̄ casus:⁊ nō determinat nisi vn⁹.⁊ p̄ima pars loquit q̄n dīs ⁊ possessor ꝺducit eā dē rē a nō possessore.sc̄da q̄n dīs nō possessor eā cōducit a possessore.sc̄da ibi:⁊ si sciēs ibi possideri.⁊ eiusde dīnū habebā vt innuūt sequētia. ¶No.ī fi.l.q⁹ possuz rē meā quā alius possidet respectu possessiōis stipulari cōducere ⁊ emere.vt h.in fi.⁊ qz hec lex nō determinat oēs casus.iō q̄raz in quolibz mēbro de trib⁹. Primo vtr pdat possessio. Sc̄o vtr pdat dīnū. Tertio an valeat ꝺctus. ¶Genio ⁊ assumo p̄imū mēbrū q̄n dīs ⁊ possessor ꝺducit a nō possessore

ꝛ de hoc videdū si ignorē. ¶ Quero quō eē pōt ꝙ ignorē me possidere, cū ignorās pdat possessionē p obliuionē, vt. s. e. l. si id qō. So. intellige qñ possidebaꝫ p seruū vel filiū ex causa peculiari: vel p pcu. hoc casu possidet ignorās. vide gl. q̄ incipit ignorās. ibi ignorare ꝛc. Itē pōt eē etiā qñ p se ipsum possidebat. qz tūc sola obliuio sine cursu tpis nō facꝫ pdere possessionē, vt dixi. s. e. l. pxi. ¶ Quero an possessio pdaꝫ isto casu p cōducentē. Bl. dicꝫ ꝙ nō. vt. j. e. l. si me in vacuā. bñ dicit qz nō est aius pdēde possessiōis quā q̄s ignorat se hr̄e. Itē q̄ro an pdaꝫ dñiuz. Rñ. nō: qz nō pōt perdi dñium: vt. d. §. dōia. ¶ Itē q̄ro vtr̄ isto casu valeat locatio ꝛ ꝺductio. Rñ. cū nō pdat dñiū nō valet cōductio. vt. j. e. l. in fi. ꝛ de re. iur. l. neq; pign⁹. ꝛ. l. non solet. s. loca. ꝛ. l. sue rei de ōhen. emp. Itē ex eo qō dixi ꝙ nō perdiꝫ possessio non valet cōductio, nā possidere ꝛ ex ꝺducto hr̄e sunt repugnātia. vt. s. e. l. si q̄s añ. Scòm mēbrū est qñ scio me possidere ꝛ me dñm ꝛ eandē ꝺduco q̄si nō meā: q̄ro vtrū isto casu perdaꝫ dñium: ꝛ determinat glo. ꝙ nō sufficit aius ꝺducētis tm̄ ad pdendū dñiuz. vt. l. si q̄s vi. §. dōia. s. e. ¶ Preterea qñ trado tibi vere rē meā tanq̄ nō meā: sed tanq̄ tuā nō transfero in te dñiuz. vt dixi in. l. dedi. in. §. subtili⁹. s. de ꝺdi. ob cau. multo mīn⁹ perdo dñium tradendo ficte. s. cōducendo Sz q̄ro vtrū perdaꝫ possessio. dicit gl. ꝙ sic. vt. l. qō meo. s. e. ꝛ ita dicit ista gl. nō videꝫ verū dicere. qz illa causa q̄ non est habilis ad translationē dñij nō est habilis ad trāslatiōz possessionis. vt no. s. e. l. qō meo. fm hāc gl. ista nō est habilis ad trāsferendū dñiū. g̃ ꝛc. ꝓpter hoc Ja. de are. rēhendit hāc gl. quē nō puto bñ dicere: qz q̄dā sunt causę inhabiles ad trāsferendū dñiū: ꝛ tm̄ sūt habiles ad trāsferēdū possessionē. vt dixi in. l. qō meo. sz hāc gl. nō puto verā ꝙ pdaꝫ possessio alia rōne: qz qñ dñs nō possessor cōducit rē suaz a possessore ista ē causa q̄rende possessiōis. vt. l. ei a quo. j. ti. i. si ē causa q̄rende possessiōis. vt ibi: multo magꝭ erit causa possessionis retinēde qñ dñs possessor cōducit a nō possessore, vñ cū non perdat dñiū. ergo cōducēdo possessionē nō perdit: sed retinet. ¶ Tertio q̄ro an valeat ōctus locationis ꝛ cōductiōis. Rñdeo ex eo ꝙ nō pdiꝫ dñium nec possessio ꝺcludiꝫ ꝙ nō valet. qz ꝺducit rē suā ꝛ a se possessaz. ꝛ sic nō pt. vt. s. pxi. dixi. ¶ Itē sequiꝫ aliud mēbrū qñ dñs ꝛ possessor ꝺducit rē suā quasi suā anteq̄ vadā. ¶ Ulteri⁹ quero quō cognoscā an q̄s cōducat rē suā vt suā. vel quasi non suā. Rñdeo cōducit quasi nō suā si in instro ꝓtineꝫ talis cōcessit ꝛ locauit mihi talē fundū; tūc locauit tanq̄ suuz nō tanq̄ meū. ꝛ ego quasi alienū cōduco. So ꝯo dicis sic. ego dñs talis fundi sciēs me dñm ꝛ possessorem talis fundi. volēs recognoscere a tali cōduco ab eo: tūc cōducit tanq̄ suū ꝛ ille locat vt meū. Itē posset ꝓbari extrinsec⁹. Iz in instro nō cōtineaꝫ quō ꝺduxi. ꝛ hoc casu qñ cōduxi rē meā tanq̄ meā: an pdaꝫ dñium vel possessio. gl. dicit ꝙ sic. vide gl. q̄ incipit: ꝛ erat. ꝛ idē tenet gl. mag. hic posita. Cōtrariū tenet. j. ti. i. l. ei a quo. ꝛ ibi videꝫ ꝓbari in tex. ꝛ no. in. l. q̄ rē. C. loca. ꝙ ista glo. dicat verū ꝛ non illa. ꝓbat sic. non ē dubiū qñ precedit titulus p solā ꝺductionē transferꝫ in alium dñium ꝛ possessio. vt. l. q̄dā. s. de rei ven. sed hec ē causa habilis. s. ficta donatio si trado sciēter indebitū. vt. l. cui⁹ per errorē. j. de re. iur. cū ergo fit donatio p illā cōductionē trāsfertur dñium. Dy. ꝛ Ja. ꝛ oēs tenēt gl. ōriam p. l. ei a quo j. ti. i. ꝛ circa glo. istā dicūt. qñq; verus titul⁹ precedit ꝛ ꝝa traditio. ꝛ tunc transferꝫ dñiuz. vt. l. traditionib⁹. C. de pac. Qñq; interuenit fict⁹ titulus ꝛ vera traditio. tūc idē ꝙ trāsfertur dñiū. vt. l. cui⁹ p errorē. j. de re. iur. ꝛ. l. i. s. de ꝺdi. inde. Qñq; interuenit verus titulus: et ficta traditio: ꝛ tūc trāsferꝫ dñium. vt. l. item q̄dam. s. de rei vendi. ꝛ. l. q̄s quis. s. de dona. Qñq; interuenit fict⁹ titulus ꝛ ficta traditio. vt in casu nostro qñ cōduco a te rē meā scienter: tūc non sufficit ad trāslationē dñij. ita loquiꝫ. l. ei a quo. j. ti. i. ꝛ. l. q̄ rem. C. loca ita dicit Dy. ꝛ Ly. recitat in. l. q̄ rem. C. loca. Habui in hac ciuitate hāc questionē. Quidā nobilis habēs suū podere ꝓpriū recipit illud podere in emphiteosim: ꝛ fuit factū instrumētū per talia ꝝba. Talis abbas talis monasterij cōcessit in emphiteosim tali podere tali nobili. Demū ille nobilis vendidit illud podere monasterio irreq̄sito. Modo monasteriū volebat vēdicare ab emptore. ego dixi ꝙ nullū transfert dñium in eccl̄iam: p hoc qz fuit titulus fictus ꝛ ficta traditio. vt. l. ei a quo. j. ti. i. ꝛ. l. qui rē. C. loca. ꝛ ita oēs doc. cōsuluerūt in ciuitate ista. Sed opposui eis ꝛ non fuit mihi rūsuz bñ. dixi ꝙ fictus titul⁹ ꝛ ficta traditio nō operātur translationē dñij. vt doc. dicunt ne ꝺcurrant due fictiones circa idē. vt. l. i. C. de do. pmis. ꝛ. l. cū post. §. gener. s. de iure do. sed in eccl̄ia nō req̄riꝫ traditio: sed acq̄riꝫ dñium si ille dñs recepisset in emphiteosim ullas res tāq̄ suas: tūc ꝺcederē ōrium ꝙ in eccl̄ia transferꝫ dñium qz nō sunt due fictiones: sz in cōne ꝓposita iste dñs recipit in emphiteosim tanq̄ prius essent eccl̄ie. quo casu indistincte dñiuz nō perdiꝫ. vt. s. dixi i scō mēbro supra posito. ergo ꝛc. ¶ Ulenio ad scōaz partē. Ista scōa pars legiꝫ duob⁹ mōis. Primo mō vt ꝓsequiꝫ suā materiā: qñ dñs et possessor non possessore. ꝛ tūc qō dicit in tex. nā ꝛ si ꝛc. inducit in erē plñ: tūc retenta ista lec. ꝙ rem meā a me possessam cōduco a non possessore ōctus valet rōne possessionis. ¶ Quero quō pōt valere rōne possessionis cū possessionē habeā. gl. mag. rñdet. Iz ego possiderez tu poteras a me aduocare aliquo interdicto. vnde perinde est ac si non possiderē. Alioso. est. Ego eoipso ꝙ ꝺduco a te respectu possessionis videor eā transferre in te. ꝛ tu eā mihi locare. Allo mō legiꝫ ꝙ hic mutet casum qñ dñs non possessor ꝺducit a possessore ꝛ dicit lra ꝙ valet respectu possessionis: sec⁹ respectu ꝓprietatis. ¶ Ad hoc op. j. ti. i. l. ei a quo. So. illa oz intelligi fm distinctionē hui⁹. l. ¶ Ulteri⁹ ego q̄ro q̄d in dubio si nō apparet vtrū respectu possessiōis vl̄ ꝓprietatis ꝺducā hui⁹ rei. ꝛ videor ꝺducere respectu possessionis. vt. l. si mlier §. q̄ possessionē. s. q̄ō me. cau. j. vti pos. l. si duo. in fi. Aut di co quō cōduco rē: ꝛ tūc in dubio p̄sumiꝫ rōne ꝓprietatis. vt. d. l. si duo. in fi. ꝓbat hic tex. ibi si spāliter ꝛc. ¶ Sz q̄d est hō dictū. ꝺduco respectu possessiōis vel ꝓprietatis. nā ꝺductor nunq̄ hz ꝓprietatē vel possessionē. ar. l. nō solū. s. loca. ꝛ. l. si q̄s añt. s. e. ¶ Quid ē hoc dicere aut conduco respectu possessiōis vel ꝓprietatis. aduerte nos habem⁹ tex. q̄ hoc declarat. vt. l. si q̄s domū. §. i. s. loca. vbi dr: aut q̄s locauit respectu ꝓprietatis; aut respectu vsufru. Qñ ego loco respcū ꝓprietatis ego teneor tibi. vt liceat tibi vti re. vt. l. ex ꝺducto in prin. s. loca. ꝛ ideo siue inq̄etaris respectu ꝓprietatis siue possessiōis vel quocūq̄ mō teneor tibi. Sz si ego loco tibi tanq̄ fruc. ꝛ tu es ipedit⁹ a ꝓprietario. tūc nō teneor p̄stare plus nisi ꝙ sim vsufruc. ꝛ respectu vsufru. nō ipediaris. vt. l. si q̄s domū. §. i. s. loca. Dō ad ꝓpositū qñ ꝺduco rē meā respectu ꝓprietatis nō valet. q: statī mihi ipsi videor emere. vt l. fundo. ad. l. fal. ꝛ. l. cui res. s. de act. emp. ꝛ iō nō valet. Sz qñ ꝺduco respectu possessionis a te tu nō teneris mihi p̄stare nisi ꝙ sis possessor. de ꝓprietate nō curaꝫ si possessionē p̄stas. Et ideo valz decisio ista ad. q. vtiles q̄d releuat dicere in instro ego vēdo tibi talē rē in re emphiteot⁹ talis eccl̄ie. tu vides ꝙ hic eq̄paraꝫ emptio ꝛ locatio ꝛ stipulatio ꝛ pcario. vñ qñ appono illa ꝝba vēdo iure emphi. ꝛc. non teneor p̄stare nisi ꝙ sim emphiteota. nec teneor si no eēt emphiteota. vt. l. si q̄s dñij directi: sed bene teneor si no eēt emphiteota. vt. l. si q̄s domū. §. i. s. loca. ꝛ. l. q̄ tabernas. s. de ōhen. emp. ꝛ. C. creditor rē euic. pig. p. nō de. l. i. ¶ Iuxt hoc q̄ro nos habuim⁹ in prima parte qñ dñs ꝛ possessor ꝺducit a non possessore. q̄d si possessor nō dñs ꝺducit ab alio rē. Hāc. q. nō habem⁹ hic. debes dicere aut ignorabat se possidere. ꝛ tūc possessionē non perdit vt hic. ꝛ. l. naturaliter. §. nihil. s. e. fm vnam lec. ꝛ p ꝺsequēs nō valet ōctus locatiōis. vt. l. si q̄s añ. s. e. So ꝯo sciebat se possidere tūc valet ōctus ꝛ possessio pdiꝫ vt. s. e. l. qō meo. in prin. ꝛ. l. q̄ bona. in pri. ꝛ. l. interdū. i pri.

¶ Scdo q̃rit gl.q̃d si ego ꝺduco rẽ putãs eẽ meã cũ nõ sit mea. Rñdit gl.ꝺz inspici ꝺbitas potiꝰ q̃ opinio.allegat.s. de neg.gest.l.itẽ si eñ. Ego dico q̃ de hoc ẽ casus duarũ le gũ simul ꝺiunctaꝝ.j.qõ vi aut clã.l.aut q̃ aliter.§.si q̃s duz putat.cõiuncta.l.si de eo.in fi.j.eo. ¶ Vltimo q̃ro si res est mea p parte p pte nõ:an possim illã rez ꝺducere t emere. De hoc ẽ casus.s.de in diẽ adie.l.q̃ si dono.in fi.dicvt ibi de are.in.l.ad pbationẽ. C.loca.tene mẽti ista.

Possessionem Pupillus nõ põt aiõ definẽ pillus.s.ti.i. So.dicũt q̃dam hic loquit̃ de deten tatõe. ibi de naturali possessione. Vel meliꝰ naturalẽ pos sessionẽ põt pdere sicut q̃libet alius. ¶ Vltimo op.de.l.ij. §.si a pupillo.j.p emp. dic vt ibi.

Si vniuersas Qui possidet vnũ totuz inte ptes eiꝰ.h.d. Jstã.l.t eiꝰ materiã videbit̃.j.ti.i.l.rez mixtu ra.t ibi videbit̃ magꝭ vtilitates.t ibi dicã. nõ hẽtis h alia

Possessionem Possessio pdit̃ ab ignorante t inuito ne.h.d. Jbi possessione ex scdo decreto. Rõ huiꝰ. §. est. q: factũ iudicis ꝺz representare factũ partis.vt.l.si ob causaz C.de euic.t.l.i. C.si in causam iudi.pig.v̊.itẽ qõ in mari.te ne menti hunc v̊.dixi.s.e.l.ij.§.labeo. Bar.

Aut si is qui Circa hũc.§.aliq̃s est ingressus monaste vtrũ monasteriũ possideat.quicq̃d possidet ipse sine noua riũ haberi loco filij sui siue exñei.pbaꝫ in.l.cũ hẽdes.in pri. t qõ ibi no.s.e. Et finaliter tenet q̃ monasteriũ possideat sine noua apprehẽsione: t nihil boni allegat:sz tex. est in.l. si adoptauero.j.de pca. t doc.allegãt istũ tex.in auẽ. si qua mulier.in vlti.q. C.de sac.san.ecc.t glo.iuris canonici alle gãt.l.ij.t auẽ.si qua mulier.q̃ est canonizata:sed nescio vbi est.xix.q.vlti.c.si qua. Bar.

Quod p colonũ. Heres nõ acq̃rit possessionẽ ni si nãciscaꝫ possessionẽ nõ ꝓdest possessio coloni etiã si non durerat ab herede.tene mẽti in q̃tum dicit q̃ colonꝰ solue bat mercedẽ. Et q̃ solutiõe habes q̃ ex solutiõe mercedis t cẽsi.l.litibus. li.xi. Et hoc intelligo vez nisi alius possidet pbaꝫ possessio.qõ tene mẽti.p quo facit optie. C. de agri. at:q: tũc nõ pbaret̃ q̃ tu possides.licet tibi soluaꝫ merces. vt.l.q̃uis.§.i.j.e.qõ tene mẽti. ¶ Quero an hereditas re tineat naturalẽ possessionẽ per colonũ.glo. dicit q̃ non.s. si q̃s testa.li.esse iust.l.i.§.sceuola.

Si ego. Per colonũ cõmodatariũ t depositariũ t si a mus.h.d. Et ẽ pulcher casus. Gl.op.de.l.nõ solũ.§.q̃ pigri j.ti.i. Glo.soluit.tene illã verã so.ibi esñ colonꝰ vel cõmoda cõmodando vel deponẽdo.t sic noluit a se abdicare dñiũ. ¶ Itẽ op.q̃ hoc nõ ꝓcedat ꝺ.l.q̃situ.in pri.j. de pca. gl. nõ soluit.sz dic q̃ ibi loquit̃ de actõe psonali q̃ tñ ꝺ primũ retinet̃. ¶ Querit glo.ego retineo possessionẽ etiã si p mil le manꝰ iuit.q̃ro p quẽ retineaꝫ possessio:an p aium eiꝰ cui prim⁹ locauit. Rñdeo p aium primi ꝺriũ no.in.l.nõ soluz.j.ti.i. Breuiter istã gl.itellige q̃ dicit q̃ p tertiũ retinet̃.dic.i.per primũ locantẽ tertio.vl̃ p primũ facto tertij.alꝭ nõ bñ diceret.vt hac glo. Bar.

Si colonus Per colonũ etiã abñtem aiõ re Glo.hic reuocat in dubiũ vtz medio tpe aiõq̃ colonꝰ reuer taꝫ in fundũ dñs naturalit̃ possideat. Jo.q̃ sic t bñ.pona mus q̃ exiuit de fundo aiõ deserẽde possessiõis:an dñs p dat aliq̃. Gl.formate eã t disputauit satis late. C.cõia ꝺ vsuc. l.i.gl.hic dic̃ q̃ pdit̃ natural'.videbit̃.j.e.l.si de eo.§.i. Alij dicũt ꝺriũ q̃ nulla pdaꝫ p hũc tex. t ꝺ subaudiũt maxie.p eoz opi.facẽ. C.de agri.t cẽsi.l.si p colonũ.li.xi.p hoc cẽt facẽ l.põp.s.ti.i.t.l.q̃ si i mari.circa pri. Ad.l.si p colonũ.rñdeo q̃ nõ pdit̃ ciuil':sz natural'sic. Ad.l.q̃ fundũ.p ẽptoze.rñde eodẽ mõ q̃ ciuilis nõ pdit̃.iõ ꝓcedit vsucapio.

Manuis De materia huius.l. habuistis. s. e.l.i.v̊. ceterum.

Si cõductor Ficta traditio coloni nõ priuat dñm possessione.h.d.§.istũ no.vt dixi.s. e.l. iij.§.q̃ si seruꝰ. ¶ Op.traditio dñij priuat dñm possessiõe vt.l.iij.§.q̃ si seruꝰ.sz seruꝰ ꝺducẽdo videt̃ tradẽ alteri.vt.l. q̃dã.s. de rei vẽ.t.s.e.l.qõ meo.in pri.t.l.q̃ bonafide.i pri. s.e.t sic primꝰ dñs possessionẽ pdit. Quidã dicũt q̃ b cõ tingit ppt̃ mercedis solutionẽ.qõ nõ est verũ. Alij dicũt q̃ hic nõ habuit aium tradẽdi. Sz tu dic q̃ ꝺria loquunt̃ qñ possessio fuit tradita per colonũ v̊e.hic qñ ficte.tene mẽti. ¶ Itẽ op.t vi q̃ mercedis pceptio inducat possessiõis ac q̃sitionẽ.vt no.s.e.l.q̃ vniuersas.§.qõ p colonũ. Ego dixi ibi q̃ mercedis pceptio inducit acq̃sitionez possessiõis nisi aliꝰ possideat.hic aliꝰ possidet. Vñ sz mihi soluaꝫ pẽsio non ꝓpter hoc aliꝰ q̃ possidebat priuaꝫ possessiõe. ¶ Dy. q̃rit ponamꝰ q̃ colonꝰ vẽdidit t tradidit v̊e. ita q̃ dñz possessi one priuauit:tñ pẽsionẽ sp dño soluit. Rñdeo ex eo q̃ aliñ iã ostat possidẽ nõ retinet dñs possessionẽ. ꝓbaꝫ in.l.põp. s.q̃.mo.vsufr.amit.q̃ lex ẽ valde no.ad ista:tene mẽti.

Infans. ¶ Op.de.l.si donator.C.e.t.l.si q̃s emãcipa tũ. C.ꝺ dona.vbi infans indistincte apphẽdit possessionẽ sine tutoris auctoritate. Multe so.sunt: sz dic ſm Dy.q̃dã sunt res in q̃b⁹ infans hz plenã animi affectio nẽ.vt sũt ista iocularia vel pocularia.t tũc indistincte acq̃rit possessionẽ.q̃dã sũt in q̃b⁹ infans nullã hz affectionẽ vt in fundo:tũc sine tutoris auẽte non põt.vt.l.ꝺria. Bar.

Fundi Cui datꝰ est executor nõ põt ingredi sua auẽte. Itẽ mãdatũ eiꝰ qõ q̃s hz ne cesse facere nõ finit̃ morte.h.d. ¶ No.lex ẽ t legã ipsam aliter q̃ anno t meliꝰ.prima pars induci possz imo est casus q̃ si alicui datꝰ ẽ executor p iudicẽ vt intret possessionẽ rei nõ ꝺz intrare possessionẽ sua auctoritate:sz ꝺz itra re executoris auctoritate: vt h.t habes casum cũ gl.j.de re iudi.l.miles.§.q̃ iudicati. ¶ Clenio ad scdam partẽ.t prio op.de.l.si ego.in pri.s.de iure do.dicit gl.alio casu loq̃tur t bñ.q: ibi loquit̃ in ꝺctiꝭ innoiaꝫ in q̃bus pnie erat locꝰ hic v̊o tenebaꝫ de necessitate facere. t iõ nõ hz locũ pnia. ¶ Itẽ op.de.l.si pater.s.de manu. vin. So.ibi erat talis actꝰ in quo penitẽtia admittebaꝫ ¶ Itẽ op.de.l.ij.§.sz t si s.de dona.t.s.si cer.pe.l.eiꝰ q̃.§.quas v̊o. So.hoc mãda tũ ꝓsistit etiã in id qõ hẽbat de necessitate facẽ.iõ nõ reuo caꝫ morte.plenissime dixi in.d.l.ij.§. sed t si q̃d. ¶ Quero vlteriꝰ q̃d si executor scit dñz defunctũ. vtz hꝰ solũ sufficiat ad extinguẽdũ mãdatũ. vi q̃ nõ.qz cũ hic loquaꝫ alternati ue alterũ adesse sufficit.vñ si vẽdẽs nõ ꝓhibeꝫ posito q̃ sci at executor mortuũ mãdatorẽ.executor põt exeq̃. In ꝺriuz facit tex.q̃ sequit̃ ibi:sz si fecerit.vbi si altez deficit executõ ipedit̃.q̃d dicemꝰ.tene primã partẽ q̃ lz eñ mortuũ sciat.si tñ non ꝓhibeꝫ p hẽdes põt exeq̃ p tex.huiꝰ.§.t est tex.in.c. si sup gra.ex de offi.dele.li.vi Ad hũc tex.in fi. ibi sz si fece rit.cum sciret dñm mortuũ subaudio t heredes ꝓhibebãt. Itẽ ibi cũ dicit facere nolle.dic alio mõ q̃ p ꝓhibitionẽ he redis. Et per hoc dicebã hoc anno in.q.de facto. Judex cõ misit cuidã vt mitterẽ aliquẽ in possessionẽ:sz executor itro duxit illũ i possessionẽ post finitũ officiũ.ego dixi q̃ potuit mittere lz sit finitũ officiũ iudicis:vel iudex sit mortuus. vt d.c.si super gratia.qõ tene mẽti.

Time in vacuã Error noīs acq̃sitionẽ possessionis nõ impedit: sz error in corpore sic. Itẽ dissensus recipiẽtis impedit pditionẽ possessionis.h.d.hec lex. ¶ No.tex.ad te.s.tradentẽ. ¶ No.tex.

sibi quē admodū recessit de possessione. ¶ Ad hanc l. op. ō l. qō meo. §. si a furioso. s. e. vbi si alteri nō acq̄rit. ego tñ p̄do. dicūt tñ q̄dam hic tradidit ꝺditiō e exp̄essa si alteri q̄retur. dicit glo. ꝙ nō est verū p̄ tex. istū ibi: quodāmō. & sic im p̄p̄ietatē denotat. vt hac gl. & ipsam allegaui in. l. si is q̄ p empto. ff. de vsu capi. aliꝫ dicūt ꝙ hic habuit aīm. ibi nō. diui natio est. ¶ Ultimo soluit glo. ꝙ hic fuit error in re. ibi in q̄litate p̄sone. & hanc tenet Ja. de are. & oēs. Sz eadē est rō in errore in re q̄ est in errore in p̄sona. q̄ adest aīus p̄dendi rē sed hic q̄n trado tibi rē: trado tibi sub cōditiōe si tu nō ꝺixeris vel nō dissenseris. & hoc p̄bat tex. & iō q̄ hic est dissensus ex parte tua: iō nō perdo nec tu acq̄ris. vt hic. sed in. §. si a furioso. furiosus non dissentit nec cōsentit: & ideo nō est ista cōditio: ideo possessionē perdo. lz ei nō acq̄rat. simile in legatario. q̄ ei acq̄ritur si consentit: sed si dissentit non q̄ritur. Item si nō cōsentit nec dissentit ei q̄ritur. Bart. ll. doc. Mo. tex. ibi cum placet ignorāti

Sed si non mihi. ⁊c. non habetis alia.

Ibi nā seru⁹ alien⁹. hoc intellige ratihabitiōe

Seruus secuta vel mādato p̄cedēte. vt. ff. e. l. cōis seru⁹.

Exitus. Possessoriū retinēde ꝺz p̄ius termīa ri: vt p hoc petitorium terminet. h. d. ¶ Mo. ꝙ hic dic̄ p̄nūciet. q̄ facit ad. q. vtz q̄n fit discussio sufficit relatio. vl ꝺz sup relatōe p̄nūciari. hic tex. vult ꝙ p̄nūciet: dic vt dixi in. l. stipulatio. §. hz aūt. s. de op. no. nū. ¶ Quero quō fit ista ꝺtrouersia. Dicit gl. alterovl vtroq; agēte vti possidet. Ego in repetitōe. §. nihil cōe. po no bñ. vij. modos q̄bus p̄ōt fieri ista cōtrouersia. & glo. ponit aliquos modos. C. de interdic. l. morti.

Qui pignoris. Debitor p̄scribit p creditorē possidentē. vel sibi p̄cario concedentē. h. d. ¶ Mo. tex. ibi cū pl⁹ iur⁹ ⁊c. ¶ Quero in oībus ꝺctib⁹ apponit ista clausula: obligauit oīa bona & cōstituit se nōie creditoris p̄cario possidē. mō in instrō debiti obligauī oīa bona & cōstituī me possidere nōie creditoris. Demū vēdo vnā possessionē & cōstituo me possidere nōie emptoris. transfero ne dñium in eū. videt ꝙ non. nec possessionē cū possideā nōie alteri⁹. vt. l. quāuis. §. i. s. e. q̄ nec dñium: an hoc ipediat trāslationē dñij. dicā in. l. celsus j. de vsuca. ¶ Quero an liberato pignore statim debitor reincipiat suo nōie possidere absq; alia cōcessione. dic vt. j. de p̄eca. l. si debitor.

Qui absenti Non perdit q̄s possessionē serui abūtis donec ad eū lr̄e libertat⁹ pueniāt. h. d. ¶ Mo. ex hoc p̄incipio ꝙ beneficiū collatū absenti sibi nō q̄rit donec puenerit ad ei⁹ notitiā. dixi plenissime. s. de dona. l. absenti. dic vt ibi dixi.

Si quis possessionē. Possessio ꝺ dominiū p̄ōt sub ꝺditiōe trāsferri. & defect⁹ cōditiōis ipedient eius trāslationē. h. d. ¶ Not. ibi cedere. i. in accipientē trāsferre. habet⁹ hic vnā glo. multū no. ego vēdo vel dono tibi aliquā rē & volo ꝙ tu nō possis alienare: & si tu alienares volo ꝙ dñium reuertat ad me. quō possuz hoc facere. nā pactū de nō alienādo nō facit trāslationē dñij. vt. l. si ita q̄s. §. ea. j. de ꝟ. ob. gl. hic dicit ꝙ aut dico ego dono tibi vt tu nō alienes. & tūc te alienāte ego reuocabo p reiuē. sed si dico dono ne alienes tūc si vēdis alij non possum reuocare. sed ago p̄ te cōditione ob causam. vt. l. ea lege. C. de cōdi. ob cau. Ista glo. rep̄hendit p Dy. in q̄libet eius pte. p̄imo in eo ꝙ dic̄ si dono vt nō alienes interdicit dñij trāslatio. q̄ falsum ē. q̄ dictio vt: inducit modū nō ꝺditionē. vt. l. demonstratio. in fi. s. de ꝺdi. & demō. & C. de his q̄ sub mo. l. i. cū gl. & iō nō impedit dñij trāslatio. vt. l. si ita q̄s. §. ea lege. j. de ꝟ. ob. obli. Item q̄ glo. dicit de dictiōe ne. nō bñ dicit: q̄ inter ne & vt: non est dīa. vt. l. cū pater. §. titio. s. de le. ij. ¶ Ante ꝙ vadā vl terius q̄ro an dictio ne: inducat modū vel ꝺditionē: nos habemus tex. in. l. cū tale. §. titi⁹. s. de cōdi. & demō. vbi dī ꝙ q̄nq; facit modū: q̄nq; cōditionē: aut eū p hanc dictionem ne: apponit aliq̄d explicādū ante ꝙ q̄s cōsequat emolumētū. & tūc cōditionē inducit: aut aliq̄d explicandū post emolumentū cōsecutū & inducit modū. ¶ In dubio aūt an ꝺducat modū vel ꝺditionē. videt ꝙ faciat modū. vt. d. §. titi⁹ Et ideo Dy. bñ rep̄hendit glo. istā. q̄ inter vt & ne: non est dīa. q̄ semp inducit mod⁹ cū apponit circa id q̄ est emolumētū p̄secutū est explicandū. est g̃ modus ꝙ tu vēdas vel dones hoc mō. dono tibi rē sub hac ꝺditiōe si nō alienabis tūc te alienāte nō transfert dñium in te. & p cōsequēs nec a te in aliū. Sz certe p hoc nō est p̄uisum. q̄ volo ꝙ interim dñium sit emptoris ⁊c. vñ dic vēdo tibi talē rē si nō alienaueris. & si alienaueris volo ꝙ dñiuz reuertat ad me. hoc nō valet: q̄ istud pactū cōfert in tp̄s quo res nō erat sua sz aliena. vt. l. stichus seru⁹. s. de ma. tes. Quare dicat sic dono vel vēdo hoc pacto vt nō liceat alienare. & si ad aliquē actū alienatiōis p̄uenerit: tūc dñium ad me reuertat. & in eū casum ernūc ꝺstituis te meo nōie possidere. h ē no. & pulcher modus: q̄ statī cū incipis alienare ego dñs efficior cū ꝺstituis te meo nōie possidē. Si āt ego dixi si vēdider⁹, p̄cedit p̄dicta. q̄ ꝟbū alienauer⁹ denotat rē p̄fectā: sz si dicā alienabis vel alienares: tūc etiā si nō dicat ad quēcūq; actū ⁊c. sufficit & dñiū reuertit in me statī cū īcipit alienare. vt. l. q̄dā testō. s. de fideicō. li. Item est aliud remediū vt dicam⁹ p̄mittis hāc rē spāliter mihi: tūc si obligas mihi eā rē. tūc ipediē alienatio. vt. l. si creditor. in fi. s. ō distra. pigno. sm vnā lec. alienatio. vt. l. si creditor. in fi. s. ō distra. pigno. sm vnā lec.

Si is qui titio. Per seruū hereditariū ex alia cā hereditū res hēditarie p̄nt q̄ri. h. d. ¶ Gl. op. duob⁹ mōis. & soluit vt in ea. non habetis hic alia.

Interesse. Rei sequestrate de partiū volūtate p̄dict⁹ possessio nisi cā custodie seq̄strēt. h. d. ¶ Quero q̄s est seq̄ster. Gl. dicit. vt. l. seq̄ster. j. de ꝟ. sig. & l. i. s. depo. ¶ Quero in q̄b⁹ casib⁹ seq̄stratio fit licita. Rñdeo q̄dam est seq̄stratio volūtaria q̄ fit de partiū volūtate. & ista semp est licita. vt. l. si soluitur⁹. j. de solu. & l. i. s. depos. Quedā est q̄ fit parte inuita. & ista non fit regulariter. fallit in casib⁹ no. in. l. i. C. de p̄hi. seq̄. & l. si deiul. §. fi. s. q̄ satisda. cog. ¶ Quero iudex facit seq̄strari res. & sunt res tpe periture. q̄d ꝺz fieri. Rñdeo debēt vēdi & pecunia in sequestro poni. vt. l. litib⁹. C. ō agri. & cēn. & s. vt in pos. le. l. is cui. §. q̄ri p̄ōt. cū se. & j. de req. re. l. fi. ¶ Item q̄ro tu dicis ꝙ p̄dict⁹ possessio rei seq̄strate si hoc ē actū. q̄ro q̄d in dubio. dicit gl. ꝙ in dubio p̄sumit actū ꝙ p̄dict⁹ possessio. q̄ tene mēti. Ja. de are. intelligit hāc. l. q̄n sequestratio est facta de partiū volūtate. sz si ē facta p iudicē videt facta cā custodie. & iō possessio nō p̄dict⁹. ar. l. iij. §. fi. s. e. q̄ oto verū nisi de volūtate iudicis aliud appareat. ter. habet⁹ in. c. i. ex de seq. pos. & fruc. ¶ Ultimo q̄ro vtrū seq̄ster si p dit rē sequestratā apud se vel in ea dānum datū fit: an hēat aliquā actionē. ter. habuistis in. l. post ꝟ. §. impator⁹. in fi. s. vt le. no. ca. ibi quicq; vtile ⁊c. q̄ ꝟ. est circa fi. §. al⁹ Bar. hic allegat. l. si is cui. §. qui seruandoz. in fi. ibi ꝙ si ex constitutione. j. vt in possessio. lega.

Si de eo. Violētia serui p̄p̄ij quē possessiōe nō p̄iuat. h. d. ¶ Op. s. e. l. ꝙ seru⁹. in fi. vbi illud q̄ seru⁹ q̄rit violēter nō q̄rit dño. So. illud est verū q̄n accipit p vim possessionē alteri⁹: sec⁹ si dñi sui. Et hac. l. habes ꝙ creditor ciuiliter possidet & naturaliter. q̄ p̄z: q⁹ nulla possessio p̄dict⁹. tūc em̄ si debitor possideret. pderet. ad hoc facit q̄ habuistis. s. e. l. i. §. p seruū. & l. iij. §. ex ꝺrio. & l. q̄ pignoris. s. e. nō habetis hic alia. Bar.

Si forte. Si colon⁹ recedit nō aīo deserēde possessionis: nulla possessio p̄dict⁹. lz si aīo deserēdi vel moriēt naturalis p̄dict⁹. & etiā ciuilis si naturalē negligat adipisci. h. d. ¶ Difficilis. §. & hz q̄tuor dicta p ordinē. Ibi dissentiret. i. de fundo exisset nō aīo deserēdi possessionē sm verā lec. posita in glo. in ꝟ. quo mortuo. & dic. l. colono. Item ibi cām. l. ciuilē. ibi tūc demū p̄dict⁹ ciuilis. Ibi possessionē. l. naturalē vacantē p mortē coloni. In ꝟ. aliud dic ibi discessit l. aīo deserendi possessionē. & hic inducat illud ꝟbū sponte.

¶ Primo no. q̄ p colonū exeūtē de possessione vtrūq; re
tinet si aīo nō deserēdi possessionē. ¶ Scōo no. q̄ colono
mortuo pdīt naturalis. idē colono discedēti aīo deserendi.
¶ Itē no. q̄ q̄ negligit adipisci naturalē possessionē pdīt
etiā ciuilē. ¶ Quero q̄lit intelligat primū rūsum. due sūt
lec. prima vt ꝺbū discessisset intelligat. i. mortu⁹ eēt. z qō se
quit ꝓpter vtilitat⁹ ꝛc. sit interpositio. Scōa lec. ē q̄ intel
ligat. i. de possessiōe exisset. z tūc intelligat aīo nō deserēde
possessionis. z hec ꝺa. alīs si dicerem⁹ aīo deserēde possessi
onis nō ꝓcederet īstud principiū p. l. si colon⁹. s. e. z hic. iij.
rūso. Itē dī hic q̄ colono mortuo nō statim pdīt possessio.
sed cū negligit. ¶ Quero q̄ ē illa possessio q̄ pdīt. natural
nō: qz ia est pdita. ¶ Rñ dic q̄ pdīt ciuil⁹ per negligētiā natu
ralis. Sz q̄re quāta negligētia req̄rat vt perdat ciuilis. di
cit gl. tāta q̄ oblīuionē inducat. Aduertat⁹ per oblīuionez
solā. ista gl. dicit q̄ perdit ciuilis. si hoc ē verū. q̄ req̄rit cur
sus lōgi tēporis. vt no. s. e. l. fi id qō. in prin. z. j. ti. i. l. furtū.
§. fundi. z no. C. vñ vi. l. cū q̄rebat. in prima gl. Cōtrariū vī
q̄ sufficiat sola negligētia sine oblīuione vt hic. p hoc. l. qō
meo. in fi. s. e. ibi statim sciuero. z. s. e. l. Quis. put ibi dicit
ab alio occupatā ꝛc. ¶ Quid dicem⁹: breuit qñ ego scio
naturalē possessionē meā vacantē occupatā ab alio si negli
go ꝓ modicū tps pdo ciuilē: qz video: suspicari me posse re
pelli. ar. d. l. qō meo. in fi. z. l. Quis. s. e. p hoc. j. devi z vi ar.
l. iij. §. cū igit. z qō no. in. l. q̄ possessionē. e. ti. Si ꝺo ignoro
eā ab alio occupatā vel scio vacantē tūc aduerte qñ quis
negligit naturalē tanta negligētia q̄ res q̄ perijt ex hac ne
gligētia. tūc pdit etiā ciuilē ex sola negligētia vt ꝺ. q̄ñq; nō
adhibet tātā negligētiā q̄ tota res pereat. sz solū nō vadit
z tūc nō perdit ciuilis nisi ex cursu lōgi tēporis ex quo ob
liuio inducit. vt. l. si id qō. in prī. z qō ibi no. s. e. z. l. furtū. §.
fundū. j. ti. i. z q̄ ex q̄litate negligētie p̄sumat velle ciuilē p
dere. tā ꝓbat in. l. q̄ rōne. in fi. cū sua gl. s. ti. i. z. l. falsus. §. si
iactū. j. de fur. ¶ Sciat⁹ vnū vos pusini habet⁹ ꝺ oīa p̄dia
tributaria ex forma statuti: sz in p̄dijs tributarijs eoipso q̄
q̄s negligit p biēniū pdīt naturalē z ciuilē possessionē z ēt
dñiū. vt. l. q̄ agros. C. ꝺ oī agro deser. li. xi. qō tene mēti. In
Īriū fac fortit. C. de vsuc. trāsfor. vbi dic sublata est dīa tri
butarioz p̄dioz z nō tributarioz. ¶ Cenio ad. iij. rūsum.
dī ꝺ aliud ad estimādū. q̄ro q̄lit intelligat. Rñdeo ꝓut ha
bet⁹ aliud refert ad prī. ꝓut ꝺētis idē refert ad prī. ¶ Sz
tē op. ꝺ. l. fi. C. e. vbi ꝓ exitū coloni nō statī pdo naturalē. so.
illa lex p istā intelligit: q̄ ꝓ exitū pdīt natural⁹ vt ꝺ. nō ciuil⁹
vt ibi. ¶ Itē op. ꝺ inuit q̄ statī cū ali⁹ ē ingressus q̄s pdat
ciuilē. ō vt. l. clā. in fi. s. e. z. l. si id qō. §. fi. s. e. z. l. seru⁹. j. eo.
So. hec fm illā intelligit hoc mō vt pdat ciuilis qñ dñs re
uersus nō est admissus: vel suspicat se posse repelli.

Seruū tuum. Possessio insta vel iniusta absq; noua
casus z habuistis. s. e. l. clā. ī prī. z per hūc. §. ponit ꝺ casus
ficilis. §. z subtil. ¶ Op. de. l. ita q̄. §. i. j. de fur. vbi dñs fac
furtū rei sue. Rñdeo dicūt q̄dā ꝺritas ē q̄ furti tenet. vt ibi
nō tñ possidet clā. z est ꝺa so. Alij dicūt q̄ ꝺ fecit credēs si
furti. Hec so. nō ē ꝺa. q̄ ꝺstitutio. l. si q̄s in tātā. nō aūt tenet
lētiā; sz ꝺ nō p̄supponit violētia sz clādestinitas bñ. q̄ tene
prima. ¶ Itē op. z intro gl. ma. z op. j. qō vi aut clā. l. i. §. ij
z ē ꝺa so. ¶ Tertio op. p̄carij rogatio z ꝺductio ꝺstitit i re
ppria rōne possessiōis. vt. l. si rē aliquā. in fi. s. e. q̄z ꝺ clāde
stinitas respcū possessiōis ꝺstitit. Dicūt q̄dā ꝺ qñ ꝺducit rē
suā ignorās eē suā. ibi sciebat. Hāc so. rephēdit Ja. ō are.
q̄z seq̄ret q̄ meliozis ꝺditiōis eēt ille q̄ delinq̄t q̄ ille q̄ nō
delinq̄t. s. l. nō solū. s. de noxa. Quare ꝺa so. ē q̄ nō dī pos
sidē clā respcū ppriet⁹ ꝛc. sz respcū possessiōis sic. vt i. l. ōnia
vide gl. q̄ incipit. vt. s. depo. z eā tene mēti. q̄z ē no. ¶ Itē
op. q̄ si ista. l. pcedit q̄ stati seq̄tur q̄ exceptiōe dñij stati re
pelleret agētē interdicto vti possidet⁹. q̄z si possideo clā a te
tu vincis ō me interdicto vti pos. vt. l. i. in prī z. §. fi. j. vti pos.
si ego opponā tibi exceptiōz dñij. nō possideo clā a te vt ꝺ.
z sic te repellā. Hoc aūt ē falsuz q̄ exceptio dñij nō repellit
quē agentē vti pos. ita dicit gl. z nihil allegat. vide gl. ibi.
¶ Itē op. si ego z ē vex vt dixi in. l. naturaliter. §. nihil cōe.
fm primā lec. z ē tex. ī. l. i. C. si p vi vl alio mō. fm ītellectū gl.
lz ꝺy. teneat ōriū in. c. q̄ ad agēdū. ex ō re. iur. li. vi. Cōstat
tibi limitatū. vt in. d. §. nihil cōe. Ad ōriū rñde. lz nō sit clā
destinitas respcū ppriet⁹: tñ possideo clā respcū possessi
onis. Istud nō vī bñ dictū. q̄z ille dī possidē clā q̄ suspicat
sibi ꝓtroversiā fieri de iure vel de facto. vt. s. e. l. clā. in prī.
Itē, possessio ē illa q̄ dī clādestina. nō res. vt no. s. e. l. pōp.
§. cū q̄s. z. l. vitia. §. i. C. e. ti. ¶ Quero q̄ hic dī possidē clā
respcū ppriet⁹ nō possessiōis. Pro declaratiōe istoz̄ tu
debes scire. doc. tenēt q̄ in cā interdic. vti pos. admittūt po
sitiones z articuli z ꝓbationes de dñio. Ita tz Ja. de are. z
cy. refert in. l. i. in fi. C. vti pos. z ē tex. z gl. in. c. lz cām. ex ō p
ba. rō ē vt si, pbem⁹ eq̄lit de possessiōe: tc apparebit iustior
possessio illi⁹ q̄ ē dñs. z sic dēbit vicē. Tu q̄ aduocat⁹ ō quē
fiūt articuli si suspicar⁹ aduersariū ꝓbare de ppriet⁹ sis
caut⁹: qz facias positiones z articulos q̄ ipse possidet clā
a te respcū possessiōis. Si ei dicēs q̄ possideret clā simplr
nihil ꝓbares: qz sicuti simplex cōductio in dubio intelligit
respcū ppriet⁹, vt. l. si rē aliquā. in fi. s. e. sic in dubio ille q̄
possidet clā intelligit respcū ppriet⁹, nisi dicas expsse q̄
possidet clā respectu possessionis. al⁹ pderes. z q̄ sic dēat
dici habuistis tex. in. l. si rem aliquam. in fi. s. eo.

Cum vir. Qui ingredit fundū rōne amicitie
vel familiaritat⁹ nō dī possidē. ꝺcor.
s. ō fideicō. li. l. gñalit. z tota die occurrit casus h⁹
l. nā mr z fili⁹ stāt simul. z fili⁹ vadit ad fūdū mris. postmodū
cū diuidēt dic fili⁹ ego possedi tāto tpe talē fundū. ego cre
do q̄ in dubio vī ire cā familiaritat⁹ z amicitie. nō vt possī
deat. z idē dico ī frez sozore simul hītātib⁹ z hūtib⁹ p̄imoniū
idiuisuz. z frat vadit sol⁹ ad possessiōes locādas. z fruct⁹ so
lus recolligit. certe cōiter vī facē ex cā familiaritat⁹ p hāc. l.
z. l. gñalit. s. e. z facit optie. j. e. l. pri. exp̄ssius. s. q̄. mo. vsu.
amit. l. si mulieri. qō bñ no. Si ergo ad vxorē ptinet res ip
sa dī possidere. lz nunq̄ vadat z possidet per virū.

Communis seru⁹. In tex. ibi possideat. qō
in dubio p̄sumit. ar. l. me
rito. s. p so. fz ia. ō ar. z Ol. no. ꝺ qō dixi. s. e. l. pr. z teñ mīti
De hoc hūistis. s. e. l. i. §. p ꝓcuratorē.

Procurator. z plene in. l. q̄ mihi donatū. s. ō dona.

Iquis fundū. Qui scit certā partē diuisā vl
idiuisaz eē alienā vl ius aliqō
eaten⁹ nō p̄scribit. ꝺ. d. ¶ Ho. vī. itē pōp. inq̄t ꝛc.
¶ Ad primā particulā op. j. ti. i. l. emptor. So. hic sciebat
alienā p parte certa z diuisa z determīata. ¶ Ad scōaz p
tē op. in eo qō dic p indiuiso z ignorat loc⁹. imo scit locus.
qz in q̄libet gleba habeo dimidiā. Glo. soluit trib⁹ mōis. sz
tene illā so. q̄ est in gl. q̄ incipit vel etiā. ¶ Itē op. dicit ꝺ si
scio rē eē obligatā nō p̄scribo: sz an ō creditorē p̄scribo. dic
glo. q̄ nō: qz ad eū malā fidē habeo. Idē no. in. l. sicut. C. ō
p̄scrip. xxx. an. in gl. q̄ incipit malafide ꝛc. z est casus in. l. q̄
balneū. in fi. s. qui p o. in pigno. ha. tene mēti.

Peregre Per oblīuionē partī loci in q̄ res mo
bilis custodie cā reponit possessio non
pdīt nisi p aliuz occupet. ꝺ. d. hec lex. ¶ Ho. tex.
ibi ius possessionis. ex quo hēs q̄ possessio ꝺz ins. ¶ Ho.
q̄ memoria hois est labilis. vt ꝺ. z. l. ij. §. si q̄d aūt. C. de ve.
iure enu. Et intelligas q̄ infirmitas memorie nō facit pdē
possessionē. z intellige nō adhibita diligēti inq̄sitiōe: secus
si esset adhibita diligens inquisitio z nō recordaret. q̄z tūc
perderet. ¶ Item no. q̄ possessio est ius. z hunc tex. doct.
allegant. ego allegaui plures. s. eo. l. i. habetis. j. eo. l. pos
sessio. §. i.

Quesitū .sessio dño ig̃ranti ex alia possessiõe:sz vsucapio tñ sciẽti.h.d.gl.ñ dic nisi id qđ dr̃ i.l.i.§.itẽ acq̃rim⁹.ff.e.

Quibus explicitis .demū sciẽs possessionẽ amittit sec⁹ in eo q̃ suo aĩo ꝛ corpore alieno possidet.h.d.Dicit hic ꝙ possessionẽ quã retineo p colonū:demū colono expulso amitto.Op.de.l.fi.C.e.vbi factū serui vel coloni nõ p̃iudicat dño.So.q̃tuo: sunt vt ibi no.qñq̃ colon⁹ exist aĩo deserẽde possessiõis:tũc dñs nõ p̃iuat ciuili. vt.l.si de eo.§.i. ff.e.qñq̃ colon⁹ pdit ꝛ tũc idẽ:q: dño nõ p̃iudicat vt ibi:qñ q̃ colon⁹ deiicit vl̃ alij tradit̃ ve:tũc dñs possessiõe p̃iuat̃ ita dz intelligi hic:vbi dr̃ ꝙ ignorãtes pdim⁹.vt.ff.e.l.iij.§. ꝙ si seru⁹.¶Quero q̃ est rõ dr̃ie inter possessionẽ quã retineo p me ꝛ illã quã retineo p colonū.Bl.dicit rõ ẽ ista: q: qñ possideo corpore coloni ꝛ aĩo meo possideo:tũc mea ciuilis sequit̃ naturalẽ quã r̃tineo p colonū.nõ colono expulso vtraq̃ pdit̃ vt hic.ꝛ.l.i.§.nõ aũt.de vi ꝛ vi ar.ꝛ vide qđ ibi no.¶Quero q̃d si ali⁹ nõ ingredit̃ vere sz ficte:q: dñs cõstituit se alteri⁹ noĩe possidere.dic vt dixi.ff.e.l.ꝙ meo.in p̃in.¶Quero si vsufructuari⁹ deiiciat̃:an dñs sua ciuili p̃iuat̃.Rñdeo nõ.gl.habet̃.ff.vsufr.quẽad.ca.l.i.in fi.ꝛ.j. de vi ꝛ vi ar.l.iij.§.vñ vi. Ratio q: vsufructuari⁹ nõ possidet naturalit̃ p dño sz p seipso.q̃d si colon⁹ fuit quẽtus ꝛ ipse rñdet nõ noiando dñm in iudicio.ꝛ fuit q̃dẽnat⁹ ꝛ fcã ẽ executio:an noceat dño. Inno.ꝙ nõ.ex̃ vt lit.nõ ꝓte.c. qñ freq̃nter.circa fi.sz ꝺ eũ videt̃.ff.ad exhi.l.cellsus.§.i.ꝛ.ff.e.l. q̃ vniuersas.§.itẽ cũ p̃etor.sed al's dicam.

Item mobilẽ. furãdi gr̃a pdit̃ ab ignorãte. idẽ si rei custodia amittat̃.sec⁹ in aĩali irrõabili ista tuit̃.h.d.¶No.tex.ibi illa rõ ꝛc.¶Op.ff.de le.iij.§.si rẽ ff.e.Vera so.ẽ ꝙ hic in aĩo ꝓstituit ꝛ cepit ꝺctare.¶Item op.hic vr̃ ꝙ solo aĩo q̃rat̃:sz intelligo ꝙ nõ aĩo solo:sz iterueniẽte ꝺctatiõe.¶Itẽ op.q: mutat sibi cãz possessiõis.ꝺ l.nõ solũ.§.i.j.ti.i.ꝺ interuenit cã extrinseca.s.furtum.

Redia. alio mõ ẽm Ja.de are.vtraq̃ lec.ẽ not. Per instr̃m nõ pbat̃ possessiõis traditio. Itẽ istr̃z verificat̃ ex actu ℞o nõ ficto.h.d.¶Op.ꝙ iste lec.nõ cõtineat falsum.q: dicit se tradidisse cũ nõ tradiderit.Dicit gl. intellige ꝙ p̃imo erat ingressus seru⁹ ꝛ postea scribit se tradidisse.ꝛ sic p istũ actũ fictũ verificant̃ illa ℞ba se tradidisse ¶Op.ꝙ p instr̃m ꝓbet̃ traditio possessiõis.vt.l.ij.C.e.so. si instr̃m fit in fundo vel in ꝺspcũ fundi.p instr̃m põt ꝓbari traditio.vt ibi.Sz si nõ fit in ꝺspectu p instr̃m nõ ꝓbat̃ traditio nisi ali⁹ act⁹ ꝓbet̃.hoc tz Dy.Ja.ꝺ are.ꝛ Bl.ꝛ Spe. in ti.de emp.ꝛ vẽ.§.i. Ista lex facit ad.q.no.pone ꝙ ĩ instr̃o dotali dr̃ sic.talis marit⁹ fuit cõfessus se habuisse ꝛ recepisse centũ q̃ pmisit p̃ri reddere.dic filia actio ẽ mea.q: fuit cõfessus se habuisse ꝛ recepisse.ꝛ sic traditio p̃cessit vt hic.ꝛ p ꝺñs nõ põt solui p̃ri.tñ ℞itas ẽ ꝙ si est aliq̃d ꝓfessus hũisse qđ põt tũc tpis celebr̃ari p̃sumit̃ factũ.vt pz ex p̃cedẽti tpe ozica.Dixi.j.de ℞.ob.l.si ita stipulat⁹.§.grisogon⁹.ꝛ.ff.so. ma.l.post dotẽ.Nõ in ꝓposito cũ numeratio tpe instr̃i potuit interuenire p̃sumit̃ tũc intercessisse. Itẽ fac̃ ad aliꝺ.dic instr̃m.Sed⁹ dedit ꝛ vẽdidit titio fũdũ ꝙ p̃cio cẽtũ.qꝺ p̃cium ei dedit ꝛ nũerauit.testes q̃ interfuer̃t in instr̃o dixer̃t ꝙ nll'a pecunia interuenit:an instr̃m possit redargui de falso. Ja.bu. disputauit hãc.q.ꝛ determinauit ꝙ ista ℞ba ℞ificant̃ ex actu ficto.sic ex℞o.ꝛ iõ lz ñ interuenerit act⁹ ver⁹.s.nũeratõ ℞a.tñ inuenit act⁹ fict⁹.s.ꝙ fuit ꝓfessus hũisse ꝛ recepisse.ꝛ ad hoc ẽ casus h.lz ipse nõ alleget.¶Scꝺo mõ legit̃ ẽm ia.ꝺ are. ꝛ ẽm eũ hoc dicit.p instr̃m in quo cõtinet̃ aliquẽ tradidisse nõ ꝓbat̃ traditio:sz illa ℞ba importãt solũ licẽtiã intrãdi.p p̃ria auc̃te.h.d.ꝛ ẽm hoc epla p̃cessit traditoez.¶Op.nõ põt sibi q̃rí possessio rei donate iuste nõ interueniẽte volũtate dñi.vt.l.si ex stipulatione.ff.e.So.hic fuer̃t illa verba se tradidisse.q̃ important vt ingrediat̃ sua auctozitate.ꝛ vt h

ẽm Ja.de are.ꝛ spe.in ti.de emp.ꝛ ven.

Possessio .deniq̃.ꝛ.l.sciendu.ff.er q̃.cau.ma. Plene examino illa verba in repe.l.si is q̃.p emptore.j.ti.i.

Qui alienã. sz certe aĩus est facti.vt.l. bonefidei. in fi. ff.ti.i.lz ꝺ videt̃ in.l.p herede.ff.de acq̃.here.vbi dicit addi tio nõ tã facti q̃ animi ẽ.ꝛ sic innuit ꝙ aĩus nõ sit fci: sz ego rñdebã nõ tã facti.s.alteri⁹ q̃ animi.vñ vult dicẽ ẽ possessio iurs.s.ciuil'p spẽs distinguẽdo hũistis no.ff.e.l.p seruũ.ꝛ di xi.ff.e.l.i.ĩ p̃ri. Quero an is q̃ ẽ in ptãte alteri⁹ possit possidere. Rñdeo aut ẽ seru⁹:ꝛ tũc cũ possessio sit iuris nõ q̃rit sibi sz dño.vt.l.i.§.itẽ acq̃rim⁹.ff.e.ꝛ idẽ in monacho.q: q̃c quid iurs q̃rit acq̃rit monasterio.vt in auc̃.ingressi.C.de ss. ecc. Sed in filio dic vt hic glo.notabiliter dicit.

Si possessio Possessio ꝛ dñium q̃rit̃ p procuratorẽ actio psonalis non querit̃ nisi cedat̃.h.d. ¶Op.ff.de ac.emp.l.iul.§.si procurato:.ꝛ.l.procurator ff.de procu. Sc.intelligas ꝙ hic emit nõ ex re dñi.al's dño si ne cessiõe q̃reꝛ.vt h.ita intelligit pe.ꝛ oẽs. ¶Quero q̃d si procurato: nõ repit̃ q̃ cedat. Rñdeo sine cessiõe q̃rit̃. vt no. in.l.dãni infecti.§.fi.ꝛ.l.i.ꝛ.ij.ff.de instito. et.l.i.C.ꝺ ac.ꝛ ob. ꝛ.l.scim⁹.C.ad treb. Bene pusij est cõsuetudo ꝛ statutũ ꝙ instr̃m guarẽtigionatũ seu cõfessionatũ in quo cõtinet̃ pcẽ ptũ notarij p̃cipiẽt̃ partib⁹ ex iuriditiõe sibi a statuto cõcef sa.mõ q̃daz agebat ex illo instr̃o opponebat̃ ꝙ nõ erat fcã sa.mõ q̃daz agebat ex illo instr̃o opponebat̃ ꝙ nõ erat fcã ẽ sessio.ꝛ sic nõ poterat agi ex stipulatiõe fcã p procuratorẽ in illo instr̃o.Ego dixi ꝙ p̃ceptũ notarij opat̃ vt pinde sit ac si eẽt instr̃m factũ in iudicio p procuratorẽ vbi q̃rit̃ sine cessio ne.vt.l.in cause.in fi.ff.de pcu.¶Quero q̃d in his q̃ cohe rẽt persone.ita ꝙ non põt cedi.vt vsufructus.modo procura tor:procuratorio noĩe meo stipulat̃ vsufructũ.vel accipit procuratorio noĩe meo:an q̃reꝛ sine cessiõe. ego ꝺico ꝙ in istis iurib⁹ inseparabilib⁹ a psona procurator ẽvt nud⁹ miste dixi qꝺ no.¶Alteri⁹ q̃rit̃ ecõuerso si procurator pmittat.p curatorio noĩe dñi:vt:ꝛ dñs obligeꝛ. Rñdeo sic vtili.qꝺ ꝺic vt.l.si cũ vẽditor.in fi.ff.de euic.ꝛ.l.iul.§.fi procurator.ff.de ac.emp.ꝛ.l.in eũ.in p̃in.ff.de instito.ꝛ circa p̃dicta vide q̃ ꝺi xi in.l.stipulatio ista.§.pe.j.de ℞.obli.

Permisceri .trib⁹ mõis ẽm glo.lz difficulter.ꝛ ꝼz p̃imã gl.põit̃ quõ q̃dã egit possessorio: an sniã lata in possessorio p̃iudicet in ꝺfessorio q̃.p vsufru.ꝓponit̃ ꝛ iuriseõsult⁹ ꝺicit ꝙ nõ:q: ẽ separata cã possessiõis ab vsu fructu vt.ꝓp̃rietas ab ipsa possessione.ꝛ sic posito vno nõ se quit̃ aliud.ꝛ sic remoto vno nõ remouet̃ aliud:q: põt eẽ apꝺ ꝺiuersos.vt pz ex tex. Et hec lec.ꝓbat̃.j.de excep.rei iudi.l. eandẽ.§.fi.ꝛ hec lec.tãgit̃ in verbo causas.¶Scꝺo mõ le gi fic.Querit̃ an vsufruct⁹ possit eẽ sine possessiõe:ꝛ rñdeꝛ ꝙ sic:q: pmisceri ꝛc.quẽadmodũ ꝛc. Itẽ q̃rit̃ an ciuilis ꝙ sic:q: pmisceri ꝛc.quẽadmodũ ꝛc. ¶Itẽ q̃rit̃ an ciuilis possessio dñi ipediat̃ p vsufructũ vel ecõuerso vsufruct⁹ p ciuilẽ possessionẽ. Rñdeꝛ ꝙ nõ ibi nec⁹ ipediri ꝛc.ꝛ ista col ligit̃ sup ℞bo opz. ¶Tertio mõ legit̃ vt q̃rat̃ si ali⁹ hz vsu fructũ an dñs ciuiliter possideat. Et rñdeꝛ ꝙ vsufruct⁹ nõ ꝺz pmisceri cũ possessione ciuili.sic nec ꝓp̃rietas. Et iõ pos sessio ciuilis dñi nõ ipediꝛ p vsufructũ:nec vsufruct⁹ p pos sessionẽ dñi. Et ẽm h⁹ tota ista lex põit vnũ casum.ꝛ ista lec. colligit̃ ex gl.parua posita sup ℞bo possessionis. Et fac h lex ad ea q̃ ꝺixi in.l.naturalit̃.in p̃in.ff.e. ¶Querit Dy. aliq̃s egit petitorio ꝛ possessorio simul in casu in quo p̃ꝛ ob tinuit in vtroq̃.appellatũ ẽ in petitorio:an fiat executio in possessorio. Et Di.dicit ꝙ sic q: nihil hz cõe.vt h.ꝛ.l.natu raliter.§.nihil.Sz pone ꝙ in petitorio succubuit ĩ possessorio. ꝛ dic aut̃ suc cubuit q: nõ ꝓbauit.ꝛ fit executio in possessorio:aut succubuit q: reꝰ ꝓbauit se dñm:ꝛ tũc nõ fit executio:q: obstat re gula dolo fac̃ ꝛc.ꝛ hoc tãgit Ly.in.l incerti.C.de interdic. ꝛ Spe.in ti.de pe.ꝛ pos.ꝛ ꝺebes intelligere in possessorijs

De vsucapionibus. Rubrica.

Bono publico,an p pactū. Adde bar.in.d.l.nēo pōt.adde qō bal.in.c.i.§.ꝓterea.de capitul' conradi.dixit q; si ꝯhētes vl'te statoꝝ iusserit soluē;nulla ꝑscriptiōe obstāte videt q; in infinitū extē dat.d.l.qō si nolit.§.si q̄d ita.s.ō edili.edic.bal.i.l.i.in vl.col.de sen. ē q;p eo.tenet ꝯ bart.hic.z in.d.l.nemo pōt. Et sub dit bal.in.d. l.i. q̄d si ista ꝛba ponerē tur in rescri/ ptoꝝ vel ꝓiui legio.ō quo dic vt no.in auc. q̄s actō nes.de sac. san.ec.q̄siuit ēt si ista ꝛba ꝓferāt a sta tuto ciuitat; ꝛbi gīa dic statutū q; in strumētū pu blicū mādet executiōi nō obstāte aliq̄ exceptōe q̄d iur'.viō oīno g ludo.i rr. de arbi.in.x. carta.z q; va leat statutū tollēs ꝑscri. tenet bal.in l. receptitia. in.ij.col. de cōsti.pecu. z ibi etiā ō pa cto.z viō gl. no.in.c.i.§.p̄ fea.z qō no. bar hic.in fi. z no. q; nun q; intelligit statutū exclu dere ꝑscrip. in cui' ꝯriuz memoria nō existat ꝛbal. in.l.i.C. de p̄ scrip.xxx.an. z in.l.i.C.ne rei dñice vel templo.

quibus pōt obsici exceptio dñij.nō aūt in alijs. vt dixim⁹ in.§.nihil.z no.per eundē Dy.in.c.qui ad agendū.extra de re.iur.li.vi.

Species. Duob⁹ mōis legit in gl. Primo vt uat⁹ restituit;qz ꝓtoꝝ aliquē imittit ē pl⁹ q; qui ꝓi in prima z scda glo.z in prin.vlti. Et fm hoc qō di cit spēs inducēdi est phibere z.c.expone inducēdi.i. est pars inductiōis;ve .i. vni sp ei cōuenit fm Ja. de are. Scdo legit fm Jo. vt tota loq̄tur in ꝓtoꝛe vt pz in fi.vlt.gl. Certio legit fm Ja.de are.du plex est mod⁹ inducēdi i possessionē a ꝓtoꝛe.primo cū dat alicui licētiā ingrediēdi sua aucte z phibet ei vim fieri qō ē plus q; si fiat a ꝓuato. scdo mō misus.vt in pos.le.tūc eū nō pōt igredi sua aucte vt.l.fundi.in prin.§.ti.i.q̄rto fm Ja.de are.q; duo bus mōis ꝓtoꝝ pōt mittere in possessionē z iubere possidere ex scdo decreto;quo casu inhibet possidē ti vim fieri;z si ꝯ faceret teneꝫ.vt.l.dāni.§. penl.§. de dā.infec. Alio⁹ est q̄n ꝓtoꝝ ꝯdēnat quē ad rei re stitutionē;tūc fcā restitutiōe si postea molestet non teneꝫ ex sniā nec iudex ex vigoꝛe illi⁹ iudicij se intro mittit.vt b fm Ja.de are.qō putoveꝝ;qz sola facti traditiōe liberaꝫ.z no.§.de ꝓcu.l.pōp.§.sz z si is.i a fi.glo.mag.z predicta tene menti.

Duersus. Clera lec.ēvt intelligaꝫ ista pōit exēpla.ꝓio i interdicto vti pos.z gl. Itē ponit interdicto vñ vi z.c.sz illa lec.nō ꝯgruit fre;qz talis vitiosa possessio,pdest aduersus eum q̄ vitiose possidet.vt.l.cū a te.j.de vi z vi ar.

De vsucapionib⁹ z vsurpationib⁹. Rubrica.

Dictū est supra de acq̄rē.pos.verū qz vsucapio est causa acq̄rende pos.vt.l.sine possessione. j.e. iō de vsucapionib⁹ ponit.verū qz vsucapio interrūpitur.ideo ponit de vsurpationib⁹.z q̄d est vsurpatio idem est q; interruptio.

Bono publico Dp.z videt q; prima lec. non pcedat;qz eāt as scripta ꝑferī rigoꝛi. vt.l.i.C. de legi.z.l.placuit.C. de iudi. Sz ꝯ istā regulā hēmus eāt ē scrip j.de re. iur. So. Dy.q; qñ sunt ambo scripta i spē tūc vnū ꝑferī alteri;sec⁹ qñ vnuz est in gñe aliud in specie. Istā so.pōit Dy.in.c.possessoꝛ.ex de re.iur. li.vi.z Ey.C. de legi.l.i. Dp.de.l.cū in fundo. §.q; si mulier.s. de iure do. So. vt ibi. Quero an p pactū a possit renūciari iuri ꝑscrip. z videt q; nō.qz cū sint inducte ad publicā vtilitatē vt b.g z.c. vt.l.ius publicū.s. de pac.sz dic q; vsucapio z ꝓe scriptio.x.an.pacto tollit nō directo:sed qz inducit malā fidē. b z sic facit cessare ea q̄ sunt de substātia ꝑscriptiōis.z hoc tz dy.s.ō le.i.l.nemo pōt. c Que stiō.quas actiōes.de sa.san.ecc.z in.l.i.in fi.de tēpo.app.ar.fi.in.§.fi. Sz an sit dare cautelā q; ipsa ꝑscriptio cui renūciari nō pōt saltē tollar in effectu. Ang. b vnam dedit ꝯ quā tenet bald.in.l.q; si nolit. hic alleg.z ita refert fuisse iudicatū pusij ipso exñte aduocato.lz bar. z vn⁹ alius eēt ꝓ parte ꝯria.z sequit hic do.ludo. Alia ponit ang.lz illā nō firmet in.l.cū stipulat⁹ fim mihi a,pculo.de ✕.ob.quā impugnat. b do. ludo. sz ✕a pōt dari q̄ colligit ex his q̄ voluit bal. in.l. sicut in ānos.q̄.mo.vsufruc.amit.quā approbat bal.in.l.ij. C. vt in pos.le.z in.l.i.in prin.de cadu.tol.z sequit do.ludo.b.z bar. etiā in d.l.nemo pōt.z istis adde bal.in.l.i. C.de senten.q̄ p eo qō interest dā est ꝑscriptio.xxx.an.z ista currit odio negligēt; nō fauoꝛe ꝑscribētis.vt.l.fi.in fi.C.de edic. diui hadri.tol.z no.p Dy.in.c.possessoꝛ.ex de re.iur.li. vi. iō nō pōt renūciare.vt.s. ad mace.l.tā z si.z qō ibi no.z qz.p bono publico z.c.fac qō no. C. de iud.l.p perādū.§.sed z siq̄dē. Nec ob.q; pacto remittit z interrūpit.g̃ multomag; impedit inchoari.vt.l.cū notissimi.§.sed z si q̄s.C. de ꝑscrip.xxx.an. qz tūc p pactū cessat negligētia. Quedā est prescriptio inducta principaliter fauoꝛe part;.z illi pōt renūciari.vt.l.q; si nolit.§.si q̄d ita.s. de edil.edic. Et ex p/dictis videt q; statuto qō dicit q; si creditoꝛ stetenit per annos.x.q; non petierit q; non audiat non possit renūciari;qz odio negligentis.

Vsucapio Dp.q; vsucapio ex pluribus pcedit causis.i.ex titlo z bonafide.z sic dñiū ē ex pluribus causis.ꝯ l.iij.§.ex plurimis.s.ti.i. So.vt in glo. Quero vtr vsucapio cadat in re mobili vel imobili. Et gl. dicit large sumēdo cadit in q̄libet re.stricte ✕o z.p prie vsucapio cadit in re mobili.ꝑscriptio in imobili.allegat gl.l.ij.C. de ꝑscrip.lon.tēp. sed illa nō dic sz est.l.ij.C.in q̄.cau.cess.lō.tēp.ꝑscrip.z sic adde ad glo. Quero an p ꝑscriptionē acq̄raꝫ dñiuz vtile vel directū.habetis p glo.z doc.in auc.nisi.C. de bo.ma.z dic q; in vsucapione q̄riꝫ directū.in ꝑscriptiōe vtile fm gl.z dic vt no.p Dy.in. c. possessoꝛ.ō re.iur.li.vi.z casum vidistis in.l.i.in fi.s. de aq̄ plu. arcē. q; p ꝑscriptionē vtile dñium q̄riꝫ. Quid si in statuto dicaꝫ q; ꝑscriptiōe q̄raꝫ dñiū; vel q; q̄s efficiaꝫ dñs.certe in dubio intelligit de directo vt l.i.in fi.s.si ager vecti.vel emphi.pe. Et ad hoc vt aliq̄d addat iuri cōi z aliq̄d operet formo vnū dubiū.si hoc ē verū q; p ꝑscriptionē q̄raꝫ dñium vtile. tūc q̄ dedit in emphiteosim nō pōt oñdē se hre alicui dñiū.nā nō pōt phare dñium vtile:qz emphiteoticari⁹ hz directū;nō pōt phare nisi,pharet de se z ō auctoꝛib⁹ suis vsq; ad illō tps q° loc⁹ illefuit occupat⁹ ab hostib⁹.vel vsq; ad illud tps quo fuit statutū q; quicq̄d calcauerit pes tu⁹ tuū fit z.c.vt.l.i.in prin.s.ti.i.z emphiteoticari⁹ phat q; nō pōt opponere exceptiōz dñij.vt.l.litib⁹.C. de agri.z cē.z.l.si q̄s ꝯductiōis.C. loca.z ꝯduc. Sz ē ꝯ exneū dixi vobis q; si pono rē in nulli⁹ bōis fuisse tē cū apphēdo directe efficioꝛ dñs.vt dixi i.l.s rē q̄ nobis.in fi.s.ti. i.vel dic q; phet de vtili vt est emphiteota hz vtile tñ sunt duo dñi.vt dixi.s.ti.i.l.fi quis.§.ōia. Sed put dixi satis puto q; si nullus alius appareat dominus directo ille qui phat tantū q; sufficiat ad p scriptionem presumit dñs.

Vsucapio quo mō aūt diffiniat ꝑscriptio.vide Jo. an. in regla possessoꝛ in mercuria.

e Quid si in statuto.facit qō no.in.l.iij §.si rē. de lega.iij.in simili aliud dcm ad hoc not. bal.in.l.ij.C. de ꝑscrip.lō. tēp.q̄.pliber. videlz q; tūc nō req̄raꝫ titul⁹ in ꝑscribendo.ꝯ qō facit qō ipse no.in.l.in ꝯctib⁹. de nō nume. pecu.

f Intelligitur de directo. Et p hāc rōnē dic bal. in rica qui accusa. q; ✕ bū q̄libet p latū in statuto nō restringit de habilitat;. z dicit bal.in.l.fi.C. ō tempo.i in teg.resti.pe. q; ꝑscriptio decēnij inducta p statutū sapit naturā ꝑscript;.xxx. āno. dicit tñ bald.in.l.ij.per illum tex.C. de nox.a. q; ibi statutum disponit super eo qō disponit ius cōmune interpretaꝫ fm ius cōmune. z vide qō no.bar.in.l.iij.§.ꝓtoꝛ ait. de dam.infec.sed bal.in.l.fi.C. arbi. tutel. dicit q; statutū dicens id qō ius cōe non alterat ius cōe.

g Et dixi in.l. Vide ad hoc bar.in.l.ex asse.ad fi.ff.ad trebel.

Equit. §. fruct' p se pcipiendo. Nec' si pcipit p alīū q̄ fit bona fide vt p bald. in l. ñ. i. i. col. de fruc, t lit. expen.

i Mō facit fruct'. addebart. in. l. ex diuerso. de rei vē. t Jno. in. c. consultationib' ō iur. patro. bal. in. l. ñ. in pe. col. C. de seruit. t bal. post gl. in. l. i. C. de vsuca. transfor.

k Fetu pecor. fet' aīa/liuz sunt fruct' industriales. Addebald. in. l. ancille. in. viij. q. vel opi. C. de fur.

l Prescribo rem. Addebart. in. l. iij. C. qō me. ca. t bal. in. d. l. ancille. x̄. itē dubitat. addē tñ singulariter q̄ qñ rei principali prescriptū est idem est in fructibus etiam vltimi anni fm bal. in. l. iij. in. i. col. de fruc. t lit. expen. t ad ista q̄to tpe prescri/bant fruct'. vide bal. in l. eos. C. de vsur. Jstud tamen dictū in malefidei possessore ō de iure canonico non p/cederet etiā si magno tē/pore tenuisset. sed in bonefidei possessore sic; fm do. anto. de alio titulo. Sed quare dixit p herede: q̄ nullo momento est penes eum. vt. l. placet. §. de acquirend. here. Sed alij tituli cadunt in seruum: vt potest dici donatarius ⁊c. Sed quare non p herede cadit in seruo: vt sic seruus dicatur heres sicut donatarius. plene dico in. l. cum a filio. §. de le. i. t glo. plures sunt. C. de here. instit. l. cum ꝓponas. tangitur per doc. ibi. sed ego plenius. quod ergo dicit hic p herede. dic nec alio titulo.

Aduerte ad istam glo. **Fructus t partus.** que declarat optīe oēz passum huius. §. Et iste. §. legitur pluribus modis vno modo q̄ tēpore defuncti erat in rerum natura: licet non in dñio defuncti. ¶ Et ad istam lec. opp. aut defunctus erat malefidei possessor. t tunc nec ipse nec heres vsucapit. vt. l. cum heres. j. de diuer. t tempo. prescript. t q̄ efficitur res furtiua si erat bonefidei: t tunc facit fructus suos. vt. l. qui scit. §. in alieno. §. de vsur. ergo non vsucapit. so. Bar. in. l. i. C. de prescri. lon. tēpo. t in. l. pompo. §. q̄ cum quis. §. ti. i. t est casus expressus cōtra Bar. in. §. heres. j. eo. l. preterea si huiusmodi fructus sint furtiui. istud vicīū sine dubio transit ad heredem. Et alia opi. est Bdof. que similiter loquit quādo defunctus erat malefidei: sed illos fructus nō percepit per se: sed per aliuz bonefidei: t sic prescribi potest ab alio non ab herede defuncti. Ex hac lec. no. q̄ malefidei possessor per se pcipiendo[b] fructus facit furtū: secus si eos percepit p aliū qui sit bonefidei. q̄ō intelligē: q̄ ipsi malefidei possessori non restituāt: q̄ forte eos vendidit: vel locauit fundū ad pecuniā. alīs cum ꝯctaret cōmitteret furtū. Et predicta puto vera in se. t tamen q̄ multum hanc. l. restringit. ideo est tertia lec. q̄ loquit in eo qui prius erat malefidei: t nunc bonefidei erat. Et fm istam glo. habes q̄ ille q̄ ab initio fuit malefidei nūc est bonefidei pceptione nō facit fructus[l] suos ꝛ vsucapione. Est ne x̄a ista lec. t certe si iusta causa supuenit pōt vsucapere t fructus suos facere. vt. l. nō solū. §. i. j. eo. sed si non superuenit iusta causa tūc inītium spectaret quo ad acquisitionē fructuū. vt. d. l. q̄ scit. §. fi. de vsur. licet ꝯ fit. §. ti. ij. l. qui bona. §. i. ꝛ dic vt ibi. Jtez quo ad vsucapionē. vt. j. e. l. iusto. §. t si possessionis. t. l. si de eo. §. per seruū tuū. §. ti. i. t C. de vsuca. trāsfor. l. i. Jn hoc tñ possidet hec lec. esse vera: q̄ pcipiendo nō facit furtū. t sic possent vsucapi ab alio. vt. j. e. l. si aliena. §. fi. Est ergo alia lec. t dic q̄ bonefidei possessor facit fruct' industriales suos. naturales nō. vt. §. de acq̄rē. re. do. l. bonefidei. t. l. fructus. sed hic vsucapit fructus naturales quos non facit suos. vt fetus t part'; sed hic dicit in text. q̄ fetus pecor. sunt in fructibus industrialib'. vt. §. si q̄s ex aliena. insti. de re. di. t in. §. lana. t sic in fetu pecor[k] ista so. non potest p̄cedere. dic ergo q̄ fetus pecor. ab extraneo vsucapiūtur t heres facit suos: t bonefidei possessor. ¶ Vel dic t no. q̄ rem meā non possum irreuocabiliter, vsucapere: sed si non est mea irreuocabiliter: q̄ tenet restituere: tunc ꝯ illam actionē p quā cogor restituere p̄scribo rez.[l] t hoc pbo p. l. in bello. §. fi q̄s seruus. j. de capti. t postli. re. q̄ō no. q̄ oēs leges q̄ dicūt q̄ bonefidei possessor tenet restituere fruct' existentes intelligunt nisi per triennīū possederit. t hoc videt tenere Ly. in. l. ancille. C. de furti. Alio mō legit[m] vt in fructu t partu ⁊c. vt gl. ¶ Venio ad scōam lec. principalē. t non loquit in defuncto: sed in herede. t vide gl. ibi finaūt ceperūt eē ꝑdicte

Expōit x̄ba. l. attilie. ¶ Ho.

Quod autem q̄ dñs dicit ille cui res furripitur ꝓprie non attento apud quē fit res qñ furripit ¶ Opp. j. p soluto. l. fi. so. vt dicā i. §. si rē. ¶ Opp. j. de preca. l. certe. §. iul. So. ibi in vi possessa. hic in furtiua. rōnem dicam. j. e. l. §. si dñs.

Sufficit q̄ res furtiua reuertat ad eū

Labeo . per quē dñs possidebat per quē reponatur in loco vbi stabat dño ignorāte. alīs dñi noua scientia t voluntas req̄ritur. h. d. Jste. §. est difficilis in tex. t oēs gl. sunt ad declarationez lre fm veram lec. Dy. diuidit in q̄nq̄ partes istum. §. primo loquit in re peculiari surrepta ab extraneo dño ignorante. scō in re peculiari surrepta dño sciēte. tertio in re dñica surrepta ab extraneo. quarto i re dñica surrepta a seruo quā non tenuit in peculio. q̄nto in re dñica surrepta a seruo t eaz tenuit in peculio. sca ibi cōmodi'. tertia ibi nec eīm. quarta ibi ideoq̄ si seru'. q̄nta ibi itē si eā rē ⁊c. Glo. q̄ incipit furtū factum. ponit duas lec. in x̄. cōmodius. tene primā. Jtē ponit duas lec. in x̄. nec eīm. tene scāz t distingue vt in alia glo. ¶ Quero q̄ est rō differentie q̄ quando furtū fit factum requirit eius scientia. Rñde qñ ignorauit hz animū possidendi p eū apud quē prius erat: sed quādo sciuit furtū factuz deposuit aīm. ideo requirit noua volūtas. ¶ Sz dices hic aīus in seruo nō requirit spāliter in re peculiari. sed dic q̄ hoc casu requirit spālis volūtas vt. j. e. l. si rem surreptā. ¶ Quero q̄d si extraneus surripiat t eodē loco reponat. Rñdeo non sufficit q̄ non reuertit in ptātem. vt. in. §. tūc aūt. sed in seruo nunq̄ dominus fuit priuatus possessione. vt. §. titu. i. l. rem que nobis. ideo sufficit q̄ reponatur in loco.

Sufficit rem redijsse ad eum per

Item labeo quem quis possidebat. hoc dicit ¶ Oppo. §. deposi. l. i. §. si rem. Solu. hic vendidit sed non tradidit. quod non placet dicit gl. t bene: q̄ solo verbo non fuisset factum furtum. vt. l. si quis vxori. §. neq̄ verbo. j. de furti. t. §. titu. i. l. iij. §. si rem. dic ergo vt ibi q̄ verum est q̄ sufficit quātum ad purgandum vitium rei; secus quantum ad purgandum vitium persone. quia nihilominus tenetur de casu. Similiter respondetur ad. l. qui ea mente. j. de furtis. quia talis penitentia purgat rei vitium non tollit penam persone. t hoc ponit hic in vltima glo. ¶ Oppo. dicitur hic siue sciente siue ignorante. contra. §. proxi. §. Solu. fm Al. hic ignorauit rem venditam: t sic furtuz factum. t ideo non curatur vtrum sciuerit vel ignorauerit redemptionem; sed si sciuisset venditionē factam: tunc requireretur q̄ sciret redemptionem factam. t ideo ter. dicit ea gesta sunt in plurali q̄ requirit q̄ vtrum q̄ fit dño ignorante gestum. vel si sciuit primuz est necesse q̄ sciat aliud. t eodem modo respōde. j. de furtis. l. fi ad dominū. ¶ Oppo. domin' etiā ignorans possessionem amisit. vt. §. titu. i. l. iij. §. q̄ si seruus. t. l. si rem mobilem. quomodo ergo potest esse vitium purgatum furtiuitatis; cum non redierit ad dñi potestatē. Glo. istud cōtrarium signat que incipit: sed qualiter ⁊c. t non sol. Dy. dicit quando dominus ignorauit rem surreptam etiam ignorante redijsse sufficit. argu. §. pri. §. nam hic erat in custodia depositarij sicut supra in custodia serui fm Dy. sed hoc non videtur procedere. quia per seruum acquiritur possessio etiam ignorante dño. quod non fit per depositarium. Si ergo nō reuertitur in possessionē. ergo si videt purgatū vitiū. vt i. §. tūc aūt. ideo quidā antiqui dixerunt q̄ imo p depositariū queritur possessio. qō tenet Ja. de are. t tāgit h in

in. c. grauis in. vi. col. de restit. spo.

m Alio mō legit. Mo. t singulariter ad qō bñ fal facit qō no. bar. in. l. fi. C. in qui. cau. t nteg. resti. t expresse bar. in. l. iij. C. qō me. cau. vide bal. clare in l. i. in. fi. col. C. de vsur. t fru. lega. vbi refert dictū barto. hic. t bar. in. l. ācil le. in x̄. item dubitat cuz bone fidei. C. de fur.

n ¶ §. Itẽ la/ beo. inducit ad. q. si ẽphi teota vẽdit rẽ & postea redemit an e uitet penaz adõ bar. ĩ. l. siqs libellof C. õ appe. et qõ no. do. an, ĩ. c. potuit õ loc. circa pn. & ĩn. l. si a me ss. ad. l. fal. p ĩmmo. ĩn. d. c. potuit. & limi ta nisi i prãa alienatõe a/ ctũ eẽt q in otinẽri debe ret restitui ẽphteote ali enãti. facl. plericq. õ ri/ tu nup. & hic no. p ãg. i si/ unli ĩ. l. volũ taf. C. õ fidei cõ. & viõ bar. ĩ. l. si ĩsulã. in vi. q. õx. ob. o ¶ §. De illo viõ in. l. si ali enã. ĩ. p suo. & bar. plene in. l. aucalle. C. de fur. p ¶ Oz tunc op. fallit tũ i pnu vt oĩa v sta declarat bal. ẽibi ẽ gl. in x. scia. ĩ. l. i. C. õ vsuca. trässo. & bar. late ĩ. l. ancil le. C. de fur q ¶ §. Lana. vsucapi non põt. Hot. q dns ñ pt prẽ scribere qõ limita verus in hñte dñũ pleno iure & cõmutabili ter alis secus fm barto. et bal. clari? ĩ. l. iij. C. qõ me/ q? cau. & bar. ĩ. l. ĩ libello. § siqs fuũ. de capti. & ss. e. l. § fruct?. & li mita vt per bar. & doct. ĩ l. i. C. õ ser. fu gi. & ibi bal.

pzin. vlt. glo. & ss. ti. i. l. q̃uis. §. i. sed glo. hic & ibi tz õ riũ. Ad. §. tũc añt. rñdet q nõ req̃rit semp q reuer/ tat in possessionẽ. vt ibi pz. sed certe ĩmo requirit q reuertat in possessionẽ verã vel fictã. vt ibi patz. hic añt nulla esset possessio. teneo g̃ q reuertat in pos/ sessionẽ. Ratio qz animus quẽ qs habet retinẽdi p depositariũ opat etiã acq̃sitõez. vt dicã statiz. in. §. de illo. licet gl. dicat. õ. ss. ti. i. l. iij. in pzin. sz ibi repro bat. & hic est casus õ eã. ¶ Inducit ad. q. nẽphite ota vẽdidit rẽ irrequisito dño. & postea redemit. an careat re. & hic videt q nõ. sz nõ facit. qz verũ est q purgat quo ad viciũ rei. nõ quo ad penã psone. vñ veritas est q res pdit vt. d. l. i. §. si rẽ. & ss. de fideicõ. li. l. q̃daz. & l. rogo. & est casus. x. coll. q̃d iuris sit si va sal. feu. qõ ven. recupa. c. i.

Si pupilli. Sufficit rẽ redire in ptãtẽ legitimi administratoris. h. o.

Tuncautem. Ad hoc vt purgẽt viciũ furti/ uitatis requirit q res redeat ir itelligo qñ recepit rei estimatõez vel iussit alij tradi

Heres Per hũc. §. cõfundit opi. Nar. q̃ dixit q heres põt incipe vsucape a se. & ei nõ obstat mala fides defuncti. diri. ss. e. l. §. fructus.

o Partus ancille furtiue editus penes

Deillo. bonefidei possessorẽ nõ põt vsucapi. si fur in eius ptãte fuerit. als põt vsucapi si añ natiui tatẽ rei aliene sciam nõ habuit. h. o. vsq; ad. §. lana. primo loquit qñ fur est ĩ nra ptãte. scõo qñ ali? ẽ fur So. dicit glo. q in pzin. dz intelligi q añ cõceptõz sciuit rem alienã. sed male dicit õ istu m tex. iõ dic et melius. vt dixi in sũmario. dic vt ibi. & dicet p glo. et p nos. ĩ. p empt. l. seruus. ¶ An scõm op. q etiam si sciuit alienã nõ ipedit vsucapio. vt. ĩ. eo. l. iusto. §. & si sciuit aliena nõ ipedit vsucapio. vt. ĩ. eo. l. iusto. §. & uã. secus si simplicit alienã. vt ibi ¶ Sz tũc opp. qz tũc etiã postvsuca. ichoatã & nõ pfectã ipedit vsuca pio. vt. ĩ. p suo. l. si ancillã. sed hic in fi. §. videt õriuz. g̃ ista lec. nõ ꝓcedit. So. hũc x̃. exponesic q si cuz uerit alienã. dic simplicit nõ furtiuã. & sic alio casu lo quitur q̃ꝓcedens rñsum. vel si vis q eodẽ casu. loq̃ tur dic eũ sciuit furtiuã dño denũciauit. vel nõ potu it denũciare. vt. d. l. si ancillã. ¶ Illtio p hunc. §. re/ probat glo. que est in. l. iij. in pzin. ss. ti. i. qz si recipio traditõez a seruo meo nõ recipio vt quasi de nouo mihi queratur possessio. tñ ipo suo possidente ego credebã me possidere. sz h nõ fuit mihi q̃sita possessio q furtiua. vt. l. qõ seruus. ss. ti. i. & tñ hic opat ani mus quez hz retinẽdi vt adipiscat. & pbat. ss. eo. l. §. itẽ labeo.

Lana Nota qõ meñ ẽ vsucapi nõ põt q̃ Legas tex. träponendo ibi. si x̃o apud bonefidei emptorẽ õctẽ. assume ibi sz statim emptore fit cẽ. & re uertere qñ in fructu ẽ cẽ. & est plana. ¶ No. q ĩ la/ na inspicit apud quẽ tondat õ. ĩmo dz inspici apud quẽ lana nascat. sicut in partu. ss. pzi. §. & ĩ. de fur. l. q̃ vas. §. q̃ ancillã. So. partus nõ ẽ ps rei sz p se cen setur. vt. ĩ. de x̃bo. sig. l. partũ. & õctatione matris ip se cõtractat. vt. l. pe. ss. de sta. ho. & ĩ. de fur. l. q̃ saccuz sz lana nõ censet p se nec dicit esse in rez natura aĩ q̃ tondat. vt. ĩ. de his q̃ in frau. cre. l. fi. §. vt fructus. & pecudis õctatõe lana nõ õctat. vt hic. & qõ not. ss. de cõdi. fur. l. si seru? §. bone. fin Ja. de are. Sz hic videt poti? rõ in cõtrariũ: qz si lana ẽ ps rei sicut fru ctus pendentes. vt. ss. de rei vẽ. l. fructus. g̃ & õctato toto õctat pars. vt. l. si alienã. in fi. ĩ. eo. sed illã. l. intel ligo in his q̃ ptes sũt ita q quelibet res p se duret. vt gẽma in annulo. vt. ĩ. eo. l. rez mixtura. x̃. q̃d g̃ & cẽ

lõ dicerẽ si domus eẽt vi possessa. q tignum postea dissolutũ nõ essz vi possessũ. vt. ĩ. e. l. euz q̃ edes. ¶ Nõ añt hic dz de agnis intelligo alit q̃ de lana. qz idez qõ in partu ancille. vt. ĩ. de fur. l. q̃ vas. §. si ancillam.

Iste. §. ẽ subtil & vtil. ¶ p.

Si rem pignori. de. l. fi. ĩ. p so. vbi dz ĩ credi/ toris ptãte reuerti. ¶ l. que ẽ hic dicit q hic dñs pi gnorauit rem suã ibi alienã. sz hic est vez q suã ob/ ligauit. qz alienã nõ põt obligare. vt. l. alienaz. ss. de pig. act. sed nõ bñ dicit. qz in. l. fi. pignorauerit rẽ ali enã. ¶ Vera so. ẽ q põt vsucapi res rõne ꝓprietatis nec furtiua ẽ illo respectu. respectu x̃o hypothece nõ põt pscribi. nisi in ptãtẽ creditoris reuertat. & hoc tz Ja. de are. & ¶ Old. qõ est vez. tũc eñ illa x̃ba. l. at tilie q̃ requirũt q reuertat ĩ ptãtẽ eius cui surrepta est. vt. ss. §. tũc añt. cõphendunt creditorẽ cũ sibi fur/ tum factũ ẽ nõ dño. ¶ Oppo. si res erat debitoris subtrahentis. g̃ ille q̃ emit ab illo est effect? dñs. & sic nõ vsucapit. vt. ss. in. §. lana. ¶ Cui? timore dicit glo. dic alio tradente q̃ dño. vñ illa x̃ba glo. respiciũt cõtrariũ signatũ in glo. sed õriũ de. §. lana. ĩtelligas alio tradente nõ ex voluntate debitoris nec ei? cã. & sic qõ dicit tex. vsucapi posse. dic. i. vsucapibilẽ eẽ. et ista ẽ vera. Illia so. ẽ ad. d. §. lana. q huic erat admi/ stratio interdicta. sed hec nõ est vera p. l. si ab eo. ĩ. e. & p. l. si alienatoris. ĩ. de x̃b. sig. Illia sol. est q potest vsucapi õ hypothecã. hoc ẽ verũ õ hypothecã alte rius creditoris q̃ ei? cui surrepta est. nã in eius po/ testate dz redire. vel dicit glo. q pscribit õ vtilẽ i rẽ que dat metũ passo. hoc põt eẽ vez si alteri q̃ ipivẽ denti res fuit ablata violentia cõpulsiua q̃ nõ facit rem vitiosam. vt no. ss. ti. i. l. põpo. §. cum qs. ¶ Ul/ timo no. sũmariũ ad qõ glo. remittũt. & vide glo. q̃ i cipit hic no. ibi in fi. glo. q qñq; hz locũ actio furti & nõ fit furtũ. nec est res furtiua. vt. C. de fur. l. siqs suo qñq; fit furtũ nec efficit res furtiua nec hz locũ actõ furti. vt si filiusfa. surripiat rez aduenticij peculij. vt no. p Ci. C. de ser. fugi. l. i. in. viij. op. ¶ Sed q̃ro q̃d si res surrepta est fructuario. an sufficiat fuerti ĩ po testate domini. Rñ. q̃ ad vsucapionẽ respectu ꝓprietatis sufficit quo ad vsucapionẽ respectu vsufruct? dz redire in ptãtẽ vsufructuarij. ar. eoz q̃ dicta sunt. ĩ. p so. l. fi. & de fur. l. iter oẽs. §. hec actio. Quero q̃d si res est surrepta bonefidei emptori. an debeat re/ uerti in potestatẽ domini. rñ. sic; nec sufficit reuerti in potestatem dicti bonefidei emptoris. hic ẽ tex. ĩ. l. cũ sit. C. de vsuca. p empt. intelligẽdo q ibi debitor obligauit rẽ alienã. vt hic. & ibi dicit glo. & Azo. ĩ sũ ma illi? tit. tunc de necessitate dz intelligi q ipe ha/ bebat ti. & bonã fidẽ. ita q poterat obligare. vt. ss. õ pig. l. si ab eo. alias nullo mõ potuisset obligare. et tñ ibi apparet q debet reuerti in ptãte dñi.

Si fundum. Cõtinet in precedenti sũmario Querit glo. hic dz si sciens cẽ. q̃d si credebat suã inuasor. Dicit glo. nõ fit vitiosa. licz habeat locũ cõstitutio. l. siqs in tãtã. ista glo. nõ pla cet mihi. qz videt ꝓ. §. precedentẽ. vbi heres qui scit rẽ hereditariã si expulit euz q̃. p herede possidebat dz res vi possessa. ¶ Preterea dñs põt vi possidere. vt. l. cũ a te. ĩ. de vi & vi. ar. & ĩ. pzi. §. dico eñ gñaliter vi possessũs esse quãdocunq; õ ꝓhibitõz possessor. quis ingreditur. vt. ĩ. qõ vi aut clã. l. iij. §. q̃d sit vi. hoc etiã pz ĩn. l. extat. ss. qõ metus cã. vbi vis videt fieri etiã si creditor non ẽ in dolo. qõ pt; quia gl. dicit ibi q cõcurrit cũ constitutõe. l. siqs in tãtã. & hoc exꝑsse dicit Ro. in libel. in tit. de edic. di. hadri. l. q illud e/ dictũ nõ requirit dolũ. & tñ vis facta dicit. p hoc q̃si exꝑssum est. ĩ. vi bonoz raptoz. l. ij. §. hac actione is demũ. & C. vnde vi. l. si ĩnuasor. Et idẽ puto siqs oc/ cupauerit possessionẽ contra. l. meminerint. decreto

& ad istuz. §. vide no. bal. in. l. ancille. C. de fur.

r ¶ §. Si fun dũ. l. siqs in tãtã. vide ibi glo. & bar. in x̃. q̃ro si cre/ dens.

s ¶ Ofialit vi possessũ. res q̃ dicat vi possessa. et an rq̃rat do/ lus: & an pos/ sit pscribi vi de bart. in. l. iij. C. quod me. cau.

t ¶ §. Si viã.ratio ter.ẽ. Et qualiẽ intelligaẽ hec littera dñi dicit q ꝺ ſer uitute vie dominus nõ expellit vicinũ.vide bal.in.c.ſiqs per.xxx. ſi de feu.fue.cõtrouer.inter do.z agna.

v ¶ Et p hoc conſueui contra bar.tz Pe.de ancha.conſulendo in con ſilio quinto.qꝺ incipit in xpi nomĩe viſo themate.z adde bar.in.l.ſicut ad fi.ꝺ pſcri.

xxx.an.z bal. z ibi late do. io.in.l.q̃bus dieb⁹.§.dñis de cõdi.z ꝺ mõ.ꝺ bar.et tenet frã. de zaba.in.c. vi gilãti.ꝺ pre ſcri.z do.an. in.c.qz pleri q̃z de immu. eccle. bal. in q̃ſtõe icipiẽ te ſtatuto ca uenẽ q fene ratoz.in.xij. col.tz cõtra Bar.

x ¶ Nõ corri gũt.vi ꝺ bal. in.c.ſiqs per trig inta. ſi ꝺ feu. fue. ꝓtr. inſt do.z agna. pulchre z reliq̃ p eũ dẽ bal. in.ꝺ. ca.fi.de pſcr. vide p bar.j. l.pri.z iſtis adde bal.in auc.ad ℔. C. ꝺ vſu. z ĩ.l.i. C.ꝺ ſer.z aq̃. z ang.ĩ repe. l.i.C.de iud. vbi ꝺ bar.tz adde bar.in ꝺ.l.℔ añt iura. ℔ allega ta in prin.z i l.fi.ff.quẽad modũ fui.a mit. bal.i.l.i. C.de pſcrip. xxx.an.z bar in.l.ait ꝓtoz. §.plane.q̃b⁹ ex cauſ.ma. io.

y ¶ Cadat a iure ſuo. idẽ videt tenere bar.in.l.ait ꝓtoz.§.plãe. ver.ſed cũ ꝺ

iudicis nõ rite interpoſito.vt dixi.§.ti.i.l. iuſte. quia ſi hoc fecit pte phibẽte dicit res vi poſſeſſa. p ℔ ex de reſti.ſpo.c.conquerẽte.loquit em ibi in ſpoliato p iudicẽ.ſed ſi intrauerit pte nõ phibẽte:tũ q ſuſpi catus eſt ſe poſſe repelli.vel reuerſus nõ ẽ admiſſus ſimiliẽ erit vi poſſeſſa.vt.l.dã.§.fi.cũ.l.ſe.§.ti.i. ſecꝰ ſi eſſet poſſeſſio vacãs.vt dicã ſtatim in.§.ſi occupaue ris. Idem in cõſtitutiõe.l.vltime.C.de acq̃.poſſ.ſi q uus delinq̃t vel pdit.dominus nõ pdit ciuilẽ niſi de ijciaẽ vel ſuſpiceẽ z̃.tũc eſſet res vi poſſeſſa. Idem ſi colonus deĩciẽ.ſed ſi tradidit ſpõte:tũc nõ video q poſſit dici res vi poſſeſſa. Sed rõne differẽtie idẽ dicerẽ q in poſſeſſione vacante. Sed p̃ſcriptio.xxx. anno.haberet locum in oib⁹ dictis caſib⁹.vt not.p Azo.in ſũma.de p̃ſcri.xxx.an.in princ.

Si dominus fundi. Hic eſt bona caſus.ĩ nuit hec lex ad hoc vt purgeẽ viciũ violentie oportet q reuertaẽ in ptãtẽ dñi. Contra de.l.certe.§.iul.j.de p̃car.vbi nõ req̃rit vt reuertaẽ in poteſtatẽ eius cui fit violentia. Ja.ꝺ are.ſoluit z bñ.vt glo.ibi q aut expellit dñs:z optz q reuertaẽ in poteſtatẽ dñi.ſi alꝰ etiaz in ptãte ex pulſi.z ſic aliud in furto.qz oportet q in poteſtate dñi reuertaẽ.vt.ff.eo.l.§.qꝺ añt: nec inſpicit cui res fuit ſurrepta Ratõ põt eẽ:qz cũ diuerſis legib⁹ ſint facte iſte prohibitões.vt inſti.eo.§.furtiue.ex x̃bis l.ſic debere eẽ colligebaẽ.vel dic q in furto res tan tũ afficit.iõ dño rei dicit res ſubtrahi. Sed in violẽ tia afficit pſona cui inferẽ.iõ ab eo dicit vi poſſeſſa. z ſic ſi in eius poteſtatẽ reuertit verificanẽ x̃ba le gis. Predicta p banẽ ex his q̃ no.in.l.ita q̃z fullo §.de furtis.ſed vi q ſemp in ptãte dñi debeat reuer ti.vt.l.pe.j.vi bonoz raptoz. So.ibi fuit talis violẽ tia que cadit in virũ fortẽ quia res mobilis fuit ab lata.iõ oportet q in poteſtatẽ dñi reuertaẽ. ſed ſi ẽ violentia ita q non furtiua.tũc ſufficit q reuertatur in poteſtatẽ expulſi. vt.l. certi.§.iulianus.j. de pca.

Si uiam habeam. Si bene inſpicis rõ tex. eſt quia via non poſſide tur.iõ de ea nõ deijcitur.z ſic non curaẽ de bona fi de. Sed ꝺ.§.de ſerui.vr.pdi.l.hec autẽ iura.et.l.ſi edes. So.rõ hic poſita in tex.nõ ẽ gñalis. ſed illa ẽ vera rõ.q̃dam eſt p̃ſcriptio q̃ cauſaẽ ex poſſeſſione p̃ſcribentis.et tũc requirit bona fides in p̃ſcriptiõe longi tpis.q̃dam ẽ p̃ſcriptio q̃ cauſaẽ ex negligẽ tia alterius ſine aliqua poſſeſſiõe p̃ſcribentis. vt in ſeruitute vie que pdit nõ vtẽdo.tunc non req̃rit bo na fides p̃ſcribentis.vt hic.ſed in legibus ꝺnijs ad p̃ſcribendũ libertatẽ requirit factũ p̃ſcribentis.ſ.q edificatũ habeat.iõ ibi req̃rit bõa fides.tãgũt doc. C.de ſerui.z aq̃.l.i.in.iij.q.z Ja.de are.hic.z eſt glo. §.quẽadmo.ſerui.amit.l.fi. Et p hoc cõſueui mlt tum dubitare.nos habem⁹ decretalẽ q̃ dicit q ma lefidei poſſeſſoz vllo tpe nõ p̃ſcribit. vt ex eo.c.fi. et de re.iur.c.poſſeſſoz.li.vi. Dõ quero vtrũ.l.ſiẽ z.l.cũ notiſſimi.C.de p̃ſcrip.xxx.anno.q̃ dicũt q tol

ſcientia. Et per bar.in exa.ad repr̃imẽ.l x̃bo videaẽ z oĩno do.io. poſt bal.in.l.quib⁹ dieb⁹.§.dñis.de cõdi.et demõ.et q̃ not.do.ludo.i rub.de arbi.in.i.q̃ne.z iſtis adde bal.in diſputatiõe ſua q̃ icipit ſu tuto caueẽ q fenerator.et iſtis adde qꝺ bal.in.l.fi.C.ꝺ tẽpo.i treg. reſt.pet.dicit q p̃ſcriptõ decẽnij ĩducta p ſtatutũ ſapit naturã pſcri ptio.xxx.anno.facit q idẽ no.in.l.in ꝺctib⁹.in prin.C.ꝺ ſi nume.pec.

z ¶ §. Itẽ ſi occupaueri. An poſſeſſio vacans ab aliquo occupata

prescrip.xxx.anno.an habeat in alijs prescrip.locuz distinctio.l.siqs emptio.de p̃ſcr.xxx.vel.xl.anno.z putat q sic.ar.l.ſi eum.§.q̃ imuna rum.ſ.ſi quis cautio.in contrarium facit quod ipſemet no.in.l.ij.C. de prescrip.longi tẽpo. que pro liber. Deinde querit ſi eſt prescrip. contra ſententiam iudicis vtrum hoc caſu habeaẽ recurſus ad eccle

litur actio ſpatio.xxx.an.hodie ſint correcte. z dico q ille p.c.poſſeſſor malefidei z̃.non corrigunt.q̃z in prescriptiõe in actõibus pſonalib⁹ non requirit poſſeſſio.iõ nõ requirit bona fides.vt hic et ex pte mea non eſt poſſeſſio.ſz prescribo p tuã negligenti am.vel potiꝰ tu pdis q̃ ego p̃ſcribã. Dono enim q ignoro me debere z tu ceſſas petere certe nõ ſũ bo nefidei vel male.z tamẽ p̃ſcriptio ꝓcedit.et .c. vlti. loquit in prescriptiõe rei corporalis.et ſic cauſaẽ a poſſeſſiõe partis.z.c.poſſeſſor malefidei.loq̃t in p ſcriptione q̃ ex poſſeſſiõe ꝓcedit.et ſic debetis intel ligere.tenebitis menti. Et predicta puto vera ſalua determinatiõe ſancte matris eccle.et theologoꝝ Et idẽ puto in ſtatutis ciuitatil q̃ dicunt ſi creditoz nõ petierit ꝺbitũ infra certũ tẽpus cadat a iure ſuo vel ſi dicunt de cetero nõ audiaẽ p iudicẽ.tamẽ pri mo caſu quãdo dicit cadat a iure ſuo tollit obliga tio ciuilis et effectus naturalis.vt dicã.j.rẽ ra.ha.l. ſi.ſecundo quãdo dicit nõ audiatur nulla obligatõ tollit ſz via agendi precludit.z iõ tunc remanet via agendi per viam monitionis ſtatute fm formam.c. nouit extra de iudi.z ibi hoc dicit Inno.in obligati one naturali.et ſic ad iudicium eccleſie ſpectaret.

Quero huic expulſo de quaſi poſſeſſione vie q̃ liter ſuccurratur. Rñdeo p vtile interdictum vñ vi. vt.l.ſi plures.§.deiectum.j.de vi et vi.ar.facit etiaz l.iij.l.vnde vi.eo.ti.et hoc nota ad illos q̃ aliquãdo expelluntur de q̃ſi poſſeſſiõe alicui⁹ iuriſditiõis vt habeãt interdictũ vtile vnde vi. Sed quero.po ne q aliquis nobilis habens iuriſditionẽ in caſtro meo per vim deijcitur.et ideo ea nõ vtit an eã per dat et expulſoz ea vtenti q̃ratur. ad qꝺ dico. ſiqui dem iuriſditio coherebat territorio. tunc quicunq̃z vtaẽ iuriſditione retineẽ.vt.l.qui fũdi.§.quẽadmo. ſerui. amit. Aut iuriſditio cõpetebat pſone in loco et tunc ille q̃ non vtit licet deiectus pdit.vt hic.z.l. ſi plures.§.deiectum.tamen hec iuriſditio nõ q̃rit ei qui per vim vel ſine ti.ea vſus eſt. ſed reuertitur ad euz cui cõpetit de iure communi vt ad preſidem vel prefectum.vt.l.illicitas.§.qui vniuerſas.ſ.de offic.preſi. Ille tñ qui deiecit tenebitur deiecto ad intereſſe tanq̃ re pempta.caſus ẽ hic q̃ pbat iſta.j. de vi.et vi ar.l.ſi de fundo.

Item ſi occupaueris. Nota hunc caſum ſed dicit glo.℔ poſ ſeſſio afficit vitio quaſi violentie.nõ intelligas q ℔ fit vitium reale.vt no.in.d.l.fin.C.vñ vi.vnde dic q poſſeſſio eſt q̃ſi violenta nõ res vt dicimus in poſ ſeſſione clandeſtina.vt.ſ.ti.i.l.pomponius.§.cũ q̃s ſed ꝺriũ videt no.inſti.eo.§.qꝺ añt.ſed qꝺ.ſ.dicrius eſt vt dirimus in crimine expilare hereditatis vt.j.eo.l.ſi hõ.vide ſe.§.p te et pſeq̃re vt in glo.

Lex noſtra diuidit i par terru ptiõis.tertio remouet circa p̃dicta duo dubia

Naturaliter. tes tres.primo ponit q̃liter interrũpaẽ p̃ſcriptio.ſecõ ponit effectũ in

xm°

dicatur viciosa. no. ꝙ Bar. plenius in d. l. fi. C. vñ vi. et in. l. pomponi? ff. i. de aqui. possess.

Naturaliter. duę p̄me p̄scriptiões. hic vide materiã interrupt. p scrip. ⁊ ꝙ inũ datio aque in fr̃ũ pat p̄scrip. no. in. l. iij. §. labeo ⁊ ner ua. §. ti. i. de hac materia habeꝫ etiã ꝙ bal. in. l. cũ notissimi. §. ĩmo. C. de p̄scripti. xxx. anno. ⁊ dicit bal. in. l. ij. C. de rei vend. ꝙ sicut ꝙ al luuionẽ iter uertit posses sio. ita qñ q̃s edificat i so lo alieno in teruertit pos sessionẽ dñij qõ not.

vnũ ex parte deijcentis. aliud ex pte possidentis. se cũda ibi quo casu. ftia ibi nec eo. Cenio ad ma teriã nr̃e legis ⁊ op. ⁊ videꝫ ꝙ fine deiectõe interrũ pat p̄scriptio. vt. C. de p̄scrip. xxx. an. l. cũ notissimi. §. ĩmo. So. ibi loquit de int errup̃one ciuili. hic de interruptiõe naturali. Itẽ op. ꝙ naturalit inter rumpat p̄scriptio etiã sine vi quocũq; mõ q̃s possess sionẽ amittat. vt. l. ei a quo. j. e. So. concedo qõ b ꝺr ꝙ q̃s pdit possessionẽ ꝓ vim. §z hoc exp̃imit b gꝛa exempli. vñ idẽ si quocunq; mõ q̃s possessionẽ pdat vt in ꝺrijs. Contra hoc op. qꝛ ⁊ si possessio pdat nõ interrũpit p̄scriptio. vt. l. si is q̃ ꝓ emptoꝛe. j. eo. So. speciale i capto ab hostib? q̃ licet desinat possidere. tñ vsucapit i rebus peculiarib?. fallit in alijs casib?. vt. j. dicã. Cenio ad scõam ptez. dicit hic ꝙ interrũpit p̄scriptio aduersus oẽs ĩmo ꝓ oĩbus qꝛ ad oĩm vtilitatẽ spectat hec interruptio. Glo. fol. duob? modis. tene scõam expositõz. Cenio ad tertiã pticulã. ⁊ vt ꝙ interest vtrũ q̃s sit dñs nec ne. vt. l. siqs intãtã. C. vnde vi. So. interest quo ad illaz constitutonẽ. nõ quo ad interruptiõez p̄scriptõ is, ita loquit hic. Itẽ op. ad fi. l. ꝺr hic nõ interest ꝓ suo an ex causa lucratiua ⁊ onerosa ⁊c. cõtra ti. §. ꝓ suo. est gñalis; qꝛ cõprehendit omnẽ cãm lucrat uã ⁊ onerosã. vt. j. ꝓ suo. l. i. Hui? timoꝛe glo. exponit i sta ẽba plurib? modis. tene p̄mã expositionem. Cltuno glo. remittit hic ad no. in. l. cũ notissimi §. sed ⁊ siqs. C. de p̄scripti. xxx. anno. vbi glo. tractat materiã interruptiõis. doc. ibi nec alibi dicũt aliq̃d vltra glo. Et iõ ꝓ declaratõe huj? materie debem? aduertere ꝙ quedã p̄scriptio est fauorabilis vt vsu capio trienn. q̃ causat a titulo ⁊ bona fide ⁊ possessione vsucapientis. Quedã est p̄scriptio mixta vt ꝓ scriptio. x. vel. xx. an. q̃ causat a titulo ⁊ bõa fide pos sessione p̄scribentis ⁊ negligentia nõ petentis. que dã est p̄scriptio odiosa q̃ causat solũ a negligẽtia ũ petentis. vt in p̄scriptiõe. xxx. vel. xl. an. vt ꝓbat in. l. vltia in fi. C. de edic. di. hadria. tol. ⁊ no. ꝓ Di. extra de re. iur. c. ij. li. vi. Cideam? pzio q̃lit due p̄me p̄scriptões a iterrũpãt. ⁊ qꝛ interruptõ q̃dã e nalis q̃ dã e ciuil. vt no. gl. ĩ. d. l. cũ notissimi. §. §z ⁊ siqs. vide amus pzio de interruptõe naturali. Pzo cui? itel ligentia est sciendũ ꝙ quedã sũt q̃ requirũt ad sub stantiã p̄scriptiõis ⁊ vsucapiõis. ⁊ ista substantia iste ter. Q̃ñq; aliq̃d de substantialib? nõ extinguit sed aliqs actus celebrat qui de iure ciuili impedit p̄scriptionẽ ⁊ eam interrumpit. tũc dicit interruptõ ciuilis. ita ꝺr in. l. cũ notissimi. §. sed ⁊ siqs. ⁊ appare bit ex sequentib?. Assumo p̄mũ dico ꝙ ad vsu capionẽ ⁊ p̄scriptionẽ requirit titul? verus vl̃ pu tatiuus. vt. l. celsus. j. e. Quero ergo vtrũ supue niens defectus in titulo b interrũpat vsucapionẽ na turalit. videt ꝙ nõ. vt. j. eo. l. si hominẽ. In cõtrariũ videt ꝙ sic. in. l. q̃situ. §. ti. ij. vbi heres nõ põt p̄scri bere rẽ legatã. qꝛ i re legata titul? ꝓ herede extũgui

Dy. in. c. ij. de reg. iur. in. vi.

d Non extinguit vsucapionem. Sed do. io. in dicto. ca. fi. tenet cõ tra Barto. videlicet ꝙ necesse sit ꝙ duret in bona fide nec dubitet ⁊ vide no. per moder. in dicta. l. iij. §. genera. §. titu. i. ⁊ not. fm Bal. in. l. nemo. per illum textum. C. de acqui. possess. ꝙ cuicunq; questio tur cũ dñium transeat ipso iure in legatarium. Rñ deo quãdoq; titul? extinguit talit ꝙ ipo iure dñiũ in aliũ nõ transferat. tũc vsucapio nõ extinguit. sic enim remanet dominium ꝓpter effectũ p̄cedẽt; tit. ita remanet vsucapiẽdi cõditio. ita loq̃tur. l. si homi nem. j. eo. nã si diceres ibi vsucapionẽ interrũpi: nõ daret alteri accessio possessiõis. vt. l. põponi?. §. tit. i. ⁊ licet defectus tituli faciat ꝺriã rõnẽ in psonali a ctione ad rẽ restituendã: per hoc vsucapio nõ extin guit. vt. l. pignori. §. i. j. e. Quãdoq; supuenit defe ctus tituli talit ꝙ si esset dñs dñiũ in aliũ transferre tur? Isto casu siq̃dẽ tu queꝛ; an impediat p̄scriptio cõtra eũ in quẽ ex defectu tituli trãsferri deberet vl̃ retransfertur dñium. dico ꝙ p̄rescriptio non currit. ita loquit. d. l. quesitũ. §. ti. ij. ẽ enim pinde ac si ipe alie nasset. Si ẽo queris an extinguat p̄rescriptio que curreret ꝯtra aliũ. dico ꝙ nõ extinguit. ꝓ qꝛ possessione restituta dat accessio. vt. §. ti. i. l. pomponi?. §. sed ⁊ legatario. vbi possessio heredis pdest legata rio licet ante debuerit i legatariũ trãsferri dominiũ ipso iure si eet dñs. Secũdo in dictis p̄scriptõi bus requirit bona fides. vt. l. i. C. de vsuca. trãsfoꝛ. ⁊ j. eo. l. si is. §. siqs bona. Quero vtrũ supueniẽs defect? bonefidei interrũpat vsucapiõz vl̃ p̄scriptõz breuiter de iure ciuili supueniẽs mala fides simpli citer nunq̃ interrũpit p̄scriptionẽ. vt. §. eo. l. seq̃t. §. ꝺ illo. ⁊. l. iusto. §. ⁊ si possessiõis. j. e. ⁊ l. clam possi de re in p̄in. §. ti. i. Sed supueniẽs defectus bonefidei ⁊ cognitio rei furtiue interrũpit vsucapionẽ fm di stinctionẽ posita. j. ꝓ suo. l. si ancillã. De iure ñro ca nonico supueniẽs mala fides vsucapionẽ vel p̄re scriptionem interrũpit. cui iuri canonico ẽ standũ iõ qꝛ tãgit peccatũ. vt extra. e. c. fi. ⁊ de re. iu. c. ij. lib. vi. Sed aduerte qꝛ de iure canonico supueniẽs mala fides interrũpit vsucapionẽ. vt. d. c. que ñra mi? importãt q̃ dicere supueniẽs defect? bonefidei. vt §. ti. i. l. iij. §. fi. ⁊ ibi no. sup ñro bonefidei. Et ex hoc dico siqs ceperit dubitare vtrũ ad eũ pertineat vel non. ⁊ sic nõ habet bonaz fidẽ nec malã licet iste ab initio non vsucaperet. vt no. pleni?. C. de acqui. pos sess. l. i. tamẽ talis defectus supueniẽs nõ extinguit vsucapionẽ d. imo requirit ꝙ firmit credat se malefi dei possessorem. ita videt sentire Inno. in. d. c. fi. extra eo. nõ tamẽ sic determiat. ita circa hoc dico ꝙ lz denunciatio ab initio quẽ facit malefidei possessorẽ vt. l. si fundũ. C. de rei ven. tamẽ denũciatio facta p? vsucapionem ceptam non facit quẽ malefidei pos sessorẽ vt. l. penul. ⁊ ibi not. j. ti. ij. ⁊ not. ꝓ glo. de ma io. et obe. ca. dilecti. Item vnum aduerte e qõ vi det dicere Inno. in dicto. c. fi. extra eo. ꝙ ad hoc vt supueniens mala fides interrũpat p̄scriptionez oꝛ vt supueniat irreuocabiliter. si enim medio tpe puta ui rem alienã. postea melj? informat? putaui meam illa mala fides q̃ fuit illo medio tpe vsucapionẽ nõ impedit. fm ꝙ iura nostra volunt. ⁊ sic ius ciuile coꝛ rigit tñ in eo ꝙ mala fides irreuocabiliꝫ supueniꝫ

Defectus bonefidei. Adde bal. in. l. i. C. de vsucap. transfoꝛ. ⁊ in. l. super longi. C. de prescrip. longi temporis. ⁊ de iure ciuili limita nõ ꝓ cedere in prescrip. fructuum. ⁊ partus fm Barto. in. l. ancille. C. de fur tis paulo post ibi. vt extra eo. titu. capi. fin. ⁊c. ad. c. fina. de prescriptio. et qualiter interrumpatur prescriptio de iure canonico diri. §. e. l. post Barto. in. i. col. videlicet ꝙ per solam missionem executoris. vt nota.

e Cnũ ad uerte. Adde qõ licz q̃s ñ habeat ma lã fidẽ: si tamẽ habeat sciaz rei aliene im pedit p̄scri ptio. glo est no. ⁊ ibi bal. in. l. nec cre ditoꝛes. C. ꝺ pigno. acti. Dicit etiam bal. in. l. i. in. i. col. C. per quas psonas. ꝙ ig norans se habere titulum. licet habeat non prescribit. quia nõ dicit habere bonam fidem. l. possessio. §. fina. de acqui. possess. Sed idez Ang. ⁊ bal. in. l. siquis emp. §. quod siquis. de p̄scrip. xxx. anno. dicit ꝙ si ꝓbat quẽ habere sciaz rei aliene ẽ ꝓbata mala fides. in ñrũ fac qõ b retuli. ⁊ ẽ tex. ĩ. c. fi. ꝺ p̄sc. ⁊ ibi vid imol. ĩ. vi. ⁊. ix. col. p? do. an. ibi

f Bl. tenet q̄ non. hoc sequitur īmol. īn dicto. ca. fin. circa penulti. vl̄ vltimā. col.

g Impedit pscriptionē. vtrum superueniens defectus in possessiõe interrũpat pscrip. vide tamē sing. bar. in. l. si is qui pro empt. §. si is q̄ bona. ī. eo. sed vtrũ ꝓpter īmissionē in possessionē ex cā iudicati interrũpat possessio. vide no. ī l. a diuo. §. si sup. de re iudi. Itē ista ō declara vt p gl. bar. i. l. q̄ possessionē ī pn. de vi ⁊ vi arma.

h Interuptio naturalis. vide bal īn. d. l. cũ notissimi. circa i. col.

i An defectus rei. vide in locis. ī. in pncio ō. allegādis.

k In psõa pscribente. p bal. ⁊ ang. plene in. l. cũ notissimi. §. īmo. ⁊ in. l. i. in. iij. col. de anna. excep. ⁊ q̄ no. bart. in. l. senatus deo. ffi. psid.

l Interrũpat ciuiliter Adde q̄ ꝑ testamẽto ñ interrũpit nisi in casibus in iure exꝑssis. vt no. in no. in. c. olim cãm. de cẽsi. ⁊ vide. l. pe. ī. p emp. ⁊ vide no. in. l. ij. de seruit. vbi habeť q̄ ꝓhibtio facti interrũpit secus si ō vbi. vide in materia q̄ not. spe. de locato. §. fin. ō. xxiij. ⁊ āg. in consilio. xxxij. Et circa istā interrup. vide bal. ⁊ āg. in. l. i. in. iij. col. de anna. excep. ⁊ vtr̄ꝫ p oppo. excep. interrũpat pscriptio. bal. in. d. l. cũ notissimi. §. īmo. in fi. ⁊ no. q̄ in casib⁹ in q̄b⁹ sola citatio interrũpit idē interrũpit denũciatõ facta p quẽlibꝫ lꝫ nõ sit nũci⁹ dūmō fiat cũ lnia iudicis fm bal. p⁹ glo. in. l. ij. in pe. col. C. vbi in rẽ acto facit q̄ ō h̄ in. l. si fūdū. C. ō reiuẽdi. ⁊ vide ī materia q̄ dixi in. l. fi. in pncio. de eo p quẽ fac. erit. ⁊ īno. ⁊ cano. in. c. illō. ō p scrip. nõ aũt repit̄ q̄ ō interpellatõ ex iudicat interrũpat. vt no. īmo. in. l. si seruũ. §. seq̄t. de ẏ. ob. ⁊ p eũ in ca. fi. de pscri.

m Quero quid de hoc. p bar. plene in. l. cum quis. §. si q̄s p reo de solutio. ibi hoc verꝫ de iure ciuili. sed bal. in. l. ij. in. iij. col. de seruitu. tenet oẽz pscriptõem interrũpi p solā missionē curatoris.

fm eũ. Quero q̄d si superuenerit mala fides aduersus vnum tm̃. s. aduersus creditorẽ. vel aduersus vsufructuariũ. an interrũpat pscriptõ aduersus oẽs glo. tenet q̄ nõ: nisi aduersus illũ tm̃: aduersus quẽ habeo malā fidē. vt. §. ti. i. l. si fundus. §. fi. ⁊ ibi not. Idē no. C. de pscrip. xxx. anno. l. sicut in glo. mala fides de ẍ. ⁊ videť casus in. l. q̄ balneũ in fin. §. qui po. in pig. ha. Tertio req̄rit̄ in pscriptõe bona fides: titul⁹ itez possessio. nā si supuēit possessiõis ōfect⁹ ēt ille possessiõis ōfect⁹ absq̄ dubio īpedit pscripti. §. vt h̄ q̄ ō intellige si iterueniť ōfect⁹ possessionis ciuilis vl̄ naturalis eo casu quo naturalis ē sufficiēs ad vsucapionē: secus si supuenit defect⁹ possessiõis corpalis. vt. l. qui fundū in pncio. ī. tit. i. ⁊. §. ti. i. l. si id q̄ō. §. fi. ⁊. l. i. §. p seruũ q̄ in fuga. Fallit in capto ab hostib⁹ ⁊ re peculiari per seruũ possessa. vt. l. is qui. ī. eo. fallit in. l. rerũ mixtura. ō. si. labeo. ī. eo. Ratio est ibi: qz modicũ tẽpus ad vsucapionē superat. ⁊ qz q̄s rẽ illam sub vniuersitate possidebat. Itē fallit. ī. eo. l. ceptā. ⁊. l. iusto. §. nudũ. q̄ō iure singulari introductz ē. vt ib i dictũ ē. ⁊ no. ī. e. l. siue. Circa h̄ q̄ro q̄d si aliq̄s ōsiꝫt possidēvere: fingiť tm̃ possidē. qz dolo ōsiꝫt possidē. rñ. nihilomin⁹ vsucapio itrũpiť. vt. ī. p donato l. pe. rō qz fingiť possidē ī sui odiũ ñ ī sui fauorē. sec⁹ si fingeretur possidere fauore sui. vt. §. dictum est in capto ab hostib⁹ ⁊ in reb⁹ peculiarib⁹. ⁊ ista interruptio ō interruptio naturalis h̄ q̄ ꝓhibet vsucapiõz oriri aduers⁹ oẽs. ita loq̄t h̄ Sz q̄roque ē rō dare q̄ interruptō q̄ fit ex defectu tituli vel ex ōfectu bone fidei nõ est aduersus oẽs. sed ista sic. Rñdeo titul⁹ pōt multiplicari ⁊ haberi a plurib⁹. ⁊ sic vnus titul⁹ nõ respicit vniformit̄ oẽs. sed possessio vna et eadez est q̄ vniformit̄ oẽs respicit cũ nõ sit nisi vna tm̃ ciuilis possessio q̄ parat vsucapionē. vt. l. iij. §. ex plurib⁹ ⁊. §. ex contrario. §. ti. i. Idem in bona ⁊ mala fide q̄ pōt variari respectu diuersorũz. vt. l. fulcinius. §. q̄d si aduersus. ī. ex qui. cau. in pos. ea. ⁊. §. ti. i. l. si q̄s fundum. merito nõ porriget effectũ suũ aduersus oẽs sed possessio sic. Itē requirit̄ in pscriptõne res q̄ prescribať. Quero an defectus rei⁹ vsucapionem interrumpat. Rñdeo siue res deficiat ciuiliť: qz efficiať res sacra vel religiosa vel seruus liber. siue deficiat naturaliter: qz extinguať sicut possessio merito interrumpiť vsucapio naturaliter. vt hic ⁊ supra dictũ ē. ⁊. l. q̄ vniuersas. §. ti. i. p totā. l. ⁊. ī. p dona. l. pe. Si ō res nõ extinguať sed in aliud corpus transferať: tũc q̄d iuris sit habes in. l. rerũ mixtura. §. labeo. ⁊ p totā. l. ī. eo. Itē requirit̄ in vsucapiõe psona pscribentis. Quero ḡ an defectus supueniẽs in psona pscribentis interrumpat vsucapionē. h̄ aduerte q̄ñ interuenit defectus animi tm̃. nõ tm̃ efficiť incapax dñij. i. nõ capax illius rei. ⁊ tũc vsucapio nõ extinguiť. vt. ī. eo. l. iusto. §. eum qui. Quādoq̄ supuenit defectus talis q̄ facit ipsũ in capacẽ dñij. ⁊ hic aduerte. q̄ñ q̄ista icapacitas ꝛspicit dñiũ rei simpliter. vt in iudeo ⁊ mācipio christiano. tũc puto absq̄ scrip. nõ aũt repit̄ q̄ō interpellatõ ex iudicat interrũpat. vt no. īmo. in. l. si seruũ. §. seq̄t. de ẏ. ob. ⁊ p eũ in ca. fi. de pscri.

n Quero quid de hoc. p bar. plene in. l. cum quis. §. si q̄s p reo de solutio. ibi hoc verꝫ de iure ciuili. sed bal. in. l. ij. in. iij. col. de seruitu. tenet oẽz pscriptõem interrũpi p solā missionē curatoris.

dubio q̄ interrumpit prescriptionē. vt. l. deo nobis circa fi. C. de epi. ⁊ cle. ⁊. C. ne iudei ma. xpi. l. i. Quādoq̄ supuenit defectus mixta cõsideratiõe dñij et tituli. vbi gratia. sunt q̄dā qui possunt acq̄rere ex oī causa pterq̄ ex testamento vt damnatus de famoso libello. vt. l. si is cui. §. ō testa. Itē vxor pōt acq̄re re dñiũ rerũ viri ex omni titulo pterq̄ ex donatiõe. Isto cāu si titulus supueniet tpe debito. vt q̄ legatũ fuit ⁊ dies legati cessit tpe quo q̄s erat capax. licz ante cõpletā vsucapionem efficiať nõ capax ex testamẽto. vel cũ donatũ eẽt mulieri efficiť vxor ei⁹ cuius erat res ante cõpletā vsucapionē. Dico q̄ vsucapio pficiť ⁊ nõ interrũpiť. lꝫ ab eo pscribente possit aduocari p conditionē. ar. l. si sponsus. §. fi. dona. §. de dona. inter vi. ⁊ vxo. que. l. hoc mō facit: qz ī seruitutibus in quibus nõ requirit̄ titul⁹. vt. l. siq̄s diuturno. de seruitu. vsucapio ꝓcedit. lꝫ si ab initio fuisset ei⁹ cõditiõis nõ ꝓcederet vsucapio p legato vl̄ p donato. vt. ī. p herede. l. vlti. ⁊ p donato. l. i. §. fin. Et p hoc possumus dicere in. q. de facto statutum est hic q̄ forensis non possit acq̄rere sibi aliquā rez īmobilẽ. cõtingit q̄ forensis successit ciui pscribenti aliquā rẽ vtrũ ex defectu psone pscribentis infrum pat pscriptio. Rñdeo aut forẽsis ille ipedit h̄ acq̄rere ex oī cā ⁊ pscriptio extingueť. aut ex certa causa tm̃ ex alijs pōt acq̄rere dñiũ ⁊ nõ ipedit. vt ex dictis patet. Itē q̄riť in pscriptiõe ⁊ vsucapiõe persona ō quā pscribiť. q̄ro vtrũ defect⁹ supueniẽs circa psonā cōtra quā pscribiť vsucapionē extiguat vt puta currebat pscriptio cōtra aliquẽ maiorẽ cui successit pupill⁹ minor vel eccl̄ia. Rñdeo lꝫ vsucapio nõ possit inchoari. inchoata tm̃ nõ extinguiť vt hic. ⁊ no. C. si aduer. vsuca. l. i. ⁊. l. fi. C. in qui. cau. in integ. resti. nõ ē ne. Fallit in pscriptõe. xxx. an. q̄ ō pupillũ nõ curtit lꝫ dormit. nõ tm̃ extinguiť. vt. l. sicut. C. ō pscrip. xxx. an. ⁊ ifra tāgā. Rō q̄re vsucapionē ceptā nõ extinguit ē: qz psona cōtra quā pscribiť nõ req̄rit̄ ꝓprie ad substātiā pscriptiõis: qz illa psona cōtra quā pscribiť magis ē ō pscriptiõez q̄ꝑ pscriptiõe. p tāto dicit req̄rī: qz nõ pōt manifestare vires suas pscriptio. nisi sit ō quē pscribať. sicuti bō ñ pt ille ali⁹ nõ ē de substātia fortitudinis. Restat vide re q̄liť pscriptio interrũpať ciuiliť circa q̄ō ē sciẽdũ q̄ vsucapio trienij nõ iteirũpiť liť. cõte. vt. l. si p⁹ acceptũ. §. de rei vẽ. pscriptio ō. x. vl̄. xx. an. īterrũpiť liť. cõt. vt pleni⁹ dicā. ī. ti. i. l. ij. in fi. dic vt ibi. ⁊ ista interruptio nõ ꝓdest: nisi interrũpēti. vt no. in. d. l. cuz notissimi. §. fz ⁊ siq̄s. Quero q̄d m̄si ista lit. cont. nõ valet. dic vt dixi. ī. de adul. l. accusatus⁹, facit q̄ō no. in auctẽ. offerať. C. de lit. cõt. Sūt etiā alij modi ꝑ quos fit interruptio ciuilis. s. ꝑ debiti agnitiõem partis vel vsurarũ solutionẽ vl̄ ꝑ dationẽ fideiusso rꝫ. vt no. in. d. l. cũ notissimi. §. sed ⁊ siq̄s. qui modi ñ congruũt vsucapioni vel pscriptioni longi tpis. sed pscriptio lõgissimi tpis ē q̄ currit ex mera negligẽ

o Domi/ at. an vsucapio ⁊ prescriptio nõ dormiat tẽpore hostilitatis exercitus ⁊ motalitatis.

Item an currat prescriptio tempore tyrannidis. bar. in tractatu de tyrannid. de in. vij. q. videtur velle q̄ nõ. per. c. i. de scismat. in. vi. ⁊ meli⁹ extra de pscrip. ca. corã nobis. ⁊ ad hoc vide. xvij. q. in. c. prima actiõe. ⁊ ad de q̄ nõ currit pscriptio. vbi ius nõ reddiť ꝓpter defectũ iudicis vel rei. d. c. pria actiõe ꝑ īno. io. d. c. ex trãsmissa. ⁊ istis adde bal. ⁊ ang. in l. cũ notissimi. §. īmo. de pscrip. xxx. anno.

tia nō petentis.vt hic pz.t hoc verū de iure ciuili.
De iure ẏo canonico dictis modis posset iterrūpi
pscriptio quatenus p illos modos ꝓbaret mala fi
des possidētis.vt dixi.s. ¶ Quero an ista vsuca
pio vel pscriptio aliquo cāu dormiat. certe de pre
scriptōe dormientis nō habem⁹ bñ expssū de iure
ciuili.nisi in pscriptōe.xxx.an.vt.d.l.sicut tū de iure
canonico vī q talis pscriptio dormiat tpe hostili
tatis t exercitus si tātus eēt exercit⁹ q iura in ciui
tate nō reddant. vt extra.e.c.ex trāsmissa.verū tamē
Inno.ibi dicit q illud ē vex etiā de iure ciuili.nihil
tū allegat qđ pōt eē verū.t videt ꝓbari. C.de fundo
limitro.l.fi.li.xi. habem⁹ hodie casū expssū i illa cō
stitutiōe extrauaganti Frederici impatoris de pa
ce cōstantie.§.possessiōes.t aduerte q lz in alijs ca
sibus quib⁹ qs ipediat agere pscriptio currit ꝫ eu
sed restituī. vt in ti.ex q.cau.ma.p to.ti.t marie in.l.
sed t si p ptorē in prin.t.§.si ferie.tū isto cāu ipo iu
re nō currit ꝫ dormit qđ ē no. Idē forte dicēdū essz
in eadē eqtate q tpe mortalitatis instātis de anno
dūi.(M).ccc.xlviij. put scitis erat tāta pestilētia q iu
ra nō reddebant in ciuitatib⁹ t moriebāt ifiniti ho
mines. q tpe illo vsucapio dormiebat. ar.d.c.ex trās
missa t fuit ista hostilitas dei fortior q hostilitas
hoīm. Itē repio q dormit pscrip. ꝫ ecclesiā vacātē.
vt ex.e.ti.c.i.t.ij.lz t ecclesia habeat iconomū tamē
vacare ꝺz vt hic.t iō posset⁹ forte dicere q vacāte
iperio p nō currit ꝫ iperiū: lz eccl'ia in admīstratiōe
succedat. qđ tēpus vacatiōis ꝺz subduci de medio
t sic ciuitates nō pscripserūt mixtū t merū iperiuz
Itē nō currit pscriptio tpe scismatis. vt.c.i.ex eo. qđ
ē ar. p iperio scismatico. q cōtra ipm nō currat pre
scriptio. Predicta oia q dixi respiciūt pscriptionez
iā inceptā. q aūt ipediāt pscriptiōez inchoari ḃ nō
examino. ¶ Querit q lit interrūpat pscriptio iuri
um incorpaliū circa qđ sciendū ē q qdā sunt iura i
corporalia debita fundo. t sic interrūpit pdita pos
sessione fundi dominātis. vt.l.si edes.§.i.s. de serui.
vrba. pdi. Itē interrūpit qñ ille ꝫ quē pscribit ipe
dit eū seruitute vti. vt.s.l.pri.§.si viā. cū essi in ico
palibus quasi possessio nihil ē aliud q aduersarij
patia. vt.l.quotiēs.s. de serui. statī q qs desinit pa
ti interrūpit quasi possessio seruitutis. Idē dico i iu
ribus icorporalib⁹ nō coherentib⁹ pdio. vt in iuris
ditiōib⁹ t si. nā statī cū fit vn⁹ actus p quē qs ꝓhi
bet vti ille iure videt interrupta q̄si possessio. de h
ter. optimū habetis extra eo.c. auditis. t ibi plen⁹
per Inno. in vltia glo. ¶ Quero qualiter iterrū
pat pscriptio libertatis. Rñdeo p quēcūq actum
quo quis vtat seruitute seu iure seruitutis interrum
pit pscriptio libertatis. vt.l.arborib⁹. §. idē constat.
s. de vsufru. t.s. quēadmo. serui. amit. l.q fūdū. Se
quit videre qualiter interrūpatur pscriptio. xxx. vel
xl. an. circa qđ sciendū est vt dixi in prin. h⁹ lec. q il
la currit tūc negligētia nō petentis nec req̄rit vera
ctiones. vt si aliqs est debitor tu⁹ licet de tuo nihil
possideat pscribit ꝫ te spatio. xxx. an. t iō cum ex me
gligentia inter rūpit prescriptio qđ fit p executoris
missionē. vt.l.cū notissimi.§.fz t siqs. C. de p scri. xxx.
an. q oēs modi hoc solū respiciūt q cessat negligen
tia nō petētis. qñcq qs vult vti illa pscriptōe ad pre
scribēdū ꝫ dominiū alteri⁹ seu ꝫ actōez in rē. tūc re
quirit possessio pscribentis. iō q actōe reali alit te
neri nō pōt: nisi possideat. tūc si desinit possidere de
finit teneri. q sine culpa possessionē amisit in dubio
interrūpit pscriptō: q nō ē cōtra quē pscribat. Sz
si aliquo mō remaneret obligat⁹ vel posset cōueni
ri. tunc prescrip. nō interrūperet. vt.d.l.cū notissimi
t.l.siqs emp. t.l.sicut. t.l.oēs. C. de pscrip. xxx. anno.
facit qđ habuistis no.s.l.prima. §. fructus. Itē ista
pscriptio dormit tpe pupillaris etatis. vt.l.sicut. C.
de prescrip. xxx. anno. Dormit etiā in oībus casib⁹
in quib⁹ dixi pscriptionē longi tpis t vsucapionez
dormire p eadē iura. ¶ Vltio circa legē istaz' qro
qualit interrumpat prescriptio que currit cōtra a
ctiones criminales. vt.l.q̄rela. C. de fal. Rñdeo p so
lam libelli oblationē. vt.j. de adul.l.mariti. §. q̄nquē
nium. t.l.quinquēniū eo.ti.ñ ergo req̄rit citatio. nec
requiritur lit. cont. sed sola libelli porrectio. vt dict
legibus.

Circa.l.i
stā. adō bal.
t ang. in. d.l
cū notissimi
§. imo in fi. t
bar. in. d. §.
q̄nquēniū. et
qō ibi dixi. t
bal. in.l.ij. C.
de tēp. i iteg
restit. petē.

Habeo t neratius. Sed eum q
¶ Op.j.eo.l.si seruo. t.§. itē acquirim⁹ in
l.i.s.ti.i. Solu. glo. q nō possū p me rōne rei t per
sone. t sic ex delicto psone vel mixta rōne rei t pso
ne non possū p aliū. secus si est defectus' intelligen
tie. t dic sine delicto. qđ dic p Di. in. c. qđ alicui nō
licet. de re. iur. li. vi. ¶ Itē op.s. de acq. heredi. l. cū
hereditas. So. ibi. ppter casū q̄ inopinate emergit
quod hic cessat. ¶ Quero qñ impedit pscriptō rō
ne psone. glo. dicit qñ legat nō capaci. melio⁹ exem
plū est in re data presidi. ꝺ. l.iul. vt.s. tit.ij.l. bonefi
dei. vel in milite emente. vt.l. milites agrum. j. de re
mili. alia dic vt in glo.

Dic vt in glo. t dicā
Usucapionem. in.l.in omnibus. j. de
diuer. t tem. prescrip.

No. pscripto
Jaliena. Hoc iure. castro pscribi
tur iurisditio q̄ illi territorio coheret. sec⁹ si
coheret p psone. facit qđ dixi. s. e.l. sequit. §. siqs via

Partus conceptus t editus penes
Scevola. furis heredē ē vsucapibilis ab extra
neo. h.d. ¶ Op. j. de furt. l.q vas. §. q̄ ancillā. So.
vt ibi. t. C. de fur. l. ancille. t ibi plene. ¶ Op. de. §.
ex hoc rescripto. tene scōam solu.

Eqz seruus
Eqz seruus ¶ Op. t vī q seruus
possideat ex causa pe
culiari. vt.l.insto. §. fin. j. e. Glo. fatet q non
possidet nisi ex causa peculiari. sed illud est falsuz. q
ex nulla cā possidet seruus. vt.l.possessio. §.i.s. tit.i.
t.l.i.§. sed et p eū. t.l.liberū. in fi.s. de acq. re. domi.
ad que rñde q nō possidet ꝫ tenet t sufficit ad vsu
capionē t incipit vsuca pe. t meliorē tex. t gl. hēs in
l.q seruo. j. de ac. et obli.

Eqz seruus
Eqz seruus ¶ Op. t vī q seruus
possideat ex causa pe
culiari. vt.l.insto. §. fin. j. e. Glo. fatet q non
possidet nisi ex causa peculiari. sed illud est falsuz. q
ex nulla cā possidet seruus. vt.l.possessio. §.i.s. tit.i.
t.l.i.§. sed et p eū. t.l.liberū. in fi.s. de acq. re. domi.
ad que rñde q nō possidet ꝫ tenet t sufficit ad vsu
capionē t incipit vsuca pe. t meliorē tex. t gl. hēs in
l.q seruo. j. de ac. et obli.

Ignori
Ignori rem. ¶ Op. dicit hic q nos
non possidem⁹ p suo. ꝫ
de. l. cum notissimi. §.i. C. de prescri. xxx. an.
t.l.i.§. p seruū corpalit. s. ti.i. So. possidet creditor
rē sibi obligatā ñ sibi ꝫ ōbitori. vt.l. rē pignor'. §. q
pignoris. s. ti.i. ¶ Op. de. l. cū notissimi. §. sed cum
illud. t qō ibi no. vbi dicitur pscribit iuri offerēdi t
glo. dicit q non prescribit dominū sed actio pignora
ticia t ius offerendi. t vide istaz glo. q̄ incipit. i. scie
te t̄c. et idem videtur tenere glo. in.l.si rem. §. omnis
s. de pig. ac. t.l.cum notissimi. §. sed cum illud. C. de
pscrip. xxx. anno. Dicūt ne glo. ibi veritatē. Jac. de
are. t Ci. reprehendunt glo. vt no. in. d. §. sed cū illō
t Guil. de cu. reprehendit in.l.si rem. §. omnis. s. de
pig. ac. Et dic quandoq̄ ius offerēdi est seq̄la actio
nis tā competētis. t tunc potest prescrib i iuri offerē
di. vt.l.cum notissimi. §. sed t siquis. C. de prescript.
xxx. anno. quia offero alteri creditori propt hypō.

Ego ser
uus. adō
qō not. in .l.
possessio. §.
q̄ alienam. s
ti.i.

Ignori
rē. iuri of
ferēdi. adde
q dū ꝺz iuri
offerēdi pre
scribi posse.
hoc eē verū:
nisi i pignoris ꝺctu ap
positū sit pa
ctū. l. omisso
rie. q tūc cre
ditoris odio
tali iuri pre
scribi ñ pt vt
dicit singula
riter lra fm
bal. in. c.i. de
feu. da in vi
cē. l. cōmisso
ibi circa pn.
dū dicit quō
cūq. fz lodo
vī tenere ꝫ
istud in.l.si fi
nita. §. p⁹ ea
aūt. de dā. in
fec. t de hoc
vide no. per
do. anto. ī. c.
qñ freq̄nter
ad fin. vt lit.
nō contesta.

quã habeo. qñq; est sequela excep. ꝛ nõ ꝓscribit̃ aliquo tpe. vt. l. paul⁹. §. i. s̃. qui. mo. pig. vel hypo. sol. cõiuncta. l. pure in fi. j. õ doli excep. ꝛ. l. lz. C. de exce. Qñq; ius offerendi ẽ seq̃la actiõis cõpetiture. vt in casu ꝓposito: qz pignoratia nõ cõpetit nisi soluã. ꝛ tũc solũ iurĩ offerendi nõ ꝓscribit̃. ꝛ sic glo. male dicunt⁹: qz ꝓscrip. ẽ introducta ad extiguẽdũ aliqõ ius formatũ. vt in omnib⁹ ti. ꝓscriptionũ. ff. ꝛ. C. mõ ius qõ hz debitor nõ ẽ ius offerẽdi. sicuti ire p viã publicã: qz nõ ꝓscribit̃ illi facultati. vt. l. via. j. de via publica. ꝛ ista sũt vera. Sed ego ꝓbo tibi posito q; in stud ius offerendi sit ius iplẽde cõditiõis. vt cõpetat pignoraticia ꝛ cõditiõi potestatiue adimplẽde vllo tpe nõ ꝓscribit̃. vt. l. seruus quoq;. §. fi. s̃. de heredi. ũsti. ꝛ. s̃. de cõdi. instĩ. l. fi. Et inducũt̃ ille leges qz cõditio ptãtiua sp põt impleri: etiã in vltimo spũ vite. si g̃ ꝓscriberet̃ reperiret̃ q; fili⁹ viueret ꝛ nõ impleret. ꝛ sic ꝑteritus q; idẽ esset qõ in alijs cõditõnibus. facit. j. de ẏbo. ob. l. stipulatio.

¶ Op. furiosus nõ põt alienare. g̃ nõ põt vsucapere. vt. l. vbi. j. e. cõiuncta. l. alienatõis ẏbo. j. de ẏbo. sig. So. ꝓcedit vsucapio in re alteri⁹ alienata a furioso. secus si suaz alienaret. istud videbitis. in. l. ij. §. si a furioso. j. ꝓ emp. dic vt ibi.

Cum qui a furioso. alienare. g̃ nõ põt vsucapere. vt. l. vbi. j. e. cõiuncta. l. alienatõis ẏbo. j. de ẏbo. sig. So. ꝓcedit vsucapio in re alteri⁹ alienata a furioso. secus si suaz alienaret. istud videbitis. in. l. ij. §. si a furioso. j. ꝓ emp. dic vt ibi.

Si mandauero tibi. Iste. §. est pulcher casus q̃. h. d. Qui scit se actione psonali teneri nõ est possessor malefidei. hoc dicit. et nota bñ.

Vis qui ꝑemptore. Hec lex posita est in volumine. ff. noui sub titulo de vsuca. que lex difficilis est in tex. difficilior in gl. et difficilima i materia ex̃ glo. in cui⁹ legis repetitõe duce dño tenebimus ordinẽ cõsuetũ. ꝓmo eñ diuidã legẽ vsq; ad. §. si seruus. scdo ponã sũmariũ intellectũ. tertio casuz in terminis ꝓ particulas ponã. q̃rto opponã. q̃nto ꝛ vltimo materiã nostre. l. p. q. tractabo ꝛ erimus expediti. ¶ Ad primũ dico q; nr̃e legis principiũ diuidit̃ principalit̃ in ptes q̃tuor ꝛm q; in fi. est littera negatiua. ꝓmo ponit dictuz de his q̃ captiu⁹ possidebat ꝓ se vel p aliũ suo noie ex̃ causã peculiarẽ. et hoc vsq; ibi q; si seruus. ibi scda in qua ponit̃ opio Iul. in his rebus q̃s seruus captiu i post captiuitatẽ cepit peculiari noie possidere vsq; ibi marcellus ibi ponit̃ dictũ marcelli õdicentis. vel vsq; ibi quẽadmodũ. ibi ponit̃ dictũ iul. repẽhendentis marcellũ. vsq; ad. §. si seruus. ꝓdicta diuisio ꝓcedit ꝛm lec. cõem quã tenere intẽdo ꝓut in fi. ẽ littera negatiua ¶ Ad scõm dico q; hoc princ. breuiter hoc intẽdit. Vsucapionẽ rerũ q̃s q̃s ꝓ se vel p aliũ extra peculiarẽ cãz suo noie possidet. supueniẽs captiuitas interrumpit. nec ꝓ fictionẽ postliminij vel. l. cornelie restaurat̃. secus in his que peculiari noie p aliũ possidẽt̃ vel post captiuitatẽ cepta sũt possideri. h. d. q̃ si cũ tota materia. ¶ Cenio ad tertiũ. ꝓmo dico ad euidentiã q̃d fit postliminiũ. q̃d cornelia. vt. l. retro. ꝛ. l. in oĩbus. j. de cap. ꝛ j. dicet̃. quo dicto casũ in terminis pone hoc mõ. Quidã possidebat quãdã rez ti. ꝓ empto ꝓ se vel ꝓ colonũ vel seruũ ex̃ cãm peculiarẽ nõ curo. ꝛ sic vsucapiebat. hic hõ captus ẽ ab hostib⁹ ꝛ in captiuitate stetit. demũ ibi decessit. heres defuncti dicit vsucapionẽ dicto tpe ꝓcessisse ꝓpter fictionẽ cornelie ꝛ cõtinuatã eẽ. querit̃ q̃d iuris rñdet̃ tacite. vt in glo. que subaudit q; vsucapio nõ cõtinuat̃. ꝛ hoc duplici rõne. ꝓmia colligit̃ ex his ẏbis. nã interrũpit̃ vsucapio ex q̃bus sic forma rõnẽ naturalis interruptio facit vsucapionẽ nõ cõtinuari. vt. s̃. e. l. naturalit̃. sed hic fuit interruptio naturalis. nã eoipo q; q̃s capit̃ desinit possidere. vt. s̃. ti. i. l. cum heres. §. i. ergo ꝛc̃. scda rõ incipit ibi. ꝛ si ipi. vt q; ibi. sed verũ. quã rõnẽ sic forma. Que non ꝓsunt defuncto ad vsucapionẽ non ꝓsũt ei⁹ heredi. lz defuncto si redijsset tpe ante captiuitatẽ nõ ꝓdesz iure postliminij. ergo nec eius heredi põt ꝓdesse iure cornel. dices tu fateor maiorẽ. ꝓba minorẽ. hãc probat ibi lz vez. certũ est q; defunct⁹ in vita sua desijt possidere. vt iã dictũ est. nec ius postliminij põt facere vt non desinat possidere. vt in. §. facte. Ex quo concludit̃ q; defuncto si fuisset reuersus postliminium nõ prodesset vt videat̃ vsucepisse. hẽs ergo probatam minorẽ premissã. ¶ Sequit̃ q; si seruus. hic est scda ps. sed pone q; seru⁹ captiu emit ex cã peculiari vtrũ ꝓcedat vsucapio. Ad hoc rñdit Iul. et dicit q; hoc est in pendẽti qõ intellige esse in pendẽti. s. quo iure vel iure postliminij vel iure cornel. naz certum est vsucapionẽ ꝓcedere aliquo ꝓdictorũ iurĩ. aut ergo dñs reuertit̃ et intelligit̃ vsucaptũ iure postliminij. aut dñs ibi decedit. et tunc dicit Iul. se dubitare an ad heredes vsucapio ꝓ cornel. ꝓcedat subaudi. sed in. §. facte. j. de cap. l. in bello. nõ dubitauit ibi. ergo tollit̃ hec dubitatõ. pone ergo. pcõstanti vsucapionẽ iure cornel. heredi ꝓdesse. ¶ Sequit̃ marcellus. Iste. ẏsi. legit̃ multis modis. tñ ꝛm diuisionem ꝓmissam lego ꝛm scdam lect̃. posita hic in glo. que incipit vt etiã vt bene aptes sequẽtia dicas marcellũ cõtradicere solũ ꝓmo dicto Iul. q; postliminiũ ꝛ cornelia locũ habẽt in his que serui post captiuitatẽ gesserunt in cã peculiari. marcellus dicit q; fictio cornel. potest accipi plenius. vt sic porrigat̃ ad ea que serui gesserũt post captiuitatẽ etiã non peculiari noĩe. ¶ Sequit̃ quẽadmodũ. hic ponunt̃ ẏba iul. reprehendentis marcellum q̃ diterat idem in possessione q̃sita per seruz ex cã peculiari. vel non peculiari. ꝛ eũ repẽhendit ꝓ talẽ rõnez. Absurdũ esset vt si ipe reuerteret̃ haberet plus iuris in possessionib⁹ q̃sitis ꝓ seruũ nõ peculiarit̃ q; in his q̃ ipe ꝓ se vel per seruũ nõ peculiarit̃ possidebat tẽpore captiuitatis. subaudi si ergo reuersus nõ haberet plus iuris iure postliminij. ergo nec ꝓ cornel. ¶ Sequit̃ nã ꝛc̃. hic rñdit iul. ad rõnẽ que posz fieri ꝓ marcello. rõ eñ q̃ mouit marcellus est talis. lex cornel. fingit quẽ mortuũ prima hora captiuitatis. ꝛ ꝓ ꝛsequẽs hereditatẽ iacuisse ab illo tpe. sed heredi tas repsentat vicẽ psone. sicut ergo si psona fuisz possedisset q̃sita ꝓ seruũ nõ peculiarit̃. sita et heredi tas dicat̃ possidere ꝛ sic vsucape. ꝛ sic fictõ ad bonorã rigẽt̃. Ad hoc rñdet iul. q; verũ est q; hereditas sustinet vicẽ psone in quibusdã. q. d. non in oĩb⁹ nec in isto casu quo ad possessionẽ vt ꝓbat̃. j. sigs testa. iul. esse fue. l. i. §. sceuola. Concludit ergo Jul. in predicto casu in psonã heredũ vsucapionẽ locũ nõ habere. ꝛ hoc ꝓut habemus lr̃am negatiuã. Alij hñt lr̃am affirmatiuã. scz locũ habere. et tunc iste ẏsicut marcellus. legit̃ alio mõ vt õr in glo. Precedentia ẏo nõ mutãt̃. hic g̃ ꝛm hanc lr̃am pone sic casũ. dicerat supra Jul. eẽ differentiã i n cornel. ꝛ postlimio. vtrũ seruus possideat peculiari noie vel nõ Marcellus dicit fictionẽ legis plenius accipi vt ad ea q̃s possidet ꝓ se vel p aliũ puta seruũ ex causa peculiari vel nõ habet locũ postliminiũ ꝛ cornel. hoc probat duabus rõnib⁹. prima ibi. quẽadmodũ. ꝛ ista. probat de fictione postliminij. hoc mõ non est dubium ꝛm iul. q; in his que seruus gerit peculiarit̃ hñt locũ dicte fictiones. sed absurdũ est dicit marcellus q; quis habeat plus iuris in peculijs q̃ in his q̃ gessit ꝓ seipm vel p seruũ nõ peculiarit̃. ergo idem iuris erat in alijs qõ in peculiarib⁹. Secunda rõ ẽ ibi. nam in hereditate. ꝛ ibi. ꝓbat de cornel. q; here ditas fungit̃ vice psone. ergo ꝛc̃. ꝛ hanc rõnẽ decla

v Valedicũt. uiõ bar. et doc. in. l. i. ff. de cõdi. ex l. lz ag. ꝛ do. lo. seq̃n. glo. in. d. l. si finita. §. postea añt. tenuert ibi õ op. bar b ꝛ rñ de ad ꝛria. vt ibi ꝓ doct.

v §. Si mã dauero tibi. hũc. §. allegauit ꝓ bar. in l. seq̃t. §. si vi am, s̃, eo.

ta vt dixi in alia casus positiõe. Concludit ḡ marcellus vsucapionẽ habere locũ in psona successoꝝ̃ sed licet hic neutra opinio approbeť tñ debemus stare opi. Jul'. reprobata opi. marcelli vt habem⁹ j. de cap. l. in bello. §. facte. ⁊ iõ qꝫ alia lra est cõioꝝ ⁊ alia opinio verioꝝ ipam ꝓsequamur opponẽdo. et qꝫ dictũ marcelli in hac materia plurib⁹ aliꝭs mõis intelligiť hoc declarabo. j. in cõtrariꝭs. lege lram et eã interlinea vt ex p̃dictis ⁊ infra dicẽdis patebit. no tabilia collige p te. Celenio ad op. ⁊ op. hic dꝝ qꝫ iure postliminij nõ fingiť ꝙs vsucepisse. Cõtra. naꝫ reponiť. vt. j. de cap. l. postliminij. in prin. ⁊ sic ḡ i prin̄ vsucapionẽ. ⁊ sic videať vsucepisse. Sol. istud qꝫ reponiť in pristinũ statũ pinde ac si nõ fuisset capti fictio postliminij. vt. d. l. deniqꝫ. ⁊ in. §. facte. ꝟ ḡ loquiť de vsucapiõe q̃ lꝫ sit iuris. vt. §. ti. ij. l. beneficio. §. i. tñ reqriť possessio q̃ hꝫ multũ facti. vt not. in d. l. deniqꝫ. ⁊ infra diceť. et iõ fictio nõ ꝓcedit. Et qꝫ ista solutio ẽ multũ ambigua. iõ pro ea declarãda insisto. ⁊ op. ij. ad ea q̃ fictio fingit circa facta. nã aliquẽ eẽ in ciuitate vel nõ est facti. ⁊ tñ fictio postliminij fingit reuersum sp in ciuitate fuisse. vt. j. de capti. l. retro. Idẽ in fictõe cornelie fingit quẽ õcessisse vl' viuẽ ẽ facti. ⁊ tñ fictõ cornelie fingit quẽ õcessisse prima hora captiuitatis. vt. l. in oibus. j. de capti. Dicit an. zaphi. qꝫ iste fictiones postliminij ⁊ cornelie nõ fingũt factũ imo ius. fingũt eiñ statũ alicuius nõ mutatũ. ⁊ sic sp fuisse liberũ eũ qui reuersus ẽ. et eũ qui mortuus est fingit eẽ mortuũ liberũ. stat⁹ autẽ alicuius est iuris. nã seruitus ⁊ libertas est iuris gentiũ. vt. §. de sta. ho. l. libertas. Itẽ qꝫ ꝙs sit sui iuris vel in pñis ptãte simílit est iuris ciuilis. vt instit. de pa. po. §. i. ⁊. §. de his q̃ sũt sui vel alie iuris. l. iij. et. l. iij. Istud dictũ dñi an. non placꝫ mihi. qꝫ. d. l. retro ⁊. l. in oibus. exp̃sse dicũt fingi sup facto. s. eẽ in ciuitate vel nõ eẽ viuũ vel mortuũ. bñ tamẽ fateoꝝ qꝫ istud factũ fingiť ꝓpter iuris effectuꝫ. scꝫ ꝓpter statũ quẽ dicimus eẽ mutatũ. vel nõ. qõ ius resultat ex positõe facti. vt. l. si ex plagis. §. in cliuo. §. ad. l. aquil. Preterea hoc ego vidõ alibi in possessiõe q̃ fingiť tradita q̃ est facti. vt. C. de dona. l. q̃s q̃s. no. §. ỏ pig. ac. l. solutũ. §. solutã. in glo. mag. Sic video qꝫ solutio fingiť. vt. §. ad vell'. l. q̃uis. §. interdum. ⁊ ibi glo. ⁊ solu. tamẽ ẽ facti. vt. §. de cura. fur. l. cõsilio in fin. et no. j. de solu. sup rubrica. ⁊ in plurib⁹ aliꝭs casibus reperiť qꝫ ius fingit circa facta. ỏ q̃bus. j. in qõnib⁹ lati⁹ dicã. fictio tamẽ supfacto sp est ꝓpť iuris effectũ. vt in qualibet eaꝝ pꝛ. Ad solutõeꝫ igiť ꝛ̃ij dico qꝫ fictio postliminij ⁊ cornelie et oꝭ alia de quibus infra diceť est introducta ex quadã naturali eq̃tate. vt. l. postliminij. circa prin. j. de cap. vbicũq; ḡ cessat dicta naturalis equitas cessat fictio. sed in cãu. l. no ctũ. s. quẽ possedisse est aliquẽ locupletari cũ alterius iactura. qõ est ꝛ̃ naturalẽ equitatẽ. vt. l. nã natura. §. de cõdi. inde. ⁊. l. iure naturali. j. de re. iur. ⁊ iõ super isto facto nõ fingiť. secus si eq̃tas adesset. ⁊ hec sol. videť ꝓbari in ter. l. sciendũ. in. d. l. deniq;. ⁊ ibi hoc tangit vltima glo. Tertio ꝛ̃ istud op. tu dicis qꝫ vbi est eq̃tas fingiť ⁊ sup facto. ꝛ̃. ego habebã possessionẽ rei mee. ꝓpꝛie cui⁹ erã dñs fui capt⁹. ⁊ sic amisi possessionẽ. certe p postliminiũ mihi ñ restituiť. nisi de nouo capiã. vt. l. cũ heredes. §. i. §. ti. i. ⁊ tñ nõ est hic aliqua iniq̃tas. imo oꝭ equitas vt rehabeã qõ meũ ẽ. vt. l. si me ⁊ titiũ. §. si cer. pe. Pro solutiõe huiꝰ cõtrarij oꝛtet te scire qꝫ ista fictiõis species q̃ est illud qõ vno tpe porrigit ⁊ extẽdit ad aliud. quã appello fictionẽ trãslatiuã. vt. j. videbiť. regrit duo extrema habilia. quoꝝ si qõ deficit fictio nõ ꝓcedit quõ fq̃rat duo extrema. põe exẽplũ cũ captꝰ fuit erã liber ⁊ hocynũ extremũ cũ redij statũ suũ liber. ⁊ ecce secũdũ extremũ. q̃ extrema cum sint habilia merito ptẽdunť ⁊ fingiť retro fuisse liberũ. Secus si extrema non essent habilia. ỳbi gratia donatõnes facte in vroꝛẽ non valent. lꝫ morte secuta cõfirmanť ⁊ retro trahunť. Sed quõ certe nõ quo ad dñiũ. vt no. C. de dona. inter virũ et vxo. l. donatões. ⁊ de ioffi. dona. l. ij. lꝫ contrariũ no. §. de le. ij. l. sequẽs qõ. ⁊. j. de solu. l. sub cõditõe. et male. vt in qualibꝫ eaꝝ no. ꝓ Di. Et est rõ qꝫ lꝫ istud extremũ vltimũ a quo ius traheret retro sit sufficiens ⁊ habile. qꝫ post solutuꝫ matrimoniũ vxoꝛ põt habere dñiũ ⁊ habeat. tamẽ istud extremũ primũ ad qõvis extẽdere nõ est habile. quia tps contracti matrimonij. et illo tpe nõ posset habere dñiũ. hãc rõnẽ ponit glo. in. d. l. ij. de ioff. dona. Itẽ pone aliud exemplũ. vt dicit gl. in. l. gallus⁹. §. si eius. in ma. glo. §. de li. ⁊ posthu. vides ergo qꝫ inhabilitas extremi ad qõ vitiat fictionẽ. idẽ si est inhabile extremũ a quo. Ecce exẽplũ ratihabitio retrotrahiť ꝓ fictionẽ. vt. C. ad macedo. l. fi. ⁊ de solu. l. vo ꝓcuratoꝛi. §. fi. cũ si. pone ergo qꝫ tpe quo habeť ratũ ille actus qui ratificať non potuisꝫ geri trahet ne tunc retro. certe nõ. rõ quia extremuꝫ a quo est inhabile. vt. j. rẽra. ha. l. bonoꝝ. j. de ap. reci. l. i. Habes aliud exẽplũ. §. de pi. ⁊ cõmo. rei vend. l. necessario. §. qꝫ si pẽdente. vbi si cõditio vẽditõis existit re empta nõ trahiť retroꝛ. qꝛ deficit extremuꝫ a quo. facit ad hoc. j. de ỳbo. ob. l. eũ q̃. §. fi. ⁊ de noua tio. l. quotiẽs. Ista ỳba lꝫ nõ sic lata fuerũt. ꝑ Jac. de are. ⁊ Jde. vt not. Li. C. de sen. pas. l. fi. que ponit an. de zaphi. ⁊ dñs meus dñs Rai. Võ ad ꝓpositũ lꝫ verũ sit qꝫ captus possedit ante captiuitatem tñ cũ ipe rediit ab hostib⁹ nõ inuenit se possidere. nisi de nouo reassumeret. vt. d. l. cuꝫ heres. §. i. sic ergo qꝛ tpe quo reuertiť nõ possidꝫ. istud extremũ a quo est inhabile vt fingať retro possedisse. Rñdeo ergo ad cõtrariũ factũ de. l. cũ heres. §. i. qꝫ illud contigit ꝓpter inhabilitatem vltimi extremi a quo magis q̃ ꝑ defectuꝫ equitatis. Dices tuꝛ. lꝫ ista alia videanť multũ iuridica oñdo qꝫ nil valent. Jus postliminij habet duo capita. Primũ est qꝫ statim cũ quis reuertiť. hoc est fines nostros ingrediť statim recuperet omnia iura sua. Secundũ caput est qꝫ restituiť in pristinũ statũ omnino vt pinde habeať ac si nunq̃ captus fuisset. ⁊ sic fingiť illo medio tpe habuisse illa iura. Ista duo capita ponñť in. l. postliminiũ in principio de captiui. probantur in. l. postliminij ius. ⁊. l. retro. eo. ti. Itẽ primũ postliminij ius diuidi tur in duas species q̃ ponñť in. l. cũ due. e. ti. Licet ergo ꝑ verba p̃dicta appareat rõ q̃re illud fm caput ꝑ quod retro fingiť fuisse in ciuitate nõ habeat locũ in possessiõe capti. tñ apparet rõ quare primũ caput nõ habeat locũ in possessiõe capti. tamen nõ apparet ratio quare primũ caput nõ habeat locuꝫ vt ipo reuertẽte recuperet statim possessionẽ cũ eq̃tas subsit sicut in dominio ⁊ in aliꝭs iurib⁹. ⁊ si istõ esset iã extremũ vltimũ eẽt habile vt retro traheretť nec ỳba p̃dicta locũ haberent. Ad hoc rñdeo qꝫ ꝑ mũ caput postliminij ⁊ ambe species dicti primi capitis non procedunt. nec de mente iuris est qꝫ ꝓcedant fm fictionẽ. imo fm veritatẽ. nã cũ q̃s reuertiť statim recupat libertatẽ. ⁊ hoc fm veritatẽ. nã si diceres hoc fm fictionẽ que fictio est cõtra veritatem vt. j. dicam. sequereť qꝫ in veritate eẽt seruus. ⁊ fm fictionẽ liber qõ est falsum. In aliꝭ iuribus est idem vt in dñio patria ptãte ⁊ similibus. ⁊ hic perpendiť ex verbis. l. nã semꝑ cum de hoc prio capite loquiť.

g Glo. in. l gall⁹. ⁊ adõ qõ lꝫ gl. no. i l. gall⁹. §. et⁹ ⁊ ibi no. ỏ li. et posthu. dicat qꝫ fictio nõ trahiť ad ea q̃ nõ sunt possibilia fꝫ naturã ita vť qꝫ nõ trahatur ad ea q̃ de iure sũt impossibilia ita vť exp̃sse gl in. l. talꝭ scriptura in gl. fi. ad fi. de leg. i. quã no. ⁊ vide q̃ dixi pꝛ bar. in. l. sub cõditõe. j. de solu. ⁊ illam gl. in. d. l. talꝭ. ad hoc allegat bal. in. l. siue possidẽtis. in. iij. col. C. ỏ ꝓbat. et Bar. j. e. l. in xviij. col. i fi. ⁊ bal. i. l. fi. C ꝑ dona.

Vis q̃ ꝑ emptoꝛe ꝑ solutõe hꝰ cõtrarij. adõ bonũ ter. ad fin. ⁊ ibi not. bar. in. l. quotiẽs. ff. ỏ nou.

hoc dicit p vocabula significantia veritatem. dicit eiñ q statim ius suũ recipit.vt.d.l.postliminij in fin. ij.rñso.et.d.l.due.si eiñ hoc sentiret q eẽt fm fictiõz nõ diceret recipit:sed recipe videt qõ significat fictionẽ.vt.d.l.i.§.deiecisse.j.de vi ⁊ vi ar.vel apponerz istã dictionẽ qõãmõ3. nã dicerz quodãmõ recipit.q dictio etiã significat fictõez.vt.s.ti.i.l.si me in vacuam.in glo.sup ỹbo amitteret.⁊ de li.⁊ posthu.l.ĩ suis.vel vteret vocabulo quo vtit.s.de reli.l.ossa.§.fi. vel diceret pinde habeat ⁊c.vt.l.iure ciuili.s.de cõd. ⁊ de.⁊.j.de re.iur.l.iure ciuili.vel vocabulo credit vt j.de capti.l.retro.vel aliud p qõ significaret fictio. sed fm caput q illo medio tpe dicit fuisse in ciuitate pcedit fm fictionẽ que ppendit tã ex ỹbis.l.retro. vbi vtit ỹbo credit q etiã ex hac.l.et ex.d.l. deniq; qõ etiã patet.qz cũ in veritate fuisset capt⁹ lex non põt facere veritatẽ mutari.vt in.§.facte.nisi p fictionẽ.põt eiñ fingere vt habeat pinde ac si nõ esset captus.ar.op.ad hoc.s.de vsufru.ea.re.que vsu ꝺ su. l.ij. ¶ Põ ad ,ppositũ cũ primũ caput nõ intẽdat fingere aliq̃d sed veritatẽ tm̃ introducere:istud primũ caput põt porrigi ad possessionẽ. nã cũ req̃rit actũ corporeũ.vt.s.ti.i.l.in prin.et.l.ij.in pri.⁊.§.in amittenda.⁊.l.quẽadmodũ.fm veritatẽ possessio p ius ñ põt restitui.arg.dicte.l.ij.s.devsufruc.ea.re.que vsu cõsu.et no.s.p so.l.cũ duob⁹.§.idẽrñdit.⁊.C.de fac. san.eccle.l.fi.in antepe.glo. fm fictionez possessio ñ restituitur.qz primũ caput hoc nõ vult nec hoc itendit.si g̃ ex primo capite nec vere nec ficte restituitur possessio apparet vltimũ ,extremũ a quo ẽ inhabile ⁊ sic fm caput qõ ,pcedit fm fictõnẽ ibi nõ põt habere locũ.vt dictũ est. hoc ẽ qõ vult dicere.l.deniq;.q fictio postliminij nõ porrigit ad ea q̃ sunt facti.naz cũ regularit p primũ caput postliminij nõ recuperentur q̃ sũt facti sine noua apphẽsiõe vt.d.l.cũ hꝛs.§.i. g̃ fictõ ñ põt ea trahẽ retro cũ ꝓpiat extremũ inhabile ſz si ꝓpiret aliqõ factũ qõ cõpeteret fuerso statũ cũ ẽ reuersus.vt est ipm eẽ in ciuitate.⁊ quedã alia de q̃bus infra dicã.tunc bene haberet locum fictio. quia reperirent extrema habilia.⁊ sic in.l.deniq;.fictio ñ habet locũ circa ea q̃ sunt facti tã ,ppter defectum equitatis.q etiã propter inhabilitatez extremi.mõ habes intellectũ.l.deniq;.tu qui eã nunq intelleristi. Et hec eadẽ est rõ ,quare hereditas nõ incipit vsucape.ª nã oia q̃ heredi p aditionẽ acquirunt fm veritatẽ ea vident sibi quesita retro a die mortis fm fictionẽ.vt.l.oia fere.et.l.ois hereditas.j.de re.iur. et de acq̃.here.l.heres quãdoq;.j.de stip.ser.l.sed si exte.§.fi.sed possessio nõ querit sibi incontinenti sine noua apphensione.vt.s.u.i.l.cũ heres.in pri.⁊.l.i.§ sceuola.j.siqs test.li.eẽ ius.fue.⁊ ibi melior tex.et ideo nõ fingit fuisse sua a die mortis.sed eo cãu quo qs sibi q̃reret adita hereditate ipo iure. tũc fingeretur retro fuisse sua a die mortis.vt infra dicã. ¶ Expediti de postliminio veniamus ad fictionẽ legis corne. ⁊ q̃tuor modis op.q fm põdicta fictio cornelie non põt habere locũ.hec fictio fingit eũ qui mortuus ẽ in captiuitate decessisse tũc cũ captus est.vt.l. in oibus.j.de cap.⁊.l.lege corne.s.de statu li.⁊ de vulg. ⁊ pu.l.ler corne.sed hic nõ reperiũt duo extrema habilia.nã modo verũ est q est mortu⁹. sed tũc cuz captus fuit viuebat.g̃ deficit extremũ vnũ ad qõ.⁊ sic fictio nõ ,pcedit. ¶ Unde op. C.ỏ ioffi.dona.l.ij.⁊ qõ ibi no.⁊.l.gallus.§.si eius.s.de li.⁊ posthu.qõ.s dixi. Solu.dicit an.q imo hz duo extrema habilia. nam tũc cũ capit efficitur seruus.⁊ sic mort.vt.l.seruitutẽ.j.de re.iur.nunc cũ moritur vere mort. et sic habet extrema habilia. Et aduerte ne erres. nõ eiñ fingit retro mortuus cũ erat tũc pfecte seruus:quia tunc moreret seruus ⁊ nõ valer et testamẽtũ cũ non

z ¶ Dictiõez qõammõ.dictio qõãmõ significat fictiõz.et etiã ỹbũ vr.⁊ dictio pinde.⁊ ỹbũ credit. idẽ in ỹbo intelligitur.vt no.bar.j.e.l. in.xij.col.vi de bar.ĩ.l.ab eo.quõ ⁊qñ iudex.⁊ qõ hẽt ĩ.l. nata lit.s. tit.i. in pri.⁊ ỹbum vr q signifi cet fictiõez.ẽ tex.⁊ ibi doc. in.l.iij.§.ex õ rio.in fi.s.ti. i.ſz fm ang. ẽ exp̃ssiuũ veritatis in.l. seruũ fiiij.§. i.⁊ ibi glos.⁊ doc.de leg.i.

a ¶ Hereditas nõ incepit vsucape.que ẽ rõ q hereditas ñ incipit vsucape vide qõ dixi in.l.etiã.ff. ỏ mõo.vi ỏ bar j.in. xvi. col.

habere heredẽ qõ esset cõtra iura pdicta.sed sic q̃s viuẽs morit ciuilit.vt.s.de ma.te.l.qui duos.§.i.fic ⁊ quis cũ capit liber est ⁊ liber seruus efficit.⁊ sic viuens moritur ciuilit.⁊ sic lex cornelia fingit eiñ mortuũ illo tpe quo capiebat.⁊ sic liber erat.⁊ iõ.d.lex ĩ oibus.dicit decessisse videt cũ captus est. non dicit fuit. ¶ Ponit eiñ participiũ qõ est pteriti tpis ⁊ ỹbũ quod est pñtis tpis quasi significet tps pteritũ nõ pfectũ.quia adhuc sapit de pseti lz ppior locutõ eẽt si diceret cũ capiebat.⁊ sic vteret ỹbo pteriti ipfecti tpis. Secundo mõ põt solui.vt colligit ex dictis domini mei dñi Rai.sic fateor q requiruntur duo extrema habilia:sed sufficit q alterũ extremor sit in potentia.quia vere q̃s tũc poterat mori, ergo ,pcedit fictio.sed primum extremũ ad qõ fuit ĩhabile in potentia:qz tunc vere quis poterat mori.ergo pcedit fictio. Et ista solu.placet.,pbat in.d.l.gallus §.si eius.cũ glo.sua siqs bñ inspiciat. Dices tu istud dictũ tollit quicq̃d.s.dixi.nam ille qui est a captiuitate reuersus fm potentiam est apt⁹ ad possessionẽ habẽdã quia liber hõ.ergo extremũ sufficiẽs.g̃ fingetur possedisse retro vbi est equitas.sed ego dixi quare male. Rñdeo fm q.s.dixi duo sunt extrema extremũ a quo aliq̃d extendit.⁊ extremũ ad qõ aliq̃d ꝓtendit. Si loqris ĩ isto extremo ad quod.⁊ illõ sufficit esse habile in potentia lz nõ in essentia.vt.d. §.si eius.cum glo.hoc etiã patet in fictione.que ẽ q̃ herede adeunte nõ fingit retro a die mortis fuisse dñs.⁊ istud extremũ ad qõ erat habile solũ ĩ potentia.hoc etiaz patet in fictione que est in.l.potior. ⁊.l.qui balneũ.s.qui po.in pig.ha. Sed ĩ extremo a quo non sufficit eẽ habile in potẽtia nisi sit habile in essentia.hoc ꝓbat ex his q̃ supra dixi circa possessionẽ. Simile videtis in iurisditiõe que ,progat de vna ad aliã.naz iurisditio que prorogat oportet q sit in essentia. Jurisditõ ad quã fit prorogatio oportz q sit in potentia.vt.s. de iudi.l.i. cõiuncto tex.cum glo.vltima eiusdẽ. Hoc etiã videt naturalit si vnã chordulam velles extẽdere de vno loco ad aliũ oz chordulã essentialiter primo esse in loco a quo.⁊ locum ad quẽ optet esse potentialit aptum ad illã extensionẽ recipiendã.et hoc quãtũ ad primã ptẽ sufficiat:quia de hoc dicet lati⁹ infra in qõnib⁹. Cele nio ad ỹ si.q si seruus.⁊ op.primo.⁊ videt q in peculiari bus nõ habet locũ fictio vt videat vsucepisse:quia cessat equitas ,ppter quã introducta ẽ fictõ ⁊ petit lucrũ cũ aliena iactura.ergo ⁊c.vt.d.l. scienꝺum.⁊.l.deniq;.s.ex qui.cau.maio.et qz cessante rõne legis cessat lex ⁊c. Secundo quãdo modicũ ẽ illud qõ ipedit vsucapionẽ.tũc est equũ q in restitutt one veniat id qõ q̃s vsucapturus est.ar.j.e.l. rerum mixtura.§.labeo.qõ no.glos.j.de vi ⁊ vi ar.l.i.§. q̃ ãt vi deiectus.et no.p Di.j.ti.ij.l.q̃ fundum.§.qui bona.sup glo.que incipit secus si incontinenti.que gl. cõtradicere videt glo.illius.§.qui autẽ vi.que sic cordantur.aut modicũ tẽpus superat ⁊ venit in restitutiõe qõ eram vsucapturus.alias nõ.ita in proposito in his reb⁹ q̃ serui peculiariter ceperũt possidere parũ deficit ad usucapionẽ.nã seruus quodãmõ possidet lz nõ proprie.vt.j.de ac.⁊ obli.l.qz seruo.in fi.⁊ scientia vel factũ dñi nõ requirit.vt.s.e.l.labeo. in prin.⁊.j.ti.ij.l.ij.§.celsus.ideo equũ est q veniat in postliminio. Sed qñ dñs possidebat p aliũ extra causam peculiarẽ multũ deest ad vsucapionẽ. nam tunc res a nullo possidet vel quasi possidet. Item scia dñi erat necessaria.vt.d.§.celsus.que deficit. nã captus ab hostib⁹ etiã nõ retinet.vt.j. de ỹ.sig.l.ab sentẽ.in fi.⁊ quod ibi no. ¶ Secundo op.ad idem ⁊ videtur q in his rebus fictio non procedat. prio quia deficit habilitas vltimi extremi a quo.nã vt.s

determinatū ē captiu⁹ nō recupat vel acq̄rit ipō iure possessionē. ergo nō ꝓcedit fictio postlimīnij. nā ideo ꝙ interruptōez. nā imo stati cū ē reuersus ipō iure absq; aliquo facto possessionē in peculiarib⁹ recuperat & acq̄rit. Ad cuius rei noticiā debetis scire ȳba q̄ magistralit tradunt per glo. nō as. C. de acq. pos. l. i. & ſ. ti. i. l. possessio. in prin. & ex qui. cau. ma. l. deniq;. q̄ ȳba recito. quia in quibusdā nō bñ dicūt. Nā quedā est possessio q̄ hz multū iuris & multū facti. quedā q̄ habet multū facti & parū iuris. quedaz multū iuris & parū facti. Ad primā multū iurꝭ et multū facti hz possessio q̄ querit nobis ꝙ ꝓcurator rem & seruū ex cā nō peculiari. & in hoc glo. non bñ dicūt. hz esti multū facti: qz eoz apprehensio corpalis requirit. vt. ſ. ti. i. l. quēadmodū. cū si. Item hz multū iuris: qz acquirit nobis etiā ignorantib⁹. vt. C. de aqui. pos. l. i. & ſ. ti. i. l. i. ſ. item acq̄rit. & ibi no. & l. fu⁹. & iuris q̄ facti: qz ibi ius nō opaī tantū q̄ effect⁹ possessionis q̄ est vsucapio mihi querī ignorāti nisi scitam. vt. d. l. i. C. de acq. pos. & ad hāc possessionē se nō nō querit sibi possessio. & vsucapiēdi cōditio sine alio facto. s. scia. & tō vltimū extremū est inhabile. q̄ &c. Ad scōm venio & dico ꝙ est q̄daz possessio q̄ habet multū facti & parū iuris. vt ea q̄ ꝓ nosmetipsos q̄rit. nā illa multū facti habet: qz requirit apphensio corpalis & animi. hz parū iuris. qz ius ibi nil aliō facit nisi ꝙ assistit. vel non resistit. vt solet dici circa diffinitionē possessiōis. ſ. ti. i. l. i. in prin. & ꝓ doc. C. de acq. qui. pos. l. hz. & in hoc similit nō hz locū fictio postliminij. eadē rōne qua. ſ. dictū ē. & in hoc glo. bñ dicunt. Sed circa hoc gl. ponūt vnū dubiū. dicūt esti ꝙ hec eadē habet multū iuris in retinēdo: qz solo aīo retinet. hoc impugnat andre. dicit ipe ꝓpter hoc qō retinet aīo nō pōt dici habere plus iuris qz animus magis cōsistit in facto ꝙ in iure. allegat ip se. ſ. de cura. furi. l. cōsilio. ſ. fi. Item si esset verū ꝙ haberet multū iuris. ergo postliminij & cornelia finget circa eadē. dicit ipe ꝙ est falsū. vt hic. & d. l. deniq;. Concludit ergo ꝙ in hoc glo. nō bñ dicat. q̄d dicemus. ꝓ glo. videt casus. ī. e. l. iusto. ſ. & si possessio nis. in fi. & ibi no. nā ibi fingit circa bona & malaz fidem que consistit in animo. & sic videt ꝙ sit iuris. Preterea ꝙ animus nō sit facti videt casus. ſ. de acq. heredi. l. ꝓ herede. ſ. i. & ibi no. ibi non tā facti ꝙ animi &c. Credo andre. bñ dicere. ꝓ quo ē tex. & gl. ſ. ti. ij. l. bonefidei. ſ. in contrario. vbi expsse dr ꝙ ea q̄ consistunt in animo sunt facti: hz gl. se ibi inuoluat. Ad. ſ. & si possessiōis. rñde ꝙ speciale est ibi i seruo & eius peculio vt ibi dicit glo. & rō specialitatis pōt sumi ex. l. pomponi⁹. in prin. ſ. ti. i. vel alit & meli⁹ dico ꝙ illa bona fides q̄ ibi dicitur durare non est ex fictione postliminij. naz fictio postliminij ad ea porrigit que per captiuitatem sūt amissa. vel nō acquisita: vt perinde habeat ac si nunq̄ in captiuitate fuisset. vt. l. postliminij ius. j. de capti. sed ibi bona fides nō fuit interrupta per captiuitatē ergo &c. hoc ostēdo differentia est an capiat dominus siue possessor: et quia tunc per captiuitatem efficitur seruus amittit voluntatē. et per consequēs fidē. vt iā dictū est. & iste nō est casus isti⁹. ſ. Quādoq; nō capit dominus vt possessor. sed res sua tūc ꝓ captiuitatē intrumpitur ipius rei possessio. sed qz est facti nō cadit in postliminio. vt dictū est. sed bona fides consistit i animo domini. licet sit facti per captiuitatem rei nō mutat cum dominus remaneat in ciuitate vt statim dicā in alio casu. ergo ibi non loquit de aliq ua fictione. in hoc tamen ibi bene est speciale. quia inb Debetis scire ȳba. q̄ñ possessio hz plus iuris q̄ facti & eō. an aūt possessio sit iuris. vid bar. in. l. i. in pri. ſ. tit. i. in ij. col. & plene not. i. c. cū nostri. de cō cel. ꝓben.

c Est q̄daz possessio. de possessiōe q̄ dicit cōtinere id qō ē iuris & facti. vi ō. j. i seq̄. col. & b adō bar. in. l. possessio ſ. i. ſ. titu. i. & imol. in ea. l. in prin.

tium secūde possessionis nō inspicit. quia alias debet fieri vt ibi no. & hac. l. ſ. pe. nō ob. l. ꝓ herede. ſ. i. quia expone nō tā facti scilicet alterius quia & que consistant in animo sunt facti. Ad tertiā venio & dico ꝙ quedā est possessio que habet multum iuris & parum facti. vt ea quā habem⁹ ꝓ filios & seruos nostros ex causa peculiari. nam in ea plurimū versatur dispositio iuris cum nobis ignorātibus acq̄rat nobis possessio & possessionis effectus. s. vsucapio. vt ſ. e. l. labeo. ſ. ti. i. l. pegre. ſ. q̄situ. & j. ti. i. l. ij. & sat tñ fctm ex pte eoz. qz oz ꝙ adipiscat eorū corpe & animo. vt. l. quēadmodum. & in hac bene procedit fictō postliminij. nā equitas non repugnat vt dixi in ꝓcedenti contrario. Item sunt habilia extrema. quod sic ostendo cū dominus capitur per captiuitatē ipse ꝓdit solū ius quod erat apud eū sine aliquo suo facto scilicet vsucapionis & possessionis. factū autē qō residebat in persona serui vel filij per captiuitatem nō mutatur cū ipi omnino remaneant in ciuitate. cum ergo dominus reuertitur illud ius qō ipse amisit recuperat ipso iure sine aliquo facto. nā non requirit⁹ ꝙ ipe possideat corpaliter nec requiritur eius scientia que similiter est facti vt dixi. factuz autem qō est apud seruum ipo iure recuperat: & reperitur istud extremū habile. merito ergo habet locuz fictio. est ista est ratio quā vult ponere tex. j. eo. l. iusto. ſ. fin. dum dicit ꝙ eius scientia in ciuitate nō est necessaria. Et aduerte ad id quod prediri. ꝙ id qō est facti quod consistit apud filium vel apud seruū non est mutatū. quia si illo tempore. scz tempore captiuitatis pdidisset illō tātū facti qō hebat elidere tur ius fictionis postliminij: quia si nō recuperarēt nullo mō haberet locū fictio. vel si recuperassent. ꝓcederet fictio ad ea tpa que post recuperationē cesserunt. vt colligitur ex hoc ȳ si. et ex. l. in bello. ſ. facte. j. de capti. ibi remanentibus his psonis in possessione. Tertio oppo. et videtur ꝙ in casu hui⁹ l. fictio non procedat. nam extremū ad qō est inhabile. nam hic seruus cepit possidere domino existente in ciuitate. et illud tempus initij possessionis est extremū ad qō vis cōtrahere ius possessiōis & vsucapionis. sed illud extremū est inhabile fm essentiā quia tpe captiuitatis dominus non possidebat nec vsucapiebat. nec ē inhabile fm potentiā. qz cū ē captus non potest possidere nec vsucapere. vt. ſ. tit. i. l. cū heres. ſ. i. Sol. ad istud cōtrariū potest responderi ex glo. que est. j. eo. l. iusto. ſ. fin. que est sup verbo inchoari: illa gl. in secūda op. quaz formaz tenet ꝙ dño existente in captiuitate seruus ex causa peculiari incipiens possidere: interim vere incipit vsucapere. que opi. si est vera iam apparet ꝙ illud extremum est habile. Et quod plus est fm illam opin. in hoc ȳ si. non tractat de effectu postliminij. cū vere ꝓscribat. sed bene tractatur de iure postliminij ex primo capite fm ꝙ domin⁹ reuersus recuperat sua iura sine fictione. vt. ſ. dixi. Sed illa opin. non placet. nam interim in veritate nō vsucapit. sed dño reuerso fm fictionē intelligitur retro vsucapta. hoc ꝓbat tex. iste ad l'am. ibi nā si domin⁹ reuersus fuerit intelligitur vsucaptū &c. naz verbū intelligit denotat fictionē. teneo q̄ primā op. posita in glo. d. l. iusto. ſ. fi. & eam ꝓseq̄t Ja. de are. & fm illā op. ꝓcedit. Ad quā sic rñdeo ꝙ cū per fictionē postliminij fingatur medio tpe fuisse liber in qualibet pte medij tpis. dico cadere extremū habile saltē potētia. & itab loq̄t l' dic clarius ꝙ extrema circa ipsū principale. hoc est psonā dñi sūt habilia. Alia ȳo q̄ veniūt ꝓ quādam consequētiā nō requirūt tātā habilitatē extremi ad qō sufficit in eo esse habile fm fictionē. vt. C. de cap.

d Denotat fictōz. & alib⁹ alijs. vide. ſ. e. l. i. vi. col. adde. l. si tibi hō. ſ. cū seruus. de lega. i.

l.i.ꝛ qꝺ̄ no.s̄.ex qui.cau.maio.l.ab hostibus.§.nō minus.
¶ Quarto op.ꝛ vr̄ ꝙ ea q̄ dicta sūt.s̄.in fin.primi cōtra
rij destruant prin.l.nostre.nā ibi dictū est ꝙ qñ ad possessī
onē ꝛ vsucapionē factus et scīa dñi nō est necessaria ꝙ tūc
hꝫ locū fictio.sed in his que dñs possidebat ante captiui
tatē ꝑ colonū vel ꝑ seruū ex causa ñ peculiari ꝛ ea vsucapi
ebat.nō req̄rit̄ factū vel scīa dñi.vt ꝓbabo. In his ergo fi
ctio ꝓcedit.sed in prin.l.nostre ego dixi contrariū ponēdo
casū ergo ꝛc̄. Quod dico factū domini nō requirat̄ sic osī
ditur si ꝑ aliū possideo ꝛ vsucapio ē inchoata. vt dictū est
hoc fuit q̄ ab initio sciui ꝛ bonā fidē habui.amodo ꝓcedꝫ
vsucapio etiā me ignorāte.nā ad continuationē vsucapio
nis factū meū nō est necessariū.sicut vbi vsucapionē ichoa
ui bona fide nō attēdit̄ ꝙ supuenit.vt.l.i.§.si ꝑculdubio. C
de vsuca.transfor. Si ergo capior ꝛ reuertor cū nullū fac
tū meū sit nece ssariū:fictio ꝓcedet. Aduertatis dñi ꝑ istaꝫ
rōnem Ja.de are.ꝛ dñs an.sequēdo eū reprehendūt gl.no
strā que dicit idem eē in possessis ꝑ se ꝛ ꝑ colonū vel seruuꝫ
ex cā nō peculiari.et principiū nostre.l.intelligit̄ solū ꝺ̄ eo
qui possidebat ꝑ se.ꝛ sic fm eos ibi fuit male positus casꝰ
ꝛ hoc ꝑ dictā rōnē.ꝑ hoc etiā adducūt.§.facte, simplicit̄ i
telligendo .certe istor op.approbat̄ in.d.§.facte in penul.
glo.que est sup ꝝbo psona.sed in glo.ma.dicti.§.facte.ꝛ in
d.l.deniq;.in tertia glo.dicit.ꝛ fm quosdā ego posui casuꝫ
Quid ergo dicem⁹.dico ꝙ Ja.ꝛ glo.que cū eo concordat
male dicūt.ꝛ contra tex.hui⁹.l.in ꝝ.quēadmodū eīm itellu
gendo ꝙ ibi sūt ꝝba iurisc̄onsulti iul'.quā lec.sequit̄ idē Ja.
ꝛ an.ꝛ Ol.ibi eīm est tex.ꝙ idē est in possessiōe tpe captio
nis ꝑ se vel per seruū ex cā nō peculiari.ꝛ in neutro ꝓcedit
fictio cornelie vel postliminij. ¶ Ad rōnē eor.ꝛ sic ad cō
trariū rñdeo ꝙ fateor ꝙ ad cōtinuatōem nō requirit̄.tamē
non sequit̄.g̃ ꝓcedit fictio.nā extremū vltimū a quo ē iha
bile.vt.s̄.dixi. Extremū eīm a quo debet eē habile essentia
liter. Itē debet eē tale ꝙ actus qui retrotrahit̄ possit tunc
inchoari.vt dixi per.l.bonor.j.rem ra.ba. Et ꝓ ꝑ exēpla
vbicūq;.s̄.dixi fictionē istā procedere.sed hoc casu reuers⁹
ab hostib⁹ sine scīa nō possit inchoare vsucapionez.g̃ sine
ea nō erit extremū sufficiēs.sed scīa est facti.sed ex prio ca
pite postliminij non restituit̄ ipo iure.g̃ fm caput ꝑ quod
retro fingitur nō habebit ibi locū. Aduerte tm̄.nā possessa
per colonū vel procuratorē et seruū ex cā nō peculiari. vel
ꝑ seruū ex causa peculiari:conueniūt in vno:quia ad acq̄si
tionē possessionis in neutro requirit̄ dñi scientia vel factū
discōueniunt in alio:qr in peculiaribus non requirit̄ scīa
dñi vel factū quo ad vsucapionē.sed in alijs req̄rit̄.vt.s̄.ꝑ
batū est. Itē etiā circa fictionē conueniūt ꝛ discōueniunt.
nam vtroq;.casu dñs fingit̄ retro possedisse.cū dñi scīa vl'
factū non requirat̄.et sic reperiūt̄ extrema habilia.ꝛ de ꝺ̄
non loquit̄ hec.l. In vsucapi.discōueniūt.nā in peculiari
bus q̄ tū ad vsucapionē ꝓcedit fictio.in alijs secus ꝓ ratio
nē supra dictā fm Ja.de are.et an.qꝺ̄ satis placet.et ꝺ̄ fi
ctione quo ad vsucapi.loquit̄ materia nostra. ¶ Quīto
ad hunc ꝝ ſic.oppo.dicit̄ hic ꝙ in possessionib⁹ quesitis ꝑ
seruū ex cā peculiari ꝓcedit fictio .l.cornelie. Cōtra hoc sic
arguo.nō debet plus operari fictio q̄ veritas.vt.l.filio quē
pater.in prin.s̄.de li.ꝛ posthu.ar.C.de his q̄ ve.eta.ipe .l.
vltima.facit qꝺ̄ no.in.d.§.si eius.circa fi.ma.glo. Sed five
re hereditas defuncti iacuisset et seruus hereditari⁹ ex cā
peculiari aliquid acquisisset nō inchoaret̄ vsucapio nisi a
die adite hereditatis.vt.j.eo.l.fi.ergo idē hic cū fictio cor.
fingat mortuū cum capiebat̄.ꝛ sic ab illo tpe iacuisset he
reditas. Quidam doc.antiqui fatent̄ contrariū . ꝛ dicunt
ꝙ aut seruus extitit heres captus.ꝛ tūc vsucapio ꝓcedit
a die captiuitatis.quia ex tunc fuit heres. Aut fuit heres
extraneus.et tunc fictio cornelie nō operatur vltra tēpus a
dite hereditatis.hec ꝓbant̄.j.eo.l.iusto.§.fi.et.l.fi.in princ.
ꝛ de istor opi.facit mentionē hic glo.magna in distinctōe
quā etiā videt̄ tenere in.§.facte.in glo.mag. Istor opi.nō
approbat̄ hic per glo.ꝛ merito qr cōtra hunc tex.et ꝑ tex.
in.§.facte.ꝛ j.eo.l.iusto.§.si primo rñso.vbi hodie a capte
possessionis dicit inchoari.ꝛ hoc dicit Ja.de are.ꝛ An.et
oēs. Ad rōnē predictā domini an.sic rñdit.dico ꝙ si ve
re fuisset mortuus vsucapio nō ꝓcederet misi adita hereꝺ̄
tate.vt.d.l.fi.tamen ex quo est captus:quia sperat̄ ꝺ̄ reuer
sione.ideo lex voluit ꝙ vsucapio possit inchoari ꝑ seruum
ꝛ per consequens finiatur vel compleatur eo reuerso.vel
mortuo.vt.d.l.iusto.§.fina. Certe domini nō egemus ista
responsiōe.dic ergo si vere hereditas fuisset adita incipe
ret̄ vsucapio a die quo seruus ex causa peculiari rē q̃si pol
sideret nec inspicimus tp̄s adite hereditatis.vt.j.de capt.
l.pen.non obstat.l.fi.j.eo.quia ibi loqnitur in rebus nō pe
culiaribus.et ter.exponе vt ibi dicit glo.ꝛ ꝙ hoc sit verus
patet ex rationibus precedentibus.nā cum ius possessionis
ꝛ vsucapionis querat̄ heredi statim adita hereditate ipo
iure cū in peculiaribus eius scientia nō requirat̄ ꝛ trahit̄
retro a die mortis.vt regula iuris.omnia fere cū si.sed nō
peculiaribus fateor ꝙ incipit vsucapio a die adite heredi
tatis subaudi ꝛ apprehense possessionis.vt.d.l.fi.§.fi.j.e.nec
trahit̄ retro:quia istud extremū ē inhabile.vt ꝓ ꝛ hoc si emit seruus.sed si nō emerit seruus sed dñs. tūc ser
ua.l.iusto.§.fi.in fi.j.eo. Celenio ad tertiā ptē.scꝫ ad ꝺ̄ fi.
marcellus.qui contradicit iul'.tm̄ in rebus emptis ꝑ seruū
¶ Opp.prio sic.tu dixisti ꝙ marcellus contradicit Jul'.
tm̄ in rebus emptis ꝑ seruū.sed cōtra imo videt̄ ꝙ cōtra
dicat tā in rebus emptis ꝛ possessis ꝑ se q̃ in reb⁹ etiā pos
sessis ꝑ seruū.vnde videt̄ obstare.l.in bello.§.facte. Solu.
domini vos debetis scire ꝙ marcellus fuit emulus Jul.ī hoc
in ista materia:et hac.l.fuit positū tm̄ vnū dictū Jul.ī hoc
ꝝ.ꝙ si seruus.l.de possessis post captiuitatē ꝑ seruū. pce
dentia ꝝ nō sunt ꝝba Jul.sed Gaij auctoris.l.ꝛ iō i hac
l.ponit̄ dictū marcelli cōtradicentis Jul'.tm̄ in eo qꝺ̄ dixe
rat.sed in.§.facte.ponitur dictū Jul.magis late.ꝛ iō ibi ꝺ̄
dictio marcelli magis late ponit̄.ꝛ fm hanc expositionem
iste tex.,procedit sine scrupulo:quia tamen istud dictū mar
celli hic ꝛ in .§.facte.obfuscate ponit̄.ꝛ diuersimode intel
ligit̄.iō sciasꝙ q̃dā dicūt mar.dixisse ꝙ nullo cāu nec ī pos
sessis ꝑ se nec ī possessis ꝑ aliū ex cā peculiari vl' nō hꝫ locū
cornel.vel postliminium.ꝛ istorū op.tāgunt in.§.facte.ī gl.
sup ꝝbo psona.et ibi glo.tenet. Sed istor intellectus nō
placet.quia fm hoc iste fictiones nō acciperēt̄ plen⁹ imo
reꝛcerent̄ ex toto. Sed marcel.hic dicat plenius accipi.er
go sic nō intellexit. Alij dicunt ꝙ mar.dixit ꝙ in casu siue
possideat ꝑ se.siue ꝑ aliū.siue ex causa peculiari.siue ñ sēp
habent locū dicte fictiōes.que opi.tangit̄ in ea.glo.in.d.§
facte.et ponit̄ hic in glo.vt etiam.ꝛ fateor ꝙ ista fuit mens
Mar.in.§.facte.et etiā hic.si habes in fi.fam affirmati
uam.vt sic omnia sint ꝝba Mar. Si autē habes in fi.lit
teram negatiuam.et sic dicit ꝙ a ꝝ.quēadmodum.vsq; in
fi.sūt ꝝba iul.tūc qr ꝝba iul. ñ adaptāt̄ ꝺ̄ ꝝba mar. sūpta
sic generalit̄.sic lege litteraꝫ:quia prio lege ꝝfi.quēadmo.
vsq; ī fi.vltimo lege.ꝝ.mar.qui cōtradixerit iul.in omnib⁹
ꝛ hanc lec.ponit Ja.de are.ꝛ hoc videt̄ fuisse de mente gl.
si bene aduertat̄. Tu ꝝo vt ordinate litteram legas dicaſ
ꝙ mar.magis stricte loquit̄ hic q̃ in.§.facte.vt.s̄.dixi. Et
tunc reprehensiones iul. plane procedunt.ꝛ fm omnes ꝑ
dictas opin.mar.male dixit.ꝛ sequēda est sententia iul'.vt in.§.
facte. Alia fuit opin.Hu.antiqui glo.qui dixit mar.in hac
l.bene dixisse.et intellexit ꝙ ꝝfi.mar.nō referat̄ ad prioria
dicta.s̄.de eo qꝺ̄ seruus post captiuitatē emit ex causa pe
culiari.sed refertur ad primū dictū ꝙ in his que quis pos
sidebat ꝑ seip̄m vel per alium ex causa nō peculiari nō ha
bet locū postliminiū nec cornelia.huic dicto cornel.cōtra
dicit mar.et dicit fictionē.l.cornelie plenius accipi.vt sic in
his que quis possidebat ante captiuitatē ꝛ vsucape cepe
rat habeat locuꝫ cornelia.etiam in hoc bene dicit marcel.
nec corrigitur fm dctm̄ Hu.ꝛ hec lec.tangit̄ hic in gl.que
incipit in his que per se ꝛc̄.in fi.glo.licet hic non exprima
tur cuius opi,sit tamen ꝙ ista sit opi. Hug.exprimit gl. in

xm°

epta cõpleretur, quẽadmodũ hereditas ia cẽs cõplet v sucapiones vere an ficte vide q̃ habẽ tur.ſ.e.l.i.vij col.z q̃ com pleat vſuca pionẽ tz bal in.l.i.in.i.col, C.de vſuca. trãſſor.z eſt ter.in.l. cep tã.j.eo.z.l.cũ milles i prin, ſ.ex q̃. cauſ, maio.dẽ no uo aſſit ſi ici pit.l.ſi.ſ.fi.j. e.z no. gl.in l.ſi cõſtãte.ſ i.ſolu.maſ.lz bal.ibi i diſ cauſu erraue nt.z vide ibi pau.de caſt, an ãt currat preſcriptõ ẽũ vide in.l. ſeruus herz ditari?.z ibi ang.z inol, õ ſtip.ſeruo

ſ. facte.in glo.mag. Rõ añt q̃ monet Hu.põt eſſe talis.poſtliminiũ nõ eſt dubiũ q̃ nõ habet locum p rõnes iã dictas.ſed cornelia bñ hz locũ p rõnẽ talem. Cornelia fingit quẽ eẽ mortuũ ꝑambula hora captiuitatis.z ſic ab illo tempore iacuiſſe hereditatem.ſed ſi hereditas vere iacuiſſz per eaz vſucapio iam cepta cõpleret vt.j.e.l.ceptã.z.l.nũq̃.ſ. vacuã z.l.iuſto.ſ.nondũ.ergo z ſic p fictionem cornelie p cedit vſucapio retro.ſed hec opi.Hug.lz glo.eã vi deat tenere in.ſ.facte.tũ reprobat p oẽs Ja.ô are. Andre.Di. Rai.et Ol.et merito q2 contra mẽtez probat opi. Bar.ad rõnẽ hu.q̃ videt ml'tũ efficax nẽ.z hoc repertũ eſt iure ſpeciali.vt pz.j.l.iuſto.ſ.vacuã.nõ eſt g̃ trabendũ ad conſequẽtiã ius.vt.l.i his reditas vere ſed ficte.vt.j.de x̃bo.ſig.l.iij.ſ.fi.g̃ ad piret vnũ extremoz inhabile.ergo zc. reprobata g̃ vel tene lec. Ja.de are. Cleuio ad quartã ptem. ſcz ad x̃ſi.quẽadmodũ zc. Bp.b videt dici q̃ tãtũ iuris q̃s habet in his q̃ poſſidet p ſeruũ i nõ peculiaribus.q̃tũ in his q̃ poſſidet p ſe. Scz otra imo pl' iuris hz in ea q̃ acquirit p ſeruũ:q2 acquirit ignorã ti.vt.ſ.ti.i.l.i.ſ.itẽ acquirim?.z.l.q̃ ſeru?.z.l.pegre. ſ.queſitũ. So.fateor q̃ in poſſeſſiõe hz plus iuris. ſed in vſucapiõe de qua hic loquit nõ. z de hoc dixi plene.ſ.in fin.tertij cõtrarij ſcde particule. Circa hanc materiã plene diſtingue:vtrũ z q̃d fictio poſt liminij vel corne.operet circa poſſeſſionẽ z vſucapionẽ. Aut queris de poſſeſſiõe tũ.z tũc in poſſeſſis p ſe nihil opat in poſſeſſis p aliũ. ſiue peculiari noĩe ſiue nõ opat fictio vt retro videat poſſediſſe nõ vſu cepiſſe.vt.ſ.dictũ ẽ. Si x̃o q̃ris q̃tũ ad vſucapionẽ z tũc ſubdiſtingue.aut loqueris ô poſſeſſis ante captiuitatẽ.aut de queſitis poſt.p2io caſu.aut poſſidebant p ſe aut p aliuz ex cã nõ peculiari.z nõ ꝓcedit fictio poſtliminij vel corne.vt hic in prin. Aut poſſi debant p filiũ vel ſeruũ ex cã peculiari.z tũc ꝓcedit vt.l.in bello.ſ.facte.de cap.z.l.pe.eo.ti. Si x̃o q̃ris de queſitis poſt.z tũc aut p ſeruũ:aut p filiũ.primo caſu.aut ex cã peculiari z ꝓcedit vtraq; fictio.vt hic z.ſ.facte.aut ex cã nõ peculiari:z tũc dic vt hic.x̃ſi. quẽadmodũ.tũc eñ ñ ꝓcedit vſucapio niſi a die adite hereditatis:lz appbenſe poſſeſſiõis. vt.j.e.l.fi.in fi. Si de filio.z tunc aut q̃ris de poſtliminio:q2 patlius ſp videt ibi poſſediſſe.vt.l.iuſto.ſ.fi.j.eo. lz circa ꝑdicta ſint opi.vt.ſ.uidiſtis.mõ habetis glo.notle. Secũdo ad hãc ptẽ ad x̃.nã hereditatẽ opp. q̃ hereditas indiſtincte ſuſtineat vicẽ pſone.vt.j.de fideiuſſo.l.mortuo.z.C.de pigno.l.cũ hereditas.z ĩtur opa vel ſubſtantia pſone.vt.ſ.ti.ij.l.hereditas ĩ multis.z dic vt.j. Sed poſſeſſio qua mediãte vſucapit reqrit pſone factũ.vt.j.ſiq̃s teſt.li.eẽ iuſ.fue.l.i.ſ. scevola.ergo zc. Expediti de op.veniam? ad.q. z q2 in hac.l.tractat de fictionib? q̃ materia a nris doc.eſt neglecta.hic fictionẽ aggredi.z materiã ei? placuit put ingenij mei paruitas attingere potuit. Quero ergo p2io q̃d ſit fictio.hui? diffinitoz ponit Ci.f.C.de ꝓbatõ.l.ſiue poſſidetis in ſcõa.q.z dicit ſic. Fictio eſt in re certa cõtrariũ veritatis p2o veritate aſſumptio iſta diffinitõ nõ eſt bona.primo q2 nõ cõuertit cũ ſuo diffinito.g̃ zc. vt.l.i.ſ.ô dolo. hoc ſic ꝓbo. Nos tractamus hic ô fictiõe q̃ hz effectũ iuris:vt p veritate aſſumat.vt pz in fictõe poſt

Hdonit cy. diffinit etiaz bal.in.l.ea.q̃ dem.in.ſcõa col.ô accuſ,

De vsucap.z vsurpa.

liminij z corne.z aliis de q̃bus dictũ ẽ.z infra dicet. Sed hec diffinitio cõphendit ea que nõ vident habere effectũ iuris.ergo zc.oĩs eñ falſitas ẽ p2iũ veritatis.ſed fictio eſt p veritate aſſumptio.vt pz ad oculũ z ꝓbat in auctẽ.de iſtru.cau.et fide.in princi. coll'.vi. Itẽ quõ appellabim? ergo mẽdacia z falſitates fictiones.certe nõ fm q̃ intẽdim? hic tractare q̃ habeat iuris effectũ.imo ius ei reſiſtit.lz largiſſime loquẽdo omne mẽdaciũ põt dici fictio.ar.ff.ô ꝑhen.emp.l.hecvenditõ.poſt prin. Itẽ diffinitõ ẽ bona cũ ſubſtãtiã diffiniti ponit vt in regula iuris oĩs diffinitio.z ibi no.ſed de ſubſtantia diffiniti eſt q̃ id qõ fingit ñ ſit ĩpoſſibile.ſed hoc in diffinitõe nõ ponit.ergo zc. dico ergo ſic ſequẽdo x̃ba ſua.fictio eſt in re certa eius qõ eſt poſſibile ꝑ veritatẽ p veritate a iure facta aſſumptio. Examinemus x̃ba In re certa.hoc dico ad differentiaz p̃ſumptõis q̃ p̃ſumit ſup eo de quo dubiũ ẽ.de quo in.d.l.ſiue poſſidetis z.ſ.qõ me.cauſa z.l.ñ ẽ veriſimile.z extra ô ſpõ.c.is qui.ſed fictio ſp eſt ſup eo qõ eſt certũ.vt pz in poſtliminio z cornel.z.l.i.in.ſ.accedit.C.de rei vxo.ac.z b̃ ſignanter dicit glo.in.d.l.nõ eſt veriſimile ante medium mag.glo. Sequit eius qõ ẽ poſſibile.h.dic. quia ſup eo qõ eſt ĩpoſſibile nõ põt fingi ſ qõ pz p ea q̃ no.in.l.gallus.ſ.ſi eius.z no.ſ. ꝑ ſocio.l.iij. vt patet.ſ.loca.l.q̃ ad certũ.et de ꝓcario.l.certe.in pri. ar.ſ.de adopti.l.adoptio.pbat eñ p rõnẽ. Ars ei ſp imitat naturã.et id qõ eſt ĩpoſſibile fm naturã ẽ ĩpoſſibile fm artẽ.vt.ſ.de adop.l.ſi pater.ſ.ſi eum. z.l.ſe.z inſti.de adop.ſ.minorẽ.ita in ꝓpoſito. Contra veritatẽ hic dico.quia ſi verũ eſſet.tũc nõ eẽt fictio ſed veritas.de qua veritate loquit.l.illicitas.ſ veritas.ff.de offi.ꝓſi.z.C.ſi vt ſe ab heredi. abſti.l.i. Pro veritate zc. habet eñ iuris effectũ ꝓinde ac ſi eſſet in veritate.vt pz in qualibet fictiõe. A iure facta aſſũptio.iõ dico a iure vt excludant mẽdacia. z falſitates.que nõ fiunt a iure ſed ab hoĩe:nec hñt iuris effectũ.z ille nõ ſũt fictiões ꝑut accipimus in materia noſtra z ſupra dixi. Sed circa hoc dubitat a quo iure fiat fictio. Rñ. a iure naturali credo q̃ nõ introducat aliqua fictio.nã cũ fictio ꝓcedat z cauſet ex equitate ſeu rõne vt dicta.l.poſtliminij. et j.dicam cũ querã que ſit cauſa fictiõis. Jus x̃o naturale eſt cõmune oĩbus animalib? etiã ſenſu carẽtib?.patet q̃ fm illud ius ex quo nõ cõſideratã ratõ vel equitas nõ põt introduci fictio.a iure x̃o gentium fictio introducit.vt.d.l.poſtliminiũ.z ibi no.itez a iure ciuili.vt in fictiõe.l.corne.z in.l.i.C.de rei vxo. ac.et alijs de quib? infra fiet mẽtio. Sic ergo ſtatuta et cõſuetudines cũ ſint iuris ciuilis.vt.l.oẽs populi.et in.ſ.ex nõ ſcripto.inſti.de iure natu. poſſunt introducere fictiones.z tota die videmus q̃ faciũt z iſta iura q̃ſq; fingũt ſup eo qõ eſt iuris naturalis vt aliquẽ viuere.aliquẽ eſſe natũ vel mortuum.vt.j. patebit.tñ tũc ipm ius ciuile vel gentiũ eſt qõ fingit nõ ius naturale. Itẽ dubitat.nã videt q̃ hõ poſſit introducere fictionẽ.nã acceptilatio eſt imaginaria z ficta ſolutio.vt inſti.qui.mo.tol.obli.ſ. eſt autẽ. et tamen acceptilatões inducũt hoĩes contrahẽtes. ¶ So.licet acceptilatio fiat ab hominib?:tñ a iure eſt introducta ab aquilio.z dicit act? legitim?.vt in regula iuris actus legitimi.vude ius eſt qõ ibi fingit ſolutionẽ.tñ huius cã eſt factũ contrahentiũ. Sed ſi hõ ex ſevellet fingere iure hoc cõcedente nõ poſſet:vt ecce vult teſtator cũ dicit equus q̃ fingat ipſum diriſſe mulũ:nõ põt.vt.l.ſiq̃s in fundi vocabulo.ſ.de lega.i.et ibi no.ꝑ hoc eſt exꝑſſũ.j.de caſtrẽ. pecu.l.ſi forte. Si añt homini hoc pmiſſũ iuenies a iure:tũc ius fingit nõ hõ.vt.l.lege obuenire.j.de x̃. ñ. Scõo principalit querit quottuplex ſit fictio

g Nõ põt fingi.dixi.ſ. et vide.j.i x̃. circa hãc.q. cũ ſequẽ.

vel quot sunt fictiõis species.est eñ fictio inductiua itẽ fictio priuatiua.itẽ fictio trãslatiua siue extensiua hoc sic declaro.sicut eñ ſm veritatem homo triplicimõ agit.pone in contractib⁹ qñqz cõtractum de nouo facit.emẽdo.vendẽdo.locãdo.stipulãdo ⁊c.qñqz destruit᷑ p pactũ vel acceptilationẽ.p ti.ō rescin.vẽ.⁊ qñ.li.ab emp.discẽ.⁊ de accepti.qñqz id qō ẽ factũ transfert ⁊ imutat in aliã formã.et in aliud eẽ.puta nouãdo vel delegãdo.vt ī ti.de noua.sic etiã ī alijs actibus triplicimõ agit᷑.vel aliq̃d de nouo īducẽdo puta specificãdo vel edificãdo.vt.ſ.ti.i.l.adeo.§.cũ qs.⁊.l.si is q̃ quadringẽta.§.quedã.ad.l.fal. vel qō factũ est destruit᷑.occidẽdo cõburẽdo et al's destruendo.vt in ti.ad.l.aquil.⁊ in alijs.vel qō factũ ẽ vno mõ in aliã formã mutãdo.vt.ff.ad exhibẽ.l.iul.§.sed et siquis.et.j.de ꝟbo.sign.l. mulier.§.i. Ita fictio q̃ naturã et veritatẽ imitat᷑ qñqz fingit eẽ id qō nō est et illã appello fictionẽ inductiuã.qñqz fingit id qō est nō esse:et illã appello fictionẽ priuatiuã.qñqz id qō est vno mõ fingit esse alio mõ. et istam appello trãslatinã siue extẽsiuã.⁊ sic cuilibet illarũ ī pono nomen ab effectu. Baptizo ergo eas fictiões. ⁊ ista tria noīa impono cũ careant noīe.quarũ oīm exempla ⁊ naturas singularit᷑ est videndum. ¶ Tertio principaliter q̃ro q̃d sit fictio inductiua. Rñ.fictio inductina est in re certa nō existenti possibili ꝑ existẽte a iure facta assumptio. Id qō dixi nō existente iō dixi:quia si res existeret esset veritas nō fictio. Idẽ dixi ad differentiã fictionis priuatiue ⁊ trã latiue.q̃ requirit rem esse.vt videbitis.alia ꝟba diffinitiõis expone.vt.ſ. Circa hãc querit᷑ vtr istа fingat super his q̃ sunt meri facti. Rñ.sic.vbi equitas ibi q̃ ẽ cã fictõis vt dicã.hoc suadet.fingit eñ natũ quod nō est.vt in.l.qui in vtero.⁊.l.fi.ſ.de ſta.ho.⁊ tñ hoc est meri facti.vt.l.aretusa.in fi.eo.ti. Fingit viuere eum q̃ nō ẽ ꝫẽ mortuus.vt isti.ō excu.tu.§.sed si in bello. ⁊.ſ.de excu.tu.l.in bello.⁊.j.de vaca.mu.l.fi.qō viuere cõstat eẽ facti.fingit conditões ptãtiuas nō ipletas eẽ iplетas.vt ascendere capitoliũ.agere negocium ⁊ similia.vt.l.inre ciuili.ſ.de cō.⁊ de ⁊.l.meuia.ī prin.de re.iu.⁊ tamẽ cõstat has cõditões esse facti vt.l.qui heredi.in prin.et.l.meuius.de cõditio.et de. ¶ Sed contra istud op.de.l.deniq̃.§.facte. ſz eas intellige.vt.ſ.dixi.⁊ nō obstant. ¶ Itẽ op.ſ.ti.i.l.i. §.si uir.ad hoc rñdo.ius pōt fingere sup facto:qñ talis fictio induceret iuris effectũ.vt in oībus p̃dictis exẽplis.sed qñ talis fictio sup facto nō hz iuris effectũ.tūc nō pōt fingi.hic est casus.§.sed si vir.si bñ inspiciat᷑.nã ſm veritatẽ nō pōt fieri q̃ cõditio ꝑ facti non sit facta ſm fictionẽ.hoc fateri nō releuat ꝛ quia posito q̃ vxori nō acquireret:marit⁹ nō amitterz possessionẽ.vt ibi dicit tex.⁊ sic ius nō haberet suũ effectũ qui est q̃ donãs non efficiat᷑ pauperior:et iste credo q̃ sit illius.l.intellectus de qua lz possz cõgruentius opponi ad id qō dicã de fictiõe priuatiua.tamen hic posuit:quia eadẽ ẽ rō. ¶ Itẽ opp.ad p̃dicta et videt᷑ q̃ dicte fictiões fingãt ī possibile:cũ impossibile sit nō natũ esse natum.et mortuũ eẽ viuum ⁊ nō factũ eẽ factum.ar.j.de reg.iur.l.verũ. ⁊.l. si ita q̃s.ſ.de euic.et de ꝟbo.oblig.l.si hō mortuus. ergo ⁊c. So.glo.j.de solu.l.sub cõditõe.circa fi.prie glo.hic fatet᷑ q̃ fingit᷑ impossibile.sed hoc est falsz vt dixi diffinẽdo.dic g̃ q̃ fictio fingit hoc qō ẽ possibile ꝑ ſm naturã extra hos termios de q̃bus loq̃mur. In simili tñ vide exẽplũ in adoptõe que est fictio inductiua cũ p eam inducat᷑ fict⁹ filius illa imitat᷑ naturã.debeo eñ adoptare eũ q̃ sit ei⁹ etatis cuius etatis possibile eẽt me habere quẽdã aliũ naturalẽ filiũ.ſm eñ naturam impossibile est q̃ ille q̃ ẽ filius alterius sit meus.tñ est possibile me ꝟre simile filium.⁊ ideo ꝓcedit adoptio.sic intelligo de eo qui fingit᷑ viuere.nã possibile eẽt in rerum natura q̃ hodie viueret:⁊ hō simulis sibi et eiusdem etatis hodie viuit.lz eẽt impossibile ipm viuere vel aliũ simulẽ.q̃ ex quo est mortuus trãsierũt ducenti anni:tūc p fictõz nō posset fingi.sic intellige dictã.l.labeo.§. sed si in bello. Et q̃ ita loquant᷑ ille.ll.patet:q̃ ibi pat᷑ mortui supuiuebat.ergo filius vt iunior viuere possit ſz naturam.idẽ in simílibus. Et aduerte q̃ p̃dicta procedunt in hac fictõe inductiua q̃ nō requirit duo extrema. Idẽ in fictione priuatiua. Sed in fictõe trãslatiua seu extensiua que duo extrema requirit.extremũ a quo debet eẽ verũ in essentia.extremuz ad qō sufficit esse verũ ſm possibilitatẽ.de qua in hac fictione diximus.⁊ supra declaratũ ẽ.⁊ sic pz q̃ gl.l.sub conditõe.que loquit᷑ de fictõe trãslatiua.⁊ dicit extremũ ad qō impossibile eẽ.male dicit.mo ẽ possibile eo mõ quo.ſ.dixi. ¶ Item querit᷑ circa p̃dicta vtrum ista fictio fingat circa ea q̃ sũt meri in risi. Rñ. q̃ ista fictio regulariter non fingit circa ea q̃ sunt iuris fallit rõne cõtrarietatis vel repugnantie iuris.non mireris de ista rñsione que est iuridica.hoc sic pho. aliquẽ esse sui iuris vel in pria potestate est iuris.vt instī.de pa.po.§.i. Aliquẽ eẽ legitimũ vel non ẽ iuris nō esse ab ipa natura hoc introducebat᷑.vt in auctẽ. qui.mo.na.effi.legi.§.liceat ergo col.vi. ¶ Itẽ eẽ seruuz vel liberũ ẽ iuris.vt.ſ.de sta.ho.l.i. Pone ergo lex er certa cã vult filiũ in potestate facere sui iuris. filiũ non legitimũ vult facere legitimũ ⁊ seruũ liberũ:pōt ne hoc facere.certe sic.tñ nō ꝛz fictõnẽ.ſz ſm ipam purã veritatẽ:quia vere erit sui iuris vel legitimus vel liber sic loquit᷑ in auctẽ.osti.q̃ de digni.pto.col.vi.posita. C.de epis.⁊ cle.sup.l.sacrosan. sic in auctẽ.qui.mo.effi.le.col.vi.⁊ qui.mo.na. effi.sui col. vij.de seruo qui efficit᷑ liber patet qñ p.l. repsentat᷑ libertas. C.si manci.ita fue.ali.l.i.cũ ibi no.hoc autẽ esse verũ ofidit᷑ p ea q̃ p rõnẽ ex equitate ⁊ in subsidiũ sũt introducta.vt est fictio inductiua.⁊ dicũt tūc demũ recurrit᷑ cũ alia remedia cessant.vt.ſ. de minor. no.l.in cause.de pscrip.ꝟ.l.quoties.de ope.no.nũ.l. i puiciali.cũ filib⁹. Circo in his q̃ facti sũt ⁊ nō sũt iuris ſm veritatẽ non pñt facere q̃ sint.iō vbi est eq̃tas ad fictõnẽ recurrit᷑.sed in his que sunt iuris:ius multũ pōt circa ea q̃ ſm veritatẽ pōt inducere.ideo recurrit᷑ ad fictionẽ.nã cessat equitas. p hoc etiam optime facit.l.si vnus.§.pactus.inducẽdo.put dicã infra circa fictionẽ priuatiuã.ad hoc etiã q̃ ea q̃ possunt fieri ſm veritatẽ nō pñt fieri ſm fictionẽ.facto ptime.ſ.de cõdi.insti.l.quia rõ.et si forte dubitas in animo tuo:q̃ lex fingit stipulatõz que ẽ iuris.colligere rñsionẽ ex his que dixi.ſ.prima qõne. ¶ Dixi q̃ hoc fallit rõne cõtrarietatis. ecce lex vult q̃ filius in casu ensibus illud possit qō pōt hō sui iuris.certe lex facit q̃ habeat᷑ loco patrissa.⁊ sic ſm fictiõez vt.j.de castren.pecu.l.pater.⁊.l.militi.§.si seruus me us.melius facit.ſ.ad ma.l.ij.⁊ hoc tñ cũ quo ad alia fit in potestate ñ pōt facere q̃ vere sit sui iuris quo adal ia ꝓpter repugnantiã.vt.j.de re.iu.l.vbi repugnantia.⁊ne eadẽ pſona eodẽ respectu diuerso iure censeat᷑.vt.l.eũ qui edes.j.eo.⁊ tūc exẽplũ pōt poni C.de iure aure.an.l.ij.lz illud limitet᷑ p auct᷑.ibi positam. Itẽ dixi fallit ꝓpter repugnantiã iuris. hic casus patet.ſ.de vsurfru.ea.re.que vsu cõsu.l.ij. ⁊ isti. de vsufru.§.constituit᷑.vsufructus eñ est iuris. vt.l. i.ſ.de vsufru.et.ſ.de re.di.l.i.in fi.⁊ instit.de re.cor. ⁊ incor.§.i.licet glo.j.de ꝟbo.obli.l.ij.in glo.que incipit p viam que stipulat᷑ ⁊c.dicat seruitutes esse facti ⁊ male.vt ibi dixi.qō examino. C.de vsufru.l.coruptionẽ.circa prin.⁊ licet sit iuris in casu dicte.l.ij. ius non potest constituere verũ vsufructum propt᷑

b ¶ Qō est possibile.q̃d possit fingere.l.vel fictō īducere ⁊ an fingat sup īpossibili.ad de imol.in.l. gall⁹.§.si ei⁹ de liberis.⁊ posthu.⁊ vi ō.ſ.e.l.⁊ bar in.l. eãdẽ.in pri.ō duo.reis.⁊ ibi ag.⁊ imol.limitãt ⁊ bar.ī.l. sub cõditiõe, de solu.

t ¶ Veritis.vtr auté fictio fingat sup his q̃ fit facti l'iur⁹ vt de bal.in.l.si ue possideꝫ in.iij.col.ō ba.⁊ qō legitur ⁊no.in.l. deniq̃.ſ. et q̃.cau.mand. de cui⁹. Licet lectu bñ per bar.ſ.e.l.ciuis ca.v.col.cuz sequen.

k ¶ Iurãte ritatẽ.Et ꝛs bart.ſ.q̃ lex gitimatõ sit veritas non fictio. adde bal.in.l.eam quaz in.iij. col. C.de fid⁹ cõmiſ.plene p bfidicũ ō plũ.i tua dñi putatõe ici piẽte cũ stu tuto.

Statuta loquẽtia. an appellatiõe ciuũ veniãt illi q̃ ex dispositiõe statuti pñt̃ p ciuib⁹ viõ bal in.l.fi.nõ spe ciali.C.õ tes. z in.l.qõ ẋo ff.de.le.bal.i l.oẽs ppli.õ iusti.et iur.z ĩ.li vrbe.p⁹ cẽ. de statu homi.z vide qõ no. bal.i l.cũ ex ofone ff.de excu.tu to.z ĩ.l.ij.õ iu re aure.an.z sali.i.l.ciues C.de ap.do. io.in.l.i.§.lex fal.§.ad.l.fa. er qõ no.bal in.l.siue pot fideĩ.C.õ p ba.z ibi sali. z qõ no.bar in.l.i.ĩ.v.col. ad mũica. z ĩ l.ciues.C.de ico. z b adõ bal.in.l.iij.§ hec ẋba.de nego.gest.p ãg.i.l. adop tiuũ.§.i.zqõ ibi dixi.ff.õ i ius vo.z ibi no. p pau.õ cast.z ludo. z p bal.i.l.fi lius.ff.si cer. petaĩ.

m.z Ver. dicte l.ij.z bñ pro baĩ in.l.ij.in pñ.iũcta gl. C.õ iure au. anulo. adde tñ q̃ si statu tũ dispone ret talẽ ciui litatẽ trahi tro. quo ad illõ ñ posset eẽ ẋitas ꝫ fi ctõ. p ea q̃ b z.§.no. sñt. z adõ bal. in.l

iuris repugnantiã cõstituit ergo fictũ. ¶ Quereris z facti. Rñdeo ad hoc: q3 lz in his q̃ sũt mere iuris regulariť nõ fingat. tñ ĩ his q̃ hñt mixturã facti suadente equitate succedit fictio p̃dicta cũ illõ tãtũ facti qõ habet a iure vere nõ posset ĩduci. hoc pbãt exẽpla ista. Ecce stipulatio est iuris. vt in.§. poss. tñ habet aliq̃d facti: q3 oportet q̃ p̃cedat interrogatio3 z sequať rñsio. vt.j. de ac. et obli.l. obligamur. §. ẋbis z de ẋbo. ob. l.i. et fictio ex equitate stipulatõez ĩdu cit. vt. d.l.i. in pñn. z C. de rei vxo. ac. l.i. z.§. de ado. l. his verbis. cũ similibus. Jtẽ snia est iuris. tñ habz quasdã solẽnitates in quibus requiriť factũ. vt. C. de sen. ex pi. reci. l.i. z eas ex equitate lex fingit. vt. § de fideico. li. l. cũ quasi. §. si plures. ius fingit vẽditionẽ z q̃si venditõe facta dat actionẽ ad p̃ciũ. vt. l. a filio. §. fi. de fideico. li. et venditio est facti. vt. l. con gen. ff. de iusti. z iure. z ibi glo. tãgit z doc. plenius. Jtẽ ius fingit possessionẽ. vt. C. de dona. l. q̃s. Et no. §. de pig. ac. l. solutũ. §. solutã. et ois possessio est iuris. lz habeat aliq̃d facti q̃nq3 plus q̃nq3 min⁹. vt dictũ est. Et q̃ pariť fingať circa possessionẽ z con tractũ habes glo. j. eo. l. celsus. ante fi. mag. gl. plus sum est poti⁹ q̃ subtile. put dicit glo. §. so. ma. l.i. Et p̃dicta vera q̃ illud tñ facti qõ ad illuz actũ requiriť nõ adest in veritate. si aũt factũ adesset p̃ť ad minicul̃ iuris nõ recurrimus ad fictionẽ: sed id ha bemus fm veritatẽ. ar. eoz q̃ supra dicta sũt nisi ꝺ rietas vel iuris dispositio repugnaret. vt dictũ est. z p ista multe. q. p̃t solui. pono vnã gratia exẽpli. p mitto tñ q̃ est opi. quorundã q̃ si statuta simpliciť loquunť debent intelligi de his que sũt vera fm ve ritatẽ. nõ de his que sũt vera fm fictionẽ. z hoc illa rõne: quia statuta nõ recipiunt interp̃tatõem exten siuã. sed certe ad fictũ z imp3opriũ esset extẽdere. er go z c. Inherendo verbis Di. in. l.i.j. de ẋbo. sig. z l. cõstitutõib⁹. j. ad municipal. z q̃ illud qõ est verũ fm fictõem nõ contineať verbis. l. nisi exprimať vť tex. z glo. in. l.iij. §. hec ẋba. §. de neg. gest. z ibi glo. q̃ incipit imo videť. hoc tñ nõ credo simpliciť verũ mõ nõ examio sed posito q̃ sit verũ p̃mitto aliõ. scz q̃ ciuitates p̃nt sibi facere statuta p quẽ modũ illi q̃ nõ sunt ciues efficiũť ciues. vt. j. de ẋbo. sig. l. edifi cia. et ibi no. facit. §. de sta. ho. l. in vrbe. z hoc etiã di co extra modos q̃ ponũť in. l. ciues. C. de incol. Jbo ne ergo statuit ciuitas q̃ nullus possit effici ciuis n i si de voluntate maioris cõcilij ipe p̃sens in cõcilio recipiať vt alij ciues. Cõ factũ est postea ibi sta tutũ q̃ florentini habeanť p ciuibus. nunq̃d g̃ sta tuta loquentia! de ciuib⁹ habebunt locũ in florenti nis. dicunt quidã q̃ ñ: q3 cũ nõ sint effecti ciues non cõprehendunť in ẋbis statuti. Jpreterea aliud ẽ eẽ ciuẽ. aliud est haberi p ciue. vel loco ciuis. p hoc i ducebat Ja. de are. j. de adul. l. si marit⁹ ĩ magistra tu. §. i. ẋ. q̃ siq̃s. p hoc videť glo. j. de ẋbo. sig. l. mer cis. tu ẋo ex p̃dictis lati⁹ dicas. nã lz cõstitutio ciui um iuris fit. tamen aliq̃d facti hz tã de iure cõi vt. d. l. ciues. de icol. q̃ etiã de forma dicti statuti. aut er go illud factũ qõ requiriť nõ intercessit. puta q3 nõ fuerũt p̃ntes recepti. z tũc habes necesse dicere eos ciues fm fictionẽ non fm veritatẽ. aut illõ factũ fictũ qõ requiriť intercessit. tñ in reformatõe continet q̃ habeať p ciue talis q̃ erat p̃ns in cõcilio. et tũc aut dixit q̃ habeť p ciue quo ad q̃dã tñ. z est ciuis fm fictionẽ. ar. d. l.ij. in §. ad mace. aut dixit q̃ habeť p ciue quo ad oĩa. et tunc erit ciuis fm veritatẽ. ar. eorum q̃ supra dicta sũt. Et si opponis mihi q̃ ista ratio habeať p ciue z c. denotat fictionẽ. vt. l. iuꝝ ci nũlis. §. de cõ. z de. z supra dixi. Rñ. q3 denotãtia fictionem z imp3oprietatẽ si apponãť in. l. iuxta id qõ põt esse verũ fm veritatẽ z p3oprietatẽ magis dicũ tur verba ꝓprietatis et veritatis exp̃ssiua q̃ ip3o p3oprietatis vel fictiõis significatiua. vt dicimus ꝺ ẋbo quasi. §. so. ma. l. fructus. j. de iniurijs. l. sed z si vnus. §. ait p̃to3. facit. §. de trãsac. l.i. ¶ Quarto p̃cipaliter queriť quid sit fictio priuatiua. Rñ. est ĩ re certa existenti possibile nõ existere p nõ existente a iure facta assumptio. Existenti dixi ad dẽiam fictionis inductiue que requirit rem nõ existere. vt vidisti. Jtẽ qui ponit p3iuationẽ ponit habitum. vt. l. decẽ j. de ẋbo. ob. z. l. nã et si. ẋsi. post defectũ. §. de iniust. testa. Jtẽ si vere res ñ eẽt tũc eẽt veritas nõ fictio. p non existente z c. Jstud dixi ad dẽiam fictiõis transl latiue que fingit rem que est alio mõ esse q̃ sit. de q̃ j. videbimus. Cetera expone. vt. §. in diffinitõe gñali. ¶ Modo queriť circa hãc fictionẽ vtrũ fingat ea que sunt meri facti. Rñdeo q̃ sic suadente eq̃tate. fingit eñ eũ mortuũ q̃ est in monasterio lz vere viuat. vt. C. de epis. et cle. l. deo nobis. z hoc ne a diuis ꝓpter secularia aduocẽť. fingit damnatũ in metallum z deportatũ esse mortuos. licet vere viuãt. vt. §. de bo. po. õ ta. l.i. §. pe. §. p so. l. act. §. publicatione cũ similibus. et ĩ qualibet parte iuris lz vere viuẽtẽ habeat p mortuo. vt. j. de re. iur. l. antepe. Jtem eũ qui est conceptus z natꝰ fingit nõ natum nec3 cõceptum. vt. §. de li. et posthu. l. titius. §. lutius. z ibi no. Jdem de eo qui nascať mortuꝰ. vt. j. de ẋbo. sign. l. q̃ mortui. de re. iur. l. siq̃s p̃gnantẽ. z ibi not. z. §. q̃ñ di. le. ce. l. sicut z c. ¶ Sed cõtra p̃dicta instať. nã qõ factũ est nulla cõstitutiõe iuris põt fieri infectũ. vt. §. facte. et in autẽ. de eq̃. do. §. i. col. vij. So. nõ põt fieri infectũ vere sed põt fieri q̃ habeať p nõ facto. z sic ficte. z ita no. gl. j. de reg. iur. l. verum est. ¶ Secundo instať. q3 fm hoc fingit ip̃ossibile. nã ip̃ossibile ẽ factũ ñ eẽ factũ. vt. d. l. veruz. So. accipe possibile eo mõ quo supra dixi. z nõ obstat. Tertio instať q̃ in exẽplis p̃dictis nõ fingať ex eq̃tate sed ex odio õ licti. vt p3 ĩ deportato et dãnato ĩ metallũ. So. certe in delinquẽtibus est equitas eos sic punire. z ex equitate punimur. casus est. j. de iniurijs. l. nõ solũ. §. i. z ibi no. de sepul. vio. l. quesitũ z c. ¶ Restat videre q̃d de his q̃ sũt meri iuris. vel sũt iur⁹ z facti vtz hec fictio circa ea fingit. Rñ. regula est q̃ nõ fallit rõne cõtrarietatis z repugnantie iuris. istã exceptionẽ declarabo ponẽdo regulã. pbo p casũ in. l. si vnus. §. pactus. in p̃n. §. de pac. Aduerte qualiť ĩduco. vos debetis scire q̃ ius q̃nq3 tollit aliquid ipso iure. et tũc est verũ tollere fm veritatẽ. q̃nq3 tollit aliquid ope exceptiõis. z tunc est tollere nõ vere sz fm fictionẽ. nã vere habet ius. sed hẽ nõ videť. vt. j. de re. iu. l. nõ videť cepisse in p̃ia charta. Dinc eñ ẽ q̃ sicut ois fictio nitiť equitate. vt. §. dixi z dicã. sic ois exceptio nitiť eq̃tate. vt. §. de doli except. l. q̃ eq̃tate z ibi no. modo sic dico pactũ deliberatoriũ de ñ petendo est meri facti. nec eñ ibi requiriť iuris solẽnitas: vt ide aliq̃ obligatõ nascať. vt no. in. d. §. pactꝰ nec curo si dicis ĩmo oriť obligatio. q3 ps teneť naturaliter non petere. vt. j. dicã. Quia ergo primum pactũ est meri facti. p aliõ pactũ ius nõ potuit facere q̃ tolleret fm veritatẽ. quia facta tollere nõ põt. vt ĩ. §. facte. z in auctẽ. ꝺ eq̃. do. §. i. sed q3 equũ ẽ tolli. tollit eo mõ quo potest. scz p replicationẽ. et sic p fictionem. Sed stipulatõnes sunt iuris z habẽt aliquid facti. vt supra dixi. Jtẽ pacta de non petendo sunt facti et etiam iuris. nam iuris adminiculũ req̃ritur vt obligatio inde nascať que est iuris. ut instiť. de obli. in p̃n. ideo per aliud pactũ p aliã stipulationẽ tollitur non fm fictionem sed ip̃o iure. z fm ve

ritatē. et hoc vult dicere ter. in. §. pactus. si bñ aduer
tat quicq̄d glo. ꝛ doc. ibi dicāt. ¶ Ꝫro istoꝝ decla
ratōe. pmo quere supra. prime diri circa fictionē in
ductiuā. q in his q̄ sunt iuris ꝛ facti. pcedit ficto. ſz b̄
diri in his que sunt iuris tantum. ꝛ in his que sunt
iuris et facti. q̄ est rō. Rñ. qñ ad aliquē actū duo co
pulatiue requirunt affirmatiue loquēdo ad ei⁹ ve
ritatē requirit vtrūq; sed negatiue loquēdo ad ei⁹
falsitatē sufficit alterum abesse. vt. l. si is q̄ ducenta.
§. circa. ꝛ §. vtrū. s̄. de re. du. Acce exēplū. titi⁹ ꝛ sei⁹
currūt. ad veritatē isti⁹ requirit q vterq; currat. ad
falsitatē sufficit alterū nō currere. Dō ad ꝓpositū
in his que consistūt in facto et iure ad eius veritatē
ꝛ potestatē requirit ꝛ factū et ius. Ad q̄ ē iuris in
troducit sine fictōne. id q̄ est facti nō pōt introdu
ci vere p ius sine eo fieri non pōt. iō recurrimus ad
fictionē. et hec introductiua. Sed ad eius actus re
motionē seu priuatōem sufficit alterꝫ abesse. nā si re
mouet ius q̄ a iure pōt fieri fm veritatē. et tot⁹ a
ctus est remotus. et tūc nō est necesse postea recur
rere ad fictionē p quā remouet factū. Ex his patꝫ
q loquor de eo actu qui consistit in facto et iure a
deo q vnū sine altero nō posset cōsistere. ꝛ iō si op
ponis de pacto de nō petēdo q̄ obligat quē natu
raliter non petere. et sic hꝫ aliquid iuris. Rñ. ō hoc
non curo. q ꝛ et sine illo effectu pactū cōsistit et ope
rat fm suos alios effectus. loquor em̄ de pacto pro
ut est facti sepato et segregato ab illo inre obligati
onis. ¶ Sed cōtra p̄dicta instat. quia acceptilatio
est iuris. et tñ acceptilatio nō tollit acceptilationez
ipo iure vt. d. §. pactus. et no. ibi in fi. ij. glo. ma. Rñ.
illud est ꝓpter iuris repugnantiā. nā acceptilatō in
ducta est vt obligatiōem extinguat. tnō vt eā resusci
tet. esset ergo cōtra ius si opareť contrariū effectum
vt. l. cum tale. §. falsā. s̄. de cōdi. ꝛ de. ꝛ de lega. i. l. le
gata. ut ibi dicit. eadē est rñsio in obliga. dolo vl̄ me
tu facis. que nō tollunt ipo iure. sed ope exceptiōis
ppter iuris repugnātiā. Nā cū contract⁹ inspecta
sui forma habeat oīa essentialia. puta interrogatō
nē p̄cedentē. rñsionē subsequētē. rē habilē ad ꝓmit
tendum. ꝛ etiā cōtrahentes habiles. eēt cōtra ius si
inde actio nō oriret. sed q̄ considerata qualitate ex
trinseca. scz dolo et metu. hoc eēt iniquū ꝛ inconue
niens. Ius p quādā fictionē subuenit vt habeat p
inde ac si nō esset. ꝛ iō parat exceptiōz doli ꝛ metus
ꝛ similes fm Pe. vt tāgit cy. in. d. l. non dubiū. i. vij
op. C. de legi. et plenius p eundē. C. vt ac. ab here. ꝛ
cōtra here. l. i. ante fi. ꝛ de rescin. vē. l. ij. in pe. q. hꝫ gl.
alit dicat in. d. l. non dubiū. et Di. in. c. q̄ contra ius
extra de re. iur. li. vi. Eadē est rñsio ad. l. an inutilis
§. accepto ferri. ꝛ. l. si acceptilatū. j. ō accep. nā ibi ac
ceptilatio nō tollit ipo iure alios contract⁹ q̄ sūt iu
ris et facti ꝓpter repugnantiā iuris q̄ nō patit. vt id q̄ nō est ꝟbis cōtractū verbis tollat. nisi fa
cta ꝓductione q̄ fit p nouationē. vt instī. qui mo. tol.
ob. in prin. §. est aūt. ꝛ ibi no. eādē rōnem repies vbi
cunq; actio p exceptionē elidit. Itē contra istud in
statur. nam circa cōtractus ius fingit priuando ha
bendo contractū factū ꝑ non facto. vt. d. l. not. ꝛ de
pactis. l. pacta. q̄ contra. So. ibi nō est fictio sed ve
ritas. nā in veritate contractus nullus est. vt ibi pꝫ
lꝫ ius nō posit facere q illa ꝟba inter contrahētes
nō interceserint. facit tñ q illa verba vel illi act⁹ ve
re nō sūt cōtractus. et hoc quia iuris adminiculum
q̄ ī eis requirit deficit. vt ibi ptz. Fateor tñ q azo
in prin. sue sūme sup rubrica incipit materiaz ad. C.
videt dicere q illud in. d. ll. ꝑcedit p fictionē legis.
quod nō est verū. vt ex p̄dictis ptz. ꝛ vide q̄ Azo.
ibi no. nā infinita exempla ibi ponit in materia ficti
onis: que hic aptare poteris vbi expedire videbis.
¶ Quinto principaliť queriť quid sit fictio trāsla
tiua siue extensiua. Rñ. q est in re certa vno mō exi
stenti p existenti. alio mō possibili a iure facta assū
ptio. Ista verba non egent expositione. pꝫ em̄ ex p̄
dictis. Et istā fictionē repio vt plurimū circa q̄uor
q̄sq; rem seu actū trāsfert seu extēdit fm fictionē de
vno tpe ad aliud tps. q̄sq; de vna psona ad aliā p
sonam. q̄sq; de vna re ad aliā rem. q̄sq; de vno lo
co ad aliū locū. de quibus oīb⁹ singulariter ē vide
dum sup quibus fingat Itē cū hec species fictiōis
requirat duo extrema habilia. vt dictū est. sup qua
libet habemus videre materiā extremoꝝ. ¶ Ad
primum cū fingit de tpe ad tps. dico q pōt fingere
sup his que sunt meri facti semp intelligas eq̄tate
suadente. et ꝓpter iuris ministeriū vel effectū vt di
ctum ē. exemplū vt aliquē retromoꝛtuū. vt in fictiōe
cornel. Retro fuisse in ciuitate iure postliminij. Re
tro pecuniā eē solutā. vt. l. solutionē. j. de sol. Retro
occisum q̄ hodie moꝛit. vt. §. ad. l. aqui. l. huc scriptu
re. §. pe. et. l. ait lex. Retro dānū datū q̄ hodie pa
titur. vt. s̄. de dāno infec. l. dāni. §. sabini. plura alia
exempla possent inuenīri. Itē fingit circa ea que sť
meri iuris. vt retro in potestate fuisse. vt instī. q̄. mo.
ius pa. po. so. §. si ab hostibus. Itē retro infamē eē
vt. s̄. de his qui no. infa. l. furti. §. i. ꝛ hic iō: quia ius
non potest facere fm veritatē: vt fuerit q̄ non fuit.
Idem in omnibus iuribus hereditarijs que cōpe
tunt heredi adita hereditate. vt. s̄. ti. i. l. cū heredes
in prin. ꝛ fingunt cōpetisse a die moꝛtis vt. s̄. ō acq̄.
hered i. l. heres q̄sq;. et de stip. seruo. l. si ex re. §. fi. et
j. de re. iur. l. oīs hereditas. et. l. oīa fere. Idē in dñio
rei pure legate q̄ vere est legatarij a die adite hēdi
tatis ficte fingit retro fuisse a die moꝛtis. vt. l. a titō
in fi. j. de furtis. ꝛ ibi no. de lega. i. l. si tibi hō. §. cū ser
uus. et ibi no. facit q̄ no. de condi. instī. l. siquis ita
heredi. Itē fingit in his que sūt iuris ꝛ facti. vt in cō
ctibus celebratis sub conditiōe. vt. s̄. de pi. et cō. rei
ven. l. necessario. §. q si pendente. al's est. l. qui po. ī
pig. ha. l. potioꝝ. §. i. et. l. qui balneū. plura alia exem
pla potes colligere ex. l. qui res. §. i. in fin. §. ꝛ q̄ ibi
no. j. de sol. Predicta vera sūt in conditōe casuali.
secus in conditione potestatiua[n] quia tūc existente
conditiōe nō trahit retro. nā deficit equitas cum in
sua potestate fuerit ante impleta. hoc ꝓbat. d. l. po
tioꝝ in prin. ꝛ §. i. Item hoc est verum in contractib⁹
conditionalib⁹. secus in legatis cōditiōalib⁹. nā ad
uenīēte cōditōe legati non trahit retro ad tps moꝛ
tis vel adite hereditatis. casus est. s̄. de excep. rei iu
di. l. si mater. §. eādē. et. s̄. ad syl. l. i. §. serui appellatō
ne. In contractib⁹ em̄ ret rotrahit quo ad oīa que
habuisset si contractus fuisset pure celebratus. ꝛ sic
quo ad cōmoda ꝛ incōmoda. vt. d. l. necessario. §. q
si pendente. Quo ad dominiū ꝟo retro nō trahit re
cōtractib⁹: q̄ si contractus fuisset celebrat⁹ pure. h
ex solo contractu non habuisset sine traditōe posse
sionē corpalez fm Pe. in. d. §. eandē. sed in legatis
habuisset dominiū statim a die moꝛtis vel adite he
reditatis. et tamē adueniente cōditōe nō trahit re
tro quo ad dominiū. vt. d. §. eādē. pbat. s̄. de vsufr.
le. l. sempꝛonius attalus. Itē nec quo ad vsufructū
trahit retro vt. s̄. ad trebel. l mulier. §. alta. plene no.
in. l. fideicōmiss. e. ti. Patet ergo q in legatis retro
nō trahit. rō differentie ē ꝓpter voluntatē testatoꝝis
vt. d. §. alia. sed hoc fallit fauoꝛe heredis quo ad fal
cidiā. vt. l. in rōne. §. i. ad. l. fal. Nec huic dicto cōtra
dicit. C. cōia de le. l. fi. §. finautē sub conditiōe. q ibi
nil retro fingit circa legatū si bene inspiciat. Scz hu
ic dicto contradicit q̄ no. Di. extra de re. iu. ca. i. iu

n In addi
one ptrina
qñ condicio
trahat retro
in vltis vo
luntatib⁹ ꝛ q̄
ctib⁹ ꝛ qñ
ad legatum vi
de bal. l. fi.
§. scz q. C. cō
munia ō leg.
p ag. ꝛ inod.
i. l. q̄sti. §. si
mihi fu⁹. de
leg. i. scripsi
p⁹ imol. hic.

vltima.q.li.vi.Sed dico q̄ inquātū ibi loquit̄ de legato cōditionali male loquit̄ ppt̄ iura p̄dicta z iura p eū allegata ibi loquūtur in contractib? vel istitutionib? heredū vbi adueniēte cōditōne retrotrahit̄ ne p pte tpis videat̄ decedere intestatus. Jtē huic dicto videt̄ dicere qđ no.glo.de cadu.tol.li.§.cum igitur,vbi dicit q̄ legatū in diē adueniēte die retrotrahit̄.Sed illa glo.loquit̄ q̄tū ad obligatōez q̄ retrotrahit̄ p fictionē:sed in hoc male dicit.qz ibi nulla est fictio cū i veritate sit cōtracta obligatio a die cōditiōis cū certū sit debitū iri.vt ibi no.p Cy. Si ẋo allegat gl.dicere q̄ q̄tū ad dñiū retrotraheret̄ diceret ō casū.l.sempronius attalus.§. de vsufruc. le.teneo ergo q̄ in legato cōditiōali retro nō trahi tur.ad hoc facit qđ no.j.de ẋbo.obli.l.si fili?. Et ex dictis verbis reddunt̄ multe rōnes alit̄ nō reddite pfecte p glo.ecce.l.si fili? in pn̄.j.de ẋbo.ob.dicit q̄ quo ad acquisitōez inspicit̄ tps interpositę stipulatiōis,illi.l.ō dicit.l.quidā cū filiū.§.fi.eo.ti.z.j.de fideiusso.l.si debitori deportato.§.i.z.§.mā.l.si ẋo ñ remunerādi.§.si filio.q̄ leges dicūt q̄ quo ad acq̄sitōnē inspicit̄ tps existentis cōditōis.Glo.in.d.§.si filio,dicit q̄ in lege hic scđo alle.inspicit̄ iō tps exñtis cōditiōis:qz etiā nullo p̄cedente ẋctu ipe fili? agere.sz ista rō nō est forte bona.nā tūc p̄cederet cū actiōe descendente ex numeratōe.sed in illis casibus discedit ex p̄io cōtractu.vt.l.si stipulatus.§.i.z.l.cū essū.j.de noua.z iō videt̄ debere q̄ri p̄i qui habebat filiū in potestate tpe cōtract?. Melior est rō q̄ in.l.si filius.fuit cōditio causalis q̄ tracta retro,z sic querit̄ patri. In ōnibus fuit cōditio potestatiua q̄ nō facit obligationē retro trahi,z iō quę sub cōditiōe causali inspicit̄ tps ẋct? quo ad acq̄sitionē,vt dixi.sed in legatis inspicit̄ tps existentis cōditiōis,vt.j.de re.iur.l.lex que legata.et.§. qui di.le.ce.l.si vsufru.in fi.C.de cōdi.inser.l.si vxorē cū si.que est rō.dicit glo.in.d.l.si vxoris.qz in cōtractib? ẋsatur opa filij.secus in legatis.hec rō nō ē gñal.ponę q̄ p̄missū ē filio ex cā dōatōis l̄ p̄missū ē nōrio noie suo ita q̄ nllz ei? officiū iteruēit acq̄ret̄ ne filio si cōditio existat eo emācipato:durū eēt dicere.z sine lege,dic ergo q̄ rō est,qz in legatis nō trahit̄ retro,sicus in cōtractibus vt dictū ē,de his dicebā.j.ō stipu,seruo.l.fi.z ō re.iur.l.que legata.vbi de hoc p gl. Sed dicetis vos iste sūt trufe.nā hereditat̄ aditio retrotrahit̄ ad tēpus mortis vt dictū ē.z tñ quo ad acquisitōem inspicit̄ tps adite hereditatis.vt.C.de iure deli.l.nō est dubiū.et insti.de here.insti.§.alien? Sz rñ.ista regula q̄ retrotrahit̄ nō est sp ẋa.vt i regula iuris.oia fere.z ibi no.et.d.l.heres q̄ñcz de acq̄rē,heredi. Preterea rō q̄ fuit introducēde dicte fictionis in hereditate hic cessat.vt.j.dicet̄. Et ex his mihi occurrentē. Quidā ppter maleficiū fuit cōdēnatus in cētū.q̄ si dictā cōdēnatōez nō soluerit.j.z dies post q̄ venerit in fortiā cōis,q̄ amputet̄ sibi lī. gua,iste fuit captus:et iffra.x.dies nō soluit cōdēnatōz.accidit q̄ tūc fuit statutū hic,q̄ oēs exbāniti retro p oia fiue in re fiue in psona possēt rebāniri soluta certa quātitate,iste existēs in carcerib? soluit illā quātitatē,et petebat se rebanniri.dubiū erat qz inspecto tpe cōdemnatōis z bāni poterat rebānīri,inspecto tpe cōdemnatōis existentis non poterat rebanniri.dubitat̄ q̄d iuris.et qz nos loquimur ō smīa dubitat̄ vtrū equipareret̄ cōtractui.et sic retrotrahit̄ vel legato vt retro nō trahat̄.z lex videt̄ eq̄pare vtriq;.vt.§.de manu.l.seruus hac lege. Dicebā si eēt conditio causalis eq̄pareret̄ cōtractui,sic retrotrahit̄

ar.l.i.§.biduū.j.qñ app.sit.z qz erat hoc casu benignior interptatio,tū in pposito cū eēt cōdītio ptāria dicebā nō debere retrotrahi ppt̄ p̄dicta.z sic ipsū nō posse rebanniri tāq̄ post tps cōdemnat?. Ppterea me etiā faciebat qz istud tale bñficiū quodāmō abolitiōis nō videt̄ porrigi ad eos q̄ sunt in carcerib? pet facti statuti.ar.j.de custo.reo.lāj.post p̄i.z j.ad turpil.l.domicianus.vbi hoc cōsuevit dici p docto. hoc tamē vltimū nō examino sed reliquo sub dubio, quia nō est sub nra materia mō. Secō restat videre de natura extremoꝝ.et de hoc ē dictū satis circa cōtraria.nā req̄runt̄ duo extrema habilia.naz extremū a quo debet eē habile essentialit̄.extremū ad q̄ debet eē habile potentialit̄.et si q̄ deficit ista fictio nō p̄cedit.exempla pone vt dictū est. Pono aliud exemplū vt examinē quedā subtilia.ecce secuta aditiōe res fingit̄ retrofuisse legatarij vt dictū ē.pono q̄ seruus ante aditā hereditatē legatus est occisus.vtrum tūc secuta aditiōe retro finget̄ fuisse legatarij,vt sic ibi cedat̄ actio.certe non.nā vltimū extremū a quo defecit.secus si seruus eēt vulneratus, quia tūc extremū nō deficeret.casus est i.l.huic scripture in pn̄.§.ad.l.aquil.et hec ē rō illi? lec.quā ponit Cy.in.d.l.vltia.in.ij.q.C.de sen.pas. Elides g̃ fz p̄d ictū exēplū q̄ sup re pempta nō cadit ista fictio Sed cōtra istud op.de casu.l.§.de re.du.l.quedam sunt in fi.vbi sup pecunia ꝺsumpta retro fingit mr.et.§.ad.l.fal.l.i rōe.§.i.vbi sup seruo mortuo fingit̄ retro. Do.istud nō tā gūt doc. Ego sic dico,aut fictio ista fingit retro aliquid esse.z tunc requirit̄ rē extare,vt ibi dixi.aut aliquid retro nō esse:et tūc nō requirit̄ ipm extare.ita loquunt̄ contraria.nam ī veritate res ē legatarij a die adite hereditat̄ vt dixi. aut ergo legatarius agnouit legatū.et tūc nō loq̄t̄ de fictione,aut repudiauit.z tūc fingit̄ retro res fuisse heredis.ita loquit̄.l.quedā in fi.et.l. in rōne.§.i. ad.l.fal.nā pendente cōditōe res legata est vere heredis.aut ergo cōditio deficit.z nō egemus fictione aut cōditio extitit:z tunc fingit̄ retro nō fuisse heredis. Rō āt h? so.est ista:quia ad fingēdū ñ eē retro habile z equale z conueniēs extremū est nō eē, sec? ad fingendū esse.sicut vides in fictōe corne.que fingit retro nō esse cum fingit mortuū et habile extremū est ñ eē idest mortuū eē. Do.ista videt̄ eē ō casū. l.pe.C.de suis z legi. Do.prim? casus illi?.l. nō obq̄ filius patre capto interim vere ē sui iuris.vt no. isti.q̄.mo.uis pa.po.sol.§.si ab hostibus.z qđ tz cy. in.d.l.fi.C.de sen.pas.in scđa op. Si ergo pat̄ mori tur apud hostes,iā mortuo filio in ciuitate nō fingitur sup statu filij.quia fm veritatē erat sui iuris,secundus ẋo casus obstat forti?.nā patre reuerso filio mortuo fingit̄ retro filius fuisse in potestate fictione postliminij,nō possum dicere q̄ istō cōtingat ppter bona:quia eadē rōne seruo occiso posset fingi retrofuisse legatarij ppt̄ cessionē actiōis.qđ ē ō dictā.l.huic scripture.§.ad.l.aquil. Dicendū est ergo sic.fictio postliminij p̄incipalit̄ fingit reuersum semp fuisse in ciuitate et liberū. Illud .ẋo qđ fingit fuisse filiū in potestate.ē ex quadā cōsequētia.vt pz exp̄sse in.d.§.si ab hostibus.z.C.de capt.l.i.cū ergo pater reuertit̄ q̄tū ad suū p̄incipale fictio habet sua extrema habilia. Cū ergo p̄incipale sit fundatū,et validatū nō est mirū si extenditur ad filiū l̄z mortuum ppter bona.ar.p hoc.§.de rei ven.l.vtiq;.z qđ ibi no.facit.j.iudi.sol.l.si seruus. Jtē p̄dicta so.videtur destrui p no.j.de capti.l.qđ filius.vbi dicit glo. q̄ filio mortuo non fingit̄ retrofuisse vel non fuisse sui iuris. Illa glo.turbat spiritū meū z in ista materia credo eam m ale loquī et contra rationem legis

vt ex predictis patet. Aut ergo in.d.l.ē lra affirmatiua.et tūc dicit q illa rō est remotiua.vt in fin.glo. pōit. Aut ē lra ibi negatiua.et tūc dic q nō credit retrofuisse sui iuris.lz in veritate fuerit.et hoc q̄tum ad substitutionē pupillarē vt ibi.secus quo ad alia. vt.d.l.pe.in prin.s.de suis et legi.z rō notabilit ponit in.d.l.pe.in scōa glo. Et p̄dicta sūt notabilia ad multa.prīo ad qōnē glo.in.d.l.fi. C.de sen.paf.si filius capti testatur z decedat.demū pf reuertit an rū paf testū filij.et glo.dicit q sic:qz fingit retrofuisse in ptāte. Pe.reprehendit gl.q̄si fictio nō fingat filio mortuo.vt ibi p Cy. Du dic glo.bñ dicere: qz fictio sup filio ꝓcedit ex quadā ōiūtia.vt.s.dixi ¶ Secōo ad aliud de facto nunc mihi cōtingēs testator legauit titio fundū sub cōditōne z adiecit ista ẏba. q si talis cōditio extiterit ex nūc lego titio fundū talē. il le titius pendente conditōe mortuꝰ ē. postea cōditio extitit heres titij petijt legatū.si in testamēto nō essent illa ẏba ex nūc z̄c.nō eēt dubiū. lz ꝓpter illa ẏba videt q retrotrahat.z habeat pinde ac si cessisset dies a tpe mortis.z sic legatario viuo.z p ōīs ō beat heredib⁹.argumentū bonū.p hoc.s.si cer.pe. l.lecta.ff.fi.z.j.de ẏbo.ob.l.hmōi stipulatio inꝓposita.dicebā q testator posset facere talē fictionē lege pmittēte p dictas.ll.tñ hic quia tpe mortis cesserit nō pōt fieri fm veritatē.cū ergo nūc legatarius sit mortuus.z sic vltimū extremū sit inhabile.nec fictō ꝓcedet vt ex p̄dictis pz. Dices tu istud ēverū si res ipa eēt empta.secus si psona:qz tūc trāsit ad heredes.hic est casus exp̄ssus in.d.l.necessario.ff.q si pendente. So. illud ꝓcedit in cōtractib⁹ in quib⁹ spes trāsit ad heredes.lz in legatis secus.vt insti.ō ẏbo. obli.ff.ex cōditionali. ¶ Venio ad scōm cuz fingit de vna psona ad aliā psonā.z dico q sup his q̄ sūt meri facti fingit ex necessitate.nā impossibile est q factū vnius⁹ sit factū alterius. imo q plus est factū vnius hoīs diuerso tpe nō ē idē.vt.s.de cōdi.inde.l.si nō sortes.ff.libertus.z in autē.de īstru.cau.ff.i.z ideo q̄ p aliū facit ipe facere videt iuris interp̄tatōe seu fictōe.vt.j.de vi z vi ar.l.i.ff.deiecisse.et qō dicit.j.d duo.re.l.nemo.z p Di.in.c.q̄ p aliū.extra de re.iur. li.vi.no.etiā.j.de his q̄ in fran.credi.l.si pf in gl.sup ẏbo fecisse. Idē de his q̄ consistūt in iure z facto ꝓ ut te refers ad factū.sed ꝓut te refers ad ius secus. vt declarabo. In illis ẏo q̄ cōsistūt in mero iure vl ī iure z facto.ꝓut te ffers ad ius vtrū figat ista fictō est differentia inter nūciū et ꝓcuratorē. nā ille q̄ fac p nunciū seu p ministrū ipe ipropꝛie facit. casus est C.de ve.iu.enu.l.i.ff.oīa.et.s.de manu.vin.l.pf in fi. lz em ipe actus manumittēdi ꝓut facti est q̄ fit a filio non ppsit eē factū pfis.tñ ipa manumissio ꝓut est iuris.i.ipa datio libertatis ꝓpꝛie fit a pfe.sic in eo qui vēdit vel alit cōtrahit p nunciū.vt.l.q̄ aūt.ff. fi.s.de cōsti.pecu.et de cōtrahē.emp.l.i.in fi.no. plene.C.siqs alteri vel sibi.l.multū. ¶ Et si op.mihi ō d.l.si pf.j.de his q̄ in frau.cre.vbi loquit in vēditōe q̄ sapit aliq̄d iuris.z tñ ibi ē fictio. Rñ.q ibi loquit ꝓut est facti.qō pz ex eo q talē alienatōez punit vt delictū. Vel dic q ibi nō erat nunci⁹.sed si de ꝓcuratore loquaris hic est dīa inter ea q̄ cōsistūt z acquirunt p actū naturalē.vt dominiū et possessio. et ea q̄ p actū ciuilē.primo cāu idē ē in ꝓcuratore z nūcio.semp em ꝓcurator pstat nudū ministeriū.casus est.s.ti.i.l.qō meo.ff.,ꝓcurator.quicq̄d Je.dicat.C de acq̄.pos.l.i.facit ad hoc.s.tit.ij.l.ea q̄ ciuilit. Et iō dixi z dico q si ꝓcurator vel ali⁹ noīe meo mihi acq̄rit possessionē.ego p eū z ꝓpꝛie et vere possideo non fm fictionē.z iō dicit.d.l.qō meo in prin.is possidet cui⁹ noīe possidet.nō dicit possidere videt. Et

de hoc est tex.rotūdus.j.de p̄ca.l.certe.ff.i. Nec ob. s.ō pac.l.ab ēptōe.z qō ibi no.vbi dz q vbi q̄s ostendit se meo noīe possidē q tūc ei ẏa traditō:qz fatetur q ẏa traditio q̄ ē meri facti ibi ñ infuenit.nec alterius pedū positio pōt dici mea pedum positio fm veritatē.z ita loquit ibi.sed possessio ,put est ius insistendi rei.vt no.in.l.i.s.ti.i.illa est apud me vere.si loqueris de his q̄ p actū ciuilez q̄runt z fiunt.tunc quia in psona ꝓcuratoris principalit fundat.cui ẏba in sua psona cōcipiat.et de ea in dōm trāseat.vt p cessionē vel vtilit ex equitate optet hic dici q dominus facere videt ex fictōe seu interp̄tatōe vt plene no.in.d.l.multū.qō bñ ꝓbat.d.l.si pat.de his q̄ i frau.cre. Et ista sunt notabilia ad multa.prīo ad.q. vulgarē.vt rū ille qui fieri fecit p aliū puniat ex verbis statuti.sicut si ipe fecisset.de hoc p et cōtra p Cy. C.de accu.l.nō iō minus.in.q.v. Tu ẏo dic breuit. aut ẏba statuti sunt scripta in rem:vt quia dicit pro homicidio pro tali vulnere.p tali facto q̄s sic puniatur.z mādans etiā ex ẏbis teneat.casus ē.j.d adul. l.hec ẏba.z.s.de acqui.here.l.si seruum.ff.p̄tor ait. Aut ẏba sunt scripta in psonam.puta siquis occiderit vel siquis tale quid fecerit vel homicidia et similia.tunc ille qui fieri fecit non est ille q̄ facit ,ppꝛie nec ille qui fieri fecit homicidiū ē ,ppꝛie homicida. vt.s.ad.l.aquil.l.ita vulneratus in prin.sed fm fictō nem et interp̄tationē dicit fecisse.vt ex p̄dictis pz. z sic fm ẏba nō cōprehendit in statuto .p hoc qō vi aut clam.l.aut q̄ alit.ff.pe.vbi tex.,pbat distinctōez hanc.z fm Ja.de are.in.d.l.si seruū.ff.p̄tor ait.seq̄batur dñs meus.in.d.l.hec ẏba.et in.l.nō solū in pri. j.de iniur.vbi de hoc.z ad multas alias.q.posset induci q̄s omitto causa breuitatis. Nūc videam⁹ materiā extremoꝝ.z certe hic sunt duo extrema. extremum a quo dz psona q̄ facit extremū ad qō extēdit seu transfert dz psona q̄ facere videt. Dico q̄ q ī psona que facit.et sic in extremo a quo sufficit habilitas facti.lz non sit habilitas vel capacitas iuris. b̄ ꝓbatur.s.ti.i.l.i.ff.ceterū. Et hoc facit ad.q. vtrū in habilis possit esse ,pcurator ad substituendū habilem ,pcuratorē.de quo p Cy. C.de ,pcu.l.qō q̄s. et p Jo.an.extra de ,pcu.c.religiosus.in cle.dicit ibi De extremo ad qō.i.de psona que facere videt co q requirit habilitas iuris et facti.optet eū q ip se p se possit facere illud qō alio faciente ipe facere videt fm regulā in.l.labeo.ff.i.s.eo.z de here. insti. l.neq p se.hoc aūt videt verū regularit. Fallit in casibus.qō dic vt no.j.de fur.l.is cui.vel alit.vt no. s.eo.l.labeo.qō sequit di.in.c.qō alicui nō licet.ex ō re.iu.li.vi.dic vt ibi. ¶ Sed contra istud op.de.l.v trum.ff.fin.j.ad.l.pōpe.de pari.vbi ille qui fieri fecit punit ac si fecisset.et sic videt fecisse.lz ipe facere nō posset.z sic est inhabile extremū ad qō nec ipedit fi ctio. Vol.si ibi bene aduertatur extremū a quo est habile essentialiter.extremum ad quod est habile fm possibilitatē extra terminos. de quibus agitur in similib⁹ tñ.et sic est habile fm extremū fm iā dicta. ¶ Venio ad tertiū.l.q̄ fingit de re vna ad aliā rem.ecce exempla si tradunt claues.alie res q̄ sunt intus vel inducte fingunt tradite.et hoc ,put ad traditionē q̄ facti ē te refers.ipa aūt possessio ,put ē ius insistendi rei vere acquirit.,pbat in tex.in.l.claui bus.s.de cōtrahē.emp.facit. C.de pi.z cōmo.reiuē di.l.ij. Idē pōt dici tradito instro.ar.C.de donat.l. i.s.de pac.l.ij.z de lega.ij.l.seruum filij.ff.eum q̄ cyrographum. ¶ De quarto z vltimo.scz de loco ad locū habes exempla in.l.quesitū.in prin.de lega.iij z qōnes ibi positas per di.z Ja.de are.hic possessor recitare.et de fundo instru.l.quesitum.ff.idez respō

o ¶ De quo
p cy.vtrū p
curator iba
bilis possit
eē habil ad
substitucōēm
,pcuratorez
habilē p bar.
z alios.i.l.i.
ff.itē acqrim
s.ti.i.p bali
l.i.ff.ō pcu.p
cano.i.ca.p
cessiōez.ō p
ba.ad fi.per
bal.i.l.istitu
tio tal.ff.de
cōdi.ff.z ibi
ang.io.an.i
ca.qō alicui
suo.ō re.iu.
vi.i mer. vbi
q̄rit an ille q̄
er ōfectu os
dis noie suo
ñ hz vocēm
ca.possit vt
,pcurator no
mie alterius
hfe vocem.

p ¶ Vtrum plures fictiones. vide p bal. in l. conuenticulum. in. vij. col. de epis. et cle. bal. in. l. i. C. de do. pmis. bart. per illum tex. in. l. fi. ex quibus cau. maio. bald. not. in. l. ij. in fi. C. de fruc. et liti. expē. ꝛ in. l. i. C. qñ licet ab emp. discede.

q ¶ Clendebam procuratori. Si procurator meus emit fundum ꝛ tu cō

stituis te ei?

nomine pca

rio possidere

an mihi dño

querat pos

sessio. adde

bart. in .d. l.

ab ep. in fi. ō

pac. not. do.

io. in. l. q mi

hi donatū. i

fin. ꝛ ibi dixi

s. de donat.

adde bal. in

l. i. in prin. C.

de dona. añ

nup. vbi vo

luit q si ista

cōstitutio fi

eret in frau

dē tūc nūq

cōstituendo

se alterius

noie possid.

re transferat

possessionez

ꝛ vid qō no.

bar. in pria

carta. ¶ Et

an ista clau

dicat ꝟba pos

sessio q trā

ferat ex pca

rio. vide vl

tra hoc q di

xi in. l. iij. §.

ex ō rio. d. ac

q. poss. ꝛ bar

in. l. ticia. i. iij

col. de ꝟb. ob.

vbi vr tene

re q nō. ꝛ q

sit ꝟba posses

sio ꝛz exp̄sse

bal. in. l. i. C.

de suffrag. ꝛ

no. bar. in. l.

p. ō ctuz. de

don. iu. l. em

ptor. de aq

plu. ar. sp. n.

vbi non iter

uenit ꝟba tra

ditō ꝛz ficta

vr ficte q̄s

possidere et

nō vere. ꝛ fi

ctā eā vocat

bal. in. l. i. C.

p dona. vbi

vide. ꝛz i qō

ne bar ꝟ ad

de bal. cum

eo tenētē in

dit p dnōs. et. l. sepe. §. pāphile. e. ti. ꝛ j. de cap. l. nihil ¶ Et his exemplis circa pdicta sum cōtēt?. ex qb? si pcedentia intellexisti satis liquet circa q̄ fingit. ꝛ pz habilitas extremoz. ¶ Sexto pncipaliť q̄rit q̄ fuerit cā introducende fictiōis. ¶ Rūdeo cā fictionis ē eq̄tas. cū em̄ q̄sq; equū eēt vt illud qō ē habeať pde ac si nō eēt. et illud qō nō est habeať pinde ac si eēt. et illud qō vno mō est habeť pide ac si alio mō esset. et hoc non poterat fieri p ius fm veritatē itro duxit ius ex equitate fictionē. ut q̄tū ad iuris effectū sit idem ac si esset in veritate. vt pz ex oīb? exēpl supza dictis de qua equitate exp̄sse ī tex. dicte. l. p? liminij in pn̄. j. de capti. ¶ Preterea hoc pbať ab effectu. video em̄ q cessante eq̄tate fictio cessat. vt. l. q̄ in vtero. §. de statu ho. vbi si fauor est ventris hz locū fictio. vt. d. l. q̄ in vtero. cū ventris fauore hoc fit introductū. ¶ Dono aliud exēplū vt soluā nodosita lis succedēs ex tali vnione patiať damnū. qō eēt iniquū ex equitate. lex statuit q successio loco solutionis habeať: et hoc p fictionē. vt. §. de cuic. l. si ei. §. i. sic loquiť. l. stichum. §. additio. ꝟ. aliqñ. j. de sol. ¶ Done ergo q̄ si successio habeť loco solutōis heres mei us incurrit dānū. certe talis fictio nō haberet locū quia cessat equitas ex q̄ fuit introducta talis fictio hic est casus in. l. vrāius. ꝟ. sed cū duo. j. de fideiu. Itē q̄d si successio habeť loco solutōis heres lucra reť. certe nō habebiť loco solutōis. q̄ eq̄tas ex q̄ fuit introducta fictio fuit ne heres dānū patereť non vt lucrū capet. hic est casus. §. so. ma. l. si socer. in pn̄. ꝛ j. de fideiuss. l. heres a debitore. §. fi. ibi em̄ lucrať: quia p actōe stricti iuris hz bonefidei actionē. q̄q; si successio habeť loco solutōis heres nō lucrať nec dānū patiť tunc eo inspecto: q̄ cessat dicta rō. quia heres dānū patiť nō diciť eē loco solutōis. vt. d. l. stichū. §. additio. pn̄o rūso. sed eo ispecto q̄d equius ē tolli p actū naturalē fm regulā nihil tā. lex dicit qō verius est q habetur loco solutiōis. vt. d. l. stichum §. additio. ꝛ j. de fideiuss. l. si debitori. quasi vtrunq; verū sit. sz fm verius. sic etiā loquiť. §. de libe. le. l. si ¶ Distingue ergo breuiť ista fictio vt successio habeať loco solutōis q̄n pcedat aut heres effugit dānū ꝛ pcedit. vt. l. si ea. §. i. ꝛ. l. stichū. §. additio. ꝟ. aliqñ. ¶ Aut pateret dānū ꝛ nō pcedit. vt. l. vrāi? ꝟ. sed cū duo. ¶ Aut haberet lucrū. ꝛ tūc etiā pcedit vt. l. si soc. ꝛ. l. heres a debitore. §. fi. ¶ Aut nec dānum nec lucrū. et tūc diuersis respectibus pcedit. ¶ Ex p dictis pz q̄ cā fictiōis est eq̄tas. ꝛ vbi cessat eq̄tas cessat fictio. ¶ Idē repies si bñ inspicis in oīb? alijs fictiōib? de q̄bus supza dictū ē. ¶ Septio ꝛ vltio principaliť queriť vtrū plures fictōnes p circa idez possint cōcurrere. Guil. de cu. cui? principaliť fuit istud dubiū in. l. ab emp. §. de pac. in fi. tenet q nō. cui? gra hic infero. q. suā et ꝟba sua. ¶ Nos habem? q p pcuratorē queriť possessio dño et dñiū fm no. C. p q̄s pso. no. acq̄. l. i. §. de dona. l. qui mihi dona tū. §. ti. i. l. i. §. liberam. §. de acq̄. pos. l. p liberā. cuz si. ¶ Pone ergo q ego vendebā pcuratori tuo fūdū ꝛ constituu me possidere noīe illi? vel retinuī vsufructū. queriť vtrū ex hoc in dominū trāsferať dñium. videť q sic p pdicta. dicit ipe q contrariū verū ē. p mo q̄ ista est ficta traditio: ergo nō recipit aliā fictionē. secus q̄n trado realiť. nā fictio fictionis eē non

l. i. C. qñ licet ab empt. discede. ꝛ ibi dicit q traditio talis ē ficta. sz q possessio ē vera sicut dicit hic bar. et vide q̄ no. bal. in. l. i. in pn̄. ī ꝟ. quero pone q tutor. §. ti. i. ꝛ q sit vera est tex. in. l. qō meo. in pnci. ꝛ ibi ponderat bar. §. ti. i. ꝛ de hac qōne etiam habeť p Guil. de cu. in l. licet in. xi. col. C. de acqui. possess. et q transferať possessio vera et

pōt. sicut nec seruitus seruitutis. §. de vsufruc. le. l. i. ¶ Sco quia duo specialia nō cōcurrūt. vt. C. de dok. pmis. l. i. et qō ibi no. de iure do. l. cū post. §. gener. ꝛ qō ibi no. ¶ Tertio nos habem? q ex solo cōtractu trāsferť dñiū in eccl'iam et in rēpublicā. vt. l. fi. C. de sac. san. eccl. Itē ex sola pollicitatōe q̄s teneť reipublice. Pone ergo q q̄s p pollicitatōez pmittit reipublice vel ecclesie an trāsferať dñiū. certe nō. vt. l. fiq̄s rem. §. i. de polli. ꝛ hoc iō ne due fictōes cōcurrant circa idē. Itē p hoc. l. que optīe facit. §. mā. l. si ꝟo nō remunerādi. §. i. ꝛ ista sūt ꝟba sua Pro guil. facit q fictus titulus et ficta traditio nō opať trāslationē dominij. vt pbať p no. C. loca. l. qui rē. ꝛ ibi p Ci. Solet dici p di. cōtrariū ar. §. ti. i. l. si rē aliquā ¶ In contrariū sic arguo q due fictiōes cōcurrāt. Primo videť casus. §. si cer. pe. l. singularia in fin. Preterea acceptilatio que est ficta solutio et postliminiū in psona eiusdē cōcurrūt. vt. l. species. §. fin. de accepti. Preterea p. l. cozne. introduciť ficta hereditas. vt. l. iij. in fi. j. de ꝟbo. sig. et heres adeūdo illā hereditatē fingiť retro fuisse heres: cū hic nō sit de casibus exceptuatis. vt. l. oīa fere. j. de reg. iuris. Preterea si ego mādo tibi vt facias maleficiuz: tu mandas alij. ꝛ ille fecit. ille teneť quia fecit. tu q̄ fecisse videris ꝛ eadē fictione ego fecisse videor. vt. j. qō vi aut clā. l. aut qui aliť. §. si mulier. et ibi glo. que incipit in. l. pria. p hoc. l. si ego. eo. ti. ad quod facit. §. de dā. infec. l. fluminū. §. q̄ q̄. ibi vel eius p quo pmissū est. Preterea videť casus. j. de cap. l. cū due. i pn̄. facit inst. q. mo. ius pa. po. sol. §. si ab hostibus. Preterea hoc videť tenere glo. j. de stipul. seruo. l. seruus cōis meus. j. ī pn̄. ī gl. que incipit interim in fi. glo. Itē pro hoc. j. de solu. l. sub cōditōe. vbi simul ꝛ semel fingiť obligat?. ꝛ p cōsequēs retro liberat? Quid dicemus in titulo qōnis. credo oīno guil. male dicere. nā licet traditio sit ficta possessio tū ē vera ꝛ ppria. vt. l. certe. §. i. j. de pcar. ꝛ dixi. §. circa fictōz translatiuā de psona ad psonā. nō est ergo hoc dicē dū q hic concurrāt due fictōnes. nec em̄ debem? inspicere traditiōez que ficta est sed possessionē q̄ ē vera. nam lz traditio inspiciať qñ p traditionē acq̄riť possessio. vt. §. de fun. do. l. si fundū. ꝛ ibi no. tam̄ vbi acquisita est possessio de traditōe nō curamus vt. §. ti. ij. l. q rōne. §. interdū. et insti. de re. diui. §. interdū. Acq̄sita em̄ possessiōe acquiriť dominiū quod ab ea separi nō pōt. vt. C. de acq̄rē. pos. l. p pcuratorē. Dicendū ergo in hac. q. dño quesitā esse veram possessionē ꝛ verū dñium. procuratori ꝟo nō. Circa id ꝟo qō hic pncipaliť queritur vtrū due fictiōes possint simul cōcurrere. dico guil. bene dicere sz nō indistincte. Distingue ergo sic. aut sūt plures fictiones quarū vna venit p cōsequētiā ad aliā. ꝛ tūc plures possūt cōcurrere. vt insti. qui. mo. ius pa. po. sol. §. si ab hostib?. ꝛ. j. de solu. l. sub cōditōe. sic pōt loq̄ l. cū due. j. de captiu. l. i. loquiť de iure postliminij ex pn̄o capite. qō procedit fm veritatē. Aut q̄ris ō pluribus fictiōib? pariť pncipalib?. et tūc subdistingue. aut procedūt ex eodē fonte equitatis aut ex diuersis. pn̄o casu nō concurrūt: ita loquiť iura guil. nam in. l. i. C. de do. promis. q pſumať solēnitas ꝛ q incerta promissio valeat. ista duo procedebāt ex eo dē fonte equitatis. scz fauore dotis. qō nō pōt esse. Idem in. l. cū post. §. gener. §. de iure do. ꝛ in. d. l. si

dominiū directū. tenet domi. anto. in. c. cum venisset. de resti. spo. circa tertiam col. vbi refert ioha. an. aliter dixisse ꝛ cuz opinione bar videť transire bal. in. l. i. §. ne autem. in. iiij. colū. de cadu. tol.

quis rē.§.i.de pollici.cōiūcta.l.fi.C.de sac.sāc. eccle. sic loquīt glo.l.q̄ neq;.C.loca.r ỹba Di.r Ci.circa ea. Nā solū ꝓpter sciam inducebaī fictus titul⁹ et ficta traditio possessiōis.et sic ex eodē fonte:riō ille due fictiōes nō ꝓcedūt. Scdo cāu ꝓcedūt plures fictiones ita loquūt iura p me cōtra guil.alle.vñ in l.singularia.videt pecunia mihi data:et hoc fauore tui debitoris vt sis a me liberatus a pria. r vt a me a te p secta.et hoc fauore mei creditoris vt habeaz te ex mutuo in tāto obligatū ꝓcedūt dicte fictōes idē in oibus alijs casib⁹ si bñ inspicias. Nōnē isti⁹ distinctōis tibi ꝓbo p filia.sicvna pecunia ñ pt pere plures cōpēsatōes.vt.s.ō opē.l.qō labeo.sicvna e q̄tas nō pōt parere plures fictōes. Itē sicut vnus animus nō pōt opari retētionē duarū possessionuz vt no.s.tit.i.l.i.in glo.mag.que incipit.i.coꝛpalit ita vtvna eq̄tas nō pōt opari duarū fictionū ꝓductōz Itē hic aliq̄ doc.dicūt vos scitis q̄ actio ꝑscriptis ỹbis cōpetit vbi aliena nō cōpetit.vt.l. quotiēs.s. de ꝑscrip.ỹ.sed.C.de pac.inf emp.r vē.l.ij.ōz q̄ ac. ꝑscrip.ỹbis nō cōcurrit cū aliq̄ q̄ ex eodē fonte ꝓcedat.vt.d.l.quotiēs.secus si ex diuersis fontib⁹. vt d.l.ij.ibi em̄ actio ex vendito oriī ex ōctu noīato.actio ꝑscriptis ỹbis oriī ex quodā ōctu inoīato q̄ resultat habita relatōe pacti ad ōctū fm Jac.de are. r Pe.r hoc ponīt p cy.C.ō pac.l.in bonefidei ī tertia qōne. Restat rñdere ad aliq̄s rōnes Guil.q̄ nō sī solute p distinctiōz.dicit ipe fictio nō recipit fictōz sic nec seruit⁹ fuitutē. Rñ. q̄ Iz seruit⁹ nō recapiat seruitutē.tñ eadē res recipit plures seruitutes.vt.s cōia ꝓdi.l.q̄ p certū.j.de aq̄ quoti.r esti.l.lutio. ita ī ꝓposito nō ē fictiōis.Iz sup eadē re cōcurrūt plures fictōes. Ad.l.si ỹo nō remunerandi.§.i. Rñ.Iz prio induco qualit facit.ibi dicīt q̄ siq̄s donaturus fideiussori soluit creditori q̄ fideiussor habet vnā actionē.et ē rō fm eū:qz hic ē vna tm̄ fictio:qz fideiussori vī tm̄ donatū.r hic est primus casus illi⁹.§. Si ỹo q̄s soluerit p filio vel seruo qui essent fideiussores volens eis donare pī vel dñs nō agit mādati. quia eis nō ē donatū. Et est rō fm eū:quia ibi ocurrerent due fictōes.vna qz dādo creditori videaī donatū seruo.alia q̄ q̄ donat seruo vī donare dño. et iō non ꝓcedit. Et ꝓpter hoc subjcit ibi in tex. q̄ si seruus ipe vere soluerit.dñs haberet actōez mādati:qz tūc nō esset nisi vna fictio. Certe iste intellect⁹ nō placet:qz rō illi⁹ tex.nō est ꝓpter fictionē.nec ibi fuit aliqua fictio. Aut em̄ tu dicis q̄ ibi fuit fictio īductiua inducēs donationē vbi nō ē.r hoc ē falsuz qz cū fictio sit cōtra veritatē.ibi apparet q̄ in veritate volebat donare ille q̄ soluit r donauit.q̄ nō ē fictio. Aut dicis q̄ ibi fuit fictio trālatiua:qz in veritate fuit facta donatō vni ꝑsone.r fingīt facta alteri.r tūc etiā falsū est:qz cū donatio sapiat q̄d iuriꝫ de ꝑsona ad ꝑsonā trāsferī fm veritatē ñ fm fictōnēvt s.dixi.qō pz ex eo q̄ ibi ei ꝓ quo soluīt directa mādati daī. Quis ē ergo intellect⁹ b⁹.§.certe vna gl. ibi ponīt q̄ incipit ipemet rc.r illa ponit duos ītellectus,prim⁹ applaudet opi.Guil.quā.s. reprobat.nec est iuris.scōs ibi positus ē ver⁹.l.q̄.ỹ.plane si seruus.corrigat q̄ prio dicta sūt de seruo.ī filio ỹo nō corrigit.siue ergo seruus ipe soluat vel ali⁹ pro eo q̄ dñs agit mādati. Si ỹo alius soluat ꝓ filio. tunc pī nō agit mādati suo noīe.sed bñ agit filij nomine.vt ibi no.in alia glosella parua Et rō est:qz cū seruus eēt ibi obligatus ex cā peculiari.r sic dñs erat obligatus de peculio.nec ē donatōis capax adeo q̄ in eum residere poterit.trāsibit directo ī dominū. Sed filiussa.cū esset obligat⁹ et eius obligatio cōcernebat ꝑsonā ip⁹ q̄ soluit ꝓ eo volens sibi donare eū liberauit ab obligatōe.nec ista donatio transit in patrē:qz ipe nō erat obligat⁹. aget q̄ pat noīe filij.nō noīe suo.r ista ērō illius.§. fm Ja.bume audiente quā puto verā.Iz Azo in sūma eiusdē ti.intelligat illū.§.simplicit r nō bene. Erit ergo ibi vnus casus vbi flliosa.suo noīe cōpetit actio.quez ipse ponit in.l.filiussa.r.l.factum.j.de actio.r de iudi.l.si longius. Hāc.l.repetij prio āno quo ī gñali pisano studio legere incepi.et eā mihi ꝓ lectione vltia reseruaui.r fuit pria lex quā meis auditoribus ī scriptis tradidi.et eā ꝓut tūc cōposui nullo addito hic trāscribi feci.vt eius qō erā tpe mee iuuētutis habeaī noticia. Fuit em̄ hec materia in .xxvi. anno etatis mee cōposita.vñ si a stilo quo nūcvtoz deuiaret,iuuenili etati mee īputeī.

Si qs bona fide r Hic est bonus.§. aduertatis ad eum inspiciī inītiū scē possessiōis. Ad.l.nr̄am op.duob⁹ mōis primo de.l.iusto.§.et si possessiōis.j.eo. Sol.ibi falsit. Quero vtz pria possessio interrupta iungaī alteri possessioni.certe nō.vt.l.pomponi⁹.§.q̄situm s.ti.i. Scdo quero.et istud ē singulare r habēdū menti.r glo.declarat hoc hic.qō forte nō alibi interruptio possessionis interrūpit vsucapionē.Iz an effectū pcedentis tituli interrūpat⁹ r glo dicit q̄ nō. adeo q̄ si bonafide incipio possidere. postea pscribo.r p hoc allegat Ja.de are.j.eo.l.eū q̄ edes.§.sin autē demolita.r idē allegat Old. Ego allego.j.e. l.iusto.§.etsi possessionis.in fi.r de hoc tāgit ibi in.l. cū solus.j.eo.r teneas eā mēti r istū.§.et etiā ad publicianā.quia si interrumpitur prescriptio.et requirit possessio ex eodem titulo precedenti.et possessione recuperata publiciana agi potest.vt hic in vsucapione.

Si ex testamento. Dicit hic q̄ possuz stipulari rez alienā.sed an possum emere rē alienā.et glo.dicit q̄ sic. sed differentia est.qz in emptōe si vtercz scit rem esse alienā non valet. Istā glo.intellige si cōtra hic furtū in ipa emptōe.non valet tunc conditio.sec⁹ si nō cōmitteret furtū.qz tūc valet,r no.in.l.ēptōe.§.Iz fi ēptio.s.de cōtrahē.emp.

Cui nomine. Qui nō possidet nec detinet:Iz habeat facultatē rei restituende nō cōuenit rei vēdicatio.vel ei⁹ ꝓparatoria. Itē debitori accedit possessio creditoris r ecōuersio.h.d. Ibi dū dicit ei rc.glo.ponit duas lec.r quelibet bona et notabil Item in principio nota q̄ debitoꝛ Iz possit luere pignus et restituere,tñ nō pōt cōuenīri ad exhibendū.r sic casus ē ei⁹ qō no.ꝓ glo.s.de acqui.pos.l.pō ponius.§.si is q̄ ꝓcario. Sed ō hoc videt casus.s. de noxa.l.si seruus deposit⁹.§.i. Itē nota q̄ debitoꝛ possidet quo ad vsucapionē. Op.de.l.scē dum⁹.§.creditoꝛ.s.qui satisda.cog. Do.q̄ quo ad alia duo possidet qō verū ē. Et sic nota q̄ Iz hic fit dictio taxatiua.tñ auctoritate alterius.l.extēdīt.vt l.ob es.C.de p.mi.r.j.de re.iur.l.cōtract⁹.sed si alia lex hoc nō diceret.tūc ꝓpt rōnez legis extēderet in materia fauorabili r pia.vt.l.illud.r ibi no.C.ō sa. sanc.eccle.sec⁹ in materia odiosa.vt.l.i.C.de pa.qui fi.distra.dicā.j.de reg.iur.l.q̄ ꝓpter necessitatē. aut is q̄ possidet ciuilit tm̄ possit cōuenīri ad exhibēdū certe sic.vt.s.ad exhiben.l.iij.et vidistis in.d.§.si is qui ꝓcario.

Per errorem. Auctoritas iudicis nobis tradīt tanq̄ nostrū trāsferaī vsucapiendi cōditio, Op.certū est q̄ in obuisiōe rei q̄

r Siqs bona fide.alle ga no.gl.in l.i.C.ō vsuc. trāsfoz.i duo bus locis.

s Interrū pat.adō bar j.e.l.cū sol⁹ r no.bal.l.l.cū notissimi.C. de ꝑscr.xxx. an.in.§.imo. in.ij.col.vid no.ꝓ bar.i.l. naturalit.in iij.col.s.eo.

Cui no mine ñ cō uenit.ō hoc xi post bar.i l.officiū.ō rei vendi.

v Op.ō.l. sciēdū.adde bar.l.l.si cō stāte.iii.viij. q.prie ptis. sol.matri. et de significa tōe dictoꝝ taxatiue tm̄. nota.plene bal.i.l.cum mlier.i vlti. col.so.mag.

que mihi obuenit ptē habeo iure meo.ꝛ vt meā ptē vt alienā.vt.C.fa.her.l.si familie,ꝛ no.j.de ẋ. ob.l.q̄ rome.§.duo fratres.sz in eo q̄ mihi tradit vt meuz nō trāsferꝛ dñiū.vt.l.iij.§.subtili⁹.s̄.de cōdi.ob cau. ergo nec vsucapiēdi cōditio.vt.l.clauib⁹.s̄.de ōbē. emp.Io.Pe.fateꝛ q̄ solū in pte quā habeo vt alienā,pcedit p̄scriptio.et hoc ē qō dicit tex.ex adiudicatis.Parte eim meā nō hēo ex adiudicatiōe.sz iure meo.qō refert Ci.C.cōia vtriusq̄ indi.in.l.i. Certe si diuisio fieret extra iudiciū Pe.diceret verū vt no.s̄.de cōdi.inde.l.cū putarez.in vltia glo.ꝛ j.eo.l. cū solus.vbi de hoc dicā. Itē si diuisio fieret in iudicio.tūc eim anteq̄ ad iudiciū venireꝛ partes cōiꝛ possidebant.tūc eim adiudicatōe non incipit possidere nisi ptē socij.vt hic.ergo cē.ꝛ sic possessoꝛ vincēs i rei vēdi.nō acq̄rit sibi.vt dicā.j.de excep.rei iudi.l.excepta hic in parte quā possidebat.sz si aū diuisionē nil possidebat.ꝛ iudicio cō i diui.itētato tota res fuerit sibi adiudicata: totam p̄scribet ꝓpter auctoꝛitatez rei iudi.qꝛ totā incipit possidere ex adiudicatiōe. vt hic.et qō plene dixi in.l.pomponi⁹.§.si iussu.s̄.ti.i.

QVamuis. Cōp.inst.eo.§.res fisci.ꝛ xx.anno.vt.l.in oībus.j.de diuer.ꝛ tēp.p̄sc. Sol.q̄dā sūt bona fisci in patrimoniū fisci iꝯpata ꝛ tūc non p̄scribunt nisi spacio longissimi tp̄is. vt.l. oēs.C.de p̄scrip.xxx.an. Aut non sic sūt in patrimonio fisci iꝯpata.et tūc aut sūt nunciata fisco.ꝛ tūc spatio q̄tuoꝛ annoꝛ p̄scribunt.vt.l.int q̄tuoꝛ.j.ō diuer.et tēp.p̄scrip. Aut nō sūt nūciata fisco.ꝛ tūc aut bz titulū ꝛ bonā fidē.et p̄scribit spatio quo et res p uati.vt ista.l.quāuis. Aut possident sine titulo.tūc spatio.xx.an.l.in oībus.j.de diuer.et tēp.p̄scri.ꝛ ibi glo.p Ci.plene in.l.i.C.de quadriē.p̄scrip.plenius dicā in.l.in oīb⁹.

Jhoiem hunc tex. no.bal.in.l.i C.de vsuca. trāssoꝛ.alex. de imola.

Jhominem. Si res rediit ad vendi toreꝛ exceptio dat sibi accessiōis eius tp̄is quo fuit apud empto rē.h.d. Ibi retracta vēditio.i.rescissa ꝛ resoluta Di. Vel dic vt iacet:qꝛ tale pactū inducit quandā venditionē retro factā ab emptoꝛe suo auctoꝛi.lz iꝑ propꝛie dicat venditō.ꝛ iō ibi vbi dicit q̄n ꝛc.expone.i.q̄uis.ꝛ ē magis clara q̄ expositō gl. Cōp. de.l.qui fundū.§.q̄ bona fide.j.p empto. dic vt ibi. Quero vtrū ex hoc trāsferat dñiū ipo iure.vide tur q̄ sic.qꝛ verba directa sūt.vt no.s̄. de donat.l.i. Io.dic ō vt hic pz cum dicit redibitōi sibis.ꝛ C. de edi.ac.l.pe.ꝛ id qō no.in.d.l.i.de dona.ē spāle in pacto.l.cōmis.ꝛ adiectōis in diē.vt ibi dixi Quero q̄d si interim emptoꝛ pignoꝛauit an resoluat pign⁹ dixi.s̄.de aq̄ plu.arcē.l.in diē. Itē no. q̄ hic redibitio tribuit tituluz: qꝛ retroacta venditio ꝛc. quod nota ad multa.

Ja quo. Cōductio rei sue nō valet.ꝛ p talē conductoꝛē locatoꝛ nō retinet possessiōz.sz p̄dit.idē i ēptoꝛe.h.d. Quero an ista lex habet locū in eo q̄ fuit sciēs siue ignorans.ꝛ op.sunt hic.ꝛ in.l.si rē aliquā.s̄.ti.i.et glo.de termiat hic q̄ idē sit in sciente ꝛ in ignoꝛāte.qō ē verū.l.si cōduxit simplicit vel respectu ꝓprietatis: secus si respectu possessiōis.vt.d.l.si rē aliquam.ꝛ ibi plene dixi. Quero hic dicit q̄ nō retinet possessio qꝛ nō valet cōductio.q̄d si ob aliā cām cōductō est inualida q̄ ob istā.dico q̄ tūc retinebit possessio vt.s̄.ti.i.l.q̄uis in prin.vbi cōductō nō valet in persona pupilli.ꝛ sic hic est casus spālis et no. Quero vtrū iste locatoꝛ p̄dat possessionē naturalē vel ciuilē. Et quidā q̄ naturalē tm̄ p̄dit.sed illud nō ē verum.qꝛ si ciuilē retineret sufficeret ad p̄scriptōez.vt

Ja quo ad bāc.l. vide bal.i.l. ad pba.ī.v. vi.ꝛ.vij.op. .C. locat. Aller.ō imo.

l.qui fundū.in prin.s̄.ti.ij.ꝛ l.i.§.p seruū.s̄.ti.i. sz hic ter.dicit q̄ nō vsucapit.ergo ꝛc. Quero an possit recupare.certe sic.p.l.siqs cōductionis.C.loca. Aduerte ad intellectū h⁹.l.qꝛ tu cōducēs nō potes opponere exceptionē dñij ō me locantē.hoc est verū si agit p cōditōez ex.l.siqs cōductōis.C.locati.sz si agat actiōe ex locato bñ pōt opponi exceptio q̄ locatio nō valuit.qꝛ conductoꝛ ē dñs.et glo.hic melius q̄ in.l.siqs cōductōis.declarat istud.

QVm qui edes. Corpus integrale possidet nō res singule ex q̄bus cōstituit. Itē cuz ceperit p se possideri poterit ex anteriōi titulo p̄scribi.hoc dic. Diuidit in duas ptes principales. Scōa ibi.sinat demolita. Itē pria subdiuidit in q̄tuoꝛ. Primo ponitur dictū.secdo ꝓbatio p rōnē naturalē.tertio ꝓbatio p rōnē ciuilē.quarto tollit vnū dubiū qō circa p̄dicta pōt fieri Nota q̄ singula possideri nō possūt lz vniuersitas possideat Itē nota q̄ eadē res non dz diuerso iure cēseri Itē no.an interruptō possessionis interrūpat effectū p̄cedētis ti. Glo.habuisti s̄.e.l.si is q̄ pro emptoꝛe.§.siqs bona fide.q̄ sic.ꝛ b habes q̄ effectus p̄cedentis tit durat in noua possessionis acquisitiōe.et de hoc dicā in.l.cū sol⁹.j.eo. circa.l.nām.glo.facit duo argumēta logicalia. dic vt in glo. Cōpp.s̄.de euic.l.si euicta.Sol. vt in glo. Querit gl.lz q̄s nō possideat singulas res an dominū singularū rerū habeat.Glo.dicit q̄ sic ꝛ vide glo.que nil allegat.adde hoc ꝓbat.s̄.de publici.l.si ego.§.idē ait.

Bi lex inhibet. Cōp.s̄.ti.ij.l. bōe fidei in prin. Rū.prodest quo ad fruct⁹ vt ibi no.nō quo ad vsucapionē vt hic Cōp.de.l.si fūdū.de fū.do.Io.b inhibet inchoari.nō inchoatā pfici.vt ibi. Cōp. de.l.i.ꝛ pe.C.siqs ig.eme.rē mino.ꝛc. Io.illa lex loquit q̄n desijt cē nostra.et sic purgatū ēviciū.alij dicunt qꝛ aut ꝓhibet lex tacite.aut exp̄sse alienatōez sed de hoc nō curo.qꝛ purgato vitio ꝓcedet.ꝛ hāc glo.tota die allegam⁹ q̄ vbicūq̄ a.l.ꝓhibet alienatio.ꝓhibet usucapio.qō exp̄sse tz Azo in sūma b.C de vsu.p emp. Idē si cōtra voluntatē defuncti vt.l. ij.C.de vsu.p emp.ꝛ p̄dicta tene mēti.qꝛ quotidiana sunt ꝓpter statuta ꝛ vltias volūtates. Idē puto si esset facta prohibitio in cōtractu talit q̄ impedirēt dominij translatio. Cōpp.de.l. cum heres j.de diuer.et tem.p̄scrip.et.s̄.ti.i.l.pomponi⁹.§. cuz quis.Io.vitiū psone purgari non potest. sz vitiuz reale sic in psona heredis purgari pōt. vel dic sola successione non purgat.sed alio extrinseco aduenīte omne vitiū pōt purgari in psona heredis.sicut ī psona defuncti. Cōp.qꝛ si vitiū furti purgat:res rediit in potestate dñi.q̄ ꝓdit possessionē. Gl.so. q̄ redijt ficte.quia estimatōez solvit Jac.de are.dic q̄ si vere redijt:qꝛ ex bona fide ad heredez reuertatur possessio ex p̄cedēti titulo habeo possessionē.vt.l.siq̄s ꝓ emptoꝛe.§.siqs bona.s̄.eo. Sed istud nō puto verū:nisi ex eadē cā possessio noua ad me reuerteret.et vigoꝛe p̄cedentis tituli.dicā plene.j.eo.l.cū solus.

Celsus. Qui putat se habere titulum erroꝛe iniusto non vsucapit.secus si iusto.h.d. No.q̄ optet q̄ sit titulus vt ꝓcedat vsucapio.vt.C. de rei ven.l.nullo. et de vsucap.ꝓ emp.l.diutina.cum si.nec sufficit erroꝛ iniustus.vt hic.secus si ess et iustus.vt dicā.j. Cōp. qꝛ celsus male rep̄hendit illos antiquos q̄ dicebāt q̄ ꝓ suo vsucapiebat. Celsus aūt dicit q̄ nō ꝓ legato.nec ꝓ donato ꝛc.vsucapit.ꝛ sic de alio rep̄hendit

3 Declarat istud vide late bar.in.l. si aliena.sol. ma.ꝛ qō diꝛi p⁹ bar.ī.l. cōmodare. cū sc.s̄.ꝓmo.

Qui edes diuerso iure cē seri.hoc ē verū coꝛpali cōsideratōe.sz intellectuali sic.vt no.bal. ī.l.i.in.iij.op. v.ibi no.C.ō seruis fugi.

Si lex inhibz. sed q̄ ñ ꝓcedat tal⁹ argumētatio tz bar. in.l.fi.C.ī q. cau.ī iteg.resti.nō ē nec a viō bar.j.e.l celsus.ī.iij.ō rio.ꝛ ī.l.ij.§. si a pupillo. j.p emp.āg. al⁹ bal.ī.l.i. de p̄scr.lōgi tē.p⁹ gl.ibi ꝛ qō dixi ī.l. si fūd⁹ō fū.do viō bal.ī.l.i.ī ir.coll.C. de ser.fugi.ꝛ ō hic dicta tz ipe bar.ī.l.fi liussa.§. diui ad fi.ō leg.i. ꝛ ibi imol.in antepe. col.

Celsus.q̄ sit ti.no.q̄ titulus req̄rit̄ vt ꝓcedat vsucapio nisi in ꝑs. xxx.anno.in qua de iure ciuili titul⁹ nō req̄rit̄.C.de ꝑscrip.xxx.an. l.siq̄s emp. Itē fallit nisi statutū diceret q̄ ꝑscribens decēnio ꝑscribat q; etiā sine titulo intelligit̄ fm bal.no.in.l.ij.C.de ꝑscrip.longi tēp.qui p libe.sed de iure canonico an ad ꝑscript̄. req̄rat̄ titul⁹ ꝛ eo cāu quo req̄rat̄ sufficiat titul⁹ minus iustus habet̄ depscrip.c.i.i.vi. vbi dat̄ regula q̄ dūmō i⁹ cōe ñ sit ꝺ ꝑscribē tē sine titulo ꝓcedit ꝑscriptio ꝺ eo qꝺ dixi.an eo casu quo de iure canonico req̄rit̄ titul⁹ sufficiat minus iust⁹ ti. vide tex.in.c.si dilig ēti.vbi ē plena glo. ex̄ eo.ꝛ not.i ca.aplice.de dona.ꝛ in.c. cū ꝑsone de prēui.in.vi.ꝛ p io. an. sup ꝺbo cām pscribēdi.adō tū p⁹ glo .in d.c.aplice q̄ lz titul⁹ putatiu⁹ ꝛ colorat⁹ nō ꝓfit ad ꝑscriptōz vbi ius resistit. lz ꝑscribēs erret i iure vltra glo.ē tex.in.ca. du dū.el.i.j.ꝺ de cimis.hoc verū vbi ius ē clarū.sec⁹ vbi ꝓbabiliter ꝑt dubitari i intellectu iuris q; tūc vz prescriptio.lz err̄ i itellectu ꝺo.tex.ēvalde no.i.c. cū dilect⁹.ꝺ cōsue.qꝺ ē singulariter meti tenendū fm do.an.i.d.c. apostolice.

q̄ illi dixerūt. Glo.dicit dicēdo q̄ de specialib⁹,et de suo celsus dixit.et verū dicit glo.q; titul⁹ ꝓ suo gñalis est.et cōtinet sub se oēs spāles titulos. et ēt hꝫ locū vbi oīs alius titul⁹ deficit.vt.j.ꝓ suo.l.ij. et illi quos celsus reꝑhēdit intellexerūt de titulo ꝓ suo.put cōcurrit cū alijs specialib⁹.qꝺ pꝫ ex tex. cū dicit nec referre emerit ꝛc̄.donatū sit ꝛc̄. ¶ Q̄p.j. ꝓ lega.l.fi.ꝛ in oībus alijs.ll.allegatis in gl.q̄s ponit ꝓ ōrio.Bo.mar.et Azo dicūt q̄ spāle in dictis legib⁹ in alijs oīb⁹ sec⁹.hꝫ Azo ponit in sūma. C.ꝓ emp.ꝛ dicit q̄ in ꝓdictis casib⁹ et ex ꝓdictis causis ꝛ ex causa iusti erroris sufficit.vt in dictis legib⁹ exꝑssis.ꝛ glo.hic se ad titulū seu cām retulit de iusto errore nullā mentiōz fecit.sed finaliter credo glo.bene dicere.q; hic exꝑsse vetat̄ de q̄busdā ex ꝓdictis Cæterea cū in ti.ꝓ suo.qꝺ est genus sufficiat iust⁹ error.vt pꝫ ex legib⁹ allegatis in ōriū.ergo idē in q̄ libet pte illi⁹ generis.vt no.s. de suis ꝛ legi.l.i.in fi. alij dicūt q̄ titulo ꝓ suo pñt alio ti.si pñt.hꝫ illꝺ gl. reꝑhēdit ꝛ bñ dic̄.gl.dat tertiā so.ꝛ ista ēxva ꝛ verisima quā tene mēti q̄ illi antiq̄ dicebāt quocūq̄z error q̄s estimat ꝛc̄.ꝛ sic inuebāt siue iusto errore ductus siue iniusto sed nō bñ dicūt.q; qñ est error iniustus nō sufficit ad vsucapionē.sed qñ est iust⁹ error sufficit nisi in emptōe⁹ vbi requirit̄ iustissima causa vt.l.iij.j.ꝓ suo.ꝛ vide gl. ¶ Sed q; glo.ꝛ doc. non declarant vltra,ꝓ declaratōe q̄ro quis est error iustus ꝛ q̄s iustissim⁹.ꝛ quis iniustus.ꝛ errorē iniustū arbitror ī ꝓprio facto nulla assertōe aduersarij ductus. Exēplū putaui me emisse,putaui mihi donatū:intraui possessionē.ꝛtūc est error iniustus.vt.l.q̄. q̄.s.ad vell.ꝛ error iuris est iniustus.vt.l.nunq̄.in prin.j.eo.ꝛ.l.si fur.§.i. Sed q̄s est error iust⁹e.credo esse iustū errorē in ꝓprio facto.tū inductus psuasione aduersarij mei.vtputa venisti ad me.dixisti volo dare illum libz̄ū q; tibi,pmisi.ego nō recordor de hꝺ accepi tū .hꝫ in facto ꝓprio errem tū iustus ē error. vt.l.iij.j.ꝓ suo.ꝛ.j.ti.i.l.si exist̄imas.ꝛ facit q̄ aduersario debeā credere.vt.l.i.in fi.s.q̄ ac.de pecul. est an.ꝛ.l.doli exceptio in fi.cum sua gl.ꝛ qꝺ ibi dixi.j. de noua. Errorē iustissimū appello in facto alieno. vt si seruus me⁹ vel ꝓcurator meus vel tutor vl curator vel gestor dixerit se emisse ꝓ me.ꝛ sic mihi tradidit.vt.j.ꝓ emp.l.qꝺ vulgo.ꝛ.l.vltia.j.ꝓ suo. Idez putarē si maiores nostri pr̄ vel auus cui succession⁹ dixit nobis se emisse ꝛc̄.eadē rōne qua dixerim ī ꝓcuratore vel seruo. Itē apparet instissim⁹ error etiam ex euidentia rei:q; erat pupillus:ꝛ apparet magnus,putaui eū puberē.vt.j.ꝓ emp.l.ij.§.si a pupillo,ꝛ ibi dicam.ꝛ.§.si a furioso.et vide qꝺ ibi dicam ꝛ.l.pignor.§.i.s.eo. Itē ex publica fama seu opinione vicinie inducit̄ iustissimus error.vt.l.cū quidā.§. qꝺ dicit̄.s.de acquirē.here.ꝛ istud ē vtile.pone pr̄ tuus emit fundū. et possedit.x.annis.ꝛ postea decessit.et possedisti tu suus filius alijs.x.annis.cecidisti a pos

Ex publica fama.an sufficiat ꝓbare titulū ꝓ publicā famā. glo.ꝛ bar.ibi in.l.at q̄ natura.§.cū me absēte.ff.de neg.gest.ꝺbal.in.l. iudicia.C.de rei vēdi.vbi dicit etiā fortiꝫ.vicz q̄ dictū notabilis mīa inducit credulitatē iustissimā.ꝛ hic adde bar.ꝛ ibi bal.ūl.ꝓ ꝓcerantē.C.de ꝓba.ꝛ in.l.pe.l.de ꝑscript.longi tēpo.ꝛ ꝺo.anto.in.c.si diligenti ex eo.

sessione.nō potes inuenire instrumentuz vel testes ꝓ quos ꝓbet̄ titulus.possessio.xx.an.nō sufficit sine titulo. Itē titulū ꝓ herede nō potes allegare.q; ius.vt.l.nihil.C.ꝓ here. Cōsului⁹ vt allegaret titulū ꝛ ꝓbaret aliquā ex ꝑdictis causis.ꝛ secuta possessione.x.anno.sufficit.sed in ipo defūcto quia de facto suo agit̄ nō esset iusta cā. Et si dicat̄ qualit̄ ꝓbabis q̄ hoc scueris et crediderīs ab initio cū cepisti possidere. Rñdeo q; ex tuo aīo hoc pendet stat̄ tuo dicto.vt no.instī.de act.§.alie.ꝛ cū de hoc eēt publica fama est ꝑsumptio q̄ scias.alꝫ eēt ignorātia supina vt.l.regula.§.sed facti de iu.ꝛ fa.igno. Dicis q̄ error in facto ꝓprio est error iniust⁹. Cōtra.l.hꝫ ꝛ si me putē.in prin.s.de cōdi.inde. Rñ.q̄ est error iniustus.sed qñ certat de dāno vitādo ꝺz iuuari. Itē opp.ex q̄ cā venditōe a dño facta trāsferr̄ dñiuz.ex eadē cā facta a non dño trāsferr̄ vsucapiēdi cōditō vt.l.claud⁹.§.de cōtrahē.emp.ꝛ.l.pomponius.§. sed is.§.ti.i. Sed in errore ꝓprio trāsferr̄ dñiū ex isto errore in facto ꝓprio.vt.l.hꝫ et si me putē.§ ꝛc̄. sed hic dicitur cōtrariū. So.fm Ja.de are. equipa ratio quā feci ꝓcedit ex titulo iusto putatiuo ex iusta cā.secus si ex iniusta.vt patet hic.vel dic verius ibi loquitur quādo error est ex pte tradentis.hic de errore ex pte recipientis:qui error ex parte recipientis nunq̄ est cā trāslatōis dominij.habes g̃ ꝓbare te habere ti.vel iustam cām erroris et vsucepisse.

¶ Quero vtrū debeam ꝓbare possessionez mihi traditam b eē.glo.que est hic valde signanter ꝛ singulariter dicit q̄ in casibus in quib⁹ dominiū non acquirit̄ sine traditōe.tūc traditio debet ꝓbari. sed vbi sine traditōe transfert̄ dominiū tūc oportet ꝓbare apprehensionē possessionis.et vide glo. ibi et erit hoc verum ꝛc̄.vlq̄ ibi sed cur ꝛc̄.ꝛ ista glo.ē no. Et aduerte ad eam vt intelligamus. Circa istam gl.declarandā formabo duas op.ꝓno et ponā postea aliquas.q. Et videt̄ q̄ nō req̄rat̄ traditio .vt.l. nō solū.§.i.j.eo.ꝛ.l.qua rōne.§.interdū.s.de acq.rer. ꝺo.ꝛ inst̄i.de re.diui.§.interdū. Sol.optet q̄ ꝓbet traditionē vel aliquid qꝺ loco traditōis habeat vt q; sciebat tpe venditōis rem eē apud ēptorē.tenet glo.in.l.huius rei.de rei.vendi.dicam statim in.l.cū solus.j.eo. ¶ Q̄p.de.l.nō dubiū.C.de legi.qui a re quirit̄ traditio in legatis. Solu.vt ibi.et intelligas istā glo.fm illā glo.ibi q̄ sufficit apprehensio sine vicio in re legata.vt quia possessio est vacās. Hz vtrū sicuti sufficit iustus error in titulo ita sufficiat in traditōe.glo.hic ꝓ multa verba dicit q̄ in venditione requirit̄ iustissim⁹ titul⁹:quia tpe ꝺctus ꝛ traditōis requirit̄ bona fides,sed in quolibet alio titulo req̄rit̄ bona fides tpe venditōis k ꝛ sic in traditōe req̄ritur instissim⁹ error.et vide glo.ibi seo cur ꝛc̄.vlq̄ ibi nō aūt ꝛc̄.ꝛ ibi forte sic adde.vt.j.eo.l.iusto errore.§ filius in fi.illū tex.allegat Di.et Guido de suzaria. ꝛ ossies.ll. Habes ergo ex prīa glo.q̄ hēs probare ti

Occurret cum putatiua traditione,secus si verus titulus.

k Tempore venditionis .in contractu venditōis req̄ritur bona fides duob⁹ tēporibus.de rōne vide in.l.ij.in prī.j.ꝓ empto.

l An sit necesse,adde ang.in.l ij.C.de acquirē.possi.vide Ly.in.l.traditiōib⁹.in fi.C.de pac.ꝛ vide ēt qꝺ no.bar.in.l.inter dū.§.fi.s.ti.pri mo.vbi dicit q̄ si habeo solū ciuilem possessionē ī te transferre possum dñiū cōstituēdo me tuo noīe possidere lz ali⁹ habeat naturalē.

ꝺ Missi in emptōe:adde bal.in.l.nullo.de rei vēd.ꝛ in.l.sup lon.in prima col.C.de ꝑscrip.lōg.tēp.ꝛ bar.j.e.l.in.iij.col.

e Error iust⁹.vide bal.in.l.sup lōg. in prīa ꝛ scōa col.C. de ꝑscr.lō.tē. adde bar.in.l.si nō fatet̄.de cōfes.ꝛ qꝺ ibi dixi.et glo.ꝛ Bar.in.l.si res obligata.de leg.i.ꝛ limita no.ꝓ bal.in.l.sup lōg.in.i.col.de ꝑscrip.longi tempo.vt ibi per Ang.

h Tradita esse.ꝛ vnum modū vide i l.qdā mulier. de rei vendi. ꝑ bart.ꝛ hic adde bal.in l.nullo.C.de rei ven.ꝛ i.l. sup lō.i pe. col.de ꝑscri. longi tēpo. i Sed vtz vide bal.i.l. nullo in vsi. sed vlterius opponit̄.C. de rei vēdit. bal.in.l.fin. circa pri.C. ꝓ dona.latius ꝓ emp in us ꝓ emp in l.sup lōg.C. de ꝑscr. longi tēp.in vltia col.ꝛ ibi tz ꝺ bart.qui pu tatiu⁹ titul⁹.

m Hic tenet glo.vide bal.in.l.cū res.§.alle.ꝛ ibi habeꝫ quō ꝓbetur possessio vacua.ad qō etiā vide no.ꝓ bar.ī.l.ij.C.de acti.emp.§.i.

n Tu dic.Cōtrariū tenet bar.in.l.creditores.C. de pig.x.col.ꝛ male. ꝛbāc qōnē etiā formauit bar.in.l.q̄ pignori.§.ti.i.ꝓ to.an. ī addi. spe. in ti.de emp.ꝛ ven.§.bene ē.ꝛ bal.in rubri.C.de ōib.ēp.et in.l.nullo.C de rei vend.

ꝛ vide quod no.bal.in.l.i. C.ꝓ donaꝫ. ꝛ no.bal.per illum tex.ī.l. fi.C.de acq̄. posꝫ.ꝛ ī.l.i.C. que in frau. credi. ꝓ do. an.in.c.cū ve nisset.ō rest. spo.vide qō habeꝫ ꝓ gui. de su.in.l.vt inf.de sa.sāc. eccle. Et q̄d si mihi scēa facta est tra ditio vera.vi de bald.ī.l. quotiēs .de rei vendi.in addi.vbi di cit idem alle gatio.an.in spec.de ēpt. et vendi.§.i. ꝛ cū Ja.bu. ꝛ bar. ꝺ trā sit Paul.de cās.in.l.q̄uis §.i.§.tit.i.

tulū verū vel putatiuū iusto vel iustissimo errore.et ꝓbare habes traditōz.vel aliq̄d qō habeꝫ loco tra ditiōis vel iustissimū errorē. Ꝫz q̄ro an habeaz ꝓbare traditiōz factā ab illo a quo habeā titulū.vl sufficiat si ab alio.dicā.ff.eo.in.l.cū sol⁹.ō ista.q.vbi ē tex.ꝛ gl.ꝓcedoꝛ q̄ro.dēo eiā ꝓbare traditiōz possessiōis.§z an sit necesse q̄ sit possessio vacua l sufficiat si nō sit vacua.istā.q.formaꝛ Ci.ī.l.cū res.C.ō p. Ja. bu.formaꝛ in.§.alie.isti.de ac.ꝛ cōcordant oēs q̄ §z quo ad dāiū sufficiat traditio nō vacua. vt.l.si fun dū.§.de fū.do.tā in vsucapiōe nō sufficit.vt.l.naꝛalit ē.ꝛ.l.sine possessiōe.ꝛ tā dicunt q̄ possz te facē er rare.ꝛ itelligūt qā possessio nō ē vacua §z plena.qz ab alio possideꝫ naturaliꝫ ꝛ ciuiliꝫ vel ciuiliꝫ tm̄. Et iō §z ille cui tradita ē possessio possideat naturaliter tm̄.tm̄ nō incipiet p̄scribere donec aliꝰ desinat possi dere ciuiliꝫ.vel qz aio dimittit vel ex negligētia lon gi tp̄is vel mīoris fm ea q̄ dixi in.l.si de eo.§.i.§.ti.i. ꝛ hicꝛ glo.m.C.de seruis fu.l.i.in fi.ꝛ Di.in.c. sine possessiōe.circa fi. Sit ergo cautꝰ aduocatꝰ rei si p̄t aliū ꝓbare antea possedisse. Ꝫz pono q̄ aliq̄s pos sidet naturaliꝫ.§z tradēs possidet ciuiliꝫ. vel tradēs possidet ciuiliꝫ ꝛ naturaliter.aliꝰ est in possessiōe cā rei seruande nō est vacua possessio.vt.l.ij.§.ō ac.ēp. ꝛ.l.rō.e.ti.fufficit ne ad vsucapionē traditio nō va cua eo mō vltio quo dixi.et certe sic.vt.§.t.i.l.acq̄riē in fi.ꝛ.l.ꝓ emptore.ꝛ.l.iusto.ꝛ.l.ij.in pri.ff.ꝓ here.sed vna.l.est q̄ multū vī turbare ista. ꝛ habetis tex. sin gulārē q̄ nō ē alibi vt credo.ꝛ videꝫ dicere q̄ inter rumpiē vsucapio ꝓpē missionē cā rei seruāde. ꝛ tra ditio fit ab eo q̄ ciuiliꝫ et naturaliꝫ possidet. tex.ē in cā. Ꝫz pone q̄ debitoꝛ obligauit oīa bona suaꝛ cō stituit se creditoris nōie possidere.postea vnā rē vē didit ꝛ eā cōstituit se emptoris nōie possidere.an in emptorem trāseat dāiū vel vsucapiēdi cōditō.vī q̄ nō:qz possessio erat plena. tu dicn aut debitoꝛ ꝓsti tuit se a creditore possidere ꝓcario. ꝛ tūc cōstituēdo se ꝓcario possidere ab ēptore trāsfert in eū oēz pos sessionē.ꝛ creditorē possessiōe ꝓtuat vt.l.interdū.§.fi. ꝛ ibi dixi.§.t.i.nec ē res vitiosa.iō trāsit dāiū ꝛ vsuca piēdi cōditō.si ꝺo ꝓstituit se eiꝰ nōie possidē simplr l a creditore ꝺuxit.tunc ipe creditoꝛ aio alis oīno

o Quero pone q̄.vi bar.in.l.ij.C de acq̄.poss. ꝛq̄ ibi dixi.ꝛ bal.in.l.sup lōg.de ꝓscr. long.temp. Nā aūt ex cursu tem poꝛ.pbeꝫ titulus.vide bar.in.l.i.§.deniq̄.ō aqua plu.arcen. Et no.q̄ fi.pbo me ius habere nunq̄ ꝓsumiꝫ ꝓscriptū.nisi ꝓbetur glo.est

p Qualiter probabit.ꝛ an in dubio ꝓsumaꝫ bona vel mala. adde glo.in.§.eo.in prin.ꝛ glo.in ca.si diligenti.et in.c.fi.extra eo. ꝛ inno.in dicto.c.si diligenti.ꝓ archi.in ca.i.de ꝓscrip.in.vi.et Bal.ꝛ Cy.in.l. sup lon.C.ō ꝓsc.lon.tē.adde bar.per illū tex.in.l.fi.C. vī vi. et ꝓ eo facit qō no.inno.in cap.ij.de resti.in integ.inno.in ca.vigilanti.extra.e. vide Di.in regula possessoꝛ de reg.iur.in.vi.et glo.in ca.sanctoꝛū. ꝛ in dicto ca.vigilanti.de ꝓscrip.ꝛ in.c.fi.eo.ti.et.xvi.q.iij.dilecto. ꝛ qō no. in.l.at q̄ natura.§.cū me absente.de negotijs gest.vbi dicitur q̄ bona fides ꝓbatur per iuramētū.et dicit bal.no.in.l.i.C.vbi causa status quis dicatur bone fidei possessoꝛ vi bal.in.l.ꝓpter.§.in fi.de ꝓb.q̄ si ē fama q̄ res fuerit antiquo et ibi bal.in.l.ꝓpietatis.in fi.de ꝓb.q̄ si ē fama q̄ res fuerit antiquo q Aliū ꝺo.contra Bar.in hoc tenet do.io.hic.et bene.quem etiaz se rū meoꝝ inducetur bōa fides.et nota.supra ea.l.

gēti.de ꝓscrip. Itē priuilegiū et auctoritas supioris. etiā si erret in iure ēducit bonā fidē ad ꝓscribēdū.ita bal.in.l.i.in.xi.col.C.ō fur.

r Mala fides. adde qō no.bar.ī.l.alienā.in fi.ff.ꝓ ēp.ꝛ spe.in ti.de empt.et vendi.§.antepe.in fi.adde plura p ang.in.l.eū qui.§.fi.§.de publicia .et eoipo q̄ q̄s nō cōtrahit cū solēnitatibus req̄sitis a iure ciuili vel mu nicipali ꝓsu mit male fi dei.ita Bal. ī.l.qui a quo libet.de ōb. empt.ꝛ ē gl. parua no.in l.i.C.de fide instru.ꝛ iure hast.fis.lib.x. super ℞. ma lafide.ꝛ bar. in.l.ij.C.ō ꝓ di.curia.li.xi ꝛ viō gl.no. in.l.si dictuz §.si cū possz. ff.ō euic.vbi habeꝫ ex sola relatiōe ter tij q̄s nō effi caꝫ malefiōi facit.l.ait ꝓ toꝛ.§.si q̄s p ticipes .ff.q̄ ī frau.credi.ꝛ adde q̄ q̄cū q̄ se fundat ex priuilegio etiam si sit in possessione ꝓsumiꝫ ī ma la fide.ca.ad decias.ō re sti.spo.in.vi. ꝛ no.bal.ī.l. solēnib⁹.C. de fide īstru ꝛ bal.ī.l.uis. eius ī fin.C. de ꝓba. Et not.q̄ ex fu ga q̄ ꝓsumi tur in mala

possidz ꝛ iō tūc rogādo ꝓcario ab ēptore illā pos sessiōz trāsfert ī eū. vt.l.q̄uis.§.i.§.eo.tā q̄ illa pos sessio q̄ ē apud creditorē ē ad cōmoduz debitoris re spectu dāij ꝛ cōditōis vsucapiēdi.vt.§.eo.l.serui no mine.ꝛ.§.ti.i.l.qui pignoris.ꝛ.l.i.§.ꝓ seruū.coꝛpaliꝫ dicebat Ja.bu.inst.de act.§.sed iste.q̄ trāsibit do miniū vel vsucapiēdi cōditio in ēptorē sicut erat a pud ipm debitorē:quia illo respectu debitoꝛ dicit possidere qō placet.habes g̃ ꝓbare titulū et tradi tionē. Quero pone° q̄ titulū ꝓbē. Itē ꝓbo eū q̄ mihi cōcedat titulū possedisse rē eo tpe quo vēdi dit.postea ꝓbo me possidere illo ꝑsente ꝛ sciente. ff. ꝓbo traditionē.et dico q̄ ꝑsumiꝫ traditō.vt glo.in l.q̄dā.§.de rei ven.ꝛ.l.ij.C.de acq̄.pos.sed si possessio eēt apud alium.vel dubitaꝫ apud quē erat dicā ff.eo.l.cū solus.requiriꝫ etiā bona fides.vt hic. ꝛ.C. de ꝑscrip.lōg.tēp.l.ij.ꝛ ꝓ to. Sed q̄liꝫ ꝓbabiliꝫ.di cunt oēs q̄ ꝑsumiꝫ.vt.C.de euic.l.pe.ꝛ in hoc statur eiꝰ cōscie.vt inst.de ac.§.alie.in glo.mag. Sed ō hoc videꝫ:qz qō meū nō ē debeo scire ad aliū ptī nere.vt.l.fi.C.vī vi.vī quidā dicūt q̄ bona fides ī ꝑsumiꝫ sine titulo.§z hoc ē ō casū.l.siq̄s ēpt.§.i. C.ō ꝑscrip.xxx.an.ꝛ ibi glo.sup ℞bo tenuit.dic g̃ q̄ bo na fides ꝑsumiꝫ si ꝓcedat titulꝰ verus vel putatiuꝰ etiā errore iniusto.vt.l.igiꝫ.§.pe.ff.de libe.cā.ꝛ dicā ff.e.l.si fur.§.i. Dico etiā q̄ bona fides ꝑsumiꝫ ī quo libet possidēte nisi aliꝰ possessoꝛ antiquioꝛ appareat.ille eīi bene pōt facere illā allegatiōz qō tuū nō erat ꝛc.vt.d.l.fi.quo ad aliū ℞o q licite ꝛ bona fide tenere videoꝛ.ius eīi cōe mihi nō ꝺicit.facit ex de ꝑscrip.c.i.li.vi. Prędicta in ꝑscriptōe rerū coꝛpaliū.§z in incoꝛpalib⁹ doc.tā gūt.C.de ser.l.i.dicā.ff.ō iti.actuq̄ priua.l.i.§.i. Ꝫz qualiꝫ ꝓbabiliꝫ mala fi desr possessoris cū titulo. Rñdeo si ei fuerit denun ciatū.vt.C.de rei vē.l.si fūdū. Itē si corā aliquib⁹ ip se dixerit se sciuisse rē eē alienā:qz illud ꝑsumiꝫ ī mē te habuisse vt.l.labeo.§.ō supel.le. Itē q̄ de hoc e rat fama in vicinia.ꝛ ipe erat vicinꝰ ꝑsumiꝫ scire.vt ex de ꝑsum.c.q̄to.ex his ꝛ alijs indicijs hoc put fa ctī q̄litaꝫ dictauerit poterit ꝓbari vt.d.l.pe.C.ō eui. Sufficiunt ne ꝺicta.certe nō qz optet te ꝓbare cō tinuatōez possessiōis.vt.§.e.l.vsuca.ꝛ.C.de ꝑscrip. long.tēpo.l.ij. Qñ dicit cōtinuata possessio, do fide.l.i.ꝛ ibi bald.C. de ꝑscrip.lon.tē.que ꝓ liber.ꝛ mala fides ꝓ batur per coniecturas.bal.in.l.i.C.ō vsuca.transfoꝛ.et vide que no. Bald.in.l.nec creditores.C. de pigno.actio.

s Probare continuationē. Quādo requiritur continuata possessio.vide bal.in.l.i.C.de vsucap.trāsfoꝛ.ꝛ qualiter ꝓbetur cōtinua ta.adde.c.quoniā cōtra.de reg.iur.in.vi.ꝛ de hac cōtinuata poss.vi de vnum.no.ꝓ ang.hic ꝛ adde glo.et ibi no.in.l.i.in.ij.gl.magna. in verbo interdicto.ff.de itinere actuq̄ priua.et ad hoc etiam adde gl. vi.qōne.i.in cap.penul.vide inno.de ꝺo.et contu.ca.cum olim ꝛc.de pba.in.l.siue possidetis.ꝛ in.l.penl.C.ō prescrip.xxx. annoꝝ per Bal.in.l.iudicia.C.de rei vēdi.ꝛ faciunt que dixi post Bar.in.l. nō solum.§.sed vt probari.§.de ope.no nunc.et Bar.no.in.l. pompo nius.§.fi.in fi.§.ti.i.vbi vide.

t Probentur extremitates. fivolo ꝓbare me possedisse per ꝺ eceꝫ annos sufficit si ꝓbem initū et finem.poss.vide bar.in.dicta.l.i.so lū.matri.imo etiam sufficit ꝓbare initium soluz vt subdit.sed aduer te quia hoc vltimum q̄ sufficit probare initium procederet in reo so lū quia revera possidet de presenti rem de qua fit q̄stio.actoꝛ vero nō possidens fundans se super tali prescrip.non obtineret,nisi ꝓbareꝫ

saltē possessionez ꝓncipij. ꝛ extremi tempe idest ꝓmi anni et vltimi. ꝑut h in ꝓma op. dicit bar. Adde etiaz qd gl. singu. xvi. q. iij. volum⁹ ꝛ bal. i. l. testiū. i vl. colū. C. ō testi. dicebat alit. vicz q quo ad ꝓbādū quē ꝺcēnio possedisse fārit q ꝓbet ō possessiōe duoꝝ ꝓioꝝ ānoꝝ ꝛ duoꝝ vltimoꝝ et q aliquando in medio possederit. qō tamen videt necessarium nisi quādo tractaret ad fūdandū se ex ꝓscriptiōe longissima. xxx. vl. xl. annorum. quia tunc oportz ꝓbare de possessione ꝓmoꝝ. x. xx. xxx. et. xl. annorum. vbi tractaretur de ꝓscrip. xl. annorum. ratio qz possessio ciuilis que retinet que sola sufficit ad ꝓscriptiones ꝓsumitur durare vsq; ad decez annos et nō vltra nisi appareat ō naturali possessione et ciuili. l. furtuz §. fundi. j. eo. et ibi nota p doc. ꝛ hoc reperio fuisse de mēte mathesolani. in dicto suo notabili. cxv. ad qō adde bal. in. l. fin. C. de edic. diui adriani. ī xvi. xv. op. ꝛ adde etiam quod nota. bar. post gl. in. l. iij. in ꝓn. de acq. poss. et ꝓdictaz glo. in ca. volumus. ad b allegat do. io. in ꝓbe. decreta. de quo etiam per eundem et per dominum. anth. in ca. cū ad sedē. post glo. ibi. ꝛ io. an. eo. ti. Et per C. in. l. sup lon. ō ꝑsc. lō. tē. bal. ꝛ do. io. in. l. siquis ita de condi. ꝛ ōmō. Et quod no. bal. in. l. si minorem ad fi. C. de resti. in integ. et in. l. iudicia C. de rei vendi. ꝛ vide no. in dicta. l. siue possidetis. C. de ꝓbati.

cto. dicunt in spe. de ꝓb. §. i. xv. qrit qualit. ꝛ dicit q ꝓbet se omni anno recollegisse fructꝰ. vt. l. ticia. j. de solu. inducō. l. litib⁹. C. de agri. et censi. li. xi. nec eniz ꝺz stare quolibet mometo in fūdo. vt. l. siqs ita legauerit. in ꝓria charta. §. ō cōd. ꝛ demō. dixi. §. so. ma. l. i. Alio mō ꝓbent extremitates ſ scz traditionez et initiū decennij. et q in fine possideo. ꝛ sic videoz continue possedisse. ar. l. pe. v. C. de apo. pub. Sz fm nostros doc. modernos istud nō ē necessariū: qz q semel possideret. cū de suo cōmodo tractat: si se asserit possidere. sp ꝑsumit possidere: nisi ꝓbet cōtrariū. vt. l. sic ue possidetis. C. de ꝓba. Ci. in. l. sup lōg. C. de ꝑscr. lō. tēp. qō satis verū videt. Sed circa hmōi ꝓbationē videndū ē qd iuris si in articulo dicat q talis possedit a. x. annis citra et idē testis testificat. Rñ. si est ꝓbata possessio longi tpis. quia potuit vna die possidere. ꝛ verificata ē illa ꝓpositō fm Host. nihil allegat. ter. est. j. de aqua quoti. ꝛ esti. l. i. §. qō autez sed si diceret q possedit a. x. annis ꝛ citra. tūc ista copula ꝛ multū opat: ꝛ sensus est q initiū possessiōis fuit iā sūt. x. anni. ꝛ postea hucusq; possedit. vt ex. e. c. veniēs. ꝛ de ꝓba. ſc. lz cām. ꝛ ibi Host. ꝛ Jo. an. in nouella sup xbo citra. Idē si diceret q possedit ista. x. annis ꝓxime. nā ista ꝓpositio verificat etiā si vna die dicti tpis possederit. vt. d. §. qō añt. vt ergo articul⁹ et p cōsequēs dictū testis bñ concludat dicat sic. q talis possedit a. x. annis citra. et p ipm tē pᵒ. vel sic. possedit p tps. x. ānoꝝ ꝓxie ꝓteritoꝝ. h. n. dictio p ꝓfectōez totiꝰ tpis significat. vt. l. vbana. §. pnoctare. j. de xbo. sig. Itē si diceret q talis possedit iā sūt. x. anni. Sed istud dictū nō cōcludit q modo possideat de necessitate: sz cōsequēter eo mō quo. s. dixi. qz ipo allegante ꝑsumit cōtinuata possessio ciuilis. vt. s. dixi. Itē aduertat reus q inducit ꝑscriptionē ad sui defensionē q formet articulū. q ipe possedit p decē annos ꝓxie elapsos finitos in tali mēse vel die. ita q includat tps elapsū ante lit. cōtes. vel ante litē motā. nā si alit formaret. et testis post lit. cōtest. diceret q talis possedit p. x. an. ꝓxie elapsos. intelligeret a die redditi testimonij. et sic ꝛ cluderet tēpus pᵒ lit. cōte. fluxerit. nec eēt ꝓbata ꝑscriptio. dicebat tñ Host. q sic. dicit q possedit p. x. an. ꝛ vltra. q illud et vltra iportet illud tps iudicij. ar. j. de xbo. sig. l. nec adiectio. et in hoc residet Jo. an. ī d. c. lz. Sed nō placet. qz hec adiectio vltra vel plus cū sit incerta in teste nil opat. vt. §. de in litē iurādo l. cū furti. dicā in. d. l. nec adiectio. vnde sit cautꝰ advocatus in formādo articulū. aduertat etiā actor q allegat suā ꝑscriptionē ad fundandā suā intētōz q articuleꝝ se possedisse. p. x. annos finitos tali tpe: vl inchoatos tali tpe: vt sic se ad certū tps referat. alꝫs si testis diceret vidi eū possidere p tps. x. an. ꝛ nō cōstaret q eēnt illi decē anni. potuit eim ee q testes senserūt de. x. annis q ante fuerūt p plures an. nō ō ꝓximis. vel vnꝰ testis de aliqb⁹. x. annis. aliꝰ de alijs

§. titu. i. vbi vide.

x Et de ꝓba. ꝛ vide spe. in ti. de ꝓba. et dicit do. an. in. d. c. lz causa q debet fieri articul⁹ ad ꝓbādā cōtinuā possessionē a. xx. ānis. ꝛ citra qz copula ꝛ: denotat cōtinuatōez. sec⁹ si diceret a. x. annis citra ꝛ hic addebat bal in. l. iudicia. C. de rei vēdi. ꝛ ino. in. c. inf dilectos. de fi

ꝛ sic ꝓbatio dubia nil releuaret. vt ex de ꝓba. cī ꝓsentia. ꝛ j. de xbo. ob. l. inter stipulantē. §. i. ꝛ qō ibi dixi. Itē an est necesse q dicā p ānos. x. continuos. Rñ. ꝑsumit eē cōtinuatos. vt dixi. §. cetera vide p te vsq; ad. l. cū solus.

Cum solus. Ista est lex singularis. b q ex causa diuisiōis mihi tradit tāq; meū. vsucapiēdi cōditōez nō habeo. hoc dicit fm cōem modū allegādi. Vel alit et subtilius. Qui hz titulū ab vno. possessionez ab alio nō vsucapit: si titulus ē falsus scient vel putatiuus etiā erroꝛe iusto. h. d. Diuidit in q; ꝓtes ꝓio ponit dictū. sc̄o vnā rōnē. tertio vnā aliā rōnē quarto vnā aliā limitatiōz. q; nto extēsionē ad aliud dictū. In ꝓma ꝑte casus ē clarus. In sc̄a ibi. quia neq;. sic formatur casū. Heres putatiuus hz titulū a defuncto. possessiōz xo hz a xo herede q ꝓtinuit ꝓsidere. ꝛ sic nō ꝓcedit ꝑscriptio. qō no. In tertia ibi: nec alia. formatur sic casū. posses tu dicere q nō vsucapit titulū ꝓ herede. queri quare nō vsucapit titulū ꝓ soluto. ꝛ sic ab hr de hret titulū ꝛ possessiōz Rñdet q tibi tradit res vt tua nō vt tibi debita. ꝛ sic nullā aliā cām potes habere q titulū ꝓ herede quarta ꝛ q; nta. ꝓticule sūt clare. Assumo opp. de glo. que ē sup verbo cām. dicit hic q nullā cām vsucapiendi hz. Contra: qz hz titulū ꝓ diuisione. vl titulū ꝓ soluto. vt ꝑz ex glo. Huius ōrij timore soluit glo. q hic nō habebat bonā fidē. ꝛ est ista bona ad ꝓncipiū legis. nō ad finē. Et tertia ē solutio. quia glo. q nō est vera p istū tex. vbi exꝑsse dicit. tradidit ꝛ cōtinet diuinatōz. Est sc̄a solutio q ꝑtē quā habes iure tuo nō ꝑscribas: qz tradidi vt tuā. sz ptem quā habes iure meo vsucapis ꝓ diuisiōe vl ꝓ solutō. ꝛ istā puto verā. Sz dices tu ista media so. ē falsa fm vnū intellectū q ponit hic in glo. puula q diuisa seu indiuisa. ꝛ si tradidi ꝓ ꝑte indiuisa tibi ñ tradidi tanq; meū. sz totū iure tuo. sz rñdeo q ista solutio ꝓcedit q tradidi ptē ꝓ diuiso. sec⁹ si ꝓ indiuiso. fm hoc si tertia so. illud voluisset dicere bñ ꝓcederet. Sed extra glo. ō hoc op. et videt q totū licite iudicis q facit q traditio facta a nō dño parit vsucapiendi cōditionē. vt. l. pōponi⁹. §. si tussiu. s. ō ac ti. i. cū gl. sua. et. l. statuliber a ceteris. §. q; ntus. s. de sta. li. Q; nq; diuisio fit sine iudice. ꝛ tūc si ps trāsfertur ꝓ indiuiso nō trāsfert dñiū nec vsucapiēdi conditio. vt hic fm vnā so. Aut ꝓ indiuiso fit traditio. ꝛ tunc partis q iure meo obuenit alij transfero dominiū. vl vsucapiendi cōditionē. vt hac. l. cū glo. ꝛ. l.

Jam sūt decem anni Ō dicit h dicit etiā idē bar. in. l. post acceptum. s. de reivendi. ꝛ bar. ꝛ doc. in. l. moze. C. de rei vendi. ꝛ ibi dicit cē melioꝛē ꝛc. ō mūdo. sed bal. i. l. iudicia. C. de rei vendi. sz cōtra bar. ꝓ cōcordia hic vide do. lud. ad cui⁹ ꝓcoꝛ diā vide q ol xi in. l. ij. §. fi.

s. si cer. pe. z Finitos in tali mēse. adde bar. ꝓ illū ter. ī. l. nec bona. C. ō ꝑscr. lon. tēp. ꝛ bal. in. l. sup lō. ad fi. e. ti. ꝛ ibi ang.

a Ō testes senserūt. adde bal. in. l. fi. in xv. xv. op. de edic. di. adria. in cōtrariū vide bal. in. l. iudicia. in fi. de reivē. quē seqt do. an. in. c. lz cām. de ꝓba. b Cum solꝰ singularis. vide bal. no. in. l. nullo. C. de reivē. in. l. sup lōg. in. iij. col. vbi declarat subtilit ꝛ mirabiliter hāc l. C. de ꝑscrip. lō. tē. c Si p erroꝛē. Ho. q̄ ex diuisiōe trāsferat

xm°

dñiū vel vsu
capiēdi cō di
tio. adde qō
no. p bal. in
l. i. C. cōia v
triusq; iudi. et
qō no. bart.
in. l. z iō ō cō
di. fur.

d ¶ Scdo mō
legit. vide. l.
p legato cū
glos. in ōri
um. ī. p leg
fz b loqt̄ō ti
putatiuo ibi
loqt̄ ō ti. ño

e ¶ Mō iter
rūpit. hoc se
q̄t bal. z āg.
in. l. cū notis
simi. ¶. imo.
de pscripti.
xxx. annorū.

f ¶ De hre
ti. adde bal.
idē tenētē in
l. iudicia. C.
de reiven. vi
de bal. i. d. l.
cū nemo de
acq̄. pos. z la
tei. l. sup lō.
i. iiij. col. ō p
scri. lō. tēp. z
ibi tz ō bar.
ō. e. l. i. i ti. pu
tatiuo.

cū putarē. in vltima glo. ō. fa. her. z hoc mō dz itel
ligi. l. i. cū glo. z qō ibi dicūt doc. q̄ scribūt. C. cōia v
triusq; iudi. z hoc intelligo quādo bona fide īcepit.
hoc fm primā sol. in glo. sup ño cām. z hec respici
unt primū casū sūmariū. Scdo mō legit° q̄ qñ q̄s
hz titulū ab vno possessionē ab alio nō pcedit pre
scriptio. si titulus est falsus scient: vel putatiu? er
roze iusto vel iniusto. hoc dicit vt dixi. ¶ Cōtra. ō.
eo. l. si is q̄. p emptoze. ¶. siq̄s bona. cū si. vbi posses
sio q̄ est apud aliū effectū pcedentis tituli nō im pe
dit. z sic si res reuertat ad nos pcedit vsucapio. h?
timoze dicūt q̄dā antiq̄ q? rō pria hic posita a iuris
cōsulto nō ē bona. fz scda rō est vera q̄ nulla z c. hec
est falsa: q? hic in fi. l. habebat iustā cām possidendi
l. iustū errozē. z tñ nō pōt ea sola rōne: q? possessum
fuit a vero hērede. ¶ Alii alij dicūt prima rōnē veraz
scz q? possessionē ab vno titulo ab alio. nō obstat. ¶
siqs bona: q? spāle est in tit. p hērede. fz certe nulla
spālitatis rō pōt reddi. vñ dicit glo. dic q? rō ē opti
ma. s. q? ab alio medio tpe ē possessa. vt. ō. t. i. l. pom
ponius. ¶. q̄situ. fz ista rō nō videt cōcludere. nā tūc
possideri ab alio in hoc nocet: q? nō possū cōputa
re tpa defuncti cū meo tpe. fz si volo īchoare ō no
uo vsucape possuz z vsucapio ex pcedēti ti. pcedit
vt. l. si is q̄. p emptoze. ¶. siqs bona fide. z ibi glo. z. l.
eū q̄ edes. ¶. fi. ō. e. z. l. iusto. ¶. z si possessiōis. in fi. ī.
eo. fz hic tex. hoc vetat. fz dic q? illa z hec ē vera. ad
ōria ñde q? interruptio pscriptōis nō interrūpit e
effectū pcedētis ti. vt. l. si is q̄. p ēptoze. ¶. siqs bona
cū glo. z. l. eū q̄ edes. ¶. fi. fz effectū pcedētis ti. puta
tiui interrūpit. vt hac. l. qō ē notabile z singulare h
lio. glo. que ē hic videt tenere q? fic. fz si tex. respici
as vult directo dicere ōriū. fz tu habes alibi vnam
glo. no. in. l. cū nemo. C. de acq̄r. pos. z ibi late dispu
tāt doc. nō videt q? de hoc cogitauerint q̄d dicem?
Aduertas ad istū passū subtilē z nota. z sume tres
casus. qñq; habeo ti. ab vno. possessionē ab eodem
z hoc cōstat. qñq; habem? ti. ab vno possessionē ab
alio. qñq; de hoc dubitat. In primo cāu z tūc pce
dit vsucapio. vt dixi. ō. eo. l. celsus. et. l. iij. et. l. eū q̄. ¶
pe. z de publi. Scdo cāu qñ habeo ti. ab vno pos
sessionē ab alio. z hoc ¶stat. z tūc qñq; possessio pre
cedit ti. et tūc sine dubio vsucapio pcedit siue sup
ueniat ti. verus vel putatiuus. vt. l. nō solū. ¶. i. ī. eo.
l. ij. ¶. si a pupillo. z ¶. si a furioso. ī. p empt. z ē rō. q?
muto cām possessiōis z incipio ex ti. possidere. vt. l.
cū nemo. C. de acq̄. pos. z hac glo. qō intelligo si ille
a quo incepi habere titulū sciebat me possidere ali
as sec?. vt no. in. l. h? rei. ō. de rei vē. Dit ergo caut?
aduocat? in faciēdo pbationē qñ titul? pcedit pos
sessionē. z tūc aut opinor hre titulū z possessionē ab
eodē fz in veritate habeā a diuersis et sufficit vt in
habere a diuersis z sum? in materia legis nre. z tūc
aut vn? ven didit ali? possessiōz tradidit ex alia cā.
tūc nō sufficit ad vsucapiōez. vt. l. eū q̄. ¶. pe. ō. o pu
bli. vbi req̄rit q? eodē tpe sit tradita. si ño tradidit
respectu eiusdē ti. z tūc si titul? erat putatiu? nō suffi
cit. vt hac. l. Si ño titul? erat ver? sufficit z pcedit
pscriptio. hoc pbāt oēs. ll. q̄ loquunt de possessiōe
rei legate tradite ab hērede. nā legatar? hz titulū
a defuncto: fz possessio tradat ab hērede. vt. ī. p le
gato p to. z. ō. ti. i. l. pomponi?. ¶. fz z legatario dan
dā. Et q̄d phibet alū p alio soluere si eo noīe tra
didit. vt. l. eū q̄. ¶. pe. ō. de publi. vbi dicit eodē noie
nō dicit ab alio. Certō cāu qñ dubitat s vtputa ha
beo titulū z possessionē. fz dubitat vtrū ab eodē vl
ab alio. itē an occasiōe euidēti. an alia. tūc p̄sumo:

8 ¶ Qñ du
bitat. adde
bal. z ang. ī
d. l. sup lōg.

habere possessionē occasiōe pcedētis ti. si ille a quo
habeo ti. possidebat. vt. l. q̄dā mulier. ō. de rei vēdi. z
ibi not. et. l. ij. C. de acq̄. poss. z dixi beri in. l. celsus. si
ño ille a quo habui ti. tūc nō possidebat. vl' dubita
tur an possideret vel nō. q? nil ē pbatū: tūc dico q?
occasiōe eiusdē ti. p̄sumor possidē. nā eoipo q? mihi
titulū cōcedit videt cōcedere q? a quocūq; possessi
onē dicte rei acquirā. vt. l. si res. z ibi gl. ō. de rei vē.
fallit. ī. de fur. l. eū q̄. z ibi dicā. Sed an in trāsigēte
requirit bona fides. Rñdeo aut q̄ris vtrū req̄rat
q? litē sup q̄ trāsigit non instituerit p calūniā. z dic
vt. l. in sūma. ō. de cōdi. inde. Aut q̄rit an req̄rat bo
na fides. hoc ē q? credat rē que ex cā trāsactiōis si
bi tradit cē tradentis. z hoc sine dubio requirit nec
curo vtrū in lite habuerit bonā fidē vel nō. q? extūc
tradens si est dñs trāsfert dñiū. z sic vsucapiēdi cō
ditionē si nō est dñs. z p̄dicta sūt vera qñ tradit ex
cā trāsactiōis. fz quādo ē penes me q̄d iuris sit tran
sigim? nō dico mō. dicā. ī. p emp. l. i. z glo. tangit. C.
p emp. l. ex causa.

vbi multum
late no. z di
cit bal. i. l. pe.
ī. xi. col. ō ex
cu. rei iudic.
q? si possess
sio pcedit et
seq̄t ti. hr̄ p
traditōe. d. l.
quedā muli
er. z vid bal.
post glos. in
d. l. q̄dā mu
lier.

¶ Verum mixtura. Nūo ponit dictuz Scdo alti? exordit ponēdo tria mēbra ē diuisionē. Tertio q̄libz mēbrū psequit p se. ¶ Op. dicit hic q? publicū ge
nus cc. q? ramus vni? arboris alij arbori pōt īmis
ceri insitādo. So. fz istud posset fieri. tñ nō vsucapi
tur: sed efficit eius cui? ē arbor cui insitat. vt. l. si de
meis. ¶. si arbor. ō. de acq̄. re. do. fz si īmiscerent due
arbores trāsfixe tūc neutrū p se possidebat vel vsu
capiebat. z sic hoc gen? nō facit cōnē. ¶ Op. ō. e.
l. eū q̄ edes. z. l. naturalit. So. hic spāle, ppter modi
cū tēp? qō superat. qō est hic singulare. ¶ Op. ō.
ad exhibē. l. gēma. et. ō. de au. z ar. le. l. z si nō sint. ¶.
pueniam?. So. glo. z no. hic glo. q? qñq; apponit v
nū accessoziū alteri z possidet pncipale tñi. qñq; est
vtrūq; pncipale z vtrūq; possidet. ¶ Op. ō. ō au.
z ar. le. l. si vt habilit. So. vt glo. vel dic q? ibi cōsta
bat q? argentū erat ppter gēmā. sed in anulo neu
trū ē. ppter aliud in dubio. vt hic. vtrūq; eōm ē causa
ordinandi gēmā. ¶ Vltio op. q? grex vsucapit: q?
possidet. vt. l. i. z. ij. ō. de rei vē. g? vsucapit. vt. l. ij. ō. e.
Rñdeo totus grex nō vsucapit sed singula corpa
sic. qō est verū qñ singula corpa sūt diuersa in qua
litate: q? vnū caput est meū aliud alienū. vnū caput
furtiuū aliud nō vt hic. sed si tot? eēt ei? conditiōis.
vt q? emo gregē nil ē qō vetet me totū vsucape.

¶ Oppo. ī. p donato. l. si vir.
Danqz. So. vt ibi. Et oppo. ī. eo. l. pōt
Solu. vt ibi.

Per istum tex. potest deter
Si vi aut clam. minariqō quaz theologi de
terminant. si aliquis hz peccatū mortale z efficit fu
riosus z mortat furios? cū peccato mortali dicit mo
ri. sicut hic q̄ habet malā fidē possidēdi z efficit furi
osus durat mala fides.

Querit glo. quoti. et dicit gl.
Si defunctus. sed iste. ¶. loq̄tur qñ defuncto
fuit tradita res z habuit ti. Sed pone q? traditio ē
facta hēredi putanti sibi donatū an pcedat vsuca
pio. z illud dubiū pcedit. q? optet q? ad hoc ut vsu
capio pcedat q? traditio respectu eiusdē ti. fiat. glo.
dicit q? vsucapit ti. p soluto. Ite ti. ño. vt sic ñitas
pualeat. vt. ī. ti. ij. l. ij. ¶. si sub cōditōe. ñ. qō apertius
vbi est casus. fz So. alit dixerit ibi. ¶ Quero q̄d si
non pcessit cum defuncto: et tradidi volens inire cō
tractum emptionis et tu ex causa donationis susce
pisti. an impeditur translatio dominij. et glo. q? sic.
Et nihil allegat. tu habes textum in. l. si ego. ō. si
cer. pe.

Ꝫ fur. iure errat.

An error iuris noceat p̄ scrip. ſz q̄d ſi ē error iuris mixt⁹ cū errore facti. vide. l. fi. j. pro dona. ꝛ bal. in. l. nullo. C. de rei vē. vide tū qō dixi i. l. celsus. i pri. ſ. e. idez auctoritas | ſupioris seu priuilegiū inducit bonaz fidē. ꝛ ē cā p̄scirp. ēt ſi erret i iure. ita dicit bal. no. in. l. i. i. xi. col. C. de fur. ꝛ i mafia vide not. imo. ꝛ i c. fi. ō p̄scr. in iij. ꝛ. v. col. ꝛ oēs i. c. circa ō iure pa. ꝛ do. an. i. c. dudū. ō decimis. el. i. ꝛ in c. quēcūt ō ēp. ꝛ vē. ꝛ ibi p̄ imol.

Si furrem. Si q̄sid. ¶ Op. ō l. iusto. ſ. si filius. j. e. So. ibi in facto hic in iure errat⁹ ¶ Op. de. l. ꝛ si lege. ſ. scire. ſ. de peti. here. Sol. si errat i iure est bonefidei quo ad fruct⁹. sed quo ad vsucapionē ē malefidei. ꝛ signa istā glo. ꝛ glo. in. d. ſ. scire. dicit q̄ restituit. Di. in. c. p possessore. in x̄. q̄ri p̄ōt. dicit vt ista glos. Quid dicem⁹ q̄ tū ad istum ſ. dico q̄ hic error iurſ faciebat eū credere se ſi eē bonefidei vt in cōtrarijs. Econuerso error iuris faciebat eū credere se eē bonefidei. posito q̄ traderet error ad bonā fidē inducendā. Credo glo. ꝛ Di. bñ dicere. ꝛ dico q̄ ille glo. nō discordāt. q̄ ibi teneꝫ restituere eo cāu quo ē locupletior ꝛ bonefidei redderet facit. j. eo. l. p̄ōt in fi. Sed istud videꝫ ō. l. quēadmodū. C. de agri. ꝛ cēſi. glo. intelligit ibi q̄ scient⁹ facit ꝛ mercaꝫ ꝛ sic hz malā fidem.

Incertam. ¶ Quero q̄d de rigore. dicūt qui dā q̄ daꝫ possessio a ꝺrio sensu h⁹ littere. qō glo. nō placet: q̄ licet hoc sit de eq̄tate. tñ ei⁹ cōtrariū est equi⁹. vt. l. si ego. ſ. i. ſ. de iure dotiū. ꝛ no. ſ. de iusti. et iure. l. i. in prin. ¶ Qualiꝫ autem incerta pars possit possideri. dixi. ſ. tit. i. l. iij. ſ. prō. ꝛ. l. locus.

Non solum. Quilibet bone fidei possessor cum titulo vsucapit partū ancille furtiue apud se cōceptū ꝛ editū. h. d. ¶ Sed an ti. p emptore. habeat locū. h̄ tex. vī dicere q̄ sic. dic vt dicā. j. p suo. l. i.

Quod uulgo. Nemo p̄ōt cām sue possessionis mutare: nisi supueniat causa extrinsecus iusta vera vel putatiua. h. d. No. q̄n possessio p̄cedit ti. ꝛ sit ti. putatiu⁹ p̄ōt habere ti. ab vno: possessionē ab alio. Item nota q̄ colonus nullo mō possidet. qō dic vt in glo.

Si dominus. Non sufficit quem deiectū: nisi prediuz sit vi possessum. h. dicit ¶ Op. ſ. qō me. causa. l. metū in pri. Sol. distigue vt ibi. ꝛ j. de vi et vi ar. l. iij. ſ. siquis autē iussus. Item no. q̄ alia lege fuit p̄hibitū p̄scribi. qō est vi possessum. ſ. l. iulia. ꝛ l. plaucia. Alia lege fuit p̄hibitū vsucapi res furtiuas. ſ. l. xij. tabu. ꝛ latina. vt hac. l. i pri. ꝛ. ſ. eo. l. sequit. ſ. qō añt. ꝛ insti. e. ſ. qō añt.

Si mihi. Traditio facta ab eo qui cōuenit a ctione p̄sonali p̄stat iustā cām vsucapiendi. h. d. ¶ Op. q̄ ei⁹ qō mihi tradit tanq̄ meuz nō trāsferꝫ vsucapiēdi cōditio. vt. ſ. e. l. cū sol⁹. So. hic volebā petere tanq̄ mihi debitū actōe p̄sonali ibi tanq̄ meū. ꝛ sic sine iudice nō trāsferꝫ dñiū vel vsucapiēdi cōditio. vt ibi ꝛ hic glo. p bat. ¶ Sz cōtra. fm hoc hic tex. repetit bis idē. So. in prin. loq̄t in gñe. scdo in specie. istā tene bene menti.

Qui pignori. Per creditorez cui res tradit debitor vsucapit. q̄ interpellat si p̄ creditorē possessio ī aliū trāsferat. h. d. ¶ Op. de. l. qui vniuersas. ſ. i. ſ. ti. i. Sol. vt glo. ¶ Op. ſ. de acq̄. poss. l. fi. in fi. So. aliud est tradere vt hic. aliud p̄derevt in cōtrarijs. Item glo. signat ti ia ꝺtraria vnde in fi. dic q̄ hic de possessiōe: ibi de alio iure. qō nō sic de facili p̄dit. vt. l. siqs vi. ſ. ofa. ſ. ti. i. Quero si primus creditor alij pignori tradidit realiter. glo. dicit q̄ vsucapio nō interpellat vt hic in prima glo. quod placet. ad quod facit quod dixi. ſ. eodem l. celsus

Si rem tuam. Rei proprie non consistit pignus. ꝛ si tali creditori tradit vsucapio interrūpit. siue sit tradita vere siue ficte. hoc dicit. Idē habuistis in fili. ſ. eo. l. ei a quo. dicit ibi

Si seruus creditoris vl̄ debitoris furripiat rem pignori tradita vsucapio nō interpellat. siue sit tradita vere siue ficte. h. d. ¶ No. istū si. q̄n simul cōducit ꝛ p̄cario rogat. intelligit ne possideat. facit. ſ. ti. i. l. siqs ante. ꝛ q̄ō ibi dixi.

Homo cuius. Crimē expilate hereditatis inusucapibilē rem nō facit. secus in furto cōmisso aduersus fructuariū vel heredē. h. d. ꝛ ista ē singularis lex. ¶ Nota q̄ crimē expilate hereditat nō facit rem inusucapibilē. ¶ Item nota distinctōz h⁹. l. dicitur hic q̄ ad hoc vt res sit furtiua est necesse vt possit agi furti. ¶ Cōtra. l. siqs vxori in prin. j. de fur. ꝛ l. serui ꝛ filij in prin. eo. ti. Solu. optet q̄ posset agi furti extraneo subtrahēte. sec⁹ in dño. ¶ Sz op. pone q̄ dñs subtrahat rē et extraneus p̄ster opē. ꝛ q̄ dñs subtrahit nō est res furtiua ꝛc. So. vt glo. intelligo extraneo furripiēte ꝛ rem nō restituēte. Elenio ad. q. ꝛ p̄ia ē. Quero q̄n q̄s p̄ vti frui. ꝛ dicit quidā hereditate adita. trufa est. dic q̄ hereditate adita ꝛ satisdatiōe p̄stita. vt. l. vxori. ſ. de vsufru. leg. ꝛ rō est: q̄ habet custodiā. ¶ Quero q̄d si añ satisdationē p̄cipiat fruct⁹ an faciat eos suos. hic vī q̄ nō idē no. ſ. de vsufru. le. l. si fur. in prin. ꝛ. C. de secundis nup. l. hac edictali. ſ. illud. Cōtrariū dixerūt q̄dam. vt no. in. l. vxori. ſ. de vsufru. le. q̄ō tz Li. C. de vsufru. l. vxori. dic q̄n̄z cautio nō p̄stat. ꝓpter cōtumaciā fructuarij: q̄ ab eo fuit petitū ꝛ tūc nō facit fruct⁹ suos: q̄n̄z nō p̄stat: q̄ nō petit. sed ille cui debet p̄stari dixit nō curo. tūc fructuari⁹ fruct⁹ facit suos. casus est. C. de scōis nup. l. hac edictali. ſ. finaute ꝛ vterq̄. ¶ Quero vtrū eoīpo q̄ fructuari⁹ incipit possidere. heres incipiat possidere ciuiliē p eū. pōt duob⁹ modis intelligi. prio an p vsufructū dñs retineat possessionē ciuilē. ꝛ certe nō: quia vsufructuz possidet p se. ꝛ dñs retinet suā ciuilē suo aīo. qō ptz q̄ fructuario deiecto domin⁹ nō p̄dit possessionē vt no. ſ. de vsufr. q̄ead. ca. l. i. in fi. ꝛ. j. de vi et vi ar. l. i. ſ. vñ vi. Scdo an ꝓprietari⁹ acq̄rat ciuilē fructuario querēte naturalē. ꝛ dico q̄ non. nisi in cāu. C. de dona. l. quisq̄s. ꝛ ita intelligit hic gl. qō no. C. vñ vi. l. i. in glo. sup x̄bo vi.

Potest pluribus. ¶ Op. hic q̄ licz defunct⁹ sciuerit a liena. iste alienās nō cōmittit furtū ¶ Cōtra q̄ scientia defuncti nocet heredi⁹ adeo q̄ nō p̄t vsucape. vt. l. cū heres. j. de diuer. et tēpo. p̄scrip. sol. heres ipe nō p̄ōt vsucape. sz q̄ hz ab herede sic. q̄ vitiū p̄sonale nō trāsit ad singularē successorē. vt. l. pomponi⁹. ſ. cū q̄s. ſ. de acq̄. pos. ꝛ. l. vitia. C. ō acq̄. poss. ¶ Item op. q̄ possessio p ipm deponētē retinet sz p depositariū apud aliū deponat. vt. l. q̄ vniuersas. ſ. fi. ſ. ti. i. So. verū est q̄ retinet nisi alienetur. ¶ Op. q̄ error iuris nō parit vsucapionē. vt. l. nūq̄. in prin. ſ. eo. sol. nō ꝓdest erranti sed alij sic. q̄ ille error excusat q̄ non sit res furtiua. ꝛ sic vsucapibi error iuris excusat a furto. Item q̄ tū ad bonis. et sic error iuris excusat a furto. Item q̄ tū ad bonam fidē. vt. l. si fur. ſ. i. ſ. c. vides hic q̄ in psona heredis purgat mala fides defuncti. sed q̄d si collegium vel ciuitas occupauit aliquaz rem mala fide. et quādo hec mala fides purgat. Nisi deo mortuis hominib⁹ his q̄ ab initio sciuerūt. ar. h⁹. l. ꝛ no. p̄ imo. eī de iurepa. c. cura pastoralis.

Contu

Furtum. Fundi quoq; nuatur cū. l. se. habes quis dica ē habere malaz fidem quia ille qui fert rem ad se non ꝓtinere. vt hic.

Ꝫ hō cui⁹ ista est singularis lex bar. ꝛ bal. i. l. vicia i fi. C. ō acq̄. po. ꝛ intellectū h⁹ l. ponit bal. i l. si abducta C. ō fur. i. iiij. opp. in fine. Nō facrez. aduerte tñ q̄ ē mal⁹ crimē expilate hereditatē q̄ furari ꝛ tē q̄ furari ꝛ statu. loquēt ō fure hz lo cū i expilato re. ita no. bal i. l. ō hijs. C. de fur.

Percipiat fruct⁹ per bar. i. l. vxori vsufru. ſ. de vsufruc. leg. p bald. i. d. l. hac edictali bñ facilit no ta. p bart. et doc. i. l. i. C. ō vsufruc. ꝛ ibi oīno vīō per bal. i. d. l. vsufru. p⁹ bart. Otest pluribus noz heredi lz sciētia defuncti nocear p̄fdi quo ad vsucapiōez nō tamē no cet ēptori vi de plene p glo. ꝛ bar. in d. l. pōnit⁹ ſ. cū q̄s.

ꝛ.l.cū q̄rebaꝫ.C.vñ vi.vñ bonā fidē hz q̄ cogitatōe
dñi possidet.vt.C.de fur.l.manifestissimi.§.cū igit.
Itē est mediū vt ignorās q̄ nō hz bonā fidē nec ma
la.vt.l.i.C.de acq̄.poss.ꝛ.l.iij.§.fi.s.de acq̄rē.possess
sio. Itē si scio rē meā sz alteri obligatā. tūc quo ad
creditorē sum malefidei.vt.l.si fundū.§.fi.s.ti.i. Da
betis an possessio clandestina dicaꝫ vitiosa quo ad
quēcūq; transeat.ꝛ certe habuistis glo.s.t.i.l.pōpo
nī.§.cū q̄s.ꝛ.l.vitia.C.de acq̄.pos.ꝛ hic ē tex.q̄ licz
sit clādestina ꝛ vendaꝫ alij p̄scribiꝫ:sic nō ē vitiū re
ale. Glo.q̄rit:dicit hic in.l.furtū.§.fūdi. q̄ possessio
vacat q̄ lōgo tpe nō venit.an ex cursu tp̄is p̄datur
possessio glo.dic q̄ ex oblimōe ex cursu tp̄is īducta
gū tp̄s requirit.ꝛ glo.dicit q̄ arbitrio iudicis. Ja.
de are.dixit in.l.si id q̄d.in p̄in.ꝛ.l.pegre.in p̄in.s.
ti.i.q̄ ambo requirūt.s.oblīuio et lōgū tp̄s.vt.p̄ba
tur ex.l.peregre.in p̄inci.dicvt dicta.l.si id.ꝛ.l.si de
eo.§.p̄imo.

Item Ista.l.ē casus.q.q̄ fuit inter nros
glosatores.q̄ p̄ p̄curatorē gña
lem acq̄rit possessio.qō Roge. negabat
ꝛ distinguebat.sz certe hoc ō spāli nō pōt intelligi
cū nulla eēt cautio dñi scientis ꝛ cōstituētis p̄cura
torē ad hoc.optet g̃ q̄ intelligam⁹ de gñali p̄cura
torē.dixi plene in.l.q̄ mihi donatū.s.de dona.

Quum vir Ista est subtilis lex ꝛ male
declarata in sua materia.
nisi q̄ sparsim in aliq̄b⁹ locis tāgit ꝛ habz
tres p̄ticulas.p̄mo ponit vnū dictū in re dotali vē
dita.scdo determinat vnā.q.descēdentē ex illo dicto
tertio ponit aliud dictū in re furtiua. scda ibi q̄ de
functa.tertia ibi.idē iuris ē.et breuit hoc dicit. Si
venditor succedit dño rei furtiue vel dotalis vitiū
reale purgaꝫ.h.d. Tu habes hic in gl.tria notabi
lia sed supplēda sūt al's simplicit intellecta nō essz
vera. Tu hēs p̄mo siue scīēs siue ignorās q̄s emat
fundū dotalē q̄ nō valet venditio. Itē hēs q̄ si
dño succedat vēditor q̄ confirmaꝫ vēditio. Item
hēs q̄ paria sūt rem eē furtiuā:ꝛ rē eē dotalē. Dp.
C.de p̄di.mi.l.si is.ꝛ.j.de fideiuss.l.cum ler.ꝛ q̄ō ibi
no.Di.soluit sic.venditio nō valet:verū ē in p̄iudi
ciū mulieris.sed in p̄iudiciū viri venditio bñ valet.
vt no.in.d.l.cū lex.j.de fideiuss.dictū Di.vez ē. Sz
op.q̄ hic tex.equiparat rē dotalē ꝛ furtiuā. Itē
ter.dicit siue scienti siue ignorāti.sz rei furtiue sciēti
facta venditio nō obligat vēditorē.vt.l.si in emptō
ne.§.si emptor.s.de ōbē.emp.ꝛ sic in eo q̄ dicit sciē
ter.vñ Di.male dicere.So.rō q̄re vēditio rei furtu
ue nō valet.est q̄ illa vēditio nō pōt p̄fici sine furto
q̄ñ scienti.sed in re dotali in p̄fectōe vēditōis q̄tū
cūq; scienti valet vēditio.q̄ nō cōmittit furtū cū vē
ditio p̄ficit.pl⁹ dicit q̄ i re vi possessa sciēti vēdita ñ
ipedit venditio:q̄ nō cōmittit vis in vēditōe. h.d.
Azo in sūma de ōbē.emp.ꝛ sic.q̄d in re vi possessa.
Dp.q̄ istud dictū Di.nō sit verū rei dotalis cō
merciū dicit eē p̄hibitū.vt.l.dotalē.s.de testa.mi.ꝛ
C.de iure dot.l.si p̄dictū.sz venditio int scientes nō
valet rei cuj cōmerciū nō ē.vt.l.si in emptōe.§.libe
rū hoiem.et.l.liberi hois.de ōbē.emp.g̃ ꝛc. Solu.
q̄tū ad mulierē p̄inde ē ac si eēt p̄hibitū cōmercuz
sed respectu alterj nō.vt dixi in.l.cū ler.j.de fideiu.
ꝛ glo.l.dotalē.nō ē simplicit vera. Dpp. dixi q̄
q̄ñ venditio ē facta scienti de re dotali vel vi posses
sa valet venditio:et venditor obligaꝫ siue scienti si
ue ignorāti.sed ō b ē q̄ ñ teneꝫ de euictiōe vēditor
si emptor est sciens rē alienā.vt.l.si fundū.C.de eui
ctiōe.et.l.fratris.C.cōia vtriusq; iudi.g̃ nō p̄iudicat vē
dēti.sz so.i vēditiōe rei alienę vsq; obligaꝫ ad faciē
dū illō q̄ō i ēptōe ꝛ vēditōe fieri dz ꝛ ō euictōe dz ca
ueri ab initio.vt.l.si alienā.ꝛ.l.si in emptōe.§. itez si
emptor.s.de ōbē.emp.mō si emptor est stult⁹ sciēs
rem alienā nō petit caueri de euictōe a p̄incipio vñ
remittere.ita sentiūt doc.in.d.l.si fundū.C.de euict.
vel posset dici q̄tū ad legē nr̄am q̄ nō ē ip̄i⁹ vxorīs
sed viri res dotalis.vt no.in.l.ij.C.cōia de le. Dp.
dixi sm Di.q̄ ab ip̄o p̄incipio valet quo ad virū.
sed istud est ō tex.hic.q̄ dicit q̄ si succedit venditor
confirmaꝫ venditio.quō cōfirmaꝫ si valet.dic q̄ lex
dz intelligi sm materiā in qua ē situata. vt.l. īperā
tor.s.de in diē adiec.ꝛ q̄ō no.in.l.fi.s.de cōdi.inde.
mō cū hec lex sit posita in materia de vsuca.vēditio
rei dotalis nō valet q̄tū ad vsucap.siue scienti siue
ignorāti.sed succedendo vxori cōfirmaꝫ q̄tū ad vsu
captionē.sed ab ip̄o initio valet quo ad alias ob
ligatōes. Remio ad scdam p̄tē vbi dicit q̄ con
firmaꝫ vēditō.ō de.l.i.in p̄in.s.de pig. vbi si aliq̄s
obligat rē alienā scienti dño succedēs postea nō cō
firmaꝫ pignus. So.ibi q̄ obligat rem scienti nō te
neꝫ cōtraria pignoratīcia.vt.l.tutor.§.i.s.ō pig.ac.
vñ eius nō interest pignus cōfirmari.sed illi qui vē
didit rem scienti obligaꝫ.vñ interest cōfirmari ven
ditionē.vt.l.siq̄s alienā.s.de ac.emp. Op.q̄ ab
initio nō valuit tē.vt.l.q̄ō ab initio.j.de re.iur. Gl.
dat plures so.illa est vera q̄ nō confirmaꝫ tractu tē
poris solo:sed alia cā supueniente sic.ꝛ hanc so.tan
git hic glo.ꝛ Di.tenet eā in.c.nō cōfirmaꝫ.ex de re.
iur.in.vi. Op.j.de capti.l.nec nos. Sol. vt glo.
Op.s.qui ꝛ a q̄.l.si seruo. So.illud cōtrariū est
valde difficile:ꝛ reperto in glo.diuersimode solutū
ꝛ vno mō in.l.si seruo.q̄ō non cōfirmaꝫ ip̄o iure sed
ope exceptōis sic. Alia so.ponit in.l.rē alienā.s. de
pig.ac.q̄ aliud in libertatib⁹.q̄ difficili⁹ danꝫ ꝛ ita
difficili⁹ reuocanꝫ. Alia so.est hic ꝛ vera q̄ libertaꝫ
data seruo non confirmaꝫ ex iure superuenienti isti
manumittēti:q̄ sua ñ interest cū ad aliq̄d ñ teneaꝫ.et
ista est uera so.q̄ est fundamētū.ꝛ p̄baꝫ.s.de ac.ēp.
l.si rem alienā. Sz op.ꝛ vꝛ q̄ in libertate ex iure
supuenienti auctori meo cōfirmaꝫ libertas vt.l.pe.
§.fi.j.de castrē.pecu.rñdeo ibi supuenit ius auctori
ex cā que retrotrahiꝫ ad tp̄s facte cōcessiōis. Dp.
de.l.si ab eo.C.de li.cau. Sol.ꝛ ista ē vera so. ille le
ges loquūtur in cāu cōuerso ad istū.q̄ hic in cāu in
quo auctor meus succedit dño.ibi in cāu in quo au
ctori dñs succedit ad hoc q̄d iuris sit.dicā.j. Dpp.
dicit hic q̄ ex iure supuenienti auctori non validaꝫ
venditio. Contra de.l.si a titio.s.de rei ven.ꝛ.l. si a
titio.s.de exce.rei ven.ꝛ tra.ꝛ.l.apud celsū.§. si a ti
tio.j.de doli excep.glo.dicit q̄ confirmaꝫ venditio.
q̄ cōpetit publiciana ꝛ vsucapiendi conditio.q̄ ō
sinit res eē vitiosa nō q̄ statiz sit dominus ēptor.ꝛ
vide istā glo.que incipit vt confirmeꝫ ꝛc.ꝛ bñ dicit.
q̄ in dictis legibus est casus. Sz cōtra id op.ō
l.rem alienā.s.de pig.ac. So.ibi cōfirmaꝫ q̄tū ad
ius vtile quo ad publicianā.vel melius aliud in pi
gnore iuris.qō sicut nudo consensu cōstituitur sine
traditione:ita ex supuenienti casu cōfirmaꝫ:q̄ con
sensu trahiꝫ.vt.l.i.s.de pigno.ac.sed dominiū diffi
cilius cōstituiꝫ:q̄ traditionē requirit.vt.l.traditiōi
b⁹.C.de pac.ꝛ ista so.in simili tangit in.l.si notale.s
de nota. Sed op.quia q̄ est dñs trāsfert dñium
ꝛ nō dñs vsucapiendi cōditōez cū ista sint paria.vt
l.claud⁹.s.de cōtrahē.emp. So.illa cā q̄ est habil
ad trāslatōem dominij si est dñs ē habilis ad p̄stā
dā usucapiēdi cōditionē si nō ē dñs.vt hic. sed non
ita de facili vnū trāsferꝫ vt aliud.q̄ dominiū qō est
apud auctorē meū qō ē vnū.vt.l.si vt certo.§.si duo
bus vehiculū.s.cōmo.illud dñiū est illud qō a me

trãsferꝛ.qõ fieri nõ põt sine noua traditõne.ſz i pu/
blíciana nõ est sic:qz nolo vti dño illi⁹ mei auctor⁊
sed volo vti iure meo.ſ.publiciana. Et vsucapio q̃
ex título ꝛ traditõe mea cõpetit iure meo.vt not.j.d̃
re.iur.l.nemo plus iuris.qõ ẽ subtile ꝛ no. ¶ Opp.
ſ.de re.eor.l.illicite.rñdeo ibí loquꝛ in iure excipiẽ
dí qõ trãsit sine aliqua iuris cessiõe.hic in iure agen
dí. Et ergo liq̃at ísta materia. díc aut supuenit au/
ctorí meo ius ex cã q̃ retro trahíꝛ ꝛ ius meũ ꝓfirma
tur.vt.l.i.in fi.de castrẽ.pecu. Aut ex cã q̃ retro non
trahíꝛ ꝛ tũc aut q̃ris an ꝓfirmeꝛ q° ad exceptõz ꝛ cõ
firmaꝛ.vt.l.illicite.ſ.de re.eor.aut quo ad actõez.ꝛ
tũc aut auctoris mei nõ ítererat:qz nõ erat obliga/
tus ꝛ nõ cõfirmaꝛ.vt.l.ſi seruo.ſ.q̃ ꝛ a qui.ꝛ.l.i.i pr̃i.
ſ.de pig. Aut ei⁹ íntererat:qz erat obligat⁹: ꝛ tunc
aut ius meũ erat tale qõ nudo cõsensu ꝺ̃hiꝛ ꝛ cõfir/
maꝛ.vt.l.rem alienã.ſ.de pig. Aut requírebat tra/
ditõez:ꝛ tũc aut q̃ris an cõfirmeꝛ.vt sic ius auctor⁊
mei transeat ad me.ꝛ nõ cõfirmaꝛ. Aut q̃ris an ex
me possũ incipe vti iure meo:ꝛ possũ vt hic.ꝛ.l.ſi a
títio.cũ ſi.ſ.de rei ven. ¶ Ex hís dicerẽ q ſi alíq̃s
vendídit eccleſie rẽ alienã:et venditor succedit dño
q statim trãseat vtile dñiũ in eccl'iam.rõ qz nõ req̃
rit traditio.vt.l.ſi.C.de sac.ſan.eccle. ¶ Sed pone
statutũ ẽ in ciuitate fauore creditor q debitor ex/
bannitus vl' cõdemnatus ꝑ debito nullũ cõtractũ
possit facere donec soluat.cõtingit q talis debitor
cõtrahit.postea soluit.an cõtract⁹ cõfirmetur. dico
q sic.siue sua interſit siue nõ.qz hic nõ supuenit ius
ꝛ sic cessat p̃dicta distinctio.sed obstaculũ remoueꝛ
vt.l.pignori.ſ.qui ꝛ a qui.ꝛ.C.ne tu.vel cura.ve.cõ/
du.l.i.facit.C.de cri.ſtell'.l.i. ¶ Venio ad tertiã pti/
culã que dicit idẽ iuris ꝛc. Contra:qz rei furtiue vẽ
ditio facta inter scientes nõ valet.ſz in re⁊dotali⁊sic.
vt.ſ.tetigi. Do.dico verũ ẽ. Idẽ quo ad vsucapio/
nẽ.sed in hoc ẽ differentia:qz ſi vẽditio rei furtiue fit
inter scientes ꝛ vẽdens succedat dño non cõfirmaꝛ
venditio:qz venditor in nihilo est obligat⁹ ementi.
iõ nõ cõfirmaꝛ.vt.ſ.dixi.q̃ tũ ad vsucapionẽ idẽ iu
ris est vt dixi. ¶ Opp.j.eo.l.iusto.ſ.ꝛ ſi possessiões
Rñdeo illud est verũ in vitio psonali vbi initiũ in/
spicimus:secus in vitio reali vbi nõ inſpicim⁹ initiũ
vt.l.vbi.ſ.e. ¶ Quero vtrũ vir añq̃ succedat vxo/
ri qui vendídit fundũ dotalẽ ipemet possit vẽdica/
re. Glo.hic dicit q nõ.et vide eã q̃ incipit maxie ꝛc̃
¶ Sed cõtra ístã glo.videꝛ in.l.i.ſ.ꝛ cũ lex.C.ꝺ rei
vxo.ac. So.ísta glo.male dicit.ílla bñ.ꝛ hãc tz Cy.
vel alíꝛ hic loquíꝛ defuncta muliere.ſec⁹ ſi viua. vt
ibí.sed prima plus placet. ¶ Quero q̃d ecõuerſo.
hic loquíꝛ qñ vẽdẽs succedit dño.q̃d ſi dñs succeſſit
venditori.videꝛ q nõ cõfirmeꝛ.vt.l.rẽ alienã in fin.
ſ.de pig.ac. In cõtrariũ videꝛ in.l.cum a mre.C.de
rei vendi.ꝛ.l.venditrici.C.de re.alie.nõ ali.ꝛ.l.i.ſ.ꝺ
exce.rei vendi.ꝛ tra.sed vt scias distingue° qñ acto/
rí meo succedit dñs an cõfirmeꝛ ius in eũ.dic aut q̃/
ris vtrũ cõfirmeꝛ ius in eũ quo ad ius agẽdi ꝛ non
cõfirmaꝛ.vt.l.rem alienã.ſ.de pig.ac.aut q̃tum ad
ius excipiendi:ꝛ tũc aut dñs q̃ succedit actori meo
teneꝛ de euictõe tãq̃ heres aut nõ.ꝛ ſi teneꝛ vt hís
ꝛ tũc aut inuentariũ nõ fecit et indistincte in totum
cõpellaꝛ stare.vt.l.cũ a matre.de rei vẽ.C.ꝛ.l.vendi
trici.C.de re alie.nõ alie.ꝛ.l.i.in pr̃in.ſ.ꝺ exce.rei vẽ.
ꝛ tra.sed ſi fecit inuentariũ exceptõne repelliꝛ vſq̃
ad q̃titatẽ q̃ sibi remansit.vt.l.sancimus.ſ.in cõpu
tatiõe.in glo.mag.C.de iure deli. Si ꝺ̃o de euictõe
nõ poterat cõueníri.tũc eatenus exceptõe repelliꝛ
q̃ten⁹ ex illa hꝝditate lucrat⁹ ẽ ꝛ ñ pl⁹ vt.l.ſi ab eo.C
de li.cã.ꝛ.l.filiũ.ſ.ꝺ li.cã.ꝛ.l.ſi cũ dotez.ſ.ſi a pre.ſ.
sol.ma.illa lex loq̃ꝛ qñ q̃s succedit dño. Sz q̃d ſi nõ

o ¶ Distingue ad q̃ vide q̃ no.dicit glo ꝛ ibi bar. i.l. luti⁹ ſo.mſri. bal.vſ ipug nare Barꝛ. in dcta.l.cũ a mre i pen. col.ꝛ adde qõ fallit i,ca ſu.ꝺ.l.rẽ alie nã.in fi.fm i tellectũ quẽ põit ibi bar, in fine.

succedit dño:sed quasi dño vt vir succedit mulieri q̃
non est dña.sed q̃ſi qz habet publicianã.videte do
mini intelligo ístã legẽ i pr̃io cãu q vir succedit mu
lieri siue sit dña siue quasi.quía purgaꝛ vitiũ cũ res
desijt eẽ dotalis.vt.l.dotale.ſ.de fun.do. Sed i ca
su quãdo res est furtiua requiriꝛ q succedat dñs vt
purgeꝛ vitiũ furti:alꝫ nisi reuertaꝛ in ptãrẽ dñi non
purgaꝛ.vt.l.seq̃ꝛ.ſ.qõ añt.ꝛ.ſ.qõ labeo.ſ.eo. Sed
q̃ro q̃d ſi aliq̃s vendidit rem noie ticij domini tãq̃
negocioz gestor.cui dñs succeſſit anteq̃ ratũ dñs
haberet.an ius emptoris cõfirmeꝛ. Rñdeo ſi talis
gestor pmiſit dñm rem ratũ habiturũ.tũc succeden
do ei ipe videꝛ ratũ habere vt.l.ſi.in pr̃in.j.rẽ ra.ha.
vbi dicíꝛ q stipulatio de rato nõ põt cõmitti:qz ip/
se nõ posset ratũ nõ habere. Itẽ ratihabitio retro/
trahíꝛ.vt.l.ſi.ſ.ad mace.ꝛ.j.de solu.l.ratũ.g̃ tẽ.vt.l.
ſi.ꝛ.l.pe.ſ.ſi.j.de castrẽ.pecu.ꝛ.l.peculiũ.ſ.ſi cer. pe.
ꝛ qõ no.m.l.ſi rem alienã.ſ.de ac.emp. Si ꝺ̃o nõ te
nebaꝛ ex pmiſſiõe vel alio mõ dñm rẽ ratã habitu/
rũ tũc nõ confirmaꝛ p ea q̃ dicta sũt.ſ.in solutione
cõtrarij.de.l.ſi ab eo. Preterea hic non põt dici q
cõfirmeꝛ quo ad publicianã ꝛ vsucapiẽdi cõditõez
cũ ab initio talis emẽs a negocioruz gestore fuerit
malefidei.vt.j.ꝑ emp.l.ſi.sed quo ad p̃dicta req̃riꝛ
bona fides ab initio g̃.ꝛc̃. sed ſi ab initio vendens
obligaꝛ.tunc ius supueniens actori sufficit.licet ab
initio emptor nõ fuerit bonefidei.vt hac.l. ¶ Sed
q̃d ſi dñs succedit negocioruz gestori.díc vt dixi.ſ.
e.in.q.illa.qñ dñs succedit vẽditori ꝑ eadẽ iura. Sz
quid ſi aliq̃s vẽdidit ꝓcuratorio noie dñi q̃ postea
succeſſit dño.díc siquidẽ ab initio fuit verus ꝓcura
tor cũ sufficienti mãdato ab ipo initio valuit. nec e/
get cõfirmatõe.alias siquidẽ ꝓcurator pmittit de
rato ꝑ dño idem qõ dixi in gestore.ſi vo de rato ñ
pmiſit.tũc in illis casibus in quibus teneꝛ ꝓcura/
tor de euictione dicerez confirmari.alꝫ secus ꝑ ea
q̃ dicta sũt vbi dixi confirmari siquidẽ ex cã q̃ retro
trahíꝛ cõfirmaꝛ quo ad pfectũ dñium.alias quo ad
publicianam et vsucapiendi conditionẽ. vt ex pre/
dictis patet.

Heres patrem Duobus modis legitur. primo qñ
filí⁹ emit suo noie in peculio. ¶ Ad qõ op.qz tunc
patris sciẽtia nõ nocet.vt.l.ij.ſ.celſus.j.ti.ij. Solu.
hic emerat patre mandante ſm glo.vel patre pre/
sente ſm Ja.de are. ¶ Opp. q supueniens sciẽtia
non nocet.ꝑ vt.l.ij.ſ.celſus. Sol.hic de ea que tẽpo
re contractus. ¶ Opp.de.l.iniquiſſimũ.ſ. de iuris
ꝛ fac.igno. Solu.hic in patre ꝛ filio ibi in extraneo.
Sed ꝺ̃a lec.est quãdo nomine patris emit.ꝛ tũc opp.
et videꝛ q scientia filij non noceat.vt.l.ij.ſ.celſus.j.
ti.ij. Ad⁹ timore q̃dã reprobãt sc̃am lec.tu dic q
ꝑcedit.quia pater mandauit de incerto emendo.ꝛ
ideo scientia filij inſpiciꝛ.et díc distinguitur in.l. mã
cipium.ſ.de edil.edi.

Iusto errore Per filium putatiuuz nobis non queritur. ſe/
cus per seruũ putatiuũ.ḥ.ꝺ.qõ díc vt dixi.
ſ.ti.i.l.i.ſ.ꝑ eum

Et si possessionis q Iste est bonus.ſ. satis
singularis. Quantum ad bonã fidẽ initiũ possessionis inſpicimus.quo ad
ipam rẽ ꝛ ea q̃ ꝓcedunt ex ea.ḥ.ꝺ. In ꝺ̃o ſi.idẽ in ser
uo est ꝺ̃.l.ſi is.ſ.ſiquis bona.ſ.e. Glo.ſo.q hic spe/
ciale ꝛ habes clarũ tex.q interruptio p̃scriptiõis ñ
aufert effectũ p̃cedentis ti.vt dixi in.l. cũ solus.ſ.e.
¶ Sed op.nã bonã fidẽ vel malã fidẽ habere fa/
cti est.vt.l.bonefidei.ſ.de acq̃.re.ꝺ.sed fictio post
limínij non cadit in hís que facti sunt.hic ꝺ̃o dicit

p Nõ noceꝛ ꝛ qñ mala fi des succeſſo ri noceat.vt de bal.i.l.ſu p lõ.de pſcr. lõg.tempo.

Visto erro re.ſ. Et ſi poſſeſſionis adde.l.ſi de eo.ſ.ſi fuuz. ſ.ti.i.ꝛ no.q bal.i.l.i.C.ꝺ vſuc.trãſfor. ꝛ bar.i.l.ſeq̃ tur.ſ.fruct⁹. ſ.e. limita i pſcriptõe p tis ꝛ fructuũ quo cãu ſup uenies ſcia ipediret no. bar.in.l.ami cille.C.ꝺ fur. ꝛ late bar.in l. naturaliꝫ. ſupra eo.

cõtrariũ. Sz debes inspicere duos casꝰ: qꝛ qñcz ꝗs pscribẽs capit ab hostibꝰ et tũc interrũpit bona fi/des eiꝰ, merito tractaꝫ de fictõe. sed hic fuit captus nõ pscribẽs. fz seruꝰ ꝙ pscribebaꝫ. iõ bona fides re/mãsit. et sic nõ interrũpit. iõ in ea nõ cadit fictio. qõ plene dic, vt. s. e. l. si is qui pro emptore. ff. ꝙ si fuꝰ. in secunda op.

Filius. Error in facto nõ impedit vsucapionẽ. Itẽ circa traditionẽ sufficit error iustis/simus. h. d. ¶ Op. de. l. si fur. §. i. s. eo. So. hic erra/uit in facto. ibi in iure. istã tene cũ qua iunge vltimã so. ¶ Cultio no. materiã hꝰ. §. vt dixi in. l. cellꝰ. s. eo.

Non mutat. Usucapio trienniꝫ nõ pmit ius fructuarij vel creditoris. h. dicit ¶ Op. C. si aduer. cre. l. i. So. vt glo. ibi in pscripti/one lõgi tpis. vt in glo. et dic rõnẽ vt ibi. ¶ Op. õ et ꝙ sit rõ vide qõ no. in. l. locũ. §. pprietariꝰ. s. õ v/sufru. ¶ Quero vtrũ ius vsufructꝰr possit pscribi. hic tex. videt dicere ꝙ nõ: nisi tãto tpe cuiꝰ memo/ria nõ existit fm glo. hic posita. In contrariũ videt tex. in. l. fi. C. de pscrip. lon. tẽp. Glo. sol. ibi ꝙ liber/tas vsufructus pscribaꝫ vt ibi. vsufructus nõ. vt h. et Cy. ibi et in. l. corruptõez. C. de vsufr. tz õ fm Pe. et nihil allegat. dixi vobis in. l. iij. §. ex cõtrario. s. de acq. poss. ꝙ põt pscribi. et allegaui. l. si ego. in pn̄. s. de publi. vbi est tex. qꝛ si daꝫ publiciana. ꝑ vsucapit vt. l. eum ꝙ. in prin. s. de publi. si eũ nõ posset pscri/bi nõ dareꝫ publiciana. hoc patet ex tex. inst. õ ac. § alie. Non obstat hic. §. qꝛ verũ est ꝙ nõ vsucapitur scz triẽnio sed lõgo tpe sic. sicut res ĩmobilis cũ vsu fructus inſt ĩmobilia cõputenꝫ. vt no. C. de vsufruc. l. corruptionẽ. Nõ obstat si dicaꝫ ꝙ vsufructus hz cãm discõtinuã: qꝛ requirit factũ hoĩs. vt. l. forame. s. de ser. vr. pdi. et sic videt ꝙ non possit pscribi. vt. l. ſuitutes. s. de serui. qꝛ ista distinctio an habeat cãz cõtinuã vel nõ. habz locuz in seruitutibꝰ realibꝰ. q cũ debeanꝫ fundoꝝ fundꝰ nõ hz animũ p quẽ retine/atur possessio. iõ non põt dici cõtinuata nisi vlꝰ sit continuus vt dixi. s. de acq̃ren. poss. l. i. in princ. fz h loquit in iuribus psonalibus cuiꝰ quasi possessio re tineꝫ animo. vt. l. iij. §. vñ vi. j. de vi et vi ar. et sic cõti/nuaꝫ et pscribit. Idẽ dico in quasi possessiõe iurisdi tionisˢ que cõpetit psone vl iure exigendi vectigal ꝙ talis possessio retinetur animo. et dicitur habere cãm continuam. facit qõ no. p Inno. ex de pscripti. ca. de quarta.

Eum qui. Furoꝝ supueniẽs non' extinguit v/sucapionem ceptam. hoc dicit.

Si cum apud Qõ tpe captiuitatis ex cã pe culiari emit pscribit. secus si ex cã dñica. sed tũc pre defuncto filius p fictionẽ pscri beret. h. dicit. ¶ Quero vtrũ interim inchoet vsu/capio fm veritatẽ vel fm fictionẽ. due sũt opi. in gl. tene primã. qõ pfecte dixi. s. e. l. si is ꝙ. p emptore. ꝑ ꝙ si seruus ĩ. iij. op. dic vt ibi.

Rescriptio ¶ Op. de. l. si ꝙs ꝙ. j. de diuer. et tẽp. pscrip. So. ꝙ ibi erat in possessiõe piscãdi: hic nõ. hãc so. dat Pe. et eaz seqt dñs Rai. ¶ Quero habui molẽdinũ in isto flumine abundantia aquarũ in to molẽdinũ destruxit molẽdinũ nõ reficio. aliꝰ venit vl supra tũ destruxit molẽdinũ nõ reficio. aliꝰ venit vl supra vel infra et vult facere molẽdinũ tali mõ ꝙ meo noce ret si vellẽ reedificare. an possũ phibere. Ista que/stio fuit ĩ marchia. aduocati dicebãt. aut stetit p. x. annos et nõ põt phibere qꝛ pdidit ius ducẽdi aquã aut nõ stetit p. x. annos. et tũc põt phibere. vt. l. sicut C. de serui. et aqua. sed ipi nihil intelligũt de ista. q. qꝛ pscrip. lõ. tẽp. quo ad vsũ flumis ꝙ ẽ cõis de iure gentiũ nõ p deest vt hic. Et istã. q. posui in tractatu l. quo minus. j. de flumi. et cõsideraui tria. qꝛ vnũ est aquã ducere. scõm p talẽ locũ ducere. et tertiũ impe/dire vicinũ meũ ducere aquã. ¶ Primũ põt ope/tere duobꝰ modis ex cõcessiõe principis vel senatꝰ vel ppli. vt. l. sinaũt plures. §. fi. s. de aqua plu. ar. ꝙ modi hãc cõsuetudinẽ faciũt cõpetere iure meo vt. l. sane si mar. j. de iniurijs. et in isto fateoꝝ ꝙ nõ vtẽdo spatio lõgi tpis caderet ab illa cõcessiõe. vt. l. i. C. de nũdi. qñcz cõpetit ex iure. qõ de iure gẽtiũ cõpetit. et ista facultas nullo mõ pscribit. vt hic et. l. viam. j. devia pub. ¶ Ad scõum. s. p talẽ locũ ducere si du co p fũdũ tuũ aquã et tũc nõ vtẽdo cõstituto tpe ius seruitutis pdo. vt. l. sicut. C. de seruit. et aqua. et ibi p doc. est qõ dam ius impediẽdi vicinũ. vt nolo ꝙ vi/cinus meus occupet: qꝛ noceret. et tũc sumus in cãu nr̃e. l. Et ad pdendũ ius occupatõis de iure gẽtiuz reperio tria. vnũ ẽ ꝙ in animalibꝰ requiritur presẽ tia et si difficilis sit eoꝝ psecutio desino eẽ dominus vt. l. iij. et. l. naturali. in prin. s. de acq. re. do. Aliud ẽ in rebus inaiatis. vt. l. nr̃a. scz qñ est factũ edificium et est diruptũ. an ꝗs pdat. et certe duo optet ꝙ con/currãt. s. ꝙ reuertaꝫ in primũ statũ. et ꝙ derelinqua/tur. et tũc desinit eẽ dñs vt hic. Ibi qõ ita ꝓcedit et desino possidere p annũ. et ideo si aqua reassumpsit cursum suũ. et ego p annũ tacui. illius cursũ aliꝰ licite poterit occupare. hoc etiam dico clarius in dicta. l. quo minus.

Post mortem ¶ Op. ꝙ statim a die capte possessionis vt. l. pe. j. de cap. So. ibi in peculiaribus hic in dñicis. et qõ hic tex. dicit peculij nomine. intellige qõ de nouo ipe si vo lebat cõstitu ere fm glo. qõ placet multũ.

¶ Pro soluto. Rubrica.

Emptam. Nota rationem dif/ferentie quã glo. po/nit dic plenius vt. C. de acqui. poss. l. i.

Existimas. Dic vt glo. et dixi. s. ti. i. l. celsus. ¶ Itẽ nota bonefidei possessoꝝ dicit ꝙ credit dominũ esse tradentẽ. aliter dicit. C. de furt. l. apud sed in idem recidit.

Quidem. ¶ Op. s. titu. i. l. sequit. §. rem. So. dic plene vt ibi.

¶ Pro emptore. Rubrica.

Possessoꝝ qui ¶ Op. eiꝰ quod cã trãslactionis dimittit apud aliquẽ nõ trãsfert dñium ergo nec causat vsucapiẽdi cõditioz. vt. l. clauibꝰ. s. de cõtrahẽ. emp. l. si ꝑ fũdo. C. de trãsac. sed hic dici tur cõtrariũ ꝙ vsucapit ꝑ emptore. Glos. sol. ꝙ hic nõ fuit datũ ex cã trãsactõis fz p litis estimatõne. Jo. dicit cõtrariũ ꝙ etiã p eo qõ dimittit ex cã trãs/actõis cõpetit vsucapiẽdi cõditio. vt no. C. e. l. pen. sed ista glo. est verioꝝ et sic tenẽt cõiter oẽs doc. aliõ si ex cã trãsactõis deꝫ vt. d. l. si ꝑ fũdo. Sz qlit cog/noscã vtrũ trãsactio vel estimatio litis. Rñ. glo. est in. l. eꝰ rei. s. õ reivẽ. aut erat ius ptis certũ lz eẽt lis vtputa peto executionẽ sniẽ vel peto fundũ debitũ ex testõ. et tũc quãtitas q̃ daꝫ ẽ magis litis estimatõ q̃ trãsactõ. et tũc p re retẽta hz locũ titulꝰ p ẽptore vt hic. etiã si in instrumẽto dicaꝫ ex cã trãsactõis: qꝛ trãsactio est nomẽ gñale ad oẽm cõuentõez p quaz a lite discediꝫ. vt. d. l. cius rei. et iõ dicit ꝺctus inoia tus. vt no. C. de trãs. l. siue apud acta. Si eñ eẽt spe

¶ Pro emptore. Rubrica.

Possessoꝝ q trãsacti onis. an ex ti tulo trãsacti onis causeꝫ vsucapio. ad de bal. ĩ. l. si ex cã. C. eo. alex. õ imol.

¶ Usufruct? vide no. per bart. et ang. ĩ d. l. fi. õ pscr. lõ. tẽp. ãg. et bal. ĩ. d. l. cuz nemo. C. de acq̃rẽ. poss. p doc. ĩ. c. õ qꝛ ta de pscri. et ibi p do. an.

§ Jurisditi onis. Adde bar. ĩ. l. si ego §. i. õ pub. fz an dicaꝫ ser/uitꝰ. viõ bal. in rub. C. de vsufru. bal. ĩ l. fin. C. ne de sta. defũc. di cit ꝙ iurisdi tiões dicunꝫ erui tutes re ales. et iõ nõ pscribũtfine titulo. qꝛ sa/pitꝫ naturã dñij. ad bar hic adõ bal. et ãg. ĩ. l. fi. C. õ pscr. lõ. tẽ.

ciale nomẽ.tũc eẽt cõtract⁹ noiatus.vt no.C.de re. pmu.sup rubrica. Sivo eẽt res dubia tũc pecunia q̃ daf videf dari ex cã trãsactõis.ꝛ ꝑ re retẽta non cõpeteret titul⁹ ꝑ ẽptore.vt.d.l.si ꝑ fũdo. fateor tñ in hoc casu q̃ si ille q̃ accepit pecuniã diceret conce do tibi oñe ius qõ mihi cõpetit in tali re de q̃ lis e rat q̃ hz tũc ti,p emptore etiã ex trãsactõe ꝑ tali re retenta sicut qñ ego emo q̃cq̃d iuris habes. vt dicã j.e.l.emptor,sed si nõ diceret cõcedo sed finio vel q̃ eto omne ius ⁊c.tũc secus eẽt.vt.d.l.si ꝑ fũdo.Qp. formo ar.a diuisione.aut iste q̃ soluit litis estimatõz possidebat ꝛ manu militari debuerit auferri. vt.l.q̃ restituere.s̃.de rei vẽ.aut nõ possidebat.ꝛ tũc soluẽ do litis estimationẽ vf emptio.vt.l.ei⁹ rei.ꝛ.l. si res ꝛ.l.q̃ possessor.s̃.de reivẽ.et gl.dicat q̃ possidebat.fz actor voluit vti bñficio.l.q̃ restituere. vel aliꝫ dic̃ gl. q̃ non possidebat:qz culpa desijt possidere nõ do lo.ꝛ sic possessio põt aduocari.sed illud nõ põt pro cedere quo ad vsucapionẽ:nisi ponas possessionez aduocasse ab eo q̃ possidebat:qz vsucapio nõ ꝓce dit sine possessiõe.vt.l.sine possessiõe.s̃.ti.ij. Itẽ est examinandũ an q̃ culpa desijt possidere põt ad uocare a possessore.et glo.hic simplicit̃ dicit q̃ sic. Di.hic dicit põt aduocare cessiõe facta.ꝛ sic reperi tur sua additio.hic glo.in.l.si culpa.dicit q̃ etiã cessi one nõ facta.dicit Di.i.c.ꝓ possessore.extra de reg. iur.li.vi.in.vij.q.q̃ sine cessione hz etiã si dolo desijt possidere vel culpa.sed ipe dicit ff.l.is q̃ dolo.s̃.de rei ven.qñ dicit q̃ dolo. Itẽ in eo q̃ dicit q̃ qñ culpa desijt possidere etiã nõ dicit verũ simplicit̃.fz est verũ qñ ẽ cõuẽt⁹ rei vendicatõe.sed qñ agit̃ psonali actõe ꝛ daf litis estimatio nõ hz soluẽs vtilem in rem:qz nõ ꝑciũ rei soluit sed ꝑciũ culpe.vt qñ res est cõmodata vel deposita. ꝛ hoc voluit notare gl. in.l.si fullo.s̃.de cõdi.sine cã.ꝛ illõ dicebat dñs Ja. me audiente q̃ ibi voluit dicere licet non exprimat multũ glo.vñ in hoc passu qñ q̃s soluit litis estima tionẽ.tũc aut desijt dolo possidere ꝛ sine dubio nõ daf actio sine cessiõe.vt.l.is qui dolo.s̃.de rei vẽdi. Aut culpa desijt possidere.ꝛ tũc aut cõuenit̃ rei vẽ. ꝛ hz actionẽ sine cessiõe.vt.l.si culpa.de rei ven. aut conuenit̃ psonali actõne ꝛ tũc secus:qz nõ hz actõz vtilẽ sine cessione.vt.l.si fullo.s̃.de condi.sine cã.Et multa essent tãgẽda in hoc passu qñ soluit̃ litis estia tio,tetigi vnũ,alia tãgũf in.d.l.lit̃.j.e.

Ro emptore. In emptõne req̃ritur bona fides duob⁹ tẽ poꝛib⁹.tõ iustus error cãm vsucapiẽdi non pstat.h.d. Querit glo.q̃ est rõ q̃ in emptõe ꝛ vẽ ditõe requirit̃ bona fides in vtroq̃ tpe. Pria ẽ rõ: qz nõ valet emptio rei aliene.vt no.s̃.ti.ij.l.si is q̃.§ fi.sed illud est falsũ vt ibi dixi. Alij vt Ja.de are.di cũt q̃ in ceteris tpe traditõis nascit̃ titul⁹.f.ꝓ solu to.sed venditio debuit habere effectũ añ.qõ nõ pla cet:qz nõ solũ ꝓ soluto sed et ex titulo putatiuo pre scribit̃.vt.s̃.ti.ij.l.celsus. Alij dicũt q̃ hoc ẽ ꝓpter frequentiã cõtractuũ emptõis ꝛ venditõis.sed ista rõ videf poti⁹ facere in cõtrariũ q̃ ꝓ. qz cti⁹ in fre quentib⁹ tolerat̃ error.vt.l.iusto.in prin.s̃.ti.ij.So. facili⁹ tolerat̃ error ne q̃d pdat nõ vt vsucapiat. et locupletef cũ aliena iactura. Alia rõ est.dicat glo.q̃ ponit̃ in.l.celsus.s̃.ti.ij.fz in illa.l.celsus.nil dicit̃ de rõne sed facit ad dictũ. Itẽ hic accipio ẽptionẽ stri cte:secus in datiõe in solutũ.q̃ silis ẽ emptõi vt litis estimatio.ar.s̃. ti.i.l.i.ꝛ.l.iij.ꝛ.l.lit̃.j.eo.

Querit glo.an ꝓcedit ista parifica **Separata.** tio.vsucapio ergo possideo. certe nõ:qz vsucapio q̃ñq̃ ꝓcedit sine possessione.vt.l.ce ptã.ꝛ.l.rerũ mixtura.§.labeo.s̃.ti.ij.

Iste est subtilis.§. pen **Si sub conditione.** dente cõditõe emptio nis nõ ꝓcedit vsucapio etiã si extitisse putef.sec⁹ si extitit fz extitisse ignoref.h.d.prio ponit vnũ dictũ scõo remouet duo dubia circa illud.tertõ determia tionẽ secundi dubij renocat in dubiũ ꝛ eã verã esse determinat.scõa ibi.idem ẽ.tertia ibi.ꝛ tu. Qp. j.ꝓ dote.l.i.vbi pendente cõditõe q̃s vsucapit titu lo ꝓ suo.So.timore h⁹ cõtrarij sunt due gl.sõrie su per eodẽ verbo.ꝛ vna dicit q̃ vsucapio ꝓ suo, alia dicit contrariũ.ꝛ vide istas glo.sed pria glo.est ꝛa quã sequit̃ Di.ꝛ doc.nr̃i in.l.ij.C.ꝓ dote:qz nõ trãs ferf dominiũ nisi in cõditõis euentũ si voluit in cõ tinẽti trãsferre.ut.l.si sub cõditõe.j.de so.dicaz v.j.ꝓ dote.l.i. Venio ad scõm passũ.dicit hic idẽ si pu tat conditionẽ extitisse.s̃.j.eo.l.qõ vulgo.So.ibi in teruenit iustus error vel iustissim⁹. hic nõ interuẽit iustissima cã credendi al's secus. Idez dicit hic q̃ q̃ ignorat cõditõez extitisse vsucapit.et fic inspicit̃ ve ritas ꝛ nõ opinio. Sed s̃.j.e.§.ꝟ.est tñ.Sol.qui dã dicũt hũc ꝓ illũ corrigi. Alij q̃ nõ corrigit̃.ꝛ ista est vera quã tenet glo.in hoc.§. Qp.q̃ inspicia tur opinio ꝛ nõ veritas.vt.l.multũ.s̃.de cõdit̃.ꝛ de mon.ꝛ de legatis.iij.l.i.in prin.So.in his q̃ ex solo animo nr̃o depẽdent inspicit̃ opinio potius q̃ veri tas.vt in aditione hereditatis testõ ꝛ similibus.ita no.s̃.de acq̃.here.l.heres institut⁹. Et in alijs ispi citur potius veritas.vt hic.nã pscriptio nõ ꝓcedit solo aĩo.imo ex possessione ꝛ titulo.et qñq̃ sine aĩo vt in rebus peculiarib⁹. Qpp.s̃.ti.ij.l.si fur.§.i. So.ibi errauit in iure.hic in facto.hui⁹ gr̃a distin gue sic.qñ q̃s putat se nõ vsucape aut ꝓ errorẽ iuris. ꝛ vsucapio nõ ꝓcedit.vt.l.si fur.§.i.aut ꝓ errorẽ fa cti ꝛ tũc aut ignorat se possidere ꝛ detinere ꝛ tituluz habere:licet in veritate habeat ꝛ nõ ꝓcedit pscrip tio.vt.s̃.ti.i.l.ij.ꝛ.C.de acq̃.poss.l.i. Aut scit se deñe re.ignorat tñ se possidere et pscribere rẽ. ꝛ tũc aut ñ credit se pscribere sibi vel alteri.ꝛ nõ ꝓcedit pscrip tio,aut scit se pscribere alteri.sibi ignorat ꝛ ꝓcedit pscriptio.vt.s̃.ti.ij.l.iusto.§.filiussa.ꝛ ibi no.in vltia glo. Aut scit se possidere eo noñe.ignorat tñ se titu lũ habere.ꝛ ꝓcedit pscriptio.vt hic. Qp. q̃ hoc casu nõ pscribat:qz nõ est bonefidei:quia cogitatõ ne dñi nõ possidet.vt.l.apud antiquos.C.de furt̃. So.puto q̃ in materia vsucapionis:fz q̃s non pu tet se dñm.tñ est bonefidei si credidit dñm eẽ tradẽ tẽ.vt no.dicit ter.s̃.eo.l.i.in prin.et.s̃.ti.i.l.iij.ibi suf ficit essi ⁊c. Venio ad tertiũ rñsum ibi nonnulla ⁊c.ꝛ op.hic dicit q̃ ille q̃ accipit rẽ ab emptore quẽ putat verũ dñm est dñs ⁊c. Sed s̃ est.l.qñ.s̃. de cõ di.fur.ꝛ.l.falsus.in prin.j.de fur. Glo.sol.ꝓ elegan tia ῡba.ꝛ dicit q̃ qñq̃ accipit indebitũ scienter. et tunc non habet ꝓ se veritatẽ.qñq̃ errat ꝛ habet ꝓ se veritatẽ.ꝛ vide glo.q̃ incipit emptoris.ꝛ iõ trãsit ⁊c.sed ista glo.nõ ẽ necessaria ,put dixi tibi in.l. fal sus.j.de fur.ꝛ qñ dicit glo.q̃ ille.ll.loquñt̃ qñ error labit̃ in psonã:nõ non trãsit dñiũ.ꝛ sic errat i substã tia psone.hic nõ. Quero primũ rñsum dicit sub cõditõe ⁊c.quero q̃d si deficiat cõditio an cõiunga tur tpa pscriptõis ꝛ vsucapiõis.ꝛ glo. dicit q̃ sic.ꝛ allegat.l.pomponius.§.si is q̃.s̃.de acq̃.posſ. Que ro dicit̃ hic q̃ apti⁹ ⁊c.sed in quo est apti⁹.dic vt gl. vel dic apti⁹.i.apte. Quero heres rem venditã a defuncto accipit tãq̃ nõ venditã.rñdeo fm glo.ñ soluit̃ in tex.ꝛ glo.tenet q̃ nõ vsucapit fm Johan. Alia opi.est in glo.q̃ vsucapiat.ꝛ ista est vera vt in spiciatur veritas potius q̃ opinio. Et sic cor gruit pcedentib⁹.sic.s̃.ti.ij.l.iusto.§.filius.quã tenet Ja. de are.ꝛ glo.s̃.ti.ij.l.nunq̃.§.fi. Dicit ergo aut res ẽ

v Ad §. Si sub ditõe.dicã adde bar.in l.ei⁹ rei.ff.de rei vẽ.ꝛ bal. in.l.ex cã.C. eo.ꝛ do.an. i.c.l.fis.i.vi. col.ò restitu. spo.

tradita defuncto, & error heredis nõ nocet. vt. l. nun q̃. §. fi. s̃. ti. ij. Aut est tradita heredi errãti. vt hic Aut nõ fuit tradita heredi, nec defũcto, ꝫ heres re perit eã in hereditate, & idẽ si iuste putet sibi traditã vt. l. iusto. §. filius. s̃. ti. ij. Ex his cõcludit q̃ sufficit si apparet titulũ me habuisse & possedisse, ꝫ nõ appareat me sciuisse de titulo in initio possessiõis, qđ est nota.

Si in diem. Ex venditõe pura resoluẽda sub titulo p emptore, h. d. cũ duob⁹. §. sequẽtib⁹. ℳ p. q̃ dictio si facit cõditionẽ. So. vt in glo. ℂ ℳ p. đ l. si legatũ pure. ij. rñ. de adimẽ. lega. Solu. illa loq⁹ tur in vltimis volũtatib⁹. hec in cõtractib⁹. vt no. s̃ de in diẽ adiec. l. ij. in fi.

Cum fichum. ℂ ℳ p. j. e. l. qđ vulgo. Sol. se. ñ. Glo. dat plures solu. dic illud qđ nõ ẽ emptuꝫ nec ex re empta rei empte accedit. qđ ẽ aliꝫ separa⁹ tũ nõ põt pscribi titulo p emptore. vt in prin. §. sec⁹ si aliqđ pdictor interuenit. vt in sequẽtib⁹ x̃. Nam in x̃si. sed si fũd⁹ rei empte accedit. nã videt talis vẽ ditus q̃lis fuit designat⁹ & tradit⁹. cũ talis vẽditor fines demõstrare teneat. vt. l. titi⁹. s̃. de ac. ẽp. & q̃ đ addit fundo vendito fundi appellatõe cõtineat. vt. l. si ex toto. in prin. s̃. de le. i. & l. qđ in rerũ. §. pen. eo. ti. fm Ja. de are. ℂ ℳ p. de eo q̃ emit gregẽ et de eo q̃ emit ancillã. So. vt glo. circa qđ dic vt dicã ℂ ℳ p. C. fi. regũ. l. fi. So. actio finiũ regundorum q̃ psonalis nõ pscribit; nisi spatio. xxx. annor: in rei vendi. secus.

Eius bona. Mala fides actoris nocet ẽpto⁹ hoc dicit. ℂ ℳ p. s̃. ti. ij. l. quare. So. ibi in empto⁹ re rei particularis hic in emptore vniuersitatis vel oim bonor in quo ẽ idẽ qđ in herede. hoc sentit hic q̃ iste res vsucapiãt tã q̃ accedẽtes rei vẽdite. vt. s̃. prio. Quidã dicũt imo nõ accedũt. certe hoc qđ si set dici accedere: q̃ sub eodẽ noie cõtinet. vt. s̃. prorimo. §. dixi. ℂ ℳ p. j. eo. l. qđ vulgo. So. hic ñ fuit iustus error. ℂ ℳ p. s̃. de petit. here. l. & si nõ tm̃. So. ibi in petitõe hereditatis in q̃ veniũt nõ hereditaria. hic in vsucapiõe in q̃ requirit bona fides & titulus que hic cessant. ℂ Quero an iste res vsucapiant p suo. quidã q̃ sic. qđ ẽ falsũ p ea q̃ notãt in l. celsus. s̃. de vsuca. & ppter p̃sumptã malã fidem. vt supra dixi.

Tutor. Emptiõe facta soleniter p tutorẽ a pupillo transfert in tutorẽ dñium si est dñus alias vsucapiẽdi cõditio. h. d. ℂ ℳ p. q̃ tutor statim fit dñs effectus eo q̃ solenit emit. vt. l. i. s̃. de re. eor So. h pupill⁹ ñ erat dñs. ℂ ℳ p. res pupilli vsucapi nõ põt. vt. l. bonefidei. s̃. de acq̃. re. do. So. hic non erat pupilli. plene dicã. j. e. l. si a pupillo. ℳ p. q̃ tutor nõ põt emere se auctore vt. l. i. s̃. đ aucto. tu. Solu. hic emit auctoritate contutoris. alias non p scriberet vt in glo.

Procuratorem. Procurator emens a cõ**Si seruus.** In rebus peculiaribus sciam serui & illa scia inspicit q̃ fuit ab initio possessiõis nõ que postea supuenit. hoc dicit vsq; ad. §. si a pupillo. de quo dic vt. s̃. titu. i. l. si heres. §. i. & de edil. edic. l. cum mãcipium.

Difficilis⁹ est. Error iustissim⁹ **Si a pupillo.** prestat cãm vsucapiẽdi in titulo p emptore: secus si sit error iniustus vt error iur⁹ hoc dicit. ℂ ℳ p. de. l. bonefidei. s̃. de acq̃re. re. do. Glo. hic ponit duas so. prias q̃ res nõ erat pupilli. ꝫ alti⁹ l' h ĩ re mobili. ibi ĩ re ĩmobili teneg̃ mẽti ista glo. q̃ res pupilli mobilis põt vsucapi. & sic tz. s̃. e. l. §. tutor. Idẽ videt tenere in. l. bonefidei. s̃. de acq̃. re. do. & j. eo. l. q̃ fundũ. §. si tutor. sed si hoc ẽ verum idẽ eẽt in rebus adulti q̃ nõ possũt alienari p ti. đ re. eor. ergo nec vsucapi. vt. l. vbi lex. s̃. de vsuca. g̃ illa l. bonefidei nulli⁹ est valoris q̃ voluit aliqđ spãlitar ĩducẽ in pupillo. q̃d dicem⁹ dico q̃. l. bõefidei. loq̃t ĩ re mobili. & q̃ sic debeat intelligi. no. glo. clari⁹ & apertius in. l. iij. C. de aucto. tu. & sic illa. l. ĩportat aliquid. q̃ fm ista tpa⁹ poterat res mobilis sine decreto alienari. sed in pupillo nõ põt vsucapi in adulto sic. Qualit rñdemus ad hãc. l. dic q̃ vẽdidit rẽ aliena nõ suã. q̃ siue ẽ mobilis siue ĩmobilis res pupilli nõ põt alienari. ℂ Sed tũc instat: q̃ eadẽ rõne ñ valet vẽditio rei adulti put pupilli. vt. l. i. & p totum ti. de re. eor. So. dz intelligi hic q̃ erat res alterius ĩmobilis. & iõ põt vsucapi si erat adulti. al's iste. §. ñ põt pcedere. ℂ ℳ p. đ. l. lex q̃ tutores. C. de admi. tu. So. ista lex put intelligit fm ista iura pcedit in oĩi re mobili. sed fm iura. C. optet q̃ intelligat ĩ re mobili que seruãdo seruari nõ põt. vt. l. lex q̃ tutores ℂ ℳ p. ex glo. q̃ iste pupill⁹ aut nõ possidebat et possessionẽ nõ potuit trãsferre. vt. l. traditio. s̃. de acqui. re. do. aut possidebat q̃ tũc possessionẽ potuit trãsferre vt in glo. Qui⁹ cõtrarij timore glo. dicit fateor q̃ hic nõ possidebat pupill⁹ ꝫ emptor. & sic pupillus possessionẽ nõ trãstulit. ꝫ titulũ pupill⁹ dedit vt. l. nõ solũ. §. i. de vsuca. vel dic q̃ nõ tradidit cum tutore. ꝫ ista cõtinet diuinatõez. vel dic q̃ hec vera q̃ possessionẽ rei mobilis pdit & trãsfert pupill⁹: q̃ facilius admittit vt. l. rẽ que nobis. s̃. de acq̃rẽ. poss. ℂ Quid habeo ergo colligere ex isto. §. difficili. intelligo istã materiam hoc mõ qñ q̃s emit a pupillo. aut scit eũ eẽ pupillũ: & tũc aut emit nõ solenit. & nõ acq̃rit dñium nec vsucapiẽdi cõditionẽ. vt hoc scõ rñso. Aut emit solennit cũ decreto. & si pupillus est dñs trãsfert dñiũ. sed si nõ ẽ dñs trãsfert vsucapiendi cõditõez. vt. s̃. e. l. tutor. & s̃. de reb⁹ eor. p totum Sixo putauit ipm eẽ adultũ. & tũc aut emit rem ipsius pupilli & nõ pcedit vsucapio. vt. l. bonefidei. s̃. de acq̃. re. do. & l. iij. C. de auc. tu. siue res erat mobil siue ĩmobilis. Aut res erat alteri⁹. & tũc aut res erat mobilis & pcedit vsucapio. vt hic in prin. qđ intelligo si erat talis que seruãdo seruari nõ põt. & sic decretũ nõ requirit: al's eẽt idẽ qđ. j. dicã in re ĩmobili. vt. l. lex q̃ tutores. C. de admi. tu. Aut erat ĩmobilis. & tũc nõ pcedit pscriptio: q̃ sciuit aut scire debuit eũ adultũ talẽ rẽ vendere nõ posse: vt argumẽto h⁹. §. ij. rñso. & l. vbi lex. cũ gl. s̃. de vsuc. ℂ ℳ p. s̃. e. [a] l. ij. So. hic fuit error iustissim⁹: q̃ apparebat adultus in aspectu. Sed q̃s debebit hoc probare. Rñdeo stat assertioni ei⁹ qui dicit sic se credidisse. vt no. insti. de acti. §. alie. p glo. nisi p aduersam ptẽ aliqđ pbet ex quo aliqđ õrii psumat [b] vt q̃ tutor q̃ psumit scire. vt no. s̃. e. l. §. tutor. vel cõiuncta psõa vt. l. octaui. s̃. vñ cog. Idẽ si vicinus vel domesticus ar. ex de psum. c. quãto. Glel pbabit q̃ erat tal' statura q̃ quilibz discretus hõ ex aspectu crededisset eũ pupillũ. vt. l. minor. xxv. annis ex aspectu. s̃. đ mino. quo pbato apparebit q̃ nõ fuit iustissim⁹ error & idẽ dico in furioso & curatore ei⁹. vt. j. §. prio. vbi omnia que hic pñt dici & ibi repeti possũt p. l. ij. C. đ

y §. Si a pupillo difficilis vide no. per glo. no. ĩ. l. eũ q̃. C. de auc. prestan.

5 Ista tpa concludit hic ange. q̃ iure ãtiquo digestor & ẽt hodie adult⁹ & pupill⁹ plib⁹ passib⁹ ãbulãt & ĩmobilia vel q̃ succedũt loco ĩmobiliuꝫ vt ãnui fdidit⁹ alienare nõ possunt. l. magis puto. §. ne passim. đ reb⁹ eor. & l. lex q̃ tu. & p totũ. C. đ predi. mi. ĩ reb⁹ ĩmobilib⁹ erat hoc iure dfa. dic vt h p eũ. & vide ea q̃ hñt. s̃. e. l. §. tu. & j. e. l. q̃ fũdũ. §. si ĩter. & l. fi. ĩ q̃. cau. cess. ĩ integ. rest.

a ℳ p. s̃. e. hoc nota. ad gl. in. §. alie. ĩsti. đ ac. idẽ vr velle bar. in. l. inf oẽs. §. fete đ fur.

b Presumatur. an q̃s psumat sciuisse aliquẽ eẽ minorem vel furiosuꝫ adde q̃ dixi ĩ. l. si titi⁹. j. đ fideiuss.

c ¶ §. Si eam rē. successori. ¶ Quando mala fides successoris sibi nocet. vide bal. no. in. l. sup longi. de prescrip. longi tempo. & an hec procedant de iure canonico. vide ludo. in. l. pompo. §. quesitū. cum sequenti §. de acq̄ren. possess. & qō ibi scripsi & per Dy. in regula possessor. de regulis iuris in. vi.

d ¶ §. Si rez alienā. a statut. & vide alia questionē per bar. in. l. is q̄ rei. §. ex qui. cau. maio. & qō ipse no. in. l. cum notissimi. C. de p̄scripti. xxx. anno. et hic adō bal. in. l. fi. in pri. de eo p quē factū erit. & bar. i. l. i oib⁹ de ac. & obli. & bal. & ang. in. l. sicut. C. de pscripti. xxx. annorū.

cura. furi.

Si eā rem. Bona fides auctoris nō pdest singulari successori habenti sciaz rei alienē: sec⁹ in successore vniuersali. h. d. cū duobus. §. sequētibus.

Si rē alienā. Per litis cōtestatōz nō interrūpit̄ vsucapio triennij. & ex duab⁹ causis se nō cōpatiētib⁹ res nō pōt possideri. h. d. ¶ Op. de. l. more. C. ō rei vē. Bo. q̄dā est p̄scriptō mere fauorabilis. vt vsucapio triēnij. & tūc nō interrūpit̄ lit. cōte. nisi in effectu. vt hic & l. post acceptū. §. de rei vē. ¶ Quedā est p̄scriptio mere odiosa. & tūc interrūpit̄ p solā citatōz. vt. l. cū notissimi in prin. q̄dam ē p̄scriptio mixta. vt. x. vel. xx. anno. tūc interrūpit̄ lit. cōte. vt. l. more. C. de rei vē. ¶ Quid dices ō p̄scriptiōib⁹ q̄ īducunt̄ a statut⁹ vtputa q̄ nō petierit debitū p decē annos cadat a iure suo. ¶ Nūquid ista p̄scriptio currit ex mera negligētia si petētis sine possessiōe vel titulo p̄scribēdis. & iō p solā citationē interrumpit̄. ¶ Sed hoc vide contra. l. i. et. ij. C. q̄n libe. prā. da. Bo. ibi in actōib⁹ p̄torijs & penalib⁹ q̄ sui nata sūt annales. iō requirit̄ litis ꝯtestatio. vel q̄si. iō si esset p̄scriptio ānalis īducta cōtestatōe ep̄i vl̄ comit⁹ dicerē idē. ¶ Nō pdictoz ē: q: in p̄scriptōe mere odiosa currit ex sola negligētia nō petētis iō cū mittit executorē cessat negligētia. & sic interrūpit̄ p̄scriptio. Alia q̄ est mere fauore possidentis nō interrūpitur litis cōtestatōe. q: p hoc non tollit̄ titul⁹ & possessio p̄scribentis ex quo causa fauor si expectat̄ snīa. in illa p̄scriptōe q̄ est mixta eligit̄ media via. s. vt litis cōtesta. interrūpat̄. Idē in ea q̄ sui natura currit. vt q: p̄toria & annalis. & hec sūt de mēte Ja. de are. et Ja. bu. in. l. si cut. C. de p̄scrip. xxx. an. & l. fi. §. de eo p quē factū erit. ¶ Ō aūt p̄scriptōes quedā sūt fauorabiles q̄dā odiose q̄daz mixte. pbat̄. C. de edic. di. hadri. tol. l. fi. in fi. & p Dy. in. c. possessor. ex de re. iur. li. vi. ¶ Op. q⁹ plurib⁹ causis possū possidere. vt. l. ij. §. ex plurib⁹. §. de acq̄. poss. Glos. dicit fateor. sz desinit vsucape. & dic q⁹ aut sūt cāe cōcurrentes & se cōpatientes ad inuicē aut nō. si se cōpatiunt̄: tūc ex plurimis causis pōt possideri: alias sec⁹. vt. d. §. ex plurimis. & l. siqs aūt. & glo. in. §. q̄ ad nūdinas. §. ti. p̄rio. sed hec cā ex qua dñs est cū illa ex q̄ nō ē dñs se nō cōpatit̄. Sicut em̄ q̄s nō pōt emere rē suaz sic nō potest qō suuz est possidere titulo p̄toze eptoze ab alio.

Litis estimatio. Deipaz sūmat. quero in quo est similis. dicit glo. sicut p emptiōez q̄s efficit̄ dñs si res tradit̄ vel trāsfert̄ publiciana & vsucapiendi cōditio. ita soluēdo litis estimatōez. vt in glo. qō intelige si actor scit soluētē possidere. vt no. §. de rei vē. l. hui⁹ rei. sinaūt ignorabat: tunc q: reus est in dolo fallēdo actorē posset actor cū cognouerit rē vendicare si eēt paratus restituere estimatōez. vt. l. ei q̄ in fi. ff. de fur. Sed si vere reus nō possidebat: tūc i dubio videt̄ sibi cōcedi lnīa vt rē adipiscat̄ a quocunq̄ possessore. vt no. §. de rei vē. l. hec si res. qua adepta habebit dñium vel publicianā vt dictū ē. Nec dicta vera nisi initiū possessiōis rei eēt cum dolo. q: surripuit: tūc nō videt̄ cōcedi lnīa adipiscēdi nisi expse eēt dictū. & iō cū ad eū puenit dñs posset vēdi-

rem in quo estimatio nō hz vim vēditōis in. l. si creditor q̄ rēm priꝰ. ff. de pig. ac. & ibi vide bal. in lec. antiq̄. & pau. ō ca. ibi & adde do. an. in. c. cōsti. de in integ. resti. vbi idē tenet.

Emptor fundi. sūmario. siqs est in bona fide ptim. & ptim i mala fide. an vsucapiat. & ita hr̄ i hoc tex. cū alle. no. bal. in. l. sup longi in. iij. col. C. de pſc. lō. tēpo. fac q̄ no. bart. in. l. si fundū. §. fi. §. ō acq̄. pos.

§ ¶ Alij dicūt. adde q̄ no. bar. i. l. ij §. ō acq̄r. possess.

h ¶ Nō ē bona. & vide no. p bar. in. l. si fic. §. si mihi. de leg. i. & h dicta limitant̄ no. per Dy. & barto. ibi. & dic pau. de cal. i. d. li. fic q⁹ lz ven dā q̄cq̄d iuris habeo in re. si tū tu posse disti tota res lz nō vendā deri. nisi q̄ habebā: sic habeat tm̄ si tot⁹ nō erat vēditus & sic nō pos fit lōgo tpe tota possidē re. tū p̄scribē posse oz. lon gissimo tpe cū i illa sit re q̄rat ti. ut no tabilib⁹ col. ligē vitatz ex hic dictis p bar. ō quo pau. mērōz non facit.

Litis estimatio. ro in quo est similis. dicit glo. sicut p emptiōez q̄s efficit̄ dñs si res tradit̄ vel trāsfert̄ publiciana & vsucapiendi cōditio. ita soluēdo litis estimatōez. vt in glo. qō intelige si actor scit soluētē possidere. vt no. §. de rei vē. l. hui⁹ rei. sinaūt ignorabat: tunc q: reus est in dolo fallēdo actorē posset actor cū cognouerit rē vendicare si eēt paratus restituere estimatōez. vt. l. ei q̄ in fi. ff. de fur. Sed si vere reus nō possidebat: tūc i dubio videt̄ sibi cōcedi lnīa vt rē adipiscat̄ a quocunq̄ possessore. vt no. §. de rei vē. l. hec si res. qua adepta habebit dñium vel publicianā vt dictū ē. Nec dicta vera nisi initiū possessiōis rei eēt cum dolo. q: surripuit: tūc nō videt̄ cōcedi lnīa adipiscēdi nisi expse eēt dictū. & iō cū ad eū puenit dñs posset vēdi-

rem in quo estimatio nō hz vim vēditōis in. l. si creditor q̄ rēm priꝰ. ff. de pig. ac. & ibi vide bal. in lec. antiq̄. & pau. ō ca. ibi & adde do. an. in. c. cōsti. de in integ. resti. vbi idē tenet.

Emptor fundi. sūmario. siqs est in bona fide ptim. & ptim i mala fide. an vsucapiat. & ita hr̄ i hoc tex. cū alle. no. bal. in. l. sup longi in. iij. col. C. de pſc. lō. tēpo. fac q̄ no. bart. in. l. si fundū. §. fi. §. ō acq̄. pos.

care. vt. d. l. ei q̄. in fi. §. de fur. Predicta vera si est litis estimatio. secus si esset trāsactio. vt. §. e. l. i. dixi. Secundo q̄ro an ille q̄ recipit litis estimatōz teneat̄ de euictōe. Glo. hic q⁹ sic. Sed nūq̄ tenet. §. qui. ex cau. i pos. ea. l. fi. Dy. in. c. p possessore. in. ij. q. iz idistincte q⁹ de euictōe teneat̄. q: similis ē emptōi e vt. l. si ppt̄ res. §. re. amo. & ibi dñs Ja. bu. dicit q̄ō hic. lz eq̄parare tur venditōi. tū in. l. h⁹ rei. §. de rei vē. eq̄parat̄ trāsactōi in qua non venit euictio. vt. l. si p fundo. C. de trāsact. & iō dicit ipe aut ille q̄ solut litis estimatōz possidebat actore sciente & videt̄ venditio. q: sua sponte dimittit rē vt. l. si ppter res. et q̄ō supra dixi. Aut nō possidet vel possidet actore ignorāte. tūc non tenet̄ de euictōe q̄si trāsactio cū inuitus dimiserit. vt d. l. hec si res. nisi reus habuerit cām ab actore vt. l. si donate. §. de dona. int̄ vi. et vxo. ita audiui cū dicente. lz nō p oīa sic scripsit in. l. si culpa. de rei vend. sed p̄dicta nō placēt. quia in. d. l. hec si res. ponitur transactio ip̄roprie & large. vt dixi. §. e. l. i. & ibi no. Preterea si teneat̄ ō euictōe ergo teneat̄ si possessor ageret & vinceret̄. vt. l. euicta. §. i. §. de euic. sed ego video q⁹ ille q̄ recipit litis estimationē nō teneat̄ cedere actionē soluenti: & sic pōt pati ipm vendicantē succumbere. vt dicā. j. de re iudi. l. in depositi. ergo pz q⁹ de euictōe nō teneat̄ simplicit̄. Quare sic dico aut res erat dubia vtrū ad actorē ptineret. sed iō recipit litis estimatōz vt cedat siqd iuris cōpetet ret in re. vt dixi. §. eo. l. i. tūc de euictōe nō teneat̄: vēditio sic facta nō tz. vt. l. q⁹ si in venditōe. §. de pe re. ven. si nō certū erat rem ad actorē ptinere vel q: iudicatū vel q: reus nō poterat qōnē dñij ei referre: q: res erat ei deposita vl̄ cōmodata tūc facit emptionē. vt hic et. l. si ut certo. ij. rūso. §. cōmo. cū silibus & tūc in oībus casibus in quib⁹ in soluētē transit ius sine cessiōe qō dixi. §. e. l. i. Itē in oībus casibus in q̄bus teneat̄ cedere actōez quos dicā in. l. un. depositi. j. de re iudi. in illis teneat̄ de euictōe. alias secus p rōnē p̄dictā. ¶ Tertio q̄ro an teneat̄ de euictōe cauere. Glo. hic q⁹ nō. Dy. in. ca. p possessore in scōa. q. distinguit. aut possessor habuit cām ab actore aut nō. vt. l. si donate. §. de dona. int̄ vi. & vxo. tu dic q⁹ teneat̄ cauere in illis casibus in q̄bus de euictōe teneat̄. alias secus. vt. §. de euic. l. siqs emptōi de iudi. l. in bonefidei. tāgam in dicta. l. in depositi. ¶ Ultimo glo. op. de. l. mācipia. in fi. C. ō ser. fugi. Bo. ibi soluit penā. & litis estimationē.

Emptor fundi. glo. & hoc sit p sūmario. ¶ Op. de. l. si ita scriptū. §. de lega. i. gl. nō soluit. Bo. hic nō pōt apparere q⁹ sit exiguum. ibi sic. Dicit dy. hic requirit̄ bona fides q̄. ppt scientiā ptis incerte abest in toto fūdo. ibi bona fides nō req̄rit̄. sed pone venditor sciēs vēdidit ignoranti. et dicit vēdo q̄cq̄d iuris habeo an pcedat vsucapio. videt̄ q⁹ nō p. l. loc⁹. §. de acq̄. poss. sed venditio tunc pcedit p. l. q⁹ si nulla. §. de here. vendit. īmo ē. l. q⁹ si i venditōe. Alij dicūt⁹ q⁹ pcedit vsucapio p. l. qui cū. §. i. j. eo. sed nil facit. quia ibi erat certum q⁹ erat alienum. hic vo incertū. & rūsio quā facit ad. l. locus. nō est bona. quia est cōtra illum tex. sed mihi videt̄ dicendū q⁹ si venditio fuit facta hoc mō. vēdo quicq̄d iuris habeo. Itē tibi trado q̄cq̄d

Ista lex hz tres casus i

iuris habeo, et tūc nō pōt sic possideri, iō p̄scriptio nō p̄cedit, vt l. locus. §. de acq. poss. §z si vēdo q̄cq̄d iuris habeo in fūdo z trado fūdū totū. z tūc p̄cedit vsucapio, q2 credit se totū emisse. ar. §. e. l. ij. §. §z si fūdū. §. p̄curator, z. ff. nā cū sciens.

Item. Furtū factū a dño inusucapibile rem nō facit. h. d. qō plene dic vt. l. sequit. §. si rem. §. tit. ij.

Qui cum pherede. Qui ab alio qō possidet incipit possidere ex noua cā. z desist ex antiq. h. d. Rō. q2 ille cāe nō cōpatiūt. cetera dic vt dixi. §. de acq. poss. l. interdū. in p̄n. z qō h sequit vide p̄ te.

Qui fundum. Ad vsucapionē sufficit sola ciuilis. h. d. p̄ncipiū. dixi in. §. ex cōtrario. l. iij. §. de acq. poss.

Si fundum. In pte addita fundo noua emptō e noua p̄scriptō e opus ē. h. d. p. §. e. l. ij. §. sed si fundū. §o. ibi fuit vna acq̄sitio. hic plures. Q̄. p. z vī q̄ ps fūdi vnita fūdo videt q̄ nō possit possideri nec vsucapi sicut tignū iniunctū edibus. vt. l. eū q̄ edes. z. l. rerū mixtura. §. ti. ij. §o. hic vtrūq3 ē īmobile z cessat illud īcōueniens qō ponit in. l. eū q̄ edes. fm Ja. de are.

Seruus meus. Restitutio p̄curatoris facta ei q̄ scit vel scire dz ad se nō p tinere vsucapiōi cām nō tribuit nisi p̄curator restituens fuerit sciēs: tūc em̄ donare videt. h. d. Circa p̄mā ptē q̄ro quō dz scire ad se nō ptinere. dicit glo. q2 fuit manumissus in vltīa volūtate vel inf vitos. z ex p̄sse fuit dictū q̄ peculiū nō cōcedebat nec pōt dicere se oblitū. Ex quo dicit glo. no. quē nō debere tradere oblīuioni qō scit. et sic oblīuio nō ē iusta cā ignorātie. qō vī: vñ nisi lōgū tps sit cursum vt. l. furtū. §. fūdi. §. ti. ij. z. l. si is qui. in p̄n. §. tit. iij. z qō no. p Di. in. c. p̄sumit. extra de reg. iu. li. vi. El dic q̄ lz longū tps sit cā oblīuiōis. nō tñ ē iusta cā iputet em̄ sibi q̄ nō rememorauit: vñ excusaret cum certaret de dāno: secus si de lucro. h. d. Circa se cundā ptē q̄ro an talis p̄curator teneat dño. Rñ. q̄ sic. vt in glo. Quero a n in manumissū sit trāslatū dñium. et dic vt in glo. Quero q̄d si nō dñs tradidit p̄curatori. dic vt in glo. Eltio hic in fi. habes exp̄ssū q̄ q̄ soluit ei cui' mādatū ē revocatū scient videt donare. Idē de cōdi. inde. l. si nō sortes. §. si filius. z no. §. de cōdi. ob cām. l. si p̄curatori falso. Cōtrariū no. j. de solu. l. dispēsatorē. dicit ibi

Si tutor. Furtū tutoris facit rē inusucapibilez nec sufficit rē in tutoris ptātē reuerti. hoc dicit. Q̄. p. furtū dñi nō facit rem vsucapibilē. vt. §. eo. l. si rē. sed tutor habet loco dñi. §o. vt p3 in tex. Q̄. p. hic requirit vt reuertat in ptātē pupilli. Cōtra īmo sufficit reuerti in ptātē tutoris. vt. §. ti. ij. l. sequit. §. pupilli. §o. illud verū alio subtrahente q̄ ipo tutore. q̄ tū em̄ ad hāc rē nō videt esse tutor. z idē dico in p̄lato illicite alienāte q̄ tū ad illā rem nō videt eē p̄latus. z videt eccl'ia vacare. z iō toto suo tpe nō incipit currere p̄scriptio. sed tpe successoris sui quod est no. ita tenet Ber. alias Inno. extra de p̄script. c. ij.

Qui bona fide. Eo tpe quo possessio recuperat q̄s dz esse bonefidei: alīs non p̄cedit bonefidei p̄scriptio. siue recuperet ex iudiciū siue p actionē p̄sonalē siue p interdictū. h. d. Ho. ex hoc fine q̄ etiā q̄ res restituit auctoritate iudicis req̄rit bona fides. Cōtra. §. ō nota. l. z gñalit. §o. vt dixi. §. de acquirē. pos. l. pomponi' §. si iussu. et de dā. infec. l. si finita. §. si de vectigali b' Q̄. p. q̄ imo ei cui restituit debet accessio. vt. d. §. si iussu. Glo. fatet si eēt bonefidei. §z forte nō sufficerz q2 restituēs nō fuit bonefidei. z sic cū eius possessio sit vitiosa nō debz dari accessio. vt dicto. §. si iussu. Quero q̄d si deiectus recupauit possessionē incontinenti. dic vt. l. qui possessionem. j. de vi z vi ar. Quero vtrū hoc qō nō vsucapit cōputat in int esse! Glo. q̄ nō. Trīū no. j. de vi z vi ar. l. i. §. q̄ vi deiectus. Di. dicit aut modicū tps restabat. z sic loquit illa. l. aut nō modicū. z loquit hic glo. ar. §. ti. i. l. rez mixtura. §. labeo.

Qui sciens. Qui scient emit ab eo cui est interdicta administratio a iudice vel a lege nō p̄scribit. h. d.

Procurator. Malicia p̄curatoris nō nocet emptori bonefidei. secus si procurator colludat. h. d. Q̄. p. q̄ dñium sit trāslatū in emptorē. vt. l. diligenter. in p̄n. §. mā. z iō nō p̄cedit p̄script. §o. res vendita nō erat dñi. sed putabat. vel dic q̄ vere erat dñi. sed p̄curator in vēdendo excessit fines mādati: q2 fuit mādatū q̄ vēderet certo p̄cio. z iō emptor p̄scribet ꝫ dñm. hoc tñ intellige q̄ p̄curator decepit emptorez faciēdo sibi dici ab aliq̄bus fidedignis m q̄ habebat plenū mādatū. alīs nō eēt iustus error: q2 debuit mādatū videre z inspicere. vt. l. q̄ cū alio. j. de re. iur. z de instito. l. sed z si pupillus. §. cōditio. vel dic q̄ habuit mādatum simplex tñ maliciose vendendo nō transfert dñium q2 semp in mādato videt exceptus dol'. vt. §. mā. l. pe. §. fi. ita tenet hic glo. qō tene mēti. qō p3 verū ex fi. hui'. §. qñ ipe sciuit et collusit etiā malefidei. iō q2 emit ab eo quē scit nō habere mādatū comprehendens istud. alias ess3 bonefidei. vt. j. eo. l. fi. Sequētem. §. vide p̄ te.

Iquis cum sciret. Qui emit ab eo quē scit consumpturū p̄ciū bonefidei est. nisi sciat eum consumpturū in aliquē certū malū vsum m hoc dicit fm verū intellectū. Q̄. p. ad fi. l. anteq̄ sit interdicta administratio pōt alicui alienare. vt. l. iul'. §. i. de curato. furio. z no. j. de xbo. ob. l. is cui bonis. §olu. dicit glo. hic p̄pter istā cām erat huic bonis interdictū. Alij dicūt etiā si nō eēt interdictū p. l. q̄ si mior §. fi. §. de mi. et. l. si xo. §. si adolescens. §. mā. dic glo. q̄ ille. ll. loquūtur in minore. z sic tenet p̄ia sol. q̄ h erat interdictū bonis. sed fm hoc q̄s excipiet istud: nisi cū idē eēt vbiq3 certe nō video. dic ergo q̄ i p̄n. loquit q̄n aliq̄s emit ab eo quē sciebat p̄ciū cōsumpturū. sed ignorabat in quo voluit cōsumere vtruz male expendēdo vel pdēdo ex negligētia vel q̄liter Finis xo loquit q̄n emit ab eo quē sciebat cōsumpturū in aliquē malū vsū certū vt q2 ptin' dabat meretrici. cū em̄ cōtrahēdo delinquat nō valet ꝫctus. z est malefidei. facit. j. de fideiuss. l. si a reo. in fi. z qō dixi. §. ti. ij. l. cū vir. Et iō distingue. aut q̄s emit ab eo quē sciuit consumpturū. z tūc aut erat ei ob hoc interdictum bonis. z tunc non valet contractus nec trāsferet vsucapiendi conditio. vt. §. l. proxima. §. qui sciens. et. §. ti. ij. l. si ab eo. Aut non erat interdictuz z tūc aut erat minor. z nō valet qō agit eodē mō. vt l. q̄ si minor. §. fi. §. de mio. et. l. si xo. §. si adolescens §. man. Aut erat maior. z tunc an sciebat eum consumpturum. sed ignorabat in quē vsū. z valet z est bonefidei. vt hic in p̄n. Aut sciebat eū in aliquem certum malū vsū debere cōsumere. z nō valet. vt h in fi. z sic videt intellexisse hāc. l. Ja. de are. facit ad

l Interesse si dieci p̄scribente ō fundo adeo q̄ nō p̄scripsit an ad hoc interesse teneat. adō bal. i. l. i. in. iiij. col. C. ō ānali exceptōe. z qō not. cy. in. l. si de possessione. C. vñ vi. z hic not. seq̄t ludo. i. l. si cō stāte. §. quotiēs. sol. mī. z b adde qō no. p bart. z doct p' gl. i l. iij. §. labeo §. ō acq̄. po. z not. āg. i. l. si is q̄ rē cōmodass3. i. §. i. j. de fur.

m §. Procurator. aliq̄b' fidodignis iustus error ē credere fidō dignis. alīs dz q̄s mādatū oīdere ad hoc vidō q̄ dixi. i. l. i. i prī. §. ō eo p quē fac. erit. z vidō no. j. eo. l. itestat'. z nota bar. i. l. ō pupillo. §. siqs ipi i. viij. q. i fi. §. ō oper. no. mūci. bal i. l. iudicia. C de rei vē. io. an. z do. an. i. c. circa. de iure patro.

Q̄s eū sciret. malū vsū. z no. fm ang. q̄ lz q̄s mutuans statī cōsūpturo i certū malū vsū ñ habeat actōez. vt b. Si tñ debitor sol. creditori cō sūpturo statim i malū vsū liberatur ita dicit ag. no. p illū tex in. l. si cū do-

tē.§.i.so.matri. vide ibi do.io.q̄ aliq̄ loquīt̄ z saluat dictum ang.hic vno casu.

o ¶ Quero. z ō materia vide late z pulchre per bar. ī rubri. ō cō. ob tur. cāz z qō no. dicit ī no. in c.qz plericz. de īmu.eccl. late p do.io. post alios ī c.clerici.ō vi. z ho.cleř.qō ē ca.pe.z ibi p glo.io.an. z alios. q̄d de mutuāte ad ludū. Et do.flo.C. de alea.ī.l.i.ī fi. distinguit.p ut hic distinguit bar.ī e mēte.p b allegata.z an vincēs ad ludū dicaī habere ex cā lucratiua. itez an possint p dita ad ludū reuocari p filios pdentis tanq̄ alienata ī fraudez creditorz. vide bal. ī.l.i.ī fi.C.si q̄d in fraud.pro.p io.an. iaddi. spe.ī ti.ō ob. z solu.ī rub. in prin.

¶ Quod vulgo. pcuratori meo. ad hoc vide qō hr̄ ī.l.scōa.§ si pcur.z qō ibi dixi.s̄.e. Alex.ō ino Aliena.c. fin.adde qō not.bal.ī l.ij.C. ne de sta. defunc.

r ¶ Tu distinguе. adō qō no.bar.in.l. predicta.j.ō verbo.obli.l.is cui bonis. ¶ Quero o q̄d de eo q̄ emit ab aliquo existente in ludo.rñdeo q̄ soluit p̄ciū ludenti nō soluit oīno cōsūpturo:qz forte vincet.z iō distinguit.aut vēdidit colluso:i.z non valet cōtract⁹ nec teneť de euictiōe: qz simul delinquūt.vt.l.fi.§.fi.j.quarū re.acť.nō da.z qō no.b.z.l. q̄ si minor.§.fi.s̄.de mino.aut vēdidit alteri z valz ar.s̄.de aleato.l.fi.§.fi.

Dñs pōt vsucapere partū ancille furtiue ab alio q̄ a seruo manumisso subtracte.z p seruū dño tradite.h.d.quod declara, vt.j.l.proxima.

Dñs pōt vsucapere partū ancil le a seruo manumisso subtracte z sibi tradite.h.d. ¶ Idem.s̄.de vsucap. l.sequīť.§.de illo. Idem.in illi⁹.§.corrigiť. vt ibi patet.quod nō placet.vt ibi dixi.ideo distingue notabiliter.vt hic in glo.

Iustissima cā erroris ī titulo p emptore tribuit cām vsucapiēdi.h.d. ¶ Et no.q̄ satis ē si trado seruo vel procuratori meo⁹ idē si patri vl ei cui sum heres.vt dixi in.l.celsus.s̄.tit.ij. ¶ Idem.s̄. eo.l.ij.in prin. Idem.hic est error iustissimus.allegaui istā.l.q̄ anim⁹ retinēdi possessionē inducit acq̄sitorz possessiōis.nā vere cum seruus tradidit q̄riť dño si dñs ante q̄situ sibi putaret.

No.q̄ lz possessio nō sit vacua nō impediť vsucapio.qō dic vt dixi in l.celsus.s̄.de vsuca.

Nūciatio noui operis ñ iterrūpit p̄scriptionē soli.h.d.quod no.ppter iura canonica in q̄b⁹ supueniēs bona fides interrūpit p̄scriptōez.vt ex de p̄scrip.c. fi.9 z de re.iur.c.possessor.li.vi.z hoc q̄ nō sit malefidei p talē nunciatōem;tz Inno.ex de maio.z obe. c.dilecti. ¶ Idem.C.de p̄scrip.xxx.an.l.sicut.z.l. cuz notissimi. Idem.hic nō fuit nūciatū p executorē fm gl. sed certe idē si p executorē facta fuisset ista nūciatio qz leges cōtrarie loquūť de citatōe p quā cessat negligentia dñi.hic de alia nunciatiōe. Preterea hic loquīť in p̄scriptōe longi tpis.vt dixi.s̄.e.l.ij.in fin. ¶ Idem.C.de rei vē.l.si fundū. Idem.vt in glo. Tu distingue aut talis denūciatio fit ante apphensā possessionē.z facit quē malefidei vt ibi.aut post.z tunc aut est eam adept⁹ sine iusto titulo ex cā lucratiua. z tūc facit,aliquē malefidei.vt.l itē veniūt.§. petitā s̄.de peti.here.Aut eā adeptus est iusto titulo z bona fide z nō nocet,vt hic.

Qui emit ab aliquo tanq̄ negociorū gestore vel cōiūcta psona est malefidei nisi credat eū habere mādatū.h.d.z no.bñ. ¶ Idem.dicit hic credidissz s̄.s̄.e.l.ij.in prin. Idem.dic ex iusta cā si facit ei dici a psona cui debebat credere vel oñdit mādatū reuocatū.vt.j.p le.l.ij.et qō dixi.s̄.e.l.q̄ fundū.§.procurator. Idem.q̄ absēs nō desijt possidere. Idem.vt ī gl.

¶ Pro herede, Rubrica

¶ Idem.j.p leg. l.ea res. Idem.vt ī gl. ¶ Quero⁸ q̄liter sumať in hoc ti.pro herede.et dicit gl.q̄ sumiť vno mō q̄n q̄s est heres vere.z tūc loquīť iste ti.q̄nq̄ putative. z hoc mō sumiť lex p herede.s̄.de peti.here.ita dic glo.rubrice. Sed in eo q̄ dicit gl.q̄ putative pōt sumi duob⁹ modis.vno mō q̄ iusto errore sit ductus z tūc quo ad istū ti.sufficit.vt.l.nō solū.§.i.s̄.ti.iij.sz in.l.p herede.s̄.de peti.here.habeť siue iusto errore siue iniusto assumiť. ¶ Quero q̄d si putat eū vivum q̄ est mortu⁹.dic vt in glo. ¶ Quero q̄s ē ille q̄ vsucapit p here.z Martī. dicebat q̄ heres rem quā defunctus nō pōt vsucapere ppť malā fidem ex sua psona pōt.sed gl.reprehendit eū in.l.i. C.e.z.l.pōnus cū q̄s.s̄.de acq̄.poss.z.l.an vitiū.j.de diuer. z tēp.p̄scrip.z breuiť in glo.enumeranť casus in q̄bus p herede q̄s pōt vsucapere.z dic vt gl. ¶ Quero que psone vsucapiāt p herede.z dic q̄ extranei, nō sui.z tamen dic vt gl. ¶ Quero q̄d p̄scribať titulo p herede,an hereditas tota vel res pticularis z glo.dicit q̄ hereditas nō:quia ē ius.vt.l.nihil.j.ō hb.fig.z incorpales res nō p̄scribunť.vt.l. seruus. §.incorpalis.s̄.de acq̄ren.re.do.sed singuleres vsucapiuntur iure seruitutis et p̄scribunť.z vide istam gl. q̄ optīe loquīť. z tene mēti.

Qui legatorum. Idem vulgo. Per hūc.§.dicūt quidā colonū possidere sed dicit cōtra.l.nō solū.§.i.de vsuc.z hoc qō dicit naturalis intellige de detētatione. ¶ Item ibi ciuiliť z cē.p hoc dicit Di.duas possessiōes eē,sed dic vt di xi.s̄.de acq̄.poss.l.i.in.ij.q.principali.

Primo q̄ro de rōne hui⁹.§.Et cōtinuatione p̄cedentiū.dictū est supra q̄ nemo pt sibi mutare cām dñij.subijcit filiū quoq̄.z sic explicat.iō adde ad tex.ibi viuo pre subaudi.nec sibi pōt mutare cām possessiōis.dicēdo se ō nouo here dē patris.z hoc est dñm z possessorē.q̄ ante erat vt l.in suis de li.z posthu.fm Ia.de are. ¶ Idem.j.p suo.l.pe.§.pe. Nō.vt ibi videbitis:qz ibi fuit ab here rede cōfirmata. ¶ Sed ō op.j.ti.i.l.i.in fi. Glo. que est hic ponit multa v̄ba p se.z ibi in.l.i.§.i. examia bo.j.ti.pri. ¶ Cenio et op.extra glo.dicit hic q̄ estimabat naturalē possessionem penes eum fuisse. Contra qz filius fm ista tpa nec ciuiliť nec naturaliť possidet.vt.l.possessio.§.i.s̄.de acq̄rē.poss. Sol.qō ammō dicit possidere filiꝰ z quodāmō dicit filiꝰ domīnus.vt.l.in suis.s̄.de li.z posthu.nō tñ,ppie possidet.vt.l.possessio.§.i. ¶ Cenio ad v̄si.cui consequēs est.vt si filiꝰ zc. Contra qz existentia sui heredis nil opať quādo sibi daťur est coheres.vt.l.apō dis nihil opať quādo sibi daťur est sibi coheres hť iul.§.i.s̄.ad trebel.si ergo cū daťur est sibi coheres hť vt extraneꝰ videť q̄ possit p herede vsucapere. Ius Irij tmore dicūt q̄dā q̄ p pte coheredis nō pt vsucapere.p sua sic.z vide istā glo.q̄ incipit coherede sed p sua vsucapit.z idē in.l.nihil.C.eo. Sed quaere rñdemꝰ ad op.q̄ existentia sui heredis nil opať cū q̄s habeat coheredē. Rñ.tūc nō opatur existentia sui heredis in his q̄ ex testō ōpendēt. sz in his q̄ extra testīm veniūt sic.vt.C.de iure de li.si fratris. z dixi.s̄.de vulga.z pupil.l.si filiꝰ q̄ patri. Vel dic q̄ existentia sui heredis nil opať si nō adijt vel non immiscet,sed si immiscet opať.nec pceditvsucapio cum aliena iactura vt vsucapiat p herede.vt.l.si is qui. §.de furtis. ¶ Quid si fuit filius emācipatꝰ.quidā dicūt idemꝰ.z sic faciūt hic loqui.z assignāt rōnez vt in glo.q̄ vera nō ē.vt.l.nō solū.§.i.s̄.de vsuca.z.l. cū heres,quā glo.alle.nil facit.

Ibi p herede idē in putatiuo iusto errore,vt.l.non solū.§.i.s̄. de vsuca.alias secus,facit qō no.s̄.de acq̄. posī.l.interdū.§.i.in prin.

Glo.dicit q̄ q̄ est heres. tñ si Constat. est indignus nō vsucapit pro

v ¶ §. Filius quoq̄ dicit idē adō bar. in repetitōe l.ī suis.i.vti. opp.ō libe. et posthu.

nō solvm.§. morte in fin. xv.col.ō og. no. nūci.ēt qō no.mandē. p glo.i.l.fi.ē quā mihi.§. fi.s̄.de euic. z quod not. bar.i.l.aut q̄ aliť.i fi.pōc. j.qō vi aut. clā.z qō no. bar.i.l.cum. i.v.col.s̄.de suca.z bal. l.sup lō.i fi. ij.col.ō p̄scrip. lō.ēt.z bar.j l. naturaliť. s̄.ō vsuca.in ij.col.q.ijmo. no.post do. an.i.c.fin.de p̄scrip.

Pro hac reō.rubrica. de. q̄ro. vide bal.i.l. hr̄ditat̄.C.i q̄b⁹ cautis lōg.tē.p̄scri. ceſſi.

¶ Vi legatorz.§.Filius vulgo. Di. dicebat vti ter.ī cē alibi vt refert bal. ī.l.i.ō. C.ō ac qui.pos.ipo se alle, aliuz

Pro donato. Rubrica.

PRo donato.§.Si pat filio morte cõfirmat.vide hic late qñ donatio nec donatio cã mortis p talẽ cõfirmatõz nõ ẽvera donatio.ſiõ ñ eget insinuatiõe nec etiã requirit aditio hereditatis ſm ang.& glo. ibi in.l. pe.§.fi.ſ.t.i. & bar.ĵ.,pxi. & vide bal.ĩ l.filio.C. fa. her.& in.l.ij. de inoffi.do nat.& bal.ẽt C.eo.l.irritã vbi oĩno vi de & an poſ ſit reuocari. vide q̃ dixi poſt bar.i.l. frat a ffe.in vlti.col.ĩ cõ dĩ.inde.& de inſinua.adĩ bal.in auctẽ. ex teſtamẽto in.iij. col. C. de coll'.tex.ĩ l.añ pen.C. de dona.inter virũ.vtrũ ãt donatio fcã p̃ꝛem filio de re aliena p̃firmet̃ mor te.bal.q̃ ſic in.l.ſi.C.e. et ibi bal. ffert bart. hic te nere q̃ iſta donatio cõ firmata mor te nõ trahat retro etiam quo ad fru ctus i re alie na.cui? ſriũ ſz ibi bal.ſz ego nõ repe rio bar. hoc tenere ℔ nec alibi.

Pro donato. Rubrica.

PRo donato. ¶ Oppo.de.l. celsus.ſ.de vſuc. Sed nõ ſufficit falſa opinio friuola. ſz iuſta ſic.vt.l.ij.ſ.de ſolu. ¶ Op.de.l.in edi bus.ſ.de dona. Sed.vt in glo.

Si pater filio. Iſte eſt difficilis.ſ. ¶ Op.q̃ tio facta a p̃re filio morte cõfirmat̃ vt.l.ij.C.de in offi.do.& l.dona.C.de dona.inter vi.& vxo. Hui? cõtrarij timore ℔.ſ.hz duas.lec.principales.vna q̃ ñ donauit ſimplicit ſz cõceſſit in peculiũ.tũc nõ ꝓfirmat̃ morte.vt.C.fami.her.l.certũ.& iſta ẽ clara & vera. Sed q̃tũ ad iſtã.l.cõtinet diuinatõz.iõ ſcda lec. eſt q̃ hic donauit vt bene merito. iõ cõfirmat̃ morte.& ſic vt exneo. Ad ſriũ rñ.q̃ nõ vſucapit̃ titulo p donato.vt extũc a die donatõis.ſed exnũc a die cõfirmatõis.vt.l.ſi pat̃.C.de inoffi.do. ¶ Sz ad iſtud op.q̃ talis cõfirmatio retrotrahit̃. vt.l.dona.C.de dona.inter virũ & vxo. Sz glo.rũdit q̃ quo ad fructꝰ retrotrahit̃.nõ quo ad vſucapionẽ & dñiũ. Vel dic cũ de vſucapiõe tractat̃ que eſt odioſa.nõ retrotrahit̃ ne q̃s locupletaret̃ cũ aliena iactura. vt.l. denique.ſ.ex qui.cau.ma.ſed glo.in.l.ſub cõd.ĵ.de ſolu.dicit q̃ etiã quo ad dñiũ trahit̃ retro. ſz male dict.vt ibi dixi.& ſic remãet ſm hãc ſo.q̃ vſucapit̃ p donato a die cõfirmatõis.ſed hoc videt̃ cõtra mẽtẽ hui? ſ.& iõ retẽta hic eadẽ lec.alit̃ ſoluit glo.q̃ pat̃ mutauit voluntatẽ. Hoc eẽt verũ p.l.ſi p̃.ĵ.eo. ſz cõtinet diuinatõz.vel dicit glo.q̃ nõ confirmabat̃ ſm iſta tpa.ſed hodie ſic.& idẽ tenet in.l.ſi p̃.ĵ.eo. ſz cy. tenet ſriũ in.l.iij.C.de inoffi.do.& pbat.q̃ donatio facta inter virũ & vxo.cõfirmat̃.vt.l.cuz hic ſtat?.ſ.de dona.inter vi.& vxo.g̃ idẽ multo magis ĩ p̃re & ĩ filio. Preterea ego ꝓbo.donatio facta filio confirmat̃ eo facto ſui iuris emãcipatiõe.vt.l.dona.ſ.pat̃.de trebel.C.de inſti.et ſubſti.l.iij.cũ ſi. ¶ Qualit̃ g̃ ſoluato vt hic. Nõ ẽ q̃ nõ ẽ ꝓprie donatio ſz magis legatũ y vt.l.in donatõib?.C.ad.l.fal.nec ẽ ꝓprie legatũ p oĩa.vt.l.ſeqns qõ.ſ.de le.ij.& l.res.C.de do nõ eñ eſt vere legatũ.nec vera donatio.hoc tz glo. ſ.ſ.i.l.ij.ſ.ſi.& iſtud tene. ¶ Op.ĵ.p ſuo.l.pe.ſ.pe. So.ibi in filio emãcipato ſm vnã lec.& verã in ſe.h in filio in ptate. ¶ Op.extra gl.iſta lec.p̃ſupponit q̃ pat̃ donauit filio vt bñ merito.ergo valuit donatio ſtatiz.vt no.C.de inoffi.te.auc̃.vñ ſi parẽs. Sol. illõ verũ ſm hodierna iura ſm q̃ filijs q̃rit̃ ex cã ad uenticia.ſz illud qõ hz fili? ꝓpt̃ ei? merita & ſeruitia q̃ vere p̃ceſſerũt hz ex ſuis opib?.& ſic eſt aduenticium.vt.l.cũ optet.ſ.i.C.de bonis q̃ li.& ſic loq̃t dicta auct.vñ ſi parẽs.licet gl.alit̃ videat̃ ſentire & nõ bñ. p.ll. ibi allega.q̃ vbi vere merita præceſſerunt vt incõtinenti ſit vali data donatio q̃ ſi vere merita non p̃ceſſerunt q̃ñ donat̃ propt̃ merita nunq̃ etiã morte cõfirmet̃.allegat glo.ſ.in.l.ſi donat?.C. de coll'. licet glo.hic & alibi teneat contrarium.videlicet in.l.penulti.ſ.filium ſ.titu.i.& ibi vide barto.

C.de coll'.l.ſi dona.ſecꝰ ſi merita ñ p̃ceſſerũt.tũc idẽ hodie qõ olim. Et iõ in iſta materia diſtingue. q̃ q̃ris an p̃cedat vſucapio in re donata filio a p̃re. tũc aut donauit filio emãcipato & p̃cedit vſucapio tit. p dona.q̃ valet donatio.vt.l.pe.ĵ.p ſuo.ſm vnaz lec.aut donauit filio exñti ĩ ptate.& tũc aut vt habe ret in peculio.& tũc nõ p̃cedit vſucapio tĩ.p dona to.hic eſt caſus in hoc?.ſ.ſi xo tãq̃ extraneo.& tũc aut donauit ſibi vt bñ merito & præceſſerũt merita. & valz donatio & p̃cedit vſucapio p donato.vt no. in auct.vñ ſi parẽs.C.de inoffi.teſ.aut nulla merita p̃ceſſerũt.& tũc aut pat̃ emancipauit eũ in vita & p cedit a tpe emãcipatõis p donato.vt.l.donatio.ſ. p̃.de donat̃. Aut eũ nõ emãcipauit.& tũc aut q̃ris an p̃cedit viuẽte p̃re & nõ p̃cedit vt hic. Aut patre mortuo.& tũc aut pater mutauit voluntatẽ.& nõ p̃cedit:niſi heres p̃ris cõfirmauerit.vt.ĵ.eo.l.ſi pater. Aut pater in eadẽ volũtate pſeuerauit.& tũc vſucapit a tpe mortis nõ titulo p donato xe.ſz q̃ſi tĩ.pro donato vel q̃ſi p legato.vt no.in.l.ij.ſ.fi.ſ.ti.prio. ¶ Quero q̃d ſi pat̃ dixit in inſtro dono tibi filio vt bñ merito:q̃ mlta p̃ceſſerũt merita an valeat.q̃ ſic aſſeruit.certe nõ niſi ꝓbet̃.tex.ẽ in.l.ſi forte.ĵ.de caſtrẽ.pe.& glo.in.l.ſi donati.C.de coll'.

Iis qui. Cõteſtatio facta quo ad vnũ nõ interrũpit p̃ſcriptiõez quo ad aliũ.ſed quo ad illũ ſic.h.d.

Ivir. Si concurrit error iuris cũ errore facti nõ impedit̃ vſucapio.h.d. hec.l. ¶ Oppo.glo.a diuiſiõe aut iſte putauit dona.nõ valere.& ſic fuit malefidei.aut putauit dona.valere & errauit in iure.ergo nullo cãu vſucapit. Glo.ſoluit optĩe.ego dico q̃ putauit donati onẽ valere.& ſic fuit error iuris in gñe. Itẽ errauit: q̃ putauit rẽ donantis cũ eẽt aliena ex hoc errore facti in ſpecie.ſequit̃ q̃ nõ ẽ error iuris in ſpẽ.q̃ xe valebat donatio facta de re aliena.& ſic recte putabat hoc cãu donatiõnẽ valere.& ſic.p̃cedit vſucapio vide glo q̃ incipit op.&c. ¶ Sed ĩ hoc op.ſ.p empto.l.ij.ſ. ſi a pupillo.ſcdo rñſo.vbi erat error iuris in gñe. Itẽ in facto et tñ nõ p̃cedit vſucapio. rñdet gl.mirabiliter q̃ hic error iuris vincit̃ ab errore facti. ibi ſecus. Et vincit̃ hic:q̃ vere res erat exneĩ.vñ donatio valuit in illa re putatiua.& iõ iuris error vincit̃ in hac re:q̃ nõ ẽ error in iure vere:q̃ vere donatio valet.ſz in.ſ.ſi a pupillo.nõ eſt ſic:q̃ ſiue res ſit pupilli ſiue extranei vẽditio nõ valet.vt.l.magĵ puto.ſ.ĩ re.eoz.vñ error facti errorẽ iuris nõ facit ceſſare.vide glo.ibi vincit̃ g̃ &c. ¶ Clos videtis q̃ ſt duob quoz vnũ ꝓdeſt aliud nocet & inſpicit̃ qõ ꝓdeſt. ¶ Cõtra.ſ.ad ſyll'.l.ſiqs in grau.ſ.fi.cũ.l.ſeq vbi inſpicit̃ id qõ nocet. Dic ſic.q̃cz id qõ ꝓdeſt ẽ tãte potẽtie q̃ obfuſcat & vincit id qõ nocet.tũc inſpicimus id qõ ꝓdeſt.vt hic.& l.nõ intelligit̃.ſ.ſiqs pala.ĵ.de iure fiſci.ſi xo id qõ nocet vicit id qõ ꝓdeſt tũc inſpicim? id qõ nocet.vel dubitat̃.tũc ſubdiſtingue aut effect? vni? põt ſeparari ab alio:& ſepat̃.vt.l. relegatoz.ſ.fi.de inſt.& rele.ſi xo nõ põt ſeparari inſpicit̃ qõ nocet.vt.d.l.i.in fi.cũ.l.ſe.ſ.ad ſyll'.& l.ij.ſ ſi a pupillo.ſ.pro emptore. De huius.l.materia tãgitur per Dĩ.in cap.poſſeſſor.in antepenulti. qõne extra de regu.iur.lib.vi.et per Cy.C.de vſuca.pro emp.l.venditor.

Ivir. iſta eſt not.l. vide bal.C. de rei vẽdic. l.nullo. adõ etiã bal.in.l. venditioni. C. p empt.

b Sũt duo quãdo duo. quoz vnum prodeſt & ali ud nocet qõ inſpicitur vi de quod ſci ſi ſingulari ter ſecundũ bal.in l.ſocietatis.ſ. arbitroz ĩ verſi. quero quid ſi eſt dictum. ſ.p ſocio.et qõ ſingulari ter not. bal. in.l.ſiqs de curio.C. de fal. et mod. in.c. cõſuluit in fi.de vſu.

¶ Pro de relicto. rubri ca.

¶ Ps. et ad istū titulū vide qđ legi tur & not. i. l. interdū .§. i. de acq. poss. & puisio hꝫ ti. volēt hā bētē rē p derelicto pde re dominiū nō habet lo cū in re def ta. l. q agros C. de omi agro deser. li. xi. & ibi bar. & bal. in. l. rē q nobis. de acqui. poss. Itē non ha bet locum i hereditate vacāte q fi at occupāt fm bal. i. l. q se pris. i. xij. col. C. vñ li beri.

¶ Pro dote rubrica.

¶ Itul⁹. et ad hāc. l. vide bal. in. l i. C. eo.

e ¶ Sz Jo. dicit. Add de bart. i. l. & iō de odi. fur. & qđ no. i. l. iiij. p soci. & no. q imo. i. l. de diuisiōe. sol. mri. allegat istā glo. hoc mō q lz añ traditiōz nō trāseat dñiū rei dotal in maritum. vt ibi no. hoc ēt erit vex si bo na vlr dant. vt hic i glos. bal. in. l. i. C. de ac. & ob. i pe. col. i. vij q. tz gl. hic q i actōe p so cio sit spāle q trāseat do miniū absq; traditōe. sec⁹ i alijs vni uersalibus.

¶ Si pater. Videt q cōfirmet morte nec ratihabitio heredis aliqđ op pet. vt. l. ij. C. de inoffi. do. Dicit glo. q oliz nō cōfirmabat qđ reprobauit tibi. §. e. l. i. §. i. Dic g q pater mutauit voluntatē quā psumo mutatā ex eo q filiā exheredauit. & hoc vult dicere. l. p dona to. quasi dñs nō pōt manumittere. sz desinit vsuca pere. dicā eadē rōne nō poterit rē in sacrū dedica re: sed poterit obligari respectu sui quasi dñij vt. l. si ab eo. §. de pig.

Pro derelicto Rubrica.

¶ Continua p teipm. & vide glo. q̄ dicit q habere p derelicto habet vim dona. p quo vide qđ dicaz j. de stipu. seruo. l. qđ seruus.

¶ Pars. c Nō iuris ē de toto quo ad totū idē iuris est de pte quo ad partē. sed nō est idē iuris de parte quo ad totū. hoc dicit tene menti.

¶ Empronius Qui denegat alimēta & alij tradi mādauit vr p derelicto hre. hoc dicit. Et titulū p lega to hic positū vide p teipm.

Pro dote Rubrica.

¶ Itulus d. Si res deb in dotez vlr vel specialit matrimōio ōcto vsucapit p suo nisi erpsse fit actū q nō trāseat dñiū: nisi mrimonio cōsū mato. & hoc siue res deb estimata siue iestimata l. d cū. l. se. No. tex. ibi & nihil ꝛc. & ibi si ñ tū euident ꝛc. No. tex. i fi. ibi q: nulla dos sit. No. q ti. p' dote eq parat titulo p emptore. & sic videt titul⁹ onerosus qđ vr eē verū. vt. l. ex pmissiōe. j. de ac. et obli. hoc tñ intellige q est onerosus respectu viri cui dat i dotē a muliere. respectu vero mulieris quā pr vel eē ne us dotat est titul⁹ lucratiu⁹. respectu viri ē onerosꝰ. vt supra dixi. & p onere matrimonij accipit. vt. l. pro onerib⁹. C. de iure do. Hāc distinctōz ponit tex. in. l fi. §. si genero. j. de bis q̄ in frau. cre. tetigi anno in. l. meuio in fi. ff. sol. ma. & tangit in. l. ij. C. q̄ in frau. cre. Itē no. ex scō dicto q nō ē dfia an res singula res vel oia bona dent in dotē. Cōtra hoc opp. q sit dfia: qz qñ trahit vniuersalit trāsit dñium sine traditōe. vt. l. ij. §. p solu. Glo. dicit q quidā dicunt q hoc est verū de dñio. sed de vsucapiendi cōditōe secus. sed io. e dicit q nō audz dicere q dñiū trāseat in vniuersalib⁹ sine traditiōe. vt. l. ij. §. p soc. Rñdetur q: glo. nō rñdet. dic q ibi speciale in actōe p soc. & sic no. q lz in actōe p soc. trāseat dñiū oīm bonoꝝ sine traditōe. tñ in venditōe & donatōe oīm bonoꝝ nō trāsit dominiū sine traditōe. qđ not. & tene menti. Tertio no. fq qñ traditꝰ res in dubio vr fieri animo trāsferendi dñiū. vt ibi. si tñ nō euident ꝛc. & l. dotis fructꝰ. §. fi. & l. se. §. de iure do. Cōtra hoc op. de. l. cuz pr. §. pat plurib⁹. §. de le. ij. vbi in dubio videt tradi cā custodie. ita ibi dicit tex. cū gl. Rñ. in dubio psumit tradi cā trāsferendi dñiū si p cedit q tract⁹ habilis ad trāsferēdū dñiū. secus si ali qua cā inhabilis ad trāsferēdū dñiū pcedat. dicam pleniꝰ. j. de solu. l. si sub conditōne. vbi glo. tangit. Itē no. q dos nō pōt eē sine mrimonio. vt hic & l. fi. C. de dona. ante nup. Itē dicitur hic q siqs putat esse mrimoniū cū nō sit cessat vsucapio. Contra. l. iij. pro solu. Solu. hic errore iniusto. secus si iusto.

¶ Estimata. Dic dicit q si ante nuptias res tradat nō vsu capiat b Cōtra. §. l. pria. vbi añ nupti as vsucapit titulo p suo. Dic sūt opi. vna Rug. q dicit intelligo hāc. l. fm illā qñ tradidit sub cōditōe vt dñiū nō trāseat. nisi secuto mrimonio. sec⁹ si simplicit. vt. §. l. pria. Cōtra hāc opi. vt. l. ij. §. si sub cōditōe. §. p emp. Rndit Rug. ibi nō vsucapit ti. p emptore. sed ti. p suo. vel ibi in cōditiōe exprssa. & in tacita. pria est verior. Alij vt Azo dicūt q lz fue rit simplicit tradita tñ nō vsucapit titulo aliquo. & ē rō qz in cōtractu emptōis & vēditōis req̄rit bona fi des duob⁹ tpib⁹ i. sz ante exītē cōditōz nō est titul⁹ iō nō pōt hre bonā fidē. & sic nō vsucapit. Di. & om nes moderni tenent opi. Rug. nā nō pōt vsucapi. scz ti. p emptore. sec⁹ ti. p suo. et ē rō: qz p̄cedit con tractus habilis ad trāsferendū dñiū vt ē cōtractus cōditionalis q̄ est habilis ad dñiū trāsferendū. hoc tenent p. l. si sub cōditōe. j. de solut. hoc tenet Di. & Ly. C. p dote. l. i.

¶ We filie Etiam res pscripta vel vsu capta in iudicium diuisori um nō venit. h. d. Et sic no. q p quādā cōsequētiā pscribit cōi diui. minori tpe. xxx. annis. vt glo. dicit. Quero qđ si accipiēs sciebat res esse cōes. Rñdeo si vellent allegare eē pscriptū rei non posset p̄pter sciam rei aliene. sz si vellet allegare di uisionē & pbare p psumptionē: qz vnū fundū posse disti p solido. & ego aliū lōgo tpe tñc diuisio psumi tur. vt no. C. cōi diui. l. pe. Idē si idē fund⁹ esz p di uiso possessus. qđ satis placet. Eltio ex hac. l. no. q si statutū dicit q diuisio possit peti nō obstā te cursu alicui⁹ tpis. qđ oz intelligi durāte cōione. sec⁹ si pscriptū ē dñiū cū si. allegat in gl. prima.

Pro suo. Rubrica.

¶ Circa hāc rubri. glo. dicit aliq̄ q̄ examinabo. j. l. i.

¶ Ro suo Pro suo possidet q̄ possidet ex causis ex qb⁹ de iure gentiū dñiū q̄rit. Itē quocunq; ti tulo possidet. Itē quilibet dñs. hoc. d. cū. l. seq. Qp. q vsi. sed si res. fit su pfluus. So. repetit idē vt aliqđ addat. Qp. ad l. ij. hic dicit q nata ex rebus alieno noie possessis ꝛc. Contra. quia tūc habeo sciam rei aliene. q̄ ꝛc. vt l. iusto. §. si possessiōis. §. de vsuca. Sol. hui⁹ ōrij ti more glo. exponit. vt habes in ea & bñ. tñ pleni⁹ dic alieno noie. i. aliena appellatōe. hoc est titulo speci ali nō titulo p suo gñali. fm Ja. de are. Qp. q partus & fruct⁹ vsucapiātur titulo speciali quo ha bet ancilla vel fundus. vt. l. fi. §. vt fruct⁹. j. de bis q̄ in frau. cre. & §. de le. ij. l. si qđ ex pāphila. & l. nō quo cunq; §. iul. de le. i. et de ac. emp. l. iul. §. fi fructibus So. si partus erat cōceptus tpe emptōis eodē titu lo pscribetur. vt in ōrijs. si post titulo. p suo. vt hic. Sz cōtra hoc op. §. de euic. l. fi p̄gnātē. vbi & tūc part⁹ cōcept⁹ nō ē empt⁹. Sol. nō ē vere empt⁹. et iō actō ex stipulatu denegat. sed rei empte accedit. iō actio ex empto hz locū. vt. l. venditor eo. ti. et ti. p emp. et vsucapit. vt. l. eū qui edes. §. de vsuca. Itez op. q partus postea editus hoc tit. vsucapiat. vt. l. nō solū in prin. §. de vsuca. & de publi. l. si ego. §. par tus. So. q ibi dicit ex eadē cā intelligo remota: qz emptio fuit cā q̄re partū post editū vsucapia. p suo nō añt eadē cā. i. eodē titulo. fz put refert ad partez tūc cōceptū stat. p prie. Itē op. qz actio ex ēpto hz locū etiā euicto partu post cōcepto. vt. d. l. vēdi

de Bal. no. in l. si ego. §. partus. ff. de publi.

l ¶ Oppo. q partus. adde istis bal. in l. ancille. in. vi. op. C. ō fur. ⁊ in l. si ego. §. partus. post glo. ff. de publi.

m ¶ Et testis pbat. No. de teste dicēte q ꝗs possedit pro suo. et tāq̄ suo. §z qd si diceret tenuit ⁊ possedit. p suo ⁊ tāq̄ suo. vide gl. in l. siqs intētione. de iudi. et istis adde no. ī. l. ꝗdā in suo. ō cō di. instī. et bar. hic seqr̄ hic ange. dices q reqrit q ipi deducāt aliquē titulū verū vl putatiuū. et ego addo in no. in. c. ill ō ī fi. de pscrip. ⁊ idē §z h rabbael ⁊ do. ō rota sua decis. cccxv. ⁊ bal. in ad dī. spe. an ti. ō ō posito. §. i. in fin. pone in rei vendi. et qō no. ange. ⁊ imol. in l. fi liuffa. §. diui de le. i. ⁊ do. anā. c. cū ad sedē. ō resti. spo. dū q̄rit an ex possessione p̄sumit dominium.

¶ Ancillā q̄ro qd p bar. in l. an calle. C. ō. fur. o ¶ §. Si pr. p hered. an titul? p hered de bēat lo cū filio per bal. in. d. §. si pr. ⁊ vīō ad istū ter. bal. in l. fi. C. pro dona. ī. i. col. ⁊ etiā i. ij. col. ad fi. ī sing. q. qū pr d ī uisset stip u lātes p se et suis hredib? an valeat t a lis diuisio in vita prīs q̄ ad nepotes ⁊ vide ēt ad istū ter. bal. in l. fi. C. pro dona. ⁊ in l. sup lō gi. in. i. col. C. de pscrip. lō. tēp. ⁊ vbi cessat ti. p herede an locū habeat titulus pro suo bal. in l. iudicia. C. de rei vendi.

Ancillam ¶ Ista ē bona lex. ⁊ facit distinctōz quā in multis gl. habetis. nō tū in tex. alibi. ¶ Not. q due qualitates ꝛrie nō pñt eē in eodē subiecto ibi dum dicit nec̄ idē p suo. ⁊ clā possidere pōt. ¶ Opp. de l. iusto. §. ⁊ si possessiōis. s. de vsuca. Solo. ibi supuēit ne. i. furtiue ⁊ sic cū illo mēbro hēs plenā distinctōz ¶ Opp. de. l. clā possidere in princ. s. ō acq̄. poss. ⁊ l. de eo. §. seruū. eo. ti. Sol. illud ē verū nisi supueniat scia rei aliene in initio furtiuitatis. ¶ Opp. C. ō vsuca. trāsfor. l. i. Sol. respicit initiū possessiōis. vt ibi: nisi supueniat scia rei aliene ⁊ furtiue. vt hic. hoc ät intellige si supueniat rei furtiue. ⁊ ei? a quo fit furtum titul? p suo ⁊ quot modis accipit titul? p suo. Ñdet glo. trib? modis. §z tertio mō nō ē ti. vsucapionē parās vt in glo. qō no. sic g̃ quilibz dñs ⁊ ēt malefidei possessor q̄ possidet vt dñs. quertēdo fructus in vtilitatē suā possidet p suo. ⁊ sic aduocatus facit positōz q talis possedit p se ⁊ p suo tpe tāto vt dñm ⁊ fructus recolligere. et si nō ē ti. pbat? vsucapionē parās. §z est pbatū q nō possidet p alieno seu alterius noīe. vt cōductor vl̄ files. et. l. sequē tē. vide p te.

Ista ē bona lex. ⁊ facit distinctōz quā in multis gl. habetis. nō tū in tex. alibi. ¶ Not. q due qualitates ꝛrie nō pñt eē in eodē subiecto ibi dum dicit nec̄ idē p suo. ⁊ clā possidere pōt. ¶ Opp. de l. iusto. §. ⁊ si possessiōis. s. de vsuca. Sol. ibi supuēit ne. i. furtiue ⁊ sic cū illo mēbro hēs plenā distinctōz ¶ Opp. de. l. clā possidere in princ. s. ō acq̄. poss. ⁊ l. de eo. §. seruū. eo. ti. Sol. illud ē verū nisi supueniat scia rei aliene in initio furtiuitatis. ¶ Opp. C. ō vsuca. trāsfor. l. i. Sol. respicit initiū possessiōis. vt ibi: nisi supueniat scia rei aliene ⁊ furtiue. vt hic. hoc ät intellige si supueniat rei furtiue. ⁊ ei? a quo fit furtum titul? p suo ⁊ quot modis accipit titul? p suo. Ñdet glo. trib? modis. §z tertio mō nō ē ti. vsucapionē parās vt in glo. qō no. sic g̃ quilibz dñs ⁊ ēt malefidei possessor q̄ possidet vt dñs. quertēdo fructus in vtilitatē suā possidet p suo. ⁊ sic aduocatus facit positōz q talis possedit p se ⁊ p suo tpe tāto vt dñm ⁊ fructus recolligere. et si nō ē ti. pbat? vsucapionē parās. §z est pbatū q nō possidet p alieno seu alterius noīe. vt cōductor vl̄ files. et. l. sequē tē. vide p te.

p ¶ Opp. q̄. ad ista vide bal. ī. l. fi. in vltīa col. C. p donat?.

¶ Sucapio ignorantia. in facto alieno tolerat ignorātia fallit nisi fuisset sepi? de eo tractatū fm bal. in l. cū aliena. C. de leg. ī vl. col. al's limitatōes vide plene p doc. in ca. ab excōicato ō rescrip. et vide bart. in l. nō fatet. de confess.

vsuca. Solu. fateor q ñ solū in pte q̄ habet vt aliēa habeat ti. p suo ex diuisiōe in alia pte erit q̄si p donato. vel q̄si p legato. vt dixi. §. p dona. l. i. §. i. qō p cederet alio instituto herede vl̄. al's a seipo nō posset haberi q̄si p legato ⁊ diuidēdo vī instituere. vt C. fami. her. l. quotiēs. ⁊. §. de here. instī. l. ex facto. et de le. i. l. q̄d ergo. la. ij.

¶ Sucapio. Ista. l. in prin. ponit vnā rōnē bonā multū. In scō rīso ponit aliā quā habuistis in multis locis ¶ No. q vsucapio est introducta vt sit litiū finis. ¶ Itē no. q in facto alieno est tolerabilis ignorātia q̄ secus in facto proprio. vt. l. q̄ q̄. §. adverī. ¶ Quero vtrū exceptio pscriptōis impediat lit. cōte. tex. vī q nō in. l. emptor. C. de pscrip. lō. tēp. In cōtrariuz vī in. l. i. in fi. §. ad tertul. ⁊. l. trāsactōe finita. j. de. xb. sig. Guil. de cu. in. l. elegant. §. i. §. de cō. ide. dic q ī pedit lit. con. ⁊ est casus h fm cū sic inducēdo ille exceptōnes q̄ introducte sūt. vt sit litiū finis ipediunt li. cōte. vt est trāsactio. vt. l. fratris. C. de trāsac. Idē in re iudicata ⁊ in iuramento. sed pscriptio ē introducta vt sit litiū finis vt hic. g̃ ipedit lit. cōte. §z lz dictū suū sit bonū. tū dicerē sic q̄cz exceptio pscriptionis opponit actōi. verbi gra nō potes agere: q̄ actio tua est pempta tpe. ⁊ tūc ipedit lit. cōt. vt. l. oēs in fi. vbi dicit ⁊ pcipit q tale ius nō moueat. et. l. sic in fi. C. de pscri. xxx. anno. vbi dicit nulli mouēdi ⁊c. q̄ ꝛba nō posset magis exp̄sse impedire lit. cōtest. ¶ Q̄cz op. exceptio pscriptōis rei fm. l. siqs emptōis. C. de pscrip. xxx. an. tūc ex ꝛtute ꝛbor illius legis nō ipediret lit. cōte. §z ex rōne posita in hac. l. ⁊ p. l. trāsactōe finita cū si. ipedit lit. cōte. qō intelligē tā in pscriptōe actoris q̄ ī pscriptōe rei. si opponat ad pcessū. vt si dico talē nō eē audiēdū vel agere nō posse vel lit. cōte. nō eē: q̄ actio est pempta pscriptōe. Sed si opponeret ad iustitiā cāe. vt si dico te ius nō habere vel me absolui debere: q̄ pscripsi vel actio est pempta. ⁊ tūc opponit in vim emptōnis. ⁊ tūc nō ipedit li. cōte. ita pōt intelligi. l. emptor C. de pscri. lō. tēp. ⁊. l. elegant. §. siqs post. de cōdi. in de. Ex ppositōe ergo ipi? excep. apparebit hoc. itē pdicta ꝛba si ille q̄ talē exceptōz opponit eā parat? est in ꝓtinēti. pbare al's si habebit altiorē indaginē fieret cōte. reseruata excep. ⁊ hicē tex. exp̄ssus. ⁊ gl. §. de iureiurā. l. nā ⁊ postea. in prin. sic etiā pōt intelligi. d. l. emptor. Quidā tū nitunt dictā. l. nam ⁊ postea. aliter intelligere. s. q̄ interim nō contestet lis qō nullo mō pōt facere. vt ex tex. ⁊ glo. euident colligitur. p quo facit. l. ille a quo. §. si de testō. ad trebel. et l. iij. §. ibidē. §. ad exhibē. ⁊ tō dico q ille q̄ dicit li. cō test. nō eē ptextu alicui? exceptōis q̄ reqrit p batione dz offerre se paratū pbare incōtinēti. al's licite iudex pnūciabit li. cōte. eoipo q actor negat illā exceptōez eē verā. vt. d. l. nā ⁊ postea. Predicta dico in exceptōib? q̄ cām respiciūt. secus si opponit exceptio p psonā iudicis actoris ⁊ filium. q̄ istud ante oīa est examinandū in initio. vt. l. vltīa. C. de exce. ⁊ de testa. l. si q̄ram?. ⁊ qō plene dicā. §. ti. i. l. q̄dā consulebant. Et intelligas incōtinēti vt dicit tex. in. l. si pedit p̄cessū si opponat fm bal. in. l. q̄relā ad fi. C. de fal. ⁊ istis adde bar. in. l. oēs. C. de pscrip. xxx. anno. ⁊ bal. in. l. si is q̄. C. ne de statu de func. vtrū aūt pscriptio excludat ipo iure vel ope excep. vide bal. et

r ¶ Quero vtrum. ⁊ q̄ in hac. q. sūt varie opi. vide qō dixi in. l. vir bon? p? bar. iud. sol. ⁊ adde bar. p illū tex. ī. l. i. §. fina. §. ad tertul. ⁊ in. l. §. §. ō trāsacti. ⁊ bal. p illū text. in. l. aditos. C. ne de statu defūc. q̄ ē. l. i. et in. l. si is q̄. e. ti. bal. in. l. fi. C. de edic. diui. in. x. col. no. bal. in. l. post q̄ litī. C ō pac. ⁊ posset limitari hec doctria in q̄tū dicerem? hāc exceptōz pscriptōis ipedire lit. ingressū hoc eē verū in casibus in qb? acq̄ritur p pscriptiōz directuz dñiū: ō quo dixi p? bart. in autē. nisi triennal'. C. ō bo. mater. cū tūc agēs ius agēdi nō habeat post pdidit directum ⁊ vtile dñi iuz: secus vbi solū essz pscriptū vtile ⁊ hocvī tenere ludo. ī l. si finita. §. iul'. ī p̄ic. de dā. infec. qō tene mēti. si ē verū. Addo q̄ exceptio pscript. in crimīali ī

ang.in.l.i.C. si aduersus credi.& bart. hic & p eñdē in.l.oēs.p il/lū tex.C.ō p/scrip.xxx. an nox.qđ ī cri/minalib⁹.vi/de bal.ī.l. q⁹ relā .in fi.C. de fal.& hic adde bal.in autē. nisi.C. de bo.mat. & in.l.fi.i.xiij op.C.ō edic. diui.

§ ¶ Ultimo no.p bar. in l.celsus.ī vl/tīa col.s.de vsuca.

is a quo in prin.s.vt in poss.le. ¶ Ultimo nota.s ex hac.l.q⁹ dictū serui vel ꝓcuratoris mei vel eius cui successi mihi tribuit ustā cām erroris qō ē nota. ad ea q dixi tibi.s.de vsuca.l.celsus.

¶ De reiudicata et effectu sententiarū.& ō interlo cutionibus iudicum. Rubrica

¶ Oppo.q⁹ snīa Res iudicata.ñ accipit finē imo īponit finē cōtrouersie. ¶ o.dicit glo. accipit finē.q⁹ in ea est finis. ¶ u dic q⁹ ter.stat.ꝑprie.& itelligo q⁹ aliud sit res iudicās.aliud res iudicata. Res iudicās ē ipa snīa seu actus iudicādi & snīandi.et hic īponit finē cōtro uersie.sed res iudicata est cā q finē cōtrouersie a sē/tentia accipit.& h.o. iste tex.& sic snīa est res iudicās res iudicata ē cā decisa.& iō habemus in.C.titu.de sen.& tutu.de re iudi.q nisi essent diuersa ñ essent di/uersi tituli.vt.C.de cōdicillis.l.si idē.& ibi not.ls tex. & glo.qñq⁹ vnū ꝑ alio ponat. ¶ Quero an res iu dicata dicaī infra decē dies īfra quos pōt appel/lari. ¶ Quidā q⁹ nō.vt.l.elegant.§.siqs post.s.ō cōd. inde. ¶ Glo.hic dicit ꝺtrariū.ꝑbaī ꝑ dictū .§.siqs p⁹ si respicis ibi tex.totū.& ꝑbaī ꝑ tex.in.l.litigatoꝝib⁹ C.de app.& glo.ibi tāgit. ¶ anoniste dicūt ꝺriū.q⁹ ñ dicaī res iudicata:nisi post decē dies. vt eī de sen. & re iudicata.c.qō ad cōsultatōez.& habes tex.in.l. nīa.q vtiī illis ꝟbis in.l.si fund⁹.§.si sil'illi.s. ō pi/gno. ¶ Quid dicem⁹.rñdeo credo q⁹ inī nos & ca/nonistas sit discordia in eq̄ocatōe.si eīi assumitur res iudicata ꝑ ipa snīa seu ꝑ cā decisa.tūc dicit gl. nostra vez.q⁹ statim est snīa vel res iudicata. Sive ro assumeres rē iudicatā pfecte & irreuocabiliter a/deo q⁹ nō possit trāsigi tūc verū dicerēt canoniste & nos idē sentim⁹.si ꝟo accipiī res iudicata ꝑ effectu executōis snīe.tūc q̄dā ē effect⁹ iuris in quo a iure fit executio.vt in īfamia.& tūc q⁹ statim infamat incon tinenti dicīt res iudicata simplicit. Itez dānat⁹ ad mortē incōtinēti ē seruus pene.vt.l.q vltio.ī.de pe/nis.& l.siqs exheredato.§.irritū.s.de iniu.testa.& l. furti.in prin.s.de his q no.infa. ¶ Quidā ē effect⁹ fa cti.vbi req̄rīī hois executio.tūc quo ad id nō dicīī res iudicata:q⁹ interim nō pōt exeq̄.vt.l.i.in prin.ī. nil no.app.pen.cū glo.sua. ¶ Querit glo.q̄d si iu/dex appellatōis cōfirmat snīam ex q̄ daī actio. Et glo.remittit ad no.in.l.furti in prin.s.de his q no.ī fa.meli⁹ ꝑ glo.et doc.in.l.eos.C.de appel.dic breui ter.qñq⁹ iudex cōfirmat snīam:q⁹ ps nō est ꝑsecuta appellatōz: tūc oriī actio ex pria snīa. ¶ Ñq⁹ confir mat snīam cā cognita:q⁹ repit bñ iudicatū eē tūc o/riī actio ex scōa.vt dictis.ll.qō ꝓba.q⁹ sicut q̄s nō pōt decedere duob⁹ testamētis factis ita sup eadē cā due snīe valide ferri nō pñt.vt.l.i.C.qñ ꝓuo.non est ne.sed si ꝑ scōm testm cōfirmaī prīmuz cōstat q⁹ actio oriī ex cōfirmāte nō ex cōfirmato.vt.s.ad tre/bel.l.siqs prioze.īstī.q̄.mo.te.infir.§.siqs prioze.idē ergo ē in snīa. ¶ Quero q verba debēt poni in sē tētia an illa que hic.& certe ista.s.cōdēno vl' absoluo vel equipollētia.vt.l.q̄d tm̄.§.si arbiī.s.de arbi.& l. si prētoz.in prī.s.de iudi.& de edil.edic.l.q̄ro. ad ter tul.l.i.§.i.ī.eo.l.in sūma. ¶ Quero q̄d ꝟz ꝓnuciare iudex appellatōis.dic vt in glo.diri plene in.l.cum apud sempronīū.ī.iudi.sol.& in.l.si creditoz.§.cū de statu.ī.de so.tāgiī ꝑ glo.ī.eo.l.in sūma. ī prin. ¶ Que rit ¶ i.q̄d in snīa arbitri.& dic q⁹ idē si ē emologata fm formā.l.ī snīa.& l.cū antea.& l.ne ī arbitris .C.ō arbi.et dicā in.l.ait ptoz.in prin.ī.eo. ¶ Quero an snīa interlocutoria trāseat in rē iudicatā. dicā.ī.e.l. q̄ō iussit. ¶ Quero q̄s mādabit snīam executiōi. dicā.ī.eo.l.q̄ō iussit.& l.a diuo.in princi. ¶ Quero an snīa absolutoria ab obseruatōe iudiciī dicaī diffinitiua.dicā.ī.de accu.l.titia. ¶ Quero q̄re dicaī diffinitiua.et tibi dicā in.d.l.tīcia. ¶ Quero q̄liter ꝺz hec snīa diffinitiua ferri.rñdeo ꝟbis ꝺz ex prīmi recitādo in scriptis.vt.l.fi.C.de sen.ex peri.recī.& ex eo.ti.c.fi.li.vi.

¶ Hoc dicit in sīn/gulari. Qui pro tribunali.ma. Iudex pōt ī snīa cā cognita tps executōis ꝓrogare vl minuere.idē si in snīa nihil est dictū iudex q̄ de exe/cutōe cognoscit facere pōt.h.o. ¶ iuidiī in duas p tes.ꝓio loq̄ī qñ iudex in snīa diffinitiua vult tēp⁹ augere vel mīuere.scōo an iudex q̄ de execu.cogno scit.idem possit facere si in snīa nihil sit dictum.scōa ibi.sed ꝓraro. Sup ꝟbo coartat dic.in ipa snīa.vel post eaō die.& ibi.sed perraro.dic q⁹ hic loq̄ī qñ in snīa nihil fuit dictū. Alio mō legit glo.hāc.l. vicz q⁹ tota lex loq̄ī in iudice exequēte.& tūc in pria pte po nit casū q⁹ iudex executoz pōt tps augere & minue/re &c. In scōa pte ponit q⁹ dictū ē q⁹ iudex exequēs pōt tps augere & minuere.sz ꝓraro tm̄ hoc facit &c. sed certe intelligēdo.put glo.vult itelligere. vicz q⁹ in oibus casibus in q̄b⁹ ꝓrogaī illis coartare posī sit.tūc ꝟsi.sed perraro.fm istā lec.nihil adderet. vīī tene prīmā lec.fm quā dedi sūmariū. ¶ Quero ō quo iudice loquaī hec lex.glo.dicit de ordinario.qō est verū intelligendo q⁹ tota loq̄tur in iudice exeq̄nte. Idē tm̄ intelligo fm prīmā lecī.nā delegatus ī sua snīa nō auget nec coartat.cū executio non ptineat ad eū:q⁹ iā imponeret legē supiori suo.& q⁹ iudica/ret de re in q̄ nō ē cōpetēs iudex.vt.C.si a nō cōpet. iudi.ꝑ totū.casus ē in simili in ca.ex rōne. eī ō app. facit hoc q⁹ si cora iudice seculari opponiī exceptō cognoscēda in curia epi nō possit ille iudex statuere terminū īfra quē debeat opponere illā exceptōz ꝑ basse. Cōtra hoc tm̄ vī q⁹ arbiī pōt facere.vt.l. si cū dies.§.fi.cū.l.se.s.de arbi.& tm̄ snīam suā nō exeqī. ¶ o.fm iura antiq̄ nō esset dubiū:q⁹ non habebat executōez.siue eīi eq̄'siue inīq̄ erat ei stari debebat metu pene .vt.l.i.C.de arbi.& l.a diuo pio.§.i.ī.eo. ¶ odie ꝟo quo ad executōez nō pōt statuere diem īponēdo legē supiori.quo ad cōmissionez ꝟo pene pōt.vt.d.l.si cū dies. Itē dicīī hic q⁹ q̄ ꝑ tribunali cognoscit.& gl.itelligiī in exeq̄ndo. ¶ Quero an req̄raī cāe cognitio.glo.in.l.intra vtile.s.de mīori. dicit q⁹ sic.hoc apparet:q⁹ in executōe possūt oppo ni exceptōes.vt.l.iiij.§.cōmodatū.ī.e.& no.C.de iurī & fac.igno.l.i. ¶ Merito q̄ ꝺz adhīberi cāe cognitio. est etiā adhībēda cognitio.q⁹ prio de mobilib⁹. se/cundo de īmobilib⁹ &c.vt.l.a diuo pio.§.in vēditōe & §.si sup reb⁹.ī.eo.& dicā.ī.eo.l.intra dies. ¶ Itez ꝑ declaratōe tot⁹ materie q̄ro vtrum iudex possīt augere vel minuere dilatōz.glo. tāgit in auctē. qui semel.C.quō & qñ iudex.& ¶ i.ibi recitat opi.vltimo Ja.de are.ponit vnā distinctōz quā recitat ¶ i.in.l. i.C.de dila. Et nos examinem⁹.& prio qñ dilatō da tur a lege sine mīsterio iudicis.an iudex possit auge re vel minuere. Ja.de are.dicit q⁹ nō.vt in decē die bus q̄ daī ad appellandū.vt in auē. hodie.C. de appella. Itē in anno q̄ daī ad ꝑsequēdū appellati onē.vt in auctē.ei q̄.C.de tēpo.appel. Itē in q̄uoz annis q̄ daī ad restituēdū in integrū imploraz.vt l.ꝑ hāc eo ti. Itē in tpe ad cōfectōz īuentarij.vt.l.in adul/finaūt dubiū. Itē in tpe ad accusandū.vt.l.in adul/terij.C.de adul.fallit q̄ī daī a lege supplēdo defe/

ctū iudicis, vt in tpe dato iudicatis, vt hic ⁊ in l. iiij. §. siqs cō
demnat⁹ ff. eo. Ber. etiā tz in. c. cū sit romana. eē de appel. q
tps datū ad appellādū nō possit ꝓrogari. Ego teneo q in
ꝓponēdas ē tps statutū a lege sine ministerio iudicis. q pt
ꝓrogari tps hoc tz Bal. in. c. indultū. eē de re. iur. li. vi. ⁊ Ly.
Jtē in tpe qđ dar ad agēdū cā cognita limitar vt. l. titia. ff. de
accu. ⁊. l. si ea. C. q accu. nō pos. ⁊. l. diffamari. C. de ingenu. ma.
diffiniendū in ite. resti. vt. l. itra vtile. fm vnā lec. §. de mio. et
l. petēde. C. de tē. in ite. re. Jtē in tpe dato ad adeundum he
acq. here. ⁊. l. i. in fi. cū. l. seq. §. de iure deliberādi. ⁊. l. i. §. ō suc.
edi. ⁊. l. fi. §. pe. C. de iure deli. Jtē hic q tps dar iudicat a le
ge. et nō supplet. imo dat lex siue ipe iudex det siue nō vt. ff. e.
l. iiij. §. siqs cōdemnat⁹. ⁊ sic indistincte pōt vt dixi. Jtē qđ si
dar cū ministerio iudicis. exēplū in auc. q semel. ꝓallegata
in ẋi. vt nō minus. xxx. dieb⁹ der ⁊c. Ja. de are. dicit q po
terit iudex minuere cā cognita. vt hac. l. ⁊ bñ dicit. Jtē q
ro que sint cāe ꝓpter qs pōt dilatōes minuere. Rñ. consue
tudo fori. vt no. in. d. auc. q semel. facit. l. iij. in fi. de testi. Jtez
si iurisditio erat modico tpe duratura. vt in causis officialiū
les q̄ militares iudices post admīstratōz ⁊c. nā si dar ma
ior dilatio absurdū eēt. arg. ad hoc. l. si cui iurisditō. §. de iur.
le. Jtē ē cā iusta. si cā ē modice quātitatis. vt in au c. nisi bre
uiores. C. de sen. Jtē ꝓ qualitate cāe. vt si est cōtētio de aliq
nfm deb et eē rector futur⁹ primis duob⁹ mēsib⁹. qñ tps la
bi ff. dz dari lōga dilatio imo artari. arg. ad hoc. l. i. ff. ō glā.
leg. Item pq alitate cāe. vt si ē cā cū ciuitate q facit cōsiliū
antecq deliberet aliqd. casus est eē de dila. c. exposuit. Jtē fit
ꝓ cāe qualitate. vt si est cā de equo q intra dilatōz magnam
comederet plus q̄ cā valeret. ⁊ iō pōt dilatio artari ⁊ tolli i
totū ad hoc in silī. l. mediterranee. C. de anno. ⁊ trib. li. x. Jtez
ē aliud exēplū de alimētis: q⁹ si expectaret piret q̄s interi fa
me. Jtē ē aliud exēplū in pemptorio dato ad audiēdū sniaz
statuit terminus fm formā. l. ad pemptorisi. cū. l. se. §. de iudi.
Sed qđ si oia sint expedita. ⁊ iudex pñtib⁹ ptib⁹ plures
audiuit allegatōes. certe ad audiēdū sniam poterit statuere
vnā dilatōez et breuē ⁊ iusta erit cā: q⁹ oia sūt pñtib⁹ partib⁹
examināda. sic intelligo dictā. l. nōnūq. in fi. §. de iudi. Jtez
ex qlitate ꝓsone. naz dilatio maior dz dari seni q̄ iuueni. vt
l. cōtinuus. §. siqs. ff. de ẋbo. obli. et. l. ad pemptorisi. ⁊. l. se. et
l. nōnūq. §. de iudi. Jtē ē cā vt hic in tex. in eo q fecit q̄cquid
potuit. Jtē ꝓpter cōtumacīā eius q̄ posset ventre ⁊ nō vult
vt hic. Jtē q̄ro qđ si iudex artauit dilatōz q̄ dar a lege mi
nisterio iudicis. ⁊ fecit sine cāe cognitōe. Jac. de are. dicit q
dat sine ministerio iudicis. nō aūt supplet. imo ẋrīū video: q⁹
si dar breuis dilatio possū appellare. vt eē de dilat. ca. i. g̃ si
lex suppleret nō appellaret. q⁹ nō grauaret. Sz q̄s dz ꝓbare
coartari. vel appellatus q⁹ potuit artari dilatio. vel appella
tus cām q̄re debuit artari vel q appellari non potuit. vide
inno. in ca. ad petitōem. eē de accu. circa fin. Jtē qđ si dat lex
dilationē ministerio iudicis. ⁊ dicit maiorē nō dari an possit
iudex minuere. Ja. de are. q sic. vt. l. i. C. de dilat. cōiuncta. l.
siue ps. e. ti. puto q dicat verū. ⁊ Jnno. dicit q si dat⁹ fuerit
minor terminus q de facili alius dari poterit. Et plus dicit
q si dati sūt tres mēses. si velit ille postea ꝓbare de cōtinē
tibus ꝓuincijs. tūc darent sibi sex mēses. ⁊ si de trāsmarina
tūc dent. ix. vt in. c. vltra tertiā in fi. eē de dila. ego puto q il
le sit arbitrarie. vt dixit Ja. de are. ⁊ hoc glo. videt dicere i
ca. ꝓterea. eē de dila. ⁊ Spe. in ti. de dila. §. fi. ẋ. vlti. no. ⁊ in
§. nūc videam⁹. ẋ. nunqđ g̃. et in ti. de cita. §. nisi cō tēpoz. ẋ.
sed nunqđ. Ex hoc cōcludo q si prīa dilatio data ad pro
bandū sit elapsa nō dz dari alia nisi cā cognita fm formā. l.
in pecuniarijs. §. de ferijs: q⁹ iste dilatōes que dant ad arbi
triū iudicis succedūt in locū dilatōis legalis q̄ dar in. l. i. C. ō
dila. ad hoc. l. ordo. C. de excep. rei iudi. ⁊. l. hodie. ff. de penis
Jtē qđ si lex dat dilatōz ministerio iudicis simplicit ñ di
cto q debeē plus vel minus. Rñ. potent mlto magis q̄ qñ
dixi non dari minus vel plus. vt hac. l. ⁊ in auc. offerar. ⁊ ibi
no. Jtē q̄ro an vna dilatōe pēdēte alia possit dari. tu di
ces q nō q⁹ q iudicis officiū dz cōquiescere. vt. l. siue pars.
C. de dila. Sed dico q si deē sup aliquo articulo nō cōtingē
ti primā dilatōez. nec sit pīudicialis ad illā. vt si data ē dila
tio ad ꝓbandū p testes. certe pēdēte illa dilatōe poterit da
ri dilatio ad ꝓbādū p instrm. tex. est in. l. naturalit. ẋ. nullo
C. ō re. cre. Sed si eēt pīudicialis ad primā. tūc sec⁹. vt. l. siue
ps. Et ista sūt vera nisi prime dilatōis cā eēt finita. vt si statu
it tibi decē dies ad veniēdū. veniſti in prīa. certe nō debebit
conq̄escere officiū iudicis oībus illis dieb⁹. casus est no. in. l.
si a filia. §. fi. ff. ad trebel. ꝓ hoc. l. iij. §. stichus annua. ff. ō sta.
li. eodē mō dico si q̄rat an possint dari simul due dilatōes
vt vna ad duplicē actū. nā si possunt simul examiari illi act⁹
⁊ tūc pñt dari p dictū ẋ si. nullo. si ẋo nō pñt simul examiari
⁊ tunc pñt isto mō dari. videlicet do tibi terminū decē diez
ad ꝓbandū. argumētū ad hoc qđ no. in. l. q̄ de inofficioso. ff.
de offi. te. ⁊. l. i. §. ad exhiben.

Qui condemnare. Glo. hic dat q̄tuor regu las. duas affirmatiuas. ⁊ duas negatiuas. ⁊ fallit. vt glo. dicit. vide glo. q̄ format argu. ꝓria. ⁊ nō soluit in fi. sed illud cōtingit ꝓpter mu tationē cōditōis psone.

Si se non obtulit. Actio iudicati non dar ꝓ curatori qui se liti nō obtu lit nisi sit i rē suā ꝓstitut⁹. itē i tutore ⁊ actore municipij. ff. d. cū ẋ. se. vsq; ad. §. aut ptor. Q. ꝓ. de. l. ꝓcurator q̄ euictōe. §. ō ꝓcura. Sol. aliud in ꝓcuratore ad iudicata vt hic. aliud ad negocia vt ibi. Alij vt Ja. de are. dicunt aut ꝓmisit ꝓcura torio nomine. aut simplicit. vt not. ꝓ Ci. C. q̄ō cū eo. l. ei q̄. q̄ō mō nō examio. sed ista q̄ in his. §. dicūt ꝓcedūt in ipa snia la ta in principali sup quo litigar. Sed q̄ro qđ sup cōdem natōne expensarū litis in quē fiet executio. ⁊ prīo examine mus in tutore ⁊ simīlib⁹ admīstratorib⁹. ⁊ hoc tāgit Spe. de execu. sen. §. seq̄t. ẋ. sed pone lite. nec ibi declarat ⁊ bñ al legat. ⁊ vī q̄ executio fiat in pupillū ⁊ similes. lz recupet a tu tore. vt. l. q̄ solidū. §. etiā de le. ij. Ecōtra q̄ fit executio in ipm tutorē. vt. C. de admini. tu. l. nō est ignotum. Dico q̄ ferri pt snia cōdemnatoria in tutorē. ⁊ suo noīe ꝓprio in expensis si temere vel calūnioſe litigauit. vt. d. l. nō est ignotū. ⁊ in ipsuz fiet executio. Jtē pōt ferri snia in ipm tutorē tutorio noīe. et tunc fiet exccutio in pupillū. vt. d. l. qui solidū. §. etiā. tñ puto q̄ pupillus liberabit cedendo actionē cōtra ipm tutorez. vt l. penul. §. de admi. tuto. ⁊ hoc si fieret executio finito officio tutoris. sed eo durāte exigeret lz recuparet a tutore. vt. d. §. etiā. Sed q̄ro quid in ꝓcuratore. an in eū fiet executio ex pensarū. Spe. dicit q̄ sic si ꝓpter ipi⁹ ꝓcuratoris cōtuma cīā vel negligentiā hoc cōtingit. vt ipe tenet in ti. de executi. sen. §. sequit. ẋ. q̄d si ꝓcu. et ita dicit q̄ ꝓnūciauit dñs papa Clemens qui fuit magnus iurista. Ego sic dico q̄ si ꝓcura tor fecit aliquid hīs ad id spāle mādatū. nō ē dubiū q̄ i do minū fit executio. vt. l. i. §. si ꝓcura. §. q̄ō quisq; iuris. si ẋo ha buit mādatū gñale. tunc si quidē cōdemnatio expēsarū fit p pter aliquod maleficiū. tūc ipe ꝓcurator venit cōdemnādus suo ꝓprio noīe. ⁊ in eū fit executio. vt. l. i. §. si ꝓcur. §. siqs ius dicē. nō obtē. si ẋo cōdemnar ꝓpter aliquid omissū: q⁹ nō fecit q̄ō fieri debuit. tūc si quidē illud incūbebat fieri ab ipo dño qui mādauit hoc fieri a ꝓcuratore. tūc in ipm dominū fiet ex ecutio. Jpemet eīi est cōtumax. vt. l. si ꝓcur. §. tutores in fi. §. man. ⁊. §. de arbi. l. nō distinguem⁹. §. si dñi. cū sua glo. nā cū ꝓcurator nō cōparet ipe dñs vī cōtumax. ⁊ pena omitti tur. vt ibi no. Si ẋo omisit aliqd quod incumbebat ipi ꝓcu ratori nō dño. vt fuit sibi iussū q̄ aliqd faceret postq̄ ē dñs

litis effectus.tūc in ipm ꝓcuratorē fiet executio.vt.d.l.i.§.si ꝓcur.§.siqs ius di.nō obtēpe.ꝛ ita intelligo dictū dñi pape clemen.q̄ sit iustum.

Actor. ¶Quero q̄d in villa.ꝛ dic q̄ si non hñt bursam cōem.tūc cogunt̄ ponere collectā.vt.l.i.§. si vero §.qō cuiusq; vniuer.noīe.ꝛ no.ibi in glo. Spe.in ti. de sen. execu.§.seq̄t̄.ꝛ.q̄d si vniuersitas.facit.l.ij.in prin.§.ō ali.ꝛ ci ba.le.ꝛ quidā hñt ibi p ☞i. ¶Quero q̄lit̄ ponet̄ hec collecta.vtrū p solidū ꝛ libꝛā.an p capita. Inno.et̄ de sen.excō.c. graue.vī dicere q̄ p solidū ꝛ libꝛā.hoc ē fm facultatē patrimonij. ¶Mihi aūt videt̄ q̄ debem⁹ inspicere cām q̄re facta ē cōdemnatio.pone q̄ ē cōdēnata vniuersitas ex ꝓtractu mutui:emptōis vel simili.si eīm mutuū fuit acceptū ꝓ cā q̄ respicit onus vniuersitatis ꝓ uirib⁹ patrimōij. vt.l.oēs. C.ō ope. pub.tūc ponet̄ p solidū ꝛ libꝛā vt ibi. Et idē intelligo si aliq̄d fuit acceptū mutuū vel q̄d est emptū ꝓ expediēdo de aliquo munere patrimoniali vel mixto.si ꝛō ꝓ expediēdo aliquo munere ꝑsonali.vt puta ex forma statuti q̄libet debz ire ad exercitū vel ad q̄d aliud.tūc si deuentū est ad cōpositiōez q̄ soluant aliq̄d ꝛ nō vadant.tūc ponet̄ ista collecta ꝓ capita.sicut eīm ꝓ ea pecunia quā soluerūt sensērūt releuamētuz ꝓ capita.ita ꝓ capita soluāt.vt instī.ꝓ so.§.illud.ꝛ de re.iu.l. fm naturaz.si ꝛō debebant subire illud onus ꝓ fumātes:qz oēs habitantes in vna familia habebant̄ ꝓ vno fumāte eo dē mō habebīt in collecta.in dubio vbi hoc nō liq̄ret collecta ponit̄ ꝑsonis ꝓ uirib⁹ patrimonij.vt.l.rescripto.in fi.ff. de mu.ꝛ ho. Spz si vniuersitas eēt cōdemnata ꝓ maleficio. dicā.ff. de incē.rui.nau.l.neq̄d. ¶Quero q̄d si illi de vniuersitate nolūt collectā ponere.rñdeo ipe iudex poterit ponere ipis primo vocatis.vt.l.fi.C. de mu.patri.li.x. ¶Quero an ꝓ tali debito q̄s possit capi insolidū.rñdeo nō.ſz ꝓ parte sua.nō eīm est debitū cuiusq; ꝓprium sed vniuersitat̄.vt.l.intā tū.§.vniuersitatis.§. de re.diui.pbat̄ in.l.sicut.§.i.§. qō cuiusq; vniuer.et.C.vt nulli iudi.l.i.li.xi.tū illi q̄bus ponit̄ on⁹ exigēde collecte poterūt elapso certo tpe cōuenirī ꝛ capi.vt ff. de mu.ꝛ ho.l.i.circa prin.ibi decē primates ꝛc. ipe ꝛō exiget ab alijs de vniuersitate: ꝛ etiā a se q̄ ꝓ solidū ꝛ libꝛā soluent. ¶Quid si aliquis ex his quib⁹ est ꝑposita collecta nō reperit̄ q̄ possit soluere.rñdeo alij de vniuersitate soluēt ꝓ solidū ꝛ libꝛā.vt.l.i.C. de oī agro deser.li.xi. ¶Spz pone q̄ syndicus vniuersitatis ꝓmisit obligādo bona vniuersitatis.et singulariū ꝑsonarū.ꝛ obligaunt vniuersitatē ꝛ singulas ꝑsonas:an ꝓpter hoc singule ꝑsone ꝛ eoꝝ bona poterūt cōuenirī. Rñdeo intelligēdo q̄ syndic⁹ habebat in mādatis ad hoc ꝓmittendū. ¶Tñ aduerte a quo ē fact⁹ syndic⁹. nā siq̄dem ē factus a tali consilio vel adunantia que posset ō hoc facere legē.tūc tale instrumētū syndicat⁹ habet̄ ꝓ lege:sic a lij cōtractus q̄ fiunt ab eo q̄ habet ptātē cōdēdi legē.vt.l.cesar.§. de publica.cū.l.pe.C. de dona.int̄ vi.ꝛ vxo.ꝛ iō valeret talis ꝓmissio.sicut.l.ō hoc facta.al's secus.ꝛ iō est aduertendū qualit̄ sint ꝛba cōposita.nā si dicūt obligo vniuersitatez: ꝛ hoīes singulares siue ꝑsonas.tūc pñt cōuenirī ꝑsone singulares.nō tñ insolidū.sed q̄libet in virilē.vt.l.reos in fin.ff. de duo.re.ꝛ iō optet q̄ dicat̄ ꝛ hoīes singulares.ꝛ quēlibet insolidū.vel ꝛba tātūdē ipoꝛtātia.sed ex eo q̄ dicit obligo bona vniuersitatis ꝛ ꝑsonariū singulariū sūt obligata bona singulariū insolidū.vt.l.aliena.§.i.§. de pig.act̄.

Alit prætor. ¶Quero que sūt iste cāe magne ex quib⁹ cogit̄ aliud q̄ pecuniā recipe.dic vt glo.et bene. Sed sūt alij casus quos nō ponit in.l.sancim⁹.§.ꝛ si ꝑ fatā.C. de iure deli.ꝛ in auc̄.hic ꝛo.C.eo.

Si ex conuentione. Snia hz executionē paratā: ni si sit nouata.h.o. ¶Quero rō nē.dic ad hoc vt possit fieri executio requirit̄ q̄ debitū sit liquidū ꝛ q̄ iudicis officiū se extēdat ad hoc.sic in snia ꝛ cōfessione facta in iudicio ꝛ iureiurādo.sed qñ snia est nouata.tūc hz debitū sit liquidū.tñ iudicis officiū se ad hoc nō extēdit: qz extra iudiciū ab ipis ꝓtib⁹ est liquidatū.facit.C. de executi. rei iudi.l.i.ꝛ ij.et.§. de mino.l.minoꝛ.xxv.an. ¶Q̄p. de.l.fi. C. de pac.cōuen.cū si. Glo.nō soluit.dic ibi.puīo legis est ō iure speciali.hic de iure cōi.dicā in.l.et hz.§.cum q̄s.ff. de ꝑca. Sed an in dubio ꝑsumat̄ nouatio.glo.dicit q̄ nō hodie.olī sic.qō est verū qñ fiebat stipulatio coequalis q̄ cōtineret illō qō ꝓpria ꝛ plus.vt.l.q̄ vsufru.ff. de ꝛbo.obli.hz qñ aliq̄d additur.vt de ꝓpria sit magis caut⁹ ꝺ illū.vt si dat̄ fideiussoꝛ vl' pignus etiā olim nō ꝑsumebat̄ nouatio vt hic. ꝛ idē dico ō stipulatōe venali.vt nō nouet ꝓcedentē ex cā onerosa.vt plene dico.ff. de ꝛbo.obli.l.ita stipulat⁹.in vltia pte ☞ioꝝ.

Dic vt dixi.§. c.l.ij.ꝛ nota.

Si quis condemnatus. glo.q̄ si iudex exprimet tē pus legale ps ōz habere a lege.facit ꝓ eo qō no.in.l.celsus. §. de arbi.ꝛ dixi.§. de le.ij.l.iij.

Nota hūc.§.vtrū ꝛbū solutōis ꝓprie cōpreh

Soluisse. hendat oēm liberatōz ex forma statuti, dicam in.l.solutiōis.ff. de solu.

Condemnatum. Videꝭ g̃ q̄ snia que est nulla non meret̄ executionē. ¶Quero vtrū exceptio nullitatis ipediat executionē snie.ꝛ aduerte.ꝛ vide tur casus q̄ sic.vt hic.ꝛ.ff. ō excecu. rei iud.l. i.ꝛ.§. de iudi.l.si ꝓtoꝛ.§. marcellus.ꝛ.l.iudicati.C.si ex fal. instru. In cōtrariū videt̄ casus in.l.fi.C. ō ordi.cog. Quid dicemus.istā.q. videt̄ ponere Spe. de lit.conte.§.qñ aūt.vbi vī distinguere an liqueat vel nō. Inno.tractat de hoc et̄ ō offi. dele.c.cū in iure.ꝛ extra de appel.c.ex rōne. Breuit̄ dic qñq̄ ex ꝑte eius q̄ opponit exceptionē nullitatis nil est ꝓbādum vt quia dicit nō fuit citat⁹.vel nō fuit ꝓcuratoꝛ q̄ egit.ꝛ tunc exceptio nullitatis ipedit executionē vt hic.ꝛ.l.hz.C.ō ꝓcu. ꝛ.l.ij.C. de sen.que sine certa quā.ꝛ sic intelligat̄ qō no. Inno. in ca.cū in iure.et̄ de offi.dele.ꝛ.ff. eo.l.si cum nulla.ꝛ.li.C. de execu.rei iudi.qñq̄ est aliq̄d ꝓbandū in cā nullitatis.ꝛ tunc aut ista cognitio hz altioꝛē indaginez.ꝛ tūc nō ipedit executionē.vt.l.fi.ff. C.ō ordi.cog.ꝛ.l.ij.C. ad.l.coꝛ.ō falsis. Si ꝺo incontinenti posset ꝓbare:tūc ipedit executionē. vt. l.iudicati.C.si ex fal.instru.ꝛ de iudi.l.si ꝓtoꝛ.§. marcell⁹.q̄ exꝑsse hoc ꝓbat referēdo ad primū casū illi⁹ legis.vt glo.ibi dicat.ꝛ sic intelligit̄ dictū Spe.in ti. de sen.§.q̄ aūt.ꝛ ꝓbo ꝓ rōnē q̄ in executiōe snie debet adhiberi cognitio sūmaria.vt.l.a diuo pio.§.si sup.ff. eo. Sed in cognitōne sūmaria exceptōnes q̄ requirūt altioꝛē indaginē respuunt̄.vt.l.ij.§. ibidē.§. ad exhi ben.sed ille que possūt incontinenti expediri admittunt̄. vt l. ille a quo.§. si de testamēto.§. ad trebel. ꝛ idē si petat̄ restitutio in inte.aduers⁹ snīam.vt dicta.l.iudicati.ꝛ.dicto.§. marcellus.ꝛ.C. de falsis.l.ij.ꝛ.C. de ꝓreci.impe.offe.auc̄ que sup plicatio.et extra ō in inte.resti.c.suscitata.dic vt ibi. ¶Vlterius ꝓcedo.ꝛ q̄ro qualit̄ intelligat̄ incōtinenti. Rñ.tu scis q̄ in excutione ꝺz adhiberi cognitio.vt fiat prima missio in bonis mobilibus.secundo in immobilibus. tertio in noib⁹ et actōnibus.vnde si infra tātū tempus possit expediri ista exceptio infra quod ista executio expediretur si nulla exceptio fuisset opposita ꝺ: fieri incontinenti. vt.l.si is a quo.in prin.§.vt in poss.le.ꝓ hoc dixi in.q. Cauebat̄ statuto q̄ ꝓ cōtumacia cōdemnati nō audiant̄ appellātes.mō quidaz fuit exbānitus.vt cōdēnat⁹ cōtumax appellauit dicēs se nō fuisse cōtumacē.qz nō fuit legitime citat⁹.an admittet̄ ei⁹ appellatio.qz verū est ipm cōdemnatū vt cōtumacē.dicebā q̄ ꝓterat appellare:qz statutū qō loquit̄ de cōtumace.loquit̄ ō eo qui rite est cōtumax.vñ si dicit se nō eē citatū.ꝛ fic nō esse contumacē debet ō hoc cognosci.facit.l.nō putauit.§. non q̄ uis.§.ō cōtratab.ꝛ iō ante oīa debz cōstare ipm eē cōtumacē vt repellat̄ ab appellādo.facit.C.ō adul.l.q̄m alexandrit̄ ꝛ.C.qui acc.nō poss.l.nō ignoꝛat. ☞i.inducit hāc legē ad. q. licitū ē occidere exbānitū.quid si nō ē exbānit⁹ rite q̄ fuit occisus.dicā.ff.ō adul.l.pe.nō habetis ꝑ alia.

Qui seruum noxe traditū nō facit ꝓfecte acci

Celsus. pientis.pōt ex pria snia cōuenirī.h.o. ¶Q̄p. de.l.locū.§. ꝓprietarius.§.ō vsufru.vbi dicit nō tenere ꝓp

etarium. Glo. dat tres so. p̄ria hic cōstituit vsufruc. post dā/
nū datū vel post ceptā litē. ꝛ bona ē in se. Ex inquātū innu
it q̄ vsufructuario ante dānū datū cōstituī non teneť dñs.
nō dicit verū: qz cōtra tex. j. de so. l. si hoiez. glo. dat aliā sol.
dic eñ q̄ lz iste dñs teneať iudicati. tñ vsufructuari⁹ adhuc
pōt repelli exceptōe p illū cui datus ē seruus p noxa: nisi p
stet estimatioez. lz etiā alia solutio possit eē vera q̄ is cui da
tus ē seru⁹ agit iudicati ad expēsas litis nō ad seruū. Quid
dicemus ille q̄ dat seruū p noxa. dādo seruū in quo ē vsufru
ctus alteri⁹ nō liberať vt hic. et. l. q̄ hoiem. j. de so. aut g̃ con
stitut⁹ ē sibi vsufruct⁹ post damnū datū. ꝛ p̄cedit p̄ria sol. si
x̄o ē constitut⁹ añ dānū datū. siquidē vsufructuari⁹ p̄uenit ī
petēdo vsufructū ab eo cui ē dat⁹ seruus p noxa. tūc ille p̄t
ō fructuariū opponere. tñ dz iterato p̄bare de seruī delicto
ꝛ hoc p̄bato repelliť fructuari⁹. ꝛ siq̄dē nō p̄baret tūc iudi/
cati posset agi ō dñm: qz hoiem pfecte accipiētis nō fecit. vt
hic ſm scām so. si x̄o p̄bauit de delicto cōtra fructuarium
tūc pōt agere ō p̄mū ad expēsas q̄s fecit in litigādo ō fru/
ctuariū. vt hic ſm tertiā so. si x̄o vsufructuari⁹ in agēdo non
p̄uenit. lz ille cui ē traditus seruus p noxa vult agere vt pfe
cte seru⁹ sit suus. tūc pōt agere iudicati ō dñm. vt. l. si hoiem
j. de sol. q̄. l. cōiuncta cū ista declarat hoc. Ellio glo. op.
de. l. si oleū. §. et si tu. s̄. de dolo. Sol. vt ibi. qz ibi ille q̄ dedit
seruū p noxa fuit absolut⁹ ab instantia iudicij. ꝛ ppt̄ hoc a/
giť de dolo, vt ibi. ℔ x̄o fuit secuta sn̄ia cōdēnatoria.

Nota dicā int̄ notionē ꝛ iurisditi
onē. nā notio ē x̄bū gn̄ale ꝛ cōp̄hē/
dit etiā arbitrū q̄ nō hz iurisditōz. lz notionē. Que
ro q̄ sit isti q̄ hñt notionē. et q̄dā dicūt ō iudice delegato q̄ ñ
hz iurisditōz. Sed istud glo. rep̄hendit: qz saltē iurisditōz de
legatā hz p. l. i. §. fi. s̄. de offi. ei⁹ cui mā. ē iurisdi. ꝛ p. l. more. s̄.
de iurisdi. om. iudi. Ja. de are. ō scz q̄ delegatus nullā hz iu
risditōz. vt. l. i. in fi. s̄. de offi. eius cui mā. est iurisdi. Preterea
dicit ipe minus iuris hz in cā delegat⁹ q̄ p̄curato⁹ qō appa
ret: qz p̄curato⁹ post litē. cōte. nō pōt reuocari: nisi ex cā. lz iu
dex delegat⁹ pōt reuocari q̄ncūq; ad volūtatē delegātis. vt
l. iudiciū soluit. s̄. de iudicijs. ꝛ tñ p̄cur. nullā hz actōz. lz nu
dū exercitiū. g̃ idē in iudice. vt habeat exercitiū nō iurisditōz
sed credo Ja. de are. nō multū deuiare a glo. nr̄a: qz glo. dic
q̄ iurisditōez delegatā hz. qō nō ē dicere aliud nisi q̄ solum
exercitiū habeat ordinarie iurisditōis. lz timore hoz glo. trā
sit ad aliā so. q̄ intelligať de arbitro cōp̄romissario q̄ nō hz
iurisditōez sed notionē. Sed ō hoc op. sn̄ia arbitri ñ me/
tro. sed dic q̄ loquit̄ ō arbitro q̄ est elect⁹ cū pena ꝛ sine pe
na. idē ſm iura hodierna ſm q̄ eius sn̄ia mādať executiōi ad
que hec lex habuit respectū videre meo. Qō glo. dicit cum
pena tene menti. qz videť velle q̄ sn̄ia arbitri electa cū pena
possit emologari. Idē no. in. l. si duo. s̄. de arbi. Cōtrariū tz
glo. in. l. a diuo pio. in p̄in. j. e. ꝛ in. l. cū antea. C. de arbi. ꝛ di
cit verū. vt ibi p̄bat tex. Et nos possum⁹ sustinere glo. q̄ si ē
dictū rato manēte pacto ex sn̄ia arbitri oriť actio ꝛ exceptio
ꝛ nō diceret rato manente pacto secus ē. vt. l. ij. cū glo. quaz
tene. s̄. de arbit.

Si iudex. Paria sūt in sn̄ia certā quantitatē exp̄rimere
tiā referte. h. d. Nota. q̄ paria sūt ꝛc̄. vt hic ꝛ. l. asse. s̄. ō be
re. instī. Op. q̄ sn̄ia lata sine certa quātitate nō valet. vt
l. ij. ꝛ iij. C. de sen. q̄ sine certa quātitate. Sol. dic q̄ si in aliq̃
pte actoz̄ apparet ō quātitate. ꝛ tūc valet. al's sec⁹ ꝛ istā te
ne. Et rō ē q̄: si nō apparet ō certa quātitate. tūc vī iudex p
sn̄ia nō valeret. vt. l. platā. ꝛ ibi no. C. de sen. alij dicūt q̄ hic
in vniuersalib⁹ iudicijs qō est verū in se. vt no. j. eo. ti. l. ij. ī p̄/
ma glo. magna. ꝛ pōt p̄cedere si petebať restitutio fideicom
missi vniuersalis. qō mihi placet. vt. j. dicā. gl. x̄o intelligit ō
§. illud. j. ō x̄bo. obli. Po. ibi referť ad aliqō futurū. hic ad p̄/

terituū q̄ ē certū. Quero iudex dicit odemno te ad id qō
debes nō referēdo se ad acta. ꝛ in aliqua pte actoz̄ cōtineť
certa quātitas. an sn̄ia valet. Glo. q̄ ē in. l. iij. C. ō sent. q̄ sine
certa quanti. tz q̄ nō valet. Cōtrariū vī tenere. gl. in. l. q̄d tñ.
§. p̄oponi⁹. s̄. ō arbi. Ego sustineo vtranq; glo. qz q̄ncq; sn̄ia
dať faciendo relationē ad certā p̄tē actoz̄. ꝛ tūc valet si ī cer
ta pte actoz̄ cōtineť certa quātitas. siue in actis p̄batoriis
siue assertoriis. vt hic. ꝛ hoc mō loquit̄. l. iij. C. de sentē. q̄ sine
certa quāti. ꝛ. j. eo. l. in sūma. scō rñso. si x̄o nō refert se ad a
cta. sed dicit cōdemno te in eo qō debes. ꝛ tūc si in actis p̄ro
batoriis continet quātitas. vt in dictis testiū ꝛ in instrīs pu
blicis. ꝛ tūc talis sn̄ia valet. ita intelligať gl. in. l. q̄d tñ. §. p̄o/
po. s̄. de arbi. Si x̄o nō cōtinet in actis p̄batoriis. sz in actj
assertoriis. vt in libello vel in positōib⁹ nō in p̄batōib⁹ l' cō
fessio. ꝛ nō valet vt est glo. in. l. iij. C. de sen. q̄ si ne cer. quant.
Querit glo. q̄d si iudex cōdemnauit aliquē vt restitueret
possessionē aduersario talē qualē habebat añ lit̄. cōte. an va
leat talis sn̄ia. glo. dicit q̄ sic. sicut eñ pōt p̄nunciari in int̄/
dicto retinende possessiōis vti possidetis ita possideatis. l. i.
C. vti poss. ita pōt p̄nunciari p modū supascriptū in interdi
cto recupande possessiōis. ꝛ istud vult dicere glo. ibi. sz q̄re.
quā lege interrogatiue vsq; ad finē. ꝛ bene dicit. Si in aliq̃
pte actoz̄ apparebat q̄lē possessionē habebat ante lit̄. cōte.
ꝛ tūc erit casus de hac. q. ō resti. spo. c. fi. ꝛ si nō appareret in
aliqua pte actoz̄. tūc sn̄ia eēt nulla: qz incerta. vt. l. ij. ꝛ iij. de
sen. q̄ sine cer. q̄nti. ꝛ ista sufficiāt p̄ declaratōe glo. Extra
glo. insurgūt dubia. p̄imo tex. dicit q̄ iudex hic odemnauit
q̄ restituat quicq̄d hz ex testamēto vel codicillis meuij. ꝛ po
stea dicit q̄ vī exp̄ssa quātitas cōp̄hensa in testamēto. nam
istud nō videť vez. nā pōt eē q̄ quātitas ē in testamēto com
p̄hensa. ꝛ tamē eā nō hz ille cui est relictū. vt. l. īperato. in
p̄in. ō le. ij. ꝛ sic nō seq̄ť. redde qō habes. ꝛ redde qō in testa/
mento cōp̄hēsū est. sic idem. Rñdeo si dicis q̄ hic erat re/
lictū fideicōmissū vniuersale. ꝛ si dicis vl̄e petebať. ꝛ p̄cedit
qz hz ius restituendi x̄bo id qō sibi relictū est. lz ipe nō acce
perit. vt. l. facta. in p̄in. ad trebel. et eo. ti. l. restituta. Est eñ
relicta ipa hereditas. ꝛ sic ius qō constat eū habere. sed huic
repugnat lra que dicit q̃si quātitatē nomiauerit. Ad qō rñ/
deo p tex. in. l. si quis. de le. iij. ꝛ iō. s̄. dixi q̄ hec lex placebat.
Si x̄o intelligas in legato p̄ticulari. vt glo. dicit. tunc opor
tet te ponere q̄ in aliqua pte actoz̄ cōtinebať q̄ iste rē acce/
perat. vel fuerat cōfessus se recepisse. q̄cq̄d sibi testamēto vl̄
codicillis relictū erat. alias decisio hui⁹. §. nō. p̄cederet p. d.
l. īperato. in p̄in. ō le. ij. Per hanc ctiā. l. no. q̄ valz sn̄ia
si iudex dicit cōdēno te si est p̄batū. facit. j. eo. l. in summa. ista
eñ nō est cōditio extrinseca. vt no. C. de sen. l. cū iudex. sed est
cōditio ō p̃ti. vt no. j. eo. l. a diuo. §. in vēditōe. hac eñ caute
la vtunť assessores q̃i nō hñt plus ō termio infra quē debe/
ant p̄nunciare. vel q̃i est tāta eoz̄ ip̄eritia q̄ ex actis nesciūt
colligere vtrū sit p̄batū vel nō. sz pone q̄ sn̄ia sit lata. scz si p̄
batū est. vt. s̄. dicit̄. ꝛ ex actis apparet p pte p̄batū. p parte
nō. Rñdeo talis sn̄ia nō valeret. qz nō eēt sup toto iudicatū
vt. l. in hoc. s̄. fami. her. ꝛ. j. de do. excep. l. apud celsum. §. ite
q̃ritur. et no. C. si aduer. rē iudi. l. i. Dico g̃ q̄ cōdemno te in
id qō est p̄batum. in eo qō nō est p̄batus te absoluo. Sz q̄d
si dicit cōdemno te si est p̄batū. si nō est p̄batum te absoluo
ꝛ apparet p pte p̄batū. p pte nō. rñdeo valet sn̄ia. qz ista x̄/
ba si est vel nō ē p̄batū. intelligunt̄ eaten⁹ quaten⁹ ē vel nō
est p̄batū. vt. l. stichum q̄ meus erit ō le. i. De hoc aūt an sit
p̄batus vel nō cognoscet iudex q̄ hz exequi sn̄iam. vt h. ꝛ qō
dicit̄ de actōib⁹ vniuersalib⁹. s̄. de eden. l. i. in glo. mag. Sz
q̄d si sn̄ia sit lata. vt. s̄. ꝛ solū apparet p̄batū p vnū testē. ita
q̄ locus est delatōi iuramenti. Rñdeo reū tūc esse absolutū
nam ad iuramentū deuenit̄ p̄pter iopiā p̄bationū. ꝛ sic ap/
paret nō eē p̄batū ꝛ sic deficit illa cōditio si est probatum.
Preterea in illa conditōne intelligitur si p̄batū est. scz legi
time. vt. l. hac conditōne. de cōdi. ꝛ de. Ellio de hac sn̄ia
incerta distingue. aut loquitur in iudicib⁹ vniuersalibus et
gn̄alibus et valet. vt no. in. o. l. i. de edē. Aut in alternatiuis

ꝛ tunc distingue, vt. j. de ẏb. ob. l. vbi añt. §. q̃ illud. Aut ī simplicibus. ꝛ tūc aut petit incertū p iudicē certificandū ꝛ valz vt. l. ij. de sen. q̃ sine certa quātitate. Aut petit certtū. ꝛ tūc sē tētia incerta nō valet: nisi certificet ex actis. vt dictū ē.

¶ Miles hz bñficiū vt nō exigat: nisi ĩqn tū facere pōt. h. o. Ibi cōdēnat⁹ simplicit. Ibi soluere exceptōz oppositā in executōe. l. ex diuerso. §. fi. s. so. ma. ¶ Quero ꝺz hic miles armate ꝛc. q̃d ī milite q̃ nō ẽxit in castris sz vagādo p mūdū vel ī domo sua. et glo. dicit ꝙ nō hz pīuilegiū. ¶ Quero q̃d est dicere ĩqn tū facere pōt. ꝛ dic vt in gl. ¶ Querit glo. q̃d in pfono cau saz an hēat hoc bñficiū. ꝛ glo. dicit ꝙ sic. vt. l. aduocati. C. de aduo. diuer. iud. ¶ Querit glo. q̃d in clerico celestis militie ꝛ glo. determiat idē. ꝛ tene mēti istā glo. ꝛ signa ꝙ miles armate militie legalis ꝛ militie celestis hñt bñficiū ne cōueniā tur: nisi inquantū facere pñt. ¶ Hāc gl. allegat dñs Riz. mal. in quadā sua. q. Cleric⁹ donat meretrici siue sue cōcubine. an valeat. et dic ꝙ nō p hāc glo. cōiuncta. l. C. de dona. inꝰ virū ꝛ vxo. ꝛ. l. miles. §. mulier. de testa. mili. dixi de dona. l. affectionis. Et ex hoc seqret ꝙ si aduocat⁹ donaret vel relinqret cōcubine nō valeret relictū ꝛ donatio eadē rōne: qz nō valz sicut nec in aliquo milite.

Si vnū est in obligatōe aliud in solutō

Decem noxe. ne. illud solū petet q̃ ꝺ est in obligatōne Jn obligatōe ẏo alternatiua vtrūq; peti pōt. h. o. ¶ Op. ꝛ videt ꝙ in obligatōe alternatiua vnū tm̃ peti debeat vt. l. vbi añt. §. q̃ illud. j. de ẏbo. obli. Sꝺ. qñ est electio debitoris tūc vtrūq; petit. sz qñ ē electio creditoris ad vnū tm̃ agit. vt in ẽrio. ¶ Quero q̃d si in cōdēnatōe ꝓtinet cōdemno te ad decē vel ad noxe deditōez. rñde noxe deditio intelligit in solutione. ꝛ est rō inꝰ stipulatōez ꝛ sniam: qz nō possū agere separatim ad. x. vel ad noxe deditōez p se. ꝛ iō iudex intelligit pnunciasse fm ꝙ de iure debebat. sed in stipulatōe vtrunq; possū p se stipulari. iō vtrūq; stipulando pōt eē vtrūq; in obligatōe alternatiua. ꝛ hoc vult dicere iste tex. ¶ Sed ꝺ hoc videt. j. eo. l. paul⁹ rñdet eos. vbi ẏba snie nō limitāt fm naturā obligatōis deducte in iudiciū. sed fm significatōez verboz. Rñdeo lex disponit circa iudicis sniantis officiū ꝛ tūc intelligit snia fm legis dispositōez. vt hic cōiuncto tex. insti. de offi. iudi. in pr̃inc. qñq; lex disponit circa ipam obligatōz concedēdo pti aliqꝺ bñficiū. vel ipemet ptes disponūt. ꝛ tūc ẏba intelligunt fm ꝓpriā significatōz. vt. ꝺ. l. paulus. ꝛ hoc tene menti. ¶ Quero vsq; ad quātū tps hꝫ istā facultatē offerendi seruū p noxa. ꝛ tex. dicit in. l. itē veniūt. §. idem recte. s. de peti. heredi. ꝙ vsq; ad lit. cōte. sup actōe iudicati Et hoc ẽverū qñ facultas est ex dispositōe legis. secꝰ si ex dispositōe hoīs: qz tūc pmutat illa facultas p lit. cōte. factā super pr̃incipali. vt. j. de so. l. si stipulat⁹ fuero. x. in melle. Glo. q̃daz hic posita dicit nisi ex delicto vicarij. q̃d vult dicere et declara p. l. si in re. §. fi. s. de noxa.

Qui iudicati. Non licet victoꝛi sua auctoꝛitate exeq̃ sniam. h. o. Glides q̃ ꝙ executio est faciēda p executorē vel iudicē. alꝰ si p seipm exequit incidit in edictū diui marci vt hic hēs. Jtē si aliqs p sniam est iussus restituere: qz tūc p iudicē ꝺz fieri executio. vt. l. q̃ restituere. s. de rei. vē. ¶ Op. ꝙ qs possit p se si iudex ei pmittit. vt. l. dotis. C. so. ma. et qꝺ plene dixi. s. ꝺ acqui. poss. l. iuste. Sꝺ. fateoꝛ. sed hic sz iudex cōdemnauerit reum nō tm̃ pmisit actoꝛi ꝙ sua auctoꝛitate exequeret ¶ Op. ꝙ possit auctoꝛitate sua post sniam. vt. C. vnde vi. l. siqs intā tam. ibi ante euentū iudicialis arbitrij a ẽrio sensu. Sol. vt ibi exponit in glo. ꝛ cōcoꝛdat. ¶ Quero qlit fienda ē executio. dicit glo. p executoꝛem. simile in. l. is tibi. §. missus. s. vt in poss. le. ¶ Nō intelligeꝛ: nisi iudex pmiserit pti. vt plene dixi in l. iuste. de acqui. poss. ¶ Quero q̃d ī snia absolutoꝛia. rñdeo non est necessaria executio. īmo secū trahit executionē ꝛ absoluto paratur exceptio. vt. j. de excep. rei iudi. p totū. ꝛ. s. vt in poss. le. l. i. §. si debitoꝛi. ꝛ no. p Ber. extra de app. c. pastoꝛalis. ꝛ p Jnno. ꝺ cōcess. pben. c. cū nr̃is. circa medium gl. ma.

¶ Secꝺo q̃ro quid si agat p vsufructu. qliter fiet executio. Rñdeo si agat p vsufructu cōstituēdo. idē qꝺ. s. in alijs personalib⁹. vt fiat executio p iudicē. reqrit em̃ traditō ꝛ cōstitutio. vt. s. de vsufru. l. ij. §. dare. ꝛ no. C. ꝺ vsufruc. l. coꝛruptiōz si ẏo agit p vsufructu iā cōstituto cōfessoꝛia. siqꝺē actoꝛ nō possidet. idē. s. q̃ requirit q̃ trāsferat possessio naturalis in vsufructuariū. si ẏo vsufructuari⁹ agēs possidet: tūc nō reqrit tur executio: qz ipamet snia trahit secū executōz. vt. l. vti fruitoꝛia eadē est adhibēda distinctō. aut ipe possidebat. aut vsufructuari⁹ vt ibidē. ¶ Tertio q̃ro q̃d in alijs seruitutibus realibus. Rñ. sic si est actū cōfessoꝛia. ꝛ secuta ē cōdemnatō idem. nā aut ad vsum seruitutis nō est necesse aliqꝺ opus fieri. puta hꝫ domū meā leuatā. tu hꝫ domū tuā deposam. si ꝓnunciat me habere ius ne tu possis eā altꝰ eleuare statim trahit secū executionē: ꝛ incipio possidere p seruitute vt. l. ꝛ si forte. §. sciendū si seruꝰ. vē. si ẏo requirit q̃ aliqꝺ op⁹ fiat. tūc debet fieri executio p iudicē. vt. s. de dā. infec. l. aquo fundus. ꝛ si seruitus. vē. l. hꝫ. sed in seruitutibus rusticis. vt in via si ꝓnuncieꝰ mihi ius eē eundi. idē puto q̃ nō sit necessaria aliqua iudicis executio. nō em̃ ē necesse q̃ victus aliqꝺ faciat. fufficit si nō faciat sed patiat. vt. l. quot. ꝛ. l. pe. s. de fui. Tuti⁹ tm̃ est q̃ ꝓius cogi faciat dñm ad cauēduz fm formam. ꝺ. l. hꝫ. si seruꝰ. vēdi. Jn negatoꝛia ẏo dico idē si agēs obtinuit. nā aut ad vsū libertatis nō requirit aliqꝺ factū ho minis: ꝛ tūc ꝺz secū trahere executionē: qz statī non vteris iure seruitutis. si ẏo reqrit factū hoīs. vt si habebas tigna immissa in domū meā. ꝛ fuit iudicatuz tibi ius nō esse ita habere: tunc reqrit executio iudicis. sicut h. ar. s. de seruꝰ. vr. pdi. l. hoc añt iure ¶ Quarto q̃ro q̃d in actōnib⁹ ꝓiudicialib⁹. vt ecce petit aliqs se in libertatē. ꝛ sic ꝓnunciat certe trahit secum executionē. qz eoipo ꝙ ꝓnunciat liber snia facit ius vt ingenuū. de sta. ho. ergo ille qui succubuit cū est sciens non pōt eum possidere. vt. l. si seruus testō. j. de stipu. seruoꝝ. sed si peto aliquē in meum seruū. ꝛ sic ꝓnunciat idē ꝙ trahit secum executionē: qz p veritate habet. ꝛ ideo possum eū ducere ꝛ facere de eo vt ō suo meo. idē si peto aliquē in meū filiuz ꝛ in ptāte. nam hic ꝓnunciato exerceo patriā potestatē sicut dñicam. vt. l. ij. ꝛ iij. C. de pa. po. Nā hec snia in effectu iuris est hic ꝙ sit in potestate patria vel dñica trahit ad se executionem. vt. l. siquis exheredato. §. irritum. de iniusto test. ꝛ depenis. l. quo ad statū. ꝛ dixi. s. eo. l. i. Exercitium ẏo isti⁹ iurispōt fieri in inuitum filium vel seruum. sed in cāu nr̃i. §. ꝛ in similibus ad executionem requirit voluntas eiꝰ contra quem fit executio. vt ꝙ restituat possessionē vel ꝙ soluat vel faciat. ideo vincens nō pōt exequi eo inuito. sed ꝺz fieri p iudicem. idem si aliquis ꝓnunciat meus libertus sed si ꝓnūciaret alienū esse. tūc sine dubio trahit secū executionē sicut sentētia absolutoꝛia. vt dixi. Sed pone ꝙ filiꝰ ipe petit se ꝓnunciari filiū in potestate ꝛ obtinet. an requiratur executio. Rñdeo nō quo ad ipm̃ ius filiationis. sed quo ad alia. l. ꝙ pater prestet ei alimenta ꝛc. q̃ patrē prestare oportet. vt no. isti. de act. §. ꝓuidiciales. tūc requirit executio. quia hic est facti ꝛ filius non habet ius cogendi de facto patrem inuitum. sicut paꝛ pōt cogere filiū. ergo fiet p iudicē. vt. l. siquis a libertis. in prin. de li. agno. Sz si ponerespatrem vel dominū vincere cōtra aliū detinentē filiū vel fuum. tunc qz non habet ius exequendi illo tertio inuito requiretur executio iudicis. vt. l. i. in prin. et. l. fi. j. de li. exhi. idem dico si ꝓnunciatū est aliquā eē vxoꝛē meā. ꝛ requirit executio. siue ab alio detineat. vt. l. i. §. fi. de li. exhi. siue nō detineatur quia istud nō est tale ius qꝺ possit exerceri in eam inuitā. vt l. raptoꝛes. §. i. ibi in quibus cōnumeramus ꝛc. C. ꝺ rap. vir. ꝛ in hoc, quia spūale est ꝛ canonicū. sto dictis doctoꝝ iuris ca-

nonic̃a.ad qd̃ facit de resti.spo.c.ex cõquestiõe.t.c.lras.t de spon.c.i. Quinto quero q̃d si aliq̃s petit iurisditõz suã in quodã loco t daf̃ p eo snia. an statim poterit exercere sine aliq̃ executiõe.rñdeo siq̃dẽ agit̃ ꝺ illos hoies in quos se dic̃ habẽ iurisditõz.tũc statĩ poterit exercere sine aliq̃ executiõe q̃ istud ẽ tale ius qd̃ põt exercere in eos inuitos. sicut dictũ ẽ.s.in ptãte dñica vel patria.si ꝺo ageꝛ cõtra alium q̃ eẽt in possessione eiusdem iurisditõis.tunc requiritur executio.vt hic.et.supra dixi.

Iudicati. Op.q̃ vocet actio in factũ. vt.C.de iure/ dicta.l.actori.tz ꝺriũ. vt ibi refert Ci.t dicit q̃ ista actio appellaf̃ actio iudicati. Mõ ob.l.actori que loq̃t ꝺ actõe in fa/ cũ q̃ oriꝛ ex iureiurã. nõ in ea q̃ nascit̃ ex snia iuris cõsultoꝝ nõ curo quo noie appellaf̃. tz iura videnf̃ velle q̃ poti? appellet actio iudicati q̃ in factũ. vt hic.t.s.ꝟ.pri.t.j.ea.l.pr. t.s.l.iiij.in pn̄.t.ꝟ.i.et.ꝟ.fi.als ẽ.ñ tñ. t.l.celsus .t.l.hoc iure j.de so.t.s.de pcur.l.si pcurator. Hoc ẽ verũ in snia iudicis secus in snia arbitri:qꝛ oriꝛ actio in factũ. vt.l.cũ antea.C.de arbi. Quero q̃d si actio pn̄a erat tpalis vel nõ trãsitoria an actio iudicati erit ꝓpetua t trãsitoria. dicit glo.q̃ sicꝛ ne. Ho.ter.q̃ tz actio pn̄cipalis nõ sit rei psecutoria.tz ex delicto:tñ si deueniꝛ ad sniam ꝺꝛ actio iudicati psecutoria qꝛ tunc magis ꝺꝛ deberi ex q̃si cõtractu q̃ ex delicto. vt.l.iij ꝟ.idẽ scribit.s.de peculio. Quero an si pn̄a actio fuit rei vendicatio deꝛ actio iudicati. glo.dicit q̃ nõ. allegat.l.i.C.ꝺ iudi.sed ibi in ter.nil dicit̃.sed ꝺꝛ in glo.magna. Cõtraria gl. est in.l.nã t postea.ꝟ.fi.t.l.sed si possessori.iij.rñso.s. de iure/ iuran.vbi tz q̃ ex iura mẽto pstito sup actõe in rẽ daf̃ actio ĩ factũ t durat pn̄a.t fortẽ mouet̃ illa glo.p.l.ne in arbitris C.de arbi.itẽ potuit moueri glo.ista.qꝛ snia lata in reali ñ cõ tinet aliq̃d nouũ:nisi q̃ declarat me dñm.vt.l.tz.s. de petiti. hereꝛ.et.l.ex diuerso.ꝟ.i.s.de rei ven.t.l.põponi?.ꝟ.si is.s.de pcu.t sic cũ declaret t nõ cõstituit aliq̃d nouũ actio pn̄a du rat.t nõ daf̃ noua actio.docto.nr̃i tenent q̃ daf̃ noua.ita tz dñs Rai.hic t Cy.in.l.i.C.ꝺ sen.t hoc teneo p dictã.l.naz t postea.ꝟ.fi.s.ꝺ iureiurã.t hoc iõ:qꝛ snia facit ius vt.l. igenu um.s.de sta.ho. Preterea nascit̃ ex snia lata sup actõe rea li actio t obligatio.vt dixi in.l.ij. in fine.j.de pto.stipula.vbi glo.tenet hoc.

Intra dies. Intra tps qꝺ daf̃ iudicatis pt q̃s ꝺicit̃ in ter.agi iudicati nõ posse. Quero t reꝛ noco in dubiũ an q̃s agit̃ actõne iudicati vel in factũ debeꝛ at dari libellus t lis cõtestari.vel ꝺꝛ sũmarie cognosci p sim plicẽ petitõem.t ter. videt̃ velle q̃ agaf̃ iudicati.t ꝧbũ aga tur denotat q̃ ordinarie agaf̃. vt.l.tz.ꝟ.si plures.s.ꝺ pcura. t.l.i.s. de edẽ.hoc videt̃ dicere ter.in.l.itẽ veniũt.ꝟ.idẽ recte. s.de peti.hereꝛ.t.C.q̃ ex fac.tu.l.i. Glo.tua videt̃ dicere cõ trariũ. vt nõ det̃ libell?. vt.l.q̃ ꝺ inofficioso.s.de inoffic.test.t l.minoꝛ.xxv.annis cui fideicõmissũ.s.de mio. vr̃ ter. cũ glo.ĩ l.iiij.ꝟ.si ex cõuentõne.s.eo.t.C.de exce.rei iud.l.ordo.q̃d di cemus. Spe.in ti.de execu.sen.ꝟ.q̃lit̃. in pn̄. dicit si agit̃ iu/ dicati vel actõe in factũ ex snia.t optet q̃ agaf̃ ordinarie et det̃ libellus t lis cõtestet̃. vt.l.edita.C.de edẽ. t.l.i.s.ꝺ edẽ. sed si agaf̃ officio iudicis ĩploraꝺo executionẽ nõ ẽ necessari us libellus:sed sũmarie ꝓcedit̃. vt.l.a diuo.ꝟ.si sup reb?.j.e. sed ter. videt̃ in ꝺriũ in.l.cũ antea.in pn̄. C.ꝺ arbi. vbi vr̃ ꝺi/ ctiõe in factũ. vel iudicati deꝛ libell? p rõnẽ ꝓallegatã.qꝛ q̃ cunq; actõe q̃s agere vult t̃c. vt.l.i.s.de edẽ.tz si agit̃ officio iudicis nõ ꝺz offerri libellus p.l.itẽ veniũt.ꝟ.idem recte.s.ꝺ peti.hereꝛ. Ad.l.cũ antea.rñdeo q̃ ille ter.ẽ q̃ hãc materiã de dicere q̃ illa sententia ex qua actio in factum vel iudicati a/ ctio oriꝛ executioni ꝺz mãdari p officiũ iudicis. Sz q̃ actõz nõ ꝓducit illa snia nõ meret̃ executiõz p officiũ iudicis. et sic quando meretur executionem potest officiũ iudicis inten/ tari. etiã sine libello. Itẽ no.q̃ istud tps qꝺ daf̃ iudicatis ꝺꝛ miseratõis cã indulgeri. vt.l.si cũ militi.s.de cõpẽsa.

Ad m°

Ihomo. Repempta post lit.cõte.durat actõ ꝓpter fructus.h.d.simile in.l.seruus. j.iudica.sol.t.ꝟ.de rei ven.l.vtiq;.t ibi plene. Querit q̃lit̃ ferat̃ snia.vide glo.q̃ incipit.sicut in rei vẽdicatõe. Et dñ dic̃ vel dic t̃c. dic ista opi.plus placz q̃ prima.

Hrioso. Op.de.l.nõ eo mĩ?.C.ꝺ pc. So. nõ valet ꝺ eũ. vt hic.sed ꝓ eo sic.qꝺ nõ placet glo.p.l.ꝺiẽ.ꝟ.corã.s.de arbit̃. Dic ergo ſm glo.q̃ ꝓ eo etiã nõ valet cũ hẽatur loco abñtis. t hoc inuit lra hic dñ dicit furioso.qꝺ ẽ casus datiui q̃ denotat acq̃sitoꝝ Ad.l.nõ eo minus.dic q̃ aliud in minoꝛe q̃ hz itellectũ. t sic est capax huj? q̃si ꝺ ctus q̃ celebꝛaf̃ in snia.sec? in furioso. lz q̃dam dicãt alit̃. vt tãgã.j.ꝺ exce.rei iudi.l.si mf̃.ꝟ.hoc iure.scz q̃ snia lata p minoꝛe nõ valet sed ꝓ ei? ꝓcuratoꝛe sic.trufa ẽ. Op.de.l.ꝓperãdũ.ꝟ.finaũt reus.C.de iudi.vbi snia lata cõtra reũ abñtẽ valet. Ista glo.dicit aliud in cõtumace q̃ habeꝛ ꝓ pñte cũ dei pñtia repleaf̃.furiosus semp est absens Quero an snia lata ꝓ absente nõ citato valeat.t glo.dicit q̃ nõ p istã.l.t no.in.l.q̃situm.j.eo.t.l.ea que.C.quõ t q̃n iudex. Querit glo.an in cõtractibus acq̃raf̃ furioso.dic vt gl.t ita ĩ illis in quib? nõ req̃rit̃ ꝺsensus.ſz re ꝺhit̃. Quero extra glo.vides hic q̃ snia lata ꝓ reo absente nõ valet:ni/ si sit contumax.vt hic.t.l.de vnoquoq;.ſz q̃d si ab initio dominus litigauit ꝓ ꝓcuratoꝛẽ postea dñ ẽ in calculo ferende snie citaf̃ dñs tñ t nõ cõparet an valeat snia. Et idez q̃ro si p? lit.cõte.dñs citeꝛ vt veniat advidendũ testiũ iuramẽta.vl̃ aliquid aliud.hãc.q.disputauit dñs Lamber.de rãponibus doctoꝝ t aduocat? egregi?.t dicit pn̄o vr̃ q̃ sufficiat dñm citari:qꝛ põt liti adesse.vt.l.paul?.s.de ꝓcura. Itẽ qꝛ ipi? est cã.vt.l.i.ꝟ.imꝓpria.j.q̃n ap.sit.t C.ꝺ ꝓcura.l.qui stipẽdia. Itẽ qꝛ dñs ẽ ille cui daf̃ t in quẽ daf̃ actio iudicati.vt.l.si ꝓ/ cura.s.de ꝓcur.t.s.eo.l.iiij. Econtra qꝛ post lit.cõte. ꝓcura.ẽ dñs litis.t ipe ꝓcuratoꝛẽ cõstituit.vt.l.q̃ ꝺs.t.l.nulla.t.l.ꝓ/ cura.s.de ꝓcura.q̃ ipe ꝺz citari nõ dñs. Itẽ in ꝓsona ꝓcura toris ẽ ferenda snia.vt.C.de sen.l.i.ergo ipe est citãꝺ?. Item ipe dñs nõ põt post lit.cõte.iudiciũ ad se trãsferre ꝓcurato/ re inuito.q̃ t̃c.ꝓpter q̃ ipe determinauit q̃ snia vel testiuz receptio nõ valuerit. Mõ obstat cõtraria.qꝛ lz possit adesse. tñ nõ instãtiã in se suscipere inuito ꝓcuratoꝛe. Mõ ob.qꝛ ei? ẽ ꝓpria cã:qꝛ ꝓcurator est dñs instãtie de qua loquimur.ita dicit ipe qꝺ placet:qꝛ nõ cogit̃ q̃s cõparere inuit? psonaliter nisi ex cã.vt.l.fi.C.de ꝓcura.t ab ipo initio dñ misit ꝓcurato rem elegit nõ litigare p se.vt.s.de ꝓcura.l.i.ꝟ.vsus.t sic dñs nõ debuit citari.t sic non fuit cõtumax. Preterea si hoc eẽt seq̃reꝛ q̃ frustra eẽt consiliũ.l.furti.ꝟ.q̃ alieno.s.de his q̃ no. infa.qꝛ dñs cogereꝛ inuitus pati sniaz. Quero q̃d si spõ te ad hoc dominus cõparuerit.an valeat qꝺ agit̃. Marti. videt̃ dicere q̃ nõ. C.de sen.l.i. Jo.t Bul.ꝺ qꝺ puto verius nã lz ꝓcurator sit dñs instãtie directo dñs tamẽ est dñs vti/ liter quo iure instãtie vtili põt vti sine cessiõe.vt.l.in cãe.in fi. s.ꝺ ꝓcura.t sufficit ꝓcu.nõ cõtradicere.vt.l.q̃ oia.in pn̄.e. ti. Sed q̃d si apparet q̃ snia fuit lata pñte dño.nõ tñ appa/ ret q̃ fuerit pñs. Ad hoc rñdeo siquidẽ fuerit ipe dñs ad b citatus psumit̃ ad hoc fuisse pñs.sicut simplex rñsio refertur ad interrogata.p hoc facit:qꝛ testis rogat? ad testamẽtuz si ibi est pñs psumit̃ presens ad hoc.vt.l.heredes.ꝟ.in testamẽ/ tis.de testa. Si vo nõ fuit citatus.sed alꝫ erat ibi pñs.tunc si apparet cercioꝛat?.pn̄o a iudice q̃ ibi stet tpe ad audiẽdũ snĩam.idem in.d.ꝟ.in testamentis. Si vo de tali monitiõe ñ apparet.siq̃dẽ snia fuit lata ꝓ eo.psumo eũ ad hoc fuisse p/ sentẽ.vt.l.q̃ patit̃ mãda. Si cõtra eũ sec?.vt.d.ꝟ.in testamẽ/ tis.t ꝺ ꝓcura.l.fili?.ꝟ.inuit?.l.se.vide p te.

Qui cum se. Propter dolũ q̃s pdit bñficiũ ne conueniatur.nisi inquãtum facere põt.hoc dicit.

Jcalen. Glo.hic intelligit q̃ estimatio interes/ se crescit a tẽpoꝛe vsq; ad sniam idem ꝺicit.s.ꝺe tritic̃.l.in hac.in distinctiõne ibi posita. qꝺ nõ placet:qꝛ illud verũ ĩteresse qꝺ venit officio iudicis. secus in eo qꝺ venit iure obligatõnis.vt.l.fundũ cozne.j. de

noua. Preterea cū stipulatio cōmittat ad totale interesse am plius non pōt cōmitti. vt l. cum ḡrebat. ff. iudi. sol. et dicaz in dicta. l. in hac.

Et depositi. desierit possidere cedunt actōes h. d. ¶ Do. p. s. de rei ven. l. is q̄ dolo. Glo. sol. q̄ ibi in actōe in rē q̄ est stricti iuris: hic in psonali q̄ est bonefidei. Sed ista so. nō placet: quia lz in rē actio sit stricti iuris. tū est arbitraria. z in ea multū pōt officiū iudicis. sicut in actōe bonefidei. vt l. et. q̄. §. i. ff. ō furtis. z l. in actōib⁹. §. de in lit. iur. z ff. de acti. §. pterea quasdā. Allia so. ponit in l. Stia. q̄ b possessor habuit cām ab actore ibi secus. z hāc tz Dy. z fundat seipm p. l. si donate. §. ō dona. inter vi. z vxo. Sz illa loq̄t in cā q̄ ad ppositū vera fuit. vt dñiū z oē ius trāsferet. sed hic ī depositario z cōmodatario q̄ lz habeat cām a me: nō tū dominiū. imo plus deberet puniri furti. vt l. i. ff. de fur. z l. q̄ iuramenta: qz cōtra meā voluntatē z plus in actōe depositi infamat. vt l. i. z l. furti. §. fi. §. ō his q̄ no. infa. Quid dicem⁹. gl. ī d. l. is q̄ dolo. dat ftiā so. quā teneat q̄ aliō ī actōe ī rē z aliō ī actōe depositi. z rō ē. qz ille q̄ cōuēit rei vē. petit cessionē rōne possessionis quā habuit. sed ipe circa possessionē deliq̄t. qz dolo desijt possidere. merito punit cōmo. qō ex possessiōe procedit. sic in deposito deliquit in possessione depositi. sed ipse non petit cessionem ex possessione depositi circa quam deliquit. sed ex contractu ōpositi circa quē non deliquit. aut ḡ desijt possidere culpa z cedet actio. vt l. si culpa. §. ō reivē. aut dolo. z tūc dic aut cōuenit actōe ex ōctu. aut actōe in rē. ¶ Querit quid si soluit litis estimatōz ille qui possidet. di. l. c. p possessore. dicit q̄ q̄ possidet q̄ tūc etiā cedit. Sz dīs Ja. bu. rēphendit eū q̄ nō pōt sibi cedi dñiuz cū statiz sit dominus cū soluit litis estimatōem si possidet. vt l. eius rei. z l. seq. §. de rei vendica. Non ergo video q̄d aliud sit qō possit cedi. ita dicit Ja. p̄dict⁹. Mihi videt q̄ possibile ē q̄ actor nō erat dīs sed aliud ius habebat. vel si erat dīs poterat cedere actōes psonales q̄s hz p illa re. lz nō dīiū. vt l. in creditore. et l. si rem. §. de euic. Ex istis dixi in l. iij. §. p emp. q̄ vbicunq̄ nō dz cedi actio. tūc q̄s nō tenetur ō euictōe.

Quis ab alio. Qui p̄mittit satisdare tenet ad interesse qō est quatenus reus principalis nō pōt facere. h. d. ¶ Do. tex. ibi nec ēm vani timoris ꝛc. et vide glo. q̄ incipit. Rādit tacite ꝛc. hoc est verū q̄n vani timoris ē estimatio: nisi res debitoris ad hoc tēdāt q̄ sūt posite in loco piculoso. vt sūt res q̄ vadunt p mare. qz est instans piculū. vt l. ij. z. iij. §. de donat. cā mortis. z no. in l. ij. §. so. ma. ¶ Op. de l. diuortio. §. ō neg. ges. et l. eum qui. §. pompo. de furtis. Solu. illud ratione p̄cedentis doli vel culpe.

Siquis. In obligationibus faciendi post moraz succedit euenit ꝛc. ¶ Quero an interesse sit in obligatōe. gl. mltum se iuoluit hic. nihil dico ex glo. ista. z contra glo. in l. stipulationes non diuiduntur. ō. celsus. ff. de ōbo. obli. qō dic vt ibi plenissime dicam.

Quod iussit. Iudex pōt suā interlocutoriā reuocare. n̄ diffinitiuā. h. d. ¶ Do. q̄ p̄tor sniam interlocutoriā reuocat. Cōcordat. l. i in fi. z l. pe. ff. de p̄to. stip. z l. diē. §. de arbi. z l. post sniam. C. de sen. et ex ō ap. c. cū cessante. ¶ Sdo no. q̄ nō pōt reuocare sētētiā diffinitiuā. vt l. ij. C. sen. rescin. nō poss. cum multis cōcordantijs allegatis in glo. videbitis. ff. eo. l. iudex. Quero exemplū legis nre z ō ōbo iussit. pone exēplū q̄ p̄to iussit adesse calendis postea tdib⁹. vt l. diē. §. ō arbi. pone exēplum ō ōbo vetuit. q̄dā hnt glo. sup isto ōbo vetuit. qz vetuit venire p talē locū. sed quidā habēt sup ōbo iussit. Et put est ista glo. sup ōbo vetuit pōt iudex p̄cipere si sūt duo qui habent guerrā simul q̄ vnus nō trāseat añ domū alteri⁹. vt l. i. in fi. §. de offi. p̄fe. vr. Sed licet ista sit vera tū tu pone exēplum indistincte in eo q̄ dicit iussit qñ p̄tor vel iudex interloquēdo aliq̄d iubet. Cetuit qñ interloquēdo aliq̄d vetat. puta p̄nunciat exceptōes nō esse admittendas vel dilationem non esse dandaz z similia. ¶ Ceniamus ad Stia. z primo op. C. ō dila. l. siue ps. gl. hic in fi. dicit solue vt ibi z bñ q̄ debet intelligi illa fm istam q̄ illud verū. nisi iudex reuocet dilationē. ¶ Op. ō. l. qō semel. ff. ō decre. ab or. fa. So. ibi ī decreto q̄ trāsit in formā cōtract⁹ vel q̄si. vt ibi. aliud in snia vt hic. facit qō notat Di. in. c. qō semel. ex ō re. iur. li. vi. ō matia illius. l. qō semel. dixi in. l. oēs populi. ¶ Op. ad scōam p̄tē ō. l. si vt pponis. z l. si p̄ses. C. quō z q̄n iudex. Sol. vt ibi p̄z q̄ ibi loquit quādo snia diffinitiua est nulla. vt dicā. ff. eo. l. iudex. ¶ Quero que ē rō differentie inf sniam interlocutoriā z diffinitiuam. Rādeo q̄ in diffinitiua eoipo q̄ dedit iudex sniam statim desijt iudex ee. iō nō potuit reuocare: sed lata interlocutoria adhuc remanet iudex in eadē cā. ppt sequntia. h. dicit. l. iudex. §. eo. ¶ Quero scōo vtrum q̄libet iudex possit tollere suā interlocutoriā. et vr q̄ nō vt hic. qz hic loquit in p̄tore. z sic in iudice ordinario. Contrariū tz glo. q̄ etiā delegatus pōt vt hic no. z hoc puto verū: quia etiā arbiter pōt. vt l. diem. §. ō arbitris. ḡ multo magis iudex. ¶ Quero de qua snia interlocutoria dz intelligi. z nos reperum⁹ tres op. Azo dixit q̄ ois snia interlocutoria q̄ nō cōtinet aliq̄d dari vel fieri pōt reuocari. pone exemplū in snia momētanee possessionis que cōtinet aliq̄d dari vl fieri z nō pōt reuocari. vt l. i. C. si ō momē. poss. fuit appel. z fm hoc ois interlocutoria p quā deciditur incidens vel emergēs pōt reuocari. vid glo. ibi idem in qualibet. Allia est op. Dug. q̄ cōcordat cū Azo. i p̄n. qñ dic ōtinet aliq̄d dari vel fieri. lz in eo q̄ dicī alijs sententijs pōt reuocari. dicit ipe aut cōtinet decisionē cōnis emergentis vel incidentis. iste nō p̄nt reuocari. secus in alijs vt q̄ assit idibus vl calendis que p̄nt reuocari. allegat Dug. l. q̄ si in diem. §. fi. §. ō cōpen. z l. i. C. si ex fal. instru. z l. diē. de arbi. vide glo. ibi alij dicūt ꝛc. Tertia est op. glo. in. l. i. C. sēē. rescin. nō poss. q̄ dicit in sententijs interlocutorijs secus: q̄ ī distincte possunt reuocari. p hoc facit tex. in. l. i. in fi. z l. pen. ff. ō p̄to. stip. z l. si opus. §. ō ope. no nū. Canoniste tenēt ista opi. vlti. q̄ siue cōtineat aliquid dari vel fieri vel sit decisiua emergentis vel incidentis pōt reuocari. vt ex ō ap. c. cuz esset ante. z ō re iudi. c. qō ad cōsultatōez. z ibi p Inno. z Di. idē z allegat. l. i. in fi. ō p̄to. stip. z l. si opus. de ope. no. nun. que hoc p̄bāt. alias tibi allegaui. l. vlti. qui z a qui. ap. nō licet. Sed certe ego puto q̄ debem⁹ aliud dicere q̄ antiq̄l mo derni. et sic quedā est interlocutoria qua lata iudicī officium non finit. sed adhuc durat. z ista indistincte pōt reuocari per hāc. l. z similes. Quedā ē interlocutoria q̄ lata iudicis officium finit. vt si p̄nunciat nō ee p̄cedendum vel se nō ee iudicem cōpetentē. tunc nō pōt reuocari. et hāc distinctōz facit ter. in. d. l. diem. ō arbi. si bene inspiciat. vbi ter. dicit ille snia p quā iudex functus est officio suo nō potest reuocari. alias si nō est functus. tūc sic. z hoc p̄bat rō quā dixi in p̄n. quia quando ē interlocutoria q̄ ponit finē cāe. non pōt reuocari. vt l. post sniam. C. eo. Preterea hec est rō quare diffinitiua non pōt reuocari. quia finitū ē iudicis officium in illa cā. vt l. iudex. ff. eo. sed eadē rō est in illa interlocutoria. ḡ ꝛc. Mō ob. l. qō in diē. §. si rōnē. §. de cōpensa. z l. i. C. si ex falsis instru. qz ante diffinitiuā pōt reuocari. Sed post sniam diffinitiuā non pōt reuocari etiā interlocutoria. quia functus ē officio suo. ¶ Quero vsq̄ ad qō tēpus pōt reuocare sententiam suaz interlocutoriā. Ista questio vt bene intelligat pōt intellīgi pluribus modis. vno mō vsq̄ ad quot dies. alio mō an post sniam diffinitiuā vel post. alio mō an post sniam interlocutoriaz vsq̄ ad executionē ipius interlocutorie: an p⁹. ad primū vsq̄ ad quot dies vel mēses. Azo dicit vsq̄ ad quatuor menses. z vide glosā ibi. z fm eum vsq̄ ad quatuor menses. ꝛc. Alij dicun tvsq̄ ad decem dies. vt in auctent. C. ō p̄ci. impe. off. Dīs dicit consido duo. vno mō ius petēdi a iudice q̄ reuocet i

terlocutoria. Ista facultas petendi q̄ reuocet durat vsq; ad
x. dies. z sic de cetero ps nō pōt petere. alio mō quo ad iudi
cē nō currit tēpus: qz etiā postea pōt reuocare. vt. c. cū cessāte
extra de ap. z. c. ij. extra de p̄cu. z ibi Ber. ¶ Sz possemus
nos p̄bare per rationem. z dico q̄ ē casus. l. arbitro. §. satis
da. co. fm vnā lec. q̄ ē ibi q̄ ex officio iudicis petit q̄ illā ap
probatōz reuocet q̄ est interlocutoria. z illa lec. approbat̄ p
l. pe. j. a q̄. ap. nō lz. z dicit ibi q̄ eodez mō petit reuocari fm
q̄ appellat̄. z sic apparet q̄ ps infra decē dies pōt petere fm
q̄ pōt infra decē dies appellare. Sz quo ad iudicē nūq̄ trā
sit in rē iudicatā. Si ꝟo qō intelligat̄ sc̄do mō. dico q̄ vsq; ad
sniam diffinitiuā pōt istā interlocutoriā reuocare non p⁹. vt
l. i. C. si ex fal. instru. z l. sin aūt. §. fi. §. de nego. gest. z l. qō in di
em. §. si rōnē. §. ō cōpēsa. z. l. diē. §. ō arbitris. rō qz post diffi
nitiuā functus ē officio suo. Tertio pōt intelligi an p⁹ snīaz
interlocutoriā vsq; ad execu. ipi⁹ vel post. z glo. in. l. i. in fin. j.
ō p̄to. stip. dicit q̄ nō pōt reuocare postq̄ ē mādata executi
oni. nisi cā cognita vel ō partiū volūtate. z p̄bat̄ in. l. pe. ō p
terlocutoria ē missio in possessionē z reuocauit vt in auc. ei q̄
C. ō bo. auc. iudi. pos. Itē p̄tor mādat nūciari nouū op⁹ z nū
ciationem reuocat. vt. l. si opus. §. de ope. no. nū. sed ista non
obstant his que dixi: quia in istis non reuocatur sine cause
cognitione. ¶ Quero vtrum post appellationem interpo
sitam ab interlocutoria eo casu quo potest ab interlocutoria
appellari de iure nostro iudex possit suā interlocutoriam re
uocare. ¶ Rñdeo sic. casus est in. d. ca. cū cessante. ¶ Querit
Dy. an iudex possit cōpelli snīam interlocutoriaz reuocare.
Dy. dicit q̄ nō. allegat. l. nō q̄cq̄d. §. de iudi. z. l. i. C. quō z qñ
iudex. nā pōt si vult vt hic. sed nō pōt cogi. De iure canoni
co ab omni grauamine pōt appellari. vt in. c. cū cessante de
ap. z. c. cū sit romana. z iō p iudicē appellatiōis reuocabil̄.
vt ō ap. c. i. li. vi. ¶ Sz an ō iure nr̄o reuocabil̄. dico si ē talis
interlocutoria q̄ insert tale grauamē aduersario q̄ nō p̄t eē
consultū p appellatōez a diffinitiua. z tūc ab interlocutoria
pōt appellari. z sic cōrrigit̄ p iudicē appellatiōis eodē mō.
vt. l. arbitro fin alia lec. §. q̄ sa. co. z. l. ante. C. quoz ap. z. l. ij. j.
ō app. z ibi dicā. si ꝟo ē tale grauamē aduersus qō pōt esse
consultū p appellatōz a diffinitiua snīa. z tūc ab illa interlocuto
ria non pōt appellari. nec cogi iudex q̄ reuocet. sz tenet̄ ad
uersario inquantū eū ledit. vt. l. sancimus in fi. C. ō iudi. z. l. si
qñ. C. ō testi. z sic hoc qō reuocet oz peti a iudice. al's vr̄ iudi
catis acq̄escere. z nō reuocaret̄ p appellatōz a diffinitiua ō
iure ciuili: nisi cū distinctōe. c. nō solū ō ap. li. vi. In casu tam̄
p supiorē cogit̄ reuocare. vt extra de excep. c. fi. li. vi. si iudex
secularis q̄ cogit̄ suā interlocutoriā reuocare p iudicē ecclesia
sticū. sed etiā de iure nr̄o si iudex nil pnunciat. sed negligit in
casu speciali poterit cogi p supiorē. vt in auctē. vt diffe. iudi.
§. i. colla. iv. ¶ Quero an inuitis ptib⁹ iudex possit reuocari
data executiōi. z hoc pōt: nisi ptib⁹ volētib⁹ vel cā cognita.
dicit q̄ sic. vt. l. i. in fi. de p̄to. stip. Sz dic vt dixi. aut ē mā
dex possit pluries eādem snīam reuocare z quotiēs possit. z
dat̄ executionē pōt. vt dicā. j. ō abnūtib⁹ ptibus. ¶ Quero an iu
dy. dicit q̄ bis. sicut bis pōt a diffinitiua appellari. vt. l. i. C.
ne lice. tertio puo. z facit p dy. l. fideicō. §. fiqs z. §. de le. iij. et
l. i. §. sicut. j. vt le. no. ca. ¶ Quidā dicūt ō p istū tex. qui dicit p̄t
qō verbū ē extensiuū. vt. l. siqs ita. §. de le. ij. z opīo. dy. est eq̄
quā teneo ꝓpter dicta iura. ¶ Quero an ptib⁹ absentibus
possit reuocari. z dy. distinguit. aut req̄rit cāe cognitiōem vt
illa. vtrū fit danda dilatio. vel nō: vel vtrū fit opponēda exce
ptio vel nō. vt. l. a p̄cedente. C. ō dila. z nō pōt. aut nō req̄rit
cāe cognitōem. vt si iudex p̄cepit q̄ veniret tali die. z pōt. vt
l. oīa' quecūq; j. de re. iu. z. l. sz z si interpellat̄. z. l. diez ꝓferre.
§. ō arbi. z. l. nec quicquā. §. vbi decretū. §. de offici. p̄consu. z
le. intelligo aūt q̄ requirat̄ cāe cognitio vel partiū volūtas
in reuocatōne vbicunq; requirit̄ in ꝓcessu. qō qñ fit appa
ret qñ pt̄ ledit. vt. C. ō dila. l. a p̄cedente. al's sec⁹. vt no. in. d.
l. sed z si interpellat̄. §. i. ō arbi. ¶ Quero an p aliū possit re
uocari snīa quā iudex dat. z dic vt. l. diē. ꝓferre. in prin. z. l. sz
z si interpellat̄. §. i. §. ō arbi. vtrū in ea dāda vel reuocāda re
quirit̄ cāe cognitio. z nō pōt dari vel reuocari p aliū. als sic.
vt hic. ¶ Quero q̄d in snīa interlocutoria in q̄ nō sperat̄ diffi
nitiua. vt iubeo q̄ soluas. p̄nūcio nō ē ꝓcedēdū sup libel
lo. vel me nō ē iudicē cōpetentē z similia. an possit reuocari
cū nulla alia speret̄ diffinitiua. sic dic aut iudex adit̄ actione
ꝓposita. z ipe sic pnūciat. tūc talis pnunciatio fit officio iu
dicis mercēnario. iō p talē pnunciatōem funct⁹ ē officō suo
nec ampli⁹ poterit se intromittere. ar. d. l. diē. §. de arbi. z est
eadē rō que in diffinitiua q̄ ꝛc. vt. j. e. l. iudex. vr̄ casus de offi.
de lega. c. iudex in fi. li. vi. z ex ō offi. dele. c. significatib⁹. Si
ꝟo iudex aditur implorato officio iudicis nobili ut q̄ dec̄ tu
tor q̄ interponat̄ decretū sup alienatōne rei minoris. tunc li
cet iudex interponat decretū nō finit̄ officium iudicis nobile
adhuc sup illo poterit adiri. z poterit cā cognita reuocare. vt
l. q̄uis de re. eoz. ō ꝓcur. l. siqs cū ꝓcura. in fi. z ibi no. In p̄
dictis tū casibus puto q̄ req̄rat̄ cāe cognitō z p̄batio vt ibi
p⁹. m aliis aūt casibus vbi reuocat̄ officio iudicis mercēna
rio. puto sufficere si fiat pte p̄sente. lz nulla cā reuocādi subsit
sicut em̄ ab ipo initio posz sic interlocutoriā ꝓferre z pte gra
uare. ita nō pōt sine iusta cā reuocare: lz parti teneat̄ ad int̄
esse. vt. l. siqs. in fi. C. de testi. z hoc ē qō dicit hic tex. rō ip
rio ꝛc. ¶ Sed q̄ro q̄d si sup eodē apparent due snīe interlo
cutorie cōtrarie. nec apparet q̄ iudex tulerat sc̄oz aio reuo
candi p̄mā. Dices tu vr̄ q̄ p̄mā reuocauerit. qz sic dns cō
stituendo sc̄m ꝓcuratorē vr̄ reuocare p̄muz. itē faciendo
secundū testamētū videt̄ reuocare p̄mū etiā si nil dicat̄. vt i
uribus vulgaribus patet. Rñdeo p̄ma nō videt̄ reuoca
ta: qz ipam esse latā oz liqre iudici. vt. l. hoc aūt. §. i. q̄. ex cau. i
pos. ea. z sicut q̄s nō videt̄ renūciare iuri qō ignorat. vt. l. magr̄
ō in offi. testa. nec miles videt̄ exheredare filiū quez ignorat
habere. vt. C. de test. mi. l. sicut certi. p hoc videt̄ tex. extra. e.
ti. ca. cū olim. z. l. sine ps. C. ō dila. vbi pendente dilatōne iu
dex officiū cōqueiscit. sic z in iudice ordinario ꝓpter multipli
citatē factorū p̄sumo ignorantiā in dubio. vt. d. c. cū olim. vbi
sc̄a sententia videt̄ surreptitia: nisi faciat mētionē de p̄ma
dic siq̄dē est talis interlocutoria q̄ nō pōt reuocari sine cause
cognitōne. tūc nō valet reuocatio cū nō fuerit cognitū ō ea.
si ꝟo posset reuocari sine cāe cognitōe vt ē dilatio. tūc dādo
sc̄am videt̄ recessisse a p̄ma. vt. l. diē. §. ō arbi. z hoc ē vez
facit. j. ti. i. l. cū fideicōmissū. z qō ibi dicā.

Hdiuo pio. Prio ōz p quos mandat̄ snīa execu
tioni vsq; ad. §. in venditi. ibi qualit̄
snīa mandat̄ executioni. ¶ Qp. in auc. ō exhi. re. §.
si ꝟo. Glo. so. q̄ ibi nō apparet an loquat̄ in iudice delega
to an in ordinario. z iō de ordinario intelliget̄ ibi. sz ista non
ē vera: qz certa ibi dicta delegatio exp̄imit̄. Alia solu. q̄ ibi
in delegato a p̄cipe. hic a iudice alio. z an delegat⁹ a p̄ci
pe possit dicā statim. sed in cōtrario dat̄ alia so. q̄ ibi exe
q̄tur. pnunciādo. z ista pōt eē bona vt dicā. j. ¶ Qp. de. l. i.
C. de arbi. Glo. q̄dā dicunt arbitrozuz. i. executoriū sed idem
bis repeteret. aliī q̄ intelligit̄ de delegato de partiū volun
tate. vel ō arbitro sine pena assumpto vel cū pena si est dictū
rato manente pacto. vt. l. ij. §. de arbitr. et dixi in. l. ait p̄tor. in
p̄in. §. eo. vbi glo. videt̄ cōtraria qz si tūc est emologatum a
ptibus pōt. vt. l. cū antea. C. ō arbi. in p̄in. glo. mag. ¶ Ex
primo q̄ro hic loquit̄ in magistratibus populi romani. q̄d i
alijs. Glo. dicit idē qō placet: quia licet rescriptū sit illis mis
sum cū rescriptū. dicit gñaliter. vt illi exequant̄ q̄ eos dederūt
¶ Sc̄do q̄ro an delegat⁹ a p̄cipe posset snīam executōi
mandare. et vr̄ q̄ sic: qz habet vim ordinarij. vt. l. a iudice. C.
de iudi. Itē citat vt ordinari⁹. vt in auctē. q̄ semel. C. quō et
quādo iudex. Idē in auctē. ō lit. §. omnē. p hoc. l. z si nō cog
nitio. C. si cōtra ius uel vti. pub. sed cōtrariū dicit glo. qz licet
ista sint specialia in p̄cipis delegato: qz nō reperio in de
legato executionē esse p̄missam. z est mixti imperij. vt. l. iube
re cauere. §. de iurisditio. om. iudi. z. l. iij. §. i. §. ō dam. infec.
z sic nō videt̄ sibi p̄missa. Vid. l. z si ñ cognitio. rñdit gl. z ō iu
re canonico ē secus. vt in ca. pastoralis. extra de offi. z po. iu
di. dele. sed q̄cq̄d dicat gl. videt̄ tex. in lvltima. in fi. C. ō iu
di. vbi delegat⁹ a p̄cipe pōt exequi tā q̄ ordinaris. vt in

auctentia. de exhiben. §. si vero. fm vnam solutionem positam hic in glo. z ista opi. est approbata p ter. extra ō offic. z po. iudi. dele. c. significasti. Et no. illū ter. q nō solū pōt p se. sed etiā pōt cogere ordinariū ad exequēdū. z pape ei sub penis grauioꝛib⁹. hoc etiā approbaꝫ. eo. ti. c. querenti. Ñ papa ibi limitat q tale ius exequēdi nō durat. nisi vsq; ad ānū z illud teneatis. ¶ Glenio ad so. quā dat glo. ad. l. z si nō cognitio. z dicit q' qñ mādaꝫ executio videꝫ mādari cognitio. tñ ñ ecōuerso si mādaꝫ cognitio vꝫ mādari executio ꝛc. pro hui⁹ declaratōe q̄ro an illi cui ē cōmissa executio z cognitio videaꝫ cōmissa. gl. dicit hic q sic. z ter. ē in. d. l. z si ñ cognitō sed cōtra in. l. si vt pponis. z. l. si executōe. C. ō execu. rei iud. Et si hoc eēt verū vilis nūci⁹ cui cōmittiꝫ executio posset cognoscere de veritate p̄cū. dic g̃ plenissime qñ alicui cōmittiꝫ executio. an videaꝫ cōmissa cognitio. glo. dicit q sic. vt. l. z si nō cognitio. doc. nr̄i nō declarauerūt. dic g̃ qñq; mādaꝫ executio nulla p̄cedēte cāe cognitōe. vt qꝛ scribit iperatoꝛ cōq; stus ē nobis talis q ē tali possessiōe indebite spoliatus q̄re si ita ē cōmittimus tibi q eū in dicta possessiōe restitui facias. ꝛc. tunc vꝫ cōmissū vt cognoscat de veritate p̄cū. vt. l. z si non cognitio. ¶ Sed q̄d si appelleꝫ ab interlocutoꝛia in q̄ fuit facta cōdemnatio expensaꝝ. vt in spe. ō execu. sent. §. ij. x̄. q̄d ergo. z hec est euidens so. rō est: qꝛ lr̄e hñt hāc tacitā cōditōz etiā si nō exp̄imaꝫ. si p̄cesx̄itate nitantꝫ. vt cū cōmittiꝫ executio vꝫ cōmissū pambulū ipi⁹. s. cognitio. vt. l. ij. de iurisd. om. iudi. z. l. ad rē. z. l. ad legatū. §. ō p̄cur. q̄ñq; ē p̄ius cognitū de cā vñ lex cōmittit alicui executionē in defectū iurisd. vt b̄ vbi cōmittit executionē delegati vel arbitri. tūc sine dubio habz oēm cognitōem q̄ requiriꝫ in executiōe. vt hic in p̄in. z p totā legē. qñq; cōmittiꝫ executio in auxiliū iurisditōis post latā sniam vt vnus iudex cōmittat alteri vt suā sniam exeq̄r vt. j. primo. §. Gel pone q pmittit lex vt in multis ciuitatib⁹ sūt q̄dā iudices q̄bus sola sniarū executio ē cōmissa p formā statutoꝝ. z hic est aduertēdū. Nā q̄dam ē cognitio circa res i q̄ bus dz fieri executio. z hec pōt cognoscere. vt. j. ea. l. §. in vē ditōne. z. §. si sup rebus. z. §. seq. Quedā ē cognitio sup exceptiōib⁹ q̄ opponunt post sniam. z hic ē aduertēdū: qꝛ q̄dam sūt exceptōnes q̄ respiciūt merita p̄cipalis cāe. vt in his in quibus loq̄r ter. l. i. C. ō iuris z fac. igno. z de istis nō poterit cognoscere talis executoꝛ iudex. sz dz remittere ad p̄ioꝛē iudicē. vt. l. pe. j. ti. i. Quedā sūt exceptōes q̄ solū respiciūt executionē. nec infringūt sniam. vt exceptō neq; exigaꝫ vltra q̄ facere possit z sil'es. z de istis cognoscet executoꝛ. vt. d. l. pe. j. ti. i. z etiā p̄nunciauit. vt ibi pz. que lex ē notabilis ad ista vt ibi dicā. Quedā sūt exceptiōes q̄ directo veniūt cōtra sniaz z eā ipugnāt. vt exceptio nullitatis vel p̄textu falsoꝛ instrumentoꝛ z si. z tūc Ber. videꝫ dicere extra ō offi. dele. c. pastoralis. q talis executoꝛ pōt de his cognoscere. veritas ē q talis iudex executoꝛ pōt ō his exceptionib⁹ cognoscere nō vt p̄nūciet sniaz exeq̄ndā ñ eē rōne nullitat⁹. sz si viderit dicas exce. forte veras supsedeat ab executōe z cognitōe z ñ p̄nūciet up his. sz remittat ad iudicē p̄mū ordinariū. vt b̄ ē tex. §. ō iudi. l. si p̄toꝛ in p̄in. z §. marcellus. q̄ hoc p̄bat exp̄sse si recte intelligaꝫ. nā in fi. redit ad p̄toꝛē q̄ debet hoc facere. z b̄ p̄baꝫ rōne. qꝛ al's sequereꝫ q iudex minoꝛ vel par posset infringere sniam maioꝛis vel paris cōtra. l. nā magistrat⁹. §. dz arbi. z ō hoc ēt vꝫ tex. extra eo. c. ō cetero. z ibi hoc vꝫ tenere oīz. qñq; p⁹ sniaz latā. zp⁹ habitā cāe cognitōz sup exceptōe cōmittit iudex nudaz executiōez factiv t in p̄missiōe q̄ fit nūcio. z iste vocaꝫ mer⁹ executoꝛ z nullā hz cognitōez. vt. l. executoꝛē. z. l. si vt pponis. C. ō excep. rei iudi. rō qꝛ oīs cognitō p̄cessit. z iō mera executio vꝫ cōmissa. z hoc mō cognoscitur mixt⁹ a mero executoꝛe. ¶ Quero q̄d ecōtra. an illi cui mādaꝫ cognitio videaꝫ mādari execu. glo. q nō. vt in ea hētis. Nu x̄o lati⁹ eramia. qñq; alicui cōmittiꝫ cognitio nulla facta mentione ō diffinitōe. tūc tz glo. q nō pōt diffinire vꝫ sē tentiare. vt no. C. ō p̄cur. l. q̄. p̄cura. g̃ nō ē querendū ō executione. Spe. tz ō q diffinitio videaꝫ mādata vt in Spe. ō iudice dele. §. seq̄r. x̄. q̄d sit officiū. z x̄. z not. q simpliciꝫ ꝛc. nisi specialiꝫ delegans sibi reseruet sniam vel dicat se cōmittere cognitōez tm̄. vt tibi pz fm eū. z mihi videꝫ q x̄ba delegantis debeam⁹ inspicere. nā si dicit tibi talē cām cōmittimus ne aliq̄d ō executōe vel cognitōe exp⁹imiaꝫ. tūc vꝫ tota cā cōmitti quo ad oīa. sicut cū aliq̄s dicit se heredē nec adiciqua tū intelligiꝫ in totū. vt. l. si defensoꝛ. §. i. ō iter. actꝫ. z tūc verum dicit Spe. sic pōt intelligi. C. q̄ p sua iurisdi. l. i. z de peda. iti. di. l. iij. q̄ bñ facit. z. C. si cōtra ius vel vti. pub. l. i. vbi vꝫ cal⁹ cōtra glo. tñ dz intelligi q cā fuit simpliciꝫ cōmissa. z ita no. ibi in p̄ia glo. qñq; cā cōmittiꝫ p hec x̄ba in cā vertēti inter tales tibi cognitōez cōmittim⁹. tūc fateoꝛ q nō videꝫ cōmissa diffinitio. nā cōmittēdo vnū aliud videꝫ p̄hibere. vt. l. cuz p̄toꝛ. ō iudi. sic loq̄tur glo. dicte. l. q̄ p̄cur. z p̄baꝫ. o. l. ubi. C. ō fal. ¶ Quero qñ videꝫ cōmissa diffinitio. vel si ponas exp⁹sse dictū cōmittimus tibi vt cām audias z decidas an tūc videaꝫ mandata executio. Et in delegato p̄cipis nō ē dubiū q sic. vt. §. dictū ē. idē puto in subdelegato a ōlegatoꝛe p̄cipis vt. C. q̄ p sua iurisd. l. i. in fi. sed in delegato ab alio. glo. hic dicit q nō pōt exeq̄. sed Imo. extra ō offi. oꝛ. c. cū ab ecclesiarum in vlti. glo. videꝫ dicere q oīs delegatus etiā a quocūq; potest exequi iurisdit. quā hz scz p̄nunciādo exequēdo vel excōmunicando multā indicendo z si. sz mittere in possessionem re ipa nō posset. vt. l. p̄terādū. §. si naūt reus. C. ō iudici. vbi dicit esse casum. z Spe. in ti. ō exec. sen. §. nūc videndū. circa p̄in. nil firmat. mihi videꝫ q alius delegatus q̄ a p̄ncipe vel eius delegatus nullo mō pōt sniam executioni mādare nā statim lata snia functus ē officio suo. vt. l si vt pponis. C. quō et quādo iudex. si eā pdurat ei⁹ officiū in aliquo posset iterū sniare q̄ tamē ē falsum. p hoc videꝫ glo. in. l. q̄ restituere. in fi. §. de rei ven. Predicta vera in executione snie diffinitiue. de interlocutoꝛiis. §. j. diceꝫ. Item p̄dicta vera: nisi executio specialiꝫ sit cōmissa. q̄ō an possit fieri executio statim dicam. ¶ Quero z reuoco in dubiū q̄d si a snia p̄ma ē appellatū z p iudicē appe. est cōfirmata: q̄s mādabit executiōi. Spe. ponit istā. q. in ti. de execu. sen. §. nunc dicendū x̄. sed pone q̄ iudex. z nihil determiat. sed dy. dicit q iudex appellationis. vt in auctē. siquis litigantiū. C. ō epi. au. z C. i. in. l. eos. C. de appel. z Guil. de cu. in. l. tale pactū. §. qui puocauit. §. ō pac. dicit. Ñ q̄ñq; iudex appellatōis cōfirmat p̄imā sniam. z tūc ipe debet exeq̄. vt in auctē. si q̄s litigantiū. z. l. p̄cipimus i x̄. officij. s. C. ō ap. z. l. cū specialis in fi. C. de iudi. q̄ñq; iudex appellatōis non cōfirmat sniam p̄imā. sed ex cursu tpis dieruz fataliū confirmaꝫ z pnunciat appellatōem desertā. z tūc iudex p̄imus exeq̄tur vt. l. vlti. C. de tēp. ap. Quādoq; ps sua sponte recedit ab appel. z tūc idē q̄ō iudex appellatōis exequiꝫ. vt. l. tale. §. q̄ puocauit. §. ō pac. do. Ja. bu. dicit in isto mēbro vltio nō video que sit rō differentie quādo p cōsēsum recediꝫ. vel p elapsū tpis cōfirmaꝫ. z iō iudex p̄imus exeq̄r. vt. l. fi. C. de tēp. appel. ad. l. tale. §. q̄ puocauit. ñdeo q ibi p m⁹ iudex erat delegat⁹ z fuit appellatū ad delegātē ad quē executio ēt appellatōe ñ interposita p̄tinet. vt hic. sz hoc dimittit ille que mandatur executiōi z ex qua oriꝫ actio. Puto ēt q iudex appellatōis possit exequi. vt. ō. §. q̄ puocauit. rō qꝛ in cāu illius. §. liquet iudici appellatōis ex forma trāsactōis q sniam mereꝫ executionē q̄ñ ad hoc se ps obligauit. sed quā do p cursū tpis appellatio deseriꝫ: hoc iudici nō liquet: quia forte ex alia cā executiōz nō mereꝫ: vt qꝛ nulla vel aliq̄. sz elē deꝫ exceptōe. vnde si poneremus q ps sua spōte ab appellatione recederet. nec dicerz se satisfacturū iudicatis. verū dicere. Jac. bu. idē si alio mō appellatio in deserta. vt qꝛ ñ sūt petiti apli z si. pōt tamē iudex appellatōis si vult reqr̄ere iudicē p̄imū. vt exequaꝫ. quia forte p̄imus iudex ē magis potens in militibus z familia. vt. C. de epi. z cle. l. eṕale. Sed quid si appellaꝫ ab interlocutoꝛia in q̄ fuit facta cōdemnatio expensaꝝ. dicit no. in Spe. de execu. sentē. §. ij. x̄. ficu. q̄d ergo. Quero an executio possit demādari exp⁹sse ab alio q̄ a p̄ncipe vel eius delega. Ñ ñdeo cognitio z p̄nunciatio de exequendo expediꝫ sūmarie. vt. j. ea. l. §. si super rebus. Et sic potest delegari. ut. l. cognitio. §. vt bonorū. s. de officō eiꝰ cui man. est iurisdi. Sed missio de facto non potest delegari

vt.l.iubere cauere.ſ.de iu.om.iudi.ꝛ plene dixi.ſ.de dā.ife. l.iiij.§.duas. ¶Quero q̄d ō eo cui commiſſa ē vniuerſitas cauſaꝝ.dic vt in glo. ¶Quero eꝛ glo.q̄d ō ſnīa inflocuto ria.q; lex nr̄a loq̄t̄ de diffinitiua. Iſta q̄ō hz duas q̄ones in ſe.p̄ma vtrū poſſit ſnīa iterlocutoꝛia mādari executiōi. ſcōa an p iudicē delegatū. Circa p̄imū dic q̄ ſnīa illa mādat̄ ex ecutiōi ex qua actio in factū oꝛiꝛ.vt.l.cū antea.C.ō arbi.ꝛ di ſi.ſ.eo.l.itra. ¶Hz mō q̄ro an ex inflocutoꝛia naſcat̄ actio in factū. Spe.tz q̄ ſic in ti.de execu.ſen.§.breuit.x̄.hz cuz ex ſnīa.hz ego cōſueui allegare.l.ſi poſtulauerit.§.ſi liber hō.cū glo.j.ō adul.vbi ex inflocutoꝛia oꝛiꝛ actio in factū.p hoc.l.ſi q̄s miſſus.§.pe.j.nevis fiat ei q̄ in poſſ.ꝛ.l.ſiq̄s ex argētarijſ tatē.C.ō bo.q̄ li.cū glo.ſua.ſ.de edē.ꝛ.l.cū nō ſolū.§.neceſſi ob.circa fi.ꝛ ibi no. Circa ſcōm vtrū iudex delegatus poſſit mandare executōi ſnīam interlocutoꝛiā.iſto cāu putarē vez dictū Inn.q; q̄dā ē executio q̄ fit p̄apiēdo excōicādo ſeu mł ctādo.ꝛ iſta pōt fieri. Eſt etiā q̄dā executio p denegatōz iu riſdi.ꝛ iſta pōt fieri p delegatū.vt.l.iiij.§.i.ſ.ō dā.ifec.

Sententiā rome. Pōt vnus iudex alterius iuriſdi. iudicē requirere vt ei? ſnīa exeq̄t̄ h.d. ¶Op.ꝛ vł q nō executio hz cognitio remittat̄ ad lo cū.ꝛ in auc̄.vt nulli iudicū.§.ꝛ ſiq̄s cōprehēſoꝝ.poſita.C.ō adul.auc̄.ſi x̄o. So.ibi loq̄t̄ in delictis. ¶Quero q̄d in pa ribus iudicib?.ꝛ idē fm glo.ꝛ bñ. ¶Quero habeo te con demnatū in ciuitate iſta vado floꝛētiā ad iudicē terre tue.an poſſit ſnīam hic latā executiōi mādare. Et vł q̄ ſic fm glo.h Sed iſtud ē verū ad lr̄as iudicis ꝓferētis ſnīam.ꝛ rō ē.q; ſi ne lr̄is nō pōt.vt.C.ō iudi.l.ꝓperādū.§.ſinaūt re?.ꝛ ē exp̄ſ ſum.eꝛ de fo.cōpe.c.romana.§.ōbentes li.vi.ꝛ in Spe.ō ex ecu.ſen.§.breuit.x̄.hz pone iudex puſin?.ꝛ allegat p ꝛ ō.ita bñ.put in aliq̄ alia.q.quā ipe tāgat in illo li.ꝛ Ci.foꝛmat i.l. i.in.ꝛ.q.C.ō cōfeſ. Tu diſtingue.q̄ñq; ſnīa lata p vnū iudicē petit̄ executiōi mādari p aliū iudicē ꝛ eiuſdē tribunalis.quia ſucceſſit ali? iudex.vel p̄m? ē remot?.ꝛ tūc pōt.q; vł idē iu dex.vt.l.ꝓponebat̄.ſ.ō iudi. Si x̄o nō ſucceſſit ei hz ſūt duo iudices eiuſdē tribunalis.tūc ali? non pōt ſe ītromittere ſine volūtate p̄mi iudicis.vt.l.i.ſ.ō offi.cōſu.aut petit̄ p iudicē alti us tribunalis.ꝛ tūc ſiq̄dē ē talis iudex ad quē executō ptine at ō iure cōi vel municipali.et pōt exequi.vt hac lege in p̄i cipio. Aut ē iudex ali?.ꝛ tūc aut petit executiōz ad lr̄as ꝛ p ces p̄mi iudicis ſnīantis.ꝛ pōt.aut ſine lr̄is.ꝛ tūc non pōt. vt.l.i.ſ.ō offi.cōſu.ꝛ.d.l.ꝓperādū.§.ſinaūt reus.C.ō iud.ꝛ.d. c.romana.§.ōbentes.ꝛ hoc vult dicere h tex.dū dic̄ ſi hoc iuſ ſum fuit.l.iudici ſnīanti.ꝛ hoc ē qō tz Ci.in.l.i.i.x.q.C.ō cōfe. ſi x̄o actōne in factū vel iudicati vellet agere pōt: q; actōez quā hz vbiq̄ pōt exercere.vt.l.ſi.in ſi.C.ō pſcrip. lō.tēp. Ex hoc apparet vtilitas ei? qō dixi.ſ.e.l.intra.q̄ ex ſnīa oꝛiꝛ a ctio in factū vel iudicati.ꝛ etiā officiū iudicis.hz oppones iſtō officiū iudicis quo fit executio ē nobile.qō pz q; mercēnari um finiē lata ſnīa.vt.j.e.l.iudex.q̄re ḡ ita nō ītētat̄ coꝛā alio ficut actio cū loco actōis hēat.vt.ſ.ō mīo.l.in cāe.in p̄in.et eꝛ ō off.iud.c.ſi. Rñ.iſtō officiū hz ſit nobile tū venit in ōntiaz p̄me ꝛ demnatōis.ꝛ tō dz ab eodē iudice expediri. vt.l.nul li.C.de iudi.vł nel i? iſtud officiuz cōpetit ex eq̄tate vt ſit fi nis litiū.vt.l.termīato.ō fructi.ꝛ li.exp̄.q̄ eq̄tas ceſſat i alio iudice q̄ nō iudicauit.ꝛ in hac actōe ſolū habebit neceſſe p bare.ſ.iudicatū eē.vt.l.nā ꝛ poſtea.§.i.ō iureiurā.ꝛ ō iud.l.ſi p̄toꝛ.in p̄in. ¶Quero in vna ciuitate ſūt duo magiſtat? ha bētes eq̄lē iuriſditōz vt ptās ꝛ capitane? i hac citate an vn? poſſit exeq̄ ſnīam alteri?. Rñ.nō p ea q̄ dicta ſūt.vt.d.l.i. de offi.cōſu.qō ē verū in ſentētijs pecuniarijs.hz qñ aliq̄s ē cō tumax exbānit? in pſonā q̄cūq; eū p̄ō capet ille poſſz face re executōez.nā i hoſtes ꝛ exbānitos alteri? ciuitatis aīad uertim?.multomagis in iſtos.vt.j.ō cap.l.ñ dubito.ꝛ hoc fa cit fauoꝝ publice vindicte.ar.q̄ñ li.ſe ſine iu.vin.l.i.ꝛ.ij.ꝛ.l.li citatio §.qō illicite.ſ.ō pub.pōt tñ vn? ſp inuocare auxiliuz alteri?.vt.j.dicā. ¶Quero pone q̄ rectoꝝ ſcholariū vel do ctoꝝ vel ali? iudex q̄ nō hz berruarios ꝛ milites fert ſnīaz.q̄s eā mādabit executōi. Rñ.ipemet denegādo iuriſditiōz p̄ꝛ

uando ab vniuerſitate ꝛ ſi.vel facit eā exeq̄ p ptātē vł aliuz habētē ptātē.vt.C.de epiſ.audi.l.ep̄ale.ꝛ ibi not.in glo.ꝛ in Spe.ō execu.ſen.§.nūc dicēdū.x̄.q̄d ō ſnīa doc. Et indiſtin cte dico q̄ ois iudex pōt ip̄loꝛare auxiliū alteri?. vt iudex ſe cularis brachiū ſp̄uale ꝛ ecōtrario.vt.d.l.ep̄ale.ꝛ eꝛ ō offici. oꝛdi.c.i.ꝛ ibi p Inno. ¶Hz q̄ro q̄d ſi iudex q̄ tulit ſnīam ñ vult ſcribere alteri vt alteri? auxiliū ip̄loꝛet.vel pone q̄ iu dex cui ſcribit̄.vel cui? auxiliū ip̄loꝛat̄ nō vult exeq̄ vel auxi liū p̄bere. Rñ.poterit p ſupioꝛē vł ep̄m cogi ꝛ puniri.ō hoc ar.in auc̄.vt diſſe.iudi.§.i. Tenebit̄ etiā pti actiōe in factum ad intereſſe.vt.l.ſi iudex.ō var?.ꝛ eꝛoꝛd.co.ꝛ qō ibi dicetur. ¶Quero quid ſi in exeq̄ndo excedit̄ ꝛ ita pōt appellari. vtrū appellabit̄ ad ſupioꝛē p̄imi iudicis exeq̄ntis ſeu auxili um dantis. Rñ.ſi iudex ali? exeq̄t̄ ad lr̄as alteri? ad ſupio rē ip̄i? exequētis appellabit̄.nā ip̄e exeq̄t̄ vigoꝛe ſui officij ñ vt delegatus ab alio.quia hoc non poteſt delegari. vt dic tum eſt. Si vero ipſe non exequitur.ſed exequenti p̄eſtat auxiliū.tūc ſiq̄dē p̄ſtat auxiliū iuris.vtputa excōicādo vel i terdicēdo vel iuriſdi.denegādo.tūc ab ipo appellat̄.q̄ñ ip̄e actus ē q̄ me ledit. Si x̄o p̄ſtet auxiliū facti.puta cōcedēdo p̄ō iudici familiā:milites.ꝛ ſi.tūc a p̄ō iudice appellat̄.qz ip̄e ē qui ledit miſterio alteri?. ¶Quero ſi arbit̄ tulit ſnīaz i ciuitate iſta an poſſit alibi executōi mādari ex mero officio iudicis. Rñ.ſic.nec req̄rit̄ arbitri vel alteri? iudicis req̄ſitio. ſed quicūq; iudex cui ſubeſt cōdemnat? poterit dictā execu tionē facere.vt.l.cū aſi.§.i.C.ō arbi.ꝛ ē rō:q; hoc dictat equi tas.cū eiſ arbitri nō poſſint exeq̄ p ſe nullā facit ſibi iniuriā ali? exeq̄ndo.nec expectat̄ ei? req̄ſitio.ſec? in iudice vt dictū ē.ꝛ p hoc dicerē idē in inſtr̄is in q̄b? cōtinet̄ p̄ceptū guarēti gie fm cōſuetudinē tuſcie.vt poſſit vbiq̄ executōi mandari nulli? expectata requiſitōe.nā notarijs cōcedit̄ a ſtatut̄ iu riſditio p̄cipiēdo ptib? vt obſeruēt cōtēta in inſtr̄is.qō p̄ce ptū ex forma p̄dictoꝝ ſtatutoꝝ mādat̄ executōi.ſic ſnīa dif finitiua.exeq̄ndi x̄o nulla hſit auctoꝛitatē ſicut arbit̄.

In venditione In executōe p̄ō oñt capi mobilia.ſe cūdo īmobilia.tertio noīa.h.d. ¶Opp. h dꝛ q̄ ferē ſnīa iſta ſub cōditōe.ō.l.i.§.biduū.j.qñ ap.ſit.gl. hic dat plures ſo.vna ē q̄ hic nō ſūt x̄ba ſnīe.alia q̄ hic īmē locutoꝛia.ibi in diffinitia ꝛ tene mēti hāc ſo.q:vera ꝛ notabi lis. Alia ſo.ē h q̄ h in cōditōe de p̄terito vel de p̄ſenti.ꝛ iſta ē etiā bona quā tene mēti.ꝛ hz p̄dicte ſint vere.tñ q̄ tū in ꝓpo ſito dic q̄ ñ pōt ferri ſub cōditōe:niſi ſit cōditō q̄ ip̄z negoci um reſpicit.vt.l.iudex cū glo.ſua.C.ō ſentētijs.ſec? ſi ip̄m ne gociū nō reſpicit.hoc no.doc.in.l.nō dubiū.in.v.op.C.ō le. p Ci.ſic intelligit iſtā glo. ¶Op.hic dꝛ q̄ p̄ō mobiliū. ſe cūdo īmobiliū.tertio noīm ꝛc̄.ō.l.magis puto.§. q̄ro g̃ p̄toꝝ dz.ſ.de reb? eoꝝ.vbi dicit iuriſcōſult? q̄ p̄i? venit̄ ad noīa q̄ ad vēditōez pignoꝝ.nō poſſes dicere q̄ ibi ē ſp̄ale in mi noꝛe:q; eēt ō.l.ſi ciuitates.ſ.qō cuiuſq; vnuer.no. Hic loq̄t̄ in executōe ſnīe q̄ ſtatī dz fieri.nec dz eligi via q̄ retardaret̄. vt.j.ea.l.§.hz ſi emptoꝛ.ſed loq̄t̄ ōria.l.qñ ſit vēditō ad petiti onē ip̄i? pupilli.ꝛ tūc p̄i? ad noīa:q; ſic fieri ei? intereſt.ꝛ h ponūt doc.in auctē.hoc ius poꝛrectū. C.ō ſac. ſanc. eccleſi. ¶Quero tu eris iudex.veniet ad te vn?.ꝛ dicet mitte iſtaz ſnīam executioni.tu iudex viſa ſnīa debes mittere.q̄ro añq̄ iudex p̄cipiat execu.fieri an debeat ps citari.ꝛ dicūt docto. nſi q̄ dz citari ps ꝛ ſibi fmn? cōpetēs aſſignari ad oñdēdū q̄re nō debeat execu.mādari. Et p̄bāt ſic.hic dꝛ q̄ iudex int loquit̄.ḡ ps citat̄.vt.j.e.l.de vnoquoq;.qz poſſet ledi.vt.l.nā ita diuus.ſ.ō adop.ꝛ p̄bat̄ p.l.i.C.ō iur?.ꝛ facti ignoꝛā.vbi plures excep.p̃nt opponi poſt ſnīam.iō optet partē citari.ꝛ hoc tz Ci.C.quoꝝ ap.nō reci.l.ab executoꝛe in p̄ria.q.ꝛ roſ. idē ſup.l.meminerint. C.vñ vi.vbi dicit q̄ ē caſus.ꝛ qñ q̄s in uaderet auctoꝛitate iudicis pte nō citata teneat̄ pena illi? le gis.hz ſi executoꝛē mitteret hſit locū remedia q̄ infra dicā.hz ō riū tz Inno.eꝛ de ap.c.ex rōne.vbi dicit q̄ nō dz iterū citari Ego dico ſiquidē ē facta cōdemnatio in q̄ntitate.vł gñe ita q̄ executio req̄rit q̄ capiant̄ alie res fm oꝛdinē nr̄i.§.tūc de bet citari ps.vt hic.ꝛ p rōnes p̄dictas.ſi x̄o ē facta cōdēna tio in ſpecie ſiquidē illa ſp̄es nō reperit̄.ꝛ ſic eēt faciēda exe

cutio in alia re.tūc eēt idē qđ supra.ſz ſi executio fieret in illa ſpecie.tūc puto q̄ nō ſit opus q̄ ps ō nouo citet. ſz ſi poterit ab eo auferri manu militari.vt.l.q̄ reſtituere.ō rei vēdi. et ſic intelligo dictū Jnno.qđ intelligo verū in ꝓſonalib⁹ poſt q̄drimeſtre tp̄s.vt.l.fi.C.ō vſu.rei iudi.z.l.in fideic.in prin.ō vſu. Jn actōe x̄o in rē añ q̄ fiat talis executio facti ꝺz ꝓcedere qđam p̄ceptū poſt ſnīam de reſtituēda re infra certuz tp̄s.z poſt illud fiat talis executio.vt inſti.ō offi.iudi.§.i.z.d. l.qui reſtituere. Sz q̄ro q̄d ſi facta fuit executio ꝓte nō citata vbi citari ꝺz vel alias ē erratū. Rñ.pōt appellari q̄ſi exceda tur mod⁹:ſz ſi nō appellauit tūc in ꝓſonalib⁹ nō cōſtituit pignꝰ z añ vēditōez reuocaret ex officō iudicis adhibita ſūmaria cognitōe.vt.j.ea.l.§.ſi ſup rebus. Poſt vēditōez haberz neceſſe vēdicare.vt.j.§.ſi poſt aditum.z.C.ō p̄ſcript.xxx.ann. l.i.z ſi de vē.pi.aga.l.pe. Sz in reale idez infra annū haberet officiū iudicis exeq̄ntis in quo ſūmarie ꝺz dicere executiōez fieri nō debere poſt annū nō haberz neceſſe agere ordinarie vt.l.ſi quis emptōis.§.et ſiq̄s.ō p̄ſcrip.xxx.an. Quero:h ōr q̄ in executōe p̄i⁹ dñt capi mobilia.q̄ro an int mobilia ſit aliq̄s ordo.glo.hic q̄ ſic.qz p̄io ꝺz capi qđ min⁹ debitori nocet q̄ bñ not.idē puto circa īmobilia.ne p modica q̄ntitate vendant magne res cū modica poſſit vēdi.vt no.C.ō diſtra. pig.l.q̄diu.z ſi ōriū fieret pōt appellari q̄ſi excedat modus vt.l.ab executore.quoz ap.nō reci. Quero q̄d ſi res ñ ſūt capte ſz fuit capta ꝓſona cōdēnati.z coactus ſoluere.rñ.tex. habes notabilē in.l.fi.§.fi.ſ.qđ me.cā.dic vt ibi. Quero q̄lit cōſtabit q̄ mobilia nō repiunt.rñdit glo. q̄ ſtatuet certus termin⁹ p̄ti ad oñdēdū mobilia.al's capiēt īmobilia. qđ not.qz nouus ē mod⁹ diſcuſſiōis z bon⁹. Vel dic q̄ de hoc credit nūcij s ſeu apparitorib⁹.vt.l.magis puto.§.nō tñ de re.eoz.z hoc obſeruat cōſuetudo.z Ja.ō are.ponit in quo dā ſuo tractatu ō diſcuſſiōe qđ hic nō ꝓſequor. Et no.q̄ hec ꝓnunciatō de q̄ hic loq̄tur tex.pōt fieri in ipō actu q̄ apparitorib⁹ ꝺmittit.l.vt capiāt p̄io mobilia.ſcđo ꝛc.z tūc apparitores referent ſe ſolēnē diſcuſſionē feciſſe:z qz mobilia ñ repiebant iō ꝛc. Conſulo q̄ ī cōmiſſiōe z relatōe ponat ici piēdo a min⁹ dānoſiſ p ea ſupra q̄ dcā ſūt. Sz ſi hoc omittatur nō tñ puto q̄ agit ipō iure nullū eē.qz hic talis ordo nō ponit vt ſit neceſſitas.ſz quia ps grauat reuocaret p appellatōez.vt.ſ.dixi. Quero q̄d ſi poſt p̄dicta pars ſit parata oñdere q̄ mobilia reptant.z tñ capta ſūt īmobilia. Iz nunc ius hoc retuliſſet. Rñdeo ꝓpt hoc nō erit irritū qđ factū ē niſi creditor vel emptor fuerit in dolo.vt.C.ſi de vē.pigno. aga.l.i.z.l.vlti. Quero hic ꝺr mor.quāto tpe ꝺz expectari.glo.remittit ad nota.in.l.cū ꝓponas. Vi.dicit aut vēditō fit ex interlocutoria.z tūc tale tp̄s ē iudicis arbitrio.vt.l.ſi finita.§.nō aūt ſtatim.ō dā.infec. Aut ex diffinitiua z tūc expectatur q̄ tp̄s quadrimeſtre ſit trāſactū.vt.j.eo.l.debitorib⁹ z no.in.d.l.cū ꝓponas.ego dico ō duob⁹ mēſib⁹.vt.d.l. debitorib⁹.q̄ in hoc nō mutat.vt ibi dico.

Exequuntur itaq̄z .um faciat ceſſare hāc executiōz gl.dicit q̄ nō p̄iuilegiū ciuitatis.vt.l.ciuitates qđ cuiuſq̄ vniuer.no. Itē nō p̄iuilegiū fundi dotalis.vt.l.i.ō fū.do. ſz hoc eſt verū quādo ferē ſnīa in actōe realiuel mixta ita q̄ de directo reſpiciat ipm fūdū.ſz in ꝓſonali nō ꝓcederet marito cōdē nato:niſi in cā pupilli.vt.C.ō p̄iui.fiſ.l.i. Item nō ꝓcederet vxori cōdēnata.niſi ex q̄nq̄ legib⁹.vt.l.q̄nta.j.ō bo.dā. Itē nō ipedit p̄iuilegiū mīoris etatis.vt.l.i.C.ō p̄di.mi.qđ ē verū ſiue reali ſiue ꝓſonali ſit factuz.vt ibi.z.§.de re.eoz.l.z ſi pecūia.§.itē q̄ri pōt.l.ſi pupillor.§.i. Quid ō reb⁹ eccleſia ſticis.dicit glo.idē qđ ē verū eccleſia vel capl'o cōdēnato. vt l.iubem⁹ nullā.C.ō ſa.cā.eccle.ſec⁹ ſi ſuo noīe cōdēnaret rector eccl'ie.vt.j.e.l.cōmodis.z ibi dicā.

Si pignora . Si pign⁹ dat creditori i ſolutū ſimplicit p̄ſumit datū ꝓ toto debito.h.o. Op. de.l.fi.C.ō iure do.impe. So.ibi in pignore cōuentionali. h in p̄torio.vel hic q̄ſi dat in ſolutū ibi q̄ impetrat oñiū a p̄cipe.ſed p̄imā tz glo.z ſic aliud eēt ſi datio in ſolutū fieret a parte ſimplicit.aliud ſi a iudice. Ego tñ puto ſic dicēdū.aut datio in ſolutū fit a pte ſimplicit.z nō valet in aliquo ſic nec emptio.inſti.de emp.z vē.§.p̄cūi.cōiūcta.l.iij.§.ꝓ emptore. aut fit a p̄incipe.z valet ꝓut ꝺr in.d.l.fi.C.ō iure do.ipe.aut fit a iudice.z tūc aut fit a iudice exequēte diffinitiuam.z tūc in dubio videt facta ꝓ toto debito.vt hic.et.j.dicā. Rō pōt eē.qz cū officiū iudicis exequētis ſit totalit finē iponere litibus.ſi deberet iterū fieri eſtimatio rei ſm formā.d.l.vlt.in fiiā fi.nō eſſz ipoſit⁹.z iō ē p̄ſūptio iuris. z ō iure qđ fiat ꝓ toto debito.aut dat in ſolutū ex inſtlocutoria.z tūc in dubio dicerē idē qđ qñ dat p̄inceps.vt.d.l.fi.qz ē eadē rō.z ſic ꝺz intelligi hodie cū interponit ſcđm decretū. Op.C.ō excep. l.ſi ex maiore. So.ibi ptē debiti recepit.hic ſimplicit in ſolutū accepit. Op.de cōſuetudie.nā nos videm⁹ tota die ō rīū fieri.l.ꝺari pignus ꝓ pte debiti z nō ꝓ toto debito.z ſic cōſuetudo eſt ō iſtū ter. So.quidā intelligūt z male. vt ponitur in glo.q̄ incipit al's. Et iō glo.alit intelligit.z facit duas alias gl.z debes ſcire q̄ in execut.rei iudicate bēs q̄druplex remediū.vnū ē q̄ poſſideat tāq̄ creditor loco pignoris.vt.C.ſi in cām iudica.pignus. aliud ē q̄ vendant illa bona.z illud ē bonū:qz ſi nō ſufficit ꝺr ꝺari ſup plementū.aliud remediū ē vt tāq̄ extraneus emat.vt.l.ij.C. ſi in cām iudi.aliud ē remediū q̄ deat in ſolutum.vt hic.z hoc mō loquit hic.et pōt fieri duob⁹ modis.vno mō q̄ deat aliud dice ꝓ debito vel parte limitata.z tūc obſeruat hec cōſuetudo.ſecus ſi ſimplicit det iudex poſito q̄ cōtradiceret creditor.vt hic ꝓ Bal.in.l.ordo.C.ō exec.rei iudi.z vide iſtā glo.z ſi gna.z vna incipit abdicat.i.deat in ſolutum,alia incipit ptēptus.qđ p̄ſumit ꝛc.

Si ſuper rebus. Coram iudice exequēte examinat qđ emergēs ſup reb⁹ pignoris capti ſūmatim.q̄ cognitio nō facit p̄iudiciū volenti ordinarie agere Et poſt pignus aditū creditori ad vſucapionē pficiet.h.o. Prio dicit cui⁹ eſt cognitio.ſcđo q̄s eſt effect⁹ cognitiōis ſi apparet eē debitoris.tertio q̄liter ꝺz adhiberi iſta cognitio Quarto q̄s ē effect⁹ ſi apparet eſſe mouentis cōtrouerſiā. Quinto q̄s eſt effect⁹ executiōis iā facte:qz debitor ſi appa ruit.ſcđa ibi.z ſi.tertia ibi.ſed ſciēdū.q̄rta ibi nec ſnīam.q̄nta ibi nec eī. Op.C.ō iudi.l.iudices. So.ſpāle h. Op. ō ordi.cog.l.ij. Sol.ibi iō qz fuit plene cognitū.hic ſūmatim z cōſiſtit hic ſūmaria cognitio:qz nō ꝺabit libell⁹ nec lis cōteſtat.pbatōes aūt ſemplene ſufficerēt nō p iuramētū.arg. §.ad car.l.iiij.§.ſi cā cognita,al's incipit cāe cognitio.dicā.j. ō p̄to.ſtip.l.i.§.ſtipulatio.z no.in Spe.de offi.iudi.§. poſtremo.x̄.vi. Op.j.§.ſi poſt. So.vt in glo. Op.ad x̄ſic. nec eī. ſm ſcđam lec.ob.l.miſſio.§.ꝓ emp.z.j.ꝓ herede.ea.l. in p̄inci.vbi non interrumpitur vſucapio ꝓ hēde.hic dicitur ōriū cū glo.ſua. Ja.ō are.tz iſtā glo.z rñdit ad ōriū q̄ miſſio facta in poſſeſſionē nō interrūpit p̄ſcriptōez illaz que currebat ad'vtilitatē illi⁹ ꝺ quē eſt facta miſſio.ſz p̄ſcriptōz alteri⁹ q̄ currebat ꝺ eū cōtra quē ē facta miſſio bñ interrumpit.z hoc voluit ſentire glo.in.l.miſſio.§. ꝓ emp. dñ dicit ab hērede.ſed nō video vñ iſtud poſſit ꝓcedere.cū hoc ſit verū q̄ miſſus in poſſeſſionē ex cā iudicati non poſſidet. vt hic tz glo.ergo poſſidens nō ꝑdit poſſeſſionē ciuilē nec naturalez quō q̄ interrūpit cū.l.naturalit.loq̄tur q̄ſi aliq̄ ciuilis poſſeſſio interrūpit.z iō retēta opi.glo.q̄ miſſus ex cā iudicati ñ poſſidet.p̄imā lec.tenerē tāq̄ verā.i.q̄ ꝑdeſt vſucapiōi facie ēde ꝓ creditorē poſtq̄ pignus fuit ſibi aditū.iō qz in ſūmaria cognitōe apparuit eē cōdemnati. Sed ſi volum⁹ ſuſtinere hāc ſcđam lec,tanq̄ veraz,dico q̄ res captas pignori in cām iudicati victor poſſidet ſicut creditor cōuentiōalis.hoc ꝓbat in.l.poſtq̄.§.ꝓpator.vt le.no.ca.vbi ē caſus. Preterea q̄ſi aliq̄s mittit ex cā iudicati ille ceteris creditorib⁹ pfertur vt.C.q̄ po.in pig.ha.l.cū rē.ergo apparet q̄ ē idē qđ in conuentionali pignore,nō idē qđ in p̄torio in quo vno creditore miſſo alteri vident miſſi.vt.j.de his q̄ in frau.credi.l.q̄ aute. §.ſciendū.z de bo.auc.iudi.poſſ.l.cū vnus.z hic ſē caſus in.l. fin iuris.§.q̄ po.in pig.ha. Licet ibi glo.male intellexerit ſic b Preterea hoc apparet ex eo q̄ īperator poſuit in.C.ſepa tiz in ti.de p̄torio pignore.z ti.ſi in cāz iudicati.ſi enī idē eſſz ꝛc.vt.C.de codicillis.l.ſi idē. Preterea hoc appet,qz in cauſa iudicati nō capiunt oia bona etiā ſm iſta tpa.vt.§.ea.l.§

in vẽditõe.lz secus sit in ꝓtorio pignore. ¶ Nõ ob.l.si duo ff.creditores.j.vti possi.qz dz itelligi in quolibz alio ꝓterq; i missio ex cã iudicati. Hoc ꝓmisso tũc dico q; si in cãm pigno ris cãperet res mobilis sine dubio ꝛterrũpit possessio. vt.l. si rẽ mobilẽ.de acq.poss.tũc verus diceret ista glo.intelligen do.vt dixit Ja.de are.de tertio possessore.nã quo ad ipm de bitorẽ possessio creditoris nõ interrũpit vsucapionẽ.vt.l.i.ff p seruũ corpalit.r.l.q pigno.ff.de acq.pos. Si ẽo capet res mobilis.tũc interrũpit possessio tertij possessoris.si nõ ẽ ad missus vel suspicat ẽ se posse repelli.alꝫ sec. vt.l.clã possidere.ff.si.r.l.si id qõ.ff.si.ff.de acq.pos. ¶ Op.ex glo.r vr q; terti possessor nõ põt impedire executõez q fit ꝺ fictũ.sz dz fieri ex ecutio r possessori caueri ꝺ idẽnitate.vt.l.is a quo fund. pe tit.ff.ꝺ rei vẽ. Inno.in ca.veniẽs.ex de testi.ponit de hoc v nã pulcherrimã distinctõz. Nũq; fit executio in re petita.et tũc aut illa res a nemie erat possessa.r tũc q̃libet terti veni ens impedit execu.ar.l.vlti.C.de edic.diui hadri.tol.r in.c.ve niens.ex de testi. Si ẽo illa res nõ vacabat.sz ab alio erat possessa.tũc terti veniẽs nõ impedit executõez.sz cauebit de idẽnitate possessori.vt.l.is a quo.ff.ꝺ rei vẽ. Si ẽo fit missio i alia re q̃ fit petita.vt ꝓ pecunia in q̃ qs ẽ debitor.r tunc dz sumarie cognosci.r sic missionẽ q̃libet hz impedire vt hic.rõ ꝓ dictor ẽ.qz qñ possessio vacat interest sua ne ab alio occupe ꝓta:vt.l.si.C.de edic.diui hadri.tol. Sz qñ ẽ in possessiõe ali qs tũc alteri ñ interest:qz ita a me põt aduocare ꝓut a pos sidente.sz possessor caueꝫ de idẽnitate. Sz qñ agit ꝓsonali vt in cãu nfi.ff.q̃libet oñdens de iure suo in re nõ petita in q̃ fit executio impedit executõez.rõ qz de iure illi rei nunq; fuit cognitũ.sz in ꝓcedẽtib casib erat de iure rei cognitũ. Que ro an hic.ff.possz intelligi si facit cõtrouersiã de ꝓprietate vl Et put ille.ff.refert q; loquar de mouẽte qõnẽ ꝺ ꝓprietate. q̃ro cui icũbebat on ꝓbãdi vel illi q̃ missus ẽ in possessionẽ ꝓbandi rem esse debitoris.vel contra dicentem rem esse ei q̃ mouit cõtrouersiã incũbit on ꝓbãdi. Sz hec ẽ veritas p seruñ corpalit.r.l.q̃ pigno.ff.de acq.pos. Si ẽo capeꝫ res mobilis.tũc interrũpit possessio tertij possessoris.si nõ ẽ ad missus vel suspicat ẽ se posse repelli.alꝫ sec. vt.l.clã possi re.ff.si.r.l.si id qõ.ff.si.ꝺ acq.pos. ¶ Op.ex glo.r vr q; terti possessor nõ põt impedire executõez q̃

Scdo ꝓbat ꝙ lōge nimis res abirent. aut eīm dicis ꝙ iudices cōdēn abūt emptorē ⁊ eēt nimis longū. vt statī patebit ī apostillando lr̄am. aut dices ꝙ executio fiet de facto. ⁊ hoc eēt iniquū. Expone lr̄am ibi aduersus eū sniam. nā in hac instantia eēt lōgitudo. Preterea in executōe q̄ fieret ꝺ istū emptorē deberēt bona vēdi. ⁊ interim forte emptor faceret controuersiā de p̄cio. ⁊ sic eēt necesse ꝙ iterū cōdēnereť. ⁊ sic nimis lōge res abirēt. Itē ibi exoluisse cōtēdat. dic tūc eēt iniquū exactōes fieri eo nō cōuicto vel nō cōdēnato. ⁊ sic cōclu dit ꝙ nimis lōge res abirent. Tertio ibi melī⁹ oñdit dictus eē verū hoc mō. cū certū sit ꝙ nimis lōge res abirēt. iō ē melius ꝙ se nō intromittēt dicti iudices cū victor ꝺ emptorem nullā habeat actōnē. ⁊ sic sibi actori fit nulla iniuria. h. dicit Tho. hic ꝙ ex vēditōe facta p̄ executorē nullā hꝫ victor actōz. Quarto ibi. oz ígit. cōsulit ꝙ res vendanť p̄ñti pecūia Quīto ibi. certe. dicit ꝙ si res nō ē vēdita p̄ñte pecūia ꝙ iudices p̄ñt se intromittere nō faciēdo executōz de p̄cio. hz trāsferēdo rē. ⁊ sic plane ⁊ recte legit ſm glo. ⁊ bñ. Tho p. s. primo. §. So. ibi erat p̄cūi solutū. hic ñ erat p̄cūi solutū. Op. ad fi. huiꝰ. §. q̄d eīm si emptor dicit se soluisse nōne ē iniquuz sibi rē auferri. dicit glo. ꝙ ꝫ hoc nō dicebať. vel dic ꝙ etiam si hoc dicat se soluisse: q⁹ tū hoc ē notū iudici exequēti. s. eū si soluisse. vt. l. cū fallū. de acq. here. ꝙ poterit facere executōes sicut cū ē sibi notū p̄ sniam. ⁊ hoc tex. vult. Quero an ille q̄ vendit rē aliena possit trāsferre ꝺñiū habita fide de p̄cio ⁊ videtur ꝙ nō. vt ꝫ. ⁊. l. si pcu. in fi. j. de iure fis. In ꝺriū vī. l. cuius cūq. §. fi. s. ꝺ insti. do. Ci. formatur istā. q. in. l. in ciuile. C. de rei vendi. ⁊ dicit Ci. in antiq̄ lectura ꝙ pōt transferre ꝺñium si mādatur: nō habebat exp̄sse ꝙ nō trāsfert. Guil. ꝺ cu. ī l. cuicūq. §. si ei. dicit ꝙ illud ē verū in ꝓcuratore gñali. hz secus in ꝓcuratore spāli: q⁹ nō pōt habere fidē de p̄cio. vt ꝫ ꝺ quo Ci. fecit postea additōz ad. d. l. in ciuile. Sz illud nō bñ ꝓbať ꝫ. nā hic dať ptās executori ob certā cāz limitatā. s. vt ꝙuertať in cām iudicati. q̄ cā nō īpleť habēdo fidē de p̄cio. hz recipiēdo sic. Preterea ē rō ne ꝓcedať in infinitū ⁊ ne retardeť executio. q̄ rōnes cessant in alio ꝓcuratore spāli. Et iō ī ꝓcuratore gñali tene cū eis. vt. d. l. cuiuscūq. In spāli ꝓcuratore cōsidero aut facio ꝓcuratorē vt vendat fūdū ꝓ cētuz ⁊ sic limitato p̄cio. tunc iste ꝓcura. dz vendere p̄ñti pecunia. Nec pōt transferre ꝺñiū habita fide de p̄cio. qꝺ ꝓbo. Vendere rē nō p̄senti pecunia. sed soluēda ad tps ē rē vendere p̄cio minori. vt. l. idē si in diē. in fi. s. de in diē adiec. ⁊ dies ē sūma ps obligatōis ꝛc. vt. l. i. de edē. hz si ꝓcurator vēdit min⁹ q̄ habz in mādatis nō valet. vt. l. ꝺligenť. s. mā. Sic ꝛo esset ꝓcurator ad vendēdū p̄cio nō limitato. aut erat adiecta causa ob quā posset vēdere. ⁊ tūc si illa cā habēdo fidē ꝺ pcio nō impleť. vt puta vt satisfiat creditoribus. tūc nō pōt habere fidē de p̄cio vt ꝫ. Aut habebat mādatū simplex ⁊ indeterminatū de vēdēdo. ⁊ tūc regulariť pōt vēdere habita fide ꝺ pretio. vt. l. q̄ fundū. §. ꝓcurator tu⁹. s. ꝓ empt. ⁊. l. i §. i. s. ꝺ exce. rei ven. ⁊ tra. Et p̄dicta ꝛa nisi in ꝓcuratore fisci: minor]: ⁊ ecclesie. vt. j. ꝺ iure fis. l. si ꝓcura. in fi. q̄ nisi p̄ñti pecūia vendere nō p̄ñt. ⁊ pōt eē in istis rō. q⁹ nō p̄ñt vēdere: nisi ex cā vt creditorib⁹ satisfiat. quā cām nō īplent habēdo fidē de p̄cio. vt ꝫ. Distingue ģ aut est ꝓcur. fisci vel mīoris vel eccl'ie. ⁊ non pōt nisi p̄ñti pecunia. Aut in alio ꝓcuratore q̄ in mīore. et tūc aut est spālis. ⁊ tūc si hz limitatū mādatū nō pōt excedere. si nō hz limitatū. tūc aut ē limitatū rōne cāe aut nō: vt ex p̄dictis p̄z. Si ꝛo ē gñalis ꝓcura. ⁊ tūc pōt facere ⁊ hře fidē ꝺ p̄cio. ad hoc facit. l. q̄ rome. §. calímach⁹. in fi. §. j. ꝺ ꝛ. oblig. Quero q̄d de executoribꝰ vltīaz volūtatū q̄bus ē data ptās alienādi an possint trāsferre ꝺñiū nō p̄senti pecunia. et dicerē aut ē executor ad pias cās ⁊ nō pōt nisi p̄ñti pecūia. ar. d. l. si ꝓcurator. ꝺ iure fisci. ⁊ qō ibi no. si ꝛo ē executor ad alia. tūc q⁹ regulariť talis executio est limitata vt possit vendere ꝓ satisfaciēdis lega. ⁊ tūc fil'r nō pōt: q⁹ talis cā habendo fidē de p̄cio nō impleť. iō nō trāsfert ꝺñiū vt ꝫ. §. Quero q̄d si cōfiteť p̄cūi se recepisse. puto ꝙ nō sufficit. hz ꝺz dicere instr̄m qꝺ in veritate habuit ⁊ recepit. aliud ē eīm cōfiteri aliud ē recipe. vt. C. de nō nu. pe. si ex cautōe. ⁊. j. siq̄d in fraupa. l. i. §. ꝙ si in lit. ⁊ §. si mutuā in fi. §. ⁊ facit. j. de noua. l. si debitorē. ⁊. s. si cer. pe. l. ij. §. fi. ⁊ qꝺ ibi no. Predicta ꝛa nisi appareat cōuersū in illā cām in qua hz ptātē vendēdi. tūc ex illo apparebit illā cōfessionē eē verā. vt. l. hz ⁊ iul. §. pīde. s. admace. Quid si instr̄m dicit ꝙ pecuniā in veritate recepit quā cōfessus fuit se in talē cām cōuertisse nec p̄ hoc apparet ī illā cāz eē versā an sufficiat. puto ꝙ si mādatū erat factū ob aliā cām exp̄sse sufficit. idē si tacite si cā in veritate subeˢat. vt l. i. §. nō aūt de exerci. ⁊. l. fi. eo. ti. In eccl'ia ꝛo dic vt in auct. hoc ius porrectū. C. ꝺ sa. san. eccle. in ciuitatib⁹ ⁊ in alijs collegijs. dic vt. l. ciuitas. s. si cer. pe.

Sic quoqz. fitenť que exigenť vel vendenť vt iudici vt ꝺebiť. h. o. Opp. j. primo. §. So. vt ibi dicā. Quero q̄ est rō differentie inter noīa debitorz ⁊ inter res corpales. dicit glo. ꝙ facilī⁹ adhibeť ista cognitio in reb⁹ corpalib⁹ q̄ in noīb⁹: qz in noīe optet ꝙ deť libell⁹ ꝺ debitorē ⁊ ꝓcedať ꝺ eū. Sz in reb⁹ corpalib⁹ secus ē. quia siue res sit certe debitoris fit excu. siue nō si possideāť ab eo. Itē fit executio. vt. § si sup rebus. Quero q̄d fiet qñ nō ē aliud in bonis debitoris: nisi noīa debitorz. glo. remittit ad not. ⁊ bñ in. l. ij. C. qñ fis. vel priua. Quero q̄liť capiť nomē debitoris. ⁊ glo. dicit si dicať hēas illud nomē loco pignoris. Bl. q̄ ē in. l. i. C. ꝺ pto. pig. dat meliorē practicā q̄ hic: qz dicit vocato debitore ⁊ ipo cōfitente dicet iudex ꝛba q̄ sūt in hac glo. ⁊ hz ista traditōis. dicit. s. ꝺ dona. l. pe. in prin. ⁊ gl. ista nō ē sup isto. §. hz sup se. Hic recitauit: quia melī⁹ cadit ꝫ q̄ ibi.

Si creditor hz pecuniā debitoris vel

Sed si pecunia. debitori destinata. ipa pecunia capitur nō debitoris noīe. h. d. vsqz ad fi. Opp. s. pri. §. So. ibi nō erat parata pecunia ꝫ sic. Quero q̄d hic. pignori capieť. glo. rñdit ipm nomē. hz certe hoc est falsū. vt patet h̄ ꝛa. si. Preterea. ⁊. j. e. l. cōmodis. Dic ģ ꝙ ipa pecunia ⁊ ista gl. debuit esse sup p̄cedēti. §. Itē aduerte ex eo qꝺ hic ꝺz eq̄ cadi solet. q⁹ hz q̄s habet rez debitoris deposita vel alio mō q̄ illa res ita demū pōt capi in cām iudicati si hoc cōfiteť ille q̄ eā tz. sicut in debitore. vt p̄z ex eo qꝺ dicit eq̄. ⁊ sic ē casus in. q. vltīe quā facit. s. in. §. si sup rebus.

Persone hic enumerate cōueniunť

Ant qui. ⁊ exigunť in quātū possūt facere ⁊ ere alieno non deducto. fallit in donatario. h. o. vsqz ad. l. nō tm̄. Opp. s. p soc. l. verū. Sol. hic subaudi dū dic oīm bonorz. s. marīe. Opp. in stī. de actio. §. item si de dote So. cōcor. Opp. ꝺz hic ꝙ occupantis cōditio ē melior. vt l. si ꝛo. s. de pecu. sed ꝺ. l. si plurib⁹. s. de le. ij. So. vt ibi per Bl. tractať. quia aut tractať de iure q̄rendo ⁊ tūc potior est q̄ venit pr⁹ ad lit. cō. aut ꝺ iure tā q̄sito fuādo. ⁊ tūc ē potior q̄ venit ad sniam vt ibi pleni⁹ dixi. Opp. de. l. ex facto. s. ꝺ pecul. So. ibi de vno priuilegiato vel de priuilegiatis pari bus priuilegijs. Opp. ad istud de. l. assiduis. §. excepti. C. ꝙ po. in pi. ha. So. fallit ibi. vel veri⁹ dic ibi plures priuilegiati priuilegio reali hic ī plurib⁹ priuilegiatis priuilegio personali. ⁊ no. Bl. in ca. possessor. extra de re. iu. li. vi. ⁊. l. priuilegia. j. de his q̄ in frau. cre. Opp. j. e. l. q̄ iudicati. ⁊ glo. dicit ꝙ primo ꝺz fieri cōdemnatio totius debiti. hz in vltima sniam ꝺz fieri cōdēnatio deducto eo qꝺ primo debeť. vt pleni⁹ ꝺi glo. ⁊ sic debem⁹ cōsiderare duo tpa. prio tps sniē. ⁊ tūc i ma habeť respect⁹ sequētiū. in sequentib⁹ habeť respectū p̄cedentiū. Scdo tps executōis. in scōa nō habeť respectū ad primā. nā aut cōcurrūt vtroqꝫ tpe. ⁊ qlibet admitťť ꝓ rata. aut diuersis. ⁊ prio venienti satisfiet ſm ꝺi. Quero q̄re dixit fere. Glo. rñdit duob⁹ modis. primo vt denotat alias psonas q̄ q̄ hic enumeranť. ⁊ istud ponť in medio gl. Nil vt denotat ꝙ etiā pone hic enūerate q̄ꝫ nō habēt bñficiū ex cā ⁊ hoc ponť in prī. ⁊ fi. gl. Quero an hec exceptio sit pemptoria vel dilatoria. ⁊ gl. hoc disputat. finaliť Jo. dixit eam dilatoriā. sed aliter dixit. j. de excepti. l. iij. dic vt ibi. Quero qualiter acciptanť parentes. Dic uti gl. Quero an hic exceptio possit opponi erecutōe. ⁊ si illā tex. bene respicis vī in oībus ponere ꝙ opponať prie con-

uentioni.ꝛ in mīlite opponaꝫ poſt ſnīam executiōi.ꝛ hoc ẽt
inuit gl.hic poſita ſup v̄bo inf eos.dū dicit qīcp poſt ſnīaꝫ
q̄ſi dicat nō ſp.ſed credo q ſp.vt.j.e.l.nenſēn⁹.ff.fi.ꝛ.l.ex di
uerſo.ff.i.cū ſi.Et ꝓpter regulā q̄ ẽ q oīs exceptio q̄ nō im
pugnat ſnīam pōt opponi p⁹ ſnīam.vt dictis.ll.ꝛ.l.fideiuſſo
res.ff.idē rīdit.j.de fideiuſ.ꝛ qđ no.p doc.C.đ iurĵ ꝛ fac.ign.
l.i.Quero an in libello debeat peti eū cōdēnari inq̄tū pōt
facere.dico q nō.imo libell⁹ pōt ꝓponi ſimplr.illud autē
bñficiū veniet in exceptōne ꝓponēda añ ſnīam vel p⁹.vt.ff.
qđ cū eo.l.pe.Quero pone q ꝓcō agēti q̄s eſt ſolidus
cōdemnat⁹.ſcđo ſilr inſolidū:qꝛ nō fuit oppoſita exceptō.g
nō erit melioꝛ cōditio occupantis ſnīam.nā nec in executōe
vt dictū ẽ.Rñ.illud qđ glo.dicit in executōe rōnē habēdam.
ẽ verū ſi rō ſit hīta in ſnīa.alꝫs ſecꝰ.Preterea poſſet prīm⁹ cre
ditoꝛ agere reuocatoꝛia eo q debitoꝛ i ei⁹ fraudē exceptōez
omiſit.vt.l.i.ī fi.cū ſi.j.de his q̄ in frau.cre.ꝛ iō vt ceſſet circui
tus ſto in prīma rñſione quā feci.

Non tantum. Sp.de.l.diuoꝛtio.ff.đ neg.ge.
uenit cōſtante ma.ſecꝰ ſi poſt vt ibi.ſz iſta gloſ.ñ bñ
dicit.melius dicit in.d.l.diuoꝛtio.qꝛ ibi ex culpa viri cōuenit
ꝛ iō nō hz prīuilegiū.vt.l.ſi rerū.j.e.Spp.đ.l.ſi rerū.j.eo.
So.ibi ex delicto ſuo.hic ex ōctu cōuenit.

Licet autem. Socer vxoꝛis cōuēt⁹ ꝓ dote hz
bet ſi cōuenaꝫ ſoluto ma.ſecus ſi eo cōſtāte.h.d.cū
prīn.legis ſe.Sp.q ẽ rō inf iſtos ſoceros.dic vt.l.qꝛ pa
rētes.ff.ſo.ma.Quero q̄ eſt rō cōſtante ma.vel eo ſoluto
dic vt in glo.Sp.ff.de iure do.l.pe.vbi hz bñficiū etiaz
ſoluto matri.Solu.iſta intelligit fm illā.ꝛ no.in.l.ex diuer
ſo.in prīn.ſoluto matri.

Quod autem. Qui mentit in eo qđ ẽ cā bñficij per
cietarē.ſz debitū negat.Puto ſecꝰ.vt.j.dicam de fideiuſſo.
l.ſi dubitetur.

Licum procuratoꝛe Exceptōem mere ꝓſo
nalē cōpetētē dño ex
ponit ꝓcu.ꝛ defenſoꝛ.h.d.Sp.j.l.prī.So.aliō
in fideiuſſoꝛe.vt ibi.Sed q̄ ẽ rō dñe.dicit glo.q̄ ꝓcuratoꝛ ꝛ
defenſoꝛ eſt recuꝑatuꝝ a dño.ſed hoc nō placet:qꝛ defenſoꝛ
nō ſp recuꝑat.Preterea etiā fideiuſſoꝛ recuꝑat.ꝛ tū ſibi nō
dat bñficiū.Eſt g̃ rō alia q̄ ponit.ff.ſo.ma.l.alia.in prī. qꝛ ꝓ
curatoꝛ ꝛ defenſoꝛ cō uenit noīe dñi ꝛ ex alia obl'one.ſed fi
deiuſſoꝛ ſuo noīe ꝛ ex ꝓꝓria obligatōe cōuenit.Quero
dicit ter.mortuo marito ẽ ne verū q̄ heredes conueniāt in
ſolidū.glo.dicit q̄ ſic.niſi ſint filij eiuſdē mrīmonij.ꝛ ſic glo.
glo.hēs in.l.etiā.ſo.mſi.ꝛ ꝓ illa glo.facit in auctē.ſiq̄dē.C.q̄
po.in pig.ha.vbi poꝛrigit ad oēz ſobolē.Hoc.nſi tenēt iſtā
iſta nō dat bñficiū filio q̄ nō ẽ ex eodē mrīmonio.Cōtrariū
gl.reꝓbata illa q̄ eſt in.l.etiā.ꝛ hoc dicūt p.l.aſſiduis.ff.ex
cepti.C.q̄ po.in pig.ha.Et glo.ſimilē huic hēs.j.e.l.ſciēdum
ſup v̄bo ceteroꝝ.ad auc.ſiq̄dē.C.q̄ po.in pig.ha.rñdeo duz
dicit ſi q̄ ſit ſoboles ſiue ſint filij vel nepotes ex eodē mrīmo
nio deſcendentes.ſecus ſi ex alio.

Et ſi fideiuſſoꝛ. Exceptio mere ꝓſonalis nō
des g̃ q̄ fideiuſſoꝛ cōpetit fideiuſſoꝛi.h.d. Ci
repetit.Cōtra hoc op.j.de fideiuſ.l.marcell⁹.Rñ.ibi ſub
erat cā q̄re nō dareꝫ actio neg.geſ.vl mādati ō dñm hic nul
la cā ſubeſt.Sed q̄ro an ſit remediū vt nō cōdēneꝫ.niſi in
q̄tū facere pōt fideiuſſoꝛ.Rñ.ſic.ſi vt cū conuenit fideiuſſoꝛ
principalis cōpareat ꝛ ſuſcipiat iudiciū in ſe.ꝛ opponat ex
ceptōez ex ꝓſona ſui.vt.l.idēq̄.ff.gñaliť.ff.mā.ꝛ.l.ꝓcura. ad
exhibēdū.ff.i.j.iudica.ſol.Quero de quo fideiuſſoꝛe loq̄ť
hic.ꝛ certe ꝺ fideiuſſoꝛe gñali q̄ daꝫ a ꝑdictis ꝓſonis ꝓterq̄
a marito q̄ nō pōt dare fideiuſſoꝛē pti.C.ne fideiuſſ.do.dē.ꝛ
ꝓpter hoc fuit facta prīa gl.hic poſita.vel dic q etiā h̄ inui
ro loq̄ť q̄ dat fideiuſſoꝛē de dote reſti.fm op.Di.vt plene di
xi in.l.ſi cōſtāte.ff.quotiēs.ſolu.ma.ſz illud repꝛobaui.vl dic

q̄ matit⁹ dedit fideiuſſoꝛē mrīmonio ſoluto.vt.d.ff.quotiēs

Si conuenerit. Sp.ff.de arbi.l.q̄lē.Sol.
ibi in arbitro hic in iudicio.hº
mihi placet:rō qꝛ poſtq̄ inf ꝑtes cōuenit ſnīa arbi
tri nſl opaꝫ cū ex ea nō oꝛiaꝫ actio fm iſta tpa.ſed ſnīa iudicĳ
opaꝫ.qꝛ ex ea oꝛiť actio.hoc etiā apparet.qꝛ ꝓfeſſus udex cō
dēnat.facit.j.ti.i.l.certū.in fi.ꝛ qđ ibi no.hz gl.dicat ō ēt ī iudi
ce.C.đ iu.om.iu.l.i.ꝛ male.hodie in arbitro cui⁹ ſnīa pōt emo
logari puto idem qđ in iudice.Vel alit dicit glo.dic hic q̄d
id ẽ de quo cū plura petere poſſim cōueni vt vnū tm̄ peterē.
ſed certe hic tex.loq̄ť q̄ fuit cōuentū q̄d ſnieť:niſi dicas con
ueniēdo de vno vť cōuenire de alio.vel dic ꝺ iā lite cōte. ibi
ab initio.vt hic gloſ.dicit.Hz hoc in arbitro nō placet p rō
nē quā dixi.ī iudice placet.Ex quo no.q hz iudex debeat iu
dicare de toto.vt.l.in hoc iudicio.fami.her.ꝛ.C.ſi aduer.rem
iudi.l.i.ꝛ.j.de do.excep.l.apud celſū.ff.itē q̄riť.tm̄ hoc vez:ni
ſi ex partū cōuentiōe aliud ꝓcedat.Ultio glo.ſoluit.qꝛ
fuit conceſſū vt condemneť inq̄tū facere pōt q̄ inſolidū te
nebaꝫ.qđ placet.Quero vt glo.ꝛ dic vt ipa dicit ꝛ bñ.et
ſic hz intelligi glo.in.l.q̄lē.q̄ intelligit in eo hic q renūciauit
prīuilegio.quidā iudex de volūtate ptū cōmiſit qōnē cōſu
lendā cuidā.ꝛ dedit ſnīam fm cōſiliū ō dicēte eo ō quē lata ẽ
demū tpe ſindicat⁹ cōueniebaꝫ iudex:qꝛ ꝑ impitiā male iu
dicauit.certe pōt cōueniri.qꝛ nō tenebaꝫ ſtare cōſilio. vt.l.q̄
dam decedēs.ff.pť.ꝛ.l.titiū ꝛ meuiū.in prīn.đ admi.tu.Et hz
ptes conſenſerint vt cōmittaꝫ.nō tm̄ ꝓſentiūt q̄ ſnīa ſic fera
tur ſi male conſuluit.vñ cōſulo aſſeſſoꝛib⁹ q̄ in cōmiſſiōe fa
ciant poni q̄ ptes exnūc cōſentiūt vt fm cōſiliū talis feraꝫ
ſnīa.tūc index nō poterit cōueniri ꝑ hāc legē. Item puto q̄
ſufficeret ſi ſtatutū diceret q̄ iudex teneaꝫ ſeq̄ conſiliū. Sed
an tūc ptes poterūt appellare.rñdeo ſi ſolū cōſenſerūt ī cō
mittēdo cām nō impediť appellatio.vt.j.đ appel.l.ex cōſen
ſu. Idē ſi conſenſerūt vt feraꝫ ſnīa fm cōſiliū latū vel feren
dū ſi cōſiliū eſt aptū: qꝛ pōt eē q̄ conſentiūt ꝛ tūc deť ſnīa ꝛ
bene daꝫ.ſed putant obtinere in cā appellatiōis ex nouis ꝑ
batiōib⁹ q̄s ī prīma facere nō poſſunt. Itē hz approbēt ſē
tentiā tanq̄ ſic latā.vt no.ff.de neg.geſt.l.pōpo.ſcribit.ī gl.
ma. Itē qꝛ lex ante ſnīam req̄rit exꝑſſā renūciationē.vt.l.fi.ī
fi.de tēp.ap. Poſt ſnīam añ ſufficeret etiā tacite acq̄eſcere
ſnīe ꝑ aliq̄ē actū.vt.l.ad ſolu.C.e.

Reſes. Appellatō nō rite interpoſita nō retar
dat executiōez.h.d.Sp.C.qñ ꝓpo.
nō ẽ neceſ.l.ij.So.vt in glo.Sp.j.de ap.reci.l.
ſciendū.So.hic erat certū ꝛ euidēs nō eē rite appellatū.ibi
erat dubiuz.iō retardaꝫ executio donec đ hoc cognoſcatur
ꝑ ſuperiozem.

Voiudices. Sp.j.e.l.inter pares.So.hic
v̄a ꝛ approbaꝫ in ter.ex.e.c.fi.Vel dic q̄ hic loq̄ť ī
ordinarĳs.tm̄ nō apparebat q̄s eēt actoꝛ.ꝛ q̄s reus.iō nō ꝑt
hře locū.l.inf ꝑes.ſed recurriť ad ſupioꝛē .Tene mēti hanc
lec.qꝛ notabilis. ꝛ hic caſus non ẽ alibi. Quero q̄n in
cipiat currere tp̄s appellatōis. Rñdit glo.a tpe cōfirmatō
nis.ꝛ diſtingue vt glo.hic et in.d.c.fi. Duas leges ſequē. vi
de ꝑ te. Sed q̄d ſi iudicauit vn⁹ iudex ordinari⁹ ꝛ ali⁹ de
legat⁹ ſibi ex cā adiunctus ꝑ prīncipē ꝛ tulerūt diuerſas ſen
tentias. Rñde q̄ recurreť ad ſupioꝛē ſicut ſi eēnt duo dele
gati. Nā cū delegatus vtaꝫ iuriſditōe delegant⁹ vt.l.i.ff.pe.
de offi.ei⁹ cui mā.eſt iuriſdi.q̄ iuriſditio ẽ potētioꝛ vincit effe
ctū iuriſditiōis ordinarie.vt.j.de duob⁹ reis.l.ſi reus.ꝛ.ff. de
acq̄ren.re.do.l.q̄cq̄d.ff.cuz in ꝑtes. Preterea q̄ recurraꝫ ad
ſupioꝛē hz in ſe minus captōis g̃ ꝛc.vt.l.quotiēs.đ re.iur.ꝑ
hoc facit optīe exē đ offi.dele.c.ſi duo ex trib⁹.ꝛ qđ ibi nota.
Vel poſſet dici q̄ ꝑualeat ſnīa ordinarĳ q̄ſi dignioꝛis. Hz
non placet ꝑ id qđ dixi ꝛ qđ dicā.j.eo.ſi vni.in.iij.q. Que
ro q̄d ſi vn⁹ ꝛ idē iudex iudicat ōria eodē inſtanti.vt ecce iu
dex ex lege municipali tenebaꝫ ferre ſnīam fm cōſiliū ſapiē
tis cōtingit cām cōmitti conſilio duoꝝ.quoꝝ vnus cōdena
uit ꝛ alius abſoluit.ꝛ iudex ꝓnūciauit fm q̄ in dictis conſi
lĳs continet.Certe talis ſnīa eſt nulla.qꝛ in ſe cōtinet repu

gnantiã.g̃ ꝛc̃.vt.l.scripture. C.ō fide istru.ꝛ.j.de re.iur.l. vbi repugnãtia.male fecit tñ iudex. qz cōsultoꝛib⁹ diſcoꝛdãtib⁹ ipe debebat eligere.ar.h ui⁹.l.ꝛ.l.ī vẽditione.§.fi.j.ō bo.auc̃. iudi. poſſ.ꝛ qō ibi dicẽ.

QŌdemnatis ꝛ cōfeſſis dar̃ terminus ad ſoluẽdū ꝛ ex ea cã,pro gar̃.quo elapſo pignoꝛa capiunt̃.ꝛ poſt duos mẽſes diſtrahunt̃.h.d. Primo ponit duo dicta.ſcō ꝓbat per duo reſcripta. Op.q poſt ſniam nō poſſit addere.niſi eo dẽ die.vt.j.e.l.paul⁹. So.dicit glo.q hoc fit in ipa ſnia vl̃ p cepto qō fit in cōfeſſū.qō dic vt dixi.§.e.l.ij. Op. q fruſtra lex dicit de tpe q̃drimeſtri.cū hic deꝛ ꝓ facultate ꝛc̃.ꝛ ſic fruſtra fuit facta.l.ij. C.de excep.rei iudi. So.vt in glo. Op. hic oꝛ duobus mẽſib⁹.cōtra.d.l.ij. So.hic ō tpe qō ẽ p⁹ lapſū primi termi ꝛ pignoꝛa capta.ꝛ ibi ō primo termio.ꝛ ſic hec lex nō imutaꝛ in hoc. Quero an hic loq̃ꝛ in cōdẽnato vel in cōfeſſo.glo.i.ꝛ.glo.ſup ꝟbo exꝛe vacillant. Tu dic q loquiꝛ de vtroq;.qz cōfeſſio hꝫ paratã executiõꝫ.ter.'eſt h ꝛ.l.poſt rẽ.j.e.dicã.j.ti.i.l.i. Quero an cōfitens in iudicio damneꝛ diffiñtiue. Dic vt in glo.dicã.j.ti.i.l.i. Tñ aduerte q de cōſuetudie cōfitẽti daꝛ termin⁹ decẽ'diex ad ſoluẽdū. vt in.l.ſi debitoꝛi.de iudi.

QAm prolatis. Op.C.qñ ꝓuo.ñ ẽ neceſ. l.ij. So.hic nō'eſt exꝑſſus erroꝛ. Alij dicũt q hic fuerũt ꝓlate cognitões pricipis:qz ip̃ator ſic iudicauit q̃bus iudex nō adhibuit fidẽ.ꝛ aliꝛ iudicauit. Et ſic habes q ſnia lata cōtra legẽ nō valꝫ.verum eſt qñ illa lex ẽ in coꝛpoꝛe iuris incluſa.ſecus ſi eſt extrauagans.quia ſententia pricipis eſt lex extrauagans. Et tene mẽti iſtã lec.ꝛ facit q ſi ſũt data ſtatuta iudici ꝛ ꝓnũciat ſm illa.ꝛ eſt q̃dã reformatio exꝛ volumẽ ō quaꝫ ẽ lata ſnia nō eſt ipo iure nulla:qz nō eſt in volumĩe ſtatutoꝝ poſita. Alia lec.eſt q eligit opinionẽ vnã de multis ſeu ō lege que multas opi.hꝫ. Exẽplũ in.l.dos a pfe.ſm Ja.de are.vel etiam in auctẽ.ex cã. Sꝫ q̃ro an poſſit iudicari q male iudicauit q̃ elegit opi.quã multi doc.tenueruꝝ lꝫ nō ſit bona. dico q ſic.ſed mitius puniet̃.vt no.inſti.de obli.que ex q̃ſi delic.in ꝓncipio.

IUus hadrianus. Snia lata ꝑ textu falſoꝝ teſtiũ ꝑ reſtitutõeꝫ in ĩte. reuocaꝛ ꝛ delictũ puniꝛ̃.h.d. Op.q ſnia ſit ipſo iure nulla.vt.l.cũ ꝟo.§.ſubuentũ.de fideico.li. Sol.aliud in decretoꝝ:aliud in ſnia ſm diſtinctiõeꝫ quã feci in.l.iuſte.ſ. ō acq̃.poſſ. Op.ꝛ vꝝ q ſnia lata ꝑ falſas allegatiões ſit ipſo iure nulla.vt.l.ſi p̃toꝝ.§.marcellus.ſ.de iudi. So.illa lex cũ glo.declarat iſtã materiã.qz aut ſnia lata ẽ ꝑ falſos teſtes vel allegatões falſas ꝛ ō pñtẽ reſtituiꝛ̃ vt hic.aut ō abſentẽ ꝛ tũc aut dolo aduerſarij ꝑ falſas allegatões.ꝛ tũc eſt nulla ipo iure.aut ſine aduerſarij dolo ꝛ eſt aliq̃.ſed reſtituiꝛ̃.vt.d. l.ſi p̃toꝝ.§.marcell⁹. Op.q indiſtincte ſit nulla.vt.l.i.C.ſi ex fal.alle. So.ſpeciale ẽ ibi fauoꝛe minoꝛis. Op.ō.l.i.ꝛ ij.C.ſi ex fal.inſtr.ꝛ.l.ſi.C.ō ſi.inſtr. So.itellígo hãc ꝟ illã q h añ ſniam nō fuit cognitũ ō falſitate,ſec⁹ ſi erat cognitum. Opp.q idẽ ſit ſi fuerit cognitũ.vt.j.ō excep.l.q̃ agnitis. So.vt ibi. Op.ō quadã glo.que ẽ in.l.ſeruo inuito.§.ſi p̃toꝝ.ſ.ad tre.vbi ſi ex impitia eſt iudicatũ ꝑs petit reſtitui in inte. So.ibi intelligo qñ ꝑs habuit iuſtã cãm q̃re nō appellauit:qz forte fuerũt aliq̃ allegatiões falſe circa factũ facte a ꝑte.alꝫ ſi ex ipis actis appareret q iudex male iudicauerit ꝑs nō ꝟ iuſtã cãꝫ erroꝛis:qz errat in iure.ꝛ ſic nō daꝛeꝫ ſibi reſtitutio ex cl'a gñali que daꝛ ex iuſta cã. Quero hic dicit teſtibus coꝛruptis.q̃ro q̃d ſi teſtes nō fuerũt coꝛrupti.ꝛ videꝛ idem ꝑ ti.ſi ex fal.inſtru. Plac̃.alit̃ dicit ſi nō ſũt coꝛrupti.ꝛ aliud dicit in inſtrumẽtis aliud in teſtib⁹.vt h ꝑz in glo. Sꝫ q Plac.dicat verũ videꝛ hic ꝓbari ex tex.qui requirit duo copulatiue. Ego dico q in cãu hui⁹ legis Pla.dicit verum quia hic,vtrũq; debet ꝓbare.quia ad hoc ſe aſtrinxit dũ dedit libellũ.vt apparet ex ꝓin.leg.ſed ſi in libello dixiſſet ſententiã latã ꝑ dicta falſoꝝ teſtiũ.ſeu ꝑ falſas atteſtatões:de coꝛruptõe aũt nil dixiſſet,tũc ſufficeret illud,ꝛ glo.vꝛ dicet ita hodie determiatũ ẽ exꝛ ō ꝓba.c.lꝫ cãm.facit.ſ.de inſtit. l.habebat.in ꝓin. Sꝫ aduerte dõia ẽ an q̃s in eadẽ oꝛone hꝫ ponat.vt dico q teſtes falſũ dixerũt coꝛrupti.ꝛ tũc vt q̃s ſe aſtringere.vt hic ꝛ.c.lꝫ cãm.rõ qz iſtud adiectum coꝛrupti qꝫ lificat totã oꝛõnẽ.ꝛ ſic ſi hoc nõ ꝓbaꝛ̃nõ ẽ ꝓbatũ qō intẽdiꝛ̃ ꝛ hoc eſt de mente iuriſconſul.in ſi.j.ti.iij.in.l.fulcini⁹.§.ij.ex ponendo ꝟba edicti. Aduerte.quia tũc debeo ꝓbare ipos coꝛruptos vt ferãt teſtimoniuꝫ cõtra me,ſecus ſi ꝓbare eos ſimpliciter coꝛruptos vt teſtimoniũ ferãt.vt.d.l.fulci.§. q ſi aduerſus.tamẽ ſatiſ putarẽ ſufficere ſi ꝓbaꝛ̃ q fuit coꝛrupt⁹ vt diceret teſtimoniũ in tali cã ſi illa cã eſt mea. Aut q̃s hoc dicit in diuerſis oꝛõnibus.vt quia dicit dictos teſtes falſuꝫ diriſſe ꝛ eos fuiſſe coꝛruptos.ꝛ ſic copulatiue vel ꝑ dictiõeꝫ itẽ.vt ſi dicerem eos falſũ diriſſe. Itẽ dico eos foꝛe coꝛruptos.tũc nõ videꝛ ſe aſtringere,ſed ſufficit ſi ꝓbet vnũ. Tũc ei videꝛ duas cãs cumulare ſm materiã.l.edita actio. C.ō edẽ. rũ.vt dico teſtes foꝛe falſos ꝛ coꝛruptos.tũc alterũ ſufficit ꝓbare.vt.j.ō ꝟbo.ſig.l.ſepe.§.cũ ꝟo dicimus. Facit ad ꝓdcã q̃ notat Ber.exꝛ de teſti.c.ij. Et aduocati ꝑtie in fine poſitionũ cõſueuerũt apponere nõ aſtringẽs ſe,ad oĩa ꝓbãda ſed ad ea tñ que ſufficiant ad victoriã cãe ſue.q̃ etiã ſi fierꝫ q̃ ſe aſtringit. Idem in reo ſi actoꝛis intentio eẽt,ꝓbata,ſed ſi non eſſet ꝓbata actoꝛis intentio.tũc reo non nocet ſe adꝓbandũ aſtringere.vt.ſ.ō ꝓba.l.circa.ꝛ ibi no.in fi.gl. Quero quid ſi,ꝓpono teſtes pecunia coꝛruptos,ō falſitate nil dico nec ꝓbo. Rñdeo ſufficit ar.ſ.ō teſti.l.iij.ibi nec lucrati ẽ ꝛ.C.quãdo ꝓuo.nõ ẽ neceſ.l.venales. Nã eoipo q accipit q̃s pecuniã vt teſtimoniũ dicat ſtatim cõmittit falſuꝫ. etiã ſi verũ dixerit.vt.j.ō fal.l.i.§.i.in glo.ſup ꝟbo aduocat⁹.lꝫ In no.dixerit cõtrariũ in.d.c.lꝫ. Sed male niſi diceres q loquatur quãdo teſtes fuerũt coꝛrupti nõ pecunia.ꝛ ō hoc i Spe. de teſte.§.i.ꝟ.ſed q̃d ſi teſtes. Quero quõ ageret iſte reꝰ oppreſſus. Rñ.põt accuſare ĩfra.xx.annos.vt.l.querelam. C.ō fal. Item agere ciuiliter ad intereſſe actõe in factũ ꝑpetuo hoc eſt vſq; ad.xxx.annos. Itẽ põt petere reſtitutiõꝫ vt hic.ꝛ hoc ĩfra q̃drienniũ.vt hic no. Item põt exercipe contra petentẽ executõem ſententie vel agentem iudicati.vt.C.ſi ex fal.inſtru.l.iudicati.ꝛ hoc ꝑpetuo.vt.l.pure.in fi.j.de do. exc̃ep.ꝛ exꝛ de excep.c.cũ venerabilis. Sed cõtra hoc videꝛ q exceptio nõ competat:niſi impetrata reſtitutiõe.vt.l.excep. in fi.j.de excep.ꝛ ſic ſolũ vſq; ad quadrienniuꝫ põt opponi exceptio. Propter qō Pe.fateꝛ cõtrariũ ꝛ dicit q decreta lis illa male dicat.vt refert Cy.C.de fal.l.querelã. Jaco.de are.vero dicit aut aduerſari⁹ fuit in dolo.ꝛ tunc quia tenẽ'a ctiõe in factum vſq; ad.xxx.annos.ſaltim,eatenus durat exceptio,ſed certe ĩmo magis durat exceptio compẽſatõis q̃ falſi. Puto ergo q hec exceptio ſit ꝑpetua etiã ante petitã reſtitutionẽ.vt.j.ō excep.l.qui agni.ꝛ.d.c.cũ venerabilis. Sed hoc ſi volo victoꝛem ſolum ab effectu ſnie excludere. Sed ſi volo reſtitui vt abſoluar non obſtantib⁹ falſis ꝓbatiõibus tunc ad hoc eſt neceſſaria reſtitutio.vt hic. Effectus eſt magnus:quia non petita reſtitutione poſſet actoꝛ iterũ agere et debitũ ꝓbare forte ꝑ veras ꝓbatões.ſecus ſi eſſem abſolutus petita reſtitutõe.quia tunc nõ poſſet:qz obſtaret exceptio rei iudicate. Eltimo no.q hic erit dupler iudiciũ.vnũ criminale ad vindictã.aliꝰ reſtitutoꝝiuꝫ.vt h ĩnuit.

IVictum. Oppo.C.de penis.l.cum reis. Sol.poteſt intelligi in condẽnato ciuiliter ad pecuniam q̃ in executiõe detineꝛ̃ in carceꝛ.vt.C.q̃ bo.ce.poſſ.l.i.tunc nil eſt contra.vel in cõdẽnato criminaliꝛ in pecunia. Vel in iudicato hoc eſt iudicando ꝛ ceſſant oĩa cõtraria. Vel dic in cõdẽnato ad mortẽ ciuilẽ vel naturalẽ:ꝛ fuit dilata'executio ex cã.vt.l.ſi vindicari.C.ō penis.ꝛ.j.de penis.l.pregnantis. Itẽ cõtra quia cũ ꝓdide-

rit oĩa que iuris ciuilis sunt.quõ habent hãc actionẽ.vt.j.ꝺ penis.l.q̃dã.So.hui⁹ timore glo.se firmat ꝙ hic debeat intelligi ꝙ ex dãnatõe ciuitatẽ vel libertatẽ nõ ꝓdiderit.vt ꝓz in glo. Tu dic secure si ꝓdit ciuitatẽ vt deportat⁹ retinet ea ẽ iurisgẽ.et fz actio sit iuris ciuilis.tñ descẽdit ex ɔctu q̃ mã.et hic.Si ẋo ꝓdit libertatẽ vt dãnat⁹ ad mortem vel in metallũ.ꝛ tũc retinet ea q̃ sũt iuris naturalis.ꝛ etiã iura ciuilia q̃ sũt executiua illi⁹ iuris naturalis vt ꝓ alimẽtis.vt ħ ꝛ.s. de capi.dimi.l.legatũ.ꝛ ꝺ his q̃ ꝓ nõ scrip.l.iij.vñ cũ hic loq̃tur ĩ cã aliũ toz.g̃ ꝛc. Quero de qua actõe hic loq̃t. Itẽ q̃ro ad q̃d deꝺ.dic vt in glo.

IMperatores. In causis publicis ex cã retranouo repta.h.ꝺ. Quero q̃ ẽ ista cã.dicũt q̃dam si curatoz reipublice nõ est soluẽdo.qꝺ nõ placet glo.ꝓ.l.etiam. C.si tutoz vel curatoz iterue. Dic g̃ cã.vt qz ĩfra triẽniuz vt. C.de sen.aduersus fiſ.la.l.i.ꝛ ibi plene de hoc Sz qꝺ iure hoc fiet.puto ꝓ restitutõez in integrũ.ꝛ sic hodie ĩfra q̃driennũ.vt hic no. Quero vtrũ sint alij casus in q̃b⁹ reꝺtractet.glo.ꝙ sic in cã miꝺoris ꝛ eccle.vt no. C.e.l.sub specie. Itẽ in cãu.l.admonendi.s.de iureiurã. Itẽ in cã furiosi ꝛ ꝓꝺigi.qz equiparant pupillis.vt.l.fulcini⁹.s.adeo.j.ti.iij. Itẽ in cã liberali.vt.s.si inge.eẽ dicat.l.ij.in fi.

IVni ex pluribus. Op.in auc.vt iudi.ñ ꝛ.j.e.l.duo.ꝛ.s.ꝺ arbi.l.sicuti.C.qñ ꝓuo.nõ ẽ necess. l.cũ magistrat⁹. So.ille leges debẽt intelligi nisi alt ex iudicib⁹ iuret sibi de cã nõ liqre.vt hic. Op. quõ põt de cã ñ liquere:quia aut actoz non ꝓbauit aut ꝓbauit.ꝛ tñc ꝺz cõdemnari reus.sed dic vt.s.ꝺ arbit.l.si de meis.ꝛ illa ẽ vera. Opp.de.l.munerũ.s.iudicãdi.j.de mu.ꝛ hono.So.vt hic glo.ꝛ bñ. Op.et vt ꝙ vn⁹ possz expedire alijs nõ vocatis.vt.l.i.s.ꝺ offi.cõsulis.So.hui⁹ ꝺrij timore variat lec.legis nr̃e. Una ẽ ꝙ hic intelligat in ozdinario vbi oẽs debẽt iudicare simul:si oẽs inciptũt cognoscere.vt hic.sed ab initio vnusq̃sq̃ põt.vt in ɔrio. Clides ergo ꝙ vbi sũt duo iudices ozdinarij possz q̃libz ꝓ se iudicare qꝺ sic intellige. Hã siquidẽ iurisditio ozdinaria cõpetit pluribus ut vniuersis vt capitulo.ꝛ tũc oẽs canonici debẽt adesse ꝛ iudicare. Idẽ in officio pzioz⁹ vel decurionũ.vt.l.vbi s.de tu.ꝛ cur.da.ab his. Sed si cõpetit plurib⁹ vt singulis. tñc vnusq̃sq̃ hz insolidũ sicut ordinari⁹. Sed si velles intelligere in iurisditõe delegata tũc ẽ so.plana qz tũc oẽs debẽt hic.de quo ꝓ glo.ꝺ arbi.c.fi.li.vi. Hec obstat h tex.q̃ loq̃t ꝺ cã liberali.vt in gl. Op.j.e.l.duo.So.vt in gl. Cõio ꝺem qꝺ in ordinarijs.qz ab initio q̃libet ꝓ se põt incipe.licz secus si essent delegati ad vnã vel diuersas cãs. Qꝺ placet exemplo pluriñ exercitoz seu institoz q̃b⁹ vniuersitas q̃dã cõmittit ꝛ in dubio intelligit insoliꝺũ.vt.l.i.s.si plures.ꝺ exerci.secus in ꝓcuratoze.vt.l.plurib⁹.de ꝓcur. Scꝺo q̃ro ꝙd ĩ snĩa interlocutoria. Dicit glos.ꝙ in illa secus.qz q̃libet põt eã ferre.ar.l.fi.C.de aucto.ꝓ cã.q̃ bñ facit. Nã q̃libet tutoz ꝓ se põt actũ gerere ex quo nõ finit tutela.sec⁹ in actu ꝓficiũ finit in illa cã.vt.j.e.l.iudex.secus in ĩterlocutoria ꝙ quã iudicis officiũ finiret.vt dixi.s.e.l.qꝺ iuffit.tũc idẽ eẽt qꝺ ĩ ꝺiffinitiua.ſm ꝓdictã distinctõez ꝺz intelligi glo.q̃ est.j.ad muri.l.ingratus. Et ꝓdicta q̃ ꝺixi ꝙ vnus põt ferre interlocutoriã est verũ in ordinarijs vel delegatis ad vniuersitatẽ causa rũ. Sed si essent delegati simplicit ad vnã cãm.tũc etiaz nõ posset vn⁹ sine alio ferre ar.l.plurib⁹.s.ꝺ ꝓcu.ꝛ est tex.ex̃ de off.dele.c.prudentiã. Tertio q̃rit qualit intelligit maioritio cõpeteret plurib⁹ vt vniuersis vt capitulo vel ordini decurionũ vel pzioz.vt.l.vbi.s.de tu.et curato.da.ab his.ꝛ ibi no. Si ẋo plurib⁹ vt singulis.tñc maioz ps intelligit numero.vt.j.e.l.inter pares.ibi numero ꝛc.vbi est exp̃sum. Si

em haberet respect⁹ ad dignitates.prius illud inspiceretur q̃ fauoz cãe.sed ibi ꝺz ꝙ inspicit ꝓtio numer⁹.scꝺo fauoz cãe Expediti de glo.q̃rto q̃ro ex̃ glo.plures iudices delegati nõ pñt insolidũ exercere.sz an iurisditõez habeãt insolidũ. Inno.ꝙ sic ɔ exẽplo seruitutũ ꝛ aliozũ iuriũ indiuiduoz.vt.j. ꝺ ẋbo.ob.l.ij.s.ex his.qꝺ satis placet p tex.l.inter tutoz.s. de administra.tu.ꝛ ꝓdicta ꝓcedũt fm eos q̃ dicũt ꝙ delegatu habent iurisditõez.fm alios q̃ dicũt ꝙ nullã habẽt sz solũ exercitiũ hoc nõ ꝓcederet.vt dixi.s.e.l.ait ꝓtoz.circa princi. Quinto q̃ro pone ꝙ sunt plures heredes vni⁹ comitis. vel alteri⁹ nobilis habentis iurisditionẽ q̃ in illa iurisditiõe succedũt.an q̃libet solus poterit iudicare.puto ꝙ sic.vt.j.de ẋbo.obli.l.ij.s.ex his.ꝛ.s.ex quo q̃dẽ.ꝛ qꝺ ibi ꝺz de pluribus iudicib⁹ ordinarijs.sũt em plures ꝛ singuli nõ vt vniuersi.et ꝓdicta vera cũ iudicãt inter subditos in his in q̃b⁹ ad ipos iudices cõmodũ nõ spectat.vt dicã.j.prĩa.q. Sexto q̃ro pone ꝙ cã delegat duob⁹ hac clausula adiecta ꝙ ipi duo vel alt eoz pñt iudicare.quõ intelligent ẋba istius clausule.videt ꝙ tũc alt solus possit qñ cõstat aliũ nolle vel ñ posse.vt.l.si fundũ sub cꝺitõne.s.his ẋbis.s.de lega.i.ꝛ.l. heredes mei.s.fi.ad treb el. In ꝺriũ est veritas.vt.s. de arbi.l. pedius.s.fi.cũ.l.sequẽ.ꝛ est hodie exp̃sum ex̃ de offi. deleg. ca.cũ plures.li.vi.cũ vn⁹ mediante alio poterit se intromittere.vnde vno inchoante ali⁹ se intromittere poterit. Ad ꝺria ñꝺe.qz ibi in legato in quo versat cõmodũ legatarij .hic in mãdato isto in quo solũ on⁹ versat.ꝛ iõ ꝺico ꝙ si plures sunt delegati cũ dicta clausula.vel ordinarij in quib⁹ ineſt tacite dicta clausula ꝙ si in exercitõ illi⁹ iurisditõis ad eos spectet aliqꝺ cõmoduz vel incõmodũ vn⁹ sol⁹ nõ poterit nisi cõstet aliũ nolle vel nõ posse.vñ plures heredes vni⁹ comitis vel nobilis ad quos spectat cõmodũ mlctarũ ꝛ penarũ.vn⁹ solus de maleficijs nõ poterit iudicare:nisi cõstet aliũ nolle vl nõ posse p ꝓdicta iura de lega.i.ꝛ ad trebel. Facit optie.s.q̃ ꝛ a q̃bus.l.siqs hac.l.s.quotiens.debẽt g̃ adesse. Sz an est necesse ꝙ oẽs loquant. Glo.videt ꝺicere ꝙ sic.C.qñ ꝓuo.ñ est necess.l.cũ magistrat⁹. Alibi ꝺicit glo.ꝙ sufficit alios eẽ ꝓsentes.vt.s.de arbi.l.sicuti. Rẽmuz veri⁹ est ꝙ oẽs debẽt loqui.vt.ꝺ.l.cũ magistrat⁹.ꝛ ꝺ.l.sicuti.dũ ꝺicit palã ẽ.optz g̃ ꝙ exp̃sse ꝓnunciẽt ꝛ p tribunali sedeant p ꝓdicta iura. Itez siue vno cõuocio siue diuersis.vt.j.de duob⁹ reis.l.iij. Rẽterea si taciturnitas sufficeret.g̃ mutus posset dari iudex.ɔ.l. cum ꝓtoz.de iudi.ꝓ hoc facit.s. de aucto.tu.l.iij.ꝛ qꝺ ibi no. qꝺ intellige.vt dicã.j.e.l.duo. Septio q̃ro debẽt cõsentire qualit ꝺz adhiberi iste cõsensus. Glo.hic dicit:sufficit ꝙ dicãt nos consentim⁹ iudici tali iudicanti.siue dicãt cõsentimus tali snĩe qꝺ est no.qz idẽ ẽ consentire ꝓsone facieti actũ vel ꝺsentire actui. Tu tñ ad cautelã facias vtrũq̃ poni.l.consensit tali iudici iudicant ĩ ꝛ eius snĩe. Octauo q̃ro vtruz talis ꝺsẽsus possit adhiberi ante latã sententiã p interuallũ tpis: vt qz cõmisit vnus alteri animi sui motũ.gl.ꝙ nõ.in.ꝺ. l.sicuti.qꝺ puto verũ in arbitris ꝛ iudicibus delegatis.nisi a ꝓncipe sint delegati.tñc em sicut põt subdelegare.vt.C.de iudi.l.a iudice.ita põt suo collega animi sui motũ cõmittere. Idem puto in iudicib⁹ ordinarijs sicut vn⁹ tutoz põt alteri tutelã gerendã cõmittere.sed q̃d si ꝓri⁹ essent in cõcoꝛdia q̃d ꝓnunciet.dicã.j.e.l.duo. Nono q̃ro an ex postfacto possit ille q̃ non interfuit ratũ hre. Glo.ꝙ nõ.C.de iure fisci.l.ij. ꝛ.s.ꝺ iudi.l.lz.idẽ Inno.ꝺ offi.dele.c.prudẽtiã.ꝛ Spe.in ti.ꝺ sen.s.seq̃t.ẋ.q̃d si sũt duo,ꝛ ẋsi.se.

INter pares numero. Nota ꝙ dicit nũero ꝓpter id qꝺ ꝺixi.s. e.l.si vni. Op.ꝺ.l.duo.j.eo.So.ibi in iudicibus delegatis.hic in ordinarijs.q̃ est rõ quare in snĩa iudicis delegati expectat cõfirmatio supioris.in ordinarijs nõ. Rñ. quia habẽt suo iure ordinarij.sed delegati ab alio. Item op.s.de inoff.test.l.si ps. Sol.hec suppleẽt p illã.ꝛ sic hẽs ꝙ quãdo iudices nũero sũt pares ꝛ sunt ordinarij ꝓualet snĩa que ferẽt ꝓ libertate.vt hic ꝛ p testõ.vt.l.si ps.s.de inoffi. testa. Itẽ p dote.ar.l.in ambiguis.de iure do.ꝛ extra de re iudi.ca.si. Quero quid in duob⁹ arbitris discoꝛdantibus

Rñdeo nõ recurrĩ ad supiorẽ, nec dicte cõiecture expectãt vt.l.itẽ si vnus.§.principalit.ff.de arbi.t sic neutri? sñia valet.vt ibi.t.d.c.fi.extra eo.tit. ¶ Sz q̃ro an tres iudices vel tres arbitri possint oino discordare. Rñ.sic.vt ỗ facto vide mus.ecce vnus cõdẽnauit.ali? absoluit a cõtẽtis in petitõe ali? absoluit ab instantia iudicij.t tũc in iudicib? ordiarijs ꝑualebit ne sñia ei? q̃ absoluit a toto.qỗ vr.q: ista magis facit p reo.vr ecõtra q nulla valeat. quia loq̃t hic inf pares numero. ¶ Credo q ꝑualet sñia ei? q̃ absoluit ab instãtia: q: ĩ hanc oẽs cõcordãt.q eñ cõdemnat absoluit ab instãtia: q: ĩ stantia finit. Itẽ q̃ absoluit a toto idẽ. Preterea saltz duo vltimi in hoc cõcordãt.g̃ rc.vt.j.pri.§. Preterea vltimus t primus cõcordãt q a cõtentis in petitõe non absoluat.t sic sñia medij nõ põt valere. Idẽ puto in arbitris.vt.ff. ỗ arbi. l.diẽ.§.si plures. In plurib? x̃o delegatis recurrerẽt ad supiorẽ.vt.j.e.l.duo. ¶ Sed q̃ ẽ dicta inf arbitros t iudices, dic vt no.de arbi.c.i.li.vi.p Jo.an.in vlti.glo.

Ex diuersis sentẽtiis. ¶ Oppo.de.l.duo.ff.eo. So.ibi in oib? discordant hic in aliquo cõcordãt.t de ei? materia hẽtis i.l.diẽ.§.si plures.ff.ỗ ar.dic vt ibi.t de qõnib? ibi positis hẽs tex.eẽ ỗ arbi,c,l,li,vi,t ibi vide.

Ho ex tribus: nõ valet sñia pluriũ altero abñte lz valeat eo presente t ỗdicẽte.h.d. ¶ Quero q̃d vno mortuo. Et breuit in iudicib? delegatis vno mortuo ẽ adeund? supior q̃ dabit aliũ.vt.l.placuit.C.ỗ peda.iudi. Quid si excusat ali quo iusto impedimẽto. Rñ.fiq̃dem ad modicũ tps expectabit al's a supiore ali? iudex dabit.tex.ẽ no.j.ỗ va.mu.l.fi.§.si quid.q̃d de arbitris.dic q vno mortuo finit cõpromissuz.vt l.pedi?.t.l.nõ distinguem?.§.ij.ff.de arbi. ¶ Quero si vn? iudex delegat? vel arbit citat t non vult venire poterũt nec ferre sñiam illi q̃ sũt pñtes.t de iure nro altero absente nll'o mõ põt ferri sñia.vt hic.t.l.itẽ si vn?.in fi.cũ.l.se.ff.de arbi.lz de iure canonico videt correctũ in arbitris vt debeam? distinguere: aut maior ps est pñs t põt absentẽ citare. t fiq̃dẽ ille hz iustã cãm absentie debẽt eũ expectare al's pñt ꝓnũciare Si x̃o sũt pares nũero nõ valet sñia. In iudicib? delegat? nil imutat.vt eẽ de arbi.c.fi.li.vi.t p̃dicta distinctio seruet ĩ terris ecclesie.vt ibi ỗr. ¶ Sz q̃ro q̃d si tpe examinatõis omnes fuerũt pñtes.t cũ inuicẽ allegarẽt vn? nõ potuit alios trahere in suã sñiam.an ꝓpter ei? absentiã sñia lata postea vitiabit. Inno.videt dicere q nõ.eẽ de testa.c. Rainaldus q: cessat rõ.l.itẽ si vnus.in fi.ff.de arbi.p hoc facit.ff.ỗ fidei cõ.li.l.iij.§.i. Cõtrariũ credo: q: nõ ẽ illa sola rõ: q: nõ põt alios trahere rc.sed illa q: oẽs iudicare debẽt vt hic ỗr.t ỗ arbitris.l.sicuti.adeo q si vn? cõmitteret alteri q certo mõ iudicaret nõ valeret.vt.d.l.itẽ si vn?.in fi.t ibi not.t hoc puto x̃issimũ. Preterea lz tũc nõ potuerit.potuit tñ tpe sñie.

Ommodis. Cõmoda ꝓmior pñt capi ĩ cãm iudicati in subsidiũ tñ. hoc dicit ¶ Op.de.l.stipẽdia.C.ỗ excep.rei iudi. Solu.de bes intelligere q in oib? excussionib? puenit ad istã vltimã t hoc dicit glo.hic. ¶ Quero q̃d in ꝓbenda.an possit fieri executio in fructib?.t dixi.ff.e.l.a diuo pio.§.exequũtur. Et quãdo cõuenit eccl'ia.tũc fructus t reddit? in executione redigunt.sed qñ cleric? cõuenit ex suo facto.tũc in defectũ alterius rei que nõ põt capi deuenit ad fructus t reddit?.t hz tenet Spe.de execu.sentẽ.§.seq̃t.in fi. Item q hic ỗr ipaz pecuniã capi.intelligo si erat iã destinata solutioni. al's capit ipm nomẽ.vt.ff.e.l.a diuo.§.fi.

Ensen? apolliaris. Exceptio mere psõal' non obstat ei cui facta est delegatio ex cá lucratiua vel onerosa.lz obstaz deleganti.h.d.ista lex.t est no.tota. ¶ Op.de'.l.si exneus. ff.ỗ iure do. Bl.q̃ ẽ hic soluit q illỗ ẽ verũ cũ agit ostãte matrimonio.t tũc viro nõ põt opponi exceptio: q: ad suũ commodũ agit vt hic.secus si so.ma.agit qỗ dixi p Bi.in.l.doli exceptio.j.de noua. ¶ Op.de.l.si prior.ff.so.ma.Blo.hic t ibi soluit t bñ.aut dicit ꝓmitto qỗ debeo titio. t tũc intelligunt ꝓmissa que effectu debent.secus si dicat ꝓmitto decẽ quia tũc pdit exceptiõez.vt.l.eũ q̃.§.si mulier.ỗ iureiur. Nota istam sol.ad multa.multas eñ põt dirimere qõnes tã circa ỗctus q̃ circa vltias volũtates t statuta.

Donator conuentus rei vendicatiõe nõ hz **Fundum.** bñficiuz ne cõueniat nisi inquantũ facere pt ꝓ re vel ꝓ fructib?.h.d. ¶ Op.q ꝓ fructibus nõ cõuenitur.ff.de dona.l.in edib?. So.hic cõuenit rei ven.ibi actiõe psonali. ¶ Op.ff.e.l.si ex cã.t.l.inf eos. Rñdeo q hic donauit t tradidit.iõ conuenit rei ven.nõ ex stipulatõe. Quero q̃d si istos fructus cõsumpsit. Hic sunt in glos.q̃tuor opi. ꝓ solu.hui? qõnis. Et vt intelligas glo.due sunt lecture.prima q dz intelligi in malefidei possessore donatore ad quem reuersa est possessio mala fide. Scõa lec.intelligit in bonefidei possessore donatore.t reuersa est ad eũ possessio bona fide. Et q̃d eis cõsumptis.t Hu.dicit vnũ t aliud dicit Azo t vide glo.que incipit consumpsit nã eis rc.vsq; ibi tertij rẽ Et dic q quelibet opinio est vera.nã opi.Hu. est vera quãdo fruct? sũt consũpti ex seipsis.secus si ex dolo aduersarij sũt consumpti.quia tũc est vera opi. Azo.facit dictus x̃si.nõ tñ. t q̃d ibi no.in glo. Allie due opi.sunt in bonefidei possessore t sunt clare.tu dedisti in dotẽ vnũ fundũ.contingit q̃ soluti debi.pro hoc facit.l.etiã.§.lz.ff.solu.matri.vbi si dolo desijt possidere conuenit insolidum.sed possidere t dolo desinere possidere sunt paria.vt.l.parẽ.j.de re.iur.g̃ rc. Sed aduerte ne erres si vir conuenit rei ven.ꝓ alia re q̃ dotali.tũc ẽ verũ.vt hic. Idem si ꝓ re dotali semel reddita heredib? mulieris si postea ei? possessio rediret ad virũ.vt hic. Sed si apõ virũ semp mansit.nõ puto heredes vxoris posse vendicare nam de iure antiquo nõ redibat dominiũ ad mulierẽ soluto matrimonio.sed trãsibat ad heredes viri.vel remanebat apud ipm virũ.vt.ff.de acquirẽ.re.do.l.quedã.de fũdo do.li. C.de iure do.l.sed t si dotis.not.ff.soluto mri.l.si filio.§.i. in glo.sup x̃bo nostras. Sed ꝓ.l.in rebus.est imutatũ solum in psona mulieris.ergo eius priuilegiũ nõ trãsibit ad eius heredes.t sic ipi nõ habẽt vendicare. Preterea si ipa mulier ageret debẽt agere tanq̃ vxor nõ vt quelibz exnea.t iõ hoc cãu Hu. dicit verum.

Insolidum cõdẽnatus. ¶ Oppono.ỗ.l.ij.C.si extru.t.l.quod in dtẽ.§.si rõnes.ff.de cõpensa. Sol. dic q hic primo iudicio nõ fuit disputatũ de hac exceptõe.t ratio est quia quãdo ꝓ exceptõem venit cõtra sñiam.tũc nõ põt opponi post sñiam.sed qñ nõ venit ad infringendã t impugnandaz sñiam.tũc põt opponi.t idẽ tz Spe.in ti.ỗ instru.edit. x̃.sz nunq̃d heres.sic heres põt opponere ỗ bñficio inuentarij post sñiam.q: non infringit sñiam.t hoc tenent doct.in l.sancimus.t in cõputatõe.C.ỗ iure delibe.t hoc tenuit t disputauit Bar.sylt.

Paulus respondit. Jsta est lex singularis. circa est lex singularis. cir supplere eodẽ die.h.d. Dices tu: video q postmeridiem taxat iudex expensas: quõ hoc.nã est gl.in.l.terminato. C.ỗ fruc.et li.expẽ.dicit q condemnatio fit statim. t taxatio reseruat.sed si iudex reseruaret cõdemnatoz nõ posset vt ibi dicit.t ibi ꝓ Ci. Sed aduerte q: hãc legẽ intelligo qñ ꝓ tale adiectõz nil derogat ei qỗ ita est sñiatũ. vñ si vellet detrahere non possz. vt pz in textu. ¶ Oppo.ỗ.l.

Paulus respondit eos q̃. cepit.rei iudi. Glo.rñdit dic vt in.l.i.C.si plures vna sententia. Sed x̃itas est ista q ex sñia cõueniturl quilibet pro parte.t ita loquitur hic.sed prima actione põt agi ỗ quilibz

ſolidū ⁊ ex hac lege colligit̄ q̄ ibi plures ſūt reꝰ debēdi ſoꝛ lidū. ⁊ a quolibet in ſolidū peto. ita q̄ vna ſolutio ſufficiat. ⁊ ſic ꝺz ſi telligi hic formatū eē libellū in ſoliduz: qz ſi q̄libet pꝛo pte eēt cōuent⁹ nullā hz dubitatōz. ſic loq̄t gl. ⁊ tex. in. l. ſi mā dato ticij. §. paul⁹ rñdit. ſ. mādati. ⁊ hoc dixi. j. de duob⁹ re. Li. Et hoc habes q̄ ꝟba ſnīe nō limitāt̄ fm naturā obligati onis p̄cedētis. ſz fm ꝟba ipi⁹ ſnīe. qz cōdemnati ſimpliciter intelligunt̄ p vtrib⁹ lz obligatio ⁊ libell⁹ p̄cedāt ſolidum. de hoc dic. vt. ſ. e. l. miles. §. decē. ¶ Sz in hoc q̄ro q̄d ſi ſūt condemnati in ſolidū. ita q̄ vna ſolutio ſufficiat. an poterūt opponere bñficiū diuiſionis. Rñ. ſic: qz oꝛit̄ in ipa ſnīa ſeu poſt ſniam. g̊ ⁊c. vt. l. poſt rem. de trāſac. ⁊. l. iiij. §. ſi ex cōuētio ne. ſ. eo. ¶ Sz an renūciatio facta in p̄cipali obligatōne pꝛrigat̄ ad hāc. dico q̄ nō. vt hic cū ſi. ⁊ iō exceptio diuiſio nis poſſet opponi in executiōe.

Ex contractu. Ius exequēdi ſniam trāſit ꝛ eū q̄ in ſoꝛ demnati ſuccedit. h. o. vel alit̄. Beſta cū mīnoꝛe hērede nō retractant̄ lz in integrū reſtituat̄. h. o. ¶ Op. ſubſtitutio euaneſcit p⁹ aditā hereditatē. vt. l. poſt aditā. C. de ipube. ⁊ al. ſubſti. Sol. illud verū niſi q̄ adiuit reſtituat̄. vt hic. ⁊. l. et ſi ſine. §. ſz qō pa. ſ. ꝺ mīno. ¶ Op. q̄ ceſſat ius accreſcēdi adita hereditate. vt. l. i. in fi. de vſufru. accreſcē. So. illud verū niſi ille q̄ adiuit reſti tuat̄. vt hic. nec hēs alibi melius. ⁊ ad hoc facit. l. ſi mīoꝛ. ſ. ꝺ acq̄. here. ¶ Op. ꝺz hic q̄ in integrū reſtituit̄ ⁊c. ſz cōtra de iure ciuili. ſecus ſi p̄dicti nō extarēt. ⁊ eēt ſol⁹ cognat⁹ q̄ veni ret tñ de iure p̄toꝛio: vt in cōtrario. ⁊ hoc tz Bal. Et tō cū ho die cognat⁹ veniāt de iure ciuili hodie admittēt̄ nec haberet locū illa lex fm Bal. ⁊ bñ in hoc. ſed in p̄cedēti nō. iō dic lati⁹ aut ille q̄ p in integrū reſtitutōz ſe abſtinuit venit de iure ci uili. ⁊ tūc ſequēs admittit̄ ſiue veniat de iure ciuili ſiue ꝺ iure p̄toꝛio. vt hic. ⁊. l. ſi ex modica. §. ſi fili⁹. de bo. lib. ⁊ qz ceſſat rō. ꝺ. l. vlt. ⁊ ſtatī dicā. Aut ille venit de iure p̄toꝛio. ⁊ tūc aut ſequēs venit etiā de iure p̄toꝛio ⁊ nō admittit̄. ſz loc⁹ ē fiſco vt. ꝺ. l. fin. Aut de iure ciuili: ⁊ admittit̄. vt. l. i. §. ſiq̄s adita. ad tertul. cū ſi. ¶ Op. q̄ hic ſubſtitut⁹ nō pōt venire de iure ci uili: cū p̄mus remaneat hēres de iure ciuili. vt. l. et ſi ſine. §. ſed qō papi. ſ. ꝺ mīo. g̊ ali⁹ nō pōt eē hēres eodē iure. vt. l. he reditatis. §. fi. de caſtr. pecu. ⁊. l. qō ꝛ. §. vni⁹. ꝺ reg. iur. oēs moderni fatent̄ cōtrariū. ⁊ iō repꝛobāt glo. in. l. q̄ ſe p̄is. C. vñ libe. dicentes q̄ cū fili⁹ ſit hēres de iure ciuili velit nolit ſequēs nō pōt venire de iure ciuili. ⁊ ſic hz neceſſe venire de iure p̄toꝛio. vt ibi refert Bal. qō tenebat Jac. ꝺ bu. ⁊ p eis fac de vul. ⁊ pupil. l. ij. §. g̊. Sed ꝛriū puto q̄ de iure ciuili poſſet venire. caſus eſt in. ꝺ. l. i. §. ſiq̄s adita. ad tertul. Ad contrariū q̄ duo nō poſſūt eē hēredes inſolidū eodē iure. rñdeo verum eſt eodē reſpectu: ſed diuerſis reſpectib⁹ ſic. vt ſi duo ſūt hē redes de iure ciuili inſolidū vn⁹ directo ali⁹ vtilit̄ ⁊ hēres in ſtitut⁹ ⁊ ille cui facta ē reſtitutio p trebellianū ſenatuſcōſul tū. ita in pposito ſequēs de iure ciuili ē hēres vtilit̄. vt. ꝺ. §. ſz qō pap. ⁊ hoc idē glo. in. l. q̄ ſe p̄is. ¶ Op. q̄ ſnīa lata ꝛ v nū nō pōt fieri executio ꝛ alterū. vt. l. ſepe. in p̄nc. j. eo. Sol. hic habet̄ loco vni⁹. an aūt ꝛ ſingularē ſucceſſoꝛē trāſeat ius exequēdi. dixi plene in repetitōe. l. ſi creditoꝛes. C. de pigno. ¶ Quero q̄d ſi culpa tutoꝛ fuerūt cōdemnati. Rñ. fuerūt opi. inter Azo. ⁊ hu. Et glo. tz opin. Azo. ⁊ bñ ⁊ dabit̄ actio his ad quos poſtea hereditas p̄tinet ſicut daret̄ in curatoꝛe bonoꝛū⁹ vt. l. i integrū. §. de mīo. ¶ Quero an oīa geſta p mi noꝛē rata p̄maneant. Rñdeo ſi eo abſtēto ſuccedit ſubſtitu tus vel coh̄eres oīa bona fide geſta ſūt rata vt hic. ſecꝰ ſi ma la. vt. l. quotiēs. §. de acq̄r. here. ⁊. l. pupill⁹. j. de p̄tuil. credi. Si nō ſuccedit ali⁹ ab inteſtato tūc cōtractus ⁊ libertates date ex teſtamēto ſūt rata ſi bona fide fiant. vt. ꝺ. l. in integꝝ ⁊. l. ſi mulier. de mīo. ⁊. l. quotiēs. de acq̄. here. Legata nō ſo luta reuocāt̄. vt. l. nec eſt nouū. de cōdi. inde.

Acta apud ſe habita. Acta nō p̄ſt deſtrui ſine conſenſu p̄tiuz et iudicis. h. o. ¶ Op. q̄ requirit̄ fruſtra cōſenſus iu dicis. vt. li. §. vñ q̄rit̄. de ope. no. nū. So. hoc iō qz iudicis ꝛ tereſt. qz niſi appareat q̄ ſcribi fecerit tenet̄. vt extra ꝺ. pba. c. qm̄ cōtra falſā. Itē niſi appareat q̄ petēti reddiderit iuſti cia tenet̄. vt in auc. vt diffe. iudi. in p̄in. ⁊. §. i. et iō ei⁹ conſen ſus requirit̄. ¶ Quero ꝺz hic niſi vel negociū ⁊c. q̄d iuris: tunc ſūt in glo. tres opi. Prīa q̄ finito negocio pōt iudex ſi ne p̄tibus: qō nō placet. qz p̄tiū intereſt vt poſſint acta p̄ba rī. alꝰ nō valet ſnīa. vt. l. platā. C. de ſentē. Itē intereſt qz in alio iudicio faciūt fidem. vt. C. de edē. l. is apud quez. Bcōa opinio ſimlit̄ nō placet: qz iudicis intereſt vt acta appareāt p̄ que poſſit p̄bari bñ vel male iudicatū. alꝰ tenet̄ ex quaſi maleficio. vt inſti. de obli. q̄ ex q̄ſi male. in p̄inc. Tertiā opi. tenet Ja. de are. q̄ p̄tibus ⁊ iudice volentib⁹ lata ſnīa poſ ſit reſcindi. qz a ſnīa lata conſenſu partiū nō pōt recedi. vt p glo. in. l. ſi diuerſa. C. de trāſac. ⁊ ſic nō p̄ſt acta deſtrui. qz de ueniret̄ ad illud q̄ recederet̄ a ſnīa eoꝝ conſenſu. Sed dñi credo q̄ acta de conſenſu p̄tiū poſſent cōburi ⁊ remaneret ſē tentia: qz ſi ſnīa eſt lata p̄tib⁹ p̄ſtib⁹ ⁊ nō cōtradicētib⁹: ⁊ in ea cōtinet̄ lite cōteſtata libello dato ⁊c. p̄bat acta ⁊ litis cō teſtationē p̄ceſſiſſe. vt dicit Jnno. in ca. cū in iure. ex̄ de offic. ⁊ po. iudi. dele. ⁊ hoc tz Spe. in ti. de inſtru. edit. §. reſtat. ꝟ. i ſnīa. allegat p cāu. l. vlti. C. de rela. ⁊ ſic iſta tertia opi. videt̄ vera. q̄d dicemus. dico q̄ tertia opinio ē bona. nā poſt ſniaz nō pōt iudex nec p̄tes circūducere acta indiſtincte. vt ſi p b̄ fieret argumentatio vel minutio pene iā iꝑpoſite. vt p̄bat̄. j. p̄ti. §. idem ſi contineret infamiā. ⁊ ſic facit ius apud oēs. vt l. ex ea cā. ſ. de poſtulā. ¶ Quero q̄d ſi p̄tes exꝑſſe recedūt a ſnīa. Glo. videt̄ dicere q̄ p̄ſt. qō eſt verꝫ deducēdo i noua. vt. l. iij. §. ſi ex cōuentiōe. ſ. eo. alꝰ ſecus vt dictū ē. Sed ſi cā finita eēt trāſactiōe tūc p̄cederet ſine dubio. ¶ Quero ſi ſē tentia reperit̄ cācellata an p̄bet. Rñdeo ſic niſi cācellatio ſi facta ea ſolēnitate que hic ꝺz. ⁊ hoc ſi cōſtat ſniam latā fu iſſe. alias ſecus. ¶ Iē q̄ro q̄d ſi eſt iō cācellata: qz ſoluit. an p̄bet infamiā. Rñdeo ſic. qz cācellatio reſtringit̄ ad cām p pter quā facta eſt cācellatio. vt. l. cācellauerat. ſ. de his q̄ i te ſta. delen.

De amplianda. Op. de. l. illicitas. in fi. ſ. de offi. p̄ſi. Sol. ibi p̄pter pauptatē. imo ibi in mulcta. hic in pena. ⁊ qō hic dicit ſine iuſſu p̄incipis. idē pu to hodie in ciuitatib⁹ q̄ nō recognoſcūt ſupꝛoꝛē. nā ppꝰ hu ius ciuitatis ⁊ conciliū pōt minuere penā. Idē puto in quo libet alio ad cui⁹ burſā pena impoſita reſpicit: vt comites ⁊ barrones q̄ habent regalia in aliquo loco. ſed penā infamie l' aliā nō pecuniariā nō pōt. vt. l. i. §. de q̄. de poſtu. ſ.

Contra indefenſos. Do. ꝺi. ponit diſtinctōz b̄ quā facit gl. l. cū ⁊ mīoꝛes. ⁊ ibi no. C. ſi aduer. rem iudi. ⁊ dic vt hic. ⁊ ibi pleni⁹ dicā. j. e. l. contra pupillū. ¶ No. q̄ valet ad ſniam latā p̄ mīnoꝛe. vt in gloſa ¶ Itē nota hic caſū q̄ minoꝛ nō hās curatoꝛē non obligat̄ iudicio. lz glo. dicat q̄ nō repit̄ in. l. cū ⁊ mīoꝛes. C. ſi aduer ſus rem iudicatam.

Actorum verba. Op. j. e. l. iudex. huiꝰ timoꝛe lex legit̄ duob⁹ modis. Pꝛī ma lec. eſt notabilis ad id qō dixi. ſ. e. l. duo. Bcōa eſt vera in emēdatōne q̄ nō īmutat ſnīam ſed declaratōz fac nā ꝟbū obſcurū an poſſit declarare vel nō declarare. dic vt j. de appel. l. ab execu. ¶ Et ex hac. l. no. q̄ etiā illi actus q̄ celebrant̄ inſcrip. etiā poſtq̄ ſunt ſcripti p̄ſt emēdari. qō eſt notabile. qz p̄ima facie diceret̄ cōtrariū p. l. ꝺctus. C. ꝺ fide i ſtru. Itē puto q̄ etiaz notari⁹ poſſit hoc facere. circa qō dic. vt. l. ſi librarius. de re. iur. Vel dic q̄ alia acta q̄ ſnīa p̄ſt e mendari p̄ſeuerāte ſnīa in effectu qō placet fm p̄imā lectu. iſte tex. facit q̄ appellatiōe actoꝝ cōtinet̄ ſnīa. dicā. j. de iure fiſci. l. in fraudem. §. neq̄

Denuo quoq̄. Iſtā legē oīs q̄ vtit̄ in palatō ſit. ¶ Op. j. e. l. ſepe. Sol. vt glo. ⁊ no. tex. ibi alit̄ eū iudicatū. ¶ Op. ſ. de iudi. l. ad pemptoꝛiū. ⁊. C. de iudicij ſ. l. pꝑādū. §. ſin aūt re⁹. So. ibi fuit lata cōtra cōtumacē. hic ſecus. ¶ Op. ſ. fami. her. l. in hoc iudicio. So. ibi inf̄ eaſdē p̄ſonas. hic iter diuerſas. vl aliud in iudicijs diuerſoꝝ is. vt ibi no. ⁊ facit ad qōnem. q̄ro

plures accusant vna accusatõe vel inq̃sitõe, an possit ferri sẽtentia ℑ vnũ saluo ꝓcessu cõtra alios, et dico ꝙ casus ẽ hic, ꝛ in l. nõ iccirco, §. de iudi. l. i. ꝛ. ij. ℂ. de cõsor. eiusdem li, ꝛ de hoc dixi. §. e. l. furioso. sequẽtẽ. §. vide p te.

Querit glo. q̃d in ℂcreta a pretoribus. grecia ꝛ alemania. Et gl. dicit ꝙ ꝓ x̃ba greca vel expone latinis x̃bis i. x̃bis itelligibilib⁹. ꝛ sic eq̃ exponit Old. ꝛ bñ. ꝛ dixi vobis in. l. i. in fi. j. de x̃bo. obli. ꝛ sic videt ꝙ iudex int vulgares de beat loq̃ vulgariť. int lr̃atos lr̃alit. sed in hoc puto seruãdaz cõsuetudinẽ fori. vt. l. iij. in fi. de testi. ꝛ. ℂ. quẽadmodũ te. ap. l. scda.

Op. de. l. iij in fin. §. qñ ℂheredatũ vel eũ. cũ eo. Solu. vt glosa, et tene primam solutiõz.

Op. de. l. etiã. §. lz. §. solu. mat. ℂIquis dolo. So. istam intellige fm illi⁹ legis determiatõez. Alij alit intelligunt ꝛ male, In fine glo. dic. so. hic facit vt alij noceret: ibi nõ.

Legit quatuor modis fm duas ℂSi quis creditorẽ. primas stat tex. ꝓprie. fm duas vltimas exponit vendito. i. emptor. Pria lec. est plana. secunda est bona. ex q̃ no. ꝙ lz creditor nõ sit admissus tñ sufficit primũ decretũ vt ex eo possit pueniri ad venditõez. facit j. de bo. auc. iudi. poss. l. cũ vnus. §. fi. cũ. l. se. ꝛ qñ ibi dicã. alie sunt clare. ℂ Ad istas vltias lec. op. de peti. here. l. etiaz. §. pe. So. vt in glo. q̃ hic petit idẽ ibi aliud. Ex hoc sequit ꝙ si debitũ fuisset in specie vtrũq̃ posset petere ab eo q̃ non eet habiturus regressũ ad debitorẽ. ℂ Op. de. l. locũ. §. cõdemnatio de tabu. exhibẽ. So. vt in glo. ꝛ ibi dicã. ꝛ ꝓ Di. in ca. bona fides. de reg. iu. li. vi. ℂ Quero an soluẽs poterit recuparе q̃ debitore, d ic vbi in glo.

In actionibus descẽdentib⁹ ex deli℃Jrerum. cto cessat bñficiũ ne q̃s conueniat ni si inquantũ facere põt. h. d.

Contra. ℂ. de iudi. l. pperãduz ℂOntumacia. §. finaũt. vbi contumax obtinet Qui⁹ timore facta ẽ gl. sup x̃bo dãno. Dic q̃ q̃ñq̃ q̃s est contumax in nõ veniẽdo ad audiendũ sniam tũc si sententia ferť cõtra cõtumacẽ litis dãno afficiť. q: nõ audiť appellãs. vt. l. ꝛ post. §. fi. de iudi. ꝛ ita loquit hic. Sz an cõtumacia tutoris vel curatoris q̃s pdat bñficiũ appellatõis. dic vt dicã. j. qñ appel. sit. l. i. in fi. ꝛ insti. de obli. q̃ ex cõsensu. §. fi. ꝛ ꝺ qua cõtumacia intelligať. dic vt dicã. j. de appel. l. ex cõsẽsu. §. fi. ℂ Qñq̃ contingit ꝙ q̃s est cõtumax ꝛ snia ferť ꝓ eo. tunc afficiť damno litis. l. expẽsarũ. nõ aũt pdit cãm vt in cõtrario. ℂ Sed tũc an contumacia tutoris afficiat pupillũ dãno expensaruz. Puto ꝙ sic. sed tutor tenet pupillo. al's restituet. vt. l. pperandũ. §. fi. ℂ. ꝺ iudi. ℂ Itẽ an contumacia ꝓcuratoris nocebit in expensis dño. Puto ꝙ sic. ar. l. nõ distinguemus. §. si dñi. ꝛ qñ ibi no. §. ꝺ. de arbi. ꝛ. §. mã. l. si ꝓcu. §. tutores. in fi. ꝛ qñ scripsi in. l. cũ filius. §. i. de x̃bo. obli. ℂ Quãdoq̃ q̃s est cõtumax in veniẽdo ad rñdendũ alteri. tũc afficitur dãno q: nõ audiet in lite nisi refectis expensis. vt. ℂ. de iudi. l. sancimus. dic vt ibi. ℂ Qñq̃ q̃s ẽ contumax in nõ agẽdo infra tps sibi statutũ. ꝛ tũc afficiť dãno ne audiat postea volẽs agere. vt. ℂ. de inge. ma. l. diffamari. ꝛ. ℂ. q̃ accu. nõ pos. l. si ea j. de accu. l. tricia. ꝛ ibi dicã. Alijs etiã modis ꝺ: q̃s cõtumax. quos dic ꝙ ordinẽ. vt in alijs glo. Circa eũ x̃o q̃ impedit ne ad eũ pueniat citatio. dicã. j. qꝺ vi aut clam. l. i. in fi.

Quero in duab⁹ primis citationib⁹ ℂContumax est. nõ venit. in tertia sic an debeat reficere expensas factas in primis citatiõib⁹. Et tex. videť dicere ꝙ nõ. doc. tenẽt cõtrariũ ꝙ expense prime citatiõis debẽ refici. vt. l. sancim⁹. ℂ. de iudi. in. v. q. et ex ꝺ ꝓcu. c. ij. ꝛ Spe. ponit in ti. de expẽsis. Ad hãc. l. rñdẽt illud quo ad primũ ꝛ secundũ decretũ. ꝛ quo ad diffinitiuã snĩam nõ dicit cõtumax nisi trib⁹ edictis ꝓcedẽtib⁹. ſz bñ est cõtumax quo ad alia. et tõ punit damno expẽsarũ. Quero an in citatiõe debeat poni illud x̃bũ pemptorie, Dic plene vt dixi in. l. si finita. §. iuli anus. de dã. infec. ℂ Itẽ no. hic ꝙ idẽ est dicere cito te hac vna citatione ꝓ oĩb⁹ qꝺ dicere pemptorie

Quero qualit ꝓbet aduer ℂPenam contumacis. sa valitudo. Et dic p medium cos. vt. l. semel. ℂ. de re mili. li. xij. ꝛ facit. l. i. §. i. §. de ven. inspi. ꝛ dicã. j. e. l. q̃situ. Itẽ de eo ꝙ b ꝺ: maioris cãe occupatio, dicam. j. l. pri. in fi.

De tribus dicit ꝙ pem ℂOntra pupillum. ptoriũ est nullũ ℂ Op. ꝙ valeat cõtra absentẽ lz restituať. vt. l. fi. §. dei ite. resti. Itẽ cõtra minorẽ. vt. l. si minor. de bo. auc. iudi. poss. hus timore gl. tua vult dicere ꝙ pemptoriũ ponit ad duplũ cez finẽ. primo vt pueniat ad diffinitiuã. ꝛ tũc i pupillo ꝛ minore indefenso est nullũ ipo iure vt hic. ꝛ. l. acta. in fi. §. e. ꝛ. ℂ. si aduer. rẽ iudi. l. cum ꝛ mlores. in absente nulli⁹ est momẽti i effectu q: restituiť. vt. ꝺ. l. vlt. Sc̃do ꝓponit pemptoriuz vt pueniat ad primũ vel scm decretũ. ꝛ tũc quo ad scm decretũ est ipo iure nullũ in pupillo. quo ad primũ valet: sed restituiť. vt. l. apud iul. §. i. Contra adultũ valet sed restituiť. ideꝛ in absente cã reipublice vt dicit glo. sed puto de mente legis esse ꝙ hic loquit de pemptorio qꝺ ꝓponit ad effectũ diffinitiue. q: posita est in hoc titu. ꝛ sic illa x̃ba: nil momenti hz. diuersimode ponũt. vt pz ex ꝓdictis. Alij vt Pla. dicũt ꝙ etiã cõtra absentẽ est ipo iure nullũ si iudex sciebat. Et sic illa x̃ba nil momenti ꝛc. vniformit accipiunt. ꝛ hoc puto verum. ter. est cũ glo. j. e. l. q̃situ. Jn minore x̃o Di. posuit vnã suam distinctõem in. l. acta. §. fi. §. eo. Aut tutor seu curator interuenit ab initio ꝛ in cãe ꝓcessu. aut nec in cãe ꝓcessu nec ab initõ aut ab initõ. sz ñ in cãe ꝓcessu. aut in cãe ꝓcessu sz ñ ab initõ Primo casu valet sed restituit. vt. l. cum ꝛ minores. ij. rñso. ℂ. si aduer. rem iudi. Sc̃do casu nõ valet. vt. l. cum ꝛ minores primo rñso. ꝛ hic ꝛ. §. e. l. acta in fi. Tertio cãu valet sed restituitur vt colligitur. ℂ. quõ et quãdo iudex. l. si pses. qꝺ est verum si tutor erat. secus si tutor esse desierat. vt ibi pz. Quarto casu est ipo iure nulla. quasi cũ ñ legitima psona sit initium iudiciũ. vt. l. momentanee. ℂ. q̃ legi. pso. Jsta sũt x̃ba ol. que oĩa sunt in glo. dicta. l. cũ ꝛ minores. ꝛ ibi dicã. hec vera in causa ciuili. ℂ Quero q̃d in criminali. Rñdeo idez. vt. l. clarum. ℂ. de auc. ꝓstan. Et ꝓdicta oĩa satis placent ꝓterq̃ i tertio casu quãdo tutor interfuit ab initio nõ in cãe ꝓcessu nam dictum glo. in. ꝺ. l. cum ꝛ minores. ꝛ dictũ ol. est contra glo. in. ꝺ. l. si pses. quõ et quãdo iudex. vbi nõ ẽ differẽtia an tutor eẽ desierit an noluerit defendere. ideo dic quãdo tutor interuenit ab initio et contestatus est litẽ: siquidem interuẽit postea donec negociũ est liquidatũ. nõ aũt voluit interesse sẽtentie legitime citat⁹ tc̃ valet snia. vt dicta. l. cũ ꝛ minores. et est ar. ℂ. de adul. l. q̃uis. ꝛ ita loquit dictũ ol. Si vo noluit postea interesse in liq̃datione negocij tũc nõ valet diffinitiua cõtra minorez. sed est recurrẽdũ ad remediũ. l. iij. ℂ. ꝺ ꝓcura. ꝛ ita loquit glo. in. l. ꝓses. quõ et quãdo iudex. Si vo tutor interfuit ab initio. postea nõ interfuit ipe nec fuit citat⁹. sz int uenit minor cũ alio curatore. tũc iudiciũ valet fm glo. in. l. cum ꝛ minores. in fi. sed si minor citatus noluisset venire cũ per procuratorem lis esset contestata, dic vt dixi iu. l. furioso supra eo.

Jsta lex potest intelligi in iu℃Jder postea. dice delegato. ꝛ fm hoc nõ habet contrariũ. ℂ Itẽ in iudice ordinario. ꝛ tũc op. de. l. paulus. §. e. So. circa accessoria põt eodẽ die. ℂ Op. de. l. illicitas. in fi. §. de off. ꝓsi. So. ibi in mulcta. hic in pena ratio colligit ex isto tex. q: p snĩam iudex flictus ẽ officio suo sz officio mercẽnario qꝺ deseruit actõi vel accusatiõi ꝓpoſite. vnde sup eo se nõ põt ampli⁹ intromittere. sed officiũ nobile eius adhuc durat. ideo põt mandare executiõi ꝛ in integrũ restituere. quia hec iudicis officio nobili expediuntur Itẽ muare mulctã. quia hec impeditur iudicis officio nobili. ꝛ sic cessat contrariũ de. l. diuus. de in inte. resti. ℂ Opp. ℂ. de sen. experi. re. l. fi. So. gl. tu dic ꝙ ibi iõ q: habent tãtã potestatẽ ꝙ per officiũ nobile possunt suas snias corrigere. ℂ Op. ℂ. de senten. l. i. et de accu. l. fi accusatoꝛib⁹. Sol. ibi

nõ tenuit sñia, ꝛ sic remanet iudex. ¶ Opp. C. quõ ꝛ qñ iudex. l. si vt pponis. Bo. glo. ꝙ ibi in delegato hic in ordinario qõ intelligit Inno, qñ ẽ nulla p errorẽ iuris. sec⁹ si facti ne error facti eũ ꝓiuet iurisditõe. vt. l. error. de iur. ꝛ fac. ign. ꝛ no. p eundẽ de re iudi. c. i. ¶ Opp. ꝙ ordinari⁹ nõ possꝫ se intromittere. vt. l. absẽtẽ. C. de accu. Jac. de are. ꝛ Ci. dicunt qñ ẽ nulla turpitudie iudicantis deuoluit̃ ad maiorẽ iudicẽ vt ibi: sec⁹ si alio mõ: qꝛ tũc ipemet ordinari⁹. Ja. bu. dicebat alit̃. qꝛ aut volo vt sñia pnũciet̃ nulla. ꝛ tũc a iudice maiore possũ petere. vt. l. carmelia pia. s. de iurepa. ꝛ. l. q̃dã mulier. s fami. her. Sed si volo vt sup eisdẽ actis pnũciet nõ possum qꝛ ipe iudex ordinari⁹ dꝫ facere, sed in fi. d. l. absentẽ dꝫ reformabis ꝛc. ꝛ sic nõ solũ pnũciat nullũ, sed etiã reformat pnũciando sup eisdẽ actis. vñ iunge p̃dictas op. simul. qꝛ aut q̃s vult petere solũ ꝙ sñia pnũciet̃ nulla. ꝛ põt etiaꝫ a supiore. qõ qualit̃ fiat plene dicã. j. q̃ sen. sine ap. re. l. i. ¶ Aut volo ꝙ etiã sup eisdẽ pnũciet̃. ꝛ tũc aut interuenit turpitudo iudicãtis aut nõ. vt. s. ¶ Ultio q̃ro pone ꝙ iudex cõdẽnauit pluris vel minoris q̃ deberet. ꝛ in fine sñe dixit ꝙ si dicta condemnatio eẽt in plus vel min⁹ q̃ deberet ex forma statuti ex tũc reducit ad debitã quantitatẽ. vt cõit̃ faciũt assessores. an dicta clausula aliq̃d releuet. Dic aut dicta ꝟba ponũt̃ post ꝟbũ cõdemnam⁹. ꝛ tũc nil opat̃ qꝛ post illud ꝟbũ emissuꝫ ñ possũt corrigere. vt hic. ꝛ. s. e. l. actor. ¶ Preterea nõ faciũt sñiam conditionalẽ. sꝫ resoluẽdã sub cõditõe. vt. l. ij. de ī die adiec. Sꝫ ista resolutio nõ põt fieri p iudicez. vt hic. ergo ꝛc cer. quã. l. ij. ꝛ. l. iij. ꝛ p hãc vltimã rõnẽ. hoc tꝫ Ja. de bel. Si ꝟo ista ꝟba pferunt̃ cõditiõ alit̃ in ipa sñia. vt qꝛ dicit ꝙ cõ qñ ẽ nulla turpitudie iudicantis deuoluit̃ ad maiorẽ iudicez vt ibi: sec⁹ si alio mõ: qꝛ tũc ipemet ordinari⁹. Ja. bu. dicebat alit̃. qꝛ aut volo vt sñia pnũciet̃ nulla. ꝛ tũc a iudice maiore possũ petere. vt. l. carmelia pia. s. de iurepa. ꝛ. l. q̃dã mulier. s fami. her. Sed si volo vt sup eisdẽ actis pnũciet nõ possum qꝛ ipe iudex ordinari⁹ dꝫ facere, sed in fi. d. l. absentẽ dꝫ reformabis ꝛc. ꝛ sic nõ solũ pnũciat nullũ, sed etiã reformat pnũciando sup eisdẽ actis. vñ iunge p̃dictas op. simul. qꝛ aut q̃s vult petere solũ ꝙ sñia pnũciet̃ nulla. ꝛ põt etiaꝫ a supiore. qõ qualit̃ fiat plene dicã. j. q̃ sen. sine ap. re. l. i. ¶ Aut volo ꝙ etiã sup eisdẽ pnũciet̃. ꝛ tũc aut interuenit turpitudo iudicãtis aut nõ. vt. s. ¶ Ultio q̃ro pone ꝙ iudex cõdẽnauit pluris vel minoris q̃ deberet. ꝛ in fine sñe dixit ꝙ si dicta condemnatio eẽt in plus vel min⁹ q̃ deberet ex forma statuti ex tũc reducit ad debitã quantitatẽ. vt cõit̃ faciũt assessores. an dicta clausula aliq̃d releuet. Dic aut dicta ꝟba ponũt̃ post ꝟbũ cõdemnam⁹. ꝛ tũc nil opat̃ qꝛ post illud ꝟbũ emissuꝫ ñ possũt corrigere. vt hic. ꝛ. s. e. l. actor. ¶ Preterea nõ faciũt sñiam conditionalẽ. sꝫ resoluẽdã sub cõditõe. vt. l. ij. de ī die adiec. Sꝫ ista resolutio nõ põt fieri p iudicez. vt hic. ergo ꝛc cer. quã. l. ij. ꝛ. l. iij. ꝛ p hãc vltimã rõnẽ. hoc tꝫ Ja. de bel. Si ꝟo ista ꝟba pferunt̃ cõditiõ alit̃ in ipa sñia. vt qꝛ dicit ꝙ cõ

ad munici. ꝛ ibi no. Jtẽ fallit de iure canonico qñ q̃s dicit ñ suũ iudicẽ. qꝛ est cleric⁹. vt in ca. si iudex laic⁹. de sen. excõ. lib. vi. ¶ Qñq̃ exceptio cõcernit ipaꝫ delegatõꝫ. vt qꝛ dicit rescriptũ ipetratũ tacita veritate. tũc de hoc ipe iudex cognoscet vt. l. p̃scrip. C. si cõtra ius vel vti. pu. ꝛ ex ō rescrip. c. sup lr̃is. ꝛ ibi no. p Inno. Et istis casib⁹ pterq̃ in clerico si exceptio omitteret̃ valet ꝓcessus. vt. l. fi. C. de excep. ꝛ not. p Ber. et Inno. de rescrip. c. sciscitat⁹. ꝛ iõ si opponeret̃ ꝙ rescriptũ ẽ falsũ. dic vt. d. c. sup lr̃is. p Inno. ¶ Qñq̃ exceptio cõcernit p sonã iudicis. ꝛ tũc qñq̃ sigillat famã seu honorẽ ipi⁹ iudicis vt qꝛ opponit̃ ꝙ est infamis vel seruus iõ non põt eẽ iudex. tũc Inno. dicit ꝙ ipemet cognoscet. nõ em̃ pnunciat se infamem vel seruũ. sed se eẽ iudicẽ vel nõ eẽ vt ipe no. de offi. deleg. c. cũ sup. qõ nõ placꝫ p. l. absentẽ. C. de accu. ꝛ dixi. s. e. l. iudex. Preterea ego video ꝙ si ad eũ spectat cõmodũ pecuniariũ ꝙ nõ põt ipe cognoscere. vt. s. ꝓxi. dixi. g̃ multomin⁹ cũ b tractat̃ de fama iudicis q̃ excedit oẽ cõmodũ pecuniariuꝫ Cognoscet g̃ supior vel eliget̃ arbit̃. vt infra dicã. sꝫ si hec exceptio nõ ꝓponit̃ ꝓcedit et valet iudiciũ. vt. l. ij. C. de sent. ꝛ no. in. d. c. sciscitat⁹. ꝛ i Spe. de iudi. dele. §. fi. v. sꝫ nũq̃d infamis. Ubicũ ꝙ aũt dixi supiorẽ cognoscere dico ꝙ tũc poterũt arbitros eligere q̃ de hoc cognoscãt. vt. C. ō iudi. l. cũ specialis. et ex̃ de ap. c. cũ spãli. Ad p̃dicta facit ꝛ cõtra Inn. circa id qõ dicit qñ exceptio excõicatõis opponit̃ iudici vt no. in Spe. ō excep. §. nũc videndũ. v. sed si hec exceptio. Qñq̃ opponit̃ exceptio q̃ statuꝫ ꝛ famã iudicis contingit. vt qꝛ est minor. xviij. annis. ꝛ tũc puto ꝙ ipe idẽ cognoscet ꝛ pnũciabit. ꝛ in hoc iudex ẽ et iudiciũ hꝫ. qꝛ est maior. xiij. annis. ar. d. l. siq̃s ex aliena. ꝛ. l. p̃scripta. In hoc tñ est hic plus. qꝛ etiã si talis exceptio omittat̃ põt opponi post sñaꝫ ꝛ reddit iudiciũ retro nullũ. vt dicit exp̃sse in hac. l. in prin. ꝛ cõsensus partiũ nõ facit eũ iudicẽ nisi tpe delegat̃. consentiãt vt hic dicit tex. ¶ Quero qñ dꝫ opponi hec exceptio tu nõ potes eẽ iudex. q̃dã dicũt vsq̃ ad lit. cõ. vt no. C. ō exce. l. fi. Alij vsq̃ ad. xx. dies. vt in auc. offerat̃. C. de lit. cõt. Tu dic vt dicit tex. in. d. l. fi. ꝙ hec exceptio dꝫ opponi ab initio. hoc est anteq̃ coꝛã iudice aliq̃d ꝓponat. p qõ videat̃ approbare eũ in iudicem vel iudiciũ suscipe. vt. s. de iudi. l. sꝫ ꝛ si suscepit. in prin. ꝛ extra de re iudi. c. int̃ monasteriũ. ꝛ ibi hoc no. p Ber. ꝛ Inno. Ẽñ si prius opponeret q̃s exceptõꝫ ō psonã actoris vl̃ ō libelluꝫ: qꝛ ꝓponẽdo exceptõez videt̃ velle ꝙ sup ea pnunciet̃ cũ sit emergẽs. vt. no. C. ō ord. iudi. l. i. iõ vl̃ iudicẽ approbare. Et p̃dicta intellige ī casib⁹ in q̃b⁹ tacite põt omitti. vt supra dixi. Cõtra p̃dicta tñ videt̃. s. de iudi. l. nõ vl̃. rñdeo q̃ petit sibi edi actõez nõ petit a iudice. sꝫ a pte iõ nõ videt̃ cõsentire ī iudicẽ. Fateor tñ ꝙ si actor peteret ꝙ ꝓcedat̃ sũmarie reus excipet. imo nõ dꝫ sine libello. qꝛ hic requireret̃ iudicis examinatio et pnũciatõ. tũc videret̃ cõsentire in iudicem. Jtẽ cõtra p̃dicta videt̃ auc. offerat̃. que dicit ꝙ põt recusari post datã cautiõez ō iudicio sisti. Sed certe illa cautio hꝫ in se ꝺditõꝫ de stãdo iudicio si apparuerit me teneri. Jtẽ ꝺdicta auc. qꝛ videt̃ pmittere infra. xx. dies. Sꝫ illud intellige nisi ps aliq̃d fecerit p qõ videat̃ in iudicẽ cõsensisse. vt ibi pꝫ Sꝫ q̃d si simul ꝛ semel opponit plures exceptões ō psonaꝫ actoris cõtra libellũ ō iudicẽ. Rñdeo sp intelligit̃ prio opposita exceptio cõtra iudicẽ. ꝛ certe sub cõditõe si apparuerit eũ iudicẽ eẽ ordie scripture nõ attẽto. ar. s. de here. insti. l. talẽ. in prin. ꝛ de vul. ꝛ pupil. sub. l. ij. §. fꝫ ita. tuti⁹ tñ est ꝙ p mo exceptio ō iudicẽ prius opponat̃ ꝛ alie ꝓponãt̃ sub conditõe. ¶ Ultio est videdũ an cũ princeps cõcedit alicui non capaci aliq̃d. an videat̃ cũ eo dispẽsare. Cogitaui dicere omitto nũc ꝓpt̃ laborẽ. de hoc p Inno. de filijs pb̃y. c. veniens. facit qõ no. p glo. ꝛ doc. C. si ō ius vel vti. pu. l. fi. Quero pone ꝙ vni regi vel comiti q̃ trãsmittũt iurisditõꝫ ad heredes succedit pupill⁹ vel adult⁹ q̃s exercebit iurisditioneꝫ. Rñdeo tutores ei⁹ vsq̃ ad pubertatẽ ad quos spectat vniuersalis administratio. vt. l. cõsilio. ō cura. fur. s. Pro ꝟ quia si est ꝓdig⁹ exercebit ipe curator. tex. est exp̃ssus ō supplen. nec. p̃la. c. ij. li. vi. coniuncta. l. fulcinius. §. adeo. in fi. j. t. iij. P⁹ pubertatẽ ꝟo ea que sũt simplicis iurisditõis p se q̃si fit da-

Ostrem. Sñia iusiurandũ ꝛ confessio in iudicio hñt executiõꝫ paratã. h. o. ¶ No. de sñia ẽ vulgare. de iureiurãdo hẽs hic. ꝛ. s. de iureiurãdo. l. sed ꝛ si possessori. §. pe. De cõfessiõe habuistis. s. e. l. debitor⁹ ⁹. ꝛ. C. de cõfes. l. i. Ibi nã et soluere cogit̃. sꝫ an ꝟ confessio possit reuocari dicem⁹. j. ti. i. l. nõ fatet̃.

Quidam consulebat. Maior. xviij. annis tus. Sed ordinari⁹ iudex minor. xviij. annis. maior tñ. xiiij. põt eẽ si ex consensu partiũ delegat̃. vel ex certa scia imperatorẽ ñ iudicẽ dederit. h. o. ¶ No. ꝙ princeps eligit huiusmõi magistrat⁹ in vrbe ꝛ hodie papa. vt ex̃. de elec. c. fundamẽta. li. vi. ¶ Jtẽ no. ꝙ princeps eligẽdo sciẽter indignũ videt̃ cũ eo dispẽsare. vt ꝟ de hoc infra dicã. ¶ Opp. s. ō arbi. l. cũ lege. Bo. glo. vel dic meli⁹. vt. l. cũ ptor. de iud. Opp. ꝙ hꝫ simplicẽ iurisditõez. sꝫ hꝫ etiã administratõez bonorũ ciuitatis q̃ nõ cadit in minorẽ cũ ei⁹ res debeãt p aliũ administrari. vt. l. fi. C. de legi. tu. Hic loq̃t̃ in eo cui cõcedit̃ simplex iurisditio. hec vera. Vel dic ꝙ illi nõ eligunt̃ a principe. hec etiã placet. vñ dic aut eligit̃ a principe vt hic. aut ab alijs. et tũc aut cõcedit̃ simplex iurisditio. aut iurisditõ cũ administratione ꝛc. ¶ Quero cũ hic exceptio miꝛis etatis opponit̃ q̃s de ea cognoscet. dic lati⁹ qñq̃ opponit̃ exceptio ꝙ q̃s ñ põt eẽ iudex ꝓpedimẽto nature: qꝛ caret iudicio mẽtis vt furiosus ꝓpubes ꝛ fil̃es. tũc ipi nõ p̃sit cognoscere: qꝛ eadẽ est rõ ꝓpedies in cognoscẽdo de hac exceptõne q̃ de principali. vt. l. cũ ptor. §. fi. de iudi. Cognoscet g̃ supior. imo etiã si nõ opponat̃ iudiciũ ẽ nullũ. vt colligit̃ hac. l. in prin. Qñq̃ oppo nit̃ ꝙ nõ põt eẽ iudex ꝓpter aliũ defectũ. ꝛ tũc qñ defectus nõ causat̃ a psona iudicis. sed ex natura cãe vel cõditõis psone litigantis. ꝛ tũc ipe cui opponitur cognoscit ꝛ pnũciat. vt. l. siq̃s ex aliena. de iudi. ꝛ siq̃s in ius vo. nõ ie. l. ij. ꝛ ibi no. Fallit si iudex inde deberet aliqõ cõmodũ sentire vt. l. si iure

tus a sciente p̃incipe q̃ sic dedit regnũ vel comitatũ vt transiret ad heredes vt hic. Ea ꝛo q̃ sunt administratõis ñ potest dare vl̃ facere sine curatore. ar. l. spurij. §. i. j. de decu. & qđ supra dixi in scõo cõtrario. Sed qđ si vna ciuitas vellet dare iurisditõez vni pupillo vel infanti vt eã exerceat p̃ curatorem vel tutorẽ. Rñdeo faciat de hoc p̃cio statutuz. ar. l. iij. § plane. qõvi aut clã. facit. l. vt gradatim. §. fz si lege. ō mu. & hono. vbi statutũ restringiť ad habiles in dubio. Si em̃ ciuitas nõ posset dispẽsare illa. l. nõ hz dubiũ q̃ sine dubio obtinet in ciuitatib⁹ q̃ nõ recognoscũt dñm in tpalib⁹. qz tũc pp̃lus liber est & vtitur oĩ iurisditiõe impiali. vt no. j. ō cap. l. hostes.

¶ Itẽ no. q̃ p̃dictis p̃sonis in dignitate positis dať tutor cũ maiori dignitate. vt. C. de tuto. illustri. p̃so. l. i.

Si cum nulla. Not. q̃ ille q̃ emit ab executore snie dz habere snĩam & acta suffi cientia p q̃ possit pbare valere snĩaz. alꝫs sec⁹. vt hꝺ ꝛ in tex. & glo. Itẽ facit hec lex q̃ exceptio nullitatis ĩpedit executõez. de quo dixi. s. e. l. iiij. §. cõdẽnatũ. Itẽ p̃ hãc legez reꝛobať libell⁹ in quo cõcludiť sic q̃re peto eũ cogi & cõpelli ꝛc. qz hoc mõ petiť executio q̃ nõ põt fieri añ snĩaz cõdemnatio. vt. l. i. C. de execu. rei iudi. vñ dz cõcludi sic. q̃re peto eũ cõdemnari ꝛc. Et ad p̃dicta cogi & cõpelli ꝛc. Sz q̃d si p̃posterẽť vt si dicat peto cogi & cõpelli & ad p̃dicta cõdẽnari. rñ. p̃cedit & pr⁹ vť petita ꝺ dẽnatio. ar. s. ō her. ĩst. l. talẽ. & ō vulg. & pup. sub. l. ij. §. fz si ita.

In summa. Sufficit si in snĩa exp̃imať ꝝbum cõdẽno vel eq̃pollẽs vel q̃ exp̃ia tur certa q̃ntitas exp̃sse vel p̃ relatõez ad acta. h. d. ¶ Opp. ō. l. q̃d tñ. §. põp. s. ō arb. Gl. dicit q̃ ibi nõ erat certa quantitas in aliq̃ p̃te actoꝝ. dic vt dixi in. l. ait p̃tor. in fin. s. eo. ¶ Oppo. ō. l. eos. C. ō ap. Rñdeo iudex appellatõis põt ꝓnunciare fm̃ formã illi⁹ legis vel eq̃pollẽs. vt h. & plene dixi. j. iudi. sol. l. cũ apud sempꝛoniũ.

Qui sortis. Snĩa incerta nõ valet. h. d. Dixi in. l. ait p̃tor. §. i. s. eo.

Si quis ex edicto. Snĩa lata ꝺ mortuũ ẽ ipso iure nulla. h. d. ¶ Opp. de l. cũ quasi. in p̃inc. ō fideicõ. li. Glo. in. l. nerati⁹. j. de re. iur. dicit q̃ valet p̃ defuncto. secus ꝺ. qđ nõ placet. vt dicã j. l. pri. & s. e. l. furioso. Dic ergo q̃ ibi spãle fauoꝛe libertatꝭ cetera dicã in. l. i. in fin. j. q̃ sen. sine ap. re. Itẽ an sit necesse q̃ primo ꝓnunciеť dicã. j. e. l. cũ q̃rebať.

Quesitum. Febricitans febre grauiori nõ leui nõ teneť expectare vel in pempto rio cõparere. h. d. Facit. s. siq̃s cautõ. l. ij. §. fz & siq̃s vbi differť iudiciũ ꝓpť morbũ. ¶ Illo. g̃ q̃ alꝫs teneť expectare. & iõ debz q̃s licentiatꝰ recedere vt dixi ō dã. infec. l. si finita. §. iuł. ¶ Opp. & videť q̃ snĩa valet fz restituať vt in absente cã reipublice vt. l. fi. de ĩ inte. rest. So. hic iudex sciebat & iõ nõ valet. sed si iudex ignoꝛauit valz. sed restituiť qđ teneт mẽti. & sic est vera opinio Bal. posita. s. e. l. contra pupillũ. in p̃in. Et idẽ dico in alijs casib⁹ vbi q̃s cõparere nõ teneť vt dixi in. l. cõtra pupillũ. §. fi. s. e. nã nõ valebit snĩa si iudex scit alias secus. ¶ Cõsiliũ ẽ q̃ q̃s mittat ad iudicẽ & ei notificet. Põt etiã peti q̃ terminus ꝓrogeť. vt. l. ij. §. fz & siq̃s. s. siq̃s cau. vbi ter. dicit diffusũ. l. differẽdũ. ¶ Quero q̃d si ferť snĩa p̃ psona febꝛicitãte. an valet. Et glo. dicit q̃ nõ. et hoc dixi eẽ verũ in. l. furioso. s. e. & habetis in. l. ea q̃. C. quõ et qñ iudex. ¶ Quero an talis febꝛicitãs habeat necesse mittere p̃curatorẽ. et glo. dicit q̃ nõ. allegat. l. ij. s. siq̃s cau. fz ñ dico hic dicã in. l. i. de diuer. & tẽp. p̃scriptꝭ. & ibi latiꝰ gl. & per Bul. in. d. l. ij. §. i. s. siq̃s cau. & Ci. C. ō resti. mili. l. i. ¶ Quero q̃d si iudex talꝫ excusatõi nõ credidit & ꝓnunciauit. Rñ. si quidẽ ille excusatoꝛ obtulit se ꝓbaturũ cãm absẽtie tũc habebiť p̃ absente. vt. l. ait p̃tor. §. siq̃s pticeps. j. ō his q̃ in frau. cre. cum hic certet ō dãno vitãdo nõ valebit snĩa. & hoc ĩpedimento postea vere ꝓbato vincet in cã nullitatis. Iudex g̃ illi excusatoꝛi dz dare terminũ vt doceat de ĩpedimẽto. vt. l. inter accusatoꝛẽ. & l. pe. §. ad crimẽ. j. ō accu. Cõsulo tñ q̃ iudex ꝓnunciet eũ cõtumacẽ sub hac exceptõe. nisi in cã absẽtie ab isto excusatoꝛe ꝓbeť. vt. l. q̃ vias. §. i. s. ō dã. infec. facit qđ dixi in. l. si finita. §. iuł. e. ti. Sed si ille nõ obtulit se ꝓbatu rũ tunc valet snĩa. vt. l. liberto. §. fi. ō neg. ge. vbi ō. q̃ põt appellari. & sic valet. Sed qualiť ꝓbabit ipm̃ infirmum fuisse. Rñdeo cõstabit per medicos. vt. l. si semel. C. de re mili. li. xij. ¶ Nõ vt iudex mittat põt ĩpetrare excusatoꝛ. ar. ō vẽ. insp. l. i. §. i. & C. ō fide instru. l. cõpatões. & poterit ipe q̃ fuit infirm⁹ docere ꝓpꝛio iuramento cũ alijs indicijs. puta qz facies eť est extenuata quasi hois surgentis ab infirmitate. ar. l. mioꝛ xxv. an. ex aspectu. s. ō mino. Poterit etiã ꝓbare p̃ alios astantes sibi etiã familiares hoc cãu. ar. C. ō repu. l. cõsensu. & ō naufra. l. de submersis. li. xi.

Quam querebatur. ¶ Opp. & videť q̃ eadem gl. q̃ nõ ex eisdẽ actis. fz ō nouo cozã eo ꝓcedeť. & vide ista glo. Cõtra dicit glo. in. l. si vt ꝓponis. C. quõ & q̃n iudex. Et ibi p Cy. sed tñ q̃ tñ ad ꝓpositũ. dic q̃ficꝫ est qđam vitium qđ respicit acta & snĩam vniformiť. & tũc nõ ex eisdẽ actis. vt hic in exẽplo vltio glo. q̃n cõtra minoꝛẽ est ꝓceſſũ vitiũ vniformiť respicit acta & snĩam. Si ꝺo est tale vitiũ qđ respicit solũ snĩam. & tũc ex eisdẽ actis cognosceť. vt glo. in. l. si vt ꝓponis. C. quõ & quãdo iud. qz forte die feriata fuit lata snĩa vel nõ fuit cõdemnatꝰ ꝓcuratoꝛ. vt. l. i. C. de sen. vel non fuit exp̃ssa quantitas. l. iij. C. ō sen. q̃ fine cer. quanti. Quãdoq̃ est tale vitiũ qđ respicit snĩam & ptẽ actoꝝ. vt glo. in. l. si finita. & mortuus vel aliť impedit⁹ scienť. vt. l. in sũma. in fi. & l. q̃ finitus. & tũc nõ poterit indicari ex eisdẽ actis sic inualidis. qz pempto rio cũ sit nullũ iterũ dz citari ꝓ alio die. & sic loq̃ẽ hic fm̃ pri mũ exẽplũ glo. ¶ Quero si scõo dz iudicari. an dz examinari primo nullitas p̃ie snĩe. & facit ter. hic q̃ fic. fz. l. iij. C. ō sẽt. que fine certa quan. videť dicere q̃ nõ opt⁹ q̃ p̃ius cognoscať ō nullitate. qđ dicem⁹ habui de facto istã. q. & dicebam. q̃ficꝫ nullitas apparet ex snĩa ipa nullo alio ꝓbato extrinseco. tũc nõ est necesse q̃ cognoscať vel ꝓnunciеť ō nullitate vt si in snĩa nõ exp̃imiť certa quãtitas vel nõ cõdẽnať ꝓcurator q̃ fuit p̃sens dño absente. vt. l. i. C. ō sentẽ. & l. iij. C. ō sentẽ. & l. q̃ fine certa quanti. Si ꝺo de nullitate non liquet nisi ali quo ꝓbato extrinsecus. vt si dicať eñ cõtra quem fuit lata sẽtentia. tunc fuisse mortuũ vel fuisse minoꝛẽ indefẽsũ. tũc ō hoc p̃ius debet cognosci vt hic: qz forte fuit rõ quare eodẽ die ñ põt ꝓnunciare. Preterea oportet q̃ iudex q̃ iudicat sit certus ō meritis cause. vt. s. ti. i. l. põpo ni. & j. ti. iij. l. hoc añť. §. i. Sed añq̃ ō nullitate cognoscať nõ põt eẽ certus vtrũ sit iudex vel nõ. g̃ &c. Facit ad hoc qđ dicim⁹ ō herede q̃ nõ põt adire hereditatẽ nisi sit certus ō virib⁹ testamẽti. vt. l. fz & si ō sua. ō acq̃. here. ¶ Quero pone q̃ in snĩa nõ apparet q̃ reus fuerat pñs vel citatus. an debeat de nullitate cognosci. Rñdeo si est idẽ iudex. i. eadẽ p̃sona iudicis põt ꝓñciare. qz ipe põt esse certus q̃ illum nõ fecit citari & q̃ nõ fuit pñs Si ꝺo esset alꝰ iudex tũc nõ posset iudicare iterũ nisi p̃ius cognoscat de hoc. qz fz in sententia nõ continеať. põt tñ aliť ꝓbari. ar. ad p̃dicta. de acq̃rẽ. here. l. cũ falsum. Sz an sit necesse q̃ nulla ꝓnunciеť. rñdeo si libell⁹ sup hoc p̃incipaliť q̃s petit vt sententieť sup tali cã cuz talis sententia nõ valuerit ipo iure. qz tunc hoc venit incidenter nõ ẽ necesse ꝓñciare vt. C. de ordi. iu. l. i.

Ex pe cõstitutũ. Snĩa lata ō vnum nõ p̃eiudicat alteri qui eum ꝓhibere non poterat & ab eo cãm nõ habebat. secus si poterat ꝓhibere & ab eo cãm habebat & sciẽs erat. h. d. ¶ Illo. q̃ patientia nõ p̃iudicat ei q̃ ꝓhibere non potest. alias secꝰ. Hec ẽ sol. brocardica quã ponit glo. in. l. gaius. de pig. act. & l. ticia. §. lutia. s. ō lega. ij. Ego plene dico in. l. que dotꝭ. §. fi. s. eo. ma. ¶ Oppo. hic in p̃in. dicitur q̃ res inter alios acta alij non p̃eiudicat. contra de. l. pamph. §. si ex cã. de inoffi. testa. So. fallit ibi & in alijs casibus ibi no. per glo. & q̃. q̃ ō

nõ dico.tãgã eñi solũ materiã hui⁹.l. ¶ Op. dicit hic q fa/ctũ vni⁹ coheredis nõ ꝓiudicat alteri.ℨ.s.ꝺ euic.l.q̃dã. So. ibi ꝓciũ recepit.ꝛ sic ibi plus q̃ hic.l.ꝓciũ inuenit. Op.dici tur hic si põt phibere nocet.alꝫ ℨ.ſz ista rõ nõ vr̃ cõcludere nã debitor nõ põt phibere creditorẽ q̃n agat hypothecaria qꝺ pz;q; ẽt ℨ ipm ꝺbitorẽ agit vt.l.cũ notissimi.ꝺ ꝓscr.xxx.an. Gl.ista fatet̃ ꝺriũ dicẽs q ī alꝫs ꝺcludit.rõ ista ꝓterq̃ ī cre/ditore.q̃ ẽ g̃rõ ī creditore dic q eoipo q ꝺbitor sibi obligat rẽ vr̃ ꝓmittẽ q agat hypothecaria ī quo dz ꝓbari de dñio de bitoris.iõ ipi debitori scienti ꝓiudicat̃.ꝛ istud tãgit̃ in glo. sup x̃bo de ꝓprietate.ꝛ in glo.sup x̃bo phibere. Hoc aũt declarabo meli⁹ statim in qõnib⁹. ¶ Op.C.de pigno.l.ꝓ/ses.So.snĩa cõtra pñtẽ ꝛ defendẽtẽ ꝓiudicat alteri sciẽti vt in cãu hui⁹ legis.secus si cõtra absentẽ cõtumacẽ.tũc nõ ꝓiu/dicat alteri etiã scienti.vt.ꝺ.l.ꝑses.fm vnã verã lec.ꝛ notabi lem.qꝺ tene menti.facit.ℨ.de inoffi.test.l.q̃ repudiantis.ꝛ.l. ꝑphi.§.meminisse.ꝛ.l.si pluſorio.in fi.j.ꝺ appe.ꝛ.l.si seruus pluriũ.§.i.de le.i. ¶ Primo q̃ro ꝺz hic q snĩa lata cõtra cre/ditorẽ ꝓiudicat debitori.an hoc sit verũ. Rñdeo creditore agente vel defendẽte fiquidẽ absolut⁹ sit possessor.qz obli/gatio nõ valuit.vel alia cã q̃ ñ respicit dñiũ nõ ꝓiudicat cre/ditori. Itẽ si succubuit:qz creditor nõ ꝓbauit de dñio debi/toris.nã debitor poterit postea agere rei vẽ. Cuz eñi postea ad aliũ finẽ fuerit q̃situ ī primo iudicio q̃ ī isto nõ obstat ex ceptio rei iudi.vt.ℨ.ꝺ euic.l.vendicãtẽ.cũ.l.se. facit qꝺ no. de cꝺi.inde.l.iul.in glo.magna.ꝛ qꝺ dixi ꝺ acq̃.poss.l.naturali ter.§.nihil cõe.in pria lec. Si x̃o succubuit tõ qz reus assum pſit in se onus ꝓbandi ꝛ ꝓbauit se dñm.tũc ꝓiudicat debi/toris scienti ita loq̃t̃ hic.ꝛ hec oia ꝓbat hic tex.oñ dicit ꝺ ꝓpri etate pignoris ꝛc̃.facit ad ꝓdicta.ℨ.de pba.l.circa.facit.l.si inter te ꝛ me. in fi.j.ꝺ excep.rei iudi. Predicta x̃a si ꝺ dñio fuit plene cognitũ.alꝫs sec⁹.vt.ℨ.e.l.a diuo.§.si sup reb⁹.ꝛ qꝺ no.in.l.ij.C.ꝺ ordi.cog.ꝛ qꝺ dicã in.l.sed si añ.j.ꝺ except. Sz hoc nõ puto sufficere debitorẽ simplicit̃ scire creditorẽ litiga re sup hypotheca.ſz dz scire reũ assumpſisse in se onus ꝓbã di se dñm. In creditore x̃o cõuẽto ꝓcedit plane.naz eoipo q debitor sibi tradidit pign⁹ videt̃ sibi ꝓmisisse defensionẽ ar.l.i.in fi.cũ.l.se.ℨ.vsufr.quẽadmo.ca. Scõo q̃ro q̃d si vẽdi/tor agit vel mulier an ꝓiudicat emptori vel viro. Gl.b q nõ qr isti nõ hñt actiõez q̃ possint agere. Non ob.hec lex.qz hic loquit̃ in defendente.ꝛ tex.q̃ dicit expirl intelligit̃ defẽden/do.vt gl.dicit.idẽ Guil.ꝺ cu.i.l.ꝺoie.§.q̃dã.ℨ.q̃ satis.co. Ad ducit rõnẽ.qz si venditor vel vxor ageret et succũberet regu lariter succũbit:qz nõ ꝓbat se dñm.iõ ñ ꝓiudicat̃ ẽptori. facit l.inter te ꝛ me.j.ꝺ excep.rei iudi.ꝛ facit hec lex in x̃si. nã et si libertus.ſz Inno.ex̃.e.c.q̃uis.vbi habem⁹ istũ tex.tz ꝺrium q̃ habeat locũ in agente ꝛ defendẽte.ꝑ hoc facit iste text.in x̃si.veluti.vbi ponit exẽplũ de actore ꝛ reo succũbente. Itẽ ibi agere vel cõuenirí ꝛ ibi ꝓpria actõne vel defensiõe. ꝛ ibi qꝺ ex ꝑsona agentis habuit ꝛc̃.ꝛ sic ꝺz locũ in agẽte. Quid g dicemus.dico q̃ñq̃ venditor meus agit vel defendit meo noie.ꝛ tũc snĩa lata ℨ eũ mihi nõ ꝓiudicat siue fuerim sciens siue ignoraꝫ:nisi ratũ habeã vt.l.i.C.q̃.res iu.nõ no.ꝛ.l.ſz he. ꝺ eo qꝺ ab eo habebã.ꝛ sic rõ posita hic nõ ꝺz locũ. Prohi beri eñi videt̃ ex eo q̃ inutilit̃ gerit negociũ meũ qꝺ apparz ex eo q̃ victus ẽ in.l.iij.§.in hac.j.iudicatũ solui.ꝛ no.C.mã. videt̃. Preterea illa rõ nõ ꝺcludit ꝺ necessitate.vt.ℨ.dixi in creditore.ſz scꝺa rõ.ſ.qz ꝺ iure qꝺ ex ꝑsona agẽt ꝛc̃.cõcludit q̃ vendiderit vel in dotẽ dederit.ꝛ tũc aduerte qz in rei vẽd. formam libell⁹ ꝺ dñio qꝺ ẽ tpe quo agit̃ ꝛ sic de psiti.vt.ℨ.de fiquidẽ pnũciat̃ ℨ actorẽ.ſ.fundũ suũ nõ eẽ simplicit̃.tũc em ptor vel marit⁹ poterit agere nec sibi ꝓiudicat talis snĩa: qz ipe nõ venit ℨ snĩam imo approbat eã.ſ.q̃ fund⁹ nõ erat ac toris tpe quo agebat.ꝛ ita loq̃t̃ hic opi.glo. Si x̃o pnunci/atur rem nõ esse actoris adiecta cã.qz ille a quo actor habu

it cãm prius alteri alienauit vel qz reus ꝓbauit eẽ suã. tũc ꝓ iudicaret emptori ꝛ viro scienti.ꝛ ita loq̃t̃ hic tex.ꝛ opi. Inno. Nñ hoc cãu intelligo q oportteat eũ scire q̃ de hoc agi tur in iudicio.ſ.an reus sit dñs ꝛ sil'ia vt supra dixi. In acto/re vero defendente sufficit simpliciter emptorem scire q̃ sibi datus est libell⁹ in rei ven. Nã aduersari⁹ asserit se dñm. itẽ an ꝓtextu hui⁹ snĩe fiet executio ℨ possessorẽ. Rñdeo sic ꝛ ℔ innuit hec lex q̃ est posita in hoc titulo vbi tractat̃ ꝺ executõ ne snĩe.ꝛ hoc tz Inno.ꝺ cõcess.ꝓben.c.ꝓposuit. ¶ Tertio venio ad x̃si.nã ꝛ si libert⁹.q̃ro pone q nõ interueni.ſz sciui libertũ meũ litigare.an mihi ꝓiudicet talis snĩa. Job.q sic. Inno.ꝺ hoc tractat.ex̃.e.c.cũ sup.ꝛ q Jo.nõ bñ dicat vide tur. Nã ego nõ habeo cãm a liberto meo.ꝛ sic snĩa ℨ eũ lata nõ nocet mihi:vt hac.l.in fi. Tu dic q glo.bñ dicit.ar.eoruz q̃ supra dicta sũt de creditore.nã creditor meus hz hypothe cariã suo iure ex cõtractu celebrato mecũ.ñ eñi erat res mea mihi obligata.ſz illud ius qꝺ hz creditor causat̃ a iure meo. quia si ego nõ essẽ dñs nõ potuissẽ sibi obligare ꝛ cõcedẽdo sibi illud ius video: sibi concedere vt de ꝓprietate litiget vt dictũ est.ita in ꝓposito libertatẽ hz libertus facto meo ꝛ dã do sibi cãm ꝓmitto sibi vt ꝺ meo dñio ꝛ iure patronatus liti get ꝛ se liberũ doceat.vñ eo agẽte ꝛ cõuẽto dic vt dixi supra in creditore. ¶ Quarto q̃ro q̃d in fructuario agente. Dic idem qꝺ in creditore eadẽ rõne. In fructuario x̃o cõuento ñ videt̃ idẽ.nã creditor possidet ciuilit̃ ꝛ naturalit̃.fructuarius x̃o naturalit̃ tñ.ꝛ iõ snĩa lata ℨ eũ nõ ꝺz ꝓiudicare ciuiliter possidenti.vt.l.pompo.§.si is q̃ pcario.ꝛ ibi no.in fi.glo.ſ.ꝺ acq̃.poss.ꝛ videt̃ tex.in.l.si parit̃.de li.cau. nã libell⁹ contra fructuariũ ꝓpositus ad hoc ꝓponit̃ vt possessio quã hz ab eo aduocet̃ ꝛ iõ petit ꝓnũciari se dñm.ꝛ iõ nõ ꝓiudicat dño Jdẽ in emphiteota ꝛ ꝓprietario ꝛ simílib⁹ ꝑsonis.ſz qñ agi tur actiõe ꝑsonali dixi in.§.si ꝺ vectigalib⁹.in.l.si finita.ꝺ dã. infec. ¶ Quinto q̃ro q̃d ecõuerso si agit̃ ℨ dñm an ꝓiudicz creditori scienti. Rñdeo sic vt hic fm vnã lec.ꝛ.j.ꝺ excep. rei iudi.l.iudicati.§.fi. Itẽ si dñs agit ꝓiudicat̃ fructuario sciẽti eadem rõne q̃ creditori. ¶ Sz cõtra hoc videt̃ tex.ꝺ.l.si pa/rit̃.de li.cau. So.ibi parit̃ venerũt ad agẽdũ dñs ꝛ fructua/rius.vñ agendo videt̃ fructuari⁹ velle ꝛ ptestari q̃ iudiciuz dñi sibi nõ ꝓiudicet.secus si nil diceret vt hic. ¶ Ex quo no. q̃ sufficit venire ꝛ ptestari.vt sibi nõ ꝓiudicet ꝓ.ꝺ.l.si parit̃ ꝛ.l.si debitor.§.i.q̃.mo.pig.vel hypo.sol.ꝛ.l.sicut.§.nõ vr̃.eo. ti. ¶ Sexto q̃ro q̃d in eo q̃ hz seruitutẽ cõstitutã a dño. Re spondeo si agit idẽ qꝺ in creditore dixi.naz cõuenirí nõ põt qz nõ possidet nec hoc vr̃ dñs sibi ꝓmisisse. ¶ Septio q̃ro q̃d in colono cõuento rei ven.dixi in.l.pegre.§.q̃ꝺ⁹.de acq̃. poss. ¶ Octauo q̃ro ℔ dicit̃ q̃ emptor põt ꝓhiberevẽdito rẽ ꝛ vir vxorẽ.q̃ñ dz fieri ista ꝓhibitio. Rñ.añ lit⁹ cont.si añ scit.ar.ſ.ꝺ pcu.l.pl'ib⁹.ꝛ ꝺ le.i.l.si pl'ib⁹.p⁹ litẽ x̃o iã ꝺt.ñ ꝓt ꝓhibere:qz iã celebrat⁹ ẽ q̃si cõtract⁹ ex quo q̃s obligat̃ istã tie. Si x̃o sciuerit post lit.cõte.tũc põt ꝓhiberi q̃tũ ad hoc ne suo iuri ꝓiudicet̃.vt.l.si parit̃.ij.rñso.ꝺ li.cau.facit.C.ꝺ cõ/sor.eiusdẽ.li.l.ij.ꝛ qꝺ ibi no.ꝛ intelligo ꝓhibere exꝑsse vel ta cite dando libellũ ipi.vt.ꝺ.l.si parit̃.C.ꝺ noua.l.iij. Primo tñ cãu vbi nõ põt ꝓhibere poterit assistere liti ne colludat̃. vt.C.de litig.auc.nũc si heres.ꝛ de inoffi.test.l.si suspecta. et ad ꝓdicta de ꝛpediẽdo agentẽ etiã.in iuribus ꝑsonalib⁹ que de vno transeunt ī aliũ.facit.ℨ.so.ma.l.titia.ꝛ quod ibi dixi. ¶ Nono quero quid in cõfessiõe auctoris an mihi ꝓiudicz Dic per Di.in.l.seruũ filij.§.i.de le.i.ꝛ.l. facta.§.i.ad trebel. ꝛ ibi dixi. ¶ Decimo q̃ro q̃d in ꝓbatiõe. Rñdeo vbicunq̃ ꝓiudicat snĩa ꝓiudicat ꝓbatio.vt si reciperent̃ testes ad eẽ/nã rei memoriam vel alio mõ.vt dicã.j.de execu.rei iudi.l.ſi mater.in fi. ¶ Undecimo q̃ro an possit appellare.multa di cit Innocen.extra eo.c.cum inp.dicam in.l. ab executore.§. alio.de appel.

Negotiorum. Pendente appellatione frustratoria currũt vsure.ℏ.ꝺ. ¶ Op.C.depo.l.iiij So.hic fuerũt deducte in cõdemnatõez.vt in glo. ¶ Op. q̃ currũt a tpe confirmatõis.vt.l.ij.C.de vsu.rei iudi. Sol.b de vsuris primi cõtractus.ibi de cẽtesimis q̃ currũt demum

De confessis. Rubrica.

a Querit glo. Ad differētiā inter istū titulū. & titulū de interro. ac. ad de bar. i. l. i. in pn̄. C. e. & ibi gl. & ēt in rub. & p bar. post glo. in. l. i. de interro. act. & p pau. de liaza. in rubrica. extra eo. in antiquis per gl. & doct. in ca. ex parte extra eo.

Confessus ad statuta. adō bar. iu. l. nō fateť in. iij. col. j. e.

c Nō seq̄ť. an cōfessus debeat ꝺdēnari. vide gl. & ibi etiā bal. in pn̄. in. l. fi. C. de exe. rei iudi. Et q̄ ō dixi in. d. l. si ōbitori. p' bar. & adde Bart. in. l. i. in. ij. col. C. e. p Jmo. in. l. debitoribus & ibi glo. Et bar. §. ti. i.

d Ad executōz tendit Et istud tz do. an. in rubri. ō re iudi. et bal. i. l. fi. §. necessitat] C. ō bo. q̄ li. lz ipemet ōrīū teneat in l. error. & ibi vide bar. C. ō iuris & fac. ignorā. adō qō no. bar. i l. ñ fateť. j. e. & do. ludo. in rubrica. §. ti. i. & vide bar. in. l. nō fateť in pn̄. iij. col. j. e. & ibi singulr loq̄ť & no. in. §. si minus. isti. ō acti. & in abstracto an p ceptū & diffinitia sint idē vel ō bal. in. l. iij. C. de re iudi. dicit tamē bal. in. l. i. C. ne ex delic. ō func. q̄ si cōfessus decedat pinde ē ac si fuisset cōdēnat'.

q̄ redigatur in scriptis. etiā nō pbato errore. Jo. xxij. q. i. c. apud in confessione facta viua voce. secus si fit p productōem instrumenti quia ē ōliberata. de censibus. cum olim. Et no. Jnno. de excep. & venerabilis. Et adde qō post conclusionē in causa nō reuocať confessio pterea

qō tenementi ad statuta q̄ dicunt q̄ de qualibz sē tētia condēnatoria soluať gabella q̄ p hec ꝟba ō confessione vel p̄cepto cōfessionis non soluet gabella fm distinctōez. j. positā. Jdē in iureiurando.

C Op. j. de custo. reoz̄. l. si confessus. Glo. in. l. p. C. e. soluit q̄ lex ꝺtraria loquiť in criminalibus vbi oportet snīam sequi. hec in ciuilib'. C Sed ō istud oppo. j. eo. l. iul. & l. se. que incipit q̄ stichū. Jo. si cō fessio emanat post lit. conte. vel post datū libellum, & tunc sequiť condēnatio. vt. l. iul. & l. q̄ stichū. j. eo. si nullo dato libello. sed ad ptis petitōez cōfiteť. & tūc nō sequiť condemnatio. vt. l. certū. in fi. j. eo. & ibi glo. & gl. C. eo. l. i. C. ō lit. cont. Habes q̄ in criminalibus nō habeť p condemnato: nisi sequatur snīa. vt. l. si confessus. j. ō custo. reo. In ciuilib' aūt dic aut ñ est dat' libell' & nō oz sequi snīa. vt. l. certum. in fi. j. eo. & l. si debitori. §. ō iudi. Aut post datum libellū vel lit. conte. & tūc ferť snīa. vt. l. iul. & l. q̄ stichum. j. eo. C Sed dices tu quid est qō ōz in. l. si debitori. §. ō iudi. q̄ fit p̄ceptuz. dic q̄ illud p̄ceptū nō est snīa. sed poti' ad executionez tendit. C Ex hoc fit qō an confessio facta coram iudice mandeť executioni et habeat paratam executionē. & quicq̄d dicat Ci. i. l. i. C. e. dic. vt. l. p' rez. §. t. i. Jtē an cōfessus sit infamis. dicā. j. de publ. iudi. l. infamem.

Jsta lex habet materiā ō cōtingentib' legis nr̄e. Lex nostra loq̄ť multum gñaliter & nec exprimit in iudicio vel extra. sed vt lex nostra congruat p̄cedentib' intelligim' nostraz legē de errore facti & iuris adhibiti in iudicio. de eo qō adhibeť extra iudiciū tractatur in. l. cum falsa. et l. error. C. ō iuris & fac. igno. l. gñaliť. C. ō nō nu. pecu. et de illo nō tāgā. sed de errore adhibito in iudicio. et ista lex posset intelligi de errore adhibito in confessione erronea circa decisoria litis. et istud vltimū magis placet ꝓpter naturā ti. ō cōfessi. C Demio ad p̄mū. imo videť q̄ si ex certa scia cōfiteatur falsum nō p̄iudicet sibi. vt. l. is q̄ se obtulit. cum. l. se. §. de rei ven. Do. i bi loquiť in confessiōe adhibita in his q̄ ptinēt ad litis ordinatōez. Hic ad litis decisionē. sed si velles intelligere hic de his q̄ ptinēt ad litis ordinatōez. dic q̄ hic loquiť in errante. non tñ negat q̄n etiā sciens posset reuocare. Dices tu imo negat. quia errans in iure nō reuocat vt hic. q̄ multo minus sciens. Sed rñdeo pōt reuocare ante lit. conte. vt in cōtrario: nō post. vt hic. C Sed cōtra hoc op. de. l. de etate. §. q̄ iusto. de interro. act. & ibi etiā post litis conte. pōt reuocare. Do. illud verū qñ iuste errauit. alīs secus. Vel qñ q: ista materia est ipli cita in ꝺfessione adhibita circa p̄patoria distingue Quādoq̄ quis confiteť falsū sciēter. et tūc aut aduersario sciēte et pōt reuocare. l. is q̄ se obtulit. aut aduersario ignorante. et tunc aſi litē contestatā potest reuocare si nulla captio sit actoris seu aduersarii

De confessis. Rubrica.

C Dictū est. §. ō re iudi. verū q: cōfessi hñtur p iudicatis. vt. j. eo. l. i. iō ponit' titul' de cōfessis. Querit gl. a in quo differt iste ti. a ti. de iter. ac. & dicit q̄ ille ante lit. cōte. hic post. Sed illud vī. ō. l. certū i fi. j. e. & l. si debitori. §. ō iudi. vbi nulla facta cōtestatione hz locū confessio. Propt hoc Di. & alij doc. dicunt q̄ hic loq̄ť in his q̄ ptinent ad decisionē lit. sed ti. de interroga. ac. loq̄ť de his que ptinent ad litis ordiatōz et ista ēvitas. sz ea q̄ sūt ad lit] ōcisiōz sūt p' lit. ꝺt. frequēti' & post iuramētū calūnie. vt. l. ij. §. qō obseruari. de iura. calū. et ea q̄ sunt ad litis ppationē ante lit] cō. e. habito hoc respectu dixit hoc glo. hic et in. l. i. §. ō interro. ac. & l. nō solū. in pn̄. de pcu. & de hoc p Li. C. e. l. i. in pn̄a. q. Vel dic q̄ etiā in sponte cōfitente p̄cedūt p̄dicta. sed vt q̄s cogať rñdere p iudicē in his que spectant ad decisionē nō potest fieri: nisi post litis cōte. quia reus potest petere sibi offerri libellū

Confessus. C Op. q̄ ū habeť p iudicato. vt. l. i. C. ne q̄s i sua cā vbi iudex in sua causa non potest iudicare Glo. soluit q̄ perinde habeť ac si essz condemnat' & sic imprōprie. Jdē in iureiurādo vt. l. fi. de fideiuss.

a De confessis. Querit glo. Ad differētiā inter istū titulū & titulū de interro. ac. ad de bar. i. l. i. in pn̄. C. e. & ibi gl. & ēt in rub. & p bar. post glo. in. l. i. de interro. act. & p pau. de liaza. in rubrica. extra eo. in antiquis per gl. & doct. in ca. ex parte extra eo.

Confessus ad statuta. adō bar. iu. l. nō fateť in. iij. col. j. e.

c Nō seq̄ť. an cōfessus debeat ꝺdēnari. vide gl. & ibi etiā bal. in pn̄. in. l. fi. C. de exe. rei iudi. Et q̄ ō dixi in. d. l. si ōbitori. p' bar. & adde Bart. in. l. i. in. ij. col. C. e. p Jmo. in. l. debitoribus & ibi glo. Et bar. §. ti. i.

d Ad executōz tendit Et istud tz do. an. in rubri. ō re iudi. et bal. i. l. fi. §. necessitat] C. ō bo. q̄ li. lz ipemet ōrīū teneat in l. error. & ibi vide bar. C. ō iuris & fac. ignorā. adō qō no. bar. i l. ñ fateť. j. e. & do. ludo. in rubrica. §. ti. i. & vide bar. in. l. nō fateť in pn̄. iij. col. j. e. & ibi singulr loq̄ť & no. in. §. si minus. isti. ō acti. & in abstracto an p ceptū & diffinitia sint idē vel ō bal. in. l. iij. C. de re iudi. dicit tamē bal. in. l. i. C. ne ex delic. ō func. q̄ si cōfessus decedat pinde ē ac si fuisset cōdēnat'.

e Paratam executionez. adde bar. in. l. i. j. iu. sol. per pau. de liaz. in cōmēto. c. ex pte circa fi. penul. col. eť eo.

Non fateť generaliter. Et vide ad hanc. l. bar. in. l. ex quibusdaz §. fi. j. ō iure fisci. vbi hec lex limitať. et qō no. Jnnocen. in ca. sollicitudinem. de appella. in glo. reuocatur. & glo. xxv. q. octaua. §. pro per Jo. et arch. et confessionem potest quis incōtinenti mutare ante

f De confessis. C Op. q̄ ū habeť p iudicato. vt. l. i. C. ne q̄s i sua cā vbi iudex in sua causa non potest iudicare Glo. soluit q̄ perinde habeť ac si essz condemnat' & sic imprōprie. Jdē in iureiurādo vt. l. fi. de fideiuss. item et secundo q̄ confessio vsq̄ ad sentētiā possit reuocari est verū in confessione facta viua voce. secus si fit p productōem instrumenti quia ē ōliberata. de censibus. cum olim. Et no. Jnno. de excep. & venerabilis. Et adde qō post conclusionē in causa nō reuocať confessio p̄terea

g Ordinationem. Sed quid si esset casus mixtus. vide qō dixi p' bar. in. l. ex hac scriptura. §. de dona.

h Op. de. l. error. De hac materia vīō plene p pau. ō liaz. in ca. & pte. maxime in vlti. col. eť eo.

i Revocari. no. singulariť an et quādo p̄ceptū factum in confessis fm formaz. l. si debitori. de iudi. sit sententia diffinitiua. et an illa cō fessio post p̄ceptum possit reuocari. tu adde quod nota. bar. in. d.

fi.in pn̄.z in fi.z ibi dixi.s.e.z vide glo.ij.qōne.i.in sūma.q̄ dicit q̄ pre
ceptuz factum in confessum in iudicio non precedente libello.nec lite
contesta.nō est proprie diffinitia.sed tertia species.z no. de elec.c. du
dum.el.ij.facit quod nota.in glo.et etiam per docto.in.l.fina.ℌ.neces
sitat.C.de bo.q̄ lībe.per barto.hic.z.s.tex.in.c.ex parte.el.primo.de
rij.vt.l.de etate.ℌ.fi.de interroga.ac.z intelligo ca
ptio aduersarij:etiā in hoc si esset petiturus a certa
psona z ille solutionē obtulit.vt.l.si aūt.in princ.de
rei ven. Aut post litē contestatā.z nō ē loc⁹ penitē
tie.vt.l.is qui se obtulit. Quīq̄ q̄s confitet falsuz p
errozē.z tūc in oībus casibus in q̄bus pōt reuoca
ri si ex certa scia essz cōfessus.multomagʒ si p errozē
p easdē leges. In alijs xo casib⁹ distingue.aut nō
habuit iustā cām errozis aut habuit.primo cāu aut
fuit ppter latā culpā z nō pōt reuocare.vt.l.de eta
te.ℌ.q̄ iusto.in fin.s.ō interroga.ac.z iō si in iure er
rasset nō posset reuocare:qz est lata culpa. vt.d.l.ō
etate.ℌ.q̄ iusto.z de his q̄ no.infa.l.liberū.ℌ. notan
tur. Si xo fuit culpa leuis.tūc vsq̄ ad sniaz pōt re
uocare pbādo cōtrariū. vt hic.z.C. de iuris z fac.
igno.l.erroz. Aut habuit iustā cām errozis.ita q̄ in
nullā culpā cadit.z tūc vsq̄ ad sentētiā pōt reuoca
re pbando cōtrariū.vt.d.l.erroz. z hoc de iure cōi.
Itē pōt reuocari post sentētiā p in ínte.rest.ex clau
sula generali.vt.l.ō etate.ℌ.ex cā.s.de in ínte. restit.
z.j.eo.l.cum fideicō.z ibi dicā. Nō aūt dixi q̄ non
pōt reuocari post sniam: nisi p restitutionē.fallit i.l.
iudiciū nullū.vt.l.si per errozē.s.de iurisdi.om.iud.
pc.z ar.C.si a nō cōpe.iud.p to. Expediti de pri
mo veniam⁹ ad scōm.l.put ista.l. intelligit ō erro
re adhibito in his q̄ ptinēt ad litis decisionem.z vt
q̄ error facti noceat. Op.de.l.erroz.h.C.ō iurʃ.
tentiā reuocari pōt.post sniaz nō Circa hoc pos
set moueri vnū dubiū qō mouet in.l.post rem.s.tit.
pri.z videt q̄ nō sit vera ista determiatio. qz si p⁹
confessionē pōt reuocare errozē.ergo nunq̄ p⁹
p iudicato.z sic hz vim sententie. Dui⁹ ōrij timore
quidam intelligūt legē istam z similes q̄ loquūtur
in confessiōe que est decisiua ptis p litis contesta
tio.vt sup aliqua positōe.nō i illa que est ō̄cisiua to
talis confessio nō posset reuocari.p quo facit opti
me.l.post rem.s.ti.i. Et vlteri⁹ dici pōt q̄ hic loqui
tur in his q̄ sunt decisiua toti⁹ z q̄ fuit datus libel
lus.z sic dz sequi snia.vt.j.l.pri.secus si nulla spera
tur sententia.vt.s.l.pri.quid dicemus. Dico q̄ si
q̄ confessus habet p̄o iudicato in confessiōe ñ er
ronea.secus si esset erronea que potest reuocari. vt
pbāt ex cōtinuatione legis p̄cedentis ad istā.z de
hoc est casus.j.e.l.penu. Sed an isto cāu poterit re
uocari post p̄ceptum factū a iudice de soluēdo fm
formam.l.si debitor.de iudi.z videt q̄ non quasi il
lud sit sententia diffinitiua. sed dico q̄ talis iussus
non est snia diffinitiua:sed tendit ad execution̄ cō
fessionis.simile.j.de doli excep.l.apud celsum.ℌ.la
beo.et dixi.s.l.proxima. vnde pōt pbare errozē:ni
si forte anteq̄ fieret dictū p̄ceptum esset datus ter
minus ad ostēdendū quare non fieri debeat z con
fessio non debeat exequi.tunc esset idem qō in sen
tentia.vt.l.penul.j.eo. Oppo.j.eo.l.si is. Glo.re
spondit ibi loquitur in casu in quo crescit p inficia

k Exēpluz puta in positionibus, vt dicit barto.i l.erroz. in fi. prīne colū. C.de iur. et fact.ignoza. Adde quod not.bartol⁹ in.l.i.in fine prin.de eo p quem factū erit.z quod late z elegā ter no. bart. i.l.post lega tum.in prin. de his quib⁹ vt indig. Et nota Bart. in.l.celsus.s de vsuca. et iō dicit bal.i l.i.C. ne fili⁹ p patre. q̄ simplices homines in ducti per q̄ suasione seu dolo malo ad soluēduz repetunt p condit. inde bti.atz si ig noz̄ter solu nisset quod no.limita p bal.in.l. sup longi.in prin ma colum.ō pscrip.long. rem.z ibi la te. no. quis fit iustus er roz.

l l.penul.limita.vt ibi dixi.

m Dūmare istā materiā.adde bal.in.l.cū pciū.ad fi.C.de lib.causa

n Sed quero.per bal.in.d.l.erroz.in penul.col.z no.insti.de act.ℌ. si minus.sed quid si in instrumento dicatur talis ex certa scientia iu ris z facti nō per errozē.an credat instrumēto.bal.q̄ sic.in.l. mater.i ij.colū.C. de rei vend.per bar. i.l.si da ri.cū concoz. de xbo. ob. z ō modo p bandi erro rem.z etiam an in dubio p̄sumat er roz in pmis sione vide barto.bal.z ange. in.l. sz z siquis.ℌ.fi. siquis caut. o Tolera bilis ignozā tia.fallit nisi quis debue rit inuestiga re.ca.innotu it.z ibi no.ō elec.z bald. in.l.p̄. C. ad mace. Itez fallit vbi es set publice factū in loco vbi quis mo raz traxit vt in.c.i.de po stu.prelato. alias secus. tex.est no.in ca.fin.q̄ ma. accu.poss.et facit qō vo luit glo.no.i l.si tutoz pe titus.C.ō p ic.tu.z quod no.in.l.fi.de ōcre. ab oz. fac. Itē fal lit nisi eēt fa ctū iudiciali ter indaga tū.c.ab excō municato.z ibi de mate ria.ex ō resc. Itez limita fm bal. in.l. cū alienam. C.ō lega.ni si tale factuz alienū fuissz sepi⁹ discus suz p illum q̄ ignozanti am allegat p l. pcula. de pbat. z seq̄t

o Tolera bilis ignozā tia.fallit nisi quis debue rit inuestiga re.ca.innotu it.z ibi no.ō elec.z bald. in.l.p̄. C. ad mace. Itez fallit vbi es set publice factū in loco vbi quis mo raz traxit vt in.c.i.de po stu.prelato. alias secus. tex.est no.in ca.fin.q̄ ma. accu.poss.et facit qō vo luit glo.no.i l.si tutoz pe titus.C.ō p ic.tu.z quod no.in.l.fi.de ōcre. ab oz. fac. Itē fal lit nisi eēt fa ctū iudiciali ter indaga tū.c.ab excō municato.z ibi de mate ria.ex ō resc. Itez limita fm bal. in.l. cū alienam. C.ō lega.ni si tale factuz alienū fuissz sepi⁹ discus suz p illum q̄ ignozanti am allegat p l. pcula. de pbat. z seq̄t

do.io.in.l.si domus.§.de euic.et de leg.i.et adde q̃ quotiẽs est datus terminus ad deliberate confitẽ.nunq̃ põt reuocari confessio p̃textu erroris, q; ipossibile videt ꝓbare errorẽ fm archi.in ca.fi. de iureiu/ran.in.vi.in.v̊.excuset.t est glo.in ca.ex lr̃is.ō diuor.p qua est tex.ī.c. i.de accusa.in.vi.t nō.singularit bald.in.l.cū p̃cū.C.de liber.causa t hoc limitat

Et in.l.i.in xiij.col.C. de confess. vide flo.in.l.error i n fi.C.ō iur̃ t fac. igno. t bart.ibi in vi.col. vbi ẽt ponit q̃d si sit iurata et qō ipe no.in l.ō tutela.C. de i iteg. re/sti.p do.an.ī ca.fi.ō ꝓfess. t vide tex.in ca.i.vt eccle, bene.

p ¶ De hr̃e. vide bart.in l.cū de inde bito.ff.ō ꝓ/ba. Et no.q error excusat a penis p̃/uatōnis fm bal. in autẽ. t oīno.in fi. C.ne vx.p̃o mar.p bal.ī autẽ.habita C.ne fi.p pa. t qō no.glo. t bar. in.l.si/q̃s in tãtam C.vnde vi.

q ¶ Qui iu/sto.adō bar. p illū text.in l.iij.§.fi.siq̃s caut̃.

r ¶ Longinq̃/tas. de lon/gīquo iusta est ignoran/tia. fallit tñ fm bal.in.l. i.in.xiiij.col. de confessis qñ factus es/set obligato rium qō no. Itẽ fallit in facto nota/bili t graui ī

uerit.ī.de noua. Si v̊o in facto ꝓpr̃io.t tũc aduer/te aut q̃s dicit se errasse ex̃ iudiciũ.aut ī iudicio. Si ex̃ iudiciũ.t tũc aut ille q̃ dicit se errasse certat ō dã no vitãdo.alius de lucro.t tũc ꝓbãdo rẽ alit se ha bere ꝓ p̃sumit error.vt.l.si post.C.ō iur.t fac.igno. et l.sed t si me putẽ.§.ō cōdi.inde.t glo.in.l.cū de ide bito.in pr̃in.§.de pba. Verbi gra soluo aliq̃d tibi tanq̃ debitũ repeto vt indebitũ.t ꝓbo illã cãm cu ius p̃textu solui nō eẽ verã.an sufficiat.certe sic. Si v̊o ille q̃ dicit se errasse nō certat de dãno vitãdo sz est in pari cã cum aduersario.t tũc in facto proprio nō p̃sumit error.vt.l.q̃ q̃.ad vell.cũ si.t qō no. in.l. fi.§. p suo.nisi aliq̃ circũstantia ꝓbet ex q̃ p̃sumit error.vt de eisdẽ circũstãtijs dicã statim. Si v̊o in iudicijs t tũc aut circa ꝓparatoria t idẽ qō ex̃ iudi/ciũ.q; ꝓbando rem alit se habere p̃sumit error. vt l.de etate.§.q̃ iusto.q cum glo.sua.§.de interro. act. Si v̊o circa decisoria.t tũc sto eis q̃ dixi in facto.p pr̃io.s.q; error non p̃sumit.nisi ꝓbet circũstãtie ex q̃ bus error p̃sumit t iste circũstãtie sunt qñ p̃suasiõe aduersarij ẽ ductꝰ vt.l.fi.in fi.C.qñ act. ō pecu.ẽ an. t.l.hominẽ.§. p suo.t.§. dixi. Itẽ lõginq̃tas r tpis vt.l.pegre.in pr̃in.§.de acq̃. poss. t p Di.in ca. p̃su/mitur ignorantia.extra ō regu.iur.li. vi. vel q; ne gociũ est implicitũ.vt.l.pe.j.e.t.l.emptor.§. lutius. §.de pac. Glenio ad scõam regulã.error iuris ñ excusat. Cõtra imoꝰ vr̃ q; error iuris nõ noceat.vt.l. iuris ignorãtia.§.de iuris t fac.igno. Sol.ibi ex̃ iu diciũ.hic in iudicio. Sz op.extra glo.ō.l.is q̃ se obtulit.ō rei ven. Bo.ibi in his q̃ ptinẽt ad ordia/tionẽ.hic ad decisionẽ.vel dic fm Di.iuris ignorã tia nō excusat post lit.conte.vt hic ante lit.conte.sic ita põt intelligi.l.de etate.in fi.§.de interro.act.ita intelligit Di.in.c.ꝓsumit ignorantia. ex̃ de reg. iur.li.vi. Quero qualit ꝓbabit ignorãtia iuris certe error iuris non p̃sumit regularit. vt.l. si heres ab eo.ī fi.§.ad treb.nisi ꝓbet.qō q̃lit fiat nescio da re meliorẽ doctrinã q̃ sit illa quã dat iuriscõsultꝰ i.l. si adulteriũ cũ incestu.§.i.j.ō adul.q; ex q̃litate factiꝫ ex qualitate p̃sonarũ.vt si desponsauit cõsanguine am publice t palam.t tunc statim cũ fuit dictus pe nitiuit eum. Et etiã hoc anno q̃daz alia subarrauit t errauit in iure eo die cũ mihi ꝓpter aliqd loquere tur incidenter.audiuit a mexba ꝓpter q̃ cognouit se errasse et erat hõ grossus r illiteratus.dixi q; ptesta ret ibidẽ q; errauit t corã testib⁹.t postq̃ fuit a pit̃ doctus incõtinẽti postea p̃sumit error iuris. Quero facio ꝙ tibi positionẽ q; minor.xiiij.annis põt fa/cere testamẽtũ.tu rñdes t dicis credo.an p̃iudicet. t videt q; sic. vt hic.sed nõ est verum:q; oz intelligi hic vbi error non ẽ exp̃essus in cõfessiõe t illi posi/tiõi iuris nõ oz rñderi.t si rñdeat non valet.vt.l.or namentoz.§.ō au.t ar.le.facit.l. confessionibus.ō interro.ac.t qō no.C.e.l.u.ubi nisi ius vel natura re/pugnet.facit qō no.§.de iura calũ.l.ij.§.qō obserua ri. Idẽ dico si aliq̃s cõfiteꝫ allegãdo aliquã legem

consue.quasi licitum fuisset ignorare ĩam inꝑpretationez sic deberẽ fieri anteq̃ esset declarata et sequũtur doc.ibi.et voluit etiã Joh. an.in ca.i.de postu.pla.in.vi.t dicit bal.in.l.iubemus.in pr̃inc.de iu cro sanc.eccle.q; iuris ignoran.de equitate canonica toleratur.t ibi no.doc.t vide no.in.l.q; nerua.ff.depositi.t ad bar.hic adde bal.i.l. cum falsa ait fm falsum intellectũ.quia lz facit cõtra se põt dice re ō id qō dixit. Predicta vera qñ positio est iuris cõis.sed si esset iuris cõsuetudinarij nõ scripti.tunc deberet responderi.quia est ꝓbandũ.q̃ potest fieri positio. Idẽ puto de iure municipali scripto alteri us ciuitatis q; vbi lis agitur. Idẽ etiã puto in iure cõi extrauaganti.vt dixi.§.ti.i.l.cũ platis. Quero q̃d ī errore adhibito corã arbitro. Rñdeo si sine pe na vel cũ pena rato mãnẽte pacto sine dubio idem qō in iudicio.vt.l.cum antea.C.de arbi.alias possz reuocari.sed incideret in penã.sed in iudicio nõ pos set.vt.l.i.§.de arbi. Quero q̃d de errore adhibi to coram arbitratore. Rñdeo videt adhibitus ex̃ iudiciũ:q; est trãsactio.sed qñ de iure arbitramẽta mandantur executioni sicut diffinitiue sniẽ. tũc for/te esset secus. Itẽ est aduertendũ q; in instrumẽ tis in quib⁹ notarij faciũt p̃ceptũ ex auctoritate sta tuti guarentigie.puto q; tunc talis error põt reuo/ cari.sicut cõfessio facta in iure.t h⁹.l. materia ibi habet locũ p oĩa.

Ulianus ait. Op.j.eo.l. penult. breuiter hic confessus scienter sciens iam rem p̃isse. Ultimo no.ex hac lege q; re pempta fit condemnatõ in esti matione.sed de hoc t qualit formet libellus.dic vt dixi in.l.si seruum.§.fi.de v̊b.obli. Idez puto si pe teret executio confessiõis.q; re pempta fieret execu tio in estimatõe.vt no.in.l.fi.j.q̃ sen. si ap.re.t hoc ẽ vtile propter instrumẽta guarentigie.vt re promis/ sa pempta fiat executio in estimatõe.t vide qō di/ cam.j.e.l.fi.

Jis qui. Op.§.eo.l.ij. Sol. hic in cã que crescit per inficiationẽ secus in alia.vt dixi.§.e.l.ij.

Qui sticbum. Jsta lex habet multas lecturas. Opp.j.e. l.vlti. Huius contrarij timore variat lectu ra huius legis.vna lectura est in pr̃in.gl.ex qua col ligit q; hic de obligatione cõstabat p confessionez ibi de mora constabat p alias ꝓbatiões. et sic non ob.l.fi.quia ibi nõ constabat de mora. Erat aũt rõ dubitandi:quia videtur sibi mora non debere no/ cere cum releuauerit a ꝓbatione obligationis per suam confessionẽ.vt.l.eum q̃.de iureiuran. Itez no.q; sufficit vnum articulum ꝓbari p testes.aliuz per confessionem nec est necesse eo modo ꝓbari. hec vera est in se.sed quia in tex.non fit mentio mo re.ideo gl.legit secundo modo q; fuit cõfessus sim/ pliciter.intellige cum effectu.nõ ob.l.fi.j.eo. quia intelligi debet quãdo sciens eum mortuum confei sus est ibi ignoranter. Jsta est vera in homine moz tuo ante confessionem.sed in mortuo postea non p cederet:quia in eo quod non est non potest scientia cadere. Jdeo glo.legit tertio mõz in homine morti fere vulnerato.t sic sive ante confessionez sive post decedat.sufficit illa scia vulneris.sed q; hoc est diui

rem.de iur.om.iudi.

v ¶ Qualiter ꝓbabit. vide bal.in.l.mater.in.ij.col.C.de rei vendi.t bal.in.l.venditionẽ.C.p empto.t in.l.ij.C.siq̃s rez minoris ignoris sine decreto.adde cy.in.l.fi.C.de his q̃ se ascri.t dicit bal.in.l.per eo.t.q; vbi est error tolerabilis.vt in milite.et si.potius p̃sumit error q̃ malicia.hic adde do.antho.in.c.fi.de confess.

t ¶ l.de etate. Adde glo.i l.si per erro

Homo grossus. raphael. in. l. an inutilis. in prin. de accep. dicit q̃ i dubio p̃sumit̃ error iuris p̃ter q̃ in p̃to iur̃ facit. l. ij. §. si seruus. de orig. iur. Et illud qđ dicit q̃ q̃s debet scire iura est verũ q̃ dz ea scire p se vel a p̃itis. l. bonorũ. de bo. poss. t ibi bar. hoc placet rapha. hic. q̃ dicit q̃ p̃sumit̃ poti⁹ error q̃ donatio. l. titia. §. q̃ inuita. de leg. i. l. cuz de indebito t ibi glo. de pba. t poti⁹ q̃ dolus vt malafides. l. ñ. §. si a pupillo. t. §. si a furioso. s. p empto. facit ad predicta qđ no. glo. t bar. in. l. gñia li. C. de tab. libro. t. t vi de an. g. in. l. plagij. C. de plagia. vbi videt dicere q̃ instrumentuz sufficiat ad pbãduz istũ errorem.

nare. Jõ Jo. legit quarto mõ: q̃ ō obligatõe ostabat p alias pbatões de mora cõstabat p cõfessionẽ. t sic ecõuerso ad primã. t idẽ no. q̃ in p̃ia. Gl. ño legit vno mõ. q̃ de mora t obligatõe cõstabat legitimis pbatiõib⁹. sz circa cõfessionẽ erat rõ dubitandi. vt in glo. Dic g̃ aut ostabat de obligatõe p confessionẽ. de mora p testes vel alias pbatiões vt in p̃ia aut econuerso. vt in quarta. aut cõstabat p pbatões ō vtraq̃ vt ipse lia: aut ō vtraq̃ p̃ fessiõe vt in scđa lec. cetera dic vt dixi. §. e. l. iulian⁹.

Certum confessus. Cop. vt dicit per ꝟbo corpus. t videt q̃ valeat ofessio q̃ etiã stipulatio p alternatoz valet. vt. l. vbi autez. §. q̃ illud. j. de ꝟbo. obli. Glo. rñdit bñ q̃ hic fuit cõfessus se debere stichũ vel pãphilũ nõ alternatiue. Sz op. de. l. ij. t. iij. C. de sen. q̃ si sed vnũ ex his. Sz si fundũ. iste est ne certa quanti. Sol. in illis casib⁹ in quib⁹ tolera tur incertitudo a in snia in illis tolerat̃ in cõfessione incerta. glo. vult hic: q̃ sicut põt ferri sententia certa in alternatiua. ita et in cõfessiõe posset. vt. l. eum q̃ certarũ. in fi. j. de ꝟbo. ob. Quero qualit̃ b dicere cogit̃ certũ. et dicit glo. pignoribus captis t mulcta indicta. vt. l. i. §. q̃d ergo. s. de ven. inspi. alia opi. est q̃ habeat eũ p confesso t ille bonus intellectus est. t no. t tene mẽti. t vide glo. t ista glo. nõ p bat hoc in tacente. sed in obscure rñdẽte p. l. de eta te. §. q̃ tacuit. t. §. si cũ esset. §. nihil. de interro. act̃. et idẽ tz Azo in sũma. C. ō confessis. Idẽ doc. in. l. ij. § q̃ si actor. C. de iura calũ. t ibi p Ci. t hodie habemus ex de cõfess. c. ij. li. vi. vbi dicit̃ q̃ oportet q̃ fit p̃ses et iussus a iudice absq̃ pbabili causa recuset.

Quero vltimo quo iure facit. t glo. dicit q̃ officio iudicis et ista est vera.

Sed et si fundum uendiccm. c No. q̃ ꝟbũ meũ significat dñium. vt. l. q̃ntus. §. argento. s. de au. t ar. le. Itẽ sumit̃ meũ qñ cõuentib⁹ oculis vt. l. is q̃ suis. s. de manumiss. facit. l. ij. §. i. s. ō oz. iur. t p hoc vide Ci. sup auc. sacra puberũ. ibi sup 3cti fitio concludat necessario fm bald. in. l. siue possidetis. C. de pba. seqs in articulo iuxta no. in. l. neq̃ natales. eo. titu.

Cli stichũ. tertio mõ. Et hãc gl. sic alle. bal. in. c. i. §. iniuria. ō pac. iuramẽto firmãda. q̃ si p̃cussor viuẽte p̃cusso. ofess⁹ ẽ se occidisse morte secuta põt ex ista cõfessiõe dãnari ō homicidio. t vide qđ notat bal. in. l. q̃cũq̃. C. ō ser. fugi.

Certũ. tolerat̃ icertitudo. i q̃b⁹ casib⁹ tolerat̃ icertitudo in snia. ad de bar. in. l. i. in. i. col. C. ō cõfess. b Quero qđ. Et qđ i crimalibus vide bar. no. in. l. de etate. §. qđ ãt. b allega. c §. Sz si fundũ. iste est ter. valde no. fm bar. t bal. in. l. cũ falsa. C. de iur. t fac. igno. t do. an. in c. ex pte. in. vi. co. de cõfess. d Per istã glo. Et ista glo. facit q̃ si fit positio contines duo vicz q̃ comodauí tibi cod icẽ. t volumen t tu rñdes non credo de codice. videris fateri de volumie. t hoc intellige de iureiurã. qđ bñ no. facit. l. cũ ptoz. s. ō iud. t ad barto. hic vide spe. in ti. de ac. t p. §. seq̃t. ꝟ. sz nũ q̃d si ago ō terei vendi. vbi tz ō bar. hic t do. an. t do. io. in. c. ij. de libel. obla. e Cōcludere libellũ. qđ tam singlariť vltra ista limita. nisi talis p̃sumptio resultaret ex facto libellantis quo cãu dz allegari aliť libell⁹ non cõcluderet. l. si adulteriũ cũ in cestu. §. idẽ pollioni de adulte. Et nota. gl. i cle. appellãti. ō appel. ita singlariť dicit bar. i. l. cũ q̃d i exceptõib⁹ vide bar. i. l. i. t. ij. de except t de libello. adō qđ no. bal. in autẽ. habita in. vi. col. sz fuoco i dubium. C. ne fili. p pa. et singularissime p do. an. in. c. cõstitut⁹. ō re. do. adō bal. in. l. gall⁹. §. i. in vlti. col. de libe. t postu. t ista glo. hic multũ p singulari allegat et seq̃t bal. i. l. si minoz ẽ. C. de i integ. restitut.

bus rerũ suarũ tc. facit. l. cornelia. j. de iniur. t. j. ō ꝟbo. sig. l. minor. t. l. iij. §. de eõdi. instit. t. l. seruos. §. ō le. iij. t dixi plene in. d. l. q̃ntus. §. argẽto. Quero ago cõtra te q̃ tu tenes t possides fundũ q̃ fuit meus iure dñij vel q̃si. an p̃cedit iste libellus. t vr̃ q̃ ñ quia nõ videor dicere q̃ nunc sit meus p istã gl⁹. q̃ dicit q̃ si aliq̃s confiteť tuũ fuisse dominiũ nõ cõfiteť nũc esse. Et istud videť eẽ cõtra cõem opi. doct. q̃ dicunt sufficere cõcludere libellũ c p̃sumptiue. vt l. omnes. §. luti⁹. j. de his q̃ in frau. cre. t doc. in. l. edicta. C. ō eden. sed p̃sumit̃ nũc eẽ meũ dñium qđ fuit. vt. l. siue. C. ō pba. Ci. rñdit ad istã glo. lz de ea nõ faciat mentionẽ. t dicit q̃ optet in rei vndicatiõe asseram dñiũ eẽ meũ. nec sufficiat ponere fuisse meum q̃ tunc illa ꝟba haberent vim cuiusdaz negationis per quã induceret fuisse meũ dominiũ t nunc non esse. quia quod de vno tempore pono de alio videor negare. vt. l. statuliberum. §. i. s. ō le. ij. sed si non haberz s vim alicui⁹ negatiõis tũc sufficeret vt dico q̃ mutuauí tibi centum. t sic sufficit q̃ nõ habet annexam negationem circa obligationem. secus si haberet. vt si dicerem peto centum que tibi mutuaui. t fuisti obligatus. tunc includitur negatio. nec sufficeret: quia non concluditur nũc esse obligatus. istõ dicunt docto. p. l. oẽs. §. lutius. j. de his que in frau. cre. t no. per Ci. in. l. edicta.

Si quis absentem. b Facias semper poni in actis presente parte Quero que est rõ q̃ snia lata in dñm nõ valet: nisi fit concepta in personam procuratoris presentis. Rñdeo q̃ absens non obligat̃. dixi in. §. alteri Cop. de. l. non solum. §. liberatõis verba. s. de li be. le. Glo. dicit q̃ quo ad liberationẽ p exceptionẽ doli. pdest. vt ibi: Semp reprobaui illã gl. p gl. que est in. l. idẽ in duobus. s. de pac. t est glo. et tex. in. l. heredi. §. nos autẽ. s. de pac. t hoc debes intelligere in his que dependent ex voluntate duorum. secus si ex voluntate vni⁹. vt ratihabitio hereditatis adítio t similia. tunc nõ requiritur p̃tia p̃tis vt glo. q̃ est in. l. pompo. scribit. s. de neg. gest. t plene dixi in dicta. §. liberationis ꝟba. Item predicta que dixi

f Videor negare. probat melius in. l. i. s. de his q̃ sũt sui vel alie. iur. t. l. fi. cũ glo. s. ō testi.

g Nõ haberet. t cũ bar. hic in effectu videť transire bal. in. l. edita. in. xvij. col. hic allegata. t ibi ẽt vide an sufficiat libellus p̃sumptiue concludere. t hoc ibi ponit in vtraq̃ ſpe. t p Cy in. l. si nõ cõuicij. in. vij. q. de iniur. t in. l. nec exẽplum. C. de fal. per bal. in. l. certi cõ

ditio si cer. pe. t ange. in. l. i. de eden. ff. t in. d. l. omnes. §. lutius. t h et p domi. anth. in. c. ij. de libel. ob. p fulgosiũ in. l. ij. C. de seruis fug. t in dicta. l. cum quid si cer. pe. t ibi lodo. pau. de cal. in dicta. l. si minorem. de in integ. resti. etiam sequitur istã glo. et dicit q̃ ista glo. p bat q̃ licet qui semel est domin⁹ sp p̃sumit̃ dominus. tamẽ hoc allegari oportet facit. l. si adulterium cum incestu. §. idem pollioni. de adulte. et cum bar. hic etiam cõcordat ange. in. l. i. in p̃in. in penult. col. ff. de eden. vide ibi fulgo. contra barto. tenentem et contra bar. ibi etiam tenet anto. de bu. in. c. ij.

h §. Si quis absentẽ. Istũ. §. limita et intellige. vt no. ange. in auť. ō here. et fal. §. si vero absunt. cum sequẽ. et que fuerit rõ huius. §. vi de omnino per bar. in. l. nuda ratio. in scđa col. de dona. Et nota q̃ quãdo p̃cedit iuramentũ cõfessio facta absente pte pbat fm ange. in. l. cum quis. §. codicillis. de leg. ij. et bal. in rubr. C. res inter alios acta. et bal. in. l. si creditoris. C. de fideicõ. et vide bal. in. l. generaliť C. de non numerata pecunia per Baldum in auctẽ. generaliter. in vi. colũ. de epis. et cle. adde q̃ petrus et cynus in. l. i. C. de confessio. tenent q̃ hodie in confessione iudiciali non requiratur partis acceptatio. saly. ꝟbo q̃ fit in. l. i. C. eo. post cy. in. vi. qõne. et saly. in. l. iubemus. C. de libe. causa. et bal. in. l. ij. C. de repu. here. Adde quod gl. in. l. i. C. eo. tenet q̃ in confessione iudiciali requiratur partis p̃sentia varie fuerunt opi. vt refert io. an. de confess. §. sequitur. versi. vi. fina

liter ibi concludit q confessio facta ante lit.contesta.in pertinēib⁹ ad p̄parationē iudicij tenet p̄te absente.secus in p̄tinentib⁹ ad decisionē Bz ang.in.l.i.§.e.dicit q hec opl.de cōsuetudine nō obseruaf.z qđ videf contra tex.in.l.fi.§.đ interro.act.vbi confessio emanauit ad iudicium ordinandū.Ali.z pe.in.d.l.i.C.eo.tenēt q in cōfessiōe iudiciali nō requirit̄ p̄tis p̄sentia.

q nōvz cōfessio facta p̄te absente itelligo i cōfessione facta simpliciter.secꝰ si in libello aliqs aliqđ cōfiteſ.licet enī libellū det iudici absente p̄te p̄iudicat sibi.vt.C.de li.cau.l.cū p̄ncipalis.cū si.iō enī daf iudici.vt p eū deſ partiꝭ vt.C.de li.cōt.auc.auferaf.z qñio z qñ iudex.auc.q̄ semel.z sic quodāmodo p quādaz epl'am seu iudicē mediū vī factū p̄te p̄te.z idē dico in his que q̄s ponit i exceptiōib⁹ suis. nam sicut ex parte actoris oī libellus q̄uētionalis[l]. ita ex parte rei dicit̄ libellus conditionalis. vt.C.de his qui potē.no.l.i.facit.j.de except.l.i.

t Aliqđ cōfiteſ.Cōfessio facta in libello nocet. z no.p bar. in.d.l.cum p̄cum.intelligevt dixi fz io.i.l.ex hac scriptura in fi.post bart. §.đ dona.et qđ no.bart. ī.l.si magnū C.q̄ accus.ñ poss.z bald. in.l.error.C de iur.z fac. ignor.in. vi. col.z qđ no. ībi.đ actō.§. si min⁹:ī materia correcti erroris z qđ no.bald. in.l.postq̄ lite.ī fi.iij.col. C.đ pac. Et ibi etiā in fi. l. addo. tex. z ibi bald.in trāsactione C.đ trāsacti. bal.in.l.ij.C. đ err. aduo.

Sed an ipſe. ro.ac. Rñdeo illa concordat. nā z rñsio defensoris sufficit ad obligādū ipm defē sorē.non autē oñm nisi sequereſ ratihabitio. vt ibi no. Eodē mō op.et sol.§.ad.l.acq̄l.l.pinde. Itē op.§.de p̄cu.l.nō solū.in p̄in.vbi dr q confessio z rñsio p̄cura.nocet oño.z eodē mō oppo. đ eo q dr de tutore z curatore. quia confessio z res iudicata paribus passibus ambulāt.vt.§.ti.p̄i.l. post rem sed snīa lata contra tutorē p̄iudicat pupillo.vt.l.iij §.i.§.ti.i.g̃ z eodē mō cōfessio. Cui⁹ōrij timore sūt hic opi.dicūt q̄dā q hic dr nō sufficit:verū ē domino p̄bante cōtrariū. Contra hoc op. q idem in quolibet p̄bāte cōtrariū.vt.l.error.C.đ iur.z fac. igno.z.§.e.l.nō fateſ.z sic nihil essz spāle in pupillo. Qui volūt sustinere istam opi.dicunt.rñ.ibi opz q q̄s p̄bet cōtrariū z p̄bet errorē vere vel p̄sūptiue.sed in casu legis nre siqs p̄bet cōtrariū nō ē necesse q p̄beſ error. Glo.dat aliā sol.q̄tū ad.l. vltimam in cōtrariū allegatā q ibi q̄s errauit ex iusta cā.z iō pōt post cōfessionē reuocare. Hic añ suffi cit in p̄curatore q fuerit error.lz nō ex iusta cā z bene dicit. Alij vt hu.soluūt cōtrariū de.l.nō solū.§.đ p̄cu.q hic loq̄tur qñ tutor cōfiteſ absente pupillo secus si eo p̄te z intelligente. Bz hec so.non tollit contrariū.qr dixi vobis.§.q snīa z cōfessio paribꝰ

torem fiat per modū voluntarie iurisditionis non noceret nisi haberet speciale mandatum.vt si p̄curator confiteſ rñdendo libello qđ ē voluntarie iurisditionis fm ipm.secus si rñdendo positiōibus z idem videf velle cy.in.l.p̄ia.C.de cōfeſſ.sed do.io.ibi dicit q non credit hāc differentiā veram.vide p eū.sed vide Imol.aliter loquentē in.l.q

passibus ambulāt. Alij dicūt q hic loq̄tur qñ iudiciū ichoatū fuit cū mīore auctore tutore:merito ipse tutor nō dz rñdere iō nō p̄iudicat.sed ibi fuit agitatū iudiciū cū ipo tutore z iō ꝛc. so. hāc ponit gl. i l.ij.§.qđ obseruari.C.de iura.ca.z ista so.pōt eē va in se sed nō q̄tū ad.l.istā.qr ista lex loq̄tur in confessione facta simpl'r.put itelligit gl.j.e.l.§.fi. Dicūt alij q hic tutor vel curator vl' p̄cura.desijt eē p̄ lit cō. iō ꝛc. Hec so.ptinet diuinationē adeo q ē z text. Quita so.fateor q confessio nō p̄iudicat.sed snīa q sequiť post confessionē sic:vt.d.l.iiij.§.ti.p̄i.sed scdz hoc nō ē rēsum ad ar.in ꝛriū qđ ego feci.§. q confessio z snīa paribus passibus ābulāt. Alij doc. dicūt vex z sic qñq tutor z curator z similes administratores confitetur spōte:vt qr interrogo[m] te tutorē tuto rio noīe:z dico q pupillus tuus teneť mihi dare cē tum.tu confiteris.z hoc non p̄iudicat ei. casus est hic Quedā ē confessio q̄ emanat ex cōtentiosa iurisdicti one z tūc ista confessio bene p̄iudicat.vt.d.l.nō solū z eodē mō pupillo z adulto.p.d.l.iiij.§.ti.i.de ista.q. hēs p Ali.C.eo.l.i.in.xiij.q. Reassume ergo.ex his q̄ dicta sunt.aut confitetur defensor sine mādato.aut p̄curator aut tutor vel curator. Primo casu non p̄iudicat[n] dño nisi equaf ratihabitio.vt. l. si defen sor.§.de interro.ac. Secūdo casu dic. aut loquor i p̄curatore hñte generale mādatū aut spāle.si habz spāle z tūc p̄iudicat dño eius confessio:vt.l.seruꝰ.§. de interro.ac.l.pinde.§.i.§.ad.l.acq̄.z ibi glo.z.l. si p̄curator in p̄in.§.de cōdi.inde.z.l.i.§.si curatoris.§.siqs ius di.nō obtē. Aut hz mādatū gñale z hic equipo tutorez curatorē z p̄curatorē q̄ cāu distingue aut tales admīstratores confitenť p modū volūtarie iurisdictionis:z non p̄iudicat eoz cōfessio:vt hic fm opi.vlti.z gl.i.l.pinde.§.i.§.ad.l.acq̄. aut cōfitenť p modū otētiose iurisdictiōis.z p̄iudicat dño pupillo z adulto.vt.l.nō solū in p̄in.§. de p̄cur.z.l.quotiēs.§.sicut.§.de admi.tuto. Precedi

k Deť partí.addo qđ no.do.io.in.l.nuda rō.de dona.bar.in.l.ij.ī fi. j.de iure fis.z in terminis bal.in.l.i.in penul.col.de cōfeſſ.z que dixi in dicta.l.nuda.

l Libellus conuentionalis.p hoc facit glo.in.l.siquid.C.de except. z qđ no in.c.excep.obijciens.de reg.iur.p Inn.de p̄iuil.c.cū oli.z de excep.c.cū venerabilis.z bar.in.d.l.i.

m §.Sed an ipos. Rogo.adde barto.z doc.in.l.ij.§.quod obseruari in p̄in.C.de iur. calū.

n Nō p̄iudicat.vide plene bal.in ma.in.l.p̄ia.in.xvij.col.cū sequē.C eo. Et quādo cōfessio p̄cu.tutoꝛ z similiū p̄iudicet p̄incipalibus quid añt si p̄curator fuit otumax in nō rñdendo positōib⁹.an noceat domino.vt ipe habeaf p confesso.bar.videť velle q nō in.l.i.§.si p̄curator.siqs ius di.nō ob tēp.ad qđ vide domi.anth. in.d.c.i.vt lite ñ contesta.vide salice.in.l.iij.C.de p̄cu.z do.io.in ca.i.vt lite nō contes. z ibi do.io.an. Itē adde q licet confessio p̄curatoris noceat dño. tñ pōt reuocari etiā si sit erratū in iure.secus in cōfessiōe facta p dñm.l.ij. §.eo. Itē cōfessio p̄curatoris in vna cā nō nocet in alia.secus in cōfessioue domini ista duo dicta dixit cōpostel.in.c.per inquisitionē đ ele. z ibi per io.an. Itē in casibus in q̄bus confessus nō audiť appellans p̄cedit si dominus ē confessus.secus si p̄cur.vt tāgit do.anth. in ca. p̄no vt lite nō contesta.ad qđ bene facit qđ notat bar.in.l.i.§.fi.j. quā do ap.sit.et in.l.i.§.si.p̄cura.siqs ius di.non obtemp.z ita bene nota istas tres vltias differentias iter confessionē p̄curatoris z domini.z addo q circa ea que dicit hic bar.licet doc.de eo mentionem nō faciant in dicto.c.i.tamen ibi domi.anth.vult q si confessio per p̄curatorem

domini de rota concluſ.lvi.z conclusiōe.cclviij.z de confessio p̄ curatoris.uide etiā aliqua p Imol.in.l.si debitorē.ff.đ noua.z de dicta reuocatōe erroris p̄curatoris.vide aliqua per dominū anth. in ca.fi.in pe.col.z ibi p pau.de lyaza.in cōmēto.d.c.

o §.In pupillo. Quando confessio tutoris p̄ciudicet pupillo.vi de glo.z barto.in.l.lutius.§.tutele.de tutel.z qđ no.bald.in.l.in con tractibus.§.i.C.de non nu.pecu.z.§.p̄i.z de intellectu hui⁹.§.in ꝑ sicu.minorem.vide late bal.in.l.i.in.xiiij.col.C.eo.

p Non valet. Que confessiones minoris teneant fine auctoritate tutoris vel curatoris vide bar.in.l.ij.§.qđ obseruari.C.de iure calū.z qđ no.§.§.p̄oti.§.et quid de cōfessiōe facta p tormēta et extra iudicium.vide Cy.in.l.clarum.de aucto.p̄e.z Cy.z bal.in.l.i.C.de confeſſ.in.x.col.z bal.in auten.sacramenta.z ibi dixi post barto.in apostilla magna.z ibi etiā bart.in vlti.col.C.si aduer.ven.z dicit salice. in.l.ij.C.qui accu.in versi.quero an in casibus.q curator etiā gñalis ad lites est sufficiens p̄estare auctoritatem confessioni in criminali bus.q̄q̄ non fit specialiter constitutus ad illum actum.allegat dic ctam.l.clarum. Bar.tamen z Imol.in.l.i.§.fuit quesitum.§.ad tres bel.videť indistincte velle q confessio minoris carentis vel non ca rentis curatore teneat per istū tex.indistincte loquentē. Sed Bar. hic post Petrum tenet q confessio adulti curatorē habentis nō te neat sine auctoritate curatoris:qr equiparaf pupillo.z idē dicit bal. in.l.i.in.xv.col.C.eo.z de materia plene p pau.de lyaza.in cōmento c.ex parte.de confeſſ.z no.q licet hic dicaf minorē aduersus cōfessionē restitui.quod tamē est verum cū hoc q de errore doceat aliquo

mẽto.l. nam et postea.§. si mino. ꝺ iureiurã. & ita tenet spe. in ti. ꝺ restit. i in teg. §. i. ꝺ sic. ℍ nõq̃d eccle sia vel mino. põt aduers9 cõfessionem suã restitui, sup quo vi nor. q bal. in l. i. i. xiiij. col. C. eo. ꝺ. mõqrit quid de adulto, cum sequen.

¶ Confessi vtiq; vide ꝺ hoc q pau. ꝺ lya. in cõmẽto. c. ex q te in pe. col. de cõ. Et ad uerte & dicas q aut nos loq̃mur i cõfessiõe extra iudiciali. et tũc ista opa tur q batõ. nõ aũt actõ nẽ nec obligatõ. l. pub lia. i fi. §. ꝺpo siti. qõ limita vt q bal. i l. triticũ. ꝺ ℣ bo. obliga. Itẽ fallit in confessiõe iudiciali vt q glo. ℎ q gl. in. l. i. C. eo. et no. gl. & bar. in. l. sed & si possessor. §. si de here ditate. & bar in. l. nã & po stea. §. fi. §. ꝺ iureiurã. sed q̃lit appella tur hec actõ ꝺic q appel laũ vtilis cõfessoria. Et de hoc ẽ ter. cui non hẽs cõsile. i. l. q inde. §. si pro curator. §. ad legẽ aq̃l. et videnẽ nota biles glo. su pra dicte q̃ videt appel

¶ De confessis.

cta vera qñ iudiciũ eẽt ceptũ cũ tutore: secus si cu pupillo auctoritate tutoris. qr tũc nõ tenet tutor re spondere. vt hic. & l. ij. §. qõ obseruari. C. de iura. ca. Que est rõ q p modũ volũtarie iurisditõis nõ piu dicat. sed p modũ cõtẽtiose sic. ℜñdeo qr qñ p modũ volũtarie iurisditiõis: tũc videt donatio q̃ non potest fieri. sed qñ p modũ cõtẽtiose nõ videt dãna tio. imo iudiciũ: qr iudiciũ reddit in inuitũ. iõ valet. ¶ Op. ℎ ꝺr q tutor nõ piudicat pupillo. fm hoc frustra iurãt de calũnia tutor & curator. vt. l. ij. §. qõ obseruari. C. de iura. calũ. Sol. ꝺico q hoc ꝺz intel ligi qñ p modũ volũtarie iurisditiõis emanat cõfes sio. ¶ el aliq̃ aliud ẽ iuramentũ de calũnia sup quo rñdet p credit vel nõ credit. & sic nõ cadit nisi in le gitimã psonã. sed iuramẽtũ veritatis bñ cadit i pu pillo & adulto & si. fz iuramẽtũ calũnie sp cadit i tu tore. siue iudiciũ sit cũ pupillo siue cuz tutore. vt. l. ij. §. qõ obseruari. fz qñ iuramẽtũ veritatis pstaũ a pu pillo ꝺz pstari in iudicio cepto cũ eo cũ auctoritate tutoris. secus si cepto cuz tutore: qr tũc tutor rñdet. vt no. glo. in. ꝺ. §. qõ obseruari. ¶ Querit glo. q̃d in administratore eccl'ie. Et ꝺicit glo. q idẽ qõ i tu tore. ꝺic vt ex ꝺe elec. c. ꝺudũ. in glo. q̃ incipit nota ry. q. ¶ Quid in pre. ꝺic idem qõ in tutore. vt ꝺi cit glosa.

In pupillo. ° Op. C. si tu. vel cur. l. etiã. glo. & videt q in minore tutoris auctoritas non req̃rat. qr habet psonã legitimã pupill9 in cã momẽtanee possessiõis. vt. C. q̃ legi. pso. l. momẽtanee. Bo. in ca ris auctoritas ne decipiat legis auctoritate. Op. p. de. l. cũ & miores. C. si aduer. rẽ iud. Bl. so. q aliud i confessiõe aliud in snia. vt ibi. Et rõ est fm Ang. qr i ter stipulantẽ. §. i. j. ꝺ ℣bo. sig. ¶ Contra hoc opp. fm illã q ℎ in minore nõ habente curatorẽ qr tunc quãdo ꝺz equiparat pupillo. & sic intelligit Jo. fz Nico. mata. ꝺicebat aut ẽ cõfessio q̃ ptinet ad solẽ nizandũ iudiciũ. vt interrogatões cõfessiões & rñsi ones q̃ fiunt ad lit. conte. & nõ valet Psine auctorita te curatoris. vt. l. clarũ. C. de auc. pstan. cũ eñ resꝑi ciãt solẽnitatẽ iudicij requirit solẽnitas psone q̃ pri sio q̃ fit ad veritatis indaginẽ & valet. fz restituit vt hic in ℣si. minorẽ. ita refert cy. in. ꝺ. l. clarũ. et. C. eo. l. i. circa prin. Vbi videt q in istis interrogatiõib9 & rñsionibus q̃ fiũt p credit & nõ credit. nõ stat eius ꝺicto sine curatoris auctoritate: qr nõ ꝺz sufficiens iudiciũ ad discernẽdũ q̃d habeat credere. ita no. in rñdet de ℣itate ꝺico q ꝺz p̃cedere q̃dam cognitio an sit interrogand9 vel nõ. & in hoc ꝺz interesse au ctoritas curatoris. ar. j. ꝺe pub. iudi. l. custodias. et qõ ibi ꝺixi. & ꝺe adul. & l. si postulauerit. §. qõni. & sic sufficit curatorẽ eẽ p̃sentẽ & auctoritatẽ qñ iudex p qñ iurat ꝺe rñdẽdo veritatẽ. p hoc facit qõ ꝺicun9 l. si quãdo. nã rñsio q̃ fit a tali miore ꝺicto testis eq̃ parat. vt no. p glo. in. ꝺ. §. qõ obser.

Confessi vtiq; ¶ Quero an in confessum ꝺz formari sententia ꝺiffini tiua. Et quidã ꝺicũt q nõ ꝺz cõdemnari per hãc. l. Glo. intelligit hoc qñ cofessio emanat: nõ p̃cedente libello vel lit. contest. alꝰ ꝺz seq̃ snia. vt ꝺixi. §. e. l. i. ¶ Quero an ex confessione q̃ oriat actio in factuz. & etiã nascat actio ex snia q̃ seq̃t post cõfessionẽ. gl. & doc. ꝺicũt q sic. & hoc glo. & cy. tenẽt. C. e. l. i. in. viij. q. ¶ Quero an oriat vtilis actio ex eo ꝺctu qñ cõfessio est facta vnifozmit. Glo. q sic. vt. l. si duo p̃oni. §. marcell9. & §. fiq̃s iurauerit. §. ꝺ iureiur. qr ꝑfessio & iuramẽtũ eq̃parant. vt. l. post rẽ. §. ti. i.

Cum fideicõmissum. r Ista est ꝺifficilis & subtilis lex & doc. nihil scribunt. Ad euidentiã p̃mitto q qñq̃ exceptio q̃ nõ venit ad rescissionẽ snie põt opponi post sniam. vt. l. nẽsenni9. i fi. §. ti. i. & l. si fideiussores. j. de fideiuss. Ideo ꝺixi q exceptio inuentarij[s] põt post sniam opponi. vt ꝺixi i l. nensẽnius. & de iure isto heres non tenet nisi vsq̃ ad vires hereditarias. vt. l. i. in fi. §. ad trebel. & l. si vniuerse. C. de le. & ista exceptio põt opponi post sẽtentiã ꝑ illa neq̃s conueniat: nisi inquantũ facere põt. & breuit hoc ꝺicit. Judex delegat9 ad cognitionẽ executõis nõ põt se intromittere de erroꝛe cir ca confessionẽ q̃ principale negociũ tãgit nisi sit erroꝛ circa idem de quo post sniam põt opponi. ℎ. ꝺ. & pono casũ. Judex fuit datus ad executõz faciendam. & tũc si est erratũ sup eo q primo nõ venit examinandũ in executõe se nõ intromittit. sed ad iudicẽ maiorẽ remittit. secus si in executõ nevenit examinandũ: qr ipe cognoscit. & no. istã legẽ ad id qõ ꝺixi §. e. l. nõ fatet. q qñ q̃s errat in facto ꝑprio excusatur ꝑpter factũ implicitũ. ¶ Op. §. ꝺe iudi. l. vbi. Bo. vt glo. qr successor loco primi est & ipe idẽ potuisset. vt. ꝺ. l. vbi. & vide gl. que incipit arbiter. i. i uder. ¶ Op. q restitutio nõ põt delegari. vt. l. fi. C vbi & apud quẽ. Glo. ꝺicit q hic fuit datus quãdo fideicõmissũ ꝺebet dari & vide glo. q̃ incipit ad restitutionẽ &c. sed illud qõ ꝺicit glo. non video q̃d sit ꝺicere. qr in cõfessum nulle sũt ptes iudicis nisi i cõdemnãdo. vt. l. pinde. §. ad. l. aquil. & l. i. §. e. & sic q̃d erat opoꝛtunũ vt cognoscat. qr pars fuit cõfessa ñ video. Alia lec. est q fuit iudex delegatus ad restituẽdũ in integrũ. & sic habuit respectũ ad nouũ ius certe iste nõ haberet dubiũ. vera lec. ẽ q iudex fuit delegatus. an confessio ꝺebeat mãdari executioni vel nõ. ¶ Sed op. quia executio nõ potest ꝺelegari. vt. l. a ꝺiuo pio. in pri. §. ti. i. Sed rñdeo q cognitio executõis põt ꝺmãdari. vt. l. a ꝺiuo pio. & l. pe. § vt bonoꝛ possessio. §. ꝺe offi. ei9 cui mã. ẽ iurisditio. ¶ Procedo vlterius si hoc ẽ verũ q iste iudex fuit datus ad cognitõz executiõis. q̃re nõ põt absoluere a primo erroꝛe ꝓbato sicut a scõ. Glo. variãt in reddenda rõne ꝑpter malã positõz casus. qr una est rõ in glo. q̃ incipit quare &c. sed ista rõ nõ valet quia ita absoluit eũ a scõ erroꝛe ꝓbato ex cõfessione sua ꝑput a prio. Alia rõ est qr i prio erravit sui facilitate. in scõ dolo aduersarij. & vide istã gl. que incipit heres eẽ. sed ista rõ est ꝺiuinare. qr hic nõ videt dolus. sed ꝑpter implicitã rõnẽ fuisse erroꝛẽ. Que ẽ ergo rõ. ℜñdeo qr an ꝺebeat vel nõ. nõ venit i examinatione executõis. sed an snia sit lata vel non. vt. l. si ꝑtoꝛ iusserit. §. ꝺe iudi. & l. post rem. §. ti. i. fz ꝺ erroꝛe q̃ venit post sniam an facultates sufficiant. vel non venit examinandũ in executiõe. & iõ ꝺe ista cognoscit & ista veritas ẽ huj9 legis. ¶ Op. vlteri us: qr ꝓbando q̃s erroꝛẽ videt tut9 ipo iure. vt. l. nõ fatet. §. e. & in. l. erroꝛ. C. ꝺ iuris & fac. igno. Glo. sol. q cõtraria loquũt in maioꝛe. hic in adulto. sed ista nõ est bona rõ. qr eo iure quo succurrit maioꝛi & adulto. vt. C. i q̃. car. in inte. resti. nõ est ne. l. i. Alias sol. ponit glo. q hic erat ꝺamnatus post cõfessionẽ. iõ non iuuat nisi ꝑ restitutionẽ. ista glo. in se ꝺicit vex q añ sniam est ipo iure nulla confessio ꝓbato erroꝛe. post sniam nõ. nisi ꝑ restitutõz in integrũ. Tu ergo potes intelligere legẽ istã q post confessionem

lare ipam actõz in factũ nõ aũt ꝺicit cõfessoriam sed tu no. ad de q ex confessiõe facta p vbuz credo rñendo positionib9 non orit actio fm bald. no. in. l. ij. §. qõ obseruari. in. ij. col. C. de iur. ca. sub ꝺubio forte.

¶ Am fideicõmissuz intellectum huius. l. ponit bal. plene. in. l. i. i. xiij col. C. eo.

§ ¶ Exceptõ iuuẽtarij. vide ꝺ ista materia p9 bar. qõ scripsi in l. i. C. ꝺ iur. et fac. igno. et ibi bal. & i. l. ab executõe in. iij. col. q° app. & bart. in. l. ex diuerso. §. fi. so. matri. & ibi ꝺixi non tñ inuenio tex. pbãtẽ in termis de exceptõe inuẽtarij q possit opponi post sniaz sed bñ inuenitũ iura de exceptiõib9 modificatoꝛijs in q̃bus habet q q̃s cõueniat inquãtũ facere potest

t ¶ Quero an adde in.l.i.t ibi bar.j.de separat.'

¶ De cessiõe bonoꝝ. Rubrica.

IS qui bonis. Tene mẽti q̃ ꝓuisio huj⁹ tituli nõ est necessaria in obligato ad speciem.vt nota.pbat bar.in.l.continuus.§.illõ. de ℞bo.obli.quod bene no.t per azo.in ti.de his q̃ in ꝓuio.credi.Joco succe.

QUi bõis patrimonij fructib⁹. no.q̃ inspicit q̃tuz ex fructib⁹ patrimonij redigi põt bñ facit lex si fm deicõmissuz in ꝓin.t qõ ibi bar.no.õ leg.i.t quod no.bar.in.l. ij.in fi.de rescin.ven.adde text.t ibi no.bar.in.l. iperator i si. ad trebel. et p hũc textuz bal.vt refert Jmol.in.l.si marit⁹ in id §.sol.matri. dicit q̃ si maritus q̃ condẽnat⁹ ẽ inq̃tuz facere põt hz possessionẽ maioris valoris t modici redditus ex q⁹ redditu vir viuere põt ñ cogit illam vendere per illũ text. sed Imol.ibi ꝺrium tenet.an aũt qñ maritus cõdemnat mq̃tuz facere põt sufficiat sibi relinq̃re tantũ q̃ sibi ꝓuicta sufficiat fm q̃litatẽ psone sue an ℞o sufficiat relinq̃re tãtũ ex quo sine necessitate viuere possit. vide bar.in.l. maritum.§.sol. ma.t Ja.de are.t doc.in fuit lata snia t demãdata cognitio executõis.t tũc error q̃ fuit in ipa cõfessione ẽ adhibitus circa id qõ nõ põt opponi post sniam.tũc petita restitutõe reuocat error.secus de his q̃ recognoscũt in executione.quia tũc ille error nõ reuocat ꝑ restitutõz sz ipso iure eo ꝓbato. ¶ Quero an aduersus errorez iuris possit in integrũ restitui ꝓ eodẽ. Li.in.l.i.C.e. in.xi.t.tij.q.intelligit.l.nam in errore iuris.sz male dicit:qz ista restitutio dat ex clausula illa gñali si q̃ iusta causa cẽ videt.sed error iuris nõ ẽ iusta cã cuz sit lata culpa.t sic nõ ẽ iusta cã. vt.d.l.de etate.§.q̃ iusto.§.de inter.ac. ¶ Quero an iudex delegatus posset in inte.restituere aduersus sniam suã interlocutoriã.t Li.allegat istã.l.q̃ non facit.t glo.est de hoc in.l.minoꝝ aũt magistratus.in fin.§.de mio.t ꝓ Li.q̃ allegat istã.l.in.l.aduersus.C.si aduer.rẽ iudi. ¶ No.ergo ex lege ista õ errore cõputatõis. q̃ iusta cã est erroris. Jtẽ nota q̃ iudex q̃ cognoscit de executione põt cognoscere de errore q̃ põt in executione opponi. ¶ Jtẽ no.limitationẽ dicte.l. error. C.de iuris t fac.igno.q̃ post cãm decisã ñ restaurat error.verũ est ipo iure.sed ꝓ restitutionẽ in integrum sic.vt hac.l. ¶ Jtẽ no.hic casũ eius qõ dixi fm Jnno.§.ti.i.l.ij.q̃ iudex q̃ hz cognitõez de executione nil põt pnũciare õ sniam. vñ de exceptiõe nullitatis iste nõ potest cognoscere.sed deberet ad primũ iudicez remittere.secus in aljs exceptiõib⁹ q̃ possunt opponi post sniam. ¶ Jtẽ nota q̃ error circa ea que fũt decisiua totius põt reuocari.

DOnomi modo. ¶ Quero quare dicit nõ omi modo dic.vt.§.l.iij.t.l.q̃ stichum.

¶ De cessione bonoꝝ. Rubrica.

Dictũ est.§.de cõfess.t cõdẽna.vez qz ꝺfessior cõdemnati detrudunt in carcerẽ si nõ soluũt.vt.§.ti.i. l.i.iõ est adinuẽta bonoꝝ cessio ex qua succurrit cõdemnato ne in carcerem detrudat.

ISqui bonis[u]. Concordat.j.e.l. qui bonis.

¶ Hic tex.ibi inquietari.videt dicere Fabinus. q̃ cesso bonoꝝ impediat lit.conte. Jn contrariũ videt tex.j.e.l.pe.t ibi dicã. ¶ Sed op.C.de exac.tri.l.nemo.et.l.sacrilegij capite. circa finẽ.j.õ sacrilegijs. Do.qõ hic dicũt est vez ꝓterq̃ si eẽt debitor reipublice.vt legib⁹ cõtrarijs. Jtẽ ꝑdicta vera fũt ꝓterq̃ si teneret ad factũ ad qõ q̃s teneret pcise.ex hoc em q̃ lex dicit pcise teneri pz q̃ cessio bonoꝝ nõ admittit.t q̃ possit q̃s cõpelli pcise dicũt vltramontani est verũ vbicũq; est electa industria psone.ita no.Li.C.e.l.i.in.ij.q. Sed puto verum qõ ipi dicũt q̃ cessio bonoꝝ nõ admittat vbi q̃s pcise teneat ad factũ.sed nõ puto verũ qõ dicũt q̃ cõpellat pcise vbicũq; est electa industria psone qõ plene scribo in.l.stipulatões non diuiduntur.j. de ℞bo.obli.

ISqui bonis. ¶ Nota hic q̃ q̃s licz dicat cedo bonis.non videtur habere bona ꝓ derelicto.sed ex hoc datur creditoribus quedã ptãs alienãdi. Et rõ ẽ: qz qñ hz ꝓ derelicto quis cuilibet occupanti videtur donare.vt.l.qõ seruus.j.õ sti.ser.sed ille q̃ cedit d.l.si marit⁹ in penul.q.vide singulariter bal.in rubri.q̃ bo.ced.pos. t in.l.ij.circa pnin.C.qõ cũ eo.

QUi cedit.quero qualit.vide qõ per istũ tex.dicit bar.in.l.etiaz. §.licet.circa fi.ff.so.matri.sed ad legẽ istã qualit negatio vel cõfessio requirat ad hoc vt habeat locũ cessio.vide bal.in.l.i.in pnin. C.eo.ꝓ doc. in.c. odoard dus.de sol. post glo.

bonis nõ cedit nisi creditoribus. Jtẽ no.q̃ hic hz locũ penitẽtia õ.l.sicut.C.de ac.t obli.vbi pnia nõ admittit. Dicit Di.hic spãle.vel alit cessio bonoꝝ non fuit actus obligatorius iductus in debitoris fauorẽ.ideo põt penitere si vult.

QUi bonis. In exigẽdo aliquẽ inquã tum facere põt inspicitur q̃tũ ex eius primonij fructib⁹ ꝓ põt redigi nõ q̃tũ ex venditõne rerũ redigeret.h.d.singularj t mirabilis casus. ¶ In tex.ibi ex quãtitate eius tc.id est ex q̃ntitate fructuũ q̃ redigunt ex eo qõ acquisitũ est. No.g̃ qõ dixi in casu.t glos. colligit hic vtrũ ꝓ cessionẽ bonoꝝ q̃s libereꝝ ab obligatõe bonoꝝ ciuili.t hic est tex.q̃ nõ.qz post cessionem põt queniri.t sic ciuilis obligatio non est sublata.t ista est veritas sz cõtrariũ no.in.l.vbicũq;.j. de fideiuss. vbi dicit q̃ ciuilis obligatio tollit.qõ ẽ õ hãc.l. Et glo.q̃ est hic.tenẽt doc.C.e.l.i.in.ix.q.

¶ Hic videt casus q̃ cessio bonoꝝ contestatõez nõ impediat. Dicit hic agnoscat debitũ. quero qualiter iste dz agnoscere.dicit glo. vno mõ dicit agnoscere extra iudiciũ cõfitẽdo vel fideiussorẽ dãdo vel pignus vel interponẽdo cautionẽ.vt.l.cum notissimi.§.sz et siqs.C.de ꝑscrip.xxx.anno.t ꝺ dicit glo.sup ℞bo agnoscat. Alij modus agnoscẽdi est in iudicio vt cõfitendo in iudicio vel patiẽdo se ꝺemnari factis ꝓbationib⁹ legitimis.t hoc totiũ est fauore creditoris:quia dicit creditor post cessionem bonoꝝ nõ possẽ ita bene agere cũ alio sicut tecum.iõ volo q̃ testes examinent cõtra te anteq̃ cedas t fiant ꝓbatões.t hec est veritas vt no.in gl. sup ℞si.dz. ¶ Sed cõtra hoc op.qz fm hoc videt q̃ cessio bonoꝝ nõ ipedit lit.cõtes.qõ est õ.l.iij.§.e. t.l.ex cõtractu.C.õ bo.auc.iudi.pos.t.l.itẽ si vnus in pnin.§.de arbi. Rñ.ille leges fm istã debẽt intelligi.quia cessio bonoꝝ impedit cõtestatõez si debitum ẽ liquidũ vel est paratus agnoscere ex iudiciũ alis nõ impedit cõtestationẽ vt hic. Alij dicit q̃ cessio indistincte lit.cõte.ipedit. Nõ ob.hec lex:qz tofficientẽ nõ patiet eũ cedere bonis. Hec opi.nõ placet mihi p.l.illud.§.i.§.de tribu.qz posito q̃ qs nõ sit debitor põt dicere nolo ista bona ad hoc vt ipli catões effugiat Cleritas ẽ ergo q̃ hec lex ẽ iducta in fauorẽ creditoris.si em creditor nõ curaret q̃ debitũ liquidaret vel ipe agnosceret cessio ꝓcederet. alis cogeret liquidare t debitũ agnoscere. ¶ Quero vtrũ ille qui cedit bonis cogat indicere bona.dicit glo.q̃ sic.idẽ no.C.e.l.i.t sentit glo.§.e.l.iij.ar.l. fi.§.lniam.C.de iu.delib. Jtẽ tz Spe.in debitore cõtumace in Spe.de ꝓuio t scõdo decre.§. nũc videamus.℞.fi. ¶ Quero vtrũ post cessionẽ factã sic solennit sit loc⁹ pnie.q̃dã dicũt q̃ nõ q̃si one ꝺfessiones impediãt.pria qñ debitũ fuit ꝺfessus.scõa qñ cessit.gl.dicit cõtrariũ q̃ etiã tũc hz locũ pnia.vt.l.lege.C.e.t circa hoc vide Li.in.l.i.C.e.in.vi.q. Quero qñ aliquis cedit bonis an debet sibi remanere aliquid.dicit glo.q̃ nõ.imo nudus exulat.dy.t repobãt istã glo.q̃ debet ire ita nudus.imo saltiz pãni[a] debẽt sibi remanere.t ꝓbant hoc.qz etiã dãnatis ad mortẽ relinquũt panni. vt.l. diuus.j. de bo.dam.circa hoc vide Li.C.e.l.i.in.iiij.qõne. q̃lit

3 ¶ Impedit confessatõs an executio cessiõis bo noꝝ impedi at lit.conte. adde bar.q̃ illũ tex. in.l. tertia.C. de bonis aucto. iudi.possi.et qõ ibi dixi. a n aut ez co d ens tenea tur satisfacere fi ad pẽultimo rẽ fortunam quenerit.vi de bal.in.l.ij C.q̃ cũ eo.in ℞.qro vt p cessiõz.vi.l. i.§.e.t bar. t bal.in.l.fi. C.eo.in duo bus locis.

a ¶ Saltim panni. adde qõ retinet bona ꝓhibita alienari. vt feudũ t emphiteo sim vsufructuz t similia fm bal.in.l.i. C.eo.t qd si reseruauit si bi vnũ decus ríuz. vi. bal. in.l.fi.C.eo.

BOnis, ista est singularis lex fm bal.i l.i.in.tit.col alias.viij.õ cõfess.q̃ cõfessiõ põt fieri ꝓ nuncium quõ fiat cessio.adõ bal. in.l.i.in fria col.C.e.t dicit hic q̃ fit per nunci

vide bal.in.d.l.i.ꝛ in.d.l.fi.in vlti.col.eo.ti.

¶ Quibus ex causis in possessionē eat. Rubrica.

¶ Res fere.rei seruāde.vide bal.in.l.cū archimedorā. in fi.ca. vt i poss.leg.ꝛ ibi no.de plurib⁹ similib⁹.adde bart.in.l.si prius, in.x. oppo.prime ptis.s.de ope.no.nūci.q̄ alit loquit.

¶ Retor ait §. defendi ꝛ.l.si actor. adde bar. p illum textuz in.l.i.§. q̄ si nemo .s. q̄ cuiusq̄ vniuersitatis no.ꝛ bal. in l.contra maiores.de inofficioso testamēto. Et bal.in.l.si finita.§.iul'.ff. de dam.infec. ꝛ bal.in au. tē.ei qui. C. de tēp.app. ꝛ in.l.prima C.quo tēpe app.in.c.cō stitutus de procura.

autem quis cedit bonis.videbitis statim .j.l. pria.

¶ Bonis b ¶ Nota q̄ cessio bonorum fit etiā extra ius ꝛ per nuncium ꝛ p epistolam.sed hodie in partibus in quibus fit cessio est consuetudo q̄ fiat cessio mō vitup cathedra dum in hac materia legebat. ¶ Quero vtrum cessioni bonorū possit renunciari. vide Cyter.s.so.ma.videvt ibi dixi.

¶ Talis libello.adde bar. in.l.si finita. §.iulian⁹. in princ.v. col. ꝛ bal.in.l.fi. in principio C.de procura. ¶ Item ad istum textuz quero quid si promitto pro aliquo respondere, dic q̄ videor promittere comparere, et soluere ex Baldum p illum textuz cum glo. in l.eum q̄ res. C.de procuratorib⁹.

Quib⁹ ex causis in possessionē eatur. Rubrica.

¶ Dictum est supra q̄n fit executio sñie vel cōfessi onis.verū q̄ quādoq̄ qs nō est confessus neq̄ condemnatus.sed contumax ex quo pueniť ad primū ꝛ scōm decretū iō ponit hec Rubri.

¶ Resfere ¶ Opp.C.de his quiad eccle.cōfug. l.fi.§.sed si hec. Sol.illa debet intelligi fm istam. Itē cōtra in auc. de exhi.re.§.si vō.posita.C.ō bo. auc.iudi.pos.auc.ei qui iurat.So.hec per illam corrigit.quia licet olim fiebat missio in omnibus bōis tamē hodie fit missio pro mēsura debiti declarati dicta auct.ei qui. ¶ Quero quare dicit fere. Rñ.. ppē missionē carbo.in qua fit i oibus bonis missio vt.s.ad carbo.l.i. ¶ Quero vtrū in possessione q̄ datur nomine ventris īmutet aliq̄d per illam auct. de exhi.re.§.si vō. Rñ.nō:qa illa nō datur rōne cōtumacie.sed in possessione que dat causa rei seruande vel legatorum seruandor est īmutatus. Itē an in cā damni infecti sit īmutatū aliq̄d. Rñ. nō.quia sicut olim fiebat missio in rem ex qua damnū timebatur ita et hodie.vide glo.que incipit cum agitur in fi. Idem si p spē agat personali ex testō.vt.o.l. q̄ uis,secus forte si reali.vt.j.e.l.fulcinius.§.itē videamus.ꝛ.§.celsus.

¶ Retor ait Dicitur hic sistēdi. q̄ro q̄d si fideiussores nō dedit.gl. dicit q̄ idē ꝛ bene.videbitis.j.e.l.fulcin⁹. in prin. ¶ Querit glo.an hoc casu debēt citari amici.dicit glo.q̄ nō est necesse q̄ citēť ex quo semel fuit reus in iudicio. sed dic q̄ est tuti⁹ q̄ citenť.ō q⁹ dicam.j.e.l.hec aūt.§.i.

Potestatē Hic incipit exponere ꝟba edicti. vide glo.que incipit ꝛ certe nō videtur.

Defendi No.ꝟ.ubi q̄ psuā abstinētiā ꝛc. Quero q̄d si aliquis mittit procuratorez et riorē conditionē aduersarij.iō nō videť defendi.vt l.vltia.C.de.pcu.ꝛ.l.si actor⁹.s.de pcur.videť g̃ q̄ eoipo q̄ cōparet procurator minus sufficiēs vel minus legalis q̄ dns possit iudex absentez reputare contumacē:qa nō defendit. Itē videť aliud q̄ si procurator dicit non possum respondere. quia nō sum instructus q̄ iudex possit absentē reputare contumacem.vt hic videť glo. dicere. Doc.nīi dicūt q̄ si q̄dē est citatus aliq̄s ad aliquid certū.vt ad rīdendum tali libello sic dicenti.tunc si mittit procuratorē non instructū.et procurator dicit volo terminū ad rīdendum:qa volo conferre cū dño.tūc iudex pōt absentem reputare contumacē,ar.huius legis cū sua gl.

lieno.s.de dam.infec.et facit q̄ idem no.in.l.non solum.de procur. ꝛ bar.in dicto.§.qui alieno.videtur hoc intelligere verum in crimialibus tantū.per dictū.§.tormenta.vide bar.in.l.seruū.§.publice.Et quod ibi dixi de procuratoribus.

g ¶ Ultimo glo.facit ad hoc quod no.inno.in.c.in ptractandis.extra ō iur. ca. ꝛ per guil. ō suza.in auc. principalis C.de iur.ca. ꝛbal.p⁹bar. per illū text. in.l. generaliter.§.his ō rebus cred. adde bar. in l.i.in fi.C.de procura.

Aut est citatus gñalit vt veniat ad respondēdum de iure tali.ꝛ tūc sufficit mittere procuratorē gñalem ita notāt doc.C.e.l.fi. Cōis est practica assessorum quā ponit Alber.de gā.q̄ si aliq̄s cōparet ad rīdēdum accusationi vl' inq̄sitōi.ꝛ negaret q̄ nō admittitur procuratorꝛ quia dicunt volo⁹ q̄ cōpareat dñs qui melius scit factū q̄ tu procurator ꝛ est magis legalis.ꝛ etiā in cā pecuniaria non admittunt procuratorē p.l.si actor.§.de pcu.ꝛ.l.fi.C.ō pcu. Quare cautela est q̄ absens cōstituat procuratorē vt rīdeat tali libello vel inquisitōi in hūc modū.tūc em̄ iudex non pōt dicere cōpareat dñs:qa melius scit veritatem. quia procurator scit veritatem. vt dominus cum ab eo sit instructus.pro hoc facit hic glosa. Sed puto hoc non sufficere:qa ad sciendum veritatem facti multū facit vox rei.hoc est qua trepidatōe qua voce rīdeat.vt.l.de minore.§.tormēta.j.de qōnibus.sed p vocē procuratoris hoc nō pōt apparere.ꝛ iō cū per hoc fiat deterior cōditio accusatoris. vel iudicis inquirentis pōt iudex dicere cōpareat dominus. De hoc si procurator dicit volo terminus ad conferendū cuz dño.vide Inno.in.c. dilectus. extra de procurat. ¶ Ultimo glo.⁵dicit p istū .§. q̄ si debet mitti nuncius absenti ad iurandū de calumnia vel ad rīdendū.tūc dz mitti expensis absentis p hoc dicimus q̄ si peto copiā instrumēti procurationis.certe debet fieri copia expensis domini absētis:qa p absentiā absentis non debet fieri deterior conditio psentis.vt h.

Apud iulianū. b Si contractus vl' quasi descendit ex psona maioris etiā cōtra pupillū pōt missio fieri et venditio.h.d.cum.§.mar. Rō huius.l.ē ne qui cum pupillo nō contraxit cogat expectare pubertatē. ¶ Ad prin.op.de.§.marcellus.q̄dā dicūt q̄ marcellus reprehendit iulianum dicēs q̄ bona patris vendentur siue pater recepit fructus siue filius.hec opinio q̄ marcellus corrigat nō ē vera:quia licet pupillus conueniat ex cōtractu pris tamē ex suo facto tenet:qa pcipit ꝛ voluit diuidere iō cōtra eum non fit venditio ꝛ eius psona inspicit vt.l.cū fili⁹.§.i hac.j.de ꝟ.ob.fm Di.vl' dic dy.q̄ si volumus dicere q̄ marcellus corrigit iul'.dic q̄ solum ad diuisionē egit.sed nō placet. quia cū ex suo facto conueniat:quia non vult diuidere.ideo ñ posset fieri venditio cōtra eū.quia non conenit vt heres sed suo nomine.tenet em̄ vt quilibet ad quē rei dñium pueniſſet cū quo posset agi cōi diui.et sic vt quilibet alius non vt heres cōueniat.arg.s.ad exhi.l.de eo.§.fi.quare dic q̄ marcellus nō corrigat. sed confirmat addendo rōnē. ¶ Itē op.ad.ꝟficu. marcellus.de.l.cum filius.§.in hac.j.de ꝟbo.obli. So.tenēdo op.quā dixi cōcordat. Sed ponamus q̄ nulla psonalis pstatio est facienda.sed sola diuisio.ꝛ tu es cōtumax qualit pueniť ad primū ꝛ secundū decretū. Glo.nō rīdit. Di.rīdit sic siquidē ē psonalis pstatio facienda tūc pueniť ad primū ꝛ secundū decretū.vt hic. Si aūt nulla psonalis pstatō est facienda tūc si conuentus sol⁹ possidet ex prio decreto fiet missio p mediate rei petite sicut in reali actōe.vt.l.siq̄s em.§.pe.de pscript.xxx.an.ꝛ.j.e. l.fulcinius.§.siq̄s act.ꝛ.§.se. Si ꝟo vterq̄ possidet tunc aut ille qui conuenitur negat petētē esse cōsortem,tūc imponeret primū decretū trāsferēdo onus

Apud iulianum. an pupillus patiatur primum ꝛ secundum decretum.nota p Baldum in l.sub prætextu.C.de he re.act.ꝛ facit quod nota.i l.cum et minores.C. si aduer. rem iudic.ꝛ vide que dixi in.l. si minor.j.ti. primo.ꝛ adde q̄ pupillus patitur fm decretū in causa dāni infecti fm Bartolum in.l.q̄uis in vltima colū. s.de dam.infec.ꝛ in causa liberali fz eum.

i ¶ Qualiter puēitur.q̄re interponat primum ꝛ secundum decretū in iudicio fam.her. no.p bal. in autē. ei q̄ in xiiij.co.ō bo. auc.iud.pos.

k ¶ §. Si pupillus.adde que no.bar.per illū tex.in.l.furti.§.si alieno.ff. de infa.& in.l.alia.in prin.solu.matri.& ibi Imol.& aduerte.q; bart.in l.de eo.§.de iudi.videt velle q; heres adeundo nō dicatur quasi contrahere cū creditoribꝫ.sed cū legatarijs.& sic ex tali quasi ɔctu obligatur.sed idē bar.hic videt velle cōtrariū qō verius credo p istū tex.& p l.minor.§.ō acq̄ren.her. & hoc seq̄tur hic ange.an aūt heres vl legatarius videat quasi contrahere cū testatore.vide bal.in l.i.C. vbi fi deicōmissuꝫ petit q̄d in petente bonor possessiō ē ex fideicōmisso bal. in rubrica.C q̄ admitti.in vij.qōne.

l ¶ Opp.q̄ adde bar. in l.minor.§.ō acq̄r.here.p bal.ange.et Imol. in .l. mutuꝫ.§.de acq̄r.her e.

m ¶ Dicit statutū. sed q̄d si statutum dicit q̄ non possit ɔhere sine voluntate primorū. an sufficit ipsos eē p̄sentes & nō ɔdicētes .bal.p illū text.tenꝫ q̄ nō in .l.ij. §. volūtate. sol.ma. quā ibi vī sequi Imol.& bal.ī l.fi.C.ad vell.& vide.l.i.§.fi.de auct.tuto.& p hoc facit.q; videt suffice re tacitus consensus p no.p bar.in.l.cū pat.l.libertis.de lega.ij.& l.f. §. vbi aūt.fm vnū intellectū.C.de bo.q̄ libe.& qō habet in.l.si fili?.C.ō peti.here.& ibi bal.vtrū aūt hoc statutū habeat locū ad pias cās dixi in.l.cūctos pplos.C.de sū.trī. Et an sufficiat q̄ talis cōsensus inpona in vltia volūtate. vide bal.in.l.si pr.in fi.de sponsa.& adde q̄ tale statutū ɔz intelligi de cōtractu q̄ fieret circa res & bona nō circa psonam.& iō poterit cōtrahere mrimoniū sine cōsēsu aliquorū.l.in copulandis.& ibi hoc no.bal.C.ō nup. Et ō materia similis consensus. vid̄ p can.in.c.cū cōsuetudinis.ō consue.& bal.in.l.vidue.C.de nup.p bal. in rubrica.alias in.l.pria.C.q̄ admitti.& facit qō no.bal.in.l.scōa. C. de le.here.& in.l.q̄ aliena.in prin.ff.ō acq̄ren.here. ¶ Quid si statutuꝫ dicat mulierem nō posse remittere sine consensu ppinquor an si remittat patri necessaria sit hec solēnitas.bal.q̄ nō in.l.pactum.C.ō col.in xxi.q.quia cessat rō fraudis in patre.in ɔriū facit rō.l.data.C.ō dona. cogita.et circa qōnē bar.hic ō statuto tudertino.addo q̄ sniam bar. seq̄tur bal.ang.& imol.& cuma.in.d.l.mutuū.§. i.p rōnē bart. sed bart. in.d.l.more.tenet cōtrariū.que opinio forte verior est:qr vbicūq; in statuto vna sola rō reddi pōt.ex illa arguimus etiā extēsiue.licet in statuto nō sit expssa.l.milites agr. in fi.prī.de re mili.& est glo.no.& ibi bal.in.l.q̄uis.C.de fideicō.sed cū statuti rō de cōsāguineis adhibendis illa sola fuerit ne mulieres fraude dāmificēt.l.translactōe. & ibi bal.C. ō transac.ea dē rō. et nūc locum habz in heredita. adita.& p hoc facit qō no. bar.& post eū bal.in.l.si vi nus.§.pac? ff.ō pac. vbi dixerunt q̄ statutum lo quēs in simili casu ō contractu locuꝫ habz in lib e ratōc.ac etiā in re nunca tōe. vid bal. in.l.tres fra tres.c.ti.& in l.ɔctus.ō fi de ītru.& ibi hec duo nō sunt ppīe contractus. l.labeo.§.cō tractus.j.de ōbo.signifi. tamē ex quo est idētitas rōnis ipi b statutum ex tendunt. ita hic que ōia ī telligēda sūt cū tractaī ō hereditate damnosa. secus si ō lu crosa.q; tūc etiā si cōsēs consanguineoz nō int teruenerit valet ratum

Contractum ¶ Nota.q̄ siue fit ɔtractū cū tutore pupilli siue cū seruo eius vī contractū cū pupillo.

Si pupillus ¶ Nota tex.ibi etiā vī. ¶ Nō.q̄ adeundo q̄s q̄si ɔbīt hq̄ quasi ɔctus celebraī inter heredes & creditores. Et ex hoc sequitur q̄ hic dicit.q̄ siq̄s velit eligere bona pupilli.tūc videt agere ex q̄si ɔctu heredis.& iō q; heres ē pupillus nō fit vēditio cōtra eū.ſz si eligit bona defuncti videt agere ex cōtractu paterno seu defuncti. ¶ Op.q̄ ex cā legatoꝝ bona heredis nō possūt capi.vt.l.is cui.§.impator. vt in poss. lega. Que sūt so.vna q̄ post sex mēses capiant. Alia so. ē q̄ hic loquit de legatis debitis a defūcto: q; fuit hīs alterius.& sic ille legatarius habet loco creditoris.vt.C.de bo.auc.iu.pos.l.i.& hoc placet:q; hic illos legatarios appellat creditores Ite dicit hic q̄ adeundo videt cōtrahere.ɔ imo quasi cōtrahere.vt.l.ex maleficijs.§.hīs.j.ō ac.& ob. So.expōe ɔhere.i.quasi ɔbē.& hoc facit ad.q.dicit statutū^m ciuitatis q̄ mulier nō possit cōtrahere sine cōsensu primorū cōsanguineorū:q̄rit an possit adire hereditatē.& eodē mō posset q̄rī an possit in iudicio inesse & aliq̄d cōfiteri.rūdet q̄ sic:vt hic. quia adire ñ nō est ppīe ɔhere.ſz quasi ɔhere.& statuta debent accipi in ppria significatōe. Sed q̄d si nō cōtrahit mulier sed tutor vel curator vel procurator an req̄ratur consensus cōsanguineoz. vī q̄ sic. vt.§. pri.§. vbi cū pupillo videt ɔctū si cū tutore ɔbaī. In contrariū facit q; non ppīe cōtrahit.cogitabis.

Hec autem ¶ Op.imo semp videt defē dī cum ei indefenso detur curator.vt.j.e.l.fulcinius.§. adeo. Dic gl. in contrario loquit in furioso & pdigo vbi est spāle eius aditio.vt in simili dicimus ō iudicio.C.ō procura.l. nō ō minus idē in contractu.l.fi.§.pupill?.ō ob.obli.l.iij.C.ō cōtrahē.& ibi sti.& idē sentit ange.in.l.mutuū.§.i.ō acq̄.here. Et istud ē verū si statutū dicat q̄ mulier nō possit ɔtrahere secus si dicat q̄ nō possit obligari:q; tunc nec etiā posset adire fm p̄dictos doc.ita forte intelligitur opinio bar.in.d.l.more.& in.d.§.pact?.sed a n stante dicto statuto q̄ minores obligari nō possint sine cōsēsu ppinquoꝝ.an sine decto cōsensu poterūt cōstitui procuratores ad negocia.ang.in.l.q̄uis in prin.ff.ō acquī.poss.q̄ sic q; debet intelligi ppter noīe nō alieno ad vtilitatē & damnū alterius argumēto.l.q̄situꝫ.§.ō in ius voc.& facit.l.lis nulla.vbi gl.no.ō iudi. Ite si fieret locupletior dictus cōsensus non requireret.bene facit.l.iiij.§.cōmo.& doc.in.d.l.q̄uis.& p opinionē bar.ī.d.l.more.vicꝫ q̄ qñ statutū loqret ō obligatōe q̄ tē nō posset cōtrahere videt tex.in.l.omnez.ō iudi.& insti.de obli.§.fi.ad uerte tamē q̄ tūc dictū statutū nō haberet locū in obligatione ex delicto vel quasi ne delicta sint impunita.vt.l.i.C.ad.l.cornē.ō ficca.sicut videmus q̄ prohibitio legis facta minori vel pdigo nō refert ad

delictū vel quasi. vt no. glo. et doc. in. l. siqs in tantā. C. vñ vi. ꝛ bar. in
lis cū bonis. de ẏbo. obli. facit lex si ex pte. §. q̄ q̄. s. qō cū eo. ꝛ ibi do
ri in textu. ꝛ an applone contractus veniat q̄si cōtractus ꝛ delictum
vel quasi. dic q̄ sic. c. fi. de fo. cōpe. sed intellīgas quo ad sortiendū fo
rumquia tūc omnis obligatio habeꝫ p cōtractu. secꝰ si statutū dice
ret de cōtra
ctu vltro ci
troq; obliga
torio. l. labeo
s. ff. de ẏbo.
fig. ꝛ ita ibi
tenet abbas
ficulus ꝛ isti
adde bald.
no. in. l. i. ꝛ in
rubrica. C. ō
pact. vicz q̄
si statutum
vetat mulie
rem contra
here sine cer
ta solēnita
te an possit
liberatiōem
facere vel a
liter consen
tire. sed ipe
met baldus
videtur sibi
contrarius
in. l. siue apō
in prīa. col.
C. ō transac.
facit: q̄ con
tractus non
ē distractus
l. fi. ꝛ ibi bal.
C. si tutor vl
cur. ꝛ an sta
tutum phi
bēs minorē
alienare vi
deaꝫ ipsū p
bibere con
sentire alie
nationi. vid
bald. in. l. i. C
si aduer. do
naꝫ. ꝛ quod
habetur in. l. si fundus. §. i. ō pigno. ꝛ baldus singulariter in. l. fin. C. de
pactis.

sufficit q̄ citeꝫ tutor vel pupill⁹ tutoris auctorita
te. vt. l. iiij. circa prī. §. de in ius vo. ꝛ. l. i. §. sufficit. §.
de admi. tu.

Recte defendi Cōtra imo īdistincte necessaria ē satisdatio. etiā si se de
fendat. vt. l. si pupill⁹. §. i. j. ō priui. cred. ꝛ auc. ei q̄ in
rat. C. ō bo. auc. iu. poss. So. satisdatō ō iudicato sol
uēdo nō reqrīt vt b. sz satisdatō ō iudicō sisti sic ēt
si possideat īmobilia. ppt̄ p̄cedentē ꝓtumaciā. ceta
dic vt ī glo. vide gl. q̄ incipit p̄dicta. ibi. l. si pupill⁹. §
i. dicit etiā si possideat īmobilia. vt ī Spe. de p̄ ꝛ se
cūdo decre. ẏ. iā vltio no. ꝛ de hoc ē gl. ordi. ī auc. ō
exhi. re. §. igit. in gl. sup ẏbo fideiuss. coll. v.

Ipossessionē Dicit hic q̄ credi
tores ꝺditōales mit
tunt in possessionē. Cōtra. j. e. l. pe. §. fi. gl.
ponit multas so. sz dic q̄ aut creditor ꝺditōal vult
mitti in possessionē: qz nō cauet sibi fm formā. l. in
oīb⁹. §. de iudi. tūc p̄t vt b. Sixo vt sibi soluaꝫ tūc
ñ p̄t vt ibi. ꝛ sic no. ex ista gl. q̄. l. ī oīb⁹. bz locū ī oī
creditore siue bonefidei siue cōditiōali. Sz ōrium
no. in. l. ī oīb⁹. §. ō iud. ꝛ. l. ij. ī prī. §. so. ma. ꝛ ibi dixi
sed hoc qō hic dicit. puto verius p. l. creditores. j. ō
priui. credi. Cetera q̄ sunt in glo. sūt falsissima ꝛ ve
niunt refricāda ī. l. fulcinius. j. e.

Falcinius No. g̃ b q̄ gl. dicit q̄ iste ñ
lucraꝫ fructꝰ. siꝫe. j. t. i. l. p̄tor
caꝰ ē ibi p ꝓ nimiā cōtumaciā. Ite op. §. ut in po.
le. l. q̄ legatorū. Dic vt in glo. dy. addit duo alia spe
cialia. vt. §. ad carb. l. sz si is q̄. §. an aūt vescēdi. Itē
in missō ī possessionē nomīe ventr̄. vt. §. ō vē. ī pos.
mit. l. i. §. mulier aūt. ꝛ. l. i. §. interest. §. si mulier vē. no.
Tñ aduerte: qz oēs alij caꝰ. §. allegati ñ sūt ꝓpue
spāles ō hāc regulā. qz b regla loq̄ī creditoribus
sz alie leges loquīt ī legatario ꝛ ī vētre ꝛ ī carb o.
sed q̄tū ad hāc legē ē ꝓpie spāle. j. e. in fi.

Pretor ait Pro declaratōe p̄ncipij gl. for
mat aliq̄s. q. prio q̄d est dictū boni
viri arbitratu defendi. glo. remittit ad. l. penu. in fi.
§. ō pcu. Tu. vidisti. §. e. l. ij. §. defendi. et. l. hec aūt
§. recte. defendi. videbitis. j. iudic. solui. l. vir bonus

Hec aūt. ibi sed forte. adde tex. in. l. sancimus. §. i. C. ō. administra.
tuto. ꝛ no. bar. in. l. iiij. §. hoc aūt iudiciū. de dam. infec. maxie ī ter
tia col. ꝛ vide bar. in. d. §. adeo. ꝛ in. d. §. si q̄ pupil. latiꝰ p bal. in. c. i. de
milli. vas. q̄ contu. ē. bene facit qō no. glo. in. l. si ex legati. ō ẏbo. ob. vbi
vide. ꝛ dicit bal. in. l. is cui bonis. eo. ti. q̄ hic ē glo. singul. q̄ furioso et
p̄digo datur curator etiā nemīe petēte. sed qñ isto cāu res mīoris vē
dit an requiraꝫ aucto. tutoris. bal. q̄ nō. in. l. fi. C. si ppt pu. penfita.
o ¶ Non defendi. p hoc dixi hoc exp̄sse tenet Jo. ō ancha. in cle. ij. vt
li. pen. post lapsū ibi q̄ allegat cle. appl'anti. ō appel. ꝛ qō no. io. an. in
cap. eum qui certus. ō reg. iur. in mer.
p ¶ Ponit unū. Idē tenet dñs an. in. c. cū dilecti. ō dolo ꝛ ꝓtu. Aduer
tē ñ q̄ talis relatio p̄t fieri etiā iudice nō sedēte p tribunali. ꝛ die fe
riate fm bar. in tractatu ad reprīmē. in ẏ. de plana. ꝛ ad bart. b adde
bal. idē tenētē. in. l. iij. C. ō pcu. ꝛ in. l. ij. C. ō spoꝛtul.
q ¶ Requiri cognati. an debeant requiri cognati ꝛ cōsanguinei qñ p
uenitur ad secūdū decretū an preconizādo debeant requiri vicini vl
consanguinei. vel generaliter qui velint venire ad defēsionē hoc bar.
hic nō decidit. nec etiā in. d. §. iul'. in prin. viij. col. ꝛ opi. cy. placet ioh̄ā.
an. in addi. spe. in ti. de primo decre. §. sequē. circa prin. ꝛ ipam tz. imo.

in. d. §. iul. vicz q̄ nō sit necessaria. ibi tamē subdit q̄ cautiꝰ est ante
factū q̄ fiat. sed si non fiat non infringitur processus. facit qō not. in
simili Jo. an. in cle. i. de priui. ꝛ in. c. nihil de elec. ꝛ dictaꝰ. vt p do.
io. in dicto. §. iul. addo spe. in ti. de citati. §. sequitur ẏ si. sed nunquid
consanguinei. ꝛ glo. et ange. §. eo. l. pretor. et glo. hic. ꝛ istis adde qō
notat bar. in
. l. scire. §. cū
reliq̄s. §. de
tuto. ꝛ cura.
da. ab his
Paulus ō
liaza. indiffe
renꝫ refert ī
cle. cām de
elec. qō pri
mo citatur
dñs secūdo
p̄cura. tertō
fit citatio ad
domum con
sanguinei et
amici. sz omis
sio citatiōis
istorū nō vi
ciet p̄cessuz
fm eum q̄ al
legat not. p
cy. in. d. l. cū
pponas. et
sic etiā sim
pliciter ibi
trāsit pe. de
ancha. in. d.
cle. cām rec
tādo fperio
inno. in. ca. si
aduersarius
de eo q̄ mit
titur in poss.
cām rei fuā
de. teneꝫ q̄
requiraꝫ ci
tatio agna
torū cogna
torum affini
um. et sentit
etiā bal. ꝛan.
ī. l. ij. in secū
da colum
na de annali exceptione. q̄ cōtra quemlibet absentē videtur hoc re
quiri. vt not. Bar. in autē. qui semel. in secunda colum. C. quomodo
et quando iudex. Sed Baldus in secunda columna dicit eos
non citādos nisi in casibus expressis a iure. et ibi etiam ponit quod
in criminalibus. et de ista citatione coniunctorum et amicorum. vi
de Balduz in. l. prima in penultima columna. C. qui admit. Et q̄
non requiritur. nisi in casibus expressis tenet Baldus etiam in rub
rica. C. de successo. edic. ad finem. Et Baldus in. l. secunda in quar
ta columna. ff. si ex noxa. causa agatur. per glosam. Et docto. in ca
pitu. causam. de dolo et contumacia. Et dixi aliqua post Jmolam
in. l. si finita. §. non autem statim. cum. §. sequenti. ff. de damno infe.
Et communis opinio est vt non requiratur. nisi in casibus expres
sis. Et ita etiam tenet Baldus in autentica. Sed cum testatoꝛ. in
vltima columna. ad legem falcidiam. hec tamen citatio habet locū.
ne dum quando proceditur contra adultum fm Johannez andre.
in additione Speculato. in. titu. de primo et secundo decreto. §. re
stat ẏ sicu. Sed pone q̄ pupilli. ꝛ versi. quid si maioꝛ. Et Jmola in
l. si finita. §. non autem statim. cum. §. sequenti iu fine. de damno in
fecto. Salicetus in. l. tertia. de procuratoribus per illum textum.
gñaliꝫ loq̄ntē iūcta gl. Sz illa reph̄ēdiꝫ p. l. i. ī fi. ꝛ p. l. g̃. q̄. ex cu. ma.
tz ēt q̄ reqraꝫ ī maioꝛe citatio. de qua hic.

Secundo quero vtrum omnia bona vendan
tur. dicit g los. licet missio olim fieret in oībus bo
nis. vt. §. eo. l. i. sz hodie p mēsura debiti declarati
vt. j. e. l. §. adeo. Quero quot sūt necessaria vt fiat
venditio. videbitis. j. prī. §. ¶ Querit gl. vtrū lati
tans possit aliꝫ mulctari. gl. dicit q̄ sic. vt. l. i. §. siqs
ius di. nō ob. Mō habetis hic alia.

Cū hoc Qñ lex reqrit actū cū limitatōe ñ suf
ficit actꝰ sine limitatiōe nec limitatio
sine actu. b. d. vel aliꝫ. qñ lex reqrit actū cū aliq̄ q̄li
tate nō sufficit actꝰ sine qualitate nec q̄litas sine a
ctu. b. d. ex hoc dicebā ī. l. diuꝰ. §. ō re iu. q̄ qñ dic̄ q̄s
se supatū ex dict̄. ꝛ falsarū attestationū testibꝰ cor
ruptis. ꝛ sic limito dictū meū q̄ testes direꝫt falsuz
corrupti. tūc nō sufficit ꝓbare corruptelā sine falsi
tate nec falsitatē sine corruptela. Rō quia me astrī
xi loquēdo limitatie. hic ē casus quē tene mēti. ꝛ vi
de. j. e. l. §. q̄d aūt. sz si aliq̄s loqreꝫ non qualificādo
sz ponēdo duas res copulatie. vl' ptor ī eadē lege di
ceret q̄ latitauerit ꝛ q̄ fraudē cōmiserit tūc nō loq̄ꝫ
limitatie. sz qz vnū ẏbū nō venit ad q̄lificatiōz alte
rius. sz vtrūq; principaliꝫ venit ꝛ in vtroq; verificaꝫ
p se. vt ꝓbaꝫ. j. ō his q̄ no. ifa. l. i. ꝛ. j. ad. l. pōp. ō par
ri. l. i. ꝛ. l. i. ō fal. Idē dico in libello si aliq̄s poneret
ī libello duas cās copulatie b mō dico me eē oppī
sū p falsas attestatōnes taliū testiū ꝛ dico dictos te
stes corruptos nō dico. vt prius dixi. s. me oppīsuz
p falsas attestatōes testibus corruptis. ꝛ sic pono
duo p se principaliꝫ nō vnū. ad q̄lificādū aliud. tūc
vnū ꝓbādo sufficit. vt ē tex. iuriscō. j. ō ẏ. fig. l. sepe
§. cū ẏo dicim⁹. tene mēti. Quero quot reqrāꝫ
vt possit pueniri ad vēditōz. tex. videꝫ velle q̄ duo
possum⁹ dicere q̄ q̄tuoꝛ. prīoq; missio p̄cedat. vt. j.
ti. i. l. cū vn⁹. scdo q̄ latitet fraudatōis cā. vt b. tertō
q̄ post missionē labaꝫ tps. qō not. C. ō bo. auc. iudi.
poss. l. i. ꝛ. l. vltia. C. de execu. rei iud. ꝛ. l. si finita. §. iul.
§. ō dā. ifec. ꝛ. l. a diuo. §. in vēditōe. §. de re iudi. q̄rto reqrit q̄ ostet ō debito saltē sūmati. vt. l. cū ꝓpo
nas. C. ō bo. auc. iudi. poss. ꝛ si quod istoruz defuerit
venditio nō valet. ita dicit glo. Sed aduerte id
qō dicit q̄ in vēditōe sufficit q̄ de debito cōstet sūma
tim: nō ītelligas p iuramētū de cal. vel p vnū testē

Vlcinī.§.cū hoc.sūmaria cogtio. Et adde q; etiaz sufficīt sūmaria ꝓbatio.s.ꝑ iuramentū.vt no.bal.in.l.ꝛtia.C.de ꝓcu.ꝛ no.bar.in.l. cū ꝓponas.ℏ alle.ꝛ bar.ꝑ illū ter.in.l.fi.§.finaūt.C.de bo.auc.iu. pos. ꝑ bar.in.l.i.in pe.col.C.vbi in rē actō.ꝛ in.l.i.C.quo.ap.ꝛ in auc.ei q̄.C. de bo.auc.iu.pos.ꝛ ibi de scō decreto.plene ꝑ bal.in.l.ij.C.si ex noxa. cā ag.vbi ex

aminat mate riā ꝓximi ꝛ se cīdi decreti. ꝛ q̄ sufficiat iuramentum tenet ēt gl.et Inn.i.c.qm. in.§.fi.in x̄si. sūmati. vt li. nō ꝓtest.vbi hoc tz idistīn cte ꝑ bal.i.l. ij. in pe.col. si ex noxa.cā aga.Sali.in d.l.cum ꝓponas. et in auc.ei q̄.e.ti.

s ¶ Si quis possedit. vi de Inn.in.c. dilecti.de x̄. sig.Spec.in ti.de ꝓximo ꝛ scō decreto §.nunc dice mus.x̄.illud aūt.ꝑ imo.in l.ō pupillum de re iu.ꝛ ī.c. ꝓsultationi bus. de offi. deleg.ꝛ bal. ꝛ saly.in. d.l. ignorare. et limitat vt per bal.in auc.ei q̄.de bo. au. iu.pos.in añ pe.col.ꝛ bar. in.l.impato res. ꝛ ibi gl. de ꝓxiui. cre.

t ¶ Quid fit aūt. credito res fraude tur. Itē req̄ ritur q̄ lati tet ꝛspectu il

sed itelligas ꝑ publicuz instrm:vel ꝑ duos testes. ꝛ hoc sentit gl.in.l.hereditariū.j.ti.i.vbi dic̄ q̄ ad hō vt fiat vēditio dz x̄e de debito ꝓstare. vt.l.vlti.§.vt aūt.C.de bo.auc.iu.pos. Nō igit̄ ℏ dic̄ sūmati. dic t,abūte pte.ꝛ sic nō fit lit.ꝓtes.ꝛ filia.ar.l. recusare.in ꝓn.ℏ.ad trebel.fz bñ req̄rit̄ plena ꝓbatio. Rō q; ꝑ scōm decretū parat̄ ꝓiudiciū plenū.iō tē.fz in ꝑ de creto sufficeret sūmaria ognitio' vt in auc.ei q̄.de bo. auc.iu.pos.ꝛ in cor.vū sumit̄. ¶ Ulterius q̄ro q̄d si actor est missus in possessionē ex aliquo debito ꝛ vē ditio est fcā occasione debiti cui obstat exceptio.tū ꝓdicta q̄uor iterueniūt:an vēditio valeat.gl.q̄ est ℏ vī dicere q̄ valet:ꝛ q̄ ego reuersus admittar ad e stimationē rei:nō aūt ad rē. vt.l.si ꝛ me.ℏ. si cer.per. In ōrū allegat gl.l.eo tpe.ℏ. de peti.her.ꝛ.j.e.l.§.si q̄s act.q̄d dicem', ꝓxima opi.glo.fuit Alberici vt re fert Spe.in ti.de ꝑ ꝛ scō decreto.§.nūc videamus x̄.fi.cui' opi.tz ꝑ vera si debitor fuit in iudicio et ex ceptionē sibi copetentē nō ꝓposuit. alꝫ sec'. vt.j.e. l.si in die. Ja.x̄o de are.tz indistincte q̄ talis vendi tio nō valz.q: nō dr obligat' q̄ exceptōez hz.vt.l.vl' obligat'.ℏ. de li.cā.ꝛ sic vēditio fcā ob falsuz debitū nō valet.vt est casus.j.nevis fi.ei.l.i.§.ℏ x̄ba.ꝛ hoc teneo ꝓx̄o.ꝑ.l.cū x̄o.§.subuentū.de fideic.li.ad q̄ facit q̄ no. Cy.in.l.ꝑerandū.§.finaūt re'. in x̄.ex ꝑmissis.ℏ. de iudi.ꝛ ꝑ eundē in.l.cōsentaneū.C.quō ꝛ q̄n m.in vl.q. ¶ Ultimo vide gl.que incipit nota duo necessaria x̄e ibi ℑ.ar.C.ō iur.deli.ꝛc.dic neutz ꝑ se solū sufficiēs est ꝑm x̄ba edicti.vbi si ab aio inci pias ꝑ se solū sufficit ꝑm x̄ba aliaz legū.

Si quis possederit s. ex substātialib' nō vz vēditio vel vēditionis decretū. ¶ Quero vtrū tal' vēditio sit nulla ipso iure vel ꝑ restitutiōez in integz Glo.ponit vtrāq; opi.vide glo.q̄ incipit ipso iure.

¶ Sz q̄ro q̄ est verior opi. Guil.de cu.in.l.pe.ℏ. de iusti.ꝛ iure.tenet q̄ sit nulla ipso iure.ꝛ idē not.gl.in §.se.q̄ incipit.nā ꝛ volūtas.fz veritas est q̄ debes di stinguere. Nūq; aliq̄s cōuenit̄ actione ꝓsonali vel officio iudic' trahēte originē ab actu ꝓsone:tūc ipso iure est nulla vēditio:vt ℏ. Nūq; q̄s cōuenit̄ actiōe ꝓsonali vel iudic' officio trahēte originē a rei vitio. vt de dāno ifecto vel actōe noxali: tunc ꝓcedit scōa opi.ꝑ.l.alle.in gl.l.si finita.§.si forte.ℏ. de dā.ifec.ꝑ bat in.l.impatores.in ꝓin.de ꝓxiui.cred. hoc ponit Cy.in.l.ignorare.C.de rest.mili.

Quid sit autem re nisi cā fraudatiōis fiat.et

alicui' possit ꝓbari ꝑ instrm.vide bal.in auc.habita.in cōne. qualit ꝓbetur q̄ pr̄ ꝛ mater venerūt ad ciuitatē vbi filius stat in studio ꝛ q̄ liter ꝓbetur anim' q̄ quis sciuerit aliq̄d vel ignorauerit.C.ne fi.ꝓ pa.ꝛ vide bar.in.l.is pōt.de acq̄.here.ꝛ bal.in.l.ea quidē.in.i.col.C. quō ꝛ qñ iudex.ꝛ istis adde q̄ no.bar.post.gl.in.l.si ventri.§.i. ō pri

uile. ꝛc. bal. in.l.pe.C.de bo.auc.iudi. pos.in oībus tenet ista gl. ꝛ Adsumt cā.adde bart.in.l.iiij. §.ꝓtor.ꝛ cā ꝛ in.q. magna ꝛ q̄ ibi dixi ꝛ in.l.si finita ℏ.iul'.in. col.de bo.au.iu. pos.in oībus tenet ista gl. ad ista gl. ad de bar.in.l.q restituere.de rei vē. Et q̄ñ q̄s dicat̄ hic latitare. bēs glo. notabi. alios duos casus no. in no.in.c.fi.de eo q̄ mitti.in pos.cā rei f. aug.in.l.iiij. §.ꝓtor. ō dā. infec.p' bar. ꝛ ibi dixi vbi ad hō oī no.et vide q̄ j.dicam in fi. hui'.§. Sed quō ciuitas ꝛ eccl'ia dicā tur latitare. vide bal.i.l. pe.C.de bo. auc.iud. pos.

req̄rit̄ q̄ fraus adhibeat̄ ad hoc vt creditores frau dentur'.vt hēs ℏ. Itē habes sil'e dicūt x̄ba edicti.j. vi bo.rap.si q̄s rapuerit hoib' coact'. intelligit̄ coa ctis.s.ad hoc.ita videbit' in.l.ij.§.hoies.j.vi bo.rap. Itē est sil'e.ℏ. vt in pos.le.l.is cui.§.si heres. ꝛ q̄ō ibi no. Ex hoc dico si aliq̄s dicit se oppīsum falsis atte stationib' q̄ corruptos pecunia. ꝛ ille ꝓbat testes falsum dixisse ꝛ esse corruptos.fz nō ꝓbat esse corru ptos vt ℑ eū dicāt.certe nō sufficit. casus est hic q̄ō tene mēti. Sil'e dixi āno.lex req̄rit testes in testō ēē rogatos.certe debēt esse rogati ad hoc iō faciaſ q̄ ī testō apponaſ testib' rogat' ad hoc. Sed q̄d si non apponaſ x̄bū ad hoc.certe forte ꝑsumit̄ vt dixi an no. ¶ Querit gl.q̄liter ꝓbabit̄ iste aīus. dicit gl. q̄ hoc forte dixit aliq̄bus ꝛ nihil allegat.fz ꝓbo ꝑ.l labeo.de sup.le.cū.l. q̄ro.§.fi.ℏ. de edil'.edi. vide q̄ō no.ℏ. ex q̄.cau.ma.l.is q̄ rei publice.ꝛ.l.ij. ꝛ.l.capite q̄nto.j.de adul.ꝛ tene mēti q̄ ex his q̄ q̄s dicit ex iu dicū parte nō ꝓsite ꝑsumit̄ anim' su'. Itē dicit glo. aliū modū ꝓbandi.q: forte ei dixit cras libellus da bo ꝛ ipse nō venit:l' semel fuit in iudicio ꝛ desistēdo ꝓmisit.certe ex hoc q̄ semel fuit in iudicio ꝑsumit̄ cā fraudationis latitare.q̄ō no.ꝑ hoc dicim' q̄ si quis post cōtrouersiā motā alienat' rē dolo malo alienā se ꝑsumet'.ita tenet Cy.ꝑ hāc gl.in.c.ꝑ possessore. de re.iur.li.vi.quā glo.tene mēti. ¶ Quero dicit ℏ nisi latitaret fraudationis cā:bona ℏ nō ꝓnt possi ri. ¶ Quero nūq̄d req̄rat' q̄ tpe ꝓximi decreti lati tet.tex.hic videt' q̄ sic.dū dicit hic possideri.ꝛ gl.di cit in hac parte edicti q̄ ꝓmittit̄ venditio.ꝛ iō gl.in l.itē ait ꝓtor.§.i.ℏ. ex q̄.cau.ma.videt' velle q̄ ad ven ditionē nō possit ꝓuenire nisi latitet tpe ꝓximi decreti.ita tz Ja.de are. Sz hoc vī ℑ.l.ignorare.C. de resti.mi. vbi si tpe ꝓximi decreti nō latitet tū ꝑ latitet ꝓuenit̄ ad scōm decretū.sed puto sic dicēduz q̄ ex hoc edicto req̄rit̄ latitatio vtroq; tpe. fz si respi cis alia edicta tūc sufficit latitatio tpe scōi decreti. fz ñ latitet tpe ꝓximi decreti.vt.l.ij.ℏ.e.ꝛ.l.apō iul'.vbi pupill' patit̄ missionē ex ꝑ decreto ꝛ tū nō latitat.fz vendit̄o fiet tpe pubertat'.ꝛ ꝓbab'.ℏ.e.l.in possessio nē. Sed q̄d si nō latitat:sed ꝑsens nō vult defende re nec vult rūdere.certe puto q̄ nō poterit ꝓuenire ad scōm decretū ex vigore huius edicti:fz ex vigore alioz edictoz sic.vt.ℏ.e.l.ꝑtor.ꝛ.l.quotiēs.§.ꝓtor.ℏ.ō noxa.ꝛ de re iudi.l.nemo.ꝛ.ℏ. de fideicō.li.l.non tātū §.i.sed non potest ꝓcedi ad venditionem.

Quid ergo si duas. De duab' causis q̄z vna ꝓdest alia nocet.

dum. Adde bar.in.l.si finita.§.iul'.in.viij.col.de dam. infec. post Ja. bu.ꝑ illū ter.in.l.cū ꝓponas.in ꝓin.de bo.auc.iu.pos.vbi videt' tene re q̄ etiā latitatio req̄ratur in ꝓximo decreto.in x̄.no.de tpe.fz ōrius videt' tenere ibi in.i.col. z ¶ Rō vult defendere. Et cetera quā do aliq̄s est cōtumax fz nō latitat:an possit ꝓuenire ad scōm decretū. vide bar.in.l.si finita.§.iul'.in ꝓin. ff.de dā.infec.ꝛ videt' dicendū q̄ nō.ꝑ hunc.§.q̄d si latitare. Cōtrariū sentit Inn.in.c.dilecto.ad fi. de ver.sig.vbi dicit q̄ oēs dicunt̄ latitare q̄ nō obediūt vocationi seu mā fioni iudicis.ꝛ allegat.l.si creditores.de ꝓxiui.credi. ꝛ bñ facit.l.eū q̄. eo.ti. Cōtrariū dicit bal.in.d.auc.ei q̄.in antepe.col. Cōdude fm do. Jo.in.d.§.iul'. ī fi.quē vide.ꝛ vide bal.ī.d.l.cū ꝓponas.in ꝓin.vide bar.in.l.si finita.§.si forte.de dā.infec.ꝛ cū bar.hic cōcordat bal.in.d. l.ij.in.v.col.si ex nox.cā aga.ꝛ que no.bar.in.d.§.iul'. ꝛ Spec. in ti.de ꝓximo ꝛ scōo decreto.§.nūc dicam', x̄.illud aūt.ꝛ Jo.an.ꝛ alios plo ne ꝛ ibi Jmol.in.c.cōsultationib', de offi.dele.ꝛ Jmol.in.l.ō.de re iu.

τ vide ang. in. d. l. cū ꝓponas.

in ℣. ita aūt. q ꝑdigus τ furiosus τ quilibet q̄ indiget curatore eāpa-
ratur pupillo. Adde glo. τ ibi bal. in. l. ij. C. de cur. fur. τ habeť in. l. cer-
a ¶ Adeo aūt. Op. τ vī. Et not. h
b ¶ Dare curatorē. Bal. in. l. i. in pe. col. de mil. vas. qui cō tu. est. Intel-
ti cōditio. §. quoniā. s. si certum petatur.
ligit hec pro
cedere dum-
mō iudex cu-
ratorem det
cū cōsilio cō-
iunctor pu-
pilli: τ in sub
sidiū qū non
reperitur tu-
tor. τ idē dic̄
in furioso qū
nō reperitur
tutor q̄ velit
assumere cu-
rā generalē.
vt ibi latius
dixi. adde
no. §. e. l. hec
aūt. in prīc.
τ in. l. q̄ hz. §.
si pupill⁹. §.
de tutel. §z
an ō istū pro
cessum factū
ō curatorem
bonor mino
ris: p⁹ ea mi-
nor restitui
possit. bal. in
d. c. i. dicit q
sic. ex cla ge-
nerali: si qua
mihi iusta cā
cē. si sit enor
miter lesus.
adde omitto
bal. τ imo. in
l. si q̄s istitu-
atur. in vlti.
col. de here.
instit. τ in. l. si
finita. §. non
aūt. §. de dā.
infect.

inspicimus q̄ nocet. τ hunc passum examina. vt dixi
§. p dona. l. si vir.

Atrū ergo ois. Vide glo. q̄ incipit qō verū
cē. Sol. hic de dolo debitor q̄ de cauendis oneri-
bus certat. ibi de dolo alteri⁹ q̄ certat de acq̄sitione
facienda nō alteri⁹ iniuria. fm dy. vt ipse no. i. d. §. Iz

Adeo autem. Hic est difficilis. §. ideo dic q
primo dicit q furiosus nō: pōt
latitare. qz nō hz animū vsq; ibi. plane. scōo in hoc
℣. dat electionē iudici vel curatorē dādi ad defendē
dum vel mittendū in possessionē: si furiosus non de-
fendať. vt hic. vsq; ibi. labeo aūt. tertio in hoc ℣. dic̄
fendať: q si nō reperiť curator vel defensor: vel iā dat⁹ non
q si nō reperiť curator vel defensor: vel iā dat⁹ non
defendit: co git p̄tor dare curatorē vnū ex creditori-
bus ad distrahendū bona tpe pitura. ¶ In tex. ibi
to in hoc ℣. ita aūt. limitat p̄cedētia. ¶ No. tex. ibi
ra. Iz in se. ℣. nō pitura. τ hoc vsq; ad ℣. plane. Qui
qz ois ei⁹ status cē. Sexto in ℣. idēq;. in pdigo extē
dit p̄cedentia. ¶ Op. τ videť a q nō dēat dari cu-
rator: Iz dz mitti in pos. bonor. vt. l. hoc aūt. in prīn.
§. e. Hui⁹ timore dicit ibi gl. q hoc spāle est in furio
so τ pdigo q possit dari curator nō petenti. Iz illud
reprobaui. qz etiā pupillo nō petenti pōt dari tutor
vt. l. illud. §. de tu. τ cur. dan. ab his. verū tū Jac. de
are. hūc ℣. plane. si nō defendať intelligit q curator
deť ad distrahendū: nō ad defendendū. qō nō pla-
cet. vt sequētia inuīt. Quare g̃ magis exp̄sse dixit i
furioso q̄ in pupillo. Rñ. qz in pupillo cito spať pu
bertas: τ certū est eū debere maiorē esse. sed de sani
tate furiosi est incertū. vt. l. nisi finita. §. i. §. de tu. τ ra.
dis. Fateor tū q etiā i pupillo si bona essent tpe pe
ritura: vel imineret es alienū g̃ue posz iudex dare
curatorēb ad vendendū. vt no. j. ti. i. l. si non expedie
rit. in prīn. Itē ō absentē cā reipublice fit interdū vē
ditio fm formā hui⁹. §. vt no. j. de priui. credi. l. eū q̄
in possessionē. in fi. τ. l. si mior. τ. l. si nō expedierit. hō
vult dicť tex. l. b. qz pupill⁹ dicit cē. Itē aduerte q
vēditio q̄ fit hic: nō fit ex edicto hui⁹. l. sed ex alio e
dicto fcō de pupillo. cuius mentionē habuistis. §. e.
l. apud iul. cum. l. seq.

Si in diem. Quia supra exponēdo edictū fec̄
mentionē creditorū exponēdo q̄li
ter q̄s latitet aduersus creditorē. iō nūc incipit dice
re q̄ sunt creditores. ¶ Iste tex. facit ad. q. an ante
c ¶ Si q̄s a-
cceptione. factis
τ faciendis.
Nō intelligi-
tur iudicō pē
dente. vt no.
ang. in. l. vbi
§. pe. de ver.
obl. τ imo. in
l. si stipular⁹.
§. cū stipula-
mur. de ver. obli.
realiter in oībus bonis an p mēsura debiti. Adde no. bal. in repetiti
one dicte aūt. ei q̄. in. ij. τ in. x. col. τ glo. τ bar. τ doc. in. l. pperandum.
§. finaūt reus. C. de iudi.

diē fit nata actio. τ hoc vī tex. q. §. nō. vt in ℣. idē erit
supra nō fit nata actio. Sed rñdeť ad hūc tex. q. §.
loquit qñ actio est nata: τ exceptio erit dilatoria. b
qñ erat nata: τ obstabat exceptio pēptoria. De hō
an actio fit nata ante diē. vide Cy. C. vt ac. ab here.
τ ō here. l. i. τ p Andre. de pi. in. l. si insulā. j. de ver.
obli. τ imo. in
l. si stipular⁹.
§. cū stipula-
mur. de ver. obli.
realiter in oībus bonis an p mēsura debiti. Adde no. bal. in repetiti
one dicte aūt. ei q̄. in. ij. τ in. x. col. τ glo. τ bar. τ doc. in. l. pperandum.
§. finaūt reus. C. de iudi.

d ¶ Itē videam⁹. fiet missio. Quō fiat missio in
obligā. Guil. de cu. in. l. certi condītio. in prīn. §. si cer
tum pe. Ego ab omnibus discrepās. pono in repe
titione. l. ista stipulatus. j. de ver. obl.

e ¶ Hodie tīn. Et sic bar. sentit q opi. gl.
in. l. cū pponas. C. de bo. aucto. iudi.
poss. tenet ōrīn sequendo glo. hic. sed opinio glo. τ bar. videť verior. qz
in materia correctoria per idētitatē rōnis vel maiorītatis nō fit exten-
sio. vt in aūt. quas actiones. C. de sacrosanc. ecc. fm Jmo. in. l. si finita. §. iulian⁹. τ in pe. vel antepe. col. §. de dam. infec.

f ¶ Diuus. hic exp̄sse. De hoc not. per bar. post gl. in. d. l. si finita. §. iulianus. in penul. col. τ ibi videť intelligere hunc tex. qō demū lucre
tur fructus in casu isto quando iudex hoc exp̄ssit. Glo. tamē h sen-
tit qō vbi cō
stat de aper-
ta contuma-
cia q lucreť
fruct⁹ ex di-
spositōe h⁹. l
etiaz si index
nihil dixit. d.
§. iulianus.
Adde Bal.
in dicto. aūt.
ei qui. i. v. co
lū. τ in. d. l. cō
sentaneuz. in
nona colum.
C. quomodo
τ quando iu
dex. τ ibi etiā
dicit q pōt
facere q pos
sideat. et ad-
de Innoc. in
c. dilecto. de
ver. sig. spec.
τ Jo. andre.
in ti. de prīo
decreto. §. re
stat. ver. hoc
autem not. τ
ibi plene ha
betur que di
catur nimia
contumacia.
post glo. hic
τ do. Anth.
in. c. cōtingit
de dolo τ cō
tu. τ Jo. an.
ibi τ bald. in
l. ij. in. vi. q. si
ex noxa. cau.
ag. circa prī-
mū decretuz

Si quis actione. Mo. q mittiť q̄s in possessi
onē peculij. Iz tpe primi de-
creti nil fit in peculio. Et p hanc. l. possum⁹ dicere q
iudex mittere pōt in pos. p debito τ expenš factz et
faciendis c p hanc. l. vbi vides q fit missio p eo qō
est factum in peculio.

Item videamus. Op. q celsus ꝺ dicat ne
ratio. Rñ. iurisc̄sultus
soluit seipsum. iō dicit in actione hac reali. fiq̄dē do-
lo desijt possidere fiet missio d sicut in psonali. qz nō
cōueniť ad rē: sed respectu estimatiōis. si ℣o possi-
det: tūc fiq̄dē latitat: tūc fit missio in oīa bona. vt hic
in ℣. itē videam⁹. Si ℣o nō latitat: tūc si cōueniť p
re τ fructib⁹: tūc fit missio ī oīa bona. vt. l. apud iuli.
§. e. Si ℣o p re tm̄: tūc missio fit in re petita. vt h. Iz
hodie tm̄ e in re petita. Nōtrariū no. exp̄sse. C. de bo.
auc. iu. pos. aūt. ei q̄. τ no. etiā. C. de p cu. l. eū qui. vbi
no. q illa aūt. corrigit tm̄ in psonali actiōe: vbi pro
mensura debiti declarati. vt in aūt. ei q̄. C. de bo. au.
iud. pos. τ in corpore vī sumiť.

Diuus. Hic est singular⁹ τ not. §. τ. h. d. propter
nimiā cōtumaciā pōt p̄tor decernere vt
ex p decreto missus fructus lucreť. ¶ In tex. ibi he
reditariū. hoc exp̄sseť iudice decernente fm Jac. de
are. τ no. in spe. de p̄r scōo decreto. §. restat. ¶ Op
po. §. e. l. in prīn. vbi fructⁿ nō lucraňť. Quidam di
cūt spāle fauore petitionis hereditat⁹. Iz dic q b spā
le ꝓpter nimiā cōtumaciam iudice hoc decernente.
¶ Op. de. l. is cui. §. q̄ legator. §. vt in pos. le. Bol.
eodē mō. ¶ Quero q̄d in rei vēdicatione. rñ. idem
qō in petitione hereditatis. nō habet⁹ hic alia.

Idiū nis defuncti. qz fieri missio ex p de-
creto τ dabiť curator bonis. ¶ Sed q̄ de
bent citari qñ hoc fit. Rñ. debent citari noīatim illi
quos prima cā successionis ꝺtingit: vt filij τ heredes
in testō: nec sufficit generalis citatio. vt. l. i. §. pe. §. ō
ven. in spi. dixi⁵ in. l. si q̄s instituat. §. de here. institu.
¶ Itē aduerte q p̄tor nō pōt statuere minus cen-
tū dieb⁹ alicui vt deliberet: an velit esse heres vl nō
vt. l. i. in fi. §. de iure deli. Iz hodie statuta ciuitatū p
uideruīt aliter. tangā. j. de cur. bo. dan. l. i.

Agnitionem ¶ Op. q ista bo-
na nō pōt vendi. qz
nō latitat. vt. §. e. l. fulcini⁹. §. i. Bol. hic in-
tellige q latitat finito tpe relegationis. Et hoc fac̄
p bannu⁹. τ ita dicit glo. ex q̄ habes q cōtra banni
tos nō pōt pueniri ad scōm decretū nisi finito ban-
no b. ¶ Cōtra hoc op. qz pena nō solet tribuere im
munitatē. vt. l. siue hereditaria. §. de neg. ge. So. pe
na nō tribuit imunitatē directo: Iz p obliquū. sic per
quandā ꝺsequentiā. vt. l. he eū cāe. §. decreto. §. ō su
spec. tu. Iz aliter hodie p statuta ciuitatum ꝓuidetur
¶ Itē no. q glo. ista. cōparat exbannitū relegato.
vt hic no. alibi equiparat deportato. vt no. instit. q.
mo. ius pa. po. sol. §. relegati. τ plene dixi in disputa
ti. τ bal. in rubrica. C. de succes. edic. Item no. aliū casum in quo da-
bitur curator. per bal. in. l. ignorare. C. de resti. mili. in fi. τ quando et
quomodo sit dandus curator ad vendendum bona absentis. Vide
oīno bal. in rubrica. C. de successo. edic. in vltima colū. τ ibi nota. an
possit dari curator. τ aliū casum no. in quo datur curator. vide p glo.
in. l. ij. C. qñ fis. vel prīua. per ang. in cōsilio. ccxi. τ seq.

Decognitionē. Nisi finito bāno. adde q̄ dixi post bart. in. l. credi-

tor.ĵ.de sol.

De bonis auc.iudi.posſ siden. Rub.

Enire.ē verum. Et hanc op. que ħ firma tur tenz. ꝛ se quiē Ja.bu. post glo.in.l heres absēs §.fi.de iudic. ꝛ Inno.in.c. i.de mu.pet. lz ang.p illū tex.in.d.§.fi. teneat ꝺ riuz sequēdo gl.ī l.eū q.ħ alle. sed cōis opi. vī verior p il lū tex. ꝛ ibi bal.i.l.hēab sens. §. si qs tutela.in x̄si. p̄inde.de iu di. ꝛ vīd bar. ꝛ qđ dixi ī.l. q̄ro.ĵ.de sol.

Ꝺ mior. Ad itel lectū hui⁹. l. vide q̄ nota. habenē per glo.ꝛ bar. in l.pe.C. si ad uer.rē iudi.ꝛ adde no. per bar.in.l.si finita. §.nō añt.ꝛ§ si forte. ꝺ dā. infec.p⁹ Jo. an.in ti.de p̄ decreto.§. re stat.x̄.lz pone q̄ pupilli ꝛ x̄.q̄d si mi nor. et adde q̄ bal. in.l. ñ ideo min⁹.C. de p̄cu.alle gat glo.ħ q̄ pupill⁹ cita

tione mea de exbannitis.

Jqs creditorē totū vel dubi⁹ euēt⁹ Glo.disputat.lz dic q̄ ꝺ dolosū totū estimaē nō du bius euent⁹. vt.l.locū.§.ꝺēnatio.ĵ.de tabulis exhi ben.ꝛ ibi dicam.

Ꝺ creditor nō mittaē in possessiōz Creditor intellige vt dixi.ſ.e.l.in possessionez.

Glo.q̄rit de duab⁹.q.p̄ima

Jqs rem. q̄d facit ħ.l.ad titulū. dic vt ī gl. Ꞓ Scōo q̄ro an ille q̄ recipit liti estima tionē teneaē de euictiōe.ꝛ vī tenere glo.q̄ nō. cui⁹ ꝺ rīū no.ſ.p emp.l.iij. dic vt ibi dixi.ꝛ p ꝺy.in.c. p pos sessore.in.ij.q.de re.iur.li.vi.

De bonis auctoritate iudicū possidēdis. ru.

Quero in quo differt hic titulus a superiori. dic vt in glo.que respondet no.ꝛ bene.

No.ter.ibi ꝺctū ꝛc. Ꝺp

Enire. po.ꝺr ħ q̄ bona debēt ven di p iudicē loci vbi q̄s ꝺz defendi. Sz ꝺ īmo p iudicē ī cui⁹ territorio bōa sūt. vt.l.cū vn⁹.§.pe.ĵ.e. Ꝺicit gl. venire.i. peti vt fiat vē ditio.nā p̄nūciatio ꝛ petitio de vēdēdo ꝺz fieri a iu dice q̄ est in territorio:in quo q̄s ꝺz defendi.sed ven ditio ꝺz fieri a iudice in cui⁹ territorio bona sunt. vt ibi. Ꞓ Itē ꝺr ħ ꝺctū ꝛc. q̄ro vtrū rōne ꝺctus q̄s pos sit cōueniri ibi vbi celebrat⁹ est ꝺctus:lz solutio ꝺeat alibi fieri. hic sunt opi. q̄dā dicūt q̄ sic. alij q̄ non. tñ glo.tz q̄ ibi nō pōt cōueniri. Jste opi. ponunt ħ.ꝛ ī l.eū q̄.§.i.ſ.de cōsti.pec.ꝛ ibi gl. nō determinat.ꝛ.C. vbi cōue.q̄ cer.lo.l.i.ꝛ qđ hic dicit est verū. ꝛ Ꝺe.tz p illā.l.q̄ro.ĵ.de solu.vbi vī tex.recte ītelligendo.

Institutо ſb ꝺitōe ptātiua

J seruus. p̄t stauit tps infra qđ ꝺitōe īpleat ꝛ adeat. alⁱs hereditate p̄iuabit. lz li bertati p̄iudiciū nō fiet.ħ.d. Ꞓ Aduerte ꝺr ħ q̄ nō pōt esse heres vel bo.posſ.tñ erit liber. Ꞓ Contra ex testō ex quo nō adit hereditatē nō p̄t cōperere liber tas.vt.l.eā quā.C.de fideic.ꝛ.l.testō.ſ.de ma. testa. Sol.qđ dicit q̄ nō est heres vel bonoꝝ posſ. intelli ge.ſ.in effectu tñ heres est.iō ꝓdest ad libertatem.

Ꞓ Itē op.dicit ħ q̄ elapso tpe nō erit heres. ꝺ īm mo elapso tpe ꝺz decerni q̄ hēaē p herede.vt.l. fi.§ lz q̄ q̄dam.C.de iure deli. Ꝺicūt quidā vt Bal.q̄ ħ.l.hodie corrigiē.vt elapso tpe sit heres si nihil diē Glo aduerte si aliq̄s est heres īstitut⁹ pure:ꝛ statuiē sibi certū tps ad adeundū hereditatē:tunc post tps erit heres si tacet.ꝛ tps sit statutū ad petitiones cre ditoris.vt.l.fi.§.sed q̄ q̄dam.ſ.alle.vel etiā ad peti tionē ipsius heredis.ꝛ hic est ꝓprie casus dicti.§. lz q̄ q̄dam.sed si statuiē ad petitionē substituti: tūc p⁹ tempus nō erit heres sed habebiē p repudiante.ita no.ſ.de acq̄.here.l.quādiu.sed hic est sub cōditione īstitutus.vī hereditatē non pōt adire.vt.l.is q̄ he res.ſ.de acq̄.here.ꝛ ideo post tps nō erit heres cuz nondū extiterit eius conditio. Ꞓ Vltimo not.q̄ q̄ vendunē bona defuncti ꝺz fieri citatio ꝛ p̄coniū no minatim.vt dixi.ſ.ti.i.l.si diu.ꝛ ꝺz fieri p̄coniū q̄cū q̄ vult esse heres:ꝛ q̄cūq̄ vult defēdere.qđ tene mēti

J minor Hic habes casū in quo fm vnā opi. minor est deterior cōditionis q̄ maior.qz fit venditio ꝺ eū etiā si nō latitet. Ꞓ Ad hoc op.ſ.ti.i.l.fulcinius.§.i.ꝛ.ij. Glo.quidā dicunt fallit in minore.rō qz esset nimis longū expectare. Alij dicunt q̄ hic fit venditio:non ex edicto:sed fm formā positam.ſ.ti.i.l.fulcinius.§. adeo.ꝛ hec opi.placet. Itē ꝛ fm formam.§. adeo.fit venditio.quandoq̄ contra absentē cā reipublice.vt

no.ĵ.de p̄iui.cre.l.eum qui in possessione.in fi.ꝛ pro hoc vide quod no.ĵ.l.p̄i.

J non expedierit. Hero declarati one q̄ro quo iu re restituiē residuū pupillo.item ꝺue sūt opi. p̄ima q̄ restituaē pupillo iterū petenti restitutionē vt adeat. Alia opi.est q̄ hic fuit facta venditio ꝺtra pupillū heredē.ideo si sibi expediebat. tz g̃ ista glo. q̄ etiā qū expedit pupillo fit venditio cōtra pupillū Simile habuistis.ſ.ti.i.l.fulcini⁹.§.adeo.ꝛ ibi alle go hanc glo.qđ tene menti.sed quantuz est in.l.nā nō est mirū q̄ fiat venditio ꝺ pupillū:cū ex cōtractu defuncti pueniaē ad vēditionē.tū glo.tene menti.

Hesta per pupillū obseruātur.

Si pupillus. licet postea se abstineat. Itē so lutio facta vni creditori altero negligente non reuo catur:sed vtroq̄ instante in subsidiū cōicaē qđ solu tū est.vl̄ pupillo restitueē si ꝺ suo soluit.ħ.d. Ꞓ Ip po.dicit hic q̄ cogit ad cōicandū. Cōtra.ſ.p soc.l. verū.§.si cū tres. Sol.ibi inter socios: qui societas ius fraternitatis obtinet. Ꞓ Quero q̄ actione cogi tur ad cōicandū.respondit glo.p cōditionē indebiti ar.l.tutoris.in fi.ſ.de condi.inde.qui⁹q̄ cogunē p cō ditiones ex lege.vt.l.fi.§.si vero.C. de iure deli. ma teriā huius.l.videbitis in.l.pupillus.ĵ.que in frau. cre. Ꞓ Quero que est practica hui⁹.l.tam in primo casu hui⁹.l.qui agitur ad cōicandū q̄ in vltimo.rūdit iurisc̄sultus hic q̄ prius debet fieri discussio q̄ nō sit tūi in bonis q̄ sufficiat alijs.vī agit cōicandum p cōditionē indebiti.vel p cōditionē ex lege.

Ꝺē mō fideicomis

Hereditarium sum debitū ab alq̄ p⁹ morte suā est es alienū hereditariū.vt.l.iri tum.ꝛ.l.īponēda.C. ad.l.fal.ꝛ.l.cū pr̄.§.titio.ſ. de le. ij.ꝛ p hanc.l.docet ꝺy.fraudare filios legitima q̄ aliq̄s p̄mittat alīi l bōa sua p⁹ morte suā. vī q̄ ltia debeē m post es alienū.vt.l.papinian⁹.§. q̄rta.ſ. de inoffi.tes.sed istud est es alienū.g̃ ꝛc. Istud dictū ꝺy. esset verū nisi fieret p̄missio ex cā donationis. quia tūc reuocareē donatio p ti. de inof. dona. vī oportz q̄ fiat ex cā lucratiua. ꝛ sic oportz q̄ fiat q̄dā fraus vī cōsulo q̄ non facias hoc fieri. q̄ p hoc auferres alienū.ſ.debitū filio:qđ esset peccatuz mortale. vide glo.q̄ incipit cui⁹ noīe.ibi.cū vere cōstet. Vt hac gl. no.q̄ ad hoc vt fiat venditio ꝺz vere de debito ꝺcta re.ꝛ ita ditit in.l.fulcinius.§.cū hoc.licet gl.ibi ꝛ in.l. cū ꝓponas.dicit q̄ sufficit q̄ constet summatim.

No.hic q̄ appella

In venditione. tione dñi cōtinetur fructuarius quo ad hūc casum. sed in alijs secus.vt īnsti.de here.īnsti.§.alien⁹.ꝛ de fur.l. falsus in fi.de ver.sig.l.recte.vel magis ꝓprie loquēdo ap pellatione dñi cōtineē vsufructuari⁹: qđ est verū. q̄ vsufructuari⁹ est dñs vsufructus:sed nō est dñs rei. vī appellatione dñi rei nō cōtinetur vsufructuari⁹. sed appellatione dñi largo mō sumpti bene cōtineē cū vsufructuari⁹ sit dñs vsufruct⁹.vt no.in.l. natura liter.de acq̄.pos.ꝛ hic sentit glo. q̄ incipit quantū ad ius possessionis. Ꞓ Itē op.q̄ vsufructus nō possit vendi.vt.l.si vsufru.ſ.de iure do.ꝛ īnsti. de vsufru.§. finitur. Sol.intellige q̄ vendaē cōmoditas: nō ius vsufructus.

Si quis fructus. tpe locationis. Ꞓ Nota ex nō.§.q̄ locatio ꝛ venditio fructuū pertinent ad creditorē īmissuz ex primo decreto.qđ not. Ꞓ Item not.q̄ creditor īmissus per iudicez ex ſcōo decreto te netur stare colono. Ꞓ Tertio no.q̄ vbi lex de rēpo re nihil statuit:tūc intelligitur arbitrio iudicis. vt ħ. ꝛ.l.i.in fi.de iure deli. Item not.q̄ creditores īmissi

dus intelligi tur citar⁹ vt legitime cōi pareat.ꝛ itē dicit ipse.et bal.i.l.fi.i pu. C. de pan. et ad id qđ ditit de p̄scādo decreto.vide not.in.l.apō iul'.in pri.ſ. ti.i.ꝛ de mino re ꝛ de eccl. vide q̄ bal.i aūtē. e. q̄ in añpe. col. C. e.ꝛ de mate ria q̄ Jnno. in.c. dilecto. de ꝛb.sig. ca doc. in.d.ca. ꝓsultationi bus.ꝛ spe.in ti. de p̄scādo decre. §. nūc dicamus.

Creditus

Ꝺr creditū. pro mittat alteri. Ꝺz an talis p̄missio va leat.vide gl. ꝛ bar.in fi.C. de pac.

Legitis

m Legitimā debeē. adde qđ no.bar.ꝛ ꝺy.in.l. cū q̄ mācipan.§. illud in fi.ſ. coll.bo.ꝛ bar to.in.l.nō vī q̄.§.§. si qs a par. fue. ma. bal.in.l.i.C. ī fraū. cre. ꝛ ibi bart.q̄ Bal.in.cau nutū.de rei. ꝛ bal.in.l.q̄ pi.§. q̄ra.ſ. de inof. test. vide qđ bt ī c. de bis q̄ fe pul.ꝛ qđ no. doct.in.c. ꝺn dū.§. ver. ſp p ꝛ. decessio rit. de sepul. ꝛ qđ no.in.l. i.C. de iof. te.

Ltione.vi de etiā bar.i rub.C. ō vsu fruc.in pri.

o Si quis

fructus,vide no.p bar.in auĉ.ei q̃.de bo.auc.iudi.pos.ꝛ p bar.B.j.in.ij col.ꝛ in.l.p̃tor.in prin.j.e. ¶ Lata culpa.de q̃ culpa teneaĉ credi tor in possessionē missus.Adde ēt bar.in.l.si cui.§.q̃ri p̃t.s̃.vt ī pos.le. q ¶ Aliqđ tps,vide bal.in auĉ.ei qui.de bo.auc.iudi.pos. r ¶ Illud in creditore.Sz Imol.in.l.si filio.§.fi.post bar.ibi.so.ma.dꝫ xit q in casu tenenĉ de lata culpa p̃ñ ō leui.vt B.ꝛ videbit j.l.pr. buj.§.possz q̃si p totū. ¶ Op.ōr ħ q est in ptāte creditor̃ loca etiā dici q ħ re vel vēdere.q̃ro q̃d est qđ vēdit.dicit gl.q p̃diū ex iste creditor quo p̃cipiĉ fructꝰ. vide gl.q̃ incipit.s.fructū.put ista dr succedere gl.referĉ ad locationē.ista glo.dicit optīe.qꝛ p̃diū ē ex q̃dā neces id qđ locaĉ.sz put referĉ ad vēditionē nō dicit bene sitate pueni qꝛ vēditio ñ dz fieri a creditore sz a iudice.ita habui endi ad sibi stis in.l.miles.§.pe.s̃.de re iu.ꝛ.l.a diuo.§.sz ꝛ si em debitū.ar.l. rē.sz tex.ħ dicit creditorē posse vēdere.ꝛ sic nō loqĉ fi.j.de sepa. ptor.de re iud.vbi creditor nullā hz actiōez ō ēptor ꝛ iō cū dicaĉ de p̃dio sz de fructib?.ꝛ sic p̄t l'locare p̃diū vel ven necessari? suc dere fructus.ꝛ itelligo locare p̃diū p ānua p̄sione cessor nimiz certa sibi p̃stāda. Itē itelligo vēdere fructꝰ.s.vsq ad cessor̃ p̃pellitur aliqđ tps q;puta vsq ad.x.ānos p tanta mercede.ō fi cōpellitur hoc tangit gl.in.l.i.C.de iure ēphi.ꝛ ō hoc disputa sta recolono ui vnā.q.vel dicnō vēdiĉ p̃diū vel fructꝰ;sz fructuū d.l.si filio.§. pceptio,vt.l.in edib?.de dona. ¶ Itē ōr hic q̃ co ꝛ.ibi bar.ꝛ gitur creditor stare colono.Cōtra.C.loca.l. empto vide paul. rē.So.aliud in emptore q̃ ī plenū ius succedit.aliō de caſ.in.l.si in creditorem q nudā detentionē hz. ¶ In fin.ibi ex filiꝰ.de dōa. tū essz ab eo qđ opaĉ si datū est arbitriū p̃tātu:ꝛ ipe vid̃ bal.ī ru. dixit ex culpa aūt reus nō fit. Idem. ¶ Ultimo s ħ Qđ de pe.iud. culpe appellatio fm naturā rei ꝛ ōctus aliter ꝛ aliĉ facit.l.i.ꝛ ibi accipiĉ.ꝛ sic hēs q appellatio culpe referĉ ad leuez bar.j.de sol. s ¶ Ultimo. Iste.§.inducit p dy.ad aliq̃s.q. p̃ addebar.in volūtatū q debēt aliq̃d facere ꝛ volūt cōmittere vni l.pign? in.ir. ex eis vt totū faceĉ possit:an p̃st.ħ vĉ ter.q sic.sz istō col.ō.sz du est verū in creditorib? q habēt ptātem a lege.sicut vi bitaĉ.C.de pig.act.ꝛ i.l. demus in tutorib? quoꝝ q̃libet pōt auctorari et alij acceptā.i.vi. cōtutori cōmittere.vt.l.ij.s̃.de admi.tu.sed in his q̃ col.C.de ypsu. ab hoīe hēt administrationē:vt in pluribꝰ p̃curatori ꝛ in colla. bus.tūc esset recurrendū ad illā distinctiōz vtrū p k ¶ Si vnus. curator possit alīū substituere qñ nō hz mādatū ad Esz recurrē subst̃uēdū.qꝛ si pōt substituere pōt alij cōmittere dū. Si sunt vices suas,alꝰ nō. ꝛ hoc qñ fit. dicā.j.ō diuer.ꝛ tēp. plures execu pze.l.de accessionib?. Sz in istis executorib? vltima tores an pos tū volūtatū.dic vt in.c.vl.de testa.li.vi. ¶ Sed cōo fa fit vni cōmit cit iste.§.si canonici discordāt ī eligēdo:tūc videĉ q ti.p bal.in.l. electio deuoluaĉ ad supiorē.vt hic.ꝛ ar.l.iij.§.fi.s̃. cū mgr̃atus de admi.tu. Itē facit q si partes in eligēdo supiorē C.qñ.puoc.ꝛ discordāt q iudex eligat.vt hic.ꝛ ar.l.i.§.notandu. in.l.nulli.j.ij s̃.de ven.inspi.ꝛ no.in spe.de req̃.cōsi.§.i.vsi. scias col.de epis.ꝛ igit. Itē facit q si partes nō p cordāt in formando cle.Ly.in.l. punctū qōnis:q iudex k dz formare.p quo vĉ ter.ī qđ Pau l.iusiurandū ꝛ ad pecūias.§.si de q̃litate.s̃.ō iureiu. lus pauper? in.iij.q. de ex pos.ꝛ de. v ¶ Electō de nolnaĉ.vide bal.no.i.l.vi due.C.ō nup. r ¶ Qđ iudex

Pretor ait pit ꝛ restituit. Cōtra.s̃.ti.i. tumaciā rei. ¶ Quero q̃s dz colere fundū in quem creditor est missus.dicit gl.y q debitor: ꝛ si debitor nō vult colere tūc creditor. ita dicit glo. Ja.de are. distinguit aliter ꝛ bñ.ꝛ sic in legato aut fit missio ex ꝓstitutiōe.qꝛ legatū nō soluiĉ:ꝛ tūc legatari? p̃cipit. vt.l.is cui.§.q legatorꝛ.in fi.aut fit missio ex edicto ꝛ obtinet.§.q legatorꝛ.q ħ alle.in glo. Sī ꝛo loq̃mur in creditore:tūc ipse locat ꝛ colit.vt.s̃.l.pr.§.i. Nec ob.de dā.infec.l.si finita.§.si q̃s aūt.qꝛ ibi dic ō pos sessione quā nō perdit debitor p missionē creditor̃ vel legatarij.sz in iure colendi ꝛ fructꝰ p̃cipiendi. dic vt dixi.s̃.ita dicit Ja.de are.

Quod de fructibus Ibi ex cōpromisso fa cto a debitore,secus si tex.in.l.hac edictali.§.his illud.C.de sec.nup. Et an ꝺdictio partis impediat hāc missionē si iudex vult. vide in.c. statutū.§. assessorē. de rescrip.in.vi.ꝛ vide no.Spe.in ti.de req̃.ꝓsilij.ꝛ in ti.de rela.ꝛ bal.ī hac.l.C.de sen.ex peri.reci. Et adde bar.in.d.l.i.§.pe.s̃. de ven. īspi. ꝛ in.l.fi.C.de rela.ꝛ in.l.iusiuran.§.si de qualitate.j.alleg. ꝛc. Et ade de q iudex etiā nō teneĉ sequi partes in eligēdo cō sultorem:sed ipse suo con sensu eligere potest.fm in nocē.in.c.su per qōnum. de offic.dele. ꝛ vide tex.in l.fi.C.de iud. per istuz tex. ꝛ si consula res discordāt iudex eligit. fm bar.not.ī l.si duo.in fi. s̃.de re iudi. per istuz tex. ꝛ ħ adde bal dū in.l.ō die. in fi.prin.s̃. q̃ satisda.co.

Pretor ait. Dicit gl. Vide bal.in auĉ.ei q̃.in.xvi.col. de bo.auc.iudi.pos.

a ¶ Qđ ō fructibus. Breuiter distin gue. Adde bal.no.in.l.i. in x̄. ex q̃ro. C.de peric.ꝛ cōmo.rei vē. adde tex.in.l vēditor ex he reditate.ꝛ ibi bar.de here. vendi.ꝛ vide tex.i.l. bonē. §.si q̃s fuuz. ff. de edili.ed dic.ꝛ qđ not. bal.in.l. prediū.in.iij. col. C.de edil. acti. a ¶ Qđ ait p tor. Istuz.§. ait p̃tor.limi ta nō p̄cede re,de eq̃tate canonica.qꝛ fm eā nisi ex pēsas vtiles ꝛ rei expedi entes fecerit creditor:non recupat eas fm Hosti.et

Jo.an.in vl. no.in.c.cū venissent.de eo q̄ mit.in pos. cā rei seruā.

b Jn eum. Quero creditor.an effectus pmi decreti ppt negligentiā in apprehēdendo perdatur Adde bal. t angel.in.l. si finita.§.si q̄s metu.de dā. infecto.t ibi Jmo.qui dissuadere conatur a communi opinione inquantū allegat.l.fin. C.de bo,auc.iudi.pos. vide etiā qđ dixi in.d.§. si quis metu.t ibi latiꝰ per doct.t ibi p bart.in fi.sed quantū tēpꝰ habeat quis ad missionez ex secđo decreto post interpositiōez primi decreti.vide que dixi post bart.in d.l.si finita.§ iulianꝰ.i.viij t.x.colū.t vide Jmol.in d.l.si finita.§ si quis metu t facē dubiuz qđ no.glo.in l.i. C. de ser. fugi.t in.l.cū querebat. in glo.C. vñ vide qđ no. bart. to.ī.l.si duo. §.i.de aquir. pos.t h adde qđ no. bart. in.l. ordo. in ẋ.q̄ro nūq̄d de execu. rei iudi. aliquid p Roma.in l.si finita.§.iulianus.in penul. carta. s̄. de dā.infect.

O Cum vnꝰ. Hūc ver. facit etiam.l. tenetur tantū de dolo t lata culpa.

Habeo hunc p notabili.§. Mot.

In eum. tex.ibi nā necz imputat cc.t ibi nec illud cc. Quero creditor b iussus ire in possessionē non intrauit:an perdit ius primi decreti.hic videtur tex.q̄ non. Jn cōtrariū videtur tex.s̄.de dam. infec. l.si finita.§.penul.videte in dāno infecto non perdit ius primi decreti:nisi cum damnū est datū.t sic est finita causa:t sic perdit respectu dāni preteriti. sed respectu futuri dāni nō perdit ius primi decreti.vt ea. l.§.illud queritur.cū ergo hic nō fit finita causa poterit īgredi indistincte:dū tamē nō steterit per biennīū qz tunc per biennīū perderet ius primi decreti:adeo q̄ nō possit ingredi sine nouo pcessu.vt.l.fi. C. de bonis aucto.iudi.pos. Dicit hic q̄ non imputatur sibi si non recesserit de possessione.quero vtrū recedēdo videatur velle relinquere beneficiū pretoris. habuistis tex.cū glo.in.d.l.si finita.§.pe.dic vt ibi.

c Cum vnus. Jsta lex est multū solēnis. Et no.in hac.l.hēo quandam opi.separataz ab opi. antiquorū doc. t modernoz.t breuiter hoc dicit. Primū decretuz interpositū ad petitionē veri creditoris pdest omnibus alijs creditoribus.secus si primus creditor fuerit putatiuus. Jtem primo dimisso ius ceterorū nō ledit̄.h.d. Et diuidit̄ in tres partes. primo ponit dictuz. secđo respondet tacite obiectioni. tertio soluit duas.q.q̄ possunt oriri circa p̄dicta.secđa ibi: nec videbitur.tertia ibi:plane. Hunc c versi.plane.allego fortiter in.q. de lapo.qui fuit in carceribꝰ missus indebite t iniuste:an possit per aliū creditorez ibi recōmendari.t hic videtur tex.q̄ nō.qđ qualiter intelligatur in disputatiōe illius.q.dixi. Opp.dicit d q̄ decretū interpositū ad petitionē vnius pdest omnibus. Contra in.l.vltima. C.e. Sol.decretū interpositum ad petitionē vnius pdest omnibꝰ. verum est si alij veniant infra biēniū.t sic ista erit practica si decretum est interpositū ad petitionē primi:tūc potest venire alius creditor t facere fidem de debito suo:et debet citari debitor vt veniat ad videndū fieri fidez de debito:t tunc statim potest ingredi in possessiōez sicut primus.non autē est necesse q̄ de nouo fiat processus:t reus sit in noua contumacia.t hic est tex.in l.vltima. C.eo.t.l.is cui.§. si plures.ij. rūso.t qđ ibi no.in glo.in primo rūso.s̄.vt in pos.leg.t hec est practica quantū ad primū decretū. Alterius oppo. dicit hic in fi.q̄ ex virtute primi decreti ad petitionē vnius interpositi peruenit̄ ad venditionē:etiā p alios. Sed cōtra hoc opp.s̄.ti.i.l.fulcinꝰ.§.illud.in fi.vbi nō pōt fieri venditio nisi ad petitionē illius cōtra quē latitabat. Dicit glo.ibi in secđo decreto: h in primo. Hec sol.nō est bona e.qz hic loquit̄ in secundo:dū dicit peragere venditionem. Quare glo.dat aliā sol.ibi cōtra latitantē:hic cō nō latitantē. hoc nō est verū.qz si hic non esset latitans non ueniret ad venditionē.vt hic dicit tex.quare dic q̄ latitabat h aduersus oēs:ibi non.vnde aut latitabat aduersus oēs:t oēs poterūt impetrare venditionē.vt hic ī fi. Aut nō latitabat aduersus oēs:t tūc fiq̄dem venditio iam est facta ad petitionē illius aduersus quē latitabat.t ex prima venditione remansit aliq̄ residua pecunia:tunc etiaz t alij creditores aduersus quos non latitabat:possunt venire t petere sibi satisfieri de illa residua pecūia facta fide de debito:etiaz sine nouo pcessu.vt.l.vlti. C.eo.si vero nihil fuit residuū venditione facta:tunc noui creditores ita demū venditionez poterunt impetrare si aduersus eos latitabat.vt.l.fulcinius.§.illud.in fi.s̄.ti.i.sed pignus pretorium bene poterunt habere. vt.s̄.dixi. t hoc tenenti. Et ex hoc etiam habes notare q̄ etiam alij creditores poterunt petere copiam f pcessus facti a notario ad petitionē vnius creditoris.quia sua interest t sibi pdest.vt hic.t.l.fi. C.eo.t.l.qui autem.§.sciendum.j.que in frau.credi. Contra hoc videt q̄ hec lex sit hodie correcta per auc.ei qui. C.eo.vbi fit missio p mensura debiti declarati.ergo ei soli debet p desse q̄ est missus:nō alij. Dicit gl.hic no.q̄ nihil est immutatuz.quid enim si nil aliud debitor habebat in bonis:tunc missio vnius pderit alijs. quod tenet̄ menti.t sic ista lex in nihilum est immutata. Sed p declaratione glo.quero quid si sunt alia bona. suffi cientia.vtrum alij poterunt cōcurrere cū primo missio.tex.facit q̄ non.s̄.eo.l.si non expedierit.§.i. dubito in hoc sed p nunc omitto. His expeditis venio ad materiam legis.tu habes hic duo. primū q̄ vno immisso ceteri videntur immissi. secunduz q̄ non prodest preuenire in tēpore.vide gl.que colligit notabilia que incipit.s.omnibus. Opp.de.l.is cui. §.si plures.primo respōso.s̄.vt in possess.leg. vbi dicitur q̄ immissio vnius nō pdest alijs. Glo.dicit ibi erant plures ex cā lucratiua:hic onerosa. Jstud dictum tenent Dy.in.c.q̄ prior.de re.iur.li.vi. t omēs doc.hoc videt cōtra tex.q̄ loquit̄ indistincte cū dicit vnus ex creditoribus:nec distinguit ex cā lucratiua vel non. Preterea hoc patet ex.l.vlti. C.eo.vbi indistincte dicit vnus ex creditorib⁹:t neminē creditorez excipit. Preterea legatarij respectu heredis habent vt creditor.t sicut alij creditores vocant cōtra hēdes vt.l.i. C.eo.quare s dico q̄ vno ex creditoribꝰ misso in ius obligationis p̄cedentibus omnibꝰ alijs:oēs alij immissi videntur cc.vt. C.eo.l.vlti.circa prin.ibi dum dicit quibus erat obnoxius. t sic eis iure obligationis debebatur. Non ob.l.contraria.qz ibi legatarij non p̄tendebant ius obligationis:sed p̄tē debāt cautionē p officiū iudicis. t qz eis nō cauebat petebant se mitti in possessionē. t q̄ hoc sit verū.pba bo.j. primo contrario.t probatur etiaz per rationē huius legis.vt statim dicam.sed si vellemus examinare t sustinere. Dy.habemus dicere spāle in legatarijs.ideo quia legatarij veniunt post dimissos creditores.vt.j. de sapara.l.creditoribꝰ. t.l.quotiens.§ tutius credo b tenere precedentē opinionē:vt legatarij videant̄ missi in eo qđ apparet eis deberi qđ est id quod est residuum ex bonis:vel hodie pro toto legato inuentario non confecto. vnde putarem q̄ vbi legatarij agerent actione ex testamento petendo legatum:tunc immissio facta vnius de legatarijs pdest omnibꝰ.sicut in alijs creditoribus. Jtem oppo. q̄ vno immisso illa immissio nō pōt sit alijs. immo sit opus nouo pcessu.vt.l.si finita.§. si plures.s̄. ō dā. no.infecto. Dicit glo.ibi est spāle. Dy.in dicto.§. si plures.t in dicto.c.qui prior.ō reg.iur.li.vi. dicit sic q̄ ibi ideo est.quia ibi videntur immissi ex causa q̄si lucratiua.nam causa noxalis est quasi lucratiua. vt j. de dolt excep.l.apud celsum.§. de auctoris. ver. ceterum.t ibi not. Sed causa damni infecti equiparatur noxali.vt.l.pretor.§. hoc edictum. ergo cc. ita dicit Dy. hoc dictum. Dy. non videtur verum eadem ratione qua supra.quia illud quod dixit de causa lucratiua supra reprobaui. Quare dic q̄ ibi loquitur quādo plures creditores pretendebant officiū iudicis. hic vero pretendebant ius obligationis. ideo hic vno immisso alijs prodest:ibi nō. Et est rō. qz q̄n plures p̄tendūt officiuz iudicis ante q̄ pueniant ad iudicē nō debēt habere aliq̄d iuris.vt.l.cū postulasem.s̄.de dā.infec.ideo vno immisso non pōt videri immissus ali⁹ q̄ nullū ius hz.t hoc apparz etiā ex tex. hui⁹.l.in ver.nec videt cc.ibi:nec sibi quicq̄ acq̄rit cc. t sic loquit̄ hic ī causa in qua p̄tor nihil q̄rit:sed solū p̄tor facit executionē illi⁹ iuris qđ pri⁹ habebat

legata imm liter .ij. rūso. s̄. de leg.i. vi de que ibi dixi.t no.etiā bal.in autem. ei qui. in.iiij. col. C.eo.ti.

d Pp. dicitur. per bal. plene in aut ten.ei qui.in iij.col. C.e.t. ibi etiā nota. querit an cauceratio fcā p vnuz alius p fit creditoz bus.t p dem in.l.fin. eo.ti.t ista.l. non habz.lo cum in misso p execu. seu tenetic.fin an gel.in.l.a diuo.§. pignora. vbi vide de re.iudi.

e Nō est bona.adde bal dum in.l.fin. in.iij.colū.C. eo.ti.

f Petē copiam. Adde bal.in.l.fi. in ver.pone de bitor. C.e.ti.

g Quare dicit co. Cōtrariū tenet bal.in l.fi.in pe.col. C.eo.

h Tutius credo.quia pluribus bo redib⁹ restat mentarijs si vnus est im missus. vide bal.in.l.fi. C. eo.ti.t ibi dicit q̄ ita ma teria non ba bet locum in reali.

l ¶ Secundū notabile. Adde ter.glo.bar.ꝛ doc.in.l.si decreto. C.qui po.in pig.habe.ꝛ bal.in auc.ei qui.in.iiij.col. C.de bo.auc. iudi.pos. et glo.ꝛ bar.hic.ꝛ qñ ex creditoribus vnus fuit diligētior altero ī exi gendo:ꝛ debitor postea cedit foro: an primo exigens teneaꝫ cōicare. vide plene in.l.pupillus.j.que in frau.credi.

k ¶ Causa iu dicati. vide Jmol.in.l.si finita .§. si plures.ō dā. infec. vbi co naꝫ defende re opi.glo.et cōtra bar. ħ etiam videꝫ bal.in.l.fi.in i.col. C.eo.ſz si quidaꝫ est sam iudicati dic q̄ prior in tēpore est potior in iuſ l.si decreto C.qui potio, in pig.hab. sed Bal.et ang.in.d.l. iij. q̄ incipit. cū rem publi caz, videꝫ te nere opi.bar. hic.ꝛ Adde bar.in.l.a di uo pio .§. si sup rebus.et ang.in.d.l.a diuo pio. §. si sup rebus et.§.si pigno ra.ſ. de re iu di. idē tenet ange. in.l.fi. C.eo. ꝛ quid si vnus ha bet pignus ptorū alius iudicialē. p ang. ꝛ pau. de caſ. in.d. l.si plures.

l ¶ Instrumē ta ꝓfessiona ta. bal. tñ in l.nō soluz.§. necessitate . C.de bo. q̄ li be. videꝫ te nere q̄ habe ant viz inter locutorie cū Bar, videꝫ trāſire ang. in autē. ō be redi.ꝛ fal.§. si quis añt. alias .§. illō ¶. dicēs q̄

sed q̄ñ implorabit officiū iudicis tunc ptor agit vt si bi queraꝫ qō prius nō habebat.ideo alijs nō pro deſt īmiſſio facta per vnū. ¶ Hoc expedito oppo. ō.l.ij. C.qui po. in pig.ha. vbi vno īmiſſo q̄ iudicis officiū ptendebat alius nō videt īmiſſus. So.ibi primus ptendebat iudicis officiū.scōs ius obliga tiōis.qz ergo ptor p suū officiū intendebat aliquid querere qō nō habebat prius. ideo nō ꝓdest alijs q̄uis ptendebat ius obligatōis.sed hic loquit q̄ vterq; ius obligatiōis ptendebat. q̄re dic aut oēs ptendūt iudicis officiū.ꝛ vno īmiſſo nō vident īm miſſi alij vt.l.si finita.§. si plures.de dā.infec.ꝛ.l.is cui.§.si plures.vt in poſ.le. Aut oēs ptendunt ius obligationis.ꝛ vno īmiſſo alij vident īmiſſi.vt hic cū si. Aut vn⁹ ptēdit ius obligationis . ali⁹ officiū iudicis:tunc vno īmiſſo nō videtur īmiſſus alius. ¶ Cenio ad scōm notabile¹ qō est q̄ qui prior est tpe nō potior est in iure. Cōtra in.c.q̄ prior. de reg. iu.li.vi.ꝛ.l.aſſiduis.§.ad hec. C. q̄ po.ī pig.ha.ꝛ.l. si fundus.j.q̄ ī frau. Gl.dicūt coīter aliud ī pignore ī ptorio vt ħ. aliud in pignore ꝙuētionali. ita tenet Di.in.d.c.q̄ prior.ꝛ.l.si finita.§.si plures.ō dā.īfec. Sed aduerte in pignore ptorio qñ oēs ptēdūt ius obligationis nō fallit regula q̄ prior est tpe.qz nul lus est potior tpe q̄ sit alius.qz vno īmiſſo oēs sūt ſtatim īmiſſi.ꝛ sic oēs sunt pares in tpe.vt.l. q̄ autē §.sciēdū.j.de his q̄ in frau.cre. Si vero oēs ptēdūt officiū iudicis.tūc fallit regula q̄ prior est tpe ꝛc.vt l.si finita.§.si plures.s̄.de dā.infec. Nō quia ptor vult q̄ vnus alteri ꝓferaꝫ.vt.d.§.si plures. Si vo tūc habz locū ista regula q̄ prior.vt.l.ij .C. q̄ po.in pig.ha. ¶ Quero quid in pignore qō capiť cau sa iudicati.k ꝛ sic ī pignore iudiciali. Di.in.c.q̄ prior.ibi dicit idē in iudiciali qō in ptorio. ꝛ idē gl.i.l.si et l.ij.q̄ po.ī pignore.ha.sed oēs dicūt cōtra casuz iure.s̄.q̄ po.in pigno.ha.sed hic habes q̄ in pignore iudiciali est idē qō in ꝙuētionali. vt q̄ prior est tpe potior sit in iure.ꝛ hoc puto verū.ꝛ ħ etiā dicit.l.ſz ꝛ iure.s̄.q̄ po.in pig.ha.nisi gl.illā legē destrueret.ꝛ sic aliud in pignore aliud in ptorio.ꝛ iō sunt facti diuersi ti tuli. vnus de ptorio pignore.alius si in causam iu dicati.ꝛ iō cū hodie instra cōfessionata¹ seu guarē tigie hñt vim sentētie diffinitiue ꝛ pignora capiūť sicut in causa iudicati.iō putarē salua meliori deli beratione q̄ idem esset in illis pignoribus captis vigore illoꝝ instroꝝ qō esset in pignore iudiciali, ꝛ qō capiēm in causaz iudiciati.qō tene menti.

Js qui possidere. Simplex iudicis ꝓceptū vltra eius territoriū non extēdiť.ħ.d. ¶ Nō.§.cir ca hāc legē. ¶ Queriť q̄liter ꝓuidebiť actori.si re us in territorio iudicis nihil possidet plures sunt opi.prima q̄ iudex ꝓnunciet exp̄sse creditorē mit tendū in bona etiā q̄ sūt in alterius territorio.ꝛ ille iudex in cui⁹ territorio res sunt exequať.ꝓ hoc.s̄.d re iudi.l.a diuo pio.§.i. Alij dicūt ibi in diffinitiua hic in interlocutoria.sed prima opi.ē verior. de qua opi.habetis in.l. heres absens.s̄.de iudi.ꝛ est ca sus.de fo.cōpe.c.i.§.ꝯtentes.li.vi. Nec ob.s̄.de rebus eoꝝ.l.magis puto.§.illud.vbi quis pōt in terponere decretū de rebus q̄ nō sunt in suo terri torio.qz fateor q̄ potest interponere decretū rōne nō poterit reuocari ꝫ sit inclocutoria.l.q̄ iussit.s̄.ō re iudi. Jtē no. q̄ ħz vim ꝓcepti iudicis ordinarij ſm bar. ī ꝙsilio icipiēte zsiliol⁹ ꝛc. m ¶ Et qō capiť. Adde q̄ captus ex instro guarātigie pōt carcerari ſm Jnno.in.c.ex rescripto.de iureiurā. de quo habeť ꝓ Di. ꝛ bar. in.l.ticio centū.§.ij.de ꝙdi.ꝛ demō.ꝛ hic adde bar.in.ō.l.si ꝛ iure.q̄ po.ī pig.ha. et cōtra bar. ħ tenet bal. in. l. fi. in .i. col. C. eo.ali ter tenet in.l. iij. C. q̄ poti.

n ¶ §. Si ꝓpter naturā. Et istā.l.etiā ꝓ singulari not.bal.in.l. ob maritorū C.ne vxor ꝓ marito.ꝛ videť mihi q̄ ꝙcordat tex. in.c. ꝙtingit de do. ꝛ cō tu. ꝛ de intel lectu illius.c. ꝛ istius.§. vi de etiā not. ang. ꝛ imol. in.l.iij.§.fi.in fi. de acqui. poſ.vbi eum ꝓ singulari etiā allegat bal. in .l. iij. C. vt in poſ. lega. vbi po nit de mate ria huius .l.

o ¶ Nō pōt. Adde q̄ no. bar.in. l.i.in princ. in pe. col. ō acqui. poſ.ꝛ qō ibi dixi ꝛc.

p ¶ Ego dice bam . Sed Jmol. in. d. l. si finita. §. iuſ. in. xiiij . col.s̄. de dā. īfect.tenet ō bar.ħ.ꝓterq̄ in duob⁹ ca sib⁹ de qui bus ibi p eū adde bal. in l.fi. ī pe. col. C.eo.ti.ꝛ qō not.bal.in.l. ordo. in ver. et not. q̄ pignus. de exe cu. rei iudi . Sed an res ꝓ re possit p iudicez dari insolutū. vi de bal.in.l.i.

C. de re. permu. do. anto. in. c. Stingit. de do. ꝛ Stu. tenet opi. bar. Reditore. vide ro. in. l. i. in vl. col. C. de carbo. edic. dic vt ibi.

r S. eo. Pro opi. bar. adde ter. in. l. i. in ver. sed ꝛ in bonis. cū gl. q̄ incipit abstī. ō munc. ꝛ bono. ꝛ in spec. in titulo ō curatore. §. ꝛ scias. in prin. ꝛ §. fi. v. itē curator ad lit. ꝛ ang. in. l. ij. j. de cura. bo. dan. Item istis adō ange. ꝛ Imol. in. l. si q̄s instituat. ff. de here. insti.

Cum plures. Istā l. allegat no. ang. in. l. ij. §. pe. ff. si quis cautio.

t Scōdo no. vide bart. in l. si q̄s ex argentarijs. §. ptinere. S. ō edē. ꝛ bar. in l. ꝓtrouersia i fi. S. ō trās ac. ꝛ in. l. arist. S. de iure delibe.

v Vlterius not. Et tene bene mēti et ꝟ adde ang. in. l. veluti. in fi. ff. de edē. ẽ.

De priuilegijs creditorū. Rubric.

Cum bona. Concordat cum ista. l. tex. i. l. īperator. fm scōdam lectura. ff. de pac.

y Dic loq̄t Si plures creditores sunt qui bona debitoris emere volūt pferunt cognati creditores alijs creditoribus. adde Ly. ꝛ bal. vbi idez tenēt in. l. imperator. S. ō pac. Dz pone q̄ creditores extranei volūt accipere rez p maiori pcio q̄ valeat res: cognatus vero p pcio solū q̄ valeat quis pferat. vide bal. in. l. ij. in vl. q. in fi. C. de rescin. vēdi. Item argumēto huius tex. dicit bal. in. l. ij. C. de cōi. re. ali. q̄ fiscus vendēs rem quā mecum habet cōmunē debet me prius requirere, ꝛ ista no. ad limitatiōem. l. dudū. C. de cōtrahen. emp. nō ingrediēdo videat renūciasse beneficio ptoris, vt dixi. S. e. l. ptor. §. in eū. nō habetis hic alia.

c Creditore[q]. Quero vtrū curator datus bonis possit actionē exercere. ꝟ ī gl. est dubiū. nā hoc videt pmittere in actiōibus tpe pituris. alij dicunt q̄ in oībus pōt exercere. ꝛ hāc opi. videt tenere gl. que incipit vel idē. quare dic sic. Quīq̄ ostituit curator bonis defuncti. tūc pōt exercere actiōes pituras ꝛ nō pituras. vt. l. si diu. ꝛ. l. se. S. ti. i. ꝛ. l. seruus. S. eo[r]. et de cura. bo. dā. l. ij. Quīq̄ dat curator bonis absentis. ꝛ tūc si quidē queris vtr̄ actio possit exerceri passiue. ꝛ dico q̄ sic. q̄ pōt cōuenīri siue sint tpe pture siue nō. vt. l. ptor. §. his v̄bis. S. e. Si vero q̄ris actiue tūc pōt exercere actiōes tpe pituras. vt ꝟ. al's aūt nō. hoc videt Ō. l. ptor. §. his v̄bis. S. e. et §. adō. modicū videt facere ad hoc nisi ex causa magna. vt. l. fulcinius. §. adeo. in fi. S. ti. i.

c Cum plures[s]. Creditoribus missis in possessionē pmittit facere inuētariū. ꝛ eis dat copia instrumētor ꝛ eor̄ summā pscribāt. vel ex causa totū exemplēt. ꝛ ei qui semel exēplauit nō pmittit itez exēplare nisi iuret se primū nō ḥre. h. d. Nota q̄ creditores missi in possessionem. Itē curator datus bonis dz facere inuentariū. videbitis. j. de cura. bo. dā. l. ij. §. i. Scōdo nota[t] q̄ qñ creditores mittunt in possessionē. tūc notarij qui habēt registra debitor̄ possunt cogi etiā ꝟ edere creditoribꝰ. casus est hic ꝛ tene mēti. Vlterius no. dixi q̄ dz fieri copia creditoribus. sed an totius corpis instrumenti. certe nō nisi de eo qō ad eū pōt ptinere. ego vidi semel de facto iudicatū hoc ꝛ bñ. q: casus est hic. fa. cit. l. argētarius. §. i. de edē. Vlterius no. [v] in fi. huius legis. q̄ qñ q̄s pdit etiā instrm pub. sibi reddi tū a notario. q̄ notarius nō dz cogi reficere nisi iuret calūnie causa nō petere. ꝛ q̄ primū instrm pdiderit vt ꝟ. p hoc facit qō no. in Spe. ō instru. edic. §. sed posteꝙ. v. sed nunquid. ꝛ v. vbi aūt. sed q̄ fiat copia ex simplici iuramēto nō fit v̄bis tūi vt hic sed pbando cām aliter poterit fieri copia quotiēs opus fuerit. vt. l. veluti. §. i. S. de edē. que ꝟ allegat p ōrio. sz dic q̄ ibi ex noua causa fit sepius copia, que causa aliter pbabit q̄ p iuramentū,

De priuilegijs creditor̄. Rubrica.

c Cum bona[r]. Pluribus volentibus emere pferr̄ ille qui est creditor ꝛ cognatus debitoris. Itē creditor tm̄ pferr̄ cognato. vñ iter plures creditores tm̄ ille pferr̄ qui est creditor maioris summe. ḥ. d. fm Ja. de are. licz gl. aliter intelligat. Ibi debere siue sit exneus siue cognatus Ibi. Op. q̄ creditor nō admittat ad emptiōem nisi emptore nō inuēto. vt. l. ij. C. si in cau. iudi. Huius timore variat hec lect. huius legis. ꝛ intelligo hāc legē. dicit Roge. alio emptore nō inuēto. vnō creditor̄ alij volūt sibi adijci ꝛ alij sibi, ꝛ sic illa lex

Questum autē. §. si sponsa. spōsa. Et adde qō p debito patris nō potest fieri missio in dote data filie a patre. l. rem quā. ꝛ ibi Bal. C. de iure dot.

a Dos filie. Nō tamen est es alienū quo ad fiscum. l. penul. C. de priui. fis. nec quo ad creditores. l. fi. §. i. j. que in frau. credi. ꝛ fiscus

dcordat ꝛ intellige q̄ sint pares in cumulo debiti et in dignitate. ꝛ tūc p cedit ordo huius legis. hāc lec. tenebat Rai. sed v̄itas est q̄ista lec. n ō est v̄a. q: hec lex loquit etiā de cognato q̄ nō est creditor. vnde ei adijci nō pōt. Preterea est ō casum. l. p debito. C. de bo. auc. iudi. pos. vbi creditoribus p rata adijciunt. ad idē facit. l. fi. q̄ bo. ce. pos. Alij g̃ legūt q̄ quidā volūt vendere quidā nō ꝛ erāt pares in cumulo debiti ꝛ ī numero psonar̄. sed illa nō est bona lec. q: tūc illa est humanior sntia q̄ vult nō vē di. vnde illa deberet amplecti. vt. l. vlti. C. q̄ bo. ce. pos. sed illi qui volunt hāc lec. sustinere dicūt q̄ ibi in cessiōe admittēda vel nō: sed ꝟ in venditiōe. sed certe ista lect. nō est bona q: loquit ꝟ in cognato q̄ nō est creditor. sed legēdo hoc mō nō pcederet. sed alij qui volūt sustinere hāc lect. dicūt q̄ humanior est sntia q̄ bona vēdant q: erat debitū vsurariū. sz nō placet eadē rōne. q: etiā hic loquit in nō creditore. Quare dic fm Ja. ō are. q̄ hic loquit ꝟ ī pluribus volētibus emere q̄ eqle pciū offerebāt. vñ creditor ꝛ cognatus pferr̄ creditori tm̄. itē creditor tm̄ pferr̄ cognato tm̄. Nec ob. l. ij. C. si ī cau. iudi. q: ibi subaudi maxime. vel dic q̄ creditor admittit vt q̄libet exneus. ꝛ pferr̄ creditor q: iudex admittēdo ipsum statim facit executiōem. vñ facta executiōe tollit circuitus. Itē nota q̄ qñ res dz reddi cām emphiteotica: q: est finita emphiteosis vsq̄ in tertiaz generationē ꝛ veniūt exnei cognati qui sunt in q̄rto gradu pferunt cognati vt ḥ. ꝛ videbitis in. l. i. §. pmittit. j. de aqua quo. ꝛ esti. ꝛ dico q̄ si plati hoc nō faciūt pōt appellari ab eis ad supiorē fm iura canonica. fm que ab interlocutoria pōt appellari. vt. l. i. §. pmittit. de aqua quoti. ꝛ esti.

q Questum aūt. Funeraria actio ē priuilegiata siue fuerit funeratus defunctus siue alius cuius onus funerandi ad eū spectabat.

Si sponsa. Nota q̄ sponsa[z] est priuilegiata. Itē nota rōnem q̄ est in. l. nec inter eos. q̄ facit ad. q. si pater dotauit filiā nuptur̄ ꝛ bona nō sunt sufficiētia alijs legat q̄ dos filie[a] dz deduci vt es alienū vt possit nubere. ꝛ q: hoc est on' patris. vt. l. q̄ liberos. ō ritu nup. Itē facit ad illud vos habetis in auc. res q̄. C. cōia de le. ꝛ. l. a fi. lia in prin. ꝛ. l. mulier. §. cū ꝓponeret ad treb. q̄ res subiacētes restitutōi pūt ꝓ dote alienari. Nō q̄ro an pater qui in vita nō dotauit filiā possit dotare in testamēto filiā ex rebus subiacētibus restitutiōi. Ego in dicto. §. cū ꝓponeret. tenui q̄ sic p hāc. l. Itē nota q̄ priuilegiū psonale qō dat in actiōe ꝓ dote dat ipsi mulieri. vt ḥ. ꝛ. l. dabimus. ꝛ ideo. S. so. ma. l. i. exponūt quidā dotis causa. i. mulier in actiōe ꝓ dote ꝙ hanc legē. sed hoc est vez in priuilegio psonali. ꝛ istud dat mulieri vt ḥ. al's secus vt ibi plene dixi. Vlterius gl. querit[b] vtrū spōsa sit priuilegiata vt habeat tacitā hypothecā et priuilegiatā. tz q̄ sic. ꝛ idē tenet Ci. C. q̄ po. i pi. ha. l. assiduis. ī. vij. q. gl. no. S. ō iure do. l. si spōsa. ꝛ vide qō no. ī. l. si cū dotē. §. fi. S. so. ma. Cōtrariū q̄

de actore in. l. actor. circa medium. j. rem ratam ha be.

d Item no. Adde bar. in. l. q: tale. S. solu. matri. Iventri. §. in bonis. Istū. §. nō extendit bal. in. l. q̄uis. in prin. C. si cer. pe. vide bal. in. l. incendiū. eo. titulo, ꝛ in. l. eū qui. C. de acc.

et obliga. et in. l. fi. in fi. C. cõmo. et qõ not. bar. in. l. si cũ dor tẽ. §. fi. ff. so. matri. r bal. oĩno in. l. p debito. C. de bo. auc. iudi. por. r in. l. fi. in fi. C. depo siti.

f ¶ Item op. Addo. l. ij. cũ ibi not. C. de iure doti. imperã. et not. in. d. §. quoties.

g ¶ Ulterius no. vide in. l. officium. de rei vendi.

h ¶ §. Eor ratio. fuit locutus. viõ bal. in. l. i. in. iiij. col. de ser. fugi. r qõ not. Bar. in. l. si qs mihi bona. õ acquir. heredi. in fi. et idẽ Bar. in. l. nõ solũ. j. õ iniur. pul ch re bart. in l. multũ. in. ij. col. C. siqs alteri vl sibi.

i ¶ An psumit. vide qõ not. Bal. in auc. hoc ius porrectus in v. col. C. õ sacrosan. eccle. et bar. in. l. fi. §. r si pfatã. C. õ iur. deli. et bal. in. l. in restituenda. C. de petiti. heredi. r qõ no. bar. in. l. nã r fur. ff. si cer. peta.

nõ habeat tacitã hypothecã. no. C. qui po. ĩ pi. ha. l. eos. r idẽ tenet Di. r Ja. de are. r oẽs.

Si quis cũ tutor. ¶ Quero vtr in actiõe ptutele quis habeat tacitã hypothecã. dicit gl. q sic. Idẽ no. C. de admi. tu. l. p officio. Contrariũ no. C. qui po. in pig. ha. l. eos. qõ no. ¶ Itẽ no. b hic q pupillus hr priuilegiũ sed nõ successor. sed an trãsit ad suos. glo. dicit q sic. hoc est falsum õ. l. pe. §. si puelle. s. de ritu nu. et p Ja. de are. in. d. l. ex pluribus. alle. in glo.

I ventri. ¶ Quero qd si part9 nascatur licet aborsiuus. gl. tenet q tũc hr locũ priuilegium r tacita hypotheca. Ratio qr datio huius curatoris tenuit.

In bonis. c Dicit b q ille q deponit post priuilegiũ admittit. Contra imo admittat añ priuilegiũ. vt. l. si hoiem. §. quotiẽs. s. de positi. Solue vt in glo. ¶ Item op. dicit b q accipiẽdo vsuras renũciat priuilegio. õ. l. qui noib9. de admi. tu. So. ibi dat priuilegiũ ex duplici causa fi. qr est depositarius r pupillus. vñ licet vna causa cessẽt qr accepit vsuras. remanet tñ alia causa priuilegij. Et sic no. q vbi aliqd cõcedit ex duplici causa finali: cessante vna remanet alia. vt b. r insti. de nup. §. affinitatis. r. l. liberorũ. §. i. s. de his q no. infa. plene scribo in. l. ita stipulat9. j. de v. obl. ¶ Ulterius nota q rẽ quã quis possidet ciuiliter r naturaliter ipse põt vẽdicare rõne detẽtationis q est apud aliũ vt b no. vide glo. q incipit. i. deponẽtib9 ibi. ar. cõtra insti. Sol. vt in qualibet earum.

Eorum. Istũ. §. debes itelligere qñ constat q pecunia mea puenit ad creditorẽ primũ. sz dubitat an iteruenit pactũ vt ad illũ pueniat vel nõ. certe ex breuitate tpis psumit id actũ. vt hic i fi. ibi si mõ nõ põt rc. ¶ Et gl. b nota. q icipit qõ inferioribus ibi. vel cuz b qõ no. ad. q. Quidam accusabat de filio pstito ad homicidiuz. r de homicidio pbat per famã. Item pbat q ille fuit locutus h homicide r ille statim iuit r occidit. sz nescio cõsiliũ dedisse ei p hanc gl. ll Hoc etiã facit ad id qõ notãt doc. C. de bo. dã. l. si quis post hac. r dixi. s. õ dona. l. post õctũ. q si aliquis donat oĩa sua bona et incõtinẽti sequit homicidium ex breuitate tpis fraus psumit. Itẽ aduerte. oĩa ista videnr ẽa: qñ pecunia vltimi puenit ad priorẽ creditorẽ. sz dubitat an fuerit data eo aĩo vt pueniret ad primũ creditorẽ. Sz pone q mutuaui pecuniã debitori meo debitor soluit priori creditori: an psumit soluisse de pecunia quã sibi mutuaui vel alũde. Cõsueui dicere qñ quis accepit pecuniã mutuã r facit alii quã expẽsam in sui vel suoz vtilitatẽ psumit fecisse de mutua pecunia. secus si fecit expẽsam in vtilitatem extraneoz. tunc emñ nõ psumit accipere pecuniam mutuo. p extraneis. r. p hoc est casus in. l. vltima. C. de pignoribus.

Ait prętor. ll Hic ponit vnum edictũ qõ erit ab eo cõparãdo vel ei mutuãdo. Ja. õ tionẽ recipiat. Ja. de are. ¶ Op. dicit hic q õctũ erat sciẽte eo. cõtra imo etiã ignorante. vt. l. qui añt §. filij mõ. j. que in frau. cre. Dicit gl. intellige q hic ille qui õrit: õrit ex titulo oneroso nõ lucratiuo. propter hoc Ja. de are. dedit additiõem ab eo cõparã do vel ei mutuãdo. Uel aliter possum9 dicere r satis bene. hic loquit qr p edictũ ptoris iste õhẽs sciens nõ audiet ipso iure vel ope exceptionis. sed in õrijs ad hoc vt nõ audiat requirit q renocatoria prius intẽtaret dato libello. vt. §. itẽ siquis in fraudem creditor. insti. de actio. ¶ Item dicit hic nec actio eo nomine det õ imo licet deteriorem cõditiõem primi creditoris facere. vt. l. i. §. i. j. ti. i. So. licet cõditiõem primor creditor facere deteriorẽ sine fraude. sed hic adijcit scõs creditor cũ fraude.

S I magistratus. ¶ No. ter. ibi. arbitriũ dare. r sic nota q ea q sunt tpe pitura venduntr: r pciũ in sequestro ponit. vt dixi in. l. interesse. s. õ acquir. pos. pbat h r. l. vlti. j. õ requi. reis. r. l. litibus. C. de agri. r cẽsi. r. l. is cui. §. qui legator. s. vt ĩ pos. l

P Aterfamilias. Si impubes ab hereditate paterna se abstinet ipso iure: vel p restitutõem paternis creditoribꝰ nõ tenet ipse: nec sibi pupillariter substitutus. ppter bona postea quesita hereditate nõ adita r retẽta vterq cũ effectu creditoribus tenet h. o. Et diuidit in tres partes. primo loquit qñ filius a paterna hereditate se abstinuit. scõo qñ hereditati paterne se imiscuit r eã retinuit. tertio redit ad primũ casum qñ filius pupillus ab hereditate paterna se abstinuit ipso iure. vel p restitutiõem. se cũda ibi. at cũ substitutus. tertia ibi q si substitut9. vel possumus dicere q scõa incipit ibi idẽ in substituto. Si haberetis lram negatiuã ibi cũ ex bonis. prima rõ quare substitutus nõ teneat. Item ibi et cũ creditores. scõa rõ. ibi eorũq. tertia ratio me ibi mouet illud. rõ. p creditoribus cõtra substitutũ ibi est testamẽtũ patris r filij. r sic vna hereditas esse videt. vt. j. v. at cuz substitutus. sed certe ibi nullo mõ abstinuit fm Ja. õ are. ¶ Dicit b q pupillus ab hereditate paterna se abstinuit. Cõtra pupillaris substitutio nõ põt valere si ex testamẽto patre no nõ adeat hereditas. vt. l. ij. §. adeo. s. de vul. et pu. ll Huius timore sunt in glo. tres solu. vna q hic habuit coheredẽ cuius aditiõe est testamẽtũ cõfirmatũ. licz ista gl. sit vera in se. tñ hoc nõ est vez hic qr si haberet coheredẽ tunc pupillo abstinẽte accresceret portio pupilli coheredi. ideo nõ fieret venditio bonor defuncti tanq vacantiũ. sed ageret cõtra heredẽ r eius bona vendent. Alia so. q b pupillus adiuit r p restitutiõem se abstinuit. ista abstentio nõ rũpit tabulas pupillares iam cõfirmatas r est vera in se. vt. l. iul. fm vnã lec. r verã. s. de acqui. here. r. l. si filius qui patri. de vul. r pup. fm vnã lec. r. l. r si fine. §. sed qõ papinianus. s. de mino. r est satis bona. Tertia so. est: r ista veriorq h nõ imiscuit se r licz abstineat se: tñ remanet heres de iure ciuili. r existẽtia sui heredis cõfirmat tabulas pupillares. vt. l. si filius qui patri. s. de vulg. et pupil. r no. C. de iure deli. l. quidã eulogio. in fi. gl. magne. r sic ex ista glo. no. q existentia sui heredis opat cõfirmatiõem tabularꝫ pupillariũ. Itẽ dicit hic q substitutus nõ tenet sicut nõ tenet pupillus fm vnã lec. sed fm aliã dicit q in substituto nõ est idẽ qõ in pupillo fm aliã lram. ¶ Unde op. de diuersitate litterarꝫ. So. si habetis nõ est: dicatis q ibi mutat casum. r loquit qñ pupillus adiuit r se nõ abstinuit. tunc substitutus tenet creditoribus. ¶ Sz tñc op. q etiã si pupillus adiuit r se nõ abstinuit substitutus nõ teneat. qr pupillus si viueret posset petere restitutiõem. gr r substitutus eius. vt l. nõ solũ k. s. de in inte. resti. Dicit gl. q illud qõ dicit q substitutus seu heres põt petere restitutiõez sicut minor est vez nisi in eo actu qui per eũ approbat r cõfirmat. sed h adeũdo pupillarẽ hereditatẽ in qua inuenit paternã hereditatẽ: ipsam paternã hereditatẽ agnouisse videt. r est optima so. r not. declaratio ad. l. nõ solũ. Alij dicũt q h substitutus erat heres necessarius. ista est diminatio r nõ est ve

Aterfamilias. l. nõ solũ. Cõtrariũ videt tenere bart. in l. sz si plures §. filio. õ vul. et pupil. r in l. fi. ff. de acquir. heredi.

AFidius. Nota cautelã ad fraudandos creditores, facit id quod no. Bar. in l. si mercedẽ. §. i. de act. emp.

OPeratores, vide bar. & doc. in l. ignorare. C. de testa. mili. & hic est quedã glo. de qua p ang. in repe. l. sciendũ. in. vij. col. j. de ỹbo. oblig. ad quã vide bal. in auc. ei qui. in antepe. col. C. de bo. auc. iudi. pos. & in glo. in verbo sinistra.

Creditores, scõo ẽro. Adde tex. & ibi bar. to. in l. creditoribus. j. ti. i. & no. ẽ tex. in fi. q rõne paupertatis heredis creditores faciunt interdici alienatiõem heredi. et in hoc est sing. fm Ro. in l. is cui bonis in. iij. col. ff. ỏ ỹbo. oblig. circa finẽ dñi allegat. l. is a quo. vt in pos. lega. vide que dixi post Barto. ibi &c.

n ¶ Fit missio. Per bar. in d. l. iul. in. xij et. xiij. col.

Priuilegia. Circa materiã istorum priuilegiorum de qua per glo. hic. vide glo. et Cy. in. l. i. C. de priui. do. et Di. in regula. qui prior. ỏ reg. iur. in. vi.

p ¶ Eiusdem tituli. Sed quando dicã plures creditores esse eiusdẽ tituli. vide not. bal. in autẽ. ei qui. in. iij. col. C. de bo. auc. iud. pos.

q ¶ Tacitam hypothecaz vide gl. in l. eos. C. q̃ po. et bar. in l. i. ff. solu. matr. et in operis loca, & ꝺduc. an prior in tẽpore sit prior in iure. vide in l. in ope. hic alleg. in glo. cau. maio.

s ¶ Quero vtr. vide de hoc in l. quidã cõsulebat. §. ỏ re iudi. in fi. vtr per cautiõem de stando iuri perdat declinatoria fori licet bar. hic nõ decidat tamen in l. quidam cõsulebat. in fi. ij. col. hoc expresse firmauit Bar. qõ no. §. ỏ re iudi. qz est cauendũ. ¶ Quero an cũ fideiussore vel sine. gl. magna dicit q sine fideiussore, sed iuriscõsultus dicit ẽ q cũ fideiussore, facit. l. vn iuersa. C. ỏ pci. ĩpe. offe. & vide qõ no. j. q̃ in frau. cre. l. ait ptor. §. si cũ in diẽ. ¶ Scõo ẽro ibi loquit in bonefidei. ẽro quid i stricti iuris. gl. ibi dubitat. tñ dicit q nõ ez locũ. sed ẽ lex dicit ỏriũ. Itẽ ỏr in l. in oibus cãcognita. ẽro quid vertat in cãe cognitõe. iuriscõsultus declarat ẽ. nã i ipso principali debitore cũ quo ẽs ỏrit istud est aduertẽdũ in cãe cognitiõe. nã prius est vidẽdũ an aliq̃d de nouo accidit in eũ ꝓpter qõ habeat suspectus. alꝫ si nihil noui obuenit tũc ĩputet sibi. qz a principio eũ approbauit vt ẽ: ibi cetex si pbet. Idẽ in l. si is a quo in fi. §. vt i pos. lega. et habuistis. §. de dã. infec. l. qui bona. §. ỏ illo. Itẽ ỏ nõ cauẽtẽ fit missio in possessionẽ an ex illa missione possit pueniri ad scõm decretũ. gl. in l. si finita §. iul. §. de dã. infec. dicit q nõ. alibi dicit q sic. ita no. in l. is cui. in prin. §. vt in pos. lega. & p ista vltima est casus ẽ in ỹ. q si quasi suspectus.

p Priuilegia. Op. C. de priuil. fis. l. ij. gijs realibus. ẽ ĩ psonalibus. ẽ. o. gl. pua et p istã so. apparet rñsum ad. l. si fundus. C. q̃ po. in pig. ha. & ad. l. rescripto. ỏ pac. & l. eos. C. q̃ po. in pig. ha. nã in eis loquit in priuilegijs realib, vel qñ vnus habeat priuilegiũ reale. alius personale. ¶ Quero q̃ sunt iste cãe priuilegiate. dic vt. l. ij. vsq̃ ad. l. ait ptor. §. eo. ¶ Alteri ẽro an hoc sit verũ vt q̃ sunt eiusdẽ tituli semp ocurrãt. dicit gl. q sic. fallit i duabus dotib, vt. l. assiduis. §. excep. C. qui po. ĩ pig. hab. Nz aduerte gl. dicit ẽ etiã si psonale tñ priuilegiũ ptẽdat. ideo dicit qz dos hz etiã tacitã hypothecãq. & q habeat dos priuilegiũ in psonalib, exprimit melius q̃ alibi i auc. vt exac. instã. dot. §. fic q̃dã. col. vij. ¶ Quero q̃d si sunt diuersoz tituloz. dicit gl. q ocurrũt. vide gl. ibi qõ dixi qñ sunt &c. primũ exẽplũ gl. nõ est bonũ. qz cõditio opetẽs p dote hz tacitã hypothecã. vt no. §. e. l. ij. bat tñ priuilegio psonali. vt. §. dixi. ita scõm exemplũ nõ est bonũ. qz tutela hz tacitã hypothecã & reprobat hoc exẽplũ p gl. l. i. C. ỏ priui. do. nisi dicas q hypothece nõ faciebãt mentionẽ. q̃re pone exẽplũ p. l. si negociũ. & l. si vẽtri. §. in bonis. §. eo. ti. vñ qz paria priuilegia sunt hz sint diuersi tituli tñ ocurrũt. & hoc vez nisi vnus sit priuilegiatus altero q̃ est in q̃tuor casib, ẽ no. vide gl. ibi. nisi noiatim pbẽt &c. dic p Di. i. C. qui prior. ỏ reg. iur. li. vi. inq̃tũ tãgit ẽ de pignore ptorio. dic vt. l. cũ vnus. §. ti. i.

r ¶ Op. s Jpupillus. Defendere. q̃ nõ debeat satisdari. vt. l. hoc aũt. §. fi. §. ex q. cau. in pos. eat. Do. nõ oz satisdare de iudicato solui vẽdo vt ibi dicã. ¶ Quero vtr illeꝰ qui vult q revocet primũ decretũ oblata satisdatõe. an post oblatã satisdatiõem posset opponere exceptiõem declinatoriã fori. cogitabitis.

q Quod quis. Dicit ẽ ob nauẽ vẽditã. ẽro exẽplũ. dic gl. qz vendidi tibi nauẽ & peto p̃ciũ nauis vl nauis fuit ab executoribus vẽdita. istỏ primũ exẽplũ nõ est vez. qz vẽditor rei si tradit rẽ habita fide ỏ p̃cio nõ hz priuilegiũ. vt. l. ꝓcura. §. plane. & §. se. §. ỏ tri

t ¶ Sed q̃ro. vide Bal. in l. fi. in fi. C. cõmo.

Quod q̃s glo. dicit. Nota q si ex pecunia mea ad hoc mutuata res emat habeo inter personales priuilegium. ad de gl. & bar. in. l. licet. C. qui potio. et bar. in. §. pla ne. & ibi gul. et bal. in. l. in rebus. in se cũda col. C. de iure dot. v ¶ Speciali ter. Nz hoc l. fi. cum au ten. quod ob tinet. C. ỏ pignо.

Cum qui. Hic est vna glo. quã Imol. reputat singularẽ in .l. cõtra ff. ꝺ re iudi. ⁊ not. bar. in. l. fulcinius. §. adeo. quibus ex cau. in pos. eaꝫ. ⁊ not. plene ꝙ quãdo audiaꝫ reus veniens post interpositionem primi decreti. not. Bar. in. l. si finita. §. iulia. in. ir. col. ⁊. x. s̃. de dã. infec. ⁊ sequiꝫ Jo. an. in ti. ꝺ primo ꝺ ecreto. §. restat. x̃. sed pone. vbi dicit hãc fuisse sentẽtiã Ja-

buto. quare glo. dicitᵏ ꝙ mutuaui emptoꝛi pecuniã vt emeret nauẽ: ⁊ hoc est exẽplũ bonũ. ¶ Sed op. de. ꝺ. l. pcur. §. plane. Dicit glo. ibi simpliciter mutuauit pecuniã. h autẽ mutuauit pecuniã spãliterᵛ ad hũc actũ vnde hꝫ priuilegiũ psonale. Itẽ hꝫ tacitã hypothecã si hoc esset actũ. vt. l. licz. C. q̃ po. in pcio nõ habeo priuilegiũ i pcio sed mutuãs vt nauis emaꝫ hꝫ priuilegiũ. Rõ est qꝛ ille pecuniã mutuauit graꝫ. nã si sub vsuris nõ haberet priuilegiũ. vt. l. si vẽtri. §. in bonis. s̃. e. sed ille qui hꝫ fidẽ ꝺe pcio nõ facit ex mera liberalitate sed ꝓpter lucꝛ qꝛ hꝫ ex vẽditõe. fꝫ possemꝫ ꝺicere ꝙ hec lex. ⁊. l. si naue. s̃. eo. loquiꝫ in naue i qua est semp priuilegiatꝫ mutuãs. sed leges ꝺrie loquunꝫ in alijs rebus.

e

Am quiᵛ lidũ soluaꝫ. Sed ꝺ. s̃. eo. l. si pupillus in fi. vbi est i possessiõe donec ei caueaꝫ. vt i auc. ei qui. C. ꝺ bo. auc. iudi. pos. ꝓpter qꝺ ꝺicit Ja. ꝺe are. aut fuit facta missio ꝺ latitantẽ et nõ ꝺz recedere donec sibi soluaꝫ vt hic. aut ꝺ nõ latitantẽ. ⁊ tũc statim oblata cautõe ꝺz recedere vt ibi. ⁊ hoc possꝫ esse vꝛ vno casu. nã debes scire ꝙ in psonalibus post scõm decretũ interpositũ re adiudicata creditoꝛi debitoꝛ audiꝫ infra biẽniũ. vt. l. vltima. C. ꝺ iure do. ipe. ⁊ hoc casu posset ꝺicere verũ Ja. ꝺe are. qꝛ aut fuit facta datio insolutũ creditoꝛi ex scõdo decreto. ⁊ tũc nõ audiꝫ debitoꝛ nisi ꝺebitũ infra biẽniũ soluerit. ⁊ hoc si fuerit facta missio ꝺ latitantẽ. si x̃o fuit data insolutũ creditoꝛi ex scõdo decreto ꝺ nõ latitantẽ tũc est nullũ decretũ ipso iure. ⁊ hoc vult ꝺicere gl. sup x̃bo optet. Sz si loq̃ris ꝺe scõm decretũ nõ ꝺiceret vꝛ qꝛ statim oblata satisꝺatiõe ꝺe restituꝫ. expẽsis audireꝫ. vt. l. si pupillus. §. fi. s̃. e. ⁊ in auc. ei qui. C. ꝺe bo. auc. iudi. pos. Sed tu ꝺic sicut ꝺicit iurisconsultᵘ. qꝛ aut est facta missio cõtra aliquẽ qꝛ est iussus soluere ⁊ nõ soluit. ⁊ tunc nõ recedit ꝺe possessione donec soluaꝫ. Aut est iussus venire ad ꝺefendendũ ⁊ nõ ꝺefendit ⁊ tũc possessionẽ recuperat statim cũ venit ad ꝺefendendũ. Idẽ si fuit facta missio qꝛ iussus fuit satisꝺare ⁊ nõ satisꝺedit. tũc statim cũ satisꝺat possessionẽ recuperat. vt. l. si finita. §. si quis ꝺani. ⁊. §. se. s̃. ꝺe dã. infec. et. l. si creditoꝛes. s̃. e. Et bꝛeuiter regula est. quicq̃ꝺ si re integra factũ esset ipediret missionẽ. illud factũ post missionẽ facit recuperare possessionẽ. casus est in. l. si pecunie. in fi. s̃. vt in pos. lega. qui tex. est val ꝺe no. ⁊ hoc mõ ꝺz intelligi hec lex ⁊. l. ij. in prin. s̃. ꝓ herede. ⁊. l. is ꝙseq̃ntꝛ. §. fi. s̃. fami. hercis.

a

Atiocensium. Hec. l. hꝫ duas lec. et vtraq; est bona. Jus pignoris cõpetens priuato nõ admittiꝫ. sed fm aliã lec. ꝺicit ꝙ priuilegiũ cõpetens psonali beneficio principis nõ pferꝫ priuato habẽti hypothecã. h. ꝺ. ¶ Quero vtꝛ ciuitas posset facere statutũ per qꝺ auferaꝫ ius priuati hic nõ fecit nisi in psonali. Inno. in. c. q̃ in ecclesiaꝝ. extra ꝺe cõsti. ꝺicit ꝙ nõ. sed x̃itas est ꝙ põt facere faciẽꝺo legẽ vniuersalẽ vt h. ⁊. l. vẽditoꝛ. §. si ꝙstat. s̃. cõia pꝺio. sed faciendo legẽ priuatã ꝺ vnũ hoc nõ põt. vt. l. si priuatus. q̃ ⁊ a qbus. ⁊. l. totiẽs. ⁊. ꝺe pollicita.

b

Onis. Respubli. Elide glo. p ꝙ q̃libet ciuitas anthicẽsis hoc ipetrasset per illã glo. in. l. si finita. in prin. ⁊ ibi ꝺicti in. l. minoꝛ. s̃. ꝺe euic. Et ꝺe hoc vltimo habeꝫ p bar. ⁊ ꝺoc. in. l. iij. §. fi. ꝺe acquir. pos. ⁊ limita hic ꝺicta p Bar. vt p ang. singulariter ⁊ alios in. l. si finita. §. itẽ videamus. s̃. ꝺe dã. infec.

Athiocensiũ. quero vtꝛ. Adde bar. in. l. si cõstat. ꝺe appel. ⁊ ibi a principe. Preterea ista glo. est cõtra glo. l. si miles. ⁊. ad municipa. quare ꝺic ꝙ hic loquiꝫ in republica romanoꝝ.

late per moꝺer. idẽ tenz bal. in. l. quicũqꝫ. in vlti. col. C. ꝺe ser. fugi. ⁊ bart. ī. l. si vẽditoꝛ. et in. l. totiẽs in fi. ⁊ in. l. fi. circa prin. ff. ꝺe appel. recipi. ⁊ qñ statutũ ꝺicatur vle vel singulare. Elide bal. in. l. iudicẽ. C. quo. appel.

p

Upillus. Eius. a Ibi reuertetur. Sz curatoꝛe bonis ꝺato põt cõsuli creditoꝛibus. vt. s̃. ti. ij. l. in possessiõe. §. fi. s̃. ex qui. cau. maio. l. ab hostibus. in prin. fm Jac. ꝺe are.

Upillus. §. eiꝰ. In casu isto ꝺaꝫ curatoꝛ bonis. vt not. Barto. in. l. ignoꝛare.

¶ De separatiõe bonorũ. Rubꝛic.

¶ De bonoꝝ separationibus. Rubꝛica.

Ebitoꝛ. qꝺ ꝺixi. Nota pulchrã limitationẽ ad. l. generaliter. j. ꝺe fideius. et ibi vide de materia. ⁊ late scripsi in. l. si ꝺebitori. C. ꝺe pac. pꝰ Bal.

Eliendum. Nota tex. ibi naz .lz alicui adijciẽꝺoꝛ. c.

Edictum. Nota ꝙ quinq̃nnium ꝺicit multũ tẽpus. Nota tex. in x̃. sciendũ. ⁊ in x̃. si eius. ⁊ not. tex. ibi iustissima ꝛc. Nota ꝙ errãs in iure nõ põt impetrare restitutionẽ nisi sit iustissima causa. vt hic. ⁊ ꝺixi. s̃. ꝺe cõfes. l. cũ fideicõ. Item in prin. huius legis habetis vnã glo. magnã que summat totam istã legem quã vide per te qꝛ plana est.

Ebitoꝛ. Cum fideiussoꝛ principali succedit extinguiꝫ obligatio fideiussoꝛia si ad incõmodum creditoꝛis nõ cedit. alꝫ secus. Item post admissos creditoꝛes here ꝺis creditoꝛes ꝺefuncti ad eius heredis bona possunt habere regressum. h. ꝺ. not. l. Nota tex. ibi nec; eñ ratio iuris. Nota ꝙ ꝺixiᵇ in summario qꝛ quod ꝺicit lex ꝙ cum fideiussoꝛ succedit principali extinguiꝫ accessoꝛia. vt. l. generaliter. ꝺe fideiusso. j. est vꝛ nisi cedat ad incõmodum creditoꝛis vt hic. Quod facit ad. q. fideiussoꝛ succedit principali ⁊ fecit inuentariũ. ⁊ cum cõuenitur a creditoꝛe opponit ꝙ nõ tenetur ex persona ꝺefuncti nisi inquantũ facultates ꝺefuncti patiunꝫ. Item si cõuenitur ex persona sua opponit ꝙ fideiussoꝛia obligatio est extincta. certe ꝺeterminat ꝙ nõ sit extincta. quia hoc esset ad incõmodum creꝺitoꝛis. vt hic hanc questionẽ habent quidam per Ui. in. ꝺ. l. generaliter. ꝺicam plenius in. l. stichum aut pamphilum. §. qꝺ vulgo. j. ꝺe solu. Item op. ꝙ quis nõ habeat regressum ad bona heredis. vt. j. e. l. si creditoꝛes. Solu. vt ibi ꝺicam.

Reditoꝛibus. Creditoꝛes cõditionales ⁊ in ꝺiem ⁊ etiã legatarij possunt impetrare separatiõem. hoc ꝺicit. Nota tex. ibi pignoꝛis causa. no. hãc l. ad id quod ꝺixi. s̃. ti. i. l. si creditoꝛes. ꝙ quilibet creditoꝛ etiam stricti iuris põt petere cautionem. vt hic. ⁊. ꝺ. l. si creditoꝛes. ⁊. l. in pos. s̃. ex qui. cau. in possess. eaꝫ. Item nota hic. l. quia habes glo. que ꝺicit ꝙ fm iura ꝺigestoꝝ legatarij nõ habebant tacitam hypothecã: vt no. s̃. vt in possess. lega. l. is cui. §. postq̃. ⁊. l. si postq̃. C. vt in possess. lega. quod est cõtra hunc tex. Item illa glo. ꝺicit ꝙ si sunt legatarij ⁊ cyrographarij creditoꝛes ꝙ pferuntur legatarij qui habẽt tacitam hypothecam. quod est falsum. immo nõ pferuntur nec habent hypothecam tacitã nisi in eo quod remanet prius satiffacto creditoꝛibus vt hic ibi legatarios autez ⁊c. quod tene menti.

Reditoꝛibus. quia habes glo. De his omnibus not. p bal. in. ꝺ. l. is cui. §. postq̃ et Cy. in. l. i. C. cõia de legat. in. iiij. oppo. quo ad primũ ꝺictũ hic positũ ꝺicit idem qꝺ bart. hic per istã. l. sed cõtrariũ tenet Ja. ꝺ bel. in sti. ꝺe leg. in prin. p. l. i. C. cõia de leg. et hic idẽ tenet sali. in. ꝺ. l. i. per illum

tex.ibi.nos in ꝑsenti causa hypothecariã dare.ꝛ sic iperator dicit se ꝺ nouo inducere addo.l.fi.§. sed qꝛ nostra cõia ꝺ lega. vbi idẽ ꝓbatur. Ad istũ tex.respõdetsali.qꝺ loquitur de hypote.exꝑssa data in testamẽto. huic opi. bar.cõsonat et glo.in.l.lutius.ff.ꝺ alie. lega.cũ simi. ẽt glo.ꝛ bar. in.l.gayus. ff.ꝺ annu.lega. Jmol.in l.si q̃s seruũ §.pe.in fi.de lega.ij.tenet simplr opi. bar.ꝓ istum tex. Jdem. ꝺ cast.in.d.l.i. C.cõia de lega.tenet cõtra bart.ꝓ illã.l.i.ꝛ ita dicit tenẽ Dy. et rapha. ẽ.

Jcreditores impetrauerũt. an aũt fiat separatio creditorũ patris et creditoꝝ filij quo ad peculiũ ꝓfecticiũ vide bal. in l.pe.C.q̃ bo. cede. pos. et in materia separationuꝝ. vide.l.i.ꝛ.ij. ꝛ qõ ibi bal. in fi.C. ꝺ bo. auc.iud.pos.

§ Jcreditores. Qui separatiõem impetrauerunt ꝺ nõ possunt cũ creditoribus heredis ꝯcurrere.sed ad bona postea ex hereditate quesita aliũde nullo mõ.h.d. Et diuidit in tres ptes. Jn prima loquit vtꝝ illi qui separationẽ ipetrauerũt possunt reuerti vt cõcurrãt cũ creditoribus heredis in bonis heredis tũc habitis. Secõo vtꝝ possunt cõcurrere in bonis postea in hereditate q̃sitis. Tertio vtꝝ possunt ꝯcurrere in bonis aliũde q̃sitis. scꝺa ibi sed si post.tertia ibi.at si. Tex.ibi reuerti ad heredẽ ꝓpter bona.tũc ab eo possessa vt ꝯcurrãt cũ creditoribus heredis.sed i supfluũ sic.vt.l. debitor i fi.§.e. Tex.ibi hereditarij creditores necvt ꝯcurrãt cũ creditoribus heredis nisi i supfluo ibi putãt ꝛ male. No.tex.ibi ꝛ q̃si bona defuncti vẽdiderũt ꝛc Et nota tex.ibi ꝓprij aũt heredis Op.ad prin. §.e.l.debitor.in fi. So.multe sunt hic. sed ꝟitas est qꝺ istud principiũ ꝑm illã.l.intelligit qꝺ nõ possit reuerti ad bona heredis.vt ẖ nisi prius dimissis creditoribus heredis vt ibi. Ad hoc op.§.e.l.i. §. pe.in fi.§. So.etiã nõ dimissis creditorib9 heredis nõ possent reuerti ad bõa heredis ex iustissima cã. vt ibi no.alꝰ nõ vt ẖ. Cõtra hoc op.j.e.l. ꝟ.idẽ qꝺ existimo. Rñdeo ea q̃ supra dixi locũ habẽt i bonis ab herede habitis tpe ipetrate separatõis.sed ꝟ.idẽqꝫ.ꝛ tota hec lex ꝛ ꝟ.at si vsqꝫ in fi.loquit i bonis postea ab herede q̃sitis. Reassume igit sic aut creditores defuncti volũt reuerti ad bona tũc habita ꝓ heredẽ.aut ad bona postea q̃sita. Primo casu aut volũt reuerti vt cõcurrãt cũ creditoribus heredis ꝛ nõ possunt vt hic in prin. nisi ex iustissima cã. vt.l.i.§.pe.§.e. Aut volũt reuerti i supfluo post creditores heredis dimissos ꝛ possunt. vt. l. debitor. in fi.§.e. Secõo casu q̃ ad bona postea q̃sita volũt reuerti.aut sunt q̃sita ex hereditate ꝛ possunt reuerti vt ẖ in ꝟ.sed si post. Aut volunt reuerti ad bona aliũde quesita.ꝛ nunqꝫ possunt.vt ẖ in ꝟ.at si.vsqꝫ ad fi. Jtẽ dicit hic qꝺ bona defuncti nõ augent. ꝺ in.l.itẽ veniũt.§.fructus.§.ꝺ peti.here. Dicit gl. qꝺ nõ recipiũt augmẽtũ ꝓ q̃sita aliũde ꝓ heredẽ.sed bene recipiũt augmẽtũ ex q̃sitis ex ipsa hereditate seu bonis hereditarijs.vt ibi.ꝛ hoc vult iste tex. Ultimo in fine legis no.qꝺ ꝑsona vsqꝫ ad mortẽ põt acquirere.qꝺ facit ad.q.qꝺ exceptõe quis cõ demnet nisi inqꝫtũ facere põt sit dilatoria. qꝛ lꝫ hodie nõ q̃rat.cras poterit acq̃rere.vt ẖ. ꝛ.l. si defunctus.C.arbi.tu.ꝛ est tex.j.de mu.ꝛ ho.l.cura.§.pficientiũ.dicã.j.de excep.l.excepti. Ultimo no.qꝺ licet hereditate adita totũ est patrimoniũ heredis. vt.l.i.§.pe.tũ separatiõe ipetrata nõ venduntur tanqꝫ bona heredis. sꝫ tanqꝫ bona defuncti. vt hic ibi et quasi defuncti bona.

Si libertas. Nota casum in quo separatio est necessaria.

q Si iudicium. Vide glo.positã. §.e. l.i.in prin. que incipit no.vij.casus. Reassumo ẖ gl.in.l.impatores.§.ti.i.que gl.q̃rit quis ẖꝫ ꝓbare alienationẽ in iuste factã an actor iniustam vel reus iustaꝫ. in glo. sunt opi.dico qꝺ ei incũbit onus ꝓbãdi ꝺ quẽ facit ꝓsumptio. Qñqꝫ est ꝓsumptio ꝺ actorem. ꝛ actorẽ appello reũ ꝺ quẽ facta est venditio q̃ mõ est actor et repetit rẽ ꝛ est ꝓsumptio ꝺ eũ.qꝛ fuit citatus c ꝑsonaliter vel semel fuit in iudicio ꝛ tacuit. vel fuit sibi datus libellus. vt no.§.ex qui.cau.in pos.eat.l.ij.in prin.ꝛ.l.fulcinius.§.quid fit latitare.e.ti.ꝛ tũc ipse ẖꝫ ꝓbare ꝺrium qꝺ nõ latitauerit. vt qꝛ fuit ipeditus iusta cã vt qꝛ egrotauit.vt.l.quesitũ.§.de re iudi.vel qꝛ vocat ad maius tribunal.vt.l. ꝺ pupillus

Eli iudiciũ.fuit citatus. vide ang.in repe. l.sciendũ. in vij.col.de ꝟbo.obliga.

§.fi.e.ti.vel si est ipeditus ex aliqua illaꝫ causaꝝ q̃ ponunt.§.siquis cau.l.ij. Qñqꝫ est ꝓsumptio ꝺ reum.ꝛ reũ appello eũ qui nũc cõuenit rei vendicatione.vt qꝛ ex actis nõ apparet eũ ꝓtra quẽ est facta venditio latitasse.tũc sibi incũbit onus ꝓbandi qꝺ vẽditio sit recte facta.ꝓ hoc vide tex.in.l.i.C.de iure fis.li.x.ꝛ qõ ibi no.ꝛ.C.de distrac. pigno.l. iij.et l.i.ꝛ.l.ij.C.si ven.pig.aga.

De curatore bonis dando. Rubrica.

§ Jsub conditione. Primo loquit in instituto sub cõditiõe ptãtiua. scꝺo sub cõditiõe casuali. tertio adijcit ad ꝓdicta exemplũ. scꝺa ibi qꝺ si nihil. tertia ibi sicuti cũ venter. Ibi vẽdẽda ꝓ curatorẽ datũ bonis. Opo.§.ꝺ bo.auc.iudi.pos.l.si fuus.ꝛ.l. siqs instituat §.de here.insti. Rñ.illud qõ ẖ ꝺr cogendus est ꝛc. intelligo nõ ꝑcise sed statuẽdo sibi tẽpus infra qõ adeat vt ibi dicit.ꝛ ita dicit gl.ꝛ bene. Jtẽ ꝺr si rũderit se nõ adituꝝ ꝛc. ꝛ sic innuit qꝺ hereditati future possit q̃s renunciare. ꝺ hoc videt exꝑsse de acq̃r.here.l.is q̃ heres.ꝛ.l.qui supstitis. Glo.ꝓ sonit plures so.fm vnã so.est dicendũ qꝺ iuri futuro nõ põt renũciari ex iudiciũ. vt in ꝺrijs.sed in iure dicio sic.vt ẖ ꝛ hec vera.ꝛ hãc so.tenet Dy.in.l.ista Circa hãc legẽ ꝓ declaratõe quero ꝓ quẽ bona vẽdant.quidã dicũt ꝓ iudice vel executorẽ sicut in l.fulcinius.§.fi.§.ex q̃.cau.i pos.eat.fꝫ dicit gl. ĩmo per curatorẽ datũ bonis. Rõ qꝛ in.l.ꝺria bona habẽt certũ dñm.ꝛ latitantẽ ꝺ quẽ fit vẽditio.ideo nõ dat curator.sed ẖ bona nõ habẽt certũ dñm qꝛ est mortuus vñ nõ põt latitare.vnde dat curator bonis.vide gl.q̃ incipit quecũqꝫ ꝛc.ibi vel dic dandũ quã gl.no.ꝛ tene mẽti. Sed q̃ro anteqꝫ detur curator bonis an debẽt requiri illi quos prima cã successionis ꝺtingit repudiãte primo. Rñ.sic.vt.l.i.in prin.§.largius.§.de succes.edic.fm Ja.de are.allego tibi tex.no.in.l.i.§.pe.§.de ven.inspi.ꝺici in.l.si diu.§.qui.ex cau. in pos. eat. Alterius ꝺr qꝺ qñ est cõditio casualis põt dari curator bonis.q̃ro ad quid dabit.in gl.sunt opi.nõ ꝺrie.sed in se diuersificant. Tu dic qꝺ dat curator ad bona ꝺfuãdat ad vendẽda pitura tẽpore.ꝛ nõ pitura si res vigeat. Quero an tal curator dat9 bonis teneat facẽ inuẽtariũ dicit gl.qꝺ sic.quã signa.ꝛ hoc itellige in curatore dato bonis vniuersalibus. sꝫ curator datus liti vel ad vnũ actũ nõ tenet facere inuentariũ. vt no.C.de epi.audi.l.de creatiõibus.dicã in.l.ꝛ si ad spẽs.j.rẽ pu.sal.fore.ꝛ no.in Spec.de cura. qui dã.bo. Jtẽ querit gl.an creditores debẽt habere copiã inuẽtarij.ꝛ dicit glo.qꝺ sic.quã no. Addit ꝛ ꝺr qꝺ creditores debẽt ẖre copiã in casu huius legis nõ est dubiũ.qꝛ curator dat ad petitionẽ creditoris. Sed q̃ro alij litigant cũ tutore vel curatore adulti an debeãt ẖre copiã inuentarij9. alꝰ dixi vobis ꝛ puto dicere vex ꝛ videt qꝺ sic.qꝛ alꝰ ꝺditio ei9 q̃ litigaret cũ tutore vel curatore essꝫ deterior.qõ esse nõ debꝫ.vt.l.ij.§.defendi.§. ex qui.cau.in pos.eat.nã cũ tutor nihil posset agere inuẽtario nõ cõfecto.vt.l.fi.C.arbi.tu.semp posset dicere nõ valet iudiciũ.qꝛ nõ est factũ inuẽtariũ et ille nõ posset ꝓbare esse factũ. ꝛ ideo ei9 interest ẖre copiã inuẽtarij sicut tutele ꝛ pcura.q̃re dico qꝺ ꝺr dari copia inuẽtarij sine rebus.hoc mõ dicet notarius.hec est copia cuiusdã inuẽtarij ꝓducti ꝓ talẽ tutorẽ coã tali iudice ex cuius mãdato data est copia aduersario sine rebus cui9 tenor talis est ꝛc. ꝓ hoc est ꝺsultũ ꝓpter qꝛ põt ꝓbare eẽ factũ iuẽtariũ.

De cura,bo,dando. Rubrica.

Jsub cõ ditiõe. iuri futuro. an posit renun ciari iuri de futuro.adde late bar.in.l. i.C.de pac.ꝛ adde qõ no. dixit bart.in l.certum.§.si q̃s absente. §.de cõfes.ꝛ qõ dicit bar to.in.l.i.cir ca fi.ꝛ quod ibi dixi.j.in dl.sol.facit i simili qõ no. bal.in aut. si qua.C.ad velleia.

g Copiã inuẽtarij. vide guido. de fu za.in.l.ꝺ creatiõibus.C. de epi.audi. et bal.ꝛ bar. in.l.si tutor. C.in q̃. cau. in inte. resti. bar.in.l.in l la.j. de ꝟbo. oblig.ꝛ in.l. tutor.qui re pertoriuꝝ.ff. de admi.tu to.ꝛ Bal.in l.fi.C. arbi. tutel.

h Nõ plus Not. bal.in l.fi.C.de pci. ipe. offer. et bar.in.l.si tu tor qui reper toriũ. de admini.tuto.et bal.in. ꝺ.l.si tutor. C. in qui. cau.

De curatore. q̄ iudex. Adde tex. & ibi bar. & docto. in auten. si oēs. C. si vt se ab heredi. absti. & adde qđ bal. in. l. iij. per illū tex. C. đ cap tiuis. dicit q̄ quilibet ꝺiunctus pōt petere dari curatorē bonis ab sent. & captiuoꝝ. & istis adde bal. in rubr. C. de succes. edic. q̄ po ssit dari curator bonis absentis & p̄sentis.

Quero i quo. Adde aliā differen tiā que colli git. j. ea. l. ꝯ. querit. in fi. ficta auten. minoris de bitor. Adde q̄ talis cura tor satisdare tenet de ido nee ꝺseruan do &c. l. iij. cū gl. & ibi bal. C. de cap. l. Quero p curator. Et adđ pulchre bar. tangēt ibi qđ in actore in. l. actor. j. rem ra. ha. et istis adđ qđ no. bar. in. l. si ante. in fi. iudi. sol. & vi de qđ no. Ja ly. in. l. quod quis. in vlti. questi. C. de pcur. & bal. in. l. nulla. e. titu.

Jtē per hoc est cōsultū minori cuius interest ne om nes sciāt quid hz in bonis. vt. l. vlti. C. de ali. pu. p. et. l. ij. C. q̄ & quibus quarta ps debe. cū igit hoc sufficiat agēti cū tutore illō sibi tm̄ tradat nō plus h vt. l. argētarius. ꝯ. edi. s. de edendo.

De curatore. Supra loquit q̄ cura tor dat bonis defuncti. hic q̄ dat bonis viuētis. Versi. quecq̄ p eū. l. p quē det & ad cui⁹ petitionē. nūc qđ sit offi cū & potestas huius curatoris. In xvi. & si cura reperire alibi. ꝺz h q̄ ꝺz ostitui curator ad petitōez creditoris. Cōtra imo iudex pōt ex officio suo. vt. l. iudici sit notū bona dissipari. tenet g̃ ista glo. q̄ iu dex ex officio suo pōt dare curatorē bonis quā no. ꝺn̄m no. gl. in. l. hoc aūt. in prin. s. ex qui. cau. i pos. ea. vbi dic esse spāle in furioso & pdigo. in alijs aūt nō pōt dari nisi petat. Aduerte curator adulti nō pōt dari nisi petenti. vt. ꝯ. item inuiti. insti. de cura. tutel. sed curator furiosi & pdigi pōt dari ex officio iudicis. vt. l. fulcinius. ꝯ. adeo. ex qui. cau. i pos. ea. Curator xo qui dat bonis q̄cq̄ dat bonis defun cti. & tūc pōt dari ex officio iudicis. vt. s. l. pri. & ibi no. in. ij. glo. q̄cq̄ dat bonis viuētis. & tūc si quidē bonis viuētis & latitātis tūc nō dat curator sed bo na sunt vendēda. vt. s. l. pri. no. Si xo bonis viuē tis & nō latitātis: tūc pōt dari curator sicut furioso & pdigo eadē rōne. q̄ abest casu sine culpa. vt. d. ꝯ. adeo. & ita intelligo hāc gl. Dicit h q̄ oīa gesta cū eo rata habebunt. q̄ro an possit intētare actōes tpe nō pituras. dic vt dixi in. l. pe. s. ꝺ bo. auc. iudi. pos. & no. in. l. ab hostibus. s. ex q̄. cau. ma. Que ro in quo differt officiū isti⁹ curatoris ab alijs cu ratoribus. gl. h dicit late & bene dicit pter in vno vide gl. q̄ incipit etiā si mino. quā no. Hz in eo q̄ dicit q̄ iste curator nō ꝺz iurare: male dicit. vt. l. de creatiōibus. C. ꝺ epi. audi. imo pbat in auc. qđ nō generale. ibi posita quā quidā habēt sup. l. fi. C. de cura. furi. & ponit Spe. in ti. de cu. bo. dā. sed in oī bus alijs bñ dicit Ulterius q̄ro. ꝺz h q̄ curator pōt cōstituere pcuratorē. q̄ro q̄ pōt. dicit gl. post litis cōte. vt. l. neq̄. C. de pcur. hoc intelligo vez in actiōibus hereditarijs. sed in actiōibus q̄sitis per ipsum curatorem ex suo ꝺctu cū habeat directas et vtiles actiōes poterit ostituere pcuratorē etiā aī litis cōtes. cū sit dñs illius iuris. & h. d. tex. h dū di cit act. in eū cōpe. cc. Querit gl. vtz curator ꝺz satisdare de rato. & dicit q̄ nō. vt. l. actor. j. rē ra. ha. Quero pcurator substitutus ab alio pcurato re ppter dubiū qđ est de eius mādato ꝺz cauere ꝺ rato. q̄ro an ꝺz cauere rem ratā dñm habitur. id est an ꝺz cauere rē ratā pcuratorē habitur. qui eū cō stituit. h videt tex. no. q̄ ꝺz cauere rē ratā habitur pcuratorē vt h. ibi sed noīe eius curatoris cc. & no. in Spe. de pcu. ꝯ. i. xv. sed nunq̄d substitutus. Ego aūt aliter intuēs dico sic. pcurator pōt pcuratorez substituere duobus modis. vno mō ex mādato sibi etiam pbat q̄ possit fieri missio in insulā hereditariam etiam si ibi nō sint inquilini & etiā si citatio seu libellus nō affigat ad ipsam in sulā per id qđ not. Jo. an. in simili in. c. cordi. de appel. in sexto. Tu tius est tamē hoc qđ hoc fiat vt pbat ibi ex xv. tutius. fm Jmol. ibi vtz aūt hereditas patiat fm decretum. tex. in. d. ꝯ. ptor. videt pba re q̄ nō vid tm̄ bal. per il lū tex. in. l. cū debitores. C. de indic. Et p p̄dictis facit. quia in hac materia equiparatur pupillus et hereditas ia cens. vt est tex. no. & qđ ibi not. bar. in. l. is cui. ꝯ. cessatū. vt in pos. lega. vn de sicut ꝺtra pupillū pce dit vel non fm id qđ le git & no. in. l. hec autē. ex q̄. cau. i pos. eat. ita ꝺtra hereditatem iacentē. adđ q̄ dixi post bart. in. l. ad diem. de ver bo. obliga. & ibi ang. & in l. si fuus he reditarius. de stipu. ser. et qđ no. ro. in. d. ꝯ. ptor. tu vide bal. vbi aliq̄d p eū in. c. i. de mili. vasal. q̄ cōtu. est. in pe. col. & qđ no. in. l. si q̄s instituat. in fi. de here. in sti. & ibi not. bar. & qđ ibi dixi. & hec et similia semp intellīgas ni si extarēt sui heredes qm̄ tunc nihil p cedi pōt cōtra hereditatē iacentē q̄ non est dare tūc hereditatē iacentē be neficio suita tis. fm glo. valde no. in. l. cū hereditas. C. depositi. quā multū ex clamat ibi bal. & facit ad no. per bar. in. l. fi. ff. de cōdi. inst. Item ad p̄dicta adde tex. no. & qđ ibi bar. in. l. si cū hominē. in fi. de fideius. Et p̄dicta etiam faciūt vtz hereditati iacenti currat p̄scriptio vel

facto a dño substituit. & tūc dñs videt illū cōstitue re quē pcurator cōstituit. vt. l. i. ꝯ. pe. s. de pcura. et tūc ꝺz cauere rē ratā dñm habitur. q̄ tanq̄ a dño ꝺstitutus agit. Unde pcurator substituit iure suo. vt. l. neq̄. & l. act. & l. qđ quis. C. de pcu. & tūc ꝺz ca uere rē ratā pcuratorē habitur. casus est h ibi noīe eius &c. habes in sili. s. de nego. gest. l. mādasti. vbi mādatū pōt explicari duob⁹ mōis. & hoc tene mēti

Queritur. Jo. aliud in tutore & curatore alio aliud i curatore qui dat bonis. Quero an hec lex corrigat p auc. minoris. fm quā debitor vel cre ditor nō pōt esse tutor vl curator minoris. certe cre do q̄ nō. q̄ ibi loquit in curatore qui dat vt habe at curā psone & bonoꝝ lz principaliter bonoꝝ. vt. l. in copulādis. C. de nup. sed hic loquit in curatore dato bonis tm̄ ita q̄ nō psone.

Nota q̄ in curatore bonoꝝ dato bo

Si tres. nis est actoris electio quem cōueniat. Cōtra. C. ꝺ admi. tu. l. fi. Jo. aliud in tutoribus. rō patet in tex. cū tutores dent inuiti nō curatores. Jtē op. q̄ curatores debeāt ꝓueniri p pte nō q̄ libet insolidū. vt. s. ꝺ admi. tu. l. tutores qui post. ꝯ. curatores & l. diuus. e. ti. Jo. ibi loquit in curatori bus qui gerebāt spōte cū datio nō valeret. Jtē op. de admi. rer. ad ciui. pti. l. iij. Jo. ibi in alijs cu ratoribus q̄ dant inuiti. h in curatore dato bonis. Jtē op. C. de suspec. tu. l. h em̄. Jo. ibi in tutori bus. Jtē ꝺz hic q̄ qñ dat inuitus q̄ nō gerens nō cōuenit. cōtra in. l. iij. ꝯ. i. s. de admi. tu. Jo. nō cōuenit nisi in subsidiū. & ista opi. est in vltimo xvo legis nostre. Quero an misti curatores habeāt beneficiū eple diui hadriani. glo. ñdit q̄ nō. q̄ nō tenent nisi de dolo & lata culpa. & sic nō debēt ha bere beneficiū eple. Aduertatis ista gl. male q̄rit. q̄ dicit an habeat locū epla. sed epla nō hz locum nisi inter fideiussores & mādatores accessorie obli gatos. vt. l. fi. C. de cōsti. pecu. & insti. de fideius. ꝯ. si plures. & l. inter eos. j. de fideius. sed h nō sunt fide iussores. & ideo beneficiū eple nō ꝺz esse indistin cte. ideo gl. voluit q̄rere an habeāt beneficiū diuisi onis vt tutores & curatores alij. Jtē male soluit. q̄ et illi qui sunt in dolo & lata culpa habēt beneficiū diuisiōis. licz nō habeāt beneficiū cessionis. vt. l. si plures. s. de admi. tu. & ꝯ. nūc tractemus. alle. in gl. Jtē ꝺz h in hac. l. q̄ quilibet pōt ꝓueniri insoli dū. nec est inter eos ordo. hoc intellige vez nisi ille qui nō gessit sit patus q̄ gerēs prius ꝓueniat suo piculo. tex. est in sili. in. l. vnde queritur. in princ. s. cō mo. put est ibi in lra defendi. & hoc pono in mate ria de duobus reis.

Jplures. Uno. q̄ sicut possunt in solidū agere ita insolidū co uenire. Quero a quo cōueniunt isti cu ratores. rideo vel a creditoribus hereditarijs vel ab eo cuius bonis fuerūt dati curatores Dō per hāc legē ꝺco in materia ꝺ duobus reis qñ duo p curatores cōstituunt simpliciter vnus nō pōt ali quid facere sine alio. vt. l. pluribus. s. de pcura. et

nō sicut mi/nori. viō bal. in.l.fi.in vlt. col.C.in qui. cau. in inte. resti.ꝛ not.in l.etiā.ff.ō mi no.ꝛ in.l.si i ea.C.de tēp. in integ.rest. peten.ꝛ in.l. si seruus he/re. de stipu. seruo.

Que in frau.credito. Rubrica.

Jt ptoꝛ. Pro in/tellectu huiꝰ tituli ꝛ etiaꝫ tituli que in frau. patro. vide no.in.l. a diuo pio.§ si sup. s.ō re iudi.ꝛ in ma teria huius tituli vide bal.in rubri. C. eo.

p Jncipit. De isto ver/bo gesta sūt. vide bart. in l.i.s. de offi. pcur. cesa.

i Ego dixi vide bart. in l.ī stipulatu s.de dona.ꝛ qō ibi dixi.

q Jn frau/dē. vide vnū casuꝫ p bar. in.l.postq̄. in fi. s. de re iudi.

r Vide gl. vide ad istā gl.bal.in ru/bric.C. eo.et addo bar. in l.ij. C. ō edē. et in.l.iij.ꝯ.iu di.sol.ꝛ bal. in.l.gesta.ī.i. col. C. de re iudi. ꝛ bart. in.l.cū antea C. de arbi.

ideo sicut insolidū quilibet nō pōt agere. ita quili/bet insolidū nō pōt cōuenīri. sed qū plures pcura/tores dant insolidū an tenent actione mandati in/solidū vel nō. certe videt dicendū q̄ quilibet inso/lidū teneat. casus est hic. ꝛ ita ītelligo. l. creditoꝛ. §. duobus. s. mā. licet gl. ibi aliter dicat.

Hec lex hꝫ quatuoꝛ

Operatores. lec. ꝛ tertia est bona et clara. ꝛ fm eā pono casum. Quero exē/pla istius legis. gl. ponit priꝰ exēpla in eo qui ces/sit bonis in fraudem creditoꝝ. hec lect. nō est bona. Ratio: qꝛ ille qui cedit bonis nō oꝛ in hoc cōmitte re fraudē. qꝛ vtit suo iure. vt no. ꝯ. de re. iu. l. siqs do/lo. Scōa lec. est q̄ vocet fraudatoꝛ creditoꝛ qui cū debitoꝛe fraudādi causa ꝯrit. vt. l. ait ptoꝛ. s. de priuil. credi. Jsta lectura nō videt vera qꝛ debitoꝛ nō pōt hoc opponere. vt. l. si creditoribus. C. ō ser. pig. da. manu. Sustinēdo h̄ dico q̄ debitoꝛ nō op ponebat sed alij creditoꝛes. vel dic q̄ debitoꝛ pōt opponere si fraus est ab alio detecta. vt in legibus alle. s. de iureiur. Tertia lect. est ꝛba ꝛ plana. Et quarta etiā est ꝛba lꝫ faciat violētiā lre. Jtē op. ꝺꝛ hic q̄ bona vēdunt auctoꝛitate senatus īmo au/ctoꝛitate psidis vl̄ ptoris. vt. s. e. l. ij. Dic q̄ loquit in bonis alteriꝰ senatoris. vt. l. curatoris. de cur. fu. vel dic q̄ loquit in bonis alterius nō senatoris. et qō dicit q̄ ꝺꝛ fieri ptoris vel psidis auctoꝛitate nō negat quin possint vēdi auctoꝛitate senatusco.

s Jdebitoꝛ. Op. dicit h̄ q̄ fuit da/tus curatoꝛ a creditoribus Contra īmo a ptoꝛe. Sꝺ. ptoꝛ pōt dare et etiam ipsi creditoꝛes.

De his que in fraudem creditoꝝ facta sunt vt restituant. Rubrica.

Jt ptoꝛ. Primo ponit edictū ptoris ꝛ eius ꝛba ma terialiter. scōo illud edictū exponit. se cūda ibi ait ergo ptoꝛ. ꝛ h̄ incipit exꝑ ponere illa ꝛba gesta sunt. Nota. tex. ibi h̄ verba generalia sunt. reduco vobis ad memoriā qō alꝫ dixi vobis. quidā ofiteꝛ se habuisse ꝛ recepisse cen tū sibi debita ex tali causa liberans debitoꝛē suū p acceptilationē ꝛ aquil. stipul. an illa ꝛba habuisse et recepisse numerationē pbent. ego dixiq̄ nō. cū enī de natura ꝛ substātia acceptilatiōis sit q̄ quis debeat ofiteri accepisse. dicunt magꝭ apposita ad substantiā acceptilatiōis q̄ vt pbēt numeratōem. vt. l. si acceptilatū. ꝯ. de acceptil. ꝛ hoc pbat h̄ in fi. ibi sine accept. nā si pbaret numeratio nō videret factū in fraudē. Preterea ex eo q̄ dicūt liberans debitoꝛē p accept. ꝛc. apparet q̄ nō intercessit nu/meratio. qꝛ tūc nō esset liberatus p acceptilatiōem sed p numeratiōem. vt insti. qui. mo. tol. ob. in prin. et hanc. q. de facto habui. Jtē dicit hic si litem moueri patiat quero exēpla. vide glo. r que incipit cū potuit ꝛc. ibi dic ergo ꝛc. Nota hāc glo. que di/cit q̄ dicta testiū pereunt perēpta instātia. sed tex. est in cōtrariū in.l. vltima. C. ō testa. ꝛ glo. in.l. ꝓpe randū. §. fi. C. ō iudi. quare habemus dicere q̄ ista glo. male dicat. ꝛ hic ponamus exemplū qū quis patit perire instantiā in causa appellatiōis patien do labi annū vel biennīū quo casu perit instātia et totū ius in auc. ei qui. C. de tēpo. appel. Vel dic et melius q̄ h̄ glo. loquit quando instantia perit an/te publicatiōem testiū quo casu dicta testium pere/unt. argu. l. gesta. C. de re iudi. fm Jaco. de are. et Cy. refert in.l. ꝓperandū. in fi. C. de iudi. quod te/nementi perpetuo.

Qui autē. Verba edicti sunt gener/lia. dicūt em̄ que fraudandi causa repudiauit. Aduerte in oībus ꝑce/dētibꝰ epl̄is siue sit factū siue neglectū videt gestū ꝛe vel p̄sumptiue. nā si patioꝛ te p̄scribere videoꝛ in te trāsferre. qꝛ p̄scriptio est quedā alienatio. vt. l. alienatio. ꝯ. de ꝛbo. sig. Sed qū aliq̄s nō acquirit alteri nihil est gestū. vt si nō impleo cōditiōem. nā ex hoc nihil alicui querit. sed nō admittit nec ego aliq̄d facio. vnde verbū gesta nō verificat fraudati onis causa. qꝛ nō fraudant creditoꝛes qꝛ si nō repu diasset creditoꝛes nihil ō illa hereditate potuissent facere cū ad me nō spectaret. Jtē op. sq̄ quis tene atur lucrari. vt. l. in frau. in prin. ꝯ. de iure fis. Sꝺ. vt ibi. Jtē op. de. l. ij. s. de here. ven. ꝛ ad. l. aquil. l. si seruus seruū. Dicit gl. q̄ ille leges loquunt in su is tractatibus ꝛ bene. nā ille leges loquunt in casi bus in quibus de natura ōctus tenebat querere. h̄ ꝛo nō. Jtē op. legatū a tpe mortis dicit esse nostr. ergo repudiādo dicit diminui patrimoniū. vt. l. i. C. cōia deleg. ꝛ. l. a titio. ꝯ. de furt. Sꝺ. repudi ando fingit nunq̄ fuisse nostr.

Vide glo. q̄ incipit sed nunq̄d. et

Si seruum. nō soluit. quidā dicunt q̄ reuocet seruus tm̄ cū illud tm̄ reuocet qō erat in dnio debi/toris. vt. ꝯ. e. l. fi. §. nō solū. ꝛ §. pculus. Jac. de are. tenet ōrium p eandē. l. nā sicut fructus existētes in fundo tpe alienatiōis revocant ita ista hereditas cuius adeūdi ius erat penes seruū tpe alienatōis revocabit. Et sic sunt tres casus. primus qū dimi/nuit. secūdus quando nō quesiuit. tertius quando fraudatiōis causa simul ꝛ semel de patrimonio suo diminuit ꝛ nō quesiuit. quo casu totū revocabit. vt hic qꝛ vnum adheret alteri.

Apud labeonē. Nota q̄ ille qui facit id ad quod tenet nō videtur fa/cere fraudem.

Sciendum. Vo. tex. ibi cū par oīm. ꝛ sic ptorio nō habet locum regula. qui prior est tēpore est potior in iure. est vex. qꝛ nullus est prioꝛ ꝛ vno īmisso oēs immissi vident. vt hic. ꝛ. l. cū vnus. s. de ꝛbo. auc. iudi. pos. ꝛ ibi dixi.

Dicit hic q̄ gesta cū

Si quis cū pupillo. pupillo revocant licꝫ pupillus ignorauerit. an est vex indistincte. dic gl. q̄ sic. ꝛ sic est casus hic q̄ est deterioꝛ cōditio pupil li q̄ maioris. ꝛ hoc tenet gl. s. e. l. i. in prin. in glo. q̄ incipit sed ꝛ si ignorauerit. Jaco tenet ōrū ꝛ dicit q̄ h̄ dicit in pupillo est vex cui est donatū vñ tenet ꝙtenus ad eū peruenit. ꝛ sic sit totus vnus casus et qō sequit simili modo ponit exēplū magis genera le. ꝛ hoc placꝫ p. l. ait ptoꝛ. §. ait ptoꝛ. ꝯ. eo.

Cū res vendita revocat p

s Jdebitoꝛ. cū emptoꝛi nō restituit vni sum. h. d. Dic dicit q̄ pciū nō restituit qī res re uocat. Cōtra īmo restituit. vt. l. i. C. de p̄scrip. xxx. an. Sꝺ. dic vt refert Ci. in. d. l. i. Jsta materia habꝫ tres passus. qīqꝫ querit an pciū sit restituendū ab eo qui vēdidit. scōo an pciū sit restituendū ab ipso revocāte. ꝛ istis duobus casibus dic vt refert Cy. in. d. l. i. tū iste scōs casus subdistinguet. siquidē vē ditio fuit facta ab eo qui habuit potestatē vēdēdi. et tūc loquit h̄ lex. si ꝛo fuit facta ab eo qui nō ha buit ptātē vendēdi qꝛ res erat aliena. dic vt. l. em/ptoꝛ. s. ō rei ven. qꝛ si pciū est cōuersum in vtilitatē eius qui revocat ꝺꝛ restituere alꝫ nō. vt. l. emptoꝛ. et ibi no. sed si res est vēdita ab eo qui hꝫ ptātē vē/dēdi. ꝛ h̄ est casus noster. ꝛ tūc in glo. sunt duo mē

t §. Scien/dū. idē dicit in. l. a diuo pio. §. si sup rebus. s. de re iudi.

Jdebitoꝛ. tex. ibi ꝛ ideo ꝛc. nō restitu/it. Nō re/uocant bo/na alienata in fraudē an refundat p/cū emptoꝛ/bus q̄ reuo/cantes. ꝛ vi/de p Cy. in l.pe. in fi. C. ad. l. iul. mar/ie. q̄ sequi/tur Jmol. in l. post ōctus s. de dona. vbi aliquali ter videt dā/nare bar. h̄. ꝛ vide quod no. Cy. in. l. pe. C. de bo. dam. ꝛ p bal. in. l. fi. §. em/pto. C. cōia de leg. tu tū teneas opi. Cy. sed an il le in quē fa/cta est aliena/tio titulo lu/cratiuo i frau/dez possit rē retinere offe/rēdo pcium. vide bal. in l.i. in. vij. q. C. si quid in frau. patro.

x Aliquis hereticus. Adde bar. in l. cyropraphis. §. fi. ñ. de admi. tuto. ꝛ vide. c. ad audientiã. de re. eccle. nõ alie. ꝛ. l. i. ꝛ ibi Ay. C. de p̃ scrip. xxx. an. bal. in l. fi. §. fi. C. cõia ô leg. ꝛ ibi etiã an inquisitores de beãt soluere p̃ciũ rex empta. ꝛ ibi adde bar. ĩ. l. ĩperator. C. ô iuſ fiſ. Hit p̃tor. §. ita demũ. quero vtz. per bal. C. eo. in ver. quero cum cõ cessi. ꝛc. ꝛ qõ ibi dixi.

a ¶ §. Si q̃s pticeps. de nũciatio idu cit. Adde. l. si fundus. C. ô rei vend. ad de bart. in l. nõ solum. §. morte. ñ. de ope. no. nun. et quod ipse not. in. l. cel sus. ñ. ô vsu capi.

b ¶ Cõtra. C. vide in simi li bar. in. l. q̃ sitũ. ñ. de re iudi. ꝛ hunc ter. limita vt per bar. in. l. post ꝛtractũ in fi. ij. col. ñ. de donat. et vide qõ not. in eadẽ. l. in iiij. col. ꝛc.

c ¶ Item op. Ad istũ ter. vide bart. in l. iij. §. si pcu rator. ñ. q̃ q̃sq̃ iur. ꝛc.

d ¶ §. Illud certe. habẽt reuocatoriã. vide Bar. ꝛ doc. in. l. etiã §. i. ñ. solu. marri.

e ¶ §. Si de bitorez. vide gl. ꝛ ibi bal. in. c. i. §. si q̃s vero. ô pace iura. firman. ꝛ gl. in autẽ. vt iudi. fine quoquo suf fra. §. necessi tatis. ꝛ mul ti sint qui au ctoritate p̃ pria possunt capi quos ponit spec. et Jo. an. in titulo de ac cusati. in ter tia parte. §. i. ñ. hoc tamen fallit in quibusdam ꝛ oĩno Bal. in. l. i. C. vbi quis decuri.

f ¶ Respondeo sic. Idẽ si debitor esset suspectus fm glo. ꝛ ibi doc. in quesitũ. ñ. de pigno. ꝛ detineri põt per. xx. horas fm bar. in. l. capite quinto. de adulte. Item ppter suspitionẽ fuge põt interdici bonis l. de pollicitatõibus. j. ô pollicita. ꝛ ibi bar. vtz in casu huius. §. pecunia accepta incõtinenti fit acquisitũ dñium accipiẽti an habeat necesse eã cõsignare iudici. vide no. bal. in rubrica. C. eodẽ. in. ij. col. per saly. in. l. fiquis in tantã. C. vnde vi. ꝛ bal. ꝛ saly. in. l. i. C. vbi q̃s decuri. Addo tñ qõ ex maiorítate rõnis hui⁹. §. dici põt q̃ si quis esset captus ratiõe suspitiõis fuge nõ potest redargui captura pro pter iudicis incõpetẽtiã marie: qz remittit̃ phibi tiua iuſ diſpositio quotiens piculũ est in mora. l. ô pupillo. §. si q̃s riuos. cũ. §. se. ꝛ ibi p moder. cũ filiabus. de ope. no. nun. etiã qz si permittit̃ ppria auctoritate multo forti⁹ ꝛc. Et alibi not. q̃ licitũ est iudici secularí capere clericũ in fraganti crimine repertum fm Jo. an. post Innoc. in. c. vt fame. de sent. excõi. lz postea ipsum remittat ad iudicẽ ecclesiasticũ. p. not. in. c. cum nõ ab hoie. ô iudi. ꝛ no. bar. in. l. si q̃s in seruitutis. ĩ. de fur. ꝛ bal. in. l. si qua p calumniã. ô epi. ꝛ clerí. et lapus alleg. xxv. ꝛ qõ no. bal. in. l. i. C. de ser. fugi. Et ô hoc no. modo. in. d. l. ô pupillo. in §. memĩsse. ꝛ §. seq. in addi. de ope. no. nunci. ꝛ ibi dixi. ꝛ roma. in. l. ij. in princi. de iurisdic. om. iudi.

g ¶ Ulterius quero. Et adde bal. in. l. iij. de epiſ. audi. ꝛ adde q̃ si ego capio debitorẽ meũ fugientẽ ꝛ ipsum vulneraui q̃ oz relaxari

---

Aliquis hereticus. Adde bar. in l. cyropraphis. §. fi. ñ. de admi. tuto. ꝛ vide. c. ad audientiã. de re. eccle. nõ alie. ꝛ. l. i. ꝛ ibi Ay. C. de p̃ scrip. xxx. an. bal. in. l. fi. §. fi. C. cõia ô leg. ꝛ ibi etiã an inquisitores de beãt soluere p̃ciũ rex empta. ꝛ ibi adde bar. ĩ. l. ĩperator. C. ô iuſ fiſ. Hit p̃tor. §. ita demũ. quero vtz. per bal. C. eo. in ver. quero cum cõ cessi. ꝛc. ꝛ qõ ibi dixi.

a ¶ §. Si q̃s pticeps. de nũciatio idu cit. Adde. l. si fundus. C. ô rei vend. ad de bart. in l. nõ solum. §. morte. ñ. de ope. no. nun. et quod ipse not. in. l. cel sus. ñ. ô vsu capi.

b ¶ Cõtra. C. vide in simi li bar. in. l. q̃ sitũ. ñ. de re iudi. ꝛ hunc ter. limita vt per bar. in. l. post ꝛtractũ in fi. ij. col. ñ. de donat. et vide qõ not. in eadẽ. l. in iiij. col. ꝛc.

c ¶ Item op. Ad istũ ter. vide bart. in l. iij. §. si pcu rator. ñ. q̃ q̃sq̃ iur. ꝛc.

d ¶ §. Illud certe. habẽt reuocatoriã. vide Bar. ꝛ doc. in. l. etiã §. i. ñ. solu. marri.

e ¶ §. Si de bitorez. vide gl. ꝛ ibi bal. in. c. i. §. si q̃s vero. ô pace iura. firman. ꝛ gl. in autẽ. vt iudi. fine quoquo suf fra. §. necessi tatis. ꝛ mul ti sint qui au ctoritate p̃ pria possunt capi quos ponit spec. et Jo. an. in titulo de ac cusati. in ter tia parte. §. i. ñ. hoc tamen fallit in quibusdam ꝛ oĩno Bal. in. l. i. C. vbi quis decuri.

f ¶ Respondeo sic. Idẽ si debitor esset suspectus fm glo. ꝛ ibi doc. in quesitũ. ñ. de pigno. ꝛ detineri põt per. xx. horas fm bar. in. l. capite

---

bza. qz aut emptor fraudẽ participauit ꝛ nõ debet sibi restitui p̃cium vt h. aut fraudẽ nõ participauit et tũc debet restitui. vt. l. i. §. fiquis in fraudẽ. ñ. siq̃d in frau. pa. Primus casus. pbaſ h. pone ergo alita reuocanſ p inquisitorẽ an debet restitui p inquisitorẽ p̃cium emptoribus. Ex p̃dictis app aret determinatio. nã de iure canonico statim a die cõmissi criminis heresis ipso iuſ bona sunt cõfiscata. vt in c. cũ fm. extra de here. li. vi. ꝛ sic nõ habuit potestatẽ alienandi qz desierat esse dñs. sed de iure nostro statim bona sunt cõfiscata. vt. l. pe. in fi. C. ad. l. iul'. qui ꝛ a quibus. ꝛ tũc qz perdit potestatẽ alienãdi oz distinguí. aut p̃ciũ est quersum in vtilitatẽ credi toris. ꝛ p̃ciuz oz restitui p inquisitorẽ ne inquisitor habeat res ꝛ p̃ciũ als nõ. ar. huius. l. ꝛ. l. ex his. ꝛ. l. emptor. ꝛ ibi no. §. de rei ven.

Qui a debitore. ¶ Nota h q̃ p̃cium hoc est vez ꝛ nõ est dubiũ in vniuersalib⁹ cũ. l. se. §. de lega. ij. sed in iudicijs pticularibus tũc fiquidẽ est realis actio. tũc p̃cium nõ succedit loco rei nisi in subsidiũ re p̃scripta vel vsucapta. vt. l. mater. C. de rei vẽ. ꝛ. l. qui seruũ. ꝛ ibi no. §. si cer. peta. Sedq̃d in psonalibus. h videt̃ tex. q̃ in subsidiũ p̃cium succedit loco rei. In cõtrarium videt̃ tex. §. de here. vel ac. ven. l. venditor ex here. Tex. soluit h in psonalibus p̃cium succedit loco rei qñ aliquis cõuenit̃ rõne doli. secus si cõuenit̃ ex simplici cõtractu. vt. l. cõtraria. ¶ Sed q̃ro an in hypothecaria p̃cium succedit loco rei sic in psonalibus vel sic in realib⁹. tex. habet̃ in. l. i. §. ô distra. pig. nec scio hoc alibi.

a Hit p̃tor. Ita demũ. ¶ Creditores p reuocatoriã nõ creditores post secuti nisi in locũ prioz succesſerint. h. d. ¶ No. §. quẽ doct. examinãt in. §. item si quis in fraudẽ. insti. de actio. ¶ Quero vtz futuri creditores habeãt reuocatoriã. tex. est q̃ nõ in. l. i. C. de iure fiſ. li. x. In cõtrarium est gl. in auẽ. sed iam. C. ô dona. ante nup. als dixi q̃ creditores futuri habeãt reuocatoriã si apparet factũ in fraudem futuroz creditoz. vt. l. si pri uatus. §. qui ꝛ a quibus. ꝛ glo. in. d. auẽ. sed iam. In fraudem autẽ futuroz creditoz p̃sumo factum c. i. extra de renun. li. vi. dixi in. l. post cõtractũ. ñ. de dona. sed si nihil apparet in dubio nõ p̃sumit̃ fieri in fraudem futuroz creditoz. l. i. C. de iure fiſ. lib. x. vnde nõ haberent reuocatoriam nisi in loco prioz successerint vt hic.

Quod ait p̃tor. ¶ No. notabilẽ. §. ex quo habes qualiter debes fozmare articulũ tu qui vis a ere reuocatoria.

Si quis particeps. ¶ Nota tex. ibi nõ em̃ ca ret fraude. ꝛ sic habes q̃ denunciatio inducit malã fidem. ¶ Cõtra. C. b

---

de rescin vẽ. l. si maior. Rñdit gl. ibi ille qui denũciauit nõ habebat ius denũciãdi. h fic. ꝛ bñ dicit. pbaſ. C. debi. vẽ. pig. ipe. nõ posſ. l. i. ꝛ ij. ¶ Itẽ op. §. qõ fal. tu. au. l. ij. Gl. nõ soluit h. fz Di. soluit ibi et Ci. in. l. si fund⁹. C. ô rei vẽ. ꝛ dicẽ sic in. l. Pria. ille qui denũciabat certabat ô lucro. fz ille cui denũciabaſ certabat ô dãno. iõ est potior ꝙditio ei⁹ cui denũciabaſ. qz põt dicere nõ credidi tibi. sec⁹ si essent in pari cã. vt h. ꝛ sic collige aut nõ hz ius denũciãdi. aut hz. ꝛ si hz. aut sunt in pari cã. aut nõ. vt h. et hoc vide lati⁹ p Ci. ĩ. d. l. si fundũ. ꝛ p Ja. ô are. ĩ. l. i. in prin. §. de. op. no. nũ. Predicta oĩa q̃ dicunt̃ p doc. ꝛ gl. sunt vã ĩ denũciatiõe q̃ fit ante celebratũ Pctũ. secus ĩ ea q̃ fit post Pctũ celebratũ. vt. l. pe. et ibi no. §. p emp. ꝛ Inno. dicit h p eãdẽ legẽ in. c. di lecti. ex de maio. ꝛ obe. ꝛ tene mẽti. ꝛ hoc idẽ no. gl. hic. vide gl. q̃ incipit secus post vẽdit̃. ꝛc. quã no.

Illud certe. ¶ Dicit̃ h q̃ si vn⁹ supest de illis q̃ habẽt reuocatoriã. ¶ Sz ô. §. q̃. ex cau. ĩ posſ. eaſ l. fulcini⁹. §. q̃ si aduersus. Di. ĩ. §. itẽ siqs in fraudẽ insti. ô ac. dicẽ q̃ h debitor alienãs habebat animũ fraudãdi oẽs. lz emptor sciebat tñ q̃ fieret in fraudẽ vnius. Itẽ q̃ro oz h ĩ fi. hui⁹. §. q̃ emptor quẽt⁹ offerẽdo p̃cium audiaſ. q̃ro vtz fit verz añ lit̃. ote. vel p⁹. ĩ gl. sũt opi. vi ô gl. q̃ incipit fraudati. vl' dic nõ audiaſ. ꝛ istud tz Di. insti. ô act. §. itẽ siqs in fraudẽ.

Si fraudator. ¶ Ex hoc. §. cũ. §. se. hẽs itellectũ l. si creditores. ñ. de separa.

Si cũ in diem. ¶ Elide gl. q̃ incipit. vt. j. e. l. oẽs ibi sed q̃d ꝛc. ꝛ hãc gl. adde ad id qõ dixi. ñ. de priuil. credi. l. si creditores. ¶ Nota ergo q̃ reuocatio fit ppter fraudẽ que cõmittit̃ in tpe. ꝛ reuocatio fit in repsentatiõe tpis.

Si cui solutum. ¶ Op. gl. de. l. illõ. j. e. Di cit gl. h ab initio obligauit. ibi ex postfacto. ꝛ sic fuit in fraudẽ creditoz.

Si debitorem. ¶ Qui pecuniã sibi debitã a debitore fugiẽte abstulit cõi care nõ cogit̃ alijs creditoribus añ bona possessa. secus post bona possessa. h. d. ¶ Nota no. §. ¶ Ex hoc. §. no. q̃ lz cape debitorẽ fugiẽtẽ ꝛ auferre ei id qõ portat. ¶ Cõtra hoc op. gl. de. l. extat. ñ. qõ metus cã. ꝛ. l. nullus. C. de iudeis. ꝛ. l. pupillus. j. eo. et C. vi bo. rap. l. res. Dicit̃ als q̃ h fuit prosecut⁹ aucte iudicis. fz dic q̃ h nõ potuit expectare sniam iudicis qz erat sibi piculosum. qz interiz aufugisset. als si sine ei⁹ incõmodo potuisset facẽ cũ iudicis aucte tũc habẽt locũ leges Pric. ad hoc faciõ qõ no. C. ô iudeis. l. null⁹. videbitis. j. qõ vi aut clã. l. si alius. §. bellissime. ¶ Dic oz q̃ abstulit debitori meo id qõ portabat. Sz q̃ro vtz liceat mihi cape debitorez fugiẽtẽ p psonã. Rñ. fic. nõ vt eũ detineã fz vt ad iudicẽ ducã. vt no. isti. ô ac. ĩ prin. sup vbo ĩ iudicio et. x. col. de pa. iura. fir. §. i. ad qõ facit qõ no. C. de decurio. l. ĩ gñali. li. x. ꝛ qõ no. C. vbi decur. vl' coar. l. i. ¶ Ulteri⁹ q̃ro vtz hoc liceat etiã fieri die feriata. videt̃ q̃ nõ qz illis dieb⁹ quis nõ põt vocari ĩ ius. fz dic q̃ die feriata ob necessitatẽ hoim hoc nõ

---

§. seq. in addi. de ope. no. nunci. ꝛ ibi dixi. ꝛ roma. in. l. ij. in princi. de iurisdic. om. iudi.

g ¶ Ulterius quero. Et adde bal. in. l. iij. de epiſ. audi. ꝛ adde q̃ si ego capio debitorẽ meũ fugientẽ ꝛ ipsum vulneraui q̃ oz relaxari

et forte cado a iure meo. ita dicit bal. in auc. ℣ oino in. ix. col. ne vxor p marito. nisi telo se defendisset. fm bal. in. l. si vt allegas. C. de ficca. Et quid si ꝺtraxi cū aduena qui postea vult recedere an habeat locū iste. §. vide bal. in rubric. C. eo. in. ij. col. ℣ qō not. bar. hic. in x̄. querit Dy. Et de intellectu huius. §. ℣ materia no. plene p ang. in repeti. l. ne

mo carcerez ō exacto. tri. li. x. ℣ p bal. in. l. si qs in tantā. in. vij. col. C. vñ vi. vbi dicit sufficere si sit in ꝓparatōe fuge sed an petens familiā vt debitorē capiat habeat necesse oīdere summarie iudici instrumētū debiti vel alia iura dicq sic qr in filī cuz sequestrꝝ petit fieri ob timorem fugere nō pōt fieri: nisi ostendat instrm debiti. vt est text. no. i. l. p hāc C. de ero. mili. anno. li. xij multo magis in captura p sonę fm mateso. i tractatu de carceribus. Adde ang. in repe. d. l. nemo carcerem. ℣ qō no. bal. in auten. sed iam necesse. C. de donat. ante nup. ℣ q dic i. l. si is a quo in fi. vt i posse. lega. et per Jmol. in. l. ij in prin. ff. solu. matri.

b ¶ Querit dy. vide bal. in rubric. C. eodē.

i ¶ Qualiter examinatur. Etiaz parte absente pōt iudex isto casu cognoscere. adde qō not. bal. in. l. ij. C. ō ser. fugi. adde qō dixi in. l. de

videt impediri. qr etiam actus executiōis illa die nō impediret. hoc habēt exp̄sse canoniste ex de iudi. c. significarūt. sz in die feriata ob honorē dei puto etiā fieri posse vt ducat ad iudicē nō vt cognoscat: sz vt caueat de stādo in iudicio. vt no gl. in. l. dies festos C. de ferijs. ¶ Sz qro qualiter cognoscet vtr debitor fugiebat vel nō. Rñdeo examinabit iudicis officio deseruiēte actiōi ꝓposite vt actōi vi bonorꝝ raptorꝝ vel ꝺditiōi ex. l. extat. vel deseruiēti accusationi criminali. vt habuistis in filī in. l. ō pupillo. §. meminisse. x̄. toties. s̄. de ope. no. nūci. ¶ Querit Di. hoc creditor ego habeo debitorē fugiētē qui statim vult fugere. iō peto familiā. an iudex dz dare familiā. dic Di. aut creditor iuste timet. qr videt indicia. ℣ tūc iudex pōt dare. secꝰ si nō esset iustꝰ timor. ar. l. hoc aūt. i prin. §. sicui plusq̄. p. l. fal. ℣ l. ij. in prin. §. so. ma. ℣ l. si fideiuss. in fi. §. qui satisd. co. ita dicit Di. ego aūt intelligo vez si post debitū ꝺctum noua cā iusti timoris supuenit. secus si illa cā suberat tpe ꝺcti debiti. vt l. si creditores. §. ō priui. cre. ℣ l. qui bona. §. de illo. §. de dā. infec. ℣ l. si is a quo. §. vt i posse. le. ¶ Sz qro istud qliter exaiat et qliter fit fides iudici de ista cā. Rñ. credo q iudex possit cognoscere pte abstē. qr cape psonaz est realis citatio. sz cognoscere an sit aliqs citādus ℣ cōmittere citationē possunt fieri absente pte. vt. l. si interpellatū. §. i. ℣ l. diem ꝓferre. in princi. §. de arbi. ¶ Quero ō qua actōe in factū loquat. ℏ nō puto q fit actio in factū ex hoc edicto. ℏ em nulla fraus est cōmissa. sed loquit de actōe in factū gnali q dat vbicūq; est equū. vt. l. quotiēs. §. de pscrip. x̄b. vel possumus dicere q loquit de actōe in factū ex hoc edicto. qr post bona possessa semp dolus psumit. vt. l. qui aūt. §. sciendū. §. e. ℣ sic est ℏ casus in quo sufficiet esse dolū ex pte eius qui hac actiōe cōuenit. licet dolus nō sit in debitore.

¶ Op. q titulus ex

Per hanc actionez. cuset a pcipiendis. vt C. de rei ven. l. si fundū. Dicit gl. ℏ est spālis casus. dic vt. l. si fundū. ℣ ibi doc. vltramō. reprehendūt istā glo. ¶ Itē op. j. e. l. fi. §. nō solum. Solu. illa debet intelligi fm istam.

Si conditionalis. ¶ Nota x̄. si tū erit ꝛc. qr est notabilis casus ad multa. spāliter ad materiā rescissorie ℣ restitutiōis in integrꝝ qñ qs est lesus in tpe. nā si aliqs est lesus in. x. dieb' nō dz restitui ad illos. x. dies infra qdriēniū qñcūq;. imo tūc dz restitui infra qdriēniū qñ est lesus in qdriēnio vel maiori tpe. secus si minori. vt ℏ. ℣ hāc opi. tenet gl. in. l. ab hostib'. §. sz qō simplr s̄. ex qui. cau. ma. ℣ l. diuus. de in integ. resti. ℣ doc. insti. de ac. §. rursus. ℣ Jnno. in. c. fi. extra de in integ. resti. cōtrarium tenet Rod. de rācuria. in. d. §. rursus. Dy. sequit.

Hic. §. hz duas lec. prima loquit **Hec actio.** in acceptore. scōa i ipso debitore. et fm primā lec. pono casum. Quero exēpla ℣ glo. primo ponit exēpla i acceptore. ℣ dic q tenet ppetuo de eo qō ipse accepit vel p eū stetit. sz de eo qō nō accepit nec p eū stetit tenet infra annū tm. ista opinio nō videt x̄a qr ista actio dat vt res i pristinū statū reponat. vt. s̄. e. §. p hāc. ℣ §. pterea. s̄. pri. sz si res nunq̄ puenit ad acceptorē nō pōt restitui in pristinū statū. qr eius status nunq̄ fuit mutat'.

vno quoq;. de re iudi. ℣ quod post bar. dixi in. l. iij. §. si causa. de bo. pos. ℣ de hoc vide bal. in. l. creditor. ℣ in. l. ij. s̄. si cer. peta. ℣ no. in. l. si quis curialis. de epis. ℣ cle. ℣ vide que dixi in. l. si is a quo. vt i pol. lega. adde qō do. fran. zaba. in. c. cū nō ab homine. de iudi. dicit q auctoritate iudicis pōt retineri nō ydoneus psonaliter: oīmodo in

et sic creditores nō possunt queniri. Et ideo vt hāc lec. sustineas ℣ intelligas q acceptor aliqd accepit x̄e. sed in effectu nō videt aliqd accepisse. Exēplū quidā emit rē valentē ducētū p centū ℣ fuit sibi tradita. in x̄itate tota res puenit ad eū. sz i effectu nō videt ad eū puenisse nisi dimidia. qr sibi abest tātū q̄tū dimidia. tūc de eo qō ad eū puenit ex cā lucrativa. qō est vltra p̄ciū qō dedit tenet ppetuo. sed ō eo qō puenit ad eū ex cā nō lucrativa. qr tantūdem ipse dedit debitori tenet infra annū. ℣ ℏ est casus huius. §. ¶ Ulteri' op. dz ℏ q tenet de eo qō ad eū nō puenit. ō quis nō tenet si nō est lucratus. vt l. qui aūt in prin. Do. ibi i debitore. ℏ in eo q cū eo Jbit. ¶ Scdo mō legit ℏ. §. fm Guil. antiquū glosatorē in ipso debitore qui vēdidit in fraudē creditoris. ℣ fecit dolo malo quo minus aliqd puenire. quo casu tenet de eo qō puenit vel p eū stetit quo minus pueniret ppetuo. sed de eo qō nō tenet infra annū. ¶ Tūc op. de dicta. l. qui aūt. vbi debitor nō tenet lucrari. Dicit glo. hoc est vez nisi ex eo ꝺctu in quo cōmittit fraudē.

Jpater. Jn generali ꝺcessiōe nō vi det cōcessa fraus. ℏ. d. ℣ est no. prin. ℣ vide gl. q̄ incipit. s. pater de fictione iuris. sil'e videbitis in gl. l. i. §. deiecisse. j. de vi et vi ar. Ex his habes q ille q facit p aliū facit ficte. Dicit ℏ q si filius alienauit in fraudē. in dubio nō videt sibi a patre cōcessa fraus. ¶ Sz qro vtr tūc habebit locū reuocatoria p alienatōe ista facta de facto. Jac. de are. dicit q nō. qr cū ius reuocet nō est necesse q p aliū reuocet. sed decretū missiōis in possessionē extendet ad istas res vel ad actiōem p his rebus cōpetentē. fm Ja. de are.

Ac in factum. ¶ Nota modū ꝺcludendi in hac actiōe. qñq; em̄ ꝺcludit vt res i pristinū statū deducat. vt. l. ait ptor. §. pterea. §. e. qñq; cōcludit vt actio cedat. vt hac lege. ¶ Ulteri' qro m qliter vocent iste actiones. gl. examinat. C. siqs in frau. pa. nā est fauiana ℣ caluisiana. ℣ iste ꝺpetūt prono Jtē est pauliana q̄ dat creditori. vt hoc ti. Jtē est in factū et ista dat p incorpalibus. vt ℏ no. in. d. l. ij. ℣ l. vide amus. §. in fauiana. de vsu. ℣ sic Jo. in arbore actionū fecit quatuor cellulas. Sz doc. vltramō. dicūt q nō sunt nisi due. ℣ sic debēt esse due cellule. ℣ sic vna actio vocat in factū pauliana. qr introducta a Paulo ptore q fecit istud edictū. ℣ sic nomē actionis est in factū. sed cognomen est pauliana. ℣ ista dat creditori. ℣ cōpetit ad corpalia ℣ incorpalia. vt hac. l. Jtē est actio i factū que vocat actio caluisiana ℣ fauiana. ℣ sic nomē actiōis est in factū. sed cognomē est fauiana ℣ caluisiana. Ratio qr ille qui istā actionē introduxit erat binomius. ℣ vocabat fauius caluisius. ℣ ista dat patrono.

Jquis cū. Sed qualiter ꝓbabit debitor scit se habere creditorē. ℣ scit sua bona nō sufficere. tūc videt fraudem facere. vt hac. l. ℣ q sciat se habere creditorē ꝓbabit de facili. vt si habet creditores suo facto. vt. l. q̄ q̄. §. ad velleia. ¶ Sz qualiter ꝓbabit q sciat bona sua nō sufficere creditoribus. doctrinā habetis ex dictis p me. §. qui ℣ a q̄ bus. l. iul'. vide quod ibi dixi.

Sed Bar. in. l. cum quid. ff. si cer. peta. dicit q̄ nō sufficit libellum p̄ sumptiue ꝺcludere si esset factū ipsius libellantis nisi ꝓponeret & al legaret̄ p̄ tex. in. l. si adulteriū cū incestu. §. idē pollioni. ꝺ adulte. & ibi not. & ita eū sequit̄ anto. de bu. in. c. si cautio. de fi. instru. cōtrarium te net Bar. in. d. §. idē pollioni. per istū tex.

¶ Sed q̄d. An valeat donatio oīm bonoꝝ facta filio naturali. vide ꝟ vbi est tex. not. adde bal. in rubric. C. eo. ¶ Fraus p̄ sumit̄. Item adde q̄ etiā p̄sumit̄ fraus si scit se hꝫe creditores & se nō esse solue ndo vt ꝺicit bart. in. l. si quis cū be res. §. e. Alii os modos p̄ sumēdi alie nationē frau dulētā vide in. l. summa cum rōne. et ibi ꝺicī ꝺ pe culio. et qꝺ bal. not. in. l. i. in vl. col. C. qui bo. cede. pos. & vide. §. l. pri. Sed quid si vēdi ꝺit p̄ticulari ter. vide bar. in. l. nomē. §. filio §. de le ga. iij. & qꝺ ibi ꝺicī. & no. bar. in. l. post ℈ctum. in. ij. col. §. de ꝺo na. qꝺ verū intellige vt ibi ꝺicī post bar. & Imol. Et hꝫ locuꝫ ibi. §. etiā si minorē ptez vendidit vel donauit. vt no. bar. in. d. l. nomē. §. filio ꝺ do cto. in. §. itez si q̄s in frau dem. in fi. instī. de actio.

¶ Omnes. Lutius. In donatōe om̄ p̄sumit̄ fraus. Itē sufficit[n] libellū ꝺcludere p̄sumptiue. h. d. no. §. ¶ No. q̄ q̄ sufficit libellū cō cludere p̄sumptiue. circa hoc vide Ci. C. de eden. l. edita actio. in. iij. q. v. ex p̄missis. ꝺixi in. l. certū. §. i. §. de cōfes. ¶ Scꝺo no. fraudē p̄sumi in donatiōe oīm bonoꝝ. Et ꝺi. ponit aliquos alios modos h̄ plenius ꝺixi in. l. post ℈ctū. §. de dona. ¶ Dicit̄ h̄ filijs naturalib⁹. hꝫ q̄ꝺ si nō fuerūt filij naturales tm̄ sed legitimi. Rñ. in filijs legitimis in p̄ria ptāte ꝺstituit̄ nō ꝓcedit. qz nō valet donatio inter patrē et filiū nisi essent filij emācipati. Itē i filijs spurijs li. ¶ Quero q̄ꝺ si aliq̄s vendidit oīa bona sua. gl. ꝺicit q̄ fraus p̄sumit̄. vt no. in. l. qui testamētū. §. ꝺ pba. & Ci. C. fiq̄ in frau. pa. l. i. in distin. magna.

¶ Atrē qui. q ¶ Glo. op. §. e. l. oēs. §. fi. vbi qui soluit ante diē frau ꝺat creditores. hic ꝺ ōrium. Tol. ad hoc qꝺ hic ꝺ q̄ pater poterat differre nō erat ex volū tate defuncti. hꝫ ex necessitate. qz filio in ptāte ꝺsti tuto nō poterat restitui. vnde obligatio illa nō vi ꝺet habere diē. ideo creditores nō vident̄ frauda ri. sed ibi loquit̄ qñ obligatio sui natura habeat ꝺi em. ideo creditores vident̄ fraudari.

¶ Primo gradu. Pactū factū iter cre ditores & heredes nō nocebit libertatibus & legatarijs. h. d.

¶ Papillus. Qꝺ vni ex creditoribus est solutū p̄ gratificationē vel p extorsionē venit cōicandū ceteris. h. d. et est bona lex. Dicit̄ h̄ q̄ nō ꝺz cōicari nisi i duobus casib⁹. Cōtra. §. p socio. l. vex. §. si cū tres. vbi ꝺi stincte cōicat̄. sed ꝺic q̄ ibi ex eadē cā erat debituꝫ plurib⁹ socijs. hꝫ h̄ erāt nō socij & nō debēt ex eadē cā. q̄re h̄ fm Ja. de are. ꝺistingue sic. aut solutū fuit indebitū. aut debitū. primo casu revocat̄ p̄ credito res. vt. l. tutores. §. de ꝺdi. inde. scꝺo casu subdistin gue aut alij creditores p̄tēdūt hypothecā aut p̄riui legiū aut simplicē equalitatē. & ꝺicūt se eq̄liter cre ditores. Primo casu aut possidet creditor. vl̄ dolo desijt possidere. & alij creditores revocare poterūt p hypothecariā. vt. l. si fundū. §. i vēditōe. §. ꝺ pig. Aut sine dolo desijt possidere & ꝓuenit̄ ꝺitiōe ex lege. vt. l. sancim⁹. §. si ꝺo creditores. C. de iur̄ deli. Ego ꝺixi q̄ qñ creditor sine dolo desijt possidere. nullo mō pōt ꝓueniri nisi in subsidiū i eo qꝺ sibi re māsisset ex debito vltra suū debitū. vt. l. i. §. ꝺ distr. pig. vel nisi ipse fuit i dolo accipiēdo. vt. l. qui a de bitore. §. e. Aut p̄tendūt p̄riuilegiū & tūc possunt re vocare. vt. l. pecuniā. C. ꝺ p̄riui. fis. & l. sed an hoc. §. qꝺ cū eo. & l. ex facto. §. de pecul. ita ꝺic ipse. Sed ego ꝺico adhibendā p̄dictā distinctionē. aut possi det vl̄ dolo desijt possidere. aut sine dolo. vt. §. ꝺixi.

¶ Papillus. gratificationem. Et sic ex ista doctrina bar. hic habes qñ id quod exigit vnus creditor debeat cōmunicare cū alijs. vi de plene etiā per Jo. an. in ti. de obli. & solutiōe. in rubrica. in p̄in. iij. col. & bal. in. l. fi. in. ij. q. §. depositi. & hēs bonū tex. in. l. pecunia. cū ibi not. C. de p̄riui. fis. & ibi saly. in fi.

et hoc cū soluit̄ spēs. si ꝺo genus p̄dicta distinctio nō hꝫ locū. qz genus p̄re nō pōt. vt. l. in rōne. §. in certe. §. ad. l. fal. si ꝺo p̄tendūt simplicē qualitatē. et tūc aut erāt bona possessa & possunt revocare. vt. l. qui aūt. §. sciēdū. §. eo. aut nō erāt bona possessa. et tūc aut creditor exigit iudicis auct̄e & nō pōt revo care. vt. l. qui aūt. §. apō labeonē. §. e. aut sine iudi cis auct̄e. & tūc aut p̄ gratificationē[r]. & tūc cogit̄ cō municare. vt h̄ & l. si nō expedierit. §. i. §. de bo. auc. iudi. pos. aut sine gratificatiōe. & tūc aut p extorsio nē & idē vt h̄ in fi. aut sine extorsione. & tūc aut erat idē debitū diuisuꝫ inter socios & ꝺz cōicari. vt. l. ve rū. §. si cū tres. §. p soc. aut erat idē debitū diuisum inter coheredes. & tūc aut erat corpus hereditariū et ꝺz cōicari. vt. l. idē labeo. §. famil̄. her. alꝫ secus. vt. l. lutius. e. ti. si ꝺo erāt diuersa debita pluribus p̄sonis debita. & tūc nō cogit̄ cōicare. vt h̄ & ꝺ. l. si nō expedierit. §. i. fm Ja. de are.

§ Si a socero[r]. Nota tex. ibi qñ ma gis ℈c. & hunc tex. alle go i materia de duobus reis. ¶ Nota q̄ ille qui fraudē vel dānū fugit nō patit̄ lucꝫ. habui qōem[s] de facto. Quidā fecit p̄curatorē ad fideiu bendū p̄ titio. & p̄curator renūciauit bñficio de du obus reis & bñficio de fideiussoribus. dñs ꝺicebat q̄ nō poterat renūciare. qz nō erat ꝺstitut⁹ ad hoc spāliter. nec veniebat in gñali mādato qz renūciare est donare. & tūc allegat̄ in ōrium ista lex. sꝫ ꝺic qñq̄ quis renūciat exceptiōi p̄ emptore. & tūc est dona tio vt. l. si q̄s delegauerit. j. ꝺ noua. qñq̄ remittit̄ ex ceptio ꝺlatoria tp̄is & tūc idē. vt. l. oēs. §. fi. §. e. & l. ait p̄tor. §. si cū i diē. §. eo. qñq̄ remittit̄ exceptio de clinatoria fori. & tūc nō est donatio. vt. l. si fideius. §. quedā. §. mā. sed q̄d ꝺicemus si remittit exceptōem ordinis vt h̄. ꝺices tu recurremus ad distinctiōem an sit exceptio ꝺlatoria vel declinatoria. sed q̄d si fideiussor renūciat[b] bñficio ordinis. tūc ex hoc nihil acquirit creditori. sꝫ effugit magis detrimētū q̄ lu cret̄. imo nullū lucꝫ acquirit. & donatio nō est nisi alic̄d alicui acquirat̄. vt. l. in edibus. §. fi. §. de do na. & sic est magis remissio detrimēti q̄ donatio. vt h̄. & est tex. q̄ nō sit donatio in. l. i. §. si fideiusserit. §. si q̄d in frau. pa. cū ergo nō sit donatio tūc istud ve nit[v] in gñali mādato. Preterea in generali māda to venit id qō est de ꝺsuetudine. vt. l. si p̄ius. §. i. §. de aq̄ plu. arce. & l. qō si nolit. §. qz assidua. §. ꝺ edil̄. edic. sꝫ de ꝺsuetudine oīs fideiussor renūciat. g̃ ℈c.

Si a socero[r]. Nota tex. ibi intelligit̄ aliq̄d ex ꝺonatiōe habuisse. ¶ No. q̄ ti tu. dotis respectu mulieris est titulus lucratiuus: sed respectu viri est oneros⁹. ¶ Dic in tex. fit qō quedā & nō soluit̄. ideo vide gl. q̄ incipit relinquit̄ in fi. p̄ima placz Gui. de su. qz videt̄ indebitū sol uisse sciēter ¶ Nota tex. tu scis qz pater nō pōt do nare filio spurio. mō p̄byter maritauit q̄ndā suam eo. vbi allegat bar. hic. sꝫ corrupte. & bar. in. l. solutū. §. fi. & ibi ꝺixi §. ꝺe pigno. act. & in. l. si pignoris. §. fi. eo. ti. & ibi per moder.

¶ Si frauda tor. habui qōnem. Fa cit ad hāc. q. qō not. bar. in. ꝺ. l. si quis delegauerit. & vide ꝺ hīs Innoc. in. c. cū olim. el p̄i mo. de offic. deleg. & bal. in rubric. C. eo. & istis ad de bal. & sali. in. l. pactū cu ratoris. C. ꝺ pact. vide q̄ ꝺixi p⁹ bar. in. l. solutum §. fi. de pig. act. Et adde qꝺ p̄latus nō pōt remit tere excepti onē cōpeten tem eccl̄esie fm Inno. et ꝺo. anto. i. c. i. ꝺ deposito et Jo. an. in c. ij. ꝺ dona. An aūt p̄cu rator & p̄la tus possit re nunciare ap pellatiōi. vi de bal. q̄ nō in. l. fi. in fine C. de tēp. ap pella. & hīs adde bal. in l. i. in fi. C. de bo. mater.

¶ Renūciat. Et vide oī no bal. in ru brica. C. eo. in vlti. col. et ibi an p̄ hoc fideiussor vi deat̄ fraudare creditores suos.

¶ Istud venit. vide bal. in rubric. C. eo. vbi allegat bar. hic. sꝫ corrupte. & bar. in. l. solutū. §. fi. & ibi ꝺixi §. ꝺe pigno. act. & in. l. si pignoris. §. fi. eo. ti. & ibi per moder.

¶ §. Si a socero. Ad istū tex. vide. l. ij. C. eo. & not. bar. in. l. quesitū. §. i. ꝺ p̄riuil. credi. & q̄ fit titulus lucratiuus ex pte mulieris est etiā tex. cū gl. & ibi doc. in. l. meuia. §. i. ff. solu. matri. Et no. hīc tex. q̄ ti tulus dotis est oneros⁹ ex pte viri qꝺ est not. etiam si ex postfacto cōsecuturus sit lucꝫ. gl. est mēti tenēda in. l. si donaturus. in pe. gl. §. de ꝺdi. ob cau. & est tex. in. l. i. §. si vero. C. ꝺ ipo. lucra. descrip. li. x.

¶ Atrē qui. Ad istaz. l. patrē. vide que not. dixit bal. in. l. maximū vi cium. C. de lib. p̄t. vbi ꝺixit q̄ pater rogatus ab vxore vt restituat filijs post mortē. pōt ante mortē restituere si creditores velint occu pare illa bona. Itez si statutū ꝺicit q̄ stantibus masculis femina nō succedat pōt masculus renunciare isti statuto & femina admittet̄ & p̄ dicabit̄ creditoribus filij. faciunt not. in. l. qui autē in p̄in. §. eo. et bal. in. l. i. C. de his qui ante aper. tab. in penul. col.

et ibi not. vbi etiã vide ang. quod not. qꝛ ꝓcedit etiam in dote ꝛ matrimonio putatiuis vt est gl. not. in l. ꝓculus. alꝫs incipit ancilla. ſ. ꝺ iure doꝯ. in gl. fi. ꝛ adde qꝺ not. bar. in l. i. ſ. de vſucap. Itẽ est onerosus nõ tm̃ ex ꝑte viri vt hic. ſed etiã ex ꝑte filioꝝ dotẽ petẽtiũ: vt not. bar. in l. ſi ꝓſtante. in. ꝛ. q. ſcõe. q. ꝓin. ſ. ſolu. matri. ꝛ vide oĩno qꝺ no. per bar. in l. meui⁹. ſ. duobus. ꝺ leg. ij. in. ij. col. ſz quo ad pẽz est titul⁹ onerosus. ita bal. in l. ij. C. eo. vide ibi. et idẽ ibi dicit in legitima et alimentis et ĩ omni obligatõe legali ꝛ si lucꝝdotis ꝺceditur marito ꝓpt̃ expẽſas nõ dicit̃ titulus lucratiuus. vt no. bal. in l. hac edictali. in ꝓin. in ij. col. in v. pone q opꝓpoſitũ. C. de ſecũ. nup. Et q titul⁹ dotis quo ad viꝝ sit onerosus. est tex. quez ibi ad hoc no. bar. in l. ꝓ oneribus. C. ꝺ iure doꝯ. ꝛ in. l. ex ꝓmiſſiõe. de acti. ꝛ oblig. et in. l. i. ſ. fi. et ibi bar. C. de iure doꝯ. vbi ꝓbat̃ q quo ad mulierẽ est lucratiuus. ꝛ ibi etiã viꝺ bal. in ꝓinc. qui ponit qꝺ potest donare filio ſpurio. vide latius bart. in. ꝺ. ſ. duob⁹. in. iij q. Et ad ꝓdicta vide bal. in auc. ex cõplexu. de incest. nupt. et bar. in ꝺ filio incipiẽ. dñs amatus. et ang. in. l. ignoti. C. eo. ti. ¶ ſ. vt fructus. Vide ſpuriã. modo cõſanguinei volebant reuocare post mortẽ. ego dixi q a viro nõ poterat reuocari: qꝛ hz ex titulo oneroſo. ſed poſtq̃ ad mulierẽ est reuerſa põt reuocari qꝛ ipſa hz ex titulo donatiõis. ſed pater filio ſpurio nõ põt donare. vt. l. i. C. de natur. li. g̃ ꝛc. ꝛ hoc niſi q̃tenus ꝺ iure canonico filius vel filia ꝺz habere ꝓ alimentis. vt in. c. cũ haberet. ex de eo qui duxꝛ in ma. quã pol. p adul.

Vt fructus. ¶ Dicit̃ hic q nõ veniũt in restitutiõe niſi fructus qui erũt tpe vẽditiõis. Cõtra in. l. i. ſ. p hãc. ſ. e. So. ibi loquit̃ de extãtibus tpe vẽditiõis. ꝛ sic ille. ſ. intelligit̃ ſm iſtũ. ¶ Nota tex. ibi nã cũ fundũ ꝛc.

Hec actio. ³ Iſte. ſ. legit̃ in gl. noſtra trib⁹ vel q̃tuoꝝ modis. ꝓma lect. est bona et no. ꝛ eã ſequit̃ Di. inſti. de ac. ſ. itẽ ſi quis in fraudẽ. ꝛ ſm ipſaz pono caſum q qñ q̃s alienat in fraudẽ ꝛ res nõ repit̃: põt agi ꝺ eũ vt ponat̃ in carcerẽ. ꝛ mõ nõ poterit cedere bonis. Scõa lec. loquit̃ qñ quis cedit bonis quo caſu nõ tenet̃ niſi inq̃tũ facere põt. vez est niſi alienauerit in fraudẽ vt ꝺ. quo caſu tenet̃ inſolidũ: ſed aliꝫ dicũt aliter. ꝛ ponit̃ in gl. iij. ꝛ iiij. lec. ſz tene ꝓmã tanq̃ magis notabilẽ.

¶ Incipit liber quintus ꝺ interdictis. Rubrica.

¶ Cõtinuat glo. ſic. Dictũ est ſupra qualiter agit̃ de iure ciuili. nũc qualiter agit̃ de iure ꝓtoꝛio. verũ qꝛ hoc fit cõmuniter ꝓ interdicta. ideo ponit̃ ꝺ iſta rubrica. ¶ Quero ꝓmo an poſſeſſio aduocetur aliꝫs iuribus q̃ ꝓ interdicta. gl. q sic. vt ꝓ actiões ciuiles. vt ꝓ cõditiõem triticariã ꝛ ꝓ officiũ iudicis vt in glo. ꝓ ordinẽ habes. ¶ Scõo q̃ro q̃ sint iſte extraordinarie actões q̃ cõpetũt ꝓ interdictis. glo. q̃ est ꝺ dicit q actiões ꝓponebant olim ex antiquã ſolẽnitatẽ: ſed interdicta cũ ſolẽnitate. ¶ Itẽ q̃rit gl. q̃ erat olim dña cũ etiã actiões ꝓponebant cuz ſolẽnitate. dicit gl. actões ꝓponebant cũ ſolẽnitate vniuerſaliter: ſz interdicta ĩter duos. ꝛ ĩõ dicunt̃ interdicta q̃ſi inter duos reddita. Alia xvo edicta vniuerſaliter ꝓponunt̃. ¶ Itẽ q̃ro q̃ sit dña inter interdictũ ꝛ actõez in factũ q̃ loco eius cõpetit. dic̃ gl. nulla est dña. Di. reꝓhẽdit iſtã gl. nã dic̃ q ĩmo dña est inter interdictũ ꝛ actiõem. ꝓbat̃ ꝓ dictõez ſeu poſitã in rubrica. q̃ dictio est augmẽtatiua. vt. l. ſiq̃s ita. de aur. ꝛ ar. le. vel aliter dña est inter hanc actõez ꝛ interdictũ. ſicut est dña inter materiã ꝛ materiatũ. ſeu ſicut inter matrẽ ꝛ filiã. nã ex interdicto oritur actio in factũ. vt inſti. e. in fi. ¶ Quero vtꝛ sit dña qꝺ iſtoꝝ ꝓponat̃. dicit gl. q nõ est dña. breuiter nõ est neceſſe q ꝓponat̃ in libello: ſz bene põt ꝓponi. vt. l. ꝓtoꝛ. ſ. nõnulli. ꝺ ope. no. nun. hoc etiã apparet ex eo qꝺ videbitis. j. vti poſſidetis. l. i. ſ. reſtituende. facit. l. pe. j. ne vis fiat ei. de hoc etiã tangit̃ in. l. incerti. C. eo.

¶ Videamus ¹ Juriſcõſultus ĩ hac .l. ꝛ ſe. ꝓſequit̃ diuiſionẽ interdictoꝝ. ꝛ primo ponit diuiſionẽ reſpectu rez ꝓ q̃bus cõpetũt interdicta. ſcõo reſpectu effectus interdicti tertio ponit aliã diuiſionẽ reſpectu tpis ꝓ quo dantur. q̃rto ponit vnã diuiſionẽ reſpectu tpis ĩtra qꝺ dat̃. ſcõa ibi interdictoꝝ. tertia ibi interdictoꝝ q̃dã q̃rta ibi interdicta. q̃nta ibi interdictoꝝ. ¶ Op. q Bar. in. l. ſi filius. in fi. de ỽbo. obli. ꝛ quod not. bar. in. l. fructus. ſolu. matri. ꝛ qꝺ habet̃ per bar. in. l. cũ filio. de leg. i. ꝛ ¶ ſ. Hec actio. Adde bar. in. l. alia. ſolu. matri. ꝛ ſequit̃ bar. in ruꝛi. C. eo. ꝛ qꝺ not. bal. in. l. ij. C. quod cũ eo. ꝛ in. l. i. in. iij. col. C. qui bo. cede. poſ. ꝛ q alienans in fraudẽ poſſit capi ꝛ carcerari. no. bal. per bãc. l. in. l. i. in. v. q. C. ſi qꝺ in fraud. patro.

q̃dã interdicta nõ ſunt ſcripta in rẽ. vt. l. cũ a te. j. ꝺ vi et vi ar. So. hec regula fallit ĩ interdicto vnde vi. ¶ Quero vtꝛ ſint alia interdicta mixta. gl. dicit q sic. vt ĩ gl. habes. ¶ Quero qꝺ est dictũ actio ꝓſonalis in rẽ ſcripta. Rñ. actio in rẽ mera dat̃ ꝺ poſſi dẽtẽ: nõ tm̃ tanq̃ obligatũ. ſz q poſſidet. vt inſti. de ac. ſ. i. ſz actio ꝓſonalis ſcripta in rẽ dat̃ ꝺ aliquez: nõ ideo q poſſidet: ſz q est obligat⁹ ex poſſeſſiõe ideo ꝺz ꝓſonalis. ꝓbat̃ in. l. de eo. ſ. fi. ſ. ad exhib. ¶ Itẽ ꝺz ꝺ q q̃dã sunt annalia q̃dã ꝓpetua. q̃ro q̃ sunt iſta. certe ỽitas est vt dicit gl. q̃ ꝺtinẽt merã pe nã sunt annalia. ſz q̃ ꝺtinẽt rei ꝑſecutionẽ sunt ꝓpetua. videbit̃ in. l. in honorarijs. ꝺ ac. ꝛ obli. ¶ Ulpianus ex hac. l. habes q mixtũ ex duob⁹ nõ facit tertiã ſpem ꝑ ſe. vt ꝺ in v. interdictoꝝ aũt ſpẽs ꝛc. nã ponit tres ſpẽs interdictoꝝ tm̃. ꝛ tm̃ sunt q̃dã mixta ex duob⁹ ꝛ de ipſis nõ ponit tãq̃ de ſpẽ ſeparata ꝑ ſe. ¶ In ꝓmiũ fac. l. adeo. ſ. i. ꝺ acq̃r. re. do. nõ dico nũc.

¶ Interdictoꝝ. ¹ Hic ponit aliã diuiſionẽ interdictoꝝ. ꝛ primo est diuiſio reſpectu ꝓſonaꝝ q̃bus cõpetũt. tertia reſpectu effectus. q̃rta ſiliter reſpectu effect⁹. ſcõa ibi interdicta aũt. ꝛtia ibi q̃dã interdicta. q̃rta ibi. hoc aũt. ¶ Ho. ¶ Iſte ỽ. q̃dã ẽ no. tex. ibi nõ poſſeſſoꝝ. ¶ Ho. qꝺ ꝺz de interdicto de libero hoĩe exhibẽdo. qꝺ facit vt poſſim ſiliꝫ hr̃e interdictũ de vaſallo exhibẽdo. ciue vel monacho exhibẽdo. vel pupillo exhibẽdo. vel alia ꝓſona in q̃ ius habeo. ſile de vxoꝛe exhibẽda. vt. l. i. in fi. ꝛ. l. ſe. j. de li. ho. exhi. hoc tene menti. ¶ Quero q̃d est hoc dictũ q̃dã interdicta habẽt rei ꝓſecutõem ꝛ cãm ꝓpꝛietatis. dicit gl. q actoꝛ ꝺz ꝓbare ꝓpꝛietatẽ. alꝫs nõ vincit. ſcõo q: absolutoꝛia lata in vno parit exceptionẽ rei iudicate in alio. et idẽ in cõdẽnatoꝛia. qꝛ cõdẽnatoꝛia lata in vno parit exceptõem in alio cuius occaſiõe Di. tractat. ꝺ an ſnĩa lata in poſſeſſoꝛio pariat ꝓiudiciũ in petitorio. qꝺ Di. plene tradit ꝺ ꝛ in. c. qui ad agendũ. de reg. iur. li. vi. ꝛ ego pleniſſime in. l. naturaliter. ſ. nihil cõmune. de acquir. poſ.

¶ Interdictis. ¹ Hic ponit vna regula ad interdictoꝝ. Cõtra limo a die expulſiõis habet̃ rõ fructuũ. vt l. i. ſ. ex die. j. ꝺ vi ꝛ vi ar. ꝛ l. is qui ĩ puteũ. ſ. qꝺ ait ꝓtoꝛ. So. dicit gl. fallit in hiſ. tu dic q ꝺ regula hz locũ ĩ bonefidei poſſeſſoꝛe ꝺ quẽ est interpoſitũ int̃dictũ. in quo ex die int̃poſiti int̃dicti habet̃ rõ fructuũ. ſecus in poſſeſſoꝛibus malefidei. vt in ꝺrijs. ¶ Quero q̃ sint alie regule interdictoꝝ. glo. dicit quedã sunt affirmatiue. quedã negatiue. vide eas hic in glo. ꝛ. l. incerti. C. e. ti.

¶ Quoꝝ bonoꝝ. Rubrica.

¶ Dictũ est ꝺ int̃dictis in gñe. nũc ſequit̃ de int̃dictis in ſpẽ. ꝛ ꝑmittit̃ de interdicto quoꝝ bonoꝝ. qꝺ est gñale. ꝛ denoiat̃ a ꝓima ꝑte bonoꝝ ꝛc.

¶ Op. ſi habes bonoꝝ poſſeſſionẽ ex edicto ꝓtoꝛis ad quid petis poſſeſſionẽ ab alio. Rñdeo ille qui petit habebat poſſeſſionẽ iuris. iõ petit poſſeſſionẽ q̃ est facti. Idẽ dico in eo q̃ est heres de iure ciuili nõ põt agere hoc interdicto vtili ad repandã poſſeſſionẽ.

cõcordat Jaco.bu.in.l.i.C.quoꝝ bo. Jsta aũt quo ad publicianã lo/
cum nõ habẽt qꝛ in ea indistincte titulus putatiuus habeꝫ ꝓ vero.l.
sed si res.§.eũ qui.cũ seq.s.de pub.
c ¶ Vltimo not.vide bal.in.l.ij.C.quoꝝ bo.ꝛ in.l.cũ etiã.de rebus cre
di.ꝛ in.l.mãcipia.in fi.C.de ser.fugi.ꝛ vide bar.in.l.si olei.C.loca.vbi
videbis rati
onẽ huiꝰ di/
cti.lꝫ Jmol.
ꝫrium tene/
at in.l.clam
possidere.§.
qui ad nũdi
nas.de acq.
posse.

¶ Dicit hic si nõ est vsucaptum. Cõtra vsucapio nõ
põt esse sine titulo.lꝫ possidere ꝓ herede vl ꝓ pos/
sessore nõ est titulus.g ꝛc.vt.l.ꝓ herede.s.de peti.
here.g vsucapio nõ ꝓcedit. Huius timore dic gl.
ꝙ hoc dꝫ intelligi ꝙ hic habuit iustũ errorẽ:qui ha
beꝫ ꝓ titulo.vt.l.nõ solũ.§.i.ò vsuca.ꝛ.l. celsus. e.
ti. Nota g ex hoc in eo qui possidet ꝓ herede.lꝫ
in eo qui possidet ꝓ possessore requireꝫ ꝓscriptio
xxx.annoꝝ.habes g ex hac so.ꝙ lꝫ iustus error ha
beaꝫ ꝓ titulo q̃ tũ ad vsucapionẽ ꝛ ꝓscriptõem.nõ
tũ habeꝫ ꝓ titulo q̃ tũ ad repellẽdũ eũ qui agit pe/
titiõe hereditatis.vel interdicto quoꝝ bonoꝝ.q̃ iu
dicia nõ danꝫ ꝫ titulo possidentẽ.qò tene mẽti. Le
nẽdo istã so.g post vsucapionẽ teneꝫ hoc interdicto
qò est ꝫ.l.hereditatis. C.ò peti.here. Huius timo/
re dicit gl.dicas ꝙ est vsucaptũ ab alio.nõ ab ipso
qui possidet ꝓ herede vel possessore. Dꝫ ꝫ hoc
interpellare nõ potuit.vt.l.sed ꝛ si lege.§.sed ꝛ cul/
pa.de peti.here. Glo.dic h ꝙ ille qui alienauit do
lo desijt possidere.licꝫ nõ haberet malã fidẽ ille qui
emit.ideo qꝛ dolo desijt possidere teneꝫ. Hec.solu.
nõ videꝫ posse ꝓcedere qꝛ fm hoc qò sequit in tex.
ibi qò dolo malo ꝛc.esset idẽ cũ eo qò dictũ est pri/
us.ideo Di.ꝛ Ja.de are.exponũt hũc ter.aliter vt
dicã ꝙ ꝓ herede aut ꝓ possessore possidẽs.s.tpe in
choati iudicij.ꝛ qò sequit possideres. i. inciperes
possidere post inchoatũ iudiciũ. Itẽ sequit si ni
hil vsucaptũ est. expono igit si est vsucaptũ nõ te/
neris.ꝛ sic est supflua gl.ma.fm Ja.ò ra.ꝛ etiã Ja.
de are.sentit hoc.vel si volumꝰ sustinere glo.possu/
mus hũc ter. exponere ꝙ possides.s. nũc posside/
res ne si nihil vsucaptũ esset:intelligaꝫ ò eo qui de
sijt possidere culpa.vt.l.si culpa. s.de rei vẽ. Et
qò sequit qò ꝙ dolo ꝛc.intelligaꝫ de eo qui desijt
possidere dolo.lꝫ ꝓcedẽs lec.ẽ magꝭ clara. Que
ro in quo istud interdictũ differat a petitiõe heredi
tatis. Glo.ponit istas dꝛias. C. e.sup rubrica. dic
vt ibi. Duas tũ dꝛias principaliter not. Prima in
mõ ꝓponẽdi libellũ.ꝛ ꝓ ois in mõ sentẽtiandi. nã
in petitiõe hereditatis peto me declarari heredẽ.
ti.here.in hac aũt peto rez restitutio rez.vt.l.licet.s. de pe
vt hoc illi restituas.ꝛ ꝓ ois ostendit diuersitas in
mõ sniandi.qꝛ in petitõe hereditatis declaraꝫ ꝫ
heres.lꝫ in hoc interdicto ꝫ simpliciter cõdẽnaꝫ
ad restitutõem rez. Scda dꝛia est in mõ ꝓbatiõis
nã in petitiõe hereditatis debeo ꝓbare me filiũ et
heredẽ ꝛ bona fuisse in hereditate. hoc aũt sufficit
si de istis q̃ ptinẽt ad hoc doceo summatim. hoc tã
gis in prima vel scda gl.pua. C.eo. ꝛ tãgit Rof. in
hoc ti. circa fi. Vltimo notaᶜ ex hac lege ꝙ licite
peto mihi restitui id qò nunq̃ habui. ꝛ sic ꝛbũ re/
stituo adaptaꝫ ad id qò nunq̃ habui. istud interdi
ctũ est adipiscẽde possessiõis. vt.j.pri.§.tũ quis cõ
demnaꝫ vt restituat. vt hic dicit.

Hoc interdictum. Op.ꝙ ĩmo deꝫ ad
amplius.ꝛ.l.se.j.de furt. So.nõ ptinet ad res sin/
gulas.subaudi tm qò mihi placꝫ. Ex hoc apparet
ꝙ in isto titu.petit restitutio rez nõ designatis re/
bus.sicut in petitiõe hereditatis.vt not.glo.in.l.i.
circa princi.s. de eden.

de.vide ibi in.xiij.col.ò.sed iuxta hoc queritꝫ.ꝛ qò no.bar. in.l.aq̃/
lius.in fi.s.de dona. Et istis adde bal.in.l.i.in.i.col.C.de fideicõ.ò
hoc plene ꝓ pau.de liaꝫ.in cõmẽto.c.ex lris.de resti.spolia.plene ꝓ
ang.in repeti.d.l.si certis annis.ꝛ ibi per ray.in addi.

¶ Quoꝝ legatoꝝ. Rubrica.

i

Interdicto. peti.here. So.ꝙ hoc in/
terdictũ differt mltũ ab illo i hoc. Que
ro aliquis ᵇ teneꝫ mihi dare oi anno vnũ par capo/
nũ.an cõpetat interdictũ.ꝛ dicit Ja. de are. ꝙ nõ.
qꝛ cõtra debitores obligatos psonaliter nullũ est
interdictũ ppositũ.casus est h. Dicit Ja.ꝫ hoc di
ctũ videꝫ casus in.c.querelã.ex de elec. lꝫ dicit ipse
ꝫ q̃relã opus est q̃rela.ꝛ sic dic ꝙ illud.c.nõ bñ dic
et ista refert Ci.C.de pac.l.si certꝫ annis.circa fi. vi
dete ista lex nõ ꝓbat hoc.qꝛ eadẽ rõe nec ꝫ posses/
sores alicui iuris realis cõpeteret interdictũ. cũ h
dicat tm corpoꝝ possessores. Dꝫ ꝫ hoc.j.ti.i.l.i.
§.qò aũt ait.ꝛ.j.de aq̃ quoti.ꝛ esti.ꝛ de iti. actuq̃
pri.ꝓ to. Ego nõ video ꝙ dicat possessoriũ nisi re/
spectu petitorij.ꝛ videbitis ꝓ totũ hũc libꝝ. Dò
si aliquis dꝫ mihi dare aliqò annuũ. ꝓpter qò ha/
beo aliqò ius in eius psona. qꝛ est meus vasallus
vel ascripticius.ita qò habeo aliqò ius reale in eiꝰ
psona.ꝛ tũc possum agere in hdicto etiã possessorio
vt in.c.querelã.sed si habeo ipsuꝫ obligatũ tm̃ pso
naliter.nec habeo in eius psonã ius reale.tũc dico
ꝙ nõ daꝫ possessoriũ cõtra eũ.argumẽto huius le/
gis.ꝛ qꝛ nõ repit in aliqua pte iuris cautũ.

¶ Quoꝝ legatoꝝ. Rubrica.

Hoc interdictũ. Not.ꝙ nõ
est equũ vt q̃s
ius sibi dicat.habetis.C.ne q̃s in sua
causa.l.i. Itẽ nota ꝙ lꝫ legatarius
occupauerit rem legatã ꝛ heredi restituat: actio tũ
durat sibi cõtra heredẽ. Dꝫ ꝫ imo amisit ius su
um.vt.l.nõ dubiũ.C.ò legi. So.ibi hereditas erat
adita ꝛ possessio apphẽsa ꝓ heredẽ.h ꝛbo erat pos/
sessio vacans qñ legatarius occupauit. Itẽ op.
s.qò metꝰ causa.l.extat.ꝛ.l.pe.j.ad.l.iul. de vi pri.
So.ibi res quã quis abstulit erat alicuiꝰ.hic vero
res occupata nullius erat ante aditã hereditatẽ.vl
si hereditas erat adita.erat plene legatarij. Itẽ
op.C.vnde vi.l.cũ querebaꝫ. So.vt in glo. Itẽ
op.de cri.expi.here.l.ij. So.gl. ibi exneus occupa
uit nõ legatarius. Itẽ op.de regula dolo facis
j.de doli excep.ꝛ de reg.iur.l.dolo. So.illa regula
in possessoriis nõ hꝫ locũ nisi quis statim vellet do
cere de iure suo.vt.l.ij.ꝛ ibi no.C.de edic.di.hadri.
tol. Dꝫ ꝫ hoc op.nõne statim legatarius docꝫᵉ
de iure suo.dicẽdo si restituo tibi rem legatã debes
mihi restituere. So.istud interdictũ nõ hꝫ locũ nisi
qñ heres vult vti falcidia.ꝛ iure falcidie vult vti re
tentiõe in re legata.ꝛ istud teneꝫ. C.e.l.i.

Quia autem. Vbicunq̃ incertitudo
causaꝫ ex facto rei admit
tit libellus incertus.h.d. Op.de.l.qò
in heredẽ.§.eligere.s.de tribu. Glo.ibi soluit pluri
bus modis.lꝫ ꝛba so.est ꝙ h incertitudo causaꝫ a fa
cto rei.ideo libellus incertus admittiꝫ. sed alꝫ qñ
quis nõ est incertus facto rei tũc dꝫ eligere actõeꝫ
certã.vt.l.cũ filius.§.varijs.s.de leg.ij. hãc regulã
tene mẽti ad libellos qui formanꝫ tota die. peto rẽ
talẽ.ꝛ si nõ extat peto estimatiõem.intelligas h eo
casu quo in petitiõe põt interuenire. qꝛ nõ semper
põt venire.vt.l.si seruũ.§.fi.j.ò ꝛbo.obli.facit etiã
ad hoc.l.i.s.de ac.em.vbi peto rẽ tradi vl interesse

Hic inter
dictũ. le/
gataríus do
cet.vtꝛ regu
la.dolo facis
habeat locũ
in possesso/
rijs.adò bar
to.in.l.si so/
cer.§. lutius
ff.solu.matr.
et quod no.
bart.in.l.na/
turaliter. §.
nil cõe.s.de
acquir. pos.
et istud intel
ligiꝫ in pos/
sessorio adi/
piscẽde si sit
liquidũ ius
excipiẽtiquo
casu bñ ob/
stat exceptio
dolo facꝭ ꝛc.
vt no.in.l.ij.
C.ò edic. di.
adri.tol.ꝛ in
l.fi. C. eo. et
est glo.in.d.
§. lutius. se/
cus ĩ posses/
sorio recupe
rande odio
spoliantis.
quo casu nõ
obstat.l.fiqs
a se fundum
C.ad.l.iul.ò
vi. ò quo eti
am ꝓ Di. in
c.qui ad agẽ
dũ. de regu.
iur.ĩ.vi.ꝛ se/
quit Jmol.
in.d.§.luti⁹.

Glia aũt.
incertꝰ ad
mittiꝫ. adde
bar.in.l. edi/
ta.C.de edẽ.
ĩ materia cu
mulationis.
addo etiã ꝙ
si ĩcertitudo
esset q̃ nõ re
leuaret non
cogiꝫ actor
exprimẽ nec
dicere actõꝫ
ita dixit bar.
ĩ.l.gallus.§.
si eius. de li/
be.ꝛ posthu.
ad fi. ꝛ vide

ad ea que b habent. bar. in. l. vbi aūt. §. illō. & in. l. stipulatiōes de ẋbo. obl. et ibi Jmol. et oēs doct. in. c. ij. ō lib. obla. & non omittas vi/dere bal. in l. i. in. iij. op/po. C. de fur. et Jmol. p' ange. in. d. l. stipulatiōes nō diui. in vl ti. col. Jnno. in. c. ꝓstitut' de restitu. in integ.

g ¶ §. Si q̄s ex mort. An hoc interdi/ctū quoꝝ le gatoꝝ habe at locū quā/do res lega/ta ante mor/tē testatoris erat penes legatarium. adde bar. in l. linea. ad. l. fal. & ibi pau. de cast. & istū tex. p nota. allegat bal. in. l. & si mor tis. in princ. ad. l. fal.

b ¶ §. Qō si ante. Vide bar. in. l. i. C. de pact.

i ¶ §. Satis/datum. vide qō dicī per istū tex. in. l. ꝓtor. §. si q̄s patus. post bar. ſ. ō op. no. nunci.

Juersuꝫ. adde tex. similē in. l. si ab vno. vt le ga. no. caue. et adde glo. no. in. l. stipu latio. §. i. ſ. ō ope. no. nun. et glo. q̄ istū text. allegat in. c. cupien/tes. §. si ẋo. in ẋbo cōtē/pserint q̄ in/cipit sz an te nam incertū est vtꝝ velit tradere rē vel interesse &c.

Hic est duplex lra. q̄/

Si quis ex mortis[g]. dā habent vticꝫ cessa/bit. alij habēt vticꝫ necesse habebit. ¶ Quero vtꝝ p donatiōe causa mortis habeat locū hoc interdi/ctū. gl. distinguit. Ja. de are. fateť hoc esse verꝝ si p defunctū tradita nō fuit possessio. q̄ si p defunctū tradita fuit nō haberet locū. q̄ donatarius vel le/gatarius nō occupauit. sz heres deberet vēdicare iure falcidie ptē ꝓtingentē. ¶ Itē nota hic in fi. q̄ falcidia resecat ipso iure. & ꝓcordat ī. l. linea marga rita. & l. plautius. ad legē fal. & sic facit an id qō re secať p falcidiā sit debitū naturaliter qō dixi in. l. patronus. ſ. de dona. & l. i. in prin. ad legē fal.

¶ Op. & videť q̄ vsufructu

Quod autem. arius possideat. vt. l. naturaliť ſ. de acquir. pos. Glo. fateť ꝓriū. sed certe illud est verꝝ in re ī qua est vsufructus. Vtꝝ aūt ius vsufru ctus possideat vel nō. dixi in. l. naturaliter. in prin. ſ. de acquirē. pos. ¶ Itē op. ſ. ti. i. l. fi. Bo. in hoc istud interdictū differt ab illo. q̄ illud p re incorpo rali locum nō habet. istud sic.

¶ Op. glo. ſ. cōi diuidūdo. §. si

Quesitum. duo. Bo. ibi nō possidet sed custo dit. & sic cōcordat cū ista. ¶ Itē op. de. l. hoc aūt. §. fi. ſ. ex qui. cau. in pos. eať. Bo. ibi loquiť q̄ fuit missus in possessionē rei p heredē possesse. ideo he/redi satisdanti dať interdictū vti possidetis. hic ve ro heres nunq̄ possedit. ideo de necessitate dať ei interdictum quoꝝ legatorum.

Quod si ante[b]. Glo. ibi nitiť soluere istud ꝓriū nō tū recte soluit. ẋitas est q̄ ẋba edicti ꝓto/ris requirāt q̄ ad eū qui ꝓsentit res ptineat. sed ad heredē ante aditā hereditatē nō ptinet. vt. l. p̄cia re rū. ad legē fal. ergo &c. vel aliter so. vt in gl. in. l. i. C. de pac. vel aliter so. ibi in iudicio b extra. vel aliter ibi fuit renūciatio ẋa hic simplex patiētia vel ꝓsen sus. qui nō hz vim renunciatiōis in eo ad quē res nō ptinet. ¶ Itē op. de. l. in diē. de aq̄ plu. ar. Bo. ibi cōsensit eo tempe quo poterat cōsentire. hic nō. ¶ Itē op. de. l. vendicantē. C. de euic. Bo. illud iō q̄ de euictiōe teneť. ¶ Itē opp. de. l. si fundū. §. si aliena. ſ. de pig. Bo. ibi cōsentiēs bene poterat re nūciare hic secus. ¶ Item dicť hic volūtas here/dis. quero an releuet vtꝝ cōsentiat ante appīhensi onē an post. dicit glo. q̄ nō refert. vt. l. petens. C. de pac. & l. ij. C. de edil. act.

¶ Op. q̄ actio psonalis

Prodest autem. nō sequať fundū. vt. l. i. §. si heres. ad trebel. Rñdeo dicit glo. ſpāle est q̄ actio psonalis trāseat ō singularē successorē. Ddi. reprhē/dit hāc glo. & bene. q̄ interdicta lz sint psonalia tñ sunt in rē scripta. vt. l. i. §. i. ſ. ti. ij. ideo trāseūt ō quē libet successorē. vnde rei quentiōe obligať. hoc p/bať in. l. emptor. & l. post vendi. de aq̄ plu. ar.

Est ergo practica huius. §. ista q̄

Satisdatū[i]. heres petit possessionē rei subla/te sibi restitui. & legatari' excipit q̄ dz sibi ꝓfirmari q̄ sibi nō satisdať de legato p̄stādo. qō facit ad id qō cōsueui dicere in. l. creditor. C. de pig. q̄ qñ ali/quis petit reuocari possessionē quā aliquis sua au ctoritate apprehēdit. ille possit petere sibi cōfirmari. vt. l. ij. §. missum. ſ. ad carb. & l. i. ſ. de carbo. edic.

Hoc est notabile princ.

Juersum[k]. ideo tene mēti. ¶ Cōtra hoc op. q̄ ipse debeat offerre. vt. l. i. C. ō iu re emphi. & de ꝓhen. & cō. stip. l. magnā. Bo. ibi cer ta dies erat apposita ad aliquid faciēdū que dies interpellat p homine. hic ẋo nulla dies erat appo sita. in qua heres debet satisdare.

¶ Me vis fiat ei. Rubrica.

Ait prætor. ¶ Nota q̄ oīa alia in terdicta loquunť in pri ma psona est eī interdictū q̄si reddi/tū inter duas psonas. Jstō ẋo videť factū ppio motu p̄toris nō inter duos. vel dic q̄ primordialiter fuit redditū inter duos. licz ꝓtor sit generaliter sic locutus. Hic ōr q̄ titulus iste est ge neralis ad oīa posteriora. q̄d hoc est dicere. Rñdit Ddi. hic titulus hz locū ī oī eo q̄ missus est ī possessionē iudicis auctoritate. ¶ Querit Ddi. vtꝝ istud interdictū sit adipiscēde vel recupande vel retinen de possessiōis. & videť q̄ sit retinēde. q̄ phibet viz fieri possidēti. sed si ẋitas est q̄ nō est adipiscende nec recupande nec retinēde possessiōis. q̄ hic titu/lus habet locū in missō ex primo decreto. q̄ nō ad/mittiť. & cōstat q̄ missus ex primo decreto nō possī det. vt. l. iij. in fi. ſ. de acquir. pos.

¶ No. tex. ibi nec exigiť. vide gl.

Hec actio. q̄ incipit. sufficit eī dolo malo &c. Pone statutū est in ciuitate q̄ quicūq̄ fecerit quo minus possessiōes alterius locent. puniať in certa quātitate. pbať ō aliquē q̄ ipse phibuit labora/toribus ne ipsi cōducerēt. an ex hoc est pbata intētio accusatoris. b est casus q̄ sic. q̄ eoipso q̄ phibuit ne laboratores cōducerēt: videť factū quominus per eū locent. ¶ Querit gl. posito q̄ sit facta vis. an hz locū. l. siquis in tantā. C. vnde vi. dicit glo. q̄ nō. q̄. l. siquis in tantā. habet locū in possidēte de/iecto. hic vero nō possidet. ergo &c.

¶ Op. & videť q̄ ille qui dicit ad se

Si ideo. ptinere nō sit legitimus ōdictor. nec possit missionē in possessionē ipedire nisi ꝓius de suo dñio doceat. vt. l. a diuo. ſ. si sup rebus. ſ. de re iudi. & l. iij. C. de edic. diui hadri. tol. Guido. de su. intelligit legē nostrā sic vt q̄ dicit suā. putabat ita. q̄ possidebat. vel iuste credebat se possidere. Item qō sequiť vel sibi norā. intellige ita q̄ corporalis possessio erat penes eū. alꝫs deberet pmittere rem cū sua causa transire. vt. l. i. C. de cōi. re. ali. Itē qō sequiť vel forte nō esse debitoris. itelliga tis q̄ cre/debat pertinere ad se phibentē rōne iuris vel offi/cij q̄ erat tutor vel curator.

¶ No. q̄ qñ decretū de mittēdo

Hec verba. in possessionē deficit ex defectu iu/ris qō est ex pte petentis decretū nō hz effectū. ca/sus est hic & in. l. cū ẋo. §. subuētū. de fideicō. li. dixi in. l. iuste. de acqui. pos. ratiōem assignat Jnno. ta/lē. si creditor mittiť in possessionē ppter cōtumaciā meā. & ego eum illa possessione vti phibeo: nō pōt creditor excipere ꝓtra me de ꝓtumacia mea. q̄ ego replicabo cōtra eū de dolo eius. qñ ob falsum cre/ditū ipse ingressus est possessionē. vt ipse notat ex ō dila. c. ꝓterea. ¶ Querit gl. vnā notabilē qōem. ponamus q̄ erat debitū tale. qō solutū nō poterat repeti. glo. dicit q̄ tūc valet missio. allegat rōnem. q̄ qō facit iudex illud videť facere pars. vt. l. si ob cām. C. de euic. sed pars ipsa soluēdo vel dādo pi/gnus approbaret debitū. ergo &c. Vide gl. que in cipit forte nisi &c. qō tene mēti. dicit Ddi. hoc videť valde duꝫ & absurdū. Itē dicit Cy. in. d. l. si ob cau rū qō hic glo. dicit. nā istud qō dicit[m] q̄ solutū nō pōt repeti est verꝝ in ipso principali soluente. secus si soluit alius: nisi habeat spāle mandatū ad hoc. q̄ generalis potestas data a lege vel ab hoīe de soluendo intelligiť de debito qō exigi pōt. vt. l. si is

'neať. de elec. in. vi. & ei al legar. etiam bal. ī effectu in. l. i. in. iij. col. C. ne lic. ter. pno.

¶ Me vis fiat ei. Rubrica.

Ait prē. quasi red ditū. Primo cipiū huius rex. facit ad ti. si q̄s ius dicen. nō ob temp. matie in. ſ. i. vide bar. in. l. i. ſ. de ope. no. nunci.

m ¶ §. Hec ō ba. qō dicit. Et sic hēs q̄ procurator nō pōt bonā fidem agno scere. & ita se quiť bal. in rub. ī. C. ō cō sti. pec. in. iiij col. et vide bal. in. l. si g ignorantias C. de cōdi. in debi.

cui.§. fi.j. de solu.tene menti.

¶ Hoc edicto ¶ Op.ex facto tutoris nō te-neat pupillus.vt.l.neq; inter-dicto.de re.in.z.j.ti.l.pe. Glo.soluit hic z ibi q̄ tū ad ppositū dico pupillū teneri:tū liberat cedendo actōem ꝺ tutorē.vt.l.vltima.§. de admi.tu. ¶ Quali ter aūt pupillus teneat ex facto tutoris seu delicto tutoris.gl.tāgit plenius in.l.neq; interdicto.j.ꝺ re. iur.z.l.si dolo.§.siq̄s ob cām testamēti.z ibi dixi an no.doc.ponūt in.l.polla.C. de his qui.vt indig.

¶ Si domini. ¶ Ratio huius est q; verba edicti cūt si quis dolo malo fecerit quo minus veniret in possessionē z dolo malo ne veniā. pōt fieri siue p hibeat me siue faciat per aliū quo minus veniam. et sic verba nō respicūt phibentē sed illud tm̄ si fit dolo malo ne quis in possessionē veniat.

¶ Hanc actiōem. ¶ Dicit hic q; istꝺ interdictū id qꝺ no.in.l.interdict.§. de interdic. vbi ponit re-gula q; nullū interdictū reddit penale. ¶ Ñdeo nul lū interdictū reddit penale respectu petētis.ita lo quit illa regula. sed ex pte eius qui cōuenit potest istud interdictū esse penale. ¶ Quid em̄ si q̄niat ex traneus vel alius p eo qꝺ ad eum nō peruenit. cer te illo respectu dicit penale.vt.l.siquis dolo.de re gu.iur. ita intelligit glo. z ¶ Di.

¶ Hoc quis. ¶ Hec ḡ verba quanti ea res erit referunt ad psonā dñi. et sunt in rem.vt ꝺ.z.l.pe.§. siquis cautio.

¶ Si quis missus°. ¶ Querit glo. si manu militari hz locū in quolibet iudice. videt tenere q; habeat locū in iudice ordinario. in delegato secus.nisi sit delegatus a papa vel a prin cipe. ¶ Cōtra hanc glo. habes aliā in .l. a diuo pio. in prin.§. de re iudi. dic vt ibi.

¶ Pretor. ¶ De hoc habetis in. l. siqs missum. de dam.infec.z.l.si finita.§.elegāter.z.§. illud querit.z.§.se.eo.tit u.

¶ De tabulis exhibendis. Rubrica.

¶ Materiā huius tituli tractabo.j.eo.l.fi.

¶ Pretorait. ¶ Dicit hic aut per te do lo malo factum esset vt desinerēt esse. ¶ Quero q̄ sit dōia in ter istud interdictū z edictū quēadmo dū testamēta aperiant. dicit gl. dic vt not.in.l. iij.in fi.§. ad exhi.C.e.l.i.per gl. dic vt ibi. ¶ Scꝺo que ro vtz p testamēto nūcupatiuo locū habeat istud edictū. dicit glo. q; nō directū. q; tex. dicit tabulas et sic loquit de testamēto in scriptis.sed habebit lo cū vtile.ar.C. de bo.pos. fm tab.l.ij. z de edic.diui hadri.tol.l.vlti. ¶ Alij reprehendūt hāc glo. z dicūt q; imo directū hz locū. q; hic loquit in libello z qua to ad testamētū nuncupatiuū directū ptinet. z hoc placz. ¶ Dicit hic dolo fecisti quo minus possides res.q̄ro quid si ab initio fecisti dolo quo minus ad te q̄ueniret. dicit gl. cessare interdictū. vt.§. ꝺ his q̄ in frau.cre.l.qui aūt.in prin. In ꝺ rū facit.l.sed z si lege.§. pinde.§. de peti.here. Glo.nō soluit. ¶ Di. di cit sic. aut q̄s est mihi obligatus ex ꝺctu vel q̄si. ex quo teneat acquirere. z tūc habēt locū oēs leges q̄ dicūt q; ille qui appḥēdit teneat tanq; possessor.aut nō est obligatus ad hoc ex ꝺctu vel quasi. z habēt locū leges que dicūt eū nō cōdemnari. ¶ Vltimo nota q; dictio penes ponit hic largius q; in.l.pe-nes.j.de verbo.signi.vt glo. dicit.

¶ Si quis forte. ¶ Dicit h inbēdus est exhibere qñ ꝺfitet. ¶ Quero qualiter fiet iste iussus.dicit gl. p edictū quēadmodū testa. apiant. Jac. de are. dicit q; imo fiet officio iudicis qꝺ exercet ꝺ cōfitentem.vt.l.si debitori. §. de iudi. ¶ Scꝺo q̄ro qño potero scire ante vtz possem p ponere hoc interdictū vel edictū ꝺ tabulis exhibē dis.dicit Ja. de are. q; fiēt interrogatiōes sup hoc sicut in petitōe hereditatis p.l.vbicūq;. de interro. ac.z idē tenet Rof. in libellis suis sup hoc ti.

¶ Hoc interdictum q. ¶ Ho. h q; videt velle iuriscōsultus q; titul' iste habeat locū siue opponat de nullitate siue de falsitate. Itē siue sit nullitas ex psona testantis vel ex defectu solēnitat.siue sit ruptū siue quocūq; mō ꝺ hoc videt.j.e.l.vlti.z ibi dicā. Itē ꝺ hoc videt.l. siqs legatū.§.i.j. de fal. So.vt ibi dicā. z.j.eo.l.vlt.

¶ Si tabule. ¶ Nota ex.l.ista q; si instra alicui? no tarij sunt apud aliquez deposita q; etiā ꝺ illū depositariū pōt agi. vidi de facto cū bo na cuiusdā notarij essent publicata ppter delictuz et oēs res que erāt in domo essent seqstrate.quere bat vtz seqster' possit cōueniri vt exhibeat libros notarij vt possint extrahi instrumēta. z h est tex. q; sic. ¶ Querit glo. vtz depositarius cōuentus possit dñm noīare in iudicio. z dicit q; sic per.l.ij. C. vbi in rem actio. z in auc. vt oēs obe. iudi. puin.§. si igit. duas leges allegat gl. vt videt tñ diuersus est mo dus practicādi illas leges.nā p.l.ij. C. vbi rē actio dat terminus alicui ad denūciandū dño vt veniat ad defendendū p auc. vt oēs obe. iudi. puinc.q̄ est posita. C. vbi de cri.agi opor. auc.qua in puincia. dat termin' vt dño denūciet.vt ab eo possit defen siones suas explorare z iura z pbatōes inquirere qualiter g̃ dabit terminus huic depositario i.l.ista respōdeo magis putarē dari debere fm formā di cte auc.q; h nō agit reali sed psonali.l.xo.ij. C. vbi in rē actio.loquit vbi agit reali.

¶ Si penes. ¶ Hic.§. facit q; si apud monachū est aliqꝺ instrm vel liber alicuius nota rij vel suūpsius.qui forte fuit notarius in seculo ꝺz agi ꝺ monasteriū.vt h videtis.nā ista regula est q; oia quasi q̄ dicunt ꝺ seruis quo ad dñm possunt di ci de monachis quo ad monasteriū. vt ex de pri vi. c.cū olim.z ibi p Inno. Notarius em̄ factus mona chus bene pōt pficere instra de q̄bus ante mona chatū fuerat rogatus.vt no.in Spe.de sta.mo.§.i. xx.vij.sed ꝺ nouo nō posset exercere officiū tabel lionatus aliqs religiosus nisi in causa inquisitiōis hereſis.vt ex de hereticis. c.inq̄sitiōis. li.vi.

¶ Si ipse. ¶ Op.de.l.iij.§. quēadmo.testa.ape. etiā habet hoc interdictū. Glo. dat duas so. tene quā vis. ¶ Ulterius nota legē istam.

¶ Si quis dolo. ¶ Primo ponit vnū dictū.scꝺo ponit vnā dubitationē circa il lud z illā declarat. tertio ponit aliud dictū z illud determinat.scꝺa ibi nec pudicat.tertia ibi z posse ¶ Ho.primo q; p hoc interdictū nō pudicat acti oni criminali. ¶ Scꝺo no. q; pbatōes facte in ci uili faciūt fidez in criminali. vt h ibi magis manife stet.ita dicit Ja. de arc. qꝺ tene mēti. z circa hoc vi de Ci. C. quādo ciuilis ac. cri. piu. l.i. in vltima. q. di cā. in. l.ij. §. i. j. vi bo. rap.

¶ Et posse. ¶ Ho. x. z pone casum. q̄ro vtz' il le q; desijt possidere testū incidat in l.cornelia de fal. Ad hoc rñdet iuriscōsultus q; nō vt ptz ex lra. ¶ Nota hūc casum quē nescio alibi. videt velle h iuriscōsultus q; q̄s incidat in. l. cornelia de sicariis. §. qui hominem. vbi glo. dicit q; si quis mittit seruum ad occidendum hominem. et seruus occidit. dominus tenetur. et hoc si dominus non potuit prohibere. et ita tenet bal. in. l. si seruus. C. de noxa. et ita tenet bal. in. l. si. §. si quis. ff. de iniu. et ita tenet bal. in. l. si. §. si quis. ff. de iniu. et ita tenet bal. in. l. si. §. si quis. ff. de iniu

v §. Cõdẽnatio. Et istũ tex. singulariter limita qñ erat futurũ debitũ ex dispositione hois: secus si erat futuꝝ debitum ex dispositõe legis: cuꝝ qua mitius agit̃ l. celsus. ꝺ arbi. ꝛ. l. si finita. §. fi. ꝛ ibi bar. ꝛ exp̃ssius Imol. ſ. de dã. infec. et hãc limitat forte alibi ñ inuenies fm Io. ꝺ Imol. ibi posses etiam dicere fm eũdẽ ibi. q̃ ꝺ delictũ infuenit circa obligationẽ ꝺditionalẽ. ſz in. ꝺ. §. fi. circa id solũ p quo iudicis officiũ cõpetebat: ꝛ ex hoc etiam no. aliã limitationẽ singularem ad istuꝝ tex. fm Imol. ibi pꝰ Bar.

liam si aliquis subtrahit vel amouet testamẽtũ alicui. ſcꝺo si quis testm̃ celat tm̃modo. tñ in hoc est ad uertendũ. qꝛ nõ sufficit vni vel duabus pſonis celare sed ille punit̃ qui celat testm̃ quo ad oẽs vt nemo possit habere. iste incidit in. l. coꝛ. de fal. ſz ille q̃ respectu vniꝰ celat nõ punit̃ lege cornelia ꝺ falsis.

Condemnation. Primo ponit vnũ dictuꝫ. deinde eius declaratiõem ſcꝺo ponit vnã dubitatõeꝫ circa p̃dicta ꝛ illã declarat. ſcꝺa ibi vnde queriꝫ. ¶ No. ibi ꝛ si sub ꝺditione. ¶ Opp. pendẽte ꝺditiõe nõ interest tm̃ quãtuꝫ est legatũ. vt. l. q̃tenus. j. de reg. iur. hic ꝺ ꝺ rm̃ quare male. dicit gl. ꝺ spãle ppter ꝺtumaciã vt ꝺ subijcit vt p eã augeaꝫ cõdẽnatio. ita dicit gl. fm hoc vides hic q̃ cõdẽnatio in hoc interdicto fit ad interesse. Sed ꝺ imo ꝺ fieri cõdẽnatio vt quis exhibeat. ita habuistis tex. ſ. e. l. i. in prin. ibi dicit exhibeas. ꝛ sic nõ petit̃ interesse. sed exhibitio. Quare dicũt quidã duo sunt iudicia. vnũ per qꝺ petit̃ exhibitio. aliud p qꝺ petit̃ interesse si exhibere cõtenit. vt. l. qui restituere. in fi. ſ. de rei vẽ. Vel possumus dicere q̃ totũ est vnũ iudiciũ. ꝛ formabit̃ libellus hoc mõ. peto te ꝺdẽnari ad exhibitionẽ tabulaꝝ. ꝛ si eas nõ exhibeas peto te ꝺdẽnari ad interesse meum qꝺ est tantũ. ꝛ iste modus est magis planus et breuis. pbaꝫ. C. vñ vi. l. nõ ab re. ꝛ ibi no. ꝛ p Guil. in. l. si cũ exceptiõe. §. in hac. ſ. qꝺ metus causa. ꝛ tãgit̃ p Rof. in libellis suis sup hoc ti. ¶ Sz op. cũ de his q̃ ex testamẽto dependẽt nõ posset scribi ꝟi tas nisi inspectis ꝛ cognitis ꝟbis testamẽti. vt. l. ꝺ his. ſ. ꝺ trãsac. ꝛ. l. i. §. i. quẽad. testa. ape. ¶ Quo ergo nõ poterit pbare ꝺ suo interesse si aliquis nõ vult exhibere. Rndeo fm formã. l. argẽtarius. §. cũ aũt. ſ. de eden. Vel aliter dico q̃ ꝺ eũ qui dolo nõ exhibet fiet pbatio istiꝰ interesse p iuramẽtũ in litẽ ꝺ alios qui desijssent possidere culpa debẽt pbare fm formã dicti. §. cũ aũt. vt pbaꝫ in. l. in actiõibus. in prin. ſ. de in litẽ iurã. et. j. qꝺ vi aut clam. l. semp §. hoc interdicto. ꝛ §. fi. ¶ Itẽ op. ꝛ videt q̃ ꝺz differri cõdẽnatio vsq̃ in cõditiõis euentũ. vt. l. in. l. aquilia. ſ. ad. l. aquil. dicit gl. hoc est spãle. vide gl. Tu dic ꝛ melius q̃ ꝺ ꝓuenit̃ quis ppter dolũ. ideo ꝺdemnatio repsentaꝫ ibi ppter culpã. ideo differt. ¶ Cõtra hoc op. et glo. de. l. si finita. §. fi. cũ. l. se. ſ. de dã. infec. rndeo ibi quis speraꝫ ꝓueniri in futuro ex legis dispositiõe cũ qua miti? agit̃ q̃ cũ hoie hic ꝟo speraꝫ quẽ teneri ex hois dispositõe. ¶ Cõtra hoc op. de. l. si seruus. in prin. ſ. de cõdi. fur. vbi ſz cõdẽnatio repsentet. tñ extimaꝫ futurus euẽtus. hic secus. Sꝺ. ibi est casus ecõuerso ad istũ. nã ibi ius actoris erat de pseti. ſz sperabaꝫ recedere sub cõditiõe. ꝺ ecõuerso ius nõ erat ꝺ pseti sed sperabaꝫ adesse sub cõditõe. Ratio differẽtie põt esse qꝛ ꝺ delictũ aduersarij directo tẽdit ad excludẽdũ meam spem. ꝛ iõ in ea punit̃ vt habeaꝫ ac si esset pure relictũ. ſz in. l. Gria fuit delictũ cõmissuꝫ circa rẽ. ꝛ in nullo fuit lesus aduersariꝰ circa spem. ideo spes estimaꝫ put est. qꝛ in ea nõ fuit delictũ. ¶ Ex p̃dictis ergo reassume[x] p teipsum tria ꝟba. aut ius est de p̃senti. sed speraꝫ recedere in futuro. aut ius nõ est ꝺ p̃senti sed speraꝫ ad esse in futuro. Et hoc ſcꝺo casu distingue. aut quis ꝓueniꝫ ppter culpã. aut ppter dolũ. ꝛ si ppter dolũ. aut speraꝫ obligari ex dispositiõe legis. aut ex dispositõe hois. vt ex p̃dictis apparet. habes ſcõm passum. ¶ Denio ad tertiũ. ꝺz hic q̃ vtrũq̃ põt cõsequi. Cõtra. j. de reg. iur. l. bona fides. dicũt q̃dã hic spãle. l. vel dicit gl. bona fides nõ patit̃ vt bis idẽ exigaꝫ ab eodẽ ex eadẽ cã. sed ex diuersis sic. casus est hic. ꝛ istã tenet Bi. in. c. bona fides. de reg. iur. li. vi. ¶ Itẽ op. de. l. siq̃s do

x Reassume. Et plenius vide per moder. insti. de acti. §. p̃iudiciales. ꝛ p̃dictis adꝺ not. p bar. in l. exẽpto. §. etiã. ꝛ. §. seq. de acti. emp.

lo. §. fi. de reg. iur. Dicit glo. hic speciale cõtra eum qui pbatiões occultat. sed in. l. Gria dicit aliter. qꝛ ꝺ agit ex causa supueniẽte de nouo. ibi ex causa q̃ superat tpe solutiõis. Hec so. nõ placet. qꝛ ſz ꝺ ius supueniat de nouo. supuenit tm̃ ex causa de ꝓterito et ideo Di. videt̃ dicere q̃. l. Gria debeat intelligi q̃ soluit ille qui mõ cõueniꝫ. vel alius qui est habiturus regressum[y] cõtra eũ qui mõ ꝓueniꝫ. vel ille q̃ mõ ꝓueniꝫ est habiturus regressum ꝺ primũ soluẽ tẽ. ꝛ istã teneatis. ¶ Itẽ op. de. l. fundũ cornel. §. i. j. de nouat. So. ibi ex diuersis causis nil se ꝺtingẽ tibus petit̃ res ꝛ pciũ ꝛ põt fieri. hic ꝟo cũ vna habeat depẽdẽtiã ab alia. Circa hoc dic plene p Di. in dicto. c. bona fides. vbi declarat hãc glo.

No. q̃ si pupillus succ

Si sint tabule. cessit notario q̃ põt cõueniri tutoꝛ vt ostendat libꝛos vt inde possit extrahi instrm̃. ¶ Scꝺo no. tutoꝛẽ ex suo delicto teneri nõ pupillũ. tetigi. ſ. ti. i. l. i. §. hoc edicto

cessit difficilis. l. Circa

De tabulis3. hãc legẽ primo q̃ro exemplũ prime pticule. Glo. ponit q̃ in vno testamẽto scriptus erat heres titius ꝛ duo eramus titij eiusdẽ nois ita dicit glo. ꝛ pẽdebat. q. de hereditate. ꝛ tũc neutri ꝺz exhiberi. Et rõnem assignat qꝛ interdictũ est ꝓparatoriũ ad petitõem hereditatis. vnde prius ꝺz agi interdicto q̃ petere hereditatẽ. ita ponit casum gl. illa. Ratio istius glo. nõ videt̃ mihi vera. nã petitio hereditatis est huius priule gij vt p eã nõ fiat ei ꝓiudiciũ per aliã actiõem siue fit mota petitio hereditatis siue speret̃ moueri. vt l. siquis libertatẽ. ſ. de peti. here. ꝛ. l. siquis a bone fidei. e. ti. ꝛ. l. vltima. ꝺ peti. here. ꝛ. l. si post lit̃. ꝛ qꝺ ibi no. j. de excep. q̃d ergo vult dicere lex ista declarabo statim in primo cõtrario. ¶ Opp. ꝛ videt̃ q̃ tabule debeant exhiberi ꝛ ostendi oibus qui iurat sua interesse. vt. l. i. in prin. quẽad. tes. ape. ꝛ ibi not. So. quedã est exhibitio coꝛpis tabulaꝝ. i. q̃ p eus cui exhibet̃ tabulaꝝ coꝛpus habeaꝫ. ꝛ ꝺ illis tabulis possit facere ad suũ libitũ. ꝛ tũc hoc nõ põt fieri si de his pẽdet questio hereditatis. ita loquit̃ hic. qꝺ est siue cõtendant duo instituti eiusdẽ nois. siue cõtendat veniẽs ab intestato cũ scripto in illo testꝺ tũc si ille institutus peteret tabulas tanq̃ heres qꝛ per hoc posset fieri ꝓiudiciũ petitioni hereditatis nõ posset agitari hoc interdictũ vt dixi. Quedam est exhibitio q̃ fit vt q̃s posset describere. ꝛ ex illis tabulis ius suũ fundare nõ tñ hꝫ coꝛpus tabulaꝝ et illud fit. ita loquit̃. l. cõtraria. ꝛ. e. ti. l. ij. §. inspectio. vnde dico q̃ in casu legis nostre ſz iste tabule in edẽ publicã deponant̃. tñ quilibet de illis tabulis poterit vti put sua interest ꝛ dabit̃ copia exemplãdi illi cuius interest. ꝛ ad petitõem cuiuscũq̃ interest ꝓducet̃ ne ius suũ pereat ita debeꝫ intellige re. ¶ Denio ad scꝺam particulã. ꝺ dicit̃ aut si ad publicã ꝛc. quero exemplũ huius edicti. glo. ponit exemplũ si falsum est testamẽtũ ꝛ iam est cepta cõtrouersia. ꝛ hoc est primũ exemplũ. ¶ Sed ꝺ hoc op. interdictũ de tabulis exhibẽdis ſz locũ etiã p testamẽto falso. vt. ſ. e. l. i. §. siue aũt. ꝛ. l. siqs legatũ in princ. j. de fal. ergo malũ exemplũ est istud. Glo. dicit lex Gria loquit̃ qñ adhuc nõ erat cepta qõ falsi. sed ꝺ iam qõ erat incepta. vnde tabule nõ debẽt exhiberi. hoc satis placꝫ. Rõ est qꝛ si coꝛpus tabulaꝝ exhibere[t] possent supprimi. ꝛ sic falsitas nõ reperiret̃. Vel dic soluẽdo Grium q̃ ꝺ erãt tabule q̃ dicebant̃ false. ꝛ nõ erãt signate merito interdictũ de tabulis exhibẽdis nõ habꝫ locũ. ita loquit̃ hec lex. sed in lege cõtraria erãt false ꝛ signate. Hec so. nõ placet qꝛ si sunt false ꝛ signate nõ ptinẽt ad q̃re

v Habitu rus regressũ. Adde glo. ꝛ qꝺ ibi not. bar. in. l. fi. §. fi. ſ. de eo p quẽ fac. erit. in ꝺ. ille qui modo cõuenit̃. put ibi no. in glo. in ꝺ. venditor. in. i. ꝛ. §. lect. Sed fm tex tiã lec. ibi positam ista nõ ꝓcederet tũ ctis not. per glo. ibi. in ꝺ. accepit. vnꝺ tunc posses soluere put soluit gl. ibi respõdendo ad. l. etiã. §. penul. ff. de peti. here. et adde glo. et quod ibi no. bar. i. l. fi. §. de eo p quẽ fac. erit.

De tabul. Pro hu ius declaratiõe vide eti am bar. in l. mulier. §. i. in finalibus ꝺ bis. de acq. possel.

a ¶ Habes ex hac. l. Cōtrariū tenet bal. in. l. i. C. de eden. sez q̄ nō pōt dicere notarius tua nō interest ꝛc̄. ꝛ vide bal. in. l. i. C. quoꝛ lega. ꝛ late in. l. fi. in. viij. col. cū seq. C. de edē. nō tñ pōt dicere notarius credi/ tori nolo tibi edere instrm̄ solutōis vel refutatōis. l. plures. ꝛ ibi bar. et bal. C. de fi. instru. Et an singularis succesſoꝛ possit petere sicut au/ ctoꝛ. bal. q̄ fic. in. l. instra C. ō fideicō. vide ibi bar. an creditoꝛi debeat fddi instrm̄ libera tiōis. ꝛ ō ma teria plene p doc. in. l. pre/ toꝛ. §. huius ō. §. de edē.

lam. qꝛ qui hoc fecit nō pōt accusari in crimine fal/ si. vt. l. siq̄s legat. ꝛ. ō fal. nisi dicas q̄ nō erāt signa te pfecte. sz habebāt aliq̄ signa ita q̄ i q̄busdā dict tabulis habeꝛ fides ac si essent x̄e. vtputa iter libe ros. vt dixi i. l. siq̄s legatū. ¶ Aliud exēplū est si in tabulis aliq̄d ē relictū fisco. tūc nō debēt edi priua to. h lec. est x̄a i se. tñ nō hz dubiū. ¶ Tertia lec. est q̄ q̄s ascribit sibi in testō. vñ tanq̄ ignis legato priuat ꝛ dz applicari fisco. ꝛ p hoc dꝛ ptinere ad pu blicā q̄relā. hoc nō est vez. qꝛ qñ q̄s sibi ascribit re/ manet penes heredē. vel apō eūdē si esset filiꝰ veni ens ab itestato. vt. l. filiꝰ i fi. ℈. de fal. ꝛ. l. i. C. ō his q̄ habes ex hac. l. q̄ ℈ illū q̄ petit exhibitōez tabula rū. vel petit a notario instrm̄ pōt opponi nō inest tua. nō es tu ille titiꝰ q̄ est ascriptꝰ i testō. vt hic fm vnā lec. Item facit. C. e. l. i. in fi. vbi opponebat q̄ te/ statoꝛ nō habuit filiū i ptāte. Item videt ex hac lege q̄ possit opponi nō solū a tabellione quēto sed etiā ab alio q̄ sua interesse dic. ¶ Et iō p hꝰ declaratiōe q̄ro quo iureb q̄s agit ℈ tabellione vt sibi exhibeat instrm̄ ō quo est rogatꝰ. Rñdeo p officiū iudicis ex edicto. de edēdo. vt. l. argentarij. §. rūso. ꝛ ibi no. de edē. sz si essz instrm̄ ptinēs ad vltimā volūtatē ageꝛ in dicto quēadmodū testamēta apiant. vel ō tabu lis exhibēdis. vt. l. i. §. i. ꝛ ibi no. ℈. e. ti. ꝛ hoc est vez sine dubio. ¶ Sz q̄d si notariꝰ dedit instrm̄ tibi de fectiuū. an potes agere ℈ eū vt corrigat vel pfecte det. dico q̄ sic eadē rōne ꝛ eodē iure. qꝛ ille nō vi deꝛ dedisse q̄ nō pfecte dedit. vt. l. velut. circa prin. ℈. de edē. ꝛ. l. vbi. x̄. dolo. e. ti. ¶ Quero vtꝛ nota/ rius possit hoc petere q̄ pmittat sibi addere vl̄ de/ trahere instrō. vel vt exaient testes q̄liter factū fue/ rit cū notariꝰ se reddat icertū. Rñdeo d siq̄dē nota/ rius se allegat iustā cām hre incertitudinis vel erro q̄ pactū fuerūt multe q̄tiōes ꝛ notariꝰ nil scri/ psit. ppt ptiū festinātiā. vel si. ptocollū primū pdi/ dit casu. al's cū ipse notariꝰ debeat alios certifica/ re nō possz petere se certificari ab alijs. vt. l. ptoꝛ. §. pe. ꝛ fi. ℈. de edē. sz qñ notariꝰ nō vult certificari sed asserit p certo se erraſſe. vtꝛ sit ei credēdū. dicā in. l. si libraꝛi. ℑ. ō reg. iur. facit. l. actoꝛ x̄ba. ℈. ō re iudi. ¶ Quero si. ppt id q̄ notariꝰ omisit q̄s est dāni/ ficat i aliquo vtꝛ teneat notariꝰ. Rñdeo sic. vt. d. l. argētariꝰ. p totā. l. ꝛ habeꝛ tex. notabilē in. l. vl. C. de magi. quen. facit. C. de suscept. ꝛ archa. l. i. lib. x. ¶ Quero qñ notariꝰ reddit instrm̄ ei ad cuiꝰ peti tionē ō fecit. vtꝛ debeat citari ps aduersa q̄ lederet Rñdeo qñq̄ an debeat reddi nulla est ꝓtentio. nec requirit aliq̄ cāe cognitio. qꝛ notariꝰ ō fiteꝛ ꝛ ps ad quā spectat est certa. vñ nō est dubiū. sz si emanaret aliq̄ ꝓtētio. vt qꝛ notariꝰ diceret se al's reddidisse. et sic nō teneꝛ fiteꝛ reddere. vel dicit ad petentē nō ptinere. vel diceret istud instrm̄ esse iualidū. ꝛ sic nō dz publicari. tunc dz citari ps q̄ lederet cū hoc fiat cā cognita. vt. l. siq̄s ex argētarijs. §. penul. de edē. ꝛ. l. i. §. qñ aūt. ℈. e. ꝛ hac lege. ¶ Quero qñ iste cō duos singulares viros lz istud dictū nō allegaret. qō not. ꝛ ad id qō vult h bar. adde etiā bar. multū pulchre in. l. admonēdi. in x̄. q̄ro q̄d si in instro reperit defectus. ℈. de iureiur. ꝛ vide bar. no. in. l. iperatoꝛ. ℈. de sta. bo. ꝛ cū bar. hic ꝓcedat bal. in. l. fi. in. ix. col. C. de edē.

b ¶ Quero quo iure. Et qñoꝛ quo iu re. ꝛ an tertius cuius nō interest possit petere. vide spe. i ti. de istru. edi. §. postremo. x̄. sz breuiter ꝛ late bal. in l. fi. C. ō edē. in. viij. col. et Anno. in. c. i. de pba. Et ad bar. h. ad bal. i. l. i. C. de edē. in ij. col. ꝛ ibi Ja. butri. et bal. in. l. q̄dā in prin. ℈. de eden.

c ¶ Dico q̄ sic Et p hoc di ci posset q̄ gs agē pos/ set ō notariū vt apponat clausulas cō suetas appo ni qꝛ si instrz illas non hz videt defe/ ctiuū. fm gl. no. ꝛ ibi bar. in. l. gñali. C. de tabu. li. x. Et qō not. bar. in. phe/ mio. ffoꝛ. et bñ facit qō no. bar. in. l. si prius. §. re cte. de aqua plu. ar. ꝛ ita vidi ꝓsultūp

e. Ne quid in loco sacro fiat. Rubrica.

¶ Quero h vetat prae/ toꝛ. toꝛ ne q̄d fiat. q̄d si fue/ rit factū an possit agi q̄ tollat. Rñdeo sic p aliud interdictū positū. j. ti. ij. l. ij. §. locoꝛ. ꝛ ideo dz h addi dū dicit fieri veto. subau/ di ꝛ vt id qō est factū tollat. ꝛ ita intelligit Rosfre. in libellis suis sup hoc ti. ꝛ Jo. in arboꝛe. ¶ Sed q̄ro si volo facere depingi crucifixū vel aliq̄d in ec/ clesia vtꝛ possum ꝓhiberi. certe nō. qꝛ illud ptinet ad ornatū. nō ad deformitatē. vt h. ¶ Quero q̄s posset agere hoc interdicto. videt q̄ tñ ille qui hz cu rā ediū sacraꝛ. vt h in fi. sz certe lz ille posset. tñ idē est in quolibet de ppl'o. qꝛ quilibet ō ppl'o pōt agē ar. l. siq̄s in hoc. C. de epi. ꝛ cleri. ꝛ facit. l. i. §. pub. ō iusti. ꝛ iure. facit. j. ti. i. l. i. ꝛ. l. ij. §. hoc interdictū. ꝛ. §. ij.

f ¶ Nō teneꝛ Notariꝰ nō teneꝛ edere instrm̄ nisi se mel. adō ter. et ibi bar. in l. fi. i fi. ō bo. auc. iu. pos. nisi ipsuz ca/ su amiserit. vt no. bal. in l. dissolute ad fi. C. de cōdi. ex. l. ꝛ adde l. siq̄s ex ar/ gētarijs. i fi. ℈. de edē. et ibi bar. ꝛ vi/ de bal. in ru/ bri. C. ō fi. in stru. in. xiij. col. in x̄. q̄ro si instrm̄ pu/ blicū ꝛc̄.

¶ Ne quid in loco sacro fi at. Rubri.

I ¶ Muris Idē dicit bar. in. l. acta §. de amplia da. ℈. ō re iu di. ꝛ bal. in. l. nec si volēs. C. de lib. cā.

g ¶ Iste due leges sūt ꝛ. l. se. ō hoies hui⁹ ciuitatis q̄ ha bēt domos suas supra muros ciuitat. qō nō licet sine pmissu principis vt h videtis. tñ ipsi habēt pmissionē a ppl'o ꝛ cōi huius ciuitatis. ꝛ di cūt q̄ est ppl's liber nemini subditus. ideo h ppl's est princeps in hac ciuitate. ideo pōt pmittere.

¶ De locis ꝛ itineribus publicis. Rubrica.

q ¶ Op. ꝛ videt q̄ vicinales q̄ sūt facte ex agris priuatoꝛ sunt priuate. vt. j. ti. i. l. ij. §. vicinales. Jo. si extat memoria q̄ fiant facte ex collatiōe vicinoꝛ sunt vicinales pri/ uate. si x̄o nō extat memoria habent loco viaꝛ pu blicaꝛ. vt hic. qō facit ad statutū huius ciuitatis. qō dicit q̄ quilibet possit facere pontēh vel ꝓsellū supra viā publicā. q̄rit vtꝛ possit fieri supra viā vi cinalē. certe siq̄dē extat memoria q̄ fuerit empta a vicinis. tūc nō posset fieri. qꝛ esset priuata via si nō extaret memoria. tūc secus vt h. ¶ Ultimo habui

¶ De locis ꝛ itine. publi. Rubrica.

¶ Vilibet. Nota q̄ ad ꝓbandā viā esse pu/ blicā nō suf/ ficit ꝓbare per testes q̄ itum erat p oēs per illū locū per longū tempus. l. i. §. i. ff. de his q̄ dese. vel effu. Qualiter autē dicat via publica. vide tex. in. l. i. §. viarū. j. ne quid in loco publico.

h ¶ Facere pontē. Adde q̄ not. bar. ad hoc in. l. oēs populi. ℈. de iu sti. ꝛ iur. ꝛ bar. in. l. p regione. de acquir. re. domi.

¶ De q̃d in loco public. Rubrica.

Retor ait. vid̃ moder. in l. apd iul. §. cõstat. de lega. i. et bal. in rubr. C. de ꝺhen. ẽp. in. iij. col. i ¶ §. Hoc interdictuz, ꝺz retrocedere. Sed ang. in l. fluminũ. p illum tex. in prin. s. ꝺ dã. infect. dic̃ q illi deferẽdũ est qui prio in via icepit venire. adde bal. post gl. in. l. agz. C. de seruitu. et aqua.

k ¶ §. Si q̃s qꝺ in publico. Ex hoc. § In isto. §. et in seq̃nti habes q qñ edificaf in solo publico: solũ cedit superficiei. vt l. i. in ℞. qꝺ si in mari. s. de oper. no. nũ. põt tñ impoi aliqꝺ vectigal. vl̃ pẽsio p illo solo. vt. j. ea. l. §. siqs noie. Itẽ ista fortasse iura intelligunt̃ si licite edificasset ī publico per id qꝺ habeat̃ hic. z in l. fideicõmissa. §. si q̃d illicite. s. ꝺ leg. iij. z ibi not. vbi autẽ q̃s edificat ī solo priuato. regula ẽ q edificiũ cedit solo. fallit tñ in ecclesia vt est

questionẽ de facto. pone q iuxta plateam destruit̃ aliqꝺ edificiũ auctoritate publica vt platea amplietur. vtz via q̃ est iuxta illud edificiũ destructũ desinat esse via z ĩcipit esse platea. an remanet via sicuti erat primo. Et hoc queriꝫ ꝓpter statuta q̃ dicunt q in platea pene duplicant̃. dico q illa via incipit esse platea. naz statim cũ via intrat plateã via finit̃. ℞ est casus in. l. vie. j. e. vbi habetis q cũ via vicinalis intrat in militarẽ extinguit̃ vt ℞. ita in ꝓposito statim cũ via intrat plateã desinit esse via. facit ad hoc. l. vl. s. ꝺ ser. vrb. pdi. z ita bis de fctõ iudicaui.

¶ De quid in loco publico. Rubrica.

p Retor ait[b] ¶ No. gl. q̃ dicit le. ge. l. municipali. alio anno erat de facto quedã platea quã cõmune vendere volebat vt possit edificari. videl̃ q nõ possit vendi nisi per principẽ. vt ꝓbat̃ in. l. cõtinuus. §. cũ quis. in tex. z gl. de ℞bo. obli. facit. l. celsus. in prin. de ꝺhẽ. emp. Dedimus cõsiliũ tale q ꝺ hoc fieret primo lex municipalis q possit vẽdi z postea vendat̃. hoc ꝓbat̃ p hũc tex. cũ sua gl. z. l. phibere. §. plane. j. qꝺ vi aut clam. z. j. de via pub. l. viã publicã. z. j. e. l. §. viam publicã.

Hoc dicitur. s. ciuitatis.

Hoc interdictum. ¶ Quero de qua ciuitate loquat̃. Quidã dicũt ciuitatis. s. cuiuscũq. qꝺ facit ꝓ eo qꝺ dixi. s. pri. q lex ciuitatis põt de hoc disponere. Alij dicũt ciuitatis. s. romane. nõ puto q iste opi. inuicẽ repugnẽt. nã si dicimus iure ciuitatis cuiuscũq istud ius est ciuitatis romane. qz q̃libet ciuitas hz ex permissiõe ciuitatis romane. vt supra in prin. hui⁹ legis ꝑm glo. q̃ dicit lege. s. municipali. vt. l. phibere. §. plane. qꝺ vi aut clã ¶ Quero quid est hoc dictũ tantũ iuris habemus ad obtinẽdũ q̃ tũ quilibet de pplo ad ꝓhibẽdũ. Glo. q̃ est hic dat multas expositiões. tene primã tanq̃ magis clarã. lz quelibz posset sustineri. ¶ Quero ponamus q duo plaustra in aliq̃ arta via se inuicẽ obuiant. q̃ro vtz vnus possit dicere alteri retrocede. videl̃ q nõ. ꝓ hũc tex. qz quilibet hz tantũ iuris p hũc tex. z sic est locus gratificatõi: z tũc si vnus poterit sibi ꝓuidere ne poneret se in illã necessitatẽ cũ videret alium occupasse. tũc ille ꝺz retrocedere. ita dicit gl. ma. istã gl. allegaui in. l. quo minus. j. de flu. in materia molẽdinoz. q si vnus ꝓoccupat aquã fluminis: alter nõ põt eũ impedire. dic vt ibi dico.

Tene menti

Si quis quod in publico. hũc casum q̃ aliquis hz aliquid edificatũ illicite etiã si vult reficere põt phiberi. Ex hoc. §. habes q sufficit quo ad hoc interdictũ q edifices in loco publico licet a te possideat̃ locus publicus. nam nihilominus habeo cõtra te hoc interdictũ. vt hic.

¶ No. q fieri dicit̃ in loco publico id qꝺ fit in ipso solo. vt. l. i. §. hoc aũt. s. de no. ope. nũ. Hz si phibeo te piscari licet ista phibitio fiat in mari. tñ nõ est opus factũ in mari tanq̃ ī illa materia. sed phibitio illa est facta in personã existẽtẽ in mari. ideo nõ habet locũ hoc interdictum.

Merito . ¶ No. duo ex isto. §. primo q bñfi. cũ principis ꝺz intelligi sine alteri⁹ iniuria. vt ℞ z ī. §. siq̃s a principe. j. e. l. ¶ Scꝺo no. q damnũ videl̃ quis pati cũ auferet̃ sibi cõmodum qꝺ sentiebat ex publico: secus si ex priuato. qꝺ dic vt. l. pculus. s. de dã. infec. et ibi dixi.

Idem ait. ¶ No. q si habes molẽdinũ cõstru. ctum illicite z ego edifico aliud per qꝺ tibi noceat̃ nõ potes me phibere. vt hic dicit̃.

¶ No. qñ papa ꝺcer.

Si quis a principe . ꝺit q fiat aliqua eccle sia. intelligit̃ q fiat sine alterius eccl̃ie iniuria. nisi aliud ī rescripto exprimat̃. ¶ Quero qñ princeps cõcedit alicui q edificet in publico. cuius erit edificiũ. dic vt. l. fluminũ. in prin. de dam. infec.

¶ No. q si edificiũ est fa.

Si quis nemine. ctũ ī publico nõ ꝺz destrui. sed debet sibi ĩponi vectigal. id est aliqua pensio p illo solo in anno. tenementi.

Vide glo. que incipit vt

Viam publicam . princeps. ꝑm istã glo. habes q q̃libet ciuitas videt̃ habere iurisditionẽ faciendi viã publicã z eadem rõne reducere viam publicam in locũ priuatũ. dixi. s. e. l. in prin.

Dic est no. §. z menti tenen

Si quis in suo . ꝺus. ¶ Ex quo no. q lz nõ edificem in via sed edifico in meo. dũ tamen edificium factũ in meo noceat in via sufficit vt habeat locum hoc interdictum.

Tu habes q põt agi cum vici

Idem nerua . no vt agat ꝺ aliũ vicinũ. filius modus agẽdi est in. l. cũ in plures. §. messem. s. locati. ¶ Ꝺz nota gl. hic q̃ dicit q qñ teneris mihi ad hoc vt agas cõtra aliũ liberaris a me cedendo actionem cõtra illũ. quod tene menti.

Idem ait. ¶ No. q si facis aliquid ī loco tuo ex quo fetor vel putredo fit ī via potest agi hoc interdicto. qꝺ tene menti.

¶ No. q isti põtes qui fiũt per

Tractatum . viã de iure nõ possunt fieri. tñ in italia in quibusdã terris est statutũ q possint fieri. et in quibusdã est cõsuetudo.

¶ Op. q hoc interdi

Hoc interdictum . ctũ fit annale. vt. j. de pu. act̃. l. fi. Sꝺo. fallit ī hoc interdicto fauore publice vtilitatis. ¶ Itẽ op. C. de pscrip. xxx. an. l. oẽs. et l. ficut. Sꝺo. qꝺ dicit ꝑpetuo intellige. xxx. annis. ho die. vtz ante pscriptio. xxx. annoz esset cognita ꝺ iuf digestoz. dicã in. l. in oĩbus. de diuer. z tẽp. pscrip. ¶ Dicit̃ b q fit ꝺdẽnatio ad interesse. Contra ad

fiat nullũ interesse est hic. videte dñi. Ego credo q istud interdictũ nõ possit ꝓponi nisi qñ aliqs incepit edificare. ita q habeat aliqꝺ instar opis. vt. l. stipulatio. §. opis. de ope. no. nũ. ideo põt agi ne fiat. et ad interesse ꝓ eo qꝺ est factũ. ita ꝺz intelligi iste §. z puto q debes libellum formare isto mꝺ. Dico talis incepit edificare ī tali loco publico seu via publica p qꝺ iter vel via deterius fit. q̃re peto ipsum phiberi istud opus facere z cogi ad cauendũ ne fiat. z ipsum cõdẽnari ad interesse meuz ꝓ eo qꝺ est factũ. hoc ꝓbat̃ hic z. s. e. l. §. siquis nemine. in fi. §. de hoc etiã videbitis. j. e. l. §. penul.

¶ No. in isto. §. ibi habe.

Hoc interdicto. re eũ z̃. q habere ꝺz quis eũq; fruit̃ vsu possessiõis. z q verbũ hr̃e refert̃ etiã ad cõductoz. ẽ tñ de cuius significatiõe habetis in l. stipulatio ista. §. hr̃e licere. j. de ℞bo. obli.

Ab isto. §. inclusiue vsq; ad. §.

Idem labeo[l] . hoc int̃dictũ. nihil ꝺixit sup eis

Hic est gl. fortis dicit̃ q

Hoc interdictum . hoc interdictuz cõtinet interesse actoris z rei. idẽ dicit̃. s. e. l. §. hoc interdictũ. ¶ Itẽ dicit hic q hoc interdictũ ptinet ad publicã vtilitatẽ in. d. §. hoc interdictũ. dicit q est popular̃e g̃ nõ interest actoris. sed reipublice. g̃ male dicit tex. cũ dicat referri ad iteresse agẽtis. Huius timoz prima gl. ponit ꝺ tres opi. prima q hoc in

glo. ibi. q. ff. apostolicas. Quid aũt si q̃s edificat ī solo eccl̃ie vide bal. i. c. i. §. si q̃s. de cõtrouer. inuesti. Quid aũt si q̃s facit edificium. sicũ sine ce z sine cemẽto. dic q cedit solo. tex. cit no. ibi cta gl. in. l. si pcario. ff. cõmunia pdi. z ibi not. bal. ad ista vide Roma. i. ꝺ. §. qꝺ si i mari. in additi. nouis. z ibi ꝺixi q ꝺictus est de pensione nõ hz locum qñ q̃s edificat in mari vel in litto re maris: vt ibi. z. l. ripaz. §. fi. s. de. ꝺiuisi.

l ¶ §. Idẽ labeo Ad titũ §. vide not. in. l. quincta li. §. fi. s. de oper. no. nũ.

terdictū est populare. qz cōtinet publicam vtilitatē
principaliter. sed vtilitatē priuatā ptinet secūdario
et ideo licz vnus de pplo egit z obtinuit p interes
se suo. tñ alius pōt p suo itereſſe agere. hec lec. pla
cet mihi z pbaf. ſ. e. l. pe. vbi dicit q in interdicto
pōt cōſtitui pcurator. g quis psequif ppriū intere
ſſe. z hoc placz multū. Tu dices ſi ppriū intereſſe
psequif ergo nō est populare. rñdeo vt dixi vobis
principaliter inſpicif publica vtilitas. secūdario in
tereſſe priuatū. z hoc intereſſe vel eſſet de futuro vl
ſperaf eſſe. qz dubito ne dānificet in futuro. vel est
de pterito. qz iā sum dānificatus. z hec est alia opi.
p quolibet istor poterit agi. z nihilominus petaz
opus tolli. z hoc est qō cōtinet opus publicū q o
pus tollaf. Erit ergo libellus sic formādus. dico ꝺ
talē q ipse hz z tenet tale edificiū qō est factū i via
publica. ppter qō edificiū dicta via fit deterior. ex
quo edificio sum dānificatus in tantū. z est vtiſimi
le me dānificari in futurū: quare peto ipsum cōdēna
ri ad tollendū dictū opus. z restituendā ipsam viā
in pristinū statū. ipsumq mihi cōdēnari ad q̄titatē
pdictā in qua dānificatus sum. cū tm̄ interſit mea
dictū opus factū nō esse. z qtenus mea inteſſet pē
dēte iudicio. pdicta va si is tenet edificiuz factū in
via publica qui fecit. ſz si tenet alius. tūc dz cōcludi
aliter. videlicz q ipse pstet patientiā destruēdi op?
et q cōdēnef quatenus actoris interest pēdente iu
dicio. ex eo q denegat pstare dictā patientiā. vt vi
stis. s. pri. ſ. Alij dicit q hoc opaf intereſſe toti
us ppli. qō nō placet. qz fm hoc nō posset cōstituí
pcurator ab actore. qō est ꝺ. l. pe. j. e. sed p inteſſe
publico deberet intētari actio a sindico cōmunis.
et hoc est qō dicit tex. quāti actoris interſit. et ideo
refert se ad intereſſe actoris nō populi.

s **Ip publicum.** ¶ Quero a quo dz caueri. Rñdeo a re publica si ab ea factū est opus. vl a pri
uato. ¶ Quero quo iure petaf ista cautio. hic vi
def dicere q ex lege. xij. tabularz. Tu dic aut quis
vult petere cautionē vt cau eaf de dāno infecto. et
fiet iudicis officio. vt. l. in quilino. s. de dā. infec. z. l.
v. de verbo. obli. Aut volo agere q dānū mihi emē
deſ vel opus mihi destruaf. z tūc agā cōditione ex
lege que erat ex quadā lege antiqua ante legē aql.
vt. l. i. s. ad. l. aquil. hodie ageſ actiōe in factū subsi
diaria legis aquil. hoc dicit glo.

s **Icut is.** Sic pone casum. s. eo. l. ij. ſ. si
quis in loco publico nō dz destrui ne vrbs de
formeſ ruinis. in. d. l. ij. ſ. ptor ait. dicit q dz. sz qūo
soluunf iste ōrietates. So. illud dicit generaliter. s.
in loco publico. hic particulariter. s. in via publica.
¶ Quero ꝺ quo edicto loquif hic dic. ꝺ eo ne q̄d
in loco publico. vt. l. ij. ſ. ptor. vel aliter vt dicit glo.
sed prima magis placet.

¶ De loco publico fruendo. Rubrica.

p **Retor ait.** Optima est z totus ti
tulus. ¶ No. q cōduc
tor z socius lz nō cōduxerit hz hoc in
terdictū. qō est vtile scire. ¶ Nota q
cōducens a priuato nō hz actiōem: nisi cōducat ad
modicū tēpus. vt. j. de supficiebus. l. i. ſ. qō añt ait.
sed q cōducit a republica hz incōtinēti. etiā si cōdu
cit ad modicū tēpus. z intellige q hz actōem. s. ad
retinēdā suā possessionē ex hoc interdicto. An añt
haberet ad retinendū in rem vtilē. hic videf glo. q
sic. sz in. l. i. in fi. s. si ager vecti. vel emphi. pe. videf
dicere ōrium. sed tñ istud plus mihi placet. dicam
plenius in dicta. l. i. ſ. quod autē superfic.

Interdum. Nota ibi magis est vt ipse cōduc
tor q directa pferf vtili. de q̄ dixi
plene in. l. qua ratiōe. ſ. littere. de acquir. re. do.

De via publica z itinere publico fruēdo. Rubri.

a **Ait prētor.** ¶ No. hic duo. primo q qñcz est deteri
us viā esse multū amplā. ita vides ꝺ
dñs dicit latiorē. in quo añt ista deteri
oratio sit. si est magis ampla cogitabitis. tñ dico
vobis q ego vidi in q̄dā ciuitate cū ibi essent mul
te vie ample. imposita fuit neceſſitas hoibus circū
habitātibus occupādi z restringendi eas. Rō qz
qñ tumultus erat in ciuitate ppter viaz latitudinē
ciuitas reddebaf debilior ad defendēdū. z hoc fu
it in ciuitate Calij. ¶ Scdo no. quid est dictū stra
ta. n certe ppie dicif strata via matonata lapidib?
viuis vel coctis. vt ꝺ vides. tñ in ciuitate ista appel
laf via regalis seu via cōsularis.

e **Diles.** No. ibi vbi dicit obuiante. q
ficialis. dixi in. l. diu?. ꝺ custo. reo. ¶ Scdo
no. quēlibet debere purgare o viā iuxta suā domū.
¶ Tertio p nota q cōductores cogunf ad viā pur
gandā. tñ expēsis pensiōis. ¶ Sz q̄d si gratis ha
bitāt. dico idē si purgatio est talis q̄ ptineat ad vti
litatē mometaneā. sed si ad ppetuā secus. vt. l. iij. ſ.
i. s. de ipensis. ¶ Quarto no. hic q nō licet pjice
re monticinia in via. qō facit qñ repif. quidā de no
cte interfectus q ante domū tuā. vtz pſumaf interfe
ctus ibi vt vicinia teneaf. qz nō cepit malefactores
et an sit pſumptio aliqua ꝺ dñm domus. z hic facit
q sic. qz ois ista purgatio ptinet ad eū q̄ hz domū
ppe. Si aliter cōstaret aliū piecisse nō pertineret
ad eū. dicā in. l. ne quis. de incen. rui. nau.

v **Jam publicā.** ¶ Op. de. l. oēs. C. ꝺ
cit q est spāle. tu dic q nō est spāle. qz illa
lex dicit q cuilibet iuri pscribif. xl. annis. sed posse
ire p viā publicā nō est ius sed q̄dā facultas. vt. l. ij.
ſ. viā. s. ne quid in loco publico. ideo huic faculta
ti nunq pscribif. ita tenet Guil. in. l. si rē. ſ. oēs. de
pig. ac. z Ci. in. l. cū notiſſimi. ſ. illꝺ. ꝺ pscri. xxx. an.

s **J in agrū. Qui viā.** Que fit actō
vie recte. dic
vt glo. puto tñ q nō sit actio p se. sed est a
ctio in factū ex hoc edicto. vel p legē aql. ¶ Quid
si ille qui destruxit viā publicā nō est soluendo. dic
q tenenf vicini. vt. s. e. l. ediles.

¶ De fluminibus. Rubrica.

a **Ait pror.** ¶ No. de optiōe vicinie
et cōtrate. de quo dixi in
l. de minore. ſ. plurimū. de q̄sti. ¶ Itē
nota quod dicif flumen.

Ripa. ¶ No. quid est ripa. de quo. j. e. l. pe
nul. z fi.

Si fossa. Est argumentū q fossa mei molēdi
ni sit publica. est em̄ fossa manu fcta
p quā currit aqua. qō qualiter intelligaf dixi in re
petitiōe quā feci de. l. quo minus. j. eo.

In flumine. ¶ No. q dictio in denotat itr in
ficitatē qñ defuit ablatiuo casui.
de cuius dictōis natura dixi plene in. l. gallus. ſ. il
le casus. s. de lib. z pos. ¶ Facit ad qōnem. aliqs
pcussus fuit in limite domus. vtz dicaf pcussus in
domo. dicā. j. de cloacis. l. i. ſ. hoc interdictū.

pulū iuisse p
talē viaz: an
sit pbatū vi
am esse pu
blicaz dic q
nō. z est not.
in. l. i. ſ. i. s. ꝺ
his q̄ deiec.
vel effu. zc.

n ¶ Dictū stra
ta. Quid est
strata pbat
etiā iste tex.
q appellati
one terreni
nō venit ter
renū lapide
um. adō tex.
in. l. i. ſ. fi. de
riuis. z per
hāc differen
tiā inter viā
et stratā. vi
de id qō no.
infert bar. in
l. pe. C. ꝺ pri
ui. dom? au
gu. li. xi.

Diles. de
bere pur
gare. Et qño
dz fieri ista
purgatio vi
arū. vide ple
ne in. l. ij. C.
ꝺ īmuni. ne.
cōce. li. x.

p Tertio no
ta. adde bal.
in. l. iij. C. de
acti. z oblig.
et in. l. i. in. ij.
col. C. de he
redi. vel act.
vendi. facit
qō not. bal.
in. l. i. ī. i. col.
C. ꝺ iure em
phi.

q Interfe
ctus. Nō in
telligit verū
Roma. in. l.
i. ſ. hoc reſcri
ptū. ad ille.
si ille cōsue
t? erat talia
facere. ar. l.
in ciuilē. C.
de furt. vide
q̄ dixi in. l. fi.
j. de q̄stio. et
bal. in. l. iij. ſ.
cognoscit. s.
de offi. pfec.
vigil.

¶ De flumi
nibus. Ru
brica.

Ait ꝓtor. §. labeo. vide aliquid per bar. ⁊ moder. in .l. titie textores. ff. de lega. i. Circa istū. §. in quo habes ꝙ sicut inepte agēs ita inepte excipiens succūbit. adde qđ idē esset si obscure exciperet: qr perinde est ac si nō exciperet. dixit no. bar. ⁊ doc. in. l. titie. Et dicit obscura exceptio qñ bene nō pōt intelligi. l. ij. ff. ꝺ his q̄ ꝓ nō scriptis ha. Et facit ꝑm bal. in. d. l. titie. ff. cōem practicam aduocatorꝫ qui subdunt ꝙ oēs alias exceptiones cōpetētes obijciūt. nā dctā clausula nihil videt opari ex quo specifice nō appet dequa exceptiōe sit sensum. ꝓ quo bene facit lex scire optet. § scire aūt. ff. ꝺ excusa. tuto. Et ꝙ excipiens nō possit aliq̄d declarare vigore dicte clausule. facit qđ not. glo. in. c. pastoralis. ꝺ excep. pōt tamē esse ꝑm bal. qđ opat vt nō videatur se restrinxisse ad exceptiōes ꝓpositas q̄ poterit alias proponere i termino. facit qđ habet in sti. ꝺ excu. tuto. §. qui aūt et in. l. ꝓpter ītē. §. i. de excusa. tuto. et qđ not. in. l. diuus. ff. de re iudic. Et ꝑm hoc videtur ꝙ si aliq̄s excipiat cōtra testes ꝙ corrupti falsum dixerūt licet tūc videat se restringere ad ꝓbādū vtrū q̄. ꝺ. l. diuꝰ. tñ hoc erit verū nisi fit aditū ꝙ ꝓponit oēs alias exceptōes sibi cōpetentes. ⁊ vide Imol. in. ꝺ. l. titie. ad hoc not. facit. l. aut qui alter. §. i. qđ vi aut clam. ⁊ ad istū tex. vide bal. not. in. l. i. ad fi. C. vnde vi. ⁊ in. l. edita. in antepe. col. C. de edē. ⁊ in. l. i. circa pr̄in. C. de cōdi. ob tur. cau. Sed nun q̄d sicut q̄s pōt redire ad viam aptā in actiōe, examinata, de iudi. ⁊ l. i. §. si mēsor. fal. mo. dixe. ⁊ l. libelloꝝ. §. qđ si libelli. ꝺ accusa. ita sit in exceptione. cle. cōstitutio. nē. facit ꝙ nō. qđ intelligit vexat cuꝫ post terminū pemptor. ius volucrit cōsequi rigere ⁊ suppplere. nā etiam acculās iepte nō possit. l. accusator?. ꝺ adul. Secus est credendū si hoc facere vellet infra terminū ⁊ apte cōcipere qđ in epte deducit arg. ꝺ. §. qđ si libelli. ita dicit petrus de ancha. in ꝺ. cle. cōstitutiōne. ⁊ bal. in. l. edita. in antepe. col. C. de edē. et quid si excep tio est inepta ꝗ ꝓbatio est apta. vide bal. in. l. i. in vl. col. de iur. fis. om. iudi.

aliquas quotidianas cōnes circa molēdina ⁊ alia edificia q̄ in flumine fiūt. Primo q̄ro si habeo molēdinū infra. ⁊ alij faciūt molēdinū supra ita ꝙ me ipediūt. an hoc facere possint. Glo. ħ tāgit nec se firmat. alibi etiā tāgit nec firmat. de edē. l. fiq̄s ex argētarijs. §. si initiū. ⁊ etiā tangit. C. de seruit. ⁊ aq̄. l. si manifeste. ⁊ ibi glo. firmat se. ſ. ꝙ facieus supra molēdinū pōt me ipedire. sed ista cō fuit antiqua er sabbatina. ⁊ fuit ꝓ dñm Fran. accursij disputata. ⁊ alios doc. bononiēses. ⁊ oēs inclinat ad illam sniam vt distinguamus. Aut flumē erat priuatū illius qui primo habuit. ⁊ illius q̄ scōo fecit. ⁊ tūc ille qui scōo facit pōt licite facere. si hoc principaliter facit vt sibi ꝓfit. vt. §. ꝺ dā. infec. l. fluminū. §. fi. ⁊. l. pculus. secus si facit vt alij noceat. vt. l. i. §. deniq̄ §. de aqua plu. ar. ⁊ ita ꝺz intelligi gl. dicte. l. si manifeste. Si vo flumē erat publicū. put est omnē flumen qđ ꝓpetuo currit. vt. §. eo. l. i. §. fluminum. tūc aut primꝰ habuit molēdinū licite aut nō. si habuit licite nō pōt secūdus facere. nec auferre sibi lucrū. qđ licite cepit ex publico. vt. l. ij. §. merito. ne qđ in lo. pub. Si vo nō ħz licite. tūc secūdus pōt eū ipedire. vt. ꝺ. l. ij. §. idē ait in pr̄in. ⁊ ita tenet Ci. in. d. l. si manifeste. qđ puto verū. Scōo q̄ro qñ primus dicat habere licite. ⁊ qñ nō. ⁊ hoc quero in edificio qđ est in flumine publico. Rñdeo habet licite si fit ex principis rescripto vel senatus. vt. §. de aqua plu. ar. l. principis. ⁊. ij. de aqua quoti. ⁊ esti. l. i. §. permittit. Vltra aūt in rescripto habeat necesse dicere nō obstāte tali lege. glo. hic tāgit. sed tu melius examines ꝑm ea q̄ no. in. l. fi. C. si ꝺ ius vel vti. pub. ꝙ Ci. Itē si permittit a lege municipali ciuitatis. vt. ij. qđ vi aut clā. l. iij. §. plane. not. §. ne qđ in loco pu. l. ij. in pr̄in. sed hoc intellige verū i ciuitatibus italie que sibi de cōsuetudine pscripserūt mere imperiū. et ita portus flumē ⁊ filia. sed de iure cōmuni ꝑdicta sunt principis. vt in. x. col. que sint rega. c. i. ⁊ sic nō posset a lege municipali ꝓmitti. ad qđ facit qđ not. in corpe de defen. ciui. §. iusiurandū. in fi. ma. glo. Itē habet licite si tāto tēpore habuit cuius nō extat memoria in cōtrariū. vt. l. hoc iure. §. ductus aque. ff. de aqua quoti. ⁊ esti. Si vero nullū istoꝝ interueniat. tūc aut flumē est nauigabile. ⁊ tūc aut ille qui ducit primo facit illicite. vt ħ. ⁊. §. de aq̄ plu. ar. l. sinautē. §. fi. Aut nō est nauigabile. ⁊ tūc licite facit auctoritate iurisgētiū. quo iure flumina ⁊ eoꝝ vsus ⁊ iura sunt publica. vt insti. de re. di. §. flumia. et. §. ripaꝝ. ⁊. §. de re. di. l. ripaꝝ. nā lex pēns nō ꝓmittit ductū aque. sed si declinat in flumē nō nauigabile. ꝓ iura ciuilia nō est ꝓhibitū id qđ est de iure gentiū licitū. ꝺū tñ ille qui ducit primo ducat sine vicinoꝝ iniuria. alꝫ tenet interdicto ꝓposito. vt ff. ti. i. l. i. i. pr̄in. ⁊. §. sunt qui putāt. ⁊. d. l. ꝑatores. in fi. dices tu. nōne semp est vicinoꝝ iniuria qui nō possunt facere suū edificiū. Rñdeo nō patit iniuriam seu damnū. sed nō acquirit lucꝝ. ⁊ nō est par ea dēq̄ rō lucꝝ nō capere ⁊ damnū pati. vt. l. fi. C. de codicil. ⁊. l. qui aūt in pr̄inci. §. q̄ in frau. credi. cū si. Itē aduerte qñ quis facit illicite respectu pr̄iuati. ille solus pōt me ipedire. nō alius tertius. q̄ qui tū ad eū licite facio. vt. l. locī corpus. §. cōpetit. ff. si ser. vē. sed qñ facit illicite respectu iurispublici. tūc quilibz priuatus pōt ipedire ⁊ ita loquit. l. ij. §. idē ait. ff. ne qđ in lo. pub. Tertio q̄ro si aliqs facit

Ita. Non aūt. mine publico per qđ noceat alij qđ facit ad materiā molendinoꝝ. de quo dixi plene in repetitiōe. l. quo minus. ff. e.

Labeo. Tu habes ex hoc. §. notabili ꝙ sicut ex. inepta actiōe ꝓposita q̄s succūbit. ita si ꝓponit exceptionē inepte. ita dicit tex. not. hic. ꝙ hoc facit qđ no. in Spe. ꝺ excep. §. viso. circa pr̄in. et. l. plane. ff. de peti. here. ⁊ not. Ci. de rei vendi. l. domū. dicam plene. ff. de excep. l. i.

Quominus. Ista lex est vna de repetitis in repetitione. vide glo. q̄ incipit nō tñ per via ⁊c. ⁊ in fi. glo. hāc qōnem tāgit gl. in. l. fiq̄s ex argētarijs. §. si initiū. de eden. ⁊ in. l. si manifeste C. de seruit. ⁊ aqua. ⁊ ibi per Ci.

Bar. sequit repetitio eiusdē legis.

Quominus. Hec lex tria facit. primo ponit dictum vsq̄ ibi. si mō. secūdo dictū suū limitat vsq̄ ibi. sed ⁊ si. tertio ponit sue limitationis exemplū vsq̄ in fi. Et primo op. hic dicit ꝙ aqua pōt duci nisi vetet ꝑator aut senatus. Sed cōtra. nam etiā vicini possunt vetare auctoritate edicti pētoris positi. ff. ti. i. l. i. in pr̄inc. Sꝺo. satis videt vetare ꝑator qñ vetat edictū pētoris sua auctoritate. vt. l. i. §. oīa. C. de ve. iur. enucle. Preterea istud edictū ħz locū qñ aqua ducit cū vicinoꝝ iniuria. vt. ff. ti. i. l. i. §. i. ⁊. §. sunt qui putāt. Istud autē etiā est de mente exꝑssa impatoris. vt. l. ij. §. merito. ⁊. §. si q̄s a principe. ff. ne qđ in loco pub. Scōo op. hic dicit ꝙ aqua nō pōt duci si est in vsu publico. sed oīa flumina et ripe ipsoꝝ sunt in vsu publico. vt insti. de re. diui. §. fluminū. ⁊. §. ripaꝝ. ⁊. §. ꝺ re. di. l. ripaꝝ. ergo ex nullo flumine poterit duci. Huius ꝓij timore glo. hic intelligit ꝙ ħ restringit ꝓ sequentē lrām. vt intelligat ꝺ vsu publico nauigādi tm̄. ⁊ hoc sentit illa gl. parua q̄ dicit ꝙ qñ fit eūdi ⁊c. et ꝑm hūc intellectū diuisi lrām. Posses alio mō legere. ſ. ꝙ primo regulā ponat. deinde ponat tres exceptōes. prima ibi nisi ꝑator. scōa ibi si mō nō sit in vsu publico f. fisci vel ciuitatis vel alicuius municipij. puta qr illa aqua vtit ad molēdinū. vel ad aliud edificiū. et tūc nō ꝓmittit alij aquā ducere: vt ħ ⁊. C. de aq̄du. l. i. li. xi. ⁊ ꝓ totū. nō aūt intelligas ꝙ ħ loquat de illo vsu publico q̄ est iurisgentiū. de quo loquit. ꝺ. l. ripaꝝ. cū cōcor. Tertia expositio est ibi sed ⁊ si. hoc est qñ aqua nō est in vsu publico dicto mō. sed flumē est nauigabile. vel ex eo aliud fit. Tertio op. ad fi. omne flumē aut intrat aliud flumē aut mare qđ cōstat esse nauigabile. vt. ff. eo. l. i. §. nō aūt oē et ibi no. g̃ ex nullo flumine potent aqua duci. Sꝺo. inq̄tū opponis de flumine qđ mare intrat nō ob. qr ꝓpter aquaꝝ abūdantiā ex vnico flumine nō ꝺz recipere incrementū vel diminutionē. ⁊ sic nō est eadem rō q̄ in flumine nauigabili. Itē in eo flumine qđ intrat aliud flumē nauigabile. intelligas ꝙ nō liceat aquā ducere. si ꝓ hoc auertit a dicto flumine nauigabili. sed si aquā duco ⁊ nihilominus in flumē nauigabile intrat. istō nō est ꝓhibitū si bene cōsideras rōnem istaꝝ legū. ⁊ sic Bononiēses ideo legitime ducunt aquā de flumine reni. cū post intrat padū. ⁊ sic ꝺz intelligi qđ est. ff. e. l. i. §. nō aūt. ⁊ qđ ibi not. His expeditis ponamus circa istā legē

aliud molen
dinũ me in
uito. querit
an possit. de
quo dic vt p
bal. in.c.i.§.
si qs. de mã
so. de cõtro.
inuesti. z vi
de alia. q. de
molẽdino p
bar. in.l. per
agz. de fui.
Et istis ad
de bal. in ru
bri. de re. di
uisi. z in.l.la
pilli.e.ti. Et
quid si duo
bus molẽdi
nis ius aque
cõcessum est
et aqua non
sufficit p am
bobus: qs p
feratur. vide
bal.i.l.si plu
res. in.i. col.
C. de cõdi. in
ser. et vide
bal. post cy.
in.l. si mani
feste. C. ō ser
uitutibus. z
de hac. q. vi
de bal. in.l.i.
in. viij. z xiij.
op. C. de sen
tẽ. que. p eo
qō inter. p
se. qō tñ in
telligẽ. vt. j.
in. v. q. z viō
Bau. de ca.
in.l. qō autẽ
ff. de seruitu.
vrba. p dio.

edificiũ infra in flumine per quod aqua restagnat. ita q ipedit meũ molendinũ qō est superius. an sit idẽ iuris qō. §. dico q sic. p.l.i.§. qō aũt ait. j. ti.i. ibi §. sed z apud. z.l.ij.§.i. ¶ Sed ɔ hoc videt obstare vt ibi not. qō nostra loquit qñ edificabat in publico. sed certe z si edificabat in priuato nō pōt. qñ aq̃ ante libere currebat z sibi damnũ nō dabat. vt. §. et ibi not. So. fm illã glo. oz intelligi hec questio. ¶ Quarto quero quo iure agã ɔ illũ qui edificat supra vel infra ita q meũ molẽdinũ ipedit. Rñdeo aut ego habeo molendinũ cũ isto cursu aq̃ tãto tpe q trãsierit prior estas. intelligẽdo prioꝛẽ estatẽ fm q oz. j. ti.i.l.i.§. estas. z tũc possum intẽtare ɔ eũ in terdictũ ne quid in flumine publico positũ. j. ti.i. in prin. nã aduersarius facit q aliter aq̃ fluat q̃ prior tpe. z tũc possum agere isto interdicto vtili. vt in ca su. l.i.§. nō aũt. §. eo. z ita intelligit Rof. in libellis valde vtile scire ppter diuersitatẽ cõcludendi in li bello. que colligit ex istis legibus. Itẽ posset agi negatoria generali. ius tibi nō esse ita edificare. vt §. de aqua plu. ar. l.i.§. itẽ sciendũ. Dices tu qño h nō est dñs loci in quo edificat. qz in flumine publi co edificat. Rñdeo est dñs sui molẽdini cui nocet rei agit. ar. §. ō aqua plu. ar. l.i. Itẽ si esset factũ cõ tẽpta noui operis nunciatiõe posset agi interdi cto de no. ope. nunci. Itẽ interdicto qō vi aut clã. si esset factũ vi aut clã. vt. j. qō vi aut clam. l. vim facit §.i. ¶ Quinto q̃ro iuxta pmissa vos videtis q me lior est cõditio eius q̃ primo occupauit. pone g̃ q vnus incepit laborare hodie i flumĩe. alius incepit die sequẽti. quis istoꝝ pferet. qō ista in hoc recidit. an aqua dicat occupata solo x̃bo. vel incipiẽdo o pus. an requirat q aqua ducat vel requirat q edi ficiũ ad qō aqua ducit sit pfectũ. z videt q ille qui primo incipit. z x̃ba occupatiõis primo ꝓfert pfe rat. nã ceptũ habet ꝓ cõpleto. vt. l. z si nō sint. §. in fecti. §. de aur. z ar. le. cũ si. ibi no. Preterea cũ tra ctat de iure querẽdo ille pferet qui ad litt. cõt. pue nit prius. z sic qui prius ad initiũ puenit. vt. j. de x̃ bo. ob. l.si titia. z de ꝓcur. l. pluribus. z de lega. i. l. si pluribus. z ibi p Bal. g̃ ille erit potior qui primo incepit. ad idẽ. l. qui prior. §. de in diẽ adiec. ꝓ hoc qō dicit de thesauro q queritur ei qui primo vidit. nō tñ prius occupauit. vt no. §. de acquir. re. do. l. nunq̃. §. thesaurus. z instit. de re. di. §. itẽ lapilli. lz hec glo. reꝓhendat. vt no. p Bal. C. de acquir. pos. l. licz. Cõtra videt q ille pferat qui primo aquã du xit vel edificiũ pfecit. qz cũ agit de iure q̃sito pferẽ do. ille primo pferet qui primo ad sniam puenit. vt not. §. ō nota. l. siqs a multis. de re iudi. l. inter eos et not. p Bal. in.l.si pluribus. §. de lega.i. Cõstat au tẽ q sniã est finis litigij. vt. §. de re iudi. l.i. h ergo p ferri oz qui prius aquã duxit. z ad finẽ operis pue nit. hic esset tractat de iure quesito pferẽdo. nã cuili bet de populo est ius q̃sitũ aque ducẽde de flumi ne publico auctoritate huius legis. tractat g̃ quis in hoc iure quesito pferat. Preterea in his in qui bus ꝓ occupationẽ aliqō ius acquirimus ante pfe cta occupationẽ nullũ ius habemus. qz ante mul ta accidere possunt ne occupemus. vt. l. naturalẽ. §. i. z. l. in laqueũ. §. de acqui. re. do. z. l. iij. §. neratius de acquir. posi. ita z h nō acquirit nobis ius in aq̃. nisi postq̃ est ducta z postq̃ est pfectũ edificiũ. pfe cisse autẽ videt qñ quis pōt vti edificio. vt. j. de x̃. sig. l. edificia. §. pfecisse. ante esse multa accidere pñt vt edificiũ nō pficiat. z sic qui aquã auferret nullũ damnũ daret. So. dico q natura eoꝝ q̃ p occupa tionẽ acquirunt nō cadit in nostra. q. nã illud hz lo cũ in illis que cõia sunt z in nullius bonis. nō aũt hz locũ in his q̃ publica sunt. vt not. insti. de re. di. §. littoꝝ. sed flumina sunt publica. vt insti. de re. di. §. flumina. g̃ tẽ. Dic g̃ est pũctus. qñ duo vtunt loco publico. z p vsum vnius ipedit vsus alteri⁹. qs pferet. z cõstat q ille qui primo incepit vincet illuz qui scõo incepit si incepit. si potuit puidere q p vsum eius ipediret vsus illius qui primo incepit. et p hoc tex. z glo. §. ne q̃d in lo. pub. l.i.§.i. ibi z tãtũ iuris tẽ. z est fm tertiã lec. ibi in duobus plaustris obuiãtibus. z idẽ iuris est in vsu fluminis publici et aqua ipsius. qō est in vsu vie z itineris. vt. j. ti. ij. l.i.§.i. z.§.fi. z fm hoc vincet ille qui incepit primo. incepisse aũt intellige vt. j. de pollicita. l.i.§. cepisse vel si velles dicere q flumia sunt publica. vsus tñ eius est cõmunis. vt videt tex. dicere in. d.§. flumia insti. de re. diui. licet glo. ibi aliter exponat. fm hoc de iure scripto requirit pfecta occupatio. p iura su perius alle. tñ istud ius scriptũ est de cõsuetudine correctũ vt ille dicat ꝓoccupasse qui primo incepit et ꝓsequit. z ita no. glo. in. d.l. naturalẽ. §.i. g̃ ita in ꝓposito. vt ille dicat occupasse q̃ incepit laborare vt aquã ducat. si tñ inceptũ opus ꝓsequit. secus si desistat. fm opi. Treba. in. d.§.i. Itẽ si velles dice re illa iura nō esse ꝓ ꝓsuetudinẽ correcta. adhuc ve rũ est qō dixi de iure. nã iura ꝓdicta loquunt in aĩa libus q̃ in nullius bonis sunt. sed i rebus inaĩatis sufficit sola inceptio. vnde siqs vellet in mari vel in littore edificare statim suũ fit cũ pilas iactauit. nec requirit rei pfectio. vt. §. de acquirẽ. re. do. l. g̃. §. fi. Preterea lex dicit. §. ne q̃d in lo. pub. l.ij.§. aduersus. q ille est tuẽdus qui in littore edificat. vel mo lem in mari iactat. z sic vtit x̃bo ꝓsentis tẽpoꝛis. s. edificat. sufficit g̃ si in ꝓsenti edificet z opus ꝓseq tur. nō aũt requirit q opus pfecerit. Qō aũt dixi q opus ꝓsequat. nō intelligas iudaice q semp ita vt neq comedere neq dormire laborare cõtinue possit. nã actus nature interueniẽs nō obstat. vt. C. de testa. l. cũ antiquitas. Idẽ dicerẽ si in aliq̃bus diebus differret querẽs magistros z alia ꝓparamẽ ta. ar. eius qō no. j. de vi z vi ar. l.iij.§. cũ igit. sed si post op⁹ inceptũ ipse negligeret ꝓsequi opus: cre derẽ eũ ius suũ amittere. vt. §. de dã. infec. l. si finita §. pe. z. §. de acqui. pos. l. si de eo. §.i. Predicta x̃ba si aqua ad eũ vsum ad quẽ ducit nō sufficit vtriq. nã si vtriq sufficeret quilibet posset ducere. vt. j. de aqua quoti. z esti. l. lutio. z no. in. l. aquã. C. de ser. et aqua. z. §. de aqua plu. ar. l. in cõcedẽdo. ita determinatũ fuit bononie. cũ cõmune cõcessit primo fra tribus ꝓdicatoribus aquã ex vno flumine ducere ad ducendũ fabã. z postea cõcessit fratribus mino ribus. nã cũ illa aqua sufficiẽs esset ad vtrũq; diui serũt eã mẽsuris. z quilibet ord o ducit eã ad suũ lo cũ. ¶ Sexto q̃ro q̃d si duo inceperint eodẽ tẽpore. vel vnus primo alter post. cũ de primo ignoraret. videt dicẽdũ q sit locus gratificatiõi. vel dirimat sorte. vt not. in. d.l.i.§.i. ne q̃d in lo. pub. ¶ u dic me lius vsum dicte aque cõicandũ inter eos. vel sorte dirimẽdũ tribus vel mẽsuris ꝓut põt. vt. §. de ser. rusti. ꝓdi. l. ĩperatores. in prin. Et iõ est cautela q ille q̃ primo opus incipit faciat fieri publicũ instrm et nũciari alteri vicino q ipse occupat z occupare intẽdit vsum dicte aq̃ ad tale edificiũ. z sic iã fieri fe ci. Itẽ bonũ esset siqs cũ iudicis auctẽ opus incipe ret. hoc tñ nō est semp ex necessitate. vt. §. de acqui.

t Et videt q sic. Addebar. in l. fluminũ. ī prin. s. de dã. infect. t videbal. ī. l. si manifeste. ad fi. C. de serui.

re. domi. l. q̃uis. quod dic vt ibi. Septimo quero ego qui volo facere molendinũ volo facere ī flumine clausurã t tigna. t alia edificia volo immittere in ripa vicini que cõtra me est: vt p hoc aquã in meũ ducam. an possum eo inuito. t videt q sic. qr ripar vsus est publicus. sicuti ipsius flumis. vt. j. l. pri. cũ si. Cõtrariũ dico. nã ripar ppꝛietas ipsor est quor pdis adheret. vt. s. de re. diui. l. ripar. et insti. de re. diui. §. ripar. Elsus aũt ripar est publicus. vt dictis legibus. cõstat aũt eũ qui hz vsum vl etiã vsufructũ nõ posse inuito dño in ipsius pdio nouũ edificiũ facere. vt. s. de vsufru. l. nouũ. t. l. vsufructuarius nouũ. ergo tc. p hoc. s. ỏ acqui. re. do. l. qỏ in littore. t. l. se. plus dico q si aliquis in ripa mea edificauit: nõ solũ per iudicẽ destruet: sed etiã mea ppꝛia auctẽ destruã si sum in possessiõe dicte ripe. vt. s. ad. l. aquil. l. quẽad. §. i. t. j. qỏ vi aut clam. l. si vtẽ. §. si ad ianuã. t not. s. de no. ope. nũci. l. de pupillo. §. meminisse circa fi. Octauo q̃ro. q̃d si ripa q̃ est ỏ me ab alia pte fluminis adheret vie publice. an in ea possim edificare nemine req̃sito. vel cuius ỏsensum requirã. plura possunt allegari. breuiter dicã q idẽ iuris est. s. q nõ posset fieri inuito dño pdij qỏ est iuxta viam cui adheret ripa. nec est via impedimẽto quin ad eũ ptineat ppꝛietas ripe. vt. s. de acqui. re. do. l. maritus. t no. insti. ỏ re. di. §. ripar in glo. sed q̃d si in via. Mono q̃ro q̃d si ripa fluminis q̃ adheret pdio tuo ita est naturaliter ordinata q aquã ad me pellit t possum ad meum molendinũ ipsam aquã ducere sine aliqua clausura. tu formã dicte ripe vis mutare vt sic p hoc aqua ad me nõ veniat. an possis. videt q sic. qr tua est p ppꝛietas q̃ in ea potes quicq̃d vis. vt. l. in re manda ta. C. mã. t. l. nemo. C. de iudi. cũ si. Sed ỗ riñ dico. nã licz ppꝛietas sit tua vsus tñ est cõis. t ideo vsufructus rei spẽm cõmutare t vsuarij ỏditionẽ deteriorẽ facere nõ põt. vt. s. ỏ vsu t ha. l. pe. t fi. ad qỏ facit quod not. de re. di. l. ripar. t insti. eo. §. ripar. Decimo q̃ro quid si edifico in flumine publico faciẽdo clausurã p directũ vel p indirectũ aliq̃d pono ita tñ q id qỏ pono partẽ mediã flumis trãscendit. t ỗ vicini agri frontẽ ptendit nõ tñ eius ripaz attingit. an poterit sic facere ỗdicente vicino. videt q sic qr in flumine publico facio. t mea est vtilitas et vicino nõ est incõmodũ. vt. j. ti. i. l. i. §. sunt qui putãt. t p hoc. s. ỏ dã. infec. l. fluminũ. in prin. Ad huius. q. veritatẽ pmitto. q sicut insula q̃ in flumĩe nascit diuidit inter eos qui ppe ripã pdia possidẽt certis regiõibus. vt. s. de acqui. re. do. l. inter eos. in prin. t not. eo. ti. l. adeo. §. insulã. ita quicq̃d natũ vel edificatũ est in flumine publico est eor qui ppe ripã pdia possident pm ppꝛietatẽ certis regiõibus vsus aũt est cõis. vt. s. de acqui. re. do. l. penul. §. fi. Hoc pmisso in qõne psenti est ỏsiderãdus modus edificandi. nã si opus pꝛius incepi iuxta ripã pdij mei. nec vltra mediũ flumis pcessi. certũ est q clausura est mea. t eã licite habeo. t si postea paulatim augmẽtauit: ita q mediũ fluminis trãsiui iuꝛ frontẽ vicini agri. tũc qr insula hoc mõ nata t aucta tota esset mea. vt. s. de acqui. re. do. l. insula. in prin. eadẽ rõne t istỏ edificiũ erit meũ totũ. vt. d. l. pe. §. fi. nec vicinus poterit me impedire rõne ppꝛietatis. sed si aliud incõmodũ sentiret posset me impedire. vt. j. prima. q. dicã. Si vero istud edificiũ vna cõtiguatiõe seu vno ỏtextu factũ est. tũc in ea pte q̃ est vltra medium fluminis habita mẽsura pm formã q̃ est in gl. d. l. adeo. §. insulã. vicinus hz ppꝛietatẽ. ego sicut quilibet de ppl'o habeo vsum. vt. d. l. pe. §. fi. igit ego vt vsuari nõ possuz opus pficere ỗdicẽte ppꝛietario. vt. s. de vsufruc. l. vsufructuarius nouũ riuũ. sz si vicino sciẽte t patiente perfeceris credo te licite habere. vt. s. ỏ aqua plu. ar. l. labeo. facit. s. de dã. infect. l. qui bona. §. fiq̃s iuxta. sed ad vicinũ p suã regiõe ptinet ppꝛietas. vsus aũt erit publicus. in hoc est isto casu iucõmodũ edificãtis. qr nõ poterit inuito vicino edificiũ ampliare nec aliq̃d detrahere: q̃uis in melius repositurus sit. vt. s. de vsufru. l. hactenus. §. fi. t. l. se. qỏ intellige in ea pte in qua p ppꝛietas est vicini. Aduerte tñ ad vnũ. qr lz lex det vicino ppꝛietatẽ. nõ tñ acquirit possessionẽ ipso iure sine appꝛhẽsiõe. ar. s. de acqui. pos. l. cũ heredes. not. gl. in fili. s. p so. l. cũ duobus. §. idẽ respõdit. et C. de sacrosanc. ec. l. fi. in pe. glo. est g̃ penes edificatẽ possessio. Cõsulo ergo dño ppꝛietatis si possessi onẽ vult adipisci. q expectet q locus ille totaliter sit inundatus. tũc eñ possessor pꝛimus desinit possidere. vt. l. iij. §. labeo. t. l. põponius. ī prin. t. l. quiputat dicit in vulgari. in iure tñ appellat specus. i. locus altus supꝛa terrã edificat ex quo ducit aqua. vel appellat sepia. i. q̃ apponit ad solandũ: seu ad formulã causa aq̃ hauriẽde ex flumine siue linea lapidea sit. vt. j. de riuis. l. i. §. specus. t. §. sepia. Istỏ itaq̃ edificiũ diuersis noibus appellatũ siquidem meũ est rõne ppꝛietatis. qỏ qñ sit ptz ex pcedẽtib? possum in eo facere qỏ volo. q si meũ nõ est: sed in eo habeo ius aq̃ hauriẽde seu deriuãde. tunc si ille ad quẽ spectat ppꝛietas nõ pmittit me aquã ducere possum ỗ eũ vti interdicto de aqua quoti. t esti. Si vero nõ patiat me talẽ locũ reficere habeo interdictũ positũ. j. de riuis. put loquit ỏ specu t septa. habeo etiã ỏfessoriã. l. mihi ius esse tale edificiũ habere t ex eo aquã ducere. t hoc nõ ẽ dubiũ. Circa decimo q̃ro an vicini superiores vel inferiores faciẽtẽ talẽ clausurã poterunt iure aliquo phibere. Ad qỏ dico q qñq̃ ex tali ope aqua restringit t inundat plus solito ripas fluminis q̃ adherẽt pdijs vicinor. qñq̃ inundat loca q̃ ripe cedũt. qỏ est ercquo pꝛimũ a plano vergere incipit ppter attractiõem aque vsq̃ ad aquã. vt. j. l. pri. §. fi. t istis duob? casibus vicini nõ possunt cõqueri. nã ripe t loca q̃ ripe cedũt ad hoc sunt destinata vt aqua ibi ptineat vt. s. e. l. i. §. ripa. cũ si. t ibi no. t. j. l. pri. §. fi. Item vsus eor est publicus vt dictũ est. vsuari? aũt põt vti re ad eũ vsum ad quẽ est destinata. vt habitare in domo in qua hz vsum cũ ad hoc sit destinata. vt. s. de vsu t ha. l. ij. Sile in naui in qua hz vsum. qr põt cũ ea nauigare. qr ad hoc inuẽta est t destinata. vt. s. de vsufru. l. arboribus. §. nauis. t sic de singulis. ita in ppositio aquã imittere poterit t restagnare in dictis locis cũ ad hoc sit destinata. Preterea faciẽdi opus est magna vtilitas. t vicinis nõ est damnũ. g̃ tc. Q̃ñq̃ aqua inundat alia loca q̃ nõ sunt ad vsum publicũ destinata. t h cõsideranda est faciẽtis vtilitas: t patiẽtis damnũ t incõmoditas nã si edificãtis magna est vtilitas vicini est incõmoditas modica vel nulla. vt ecce qr aliqua pticula alicuius saltus vl loci salicti inũdat. tũc vicinũ edificantẽ nõ poterit impedire. vt. j. ti. i. l. i. §. sunt q̃ putãt. t. §. se. t ita ibi sentit glo. Aut vicinor dãnũ est magnũ. t tũc edificantẽ poterũt impedire p interdictũ positũ. j. ti. i. quocunq̃ mõ damnũ ex mutatiõe cursus aque ỏtingat. vt. j. ti. i. l. i. §. qỏ aũt. t. j. de aqua quoti. t esti. l. hoc iure. §. i. facit ad hoc. s. ỏ aq̃

plu.ar.l.i.§.de eo.ꝛ.§.se.Si tñ timeꝫ damnū debet edificās vicinis cauere in.x.annos.vt.s.de dā. inge de dāno per qō edificiuz qō prius habebat vel fec.l.ptoz.§.de eo.ꝛ.j.de ripa.mu.l.i.hoc aūt intelli ager destruiꝫ.Sed si edificiū vicini p mesī nō incō modaꝫ.dicit aūt vicinus p hoc se pati dānū. qz minus portauit pdiū suū de frumēto.ꝛ sic lucrabiꝫ minus.certe ppter hoc me nō poterit ipedire.vt. s.ō dicus.fm vnā lec.sed fm aliā videꝫ obstare.sed dic ratio cessat hic. Duodecimo qro nunqd formula.id est ille locus cauus q̄ fit ad latus fluminis ad aquā ducendā sit publicus vel priuatus. Ut ante oia volo te scire qꝫ ille locꝰ appellaꝫ in vulgari forma seu formula.ꝛ ita appellaꝫ.C.de aqductu.l.i.li.xi. qñqz in iure appellaꝫ incile.vt. j.ō riuis.l.ij.§.incile qñqz in vulgari appellaꝫ vallū. nō curo de noīe. sz videꝫ qꝫ sit locus publicus.vt.s.e.l.i.§.si fossa. Cō trariū dico.nā cū p talē locū nō semp cadat vel vadat aqua.videꝫ qꝫ est locus priuatus.vt.s.e.l.i.§. fluminū.ꝛ not.in.d.§.si fossa. Aut ergo duco aquā ex flumine publico imediate p fundū meū.ꝛ tūc nō est dubiū qꝫ locus est meus. Aut duco p fundū vicini ipso pmittēte.ꝛ tūc locus est eius cuius prius erat.sed ego habeo seruitutē aqductē.ꝛ si ille ipedit me ducere habeo ō eū interdictū de aqua quoti.ꝛ esti.si me ipedit formulā purgare.ꝛ reficere habeo cōfessoriā.vt dixi.s.circa clausurā. Item ex hoc qꝫ ille locus est priuatus apparet soluta qō de qua iā vidi dubitari. Exit aqua de molēdino vniꝰ. alius vult aquā capere.ꝛ ꝺducere ad suū.ita qꝫ molēdinuz primi nō impediaꝫ.an possit.ꝛ certe si aqua reintrabit ibi alueū publicū nō est dubiū qꝫ pōt.aꝰ re nō poterit.vt.s.de aqua plu.ar.l.in cōcedendo. Tertiodecimo qro nunqd talē formulā liceat facere p viam publicā. Rñdeo de iure nō sine pmissu principis senatus vel ciuitatis.vt.s.de seruī.l.seruitutes.§.pe.ꝛ de ope.no.nun.l.nō solū.in prin.cū ibi not.ꝛ hoc dicit gl. In quibusdā locis ꝺsuetudo est in ꝺrium qꝫ p viam publicā ducat si pontē in ea faciat.de iure tñ nō est p palle.l.ꝛ pbaꝫ.s.ne quid in lo.pub.l.ij.§.tractatū. Quartodecimo qro.ꝰ pone vnus hz molēdinū supza.alius infra. ille qui lectā aque.ille qui hz infra ꝺdicit eo qꝫ suū edificiū eget minozi aqua. qd iuris.ꝛ videꝫ qꝫ superioz nō possit facere recollectā aque.nā nō licz facere edificiū p qō flumen exaresçat.ꝛ deficceꝫ.vt.j.ti.i.l.i.§.i. sed p hoc flumē deficcaꝫ saltē p tēpus g̃ ꝛc. In ꝺrium videꝫ qꝫ possit.nā formula est sua.vt.s.dictū est sed postqꝫ licite aqua intrauit in suū.licz ei de ea facere quicqd vult.vt.j.de aqua quoti.ꝛ esti.l.i.§.idē labeo.ergo ꝛc.rñdeo aut cū dicta edificia cōstructa fuerūt. de hoc fuit aliqd actū ꝛ illud seruaꝫ.nā vadit talia pacta ne liceat aquā cōtinere. vt.j.de aqua quoti.ꝛ esti.l.i.§. siquis hoc cōcesserit. Idem si de hoc pcesserit antiqua ꝺsuetudo q̄ vim pacti hz. vt s.de aqua plu.ar.l.i.§.fi. Aut nō pcessit pactū vel cōsuetudo.puta qz sunt nouiter facta.ꝛ tūc aut ille qui infra habuit edificiū habuit id primo.ꝛ tūc ille qui vult supza aquā cōtinere nō pōt ne alteriꝰ edificiū incōmodeꝫ.vt dictū est.s.in prima.q. Aut ille q̄ habuit supza edificiū habuit id primo.ꝛ tūc aut vult aquā ob suā vtilitatē cōtinere.ꝛ pōt. nec ille q̄ hz infra pōt eū aliquo mō phibere eadem rōne.vt dictū est in.iij.q.aut solū cōtinet aquā vt ei qui hz infra noceat.ꝛ tūc nō pōt.sed actiōe de dolo teneꝫ,

vt.s.de aqua plu.ar.l.i.§.deniqz. aut de priozitate seu de posteriozitate tpis nō apparet.ꝛ tūc potest aquā licite cōtinere ex quo ea licite in suū intrauit. vt.d.l.i.§.idē labeo. de aqua quoti.ꝛ esti. Item qz cū sint in pari cā potioz est cōditio possidētis ꝺuenti.vt.j.de ẏbo.obli.l.si seruū.§.sequiꝫ.ꝛ exꝫ de regu. iur.c.in pari.li.vi.qō semp itellige nisi faceret principaliter vt alteri noceret.vt dicto.§.deniqz.in.d. l.i. de aqua plu.arcen. Quintodecimo quero q̄to tpe pdiꝫ istud ius ꝓoccupatōis.vt ecce habui molēdinū in flumine publico.mō ipetu aq̄ destructum est.ego differo restaurare.alius interim occupat aquā.ita qꝫ mea refectio ipediꝫ. an hoc possit. istā.q.ego vidi de facto.ꝛ dicebaꝫ p aduocatos primū pdidisse ius suū si stetit.x.annos inter psentes. et.xx.inter absentes.qz ius aqductēde ꝛ cetere seruitutes tāto tpe tolluntꝫ.vt.C.de seruī.l.pe. Mihi videꝫ qꝫ qui hoc dicūt male intelligūt. In hac em̄.q. debemus ꝓsiderare tria.primo ducere aquā de flumine publico.scō p talē locū ducere. tertio pferre alijs vicinis.vt ipsi edificādo me ipedire ñ possint. Primū scz aquā de flumie publico ducere pōt nobis cōpetere p modū iuris debiti.vt si iperatoz vel senatus vel lex municipalis vel aliqua cōsuetudo antiqua cuiꝰ nō extat memoria cōcedat nobis ducere aquā de flumine nauigabili qō alꝫ de iuꝫ nō licer et.vt dixi.s.in.ij.q.ꝛ tūc istud ius ducēdi trāsit in ꝑticulū.vt.j.ō iniurijs.l.sane si mari.ꝛ ideo nō vtēdo.x.vel.xx.annis pdiꝫ istud ius.vt.d.l.pe.C.de seruit.ꝛ.j.de nundi.l.i.ꝛ qō no.C.de diuer. rescrip. l.falso.quicqd ibi dicat Ci.ꝛ qō not.exꝫ de cōsti. c. cū accessissent. Quicqz istud ducere aquā nō cōpetit per modū iuris debiti.sed per modū cuiusdā facultatis.vt ducere aquā de flumine nō nauigabili.vt hac.l.ꝛ tūc si p mille annos nō duco. tñ semp illam facultatē retineo.vt.s.de via pub. l.i. nā ius eundi p viā publicā nō cōpetit nobis p modū iuris debiti.sed p modū facultaꝫ.vt.s.ne qd in lo.pub. l.ij.§. viam publicā.ꝛ hoc tenet Ci. i similī.in.l.cū notissimi.§.illud.C.de pscrip.xxx.an.in illa.q.an pscribaꝫ iuri offerēdi. Scōm.s.p talē locū aquā ducere.ꝛ tūc aut habeo ius ducēdi eā p fundū tuū.ꝛ tūc est ius cōstitutū.s.seruitus aqductē.ꝛ pdiꝫ dicto tpe.aut eā duco per fundū meū.ꝛ tūc nō amitto nisi fundo amisso.sed illud pdo qñ dñium fundi mei perdo. et hoc est claz.p locū aūt publicū cōstat qꝫ nō possuz aquā ducere vt dictū est.s.in.xiij.q. Tertiū est pferri alijs vicinis vt ipsi edificādo nō possint me ipedire.ꝛ istud dicebāt aduocati pdicti.s.qꝫ pdaꝫ dicto tpe.s.annis.x.vel.xx. Sz istud est falsum. nā ad flumē ꝛ cetera publica vel cōia de iure gentiū non ptinent iste pscriptiōes.vt.s. de vsuca.l.fi. in prin. Qualiter ergo pdeꝫ. ad euidentiā premitto sic qꝫ ea que de iure gentiū efficiunt nostra p occupatiōnē.siquidē sunt aialia pdunt cū ita effugerint ꝺspectum nostz qꝫ difficilis sit eoz psecutio.vt.s. de acquir.re.do.l.iij.in fi.ꝛ.l.naturalē.in prin.ꝛ.§.examē Si ẏo sint inaiata.vt littus maris ꝛ publica flumina.siqs in littoze edificauit suū est p occupatiōem' et ad pdendū istud videꝫ lex duo requirere. primo qꝫ recupet primā littoris spēm.vt.s.de re. diui.l.in tantū.in prin.s.de acqui.re.do.l.qō in littoze.scō qꝫ illā possessionē quā habebat derelinquat.vt. d. l.fi.in prin.s.de vsuca.ꝛ hoc sentit ibi glo.dū exponit aut p et. Hūc ad.q.ꝓpositā rñdeo qꝫ ad pdendū istud ius ꝓoccupatiōis aque.ꝛ ius ꝑferēde alteri requiriꝫ primo qꝫ edificiū in aqua factū sit ita diruptū qꝫ aqua recipit primū suū cursum.si em̄ esset diruptū modicū.ita qꝫ ꝺepdiꝫ remanet qs in iure,nō em̄ eius aque est difficilis psecutio, sed faciꝫ.

v Quarto decimo qro. adde bal. in l.iiij.C.ō seruituti.

x ¶ Esse differentiã. Sed q̃d si imperator cessit mihi castr̃ cuz suis ptinentijs an videar̃ mihi cessisse molẽdina castr̃i Respõdeo aut cõcessit solã iurisditiõem et nõ veniũt licz eĩ castr̃ sit sub ĩperatore tñ non molẽdina .l. sed ⁊ celsus. s̃. de ỹbo. emp. cũ glo. in. l. inter. ff. de ỹbo. sig. aut cõcessit castr̃ cũ ptinẽtijs ⁊ iuribus ad ipsũ castr̃ ptinẽtibus ⁊ veniunt molẽdina accessorie nisi eẽnt molẽdina priuatoz. argumẽto. l. de precatio. s̃. ad. l. rho. de iac. ⁊ facit ad p̃dicta qõ habetur ĩ. l. pupillus. §. i. s̃. de cõditio. ⁊ demõ. Hoc est quod voluit no. bal. maxime p gl. val de not. in. c. i. in prin. de capita. q̃ cu. vendi. ⁊ ibi subdit Jac. butri. disputasse qõnem aliã. Pone cõe regij cõcessit ⁊ transtulit p sindicum cuidam Marchiõi ciuitatem regij. an p hoc trãseat molẽdina ciuitat̃ pfate ĩ dõm marchionez et nõ reuocãdo indubiũ potestatẽ dicte ciuitatis dicit q trãsar. d. l. naturalez. cũ si. Item scõm requirit̃ q tanto tpe differat q̃s reficere edificiũ q illã quasi possessionẽ ducẽdi aquã videat̃ dereliquisse. vt. d. l. fi. s̃. de vsuca. hoc aũt credo q accidit siq̃s aquã in suo naturali cursu labi pmittat p annũ. vel p tantũ tps q transierit prioz estas; qõ ptz. qz p̃toz nõ tuet̃ alique ĩ quasi possessiõe ducẽdi aquã, nisi eũ qui eaz duxit eo anno vel prioze estate. vt. j. de aqua quoti. et esti. l. i. in prin. ⁊ s̃. de iudi. l. ait p̃toz. ⁊ facit. j. ti. i. l. i. in prin. Patet ergo ex p̃dictis q nõ requirit̃ prescriptio. sed statuz q aqua recuperet cursum suũ naturalẽ ⁊ q̃s desinit esse in quasi possessiõe ducendi pdit ius alteri p̃ferendi. ⁊ itez occupãti cõcedit̃. et hoc nõ vez eẽ. pbar̃ exp̃sse ex solutiõe ỹrij duarũ legũ que vident̃ sibijnuicẽ ỹriari. vt. s̃. de vsuc. l. fi. ij. rñso. ⁊. j. ỽ diuer. ⁊ tẽ. p̃scrip. l. si q̃sq̃. q̃ sic soluunt̃ fm opi. Jo. quã credo veram. ⁊ quã sequit̃ Pe. et Rai. s. aut q̃s est in q̃si possessiõe piscandi solus in flumĩe publico. ⁊ tũc iure p̃occupatiõis põt aliũ p hibere. ⁊ ita loquit̃. l. si q̃sq̃. aut nõ est in dicta q̃si possessiõe. ⁊ tũc nõ põt aliũ occupantẽ p̃hibere. vt d. l. fi. s̃. de vsuca. ptz g̃ q. x. vel. xx. annoz p̃scriptio nõ requirit̃. credo tñ q siq̃s iustã cãm alleget. quare eo anno edificiũ nõ reparauit. ⁊ sic aq̃ vsus non sit q subueniret̃ ei per restitutionẽ. vt. j. ỽ iti. actuq̃ pri. l. i. §. siq̃s aũt ppter. ¶ Sextodecimo q̃ro. q̃d si flumen mutat alueũ suũ. vtz quis pdat ius suũ. Ista qõ põt multis modis intelligi. primo si princeps vel alius habẽs potestatẽ poesit mihi ius aq̃ ducẽde de flumine publico. an alueĩ mutatõe pdat̃ et tũc est dicendũ. aut mutauit alueũ vno ĩpetu et perdit̃ ius. qz videt̃ aliud flumẽ. aut mutauit paulatim. ⁊ tũc detinet̃ illud ius. vt. j. de aqua quoti. et esti. l. hoc iure. §. si aquã. fm vnã lect. ibi positam. Item põt intelligi qõ ista vtz pdat̃ ius p̃occupationis ⁊ p̃ferẽdi vicinis. ⁊ eodẽ mõ est dicendũ eadez rõne. aut subito mutauit alueũ vel recedit aqua et pdit̃ ius. ⁊ noua occupatiõe opus est. aut paulatiz quo casu vt dictũ est retinet̃. nisi p annũ quis patet̃ aquã ire in sua libertate. vt. s̃. dictũ est. ¶ Itez põt dicta qõ intelligi si ducebã aquã p fundũ vicini cui ĩposita erat seruitus ⁊ flumẽ mutat alueũ. et antiquũ alueũ inter fundũ seruiẽtẽ ⁊ nouũ alueũ p quẽ aqua currit dimisit. an sit seruitus extincta. et dic aut subito recessit. ⁊ tũc extincta est seruitus. qz medius locus qui nõ seruit ĩpedit fuitutẽ. aut paulatim. ⁊ tũc durat seruitus. qz eadẽ rõne medius locus seruit. hoc pbar̃ dicta. l. hoc iure. §. si aquã. de aqua quoti. ⁊ esti. fm scõam lec. ⁊. s̃. de vsuf. l. itẽ. §. huic vicinus. ⁊ de pig. ac. l. si quenerit. §. i. ⁊ de pigno. l. si fundus. in prin. ⁊ qõ ibi not. ¶ Decimoseptimo q̃ro quid si ad plures ptinet molendinũ vel aliud edificiũ qõ ĩpetu aque est destructũ vn? vult reparare alter differt. qualiter cõsulit̃ edificãti vel edificare volẽti. credo q si sint socij habẽt locũ tria remedia. si nõ sint socij. duo. vt. s̃. p so. l. cũ duobus §. idẽ rñdit. ⁊ ibi not. ibi eĩ loquit̃ in insula qõ est nomẽ generale ad oẽm domũ vel edificiũ etiam in aqua positũ. vt no. insti. de re. diui. §. insula. Itẽ. l. si vt pponis. C. de edi. pri. q̃ idẽ dicit. loquit̃ generaliter in oi edificio. sed nomẽ edificij; oia cõprehẽdit vt. j. de cloacis. l. i. §. deinde ⁊c. ¶ Decimooctauo et vltimo posset queri q̃d de molẽdinis q̃ fiũt in nauiculis. ita q in alueo flumis nõ sunt infira vt fit p padũ cuius erit pprietas. ⁊ videt̃ q sint publica sicut insula. q̃ solo nõ inheret. vt. s̃. de acqui. re. do. l. pe. §. si qua insula. in fi. §. Cõtrariũ dico. licz eĩ in his q̃ solo cohereẽt nõ sit differẽtia inter natũ ⁊ edificatũ. vt. d. l. pe. §. fi. s̃. de acqui. re. do. nã rõne soli sunt eoz q̃ ppe ripã p̃dia possidẽt. tñ in his q̃ solo nõ cohereẽt puto esse differentiã. nam id qõ ibi nascit̃ si solo nõ coheret est publicũ. vt. d. §. siq̃ insula. sed illud qõ edificat̃ est edificãtis sicut nauis. vt. l. si de meis. in prin. s̃. ỽ acqui. re. do. vnde dñium edificij est edificãtis. hoc si quidẽ licz facere ⁊ habere. si p hoc iter ⁊ statio nauigij nõ sit deterioz. Item sine vicinoz incõmodo. vt. s̃. dixi. Hec que dicta sunt si forte sunt placẽt. si quidẽ aũt minus bene dictũ est rogo te lector̃ secure redarguas. mihi eĩm fas̃ est. si pñs scriptura animũ legẽtis ĩcitat ad ỽitaq̃ indaginẽ.

¶ Ne quid in flumine publico. Rubrica.

¶ Glo. querit in quo differt iste titulus a p̃cedẽti. et dic vt in ea habes.

Ait p̃toz. Qd aũt ait p̃toz. ¶ Nota de significatiõe istius dictionis aliter q̃ est significatiua qualitatis nõ q̃titatis. ¶ Itẽ nota in. §. ait prętoz. q̃ quãdo a lege p̃fert̃ aliquid cũ aliqua qualitate dz vtrũq̃ pbari. s. illud. ⁊ qualitas eius. facit l. p̃toz. §. docere. j. vi bo. rap.

Sunt qui. Iste est notabilis. §. de ipso facio vnã. q. in. l. quo minus. s̃. ti. i. ⁊ ibi hunc. §. bene declarat.

His autem. ¶ Nota debere inspici id tẽpus quo certius põt esse ỽ natura rei de qua agit̃. ⁊ ideo si dubitaret̃ an mẽbr̃ aliquod esset debilitatũ deberet inspici an vsus rei esset deterioratus habito respectu ad id tps quo illud mẽbr̃ habet magis clare suũ exercitiũ.

Estas. ¶ Nota glo. q̃ incipit vt. s. tũc finiat̃. Ta ista gl. q estas largo mõ sumẽdo cõprehendit sex mẽses. sed stricto mõ cõprehendit tres tñ. qõ facit ad multa que videbitis in. l. i. §. estatez. j. de aqua quoti. ⁊ esti.

¶ Ut in flumine publico nauigare liceat. Rubri.

¶ Intelligo istud interdictũ q quis nõ põt p̃hiberi a priuato nauigare. sed ab eo qui hz iura regalia in illo territorio licz p̃hiberi. vnde vere ciuitas ista põt facere statutũ q aliq̃bus liceat nauigare p lacũ perusinũ ⁊ aliq̃bus nõ. rõ qz ista talia. s. cursus aquaz ⁊ flumina ⁊ lacus ptinẽt ad eũ ad quẽ ptinẽt regalia. vt. x. col. q̃ sint re. c. i. facit qõ not. in. l. ij. in prin. s̃. ne q̃d ĩ lo. pu. ĩ gl. q̃ incipit lex. s. municipal.

¶ De vi ⁊ vi armata. Rubrica.

¶ Nota ex isto prin

Prętoz ait. cipio q istỽ aduerbium vnde significat locũ coherentẽ solo. ⁊ etiã ĩmobilẽ. Itẽ requirit rem esse possessam. ¶ Querit gl. hẽ vnã. q. q̃d si aliq̃s deijcit de arboze. an hz locũ interdictũ istud. Glo. nõ rñdet. tu dic aut arboz nõ coheret solo. ⁊ nõ habet locũ istud interdictũ. aut coheret solo. ⁊ habz locũ istnd interdictũ. vt. d. l. si titius alle. in glo. ⁊ in. l. si aliud. §. notauimus. j. qõ vi aut clam.

Dicitur 3. Dic tex. allegat̃ q est dupler possessio. l. i. in prin. s̃. de acqui. pos. Alij qui tenẽt ỽrium aliter exponũt hũc tex. sed p̃cedens opinio est verior. ¶ Dicit̃ h nõ tñ colonus. op. q etiã colonus possideat. vt. j. e. l. colonus. ⁊ in. l. cũ fundus. Rñdeo illud vez qñ colonus interuertit possessionẽ dño. secus si nõ interuertisset. vt h. ¶ Querit gl. an locator cõpetat hoc interdictũ qui tñ ciuiliter possidet

lata iurisdict one dicte ciuitatis ⁊ dominio Bar chi. dicta molẽdina q̃ sunt peculiũ ciuitatis apõ ipsam ciuitatẽ remanent et non vident̃ trãslata ĩ iurisditiões q̃ ptinẽt ad cõcedentẽ vidẽtur trãslate. sed bal. dicit q idẽ est in molẽdinis sicut in iurisditiõe si erant molẽdina in dñio cõcedẽtis sicut ipsa ciuitas. fec? si ad ipsaz ciuitatẽ ptinebãt iure p̃prio vato si nõba hoc patiunt̃ nã si de ciuitate sola fãa esset mentio molẽdina q̃ essent ex ciuitatẽ nõ venirẽt in cõcessione. nã qõ tus cã. ⁊ no. bar. ĩ. l. si ita stipulatus. in. v. oppo. prime p̃. j. ỽbo. obli.

3 ¶ Dicit̃ Ut sic appel latõe possi

fm quosdã.ita dicit gl.r nõ dicit plus. Ifti innuũt q locator possidet tm̃ ciuiliter quasi dicat colonus naturaliter possidet, sed hoc est falsum, qr colonus nullo mõ possidet.vt h̃.r plene no.C. cõia ô vsuca. l.i.mõ ad.q.aut expellit̃ dñs ita q nõ colon' r tũc dñs nõ priuat̃ possessiõe,qr eã retinet per suũ colonũ.ideo nõ haberet hoc interdictũ.vt.j.e.l.§.nõ autẽ,aut expellit̃ colonus.r tunc expulso colono dñs etiã priuat̃ sua ciuili, ideo haberet hoc interdictũ. vt.j.e.l.§.qõ seruus.r.s.de acqui.pos.l.pegre.§.q̃ bus.r.l.i.§.q̃ si h̃ seruus. eo.ti.

Deiecisse. Vide glo.que incipit quedã.fil'e dicit facies.quasi hoc sit ex interptatiõe magis q̃ ex ẽbis.sed dic aut ẽba sunt scripta in rẽ. aut in persona.vt dixi in.l.hec ẽba.j.de adulte.

Quotiens. Dicit h̃ si procurator deiecit tenet̃ prin.de cõdi.inde.So.ibi hz generale mandatũ in quo nõ veniebãt illicita.h̃ vero loquit̃ in mandato spãli.ideo tenet̃ vterq;. Item op. q vno soluente estimationẽ posset queniri qui hz rem.vt.l.nec vllã §.pe.s.de peti.here. Glo.dat plures so. vna est q hec cõcordat cũ illa.tu dic q hic loquit̃ qñ iste duo actiões dant̃ cõtra diuersos ex eodẽ tm̃ facto ideo vno soluente alij liberant̃.ita notãt doc.C.de cõdi. fur.pbat̃ in.l.si plures.in prin.de dolo. Item op. de.l.quotiẽs si fa.fur.fe.di.So. vt ibi dicã. Item cam in.d.l. quotiẽs.

Sed r si cũ quis. Nota tex.ibi rectius esm pupilli.§.sed si ego.s.de neg. gest. Glo.q̃ est hic redit r dicit q illa cõcordat cũ ista. qr ad hoc vt quis teneat̃ de maleficio ,pter ratihabitõem duo requrunt̃.l.q̃ sit gestũ noĩe meo. scõm q habuerim ratũ tanq̃ noĩe meo gestũ,r si aliqõ istorũ deficit ex cit̃ in glo. ista q sit noĩe meo gestũ. Cõtra imo nõ requirit̃.vt.l.si fundus.§.i.de pigno. Breuiter dic Pe.qñq̃ illud qõ gestũ est ab aliquo sortit̃ effectũ sine mea ratihabitõe,r tũc nõ possum habere ratũ nisi fit gestũ noĩe meo.vt hic r.d.l.si pupilli.§.sed si ego. Aut nõ sortit̃ effectũ,r tũc possuz habere ratũ licet nõ fit noĩe meo gestũ. vt.l.si fundus. §.i. s.de pigno.vbi si cõsentio obligatiõi rei mee facte p alium mihi pudico.ita dicit Pe.in.§.sed si ego.r Ci. refert in.l.nõ eo min'.in prin.in.ij.q.C.de ac.tu ẽbo dicas aliter.lex q̃ dicit q meo noĩe nõ est gestũ rati tũ habere nõ possum.intelligit̃ vt p illa ratihabiti one negociũ trahat̃ ad me.r incipiat ad me ptinere ita loquit̃ ibi in. d.§.sed si ego. sed si volo ratũ hr̃e in pudiciũ alicuius mei iuris.tũc valde bñ posuz. licz meo noĩe nõ fit gestũ. vt. d.l.si fundus .§.i. nã si pignorasti rem meã tuo noĩe ego possum hr̃e ratũ vt mihi pudicet pignus, nec possum dicere rẽ nõ obligatã.nõ tm̃ vt possem agere pignoraticia. vl' cõ uenire pignoraticia actiõe,r sic negociũ ptineat ad me.vt.d.l.si fundus.r eodẽ mõ in re vẽdita.qr si vẽ dis rem meã noĩe tuo possum hr̃e ratũ. vt pudicet mihi i rei vẽ.nõ tm̃ vt possim quenire r agere actõe ex vẽdito r ex empto.r sic negociũ trahat̃ ad me.vt l.si mater.C.de rei vẽ.ita h̃ in pposito si delictũ cõmissuz habeo ratũ.ista ratihabitio nõ trahit ad me negociũ vt tenear actõe descẽdẽte ex delicto.nisi sit gestũ meo noĩe.ita ôr hic. Scõo nota h̃ q est necesse q habeã ratũ tanq̃ meo noĩe gestũ.alʒ secus qõ est multũ no. Ex quo nota q possuz hr̃e ratũ facti.vt.C.arbi.tu.l.sicut interdicto,r no,in,l.põponius scribit,s,ô neg.gest. Item

timo quero hic vtr sit ver indistincte q in maleficijs ratihabitio mãdato cõpare. Dicit glo. q fic. fallit in crimine adulterij. Ad qõ gl. dicit.qr adulterũ nõ põt cõmitti p aliũ dicit ver in se. qr ipossibile est q factũ alterius sit factũ meũ.vt. l.ver ô reg. iur.r ideo est ipossibile q si tu adulteraste vnã mulierẽ q illud adulteriũ sit factũ a me.r idẽ si tu occidisti titiũ est ipossibile q ego occiderim.r sic idẽ est in adulterio qõ in alijs criminibus. attñ ita põt fieri alteri iniuria p adulteriũ sicut p alia crimina. nã si volo vitupare aliũ facio q illius vxor adultera. tũc possũ hoc facere,vt.l.h̃ ẽba.j.ô adul.r.l.is cui? ope.r no.p Pe.r Ci.refert i.l.fi.C.ad mace.i.ij.q.

Quod igit̃. Nota tex.ibi cũ suus. r sic no ta q seruus põt facere deteriorẽ cõditiõem dñi quantũ est in sua persona.

Familie[b]. Nota q cõtineant̃ appellatiõe familie.de quo habuistis in.l.i.§.familie.s.de pub. Scõo no.illud qõ ôr q dñs teneat̃ de eo qõ puenit ex facto familie est ver si ad eũ puenit imediate a familia.secus si puenit alio mõ. ita videt̃ dicere Inno.in.c.cũ ad sedẽ ex de re.spo.

Quod seruus. Op. primo qõ suus accipit per violentiã nõ q̃rit̃ dño ignorãti.l.qõ seruus.s.de acquir.pos. g̃ dñs ignorãs hoc interdicto videt̃ nõ posse queniri. Ñideo lz dñs nõ possideat nec eius dolo factũ sit quo minus possideret.tm̃ ipse tenet̃ interdicto.qr põt cogere seruũ ad restitutionẽ qõ tene mẽti.vide gl.q̃ incipit restituat̃.lz sit ver in isto interdicto tm̃ nõ est idẽ in rei vendicatiõe vt possit queniri ille qui hz potestatẽ rei restituẽde.vt no.de acqui.pos.l.põponius §.si is qui pcario.r sm hoc in casu huius. §. nõ dictabit̃ libellus ɔ dñm,vt restituat sed vt cogat suũ vt restituat.r p hoc dico q si ciuis huius ciuitatis inferret mihi viz expulsiuã.lz huic ciuitati possessio nõ sit q̃sita possum agere ɔ eã vt cogat ciuẽ suũ ad restituendũ mihi istã possessionẽ.nã maior est ptãs ciuitatis i ciuẽ:q̃ patris in filiũ: vel saltẽ equalis. vt.l.postliminiũ.§.filius.j.de capti.r.s.ô iusti.r iur. l.veluti.sed in patre r filio dño r seruo hoc ptingit vt hic,ergo rc.qõ tene menti.

Interdictũ autẽ hoc. Contra hoc op. vsufructuarius si est absens r nõ admittit̃ hz locũ hoc interdictũ. vt. j. e.l.iij.§.vnde vi.r tm̃ vsufructuarius absens a fundo nõ possidet.Glo.negat hoc.qr ĩmo possidet saltim naturaliter.qr naturalis a fructuario retinetur aio.r dicit ver.Alij dicũt q vsufructuarius hz q̃n dã ciuilẽ possessionẽ.qõ est falsum.qr nullã possessionẽ ciuilẽ hz ipsius rei.qr tm̃ naturaliter possidet. vt.l.natural'.s.de acqui.pos.sed ipsius iuris vsufructus ôr habere q̃si possessionẽ ciuilẽ r naturalẽ. vt.l.ait ptor.§.itẽ ei.s. ex q̃.cau.ma.r.l.si plures.§. deiectũ.in gl.pua.j.e.vtr aũt ei qui est deiectus de quasi possessione iuris incorpalis det̃ hoc interdictum. dicemus.j.e.l.iij.§. hoc interdictũ. Queritur glo.que requirunt̃ ad hoc vt cõpetat hoc interdictum. Dic vt in glo.

Sine autẽ. Op. duob' modis. primo de l.sequit̃.§.item si occupaueris.de vsuca.So.vt ibi. Scõo op.nã hic videt̃ requirendũ q iste qui deiecit possideat.Cõtra.j.e.l.§.eũ et vidistis no.s.pri.§.So.qõ hic dicit̃. r ipse possedit subaudi maxime. Quero hic ôr de eo qui est in itinere.q̃ro in quo loco põt agi de ista violentia.an in loco vbi est fund'.vel in loco vbi est facta ista violẽtia.de hoc habetis tex. C. vbi de pos. agi opor. l.i. Circa istũ.§. nos habemus q̃rere vnã.q. satis bonã,nos habemus duos casus indubitabi

a §. Sed et si cũ quis.ratihabitio. Et an in delicti ratihabitio cõparet̃ mãdato. Vide bal. r ibi latissime saly. in. l. nõ ideo minus. in.x. op.C. de accusat. r bal. in.l. fi.ad fi. C. ad mace. et an mãdãs cõmitti adulteriũ puniat̃ de adulterio vide bal. in d.l. nõ ideo minus. post viij. q. r viõ oino Inno. et domi. anto.in.c.ij.i fi. prin.de ord. cogn. r ang. et bal. in.l.i. i.viij. col. C. de ser. fugi. r in.l.iij.§.i. s. qõ quisq; iur. r in .l. i. §. ne aũt. C. de cadu. tol. et in. l.i. §. si pcurator.s. si q̃s ius dicẽ.r Roma. in.l.siq̃s missum. in prin. de dã. infec.

b §. Familie. Et ô materia huiꝰ.§. et seq. r ô intellectu vide in.c. cũ ad sedẽ. r qõ ibi glo.penul.ô resti.spoli.et qõ not. bal. in.l. apõ antiquos.ad fi. C. de fur.

les. primo qñ quis deiciť de possessione vere. scdo qñ nō admittit in possessionē qñ reuertit. ⁊ in istis cōpetit hoc interdictū. vt hic dr. ¶ Sz de vno dubitať q̄d si te absente ingressus suz possessionē tuā, tu cū hoc audiuisses suspicatus es te posse repelli, et ex hoc statim amisisti possessionē. vt. l. clā possidere. ff. cū. l. se. §. de acqui. pos. vtz cōpetat tibi hoc interdictū. ¶ Du. de porta ra. dicebat q̄ nō. vt in gl. ℘lacē. aūt dicebat idē ⁊ dicebat q̄ debebat venire ad locū. ⁊ sic ab ingressu repellať vt sibi cōpetat hoc interdictū. glo. reprehendit ℘la. nam qñ venit ad locū ⁊ nō fuit admissus nō pdit possessionē. qz ante eā pdiderat. ⁊ sic istō interdictū nō haberet locū. Sz ℘la. rñdet q̄ tūc fingiť admittere. trufa est Sed Azo^c ⁊ Jo. dixerūt dari interdictū vtile. Justa opi. est ꝛa. ⁊ ab oībus teneť. Ex q̄bus habes modū practicādi hāc materiā. nā cū in libello sup hoc interdicto debeat inseri locus ⁊ tps sicut cū agiť criminaliter. vt. l. ꝓtor edixit. in princ. ff. de iniurijs. qō tps pones tu in libello tps quo es ingressus possessionē. certe nō ō necessitate. sz debes ponere tps quo tu accedēs nō fuisti admissus. vel tps quo sciuisti ⁊ fuisti suspicatus te posse repelli. istis eim tpibus tibi nascit interdictū directū ⁊ vtile. ⁊ ideo est ꝓsiliū qñ tu suspicaris te posse repelli ⁊ ista suspitio nō pōt ꝓbari ℈ te q̄ vadas ad locum. ⁊ habeas te testes p quos pōt ꝓbari q̄ tu nō admitteris. si tñ coloni tui essent expulsi vel tui ꝓcuratores. statim videris expulsus. vt. §. e. §. qō fuus. ⁊. j. e. §. nō aūt Sed q̄d si tpe quo vadis ad fundū ille dicit ingrediaris. sed ipse stat in fundo cū gentibus ⁊ armis. Rñdeo ꝓpter hoc nō excusať. qz dz eū pati ingredi eo mō quo prius possidebat cū intrabat. vt. j. e. l. qui aūt. ⁊. l. si plures. §. i. sed ille q̄ stat cū armis in tus ⁊ familia nō videť facere q̄ ille libere ingredi possit. vt ex de resti. spo. c. pisanis.

¶ Nota tex. ibi. sed pōponi? **Idem labeo.** ⁊c. ¶ Opp. gl. de. l. nō solū. §. si dñs. Cōtrariū istud solue vt plene distinguit gl. j. e. l. iij. §. pinde. ¶ Querit gl. vnā. q. ⁊ nō soluit. pone q̄ ego fugi cū te vidi veniētē cū illo tūc nō occupasti. sed dudū postea occupasti. q̄d iuris. glo. pua sup hoc ꝛbo directū nō rñdet. certe dic idē. vt. l. iij. §. si q̄s aūt. j. e. ⁊ no. in. §. armis deiectū. e. l. iij.

¶ Opp. de. l. itaq̄ fullo. j. de **Qui vi a me.** fur. vbi fur nō hz actōem furti ita raptor nō dz habere hoc interdictū. Glo. sol. pluribus modis. primo aliō in fure. aliud ī raptore. ratio ne hoies inuitenť ad furādū. nihil est. qz eadē rō est ne hoies inuitenť ad rapinā. Alij dicūt q̄ ideo est aliud in raptore. qz si raptor acciperet alij redderet qō in fure nō ꝛtingeret. ista ꝛba declarant p. l. bouē. §. siq̄s seruor. §. de edil. edic. istud tñ ℈rium solue plenius vt dixi in ℈rio. ¶ Querit gl. quid si a meipso deiciť. Gl. dicit idē. s. ℈ me dať hoc interdictū. ¶ Sed ℈ hāc determinatōem op. de. l. dolo de do. excep. Glo. dicit illa lex loquiť in petitorijs. q̄si dicat regula dolo facis. nō hz locū ī possessorijs recuperāde possessiōis. secꝰ ī alijs vt plene dico in l. naturaliter. §. nihil cōe. de acqui. pos. ⁊ p ℣i. in. c. qui ad agēdū. de regu. iur. li. vi. ¶ Op. de. l. sed et ptus. §. iul. §. qō me causa. So. aliud in actiōe qō metus causa. q̄ nō dať nisi ei qui patiť dānū. vt ibi ¶ Querit gl. q̄d si expulsus expellit expulsorē suū an teneať ex cōstitutiōe legis siq̄s in tantā. C. vnde vi. ⁊ dic q̄ hoc hz minus dubij q̄si dicat teneť. hoc tangiť in. l. qui possessionē. j. e. ⁊ ibi dicā ⁊ in. l. siq̄s ad se fundū. C. ad. l. iul. de vi.

¶ Querit gl. ⁊ adde ad eā. vide **Qui autem.** eā q̄ incipit quid g̃. de hoc dic vt

not. §. p emp. l. q̄ fundū. §. q̄ bona in fi. §. ⁊ ibi dixi. ¶ Vltimo scias q̄ p hūc. §. dicūt doc. q̄ possessio dz restitui ī eo statu ī quo prius erat vt si libere possidebat libere restituať ⁊ filia. ita no. p Jnno. ī. c. cū sup. de cā pos. ⁊ ppria. in. d. c. pisanis. de resti. spol.

¶ Nota b cū dicit cū eim ⁊c. qua **Quod aūt.** liter intelligať ꝛbū hēo. ¶ Op. quomodo pōt dici q̄ teneať de dolo. Glo. sol. ⁊ bene. dic vt in ea patet.

¶ Ex hoc. §. nota prius q̄ debes **Rectissime.** ꝓponere in libellis ᵒtps quo fuisti deiectus. ⁊ q̄ res depditas ibi habebas tpe deiectiōis. vt ᵇ p Jnnoc. in. c. qualiter ⁊ qñ. de accu. ¶ Scdo nota qui teneť ex delicto teneť de piculo reiᶜ ⁊ iteritu. etiā si eodē mō esset pitura penes acto rē. de quo dixi in. l. nemo rem suā. §. i. j. de ꝛbo. ob.

¶ Nota ar. q̄ quis nō dz in libello **Ibi autē.** accusatorio inserere locū loci. vidi? stis in. l. libello ꝛz. j. de accusa.

Notabilis est ista materia. et **Non autē alii.** hz glo. no. iste. §. ¶ Op. possessio ꝓdiť aio. vt. l. iij. §. in amittēda. de acqui. possessionē. sed iste expulsus habuit animū pdēdi possessionē. ergo ⁊c. So. quedā est possessio q̄ retineť meo aio et corpe alieno. vt per seruū ⁊ filiū vel aio tñ. ⁊ illa perdiť solo aio vt in ℈rio. quedā est q̄ retineť aio et corpe alieno. vt per seruū ⁊ filiū ex causa peculiari. q̄dā est possessio q̄ meo aio retineť ⁊ corpe alieno. vt illa quā habeo per colonū. ⁊ in his duabus nō pōt perdi aio possessio. nisi expellereť ille per quē possideo naturaliter vt h. ⁊. l. pegre. §. q̄bus. de acqui. pos. Et rōnem ponit hic gl. qz ciuilis mea reēscit sup illa naturali q̄ p colonū retineť. ideo illa dicitur perimi nō pōt. ¶ Cōtra hoc opp. qz si hoc est verꝫ sequereť q̄ cōstituendo me tuo noie possidere nō transferrē possessionē in te quā retineo per colonū. q̄ est cōtra. l. quēad. §. de rei ven. Rñdet gl. notabiliter ⁊ nescio alibi hoc. q̄ pdicta. s. q̄ aio solo nō pōt perdi possessio retenta p colonū sunt vera qñ animus pdentis ⁊ acquirētis nō cōcurrunt. vt puta qz vi deiciorꝫ secus si spōte tibi traderē. vt fit tota die in cōtractibus emp. ⁊ ven. ita dicit glo. ibi sed licereť ⁊c. quā glo. nescio alibi. ideo nota eā ⁊ tene mēti. ¶ Op. ⁊ videť q̄ qñ seruī retinenť cōpetat actio qō metus causa. nō hoc interdictū. vt. l. me tū. §. item ait. §. qō metus cā. So. vt in gl. ¶ Vltimo volo te et videť q̄ habeat locū interdictū vti possidetis. vt l. vim facit. j. e. So. vt in gl. ¶ Vltimo volo te vnū scire q̄ ea q̄ dicunť in hoc. §. videlicz q̄ deiecto colono deiciť dñs. ⁊ q̄ p colonū nō deiectū retineť ciuilis ꝓcedūt in colono ⁊ in ꝓcuratore ī quouis alio qui noie dñi retinet. nō aūt ꝓcederet in fructuario qui naturalē tñ habet noie suo ⁊ p suo iure. ita no. j. e. l. iij. §. vnde vi. ⁊. l. i. in fi. §. vsufru. quēadca. facit qō no. §. de vsuca. l. si homo.

¶ Glo. q̄rit ᵇ quid si im **Et quod in parte.** peraui colono tuo vt prō me possideat. ⁊ ille facit hoc metu. an hic videat vi possidere. videť q̄ sic. vt hic. hoc nō est vez nisi colonus tradidisset realiter. vt. l. q̄ vis. §. i. ⁊ ibi no. §. de acqui. pos. tene mēti illā glo.

Idem est. Armis deiectum. ¶ No. notabilē. §. ⁊ mēti tenendū. primo in eo qō dicit sufficit terror armoꝝ q̄ quis nō debz patiˢ prius se percuti q̄ se defendat. vt no. C. e. l. i. ad hoc facit. j. de ꝛbo. obli. l. stipulatiōes nō diuiduneť. §. fi. vbi quis nō dz expectare q̄ insula ruat ¶ Scdo no. ad statuta que dicūt de insultu facto cū armis. q̄ licz quis arma nō exercuerit. tñ si arma

e ¶ §. Siue au tē. Sed azo. adde qō no. p glo. bar. et doct. ī. l. siqs in tantā. C. vnde vi. Et adde gl. magnā in. l. iij. §. si qs autē. in ꝛb. armis. j. eo. ⁊ sequiť domi. anto. in. c. item cū quis. ō resti. spoli. ⁊ adde qō fortius ⁊ singulariter sentit Jnno. Jo. an. ⁊ domi. anto. ī. c. suborta. de re iudi. q̄ si ꝛstat me possedisse ⁊ ago interdicto recupande et tu ꝛdicis q̄ absq̄ eo qō aliter ꝓbem te me spoliasse debeo obtinere. facit qō not. bar. ī. l. si prius. in. v. op. prime ptis de oper. no. nū. cū si. In ℈rium est qō expresse not. Jnno. in. c. ij. circa medium glo. magne. de resti. in integrū.

d ¶ §. Rectissime. in libellis. De libello in quo dz inseri tēpus quo q̄s fuit deiectus. vide p eundez barto. in. l. interdicto. j. e. et. §. ea. l. §. si ue aūt. ⁊ barto. in. l. edita C. de edē.

b §. Si quis aũt. An in casu istius tex. possessio efficiat vitiosa. vide Bal. in. l. vicia. C. de acqui. pos.

l Qui cãm. adde q̃ dixi in. l. i. §. hoc interdictũ. in. iiij. col. j. vti possi.

k Item op. Et ad materiã huius tituli si lex vel statutũ facit mẽtõez de expulso qs ꝓpꝛie dicat expulsus. vide not. bal. in. l. siqs in tantã. in. iiij. col. C. vnde vi.

l §. Cũ igit. habebat ad latus. videt vis facta cum armis.

Si quis autẽ. b Op. de. l. nõ solũ. §. si dns s. de vsuca. Rñdeo nõ videt vi deiectus. vt h. l. ad hoc vt habeat interdictũ istõ sed quo ad ꝓdendã possessionẽ sic: vt ibi. Item op. ꝙ etiã interdictũ habeat locũ ɔ talẽ sic veniẽtẽ qꝛ qui cãm damni dat cc. vt. l. qui occidit. §. pe. s. ad. l. aquiliã. So. hic ille qui dedit cãm damni nõ fuit in culpa. qꝛ nõ tendebat ad illud. ibi loquit qñ quis cãm damni dat culpa sui. Itẽ op. ꝙ istud interdictũ nõ cõpetat qñ quis postea mutato ꝓpo sito ingressus est possessionẽ. nam qñ quis aufugit possessionẽ pdidit. vt. l. iij. §. in amittẽda. s. de acqr. pos. g cũ illi mutato ꝓposito ingressi sunt nõ possi debant. & sic nõ habet locũ hoc interdictũ. vt. l. i. §. hoc interdictũ. s. e. So. nõ habet locũ directũ inter dictũ. sed vtile. vel aliter dico ꝙ nõ recessit aĩo per dẽdi possessionẽ q̃libet istaꝝ so. placet mihi. Sz op. & ista op. cõcurrit cũ prima. & op. ꝙ nõ debeat cõpetere vtile interdictũ. qꝛ ꝓ naturali nõ. qꝛ vacãs sio mea. Rñdet glo. multũ solẽniter ꝙ nõ solũ opi nio sed metus ꝓcedẽs ab aduersario me ad hoc in duxit ꝓpter qd̃ equũ est mihi saltẽ vtile interdictũ dari. Ultimo gl. i hac materia dat vnã pulchrã distinctiõem. vide glo. que incipit. facit. j. e. l. ibi di stingue cc. & habetis etiã glo. simile in. l. metũ. §. idẽ agit. s. quod met us causa.

Cum igitur. Aduerte quãdã glo. que est hic cõtinẽti. Quero quid est dictũ incõtinenti. Di cit glo. anteꝙ diuertat ad alia negocia. vt. l. cõtinu us. j. de ẏbo. ob. & l. duos. §. fi. de duobus reis. & l. qd̃ ait. d adulte. Pro hoc declarãdo gl. formatvnã notabilẽ. q. qd̃ si tu fuisti deiectus in villis & re uersus ad ciuitatẽ requisisti amicos. & circa hoc bi duo vel triduo laborasti. an possis ire ad repellen dũ. videt ꝙ nõ. qꝛ nõ fuit statim vt h. In ꝺrium vi det ꝙ interiz ciuilẽ possessionẽ retineat cũ nõ suspi cet se posse repelli. & hoc videt tenere glo. & adjcit quedã filia. vt in glo. habes quã tene mẽti. Ho ta breuiter istud incõtinenti seu cõfestim. intelligit cũ primũ poterit. vt. l. iij. §. ofestim. ad tertul. & ideo in istis expulsiõibus puto ꝙ debeat intelligi incõ tinẽti arbitrio boni viri. & ex qualitate deijciẽtis et rei ex qua qs deiectus est. nã si vnus hõ priuatus deiecit aliũ modicus apparatus requirit ad recu perandã possessionẽ. & tũc loquit hec gl. Sz si vn nobilis expelleret aliquẽ de vno castro. certe ad hoc recupandũ requirit magnus apparatus q̃ fo fieri fm ꝙ cõmode põt fieri ex qualitate persone et rei. facit ad hoc. j. ꝺ ẏbo. ob. l. cõtinuus. §. cũ ita. §. itẽ qui insulã. facit ad ꝓdicta qd̃ not. in. c. significa sti. eod. de homi. Predicta vera qñ quis vult ꝓpul sare iniuriã realẽ. sed qñ quis vult ꝓpulsare iniuri am psonalẽ ɔz ꝓpulsare incõtinẽti. & hoc est dũta xat qñ ꝓpulsat in ipso fragrãti crimine. vt. l. qd̃ aũt j. de adulte. & no. p Li. C. eo. l. i.

Unde vi. Nota ꝓ hanc. l. ꝙ naturalis posses sio quã hz fructuarius retinet solo aĩo vbicũqz sit. qꝛ ei cõpetit interdictũ cũ reuersus nõ admittit. ergo ante possidebat. ita no. s. e. l. i. §. interdictũ. Circa. l. nostrã glo. q̃rit tres. q. ꝓximo

iniuste in carceribus quotidie potero resistere qꝛ vis est successiua fm bal. in. l. vis ei. C. de ꝓba. adde qd̃ si tu intrasti ī possessionẽ rei īmobil. adeo ꝙme turbas ī ciuili semp potes expelli qꝛ semp ꝺz icõ tinẽti: qꝛ semp mihi iniuriaris. Et iõ semp possuz hãc iniuriã repellẽ vt no. bar. ī. l. i. §. hoc interdictũ. ī fi. ij. col. j. vti pos. et bar. ī. l. i. C. vñ vi.

vtꝛ ille qui hz habitationẽ habeat hoc interdictũ. Dicit glo. ꝙ sic. vt. l. aq̃lius. s. de dona. Scõdo querit vtꝛ deiectus a q̃si possessiõe iniuriũ incoꝛpo raliũ hz hoc interdictũ. Glo. videt dicere ꝙ nõ. vi de gl. & ipsam signa. Aduerte ad istũ. §. ꝙ si aliqs deijciat a q̃si possessiõe alicuius iurisditiõis nõ hz locũ hoc interdictũ. In ꝺriũ videt ꝙ habeat locũ vtile sicut hz locũ vtilis cõditio ex. l. siqs in tantã. vt not. C. e. l. siqs in tantã. Itẽ sicut hz locũ vtile in terdictũ vti possidetis. vt. l. quotiẽs. s. de serui. & l. ij. in fi. s. si serui. vẽ. & no. in. l. i. in ꝓin. j. ti. i. Ros. in libellis suis sup hoc ti. dic ꝙ cũ ista. q. essz bononie dns Azo dicebat ꝙ nõ cõpetebat hoc interdictũ nisi qs ꝓbaret illud ius sibi cõpetere. & ad fundan dũ hoc faciebat tres rõnes. prima rõ est istud inter dictũ dat vt quis in pristinũ statũ reponat. vt. s. e. l. i. §. qui aũt. sed in istis q̃si possessiõibus iuris qs nõ põt restitui in pristinũ statũ vt ꝓbabo ergo cc. Probo aut tu vis ꝙ restituat tibi illa q̃si possessio prima quã habuisti. & hoc nõ põt fieri: qꝛ eaz habu isti. Aut vis ꝙ restituat q̃si possessio ꝓ seqnti tpe. et etiã hoc mõ nõ põt qꝛ hoc nunq̃ habuisti. Pre terea illud qd̃ nõ est nõ põt possideri. g nisi prius tu ostẽdas te in ẏtate illud ius habere nõ potes dicere te deiectũ a q̃si possessiõe illius. g est necesse fm Azo. ꝙ qs ostẽdat se habere ius a quo dicit se deiectũ vere vel ꝑsumptiue quia fuerat ī possessio ne lõgo tẽpoꝛe. vel erat publica fama ꝙ habebas ius. aliter nõ cõpeteret hoc interdictũ. Ceruntũ di cit Ros. ꝙ ꝺ Azo. fuit ꝓnunciatũ ꝙ cõpetit vtile interdictũ. & hoc tenet Inno. et de elec. c. querelã. qd̃ puto verꝝ ꝑ iura pri alle. Ad rõnes dñi Azo. rñdeo ꝙ illud qd̃ dicit ꝙ nõ põt in pristinũ statũ re stitui nõ est verꝝ. qꝛ in rebus coꝛpalibus possessio mihi ꝛstituta dicit alia noua possessio a prima quã prius habebã. vt. l. si is qui ꝑ emptoꝛe. §. vlti. s. de vsuca. & l. qui bona fide. §. i. s. de acquir. pos. Eodẽ mõ dicet restitui in pristinũ statũ lz ista possessio sit noua. ꝓterea licz in pristinũ statũ nõ possit restitui. tñ nõ est dubiũ ꝙ tenet de re q̃ ad eũ puenit. vt. s. ꝓx. §. Itẽ tenet ad interesse. vt. j. e. l. interdicto. Nõ ob. rõ q̃ est ꝙ illud qd̃ nõ est possideri nõ põt. qꝛ re spõdeo ꝙ illud est verꝝ in rebus coꝛpalibus in qui bus possessio est qd̃dã ius insistẽdi rei. vt dixi ple ne in. l. i. in pri. de acqui. pos. vnde optet ꝙ sit res ad hoc ꝙ sit possessio. sz in rebus incoꝛpalibus q̃si possessio nihil est aliud q̃ vsus quidã tanq̃ habẽ tis ius cũ patiẽtia aduersarij. vt. l. quotiẽs. s. ꝺ seruitu. & l. ij. C. de seruitu. & ideo qui ꝓhibet ꝙ ego vtar in fundo tuo tanq̃ habẽs ius licz nõ habeã et col ligã passagiũ te patiẽte tanq̃ habẽs ius lz nõ ha beã. Quero anº deiecto vsufructuario videat deiectus dns. & glo. dicit ꝙ nõ. Cõtra imo deiecto fructuario videt deiectus dns. vt. l. i. §. nõ aũt. s. e. et. l. pegre. §. q̃bus. de acquir. pos. Rñdeo aliud in colono vel ꝓcuratoꝛe directo qui noie dñi erat in possessione. aliud in fructuario qui suo iure retinet naturalẽ. vt no. in. l. i. s. vsufru. quẽad. ca. ꝺriũm te net glo. C. vnde vi. l. siqs in tantã. in q̃nta pte gl. sz hec verioꝛ. & dixi. s. e. l. i. §. nõ aũt.

Si vi me deiecerit. Op. ꝙ locuz a diuisione. aut municipes demãdauerũt & teneant insoli dũ. aut nõ & nõ tenent in aliquo. vt. l. i. §. quotiẽs.

m Cuno bilis. Idẽ et foꝛtius tenu it gl. not. i. di stinc. c. ius na turale. quam retulit bal. in l. fi. C. de his q̃ a nõ dño. & faciũt q̃ not. bal. ī. l. data opa. ī penul. et vl. col. C. q̃ ac. & ibi ꝺz ꝙ si ps castri tã tũ ẽ iuasa rõ ne residui ꝑt totũ recupa ri semp.

n §. Cñ vi. a q̃si pos. vi de guil. ꝺ cu. in. l. lz. in. ix. et. x. col. ꝺ ac q̃r. pos. C. et imol. ī. l. seq̃t §. qui viã. de vsuc. facẽ qd̃ no. bar. ī. l. fi. j. vti pos.

o Quero an

Adde bart. in.d.§.q̄bus et q̄d ecōtra vide bart.in l.fiq̄s i tautā ad fi. C. vn de vi.

Interdicto ꝓbaꝛ interesse.adde q ētiā in hoc interesse ista cā possessiōis est prīuilegiata. vt l. fiq̄s ad se fundum. fm lec. Jo. C.ad l.iuł.de vi.et nō est alibi fm bart. ibi in prīn. ⁊ vide.c.ij. de or di.cogni.

Cum a te. Ō tertiuz. An interdictū vnde vi deꝛ Ō tertiū possessorem. habeꝛ p bal. in.l.i. C. ō reuo. his q̄ in frau.credi.p Innoc.in.c. cū ad sedē.ō restī.spo. vide p doc.plene instī.ō ac. §. q̄druplī. Et adde q ista lex limitaꝛ nisi ille q̄ vi me deiecit et ego simul ageremus Ō tertiū possessorē q: tūc p̄ ferꝛ prīmus deiectꝰ si doceret ō dñio. ita not.colligiꝛ ex dictꝭ p bar.in.l.fi. C. vnde vi. ī ℞. q̄rit gl.q̄d si ab eo.

Plures De intellectu huiꝰ. l. si plures. vide bart.in. l. iiij.§.cato.in iij.oppo.⁊ in l. stipulationes nō diui. in.iij. op. de ℞bo.oblig.

s ¶ §. Deiectū, q̄ro q̄d t s.e. Ad hoc rñdet glo. q tenet vtili interdicto.nō directo.vt. s.e.l.i.§.si filiꝰ.⁊.§.si tñ. ⁊ pōt esse huiꝰ rō duplex.vna q: municipes possunt cogere ad restituendū illū de suo municipio qui abstulerūt.vt.l. i.§.aduersus eū.s.e. Item q: fiunt eodē noīe vnde deberēt,teneri de eo qō ad eos puenit licet ratū nō habeat.⁊ ad hoc pōt esse no.l.

Hoc interdictū nō hz locū p vio **Sine metu.** lētia ꝓpulsiua sed expulsiua.h. d. ¶ Nota qñ aliq̄s capit castꝝ ciuitatē vel villā per cōpulsionē qui cōpellunt tradere rem ne moꝛiant, tūc nō hz locū interdictū vnde vi. sed actio qō metus cā. sed si p vim expugnat ⁊ vincit. tūc hz locum hoc interdictū. ¶ Criminaliter aūt.l.iuł.de vi pub. et pua.pōt q̄libz eoꝝ accusari.vt.l.i.⁊.ij.ad.l.iuł.ō vi.

¶ Nota q ī hoc interdi **Interdicto** .cto venit interesse. Querit gl.qualiter ꝓbaꝛ hoc interesseꝰ.dic gl. p iuramētū cōtra istū inuasoꝛē. ¶ Quero qualiter formabiꝛ libellus in ista actiōe. Rñdeo p re īmobili a qua q̄s expulsus est oz q̄s ꝓcludere hoc mō.peto mihi rē restitui.q: tūn interest mea nō fuisse deiectū ab illa possessiōe.ideo peto tūn noīe interesse.cassus est in hac lege.p rebus vero mobilibus q̄s q̄s pdit pōt quis sine dubio petere restitutionē rez si res extant.vt.s.e.l.i.§.qō aūt. Itē si res ille sint cōsumpte.tūc libellus pōt ꝓcludere duobus modis. vł q q̄s petat restitutionē rez.vt.j.e.l.pe. C.qō metus cā.l.i. vel q petat estimationē.q: in oībus obligatiōibus rē restitui post interitū rei q̄s ad estimationē teneꝛ.vt.l.ī re furtiua.s.ō ꝓdi.fur.⁊ plene examinaui in.l.stipulatiō es nō diuidunt.j.de ℞b. ob.

¶ Notabilis est lex ista . **Cum a te.** ¶ Op.eꝛ de resti.spo.c.sepe. Jo.cōditōe ex illa decretali bene pōt agi Ō tertiū qꝰ deijcientē.sed nō hoc interdicto ⁊ ista est ℞a. ⁊ illō qō hac lege ōz est vez qñ prīmꝰ deijciens est soluēdo.alꝭ secus.ar .j. de furt. l.ita q̄. circa prīn. ¶ Quero q̄d si pēdēte iudicio sup hoc interdicto prīmꝰ deijciēs est deiectus.an possum agere Ō tertiū deijciētē. dic p Inno.eꝛ de iudi. c. qz.v.

r ¶ Op.ō.l. p hereditariꝭ **Iplures.** ō acq̄.heredi.C.Jo. duplꝝ pōt esse. prīma q actio pſonalis daꝛ Ō heredes p hereditariꝭ portiōibus.vt in Ōrio. nisi sit talis cū qua cōcurrat rei vēdicatio.vt hic. nam hic pōt agi interdicto ⁊ rei vendicatōe. vnde ꝓpter cō comitantiā quā hz cū rei vendica.daꝛ Ō possidentē īsolidū.vt.l.ij.§.fi.de pto.stipu.ad hoc qō not.per Bal.in.l.qui fundū.§.si tu exꝑte. ad legē fal. vel aliter hic loquiꝛ in actiōibus descēdētibus ex delicto que daꝛ Ō heredes quatenus ad eos puenit. nō p portiōe hereditaria.sed hic loquiꝛ in actiōibus descendētibus ex cōtractu vel quasi.

¶ Quero quidˢ voluit b dicere **Deiectum** .vsufructū itez cōstituere. dic glo. q: prīmus vsufructus fuit extinctꝰ. ꝓstitueꝛ aliꝰ similis prīmo. Cōtra hoc. s.e.l.iij.§.pe. Jo. vt ibi. ¶ Ultimo no.glo.q̄ incipit qui est q̄si possessoꝛ iuris.tene mēti.q: est singularisᵗ.ex q̄ nota q licz fructuarius rē naturalꝛ possideat.vt.l. naturaliter. s. de acquir. pos. tñ ius vsufructus quasi possidet ciuiliter ⁊ naturaliter.melioꝛē glo.habes in.l. ait prꝛetoꝛ.§.itē ei. s.ex quibus causis ma.

s **Jde fundo.** prīuat eū possessiōe. vt.s e.l.i.§ .nō aūt. ergo nō hz interdictū. Jo. dicūt quidā hic fuit expulsus ꝓprietarius ⁊ vsufructuarius.vel aliter ⁊ melius.aliud est qñ q̄s possidet p colonū vt in ꝯtrario.aliud qñ possidet vsufructuarius.q: ille p dño nō possidet. vt hic ⁊ l.iij. §. vn de vi.s.e.⁊.l.i.in fi.s. vsufru.quēad.ca. ¶ Sed tūc op.si fructuarius nō fuit deiectus.ergo īputet sibi quare nō fruiꝛ. Jo.licz fructuarius nō fuit deiectꝰ tñ metu ne deijciaꝛ ad eā nō accessit.ideo prīuatus est possessiōe naturali.q: suspicatus est se posse repelli.ideo statim q̄sita est ei q̄ stat in fundo :⁊ habz ciuilē.vt.l.clā possidere.§.fi.⁊.l.se.de acquirē. posꝭ. merito pōt agere hoc īterdicto vtili.vt no.s. eo.l.i. §.siue aūt ¶ Tertio op. vsufructus perdiꝭ istud interdictū durat anno. ergo nō pōt cōpetere istud interdictū post amissum vsufructū.vt.l. coꝛruptiōem. C. de vsufru. Glo. dat solu. multas. tene illā q hic loquiꝭ de anno vtili qui pōt se extēdere p multos annos cōtinuos.vel dic q hic loquiꝭ ō eo qō ad istū deiectoꝛē peruenit. ¶ Quero hic dicit q agiꝭ cōtra p̄donē. quid si p̄do nō est soluendo. Glo. videꝭ determinare q ꝓpter hoc cōtra dñm agi nō pōt. veritas est in cōtrariū.vt.j.ō iti. actuq̄s prī.l.i. §.si ꝓpter inundationē.

v **Jm.** r ¶ Op.q ista lex nō sit bene sita cū hic loquaꝭ de violētia turbatiua. Glo. fateꝭ Ō rium. ⁊ dicit debuisse poni.j.ti.i. vel dic q hic loquiꝭ de violētia expulsiua.q: dñis ꝓhibet fructuariū.prīma cōmuniter tenet ex qua vides.nunq̄d ꝓbare habet qui agit interdicto vti possidetis.dicemus. j.ti. i.l. i. ¶ Altimo ex fi.huius legis nota q illa dicit possessiō nō libera q̄ ab alio recipit turbationē.nā quid sit possessio vacua.habes in.l.ij.⁊.iij.s. de act.emp. sed habes q̄d est possessiō libera. q: illa est possessio libera:q̄ a nemine turbaꝭ.tetigi melius in. l.meuius §.fundo.s. de leg.ij.nā possem tradere vacuā ⁊ nō liberā possessionē. vnde quid sit ꝓmittere liberā ⁊ vacuā possessionē dixi tibi in dicto. §. fundo.

c **Colonus** ³ Nota q q̄ nō admittit ꝓtoꝛē prīuat dñm possessiōne rei. videbitis in.l. cū fundū.j.e. ¶ Secūdo nota istud quod dicit nisi forte ꝓpter iustā et ꝓbabilē causam. quero q̄ est iusta ⁊ ꝓbabilis causa. Glo. ponit duas solu. prīmo ꝓpter īpensas q̄s fecerat.scōo ꝓpter ignoꝛantiā. nā pōt dicere colonus quid scio te emisse. vnde ꝓpter iustā ignoꝛātiā istā pōt emptoꝛē repellere. vnde colonus nō debz admittere ꝓcuratoꝛē vel emptoꝛē nisi sibi doceaꝭ de emptiōe vel ꝓcuratiōe.

s **Jvi me.** Ibi clā feceris.l.vt mea possessiō perdaꝭ ⁊ ibi queratur. ¶ Et nota ħ casum ꝓ opinione cōmuni quā tenet glo.in.l.i.§.siue aūt.s.e.q nō requiriꝭ necessario q quis p vim me possessiō e prīuet. sufficit aūt q p ipsum clā sit factū q ego pdā possessionē.

Hec est not. lex **Qui possessionem.** Circa istaz legē quero si ego deieci te ⁊ tu me incōtinēti.an sit interrupta p̄scriptio. Glo.ħ innuit q nō. Ōrium tenet ⁊ bene.s. ꝓ empt.l.qui fundū.§.idē iuris. vide deꝭ mihi q tangaꝭ in.l.siq̄s ad se fundū. C.ad legē iuł.de vi.⁊ ꝓbaꝭ p ratiōem. nā p ciuilē possessionē ꝓcedit p̄scriptio. vt.l.i. §.p seruū qui in fuga. s. de acqui.pos.⁊.l.qui fundū.in prīn.s. ꝓ emp. sed deiectus qui recupat incōtinenti nunq̄ desijt ciuiliter possidere.vt.l. iij.§. cū igiꝭ. ⁊ ibi not.s.eo. ergo ⁊c. ¶ Scōo quero b pone q tu deiecisti me. ⁊ ego incōtinēti.an perdidisti ius tuū per.l.fi.q̄s in tantā videꝭ q nō q: tua deiectio nō habuit effectū.ita dicit glo.videte dñi credo istā glo.dicere veritatē. nā delictū ceptū ⁊ nō cōsummatum nō habeꝭ ꝓ facto q̄tum ad actiōez ciuilem. vt.l. vulgaris.§. qui furti.j. de furtis. ¶ Tertio querit glo. q̄d si ex interual

Singularis est iste. §. fm ray. i. l. stipu latio ista. §. si q̄s ita. ⁊ ibi refert Jmol. in.ij.col. ō ℞ bo.obli.

t ¶ Singularis. hēs a liā j.ti. i.l. fi. de fun do.iputet sibi.et sic no. q q̄s pōt rur bari i possessiōe q̄uis ē possessionē ac de Bau.de liaz.in cle. ē tie. de relati. et vide bar. in.l. p̄cibus C. de ipube. et alijs ꝛc.

Olonus quero an q̄s dicaꝭ rur bari si pēsio nō soluaꝭ. vide bal.⁊ ange. post glo. in .l. male ag giꝭ. C. de p̄scrip.xxx.an. Quid aūt si alij q̄ dñs merces sol uaꝭ tāq̄ dō mino. Vide bal.in.l.cum

nemo.C.de acquir.pos.Quid aũt si possessionẽ nõ vult restituere an dicaĩ turbare.vide etiã per bal.ꝛ ang.in.d.l.male agiť.ꝛ qõ not.bal. in.l.siqs in tantã.in.iiij.ꝛ.viij.col.C.vnde vi.ꝛ q̃d si vis.vide.l.i.§.q̃d fit.in ỹ.vis.cũ ibi not.j.qõ vi aut clã.Et si q̃s p'vim expoꝛtat fructus possessiõis mee dꝛ me turbare nõ spoliare ſm bar.in.l.post snĩam.in xiij.col.C.de

lo recupero possessionẽ.an perdã cõditionẽ ex.l.si sen.ꝛ nõ suf- q̃s in tantã.saltẽ ad penã.Glo.nõ determinat ad- ficit p testes uerte' qñ tu me deiecisti: ꝛ ego incõtinẽti te deiscio pbare turba nihil pdo.qꝛ legitime feci.vt hac.l.Si ỹo ex inter- tionẽ nisi p uallo.tũc possunt q̃ri plura.primo an ego pdã iter- beť modo p dictũ vnde vi.qõ mihi cõpetebat p recupanda illa bationis ſm et gl.ꝛ Ja.de are.ꝛ Ja.bu.tenet q̃ sic in.l.siqs ad bal.in.q.inci se fundũ.C.ad legẽ iul'.de vi.sed ỹriũ videť ſm vnã pi.accusat'. lec.C.de excep.l.lz.sed illã lec.nõ teneas.Itẽ videť de vi turba. ỹ.l.si alius.§.bellissime.j.qõ vi aut clã.sz dic vt ibi in aũpe.col. dicã.¶ Scõo põt q̃ri an pdať cõditio ex.l.siqs in a ¶ Propter tãtã.ỹitas est q̃ nõ inq̃tũ illa est penalis.qꝛ actio ipesas.Istõ pdiť p hãc violentiã.casus est in.l.q̃ vias.in prin. fallit in em- ꝛ de furť.¶ Ulterius põt q̃ri an pdať ius accusan pbiteota q̃ di criminal'.ꝛ istud puto q̃ nõ pdať.sed licebit ac- nõ põt vti re cusato reaccusare accusatoꝛẽ suũ p.l.is q̃ reus.j.de tentõe: vt in pub.iudi.¶ Quarto põt q̃ri an pdat interdictuꝫ auť.qui rẽ.ꝛ qõ habebat p alijs rebus ibi amissis.quidã q̃ sic. ibi bal.C.de istõ inťdictũ p rebus amissis põt hꝛe locũ extincto sacrosan.ec. iuť seu inťdicto p principali re.vt.l.i.§.si fundũ.s.e. Et q̃ possit q̃s rẽ retine- re.ppter ipẽ fas.no.bal.ĩ l.fi.C.cõmo. bar.i.l.si nõ soꝛtẽ.§.si.c.s ỹ cõdi.inde.

¶ Am fundũ. ¶ Quero q̃d si em- ptoꝛ deiectus deiecit incõtinẽti colonũ nolentẽ eũ admittere q̃ volebat recupare.an sufficit.quidã dicũt q̃ sufficit sicut eñ dñs poterat p seipsum incõtinẽti recupare possessionẽ.ita p emptoꝛẽ. Alij ỹdicũt. Pe. tenet primã opi.vt refert Ei.C.e.l.i. hoc puto vez p.l. si q̃s in seruitute.j.de furtis.ꝛ ibi dixi.

¶ Um qui. Interdictũ recuperãde possessiõis l.incerti.C.de interdic.ꝛ.l. ordinarij.de rei vẽ. So. ibi loquiť in inťdicto retinẽde possessiõis.ỹ recupe rãde.dico plene ĩ.l.naturaliť.§.nihil cõe.ỹ acq̃.pos.

¶ Erito. Ad violentũ expulsoꝛẽ ptinet periculũ interitus indistincte. ¶ Nota tex.ibi plus q̃ fructuatoꝛ. ¶ No ta q̃ fur ꝛ raptoꝛ sunt ĩ maioꝛi moꝛa q̃ debitoꝛ fru ſtratoꝛ.ꝛ ideo nõ distinguiť vtz eodẽ mõ esset peri tura penes petitoꝛẽ vel nõ.vt.l.i.§.rectissime.s.eo.

¶ Vti possidetis. Rubꝛica.

¶ Jurisco sultus cõtinuat rubꝛicã istã.j.e.l.i.§.hu ius aũt interdicti.ideo nõ eget alia cõtinuatiõe.

¶ Jt pꝛetoꝛ. Glo.ponit casum ĩ du obus possessoꝛibus iu ste ꝛc.Ego intẽdo tractare materiã hu ius interdicti hoc oꝛdine.nã primo q̃ ram cui cõpetit hoc interdictũ.scõo p quibus rebus cõpetat hoc interdictũ.ꝛ hec duo ex

¶ Um fundũ. Ad ist am.l.cũ fundũ.vide Bar.in.l.vt vim. s.de iu sti.ꝛ iur.ꝛ glo.in.l.si me in vacuã.de acquir.pos.Et ad hanc.l.vide Bar.in.l.iij.C.de pigno.maxime in.iij.q.vbi de his que hic habenť not.Et an in casu huius.l.deť colono deiecto interdictũ an vero dño vide not.in casu.l.siquis in tantã.C.vnde vi.in glo.magna.Et ſm vl timã solutionẽ ista glo.not. pbaret q̃ ius recuperãde possessiõis nõ posset cedi qõ esset not.Sed addo q̃ incõtrarium est tex.in.l. qõ si in diem.§.iulianus.cũ ibi not. s.de peti. heredi. vbi interdictũ vnde vi poterat edi ꝛ omnes actões ex maleficio descendẽtes.qõ facit ad no ta.per Bar.in.l.si stipulatus fuero illud aut illud. de verbo.obliga. Quid aũt in interdicto vti possidetis dic q̃ cedi põt. vt.l.ij. §.idem

nerua.s.ne q̃d in loco pub.ꝛ ibi not.ꝛ ibi vide q̃ quis teneť agere an libereť cedendo.qõ not. adde qõ Bal.in.c.i.§.si vero.de pa.iu ra.fir.dixit q̃ si possum mea auctoꝛitate p vim etiã armatã ingredi possessionẽ possiuꝫ vẽdere etiã hãc rẽꝛ cedere hoc ius ẽptoꝛi qõ sua auctẽ occupet dũmõ ciuili mõ igrediať sine auctẽ facti.l.nõ ẽ singul' ỹ reg.iur.al- legat bal.gl. h ꝛ hoc tz lz aminabo ĩ hoc pꝛin. Tertio querã ỹ quos cõpetat dixerit q̃ io. hoc interdictũ.ꝛ hº examinabo.j.e.l.§.huius aũt. teneat ỹriuz Quarto qualiter dz formari petitio in hoc interdi eo. qꝛ lz ma- cto ꝛ hoc exaĩabo.j.ea.l.§.hoc iterdictũ aũt. Quin rito occidere to querã quid habeat pbare actoꝛ.ꝛ q̃d habeat p adulterũ nõ bare reus.ꝛ hoc dicã.j.e.l.i.§.fi.cũ.l.se. Sexto qua tñ licituz est liter sentẽtia hic sit ferẽda.ꝛ hoc dicã.j.e.l.si duo.in ei cui marit' pꝛin.alia pticularia ptinentia ad huuc titulũ in p- omisit.l.siqs cessu examinabunť. ¶ Redeo ad pꝛimũ.ꝛ quero in gui.ĩ pꝛi. cui cõpetať hoc interdictũ. Rñdeo possidẽti tñ ci- s.ad fillei.tñ uiliter vel naturaliť.vt ỹ in tex.vt.j. e.l.§.hº interdi- bal.tenet gl. ctũ autẽ.ꝛ optet q̃ possideat nõ vi nõ clam nõ p̃ca ỹ.ꝛ dicit q̃ rio ab aduersario.vt hic.ꝛ.C.e.l.i.ꝛ.ij.ꝛ fi.ꝛ.j.e. l.§. facit ad. q.ỹ fi. ¶ Scõo q̃ro.p quibus rebus cõpetat hoc inter facto.dicẽsta dictũ.in hoc veniũt examinãde multe.q. quidã di- tutũ q̃ offen cũt q̃.p edibus tñ hz locũ directũ.vt ỹ.glo.nostra so liceat face dicit q̃ imo p qualibet re coꝛpali imobili hz locuz re vindictã. hoc interdictũ directũ.vt.j. e.l.i.§. interdictũ. Nec nunq̃d possit ob.qõ ỹ dꝛ ỹ edib' tñ. qꝛ hoc dictũ fuit gꝛa exẽpli alij mãdare plus dicũt doc.ſmoderni.q̃ qñ vltra verba legis et dicit q̃ nõ lex extendiť ex mẽte ipsius legis habet locũ auxiliũ ſm pdictam directũ.vt.l.iij.in pꝛin.de legi.tu.sed qñ lex nõ extẽ opi. Jo.quã dereť lex mente.sed ex interptatiõe iurisco sultoꝛ p credit veraz pter simlitudinẽ rõnis.tũc haberet locũ vtile. vt.l. bal. ĩ casu di pe.s.si q̃dꝛu.pau.fe.di.ꝛ istud puto vez.nam illud cti statuti: qꝛ q̃ est ex mẽte legis est lex.vt.l.nois ꝛ rei.§. verbũ. psone demõ ꝛ.l.i.j.de ver.sig.licet in multis gl.repiať q̃ ex men stratio pso- te cõpetat vtilis.vt.l.acť.C.de neg.ges.ꝛ. C.de ne. nal' est.l. fu' ge.l.si curatoꝛis.ꝛ.l.ex legato nois.C. de lega.ꝛ p si h̃ẽ.s.ỹ sta. Di.de acť.sup arboꝛe.ꝛ de hoc tangiť p doc. C.e. li.dñ dicẽ pso l.i.in.ij.q.ꝛ.l.i.de ac.ꝛ ob.p qualibet ergo re coꝛpa na dñtarat li imobili hz locũ hoc interdictũ. ¶ Quero an p ei' q̃ demõ rebus incoꝛpalibus habeat locũ hoc iterdictũ. gl. strať est. Jtẽ dicit q̃ sic p quasi possessiõe vsufructus vel vsus põt cedi inť vel certaz seruitutũ.vide gl.q̃ incipit. pone casum dictũ de pca ibi p incoꝛpali. ¶ Pꝛo examinãda gl. pꝛimo q̃ro rio. l .illõ. §. de eo qõ dicit p q̃si possessiõe vsufructus vel vsus actões.s.de habet locũ hoc interdictũ vtile.istud videť cõtra.l. peti. her. Et vltimã.j.e.ti.vbi videť q̃ oꝛpetat directũ.ar. p hoc ad pdictã.q. s.ti.i.l.iij.§.vnde vi. Quidã volẽtes sustinere glo. bal.adde eñ dicũt q̃ duo oꝛsideranda sunt ĩ fructuario ꝛ vsuario. dẽ i.l.actões primo possessio rei in qua haberet vsus vel vsufru- C.qõ metus ctus.ꝛ in hac si vsufructuarius vl' vsuarius turbeť cã.ꝛ bal.in.l. hz interdictũ directũ. vt legibus ỹrijs. est ꝛ quasi vt vim. ĩ vi. possessio iuris.vt tangiť in hac glo.ꝛ.s.ti.i.l. si plu- q.s.de iusti. res.§.deiectũ.ꝛ.l.ait pꝛoꝛ.§.itẽ ei.s.ex q̃bus causis et iur.ꝛ bar. ma.ꝛ p ista quasi possessiõe oꝛpetit vtile interdictũ in.l.nõ solũ. ita dicit hic glo.vide te dñi ego in.l. naturaliter. in §.si mãdato. pꝛin.s.ỹ acqui.pos.cõsueut repꝛobare hoc vltimũ ff.ỹ iniur.dixi nã sicuti separata est ppꝛietas a possessiõe.ita sepa post bar. ĩ ratus est vsufructus a possessiõe qui vsufructus est l.si vnus.§. ps dominij.ꝛ sic nõ dicereť recte quasi possideo do seruos.j.de iniur. Itẽ istis adde q̃ q̃s possit vindicare p aliũ.bal. in.l.ij.i.xviij.col.C.ỹ fui. Et qõ interdictũ vñ vi possit cedi.gl. est ꝛ ibi bal.in.l.lz.C. de except.ꝛ ad id qõ dixi.s.q̃ actio descẽdens ex maleficio possit cedi.vide bal.in.l.p diuersas.ĩ.xvi.q.C.mãda. vỹ q̃ scripsi ĩ.l.si cũ dotẽ.§.trãsgrediamur.in pꝛin. s.solu.matri.

¶ Vti possidetis. Rubꝛica.

Jt põꝛ.cui cõpetat. Et vide q̃ dixi post bar.j.ea.l.§.fi.

f ¶ Dicũt doc. Nam illud qõ venit ex mente.l. dicit expssum in.l. de quo dic vt p bar.in.l.pꝛoꝛ.§.hoc interdictũ.s. de ope. no.nũci.

f ¶ Nõ extenderet. vide glo.ꝛ bar.ꝛ q̃ scripsi in. l.siquis id quod.in pꝛinci.s.de iurisdi.om.iudi.

g Ceteris ſuiutib⁹, adde bart. in. l. sicuti. §. aristo. ſ. si seruitus vēdi. et qō ibi dixit. et vide bar to. in. l. i. in ij. col. C. eo. ꝛ ibi bal. ī. iiij. col. ꝛ in fi. v. col. ꝛ vide. j. eo. l. si duo. §. ij.

minīū. nec dicīt recte quasi possideo vsufructū. ca sus est in. l. p̄miscerī. s̄. de acqui. pos. ꝛ ideo ī hoc di co simpliciter ꝙ vsufructuario ꝛ vsuario ꝓpetat in terdictū directū ꝑ vera possessiōe rei quā habēt nō dico ꝑ quasi possessiōe iuris. vt dicit glo. in. l. pe. j. eo. ¶ Ulterius dicit gl. ꝙ ꝑ ceteris ſuitutibus cōpetat istud interdictū vtile. istud videt ſ. l. i. j. de iti. actuꝫ p̄i. ppter qō debetis scire ꝙ quedā sunt seruitutes que habēt cām cōtinuā. ꝛ ꝑ illis cōpetit istud interdictū vtile. vt. d. l. quot. s̄. de ser. ꝛ. l. ij. in fi. s̄. si ser. vē. ꝛ. l. si forte. §. sciendū. e. ti. ꝛ cōi di. l. ar bor. quedā sunt q̄ habent cām discōtinuā. vt iter et actus: ꝛ ꝑ istis nō cōpetit hoc interdictū. sed recur rimus ad ti. ō iti. actuꝫ p̄i. vt. l. i. j. ti. ij. ¶ Quero ego habeo iurisditionē in quodā castro. ꝛ sum in q̄ si possessiōe iurisditō is. vel habeo ius recipiēdi ser uitia in quosdā hoīes meos vasallos ascripticios vl̄ similes. vtꝫ si turber habeat locū hoc interdictū certe ī ascripticijs si ponimus eos ascriptos glebe iudicamus de eis tanq̄ de re īmobili. vt. l. quēad modū. C. de agri. ꝛ cen. li. xi. ꝛ. l. longe. j. de diuer. et tēpo. p̄scrip. merito haberet locū directū. ꝛ hoc te nēt doc. C. eo. l. i. ¶ De alijs x̄o de q̄bus q̄siui videt esse tex. et de ꝑba. c. licz. vbi dicit ꝙ cōpetit hoc in terdictū. ꝛ intellige vtile. ¶ Sed ō hoc ostendo ꝙ ista q̄si possessio iuris nō habet cām cōtinuā. q̄ re quirit factū hoīs. vt. l. foramē. de seruī. vr. p̄di. ergo nō debet cōpetere hoc interdictū. vt. s̄. determina tum est. ¶ Respōdeo ista distinctio iuriū an habeat causam cōtinuā vel discōtinuā habet locū in seruī tutibus tm̄ mere realib⁹ que debenť a re rei. nā cuz res nō habet animū nō pōt dici quasi possideri. ni si quatenus est vsus de facto. sed in iuribus q̄ de benť p̄sone ista iura licet habeant cām discōtinuā respectu iuris quasi possessio tm̄ dicīt cōtinua. q̄ pōt tueri animo quasi possidētis: ꝛ ideo vsufruct⁹ et vsus pōt p̄scribi. vt. l. iusto. §. nō mutat. et ibi dī ti. s̄. de vsuca. ꝑbať in tex. C. de p̄scrip. lon. tēpo. l. fi. circa fi. licet glo. ibi aliter intelligat. ¶ Ulterius quero an ꝑ p̄sonalibus p̄stationibus habeat locū hoc interdictū. dic vt dixi in. l. vltima. s̄. quoꝫ leg. nō habetis alia circa p̄in. §. ¶ Genio ad x̄. ō clo acis. ¶ Quero q̄ est ratio ꝙ ꝑ cloaca nō habet locū hoc interdictū. ponit glo. duas rōnes. tene p̄mā. q̄ fuit specialiter puisuz ppter alias p̄sonas. ideo p̄to: noluit ꝙ hoc interdictum po:rigereť ad illam. ¶ Genio ad x̄. neq̄ plures. dicīt hic ꝙ istō inter dictū dať ad interesse. ¶ Cōtra īmo videt ꝙ semp possum agere cō tra te vt me in possessiōe nō turbes. q̄ semp cū me turbas es infra annū. ꝛ tūc incipit annus. ¶ Respon deo de eo qō ad turbantē peruenit dať perpetuo. vt. l. penul. s̄. de interdic. ¶ Item ne quis turbeť in possessiōe posset agere ꝑpetuo. q̄ turbatio semp in stat. ¶ Ad interesse[b] vero turbatiōis p̄terite nō pōt agi nisi infra annū. vt hic.

b Ad interesse. Adde q̄ not. bar. in. l. p̄to:. §. fi. s̄. de oper. no. nunci.

Hoc interdictū. Iuriscōsultus hic īcipit ex ponere verba edicti p̄to:is supra posita.

Huius autē interdicti. Circa istū. §. que ro cōtra quos cōpetat hoc interdictū. ¶ Dicunt quidā cōtra eū qui se possidere cōtēdit ꝛ nō cōtra aliū. ꝛ hic videt casus in nostro. §. ibi se possidere affirmat. ꝛ vide glo. sup verbo affirmat. dicūt isti ꝙ interdictū nō cōpetit ni si cōtra eū qui affirmat se possidere. ꝛ allegāt. j. e. l. §. retinende. ¶ Cōtra eos alleg. glo. j. e. ti. l. si duo. §. si vicinus. nec determinat hoc. ¶ Istud vltimū est veri us ꝙ dať cōtra inquietantem. licet nō cōtendat se possidere ꝑ dictū. §. si vicinus. vbi est casus. ꝛ hoc tenet Guil. j. e. l. §. restituēde. ꝛ. l. si duo in p̄in. ꝛ C. e. l. i. ꝛ insti. e. §. hodie. ꝛ ibi no. ꝑbať per. l. vim facit ſ. ti. i. ¶ Quero vtꝫ cōtra diffamatoz tm̄ habeat locū hoc interdictū. verbi gra. tu dicis me esse male fidei possessoz. vel dicis me nō habere talē iurisdi tiōem. potero ne agere cōtra te interdicto vti possi detis[i] directo vel vtili. ¶ Inno. dicit ꝙ nō extra de in integ. resti. c. ij. circa medium magne gl. ¶ Ego dico sic. q̄nq̄ per diffamatiōem nō impediť mea possessio vel quasi possessio. tunc vez dicit Inno. q: nō tur boz. q̄nq̄ ꝑ diffamatōem possessio mea impediť. q: ppter illa verba nō reperio laboratoz:es seu colo nos. ppter illa verba hoīes nolūt venire ad metā ꝙ ad habentē iurisditiōem: certe tūc videris mihi facere vim. casus est. s̄. ti. i. l. vim facit. ibi fine facie do per qō ꝛc. cū eū impediar ꝑ hoc recollīgere fru ctus mee iurisditō is videris me turbare ī mea pos sessiōe. vt. d. l. vim facit. ¶ Sed pone cōmune isti us ciuitatis est in q̄si possessiōe iuris eligendi pote statē[k] in ciuitate spoleti: ꝛ cōe spoleti turbat istud cōmune ī illa quasi possessiōe. an cōtra illos de spo leto cōpetat hoc interdictū. ¶ Aduerte rñdēdo istud turbare pōt cōtingere diuersis modis. p̄imo mō nō admittendo electū ꝑ cōmune istius ciuitatis. et nō obediendo sibi. ꝛ isto casu nō turbať in q̄si pos sessiōe iuris eligēdi. sed magis ille electus: seu istō cōmune turbať in exercitijs illius iurisditiōis. hoc est potestarie. ꝛ ideo nō habet locū hoc interdictū. sed esset recurrendū ad cōfessoziā vtilem: seu ad vti lē in rem. vt. l. i. §. per hāc. s̄. de rei ven. vel ad offici um iudicis. nā interdictū nunq̄ habet locū qñ sub ditus cōtradicit supiozi. sed tunc qñ alius cōtende ret se habere iurisditiōem in subditū: tunc cōtra il lum aliū dareť interdictū. vt. j. de li. ho. exhi. l. iij. §. hoc aūt interdictū. ꝛ §. seq. ꝛ idē dico ō ascripticio vasallo ꝛ si. si ipsi cōtradicunt dño suo debet recur rī ad dicta remedia. nec cōtra eos cōpetit interdi ctū. secus si alius tertius eos suos ascripticios cō tenderet. Secūdo modo pōt turbari lista q̄si pos sessio iuris eligēdi si isti de spoleto eligerēt potesta tē. ꝛ hic est aduertendū. si quidē ipsi eligerēt isto cō muni sciēte: ꝛ istud cōmune negligeret eligere: tunc istud cōmune perderet quasi possessionē quā habe bat. q: in istis iuribus inco:palibus nō est aliud q̄ si possessio: nisi quidā vsus cū patientia aduersarij vt. l. quotiēs. s̄. de seruī. ꝛ. l. ij. C. de seruī. ꝛ ideo nō haberet locū hoc interdictū quod dať possidēti tm̄ sed si nō obstante electione illoz etiā istud cōmune eligit: nō p̄iuať illa quasi possessione. q: vt vides nō suspicať se posse repelli. sed habet animū retinē di. tūc posset intentare vtile interdictū vti possi dentis cōtra alios eligētes. ita no. in dicto. c. ij. extra de īnteg. resti. ¶ Sed quero vidi ꝙ cōtra ipsos eli gētes possunt habere hoc interdictū. sed an cōtra illū quem ipsi elegerūt istud interdictū cōpetat si il le acceptabit. ¶ Innoc. dicit ꝙ nō in. d. c. ij. q: ille nō turbat me in ista q̄si possessiōe. ¶ Ego istud puto vez nisi ꝑ acceptationē ipsius facultas eligēdi ꝓpetēs mihi aliquo mō īpediret. vt si aliq̄ quos debebam vocare nolūt adesse. ppter timoz̄ electi ꝛ his fil'ia. tūc eī videret turbare me. vt. d. l. vim facit. s̄. ti. i. ꝛ idē dico de cōfirmatiōe illius talis electi vt nō cō petat hoc interdictū. nisi ꝑ illā cōfirmationē illa fa cultas eligēdi mihi cōpetēs impediret.

Restituende. Dicit hic ꝙ ꝑ interdictū vel ꝑ act̄. q̄ro de qua actiōe loquat hic. dic vt glo. dicit. ¶ Item dicit hic ꝙ retinende

i §. Huius autē interdicti. vti possidetis. Allegat ī §. ō ope. no. nūci. circa ea que ibi bar. nor. in. v. op. p̄ime p̄tis i fine.

k Eligendi potestatem. An ō turbā tē aliquē in q̄si possessio ne eligēdi cō petat hoc in terdictū. vide bal. in. l. ij. C. de seruī. et aqua.

l Pōt turbari. Quid si subditi im debite mole stant a dño. vide bal. in. l. i. in p̄in. C. cōmu. de nu mmi.

138

m §. Inter dictū. querit gl. Et sic no. fm bar. limi tationē ad id qđ dicit bar to. in. l. si de eo. §. i. de ac qui. pos. vbi dicit q̄ siąs viderit rē su am ab alio occupatā cu ius rei pos sessio natura lis vacabat et ille negli gat p modi cū tps ꝓdit ciuilē posse sionem q̄ vi deē suspicari se posse re pelli. l. quod meo. in prin. cū simi. alle. per eū qđ li mita nisi iste q̄ vidit pos sessionē suaz ab alio occu patāz negli gat recupe rare eo q̄ nō vult esse cau sarire vt ma li: nō tamen q̄ suspicēt se posse repel li nā tūc pos sessionē non ꝓdit fm bar. ff. tū si qs ne gligat pos sessionez ab alio occupa tā recupare, ita incōtinē ti dz dici q̄ possessiones ꝓdiderit per no. p bar. i. l. in §. cuz igit. de vi t vi ar. t Imol. i d. l. fi d eo. §. Sed qđ si volui natura lē possessio nē ab alio oc cupatā adi pisci fz adeo iudicez. p ea recup erāda an pdā ciui lez. t videar suspicari me posse repelli. bal. q̄ nō inl. fi. in. iij. col. C. d iure emph. et pbaē i. l. d pupillo §. memisse. §. d no. oper. nū. iūcta. l. i. §. si ī opis. eo. ff. et gl. t bar. b in hac tū. q. si suspicoz me posse repelli habeo vtile inē

possessiōis hoc fit per interdictū vel p exceptiōem. quero q̄ sint iste exceptiōes. dic vt in gl. ¶ Quero ꝗd si nō agit d̄ō me, sed me turbat tūi. quale remediū habeo. ℞ Dicit gl. vti possidetis, ita dicit gl. quā vid̄ō er qua gl. habes q̄ d̄ō illi qui tūi turbat: licz se possidere nō cōtendat hz locū hoc interdictū.

Interdictū. ¶ Dic ē pulcher. §. t bon?. ¶ Op. bus tūi. vt. §. e. l. in prin. ℞ Dicit gl. q̄ hoc est ex mēte bene dic. tū hz sit ex mēte directū interdictū cōpetit. vt ibi dixi. ¶ Op. q̄ possidenti deē rei vēdicatio. q̄ daē cōmodāti t deponēti t filiabus. vt. l. officiū. §. de rei vē. t. l. si vētri. §. in bonis. §. de pri. cre. ℞ Dicit gl. possidēti nō daē actio. s. negatoria p quā negat rē ad aduersariū ptinere. ¶ Item dicz melio q̄ actō nunq̄ daē possessori oi mō. secus si possidet ciuiliter t naturaliter t nō detinet. vt. l. ōria. ¶ Op. q̄ possidēti deē actio iniuriaz. vt. l. iniuriaz. §. si quis me. j. de iniur. t. l. qui pēdentē. de act. emp. ¶ Rñdeo hic negat dari rei vē. q̄ cōpetit p se. seu ad rem quā hz nō negat dari al's actōes psonales. ¶ Itē op. dicto. ℞ Dicit gl. noluit ista actionē excludere. imo dicit ideo istā introduxit. q̄ alie deficiebāt. ¶ Item op. de. l. t si forte. §. sciendū. §. si ser. vē. ℞ Vol. videte istud qđ hic dz habet locū in rebus corpalibus tūi. nā in iuribus incorpalibus pōt q̄s possidere t intē tare confessoria seu negatoria. vt legibus d̄ō. ¶ Que rit gl. m pone dū essem absens. t aio retinere possessionē. alius intrauit vt possideret clam nō a me sed ab alio. ego rediēs nō suspicor me posse repelli. nec tūi volo eū violēter expellere. q̄ nolo esse auctor alicuius mali. qñio cōsuleē mihi. rei vē. nō possum intē dit intētare cū possessor nō possideat a me vi clam vel p̄cario. qđ fiet. dicūt quidā q̄ statim cū eū nolo expellere videor definere aio possidere. t sic intēta bo rei vēdicatiōem qđ nō est vez. q̄ nō pdo possessionē cū nō suspicor me repelli. vt. l. clā possidere §. fi. t. l. se. §. de acqui. pos. vnde gl. dicit q̄ possum intētare rei vēdi. hz ciuiliter possideā: cū alius naturaliter possideat. imo etiā si habere t possidere ciui liter t naturaliter. t alius detineret ꝓpteret rei vē di. vt dictū est. cū hoc resident gl. plus dico q̄ etiam possum intētare interdictū vti possidetis. naz ego possideo ciuiliter. t mea possessio ciuilis turbat p naturalē quā detines. ita no. in. l. clā possidere. §. fi. cū. l. se. d acqui. pos. t. l. naturaliter. §. nihil cōe. e. ti. Ista solu. q. est multū clara. Sz in narratōe huius q. gl. innuit duo dubia primū. vos scitis q̄ violentū possessorē vi possuz repellere incōtinēti. vt. l. i. §. viz vi. §. ti. i. t. l. iij. §. cū igit. Innuit glo. ista q̄ clādesti nū possessorē possum eijcere[n] mea auctē. Idē tenet gl. C. vnde vi. l. i. in gl. sup̄ v̄bo recte. t instī. e. §. retinēde. Di. tenet Driū h dicēs q̄ nō reperit lege cautū q̄ licet deijcere vi clādestinū possessorē. Idē tenet Di. in. d. l. i. C. vnde vi. circa prin. Ego dico q̄ p gl. nostra videē casus in. l. siąs in seruitute. in fi. j. de furt. ¶ Cōtra gl. videē casus in. l. sequit. §. itē si occupaueris. §. de vsuca. Aduerte dico sic. qñq̄ quis ingredit clā possessionē vacantē oi mō. tūc ille. l. sequit. §. itē si occupaueris. qñq̄ q̄s ingredit clā possessionē nō vacuā omni mō. t tūc aut accipiēdo clā possessionē p̄iuaē primus possessor possessione ciuili t naturali. qđ cōtingit in re mobili. vt. l. si rem mobilē. §. de acqui. pos. t tūc illa possessio pōt incōtinēti mihi auferri. vt. d. l. siąs in seruitute. in fi. qñq̄ p illā clādestinā appēhensionē quis nō p̄iuaē ciuili. qđ cōtingit in re īmobili. vt. l. clā possidere. §. q̄ ad nūdinas. de acquirē. pos. t isto casu dico q̄ pōt quis vi clādestinū possessorē deijcere. ita intelligo glo. istā t similes. pbo p ratiōem. licet cuicūq̄ iniuriā ꝓpulsare. vt. l. vt vim. de iusti. t iuē. t. l. scientiā. §. qui cū aliter. ad. l. aquil. sed nō est dubiū q̄ p retētionē illius naturalis turbaē mea ciuilis. t sic fit mihi iniuria. merito possum eā ꝓpulsare incōtinēti. et est incōtinēti semp cū me turbas: t es in actu turbā di. ¶ Preterea illud[o] qđ fit in re mea a me possessa p qđ mea inquietaē possessio pōt tolli mea auctoritate. vt. l. si ī rē. §. qui ad ianuā. j. qđ vi aut clā. t. l. quē admodū. §. i. §. ad legē aquil. ergo cū iste turbet me in re mea a me possessa potero illā turbationē mea auctoritate repellere. t hoc puto vez. ¶ Scdo innuit in hac glo. q̄ si tu intras clā suspicās tibi moueri qōnem ab alio nō a me possidēte q̄ nō possides clā a me. vide gl. hoc nō est vez. imo a me possessore possides vi clā vel p̄cario inspecta veritate potius q̄ opinione. vt. j. qđ vi aut clā. l. aut qui aliter. §. siąs dū putat. fm ℞ Di. vt no. p eū in. §. qui ad nūdinas. vbi glo. tāgit. t per Li. C. e. ti. l. i. in. iiij. q. ¶ Ultimo q̄ro qualiter formeē libellus p in isto interdicto vti possidetis. ℞ Rñdeo actor dz narrare se possidere vel q̄si possidere id in quo dicit se turbari vel inq̄etari. vt hic. Itē dz dicere aduersariū eū turbare vel inq̄etare. vt dixi. §. e. l. §. huius aūt. t dz cōcludere tria q̄ reus a molestatiōe desistat. t q̄ de cetero in futuz eū nō molestet. t q̄ cōdemneē ad interesse molestatōis p̄teritę. Ista tria ꝓbaneē. §. e. l. i. circa prin. t. j. eo. l. si duo. §. fi. t qđ ibi no. ¶ Circa ista examinemus aliqua. dixi q̄ actor dz dicere se possidere vel q̄si. ¶ Quero vtz debeat exprimere an ciuiliter vel naturaliter. puto q̄ nō. sicuti eē in rei vēdi. sufficit q̄ q̄s dicat se dōm simpliciter. vt. l. si mater. §. eadē. j. de excep. rei iudi. t. l. an eandē. §. actōes. e. ti. ita eadē rōne hic. qđ puto vez si aduersariꝰ nō interest. q̄ nō asserit se aliquā possessionem distinctā habere. si eē sua interesset vt q̄ diceret se fructuariū vel ꝓprietariū tūi. t sic vult assumere defensionē in ciuili tūi. vel in naturali tūi. tūc actor deberet hoc declarare. al's nō est certus velit cedere vel cōtēdere. vt. l. i. in prin. §. de edē. hoc tū cogit facere actor si fuerit petitū al's secus. vt. l. vltima. C. de an. excep. ¶ Scdo dixi q̄ dz narrare aduersarium eū turbare vel inq̄etare. hic q̄ro an dz dicere annū t mēsem[q] turbatiōis t locū sicut in criminali. vt l. libellor. de accusa. ℞ Rñ. qñq̄ iste libellus ꝺcludit dolū aduersarij. vt q̄ dolo suo me turbat. tūc dz inseri locus t tps. nec eē dz in tanto crimine vagari. vt. l. pōr edixit. in prin. j. de iniur. l. itaq̄. §. de dolo. et hoc ꝓbaē exp̄sse. §. ti. i. l. i. §. rectissime. t. §. vbi au tē. In q̄bus cōcludit q̄ in interdicto vnde vi dz inseri locus t tps. p hoc videē casus ex de ꝓcu. c. tue facit qđ no. Innoc. de accu. c. qualiter t qñ. si vero dolus aduersarij nō arguit qđ pōt esse qñq̄ vt dictū est in. l. si duo. in prin. j. eo. tūc nō est necesse inseri locus t tps. q̄ hic est iudicium ciuile in q̄bus nō reperit hoc q̄ q̄s dz se restrīgere ad locū t tps. vt. l. i. circa prin. §. de edē. cū sua gl. facit qđ no. C. d testi. l. testiū. ¶ Itē quero[r] vtz debeat narrare qualitatē turbatiōis. nā multis modis pōt cōtingere turbatio. vt. §. ti. i. l. vim facit. t qđ dixi. §. in. §. huiꝰ aude ꝓba. vide not. in. l. i. C. vbi de pos. agi opoz. p bal. in. l. ordinarij. in vi. col. C. de rei ven. Sed an ad causandū hoc interdictū sufficiat cōtradictio verbalis p quā quis de facto nō impediaē vti possessionis ꝓdiderit per dictū vñ vi. iuē not. p gl. t bar. i. l. i. §. finaūt. §. de vi t vi ar. et ad bar. ff. vi de bar. in. l. clā. t qđ ibi dixi ī. §. fi. vbi gl. §. d acquir. pos.

n ¶ Possum eijcere. vide bar. in. l. i. C. vñ vi. t vide bal. ī. q. icip. accusatus d vi turbatiua ī. iij. col. t ibi bal. in. l. siąs ad se fundū. ī v̄. op. q̄rto C. ad. l. iul. d vi. t vide ange. ī. l. a duo §. si p' aditū §. d re iudi. t roma. ī. l. clā §. q̄ ad nūdinas. §. de acq. pos. Et p opi. bart. vī et casus no. iūcta gl. ī. l. f uus. C. qđ cū eo. t vid̄ imo. in. d. §. si p' aditū. t ang. ī. l. vt vim. in fi. §. d iusti. t iur. t vid̄ plene not. p do. an. ī. c. olim. el. i. ī. iij. col. de resti. spo.

o ¶ Preterea illd. Et facit qđ no. bar. ī l. i. §. nunciatio. §. de no. ope. nūci.

p ¶ Formeē libellus. vide spec. in ti. de cā pos. §. i. in princ. bar. et doc. in. d. l. i. C. eo.

q ¶ Annū et mēsem. vide not. in. l. i. §. rectissime. §. de vi t vi arma.

r ¶ Item q̄ro adde Inno. in. c. licz cām

sessione. vide domi. anto. in. c. audita. de resti. spoli. ꝛ lapū in suis allegatiōibus. de quo facit mentionē Jmol. in. l. si ꝓius. de ope. no. nū. quē oīno vide ꝛ bal. in. l. ordinarij. C. de rei vēdi. dixi post doc. insti. ō ac. in. §. eque. in. iij. carta. ꝛ adde ꝙ licet in hoc interdicto sufficiat deducere solā turbationē si tū deducit turbatio ꝑ vim: illa dz ꝑbari. alias succūbe/ret eā deducēs. c. ꝙ/estus. de foro cōpe. docto. ibi. ꝛ bar. in eadē. l. §. qō ait. Et ad bar. b. addebal. in. q. in/cip. accusat? de vi turba/tiua. in ante pe. col. ꝛ vidō vnū qō not. dixit Jo. an. in. c. sup lris de rescri. sup glo. in ỽ. posterioris. videlicet ꝙ si q̄s fugit de possessiōe vi dēs inimicū venientē cū multis q̄ fuerat sibi cōminatus expulsionē. nā dic ꝙ in illo casu cōpetit interdictus vti possidetis: ꝛ non recuperande immotalis si in interdicto impetrato a iudice narrasset se fuisse turbatū ꝛ expulsum: nihilomin? index nō poterit ꝓcedere interdicto recuperāde sz vti possidet tanq̄ narratus sit id qō nō erat. Sz ymo. ibi dixit ꝙ īmo videt ꝙ talis ꝓdiderit possessionē siue illi veniebāt ad expellendum eū siue nō. etiam si postea nō est occupata. vt ex de ꝓba. c. licz. insti. ō interdictis. §. tē. rīdeo eodē mō. aut arguit dolus ꝛ dz delictū illud poni certū. al's nō est necesse ꝑ iura p̄dicta. Dices tu que est rō ꝙ hic tenet clare ꝛ limitate dicere modū turbatiōis. nō aūt tenet dicere qualitatem possessiōis distinctā. Rīdeo ea que cōtinent factū aduersarij ꝛ delictū eius. ista debēt poni distincte et declarate. ea vero q̄ ꝓtinēt ius agētis ꝛ nō factū aduersarij nō debēt ita poni distincte. nisi cū interest rei. vt dictū est. s. ¶ Tertio dixi ꝙ in ꝓclusione debēt poni tria. s. vt a turbatiōe desistat. ꝛ in futuꝝ nō turbet. ꝛ cōdemnet ad interesse turbatiōis ꝑterite. ¶ Circa primū quero vtꝝ sit necesse declarare in petitiōe modū desistendi a turbatiōe. Rīdeo nō de necessitate. q̄ hoc spectat ad iudicē nō ad ꝑtem. ꝛ q̄s cogit declarare tantū qō spectat ad eū. vt. l. vbi aūt. §. qui illud. j. de ỽbo. obli. vtile aūt pōt esse. nā vos scire debetis ꝙ istud interdictū hz q̄ꝝ q̄ naturā interdicti recuperāde possessiōis. nam si ego habeo ciuilē ꝛ tu naturalē iniuste a me. ego turbor in ciuili ꝑ retentionē naturalis. Desistere ergo ab ista turbatiōe est restituere mihi naturalē vt dixi. s. eo. §. ꝛ videbitis tex. j. eo. l. si duo. in ꝓin. tunc potero in libello cōcludere. q̄re peto eū cōdemnari vt mihi restituat dictā naturalē possessionē quā hz ꝑ cuius retentionē turbor i ciuili. ꝛ sic a dicta molestatiōe desistat. vt no. in. l. naturaliter. §. nihil cōe. et l. clā. §. qui ad nūdinas. ō acqui. pos. ¶ Scdo dixi ꝙ dz ꝓcludi ne in futuꝝ molestet. b quero an debeat petere de hoc sibi satisfieri. vltramōtani dicūt ꝙ sic. ꝛ de hac satisfatiōe dicūt ipsi. loquit. l. i. in fi. C. eo. Jstā opi. puto verā ꝑ. l. iij. §. in hoc interdicto. et ibi no. j. de iti. actuq̄ priua. ꝛ j. de aqua quoti. l. pe. ¶ Scdo q̄ro vtꝝ hec ꝓhibitio ꝛ cautio de nō molestādo i futuꝝ debeat esse ꝓpetua. Rīdeo siquidē ius agētis est ꝓpetuū cautio ꝛ ꝓhibitio debet esse ꝓpetua. Si vero esset ad tps. vt q̄ haberet vsufructū ad tps. vel q̄ cōduxit ad nō modicū tps ita ꝙ habeat naturalē possessionē. tūc ꝓhibitio deberet esse ad tps. ¶ Ultimo dixi ꝙ dz peti vt cōdemnet ad interesse turbatiōis ꝑterite. Jstud interesse qualiter debet intelligi ꝛ qualiter dz declarari. videbitis in tex. j. eo. l. si duo. §. fi.

Hoc interdictū. Querit glo. quare dixit dū modo possideri possit. Respōdeo q̄ quedā sunt que possideri nō possunt. vt res sacra religiosa ꝛ fil'es. vt. l. qui vniuersas. §. i. ō acqui. pos. ¶ Sed q̄ro an rectori ecclesie det istud interdictū cōtra eū qui fecit turbatiōem in ecclesia. dicit glo. forte sic. sicut ꝓcedimus posse vēdicari. vt l. sancimus. C. de sacrosanc. eccle. videte dñi rectores ecclesie q̄ꝝ vult agere. q̄ turbat in quasi possessione iuris rectorie dicte ecclesie. ꝛ tūc puto ꝙ possit ꝑ ea que dixi. ff. e. l. in ꝓinci. Si vero velit agere ꝙ turbaret possessio ecclesie. put ecclesia est quoddā corpus solo cohērēs nō posset. vt b. sed si i ecclesia fieret aliq̄d deberet recurri ad interdictū ne q̄d in loco sacro. vt habuisti in. l. i. §. fi. ne q̄d in loco sacro.

Quod ait prętor Dic. §. est notabilis ꝛ difficilis. ¶ Ho. hic ꝙ nō licet opponere de iure tertij. nā si ab alio possideo iniuste. tu mihi nihil dicere potes. ¶ Pro declaratione quero expositionē istoꝝ verboꝝ. nec vi nec clam nec p̄cario. Azo in summa. ꝛ glo. nostre. C. e. l. i. laborauerunt multū in intellectu istoꝝ verboꝝ. retinende. ꝛ ideo nō videt posse obtinere interdictū vti possidet ꝙ requirit quē possidere tpe litis ꝓtes. d. §. retinēde. si aūt illi veniebat vt occuparet possessionē. tunc cōpetit interdictū recuperande. l. iij. §. si q̄s aūt visis armatis. ꝛ ibi not. ō vi ꝛ vi arma. facit qō no. Jnno. in. c. q̄relā. de elec. cē. ꝛ in. c. cū ad sedē. de resti. spo. f m eū qō no. cē. s ¶ Quero vtꝝ. Adde qō not. bar. in. l. i. in. fi. col. C. eo. t ¶. Dō ait ꝓtor. vidē bar. to. in. l. i. C. e. et ō materia huj? iudicij ꝙ q̄bus reb? mobilibus ꝛ an ꝛ q̄ cōpetat vide tex. et. de ꝓba. c. licz cām. ꝛ ibi an det? missio ī possessionē: si tū quis citatus est de mittendo q̄ poterit accusare ō turbata possessiōe vt sentit glo. in. l. i. §. i. fi. in ỽ. it. j. nec vis fiat ei. vbi equipat missus ꝛ mittenti ꝙ bet hoc. sz q̄ꝝ is in. l. i. in. fi. ꝙ ait glo. in. l. q̄uis. in ỽ bo missum. ō bo. auc. iudi. post. fac. C. ō edic. di. adri. tol. l. fi. Et vide no. bar. ō ea. l. in ꝓm. ¶ Tenet glo. Bal. hic at deiecto in quietare de iecto? suū ꝛ gl. hic tenet singulariter ꝙ sic quā vi det seq̄ bar. facit. l. sed ca pactus. §. q̄ ri pōt. ff. q̄ met. cau. sol Bal. in fine dīsputatiōe incipiēte ac cusatus ō vi turbatiua te net. Prius. vi de ibi cū in

retinende. ꝛ ideo nō videt posse obtinere interdictū vti possidet ꝙ requirit quē possidere tpe litis ꝓtes. d. §. retinēde. si aūt illi veniebat vt occuparet possessionē. tunc cōpetit interdictū recuperande. l. iij. §. si q̄s aūt visis armatis. ꝛ ibi not. ō vi ꝛ vi arma. facit qō no. Jnno. in. c. q̄relā. de elec. cē. ꝛ in. c. cū ad sedē. de resti. spo. f m eū qō no. cē.

Jnno. dicit. licz Azo multū laborauerit. ego expono sic. vi a me possidet qui me vi deiecit. clā ille qui clam occupauit. p̄cario ille qui p̄cario. ita dicit ipse extra de p̄scrip. c. veniēs. parcat mihi Jnno. laboret Azo. nō fuit indebitus. causa est ista. in hoc interdicto ad hoc vt alicui cōpetat requirit ꝙ ipse possideat. posito ergo ꝙ ego possiderē ab aduersario vi clā vel p̄cario. qūo poterit ipse intentare cōtra me interdictū vti possidetis si ipse nō possidet. est ergo necesse vt ad expositiōem istoꝝ verboꝝ recurram? et ꝑ hoc sciamus q̄d habeat ꝓbare actor. ꝛ quid reus. ꝛ q̄d veniat vt vincat in hoc interdicto. Aduerte qñq̄ occurrit ꝙ actor ciuiliter ꝛ naturaliter possidet. reus nullo mō. sed eū turbat. tūc cōstat actorē agētē vti possidetis debere vincere. vt dixi. s. in. §. huius aūt. habet tū actor necesse ostēdere se sic possidere tpe litis. cōtē. vt insti. eo. §. hodie. Predicta vera nisi actor possideret ab aduersario vi clam vel p̄cario. tunc eū cōstat reū aduersariū nō posse vincere in hoc interdicto. ita tenet hic gl'. vide eā que incipit nota ꝙ me ibi. Jtē quid si te deieci. vides ergo ꝙ licet deiecto inquietare suū deiectorē q̄cumq̄ nec tenet hoc interdicto. sed expellere nō licet ni si incōtinenti. vt. l. iij. §. cū igit. s. ti. i. sed inquietare possum semp. ita etiā tenet gl. in. l. i. C. eo. ti. ¶ Sz iurta hoc quero q̄ debet opponi ista exceptio contra agentē vti possidet ꝙ ipse possidet a reo vi clā vel p̄cario. Jnno. in. d. c. veniēs. de p̄scrip. dicit ꝙ hec exceptio dz opponi ante lit. cōt. qō est mirabile dictū ꝛ nunq̄ alibi reperi. ꝛ hoc tenet ꝑ. c. sup. ō ordi. cogni. nō intelligo qualiter illud. c. ꝑ bet hoc. sz tū dico ꝙ ista verba Jnno. sunt cōtra casum huius legis. nā hic dicit nō debet eū ꝓpter hoc ꝙ ab eo possidet vincere. ꝛ sic ostēdit tex. ꝙ ista exceptio venit examināda. ꝛ opponit ad victoriā ꝛ iusticiā causa se. nō ad ꝓcessum. hoc etiā apparet ex. l. i. C. eo. ꝛ ex l. i. in ꝓin. j. ti. ij. que leges oēs referūt ista ỽba ad tps diffinitiue sine nō cū ꝓnunciat ante lit. ōt. sup emergētibus ꝛ alijs exceptiōibus q̄ opponunt ad ꝓcessum. nā si respicis ỽba ꝓtoris. ꝓtor diffiniebat sic. vim fieri veto quo minus possideas vti possidebas nō vi nō clā nō p̄cario. vnde tpe diffinitiue habet respectus ad ea. nō aūt opponit ad ꝓcessum. ¶ Ulterius ꝓcedo q̄ reus vtroq̄ mō possidet. actor nullo mō. tūc actor nō pōt vincere. q̄ nō possidet. vt b. ꝛ. §. in. §. interdictū aūt. Sed videndū est an reo absoluto. q̄ actor nō possidet debeat odem nari actor ne eū de cetero molestet. gl. in. l. i. circa fi. tertie gl. sup ỽbo p̄cario. C. eo. ti. videt tenere ꝙ nō dz actor in aliquo cōdemnari. sed reus absoluit. tu dic clarius. aut reus absoluit. q̄ actor nō possidebat. ꝛ tūc actor in nihil odemnabit respectu possessiōis ō qua agit. nō dico de expensis ꝛ ꝓdest hoc actori. q̄ si de cetero molestaret reū. ꝛ reus incipiret agere ō eū interdicto vti possidetis. reus possessionē succūbere si appareret eū possidere ab aduersario vi clā vl p̄cario. vt dixi. fi. vero reus absoluit. q̄ docuit se possidere. b aduerte tūc si docuit se possidere iuste poterit ꝑ iponi silentiū ne euz de cetero molestet. vt. l. circa. s. de ꝓba. sz si docuit se possidere simpliciter. tunc secus. q̄ posset esse ꝙ possidet ab aduersario vi clā vel p̄cario. qñq̄ cōtingit ꝙ nec actor nec reus possidet aliquo mō. vtputa colon? vel creditor missus in possessionē ex primo decreto. vt j. l.

iij.col. ꝛ ple-
nius in. xxv.
col. cū seq. in
v.q. qꝛ in cri
minalib⁹ nō
admittit cō-
pensatio do
li cū dolo. l.
viro. ꝛ quod
ibi scripsi. ff.
solu. matri. ꝛ
c. intellexim⁹
de adulte. ni
si talis tur-
batio essꝫ fa
cta incōtinē
ti p. l. q̄ pos-
sessoꝛē. §. de
vi ꝛ vi arma.
et q̄ not. in. l.
clā possidere
§. qui ad nū-
dinas. §. de
acqui. pos. ꝛ
hic sequit lu
do. in. l. iuste
eo. ti. sed ip-
se idē in. l. na
turaliter. §.
nihil cōe. in
vi. charta. e.
ti. videt per
ibi dicta vel
le veraꝫ esse
istā gl. ꝛ istā
glo. etiam se
quit bar. in
l. ij. in. vij. q.
§. ō ope. no.
nunci.

r ¶ Sꝫ iuxta
vide ang. in
l. si de vi. §. ō
iudi. vide ro
ma. in. l. na-
turaliter. §.
nihil cōe. in
antepe. car-
ta. §. de acq̄.
pos. q̄ sequit
bar.

prima. §. creditoꝛes. tunc nō est dubiū q̄ reus ab-
soluit. vt. d. §. creditoꝛes. tñ actoꝛ in nullo sibi cōdē
nat. qñq̄ ꝺtingit q̄ vterq̄ possidet. ꝛ hic aduerte.
qñq̄ possidet vterq̄ iuste. vt qꝛ ego habeo ciuileꝫ.
qꝛ dñs. tu naturalē. qꝛ fructuarius. tūc vterq̄ vin-
cit. qꝛ neuter dꝫ turbari in possessione sua. ꝛ vterq̄
ita possidere debēt. vt. §. e. l. in prin. fm casum gl. e t
j. l. prima in princ. qñq̄ vterq̄ possidet. vnus iuste
alⁱ iniuste ab alio q̄ ab aduersario. ꝛ isto casu idē
ō quando vterq̄ possidet iuste. vt h. §. fi. ꝛ. l. ij. j. e.

¶ Sed h dubitandū est de exēplis. rñdeo ecce exē
pla pono exēplū de vi. ego erā dñs. alius erat fru-
ctuarius q̄ possidebat naturaliter. tu iuisti ꝛ fructu
arium deiecisti vi. certe tu possides vi a fructuario
nō a me dño. ꝛ ideo siue agas ō me siue ꝺueniaris
a me dño tu debes tueri in possessiōe tua. ita tenet
Di. ꝛ ita tenēt doc. Istud ego puto verꝫ si tu q̄ fru
ctuariū expulisti recognoscis me in ꝓprietariū ꝛ p
mittis me uti ciuili mea ꝓut possum ō iure. nā dño
ꝓprietatis ꝓmittunt q̄dā in fundo ī quo aliⁱ h abe
ret usufructū. vt. l. fundi in fi. ꝛ. l. si ita in fi. §. de usu
et ha. sed si tu nō recognosceres me dñm. tunc ego
dñs possum agere ō te q̄ turbas me in mea ciuili.
nō dico q̄ me turbes p retētionē naturalis. sed ipe
diēdo me uti mea ciuili. ꝛ ex hoc dico q̄ in feudata-
rio ꝛ vasallo istud exēplū doc. nō ꝓcederet: nā si va
sallū meū expulisti vi eoipso turbas me ī ciuili mea
nā cū vasallus ꝛ emphiteota sit obligatⁱ ꝓ illa na-
turali quā habebat ad certā ꝓstationē ꝛ ex hoc dī-
coꝛ retinere ciuilē. tu qui expulisti nō es ad hoc ob-
ligatus nec a me nec meo noīe tenes. vnde p solam
detentionē turboꝛ in ciuili. nec p possessionē tui de-
iectoꝛis ego possideo. merito possum agere hoc in-
terdicto ꝛ vincere. ar. l. pōponius. §. qui. mo. usufr.
amit. ꝛ ista est ratio quare nō licꝫ emphiteote vēde
re dño irrequisito. qꝛ p hoc turbaret ius dñi: cū nō
haberet aliū emptoꝛē obligatū. vt no. doc. C. de iur
emphi. l. vlti. ¶ Videamus exemplū de clam. qūo
clā ab alio possideo. dicūt quidā ego eram dñs ali
us fructuariⁱ. fructuario absente clā ingressus es.
possides clā a fructuario nō a me. istud exemplū re
probat. qꝛ fructuarius absens retinet naturalē ani
mo. vt. l. iij. §. vnde vi. §. ti. i. ergo ingressus eam nō
acquirit. ꝛ est ꝺa ista reꝑhensio fm opi. cōem eoꝝ
qui dicūt q̄ sunt due possessiones. sed fm opi. meaꝝ
qui pono tertiā possessionē. ꝛ dico q̄ est tertia pos-
sessio. l. coꝛpalis. vt dico in. l. i. in prin. §. de acquir.
pos. dico q̄ istō exemplū ꝓcedit. ꝛ sic dñs possidet
ciuiliter. ꝛ fructuarius absens possidet naturaliter. et
ingressus clā coꝛpaliter a fructuario timēs sibi fic-
ri cōtrouersiā. Alij ponūt exemplū cū dñs esset ab
sens ego ingressus sum clā timens cōtrouersiā mi-
hi fieri ab alio nō a dño. tunc possideo clā ab alio
nō a dño. ita sentit glo. §. e. l. §. interdictum aūt. sed
istud bene reꝓbaui. Quare Di. ponit exemplū
q̄ fructuarius se absentauit aīo relinquendi pos-
sessionē. alius ingressus est clā: certe possidet clā a
fructuario nō a dño. bonū est exēplū vel aliter mo-
tus est dñs vnde ciuilis eius possessio vacat quā
alius clā occupauit. possidet clā a dño nō a fructua
rio. ista exēpla in fructuario satis placēt si mō dñs
recognoscat vt dñs. ī feudatario ꝛ in emphiteota
alⁱ dicerē. vt. §. dixi. ¶ Videam⁹ exēpla ō pcario
et istud exēplū est claꝫ. tu qui a fructuario recepisti
possessionē pcario possides pcario ab alio nō a do
mino. qñq̄ cōtingit q̄ vnus possidet iuste alter in-
iuste ab aduersario. ꝛ isto casu qui iuste possidet ꝺꝫ
obtinere. alter qui iniuste possidet ꝺꝫ succūbere vt
hic. ꝛ j. l. pri. ¶ Videamus exēpla naturalia. ꝛ ex

empla sūnt ista. Ego dominus possideo fundū. tu
vt ingressus es fundū tanq̄ fructuarius vel tanq̄
emphiteota ꝓtestās q̄ nō intendis mihi ꝓiudica-
re in ciuili sed solum in naturali ꝓ illo iure. certe tu
possides a me naturaliter ꝛ iniuste. ego possideo iu
ste. ideo debeo obtinere: siue agā siue cōueniar a te
dū tū scias q̄ si dñs dicit me possidere ab eo violē-
ter istud violēter dꝫ ꝓbare. vt. l. ꝓtoꝝ. §. docere. j. vi
bo. rap. ꝛ no. ꝓ Inno. ō fo. cōpe. c. cōquestus. ꝛ idē
dico ne habeā necesse repetere vbicunq̄ dicerē ad
uersariū possidere a me clā vel ꝑcario. ꝛ per hoc me
turbare q̄ istā qualitatē debeo ꝓbare. Itez semp
aduertas in hoc interdicto q̄ actoꝝ debet ꝓbare se
possidere tpe lit. ꝺt. ꝛ tpe turbatōis. vt insti. e. §. ho
die. ¶ Videamus exēpla de clam. pone dñs erat
absens. alius clā est ingressus possessionē ꝛ q̄siuit
sibi naturalē. vt. l. clā possidere. §. qui ad nūdinas.
§. de acqui. pos. ꝛ si dicis dño reuerso nō admisso il
le incipit possidere vi. vt. d. l. clā. §. fi. cū. l. se. Rñdeo
q̄tū ad naturalē dico q̄ dꝫ inspici initiū. vt. l. clam
possidere ī prin. q̄tū ad ciuilē dico q̄ iste reuersus
nō suspicat se posse repelli. ꝛ sic nō perdit ciuilē. vt
no. §. e. l. §. interdictū aūt hoc. ¶ Videamus exem
pla de ꝑcario. ego cōcessi tibi ꝑcario possessionem
meā ꝛ intelligo q̄ cōcessi vt tñ naturaliter possīde-
res. qō in dubio ꝑsumit. vt. l. pōponius. §. si is. §. ō
acquir. pos. ꝛ. l. ꝛ habet. §. cū quis. j. de ꝑca. Si em
cōcessissem vt vtroq̄ mō possideres ꝑcario nō pos-
sum agere hoc interdicto qꝛ nō possides. in casu p-
dicto ego possideo iuste. ꝛ tu possides a me natura
liter ꝑcario ꝛ iniuste. licet em ꝑcaria possessio dicat
iusta donec hꝫ dñi voluntatē ea finita dicit iniusta
vt. §. cōi diuidūdo. l. cōi diuidūdo. §. neq̄. ꝛ eodem
mō dicoꝫ in ꝺuctoꝛe ad nō modicū tps vel emphi
teota vel filiis qui finita cōductiōe vel emphite
osi stat in naturali sua possessiōe. nā dicit a me dño
possidere vi clā vel ꝑcario naturaliter ꝛ p hoc dñm
turbat in ciuili vnde tenet hoc interdicto. vt illā na
turalē possessionē restituat. ꝛ sic ab illa molestatiōe
desistat. facit. C. vnde vi. l. nō ab re. ¶ Ex ꝓdictis
habes q̄d hꝫ ꝓbare actoꝝ vt vincat. s. se possedisse
tpe turbatiōis ꝛ lit. ꝺte. ꝛ si aduersariⁱ ꝓbet se pos-
sidere. tūc actoꝝ dꝫ ꝓbare illā possessionē esse clāde
stinā ꝛ ab eo. primū q̄ sit clādestina. ꝓbat eoipso
q̄ nō ꝓbat antiquioꝝ possessionē. casus est notabi
lis ex de ꝓba. c. licꝫ. fm q̄ sit clādestina ab eo ꝓba
tur eoipso q̄ nō ꝓbat clādestinā ab alio. sufficit em
q̄ in veritate debuit timere vel suspicari ab actoꝛe
cōtrouersiā fieri sibi. licꝫ de alio fuerit suspicatus.
vt. l. si is qui in puteū. §. siq̄s dū putat. j. qō vi aut
clā. ꝛ dixi. §. ea. l. §. interdictū aūt hoc. reus hꝫ ꝓba
re actoꝛē nō possidere vl possidere iniuste. vt supra
dictū est. vel se reū habere iustā cām detinendi licet
nullo mō possideat. vt. §. ti. i. l. colonus. primū q̄ a-
ctoꝛ nō possideat ꝓbat eoipso q̄ ipse actoꝛ nō ꝓo
bat se possidere. vel si reus ꝓbat aliū ciuiliter ꝛ na-
turaliter possidere. pōt em reus opponere de iure
tertij[a]. qñ illud ius est exclusiuū iuris agentis. vt. l.
cū seruū. C. de ser. fugi. ꝛ. l. vltima. C. de rei vē. alia
aūt ꝑdicta qualiter possint ꝓbari p seipsa liquent.
Ea que dixi habēt locū qñ agit interdicto isto ꝓ re
bus coꝛpalibus. an possit ꝺtingere q̄ duo possīde
ant. dicā. j. eo. l. vltima.

s ¶ Duo. Ista est mirabilis lex ꝛ notabi
lis multū. ex duobus possessoꝛi
bus ille succūbit qui ab altero iniuste pos-
sidet. sed si vterq̄ iniuste possideat neuter vincit. h.
d. ¶ Op. duo nō possunt insolidū possidere. vt. l.
iij. §. ex ꝺrio. §. de acq̄. pos. ꝛ. l. si vt certo. §. si duob⁹
§. cōmo. Huius timoꝛe est facta gl. magna[b]. dicūt

y ¶ Debet ꝓ
bare. Quid
dꝫ ꝓbari in
hoc interdi-
cto. Adde
bar. in. l. i. C.
eo. vide etiā
not. p bal. in
disputatiōe
incip. accusa
tⁱ ō vi turba
tiua. in. xiiij.
et ī. xxvi. col.

z ¶ Eodē mo
do dico. Ad
de bar. in. l.
pōponⁱ. §.
cū quis. de
acqui. pos.

a ¶ Jure ter-
tij. Nota q̄
quis pōt op
ponere ō iur
tertij qñ est
exclusiuū iur
agētis ꝛ hāc
regulā intel-
lige limitari
et fallere ī iu
diciis sum-
mariis quo
casu reserua
tur ī iudicio
ordīario fm
qō not. bar.
ī. l. ille a quo
§. si de testa-
mēto. ad tre
bel.

J duo.
glo. magᵉ.
Et circa hoc
qō not. gl. i.
in prin. vide
bal. in. q. inci
pi. accusatⁱ.
de vi turba-
tiua. ī. iij. col.

¶

c ¶ Sunt equales. Ilo. perpetuo. ⁊ ita practicauit q̄ si testes eēnt eq̄
les p reo p̄sumēd. gl. est in. c. in nostra. in fi. de testi. ⁊ adde qō not. bar.
in. l. i. §. fi. in fi. s̄. eo. ⁊ no. Innoc. in. c. i. ō eo q̄ mit. in pos. li. vi. et vide
qō no. s̄. p legato. l. p legato. fm vnā lecturā. ⁊ per bart. in ꝯsilio suo
xliij. vbi idē tenet qō īcipit in. q. dominicioli. Vt idē si q̄s pbaret pos-
sessionē cū ti
tulo alius si-
ne titulo naz
primus esset
potioz. d. c. li
cet. fm Bal.
in. l. q̄ accusa
re. in fi. C. de
edē. ⁊ bal. in
l. fi. in fi. C. q̄
legit. pso. et
bar. hic ⁊ fac
qō not. bal.
in auc. quas
actiones. in
prin. C. de sa
crosan. ec. et
latius Bal.
in. l. ordina-
rij. in. v. col.
C. de rei ven
di. ⁊ in. l. nō
ignorabit. C.
ad exhiben.
Et hec limi-
ta esse ꝟa ni
si pbaret pri
orem sciuisse
fm possesso-
rē possidere
quo casu pri
ma possessio
p̄sumit̄ inter
rupta. l. claz
possidere. §.
q̄ ad nūdinas
s̄. de acqui.
posses. ⁊ n o.
bar. in. l. si ō
eo. §. si forte.
eo. ti. ⁊ vide
qō no. bal. in
l. sup lōgi. in
vl. col. C. ō p̄
scrip. lō. tēp.
et in. l. p̄ses.
C. de sen. et
q̄ titulus p̄-
sumi faciat
antiquiorez
possessionez
tenet bal. in
l. post senten
tiā. in. ij. col.
C. de sen. et
hic adō bar.
in. l. i. C. eo.
Et adde qō
dicit bal. in
l. penul. in vl
ti. col. C. si a
nō cōpeten.
iudi. q̄ si ap
paret ō mea
autiq̄ori pos-

quidā. vnus possidebat ⁊ alter in sua possessiōe eū
turbabat: nō q̄ possideret. ⁊ ō talē turbatorē dar̄
hoc interdictū. vt pbar̄. j. e. l. §. hoc interdictū. ⁊ di-
xi plene. s̄. e. l. i. §. huius aūt. Ista lec. licz in se sit ve
ra: tñ nō ꝯgruit lr̄e que dicit vtrūq̄ possidere. Alij
dicūt q̄ isti duo possidebant. ⁊ possibile est duos
possidere ciuiliter. istā opi. reprobaui in. l. iij. §. ex ō-
rio. s̄. de acqui. pos. dicḡ duo possunt insolidū pos-
sidere diuerso iure. vnus ciuiliter alter naturaliter.
et sic ponā h̄ casum q̄ vn⁹ possidet ciuiliter vt dñs
alius naturaliter tanq̄ fructuari⁹ ⁊ iuste vl̄ iniuste
vt dixi. s̄. l. pri. ¶ Scdo op. ille qui clā possidet, et
sic iniuste. vt dixi supra statim cū itur ad iudiciū de-
finit possidere clā. ⁊ sic videt̄ q̄ exemplū put ponit̄
de clā nō ꝓcedit. Rñdeo initiū inspicit̄ vt dixi. s̄. l.
prima. sum expeditus de glo. ma. excepta vna. q. q̄
sit ibi. ¶ Tertio op. p sniam dz īponi finis cōtro-
uersie. sed h̄ nō imponit̄ finis qz neuter vincit̄. ḡ vi
det̄ obstare. l. i. s̄. ō re iudi. Dicit glo. rñdeo neuter
vincit in eo q̄ est actor. qz aduersarius sibi nō ꝯdē-
nat̄. sed in eo q̄ est reus quilibet vincet. qz absol-
uet̄ ab aduersario. ⁊ sic īponet̄ finis ꝯtrouersie. Tu
dic clarius neuter vincet̄ vt possessionē quā hz re-
stituere cogat̄. tū vterq̄ vincet in eo q̄ pḥibebit̄ al
ter alteri viz facere. ⁊ hoc mō poterit etiā vtq̄ vin
ci vt ꝯdēnent̄ inuicē ad interesse turbatōis ꝓterite.
et ne ō futuro alter alter turbet. ita dz intelligi hic
et insti. eo. §. hodie. ¶ Ulterius op. q̄ istud inter-
dictū sit retinēde possessiōis. vt. s̄. e. l. i. §. retinende.
sed in hac. l. dicit̄ q̄ est recupande. qz ille qui possi-
det iuste p hoc interdictū recupat possessionē quaz
alius hz iniuste vt h̄ dicit̄. Do. fateor q̄ est retinen-
de. tū p quādā cōsequētiā aliqñ est recupande pos-
sessiōis. vt h̄. ⁊ dixi. s̄. e. l. i. §. interdictū aūt. ¶ Ale-
nio ad. q. primo q̄ro aliquis turbat me in possessiōe
mea iuſ seruitutis quā asserit se hr̄e an cōpetit hoc
interdictū. gl. dicit q̄ sic vtile. vt. j. e. l. §. si vicinus.
dicā clarius. j. e. l. §. ij. ¶ Querit glo. pone q̄ ego
possideo p̄diū ciuiliter. alius qui neq̄ ciuiliter neq̄
naturaliter possidet vēdit eū tibi ⁊ te inducit ī pos-
sessionē. an ō te potero agere hoc interdicto vt vin
cam. videt̄ q̄ nō qz a me nō possides clam. neq̄ au
ctor tuus possidet. gl. determinat q̄ imo possum a-
gere p. l. si seruus. C. qō cū eo. ista glo. dicit veritatē
qz cū ali⁹ tibi tradit ipso actu ipse videt̄ clā posside
re a me ⁊ tibi tradere. vt. s̄. si cer. pe. l. singularia. et
hoc casu tu teneris hoc interdicto. vt statim dicā. j.
prima. q. ḡ ⁊c. Ita tenet Jo. de. ⁊ oēs vt refert Ci. C.
eo. l. i. in. vij. q. ¶ Quero q̄d si ille q̄ possidebat a
me clā tibi bona fide recipienti vēdidit ⁊ tradidit.
an tenearis. glo. dicit q̄ sic. qz nō debes esse melio-
ris ꝯditionis q̄ auctor tuus. Cōtra hanc gl. videt̄
tex. j. e. l. §. nō video. ⁊ illū allegant doc. ⁊ rñdent q̄
ibi ōz q̄ nō videt̄ vi possidere. est vez vt teneat̄ in-
terdicto vnde vi sed bene tenet̄ hoc interdicto. ita
dicūt doct. hec sunt vera qz interdicta oīa excepto
interdicto vnde vi. sunt scripta in rē. vt. l. i. §. pe. s̄. ō
interdic. ḡ sicut tenebat̄ auctor tuus ita debes tene
ri tu. ō p̄dicta videt̄. j. ti. ij. l. i. §. si tibi fundū. sed ibi
dicā. ¶ Aurea p̄incipiū huius legis q̄ro qualiter
formet̄ sntia in hoc interdicto. Ista. q. ponit̄ in glo.
l. i. C. eo. dicūt quidā q̄ iudex dz ꝓnūciare vti possi
detis ita possideatis. vt. l. ait p̄tor. §. i. ⁊ ibi gl. ō. de
re iudi. sed certe ista est sntia incerta ⁊ nō ꝓponeret

sessione dicor ꝓbasse me spoliatū possessione ad quod vide q̄ scri-
psi. s̄. in. l. i. §. siue aūt. de vi ⁊ vi arma. Quid si vn⁹ pbat me anti-
quiori possessione sine titulo. alter de iuniori cū titulo vide barto. et
Jmol. in. l. si de eo. §. fi. s̄. de acqui. pos. Quid si ꝓbatiōes sunt pa
res super possessiōe ⁊ vnus habet titulū antiquiorem alter⁹ dicit

finē cōtrouersie. quare tu dic. q̄ñq̄ ī hoc interdicto
vterq̄ est actor ⁊ reus. qz vterq̄ dedit libellū quod
pōt esse. nā hoc interdictū est duplex. vt. j. primo. §.
q̄ñq̄ vnus tñ dedit libellū ō alīū. tūc si appareret
ex act̄ q̄ vn⁹ possidet iuste. ali⁹ nō possidet sed inq̄
etat iudex cōdēnabit illū inquietantē ad illa tria q̄
dixi ꝯtineri in petitione. s̄. l. i. §. interdictū aūt. Si
cōstaret q̄ vterq̄ possideret. tūc si quidē cōstaret q̄
vterq̄ possidet iuste diuerso titulo possidēdi. vt do
minus ⁊ fructuarius. tūc vtrūq̄ ꝯdēnabit ⁊ vtrūq̄
absoluet diuersis respectibus. vt dixi mō in ōrijs.
Idē si vnus possidet iuste ali⁹ iniuste nō ab aduer-
sario. sed si vnus possideret iniuste ab aduersario il
le cōdēnabit̄ ad illa q̄ dixi debere cōtinere in petiti
one. s. ne turbet q̄ oīa in p̄cedētibus sunt declarata
q̄ñq̄ vterq̄ ꝓbauit se possidere eodē iure possidē-
di. qz quilibz ꝓbauit se possidere vt dñm. in hoc est
difficultas. Dicitas est aut vnus ꝓbauit de possessio
ne sua p plures vel meliores testes ⁊ ille dz obtine
re. vt. l. ob carmē in fi. s̄. de testi. Si vero testes vni
usc̄uiusq̄ sunt equales c numero ⁊ dignitate. tūc si
vnus ꝓbet ō sua possessiōe antiquioris tp̄is q̄ ali
us ille vincet. qz scda possessio p̄sumet̄ clādestina
cū duo insolidū possidere nō possunt. vt. l. iij. §. ex ō-
rio. s̄. de acqui. pos. ⁊ est tex. extra de pba. c. lz. Dz
si vterq̄ ꝓbat p̄scriptionē ⁊ possessione eq̄lis tp̄is.
tūc si vnus ostēdit iustū titulū possessiōis sue. alius
nō ille vincit qui titulū ostēdit. alius nō. qz ille qui
hz titulū hz potiora iura. vt. l. i. C. de edi. di. h̄adri.
tol. ⁊ d. c. lz. ō pba. hoc tz Ja. ō are. Ja. bu. ⁊ Ci. C.
eo. l. i. ⁊ oēs hoc tenēt. sed si null⁹ ostēdit titulū vel vt
terq̄ ostēdit titulū equalē. in hoc est dubitatio inter
doc. quidā dicūt q̄ iudex dz ꝓnunciare vti posside
tis ita possideatis. ⁊ sic neuter vincit ⁊ neuter vin-
cit̄. ⁊ hoc casu pōt loqui h̄. sed certe nō est bonū eō
filiū. qz p hoc ptes venirēt ad arma. qō iudex equi-
tate sua dz pḥibere. vt. l. equissimū. s̄. ō vsufr. Ista
lex nō obstat. qz h̄ loquit̄ qñ iudex ꝓnūciauit vtrūq̄
q̄ possidere diuersa specie possidendi ⁊ sic termina
uit litē inter eos. Alij dicunt q̄ iudex dz facere feq̄
strari⁹ possessionē apud aliū. ne ptes veniāt ad ar-
ma ⁊ rixas. ar. d. l. equissimū. sed si hoc esset vez qs
intentabit rei vendicationē. qualiter cognoscet̄ de
ꝓprietate. dicunt quidā forte dirimet̄ sorte c vt. l. in
tribus. s̄. de iudi. ⁊ C. cōia de le. l. fi. in prin. hoc nō
placet. nā qō facti nō dz dirimi sorte. vt. l. duo sunt
titij. de testa. tu. sed qō iuris sicut in ōrijs. sed q̄ hāc
sortē dirimet̄ q̄s esset possessor ⁊ q̄s nō. ⁊ sic qō fa-
cti. ⁊ sic mihi videt̄ q̄ debeamus dicere aliter. q̄ iu
dex debeat diuidere possessionē illā. ⁊ dimidietatē
dare alteri. qō ꝓbo p rōnem. si duo fructuarij sunt
in fundo. forte qz cuilibet est relictus vsufructus in
testamēto insolidū. certe isti faciēt sibi ptes p cōcur
sum. ⁊ vterq̄ erit in possessiōe ꝓ medietate. vt. j. e. l.
si. in prin. ⁊ idē de necessitate dices in duobus lega
tarijs quibus eadē res esset legata insolidū. nam si
quilibet ꝓbaret se possidere de necessitate intelli-
git̄ q̄ q̄libet possidet ꝓ dimidia. cū sibi ptes faciāt
p cōcursum. mō ad ꝓpositū qñ plures ostēdūt titu
lū equalē. vel qñ titulū nullū ostendunt. alter alteri
saltē habēt titulū de iure gentiū q̄si occupauerit rē
vacantē ⁊ q̄ in nullius bonis est cū oēs nō appare
at. vnde iudex pnūciabit vtrūq̄ istoz possidere cō
muniter ⁊ p indiuiso ⁊ diuidēt si velint. Ex hoc se-

f ¶ Dimidie
tatē. Ita te
net Di. in. l.
titie tertores
p illū tex. de
lega. i. ⁊ alij
nō faciūt mē
tionē. ⁊ vide
ibi p Bico.
de neapo. et
bal. in. l. p̄ses
ses. C. de sen
tē. in vlt. col.

quiē si quis eoꝝ volet intentare petitoriū intentabit vicissim vnus ꝯ alium. sicut etiā fit in hac lege qñ iudex pnūciat vnū possidere ciuiliter aliū naturaliter in ētabit petitoriū vicissim put volēt. vt h ōr in gl.

Hoc interdictū. Nō hic dicit tex. q hoc interdictū est duplex. est verū aptitudine nō semp actu. qz pōt esse q vn? tm agit cōtra eū qui eū turbat z se possidere nō asserit. vt j. primo. §. z. s. e. l. i. §. hoc aūt.

Hoc interdictū. Videē q ad hoc vt habeq̄ qs turbeē in possessiōe sua. ita dicit h. Querit glo. § quid si aliqs nō facit ꝺtrouersiā possessiōis sed dicit se vti iure seruitutis. an deē ꝯ eū interdictū Dicit glo. sic forte vtile. vt. j. e. l. §. si vicinus. tu dic qñ quis iure seruitutis vult vti in fundo a me possesso. ego habeo interdictū. qz minuit mihi aliquid de iure possessiōis mee. nō enī libere possideo. vt. l. stipulatio ista. §. i. j. de ō. ob. Si ō ille qui habet seruitutē vult agere hoc interdicto ꝯ ipedientē hic pōt ꝺcludere duob? modis. vno mō q dñs ipedit eū vti z turbat eū in qsi possessione seruitutis sue. et isto casu habet vtile interdictū vt dixi. s. e. l. i prin. Si vero volo dicere q turbas me in possessiōe fūdi mei nō pmittēdo me vti seruitute. tunc habeo interdictū directū. ista sunt verba glo. i. l. sicuti. §. aristo. s. si seruitus vendi.

Cum inquilinus b Quod. si inquilinus nō faciat cōtrouersiā possessiōis. g cōtra eū nō daē hoc interdictū. vt. s. pri. §. So. cōcedo nec requiriē q faciat cōtrouersiā possessiōis. vt supra dixi. Quod. q ista ꝓtestatio nō fit necessaria dño. imo videē q possit euz expellere qñ vult reficere. vt. C. locati. l. edē. Rñdeo duobus modis. primo q h loquat in refectōe tali ꝑ quā habitatio nō ipediaē vt refectio modica. vel dic q ꝺz dñs ꝓtestari q nō ꝓhibebit dñs eū habitare facta refectiōe. ita dic glo. quā not. q post refectiōez factā inq̄linus pōt z ꝺz habitare. lz ꝑ refectiōe expellaē.

Item videamus. Dicit hic q ego debeo denūciare illi trāsductori quero ad quē finē fit ista denūciatio. rñdeo vt ipse me ꝑcidat z relaxet vites meas vel officio iudicis hoc fiat. vide glo. q̄ hoc dicit. z incipit. s. dñm. puto gl. vez dicere. nā cū iste vites sunt in solo a me possesso. possem ꝑcidere mea aucte. vt. l. quēadmoduz §. si ꝓtectū. s. ad. l. aquil. z. l. si vitē. §. qui ad ianuā j. qō vi aut clam. meritō hoc poterit fieri officio iudicis. z hoc est qō glo. dicit si dñs vult. quasi dicat pōt etiā sua aucte. vides sile in nunciatōe noui operis. que pōt fieri officio iudicis z aucte ꝓpria. z fm hanc lec. denūciat dñs trāsductori vt ꝑcidat. alij dicūt q dñs denūciat q ipse idez vult ꝑcidere. z hoc facit vt si aduersarius ō cetero aliqd faciat teneaē qō vi aut clā. prima lect. magis cōgruit lre. Se quiē in tex. aut vti debere eū interdicto. q̄ro ō intellectu huius verbi qs est iste q̄ interdicto vtiē. due sunt lec. vna q dñs ediū vtiē interdicto ꝯ transducentē. z ista applaudet lre. alij dicunt q dñs fundi in quo erāt arbores in quibus vites erāt trāsducte cōtendebat se possidere fundū in quo erāt vites. et sic intērabat interdictū cōtra eū qui ꝓhibebat vites trāsducere. prima lec. placet.

Item videamus. Iste. §. vsq; ad. §. credito res. diuidiē in duas partes principales. primo qñ habeo ꝓtectū qō est fundatū in solo a me possesso z ꝓtendaē supra alienū. scō qñ habeo cenaculū quod totū fundaē sup edificio possesso ab alio. scō ibi sed supra edes. Item prima subdiuidiē in duas. qz primo loquiē qñ edificiū ꝓtendiē supra solum ab alio possessum. secūdo qñ ꝓtendiē supra solū cōmunem. scō ibi labeo. et prin. §. itē videamus. legiē in gl. tribus modis. tu tene tertiā lec. ibi tu dic relatū z bene.

Labeo. Hic est notabilis. §. q̄ro q̄d differt iste §. a ꝑcedenti. §. itē videamus. Rñdeo qz in superiori. §. habebat ꝓtectū qō nō requiescebat in alieno. sed h requiescit. z hoc fm quosdā. vel aliter supra tegebaē fundus alienus. hic fund? cōmunis. qō no. z q nō licet facere ꝑ pellīū supra plateā cōmunē inter plures cōsortes. In ō. an quo. cū iurisc̄onsultus nō rñdeat. quero quid iuris. Rñdeo aut ille q̄ h ꝓtectū h de iure z pōt agere vti possidetis. aut nō h de iure z nō pōt agere. qz illā ꝓtectionē h vi clam vel ꝑcario ab aduersario.

Si supra edes. Primo loquiē in eo qui h cenaculū supra edificiū alienū nō cōductū a dño. scō in eo qui h cōductuz a dño tanq̄ superficiarius. scō ibi ceteꝝ. z iste. §. est valde notabilis z mēti tenēdus. Quero si cenaculū nō habet aditū de publico quis poterit agere interdicto vti possidetis. rñdeo ille qui habitat in cenaculo nō possidet nisi sit superficiarius. vt dicā in ō. ceteꝝ. z ideo siue possessor domus eū molestet siue alius extraneus hoc interdictū sibi nō cōpetit. sed dñs domus pōt agere cōtra eū hoc interdicto. qz possidēdo cenaculū eū turbat in possessiōe sua. et pōt agere cōtra quēlibet extraneū tanq̄ possessor. Quero qñ cenaculū habet aditū ex publico qs possideat. Rñdeo naturaliter ille possidet qui habitat cenaculū si habitat iuē suo nō vt inq̄linus. et hoc qz inquilinus nō possidet. ciuiliter ō possidet dñs soli in quo sustentaē cenaculū. vt. l. obligationū fere. §. placet. j. de act. z oblig. fm Ja. de are. Quero vtz possessor cenaculi possit agere interdicto vti possidetis. Rñdeo sic ꝯ quēlibz extraneū eū turbantē. qz possidet vt dictū est. ꝯ dñm ō nō posset agere nisi ostendat se iuste habere cenaculū. vt. j. i ō. ceteꝝ. nā eoipso q possidet a dño possidet vi clā vel ꝑcario cū eius edificiū ꝺz esse libez vsq; ad celū. vt. l. altius. C. de serui. z aqua.

Ceterum. Quero superficiarius qui h cenaculū vtz ipse possideat. rñdeo sic siue habeat aditū ex publico siue nō. qō apparet. qz sibi cōpetit interdictū vti possidetis. vt hic ꝺr. et gl. hic tenet qō dico de superficiario: idē dico de quolibet alio qui iuste h cenaculū. hoc dico qz sepe cōtingit q testatoꝝ relinq̄t vxori habitatōem certe partis domus sue vel cenaculi. certe dico eā possidere illā partē. licet nō habeat aditū ex publico. vt hic.

Creditores. Circa istū. §. q̄runē duo. primum q̄d in creditore cōuētionali. glo. dicit q secus. nā ille qui missus est in possessionē a dño possidet. vt. l. qui pignori. s. de acqui. pos. merito h hoc interdictū fm hoc habes vnā differentiam inter pignus ꝓtoriū z pignus ꝙuentōale. alias differētias dic vt no. in. l. i. s. de pig. ac. Scō q̄ro qualiter subueniaē istis creditoribus missis in possessionē. dic vt in glo.

Non video. Hic videē tex. cōtra glo. quaz habuisti. s. e. l. in princ. in sca ma. glo. Rñdeo nō video possidere vi vt tenear interdicto vnde vi. qz illud est mere psonale. vt. l. cū a te. s. ti. i. sed teneoꝝ interdicto vti possidetis. qz est scriptū in rem. vt. l. i. §. pe. s. de interdic.

In hoc interdicto. Glo. ponit hic casum. No. tex. ibi sz hoc nequaq̄ cc. z fm hūc casum habes q quis cōdemnaē q nō turbet. z dico q de hoc pōt cogi cauere. vt. j. ti. ij. l. iij. §. in hoc interdicto. z de aqua quoti. l.

i §. Labeo. facere ꝑ selli um. vide tex. et bar. in. l. ij. §. tractatuz. s. ne q̄d in loco publi. et spec. in ti. de causa pos. et ꝓpie. ō. itē labeo. z bal. in. l. itē lapilli. s. de rerū diuisi. z in. l iurisgētiū. §. si paciscar. s. de pact. et qō not. in. l. fi. in prin. C. de seruitu.

k §. In hoc inf dicto, qño estimat, vi bar. in. l. si ali quã. in scda pte. s. de acqui. pos. & in l. si qs in tan tã. C. vñ vi.

pe. Scdo no. qño estimat interesse in hoc interdicto q habet respectus ad possessionem. & ppter hoc in ciuitate ista in qua de qualibet lite solui dz gabella quatuor denariorz p libra: qñ est ptētio de aliqua possessione: dz extimari possessio nō res: vt hac lege. Quero qd si cōtendit sup aliquo possessorio qō habeat cām ppzietatis vt vidistis. s. ō interdic. l. ij. §. qdā. qliter lis extimabit cogitabit.

Ista lex est multū notabilis & mēti tenēda. & de ipsa facio magnū fundamentū in materia de acquirē. pos. & habet quatuor ptes. vt ptz ex lra. in prima est ptētio inter duos fructuarios. in scda est cōtentio inter dñm & fructuariū. qm vterq; inuicez agit cōtra alterz. in tertia sunt opi. vna qñ fructuarius tm agit p qsi possessiōe vsufructus. alia q agit vsufructuarius vti possidetis p possessiōe rei & ista scda verior. in quarta qñ est cōtentio inter fructuariū & vsuariū. scda ibi & si alter. tertia ibi & si idē erit quarta ibi pinde. Aduerte circa primā ptē. qro qs erit effectus istius iudicij inter duos fructuarios. Rñdit glo. poterit esse q vnus solus vincit si apparebit vnū solū possidere naturaliter. Itē poterit esse q ambo vincerēt & neuter. hoc q ambo vincerent esse pōt si facerēt sibi ptes p decursum. qz forte cuilibet erat vsufructus legatus insolidū. tūc qlibet vincit i medietate sua. & neuter vincit aliū i portiōe sua. nec possumus dicere q ista naturalis que cōpetit fructuario diuidat in duas ita q quilibet insolidū possideat. qz eadē specie possidēdi nō possunt plures insolidū possidere. vt. l. iij. §. ex ōrio. de acqui. pos. Scda ps istius. l. est clara Venio ad tertiā partē & hic qro qd differt h ✠. a ptēdēti. Rñ deo. s. cōtēdebat de possessiōe rei hic de qsi possessiōe iuris fm vnā lect. vide gl. q incipit. i. quasi. que idē dicit qō glo. s. e. l. i. in prin. & l. si plures. §. deiectū. s. ti. i. & l. ait ptor. §. itē ei. s. ex q. cau. ma. sed hoc reprobaui. s. e. l. i. & l. naturaliter in prin. de acquir. pos. dicendū est ergo qñ cōtendit de possessiōe rei in qua habet vsufructus & differt a ptēdēti qz dñs agebat ō fructuariū & fructuarius ō dñm. hic solū vsufructuarius agit. Venio ad quartā principalē et qro hic qualiter possideat vsufructuari? & vsuarius. dicit glo. q qlibet possidet naturaliter sed nō insolidū sed quilibet p pte indiuisa ita dicit gl. hic. Aduerte Ja. de are. dicit sic puto quelibet possidere insolidū diuerso iure. Ego dico q glo. nostra dicit male. nā portio incerta rōne loci & quote non pōt possideri. vt. s. de acqui. pos. l. iij. §. i. & l. locus. sed si tu dicis vsufructuariū & vsuariū possidere p pte indiuisa apparet q ps est incerta rōne loci. qz portio indiuisa nō pōt demonstrari in loco. vt. l. meuius. §. duobus. s. de leg. ij. & de stipu. seruo. l. fuus cōmunis sic oīm. Item est incerta rōne quote qñ vsus est incertus. vt. l. vsus ps. s. de vsu & ha. ergo p pte indiuisa nō pōt possideri. & ideo teneo q qlibet insolidū naturaliter possidet. Sed tūc obstat. l. iij. §. ex ōrio. de acqui. pos. vbi dicit q duo nō possunt insolidū possidere. Rñdeo verz est eadē specie possidēdi. sed hic sunt diuerse spēs. Alia em̄ est possessio naturalis vsufructuarij. alia est possessio naturalis vsuarij. alia est naturalis possessio emphiteote & similiū. sicut differt ciuilis possessio dñi a naturali q est fructuarij. ita iste naturales de qbus dixi differūt inuicē. rōnem dixi in. d. §. ex ōrio. Circa legē nostrā habemus videre de effectu huius interdicti qñ pponit p quasi possessione alicuius iuris incorpalis. & ista iura incorpalia quedā sunt realia vt seruitutes habētes cām cōtinuā p quibus dat hoc interdictū. vt dixi. s. e. l. i. in prin. iste possunt cō

Im summa. venio ad quartā. adō glo. & bar. in l. i. ad fi. C. e.

petere sine dubio pluribus insolidū. vt. j. de aqua quoti. & esti. l. lutio. merito plures possent agere inuicē & possibile esset vtrunq; obtinere. put reperit possidere. & de istis habuistis in hoc ti. quedā sunt iura nō realia. vt iurisditiones & iura percipiēdi pedagia vel seruitia & silia. in iurisditione dic q pōt iurisditio esse apō plures insolidū. vt. l. inter tutores. s. de admi. tu. & l. i. s. de offi. pcō. Itē pōt esse apō plures iurisditio. vna alta & magna. alia bassa & pua. exēplū pses puincie in ducatu & marchia hz iurisditionē vniuersalē in tota puincia. & ad eū appellat a iudicibus inferioribus. Rectores ciuitatū in ciuitate sua habēt iurisditiones. & sic vides q duo in eadē ciuitate hñt iurisditionē. tñ vnus minorē alio maiorē. Itē pōt esse iurisditio apud plures in eodē territorio diuersis respectibus. sicut vides q rector huius ciuitatis hz iurisditionē oīm causarz tpaliū. eps autē habet iurisditiōem oīm causarz spiritaliū vel vides quosdā iudices habere iurisditiōem super dānis datis tm̄. aliū habere oēm aliā iurisditionē. vt. l. solemus. §. latrūculatorz. s. de iudi. & l. ij. C. de seruit. & aq. quis esse in quasi possessiōe. vt. l. ij. C. de seruit. & aq. et. l. quotiēs. s. de seruit. vnde si tu pbares te vsum tali iurisditiōe nō pbaret tua quasi possessio nisi pbares te fecisse sciēte eo ad quē spectat. Hoc pmittit si plures cōtendūt de aliqua iurisditiōe. & vnum tm̄ apparet possidere & ille obtinet i hoc interdicto sed si plures apparēt quasi possidere quilibet obtinebit fm q qñ possidet vel in totū vel in pte vel fm iurisditionē magnā vel bassam fm q dixi. s. & hoc est qō pbat hic tex. de vsufructuario & vsuario. qz vsufructuarius obtinet in possessione fm fructū. et vsuarius fm vsum. & dñs fm dñiuz. & hoc dicit iste tex. Predicta vident vera in istis iurisditionibus de qbus dixi. In iure vero pcipiēdi pedagiū nō videt q possit pluribus in solidū cōpetere. sic nec preceptio vsufructus esse pōt apō plures insolidū. sic nec preceptio pedagij. tñ pōt esse q vnus recipit pedagiū de oībus rebus. alius ō aialibus tm̄. vl vnus omni tpe. alius tpe indulgētie & sic de silibus. istis casibus qlibet vinceret in qsi possessiōe in qua est. vt hac. l. in fi. cū sua glo. ad pdicta facit qō dixi in. l. si publicanus. §. fi. s. de publica.

De superficiebus. Rubrica.

Sit pretor. m Qp. duo nō possunt possidere insolidū. vt dixi. s. l. prima. dicit gl. diu ersis respectibus pōt esse. vt qz vnus vti supficie respectu vsufruct? alter vti respectu vsus vel dic q honoris gra loquit in plurali. vel dic qlibet habet superficiē p parte p indiuiso. vel dic q loquit domino & superficiario.

De supficiebus. Rub. Sit pretor. Quis sit Sctus supficiarius. vide bal. in rubri. C. de iur. em pbi. in prin

Qui superficiē. In hoc. §. pone casum quare fit ppositū hoc interdictū videt q hoc interdictū nō sit necessariū cū p supficie cōpetat actio ciuilis. Et ad hoc rñdet iurisco sultus. subaudi iussus est de iure cōmuni. i. ante huius tractatus ppositionē excedere. ideo videt q hoc interdictū fuerit superuacuū. ad qō rñdit. sed longe ↄc. Mo. ter. ibi n q melius erat ↄc. ō. hic q supficiem ↄduxit. Qp. eius est supficies cuius est solū. vt. l. obligationū fere. §. placet. de ac. & obli. sed si cōduxi supficiē vt hic dicit solū remanet dñi. g tali cōductori nō cōpetit vtilis actio in rem. q nā infra dicit cōpetere. Huius timores sunt hic plures expo

n Qui supficiē. Mo. ter. ibi. adde gl. bar. & bal. in l. i. C. vti possidetis.

o Hoc mō. Qualiter ista verba intelligant refirmamus tibi talem domū in emphiteosim videlicet solū iure emphiteotico: z supficiē iur ppio. habeat p bal. in. c. i. §. si qs de manso. de cōtrouersi. inuesti. z ō bar. videt tenere bal. in. l. ij. in. i. z. ij. col. C. de iure emphi. z in. l. si do/ mus. §. si. de leg. i. z facit qō not. bal. in auc. qui rē. C. ō sacrosan. eccle. et vide no. p bal. in. l. iij. q̄ incipit serui tutes pdior de seruitu. et bal. i auc. ex/ cipit. C. de bo. q̄ liber. p bal. in. c. i. §. si vasall? in feudo. in titu lo b finit lex corradi. pau. de cas. in. d. Liij. de serui. tenet opini. bar. p. d. l. ob ligationū fe re. §. placet. p l. ij. Sed bal. ibi in. ij. col. tenet ōri um.

sitiones in glo. quidaz dicūt superficiē id est solum in quo est supficies. z sic tanq̄ cōductor soli habet vtilē in rem. vel cōduxit solū vt ibi superficiē ponat. Cadē est ista expositio cū prima. sed differt. qz in p/ cedēti supficies erat iam īposita. in ista vo erat im/ ponēda. Alij intelligūt tex. simpliciter put iacet. et hoc placet. licet etiā pcedētes sunt vere. Nō obstat cōtrariū. qz fateor q̄ supficies cedit solo quo ad di rectū dn̄ium sed vtile pōt cōpetere supficiario. qō tene mēti p quibusdā ōctibus qui reperiunt in ciui tate ista. Sunt hic quedā domus que pcedunt ab ecclesijs priuatis psonis hoc mō o. refirmamus ti/ bi in emphiteosim talē modū. videlicet solū iure em phiteotico superficiē iure ppio. Certe ego dico q̄ ista verba debēt sic intelligi q̄ tota domus sit em/ phiteotica. nā nō pōt alterius esse edificiuz q̄ eius cuius est solū. vt dicta. l. obligationū fere. §. placet. Et ista verba que dicūt edificiū iure ppio hoc de/ notant q̄ edificiū fuerit positū de pecunia priuati. nō ab ipsa ecclesia. qm̄ ab initio fuerūt pceſſe in em phiteosim ad ponendā superficiē. vt hic dicit in gl. Sed tūc dubitat an emphiteosi finita supficia/ rius possit eleuare superficiē suā cū dicat habere iu re ppio. casus est q̄ nō in. l. ij. P C. de iure emphi. Ulterius dicit hic si emit superficiē habet actio nē ex empto. op. per locū a diuisiōe. aut emit solū et est dns totius. z habet directā in rem. aut emit sup ficiem sine solo. z tūc sequit q̄ alterius est solū alte rius supficies. cōtra. l. obligationū fere. §. placet. j. de act. z obli. Glo. huius timore dat plures exposi tiones. ista est xa. vel q̄ emit supficiē tm̄. vel q̄ emit q̄m̄ emit superficiē. qz pōt ptinere supficies ad aliū q̄ pertineat solū iure vtilis dn̄ij. vt dixi. sed q̄m̄ emi solū vt ponā superficiē intelligas hoc acto vt domi niū soli nō transeat. alʒ ista verba vt ponā supficiē vel ad ponendū supficiē translationē dn̄ij nō impe dīsit. vt. l. spēs. de au. z arg. leg. z qō no. per doc. in l. si mulier. C. de iure dot. Ulterius quero q̄ quo cognoscā emptorem a cōductore. Glo. rndit valde not. dicit em̄ pcium z mercedis q̄titas facit discer/ ni. Preciū intelligo q̄m̄ soluit vna semel. mercedis quātitas q̄m̄ soluit annua. vt no. C. de iure emphi. l. i. plene dixi in. q. quā disputaui q̄ incipit publica nus quidā. Ultimo nota istū tex. ad ea q̄ quoti/ die ponunt in cōtractibus. q̄ in ōctibus debeant poni ista xba in re empta vel locata faciēs eū pcu ratorē in rem suā. ita vt deinde possit z̄c. vt hic dicit facit. l. in creditore. de euic. C.

Proponitur. Hic incipit exponere primam tor quā cām. Cōtra. §. e. l. in prin. ibi fm legē locat. z̄c. Glo. ponit plures so. illa est xa q̄ princ. loquit q̄m̄ supficiarius agit cōtra dn̄m. nā tūc nisi apparet causa q̄re supficiē possideat. possideret ab eo vi clā vel pcario cū de iure debeat esse supficies ei? cui? est solū. vt. d. §. placz. z vidistis. §. ti. i. l. duo. §. labeo sed q̄m̄ agit ō aliū nō requirit cā possidēdi. vt hic.

Quod autem ait. Hic exponit ptē scōam edicti. ibi. si qua alia z̄c. Nota tex. ibi. nā cui damus z̄c. Nota q̄ cō/ ductor ad modicū tps nō habet actionē in rē vtilē. secus si pduxit ad tps magnū. Ultimo nota cui damus actionē multo magis exceptiōem. Que dus dotalis nō possit alienari nec fiāliter i magnū tps dicat aliena tio quedā cū trāsferat vtile dn̄ium. iuxta id qō habet in. l. i. z. ij. §. si ager vectigal. dicebat ipse q̄ platus q̄ phibet res ecclesie alienare nō phibet in q̄nquēniū locare imo poterit locare p nouē annos cū decenniū tantū dicat longū tps. l. si fideicō. §. aristo. q̄ z a qui. in ru ros qō sit tps magnū z paruū. in glo. ponunt opi. vna dicit de. xxx. diebus. alia de biēnio. alia de q̄n quēnio. iste sunt falsę. vt. l. si filio. §. fi. §. solu. matri. vbi quinquēniū est modicū tps. nā si ille cōductor ad quinquēniū haberet vtilez. successor tenet stare colono qō ibi negat. Quare gl. ponit duas alias opi. vna q̄ longū tps dicat decenniū. alia q̄ dicat lōgū tps arbitrio iudicis. z hāc vltimā tenet b. sed pcedentē de decēnio tenet in. l. i. in fi. z. l. se. §. si ager vec. z ista cōiter tenet z p canonistas in. c. ik. ō reb? eccle. nō alie. in cle. Sed q̄ro vtr pductori cōpe tat actio in rem. seu querat aliqō ius in re. Rndeo aut pduxit ad modicū tps. z nullū ius in re q̄rit. si cōduxit a priuato. vt hic. si vero cōduxit a publico tūc querit vtilis in rē sibi. vt. §. de lo. pub. fru. l. i. li cet glo. videat tenere ōriū z nō bene in dicta. l. i. in fi. cū se. §. si ager. vec. vel emphi. pe. Nā ibi put lo/ quit de locatiōe facta a republica nō est distinguē dū vtr cōductio sit ad paruū tps facta vel magnū Si vero cōduxit ad tps magnū vel longū indistin cte habet actōem in rē. vt hoc. §. z ex hoc colligit ra tio. l. emptore. C. locati. quare emptor pōt expellere colonū. qz nullū ius habet in re. sed solū habet obli gatā psonā. Sed si haberet ius in re. psequerer rē penes quēcunq̄ vadat. vt hic z in sequēti. §. nā ha bet actionē in rē ō dn̄m z ō quēcunq̄ aliū. Et ideo dixi fiam de facto q̄ si de cōtractu locatiōis fieret instm̄. z in instrumēto est apposita hypotheca oīm bonor. q̄ ex hoc est quesitū colono ius in re. z ideo nō posset expelli ab illo fundo cū sit sibi obligatus p obseruatiōe pdictor. Ultimo dicit gl. no. ar. q̄ possum vēdicare domū vel fundū. q̄uis alius a me hz in emphiteosim. Sed ar. ō ō pdi. inde. l. inde biti. in fi. z. l. fructus. in fi. ō rei vēdi. So. ab eo qui hz ius a me nō possum vēdicare. vt in ōriis. z pba tur hac. l. sed ab extraneo bene possum vēdicare vt hic. z hanc distinctionē pbat iste tex.

Si soli. Duobus modis glo. ponit casum z fm primā lec. clare pcedit. Itē scōa lec. po/ nit etiā in gl. que lec. p gl. reprobat. Et q̄ō dicit gl. q̄ nō placet. dic. s. q̄ in isto. §. ita ponat casus sed lec. est vera in se. vt. l. fi. §. de euicti. facit eo. ti. l. si ser uum emero. z ibi not.

Quod autem. Iste. §. legit in gl. pluribus modis. q̄ diuersitas lect. nō est ppter aliquā ōrietatē sed qz tex. est in se intrica/ tus. vnde tene quā vis. Op. fructuarius nō po test cōstituere aliū fructuariū. vt insti. de vsufruc. §. finit. ergo nec supficiarius supficiariū. So. aliō in vsufructuario. aliud i supficiario. Rō dicit glo. qz vsufructus hz instar dn̄ij. z sic duo nō possunt esse dn̄i insolidū. Ista ratio nō ꝯcludit. qz supficiarius hz vtile dn̄ium. z tm̄ duo nō possunt esse supficiarij insolidū. vt. §. e. l. in prin. cū glo. Alia ratio est ista qz vsufruct? coheret psone. z iō a psona nō pōt sepa/ rari. Alius em̄ est vsufructus in psona tua. alius in psona mea. vt. l. si id qō. j. de duobus reis. secus in supficie qz eadē est supficies penes quēcunq̄ vadat Dicit b q̄ supficies seu ius supficiei pōt cedi. Cōtra. C. de iure emphi. l. vlti. So. fm opi. gl. in. d. l. vltima. fateor q̄ nō pōt vēdi: sed donari vel lega ri sic. z ita pōt intelligi hec lex. vel etiā locari eo mō quo ipse hz sicut emphiteota facit aliū emphiteotā vt insti. locati. §. adeo. doc. in. d. l. vltima. de iur em/

o Quero. Glide q̄ dixi post bar. i. l. emptorē. C. loca. z vide gl. z bal. in. l. si pstāte. §. si vxor. §. solu. matri.

p Per cano nistas. in. c. i. adde glo. et doc. in. l. si fi/ lius. §. de pe ti. heredi. et ang. in. d. l. si filio. §. fi. quē vidō z ibi scri psi p? imol. et placz opi. q̄ hoc relin/ q̄t arbitrio iudicis p ra tionē doctor et ita videt tenere bar. b

v Querit vtil. Conduc tor reipubli ce hz actōez adde bar. in l. emptorē. C. loca. i. v. col. et in. l. i. C. de iure emphi. in prin.

x Ideo dixi. Istud idem dixit in. l. qui fundū. ff. lo/ ca. z ibi vide qz remittit v bi ponit ma teriā. videli/ cet i. l. si filio. in fi. §. solu. matr. vide. §. de public. et

vectigal.l.vectigalia. ꝛ.l. emptorē. C. locati. optime facit tex. et ibi bar. in l. si creditor. §.fi.ff.de distra.pigno.ꝛ sequit̄ Bal. ī.d.l.emptorem.ꝛ qđ ibi dixi. ꝛ bart. in.l.i. C. loc.

¶ §. Qđ autē.quare dic Et vide bal. in autē. qui rē. in. ij. col. C.đ sacrosa. eccle.

¶ §. Seruitutes. Iste §. facit vtrū emphiteota in re emphiteotica seruitutē possit cōstituere. de quo p bal.in l.iij.C.de seruitu.

¶ Superficiarias. supficie destructa. An destructa supficie destruat̄ ꝺctus ꝛ qđ in emphiteota. vide bal. in.l.i.in. iiij. col. C. de iur emphi. ꝛ ad de bal. in rubri. C. de iur emphi.

¶ De itinere actuq; priuato. Rubrica.

¶ Ait prętor Mota ad hūc titulum q si p viam publicaz iri nō pōt: ego ire īpune potero p agrū vicini cū bestijs.ita not. bal.in. l.per agꝛ. C. đ seruitu.facit ad hoc.j.ea. l.§. iulianus.

phi.dicūt q emphiteote nō possunt donare vel locare dño irrequisito.ꝛ leges que ibi allegant̄ in gl. loquunt̄ in emphiteota rei publice in quo est alia ratio.vt ibi dicūt.ꝛ ego dicā in.l. cōuentiona lib. j.de ꝟbo.obliga.sed ad istā legē que loquit̄ in emphiteota vel supficiario priuati nō respōdēt nec eā allegāt.quare dicꝝ quidā est supficiarius qui emit superficiem. nec ad aliquā pstationem teneꝝ. ꝛ iste pōt cedere quocunq; titulo vult.ita loquit̄ hic.quidā est superficiarius qui cōduxit superficiē sub certa annua pstatiōe.ꝛ in isto puto idē iuris esse qđ in emphiteota.vt ita demū possit vendere vel alienare.sicut emphiteota pōt ꝛ fm hoc determinat̄ hec lex p dictā.l.vltimā de iure emphi. Predicta maxime vera sunt in eo qui superficiē ꝺduxit ab ecclesia vel recepit aliq̄d in emphiteosim.nā tales nullo titulo possunt alīi trāsferre.de hoc habemus tex.singularē. C.ne rei dñice vel tē. l.ij.

¶ Op. ꝛ videt̄ q superficiarij.vt.ff.l.prima.§.qđ aūt. rñdeo vti le dñium cōpetit supficiario.directū cōpetit dño soli.ita loquit̄ hic ¶ Scđo op.q supficiarie edes dicunt̄ empte. nō solū cōducte. vt.l.prima. §.i. Glo. supplet b qđ dicit cōducto.subaudi vel empto.hoc acto q nō trāseat dñium: vt in ꝺrio supp leo vel legato vel donato.vt.ff.l.pria.§. pe. Dicit̄ hic q in ꝺducto solo posite sunt.quero vtꝛ sit differētia vtꝛ cōducā solū vt īponā superficiē vel cōducā supficiē Glo.ff.l.prima.§.i. videt̄ ista ponere tanq; eqlia. Tu dic differētia est in hoc.qꝛ qñ quis cōducit solū supficie destructa[a] adhuc remanet cōductio soli. vt l.quotiēs.in fi.ff.de vsufru. sed qñ cōduxisset supficiē.tūc illa pempta pmit̄ ius supficiarij. vt dicta.l. quotiēs.in fi.ꝛ.ff.de dā.infec. l.inter quos .§. dāni. ¶ Ultimo scias q ex pdictis ꝺz determiari ꝛ supleri.l.supficiario.ff.de rei vēdi.nā nō semp est necesse q p supficie aliqua annua pensio p̄ steꝝ.vt qñ cōstituit̄ emptio donatio vel legatū.vt. ff. vidistis.

¶ De itinere actuq; priuato. Rubrica.

¶ Dictū est supra de interdictis possessorijs rerū corpaliū.sequit̄ de possessorijs rex incorpaliū.

Ait prętor[b]. ¶ Querit glo. vtrū istud interdictū sit duplex vel simplex. dic vt in glo.

Hoc interdictū. ¶ Querit glo.q̄d ꝟbanis. dicit glo. forte habebit locū vtile. Videte siquidē seruitus ꝟbana ꝺz cām cōtinuam tūc ꝺz locū vtile interdictū vti possidetis.vt.ff.ti.ij. l.i.in prin.ꝛ ibi no.ꝛ.l.sicuti.§.aristo.ff.si serui.vē.et l.quotiēs de seruit. Si vero ꝺz cām discōtinuā. tūc posset locū habere vtile interdictū istud. ¶ Quero vtꝛ p causa rustica habeat locū hoc interdictū. Gl. dic q nō.qꝛ nō p aq̄ductu.vt.l.i.§.qđ aūt.j.ti.i. Hic.§.est mltū difficilis et

Hoc interdicto. subtilis. ¶ Op.ꝛ videt̄ q debeat docere de iur seruitutis.vt. j.e.l.iij.§. ait pꝛtoꝛ. So.aliud in illo interdicto de itinere reficiēdo. aliud in isto rō ptz ibi. ¶ Ulterius dicit̄ hic q ꝺz esse vsus ad minus.xxx. diebus. Cōtra .j.ti.i.l. i.§.

qđ autē.vbi sufficit semel vsum. So.aliud in seruitute aque.aliud in seruitute itineris.ratio qꝛ p fundū alienū posset fieri per modū cuiusdā facultatis vel amicitie.nō essi est cōsuetuz q hoc pmittat̄ nisi ei qui ꝺz ius hoc faciēdi.ꝛ ideo vno actu nō acquirit̄ possessio.ꝛ ista tene mēti p acquisitiōe possessio nis [c]aliorꝛ iurīū incorpaliū. Pone exemplū. si cōe istius ciuitatis pateret̄ te esse in ꝺsilio.nō ex hoc tu es in possessiōe illius iuris.nisi ex frequētia actuū ad minus.xxx.vt hic.sed si pateret̄ te esse de priorꝛibus.vel te semel ꝓponere in cōsilio tanq; cōsiliarius ex vnico actu illi⁹ iuris inducere[d] quasi possessio p dictā.l.i.§.qđ aūt.j.de aqua quoti. ꝛ esti. Et ideꝛ dico in ceteris iuribus.vt ex qualitate actuū requiraꝝ vnus actus vel plures. ¶ Tertio op.j.e.l.fi.ff. deo ibi loquit̄ qñ nō est vsus iure fruitutis.ꝺz ius iusdā amicitie.ꝺ qñ vsus est iure seruitutis. ¶ Le nio ad qōnes.dicit̄ hic q nō requirit̄ an iustā cām habeat possidēdi.quero qđ ꝓdest aliquē esse vsum et sic esse in quasi possessiōe iuris.quidā dicūt ꝓsumit̄ habere ius nisi ꝓbet̄ cōtrariū.ista opi.ponit̄ ꝺ in prin.gl.ꝛ fuit opi. Pla.quā glo.reꝓbat. C.de pba.l.cū res.dic vt ibi. Alij dicūt q ꝓdest quo ad hoc vt cōtra turbantē possit resistere de facto ille q est in qsi possessiōe.nō tñ in iudicio pōt agere. Ista lect.inq; tū dicit q pōt resisti de facto dicit vez vt statim dicā. Inq; tū vero inuit q nō pōt agi in iudicio hoc interdicto dicit ꝺ hāc legē.ꝛ ꝺ mentē toti us tituli. Tertij dicūt ꝛ ista est vera q ꝓdest ad hoc qꝛ ille qui est in quasi possessiōe siue agat siue cōueniat̄ ꝺz ei caueri de nō ꝓpediendo eū vti seruitute pendēte iudicio,sed si nō possideret deberet ipse cauere de nō vtendo pendēte iudicio. vt. j.ti. i.l.pe. et hoc est vez.ꝛ hic est verus intellectus illius legis difficilis. s.l. pe.j.ti.i. Scđo ꝓdest in alio qꝛ si turbāt̄ extra iudiciū pōt ꝺ facto resistere ꝺtra turbātē. vt.l.i. §.vim vi. vt.ff. de vi ꝛ vi ar. qđ nō esset si nō possideret. habes ergo duas vtilitates q̄ sunt esse in possessiōe iuris. ¶ Nota istud dictū glo. q etiā in quasi possessiōe iuris ꝺz locū illud qđ dicit̄.vim vi repellere licet. Et ideo si vniuersitas vel caplm coadunatū esset ad faciendū aliq̄d. ꝛ ibi esset aliqs qui nō esset de corpe capituli vel vniuersitatis. et vellet oīno ibi esse posset licite p vniuersitatē expelli[e].qꝛ turbat vniuersitatē vel capitulū in qsi possessiōe iuris in qua est. ¶ Scđo no.fq in istis iuribꝰ que habēt cām discōtinuā dicit̄ quis esse in quasi possessiōe si illo anno vsus esset tēpoꝛe sufficiēti vt dicit̄ hic.adeo q si me turbas possum ꝺ te resistere de facto.sed si essent quedā iura que nō requirerēt vsum.nisi interpolatim magno interuallo.tūc puta rem q sufficeret me possedisse a longe tpe retro. Ex emplū in.l.fi. C. de seruit. ꝛ intellige tūc q hic dicit hoc anno.hoc est hoc vno tpe quo req̄rit̄ iste vsus. vt isto quinquēnio vel decēnio vel simili.vnde i electiōe epi vel abbatis si aliqs a.xxx.annis citra elegit vnū epm.certe si deberet de nouo eligi ꝛ ipediris eligēdi in prima pcedēti electiōe. Predicta q dixi sunt vera. Sūt etiā alie vtilitates esse in quasi possessiōe iuris que ponunt̄ in.l.sicuti.§.si quer aq. §.si ser.ven.dic vt ibi. ¶ Ulterius quero qđo dñs pōt expellere eū qui est in quasi possessiōe iuris. dicit gl.oportet q agat dñs negatoria.ꝛ ꝓbet seruitutē sibi nō cōpetere alꝰ nō pōt eū expellere. vide glo.q̄ hic dicit. Istud nō est vez.nō esset ꝺz dñs nec esse ꝓbare seruitutē nō cōpetere. sed sufficit ꝓbare se dñm. ꝛ illi vtēti denegabit̄ facultas vtēdi seruitute.nisi ꝓbet eā sibi cōpetere.vt.ff. si vsufru. pe. l.vti frui.§.i.ꝛ ibi no.ꝛ.l.sicuti.§.si q̄rat̄.§.si ser. vē.

¶ §. Hoc interdicto.acq̄sitiōe possessiōis. Nota qualiter q̄s dicat̄ in q̄si possessione. adde latius not.p bar.in l.sicuti.§.si q̄rat̄.§. si ser. vē.ꝛ de istis oībus vide ang.in repe. l.si q̄s.§.diffinitiua.in.vi. col. ꝺ acqui. pos.ꝛ vide q̄ dixi post ang. in.l.iij.C. de acq̄r.pos.

[d] Quer' intellect'. Intellect'.l.pe. de aq̄ quoti. et esti. adde ad hoc no.p bar.in.l.i.in prin. i.vi. q. §.de op.no.

[e] Expelli. adde not.int. sti.ꝺ actio.§. eque.in fi.in vlti.dicto.fa cit qđ habetur in.l.fi.§. quo.bono.

[f] Scđo no. vide bart.et bal.in.l.i.C. de seruitu.

[g] Sufficeret. Būfacit qđ not.bal.in.l. ij.ad fi.C.de ꝓscript.xxx. anno. ꝛ not. Innoc. in.c. dilectus. in gl.in ꝟ. possessiones. de capel.mona.

b Per testes. Bal. in cfi qs p. xxx. fi de feu. fue, cõtrouer. inf do. ꝛ agna. qsiuit testis dicit vidi p xxx. anos pe ꝛ nõ possi dere sed mar tinũ, an iste fit falsus, et vide ibi ple ne p eũ ꝛ dsi bal. ibi ad fi nẽ subdit sed est suspect de falso. vid ang. in. l. si p aliũ. §. doce re. s. ne qs eũ qui, ꝛ ita illũ tex. alle gat etiã bal. in. l. ꝺ die. §. fi. q satisf. co. ꝛ p ista opi. bal. adꝺ bar to. in. l. i. in prin. s. si qs ius dicen. et Inno. i. c. cũ ecclesia. ꝛ in c. licet cãm. ꝺ pbati. ꝛ de hac glo. etiã vide bal. in l. actor. i. iij. col. C. de p ba. ꝛ ibi but. ꝛ bal. in. l. cũ hi. §. i. s. de trãsac.

i Clenio. vi de Inno. in c. bone. ꝺ po stu. pla. ꝛ in c. cũ ecclesia. ꝺ causa pos. ꝛ ppzie. ꝛ in c. cũ ifis. de resti. spolia. bal. in. l. i. C. de serui. in iij. col.

k Ego pu to. Facit qꝺ no. gl. in. l. si cuti. §. si que ras. si seruit? ven. de qua mentionẽ fa cit bart. in l. si prius. i. ij. op. iij. ptis. de oper. no. nũci.

et ibi not. dixi plene in. l. si prius. s. de ope. no. nũci.

¶ Ulterius q̃ro posito ꝓm q̃ glo. dicit q̃ quis habeat necesse ꝓbare illi vtenti seruitute nõ cõpetere ius qualiter ꝓbabit. dicit glo. ꝓ testes ꝯ qui stabãt ibi ꝓpe. qui dicẽt q̃ nõ fuit visus ire cũ nõ potuisset iuisse q̃n viderẽt. vel qꝛ dicit se iuisse tali die vel mense. ꝛ ꝓbat q̃ fuit alibi. ar. l. optimã. C. de ꝺhen. et cõmit. stipu. facit qꝺ no. in. l. pãtonius. §. rei. s. de acquir. here. Dicit Di. q̃ ista videt dura ꝓbatio. quid em̃ si portabat in caruca coopertus ita q̃ nõ pot videri. vel si iuit tpe quo illi erãt in domo ad comedendũ vel ad dormiendũ. certe nõ video. dicit Di. qualiter ista ꝓbatio de qua dixi ꝺcludat. Pretereа ista ꝓbatio nõ cõcludit illi seruitutẽ nõ cõpetere. sed cõcludit illũ nõ esse vsum seruitute nisi velꝫ ꝓdiderit. ¶ Clenio ad sequẽtẽ gl. dicit q̃ ꝺz quis iuisse iure seruitutis ad hoc vt cõpetat hoc interdicto. quero qño ꝓbabit q̃ q̃s iuerit iure seruitutis. dicũt quidã ꝓbabit suo sacramẽto. ꝓ ista opi. facit multũ qꝺ no. isti. ꝺ ac. §. alie. in gl. magꝫ ſz certe ibi ꝓ cedebat titul⁹. ex quo creditꝫ sibi si asserit se ꝯfe bo ꝺz ꝓbari q̃ iuꝛ seruitutꝫ sit vsus. ſz qño ꝓbabit. dicẽ ire. ꝛ istꝺ est facile. Itẽ ꝓbabit q̃ iure fuitutꝫ qꝛ dicãt se vidisse ꝓstitui fuitutẽ a tali q̃ putat dñs illi⁹ ꝓdicto. vl fuit legata fuitus titio ꝛ iste vocabat titi⁹. Istꝺ dictũ gl. nõ videt vez qꝛ ꝓm hoc seqret q̃ deberet ꝓbare titulũ vez vl putatiuũ. qꝺ est ꝺ. l. si q̃s diuturno. s. si ser. vẽ. ꝛ qꝺ no. ꝓ Di. ex de re. iur. c. ij. C. de fui. ꝛ aq̃. l. i. in. iiij. q. q̃ sufficit q̃ ꝓbet se audiuisse hoc dici a q̃busdã vicinis ꝛ a quibusdã fidedignis q̃ sibi cõpetat ius eũdi. ita dicũt ipsi. ego putokin ꝛitate hoc esse q̃ ꝺz aliq̃d ꝓbari ꝓpt qꝺ ipse mot⁹ sit ad credẽdũ sibi fuitutẽ ꝺpetere. vt. j. ti. i. l. i. §. ſz ꝛ si iuꝛ. ꝛ iõ puto q̃ si erat ꝺ hoc fama p ꝺ tã licite pot credẽ. ar. ei⁹ qꝺ no. i. l. iij. C. ꝺ ꝓba. ꝛ l. at q̃ natura. §. i. cũ sua gl. s. ꝺ ne. gest. Idẽ forte si erãt ibi figna vie vl itineris vl aq̃ vl aliq̃ alia ꝛ visilia q̃ possent aim adducẽ ad istã credulitatẽ. q̃ aũt sit vsus iuꝛ fuitutꝫ ꝓbabit ex actib⁹. nã q̃dã sunt act⁹ quos ego facerẽ i fundo cuiuslibz vicini. Pñt etiã tales esse act⁹ quos ego nõ facerẽ nisi fuit⁹ mihi cõpetaret. vt pcidere sepẽ cã eũdi ꝓ fundũ ꝛ silia. vnde ex istis actib⁹ colligeꝫ. Ista vltia ꝛba de actib⁹ sunt ꝛba Inno. ex de postu. pla. c. bone memorie. in. ij. et. iij. gl. ꝛ ꝓbaꝫ etiã in tex. j. e. l. §. iuꝛ. ¶ Ulteri⁹ q̃rol vtz habeã necesse ꝓbare me vsum sciẽte aduersario. tex. videt q̃ sic. C. ꝺ fui. l. ij. nã cũ q̃si possessio incorpaliũ nihil sit aliꝺ q̃ patiẽtia aduersarij. vt. l. quotiẽs. s. de serui. ille qui ignorat nõ pot pati. et sic ille qui vtit nõ pot pati esse in quasi possessiõe illi⁹ iuris. Istud etiã tenet Inno. in. ꝺ. c. bone memorie. Aduertatis q̃ ego puto dicendũ aliter. nã q̃dã sunt seruitutes habẽtes cãm cõtinuaz ꝓ q̃bus daꝫ vtile interdictũ vti possidetis. vt dixi. s. ti. ij. l. i. in prin. ꝛ. s. primo. §. tũc cũ illud interdictũ deꝫ possidẽti tñ vel quasi possidẽti necesse est q̃ ꝓbeꝫ scientia aduersarij. cũ aliter nõ possit haberi illa q̃si possessio. Quedã sunt seruitutes habẽtes cãm discõtinuã. ꝓ his daꝫ hoc interdictũ. ꝛ in istis nõ requirit q̃ ꝓbeꝫ sciẽtia aduersarij. qꝛ verba istius edicti nõ requirũt quẽ quasi possidere vel q̃si possedisse. sed requirũt simplicẽ vsum facti. dicit em̃ ptoꝛ quo ittinere vsus es. nõ dicit in cuius itineris q̃si possessio ne es. vnde sufficit ꝓbare vsum nõ vi nõ clã nõ pcario. Fateoꝛ tñ q̃ quo ad pscribendã seruitutẽ semp requirit scientia aduersarij cũ fine possessione pscriptio nõ ꝓcedat. vt. ꝺ. l. ij. C. de serui. ꝛ aqua. ¶ Ulterius q̃ro qualiter ꝓbabit q̃ q̃s usus sit nõ vi nõ clam nõ pcario. quidã dicũt q̃ hoc ꝺz ꝓbari ab aduersario qui dicit vi clã vel pcario vsum esse. Glo. determinat ꝓtrariũ. ꝛ dicit q̃ imo debet ꝓbari per eũ qui vtit hoc interdicto ꝛ ꝓbabit per testes ꝓm q̃ dictũ est supra. Primũ quod dicit q̃ actoꝛ debeat ꝓbare istam negatiuã. s. nõ vi nõ clam nõ pcario reprehendit per Di. qui dicit q̃ ꝓbato usu solo. xxx. diez psumit q̃ bona fide[m] nõ vi nõ clam non pcario etiã si nõ ꝓbet. nã sicut in rebus coꝛporalibus si ꝓbet titulus psumit bonafides nisi ꝓbet mala. vt. l. nemo pdo. j. de regu. iur. ꝛ. l. si quis emptiõis. C. de pscrip. xxx. anno. ita in incoꝛporalibus debet psumi bona fides solo usu ꝓbato cũ quo ad pscripti onẽ ista duo sint paria ꝓbare vsum in seruitutibus sine titulo ꝛ in coꝛporalibus ꝓbare titulũ ꝛ longam possessionẽ. nã vtroq; casu est idẽ iuris. vt. l. ij. C. de serui. ꝛ aq̃. ꝛ si ser. vẽdi. l. siquis diuturno. Ista sunt verba Di. doc. reprehendũt Di. nam ista sunt paria. qꝛ de iure naturali ꝛ gentiũ quelibet res est libera. vt. l. altius. C. ꝺ serui. ꝛ ideo mala fides alterius est ipso iure ꝓbata[n] nisi ꝓbeꝫ aliquid ex quo psumaꝫ bona fides. sed in rebus coꝛporalibus hoc nõ cõtingit. nã ius cõmune possidẽti nõ resistit. vt plene no. s. de ope. no. nũci. l. si prius. ꝛ glo. tangit in. l. ficuti. §. si queraꝫ. s. si ser. vẽdi. Et ideo dico q̃ nõ sufficit ꝓbatio solius usus. sed debz ꝓbari aliquid ꝓpter qꝺ ille motus fuit ad credendũ sibi deberi seruitutem. vt. j. ti. i. l. i. §. si hoc iure. quo ꝓbato alteri parti incũbit onus ꝓbandi q̃ ille sit usus vi clã vel pcario. vt aperte ꝓbaꝫ. j. e. l. iij. in prin. ꝛ. §. i. ¶ Ad secundũ qꝺ glo. dicebat q̃ hoc poterat ꝓbari per testes q̃ nõ vi nõ clam nõ pcario nõ est vez sicut etiam dixi in pcedenti glo. nam cũ ista sit mere negatiua nõ coartata loco vel tẽpoze nõ pot ꝓbari. vt. l. actoꝛ. C. de ꝓba. facit quod notãt doct. C. de serui. l. i. ¶ Ultimo quero quãdo p istis iuribus incoꝛporalibus agit interdicto recuperande possessiõis quod pot fieri. vt dixi. s. de vi ꝛ vi arma. l. iij. §. vn de vi. ꝛ ibi glo. tangit an tũc habeat necesse ꝓbare ille qui est deiectus se fuisse in possessione nõ vi nõ clam nõ pcario. Respondeo q̃ nõ. nam ptoꝛ in illo interdicto nõ dixit illa verba de eo q̃ nõ possidebas vi vel clam vel pcario ꝛ ante oĩa spoliatus debet restitui. vt. l. i. §. i. s. de vi ꝛ vi arma. ꝛ. l. si q̃s ad se fundũ. C. ad. l. iuꝛ. de vi. Et no. p Inno. in. ꝺ. c. bone memorie. extra de postu. pla.

Iste. §. facit ad. q. quã dixi in. l. libello. Annus. rũ. j. de ac. annus domini incipit regulariter a natiuitate. modo quidã fuit percussus in prin. mensis decembris ꝛ accusatio fuit ꝓducta in fine mensis. ꝛ in accusatione dicebaꝫ hoc anno de pseti mẽse decembris. opponit q̃ nõ fuit hoc anno. sed anno pterito. qꝛ annus fuit renouatus adueniente natiuitate. In cõtrariũ facit tex. nã quod dicit hoc anno hoc est infra. cccl. xv. dies prime pteritos. ad hoc. s. ad. l. aquil. l. ita vulneratus. ꝛ. l. cuz heredes. §. stichus. s. de statulib. dic vt dixi in. l. libelloꝛ. j. de accusa. ¶ Ulterius dicit hic q̃ ex die interdicti. quero vtrũ ꝺ debeat intelligi ex die dati libelli vel ex die litis cõtes. Glo. dicit litis cõtes. qꝺ est verũ. hoc tamen intellige vt statim videbitis. j. e. §. si quis ꝓpter inundationem. in fi. §. Et hec est vna de legib⁹ q̃s allego ꝺ Guil. ꝺ cu. q̃ dicit q̃ lis nõ ꝺtestat i possessoriis. ꝛ determino ꝺ eũ vt plene dicã in. l. naturaliter. §. nihil cõe. s. de acquir. pos.

Si quis hoc interdicto°. Hic est valde notabilis. §. ¶ Qp. ꝛ videt q̃ p vsum ptis ꝺebeat vincere ĩ te

l Ulterius q̃ro. Et vide bar. in. l. i. C. de serui. ꝛ in l. i. de aqua plu. arcen. et bal. in. l. i. circa. ij. col. C. ꝺ serui.

m Bona fide. Qualiter probabit bona fides i incoꝛpalib⁹. adde bal. in l. i. in vl. col. C. de serui. ꝛ Imol. i. c. fi. de pscrip. ad ista faciunt not. p bar. in l. si prius. in ij. iij. ꝛ iiij. oppo. iij. ptis. de oper. no. nũci.

n Probata. vide Jo. an. in regula sine possessione. ĩ mercu. ꝛ cũ bar. hic ꝺcoꝛdat bal. in. q. incipi. accusat⁹. de vi turbatiua in affpe. col. et anto. ꝺ butri. in. c. si diligenti. de pscrip. ꝛ q̃ no. doc. in. c. i. e. ti. in. vi.

o §. Siq̃s hoc interdicto. Not. qñ p vnũ actuz q̃s nanciscit possessionez quo ad oẽs act⁹ fiendos vt no. bar. in l. iij. in prin. s. de acqui. pos. qualiter aũt pdaꝫ. vide pulchre p Innoc. in. c. querelaz. de elec. ꝛ quod no. ang. in. l. quẽadmodũ s. de acquir. pos. Itez ad bart. ꝺ adde Innoc. in. c. cũ dilectus. de capel. mona. qꝺ limita vt p Cy. in

l.i.ad fi.C.de emāci.lib.bar.in.l.i.C.de serui.Et dictū bar.hic intelligit qñ est vsus sciente pte secus si ignorāte.l.is qui vsufructū. s.q. mo.vsusfruc.t q̄ dixi in disputatiōe mea incip. si gismūdi. in scō dubio t do.anto.in.c.fi.in.xxxv.col.de causa pos.t Jmol.in.l. inter pares.in.x.col.s.de re iudi.t pau. de liaz. in cōmento.c.in lris. de resti. spoli.in. i.q. bal. t pau.ō cas.in.l.iperium. s.de iuris. om.iudi. ℣. illud etiā no.t ad h dicta vide bar. in.l.titium et meuiū.ſ.fi.ō admi.tuto.

¶ §. Si q̄s autē.notabilis.ſ.No.ex isto.ſ.qñ ipe dito currat p scriptio.adō tū q licet nō currat si tū incepit ꝺsumat cursum suuz fm Jnno.in c.ne p defectu.de elec.p bal. in. l.i. in iij.col. de anna.excep.Et adde q etiā ipedito non currit pscriptio tpe quo fuit ipedit? Iz ipedimentū culpa sua pcesserit. cassus est m'tū no.in.c.q̄ pter diuersitatē.ō ꝺcess. pbē.t ibi reperio esse cōsultū p famosissimū doct. do.io.ō ananía.t qñ ipedito ipedimento iuris vel facti currat pscriptio et qñ veniat restituēdus. vide no.bal. et ang.in.l.si cut. ad fi. de pscript. xxx. an. Jtē si tps currat actori ꝑpter dilat. rei restituit actor. adde bal.in.l.pe.C.de tēpo.in integ.resti.peten.t p not.hic p bar. Jmol.in c.fi.in.iiij.carta. de pscrip. dixit q si p statutū est inducta pscriptio .x. an.si currat ō ꝓbabiliter ignorantē poterit peti restitutio nisi fuerit ignorātia iuris vel supina t p hoc facit qō no.bar.hic t facit qō no. ipse idē in.l.enilius.s.de minо.t in.l.ab hostib?.ſ.sed qō simpliciter

to.vt.s.quēad.fui.amit.l.si stillicidij.ſ.fi.So.ibi in retinēda ꝓprietate quā cōstat eū habere.vel iuī seruitutis qō ꝺstat eū habere.nā p vsum ptis retineo totū.sed hic in seruitute querēda.vide glo. que incipit.i.vsq; ad eū locū quā semp not.cuz tex. t nunq; obliuiscaris. Per hūc tex.dico q si aliqs ius colligendi pedagiū vult dicere se pscripsisse q; ꝓbat q vsus est colligere de talibus rebus q in illis tū q̄s uit in q̄bus apparet vsus.vt dico in.l.si publican? in fi.s. de publi. Idē in pscribenda iurisditiōe. nā ꝓbata quasi possessiōe certi actus in illo tū actu p scribet nō in alijs.secus si haberet cōcessionem ab alio qui hz ius cōcedendi. tūc si vtef iurisditiōe in actu vno retineret in oībus.t p hāc gl.limitabā dictū Ci.t Pl. qui dicūt q inter fratres ex solo vsu ꝺhīt tacita societas re.t sic tacite dissoluit.vt.l.ita q;.s.p socio.dico q hoc est verū in eo tū in quo apparet vsus iter eos.vt q; ambo erāt artifices cōcabāt lucz illius artis q in illa arte videf ōcta societas. vel cōcabāt fructus tū in illis tū videf facta cōio nō in alijs emptionibus p̄dioz.

Ex isto.ſ.not.q ex istis qualitatib? **Julianus.** et circūstātijs p̄sumit an q̄s sit vsus iure seruitutis.dixi.s.e.l.ſ.hoc interdicto.

¶ Querit gl.vtz sit necesse vt quis **Is cuius.** possideat fundū ad quē dicit sibi deberi viā. Plo. dicit q nō.vide eā. Cōtrariū huius no.j.e.l.ſ.si tibi.in prima gl.t etiā in vltima. Jlle verioz.es.t hoc tz Rof.in libellis sup hoc ti. ¶ Quero qñ aliquis vadit in noie meo vtz est necesse q ego hoc sciā. Plo.dicit q nō quo ad retinendā ꝓprietatē seruitutis. Itē nec quo ad retinēdā possessionē. sed quo ad acquirendā possessionē requirit scientia dñi.vt.j.ti.i.l.i.ſ.quesitū.t ibi no.t hoc ꝓbant leges que hic allegant p cōcoz. in fi.glo. que incipit noie t voluntate.

Hic est valde nota **Si quis autē ꝓpter.** bilis.ſ.Pcipue ibi pscribendū.t vide glo.sup ℣bo dato. ¶ Nota ex isto.ſ.q ō ipeditū ipedimēto facti currit pscriptio licz restituaf.secus si esset ipeditus ipedimento iuris.vt.l.i.in fi.C.de an.excep.t ideo puto si ō me cō currit pscriptio.xxx.annoz.t erā ignorās ius mihi cōpetere ego restituar in integz p hūc tex. sed ipso iure pscriptio cucurrerit.sic etiā intelligo. l. fi. circa fi.C.ō pscrip.lō.tē. vbi ꝺz q nō hf distinctio sciētie et ignorātie. vez est q; pscriptio cucurrit.sed in integrū restitutio cōpetit. ¶ Vltimo no. q si pscriptio cucurrit actori ꝓpter dilationem que daf reo actor restituit. ¶ Op.glo.de.l.denicz.t.l.nec vtilē.s.ex qui.cau.maio.dic vt in glo.

Primo ponit vnū dictū. **Si tibi fundum.** cūdo illud ꝓbat p dictū iul'. tertio ex illo dicto determinat aliā.q.quarto determinat vnā.q.a seipso.scōa ibi idcz.tertia ibi que rō q̄rta ibi tu tū.t iste est notabilis t subtil'.ſ. ¶ No. tex.ibi quotiēs em̄ tc.nota ex isto.ſ.q qñ querit an ille qui p̄cario habuit fundū possit vti hoc interdi-

circa mediū.qui.ex cau.maio.t glo.in.l.sicut.ad fi.C.de pscrip.xxx. an.in ℣.militia.t qō no.cy.in.l.quotiēs.C.de pci.ipe.offe.t qō no. in.l.senatus.ō offi.pfi.t in.l.i.C.ne rei domi.vel tēpl.multi tū tenēt ō bar.vt p moder.in.c.auditis.de resti.in integ.t in de.i. eo.ti. t ō bar.ꝺsuluit pe.de ancha.in ꝺsilio.clxij.qō incipit principl'r ō istos legatarios, et iter alia al legat bal. ō rij tenētē in l.i.in.xx. op. C. q admit. Et subrilt adducit ꝓra bar.l.fi.C.de pscrip.lō.tē. repꝛobando rifione bar. p hoc etiam posset addu ci q pulchre et subtiliter voluit ang. in.l.fi.s.siqs testa.liber cē iust. fue. post bar.qō mari me vez esset in nostro sta tuto qō reḡ rit iuramētū pscribētis.t in eo ita ꝺsu luit Jo. de ana. ℞ imol. t vide qō di ti post bar. i d.l.fi. de pre scrip.lō.tēp. et dictū bar. hic simplr re fert bal.i. d. l.fi.in ℣.atte de.C. de pre scrip.lō.tēp. et vide. Tñ iste tex. non multuz facit p bar. q; loq; quif in casu fortuito ideſt in ipedimento p inunda tionē aquaz cui nō potest rat ꝓuidere humana na tura.l.q̄ soz tuif. de pig. act. Sed in ignorātia fa cti qs pōt p tuidere p inadagationem cū bar. h cō cordat ro. in

l.si ℣o.ſ.ō viro.in.xv.fallē.s.solu.matri.t dicit q etiā ꝓbaf in.l.ar tilianus.ō serui.rusti.pdi.t ex eo qō not.glo.in.l.si partē.ſ. si p fundū.℣.nō vtendū.s.quēad.ser.amit.t in.l.sicut.in glo.in ℣. militia. C.de pscrip.xxx.an.t p opi.bar.hic habeo spec.in ti. de pscrip.ſ.i. in ℣.pone colonus.t.d.gl.in.l.si partē.ſ.si p fundū.in ℣.nō vtēdū.

ad hoc not. Imol. allegat in. d. c. fi. do. abbas in. c. vigilati. de pscrip. tenet idē qđ bar. hic allegat ibi bona gl. in. l. i. C. de pria ptate. in gl. i. idē tenet Imol. in. l. pātonius. s. de acq. here. ꝛ ro. in. l. qui vniuersas §. fi. s. de acqui. pos. ꝛ ang. in. d. l. fi. s. si qs testa. lib. esse iusf. fue. ꝛ limi ta vt ibi p eū. rapha. in. l. cū filius. §. in hac. j. de ꝟbo. obli. trāsit i oīb? cū bal. in. d. l. i. C. qui ad mit. s bar. b q. l. cū antiq oribus. quā allegat bar. et p. d. l. fi. C. ō pscrip. lō. tep. dicēs q ignorātia nō est iusta cau sa succurrēdi nisi causaret er aliqua in fta cā. l. pāto nius. s. ō ac quir. here. et in. d. l. fi. ꝛ in d. l. cū antiq oribus. ꝛ p hoc reph en dit no. p bar to. in. d. §. in hac. tene opi. bar. qꝛ igno rātia est iusta causa. d. l. q in alteri?. de regu. iur. nō ob. d. l. cū an tiquiozibus qꝛ nūde vt p bal. in. d. l. i. in. rubꝛi. op. C. q admit. ℣ro quo etī amvīd imol. et pau. in. d. l. pātonius. vbi videtur velle q in ca su. d. l. cū an tiquiozibus habeat locū restitutio si ignozās de cessit. ꝛ idem ang. in. l. vē tri. e. ti. ꝛ ita cōsului bis diebus.

¶ §. Si tibi fundū. indu co ad. q. Et ad istā. q. vi de quod no. bar. i tracta tu de tyrānide in fi. in. vi. q. ꝛ qđ not bal. in. l. i. in. iij. lec. i n penul. col. C de seruitu. ꝛ qđ ibi etiam not. p bar.

¶ Qđ nō. Mo. inspici debere animū subditoꝝ quo ad cōseruatōem iurisditiōis. plus dicit bar. in. l. arboꝛibus. §. qđ tamē. s. ō vsufruc. q talis animus subditoꝝ quo ad cōseruatiōem iurisditiōis pdest etiā dño ignoꝛanti qđ reputat not. cōtra bar. hic satis facit id qđ ipse no. in. l. cū seruus. de ꝟbo. obli. si quis recte intueꝛ vbi dicit q quo ad cō seruationē dominij refert p quē fiat. ꝛ hic adde bar. in. l. qui fundū. s. quēadmo. ser. ami. ꝛ sic isto casu rectoꝛ ducatus seu supioꝛ retinebit possessionē p ciuitatē ꝛ nullo tpe cōtra eū pscribeꝛ nisi ei possessio per aliū modū esset interuersa. l. male. ꝛ qđ ibi no. in gl. ij. de pscrip. xxx. an. ꝛ ita tenet pau. in. l. qui vniuersas. §. fi. de acquirē. pos. vbi ad hoc not. illum tex.

s ¶ §. Hoc autē interdictū Mo. hic maxime p gl. q qñ sunt duo cōiūcta pbā da an deficiens in vno deficiat ī toto. vide oīno bal. ꝛ Imol. in. l. ticia. s. solu. matri. ꝛ glo. Jo. an. et Jo. cal. in c. ij. de rescri. vide etiā aliqua p do. anto. ꝛ in. c. exhibita. de iudi. ꝛ bart. in l. denūciasse §. qđ tñ. de adult. ꝛ vnū adde qđ no. dixit do. de sancto gemi. in. c. i. ō pa. in. vi. videlz q si dico q tu deterioꝛasti rē eccleſie mee ꝛ etiam narro q eaz alienasti p? ea in pbationib? adduco testes dicentes q tu alienasti vel deterioꝛasti et ita alternatiue deponunt q debeo obtinere eo qꝛ siue alienasti tantū siue deterioꝛasti tātū claꝛ est q p quēlibet istorū actuuz ecclesia potest petē ab emphiteota rē licet pbatio perfecte nō cōcludat in

Hic ponit scōm interdictū ne qs phibeaꝛ facere, sed supꝛa posuit interdictū ne quis phibeaꝛ ire ꝛ agere.

Ait prætor. ¶ Mo. q istud interdictū hꝫ eam pr̄ietatē. s. qꝛ ōz docere duo. s. se esse vsum. Jtē sibi seruitutē cōpetere. C Cōtra imo sufficit solū ostēdere sibi seruitutē cōpetere. vt. s. si ser. ven. l. loci corpus §. si qs. So. si incipis a pbatiōe vsus debes pbare duo. s. vsum ꝛ tibi cōpetere seruitutē. Si incipis a pbatiōe pr̄ietatis illud solū sufficit. ꝛ istud videnꝫ tenere oēs. vel dic illud est verꝫ in cōfessoria. ſꝫ in hoc interdicto requiruntꝫ ista duo. ꝛ istud satis placz. ¶ Alteri? op. s. e. l. in prin. So. illō est verꝫ in primo capite huiꝰ interdicti. b in scō. ¶ Item op. j. de riuis. l. i. §. hoc interdictū. So. spāle est ibi in refectiōe riui vt qs de iure suo nō doceat.

Reficere. Que sit differētia. dic vt dixi in. l. i. §. si qs edificiū. s. de ope. no. nū. ¶ Mo. tex. ibi: qñ qui apporv tur tacite cōcedi sine q̄bus cōcessum explicari nō pōt vt hic ꝛ. l. cui iurisdi. s. de iurisdi. om. iudi. ꝛ. l. ad rē. ꝛ. l. ad legatū. s. de pcur. ¶ Scō nota hūc tex. ō nūcios cōis quibus ōz solui p quolibet miliari ꝛ ipsi fecerūt viā longiozē q sibi īputēt cur nō fecerūt breuiozē vt b. ꝛ hoc verꝫ nisi via breuioꝛ sit eis suspecta. vt. l. eos. §. fi. j. de fal.

Apparet. Siquis seruitutem. Intellige hunc. §. q p pscriptiōem sit acq̄ sita seruitus alꝫ nō pcederet.

Per fundū. Intellige hūc tex. ibi dū dicit ius fundi possedisse oportet fm eū modū qui dicit in interdicto. s. q sit vsus iure seruitutis vel q sit vsus p iure suo. vt dixi. s. e. l. i. §. i. Puto etiā q si diceret se habere ius eūdi ꝛ agendi coherens pſone nō q esset pdialis seruitus haberet locū hoc interdictū. vt. l. i. §. illud. ꝟ. pterea. j. ti. i.

¶ De aqua quotidiana ꝛ estiua. Rubꝛica.

Ait prætor. Quotidiana. Nota q dicit aqua illa quotidiana q quotidie pōt duci licet nō ducaꝛ. qđ facit ad sustinendū dictū testis. qui dicit vidi titū semp possidere p. x. annos. ōz eū intelligi q vidit eū semp posse possidere ꝛ posse venire ad standū cū vult. de qua qōne ponit. s. solu. matr. l. i. per doc. ¶ Secūdo nota q res denominaꝛ fm ppositum vtentiū. vt hic in ꝟ. ego puto. quod potest facere ad multa.

Quod autē. ¶ Op. q requiraꝛ vsus. xxx. dierū. vt. s. ti. i. l. i. §. i. Rñdeo aliō vno vel in duobus. tamē qꝛ quilibet modus sufficit ad victoꝛiā: debeo obtinere. qđ no. ꝛ pdictis adde Jnno. quē oīno vide in. c. ex pte abbatisse. de priui. ꝛ ad id qđ dixi. s. fm domi. vide bal. ꝛ Imol. in. l. gallus. §. si eius. per illum tex. in ver. item facit si pet. s. de liber. ꝛ posthu.

¶ De aqua quotidiana ꝛ estiua. Rubꝛica.

Ait prætor. Formā libelli ī hoc interdicto vide p spec. in ti. ō causa pos. ꝛ ppꝛie. §. priuata. ꝟ. illud quoq;. ꝛ ꝟ. est ꝛ aliud ꝛc.

v §. Itē q̄si tū. Nota. q̄ q̄ se astrīgit ad aliq̄d ꝓbandū in libello et nō ꝓbat succūbit. vide bart. in. l. is qui reus. in. q. xij. de pub. iudi. late bal. in. l. i. in. xxvij. et xxviij. q. & se quē. C. q̄ accusa.

x Permittit. vide per istū. §. pmittitur. qō dixit bar. in. l. i. in fi. ij. col. in. x. q. de iurisdi. om. iudi.

y Heres masculus. addebar. in. l. i. in fi. de priuil. credi. Sed q̄to tpe prescribit huic iuri petendi reformatōez dic q̄ anno a tpe sciētie et taciturnitatis ita videt tex. not. in. c. si titius si de feu. fue. ꝓtrouer. & vidē hoc seq̄ roma. in. l. pꝛtoꝛ. §. fi. ff. de oper. no. nū. vide qō scripsi post bar. in. l. sicut. de pscrip. xx. anno. sed tex. in d. c. titi⁹. ibi not. bal. & dicit tene bene mēti q̄ agnatus primioꝛ qui hz potestatē reuocādi ab agnato aliquā. pdit ius suuz: nisi illud pse quat. j. annū alioq̄n silentio cōfirmat̄ ꝓctus sic. C. de his qui a nō dño ma. et ad bart. h adde bal. in auc. si q̄s rui in illo interdicto. aliud in isto. ratiōem dixi vobis ibi. & ponit̄ p doc. in. l. i. siue. ij. C. de serui. Ultimo nota hūc tex. tulsacis articulū. dico q̄ titius possedit fundū a decē annis citra: & testes hoc ꝓbant. certe tu nō ꝓbasti aliq̄d. qz si possedit vna die verificat̄ ista ꝓpositio. casus est hic: & sic nō ꝓcludis aliq̄d. secus si diceret possedit a. x. annis & citra. vl̄ clarius a. x. annis citra & p ipsum tps. qz tūc bene ꝓbares. Canoniste ponūt ō hoc exēplū ō ꝓba. c. lz. in nouella. & ego plene dixi in. l. celsus. & ibi dixi. §. ō vsuca.

Nota q̄ hoc interdictū nō Sed et si iure. hz cām ꝓprietatis. Scōo nota q̄ in hoc interdicto requirit̄ q̄ sit vsus iuris seruitutis. Itē oportet q̄ hoc credat. s. se esse vsum iuris seruitutis ex aliqua iusta causa. si em̄ nō esset ibi iusta causa sed esset error ipꝛobabilis. vt ignorātia iuris vel ignorātia facti supina nō sufficeret. vt hic et dixi. §. ti. i. l. i. §. i.

Nota. hūc. §. in v̄. ꝓterea. Illud queritur. vide gl. q̄ incipit. i. nō sit seruī ibi vel aliud ius. & sic no. ex hoc tex. q̄ ꝓ iure ꝓsonali qō quis hz in loco cōpetūt hec interdicta. & sic facit q̄ cōpetunt hec interdicta ꝓ tuitiōe iurisditionis & similibus. dixi. §. ti. i. l. fi.

Nota. notabilē tex. ibi vt sel Illud labeo. ꝛc̄. Nota. ad. q. de molēdinis. quā dixi in. l. quo min⁹. §. de flumi. in. xiij. q.

Utile ꝓ inutile vitiat̄ si est Item queritur. insepabile. secus si est sepabile. hoc dicit cū. §. se. ō hoc ꝓ Di. in. c. utile ꝓ inutile. de reg. iur. li. vi. vidistis in. l. grece. §. stichū. j. de fideius. dic vt ibi.

Hic est bonus tex. & est ar. ad. q. Quesitum. equus q̄ currebat ad brauiū ꝓ seipsum primo iuit cū ragatius qui equū ducebat in de cecíderit q̄ ille equus debeat habere brauium. Breuiter ego ꝓsueui dicere sic: q̄ debemus aduertere verba statuti vtz dicūt si q̄s cū equo primo venerit vel ei eq̄tatoꝛi q̄ primo venerit & silia. & tūc nō habeat brauiū. vl̄ dicāt dño eq̄ q̄ primo venerit debeat brauiū. tunc equo veniēte sine equitatoꝛe debeat brauiū. vt hic cū silibus cōsueui dicere in. l. ij. §. de ꝓdi. & demō. vel in. l. cū seruus. de ꝛbo. obli.

Uersiculus duz tñ siquis. Item quesitū⁹. Nota q̄ ille q̄ nō ꝓbat illud qō intēdit in iudicio pdit cām suā. Itē si astrīgit se ad aliq̄d ꝓbandū & nō ꝓbat pdit cām. vt hic et. l. ꝓtoꝛ. §. docere. vi bo. rap. & l. denūciasse. §. quid tñ. de adul. & l. habebat de instito.

Op. fuitus amittit̄ ho Pretereaillud. die. x. vel. xx. annis. vt. l. sicut C. de serui. sed hoc interdictū nō durat nisi vsq̄ ad annū. vt. l. i. §. ō interdictis. q̄ postq̄ pdita est seruitus nō pōt cōpetere interdictū. Huius timoꝛe gl. ponit tres so. vt habes in ea. q̄s vt intelligas dic. Tu debes scire q̄ ipsa interdicta sunt ꝓpetua ō eo qō puenit ad eū qui ꝓhibuit. & iō aut ꝓhibuit dñs fundi seruientis. & sic ad eū puenit libertas & tūc ꝓpetuo tenet̄ vt seruitutē cōstituat. vt. l. si plures. §. delectū. §. de vi & vi ar. Aut ꝓhibuit extraneus. et tūc duobus modis dz intelligi q̄ post annū cōpetat hoc interdictū ꝓ bñficiū restitutiōis in integz. vt. §. ti. i. l. i. §. siq̄s ꝓpter inundatiōnē. vl̄ dic q̄ hoc interdictū pōt cōpetere infra annū vtilem qui pōt durare vltra bienniū vel trienniū.

Quidā dicūt q̄ istud inter Si inter riuales. dictū est interdictū vti possidetis. Alij dicūt q̄ istud interdictū est quoddā spāle. & dicit interdictū de coꝛrualibus. videt mihi q̄ Rof. ponat ipsum principaliter ꝓ se.

Hic est valde nota. §. Et no. Permittitur. tex. ibi & dat̄ interdictū pdijs ꝛc̄. Et no. tex. ibi plane ei ꝛc̄. No. tex. ibi nec est hoc ꝛc̄. Op. q̄ possit pmittere etiā senatus. vt. l. quo minus. §. de flu. Dicūt quidā q̄ h oꝛ nulli alij: subaudi nisi senatui. Alij dicūt q̄ hoc nō cōpetit nisi pꝛincipi vel ei cui pꝛinceps pmiserit & hoc placet. & plene examino in. l. quo minus. de flu. Ulterius oꝛ q̄ q̄nq̄ aliq̄d cōcedit̄ pdijs. q̄nq̄ ꝓsone. sed q̄d in dubio. Glo. ponit in. l. gñaliter. §. q̄. q̄. j. de cēsi. & dixi anno in. l. pe. de seruit. le. Itē hic dicit̄ est iniuria. dicit glo. si ꝛe in inuestitura feudoꝛz. nam moꝛtuo vasallo de facili pōt ipetrare heres masculus⁹. & sibi dz ꝓcedere feudū. facit. x. col. si ō feu. fu. cōtro. c. oēs filij. & in ti. quo tpe inuest. mi. fa. po. c. i. Et hoc nota ꝓ emphiteosi q̄ ea finita ꝓ generatiō nē finitā descendētes possint petere eis cōfirmari et de facili ipetrabunt & est iniuria si nō fit refirmatio & ideo posset appellari de iure canonico ad superiorē vt cogat q̄ refirmatio fiat. ō hoc in. c. bone memoꝛie. de postu. ꝓla. vbi gl. allegat hūc tex. & est tex. in. l. nullus. al⁹ incipit. l. iuder. C. de decu. li. x.

No. ex eo q̄ dicit amenitatis q̄ Nocíure. interdictū istō hz locū ꝓ aqua q̄ ducit̄ iure ꝓsonali nō iure reali. vt. l. i. §. illud. §. e. ti.

Iste est optimus & notabilis. §. et Si aquam. diuidit̄ in ꝓtes tres. primo q̄n flume mutauit alueū repēte nullo loco priuato dimisso in medio. scōo q̄n mutauit alueū paulatim. tercio q̄n mutauit loco priuato dimisso in medio. Itē totus iste. §. hz duas lec. primo q̄n ducebat aquā iuxta fibi cōcesso a pꝛincipe vel ab alio habēte ius cōcedendi. Alia lec. est q̄n quis ducit aquā a flumine ꝓ fundū alienū iure seruitutis. & in quolibz istoꝛ quaꝛ rit̄ an aluei mutatiōe tale ius pdat̄. & rñdet iurisconsultus distinguendo q̄nq̄ mutat̄ alueus nullo loco priuato relicto in medio. & tūc aut mutat̄ repente et subito pdit̄ ius aq̄ducēde. aut mutat̄ paulatim et retinet̄ ius aq̄ducēde. Si vero mutat̄ loco priuato dimisso in medio & indistincte pdit̄ ius aq̄ducēde. Nec. l. est ar. vtz ille qui hz ius ducēdi aquā ad molēdinū suū pdat ipsum alueo mutato. distingue vt h. & dixi in. l. quo minus. ō flu. §. Itē facit si habeo molēdinū emphiteoticū i flumine & illud est destructū & refectū an ecclesia possit illō vt emphiteoticū repetere. et dic vt hoc. §. Cetera dic vt in gl.

Facit iste tex. ad. q. q̄dā recto: marchie Aqua. distinxit iurisditiones in curia quosdā ꝓposuit causis criminalibus quosdā ciuilibus. certe ille qui ciuilibus est ꝓpositus poterit de crimin⁹ cognoscere q̄ ꝛtenet̄ & oꝛiunt̄ coꝛa eo vt si falsum testimoniū coꝛā eo dicat̄ qz tacite accrescit sue iurisditiōi. vt ar. h⁹. §. & l. nullū. C. ō testi. & l. sciāt. C. ō pba.

Hec est bona lex. Op. de. l. Actio. aquā. C. de serui. & aqua. & l. in ocedēdo. §. de aqua plu. ar. So. pōt pluribus ocedi si aqua pluribus sufficit. al⁹ secus. vt in ꝓpijs. qō dic vt dixi in. d. l. in cōcedēdo. Itē op. q̄ aq̄ductus nō possit diuidi qz seruitutes nō diuidunt̄. vt. l. stipulatiōes nō diuidunt̄. j. de ꝛbo. obli. So. vt ibi plene dixi vobis. qō tene menti.

Iste. § Cam cōstet. Inter duos. est notabilis ad. q. Sūt aliqui qui habēt ius colligēdi pedagia vel habēt iurisditionē in aliquo castro. & diuidūt sibi inter se. nā vnus ꝓ aliū videt̄ uti. ꝓ hoc optime. l. tres tutoꝛes. §. de admi. tu. vbi tutoꝛes diuidētes sibi administrationē ptē administrāt ꝓ se. ptē ꝓ alios administrare vident̄ qō not.

in ẋ.libere.adde abb.in.c.ij.de locato.do anto.in.c.i.de locato.tenet cū bar.hic vide not.p Jmol.hic ꝛ in.d.c.ij.de feu. Jtē bal.in.d.c.i.vi deꝫ tenere ɔ bar.hic ꝛ Jmol.in.c.pe. eꝫ de postu. pla.

¶ Retoꝛ ait. Ad hāc.l.vide qō no.bar.in.l.i.ī prin.in.ij.q.ꝛ in. l.si pri us.in.iij.ꝛ.iiij.oppo.s.de ope.no.nūci. ¶ De riuis .Rubꝛica.

¶ Retoꝛ ait. Si de via. Bona ꝛ difficilis lex est et ẋa lec.est illa q̄ ponit ī gl.magna. quā gl. clarius recitat in.l.i.§.i.in glo.magna.s. de itinere actuq̄ priua.ibi. tu dic ꝑdest ꝑbare ꝛc. ꝛ hoc intē dit in qōne de seruitute ei dꝫ caueri ō nō ipediēdo qui est in possessiōe seruitutis vel libertatis.

¶ Qui per fundū. Ille qui hꝫ ius du cēdi aquā pōt duce re p quācūq̄ ptē vult ab initio.sed postea nō pōt mutari.tex.est ibi facere lꝫ ab initio anteq̄ riuus sit ꝟstitutus. postq̄ ẋo sit ꝟstitutus nō licet mutare,ꝛ hoc sequit̄ dū ꝛc.vt.s. de fui.l.sicui. in fi.

¶ De riuis. Rubꝛica.

¶ Retoꝛ ait. Si quis. Iste.§. cū.l.se.ꝛ prin.se. videt difficilis. ¶ Op.de.l. seruus.§.i. plures dant̄ so. sed ista est ẋa.aut quis vult reficere: vel aliq̄d īmutare ex vti gēti necessitate vel ex magna vtilitate: ꝛ pōt.vt.l.ɔ ria.aut nō.ꝛ tūc secus.vt hoc.§. ¶ Jtē op.de.l.re fectiōis.§.i.s.cōia p̄di. Sꝺ.eodē mō dico magnaꝫ vtilitatē ꝛ vrgētē necessitatē esse ꝟsiderādā. ¶ Jtē op.j.l.prima vbi pōponius ɔdicit labeoni. Sꝺ.li cet ista dicta ɔdicāt tñ reducas ad ꝟcordantiā put not.in glo.magna in prin.l.si seruus.

¶ Seruius. Siquis enim. Vide gl. sup ẋbo exportare. ¶ Ho.q̄ portare seu exporta re est ꝑprie qō fit dolose fm hāc glo. sed tex. videt aliter dicere in.l.ferri.j. de ẋbo.sig. vel dic q̄ gl.hic dicit de ẋbo exportare.ibi de ẋbo portare.

De fonte. Rubꝛica.

¶ Retoꝛ ait. Hoc interdictū ¶ Quero si hēo ius hauriēdi aquaꝫ de cisterna ꝛ vis me impedire qō ius habeo. Dicit Rof.in libellis suis sup hoc ti.q̄ ha beo hoc interdictū vtile lꝫ directū deficiat. ¶ Jtē facit hec lex.statutū ꝓhibet mulieres portare plas mō q̄dā mulier portat plas fictas ꝛ ɔfactas.an pu nieť pena statuti. Rñdeo nō.debēt eīm esse natura les ꝛ nō ficte ꝛ cōposite.ar.huius legis.

Hoc interdictū. Ubi est eadē rō ibi idē ius ad hoc quotidie allegat̄.

¶ De cloacis. Rubꝛica.

¶ Retoꝛ ait. Sub hoc titu. Dicit̄ ɔ sub hoc titulo duo īterdicta p toꝛ subiecit. ¶ Cōtra qꝛ vt ex ẋbis p̄miſ sis apparet nihil est. Jbi restitutoꝛiū dicit glo. dic le casus.de lib.ꝛ posthu.ꝛ bar.in.l.ītē apud labeonē. §. cōuitiū. de iniurijs.bar.in.l.memīsse.ō offi.p cōsu. Sꝫ an q̄s possit citari in li mine ostij.vide p ang.in.l.plerisq̄.cū.l.seq.de in ius vocā. ꝛ ibi alle gat.l.statue.j.de ẋb.sig.ꝛ bonus tex.est.insti.q̄.mo.ius.pa.po.sol. §.sꝫ si ab hostibus.p bal.in.l.cetera.§.senatus.de leg.i.ꝛ in .l.ptoꝛ. §.domū.ō in iur.ꝛ ī.l.q̄dā hyberus.de fui.vb.p̄di. ꝛ vide bart.ī l.aut q̄ aliter §.notauim?. j.ti.i.ꝛ in.l.i. §.hoc aūt in terdictū. de no.ope.nū.ꝛ vide bar. ī.l. licitatio. §.i. s. de pub.in q.de offensa ī psonā.adō ¶ Hota q̄ appellatōe

Hoc interdictum. cloace ꝓtinet ostiū cloa ce. Facit ad.q.ō statutis dicētibus.si q̄s offenderit aliquē in domoꝫ q̄d si offendit in ostio. breuiter nō est dubiū q̄ appellatiōe domus cōtinet ostium et alia q̄ sunt affixa edibus.etiā si ꝑtendant eꝫ domū vt.l.si aq̄ductus.de ɔhen.emp. ꝛ.l.iul. §.fi.de acti. emp.ꝛ.l.fundū.§.pe.ꝛ fi.e.ti.ꝛ.l.cetera.§. hoc sena tus.de lega.i.ꝛ b.sed licet ista sint domus.nō tñ se quit̄ q̄ sint ī domo.qꝛ possunt esse domus ꝛ esse eꝫ domū.vt.d.l.si aq̄ductus. ¶ Dō ad ꝑpositū si ali q̄d fit in ostio intra clausurā domus dicit̄ esse factū in domo. Si vero fit extra clausurā ostij nō dicit̄ fi eri in domo.vt.l.i.§.in flumine. s. de flumi. ꝛ videt colligi exp̄sse in.l.i.§.de inspiciēdo.s. de ven.inspi. et p hoc extra de iudi.c.mulieres.in fi.lib.vi. de sta. regu.c.i. e.li.

¶ Ho.q̄ appellatiōe ediū cōti Deinde ait. net omne edificiū.silꝫ.j. de incen. ru.nau.l.q̄ edes. Aliud puto appellatiōe domus qꝛ domus cōsistit ex parietibus tecto ꝛ fundamen to.vt.l.solū.ꝛ ibi not.s. de rei vendi.vnde nō omne edificiū cōtinet̄ appellatione domus.

Si quis mihi. Vide glo.q̄ incipit vel purga re ibi.sed ar.s. de fideicō.li.sed hec renūciatio erat exp̄sse reprobata a lege. merito pōt cōtemni. Jn cōtrarium secus.vt plene not. de ope.no.nūci.l.i.in prin.in glo.magna.

¶ Op.s. e.l.i.§.idē labeo. Aq̄uā. So.īmittere cloacā priuatā in publicā licet vt ibi. Facere aūt nouam cloacā in loco publico nō licet: vt b. ¶ Quero vtꝫ cozā quolibet ptore possit agi de cloaca. primo vi deť q̄ nō vt hic.sed glo.dicit q̄ primo dꝫ peti licen tia faciendi cloacā ab eo qui pōt cōcedere. postea pōt agi cozā quolibet iudice.

Quod vi aut clam. Rubꝛica.

¶ Gl. ɔtinuat rubꝛicā ꝛ diuidit ti.qō dic vt in gl.

¶ Retoꝛ ait. Dicit̄ hic q̄ vi. q̄ro ꝑ qua vi hꝫ locū hoc interdictū. dicit glo. ꝑ vi cōpulsiua. vt l.metū.§.i.s.qō metus cau.ꝛ etiā pro ea que caret cōsensu vt hic.

Hoc interdictū. ¶ Op.q̄ habeat locū in terdictū vti possidetis. vt.l. si duo.§.si vicinus.s. vti possidetis. So.fateoꝛ q̄ il lud cōcurrit cū isto. sed istud est generalius. hꝫ eīm locū etiam si agens nō asserit se possidere sed refer cta.ꝛ vide qō habeo p guiō.ō suꝫ.ī.l.pñti. C. ō his q̄ ad ecc.ɔfu.et ibi etiā dic̄ bar.q̄ q̄s nō pōt citari in ostio eccl'ie.ꝛ vide gl.ō ostio ꝛ porticu.ī.l.q̄dā hyber?.s.ō fui.vꝛ.p̄di.bal.ī.l.data opa.ī.xv.col. et spe.ī ti.ō iniur.in ẋ.sꝫ pone ī statuto p bal.ꝛ imol.ī.d.§.hoc senat?. et se.io.an.ī addi.spe.ī rub.ō īmu.ec.ꝛc. ¶ Dō vi aut clā.Rubꝛ. ¶ Retoꝛ. Formā libelloꝛ in hoc interdicto. vide p spec.ī ti.ō rest.

spoli.§.certū si cōtra.z qñ dē:z p quo:z an ꝺcurrat cū interdicto vti possidetis.vide in.c.licet cām.de resti.spo.p glo.z Inno.in.c.it em cū ꝗs.eo.ti.z an cōcurrat cū vtili actiōe.l.aquilie.not.in.l.ij.C.ad .l.aq̄l. et ibi bar.z bar.j.eo.l.cōpetit.§.in summa.

g Et parui refert. In isto.§.adde.q: gl.z bar. in.l.ō pupill o. §.si ꝗs ipsi.ī.xiiij .q. de oper. no. nūcia. videt velle q ad hoc interdi/ctū sufficiat ꝓhibētē esse dñm licz nō possessor vl' q sit possessor lz nō dñs et hoc scō casu admit/teret excep/tio dñij. Si aūt nō esset dñs vel pos/sessor nō cō/peteret. sec' videt in nū. noui ope.vi/delicz q illa cōpetit etiaz non dño vel possessori dū modo nō fit in manifesta calūnia. ita videt sentire bar.in.d.§.si ꝗs ipsi. z ita declarat etiā ibi Imol. sz an hoc sit verū in nūcia. no.ope.vide bar.z ibi dy. in.l.i. in .v ij, q.ō ope.no. nū. z scripsi in.d.§.si quis ipsi .post Imol.

ret solū questionē de ꝓprietate fm Ja.de are.

Et parui refert[s]. ¶ No.ex hoc.§.q ea que sunt vi facta ante oīa sunt in pristinū,statū reducenda q̄ aliquid examinet de iure ptis.facit qō vidistis.s.de vi z vi.ar.l.i.§.i.et l.siqs ad refundū.C.ad.l.iul.ō vi. ¶ Vp. qō iuste factū est penā nō meret.vt.l. gracchus.C. de adul. So.qō hic ōr q hz ius intellige qr est dñs.sed ad/uersarius possidebat rē in qua opus est factū vel est in possessiōe alicuius iuris cui p illu d opus ꝓiu dicar.ar.s. de aqua quoti.z esti.l.pe.de ope.no.nū. l.i.§.nūc videamus.z.l.ō pupillo.§.sextus pedius. ¶ Itē op.de.l.veteres.s.de iti.actuq; prīua. So. nō est ꝺ qr ibi erat in possessiōe seu q̄si possessiōe iu ris eūdi.z p cōsequēs habebat ius reficiendi z sic nō vi faciebat.alꝫ si vi faceret z ꝺ ius īpune ꝓhibe ret.vt ibi dicit. ¶ Itē op.q ꝺ hoc interdictū cōpe tant'exceptiōes saltē quatuor.vt.j.e.l.ꝓhibere.§.fi. et. §.sed si pmiserit.z.l.sz z si alius.§.bellissime. z.§. est z alia.z.l.semp.§.hoc interdictū.j.e.Sol.qō hic ōr nulla iusta excep.subaudi nisi quatuor q̄ illis le gibus ponunt. Vide gl.q̄ incipit.s.tali. ista glo.est argu.ad.q.dicit statutū q cōtra instrm publicū nō possit opponi nisi exceptio falsitatis z quietatiōis et solutiōis.z nulla alia possit opponi. certe ōr in/telligiꝺ q nulla alia possit.s.friuola.nā alie iuste ex/ceptiōes nō vident p statutū ꝓhibite.vt hic cū sua gl.p hoc.l.ita pudor.z qō ibi no. p gl.z p Ci.C.de adulte. Pro hoc facit qñ papa scribit in lris appel latiōe remota intelligit.s.friuola. Pro hoc facit.j. qui.appel. nō li.l.i.§. interdū. Ego in ista materia sum ꝺsuetus dicere sic.qñq; opponit exceptio q il lud nō est instrm publicū.tūc fateor q ista exceptio pōt opponi.nā statutū dicit ꝺ instrm publicū z̄c.et sic ante oīa ōr cōstare instrm esse publicū. vt. l. iiij. §.cōdemnatū.s.de re iudi. z ideo ꝺ solēnitates in/strumēti posset opponi.vt sunt anni dñi vl' indictio vel subscriptio notarij z sil'ia q̄ no.in.l.generali .C.

h Debet intelligi. Adde qō poterit etiā opponi exceptio q instrm est factū sup ꝺctu reprobato a iure qr tunc etiā nō dicit esse instrm.l. fi.z ibi not.bal.in fi.C.de litigio.z bal.in.l.hac edictali.ꝺ.quā obser/uationē.C.de secū.nup. Itē adde q statutū pmittēs opponi tm̄ ali/quas exceptiōes intelligit etiā pmittere sil'es nō obstante dictiōe ta xatiua.vt not.ang.in.l.sciendū.de euic.z in.l.si hoiem.alꝫ est lex.si tū. §.in edilibus.s.de edi.edic.per illū tex.z p tex. in.l.pe. §.i.s. de vsur. et in.l.si debitor.s.qui poti.in pig.hab. Et dicit etiā Raph. in.l.i.s. de ope.no.nūci.q nunq̄ intelligit reiecta exceptio q̄ euidēter appa/ret.ad qō vide q̄ scripsi ibi.z not.bal.in.l.i.C.si de mo:ē.pos.

i Sed q̄d si.vide bal.in.l.ij.in fi.in x̄.subsequēter querit.C.plus va/lere qō agi.vbi dicit hec esse vera nisi simulatio q̄ opponeret ꝓbata esset p̄sumptiōe iuris z de iur.ar. auc.sed iam necesse.C.de dona.an/te nup. Item etiā si talis exceptio opponeret rogatui tabellionis vt ibi per eū z q̄to tpe duret exceptio simulata.vide bal.in.d.l.i.in fi.et vide bar.in.l.nemo pōt.s.de lega.i.z de materia vide qō etiam dixi post bar.in.l.i.C.de iur.z fac.igno.z q̄ dixi in.l.si sub specie.C.de po/stu.z bal.in.l.cū pcibus.C.de ꝓba.z in.l.i.§.in cōputa.C. de iur delibe.z dicta hic p bar.sequit hic bal.z in.l.i.in vlti.col.C.de cōdi. i nde bi.z pe.de ancha.in cle.i.de seq̄stra.pos.z in.c.canonū statuta.de cō/stitu.adde.l.sed z posteriores.s.de leg.z do.anto.in.c.itē.de resti.spo lia.per pau.de cast.in.l.fi.de cōsti.pecu.

k Itē aduerte.Et p hoc vide gl.in.c.i.in x̄.defensiōes.vt lit.nō cō/testa.in.vi.z pe.de ancha.in cle.i. de seq̄stra.pos. z idē tenuit ang. et bal.in.l.plane.z in.l.fi.s.de peti.heredi.licet bal.sibimet fuerit ꝺri us.nā in.l.i.C.de cōdi.indebi.z tenet ꝺ hoc.z Saly.in.d.l.ita pudor C.de adulte.z bal.in.l.si nō sortē.§.i.de cōdi.indebi. Et vide quo d not.bar.in.l.i.in vlti.col.C.de excep.z adde qō bal.not.in.l.ij.ad fi. C.qō metus cau.dicit q licet statutū tollat exceptionē habentē na turalē equi/tatem tñ solu/uens pōte petere nō qr fit tutus exce/ptiōe,sed qr est tutus na/turali eqtate et cū bar.tñ fit pe.de ancha.i.d.cle.i. et ad intelle/ctū .l.i. C. de cōdi.indebi. vide q̄ dixi post bar.in l.iul'. vez de bitorē.de cō dit.inde. Et ad materiaz huius.§.adu de q licet le ge vl' statuto ois exceptio nullitatē tol/lat tamē nō tollitur exce/ptio incōpe/tētie iudicis nisi ō ea fiat expssa mētio ista est gl. re/putata sing. in cle. i. de le/q̄stra.pos. z bal.in.l.ge/neraliter. in ij.col.C.de ex/pli.z dicri. et bal.in.l.i. C.

de tabul'.li.x. Itē si statutū dicit ꝺ instrm ꝺfessiona tū.vel si dicit ꝺ ꝓceptū iudicis vel ꝺ laudū latū ab arbitris z̄c.possuz opponere nō est ꝓceptū iudicis vel laudū latū ab arbitris. Nico hoc.l. nō ignorat C.qui accu.nō pos.z ita disputando determanauit Nico.ma. Sed q̄d si oppono q instrm est simula/tū certe simulatio bene facit deficere ꝺctū.qr cū de ficiat cōsensus nō est ille ꝺctus q̄ simulat:sed ille est ꝺctus qui vere agit.vt in toto ti.C.plus valere qō agit.sed tū bñ est instrm publicū.vt.C.ꝗs alteri vl' sibi.l.i.z.l.q̄uis.z.l.cū ꝓponas. Est em̄ instrm pu/blicū de ꝺctu simulato.vnde ista exceptio nō posset opponi nisi a statuto ꝓmitteret. qr nō ipugnat in/strm sed ipugnat vires ꝺctus cōtenti in instro. sz q̄ hoc est liquidatū primo q est instrm vel laudū latū ab arbitris z si.vtr possint opponi alie exceptiōes q̄ he q̄ pmisse sūt a statuto.dico sic. Aut ille alie ex/ceptiōes descēdūt ex aliquo capīo statutoꝝ eiusde ciuitatis.z ille possunt opponi nō obstāte q fit dis/ctū nulla alia exceptio opponat.ar.huius legis cū sua gl.z.d.l.ita pudor.cū ibi no.nō em̄ est verisile q seipsum p illa gñalia x̄ba voluerit corrigē. vt.l.nā ad ea ō ꝺdi.z demō.z.l.siqñ.i prin.C.ō inof. tes. Si vero ille exceptiōes descēdūt ex alijs ptibus iuris. tunc dico q nō possunt opponi. debemus em̄ in/herere x̄bis statuti q̄ q̄ duris.vt.l.pspexit. qui et a quibus.z.l.i.§.si is qui naue.s. de exerci. Ñ cir/ca hoc sunt aduertēda quedā. nā siquidē opponat exceptio ꝺ personā.vtputa nō pōt esse i iudicio:qr minor.qr excōicatus vl' exbānitus z sil'ia. z tūc ista nō ꝓhibent p statutū.qr statutū ꝓhibet opponi ex ceptionē ꝺ instrm.sed iste exceptiōes nō respiciunt instrm sed psonā agētis.ar.l.filio.s. de inoffi. testa. Itē aduerte qr si statutū dicit nulla alia exceptio possit opponi.tñ si cōpetūt alie exceptōes legitime iure cōmuni poterit quis īplorare officiū iudicis p qō actor ꝓhibet ab agēdo.licet em̄ ꝗs ꝓhibeat ex cipere,nō tñ ꝓhibet officiū iudicis implorare. vt.l. si a nō cōpe.iudi.ita dixit ang.z Imol.in.d.l.de pupil.§.qui opus. s.de ope.no.nūci.z facit qō Imol.z moderni.in.l.si expssim.j.ꝺ ap pel.z qō dixi post bar.in.l.iiij.§.cōdemnatū.de re iudi.z ad hoc ber ne facit qō dicit bar.in.l.ij.§.ptor.s.qui satisf.cog.bar.in.l.diuus.de testa.mili.z qō ibi dixi z qō dixi in.l.i. C.de iur.z fac.igno. Sed po ne q statutū dicit q nulla nullitas possit opponi dic q non videt sublata nullitas q̄ insurgit ex perplexitate vel ꝺfectate. vt p ange. in ꝺfilio.cc.nā dicit bal.z ibi etiā ang.i repeti.l.tale.§. quo cauit.s. de pac.q etiā deus hoc nō posset. Et p̄dicta faciunt ad statutū cō tumacibus puniēdis vel bānitis offendēdis qr nō habet locuz in nō rite bānito.vide tñ ang.in.l.iudicati.C.si ex fal. alleg. de quo p bar.in.l.fi.j.de adulte. Et ad materiā vide bal.in.l.si cām.C.de ec ecu.rei iudi.z intelligas q nunq̄ intelligit exclusa nullitas q̄ euidē ter apparet per ea q̄ not.bal.in rubr.C.de pba. z pōt etiam inder supplere vt hic p bar.z adde in materia q Jo.an.in.c.i. de rescrip. in.vi.in nouella dic q obiectio nullitatis est defensio. qō reassumo psit bal.in.c.i.§. iudices.de pa.iura.fir .qō no.an statutū eā tollere possit.adde bal.in.l.sancimus.C.de dona. q semp pōt opponi ex ceptio intent.vel insinuatiōis obmisse.z adde qō nō poterit oppo ni exceptio diuisiōiss p vnū ex correis fm ang.in.l.si dubitet.de fi deiuss.sed q̄d si stāte dicto statuto petat in integ. resti.vide bal.in.l. in cause.s.de mino.vbi ponit q nō possit peti stāte generalitate di cti statuti. In ꝺtrariū facit.l.si minor.xxv.annis omissam.co.ti.z sic as q semp pōt opponi exceptio q̄ venit de natura actus p id qō ponit bal.in.l.i.C.de suffragio.z in.l.si ex pdijs.C.de euic. Et p hec

dicebat bal.in auc.p̄sente.C. de fideiuſ. q̄ ſtante ſtatuto de quo hic nunq̄ intelligiť excluſa exceptio q̄ naturaliter tēpore cōfeſſiōis ine rat.vt in exceptiōe cedendar facta a fideiuſſore aduerſus reū agentē er inſtrumēto cōfeſſionato.ꝛ p hoc facit qō not. bar. in.iiij.col. ꝛ qō ſibi dixi in.l.lecta.ſ.ſi cer.peta. Quid de exceptiōe p̄ſcriptionis. vide bal.in.l.fi.ſ. ſi nō poſt.C. de iure deli. ꝛ gñaliter vi de bal.in.l.ſi cām.C.de ex ecu.rei iudi. et Jo.an.in addi.ſpe.in ti. de ſent. ſ. vt aſſit. poſt princi. ꝛ do. anto.in.c.itē de reſti. ſpo. Jtē poterit opponi exce ptio funda ta ſup cōfeſ ſiōe ptis fa cta i iudicio cū ius faciat fm bal. in. l. ſi vn? .ſ. pa ct?.ſ. ō pac. et facit q̄ di ri poſt bart. in.l. publia. ſ. depoſiti. Quid au tē in exceptiōe nō nume.pe cu. tangiť in l. ſub ſpecie. C. de poſtu. et ad p̄dictā materiā vide oīno bal.in.l.fi.ſ.in cōpu.C.de iur.delibe. Jtem adde q̄ ſemp exceptio repugnātie poterit opponi vt dixi. ſ. ꝛ poſt bar. in l.duo iudices.de re iudi.ꝛ ſtante dicto ſtatuto includente oēs excepti ones nullitatis an ſit dare aliquod remediū.vide not. ang. in cōſilio cc.ꝛ bal.in.l.i.C. de cōdi.indebi. ꝛ nunq̄ intelligiť ſublata nullitas vel iniquitas q̄ reſultat ex defectu citatiōis vel iuriſgentiū:vel ex de fectu p̄batiōis fm ang.in cōſilio.clxxiij. Adde q̄ exceptio iur. facili us opponiť q̄ exceptio facti.vt not.in.c. vt circa.in nouella.de elect. in.vi.vnde ſtatutū repellens omnē exceptōem intelligiť de ea que fa cti executiōem requirit:nō de ea que in iure cōſiſtit.d.l.ita pudor.ex ceptio tamen facti que pōt p̄bari equipollet exceptioni iur. l.i. C.de edic.diui.ꝛ adde q̄ excluſio generalis omniū exceptionū legitimas nō excludit.vt not.in.l.nō tm̄.ſ.q̄ ſi p emptor.ſ.de pet.heredi.cū ſi mi.vnde dixit ſpec.in ti.de obliga.q̄ ſi p̄mitto aliquā exceptionē nō opponere intelligiť ſolū de malicioſa. ꝛ adde q̄ ſtante dicto ſtatuto ſemp poterūt opponi oēs exceptiōes in executiōe inſtrumenti ita ſin gu.dixit bar.in.l.ſi filius.ſ.qō cū eo.ꝛ an poterit opponi exceptio ſo lutiōis.bal.q̄ ſic in addi.ſpec.in ti.de exceptio. Jtē an poterit oppo ni exceptio metus reperiť quedā apoſtilla manu bal. vbi dicit q̄ ſic in.l.qui in carcerē.ſ.qō me.cau.qr nō dicit factū qō metus cauſa fa cū eſt.l.metus.ſ.volenti.qō metus cau. Jtem inſtrumentū eſt cōtra bonos mores:ideo nō valet.l.ſi filius.ff.de cōdi inſti. Jtē an poterit poſtulari ſtante dicto ſtatuto reſtitutio in integ.bal.q̄ nō in.l.in cau ſe.ſ.de mino.ꝛ certe obſtat glo.in.l.i.C.ſi de momē.poſ.ꝛ vide.ſ. Jtē adde qō bal.in addi.ſpecu.in ti.de arbitro.dicit q̄ ſi ſtatutū dicit cō tra laudū nil poſſit obijci ſeu nō poſſit excipi q̄ nō poterit peti redu ctio.ſecus ſi dicat q̄ nō poſſit agi qr poterit bene excipi.quod no. et adde quod bal.in repeti;l.edita.in pe.col.dicit q̄ per ſtatutū pōt tol li omnis exceptio p.l.quoniā alexā. C. de aduite. p̄ter exceptionē in nocentie qr eſt de iure naturali p cle.paſtoralis.de ſen.ꝛ re iudi.ꝛ per plane.ſ.de peti.heredi.ꝛ.l.fi.e.ti.ꝛ.l.iij.in fi.ſ.nau. cau.ſta. Sed ſi ſtatutū diceret nulla alia exceptio vel defenſio admittať.tunc nō poſſet etiam iudicis officiū iplorare.qr omnis defenſio eſt excluſa. Nō ergo erit remediū tunc. Reſpondeo remediuz erit q̄ ſoluat ꝛ repetat. Sed circa hoc de repetitiōe di ces tu ille qui ſoluit mandato iudicis nō repetit tā q̄ indebitum.vt.l.i.C.de cōdi.indebi.quomodo er go dixi q̄ repetat.reſpōdeo ſi cōpetit aliqua actio ita q̄ nō ſit neceſſe redire ad cōditionē indebiti vel ſine cauſa eſſet clarū.verbi gratia.volebam tibi op ponere exceptiōem dolo facis.qr petis quod reſti tuturus es per aliā actiōem. certe ſi nō fuit admiſ ſa iſta exceptio.tūc ſoluo ꝛ repeto actione mihi cō petente.ꝛ ita practicať quotidie.ſed ſi haberem ne ceſſe redire ad cōditiōem indebiti.vel ſine cauſa eſt dubiū. Finaliter dico q̄ cōditio indebiti vel ſine cauſa habet locū. vt.l.ſi fideiuſſor.ſ. omnibus. ſ. man.ꝛ.l.ſi fullo. ſ. de cōdi. ſine cau. Nec ob.quod dicit in.l.i.C.de cōdi.indebi.qr verū eſt q̄ nō poſ ſum repetere tanq̄ indebitū quando cauſa illa. i. vtrū eſſet debitū vel indebitū potuit in illo primo iudicio examinari cuius vigore factū eſt p̄ceptum. Et ratio eſt tunc ne infringā iudicis ſententiā. ſed quando examinari nō potuit nil impedit quin cō petat cōditio indebiti ꝛ ſine cauſa.ar.eoz que ſcri pſit Li.in.l.i.de cōdi.indebi.ꝛ p hoc facit.c. debi tores.ō iureiurā. vbi debitores cogunť ſoluere vſu ras ꝛ repetunt. Ratio qr ppter iuramentum exce ptio nō poterat opponi.

Quid ſi vi. m Nota q̄ qui facit cōtra p hibitionem videť facere vi.qō intellige ſi facit in ſolo poſſeſſo a phibente vel in illam cōſuluit Jo.de ana.q̄ ſtante ſtatuto q̄ a tali ſentētia nō poſ ſit querelari.nec ab ea appellari nec aliqua exceptio opponi q̄ il lo nō obſtante pōt opponi exceptio innocentie in ciuilibus ꝛ in cri minalibus qō not. Et in hac materia vide bonū tex.in. c.er pte. de offi.de lega.ꝛ adde q̄ exceptio facti ſeu intentiōis nō intelligať ex cluſa fm bal. in. l. perem ꝛ. quo phibens quaſi poſſidebat aliquod ius ſeruitutis,ꝛ vidiſtis.ſ.primo.ſ.

Sed ꝛ ariſto. n Nunc incipiūt notabiles ca ſus vſq̄ in fi. ꝛ iſte tex. huius ff.ſed ꝛ ariſto. eſt valde notabilis. Et nota ipſum cōtra iſtos qui impediūt ne citatio pueniat ad eos vel notificatio excōmunicationis. vel impediunt vt interponať appellatio coram eis. p hoc facit. c. cauſam.extra de elec.in cle.quod tamē intellige vt dicam.j.in.ſ.fi.

Si qs tamen. Iſte eſt valde notabilis tex.te ne menti hunc caſum. nam cōſueui facere queſtionē. Aliquis nō appellauit coram iudice dicens q̄ ppter metū iudicis hoc fecit et allegat q̄ iudex cōſueuit appellantibus queſtio nes inferre vel ponere eos in carcerem ꝛ ſimilia.an iſta p̄batio ſufficiat.cōſueui dicere q̄ ſic in.l.de pu pillo.ſ.ſi quis ipſi p̄tori.ſ.de ope.no.nūci. In cōtrarium facit lex iſta. Sed reſpondeo q̄tum ad excuſandum eum qui timuit ſatis eſt allegare potentiam ꝛ cōſuetudinem talis potentť. vt ibi dixi. ſed q̄tum ad puniendum illum iudicem nō ſufficit. caſus eſt hic.nō eniz poteſt agi cōtra eum tanq̄ intulerit vim ſeu deliquerit.

Idem labeo. o Videſ ergo q̄ ad hoc q̄ ego poſſum p̄bare q̄ fui impeditus vt poſſem denunciare.debeo p̄bare q̄ fui impeditus a te vel ab alio tuo facto. alś nō ſufficit vt hic.ſed tamen quedam decretalis videť velle q̄ ſi fui phibitus a domeſticis tuis vel a cōiunctis tuis videor phibitus voluntate tua.vt extra de teſti. c.cōſti.facit.c.cauſam.extra de elec.

l Erit remediū. Et de hoc an poſſit implorare officiū iudicis.vide not.in.l.i.j.de excep.vide etiā not.in rubr. extra de excep.

m Quod ſi vi. Fallit vbi quis haberet licentiā a p̄te vel a iudice de ingrediendo fm bar.not.in.l.iij.in.vi. col.C.de pigno.

n Sed ꝛ ariſto. Nota iſtū tex.cōtra fraudulenter ſe occultantē ne citeť vt habeať p citato.adde.l.ſi dictū.ſ.ſi p̄ſente.ꝛ qō not.ibi de euic.ꝛ qō not. Jnno.in.c.ex litteris.de excel.pla. ꝛ eſt tex.in. c.tue. de cle.nō reſi.ꝛ ibi Jo.an.ꝛ ad materiā vide glo.not.in cle.i.de iudi.ꝛ not.moder.in.l.cōtumacia.ſ.de re iudi.ꝛ adde tex.in.c.qm̄ frequēter.ſ.i.vt lit.nō cōteſta.ꝛ not.glo.in.d.l.cōtumacia. in p̄in. et vide not.p Jnno.in.c.ad petitionē.ō accuſa.ꝛ qō not.moder. in.l. ex cōſenſu.ſ.eū qui.in.iij.carta.de appella.qñ autē q̄s dicať facere in fraudē ne citeť.vide bal.ꝛ ang.in.l.ij.in.ij.col.C. de anna.excep.

o Jdē labeo. vide bar.ꝛ qō ibi dixi in.l.de pupillo. ſ.ſi q̄s ipſi. ſ. de ope.no.nūci.circa fi.an factū a domeſticis vel famulis domus videať factū mandato dñi.vide bal.in.l.ad inuidiā. C.qō me. cau. et in.l.i.in fi.de epiſ.ꝛ cleri.ꝛ adde bar. in.l. de pupillo. ſ. ſi q̄s ipi. de ope.no.nūci.ꝛ bal.in locis.ſ.alleg. videť tenere cōtra bar. p. c. cū ad ſedē.de reſti.ſpo.p eo bene facit tex.in.l.i.ſ. qō igiť.ſ. de vi et vi arma.ꝛ vide.c.cōſtitutus.de teſti.ꝛ qō dixi poſt Jmol.in.l.he res meus.ſ.fi.de cōdi.ꝛ demon.vbi oīno vide.ꝛ in.c.p. diaconus. de homi.ſpe.in ti.de legato.ſ.iuť.in antepe.col.x̄.quid ſi.ꝛ qō no. bal.in.l.apud antiquos.in fi.C.de fur. ꝛ in.l.i.in.ij.col.p illū ter.C. ſi rector puincie.ꝛ in.l.i.in.ij.col.C. de ſer.fugi.vbi etiā dixit q̄ in

me nō ꝑsumiꝫ fuisse cōscientiā eius qđ est factū a familiaribus et cō/
uersantibus mecū ⁊ aliquid ꝑ modū. in. d. §. si quis ipsi.

Prohibere. vide bar. in. l. i. in. iiij. col. s. de ope. no. nūci.

q ¶ Illud sciendū. vide bar. in. l. de pupillo. §. si q̄s ipsi. in. iij. col. de oper. noui nuncia.

r ¶ Plane. Iste. §. plane. est fingu. et mēti tenēdus. quē. §. allegat bal. in. l. ciuitas. s. si cer. peta. vide bart. in l. prīcipalibus. eo. ti. et Ci. ⁊ bar. in l. pses. C. de transac. ⁊ in l. itē magistri s. de pac. ꝓ glo. idez nic. bar. in. l. i. in prīci. s. de iusti. ⁊ iur. et vide bart. in rubric. C. de ꝺhen. empt. in. iij. q. ⁊ per istū tex. dicit bal. in. c. i. §. iniuria. ꝺ pa. iur. fir. ꝙ antiani nō pōt remittere iniuriā factā ciuitati sed requirīt cōsiliū ciuitatis et ita etiam bar. in. l. ambicioſa. ꝺ de cre. ab or. fa.

s ¶ Tale remediū. adde bar. in. l. i. s. ne q̄d i loco pub. sed pone ꝙ facto statuto ꝺ qⁿ hic cōe pusij vendidit fructus lacus ꝑ quinquēniū postea ꝺ plenitudine ptātis aufert emptoribꝫ: dic ꝙ emptores ꝺ cōe poterūt agere ad interesse. silr dico ꝙ si papa ꝺtulit mihi aliqđ beneficiū demū de plenitudine potestatis illō dedit alteri: ꝙ mihi tenebiꝫ puidere de alio simili. qđ est not. dignū fm bal. ꝑ glo. ibi in. c. i. §. ad hec. ꝟ. si vero. de pa. iura. fir. ad hec vide q̄ not. in. l. digna vox. ꝑ Ci. ⁊ bar. C. de legi. cū simi.

t ¶ De rege. An rex possit donare ea q̄ essent in magna diminutōe iurisditiōis. adde glo. quā ibi not. bar. in. l. si finita. §. i. s. de dā. infec. et quid etiā de papa vide bar. in. l. liber homo. de ꝟbo. obliga. ⁊ in. l. i. qđ. de leg. i. bal. in rubr. in. iij. q. C. de cōtrahen. emp. ⁊ vide que no.

Prohibere. p Iste est notabilis tex. ¶ Quero q̄ iste ꝑsone hic notāte denunciāt seu ꝓhibent vtrū debeant istā denunciatiōem facere noīe dñi. Glo. videꝫ velle ꝙ sic in. l. de pupillo. §. seruo. ⁊. l. i. §. nūciatio. s. de ope. no. nunci. puto tamē ꝙ etiā si hoc nō exprimat si ex alijs verbis colligi pōt satis est. ar. l. vltime. s. de insti.

Illud sciendū. q Notabilis tex. est multū. ꝓ hoc facit optime. l. titia seio §. veritas. s. de leg. ij. ⁊ glo. allegat eū ⁊ ego sum cōsuetus ibi dicere. ¶ Op. de. l. is qui in puteū. §. interdictū. j. e. So. ibi fuit facta remissio ꝟ nō. ¶ Itē cōtra. j. de ꝟbo. sig. l. vasa vinaria. gl. nō soluit. dic ꝙ hic loquiꝫ in his que sola dispositiōe patrisfa. recipiunt mutationē sine alterius iniuria. ¶ Itē cōtra in. l. iij. in prīn. s. de iti. actuq̄ prīua. So. vt ibi. ¶ Itē cōtra. s. de vsur. l. mora. sed illa magis ꝺcor dat. qr facta mora semper durat nisi sit interrupta. ¶ Itē opp. de. l. qui bona. §. i. s. de acquirē. re. do. So. ibi est speciale in possessiōe liberi hoīs vt qōli bet momentū inspiciaꝫ. alꝫs secus. vt. l. clā possidere. in prīn. s. de acquirē. pos.

Plane. r Hic est valde singularis tex. ⁊ mēti tenendus. vides ꝟ ꝙ in mādato generali reipublice nō venit rex suarum alienatio. ¶ Scōo nota ꝙ hoc est verū nisi lege municipali aliud caueaꝫ. ꝑ hoc cōsiliū habes cū in vendendis rebus ciuitatū requirantꝫ multe solēnitates. vt. l. vltima. C. de vēdi. re. ci. li. x. est tale remediū s ⁊ cōsiliū ꝙ facias ꝙ primo ciuitas faciat statutū de hoc et facto statuto poteris vendere fm formā statuti. casus est ꝟ no. ibi hoc ita verū est si mō ⁊c. Puto tū ꝙ si aliqua respublica faceret aliqđ statutū causa alienationis fiende alicui tyrāno ꝙ ista alienatio ⁊ oīa q̄ facta sunt possent revocari quasi facta iusto metu vt. l. i. §. que onerāde. ꝟ. ⁊ in summa. s. quar rex ac. nō de. facit qđ dixi in. l. creditor. in princi. j. de solu. ¶ Tertio nota ꝙ respublice possunt cōcedi a prīcipe vel ab eo cui prīceps cōcesserit. casus est hic. Sed q̄d de regeꝫ an pōt cōcedere. breuiter si rex alienaret aliqua quor donatio esset in magnā diminutionē iurisditionis regalis nō posset hoc facere etiā si iuramēto donationē firmaret. casus est in. c. intellecto. exꝫ de iureiurā. Sed si donaret aliqua q̄ nō diminuerēt ita iurisditiōem suā valeret. et donatio facta a rege pīudicaret successori i regno. casus est in. c. abbate sane. ꝺ re iud. li. vi. Facit etiā ad. q. in qua cōsului vtr legatus de latere potuerit cōcedere castra ptinētia ad curiā romanā ciuitati camerini, ⁊ certe cōsului ꝙ nō: nisi exp̄sse esset sibi cōcessum a papa vt hic. qđ not. multū.

At qui aliter. Ista lex deberet scribi ꝛris aureis. ¶ Nota ꝙ q̄n aliquis citaꝫ ad aliquē actū si ille per doc. in. l. si q̄n. in prīn. C. ꝺ inoffi. testa. ⁊ qđ not. bal. in. l. cū mulꝫ ta. C. de bo. q̄ liber. ⁊ in. c. si generali. si de feu. fue. cōtrouer. queſuit vtr rex francie possit alienare vnā de ciuitatibus regni inuitis ciuibus. ⁊ respōdet ꝙ nō. fm ꝟosti. in. c. dilecti filij. de maio. ⁊ obedi. et ibi vide Inno. ⁊ vide q̄ dixi post bar. in. l. is qui. §. fi. de pigno. ⁊ vide bal. in. c. i. qui succes. ne. ⁊ qđ not. in. l. si vxbar. na. de qđi. in debi. ⁊ in. §. itē seruiana. insti. de acti.

v ¶ Limitari camerini. ita etiā tꝛ bal. ꝑ istū tex. i. c. l. de vasal. qui cōtra ꝟsti. loca. adde qđ bal. in ti. de pa. cōstā. dixit ꝙ prīn ceps nec ꝑ cūi nec alio mō pōt regalia cōcedere in prīudicium successoris. qr sicut non pōt iura eoꝝ rū subuertere ita nec po test ea diminuere. ⁊ qđ qđ no. Ci. in l. digna vox. C. de legi. in fi. ⁊ bal. in. l. pe. C. de bo. q̄ libe.

At q̄ aliter. illeter minus. Nor ta ꝑ citatiōl bus ⁊ citatis et vide. j. eo. l. fi. ⁊ ideo q istū tex. dicer bat do. ant. in. c. i. ꝺ iudi. ꝙ vbi citar nō ꝙ actus nō ꝙ let. qđ limita fm Innocē. ibi nisi iudex. At ad ista be ipse distulerit in diē sequētē. ꝑ. c. ꝺ soluit. ꝺ offi. deleg. nefacit qđ not. bar. in. l. cōsentaneū. in vl. col. C. qūo ⁊ q̄n iudex. ⁊ in l. statu liberis. §. fluuius. de statu liber. ⁊ barto. in. l. si finita. §. iul. in vij. col. s. de dā. infec. sed ꝺ bar. videꝫ tenere hostiē. in. c. dilecta. de dolo. ⁊ cōtu. sed do. anto. ibi tenet cū bar. ⁊ vide bar. j. eo. l. si a me. in fi. ⁊ ibi dixi. adde qđ not. in. l. si alienā. s. ꝑ empto. ⁊ qđ ibi dixi post bar. ⁊ bal. in. l. libex. C. de sentē. sed an in citaꝫ requiraꝫ causa. bar. ꝺ soluit ꝙ nō in tractatu ad repꝛi. sup ꝟbo. sup dicto crimine.

Actus aliter agiꝫ vel in qualitate vel in substantia q̄ fuerit dictū in citatiōe videꝫ factus ꝑte nō citata ⁊ clā. casus est hic. ⁊ ideo si hꝫ terminū ad opponendū certe ille terminus f ad opponēdū statutus nō valet qr ad aliud fuit citata ꝑs nō ad hoc. casus est hic. possent plura alia exēpla poni de q̄bus nō curo. ¶ Itē no. ꝙ q̄n citatio fit tali ꝛte quo ille nō pōt venire nō valet illa citatio. Facit etiā iste tex. ꝑ emptore qui denūciat vēditori ꝙ veniat ad defendēdū. nā ꝺz denūciari tali ꝛte ꝙ possit ad defendū occurrere. vt ꝟ habetis in. l. si ideo. s. de euic.

Notabilis. §. est. ¶ Nota ꝑ citatiōe ꝙ ꝺz esse clara ⁊ limitata. alꝫs nō valet vt hic. ¶ Scōo nota de ꝓtestatiōe ꝙ debet esse nota ⁊ clara. de qua dixi in. l. denunciasse in prīnc. j. de adulte.

Si quis se. Et. §. sed ⁊ seruus. ¶ No. notatiōne ꝙ ꝺz esse clara ⁊ limitata. alꝫs nō valet vt hic. ¶ Scōo nota de ꝓtestatiōe ꝙ debet esse nota ⁊ clara. de qua dixi in. l. denunciasse in prīnc. j. de adulte.

Et si forte. bilē. §. ⁊ mēti tenendū ex eo ꝙ primo hic videꝫ casus ꝙ ꝓtestatio pōt fieri ꝑcuratori sicut dño. de hoc ꝑ Ci. C. in qui. cau. in inte. resti. nō est necesſ. l. in minor. in. ij. q. ⁊ ꝑ Di. s. ꝺ no. ope. nūci. l. de pupillo. §. nūciatio. ⁊ ꝑ do. And. de pisis in repetitiōe. l. siq̄s in prīn. testamēti. de lega. iij. ⁊ ꝑ Jo. an. in. c. in gñali. de reg. iur. li. vi. in nouella. de hoc ī. l. i. §. denūciare. s. ꝺ li. agno. ⁊ ibi dixi. ¶ Decīdo habes ꝙ suffiꝫ ꝓtestationē facere viro ꝑ vxore. qđ puto verū q̄tū ad hoc vt talis denūciās excuseꝫ a dolo nō q̄tū ad pīudiciū mulieris cui factum mariti nō ꝺz pīudicare. C. ne vxor ꝑ ma. in rubro et nigro. ¶ Tertio no. ꝙ sufficit nūciare ꝑcuratori et sindico reipublice. ⁊ sic videꝫ ꝙ cōtumacia sindici noceat reipublice. cōtrariū not. gl. in. l. nō pōt dolo carere. j. de reg. iur. dic vt ibi.

No. ꝙ ꝺ illū videꝫ clā

Si quis cum putat. fieri ad quē negocium spectat in veritate nō ad quē spectat opinione. ⁊ ꝑ hūc. §. determinat cōtra glo. l. i. §. hoc interdictum vti possi. ⁊. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. s. de acquir. possef.

¶ Nota ꝙ denūciatio tol

Si quis cum de. lit denunciationē p̄cedentē et ꝓtestatio ꝓtestationē. qđ qualiter intelligaꝫ videde Ci. C. de lit. cōtes. l. i. dixi vobis in. l. i. §. i. s. de li. agnos. vbi Jo. tangit.

Hic incipit exponere ꝟbū factuz

Hec verba. est positū in edicto. At diuidit ꝛis ad finē in quinq̄ ptes. qr primo ponit dictū mutij. scōo reꝓhendit eū in eo qđ dixit tu. tertio reꝓhēdit eū in eo qđ dixit tuo iussu. q̄nto ponit vnā regulā gñalem. sexta ibi labeo añt. tertia ibi si q̄d seruus. q̄rta ibi similiter. q̄nta ibi. ⁊ cū interdictū. ¶ No. tex. ibi nā si curator ⁊c. ibi nō mecū sed tecū erit actio. qđ dicit ꝟ cōiuncta. l. se. ⁊ est no. l. ⁊ ponit notabilē casum. At no. ꝟ ꝙ iussus ꝑcuratoris gñalis nō pīudicat dño

quē sequit̄ pe. de ancha. in cle. i. de sequestra. pos. vide doc. in. c. i. de accusa. ꝛ Inno. in. c. ꝺ suluit. de offi. deleg. ꝛ in. c. audiẽt. de ꝓcura. vi col. C. de litis cōtesta.

¶ Et si forte nūciare ꝓcuratori. Et glo. not. q̄ est hic de emptore de

nūciāte ven ditori. vide ꝛ intellige ſm bart. in. d. §. si q̄s ipſi. in iij. opp. ꝛ ibi dixi.

¶ In. §. ꝛ cū interdictus. Iste est val de solennis ter. ꝛ perpe tuo mēti te nendus ꝛc. Et ꝓ hoc in tellectu vide bar. in. l. sed si vni? §. ser uus. j. de in iuriis. ꝛ in. l. iij. §. si ꝓcura tor. qō q̄sq̄ iur. vbi vide tur hoc limi tare. ꝛ qñ il lud qō fit ꝓ alīū dicaī fie ri ꝓprie vel improprie vīō aliq̄d ꝓ bal. in. c. si q̄s de cesserit. si de feu. fue. ꝺ trouer. inter do. ꝛ agna. ꝛ qō not. in. l. i. §. quoties. s. de vi ꝛ vi ar. et qō no. bar to. in. l. trāsi gere. in fi. C. de trāsac. et ibi oīno bal. et sali. in. l. si q̄s id qō. §. fi. de iurisdi. om. iudic.

a ¶ Nō teneī. De hoc arti culo vtr sta tutū puniēs faciētē pu niat mandā tē fieri habe tur plene ꝓ bar. in. l. i. in prin. j. de ✠ bo. oblig. et ibi ꝓ moder. et ꝓ C. i. ꝛ bal. in. l. nō ideo minus. C. de accusa. ꝛ in. l. si ꝓ alīū. ꝛ in. l. se. ſi. ne q̄s eī qui. ꝛ ibi ꝓ C. i. ꝛ bal. ꝛ bar. in. l. sed si vnius. §. seruus. j. de iniur. ꝛ in. l. si is qui ꝓ empto. circa pe. cartā. s. de vsucap. ꝛ in. l. iij. §. si ꝓcurator. ꝛ ibi bal. ꝛ ang. s. qō q̄sq̄ iur. ꝛ ꝓ bar. i. l. quēadmodū. C. de agrico. ꝛ cēſi. li. xi. ꝓ bal. in. c. si q̄s decesserit. si de feu. fue. cōtrouer. et in. l. oēs populi. in. xv. col. s. de iusti. ꝛ iure. ꝛ in. l. i. C. de ser. fugi. in

Ō vi aut clā. ſij. col. ꝛ in. l. gallus. §. q̄ si is. s. de libe. ꝛ posthu. ꝛ ibidē ꝓ Imol. in §. q̄d si tm̄. ꝓ bal. ang. ꝛ Imol. in. l. si seruū. §. ptor. de acquir. heredi. et in. l. i. §. finaūt. C. de cadu. tol. ꝛ in. c. i. §. iniuria. de pa. iur. fir. ꝛ in ti. de pa. cōstan. ꝛ in. l. pemptorias. C. sen. rescin. nō posse. ꝛ cano. in c. mulieres. de sentē. excō. ꝛ in. c. sciēter. de elec. in. vi.

personā faciētis. Nūc exposuit quo ad locū in quo dz esse factū vsq̄ ad. l. si is qui in puteū. §. q̄ō ait ꝓtor. Signa ter. in. l. is qui. ibi aqua viua. ꝛ dicit ad differentiā aque cisterne. vt. l. i. §. hoc interdictū. s. de fonte. ſm Ja. de are.

s **Is q̄ in puteū. Nō ait ꝓtor.** Exposuit respectu ꝓsonaꝝ ꝛ postea respectu loci in quo fit. nūc exponit respectu tp̄is in quo factū est seu factū durat. ¶ Nota. ꝛ ꝓpetuo tene mēti q̄ participiū ꝓteriti tp̄is iunctū cū verbo est ſm ꝓpriā significatiōem requirit factū ꝛ factū durare licet ex interp̄tatiōe hic aliter sumaī.

Hoc interdictum. Hic exponit significationem istius verbi aut. ¶ Nota q̄ alternatiua legis verificaī in ꝓprio significato alternatiue ꝛ etiā in significato copulatiue. sufficit em̄ si est factū vi tm̄ vel clā tm̄. vel si esset factū vi ꝛ clam. de hoc plene in. l. si is qui ducenta. §. vtrum. s. de re. du.

Si tutoris. Nota q̄ ista violētia inquietatiua dicit leue delictū. qō ex eo apparet q: ignoscit seruo si fuit obediēs dño vel quasi dño. Idē in violētia turbatiua ꝓ qua cōpetit interdictū vti possidetis. vt. l. seruus nō in oībus. j. ō ac. ꝛ oblig. secus esset in grauioribus. vt. l. liber ho mo. ꝛ ibi not. s. ad. l. aquil.

Si postea. Expositis verbis edicti iurisc̄ō sultus ꝫ incipit dicere cui cōpetat hoc interdictū vsq̄ ad. l. deniq̄. §. si colonus. ibi tractat ꝫ quē cōpetat vsq̄ ad finem. l. cōpetit. abinde vsq̄ ad finem tractat quasdā. q. ordinarias permixtim. ¶ Querit glo. vtrū istud interdictum cōpetit successori in rē. de hoc dixi plene in. l. si tertius. §. siq̄s ꝓius. s. de aqua plu. ar.

Si ita p̄dium. ¶ Ōp. dicit̄ hic q̄ interdictū istud cōpetit ei cuius interest. Cōtra. s. e. l. §. siquis postea. ꝛ §. aristo. vbi cōpetit emptori si nulla traditio est sibi facta. Ño. istud interdictū cōpetit ei cuius interest si possidet vel detinet vel habet facultatē detinendi vel possidendi. vt. j. e. l. deniq̄. §. si ex socijs. secus si nō possidet neq̄ detinet.

Deniq̄. Labeo. Nō. optimū tex. in quo habes q̄ nō potest es fieri clā ab eo qui mecū nullā actiōem habet.

Si colonus. Hic iurisc̄ōsultus incipit tractare ꝫ quē deī hoc interdictū.

Emper. Iscui. Dicit̄ hic si patientiā p̄stare possit. ¶ Quero qūo pōt cōtingere q̄ patientiā p̄stare nō possit. Rñdeo opus reponi dz in p̄fatinū statū respectu eius loci in quo factū est vi vel clā. nō respectu eius loci vnde lapides eleuati fuerūt. q: ibi nil est factū qō noceat dño illius loci. vnde pōt esse q̄ iste dñs patiēdo nil pōt facere qō

Ō alius. §. bellissime. ista causa. Nota causus in q̄bus lz q̄d ꝓpria auctē facere. adde qō no. j. eo. l. fi. §. si ad tantā. et in. l. i. §. nūciatio. s. ō ope. no. nūcia. et ad bar. ℔ ad de eīdē. j. de cap. l. hostes in. iij. col. et Innoc. in. c. olim. el. i. de resti. spoli. et gl. i. distinc. iusgentiū. et in. d. l. nullū. et gl. in. d. c. pastoralis. ō causa pos. et ꝓprie. adde bal. in. l. i. C. ne q̄s in sua causa. bal. in l. ij. in. xij. col. C. de serui. ꝛ bal. in. l. siq̄s in prin. ad. l. iul. ō vi. Itē possum proprīa auctoritate aufferre ementi ō pactū. gl. est in auc. vt ō cest. cōmu. nō fi. in fi. ꝛ bar. ex empluz hoc intellige ſm dy. ꝛ etiā ange. in violentia clā cōmissa. secus i nō clādestina violētia. q: tūc nō licet ex interuallo in. l. si quis ad sefundū. ad. l. iul. de vi. et est tex. j. eo. l. fi. §. si ad ianuā. ꝛ q̄ qñ deest copia iudicis possim mihi ipsi ꝓpria auctē ius dicere. est tex. in. l. gñali. C. ō decur. li. x. ꝛ ita dicit Inno. in. c. cū olim. el. i. de resti. spo. Et hic adde bal. in. l. sed si ꝓtorē. §. act. qui. ex cau. ma. vbi limitat sin. hec dicta ꝛ dixi ibi multos casus in q̄b?. pōt q̄s ꝓpria auc. ius dicere sibijpsi. adde spe. in ti. ō ac. §. i. ✠. itē q̄ vult ꝓpria auctē.

c ¶ Est ꝛ alia, adde. l. si q̄s fumo. s. ad. l. aquil. tu vide bar. post guil.

ín.l.ij.§.ad.l.rod.de iac.ꝛ not.ꝑ moder.ín.l. cõtumatía. de re iudi. et bal.ín.l.ad cõparãdas.ín.ij.col.C.mãdati.pulchre ꝑ Jo.an.ín addi. ſpec.in rubri. de iníur. ꝛ dam. dato.

Semper.§.ſi ín ſepulchro. Jn iſta.l.q̃ro an quẽto vno ex pluribus delinquẽtibus: alij liberenť. adde bar. ꝛ ibí latius dy. ín.l. ſiq̃s id q̃d.§.ꝺ iuriſ. om.iudi. vi bart. ín. l. ex maleficijs.§. fi. de acti. et obliga. ꝛ qꝺ not.bar.ín.l. multi. de publíc. vide oí no Jnno. de clarãtẽ ín .c. ſicut. de homi. ꝑ Dy. in regl'a bona fides. ꝺ reg. iur. ín. vi. et vide qꝺ no. bar. ín.l. quotiẽs. ſi fa. fur. feciſ. dí. Sz dubitať an eo caſu quo vnius ſolutío líberet alíũ an ſoluẽs poſſit repetere ab alío quẽ líberauit gl. ín.l. ex maleficijs. ín §. pe. ín ver. agendũ. de acti. ꝛ oblig. dicit ꝙ nõ ſi eſt vere maleficiũ quã gl. ſimplicíť videť ſeq̃ bar. ĩ.l.í.§. ſi plures. s̃. de eo ꝙ quẽ fa. erit et vide bar. ín. d. l. quotiens. ꝛ bal. ín d.l. í. C. ꝺ cõ dí. fur. ꝛ bar. ín. l. etiam. §. ítẽ ſi q̃s dolo de peti. here dí. ꝛ bart. ín l. cũ duo. la. ij. ín. iiij. q. ꝺ duo. reís. et bal. ín. l. í. ĩ. í. col. ín. ỽ. ſed ſi tu q̃ris. C. ſi pl'es vna ſen. cũ ỽ. ſe. et Ja. bu. ín l. ſi familia. s̃ de iuriſ. om. iudí. ꝛ ꝙ cy. ĩ. l. fí. ín .ij. q. ff. ne q̃s eũ. ꝙ ro. ín. l. hoc edicto. al's eſt ín. l. í. de eo per quẽ fac. erit.

e ¶ Ego dicã. vide bar. ín. l. ſi familia. s̃. de iuriſ. om. iudí. ín. l. ex maleficijs. §. his q̃. poſt gl. ꝺ acti. ꝛ obli. ꝛ ín. l. í. C. de ꝺdí. fur. ꝛ í. l. í. C. ſi pl'es vna ſen. ꝙ Jnno. ín. c. ſi cui. ꝺ homi. ꝛ ĩ. c. ignificaſti. cl. ij. eo. tí.

f ¶ Hoc interdictũ. qui tenenť denũciare. vide not. ꝑ bar. ín. l. labeo ff. ſi q̃s teſta. liber eſſe iuſ ſns fu. ꝛ bar. ín. l. í. C. ꝺ pa ua. carce. per illíj ter.

g ¶ Jn hoc interdicto. nor lit iurare. Jn tereſſe pbať ꝙ iuramentũ quod ſequit Jnno. ín. l. ſi qñ. C. vñ vi. iñ ỽ. q ro dicit ſtatu tũ. ꝛ hoc limi ta ſm bar. in l. argẽtarius §. cũ aũt. s̃. ꝺ edẽ. qñ eſſet dolus cõmi ſus in cõmittẽdo. omittẽdo.

c Ompetit. puteũ. §. fi. cũ. l. ſeq. Elide gl. q̃ íncipit qz multũ. So. h ꝑ Siquis. deliquit ín faciẽdo opus ín alieno. ibí ín ſuo. C Itẽ oppo. de. l. libertus qui ſol. s̃. de bo. lib. So. ibí libertus níl ĩ alieno facit. ſed bona ſua tm̃ alienauit.

C Quero h ꝙ declaratíõe tituli In ſumma. qualiter formeť libellus in hoc interdicto. rñdeo primo ex pte actoris dz narrari q̃l ter ſua intereſt opus factũ eſſe vel nõ eſſe. vt hac. l. ín prín. ꝛ. l. is qui ín puteũ. §. fi. cũ. l. ſe. s̃. e. Item debet narrari opus factũ eſſe factũ vi vel clã. cõcluſio nes ỽo eſſent diuerſe. nã ſi quidẽ agiť ꝺ faciẽtẽ poſſum ꝺcludere ꝺ eũ vt opus in príſtinũ ſtatũ reducat ſua ĩpenſa ꝛ ad hoc cõdẽneť. vt. s̃. e. l. í. ín prín. ꝛ h. Itẽ poſſum ꝺcludere vt ípſe pſtet patientiã reſtitu endi opus in príſtinũ ſtatũ ꝛ ĩpenſam pſtet vt hic. ꝛ ita format Rof. ꝛ differt hec forma a prima. qz ſu pra peto ipſum cõdẽnari vt ipſe reſtituat ĩ príſtinũ ſtatũ ſua ĩpenſa. hic vt fieri patiať ab alio. Puto etiã q̃ ꝓcederet libellus ſi ꝺcluderẽ ĩperſonaliter h petẽdo ꝓnũciari vt opus reſtituať in príſtinũ ſtatũ tua ĩpẽſa. nõ dicẽdo a quo reſtituať op'. hoc videť velle tex. s̃. de ope. no. nũci. l. í. §. i. Itẽ cõcludo vt ſi q̃d poſtea intereſt actoris in eo reus cõdemneť. vt s̃. l. prima. §. ĩ hoc interdicto. Põt etiã eſſe q̃ actoris nullo mõ intereſt opus in príſtinũ ſtatũ reduci. qz forte fundũ alienauit poſt opus factũ. tũc peter reũ cõdẽnari ad intereſſe vel ad íd qꝺ ſua interfuit opus factũ nõ eſſe. ita intelligo. l. is qui ín puteũ. §. ſi poſtea. s̃. e. ꝛ. s̃. l. prí. §. ín hoc interdicto. Si vero agiť ꝺ eũ qui fecit nec poſſidet opus qꝺ feť. tũc petã ĩpenſam tm̃ q̃ fiet ín reſtituẽdo ope ꝛ nihilominus íd qꝺ poſtea intereſt. vt iſto. §. Sed ſi ago cõtra eũ qui tm̃ poſſidet opus factũ vi vel clã. tũc peto eũ cõdemnari tm̃ ad patiẽtiã. ꝛ ſi patientiã nõ ꝑ ſtaret tũc peterẽ eũ ꝺcdẽnari ad intereſſe. vt. l. quire ſtituere. ín fi. s̃. de rei vendi.

J ín maturã. Nõ abſurdẽ. Nota iſtũ. §. qz eſt pulcher caſus. Contra ímo facere videť vi. vt. j. l. prima. ín prín. ꝛ. s̃. e. l. i. §. q̃d ſi vi. ꝛ. §. ſed ariſto. So. auctoritas magiſtratus facit vt nõ videať facere vi. ſed magis clã. ſecus ſi ꝑ aliũ hoc faceret vt in cõtrarijs.

v Jm facit. Not. modos pbãdi q̃liter ąs opeť vt ad eũz pueniat nũciatio. C Nõ. qꝺ dicit ianua ꝓcluſa.

C Opp. de. l. pe. de no. Jtem ſi prohibiti. ope. nũ. So. dic vt ibi.

v J vitẽ. Si ad ianuã. Elidetur ꝙ iſta exceptio nõ habet locũ niſi ex magna ꝛ neceſſaria cauſa. vt. l. ſi alius. §. belliſſime. s̃. e. Dicit quidã h ſm illã intelligiť. vel aliter ꝛ melius. hic loquiť q̃n edificaſti in ianua vel alia re aliena tm̃ a me poſſeſſa tunc poſſum mea auctoritate deſtruere. vt hic. ꝛ. l. quẽadmodũ. §. ſi ꝓiectũ. s̃. ad. l. aquil'. ꝛ dixi ín. l. ꝺ pupillo. §. meminiſſe. s̃. de ope. no. nũcia. ſecus q̃n

ista.l.no.p bar.in.l.i.§.nūciatio.in prin.z ibi ro.ad fi.s.de op.no.nū.
m De ea auctoritate. Idē voluit in.l.vt vim.s.de iusti.z iure.
n Si is qui.vide bar.in.l.si finita.§.iul'.in ȳ.quero postq̄ est cōtu-
max pemptorie.z in ȳ.z qō dixi in.d.l.aut qui aliter.in prin.s.de dā.
infec.vide bal.in.l.i.C.qño z qñ iudex.in.iiij.col.z bal.in.l.z post edi-
ctū de iudi.z
insti.ō ȳbo.
obli.i.§.ois.
p' gl.z bart.
in.l.qui ante
cal'.z ibi dixi
j.de ȳb.obl.
et bal.in.l.si
nō eo die.C.
qñ puoc.vi
def tenere ō
bar.z pulcre
p doc.i.c.cū
dilectus.de
dolo z cōtu.

De pcario. Rubrica.

Recariū Dicit hic q est sil'e cō-
modato. Quero in
quo differt pcariū a cōmodato. Gl.po
nit quasdā differētias. primo differūt
in mō cōcedendi.nā cōmodatū dar' ad certū vsum.
sed pcariū simpliciter cōcedit.ita dicit gl. Ista glo.
videt ō.l.lutius.de dona.ppter qō doct. nostri di-
cūt q licz in cōcedēdo limitet' vsus.tū nō est cōmo-
datū nisi limitet' tps tacite vel exp̄sse.vt si ocedo ti-
bi equū causa eundi in villā. tps est limitatū tacite
quo possis ire z redire. Itē si tibi cōcedo libz ad ex
trahēdū apostillas:est limitatū tps tacite quo pos-
sis extrahere.sed vbi nō est tps tacite vel exp̄sse li-
mitatū.vt pmitto tibi habitare i domo.licet tps nō
sit limitatū.tū vsus est certus. z tūc est pcariū vt in
ōrio.ita no.p doct.C.cōmo.l.fi. Querit Di. cir-
ca istā differentiā qd si ego rogo ad tps z ad certuz
vsum.tu ocedis simpliciter.erit ne cōmodatū vel p
cariū.dicit Di.q erit cōmodatū.q simplex ocessio
oz limitari ſm pcedentē interrogationē.vt insti. de
inuti.stipu.§.pterea. Alie differētie q ponunt' b in
glo.sunt vere z clare. Similes differētias habes p
glo.in.l.cōmodato.§.sicut.s.cōmo.

Erebus. Itē qui pcario. Cū.l.
Nota q pcariū tacite ,progat' seu tacite re
nouat'.simile in cōductiōe.vt.l.itē q̄rit'.§.qui ipleto
s.loca. Scdo nota differētiā inter ,progationē
et renouationē.ō quo plene dixi in.l.iij.circa prin.
s.de dā.infec. Tertio nota q ad illud ad qō na-
tura se nō porrigit nec porrigit se fictio.n ā cū furio
sus nō possit natural'r pcario ocedere.h° nō fingit
lex.vt hac.l.certe sil'e.in.l.qui ad certū.s.loca.

Erte.Si pcurator. Op.de.l.
acqui.pos.Glo.dicit q b dicit pcuratore
intellige.i. nūcio qui cōcepit verba in psona mea.
Itē qō dicit vel ratū habēte.intellige de negoci
oz gestore qui sil'r ȳba in psona mea cōcepit vt nū
cius.ita dicit gl. Ista so.cōtinet diuinationē.nec est
necessaria ad.l.nostrā.vt.j.dicā. Ñ ex hac lege no.
q factū ab aliquo tanq̄ a nuncio sine mādato pōt
ratū haberi.de hoc p Ci.siqs alteri vl' sibi.l.multū.
tū vt dixi z dicit Di.ista distinctio nō hz locū b. qz

C.ō iure emphi.z circa id qō ,prime subdit bar.vide bar.in.l.i.§.i.
i fi.s.si cer.peta.adde bar.i.l.i cōmodato.§.fic'.z i.l.i.§.i.s.cōmoda.
p Jo.an.z cano.in.c.pe.z fi.ō pcario.p Ui.in.l.ij.C.cōmo. Et adde
q p.d.l.lutius.b alleg.cū gl.dixit ang.in ocilio incip. porrecta fuit
petitio q si dico ,pmitto tibi ex volūtate mea vt aliq̄d facias indu-
cit' pcariū qō
not.adde ad
hoc qō not.
bar.in.l.aq̄li
us.s.de dona.z qō not.
clare bal.i. l.
ij.C. cōmod.
z formā libel
li vide p spe.
in ti. ō quer.
in fi.§.i. ver.
porro si fili?.
in prin.

l.ōria loquit' de actiōe psonali querēda. sed hic lo-
quit' in querēda possessiōe.z ideo sequēs so.glo.est
vera.vt.l.i.§.p pcuratorē.z.l.qō meo.§.i.s. de acq̄.
pos. Hoc pmisso habeo b casum ō Guil.de cu.i eo
q dicit.s.de pact.l.ab emptiōe. q siqs cōstituit se
possidere noīe ,pcuratoris mei nō q̄rit' mihi posses-
sio.ne duplex fictio circa idē cōcurrat. Ego dico q
nō est duplex fictio.qz possessionē mihi quesitā per
meū ,pcuratorē ,ppie possideo nō ficte. vt hic. ibi
ppriep' tc. Hāc.q. examino plene in repetitiōe. l.si
is qui p emptore. circa fi. s. de vsuca.

Julianus. Nota hūc tex.qz b habes q res vi
possessaq̄ pōt vsucapi.licz nō reuer-
tat' in possessionē dñi.sufficit q reuertat' in possessi
onē expulsi.vt exp̄sse hic dz.qō est no.qz nescio hoc
alibi. Sed ō.s.de vsuca.l.sequit'.§.qō añt. dic
gl.ibi in re furtiua.b in re vi possessa. Itē ō.C.
de vsuca.p emp.l.si patrē.in fi. So.intellige illam
ſm istā. Tertio op.de.l.fi.j.vi bo.rap. So.ibi lo
quit' in re mobili vi possessa.z sic cadit in vitiū furti.merito oz redire in potestatē dñi.hic in re īmobi-
li in qua vitiū furti nō cadit.

Quesitum. Ista lex est mlt̄ notabil' et
ponit nouū casū. Quero z reuoco in dubiū qualiter iste qui roga
uit alteri teneat' dño. Breuiter dic ſm di.vt ex'istis
gl.colligit'.aut ocessisti mihi z tradidisti z ego alte-
ri.z tūc ego teneor tibi de pcario z alius mihi.z ita
loquit' finis istius prin.intelligēdo de actiōe in fa-
ctū ex hoc interdicto.vt in prima pte glo.mag. Aut
tu cōcessisti alteri me mādāte vel rogāte aīo obligā
di z teneor tibi actiōe mādati vt b.z ita loquit' scda
ps glo. Aut feci pactū tecū de restituēdo exp̄sse q
alteri cōcederes.z tūc hz locū actio p̄scriptis ȳbis
et ita loquit' tertia ps glo. Si vero nec mādauit' nec
pmisi seu pactū feci. sed fuit qōdā inuestigare seu
psuadere. tūc teneor actiōe in factū subsidiaria. vt
hic in fi.ita intelligit gl.q̄ est sup verbo mādato, et
iste casus est notabilis z singularis.

Ideb itor. Nota hāc.l.q liberato pi-
gnore soluit' pcariū qō de-
bitor rogauerat a creditore. Di.hoc īducit
ad.q.quā Ci.recitat'.C.etiā ob cyro.pecu. l.i.ī. xij.
q. Itē intellige si libereť satisdatiōe z volūtate cre
ditoris. secus si alia iuris subtilitate. vt. s. de pi-
gno. actio. l. si rem.

Im precario. Ista est bona lex et
valde nota. z menti
tenēda. Nota.q pactū ō substantiā ōct'
est nullū. de quo plene dixi in.l.vbi mort'.s. de do-
na.cau.mor. Et p hoc dicimus si facio te pcurato-
rē hoc acto q nō liceat mihi reuocare nō valet. et
idē dicimus in oībus q̄ dependēt ex volūtate mea
nō possum facere ne possim meā volūtatē exercere.
sicut dicimus in testamēto.nā nō possum facere q
nō liceat mutare z meā volūtatē cohercē. vt. l.siqs
in principio testamēti.s. de lega .iij.

Interdictum. Op.de.l.ij.§.i.s.
e.z.j.e.l.duo.§.fi. Glo.
pōit tres so.tene primā so.qz ſm alias du
as ocludit' q inēdictū ō pcario nō ocurrit cū actōe
p̄scriptis ȳbis.qō est ō leges ōrias.z ita tenet oy.
Quero ō q̄

Thabet. Hospites. bus hospiti

J adoptauero. Adde tex.in.c.p̄carium, de p̄cario.ibi. an reuocet̄ morte cedentis.

t Monasteriū. Adde q̄ not.bar.in.l.i.§.fi.t in.l.cū heredes. t in.l. qui vniuersas. §.ij.s. de acquir. pos.t.xiij. q.vltima. si qua mulier. cū ibi not.t bal.in auc.ingressi.in.ij .col.de sacrosanc. eccle.t in auc. nisi rogati.i pe.col.ad trebel.

J is qui. vide eundē in.l.pōponius.§.i.s.d acquir. pos. et bar.t bal. in.l.siq̄s cōductiōis .C. locati.aliam assignauit ratiōem bar.in l. nā t si fur. s. si cer. pet. sz ista est melior.

De arboribus cedendis. Rubri.

Jt pretor due opi. Sed quid si aliq̄s plantat arbores supra meum pēdētes me ignorāte: an puniat̄ vel possiz ppria auctē excidere qō supra meū pendet et dic q̄ non possum proprīa auctoritate: sed agā coraz iudice vt.l. quēadmodū.§.si p tectū.s.ad.l. aquil'. t.l.i. C.de interd. hoc singulariter limitā nisi illud qō est factū essz edificatuz in re ꝯmuni q̄ tūc illud qō extendit̄ possum proprīa auctē destruere. text. est not. fm vnā lec.in.l.sed si inter me.s. de serui.vrb. p̄dio. t vide bar.in.l.i. §. nūciatio.i.i. col.s.de op. no.nūci.

bus loquit̄ hic. Dico q̄ de inquilinis qui habitāt iure cōductiōis.vel dicas de cōmodatarijs qui habuerūt domū ad certū vsum t ad certū tps. t ita est cōmodatū. Vel dicas t h̄ est not. de his qui hospitant̄ cū alio nec soluūt aliq̄d p hospitio. sed soluūt solū p victu. illi nō dicunt̄ detinere domū vel habere p̄cario.sed magis dicunt̄ detineri.ita dicit gl. in fi.quā not. p famulis vt nō dicant̄ detinere vel possidere domū.sed magis detineri. Itē not.p mulierib⁹.frater detinet sororē in domo vel vir vxorē.poterit ne ista soror vel vxor dicere ego possideo domū vna cū fratre vel viro. certe nō. nam magis dicunt̄ detineri q̄ detinere iuxta familiaritat̄.vt.l. q̄ familiaritatis.s. de acquirē.pos.

Nota q̄ puisio hoīs tollit puisio

Cum quis. onē legis. rō q̄z ista puisio est extraordinaria t in subsidiū introducta. Circa hoc vide Ci.C. de iure emphi.l.ij.in.vi.q.

Notabilis.§.est.

Eum qui. §. si is qui p̄cario.s. de acquirē.pos. So.distingue vt in gl.quā no.t signa. t vide cicra hec q̄ ego dixi in.l.interdū.in prin. s. de acq̄r.pos.

J adoptauero. t Ista est notabilis lex. Op. p̄cariū nō trāsit ad heredē.vt.s.e.l.cū p̄cario.in fi. nec etiā possessio.vt.l.cū heredes.s. de acqui. pos. ergo ad patrē arrogatorē nō trāsit. So.gl. mirabiliter. hic psona q̄ possidebat viuit.in Jrijs secus. p hoc dicemus q̄ si aliq̄s intrat monasteriū t ipso ingressu sine noua apphensiōe acquirit rex oīm possessionē.vt h̄.de hoc p doc.C. de sacrosan.eccle.auc. si qua mulier.in vlti.q.t allegāt hanc.l.

Jstud prin. examinauit plene in.l.iij. §. ex cōtrario.s. de acquirē.pos.

Notabilis lex est t fa

Am p̄cario. cit ad id qō dixi.j. de ẋ bo.ob.l.si stipulatus fuero p te nō fieri.

In ẋ. ecōtra. nota q̄ ille q̄ denegat mihi restituere rem quā h̄z a me p̄cario videt̄ me spoliare possessione quā habet a me.t ista est rō quare ille qui h̄z causam a me nō pōt mihi referre qōnem dñij.nā si resistēdo spoliat me.t spoliatus ante oīa h̄z restituī,ita no.Ci.C.si cer.peta.l. ij.in.ij.q.

De arboribus cedendis. Rubrica.

Jt p̄tor. Si arbor. et videt̄ q̄ nemo pōt sua auctoritate incidere illud qō in alieno fixū est.vt.l.quēadmodū.§.si ptectū.s.ad.l. aquil'. Huius timore sunt in glo.due opi. t Dna q̄ dns ediū sup quā pendet arbor aliena possit hoc facere sua auctoritate. t tunc obstat ōrium. Alij dicūt q̄ h̄z hoc facere auctoritate iudicis. t tūc cessaret ōrium. q̄ publica auctoritate possit fieri nō est dubiū. An aūt possit auctē ppria videt̄ q̄ nō.vt. d.§. si ptectū. Preterea si ingredior in tuū fundū ꝯ tuā voluntatē teneor actiōe iniuriaz.vt.l.iniuriaz.in fi.j. de iniur. q̄d dicemus. Respōdeo hec est practica qñ arbor tua pēdet in edes meas. primo debeo tibi denūciare vt eā admas. nā h̄z stare p te quo minus admas fm ẋba edicti.

De glande legenda. Rubrica.

Jt p̄tor. vno modo. Facit quod no.bar. t quod ibi dixi in.l.si is a quo.vt in pos.lega. t qō not.bar.in.l.ij. in.iij.col. de re iudi. § Debet expediri. Et ideo tunc pōt p̄cedi tēpore feriato.c.fi. t ibi not. de iudi. t bal.in.l.i. de tēpo.appel. t istud dictū sequit̄ etiā rō

vnde est cōsiliū q̄ de hac denunciatiōe fiat instrm si tu negligis adimere. t ego auctoritate mea vado et succido t mihi porto. cū neminē p̄hibētē inueniā nec alis fuerim p̄hibitus licite facio. nā nō cōmitto vim cū nō fuerim p̄hibitus. Itē nō facio clā. q̄ cū ius mihi p̄mittat vt h̄.nō debeo credere vel suspicari q̄ ꝯ iusticiā mihi resistas t cōtrouersiā mihi facias.sed si cū venirē ad incidendū mihi resisteres.tūc nō possum mea auctoritate. sed debeo recurrere ad hoc interdictū. t h̄ est casus in.l.nostra. Est eiā p̄hibitoriū ne mihi dño ediū volēti adimere vim facias tu dūs arboris.

Erit practica isti⁹ edicti eodez

Od ait p̄tor. mō quo practica supioris.

Quero q̄d si radices arboris

Differentia. nocent fundamēto domus mee. Rñdeo locū habet vtile interdictū ad exēplū ipsoꝝ interdictoꝝ.vt.l.i. C. de interdic.

Dicūt quidā q̄ est actio in

Jarbor. factū ex lege.xij.tab. Alij dicūt q̄ est actio negatoria.tene quā vis.

De glande legenda. Rubrica.

Jt p̄tor. Op. q̄ interdicta noxalijs.j. de ac. t obli. sed fm hoc nō durat nisi trib⁹ diebus q̄re male. Hunc timore hec.l. legit̄ duobus modis. Uno mō q̄ h̄ dicat̄ q̄ istud interdictū finit̄ tribus diebus. Ad ōrium rñdet̄ q̄ hoc est ideo. q̄z si fructus iacerēt in terra tribus diebus corrūperent̄. nec iutereset postea tua fructus colligere. sed si tua interest q̄z fruct⁹ nō corrūperent̄. vl' q̄ dns fundi illos fructus colligisset t dolo possidere desijsset. tunc daret̄ infra annū fm alia interdicta. vñ ex natura rei statuit̄ breuius tps. qō habeo p mlt̄ū no. nā fm hoc qō ista trib⁹ diebus debebit expediri. t p hoc dico ego q̄ si quis tio de officio p̄toratus seu ꝯsulatus istius ciuitat̄ qō durat duobus mēsibus causa oz expediri ita cito q̄ tps nō incipiat trāsire q̄z dilatio esset cā qua piret res de qua qrēdit̄. ideo citius oz expediri. de hoc dixi. s. de ope.no. nū.l.si p̄ti⁹. in.x.q. qō est multū not. Op. tenēdo istā lec. t videt̄ q̄ istud edictū nō fuerit necessariū. nā h̄z locū rei vendicatio q̄ et scōs. t quidā habēt q̄ rei vendicatio durat vsq̄ ad triēniū. alij habēt vsq̄ ad trigenniū. t tūc expone.i. vsq̄ ad.xxx.an. sed si habes triennīū expone.i. vsq̄ ad tres an. nā postea nō posset agi cū fructus q̄ sunt res mobiles tribus annis vsucaperent̄. vel verius loquit̄ glo. de triēnio quo durat instātia rei vēdicatiōis. q̄si dicat instātia huius edicti finit̄ tribus diebus instātia rei vēdicatiōis durat tribus annis. Al timo retēta ista lec. q̄ro q̄ erit practica istius edicti. Rñdeo qñ fructus mei cadūt i tuū fundū licite vado ad eos colligēdos. t si tu me p̄hibes. tūc recurro ad istud edictū qō iudex in tribus diebus oz expedire. Veniamus ad scōam lec. t legit̄ ista lex scōo mō q̄ h̄ nō loquat̄ de triduo quo durat instātia. sed de tpe quo liceat ire ad colligēdos fructus

De libero homine exhibēdo. Rubrica.

Jt p̄tor. §. hoc iu terdictū omnibus. gratificationi. Et quādo sit locus gratificationi. vide bal.in.l.siq̄s

ad declinandā. C. de epi. ꝛ cleri. Adde bal. in l. fi. C. ō ma. testa. ꝛ si pri
mogenitus ꝺz succedere ꝛ ignoraī q̄s fuerit primogenit⁹ pater pōt
eligere fm bal. in l. in q̄bus. C. de secū. nup. Et istis adde Imol. in l.
si titius. in fi. de x̄bo. obli. ꝛ casum quē ponit bar. in. l. ij. in fi. ō custo.
reo. ꝙ facit ad. q. de qua p bal. in. c. i. §. pe. qui feu. dare pos. videlz si
actū sit ꝙ de
ficiētib⁹ ma
sculis feudū
vadat ad v
nā feminā. et
ples sint fe
mine an dīs
possit gratifi
cari. viō bal.
in. l. siq̄s fuū
§. si inter. de
lega. ij. ꝛ qō
no. gl. ꝛ bar.
in. l. i. §. i. s̄.
ne q̄d in loco
pu. ō duob⁹
plaustris.
b Hoc inf
dictū. allegat
guil⁹. An ex
isto inf dicto
ꝓueniri pos
sit ad diffini
tiuam snīam
absq̄ lit. cōt.
adde bal. in
l. i. C. de lit.
cōtes.

De liberis exhibendis, Rubrica.

Homo ma
gis. qōdaꝫ
interdictuꝫ.
Et formā li
belli vide p
spec. in ti. de
cōuersi. insi.
§. i. x̄. porro
si filio. ꝛ vid
bart. in. l. na
turaliter. i. §.
nihil cōe. s̄.
de acq̄. pos.
in fi. ꝛ q̄ hic
dicit bar. in
x̄. item tutor
cc. faciūt ad
q. videlz qui
dam detinet
debitorē me
um ꝛ p hoc
nō pōt satis
facere mihi
qz de opib⁹
suis possz ac
quirere ꝛ mi
hi soluere nū
q̄d possim re
petere ab eo
istū meū de
bitorez dicit
Inno. ꝙ nō
nisi habeā ī
eo ius reale

quasi dicat possum ℈ te ꝓponere interdictū ne mi
hi vim facias quo minus de tertia in tertiā die va
dā ad fundū tuū ad colligendū fructus cadētes. q̄
lec. saꝫ placet. puto tū ꝙ si essent fructus tales ꝙ cor
rūperent vna die. possum agere ꝙ mihi liceret qua
libet die ire ad fructus colligēdos.

De libero homine exhibēdo. Rubrica.

Ait prętor. Nota. ꝙ spēs seruitutis
est nō posse de loco re
cedere. vt h̄ ꝛ. l. titia. §. i. s̄. de ꝺdi. ꝛ de
mon. ꝛ facit ad qōnes ibi not.

Ibi. Si qs volentē. Nota
ar. ꝓ scho
lari qui detinet scriptorē in domo ne inde
sed si ℈ diceret: tūc dolo malo faceret. Itē ex scō
rūso not. ar. cōtra eos qui subducūt puellas ꝛ pue
ros ꝛ retinēt eos ꝛ faciūt eos dicere ꝙ voluntarie
stāt. ꝓ hoc facit. C. de rap. x̄gi. l. i. ibi siue volētibus
cc. ꝛ q̄ ℈ no. ꝓ Ꝺi. in. c. sciēti. de reg. iur. li. vi.

Hoc interdictū oībus. Not. hic primo
mittit ad hoc interdictū sicut maior. casus aūt in q̄
bus pupillus loco maioris habeaī. vide p gl. ꝛ Jn
no. de resti. spoli. c. ex pte. Venio ad x̄. si tū plu
res. q̄rit glo. quid si ℈ currāt plures eq̄liter idonei.
dic vt in gl. qz locus est gratificatōi. a Venio ad
x̄. si tū postea. vides ꝙ alius nō admittit nisi doce
at de ꝓuaricatiōe primi. q̄ ℈ intelligit glo. nisi alius
veniēs doceat se ignorasse. ꝛ ꝓsequit suā vel suoꝝ
iniuriā quā gl. not. qz se firmat ꝛ dicit melius q̄ gl.
dicat in. l. si cui. §. hisdē. j. de accu. ꝛ istā tenet Ꝺi. vt
ibi dixi. Venio ad x̄. si tū reus. q̄ro q̄ potuit esse li
tis estimatio in hoīe libero. Glo. dicit ꝙ q̄nquagin
ta aureoꝝ. vel erit arbitrio boni viri. vel inq̄tū iu
ctū ꝛ ꝓtēdit aliq̄ ꝺ suū ꝓpriū interesse. alꝫ nō video
qualiter litis estimatio possit ꝓstari.

Hoc interdictum. Istū. §. allegat Guil⁹. ℈
veniri ad diffinitiuā snīam lit. nō ꝓte. q̄ ego plene
examinaui in. l. naturaliter. §. nihil cōe. s̄. de acq̄. pos.

Qs liberū creditori. Iste est bo
nus casus ꝛ
menti tenēdus. dicam. j. ti. i. l. i. in fi. cū. l. se.

De liberis exhibendis, Rubrica.

Homo magis. Not. istam. l. imo
de vxore exhibenda. vt h̄. ꝛ. C. e. l. vlti.
Itē habemus q̄dā interdictū c de li
berto exhibēdo. de quo habuistis mētionē. s̄. de in
terdic. l. ij. §. iuris sui. Ex quo dico ego ꝙ qu icunq̄
in rē pōt intētare interdictū de illa ꝑsona exhibēda
seu deducenda ad similitudinē istoꝝ. vnde puto ꝙ
ꝺns possit agere de ascriptitio exhibēdo seu dedu
tutor de pupillo. qz tutor ius hz in ꝑsonam pupilli.
vt. l. i. s̄. de tut. nec ob. §. ti. i. l. fi. in fi. qz creditor ī pso
na debitorꝭ nō hz aliq̄ ꝺ ius reale q̄ afficiat ꝑsonā
sicut habeo in vasallo ꝛ ascripticio ꝛ ī oībus q̄ tenent ad munera
Ita not. Inno. in. c. dilecti. de appel. vbi videas. ꝛ facit. l. fi. C. de.
oper. liber. est ꝛ aliud remediū videlicet ꝙ agā actiōe iniuriaꝝ vel
de dolo si sciēs detinet eū in p̄iudiciū meū. vt. §. de dolo. in. l. cū q̄s.
fm Inno. vbi supra. Istud etiā cōstat ꝙ possum agere isto interdi
cto. ī quo a
lijs p̄feror p
pter sing. in
teresse. l. licet
in populari
bus. §. de p
cura. ita not.
refert bal. in
c. in gñali si
ō feu. fue. cō
trouer. ꝛ bar
to. h̄ ī §. hoc
aūt. in. l. seq.

Inde ait
Interdi
ctū ō liberis
exhibēdis ē
p̄paratoriuꝫ
interdicti de
libe. ō ducē
dis. ita dicit
bar. in. l. natu
raliter. §. i. in
finalibus x̄
bis. §. de ac
quir. pos.
e Hoc aūt
inf dictū. nō
ꝺz. Et sic nō
ille qui possi
deī sed ille q̄
possidet ꝺz
ꝓueniri ꝛ ita
allegat bar.
in ꝓsilio qō
incipit ciui
tati cām ꝛc.
ꝓ hoc facit
qz possessus
possidere nō
pōt. l. liber
homo. ad fi.
de acqui. re.
do. Et ō ista
q. ad de bar.
i. l. i. C. eo. ti.
et in. l. i. §. hu
ius aūt. in. i.
col. j. vti pos.
f Hoc inter
dicto. Nota
ꝙ pu ella nu
bilis ꝺz de
poni si de ea
nubēda ver
tiī q̄ō. ꝛ alle
gat bal. istū
tex. in. l. non
eplis. in. iij.
col. C. de pro
ba. ꝙ si quis
habēs spon
sam minorē
xij. annis q̄
fuit sibi ra

tanq̄ rem. qō apparet. qz liberaī cedēdo bonis. fa
cit ad p̄dicta qō habes in. l. i. §. ꝓ hāc. s̄. de rei ven.
Quero an habeā interdictū de vxore exhibēda
vel cōcubina exhibēda. de hoc habes p Inno. ex
tra de resti. spolia. c. ex parte.

Deinde ait. Supra posuit de liberis
exhibendis. nūc dicit de
liberis deducendis.

Hoc aūt interdictum. Iste est bonus. §.
e. So. q̄s filius detineī ab alio inuitus hz locū hoc
interdictū vt h̄. q̄ a nemine detineī sed ipse sui cō
trouersia facit. vel ipse detineī volēs. tūc aut est qō
de filiatiōe tū. ꝛ nō hz locū interdictū. vt h̄ ꝛ. l. vl. j.
e. Aut est qō de filiatione ꝛ hereditate. ꝛ tūc est lo
cus huic interdicto. vt. j. e. l. pe. fm glo. h̄ ꝛ. l. i. §. per
hāc. s̄. de rei vē. rō est fm Jpe. qz interdicta dicunī
inter duos reddita de re tertia. Sed q̄s filius sim
pliciter de seipso refert qōnē. nō est res tertia de q̄
ꝓtendit. Sed q̄s est qō de hereditate tūc est qō in
ter duos de re tertia. merito hz locū hoc interdictū
Ultimo ꝓ hanc. l. ego dixi ꝙ si ciuitas vna deti
net castra vl̄ villas alterius ꝙ alius qui p̄tēdit ius
in illis castris vl̄ villis nō ꝺz illa castra ꝛ villas de
tētas ꝓuenire. sed hz agere ℈ ciuitatē vt h̄. sed q̄s a
nemine detineī debet agere cōtra ipsa castra ꝛ vil
las de hoc dicā forte. j. ad municipa. l. qui ex vico.

Hoc interdicto f. Nota. ꝙ q̄s est ꝓtentio de
puella exhibēda q̄ est im
pubes vel est pubes ita ꝙ modico tpe excessit pu
bertatē ꝺz lite pendēte deponi. qō not. Istā legē al
legaui hoc anno in. l. i. j. de noua. q̄s dicaī ꝓximus
pubertati. sed hec. l. nil facit. nā aliud est dicere ꝓxi
mus pubertati. ꝛ ō eo dixi tibi. aliud est dicere ꝓxi
mus ipubertati. ꝛ de eo loquiī h̄. nā tātū est dicere
ꝓxim⁹ pubertati q̄tū est dicere ꝓxim⁹ ipubertati.

Si eū qui. De hac. l. vidistis. §. l. pri.
§. hoc interdictū. dic vt ibi.

Utrobi. Rubrica.

Prętor ait utrobi. Quero
q̄d sit dictuꝫ
hoc. Glo. exponit utrobi. i. apud quē
q̄si dicat utꝫ ꝓ apō. ꝛ vbi. ꝓ quē. Ja.
de are. exponit totū ecōtra. vt ponaī utꝫ| ꝓ quē. et
vbi. ꝓ apud. ꝛ Ci. refert in. l. i. C. vti pos. ꝛ ista videī
ꝓpria exposītio. Ꝺo. Rof. exponit alio mō. vt di
camus utrobi. i. eo mō quo fuit apud te eo mō sit. ꝛ
eo mō quo fuit apud aliū eo mō sit. ꝛ sic utriq̄ lice
at dicere fm ius possessiōis sue sicut ꝺz ī interdicto
vti possidetis. ꝙ uterq̄ ꝺz possidere fm ius posses
siōis sue. Hz ista expositio nō bñ adaptaī ad lām
teneas g̃ glo. Opp. ad. l. istā ꝙ inspiciaī tps lit̄
cōte. nō maior ps anni. vt in fi. huius. l. Glo. fateī
ꝺriū ꝙ hodie recessuꝫ est ab hoc interdicto. ꝛ est hu
ic attributū ius interdicti vti possidetis. vt lit. cōte.
tps inspiciaī. ꝛ ita teneī cōiter. Sed opp. qz fm
hoc nunq̄ interdictū pōt habere locū. nā si vnus te
net vnā rē mobilē cōstat ꝙ ipse possidet. g̃ ipse ꝺz
vincere nō petitor. cū ei qui nō possidet nō deī istō
interdictū sicut vti possidetis. Ñideī duobus mo
dis. primo ꝙ aliq̄s possidebat equū. tū semper cuꝫ
ibat p terrā inq̄etabaī ab aliquo. iste possessor pōt

pta an habe at interdictũ ad. q. bar. hic adde q̃ not. bar. in. l. i. C. de nup. zc. er que habent in. c. cũ locũ. de sponsa.

agere interdicto vtrobi. ne in sua possessione molestet. vt dictũ est i interdicto vti possidetis. Vel alíter dico q̃ aliq̃s tenet equũ. ego ago interdicto vti possidetis. dicẽs q̃ ille tenet a me in depositũ vel ex causa cõmodati vel p̃cario. z sic ego qui ago possideo lz alius detineat. vt. s. cõmo. l. rei cõmodate. z. l. lz. §. rei. s. depo. ita dicit Rof. z bene. alʒ ei qui pdidit possessionẽ rei mobilis nullũ dat interdictũ sed recurrẽdũ est ad actiões ciuiles. vt. l. rẽ q̃ nobis. s. de acqui. pos. z ibi tãgit p gl. ¶ Quero q̃re dat huic interdicto aliõ nomẽ q̃ interdictũ vti possidetis. Rñ. q̃ res mobiles nõ possident ppie. hoc nõ est vez. vt dicã. s. de acqui. pos. l. i. in prin. vbi glo. idẽ tenet ¶ Itẽ q̃ro q̃re sepauit hũc ti. a ti. vti possidetis. Rñ. vt in gl. Jo. tñ in arboze z Rof. in libel lis ponũt istõ intdictũ ppter intdictũ vti possidet.

¶ De migrando. Rubrica.

Pretor. ¶ Quero õz h̃ q̃ istõ interdictũ est infrequẽs q̃ro q̃re hoc dic. Rñdet gl. i. valõ freq̃ns. Rõ q̃z colono dat vtile lz nõ directũ Alij dicũt. i. minus frequẽs. q̃z colono nunq̃ dat. Alij dicũt vt Rof. z bene q̃ istõ interdictũ dat colono. z ideo dicit infrequẽs. i. minus frequẽs. q̃z alia actio cõpetit. s. actio ex ꝺducto z officiũ iudicis. vt. s. loca. l. z edes. §. si inq̃linus. ideo raro ad istud interdictũ recurrit ppter alia remedia q̃ cõpetũt.

Dicit h̃ si semestrẽ soluit. semestris

Si pensio. debeat. ¶ Cõtra imo. nõ debet pẽsio nisi in fine anni. vt. C. loca. l. edẽ. Jo. h̃ debebat tota. q̃z sic erat quẽtũ: nõ q̃z tãto tpe habitat. Vel verius dico q̃ ab initio debet. z ita loquit hic. nõ tñ põt peti nisi in fine tpis. vt. l. Dria. z dixi in. l. si seruus cõis meuij. §. fi. de sti. ser. retineri tñ possunt pignora p ipsa pẽsiõe vt h̃. Alij dicũt q̃ pẽsio dom? dz solut in medio anni. z ita dicũt q̃ est casus h̃. qõ nõ placz. vt no. in. d. l. edẽ. ¶ Itẽ op. h̃ õz q̃ ita demũ possunt retineri si hoc est actũ q̃ ante migrare nõ liceat. ¶ Cõtra. s. loca. l. si ĩ lege. §. si domus. Jo. h̃ loquit q̃n inquilinus recedit de necessitate q̃z tũc nõ tenet soluere pensionẽ nisi p̃ pterito tpe. nisi ex p̃sse aliud sit actũ. secus q̃n de volũtate recedit vt ibi. Ratiõem dic vt ibi not.

¶ De saluiano interdicto.

Jcolonus. ¶ Op. partus pignorate rei nõ est obligatus. vt. l. paulus. §. i. de pig. Jo. ibi loquit q̃n apud emptorẽ ꝺcepit et peperit. h̃ q̃n ꝺcepit penes debitorẽ. ¶ Op. q̃ õ emptorẽ istud interdictũ nõ det. vt. C. e. l. i. Jo. nõ dat directũ vt ibi. sed vtile sic. vt h̃. ¶ Dz õ inter dicta sunt scripta in rẽ. vt. s. de interdi. l. i. §. pe. g̃ dabit directũ õ reũ apud quẽ res puenit. Jo. dicas q̃ spãle est in isto sicuti in interdicto vñ vi. s. ò vi et vi ar. l. cũ a te. z sic istud nõ est in rẽ scriptũ. licet gl'. dicat õ. C. e. l. i. Vel dic q̃ istud ideoz q̃z hypotheca est accessoria psonali. sicut ergo psonalis nõ sequit possessoꝛẽ. ita nec hoc interdictũ directũ. ¶ Quero vtz istud interdictũ det locatoꝛi p̃dij vrbani. quidã dicũt q̃ nõ z hoc plene examinat C. i. C. loca. l. certi iuris. in. ij. q. Rof. tenet q̃ istud interdictũ directũ det locatoꝛi p̃dij rustici. Jmõt etiã dari saltẽ vtile locatoꝛi p̃dij vrbani. z etiã cuilibet creditoꝛi. z hoc vi det velle tex. C. e. l. i. qui tex. manifeste ꝓbat in eo q̃ dicit debitoꝛ simpliciter. Itẽ in eo q̃ ibi dicit de q̃si seruiana q̃ cõpetit cuilibet creditoꝛi. vt insti. de act. §. seruiana. z §. se. ¶ Quero quid est differẽtia inter istud interdictũ z hypothecariã. Glo. assignat cãm in. l. i. C. e. z dicit q̃ i hoc interdicto sufficit solũ ꝓbari de possessiõe debitoꝛis in hypothecaria dz ꝓbari de dñio. vt. l. z q̃ nõdũ sunt. §. qõ õz. s. ò pig. Alter te qõ dicit de hoc interdicto placz. sed si id qõ dicit de hypothecaria videt hr̃e gl. õrias. C. q̃ res pignoꝛ obli. pos. l. cũ res. z. s. de pig. ac. l. rẽ alienã. Dic vt d. l. cũ res. p Ci. z p Di. insti. de act. §. Ego aliter ꝯsueui dicere qõ tñ nõ possum hic mõstrare examinare. Itẽ dic gl. q̃ hoc est possessoꝛiũ: illõ pertitoꝛiũ. Dices tu qõ cũ hypothecaria nudã possessionẽ aduocet. vt. s. de euict. l. si cũ venditoꝛ in prin. Rñ. sicut actio i rẽ aduocat possessionẽ dñi. ita hypothecaria rõne iuris hypothece. qõ ius ꝓbat. et sic apparet q̃ snia lata in hypothecaria nõ est momentanee possessiõis ideo nõ poterit appellari. secus in hoc interdicto. z ita de facto dixi.

¶ Op. q̃ õ exneũ nõ det hoc interdictũ. vt. C. e. l. i. Jo. vez est directũ nõ dat vt ibi. sed vtile fic. vt hic. z hoc est verum licet alie so. dent. ¶ Itẽ oppo. ad hñc. §. de ter. j. l. pri. Jo. vt ibi dicam.

Si colonus.

Hic innuit q̃ sit aliud in

i In saluiano. actiõe seruiana q̃ in isto interdicto. Cõtra imo idẽ seruat in vna qõ in alia. vt. l. si debitoꝛ. s. de pigno. Quidã fatent õ riũ. z ita exponũt hoc. Dz in hoc est dria. q̃z seruiana actio directa cõpetit õ extraneũ possessoꝛẽ. qõ nõ est i hoc interdicto. Alij dicũt q̃ in seruiana nõ est melioꝛ ꝺditio occupãtis lz aliud sit in hypotheca ria. vt. d. l. si debitoꝛ. z aliud sit in hoc interdicto. vt h̃ z. s. l. pri. Certe istud nõ hz rõnem. imo cũ par vtriusq̃ sit causa dz esse melioꝛ ꝺditio occupãtis tã in actiõe seruiana q̃ in hypotheca ria q̃ etiã in hoc interdicto. ¶ Ad vnũ tñ aduerte q̃ qñ agit hypotheca ria p rebus coloni. tũc vere õz actio seruiana sed qñ agit p rebus aliter obligatis. tũc õz q̃si seruiana. z ideo gl. h̃ z. s. l. pri. q̃ dicit aliud in hypotheca ria. aliud in q̃si seruiana sunt corrupte scripte. qm̃ idẽ est in q̃si seruiana qõ in hypotheca ria. ideo dz dicere aliud in seruiana. aliud in hypotheca ria fm opi. illoꝛ. licz hoc nõ tenuerim.

¶ Incipit liber. xliij. de exceptiõibus seu pscripti onibus z p̃iudicijs. Rubrica.

¶ Dictũ est supra in pluribus ptibus iuris. z de ac. z. s. prio de interdic. q̃ sunt arma actoꝛis. sequit de exceptiõibus q̃ sunt arma rei. Et q̃z nomẽ exceptiõis est gñale. z q̃dã sunt pscript. q̃dã excep. et p̃iudicijs. ideo subijcit z p̃iudicijs. Querit gl. q̃d sit exceptio. z vnde dicat. z dic vt dicet. j. l. ij. z iij.

Primo loquit gña

Here etiaz. liter in q̃libz excepti one siue actoꝛi siue reo cõpetat. scõo loquit in reo. scõa ibi nã reus. Nota q̃ in exceptiõe reus est actoꝛ. vt. l. in exceptiõibus. s. ò pba. Itẽ nota q̃ ei qui dicit incũbit pbatio. vt h̃ z. l. ij. s. de pba. ¶ Op. de ñ. fig. l. ñ. bñ oportebit. §. actiõis. Glo. dic agere videt. i. actoris officiũ exercere. q̃si factũ ponit z dz pbare. sz nõ est actoꝛis ppie. Idẽ no. in. l. in exceptiõibus. s. de pba. vbi dicit q̃ agere videt ex interpratiõe nõ ppria significatõe. z hoc est verum: qõ tenemẽti p statutis que debẽt intelligi fm ppriã significatiõem. ¶ Sed õ hoc videt gl. C. de iur. z fac. igno. l. i. vbi dicit q̃ ppie agere ponit p defendere. sed h̃ est ña assumẽdo agere. vt sumit insti. de ac. in prin. sed

De excepti onibus seu pscriptiõib? Rubrica.

Here etiã non est ac toꝛ. Reus excipiẽdo ꝺ? proprie dz agere. z vide i. pri. An au tẽ negatio sit exceptio. hal q̃ nõ in. l. q̃ emptoꝛes. in. v. col. C. sentẽ. relatiõ. nõ pot. z ad bar. h̃. adde bar. in. l. i. in prin. C. ò iur. et fac. igno. ¶ Ibi dic. adde. l. i. fin vnã lec. glo. et ibi bal. C. ò testi. z bar. in. l. i. i prin. C. de iur. et fac. ig. z tex. et ibi bal. in l. nõ ꝓbibet. tur. i prin. C. q̃ accu. Jtez acculsare est defendere. vide bart. in l. de pupillo §. fi. s. ò opc. no. nũ. vide plene glo. in c. i. in verbo defensiões. de lit. cõtest. in. vi.

i ¶ Stricte sumit. An in materia odiosa appellatiõe actiõis cõtineat exceptio. vide bar. in l. optebit. §. i. de ỽbo. signi. sed vtr̃ sup exceptio nibus debeat lis cõtestari. Inno. q̃ sic vbi exceptio hꝫ vim actõis si cut est cũ cõtra electũ opponit. alꝫs secus ſm eum. c. sup eo. de elec. c. inter dilectos. de excess. ꝓla.

k ¶ Cõtinet exceptio. vi de. l. i bone fi dei. r ibi gl. et doc. C. de pactis.

l ¶ Item op. hocrephen dit Imol. in l. i illa. in. iiij. col. de ỽbo. obli. licz but. in. d. l. excep tionẽ. idem teneat quod bar. hic.

m ¶ Fecisse pactũ. In ta li exceptiõe qñ tu petis debitũ r ego excipio q̃ tu fecisti pactũ de nõ petendo. vnde ali q̃d ponit be ne videꝫ af firmare debi tum. vide de hoc bar. cui incũbat on? ꝓbandi ista exceptionez nõ numera te pecunie. r ibi modo. post dy. in. l. in il la. r in. l. hoc iure. j. de ỽbo. bal. in. d. l. si ex cautiõe in ij. col.

n ¶ Est veritas. Adde Bal. in. l. ne tũ. C. de ap pel. r in. d. auten. hanc añt. r do. anto. in. c. i. in. v. col. de lit. cõtes. ang. in. l. i. in ꝓin. ff. de edẽ. r ibi guil. de cu.

o ¶ Quero sicut libellus. Adde bal. r ang. in. l. emptor. C. de ꝓscrip. lon. tẽp. do. anto. in. c. i. bal. in. l. edita. C. de edẽ. in vl. col. r vtr̃ ꝓcedat exceptio gñalis. adde bal. in. l. i. ad fi. C. vnde vi. in. i. oppo. r j. l. pxi. et qõ dixi in. l. i. §. labeo. s. õ flumi. r bar. r bal. in. l. i. C. õ cõdi. ob tur. cau. r vide bar. r ꝓbaꝫ in. l. scire oportet. §. scire. ff. de excu. tuto. glo. et doc. in. c. pastoralis. de excep. in. c. dudũ. de decimis. r in. c. ex pte. de rescri. Et nõ admittit reus ad ꝓbãdũ id qõ nõ excepit ſm bal. in. l. p bãc. in ꝓin. vi. col. õ tẽpo. ap. p Imol. in. l. quidã. de re iudi. in. xiij. col.

p ¶ Sufficit etiã. Adde bal. in. l. emptor. C. de ꝓscrip. lon. tẽpo.

q ¶ An sit idẽ. Adde in argumẽtũ ea q̃ habent in. l. eo mõ. s. de leg. i. et ita trãsit Imol. in. l. iiij. hoc añt. s. de dã. infec. ꝓ quo facit qõ not. bar. in. l. si adulterium cũ incestu. §. idẽ pollioni. de adulte. Adde bal. in d. l. emptor. r in. l. edita. in. xv. r. xxiiij. col. C. de eden. cõtrariũ tenet in. d. l. per hanc. in ꝓin. vi. col.

r ¶ An debet poni. An si oppono exceptionẽ tu occidisti hoiez: tu cõ misisti falsum, debeã in hac exceptiõe exprimere de loco r tẽpore in quo r q̃ñ occidisti. r sic an exceptio generalis releuet hic habes q̃ nõ. de quo vide bal. in. l. i. ad fi. C. vnde vi. in repeti. r in. l. edita. in iiij. col. in. x. op. C. de edẽ. r qõ not. bar. in. l. i. in ꝓin. C. de testa. r c̃.

s ¶ Quero quid. vide ꝓ bar. in. l. cogi. C. de peti. heredi. q̃d si supue nit pendente appellatiõe vide ꝓ bal. in. l. per hãc. de tẽpo. appel. in iij. col. ꝓ Cy. in. l. i. C. õ ali. iudi. mutan. causa fact. p ray. post Ci. in auc. pñte. C. õ fideius. et i dictis lo cis habet an exceptio qñ cũq̃ supue niẽs pendẽ te iudicio o pituletꝫ ratio et hoc i pem ptoria. idem videt in dila toria. l. ij. C. de ꝓcur. eius. lit. c. insinuã te. de offi. de le. c. cũ. Ho. ferrariensis. in ꝓin. õ cõ sti. r. c. pasto ralis. r. c. ex ceptionẽ. de excep. r hoc claruꝫ est qñ ipsa dilato ria est mera exceptio. Si autez posset etiã ꝓ viam actiõis ppo ni id qõ cau sat dilatoriã non poterit tũc exceptio ꝓponi p ost litẽ cõte. licet postea super uenerit vt est videre in ex ceptõe spoli atiõis saltez ꝓsiderata di

et tũc optet q̃ ꝓbet vere vel psumptiue. ¶ Opp. r videt q̃ hec lex ponat supfluũ. qꝛ idẽ videt esse dicti ipsum qõ rõ dicti. qõ est õ. l. vl. s. de offi. ꝓcur. ce. huius rõne feci diuisionẽ quã gl. facit qõ. s. gña liter. sed in ỽ. nã r reus spãliter. ¶ Opp. de. l. ij. §. i. C. de iur. cal. r. l. i tribus. s. de iudi. Solo. gl. fateꝫ q̃ quo ad iuramẽtũ nõ sustinet vices actoris. sed i pbãdo sic. r gl. nõ dicit plus. ¶ Primo q̃ro an put actor teneat edẽ actionẽ suã i scripta. ita reꝰ põt etiã exceptionẽ ꝓponere in scripta. r videt q̃ sic vt h et i auc. hãc añt q̃relã. C. de nõ nu. pe. In hũ est ter. r ista ẽ ỽitasⁿ q̃ sine scriptura põt ꝓponi. vt. l. scire oꝫ. r. §. scire añt oꝫ. r. §. q̃nq̃gita. s. õercu. tu. tñ iuõr fac in scripta redigi. vt in. c. qñ õ fal. ex õ ꝓb. fallit in auc. hãc añt q̃. C. õ nõ nu. pe. r ibi Ci. r ex de ele. c. vt circa. li. vi. Quero sic libellusᵒ datus ab actore oꝫ ꝓtinere ꝓclusionẽ an exceptio q̃ a reo ꝓponit oꝫ q̃ ꝓtineat ꝓclusionẽ. gl. q̃ est h valde signãter videt dicere q̃ sic. dico q̃ illud nõ est necesse. sufficit emꝑ q̃ dicã ego excipio ad mei defensionẽ vel ad exclu dẽdã tuã intẽtionẽ. r hoc ꝓbo ꝓ inductionẽ legũ p l. q̃ ꝓpio. §. fi. cũ. l. se. s. de ꝓcu. r l. q̃ pẽdentẽ. s. de ac. emp. ꝓbaꝫ in. l. si sub ꝓditõe. s. de bo. pos. õta. et j. e. l. fundũ. r. j. ti. i. l. ij. r hoc ille leges ꝓbãt. r multe alie q̃s q̃rere plꝰ laboriosum est q̃ subtile. Quero q̃d si nõ dico excipio õ intentionẽ tuã vl excipio õ te. sed factũ simpliciter narraui ex quo resultat exceptio. an sit idẽq̃ ac si eã opposuissez. dico q̃ pinde est ac si exceptio ꝓposita esset. qꝛ postq̃ factũ ꝓponit. r notũ est iudici. iudex suo officio põt absoluere vt. l. fi. C. de peti. heredi. r. l. iij. in fi. s. nau. cau. sta. ¶ Quero video q̃ ista ꝓclusio nõ est necessaria. sꝫ an factũ oꝫ notari. r ꝓponi ita q̃ ex eo tal exceptio resultet. r dico q̃ sic. qꝛ sic apte r clare oꝫ ꝓponi ꝓ ut actio. alꝫs succũberet. vt. l. i. §. labeo. s. de flumi. r ideo exceptio gñalis nihil releuat ¶ Quero pone q̃ aliq̃s excipiẽdo opponit crimina q̃ occidisti homine. q̃ cõmisisti falsuz. an oꝫ poni locus. r tps ſm l. libelloꝛ. j. de accu. r nõ habeo de iure nr̃o expssuz nisi ꝓ rõnem huius. l. De iure canonico est tex. in. c. psentiũ. ex de testi. r. c. vt circa. ex õ elec. li. vi. r i cle. de elec. c. cõstitutionẽ. qõ intelligo eo casu qñ agendo ciuiliter de crimine oꝫ inseri. vt dixi. j. de iniur. l. ptoꝛ edixit in ꝓinc. ¶ Quero q̃dˢ si exceptio incipit cõpetere reo post litẽ. cõte. an posset illa exceptio ꝑ spositiõe canonica. de quo in. c. vl. de oꝛ. cog. r hoc fuit sing. dictuz Inno. in. c. ij. de oꝛ. cog. qõ est sing. ſm ang. Sed vt dicebat do. an. in. d. c. ij. istud dictũ fortẽ nõ seruaret in ꝓctica. qꝛ bene in iure nõ ꝓbaꝫ r hꝫ regulã in oppositũ. qꝛ ea q̃ de nouo emergũt nouo indigẽt auxilio. l. de etate. §. ex causa. de interrog. acti. r. c. insinuãte. de offi. deleg. ita loquit in. l. si mulier. s. solu. matri. Itẽ q̃d in exceptione declinatoria supueniẽte post lit. cõtes. que in ꝓin. oꝫ opponi in l. fi. C. õ excep. an postea poterit opponi dic q̃ sic. casus est in. c. insinuãte. de offi. deleg. r in. l. nõ distinguemus. §. cũ quidã. de arbi. et not. bal. in. l. fi. C. de sentẽ. hoc autẽ sing. limita nisi exceptio declinatoria supueniat postq̃ est cõclusum i causa. Ita not. determinat do. abb. in. d. c. pastoralis. r bar. in. l. mater. §. ij. in fi. j. ti. i. ꝓ quo facit nã qñ cõclusuz est i causa oĩa acta notoria appellant ſm Inno. in. c. insinuãte. de appel. in fi. r not. in. c. ꝓposuit. eo. ti. r tñ iudex ordinarius r delegatus allegata causa suspitiõis põt recusari de iure canonico. c. suspitiõis. de offi. deleg. c. cũ spãli. de appel. r not. in l. recusare. ad trebel. r tñ i notoriis nõ põt iudex recusari vt est tex. not. in. d. c. ꝓposuit. que oĩa not. r adde q̃ not. r legunt in. l. ij. C. de

cōsoꝛ. eiusꝫ. lit. maxime ꝑ Ja. bu. Sz q̄d si q̄s allegat vel iurat tales exceptiones q̄ debebāt opponi ante lit. ꝺtes. supuenisse ad eius noticiā post lit. ꝺtes. an sit audiēdus. Jac. bu. not. in. l. ij. de cōsoꝛ. eiusdē lit. et tenet q̄ sic. ⁊ idē sequit̄ saly. ibi allegat gl. in. l. erroꝛ. ⁊ ibi bar. late. C. de iur. ⁊ fac. ign. qō foꝛte erit vex si esset ignoꝛātia facti secus si iuris ꝑ ea que no. bar. in. l. diu⁹ s. de re iudi.

Sed aduerte q̄ gl. fi. in c. pastoꝛalis. de excep. tenet indistincte q̄ q̄s ꝓpter hoc nō audiat̄ ⁊ ita tenet̄ ꝑ guido. ō suza. in l. ita demū. C. de ꝓcura. et adde q̄ diꝛi in. l. aptissimi. post bar. C. de iudi. et qō not. do. anto. ⁊ imol. in. c. i. ō iudi. Et cū Jaco. butri. ⁊ bal. vbi. s. cōcoꝛdat Jac. de are. ī. l. ō die ſ. si ꝓcuꝝ. s. qui satis. cō. nā diꝛit q̄ il la exceptio istefideiussoꝛ quē vis mihi dare non est idoneus. qꝛ seruus vl̄ filius nō ē diffamatoꝛia. ideo ꝺz oppōi ante lit. cōte. vt ibi ꝺꝛ in glo. Si tū ꝑ erroꝛem fuit acceptat⁹ talis fideiussoꝛ hec

one vti. Jbe. de bel. pti. dicit q̄ si est exceptio q̄ incipit cōpetere ex causa de ꝑterito. possum ea vti sicuti actoꝛ qui ex iure supueniēti pōt fundare intēti onē suā. vt. l. si rē. ſ. fi. s. ō pig. ac. ⁊. l. si mādato meo s. mā. ⁊. l. si titi⁹. j. de ℞bo ob. sed iste leges loquunt̄ in actiōe. in exceptiōe ℞o do tibi tex. in. l. cū mihi. x. ſ. fi. j. de sol. aut supuenit i us excipiēdi pendēte iudicio ex noua cā. ⁊ tūc aut facto aduersarij ⁊ possuꝫ ista exceptiōe uti. Breuiter nō allegat iura q̄ faciant. sed leges q̄ ꝓbāt. hꝫ sunt insti. de ꝓpe. ⁊ tēp. ac. ſ. fi. ⁊. l. iusiurādū. ⁊ ad pecunias in fi. s. de iureiur. hoc etiā ꝓbat̄ in. l. elegāter. ſ. fiq̄s post. s. de cōdi. inde. Certi⁹ casus est dicit ipse q̄ supuenit mihi exceptio sine facto aduersarij ⁊ nō possum ea uti ut in auc. ut cū de appel. cog. in ꝓin. ⁊ ꝑ hoc. l. excusant̄. s. de excu. tu. Videamus an Jbe. dicat bene. et in duobus ꝓimis mēbris bñ dicit. sed in vltimo dubito. nā leges q̄s allegat nō vident̄ facere. nā in auc. ut cū de ap. cog. in ꝓin. nō cōpeteret tibi exceptio. qꝛ lex de nouo facta nō ꝺcernit iam in iudiciū deducta. ideo exceptio nō pōt ꝓponi. qꝛ nō cōpetit vt videmus in filij. excusatio supueniēs nō ꝺcernit munus ante delationē. iō ꝓponi nō pōt. vt. ꝺ. l. excusant̄. sed si ponis in exceptiōe q̄ ꝺcernit ius et actionē ⁊ iudiciū deductū. alia lege opus est. Jbo Jbe. videt̄ esse casus in. l. si post acceptū. s. ō rei vē. Cōtra Jbe. faciūt multa iura. ꝓimo. l. siue aūt. ſ. i. s. de rei vē. ⁊. s. so. matri. l. rei iudicate. ⁊. l. pupillo. j. eo. ⁊. l. mulier. j. q̄ po. in pig. ha. ⁊. l. paulus. s. ō pig. q̄d dicemus. ⁊ quicq̄d dicat Jbe. exceptio qñcūq̄ supueniēs sine facto aduersarij pōt qñcunq̄ opponi ꝑ iura supius alleg. Fallit in. l. si post acceptū. s. de rei vē. Ratio qꝛ odiosa exceptio est illa. Quid si exceptio est notoꝛia vtꝫ debe at ꝓpōi. canoniste tangūt ex̄ vt lit. nō ꝺte. c. ij. in gl. ⁊ ibi ꝑ Jnno. ⁊ ꝺz ꝓponi q̄tumcunq̄ notoꝛia. vt. l. ciues. C. de appel. Ultimo dico circa modū ꝓponēde exceptiōis debetis scire vnū q̄ qñq̄ nō cōpetit exceptio. sed pti cōsulit̄ ꝑ officiū iudicis suggerēte equitate. vt. l. plane. s. de peti. here. ⁊ illo casu succūberet si exceptionem ꝓponeret. qꝛ ꝺz intētare officiū iudicis. vt not. Ci. in. l. domū. C. de rei vē. ⁊ facit ad. q. de qua dico in. l. i. ſ. i. s. qō vi aut clā. Diso de mō excitacti ꝑ not. in. l. erroꝛ. C. de iur. ⁊ fac. igno. secus in erroꝛe iur. l. nō fe. fect̄. s. de cōfes. Et ꝑ illā glo. daf̄ magna limitatio ad. l. ita demū. C. de ꝓcura. ⁊ ibi diꝛi. Et ad ꝓdicta vide q̄ not. ꝑ Jnno. in. c. dilectus vt lit. pendē. Jtē exceptio supueniēs post sententiā pōt opponi sententiā ſm bal. in. l. i. C. de iur. ⁊ fac. igno. allegat. l. si fullo. s. de cō

piēdi venio ad modū ꝓbādi⁹. ⁊ qꝛ dicit q̄ qñ nihil ponit reus actoꝛ ꝺz ꝓbare. q̄ro quid si vterq̄ negaret. vt dicis q̄ tu nō es maioꝛ. ⁊ ego dico q̄ tu non es minoꝛ. vel nego te minoꝛē ⁊ tu negas te maioꝛē. Glo. mouet in. l. de etate. s. de mino. ⁊ tenet q̄ ei q̄ dicit q̄ nō est minoꝛ incūbit ꝓbatio. qꝛ minoꝛ ꝑsumit̄ ꝑ. l. siue possidetis. C. de ꝓba. sed ista rō nō est bona. qꝛ ea q̄ cursu tꝑis mutant̄ nō ꝑsumunt̄ esse in eo statu in quo semel fuerūt. vt. l. spadonē. ſ. qui ab solut⁹. s. de excu. tu. ⁊. l. ij. ſ. i. j. ō excu. ⁊ va. mu. Ego dico q̄ siue actoꝛ siue reus fundat intentionē suam ex etate tūc incūbit ei ꝓbatio q̄ fundat intentionē suā ex etate. vt. l. si minoꝛē. C. de in integ. resti. mi. et hoc ꝓbat tex. in. l. i. ſ. i. s. de iti. actuq̄ ꝓriua. Illud q̄ dictū glo. qō tenet q̄ ille qui excipiēdo negat nō ꝺz ꝓbare vex est in negatiua q̄ nō est ꝓbabilis. sed in ea q̄ est ꝓbabilis. tūc incūbit ꝓbatio ei ō quē est ꝑsumptio. vt. l. nec codicillos. C. de codicil. Jdē in minoꝛi etate. qꝛ ꝺz ꝓbari ab eo qui fundat intentionē suā. Jb ossemus q̄rere excipio ō aliquē ⁊ dico q̄ est ꝓ iurus. qꝛ iurauit se datuꝫ decē titio ⁊ nō dedit. an excipiēs debeat ꝓbare eū nō dedisse. ō hoc tetigi in. l. hoc iure. j. de ℞bo. obli.

Exceptio. Vide glo. q̄ incipit intētio aliquā exceptionē ꝑ quā declarat̄ tibi acti onē nō cōpetere est exceptio intentiōis. vt exceptio nouatiōis ⁊ filiis. Opp. ꝺꝛ hic cōdēnat̄. Contra legit dupliciter. Uno mō est deductū in cōdēnatōe id est deducēdū. Alia lec. est q̄ h̄ loquit̄ de exceptione q̄ possit opponi post rē iudicatā ⁊ ſm hoc loq̄tur in casibus spālibus. vt in. ll. ꝑ gl. alle. q̄ ꝓbant. Sed tu debes scire q̄ quedā sunt exceptiōes q̄ ponunt̄ post snīam. nō tū ad snīam. vt miles qui ponit exceptionē facti. vt dico q̄ ꝓpter simplicitatē armate militie omisi opponere talē exceptionem ō actionē primā primo ꝓpositā. vt. l. i. C. ō iur. ⁊ fa. igno. sicut etiā minoꝛ qui restituit̄ in allegādo post snīam. nō ad snīam. sed ad actionē primā ꝑ quā cōcernit̄ snīam nō esse iustā. Jtē si post snīam fecisti pactū de nō petēdo. ista pōt opponi post sententiā.

cit Ci. ⁊ bal. in. l. fi. in ꝓin. ꝑ illū tex. in. iij. col. C. ō fur. Addē militer minoꝛ ⁊ rusticus nō opponētes dilatoꝛiā ante lit. cōtes. possunt eā opponere post. qꝛ ꝑsument̄ ꝑ iuris erroꝛē eaꝫ nō opposuisse ita dicit bal. in. l. ō die. ſ. si seruus. ꝑ illū tex. in ℞bo minoꝛi ſm lec. Jo. ibi. s. q̄ satis. cog. ⁊ etiā hoc not. pau. de castro. ibi. ⁊ q̄ ignoꝛās nō audiat̄ post lit. cōtes. in dilatoꝛijs est gl. not. in. l. qui ꝓcuratoꝛē. ſ. l. et ibi bar. de ꝓcu. ⁊ qō ibi scripsi q̄ cōcoꝛda vt ꝑ do. anto. ⁊ abb. in ꝺ. c. pastoral̄. ⁊ dū. s. scripsi dilatoꝛiā supueniētē post lit. cōte. posse opponi. quero vsq̄ ad qō tempus de quo dic vt ꝑ do. anto. in. ꝺ. c. cū. Ho. ferra. de cōsti.

Debetis scire. vide not. ꝑ eundē bar. in. l. i. ſ. ij. qō vi aut clā. in fi. la not. q. qñ ex foꝛma statuti vel ex pacto cōtra inſtrm nō pōt opponi aliqua exceptio etiā solutiōis q̄ si ego solui licet nō possim opponere h̄ac exceptionē tñ possum intētare officiū iudicis de equitate vt inquirat de solutiōe ⁊ ita liberari cū iudici de ea cōstat. vide in rubꝛica de excep.

Modū ꝓbādi. Notoꝛiū lz releuet ab onere ꝓbādi nō tū releuat ab onere ꝓponendi. vide bal. in. l. nō dubium. C. de legi. ⁊ in. l. i. C. quō ⁊ quādo iudex.

Exceptio. vide bar. in. l. si ita scriptū. de leg. i. Et not. q̄ exceptio

dicit ꝓprie vbi est actio: sed vbi nō est actio ibi nō cōpetit ꝓprie excep
ptio vt cōtra illū ꝫ quē vsucepi rē nō cōpetit ꝓpria exceptio: qz ipse
nō habet actionē qō not. p termino dato ad excipiendū ista est glo.
in. l. in rebus. & ibi bal. in fi. C. de iure do.

¶ Aliqua differētia. Sed an cōpensatio dicat exceptio. adde bal.
in. l. fi. C. de
edē. & bar. in
l. qui inuicē.
de cōdi. inde.
et dicit bal.
in. l. si cōstat.
in vl. oppo.
C. de cōpen.
q est spēs re
cōuentōis &
nō dicit me
ra exceptio
sed mixta. ad
de bal. in. l.
qui alegādū
C. de adult.
ō dixit bal.
in. l. cū papi
nianus. C. ō
sentē. q excō
municat? nō
pōt illā op
ponere. & an
fit spēs re cō
uentōis dixi
post bart. in
auc. & sequn
ter. C. de sen.
in princ. & q
exceptio cō
pētiōis di
cat? pōt? ꝫ
actio. tenet
bar. in. l. vbū
oportebit. §.
i. de vb. sig.

vt. §. dixi in. l. eleganter. §. si post. §. de cōdi. indebi.

¶ Quedā exceptōes opponunt cōtra ipsam seu etiā executionē. vt in. ll. alleg. p gl. ¶ Quero vtz inter exceptionē & replicationē sit aliq differētia. Glo. dicit q exceptiōes sunt ꝓpetue & replicatiōes tpales. hoc videt cōtra. l. fi. in fi. j. rē ra. hab. vbi sicut p
scribit cōtra actionē. ita cōtra exceptionē. Breui
ter dicō qdā est exceptio ideo qz est actio. vt est exce
ptio cōpensatiōis. & huic exceptiōi ꝓscribit. ratio
qz est in potestate tua qñ exerceas. vt. l. fi. in fi. j. rem
ra. hab. & l. quecūqꝫ. j. de ac. & obli. ¶ Quedā est exce
ptio ꝓprie & illi nō ꝓscribit. vt. l. licet. C. de excep. et
l. pure. in fi. j. de doli excep. ¶ Quedā est replicatio. &
illi ꝓscribit: vt actōi. vt. l. qsitū. §. de pecu. ¶ Que
ro qd de duplicatiōe. de hoc habes. l. fm diuersas
lect. q qñ actori cōpetit est tēporalis. si reo tunc est
ꝓpetua. vt. l. si pactū. C. e. Formo vnā. q. hic iurisco
sultus facit differentiā[a] inter exceptionē intentōis.
et exceptionē iuris. & bene. Sed pone q nō ꝓpo
no aliquā exceptionē. nec dico excipio. nec ad mei
defensionē ꝓpono: sed ꝓduco instrumentū solutio
nis. vel pono solutionē & ꝓbo. an sufficiat. Respō
deo tunc cū iudici est notoriū actiōem nō cōpetere
iudex debet absoluere. vt. l. vbi pactū. C. de trāsac.
fm vnā lec. Et glo. in. l. illa formar vnā aliā qōnem.
vtz exceptio iuris debeat taliter ꝓponi q necessa
rio cōcludat. vel sufficiat q cōcludat ꝑsumptiue.
Bde. dicit multa & ponit oīa verba que dixi in libel
lo seu actōe in. l. oēs. §. lutius. §. de his que in frau.
credi. & p Li. in. l. edita actio. C. de edē. & sufficit q
ꝑsumptiue cōcludat nisi ab aduersa ꝑte ꝓbet cōtrariū.
vt instī. de replica. §. i. vt dico pactū de nō petendo
factū mihi nisi ipse aduersarius p se ꝓbet.

Exceptiones ¶ Quero q̄ sunt exce
ptiones ꝓcuratorie. dic q sunt multis modis. qz quādoqꝫ tu
nō es ꝓcurator. qñqꝫ tu non potes esse ꝓcurator.
qñqꝫ est causa in qua tu nō potes esse ꝓcurator dic
vt dixi in. l. de pupillo. §. fi. & l. se. §. de ope. no. nūci.
et glo. ß. ¶ Quero qñ hec exceptio pōt euitari. et
dicit Jac. de are. per lit. cōtes. vt. l. pōponius. §. ra
ti. §. de ꝓcura. & l. exceptū. §. de ꝓbat. Dicit hic q
quedā sunt exceptiōes perpetue. & quedā perem
ptorie. Sed quid de exceptiōibus dubijs. Glo. di
cit q peremptoria iudicabit. vt. l. sufficit. §. de cōdi.
indebi. Ego intelligo illud q est peremptoria qñ ꝑ
sens status rei tendit ad exclusionē. & pone exem
plū de. l. sufficit. §. de cōdi. inde. sed si ꝑsens status
rei nō tendit ad exclusionē forte secus. vt. l. pure in
prin. j. de doli excep. & l. si sub cōdi. §. de assigna. li
ber. ¶ Quero qdb ō ea in qua qs damnat inq̄ptū
facere pōt. an sit ꝓpetua & peremptoria an dilatoria.
et Jo. dicit q est peremptoria. Hu. dicit cōtra p pul
cherrimas rōnes. & p. l. nā & si maritus. §. de cōdi.
indebi. Item qz pōt puenire ad meliorē fortunā. et
vide glo. ibi itē de ea qua qs &c. Glo. videt ß tene
re q sint anormale. sed illud nō habemus in tex. q
vocet aliqua anormala. & habuistis gl. q est dilato
ria fm Jo. in. l. inter eos. de re iudi. q̄ est vera lect.

[a] Facit dif
ferētia. Sed
bal. in. l. per
emptorias.
in. v. col. C.
sentē. resciñ.
nō pos. dicit
q exceptio
intētiōis nō
est ꝓpria ex
ceptio & silr
negatio.

[b] Exceptiones. q̄ro quid. vide bar. in. l. ex diuerso. §. fi. §. solu. matri.

[c] Exceptiōe ordinis. Sed an exceptio cōpetēs reo cōpetat fideiusso
ri & ecōtra. vide Li. & bal. in. l. tā mandatori. C. de nō nume. pecu. et
ꝓbat. in. l. defensiōes. C. de exce. & qō legit & not. in. l. iij. §. si is ꝓ quo.

§. qō quisqꝫ iur. Li. plenius in. l. quotiēs. in. vi. q. C. de p̄ci. ipe. offe.
bal. in. l. fi. C. de vsur. rei iudi. & in. l. idēqꝫ. §. gñaliter. §. māda. & qō
legit & not. in. l. ex psona. j. ō fideius. Ex nunqd fideiussor possit op
ponere exceptionē cōpensationis ex psona debitoris videt q nō.
qz soluit qui cōpensat. l. debitor. qui potio. in pig. hab. sed fideius
sor non pōt
soluere ō bo
nis debito
ris vere vl fi
cte. in cōtra
rium est tex.
in. l. verum.
§. de cōpen.
etiā eo reo i
uito. p. d. l. ex
psona. & late
bal. in. d. l. tā
mandatori.
vnde salua
bar. in. l. iiij.
§. cato. de vb
bo. oblig. in
ficta so. Ex
quid si fide
iussor nō op
ponit excep
tionē quaz
si opposuis
set fuisset ab
solutus an
possit isto ca
su agere cō
tra principa
le. vide in. l.
idemqꝫ. §. ge
neraliter. et
in. l. quintus
§. manda. et
not Jmol. in
l. sub ipossi
bili cū. l. seq.
j. de fideius.
et habes in
l. fideiussor.
in princ. & in
§. quedaz. §.
māda. & vtz
exceptio de
clinatoria fo
ri cōpetat fi
deiussori ha
bes guido.
de suza. q
nō. in. l. psen
ti. C. de his
qui ad eccle.
cōfug. & ad
de quod no.
bal. ī. d. l. quo
tiens. & dicit
bal. in auc.
habita. in
viij. col. C. ne
fili. p patre.
q priuilegi
um illi' auc.

Breuiter dic. vid bar. et bal. in l. si pactū. C. eo. et vtz excep
tionip̄scri
bāt. not. per
bal. & ang. in
l. sicut. vbi vi
de. C. ō p̄scri.
trr. anno.

Breuiter Li. dicit in. l. exceptiōibus. C. ō ꝓba. sed melius dicit in. l. i. C. de iur. & fac. igno. qz ponit ad
ditiōem Guil. de cu. qz lex ꝑsumit eū fieri diuitē. et
est tpalis & dilatoria. vt. l. cura extruēdi. §. ad defici
entiū. j. de mu. & ho. & C. arbi. tu. l. si defunctus. qō
esse vex apparet. qz actio nō perimit. nam si venit
ad pinguiorē fortunā poterit cōueniri. licet aūt sit
dilatoria. tñ qz respicit executionē pōt opponi etiā
post sniam. & in hoc est spāle in ea. ¶ Querit glo.
qd de excep. nō numerate dot. & de exceptōe nō nu
merate pecunie. dicit q pemptoria. qz pimit & ipe
dit actiōem ꝫ quā opponit ꝓpetuo. Nec obstat q
statuit certū tps infra qō opponat qz iurisco sult?
respexit an exceptio opposita tollit actionē ad tps
vel ꝓpetuo. qz si ad tps est dilatoria. si perpetuo est
pemptoria. vt. §. pri. in fi. Illud vero qō glo. dicit
q quo ad onus ꝓbādi est anormala nō est vex. qz
idē in qualibet exceptōe p quā excipiēdo nil ponit.
vt dixi. §. e. l. i. ¶ Quero qd de exceptiōe ordinis[c]
vt prius principalis q̄ fideiussor cōueniat. Gl. di
cit q est anormala. qz pōt esse q erit ꝓpetua & tpa
lis. Ego dico q dilatoria. qz nō pimit nec impedit
psonā tuā agere. sed dicit vt prius discutias princi
palē. Et si dicis ille soluet. tūc dic q nō vigore exce
ptiōis ordinis tollit actio ꝫ fideiussorē. sed vigore
solutiōis & satisfactōis. & sic cōiter doc. nostri tenēt
Et qñ possit opponi habuisti tactū plene in. l. si du
bitet. j. de fideius. Li. tāgit in. l. excep. C. de ꝓba. in
v. q. ¶ Ultimo q̄ro an exceptio pemptoria pimat
actionē ipso iure postq̄ venit ad cōflictū. Jaco. de
ra. dicit q sic. & mouet se p exēplū materiale nō p le
gē. vt qñ sunt duo pugiles. vnus venit ꝫ alium. & tūc
nullus pimit. Ego allego hic. l. si plures. j. de fide
ius. Sed ꝫ Ja. de ra. tenet Bde. in. l. exceptionē. C.
de ꝓba. & tenet q nō pimat. lz deueniāt ad cōflictū
alle. instī. de excep. p totū. & maxime in. §. itē si in iu
dicio. vt plene examinabo in. l. iust. vex debitorē. de
cōdi. inde. & iā plene dixi in repetitiōe illius. l.

¶ Op. de. l. si a patre. §.

In pupillo. pe. §. de peti. here. & l. rei
iudicate. in prin. §. so. ma. Glo. cōiter tenet
q inspicit tps rei iudicate. & tps quo petit. Ego
dico q aliquē esse locupletē vel nō qñqꝫ est causa
dāde vel cōseruāde vel replēde obligatiōis. & tunc
inspicit tps lit cōte. vt qñ dico q ideo teneris qz fa
ctus es locupletior tu minor. qñqꝫ esse locupletem
est causa moderāde executiōis. & tūc inspicit tps rei
iudicate. vt. l. rei iudi. §. so. ma. & ibi dixi. & l. si p̄re.
§. de peti. here. & hoc videbitis. j. e. l. nemo.

De hoc videbitis. j. eo. l.

Si qui dicit. nemo. vide gl. que ponit
ōria & nō soluit. ibi. l. fz & si suscepit ī prin.
So. pluribus exceptiōibus licet vti vt ß. nō ad o
missas redire vti ōrio. Itē ibi. l. si pemptorie. So.
ibi extra iudiciū & esset sibi ōrius. Itē ibi. §. eligere
ibi in actione hic in exceptiōe.

Item legatā. ¶ Elides q dol' de
functi nocet successori
¶ Op. de. l. an vitiū. j. de diuer. & tēpo. p
nō extendit ad fideiussorem scolarium. & an extendat ad fideiusso
rem qui nō rogatus intercessit. vide. l. si mulier. §. si ad ea. ad vel
leya. de materia late per Barto. in. d. l. tam mandatori. & que not.
in. l. vbicunqꝫ. de fideiusso.

Exceptiões que. §. intercessionis. vide bar. in l. diuus. ad fi. ff. de re iudi. ⁊ bar. in. d. §. si minor. in ꝓin. ⁊ i. d. l. papinian⁹. §. si fili⁹.

Emo ꝓhibet. q reus pōt. Sed an reus possit annullare petitiōez et exceptionē. vide bal. in l. edita. in. iij. col. C. de edē. ⁊c.

f ¶ Quero an. Et casus iu q̄bus reus nō admittit si sit ōrius not. per bal. in auc. ō qui ꝓpria. in ij. ⁊ iij. col. C. de nō nume. pecu. ⁊ in. d. l. i. in ỽ. circa fm. C. de fur. et in. d. l. fi. in ij. col. ff. de fidei cō. Et hic ad de qō not. bal. in l. pemptorias. ī fi. iij. col. ỽ. nunq̄d illi. C. sentē. rescin. nō pos. Et adō q licet reus possit adinuicē ōria allegare nō tñ tolerat ōria ꝓbare vel ꝓducere ī vim ꝓbatōis fm Jo. an. in regula īputari de reg. iur. in mercur. quez refert bal. in l. scripture. ad fi. C. de ꝓbati. ⁊ an id qō primo negaui possim postea cōfiteri. vide bal. in l. vnica. in ij. col. C. ō cōfes. ⁊ an terminus dat⁹ actori ⁊ reo simul currat reo ꝓponēti exceptōes ōrias. viō bal. in. d. l. i. in. ix. col. C. de fur. et ad hāc. l. vide etiā qō no. dicit bar. in l. i. C. ō fal. cau. adiec. lega.

g ¶ Aduerte vide not. per Dy. ray. et Jmol. in l. ticie si nupserit. §. de ꝺi. et demō. ⁊ vide etiā bal. in l. pemptorias. in. iij. col. ỽ. quero scrip. So. dolus defuncti nō nocet ad exceptionez seu ad ꝑscriptionē. sed ad actiōem sic vt hic.

Exceptiões q̄. Interessiōis ꝺ

Clos scitis q ꝓtor tractat de in integz restitutiōe iure actiōis. vt. §. de dolo. ⁊ §. qō me. cau. qñq̄ officio iudicis. vt. §. de mino. In primo casu cōpetit ipso iure sine restitutiōe petita. scḋo nō nisi q̄s restitutus in integz sit. ¶ Quero q̄d in replicatiōe. ⁊ glo. in l. nā ⁊ postea. §. si minor. §. de iureiur. dicit ipetrata prius in integz restitutiōe. ¶ Quero vtz in ipsa exceptiōe posset ipetrare officiū iudicis qō mihi sufficiat. tu scis qō dixi ī. l. i. §. eo. q nō est necesse q in exceptōe cōcludat. nō dico hic. Sz q̄d si in exceptiōe cōcludo q excepit ⁊ excipiēdo ponit. ⁊ dicit q detulit iuramētū ⁊ erat minor ⁊ fuit dānatus ⁊ sic petit restitui. dico q possum facere p. l. papinianus. §. si filius. §. de inoffi. testa. q quē admodū querela rescindit ita ⁊ beneficiū restitutionis in integz. ⁊ tūc ista exceptio habebit vim petitionis. ita dz intelligi. l. si sub ꝺitiōe. §. de bo. pos. ō ta. plene vide in. d. §. si minor. vbi de hoc dixi.

Habz subtilē ma

In Emo ꝓhibetur. teriā ⁊ a nris doc. nō bñ intellectā. ¶ Vꝑ. de. l. nemo ex his §. quotiēs. j. ō reg. iur. ⁊ l. qō in heredē. §. eligere. §. de tribu. Glo. soluit. aliud in exceptiōe vt h. ⁊ aliud in actiōe vt ibi. Azo. ¶ Vꝑ. ō hoc. §. e. l. i. So. ibi quo ad q̄d videt agere nō quo ad ꝺoia. ¶ Quero extra gl. q̄ est rō q reus pōt pponere plures exceptiões q̄ actor actiões. Rō vna est. q. reus est fauorabilior. alia est q. ī ptāte actoris est q̄liter instruat ⁊ qñ agat. sed in rei ptāte nō. hāc rōnem posuit ỽi. in. c. nullus pluribus. ext de reg. iur. li. vi. ⁊ ita ō hac faciā mētionē. ¶ Quero an plures ōrias exceptiões q̄s possit pponere. ⁊ gl. videt b tenere q sic. sed alibi gl. in. d. l. nemo. opponit pluribus modis. ¶ Vꝑ. de. l. quotiēs. §. ꝓtor. de noxa. ⁊ auc. ō qui ꝓpriā. C. de nō nu. pe. Huius ōrij timore gl. q̄ est in. l. nemo ex his in ꝓin. j. de reg. iur. dicit q pōt pponere nisi ōriū in lege ꝓhibeat. vt ibi no. ỽi. in c. nullus pluribus. dicit q nō est verū q regula fallit. imo est firma. ⁊ dat regulā. ⁊ q̄cunq assertio facta in exceptiōe nō pōt cōcurrere cū assertiōe vel negatiōe facta in alia exceptione nō pōt ꝓponi vt in ōrijs. sed cōditiōaliter pōt opponi. vt. l. si quidē. C. de excep. Videamus q̄s dicit verus an gl. vl ỽi. et primo videamus an exēplū sit in ōrijs exceptiōibus. ⁊ videt q. sic. q. si solui sum liberatus solutiōe. amō nō possum liberari ꝑscriptē. ar. l. sequit. §. lana. §. de vsuca. ⁊ credo q in isto exēplo gl. bñ dicit p. c. cū olim. ⁊ c. audit. ex de ꝑscrip. Vbone exēplū ỽi. nego me teneri. postea volo dicere me soluisse possum istas exceptōes ꝓponere. dico q sic q̄cquid dicat ỽi. casus est in. l. cū de indebito. §. de ꝓba. licz ỽi. allegat p se tñ est cōtra eū. q. ibi ego nego mihi solutū ꝓbata solutiōe dico debitū fuisse ⁊ grauor ꝓpter mēdaciū in ꝓbatōe debiti. Simile est in auc. ō qui ꝓpriā. C. de nō nu. pecu. vbi ꝓbata scriptura ꝓpria possum postea fateri ⁊ ꝓbare ōrium. ¶ Sed ō illud op. de. l. ij. §. sed si alius. j. qñ ap. fit vbi appellās p reo si est sibi ōrius nō audit. Pe. timore istius ōrij itelligit q pōt plures ōrias exceptiões ꝓponere. sed nō simul. vt. d. §. sed si alius. sz nunquid ille. C. sentē. rescin. nō pos.

h ¶ Quero q̄d. An actor possit pluribus vti cōtrarijs replicatiōibus. adde bar. in. l. si expssim. j. de appel.

Non vtiq. tenet dy. vide bar. in. l. cū de indebito. de ꝓba. ꝑ do. anto. in. c. ex ꝑte decani. de rescrip.

ꝓnūciato sup vna ꝓponet aliā. ita tenet Ci. ⁊ recitat dictū Ja. in. l. i. C. de fur. illud etiā videt ō casus in. c. audit. ⁊ c. cū olim. de ꝑscrip. ⁊ in exēplo h ꝺato ꝑ gl. q̄d dicemus. teneamus gl. simpliciter ⁊ doc. determinemus hoc mō. Qñq̄ vna ⁊ eadem exceptio est in seipsa ōria. ⁊ tūc ista exceptio nō admittit. vt l. ij. §. sed si alius. j. qñ ap. fit. q. ibi appello ꝓpio noīe ⁊ alieno ⁊c. Qñq̄ sunt due exceptiones ōrie ad inuicē. ⁊ hic aduertes. aut incūbit onus ꝓbādi vtrāq̄ exceptionē ipsi ꝓponēti. ⁊ possunt ꝓponi simul iste exceptōes. ita intelligo gl. hic ⁊ ꝺ. c. cū olim et. c. audit. extra de ꝑscrip. Si vō ꝓpositio vnius exceptiōis trāsfert onus ꝓbādi in aduersam ptem aliā exceptionē tūc nō pñt ꝓponi simul ⁊ semel simpliciter. vt. l. cū ō indebito. q. nego solutū. tu debes ꝓbare solutū. ⁊ rō est q. exceptio ꝓemptoria ꝺz ꝓbari postq̄ actor ꝓbauerit suā intētionē. vt. l. si quis dā. C. de excep. l. excep. C. de ꝓbat. mō si nego mihi solutū incūbit tibi ꝓbatio si ꝓbas ⁊ volo ꝓponere debitū fuisse solutū. incūbit onus ꝓbatōis mihi. et sic ꝓbata vna deuenit ad aliā fm q ꝺz ō petitorio et possessorio. in. l. incerti. C. de interdic. ⁊ hoc facit rō ordinis. ⁊ ꝑdicta ỽa ni. si lege ꝓhibeat ꝑ. l. nemo ex his. in ꝓin. j. de reg. iur. vidi q̄d in exceptōibus.

¶ Quero q̄d in replica. ỽi. assignat duas rōes differētie inter actorē ⁊ reū. q. reus est fauorabilis. ſz istud nō hz locū ī actore. Alia ē q. nō pōt esse instructus reus ꝓut actor ⁊ illud est etiā in actore q̄tū ad replicationē. ⁊ sic postq̄ vna rō hz locū satis est. ⁊ q plures replicatiões ōrie possint opponi. ꝑ bat ꝑ. l. interpositas. C. de trāsac. vbi opponit exceptio. ⁊ per aliā dico nullam.

Non vtiq. ¶ Vꝑ. dicit hic qui ꝓponit exceptionē nō videt fateri ⁊c. Cōtra q. qui excipit ꝓbat. vt. l. ij. §. e. ⁊. C. ō ꝓba. l. i. Glo. q̄ est b videt intelligere istā. l. q hoc fit verū qñ exceptio ꝓponit cōditiōaliter dico me nō esse debitorē. ſz si apparet dico me soluisse. Sz si simpliciter oppono exceptionē pacti si nō ꝓbo tūc videor cōfiteri. ⁊ istā opi. tenet ỽi. in. c. exceptionē. de regu. iur. li. vi. Decretiste dicit ōriū in c. cū venerabilis. ext eo. ⁊ Jo. an. tenet ibi repbēdendo ỽi. in. c. exceptionē obijciēs. de regu. iur. li. vi. Ego tenui istā opiō. semp ⁊ est dictū meū q̄libet eoz dicit verū in casu suo. Qñq̄ q̄s obijcit exceptionē. ⁊ tūc dicit verū ỽi. vt q. fateor q soluisti. ſz erā mīor. q. nō potui solutiōem recipere. Itē feci sibi pactū de vlteriorus nō petēdo. sed fecit mihi pactū ō petēdo postea et tunc dicit verū ỽi. q̄ō fatet reus. ⁊ hoc ꝓbo ꝑ. l. qm̄. §. de his q̄ ne. infa. sed si actor nō fatet q excipiēs ponit. tūc dicit verū decretiste. ⁊ dico q est casus in. l. cū de indebito. §. de ꝓba. Probas solutionē. g debitū. certe vti nō possum ista ꝓsumptōe. et rationē h nō habemus. sed regulā iuris habemus q ex eo nō dz q̄s ꝺsequi ꝓmiū. q̄ō nix⁹ est īpugnare. ita dicit doc. ī positiōibus negatiuis. q q̄s positiões negās postea illis nō pōt vti. ita tz Spe. in ti. depo. ita intelligo istā materiā. vñ actor q̄ negat pactū factū vl solutionē nō pōt dicere q ex eo sit ꝑ bata intētio sua. ⁊ fuit ī tertio anno quo legi istū ti.

¶ Querit gl. de vna. q.

m Odestinus. quid si tecū rei vēdi. egi noīe meo vel agēdo vel defendēdo. dic vt

bart. p illam
glo. in. l. iul.
vez debito
rē. in. vi. col.
s. de odi. in
debi. Et de
materia ha
bef p bal. in
l. i. C. d ofes.
in pe. col. z in
l. i. in. r. col.
C. de fur. et
bal. in. l. cum
mulier. in. xr.
col. z Imol.
ibi in. vij. et
viij. col. ff. so
lu. matri. z q
negat sniam
rite lataz nō
videf fateri
sniam latā,
et sic negās
qualitatē fa
ti nō videf
fateri ipsum
factū fm bal
z Imol. in. l.
gallus. §. for
sitā. p illum
ter. de lib. et
posthu. z di
ti post imol.
in. d. l. decez.
de xbo. obl.
et vide bart.
in. l. post le
gatū. de his
q. vt indig.
Odesti,
nus. scda
q. est. Ad h
not. faciūt q
not. bal. post
glo. in. l. iube
mus. §. sane.
el. i. in princ.
de sacrosan.
eccle.
m Alius ca
sus. vid bal.
in. l. si credi
toribus. C. d
ser. pig. da.
ma.
Qui agni
tis. gl. tā
git dic. Ad
de qd not. in
l. si ex falsis
z ibi Ja. bu.
C. de trāsac.
et qd no. bar
to. in. l. diu?.
in fi. de re iu
di. Et ad ho
vide bal. in
l. fi. in. i. col.
C. si ex fal. in
strumē.

glo. ¶ Scda qō est pone egi noie titi z succubui. postea titi fecit me heredē. an possim agere. z glo. dicit q sic. Jsta gl. d dicit huic. l. z nihil allegat. dic ne vez ista gl. z dico q dic vez in duob? casib?. qñ pmisit dñm rē ratā habituz z dñis nō habuit ratā. et tūc pōt exceptiōe repelli qz pōt oueniri. ar. l. ven dicantē. C. de euic. Alius casus m est qñ egi pcura torio noie. tūc si successi dño nō possum dicē postea me nō fuisse pcuratorē z allegare turpitudinē meā vt. l. si creditoribus. C. de ser. pig. da. ma. Scda rō est sicut dicit in creditore. C. cre. euic. pig. nō de. l. i. ¶ In tertio casu ista gl. nō pcedit qñ egi tanq cō iuncta psona. z nō caui rem ratā habituz. vt. j. ti. i. l. rei. z p illo si succedo nō phibeor agere. p hoc fa cit qd dixi in. l. cū vir. de vsuca.

q Magnitis. ¶ Quero de qua exce quidā falsor instror exceptio nō hz locū. et illud nō placet gl. Alij dicūt nō esse locū pscripti oni rei iudicate. ¶ Ad. l. nostrā op. d. l. i. C. de odi. inde. z. l. z si fine. §. i. j. rē ra. ha. so. post sniam nō re petit nisi ptextu falsor instror. vt. l. diuus. s. de re iudi. z. l. fi. C. si ex fal. instru. ¶ Op. C. de fide instr. deceptus. vt. l. vl. C. plus valere qd agit. nō ob. l. fi. C. de fide instru. qz ibi fuit d falso cognitū. ¶ Op. de. l. excep. in fi. s. e. diūcta. l. diuus. s. d re iudi. Gl. fatef q exceptio falsor instror hz locū restitutiōe ipetrata ibi z hec petita. an ista gl. dicit vez. credo q dixi vobis in. l. diuus. q si snia est lata ptextu fal sor instror. si peto me reponi in pristinū statū. tunc facia restitutōe petita. z hoc infra qdriēniū. z ita lo quit. l. diuus. qñ volo restitui. hz si volo repetere qd solui vel tu petis. z ego excipio q ptextu falsor in strumētor fui odēnatus. tūc ista exceptio fuit ppe tua. nec oportet q petaf restitutio in integz. z hoc dicunt canoniste ex. e. c. cū venerabilis. ¶ Quero qd si velit agere ciuiliter de falso. an possit. Glo. tā git hn. Jsta. q. soluit in duobus xbis. Cōtra crimi nosum possum intētare vel ciuilē vel criminalē quā volo. vt. l. i. C. qñ ci. act. cri. pīu. Fallit in casu. l. ptor edixit. §. i. j. de iniur. fm lec. Ja. de are. Sed si volo agere d aliū ciuiliter de falso nō possum crimino so viuēte nisi prius eo cōdemnato. secus si moztuo. vt l. i. C. vbi ca. fis. z. l. ij. s. de car. edic.

s Generaliter. ° Vide gl. ibi vñ optet rē. signa istō. z hoc exa mino in repetitiōe. l. naturaliter. §. nihil cōe. s. de acqui. pos. z dico q si pīudicialē exceptio nē vis opponere ex sniam nō potes. qz optet q p bes z opponas. z hoc p istā gl. ibi vt pbet rei vēdi. insti. ¶ Itē not. ad. q. ago cōfessoria d te. tu dicis tu agas rei vēdi. antecq fundū vēdices possuz illd. qz ista gl. videf dicere q sic. z vide glo. ibi vl prius instituat eā. z an sit vez dicā in. l. fundū titianū.

A Jpost litē. ¶ Habet duas lect. primo lectu. ¶ Opp. de. l. vlti. C. de peti. heredi. Glo. dicit q. l. ista hodie p illā corrigit. vel aliter q ibi qñ agit psonali h qñ agit reali. z sic p istā gl. vi detf q illa. l. vlti. loquat in iudicio psonali tm. h in rei vēdicatiōe. z pōt esse bona ista gl. fm Di. qñ cō uenio aliquē rei vēdicatiōe ex eadē causa q heredi tat? pet?. secus si ex alia cā petit hereditas ex q qs dicit se dñm. qz tūc esset eadē rō q in psonali. z ideo tūc corriget ista. l. fm Di. vel verius tūc nec de iure antiquo obstabat exceptio. qz nullū pīudiciū fit. vt l. siqs libertatē. §. fi. de pet. here. cū igit cōueuit qs vt possessor. oueniat vt qlibet nō vt heres. vt. l. nēse nius. §. fundū. de re iudi. z. l. de eo. §. fi. s. ad exhib.

bat glo. alia so. quā teneas multū mēti. qz hic peti tor hereditatis agebat. ibi oueniebat. z sic. d. l. vlt. loquit qñ oueniat petitor z possessor hereditatis. se cus si ageret z ipse. z hoc tenet gl. h z. l. si bonefidei s. de peti. here. tene mēti. z fm hoc put i casu ponit de exneo agēte corrigit per. d. l. fi. habes expedita primā lec. Hz Jo. intelligit scdo mō vt in gl. ibi fm Jop. rē. Est ne xa ista lec. Jo. z Pe. reprehendit eā qz si nō possum añ lit. ot. multo minus post p. l. fun dū. z. l. fundi. j. e. tene g primā lec. q pbaf p tex. hui? l. ibi nō facti noie rē. nā añ lit. cōte. iudiciū est futuz post lit. ote. iudiciū pēdet. post sniam iudiciū est fa ctū z cōpletū. z sic Jo. in oibus bñ dicit pter q in eo q facit distinctionē añ lit. ote. vel post. Dic g. qñ q petitor vl possessor hereditatis agit aliquo pti culari iudicio. z tūc indistincte iura antiqua nō corri gunt z pōt opponi exceptio ne pīudiciū fiat peti tōi hereditatis. vt gl. h tenet z in. l. si bonefidei. s. de peti. here. tene mēti. Qñq ipse cōuenit. z tūc si inter eos mouet pticulare iudiciū iter quos sperat moueri vle. z tūc pōt opponi hodie sicut olim. vt. l. nō distinguemus. §. sed si is. s. de arbi. Qñq iudi ciū pticulare mouet inter petitorē z possessorē z ter tiū. z tūc aut est iudiciū reale z obstat exceptio. si ex eadē causa moueret. vt hac gl. fm Di. nec iura anti qua corrigunt p. l. vltimā. Aut mouet ex alia causa et tūc nō ob. exceptio. qz nō facit pīudiciū. vt. l. siqs libertatē. in fi. s. d peti. here. Aut mouet psonaliter et tūc distingue. vt. l. fi. C. de peti. here. qz ibi distin guit inter creditorē z legatariū. vbicūq aūt dixi di cta exceptionē locū hre. fallit si actio q mouet esset tpe pitura. vt. l. cū hereditas ex tre. in fi. ad tre. z. l. si bonefidei. z. l. diuus. de peti. here. Itē fallit in cau sis summarijs. vt. l. ille a quo. §. si d testamēto. eo. ti. qd dic vt dixi in. l. ita tñ. §. quotiēs. e. ti. Itē fallit si sup petitōe hereditatis esset sentētiatū vl aliter lis esset finita. vt h. ¶ Sed qro quid si petit aliqd vle vt iurisditio cuiusdā castri. vl rectoria cuiusdā eccle sie. an habeat locū dicta distinctio si aliquo iudicio pticulari agat vel cōueniat. Inno. q sic de pces. p ben. c. qz cūctis. in prima gl. magna. Qbi aūt vi detf dicendū aut iurisditio coheret castro seu territo rio z inter plures est otētio d dñio castri principali ter. tūc illud est iudiciū pticulare. ideo oibus iurib? dicti castri pōt vti possessor pēdēte iudicio. vt. l. fi. s. de aqua quoti. z esti. Si xo est otētio principali ter de iurisditiōe. qz vnus dicit cōpetere sibi. alter sibi. tūc puto distinguēdū vt in petitōe hereditatis vt nō possit p aliqd pticulare iudiciū fieri pīudiciū huic vniuersali nisi fm distinctionem pdictā. z sic q spectāt ad iurisditionē. z sunt tpe pitura poterūt ex erceri z silia. ita intelligo Inno. licet multū facit d qz hoc videf tm statutū in petitiōe hereditatis. qz fuit inuēta a senatu. vt. d. l. vltima. z. l. siqs libertatē tm eadē rō est h. facit etiā qz si fieret pīudiciū otab. vt. j. ti. i. l. ij. vel qrele. vt dicta. l. siqs. Itē ibidē sena tus dixit tm de libertate. tñ hz locū in alijs rebus. vt hic z dicta. l. vlti. z sic pt3 q extēdit. tñ ne sit i po testate cuiuslibet ipedire exercitiū iurisditōis. dico q ita demū pōt opponi hec exceptio si iā possessori mota est lis de iurisditōe vel moueri sperat. vt. d. l. siqs libertatē. z intelligo sperat. s. ex iusta causa. nō eluserit tunc rē. vt. l. hoc aūt. s. sicui plus q p. l. fal. De alijs pīudicialibus dicā. j. e. l. fundi. z. l. fundū. Et qñ z qbus possit opponi exceptio. hec ibi dicā.

A Duersus. ¶ Op. de. l. nā z postea. §. sed z siqs. s. de iureiur. Gl. soluit q pōt replicari ab alio vt in otrio. nō a differēte vt h. ¶ Sed op. de. l. i. j. de qō. g si iura mētū est delatū dolo malo nō pōt opponi dolus.

Generali ter. De hac. l. circa vlti. lec. vide bar. oīno in l. edita. i. xij. col. C. d edē.
J post lī tē. ibi fm Jo. An ille qui cōuenit petitōe here ditatis pos sit cōuenire dbitores hē ditarios no. p bal. in. l. fi. C. de peti. he redi. in. i. ij. z pe. col.

Hundū titianū. absolutoria lata. Requirū tur ergo ista duo copulatiue vt habeat locuz ista regula vt pz i ista. l. iūcta l. se. ⁊ ad istā l. fundū. vīd bart. in. d. l. natural'. §. i. de acq̄r. pos. in. i. ⁊ .ij. q. principali. et vide bar. ī. l. edita. in. vi. col. C. ō edē. Et ꝓ intellectu huius .l. vide bal. ī. d. l. edita. in repetitōe pusina circa vlti. cartā. ⁊ in .l. qui rome. §. duo frēs. de ℞bo. obli. et do. anto. ī. c. cū dilectus. in. viij. col. in prima cōbinatōe. de cā pos. ⁊ ꝓprie. et ad. l. sed si añ. vide bal. in. d. l. edita. in. xxix. al's xxxiiij. col'.

r // Procedo vlteri⁹. vide bar. in. l. sepe in fi. i. q. ō re iudi.

s // Cōmunē cursuz. Illo. limitationez q̄ hz q̄ impedit cumulatio q̄ absolutoria lata ī prīa pōt parere exceptionē rei iudic. ī scōa. Et ad de bar. idem subtiliter dicentē in. l. natural'. §. nihil cōe. in prima cōbinatione. de acq̄r. pos. ī. xi. col. p. c. pastoral' de cau. pos. et ibi etiam bar. Ad istā regulā dat a

Tu debes intelligere q̄ dolus fuit cōmissus ī deie rādo. ⁊ de isto nō pōt excipi si dolus esset cōmissus inducēdo ad deferendū vel ad iurādū nō posset replicare de dolo. ⁊ hoc ꝓbat. §. de dolo. l. q̄ si deferē te cū duabus sequētibus. C Q̄p. de. l. admonēdi. cū filibus. Do. fallit ibi. vt in glo.

Lex nostra cum

Fundum titianū.

duabus sequētibus pōt sic summari. Q̄ñ duo iudicia fic se habent q̄ absolutoria lata in prima parit exceptionē rei iudicate. in scōa. ⁊ cōdēnatoria lata in scōa parit reo p̄iudiciū in prima cōcursus nō admittit'. al's secus. hoc dicūt iste tres leges. ⁊ ista materia est valde singularis. ⁊ facit magnū honorē aduocatis intelligētibus eā. C Jn. l. sed si añ in fine. Jsta. l. dicit q̄ absolutoria lata⁹ in prima nō parit exceptionē rei iudicate in scōa. ⁊ cōdēnatio facta in scōa nō p̄iudicat reo ī prima. C Q̄p. dz hic q̄ post motā litē in ꝓprietate nō pōt moueri ꝛc. Cōtra. §. e. l. si post litē. Solu. ibi dz intelligi post lit. cōte. ⁊ sniam terminatā. et alia lectura q̄ est ibi nō est ℞a. C Q̄p. ō. l. ei qui pignori. §. de serui. Dicit gl. fallit ibi. C Glenio ad. l. sed si ante. dz b q̄ diuersa corpa sunt. ⁊ sic inuit q̄ seruitus est q̄d corpale. Cōtra. l. i. §. de rer diui. ⁊ insti. ō rebus corpo. ⁊ incorpo. Glo. exponit corpa. i. res. C Q̄p. q̄ si ista est rō q̄ pōt agi in. l. sed si añ. q̄ diuersa corpa. g̃ est ō. §. l. pr. Glo. dicit fateor q̄ ista rō nō est ℞a. sed alia rō mouit eū ⁊ primo assignat rōnem quā vide. ⁊ inuit gl. ista q̄ maior sit qō fuitutis q̄ qō ꝓprietatis. dicit ne verz. dic q̄ sic. q̄ respectu preiudicij est maior nō respectu rei. maior añ dz respectu p̄iudicij. q̄ cōdēnatoria in prima p̄iudicat magis in scōa q̄ cōdēnatoria in scōa p̄iudicet in prima. Jtē assignat gl. aliā rōnem ⁊ est eadez cū ista. ⁊ scōa rō tractat de istis actiōibus designādo res sup q̄bus vertit' prima rō designando res p ista noia; prima ⁊ scōa. C Sz ad istas rōnes fm gl. op. nōne etiā in. l. sed si añ. absolutoria lata in scōa parit exceptionē rei iudicate in prima. primo petij viā. postea fundū. si absolutus es in fundo nōne p̄iudicat in prima. certe nō. dicit gl. sed est istud in fauorē rei. q̄ fm iudiciū ⁊ cōdēnatoria in eo nō p̄iudicat in primo. Q̄ō habeo q̄ qñ absolutoria lata in prima parat p̄iudiciū in scōa. ⁊ cōdēnatoria ī scōa parat p̄iudiciū in prima. loquit'. l. fundū. sz ō loquit' l. sed si añ. Juriscō. g̃ bñ dixit. q̄ vtraq̄ rō. l. gl. ⁊ iuriscōsulti requirit'. q̄ optet nō eādē rem petitā esse. Jtē optet q̄ vna nō parat p̄iudiciū alteri. C Jdco declaratiōe materie ꝓcedo vlterius⁹ ⁊ op. peto viā scōo peto fundū. nōne poterit sequi absolutio ī via q̄ fundū ꝓbabit reus esse suū. ⁊ sic parat p̄iudiciū in fundo. l. in qōne fundi. ⁊ sic nō dz admitti cōcursus. Ape. dicit nō est verz. q̄ licz sup exceptōe p̄nūcieť nō parat p̄iudiciū in alio iudicio. vt. l. vēdicātē cū. l. se. §. de euic. hoc anno dixi tibi ꝓriū. q̄ō est verz q̄ qui opponit exceptionē ⁊ in exceptiōe succūbit nō ꝓbibeť illud idē q̄ō in exceptiōe deduxit tractare in alio iudicio. Sz si reus obtinuit tūc facit p̄iudiciū in alio iudicio actori. vt. l. q̄ rome. §. duo frēs. j. de ℞bo. ob. fm lec. Ibu. Grit g̃ so. ista illud q̄ō dz q̄ñ absolutoria lata in prima possibile est nō parere p̄iudiciū in scōa est verz fm cōem cursum⁸ causaz. al's secus. Cōis cursus causaz est vt reus nō assumat ī se onus ꝓbādi esse rē suā. pōt si vult. vt. l. libereris. in fi. §. de li. cau. ⁊ l. circa. §. de ꝓba. nō tū cogit' vnde absolutoria lata in prima nō parat p̄iudiciū in scōa fm cursum cōem causaz. Jdē dixi in. l. interstipulātē. §. sacrā. j. de ℞bo. ob. q̄ō inspicit' q̄ō euenire pōt. q̄ñ p̄sens status rei ℞isil'r tēdit ad hoc. sed p̄sens status rei nō indicat hoc. g̃ ꝛc. Sz si poneres q̄ reus vellet in se ꝓbationē recipere. tūc nō admitteret ocursus cū reus ꝓbādo se dñm p̄iudicaret in scōo. ⁊ sic nō admitteret cōcursus. C Q̄p. eť gl. in auc. de fideius. §. sz neq̄. vbi admittit' cōcursus ꝓsonalis ⁊ hypotheca. sed snia lata in personali parat p̄iudiciū in hypothecaria. vt. l. si deferētes. §. q̄. mo. pi. vel hypo. sol. Bi. in. c. nullus pluribus. eť de re. iur. li. vi. dicit q̄ si primo ꝓponit' vnū iudiciū. scōo ꝓponit' aliud. ⁊ tūc loquunt' iste regule. sz q̄ñ simul et semel ꝓponunt' tūc est secus. vt in. §. sz neq̄. Sed illud est ō gl. h̄ posita sup ℞bo restitutiōi. Jtē ꝓbat q̄z ciuile ⁊ criminalē nō possum simul ⁊ simel i eodē libello ꝓponere. vt. l. interdū. de pub. iudi. ⁊. l. i. C. q̄ñ ciuilis ac. crimi. p̄iu. Et rō est dicit Bi. in. c. nullus pluribus. q̄z snia lata in vno parat p̄iudiciū in alio g̃ so. Ibi. nō est bona. Ci. sol. in. l. ed ita. q̄ illud qō dz in. §. sed neq̄. verz est q̄ñ vnū iudiciū est principale ⁊ aliud accessoriū. tūc admittit' ocursus. sz si vtrūq̄ principale. vt h. Sed ista so. est falsa. ō. l. fundi. j. e. q̄z ō ancilla ⁊ partu nō admittit' ocursus. Ape. dat aliā so. q̄ ī illa. l. duo iudicia tēdūt ad vnū finē. ideo admittit' ocursus. sz illud est ō. l. singulis. j. ti. i. q̄d dicemus. nō video aliā so. verā nisi istam. Clos scitis q̄ iura auctenticoz grauāt debitorē in hoc q̄ anteq̄ veniat ad pignoz possessionē dz fieri discussio de suis bonis. vt citius possit veniri ad bonoz possessionē p missionē q̄ ꝓponi posset ꝓsonalis ⁊ hypothecaria ne diuersis iudicijs fatigeť. et sic ille casus spālis est ō istas regulas p dictā rationē. C Q̄p. ista. l. videť ō. l. ordinata. §. de li. cau. p quā. l. videť q̄ postq̄ qō p̄iudicialis ꝓponit' illa dz examinari. alie filere debēt. vt peto a te meū fuū ista qō de seruo siue añ siue post ꝓponat' dz primo examinari. p istud ōrium intelligas materiā legis. At debes scire q̄ cause p̄iudiciales dicunt' tribus modis. Uno mō ille actiones p̄iudiciales in rē qñ agit' de statu alicuius de q̄bus loquit' insti. de acti. §. p̄iudiciales. ⁊. l. i. §. p hāc. §. de rei vē. Et dz p̄iudicialis q̄z ī ea ℞it' magnū⁹ p̄iudiciū vt stat⁹. C Jtē p̄iudicialis dz q̄z p̄iudicat. vel apta est p̄iudicare actiōi. ⁊ de istis p̄iudicialibus nihil dicā nisi inq̄tū ꝓ declaratiōe aliaz. ⁊ ō illis loquit'. l. ordinata. vnde nō facit ad istā. Scōo dz p̄iudicialis rōne auctoritatis ⁊ ꝓeminētie. ⁊ istō ꝓtingit altero de duobus modis. vno mō in causis se inuicē nullo mō ꝓtingētibus. vt. l. vl. de ordi. iudi. q̄z ibi causa ciuilis nullo mō hz facere cū criminali. sed solū est ꝓeminētia criminalis. vt. l. ꝓ minorē. §. de iudi. fm vnā lec. Scōo est p̄iudicialis rōne auctoritatis ⁊ ꝓeminētie ī causis se inuicē ocingētibus ꝓpter q̄leq̄le p̄iudiciū. vt est petitio hereditat'. ⁊ vidistis. §. e. l. si post litē. ⁊. l. vl. C. de peti. here. de isto nō dicā h. Tertiū gen⁹ est p̄iudicialiū qñ sic se ocingūt q̄ absolutoria lata in primo parat p̄iudiciū in scōo. ⁊ gl. in. l. ꝓ minorē. ꝓponit ista gña p̄iudicialiū. C Hoc ꝓmisso venio ad qōnes aliquas ⁊ reuoco ī dubiū. dz hic in. l. fundū. q̄ si aliq̄s primo petit fundū. scōo viā. tūc ob. excꝓptio ne faciat p̄iudiciū. q̄ro q̄d si reus hoc facit. peto fundū a te. tu agis ocra me cōfessoria. an possis. Ape. dicit q̄ sic. q̄z ista exceptio est introducta fauore rei. vñ actor nō posset ꝓponere. reus poterit. sed nō credo v Ape. verz dicere. ⁊ añ facia vnā. q. ꝓ quaz repḧendo eū. egisti ō me ocfessoria. ego reus ago ō te rei vendicatiōe ad fundū. tu dicis seruitutē tibi deberi sup quo agereť. dicā q̄ sup scōo iudicio agetur. ⁊ hoc ꝓ. l. i. C. q̄ accu. nō pos. fm vnā lec. fm quā do tibi aliā regulā. q̄z regule isti⁹. l. ꝓceduit qñ duo iudicia ꝓponunt' ab vna ⁊ eadē pte. sed qñ vnū iudiciū ꝓponit' ab vno aliud ab alio. tūc sume ista re

liam limitari onē notabi lē ⁊ ibi decta rat Jmol. et do. anto. i. c. cū dilect⁹. in vij. col. C. de cā pos. bal. añ in repe. l. incerti. C. de interdi. i. vi. col. aliter dic cit ꝓ ita. l. ij si ante. fm ol dza. videlis q̄ regula hȳ ius. l. fundū. cū simi. pcedit qñ in om nē euētū snia absolutoria in prima pa rit exceptoꝛ rei iudi. in. l. al's secus. ꝓ d. l. fz si ante Adde q̄ cō tra bal. l. hoc tz apte di. in c. nullus plu ribus. in ꝛ. adō serro ꝛ et in fi. de re. iur. in. vi. ar. l. pecuniā. fi cert. peta. ō bal. tz etiam bar. ī. l. edita in. i. regla. C. de edē. ite ō bar. h videt ter. in. l. inter dū. j. de pub. iudi. inducēs do vt ibi fiert pfi p⁹ imol. vide aliaz ho mitationem fm ang. in. l. vbi pactum. circa. in. col. C. de trās. t // Verum magnū ꝓiudiciū. Duo modis dicit cāe ꝓiudicia les ⁊ vō pul chre bar. ī. l. fiqs liberū. circa fi. ō. de peti. here. ⁊ qō dixi post bar. in. l. iudi ciū solui. §. de iudi. sed vtz ozdo re ꝓtius de ꝓiudicialib⁹ cog noscat fit ō

gulã. Si ꝺdemnatoria lata in scꝺo parat ꝓiudiciũ plenũ in primo, sup scꝺo tñ ꝓcedeꝝ, ꝛ in primo sup sedeꝝ, vt.l.i.C. q̃ accu. nõ poſ. vide in simili. vt.l. vlti. C. si ex fal. instru. ꝛ qꝺ vidistis in.l. qui agnitis. ſ. e. Nũc ad ꝓpositũ, si ego reus ꝓpono rei vẽdicatio ne ꝺ te q̃ primo agebas ꝺfessoria ꝺ me, tũc ꝓcedeꝝ reꝝ in scꝺo, ꝛ sup sedeꝝ in primo. Sed si diceres tu scꝺa est ꝓiudicialis ad primã, ꝛ ita prima ad scꝺas. ita hic si ꝓbaꝝ via tua facit ꝓiudiciũ in scꝺa, quare ꝙ nõ ꝓcederet in prima, put in scꝺa, dico ꝙ vtraq; est ꝓiudicialis vna ad aliã, sed rõne maioritatis ꝓcediꝝ in scꝺa q̃ est maioꝛ, sed si essent paris potẽtie, tũc ꝓcedeꝝ sup vtraq;. vt.j.ti.i.l. si iter me, ꝛ ibi dixi. ¶ Ad qõnem Pe. an reus posset agere ꝺfessoria q̃ primo egi rei vendicatiõe, ꝛ dicit ipse ꝙ sic, sed ipse nõ dicit, ꝛ iste, ll. nõ faciũt. qꝛ loquunꝝ q̃ ꝓpo ꝓcedeꝝ vt dixi. facit. l. ꝓ minorẽ. ſ. de iudi. Sz pone ꝙ tertia ꝑsona est q̃ intẽtat ꝓiudicialẽ. qꝛ ago rei vẽdicatiõe ꝺ te, ꝛ titius agit ꝺfessoria ꝺ me. an admittaꝝ. videꝝ ꝙ nõ ꝓ. l. ordinata. C. de lib. can. sed ꝺ riñ dico ꝓ. l. si is a quo. ꝛ. l. se. ſ. de rei vẽdi. nõ ob. l. ordinata. qꝛ ibi loquiꝝ in aliꝭs ꝓiudicialibus. vt. ſ. dixi. ¶ Quero tu agis ad viã ego dico agas primo rei vẽdicatiõe ꝛ prius ꝓcedas in illa ꝙ in cõfessoria. an ista exceptio admittaꝝ. ꝛ videꝝ ꝙ sic ꝓ. l. i. cũ sua gl. ſ. fa. hercis. q̃ tu nõ possides nec te dñm cõfiteꝛ. ꝛ ꝓ hoc habuistis gl. ſ. e. l. gñaliter. ¶ Quero ꝺ hic nõ possum ꝓponere cõfessoriã post ꝓpositã rei vẽdicationẽ, possum ne dare libellũ vt nõ ꝓceꝺaꝝ sed vt supsedeaꝝ. Doc. dicũt ꝙ sic, ꝛ bene ꝓ. l. ne gãda. C. q̃ accu. nõ poſ. ꝛ. l. is qui. j. de publi. iudi. ¶ Quero q̃d si simul ꝛ semel ꝓpono vtrãq; actionẽ sup qua ꝓcedeꝝ, ꝛ dicũt gl. ꝙ sup rei vẽdicatiõe q̃ est maioꝛ, ꝛ dicũt veritatẽ q̃cquid dicat Di. in. c. nullus pluribus. in examinatiõe. ſ. necq;. vt. ſ. tibi dixi. ¶ Quero vtꝛ ista iudicia sint nulla ipso iure etiã si nõ opponaꝝ, ꝛ intẽtauerat ciuilẽ ꝛ criminalẽ et ꝓcessum fuerat. dico ꝙ verꝛ est si nõ excipiaꝝ valere iudiciũ, ꝛ ꝓ hoc. l. gñaliter. ſ. e. ꝛ. l. si dictũ. ſ. i. ſ. de euict. ꝛ. l. ij. C. cõi diui. ꝛ ibi not. qꝺ tene menti. et hoc puto verꝛ. Sz facit mihi dubiũ. l. si maritus in fi. j. de adulte. vbi dicit nil agi. vbi ꝺꝛ ꝙ sine exceptiõe libelꝝ nõ ꝓcedat. ¶ Quero qñ sint dispares cãe restõnis. ꝛ glo. dicit quã vide ꝛ tene primã responsionẽ, ꝛ scꝺa nõ ꝓcedit. qꝛ si ago cõfessoria restituiꝝ mihi vt mea nõ vt aliena ſm. l. i. in fi. ſ. de serui. rusti. ꝑdio.

Findi quẽtuum. ˣ Dicit ꝺ ꝙ si ago rei vẽdicatõe postea ꝓpono cõmuni diuidũdo nõ possum. Cõtra qꝛ cõmuni diuidũdo põt cõpetere si, nõ sit dñs. vt pone vn ꝙ bz publicianã ꝛ põt agere cõi diuidũdo. vt. l. mĩn ꝺꝛ. ſ. i. ſ. de euic. Glo. dicit fateꝛ ꝙ rei vẽdicatio nõ parat ꝓiudiciũ in publiciana bz ꝺ agebat cõi diuidũdo dicẽdo se dñm. ¶ Qꝺ. ꝙ de ꝺsuetudine. ꝝba libelli formanꝝ ꝙ peto rem cũ fructibus ꝛc. ꝛ dicit ꝙ ꝑ fructibus cõpetit officiũ iudicis mercennariũ ꝛ cõditio. vt. l. ex diuerso. ſ. de rei vendi. ꝛ ibi not. modo si ꝓponerẽ rei vẽdicationem ꝛ cõditionem ad fructus nõ admittoꝛ. secus si rei vendicatiõe ago. ꝛ accessoꝛie per officiũ iudicis mercennariũ peto fructus. qꝛ possum.

¶ De exceptione rei iudicate. Rubꝛica.

Am res inter alios acta. ¶ Qꝺ. de. l. põpo. ſ. si ex causa ſ. de ineffi. testa. Glo. dicit ꝙ ꝺ agit vt declaret illud qꝺ est ibi q̃ rescindiꝝ testamentũ. et iudex agit vt rescindaꝝ. Aliã so. tãgit glo. ꝛ istaz puto verã ꝙ ibi fuit actũ cũ ꝑsona cuius principaliter interest. Idẽ dicerẽ si testamẽtũ diceꝛeꝝ nullũ. sed hic nõ fuit iudicatũ ꝺ heredẽ vniuersalẽ. sed cũ legatario fuit actũ. Pe. tenet solutũ. ꝺ ꝛ Ci. recitando Pe. C. qui. re. iu. nõ no. l. i. in sua magna distinctiõe. Sed q̃ũ põt esse illud ꝙ ego heres scriptus possidẽs hereditatẽ cõueniꝛ q̃ũ possum excipere de iuꝝ tertij. Võtra. l. loci corpus. ſ. cõpetit. ſ. si ser. ven. possumus dicere ꝙ vnus ꝛ idẽ erat ille cõuentus, ꝛ qui excipiebat, vel dic vt tangã. j. l. prima.

Subtil' est. ¶ Qꝺ. **Qi cũ herede.** de. l. cũ hereditas. ſ. ad treb. Glo. soluit aliud in legato ꝛ aliud in creditoꝛe. vt in ꝺrio. Du dic ꝙ ibi erant actiões tpe pture. ita tenet ibi gl. ꝛ Pe. ꝺ. ¶ Qꝺ. de. l. fi. C. de peti. here. So. qꝛ in aliquo imutaꝝ hodie ꝓ illã. l. vt dixi in. l. si post litẽ. ſ. ti. i. ¶ Qꝺ. de. l. hoc aũt. ſ. i. ſ. sicui plusq̃ ꝓ. l. fal. So. glo. fateoꝛ ꝙ peti poterat qꝛ actio cõpetebat. sed exceptio poterat opponi vt ꝺ. ¶ Qꝺ. ꝙ cõpetat sine restitutõe. qꝛ ista exceptio videꝝ dilatoria nõ pemptoria. vt. l. si post litẽ. ſ. eo. Quedã tñ glo. in. l. q̃ cũ herede. j. de act. ꝛ obli. tenet ꝙ ipso iure restituaꝝ actio. Glo. hic tenet ꝺ riñ ꝙ ope restitutiõis. qꝛ duꝛ est ꝺ stimulũ calcitrare. vt hic ibi dñ dicit Jul. li. iiij. ꝛc. qꝛ quartus liber est de materia restitutiõis in integꝝ. ꝛ debem intelligere ſm materiã ibi positã. vt. l. impatoꝛ. ſ. de in diẽ adiec. Dic ꝙ iudex absoluet eũ simpliciter. ideo de eq̃tate restituiꝝ actio sibi. secus si nõ absoluisset simpliciter. qꝛ tũc nõ esset opus resti. ¶ Qꝺ. ꝙ de iureꝰ tertij nõ põt opponi. vt. l. loci coꝛpus. ſ. cõpetit. ſ. si serui. vẽdi. ꝛ. l. fiq̃s emptiõis. ſ. sinuero nullũ. C. de ꝑscrip. xxx. an. Vt ista merita plene intelligaꝝ dic ꝙ q̃ñq; oppo. de iure tertij ab eo q̃ successit illi tertio. ꝛ vide qꝺ not. in. c. fiq̃s in ius. exꝺ de reg. iur. li. vi. ꝛ qꝺ vidistis in. l. si tertius. ſ. de aqua plu. arcẽ. Q̃ñq; op. q̃s de iure tertij. vt fideiuſ. ꝛ de hoc vidistis in. l. exceptũ. ſ. ti. i. ꝛ. l. ij. j. de duo. reis. Q̃ñq; q̃s opponit de iure tertij. ꝓsus exneiª. ꝛ tũc dic q̃ñq; ius tertij est exclusiuũ iuris agẽtis ipso iure. Q̃ñq; nõ elidit intẽtionẽ agẽtis ipso iure. Q̃ñq; nõ excludit nec elidit. sed partẽ de vtilitate iuris agẽtis diminuit. Primo casu q̃n ipso iure est exclusiuũ iuris alterius. ꝛ tũc aut est exclusiuũ siue velut tertius siue nõ. ꝛ tũc põt opponi de iure tertij. vt. l. fi. ſ. de rei vẽ. ꝛ. l. cũ seruũ. cũ sua glo. C. de ser. fugi. Q̃ñq; ius tertij est exclusiuũ iuris agẽtis ipso iuꝝ. ita tñ si tertius vultᵇ. ꝛ tũc de iure tertij nõ possum opponere. vt. l. ij. si ag. vec. vel emphi. pe. cũ gl. ꝓ ñ cta. l. ij. C. ꝺ iure emphi. q̃ñq; ius tertij est exclusiuũ iuris alterius ipso iure. etiã si tertius nõ ꝺdicat. lz nõ requiraꝝ volũtas eius. ꝛ tũc põt opponi de iuꝝ tertij. vt. l. i. huius ti. ꝓiuncta. l. filio ꝑterito. ſ. de in iuſ. rup. ꝛ irri. testa. ꝛ de hoc est casus in. l. ij. ſ. i. j. de doli except. ꝓiuncta glo. q̃ est in. l. elegãter. in pri. ſ. de dolo. Q̃ñq; ius tertijᶜ nõ elidit intentionẽ agẽtis ipso iure. ꝛ tũc aut illud ius ad hoc tẽdit vt etiã aliꝭs ꝓfit. ꝛ põt alius vti iure tertij. vt. l. si post moꝛtẽ. ſ. fi. de ꝺtab. qꝺ intellige vt ibi dixi. facit. l. ex duobus. ꝛ. l. si ꝺ. de vul. ꝛ pu. Aut ad hoc nõ tendit. et tũc aut si nõ opponeret exceptionẽ de iure tertij cõuẽtus incideret i ꝑiculũ ꝙ teneaꝝ bis soluere. ꝛ tũc põt opponere. vt ꝺ ꝛ. l. q̃ diu. ſ. de bo. li. ꝛ. l. iij. ſ. cũ ꝺstet. ſ. de carbo. edic. Si ꝺo nõ incidit in ꝑiculũ et tũc nõ põt opponi ꝺ iure tertij. vt. l. fiq̃s emptoꝛ. ſ. fiq̃s nullũ. C. de ꝑscrip. xxx. an. ꝛ. l. ex liberis. ſ. testamẽto. ſ. de bo. poſ. ſm tab. ꝛ. l. nullus. ſ. veteranus. ſ. ꝺ testa. mi. Tertio casu q̃n partẽ de vtilitate iuris

De exceptionibus rei iudicate. Ru.

Qi cũ heredẽ. op. de iure. An possit oppõi de iure tertij ĩ materia ad de q̃ not. diẽ bar. ĩ. si alienã. ſ. so. ma. et adde bal. ĩ l. doce. C. de rei vẽdi. ꝛ ĩ. l. fuus ꝺ alle. ꝛ qꝺ no. bar. ꝛ qꝺ ibi dixi ĩ. l. fi. in fi. ſ. vti possideꝝ. et bal. ĩ auẽ. qui rẽ. in vl. col. de sacro san. ec. ꝛ in. l. pe. ad fi. de nõ nu. pecu. p cano. in. c. mãdatũ. ꝺ rescrip. p bal. ĩ l. ꝑptorias. in. vi. col. C. sen. resci. nõ poſ. ꝛ in. l. ij. ĩ prin. q̃bus res iudi. nõ nocet. ꝛ p cano. ĩ. c. cũ ꝺlect. de iure pfo. plene p Ja. ꝺ bel. in d. l. loci coꝛp. ang. ꝺclarat in. l. milit. codicillis. ſ. veteranus. ſ. ꝺ testa. mili.

a ¶ Prosus exneiª. vide bal. ĩ. l. cũ ser nũ. ĩ. ij. col. ꝺ ser. fugi.

b ¶ Si tertius vult. p hoc vide gl. not. in. c. i. ne sede vacã. ꝛ abb. siculũ. ĩ. c. ꝺ uersis fallacijs. de cleri. ꝺiuga. ꝛ bal. in. l. solẽnib. C. de rei vẽ.

c ¶ Jus tertij Addit huic dicto Jmol. in. l. si alienã. solu. mat. gl. sing. in. l. his ꝺseq̃nter. ſ. filiuſſa. fa.

hercisc. vbi quotiēs agi tur actiōe re ali pōt exci/pi de iur̄ ter/tij. ita demū si sit exclusi/uum iur̄ agē tis. ⁊ idē ibi bal. post old. et bal. in l. i. in prin. si q̄s ali. test. phi. d/ Etilis do mīj. Not. p dño fundi emphiteoti/ci si illū vēdi cat ab alio possessore nō ab emphite/ota q talis possessor tali dño agenti pōt excipere de vtili dñio emphiteote. et sic d dñio tertij. ⁊ idem ipsemet tenz in. d. §. si nūmi. in fi. ⁊ vi/de qđ retuli fm bal. post bar. in. l. ij. d iur̄ emphi.

Q q̄s. §. si ancillā p/gnantē. Et sic not. q absolutoria sen tātia idē ope rat̄ q cōdē/natoria cū so luti. qđ intel lige quoad psonas q̄ fu erūt i iudicio l. titio centū. §. titio. ⁊ ibi bal. ff. de cō/di. ⁊ demō.

Q a te he reditatē. istū tex. alle. bar. in. l. duobus. ff. d iu reiurā. in. §. si a fideiusso re. vide qđ not. bal. i. l. i. C. de re iudi. g / Si quis fundum. In hoc. §. sing. probat̄ fm bar. fm vlti. lect. q iudex d3 pnuncia re sup iur̄ a/gentis ⁊ ab/

agētis diminuit tūc aut illud ius tertij est quedam accessio rei vel psone. vt seruitutes reales vel psonales. vt in vsufructu. ⁊ nō pōt opponi de iure tertij. vt. l. loci corpus. §. cōpetit. si serui. vēdi. ⁊ qđ no. de rei vēdi. l. frater. in fi. ⁊ d cōdi. inde. l. indebiti. §. si nūmi. in fi. Aut est ius p se vt vtilis dñij^d qđ hz emphiteota vl̄ q̄situ pscriptiōe. tūc d iure tertij pōt opponi. sicut qñ est exclusiuū totius. vt not. p gl. in d. §. si nūmi. in fi. ⁊ pbat̄ in. l. siqs emptiōis. §. i. de pscrip. xxx. annoz. ⁊ ista est vitas q̄cquid dicat Ci. in. d. l. cū seruus. de ser. fugi. vbi impfecte not.

Que/rit gl. que sunt iste psone q̄ rem in iudiciū deducūt. et dic vt glo. Quero q̄d si piuncta psona agit. dic vt in gl. Quero q̄d in defensore. dic vt in glo. Glo. facit vnū ōri/um ⁊ nō soluit. et est in gl. i. in fi. Dic so. vt ibi. Itē vide gl. q̄ incipit excisas in fi. dic q ibi res obligata desijt esse ideo extinguit̄ hypothe. hic vo res alia ptēta sub prima ex eadē cā petit̄. ⁊ iō obstat exceptio rei iudicate. Opp. j. pri. §. Solu. vt gl. q̄ h ex eadē causa ibi ex alia. lex nostra inducit̄ ad. q. peto a te. r. tu dicis nō debeo ⁊ iuras. ⁊ debes q̄nq;. an sis piurus. Pe. dicit q sic p. l. istā. q̄ i iudicio appellatōe totius cōtinet̄ ps. ⁊ d hoc dixi in. l. i. §. si stipulāti. j. de vbo. obli. fm Pe. ibi dixi ⁊ distinxi.

Si ancillā pgnātē. Opp. s. pri. So. ibi ex eadē causa. h ex alia. Opp. de vb. de fructibus. ad prin. §. Quidā habēt lram affirmatiuā ⁊ cōcordat. quidā habent negatiuā. ⁊ pomit aliter casus. Opp. de. l. fi. C. de li. cau. Glo. dat duas solu. ⁊ tenet illā. q hic ex alia causa petebat̄. ibi ex eadē. Ultimo q̄rit glo. primo peto fundū succubui. volo petere fructus possum ne. ⁊ glo. dicit q sic. sed istud est falsum p. l. fundi. s. ti. i. nisi ex alia causa peteret.

Plane. Opp. de. l. euidēter. j. e. So. exceptio rei iudicate p dest cōdēnato ⁊ soluēti sicut si esset absolutus. ⁊ ad hoc allegat̄.

Et generaliter. Semp allegauit hūc. §. do. Ja. bu. q qñ iudicat̄ in primo ⁊ decisum venit examinādū in scdo tūc nō ob. exceptio rei iudicate. Querit gl. q̄d si peto vnā rē a te postea ago petitiōe hereditatis. ⁊ distingue vt in ea ptz. Pe. de bel. pti. dānauit istā glo. q qñ diuerse res sunt q̄ petunt̄ tūc nō ob. exceptio rei iudicate in alio. vt. l. cū q̄rit̄. j. e. Arbitror Pe. vez dicere hoc mō si sīa lata est. q nō p̄bauī me heredē nō obstat exceptio rei iudicate. vt. l. q rome. §. duo frēs. j. de vbo. ob. ⁊ sic loquit̄ ista glo.

Ja te hereditatē. Pone q tu fuisti absolut9 q̄si nō possideas tu possidebas in vitate. mō volo agere rei vē. si interrogaberis an de nouo possidere ceperis. si dices nō. fuisti piurus. Si sic tunc possem agere. ⁊ ista glo. videt̄ tenere q nō tenet̄ rīdere ne turpitudinē suā ostēdat vel in periurīū incidat. vt not. Raī. sup hac gl. dixi alīs nisi alīs esiz ab alio detectū. vt. l. qui iurasse. §. si pater. Ja. tenet illā gl. Pe. mar. alīs Nico. ⁊ Raī. filiter tenēt illā gl. So in ōrīū facit. l. ei qui. in prin. ⁊. l. siqs vxori. §. si q̄s. j. de fur. et dixi in. l. ei qui in prin. ⁊ vtrāq; glo. sustineo q ibi noua cōtractio interuenit.

Si quis fundum. Iste est bon9. §. ⁊ d3 scribi lr̄is aureis. Quero qualiter d3 poni casus in. l. ista. Et gl. ponit tria exempla. prima lec. ⁊ tertia est bona in se. Not. q sīa lata ō nō possidētē ta nq̄ possidētē si de nouo ceperit possidere mandabit̄ sīa executiōi. Dcōa lec. est falsa. q dicit gl. q reus fuit absolutus. ⁊ tex. dicit q fm petitū. fuit iudicatū. ideo nō teneas ista lec. Tertia vide ⁊ no. eā. Et op. q nō pōt absolui. ⁊ sic obtulit se. Glo. dicit q nō obtulit se nec vn/q̄ fuit interrogatus. ⁊ sic nō ob. l. is q̄. ⁊ sic habes ex ista lec. hic ⁊ in. l. is qui se obtulit de rei vē. q accipiēdo libellū nisi appeat q tu sis interrogatus an possides nō teneris. Sed quid fiet in isto iudicio. Tex. est h q pnūciat rē esse actoris ⁊ reū absoluet postq̄ nō cōstat eum possidere. ⁊ hoc si actor pbat plene de iure suo.

Julianus scribit. Iste est subtilis. §. ⁊ nota bilis. Opp. q de pso na emptoris trāseat in vēditorē. q accessio possessi onis emptoris trāsit ad vēditorē. vt. l. pōpo. §. pterea. de acqui. pos. ⁊. l. si hoīem. §. de vsuca. Aduertatis h est duplex lec. vna Jo. quā sequit̄ Pe. alia glo. quā sequit̄ dñs Raī. ⁊ dicit Jo. q est vez reuertit̄ sine titulo. sec9 si ex titulo vl̄ ex redibitoria. q tūc trāsit d emptore ad vēditorē. Bl. dānat opi. Jo. q si sine titulo reuertit̄ ad quēcunq; trāsit sine exceptiōe trāsit. Ad. l. pōpo. §. pterea. dic q aliud est in accessiōe ⁊ aliud in re iudicata. Quid dicemꝰ primo ipugnemus gl. Dicit gl. rō differentie est. q vēditoris interest vt trāseat ad emptorē. Ista rō nō est bona: q fm hoc exceptio rei iudicate ex psona donatoris nō trāsiret in donatariū. q donator nō tenet̄ de euictōe qđ est falsum. vt. l. si tibi. §. si pactū. §. de pac. Quid dicemus. Raī. legendo hoc tenet gl. Pe. tenet cū Jo. ⁊ rīdet ad reprehensionē gl. q̄re lex ista voluit denotare q exceptio rei iudicate trāsit ad eū qui hz cām ab eo alīs nō. Quid dicemus. Dico mō salua meliori deliberatiōe credo Pe. bñ dicere in casu si res reuersa est ex redibitiōe. sed si ex pacto adiectiōis in diē. vel ex. l. cōmissoria dicit bñ gl. ⁊ pbo p. l. ij. §. marcellus. §. de in diē adiec. q ibi dicit q pignus emptoris vēditori nō nocet. Quid si p redibitoriā. tūc nocet mihi vēditori. rō est pactū l. cōmissorie ⁊ adiec. in diē rescindit vēditionē ipso iure. vt vidistis not. in. l. i. §. de dona. sed si intētat̄ redibitio apparet q ex volūtate agat. ⁊ videt̄ noua vēditio. Glo. legit tertio mō vt effugiat ista ōria. et vide gl. ibi dic tertio rē. Opp. de. l. duobus. §. i. ō iureiurā. So. ibi in exceptiōe iurisiurādi. que vicē solutiōis obtinet. Opp. de. l. quesitū. §. si annua. §. de pecu. So. illa exceptio est psonalis in vēditore ⁊ causa exceptiōis cōcedende cessat in emptore. Opp. d. l. si cū emptor. in prin. §. de pac. ⁊. l. facta §. si heres. ad trebel. So. vt ibi. Quero hec lex loquit̄ qñ exceptio rei iudicate cōpetebat vēditori ante venditionē. quid si post venditionē cepit cōpetere. dic vt plene tractaui in. l. cū vir. de vsu.

Jmater filii. Hec. l. est difficilis et specialis. psecutio obstat exceptio i oībus casibus nisi actor auxilio restitutiōis in integ̃ iuuet̄. h. d. Opp. j. e. l. §. siqs aūt fundū. So. h petitio hereditatis fuit gīaliter ꝓposita. licet vnā cām tm̄ fuerit psecuta. In ōrio tm̄ fuit spālis petitio ⁊ psecutio spālis. ⁊ ista est va so. Alij soluūt q. §. ōrius loquit̄ in rei vē. hic in petitōe hereditatis q̄ est mixta. Ista nō hz rōnem diuersitatis in se. Opp. dicit hic q mater restituit̄. Cōtra imo ipso iure. vt. l. licz. C. de iudi. ⁊. l. de rebus. §. de arbi. Quidā cōcedōnibus loquunt̄. h in realibus. Dicit hic q restituit̄ ex causa. q̄ro q̄ est ista cā ꝓpter quā huic substituit̄ ex causa. q̄ro q̄ est ista cā ꝓpter quā huic substueniat̄. ⁊ dicūt quidā q est mater. ⁊ credo istā opi.

solueret rem q̄ nō possidet. nō aut̄ fim/pliciter d3 p nūciare iudi cīū nō teneꝰ re ⁊ hoc si cō stat de iure agentis. alias secus. Fallit q̄n rei vendi catio actuali ter nō cōpe teret vt quia agens possit debat. ⁊ iō tūc nō decla rat̄ ius eius etiā si de eo ꝓstat. Casus est singu. fm bar. in. c. era minata. ⁊ ibi sequunt̄ doc. de iudi. quē refert Ro. in l. naturaliter §. nihil cōe. in pe. carta. de acq. pos. et Jmol. in d. c. examinata. limitās h dicta qđ est not. Et ad p dicta vide la ti9 bal. i. l. cū pap. C. d sen tē. ⁊ qđ dici instī. de acti. §. i. in margi/ne. Et ibi oi no vide ad id quod no. bar. in. l. i. C. si aduer. rem iudi. ⁊ ibi oi no vide quo ad istū. §. sta cit. l. nā ⁊ p9 ea. §. fi. illata l. sed ⁊ si pos sessiōi. i pri. de iureiurā. ⁊ scripsi post bar. in. l. ij. §. si publico. h de adul. ⁊ an possit iudica re sup iure rei. vide bal. et qđ ibi dix i in. l. fi. C. d fideicō. libe. et latius per eū in. d. l. cū pap. ⁊ glo. et bar. in. l. i. C. vti pos. ⁊ ibi plene bal. in vlti. col.

satis bonã in se. ꝛ multi docto. sequunt̃ istam. Alij dicũt ꝙ p restitu. in integ ex clausula gñali. si qua causa mihi iusta esse videbit̃. vt. l. i. s. ex qui. cau. ma io. Alij dicunt ꝙ ista per errorẽ. ꝛ istam puto satis verã p. l. de etate. §. fi. de interroga. actio. ꝛ restituet̃ ꝙtumcunꝙ extraneus. vt dixi plene in .l. pe. s. de cõfes. tene menti istos modos ex quibus restitutio cõceditur. qz valde vtile est.

Deniqz et siquis autẽ. ¶ In actiõe reali si est petitio generalis ꝛ psecutio spãlis obstat exceptio in oĩbus casibus. secus si vna causa spãliter exprimat̃. Gl. intelligit ꝙ hic petitio fuit gñalis. secus si vna causa fuisset exp̃ssa. Pe. dicit ꝙ etiã vbi exprimo vnam cãm in libello obstat exceptio rei iudi. nec ex alia causa possum agere. qz oẽs video pponere vnã pponẽdo. vt. l. seio. in fi. j. de appel. qz si vnã ppono oẽs video pponere. Nõ obstat iste. §. siqs autẽ. qz hic petit ex alia causa. ſ. de nouo supueniẽti. sed q̃cquid dicat Pe. tex. est h. Nõ ob. l. seio in fi. qz ibi est speciale in appellatiõe cũ in ea totũ ius suũ perdit̃. secus in causa principali. qz licet perdã ex vna causa possum ex alia agere. ¶ Op. de. l. licz. C. de iudi. So. ibi in psonali. hic in reali. ¶ Op. dicit̃ hic ꝙ libellus gñalis fuit ppositus. Cõtra qz generalis libellus nõ admittit̃. vt. l. i. s. de edẽ. Glo. so. fateor ꝙ nõ dz admitti si excipit̃. sz si nõ excipit̃ admittit̃. Ista glo. est x̃a in psonali. sed in reali gñalis libellus admittit̃. vt no. gl. in. l. i. s. ỏ edẽ. ¶ Ultimo gl. distinguit quã recitabo in. l. an eãdẽ. §. actões. j. eo.

Eandẽ causam. Iste est bonus. §. ꝛ hz in se li ꝑponat̃ petitio generalis absolutoria lata parit exceptionẽ rei iudi. ex oĩ causa q̃ tũc tpis cõpetebat secus si causa de nouo supueniat nisi fingat̃ retro cõpetijsse. hoc dicit vsqz ad. §. siqs. Diuidit in qtuor ptes. primo iurisconsultus ponit vnũ dictũ bimẽbre. Secõ exceptionẽ a dicto ꝛ eius exemplũ. Ter tio ponit exẽplũ scõi mẽbri. Quarto exẽplũ primi. scõa ibi nisi forte. tertia ibi at si ex cã aliqua. quarta ibi itaqz ad q̃sitũ. ¶ Dicit̃ h si alia causa noua supuenit. Cõtra op. de. l. iij. §. ex pluribus. de acq̃r. pos. Glo. dicit ꝙ illud verbũ alia nõ iplicat. vel dic ꝙ supueniẽte causa noua desijt ex antiqua cõpetere dñium. ꝛ vide glo. ¶ Itẽ op. dz h ꝙ causa supueniens de nouo facit ꝙ nõ ob. exceptio. postea dicit ꝙ legatũ fuit sub cõditiõe rẽ. qz retrotrahit̃ p cõditionẽ. vt. l. potior. ꝛ. l. qui balneũ. s. qui po. in pig. ha. Quidã dicũt ꝙ licet trahat̃ retro quo ad obligationẽ nõ quo ad dñium illud est trufa. dic ꝙ illud in ẽctu qui retrotrahit̃ in vltima voluntate nõ trahit̃ retro. vt h ꝛ. l. i. §. i. s. ad syl. plene dicã in. l. si is qui ꝑ emptorẽ de vsuca. q̃uis Pe. in. c. i. in fi. de regu. iur. li. vi. dicat aliter ꝛ male. ¶ Op. de. l. grece. §. si sub cõditiõe. j. de pig. vbi in ẽctibus loquit̃ ꝛ tenet si egi primo. postea adueniẽte cõditiõe possum agere. dic ꝙ ad hoc vt ob. exceptio rei iudicate oꝑtet ꝙ tpe primi iudicij cõpeteret dñium vere actori vt hic sed si a tpe quo egi nõ erã vere dñs. licet nũc fingar dñs. nõ ob. exceptio. vt. l. grece. §. si sub cõditiõe. s. de pig. ¶ Op. de. l. minor. §. i. s. de euic. Quidã dicũt ꝙ nõ põt agi publiciana. Driũ tenet gl. in. l. fundi. s. ti. i. ad istã. l. respõdet gl. in. l. minor. §. i. ꝛ in. §. alie. insti. de act. in glo. magna. ꝙ dñium directũ videt̃ deduxisse. vtile nõ. Sz pone ꝙ quidã obtinuit ỏ me ille cecidit a possessiõe fundus peruenit ad me vẽdidi alteri. ꝛ ille reuẽdidit mihi. deinde possessio puenit ad eũ ỏ quẽ egerã. an ob. exceptio rei iudicate. ꝛ dicit ꝙ sic. vt. l. si ante. in fi. s. e. ꝛ. l. exceptio. j. e. et vide istã gl. q̃ incipit nõ iplicat ibi sed qro. ibi ab

solutoria. ꝛ dic vt. j. e. l. excepti. ꝛ. l. si ante. in fi. s. eo. Bone ꝙ egi rei vẽdi. ỏ te ꝛ succubui. tũ illũ fundũ ante pignorauerã quã creditor vẽdiderit dictũ pignus. ego emo ab eo q̃ vendidit. an ob. exceptio rei iudi. ꝛ glo. dicit ꝙ nõ. vt. j. e. l. §. fi. ¶ Quero pone ꝙ actiõe ex testamẽto ꝑ legato pẽdente cõditione ago ꝛ succũbo: an possum postea agere. ꝛ dic vt in gl. l. grece. §. si sub cõditõe. s. de pig. ¶ Quero pono ꝙ ago rei vẽdi. ꝛ dico rẽ ad me ptinere iure dñij. q̃d video: deduxisse ĩ iudiciũ. ꝛ gl. tenet h ꝙ dñium directũ tñ nõ vtile. qz de dñio directo intelligit̃ cũ dictio dñium ꝓfert̃. vt. l. i. §. q̃ in ꝓpetuũ. s. si ag. vecti. vel emphi. pe. ꝛ istud tenet gl. insti. de act. §. alie. in gl. magna. ꝛ etiã Pe. de bel. parti. videt̃ tenere ꝙ ille qui ꝓponit ius dñij simpliciter de directo intelligat̃. Sed an illud sit verũ. debes scire ꝙ glo. in quibusdã ptibus dicũt ꝙ q̃ agit publiciana hz vtile dñium. ꝛ hoc sentit gl. hic. ꝛ insti. de ac. §. alie. Di. reꝑhẽdit glo. in. §. alie. in. l. cũ postulassem. s. de dã. infec. qz est dñium directũ ꝛ vtile ꝛ quasi dñium ex quo causat̃ publiciana. ꝛ ideo iurisconsult⁹ ꝓponit ti. de rei vẽd. ſ. de dñio directo ꝛ de publiciana. hoc est ỏ q̃si dñio. ꝛ si ager vec. vl̃ emphi. pe. ꝛ sic ỏ vtili et gl. in. §. alie. ꝑallegato etiã sic appellat. Dic ergo ꝙ dñium videt̃ deducere. ſ. directũ vel vtile nõ tñ q̃ si dñium. ꝛ illud voluit sentire gl. licz male loquereꝛ et statim dicã. ¶ Quero qñ q̃s ꝓponit dñium. an videak vtile ĩ iudiciũ deducere. an directũ tñ. ꝛ videt̃ ꝑm istã glo. ꝙ nõ videt̃ vtile ꝓponere ꝛ hoc tenet Pe. ꝛ ꝓbat p. l. si cũ arg. §. si fundũ. j. e. ꝛ sic qui ꝓponit dñiuz directũ nõ videt̃ deducere vtile. Di. tenet Driũ ꝛ ꝓbat p istũ tex. qz dicit nã ĩ qualecũqz cõ. Itẽ ꝓbo p. l. sed ꝛ si possessor. §. itẽ si iurauero. s. de iureiurã. ꝛ hoc tenet Guil. de cu. ꝛ p hoc. l. q̃bus diebus. §. dñs. s. ỏ ꝺdi. ꝛ demõ. ꝛ. l. stipulatio ista. §. hi qui. j. de x̃bo. oblig. Di. in. §. alie. ꝛ Ja. de bel. in auc. ỏ liti. §. i. in lec. ꝛ ideo si intẽtas iure dñij vel quasi ꝑ hoc ꝙ dicit dñij dicit de directo vl̃ vtili vnde si es emphiteota videris vtile dñium in iudiciũ deduxisse. sed q̃ addis vel q̃si tũc venit publiciana in libello. alꝫ nõ veniret. vt. l. minor. §. i. ỏ euic. Ad. l. i. §. is qui in perpetuũ. s. si ager vec. dic ꝙ ibi rõne adiũcti nõ poterat ad vtile referri. ideo ad directũ refert̃. ¶ Quero quid si cũditio legati supuenit post lit. cõtes. ante sniam. an illud ius videat̃ deueniss̃e in iudiciũ. Rñdeo ꝙ si ante ꝯclusionẽ veniret cõditio videret̃ deduxisse in iudiciũ. ar. l. si rẽl. §. fi. de pig. ac. ꝛ. l. si mãdato. s. mã. Sed si post cõclusionẽ tũc credo ꝙ nõ video: deduxisse in iudiciũ. qz perinde est ac si post sentẽtiã obuenisset. vt arg. l. si rem. §. fi. s. de euict.

Siquis iter. ¶ Op. de. l. egi. j. e. Glo. q̃ est h rñdet h ex eadẽ causa. ibi exdiuersa. So. x̃a est ꝙ ibi ꝑs petebat ius qõ pri⁹ petitũ erat. h sunt ꝓrsus separate. ¶ Op. ꝛ videt̃ ꝙ habeãt aliquid cõmune. vt. l. q̃ vsufruc. j. de x̃bo. obli. Glo. nesciuit q̃d diceret nec ibi nec h. ¶ Aduerte vt intelligas gl. Pars integralis est illa q̃ ad positionẽ totius pars ponit̃. vt dico domus pono pariẽtẽ ad positionẽ partis integralis nõ sequit̃ totũ. Quedã est pars subiectiua ꝛ est totũ ecõtra. qz ad positionẽ totius nõ sequit̃ ꝑs. sed ad positionẽ partis sequit̃ totũ vt homo. tunc sequit̃ totũ. ſ. aial. sed posito aiali nõ sequit̃ homo. qz põt esse equus. mõiter ꝛ actus sunt quedã seruitutes p se. nec est pars alterius vel integralis vel subiectiua. Sz si tu q̃ris quo ad cõmoditatẽ iter est pars subiectiua. h. d. gl. in. l. recte dicimus. j. de x̃bo. fig. dixi in. l. q̃s vsufru. de x̃bo. obliga. ¶ Opp. j. e. l. siquis argentũ. §. si fundũ. So. vt per glo.

j. eo. l. an eãdẽ. §. actões in x̃. opp. ex glo. ꝛc. cũ x̃. se. Et ad no. h adde q̃ dixit bart. in. l. si exp̃ssim. in pe. q. de appella. ꝛ vide not. ꝑ glo. et doc. ĩ. c. inter dilectos. de fi. instrumẽ.

k Eandem causaz. an videak. An appellatiõe do minij veniat vtile vel directũ ꝛ vide q̃ dixi in. d. l. i. ff. si ager vectiga. ꝛc. ꝛ in l. i. in. vi. col. j. de act. ꝛ obli. de quo vide ꝑ do. anto. ĩ. c. examinata. in ante pe. col. ỏ iud.

l l. si rẽ. No. ꝙ ista ꝓcedũt a pari a liq̃d supuenisse post cõclusiones in causa ꝛ supueniss̃e post sniam. facit glo. not. in. l. q̃uis. C. de adult. ꝛ bal. in. l. error. in iij. col. C. de iur. ꝛ fac. ig. et bal. in. l. i. in. iij. col. C. ex delict. de func. ꝛ bal. in. d. l. q̃uis. ad fi. de adulte. ꝛ q̃ dixi post bart. in l. i. s. de exce. facit qõ not. bart. in. l. admonendi. in iij. col. de iur iurã. ꝛ in terminis vide abb. in. c. pastoralis. ỏ exceꝑ. ꝛ cũ bar to. trãsit hic simplicit̃ roma. in. l. si titius. de verbo. oblig.

m Hoc iure vtimur. Quero q̃ est differẽtia inter actorẽz ꝛ reũ. qz factũ psone ꝺiuncte nõ nocet mihi nisi ratũ habeã siue defendat siue agat. Et gl. dicit ꝙ nulla differẽtia est. ſz illud ponit ḧ qz frequẽtius accidit. Et gl. tenet[m] ḧ ꝙ siue succũbat siue obtineat possum hr̃e ratũ. Vltramõtani dicũt ꝙ tũc põt haberi ratũ qñ lata est sñia ꝺ eũ. secus si p eo. Nõ ob. C. de pcu. l. nõ eo minus. qz illud spãle in minore. vt not. C. in qui. cau. rest. in integ. resti. l. si tutorꝛ. p gl. ꝛ ibi ꝺ hoc p Bal. sed puto istã glo. verã. qz vbi est aliquid nullã ex defectu ꝺsensus. tũc qñcunq; interuenit sufficit[n] vt. l. ratũ. j. rem ra. hab. ꝛ per Bal. in. c. ratiha habit. extra de regu. iur. li. vi.

n Sufficit. Adde p cõ cordia istaꝝ glosaꝝ no. p Bal. ꝛ ange. in. l. licz. s. ꝺ iudi. p modꝺ. in. l. cũ in iur̃ s. de offi. de leg. ꝛ ibi dic Jmol. ad fi. ꝙ casper. cal de. in. c. cum olim abbas. de offi. dele. tenet opi. cy. i. d. l. si tutorꝛ ꝺ istã gl. licz de hac glo. nullus mẽtionẽ faciat. ꝛ dicit ꝙ otra istã gl. etiam tenuerũt dñi de rota i decisiõibus antiqs licet nõ allegẽt istaz gl. ꝛ vi ꝺ pulchre in. d. l. si tutorꝛ. ꝛ cum hac gl. tanq̃ singu. ꝛ ña trãsit Jmol. in. l. sepe. in xxv. col. ꝺ re iudi.

o Jtẽ si rẽ. Vide q̃ not. bar. in. l. sepe in fi. de re iudi. ꝛ i. l. si plusorꝛio. §. fi. de appel. ꝛ vide bar. i. l. ij. C. de edẽ. ꝛ i. l. ij. iudi. sol. et adde in materia bart. in l. iij. C. de pigno. an ius exequẽdi trã seat ꝺ tertiũ possessorẽ. vide bart. in. l. iij. C. qꝺ me. cau. in fi. an cui nõ nocet sñia noceant alia acta. vide bart. in. l.

Hoc iure vtimur. tia inter actorẽz ꝛ reũ. qz factũ psone ꝺiuncte nõ nocet mihi nisi ratũ habeã siue defendat siue agat. Et gl. dicit ꝙ nulla differẽtia est. ſz illud ponit ḧ qz frequẽtius accidit. Et gl. tenet[m] ḧ ꝙ siue succũbat siue obtineat possum hr̃e ratũ. Vltramõtani dicũt ꝙ tũc põt haberi ratũ qñ lata est sñia ꝺ eũ. secus si p eo. Nõ ob. C. de pcu. l. nõ eo minus. qz illud spãle in minore. vt not. C. in qui. cau. rest. in integ. resti. l. si tutorꝛ. p gl. ꝛ ibi ꝺ hoc p Bal. sed puto istã glo. verã. qz vbi est aliquid nullã ex defectu ꝺsensus. tũc qñcunq; interuenit sufficit[n] vt. l. ratũ. j. rem ra. hab. ꝛ per Bal. in. c. ratiha habit. extra de regu. iur. li. vi.

Quero qualiter fuit pe

Siquishominẽ. titus. ꝛ dic vt in gl. Sed q̃ro fuit filius ꝺuentus ꝛ absolutus exñs in ptãte. an pater acquirit exceptionẽ rei iudicate. ꝛ dicit ꝙ sic. qz vna psona censet. Credo ꝙ ista gl. dicat verꝝ qñ filius est in iudicio defendẽdo patrẽ tacite vl ex pesse. secus si p sua cõfessiõe ipse cõueniret. qz dixit se possidere. ar. l. qui seruũ. §. ꝺ interro. ac. Quero filius emãcipatus fuit cõuẽtus ꝛ absolutus. an acquiratt exceptio patri. ꝛ dic vt gl. vides g̃ ꝙ si filius emãcipatus obtinet pdest patri si ab eo habet causam. Illud debet intelligi fm ea que ꝺixi in. l. cũ vir. §. de vsucap. l. si interest filij emãcipati exceptionẽ transire ad patrẽ.

Jtẽ si rem. o Di. cõsuluit vnã qõnem quã vidi de facto. hodie vẽdidi tibi vnum fundũ. sempronius facit examiari testes ad eternã rei memoriã. ꝙ ego iã est annus donaui sibi fundũ et vult agere ꝺ istũ emptorẽ. l. cõtra te cui vẽdidi. et pbare sibi esse donatũ p illos testes examiatos ad eternã rei memoriã. an possum. Di. ꝺixit ꝙ sicut exceptio rei iudicate emptori nõ nocet. vt. j. e. l. iudicate. ꝛ. l. si supatus. §. de euic. ita examiatio facta post emptionẽ. Inno. idẽ in. c. cũ cãm. de testibus.

Tan eadem. totũ. §. ſz si anormala et. §. se. §. e. gl. tua rñdet ꝙ optet ꝙ sit eadẽ res ꝛ̃e vel interptatiue. Dp. ꝺ vsuca. l. qui vsufru. a pe. in prin. Bl. nõ soluit. So. in hac exceptõe ispicit substãtia ꝛ etiã ꝛ̃itas psũpta: ibi sola forma.

Sed nõne habuisti. in. l. si

Qui cum partẽ. quis cũ totũ. §. fi. ꝙ qñ illꝺ qꝺ est decisum in vno iudicio venit examinandũ in alio ob. excep. rei iudicate. ꝙ ita est ḧ. Breuiter gl. dat duas so. prima dicit ꝙ venit examinãdũ in primo iudicio. nõ tanq̃ causa prima ſz tanq̃ remota. Sed q̃ꝺ ad rũbũ. dat gl. aliã so. ꝙ succubuit in pte socij. sed ista est mala p tex. Dicit gl. vel verius. aut succubuit tanq̃ nõ legatarius ꝛc̃. vt gl. Sed tu debes scire ꝙ Paulus iurisconsultus sciuit q̃ꝺ dicere dixi tibi optet ꝙ sit eadẽ res ꝛ causa ꝛ psona ꝛ̃e vl interptatiue. vt. §. pri. dixi. Do nõ peto partẽ meã. deinde vsufructũ peto accrescentẽ qño obstat exceptio. qz res quã scꝺo peto est prius extranea a prima id est nõ est accessoria. qz psone nõ rei accrescit. et hoc vult dicere tex. ꝛ sic cũ nullo mꝺo ꝺtingant se nõ ob. exceptio. Idẽ vides i exẽplo peto. x. ꝛ succũbo. deinde peto. v. ex alia cã possuꝫ. cũ prius sint separate. ꝛ possum pbare i ista qꝺ nõ pbaui i prima.

Jste. §. habet vnã materiã mltũ sub

Actiones. tilẽ ꝛ multũ quotidianam. ꝛ diuidit in duas ptes. prima ps loquit ꝺ act̃. psonali. scꝺa de reali. Scꝺa ibi actũ. ꝛ legit. §. iste tribus modis vno mꝺ fm Di. ꝛ alio mꝺ fm glo. ꝛ tertio modo fm Bui. de suꝫ. ꝛ Ja. de are. videt eũ sequi. ꝛ hoc intẽdit. Actio psonalis simplr pposita restringit ad

causam quã quis in iudicio est psecutus. secus in reali. h. ꝺ. Quero qꝺ vult dicere singulas obligatiões singule causę sequunt. Glo. triplr exponit vna est ꝙ ad positionẽ obligationis sequit actio. et vide gl. ꝛ sic actio est causa causata ab obligatõe ꝛ est rõ qz si plures actões sunt. plures obligatões sunt ꝛ ecõuerso. ꝛ vna pempta nõ pimit alia. Scõo mõ ponit ḧ. vt dicamus singlas obligatões ꝛc̃. ꝙ ponat causa p causa causante. vt ꝺct[r] causat obligationẽ. ꝛ obligatio actionẽ. q. ꝺ. obligatio q̃ est causa causans sequit actionẽ. Nõ videt bñ ꝺictuꝫ ꝙ ponat causa causante cũ obligatio pcedat actionẽ. Di. volẽs sustinẽ ꝺic ꝙ itelligit ꝙ sequunt nõ intelligat in tpe. sed vult dicere ꝙ ad positionẽ actois sequit positio causę causantis. s. ꝺctus ꝛ obligat. Dãt alij tertiã expositionẽ quã vide in glo. et est vera in se. sed p ea nõ habemus rõnem sed esset narratio facti. tene g̃ alterã pꝺictaꝝ duaꝝ Add. l. istã opp. ꝛ videt ꝙ nulla sit differẽtia inter realẽ et psonalẽ. nã si actio psonalis simpliciter ꝓponit in oibus parat exceptionẽ rei iudicate. vt. l. vlti. C. de anna. excep. ꝛ. §. eo. l. si mater. §. deniq; ꝛ vidisti idẽ not. in. l. neq; C. ad exhib. ꝛ. §. ꝺ edẽ. l. i. in prima gl. magna. Huius ꝺrietatis timore gl. ponit casum ḧ ꝙ ꝺ loquunt qñ fuit petitio ꝛ psecutio gñalis. hic ꝛ̃o petitio gñalis. psecutio spãlis. Di. ꝺicit ꝙ ista so. cõtinet quãꝺã diuinationẽ cũ in tex. nõ ꝓtineat et ꝺicit ipse ego lego sic ꝙ differẽtia est in hoc qz actio psonalis simplr ꝓpposita ꝛ simplr facta psecutio: vt ago ad fundũ actõe ex empto. Si alia actõe ago. vt ex legato nõ ob. exceptio rei iudicate. ꝛ sic loquit prima ps. Sed si ago reali simplr ꝓposita ob. exceptio qñocũq; agat. ꝛ ista est ꝛ̃a in se. sed nõ multũ placet mihi q̃tũ ad. l. nostrã. qz si ago actõe psonali exꝑssa actõe ex empto sequit exꝑssio causę et sic nõ ob. exceptio rei iudicate. Idem credere in rei vẽ. agã ꝺ te rei vẽdi. q̃ cõpetit ei q̃ est ꝺñs de iur gẽtiũ p occupationẽ. ꝛ in isto casu esset idẽ qꝺ esset in psonali. Guido de suza. legit ꝙ est differẽtia inter actionẽ psonalẽ ꝛ realẽ. ꝺicit ipse in formatiõe libelli qz in psonali ꝺz q̃s exprimere cãm sue petitionis. vt ago certi cõꝺitõe qz mutuaui. ꝛ sic ꝺctus ꝺz exprimi. In reali nõ exprimit qz nõ põt esse ꝺñus nisi ex vna causa. sed actio psonalis põt ex pluribꝰ ꝺctibus cõpetere. Et ista lec. est ꝛ̃a in se. ꝛ appꝛobat ꝙ gl. in. l. i. §. de edẽ. in gl. magna. Sed q̃tũ ad §. nostr̃ nõ est vera. qz hic nõ q̃rimus in formatiõe libelli. sed qñ ob. exceptio rei iudicate in psonali et in reali. Teneamus g̃ lec. gl. ꝛ ad eã op. C. de iudi. l. licz. Huius ꝺrij timore ꝺicit gl. ꝺico ꝙ ob. exceptio rei iudicate ipso iure nõ in effectu. ꝛ vide glo. quã legi ibi si excipiat ꝛc̃. ꝛ illud est verꝝ si fuit petitio gñalis psecutio spãlis ꝛ sñia generalis. Alꝰ si fuisset sñia spãlis ipso iure nõ ob. exceptio rei iudicate. vt. l. age. C. de transac. ꝛ. l. licz. C. de iudicijs. Cnũ aliud volo ꝙ notes qꝺ glo. ꝺicit ꝙ in psecutis nõ obstat exceptio rei iudicate. in effectu est verꝝ qñ q̃s nõ est psecutus ignoraãter. secus si ex certa sciẽtia ꝛ maliciose. vt. l. de rebus. §. de arbi. et nescio alibi istũ casum. ꝛ vidi nõ est multũ tps vnĩ cõpromissum gñale ꝛ fuit facta petitio gñalis ꝛ psecutio spãlis. ꝛ sñia fuit lata gñalis. ꝛ tũc nõ refertur ad nõ psecuta. verꝝ est qñ nõ fuit psecut[a] ignoraãter: secus si sciẽter. Sz op. ꝺe. l. in delictis. §. fi. ꝺetracta. §. de noxa. Glo. nõ sol. sc. ibi eadẽ causa agebat qua prius agebat. licet cũ adiectiõe noue qualitatis. ḧ ꝛ̃o nos loquimur qñ alia actiõe ꝛ alia causa agit. Sed op. ꝺ istã solutionẽ ꝺe. l. habebat. in prin. §. de instit. verꝝ ibi glo. multũ se inuoluit. Pe. ꝛ doc. ꝺicũt ꝙ nõ possum agere ppt̃ nouã

si supatus. ad fi. de pig. et in. l. ij. j. iti. di. sol. ꝛ alle gãt in mate ria p bar. in l. iij. C. de pigno. ꝛ Ci. et bal. in. l. ij. C. ꝺ edẽ. ꝛ bar. in. l. q repu diãtis. §. i. ꝺ inoffi. testa. vide bar. in l. edita. C. de edẽ.

p ¶ Actões. ℙ p. de. l. vi de bart. in. l. edita. C. de eden.

q ¶ Lec. Di. Adde bart. in. l. i. circa fi. C. qñ ꝓnoc. nō est necef. et in. l. fi ex ꝑſſim. j. ō ap pel.

qualitatē niſi reſtitutiōe petita ex iuſta ignorātia. et hoc dicit Ci. in. l. error. C. de iur. ⁊ fac. ig. ⁊ caſus eſt in. l. i. §. fi. al' ille. §. eſt. l. ij. ſ. qñ ac. ō pecu. eſt an. ℙ p. ſ. e. l. ſingulis. So. ibi ex eadē cauſa. hic ex diuerſis. ℙ p. de. lp. i. in ꝓin. ſ. de edē. ℜ ñdeo nā oz actor declarare libellū ſuū reo poſtulāte. vt. l. vlti. C. de anna. excep. ⁊. l. i. ſ. de edē. ⁊ ibi not. ⁊ dic vt ibi ¶ Et vt iſta ōria recolligā diſtingue. aut q̄s ꝓpoſuit actionē ſimpliciter ⁊ gñaliter. aut ꝓpoſuit exp̄ſſa cauſa. Si gñaliter ꝓpoſuit. ⁊ tūc aut ex exp̄ſſione actiōis colligit exp̄ſſio cauſe. ⁊ tūc ad illā tm̄ reſtringit actio. vt hic ſm lec. Di. q ⁊ no. in. l. i. in gl. mag. ſ. de edē. Aut ex exp̄ſſiōe actiōis nō colligit exp̄ſſio cauſe vt ago certi ꝺditiōe. ⁊ tūc aut ſimpl'r eſt ꝓſecutus. ⁊ obſtat exceptio rei iudicate in alia. vt. l. fi. C. de anna. excep. aut vnā cām eſt tm̄ ꝓſecutus. ⁊ tūc aut ſnīa fuit ſpālis ⁊ nō ob. exceptio rei iudicate in alijs cauſis. vt. l. age. C. de trāſac. ⁊. l. lz. C. de iudi. aut ſnīa fuit ſimplex ⁊ gñalis ſicut petitio. ⁊ tūc aut q̄s omiſit alias cās ꝓſequi ignorāter aut ſciēter ⁊ malicioſe. Si ignorāter lz obſtet exceptio rei iudicate. in alijs tm̄ replicatiōe elidit. vt. l. licet. C. ō iudi. ⁊ hoc ſm lec. gl. Si omiſit ſciēter ⁊ malicioſe. in alijs nō ob. rei iudicate exceptio. vt. l. ō rebus. ſ. de arbi. vbi eſt tex. ſingl'aris. ⁊ Pe. tz in. d. l. lz. de iudi. Si vero in iudicio certā cām exp̄ſſit. et tūc aut vult agere iterato actiōe alia deſcendēte ex alia cauſa. ⁊ pōt vt ℏ. ⁊. l. cū pr̄. ſ. e. Aut vult agere eadē actiōe cū adiectiōe diuerſe q̄litatis ⁊ tūc nō pōt. vt. l. in delict. §. ſi detracta. ſ. de nox. ſed ꝑ reſtitutionē in integz ex cā iuſte ignorātie poſſz. vt. l. ha bebat. in ꝓin. ſ. de iſti. ⁊. l. i. in fi. al' eſt. ij. ſ. qñ ac. ō pe. eſt an. ℙ Habes expeditā materiā de actiōe ꝓſonali. formo ovnā. q. dixi ꝙ i ꝓſonali cogit actor declarare cām. ¶ Sed q̄ro tu agis actōe ꝓſonali ad delictū ciuiliter an habeas neceſſe exprimere in libello ciuili oīa fic in crimiali. ⁊ declarare diē ⁊ locū ſm formā. l. libelloz. j. de accu. ⁊ ita in actiōe deſcēdēte ex delicto ſic ex ō ctu. Dico ꝙ nō oz ſic exprimi in ō ctibus ꝓut in delictis. ar. eius q̄ no. in. l. teſtiū. C. de teſti. ex de fide inſtru. c. cū iohānes. vbi ō tpe nō cogit teſtis deponere. Si g̃ eſſet neceſſe exprimere in libello tp̄s. tūc ſi teſtis nō deponeret nō valeret. et ideo nō eſt neceſſe vt exprimat. ⁊ hoc tenet Innocen. in. c. abbate ſane. in extuagāti. de re iudi. ⁊ hodie ex de re iudi. c. abbate. li. vi. Oz qñ actio deſcēdit ex delicto haberet neceſſe exprimere diē ⁊ locū. ⁊ ꝑ hoc ꝑ. l. ait p̄tor. in ꝓin. j. vi bo. rap. ⁊. l. idē exigit. ſ. de dolo. ⁊ ex de ꝓcura. c. tue. q̄ō dic vt. l. p̄tor edixit. in ꝓin. j. ō iniur. ¶ Scdo venio ad materiā realis ⁊ op. inuit ℏ dñium poſſe haberi ex pluribꝰ cauſis. Cōtra. l. iij. §. ex pluribus. ſ. de acquir. poſ. ℜ ñdeo vt ibi dixi ꝙ dñiuz nō pōt haberi ex diuerſis cauſis cōcurrētibus in diuerſum tp̄s in idē tp̄s fic. ¶ Scdo op. de. l. minoz. §. i. ō euic. Glo. dic dic vt ibi. Dixi tibi. ſ. e. l. ſi mater. §. eadē. ¶ Tertio op gis in ōriū. Si eñ plures cauſe ſint ex q̄bus debent plures vident deducte. ſi ex vna cā eſt mea vna videt deducta. Et gl. ſoluit multū clare ⁊ vide. q̄ incipit rō iſta. ¶ Op. ſ. e. l. ſi mater ī ꝓin. So. ibi ſpāle in mſe. Alia ſo. eſt ꝙ ibi ꝑ reſtitutionē. dic vt ibi. ¶ Op. ex glo. de. l. ſi mater. §. ſiq̄s ante fundū. vbi qui egit reali pōt ītez agere. Glo. ℏ ſentit ī ꝓin. ꝙ ibi fuit appoſita in libello certa cauſa. ℏ vo nulla cauſa fuit exp̄ſſa. ⁊ ideo obſtat ī oībus exceptio rei iudicate. q. oēs vident deducte. Pe. dicit ō. ꝙ etiā ſi vna tm̄ cauſa ſit exp̄ſſa oēs vident deducte ⁊ obſtat exceptio rei iudicate. ꝓbat q̄ñ q̄s nō pōt cogi ad exp̄ſſionē cauſe. certe lz certā cām exprimat ſua ſponte oēs cauſas videt deduxiſſe. vt. l. ſcio. in fi. j. de appel. ꝺiuncta. l. i. in ꝓin. e. ti. Propter q̄ō dic Pe. opi. gl. nō eſſe verā. ⁊ Ci. ſequit in. l. edita. C. ō edē. An ſit ꝛa iſta opi. videamus an ī reali poſſit q̄s cogi. ⁊ gl. habuiſtis ꝙ ſic in. l. ſi mater. §. deniq̄. ſ. e. in gl. mag. Oz illa gl. male dicit. ⁊ ō caſuz hui §. fm vnā lec. ⁊ ō gl. q̄ eſt in. l. i. ſ. de edē. ⁊ in hoc dicit vez Pe. Tñ ſi exprimat dic Pe. an oēs videantur deduxiſſe. certe nō. vt. ſ. e. l. ſi mater. §. ſiq̄s fundū. Et opi. gl. eſt canonizata. ex ō re iudi. c. abbate ſane. li. vi. Nō ob. l. ſcio. de appel. ⁊ rō eſt. q. omnē cām ꝓſequi poſſum in appellatiōe. cū interim ab illa ſnīa nō poſſum appellare ꝓpter cōcurſum tp̄s. ¶ Op. de. l. ſi mater. §. eadē. ſ. e. So. vez eſt ex alia cauſa de nouo emergēti. hoc ſentit ℏ gl. poſita. ¶ Opp. de. l. ſi ex teſtamēto. j. e. vbi poſſum agere iterato. vez eſt ad alias cās quas nō fui ꝓſecutus et ad alias q̄ tūc nō cōpetebāt ſic. ¶ Reaſſume g̃ breuiter circa actionē realē ſic. aut q̄s egit reali exp̄ſſa certa cauſa aut nulla cā exp̄ſſa. Si exp̄ſſa certa cauſa nō obſtat agenti ex alia exceptio rei iudicate vt. l. ſi mater. §. ſiq̄s aūt. ſ. e. aut certa cauſa nō fuit exp̄ſſa. ⁊ tūc aut ꝓſecutio fuit facta ſimpl'r. ⁊ tūc obſtat exceptio rei iudicate in oībus vt ℏ. Aut fuit facta ꝓſecutio ī vna tm̄. ⁊ tūc aut volo agere ex alijs cauſis ipetrata reſtitutōe in integz ⁊ reſtitutōe petita ex cauſa ignorātie iuſta. ⁊ tūc poſſum. vt. l. ſi mater. in ꝓin. ſ. e. Aut nō habeo iuſtā cām ignorātie. et tūc agere nō poſſum. Fallit in mſe. vt. l. ſi mater. in ꝓin. fm aliā lec. ⁊ hoc eſt vez ad eādē rem ad aliam poſſum. vt. l. ſiq̄s ex teſtamēto. j. e. ⁊ hoc eſt vez ſi volo agere iure dñij. ſecus ſi iure q̄ſi dñij. ¶ Circa realē actionē formo qōnes aliq̄s q̄s nō credo tibi notas. nō eas q̄s ponit Ci. C. de ali. iu. mu. ca. fa. ¶ Et primo q̄ro dixi tibi ꝙ ſi egi reali ⁊ ſuccubui in ciuili ꝙ poſſum agere publiciana. Oz q̄d ſi dixi rē ad me ptinere iure dñij vel q̄ſi ſuccubui. an publiciana potero intētare. Iſte libellus licz nō ꝓcedat de iure de conſuetudine admittit. vt. §. alie. iſti. de act. ⁊ eſt tex. in. c. abbate ſane. ex de re iudi. li. vi. tñ gl. q̄ eſt in. d. §. alie. dicit vnū ꝛbū valde notabile. q. licet libellus ſic admittat. tñ vnū debeo ꝓſeq̄ vel dñium vel q̄ſi dñium. Et tūc eſt q̄ō an vno ꝓſecuto obſtat exceptio rei iudicate ī alio. Et breuiter dicit Io. an. notabile ꝛbū in. d. c. abbate. ꝙ nō obſtat exceptio. q. ope replicatiōis elidit. ſed illa gl. pōt ſuſtineri q̄ñ ꝓſecutio eſt ſpālis ita ꝙ diſcernat publi. a dñio. ſed ſi nō diſcerneret. vt q. dicit rē ad ſe ptinere q. ad vtrūq̄ refert. vt. l. ꝛbū ptinere. j. de ꝛbo. ſigni. ⁊ tūc idem q̄ō in ꝓſonali eſſet dicendū. ¶ Quero q̄d in hypothe. ⁊ gl. format ℏ. ⁊ vide gl. q̄ nō ſoluit. ⁊ incipit ſtatim ab inicio ⁊ in actiōe hypothe. debes dicere q. quot obligatiōes tot actiones. ⁊ tūc eſt eadem rō in hypothe. q̄ in ꝓſonali. et Guil. de cu. tenet in. l. ſolutū. §. ꝓ liberā. ſ. de pig. act. ¶ Quero q̄d in cōfeſſoria ⁊ negatoria ſimpl'r poſita. ⁊ ꝓſequor vnā ⁊ credo ꝙ idē ſit q̄ō in ꝓſonali q. ex pluribꝰ cauſis pōt deberi ⁊ pluribus. vt. l. in ꝺcedēdo. ſ. de aq̄ plu. ar. ⁊. l. lutio. ſ. de aq̄ quoti. et eſti. ¶ Quero q̄d in actione mixta ⁊ in petitiōe hereditatis. ⁊ breuiter petitio hereditatis. lz ſit mixta in aliquo ſortit naturā realis. q. nō pōt eſſe heres niſi ex vna cauſa. Itē vnus inſolidū. vt. l. heredi. j. de caſtrē. pe. ⁊ idē ius eſt q̄ō in reali. vt. l. ſi mater. ſ. e. ⁊. l. ex ſextāte. j. e. ¶ Quero q̄d ō actiōe ꝓſonali in rē ſcripta vtz iudicabimus ſm regulā ꝓſonaliū. an ſm regulā realiū. vt in actiōe ad exhibendū q̄ eſt mixta. vt. l. ō eo. in fi. ſ. ad exhib. ⁊ dico ſm naturā ꝓſonaliū. q. ex pluribus cauſis pōt deberi. vt. l. iiij. §. i. ſ. ad exhibē. ⁊ dixi. ſ. ꝙ ex iure ſupueni

Et adde q̄ō legit ⁊ no. in l. minoz. §. ſi ſeruus. ſ. de euic. ⁊ q̄ō ibi bar. ⁊ doc. et dñ bar. ℏ ꝓ ſeq̄ndo gl. in §. alie. iſti. de ac. dicit ꝙ lz rei vēdicatio et publiciana poſſint cumulari ī libello. ꝙ tñ vna tm̄ oz ꝓſeq̄. Adde ꝙ immo videt ꝙ vtrūq̄ poſſz ꝓſequi ꝑ. d. c. abbate. de re iudi. ⁊ ibi etiā no. ⁊ q̄ō no. in. c. ꝓſtitut. de reſti. in integ. ⁊ ꝑ no. ꝑ Imol. in. c. ex pte. ō reſcript. ⁊ q̄ not. bar. in. l. ſi exp̄ſſim. de appel. in. q. de libello. in q̄ dico ſnīaz nullaz ⁊ ſi q̄ eſt appello. cē. ſed q̄ō ſi ent ꝓbatōes q̄ erant ſibi met ōrie que nō admittūtur. vt not. bal. in. l. i. in iij. col. in v. Et no. ꝙ idē C. ō fur. vide eñ etiā ibi in v. oppo. pōt dici ꝙ fiet poſitio ō q̄ſi dñio q̄ ſi negabit poterit fieri poſitio ō dñio ⁊ pars aduerſa nō poterit ſe fundare ex poſitiōe negata.

v ¶ Et q. dicit. ꝛbū ptinere refert ad dñium et quaſi dñiuz. Et adde gl. ꝙ ibi dixi poſt bart. in l. ſiquis intētione. ſ. de iudi.

r ¶ Sed q̄ro. Ad materiā addo ꝙ ſi iudex videt materiā actū exvna cauſa ⁊ ꝙ ex alia cā potuiſſet bñ agi pōt in ſnīa refuare ius agēdi ex alia l. bebius. in fi. de pa. dota. ⁊ Bal. in auc. ſed ⁊ ſi q̄s. i pe. col. de ſecū. nup.

s ¶ Videamus. In rea li nō poſſum cogi cām exprimere. ad de bal. ⁊ an ge. in. l. fi. in ij. col. C. de anna. excep. et idez tenet Innoc. in. c. cōquerente. in vl. col. de offi. or. ⁊ vīd etiā quid in ꝓſonali. ⁊ in no. in. c. cū di lectus. in ꝛ. iuſticiā. ō oſfi. ordi. ꝑ cy. in. d. l. edita. de edē.

t ¶ Sed q̄d ſi dixi. No. an ꝓcedat libellus dico rez ad me ptinere iuſ dñij vl q̄ſi. ⁊ an vtrū q̄ poſſim ꝓſequi. Et an ſi vnū tm̄ ꝓſequor obſtet exceptio rei iudi. in alio.

enti de nouo possum agere q̄ tūc cūq; fuerit petitio et sīa generalis. ¶ Nō q̄ro est ne hoc vex̄ siue ius de nouo supueniat pēdente iudicio siue post & fuit reus absolutus & supuenit causa ante absolutionē. Et Di. dicit sic q̄cq; ius ꝓperebat actori ab initio respectu sui. lz reus nō teneret. & tūc si ex pte rei pē dēte iudicio supuenit. tūc itex̄ agēti obstat exceptio rei iudi. vt. l. iij. s. ꝺ peti. here. & l. quesitū. in prin. s. de pecu. not. in. l. nō pōt. s. de iudi. ¶ Q̄cq; deficiebat ius ex pte actoris ab initio & supuenit pēdente iudicio & postea reus fuit absolutus. tūc aut supuenit ius ex causa de p̄terito & ob. exceptio rei iudi. q̄ nit ius ex causa de p̄terito & ob. exceptio rei iudi. q̄ retro trahit. vt. l. si tibi mādauero vt a titio. aut supuenit ius ex causa noua. & tūc nō obstat exceptio. vt. l. hacten⁹. in fi. cū. l. se. s. de aq̄ plu. ar. & l. nō pōt. s. de iudi. et hoc est vex̄ licet exprimat cām vel nō. Sed lz Di. dicat tñ vide casum in. l. si mater. ſ. eandē. s. eo. ibi aliqua causa noua post. & p illū tex. se fundat Di. sed de eq̄tate canonica est introductū illud q̄ si pē dēte iudicio supueniat ius qō ab initio nō cōpetebat. & tūc venit ī illo iudicio gñaliter ꝓposito. c. abbate sane. ¶ Procedo vlterius circa hoc pone q̄ exp̄ssi vnā causam tñ illā exp̄ssi gñaliter vt ago ꝺ te dicēs q̄ res ptinet ad me ex causa emptiōis. vel ago actiōe ex mutuo nō dico q̄ñ nec qualiter factū sit. Supuenit actio vl ꝺctus mutui pēdēte iudicio an isto iudicio claudat. ipsi determināt q̄ nō. Rō est tu scis q̄ q̄libet actio hz vnā cām p̄mā. & vnā remotā. vt. l. cū de hoc. ſ. e. & h glo. not. In reali est causa p̄ma dñiū. in psonali est p̄ma causa obligatio: causa remota est ꝺct⁹ & traditio. q̄ñ exprimo cām p̄mā gñaliter. vt dico ad me ptinere iur dñij vel dico te obligatū ad. x. & tūc ius supueniēs pendēte iudicio in isto iudicio claudit. Hz q̄ñ ꝓpono libellū gñaliter ex causa remota. vt ex causa emptionis & ex cā mutui. tūc supueniēs ius in illo iudicio nō claudit. Et rō est q̄ causa remota de necessitate p̄supponit locū & tps. q̄ si dico emptio optet q̄ fit facta certo tpe & loco. & traditio nō pōt esse q̄ nō fit facta loco & tpe. Elī cū dicis ex causa emptiōis intellige de certa emptiōe facta certo loco & tpe. Hz q̄ñ ponis cām p̄mā vt dñiū. vel dico te obligatū ad. x. tūc obligatio vel dñium nō claudit tpe ꝺctus sic ius supueniēs illo iudicio claudit. Sed q̄d si ex p̄ssi cām remotā venditiōis & donatiōis & ꝓbaui. nō tñ ꝓbaui de tpe. & sic nō apparet an ante lit. cōtest. vel post fuerit facta. Rñ. reus absoluet. ar. eius qō no. de neg. gest. l. cū actū in fi. p glo. & de ope. no. nū. l. nō solū. ſ. lz vt ꝓbari. & Jo. an. hoc tenet in. c. abbate. q̄ꝺ est no. ¶ Quero vlterius vtr̄ in libello quis cogat exprimere cām. vt dico mutuaui tibi centū. an debes dicere es mihi obligatus. Di. tractat h & tenet q̄ nō. & est vex̄ p regulā quā dixi vobis in. l. oēs. ſ. lutius. s. ꝺ his q̄ in frau. cre. istū tex. ibi nō allegat Ci. formatur in. l. edita. Elidi de causa p̄ma & remota. mō q̄ro an sufficiat exp̄ssio causę hoc mō emi rē a te & tradidisti. tu habuisti rē ex causa donatiōis a titio. ago ꝺ titiū. sufficit ne allegare auctoris mei cām. s. cām donatiōis apparet decretalis q̄ nō. & ꝺz absolutio sequi. casus est in. ꝺ. c. abbate sane. Nos videmur hr̄e gl. in ꝺriū in. l. iij. s. ꝺ peti. here. fm vnā lec. & dicit sic. sum heres titij ex testamēto. fuit titius heres seij. ab intestato volo vendicare hereditatē. sed q̄liter vēdicabo. Et certe tan q̄ heres ab intestato sic auctor me⁹. ita dicit ibi gl. in. l. vlti. s. de fideicōmis. heredi. peti. Jo. e. & Ci. formāt istā. q. in. l. fi. C. de hered. instit. ¶ Quid dicemus. breuiter siqs diceret qō illud dicā credo q̄ glo. et doc. dicāt bñ in successore vl̄i vex̄ dic̄ gl. q̄ possum allegare causam p̄mā meā q̄ heres. & cām actoris mei. vt. l. iij. ſ. ex pluribus. s. de acquir̄. pos. ibi dñ dicit & p herede & c̄. In successore singulari loq̄tur decretalis q̄ nō pōt niti ex psona auctoris sui. q̄ nō est ex eadē psona cū eo. gl. dicit in. l. nemo pl⁹ iuris. j. de reg. iur. ¶ Quid in cā appellatōis. ¶ Quid in causa nullitatis. ¶ Quid in causa restōnis in integ̃. Jsta habemus dimittere h. lz alias dicemus.

Jnter me & te. ¶ Opp. ex̄ gl. & vltra doc. q̄ñ duo iudicia sic se habēt q̄ absolutoria lata in p̄ma parat exceptionē rei iudi. in scōa tūc nō admittit ocursus. vt. l. fundi. & l. fundū. s. ti. i. Rñdeo ibi de actiōibus p̄iudicialibus ꝓpositis ab eode. hic a diuersis. Hz tūc op. & istud no. q̄ñ ꝓponunt due actiōes p̄iudiciales dz sup vna p̄cedi & in alia sup sederi. vt. l. i. C. q̄ ac. nō pos. hoc est vex̄ q̄ñ vna causa est maior alia. q̄ sup maiori p̄cedet. vt dixi in. l. fundi. s. ti. i. & sic loquit. l. i. sed q̄ñ sunt equalis potentie. tunc vtraq; agit.

¶ Op. de. l. vlti. C. **Videter eni.** de vsu. rei iudi. Sol. nouatio. i. noua actio. nō aūt antiq̄ p̄mit.

¶ Op. C. si plu. vna sen. l. i. So. glo. q̄ ibi verifil⁹ est ꝺdēnatus in vno & in alio absolutus. Truta est melius no. in ꝺrio. q̄ aut agit p̄ma actiōe. & tūc nō ob. exceptio in alia pte. aut agit ex sīa. & tūc no cet. ¶ Op. s. ꝺ iur aur. an. l. ij. So. vt ibi. ¶ Op. de. l. siqs cū totū. ſ. plane. So. ibi ꝑdest ei q̄ soluit.

Jrē meā. Jnnuit ista lex q̄ optet q̄ p bet se desijsse possidere & sic qui semel possedit semp p̄sumit possidere. Itē habemus q̄ optet q̄ ꝑbet se nō dolo desijsse possidere. & sic dolus p̄sumit. ¶ Ad p̄mū op. C. de ꝑba. l. siue possidetis. q̄ solo aio amittit possessio. vt. l. iij. ſ. in amittēda. & l. quēadmodū. s. de acquir. pos. So. ꝑbat eoipso q̄ ꝺriū nō ꝑbat. & hoc est vex̄. si initio iudicij possidebat. q̄ etiā tunc p̄sumit possidere. vt. l. neq; & ibi no. C. ad exhi. ¶ Op. de. l. in exceptiōe. ſ. quotiēs. s. de ꝑba. So. ꝑbat eoipso q̄ ꝺrium nō ꝑbat.

Jquis ad exhibēdū. Jsta. l. hz gl. tabilē ad multa. ¶ Quero iudex p̄nūcia uit & absoluit reū simpliciter. nō posuit cām in sīa. q̄ro an videat absolutus q̄ nō possidet vl̄ q̄ actor nō ꝑbauit. et dicit gl. q̄ in dubio p̄sumit ꝺ absolutus ex ea causa q̄ in actis apparet. Quia vel videt absolutus q̄ nō possidet. vel q̄ actor nō ꝑbauit. et hoc pōt ꝑbari q̄ sīa refert c̄a ad acta. vt. l. ait p̄tor. in fi. s. de re iudi. et. l. ij. C. de sen. q̄ sine cer. quā. Itē ꝑbari pōt p. l. r. nō intelligit. ſ. i. j. de iur fis. Hz q̄d si iudex dixit absoluo te q̄ nō possides. et q̄ actor nō ꝑbauit. an obstat exceptio rei iudicate. et si inspicit p̄ma causa nō obstat exceptio rei iudicate. si inspicit scōa fic. Et Hugo dicit obstat exceptio rei iudicate q̄ nō ꝑbauit. vt insti. de nupti. ſ. affinitatis. q̄ si sint due cause impedientes nuptias. tunc vna sufficit ad impediendū. vt habuistis gl. in. l. si vē ter. ſ. in bonis. s. de p̄uil. credi.

Nobus diuersis. Jsta est notabilis gl. ¶ Opp. ꝺz b q̄ ei qui simplr se defendit nō ob. exceptio rei iudi. Cōtra. s. e. l. si mater. ſ. eandē. vbi q̄s simplr agēdo videt totū ius suū in iudiciū deduxisse. Glo. soluit q̄ aliud in actore aliud in reo. ¶ Op. de. l. b pemptorias. C. sen. resc. nō pos. Gl. q̄ est b rñdet satis no. ad istā. l. si quidē agit̄ actiōe iudicati nō pōt opponi noua exceptio. Si vo agit̄ actiōe p̄ma. tūc oēs exceptiōes q̄ potue

ſepe. in. i. q. de re iudic. Et ad hāc. l. vide bal. i. l. cū pap. C. de sen. in. ij. col. et oino bal. in. l. edita. in xx viij. col. C. de edē.

Q q̄s ad exhibēdū in dubio p̄sumit. Et sic in sīa nō recipit exceptio cause. q̄ꝺ ꝑbet per doc. plene in. l. ij. ſ. ignominie de infami. et not. bar. in. l. iulianus. de ꝺdi. indebi. a Sentētia refert. Hot. q̄ sīa refert ad acta. adꝺ l. nō enim. et q̄ꝺ ibi not. ꝺ fuspe. tuto. et q̄ꝺ not. bar. in. l. iulian⁹. de ꝺdi. inde. et not. in. c. fi cōfirmat. de elect. i. vi. q̄ꝺ tñ intellige et limita vt ibi mol. not. in. l. ex diuer so. ſ. si. solu. ma. et scripsit in. l. cū plan. ad fi. s. de re iudi. p⁹ bar. et sic habes ꝺ q̄ sīa p̄sumit. lata ex cā q̄ in actis ꝑparet lz bal. aliter dicit et notabili⁹ in l. ij. C. de ma nu. vindicet ad hoc adde bar. in. l. i. C. si ples vna sentē.

Ob⁹ diuersis op. de. l. Et ꝑ notab. alle legat hāc gl bal. in. l. i. C. de iur. et fa. ig. et ibi cinā bar. et bal. in l. actori. C. de re. credi.

Jnfme tē. Jstā l. si inter. allegat bar. in. l.

ꝑ Hz q̄d si. adde bal. in l. i. in fi. C. si plures vna sen. in. iiij. et v. col. & bart. in. l. nō solū. ſ. sed vt ꝑbari. ꝺ ope. no. nū. & no. bal. in. l. i. in vlti. col. C. vti pos. et bart. in. l. non pōt. in prin. de iudi. et bal. & ange. in. ꝺ. l. eū act̄. de neg. gest.

Procedo vlteri⁹. Nō. hic ad. c. abbate sane. de re iudi. & vide ad hº bal. i. l. i. C. si plures vna sen. in. iiij. & v. col. & no. Jn no. in. ꝺ. c. abbate. sup vl. glo. & bar. in l. nō pōt. de iudi.

c Diffinitiue ꝺrie. Nñ due diffiniti ue pñt ferri sup eadez re bene fac̃ qꝺ no. Inno. in c. cetez. & in c. pastoralis. ꝺ rescrip. ali as de offi. de lega. & bart. no. in. l. cũ p curatoz. ℨ. ꝺñs. maxime in vl. col. de oper. no. nũ. et facit qꝺ no. bar. in. ꝺ. l. i. C. qñ pro uo. Et adde q ꝺñ bart. h ꝺicit q sñia lata ꝺ sñiam sup eadez re ēadē in fi. s. e. Due so. danꝺ in glo. Scom illã vero fm quã ꝺicit q fuit actũ reali obstat ꝺriũ. Et tunc ꝺic q absolueꝝ qñ simplr ꝓposuit & vnaz cãm fuit ꝓsecutus. qz ob. in causa de iure. qꝺ posset cõpetere ex quacũq causa. sed petitio gñalis quo ad res nõ pozrigit nisi ad res noiatas. & in q̃bus est facta ꝓsecutio ¶ Sz ad id oppono qñ petitio est gñalis ꝓsecutio spãlis ob. exceptio licz replicatiõe iuuet. vt. l. licet. C. de iudi. So. intelligo hãc fm illã q nõ ob. exceptio cũ effectu. Vel ꝺic q h fuit petitio specialis. & hec est tertia lec. quã nõ ponit glo.

ꝺ Jcũ vno. ¶ Op. ꝺe. l. siq̃s sepatim ff. fi. j. de appel. So. ibi est eadē causa defensiõis. secz si ꝺiuersa vt h. et ista gl. ibi reprehendit. & illa gl. notabilis soluit illud ꝺriũ. & bene q ibi in causa appellatiõis. hic in causa principali. Diuersitatis rationẽ ꝺixi ibi.

ꝺ Jn iudicio. ¶ Quero vtz illud qꝺ venit ī iudiciũ officio iudicis mercẽnario posset peti. & h est tex. et gl. q nõ p doc. in. l. i. C. ꝺe iudi. in penul. q.

ꝺ Jqs rem. ¶ Op. & videt q ille q̃ est absolutus nõ hz hãc actõez si cadit a possessiõe. vt. l. sed & si possessori. in prin. s. de iureiurã. lUuius ꝺrij timoze legit ꝺuo bus modis. & tene mẽti ambas lect. Et vna est h q ego egi rei vẽdi. & reus fuit absolutus tanq̃ ꝺñs et sic no. q si fuit absolutus qz fuit ꝓnũciat̃ ꝺñs tũc sufficit sibi licz nõ sit ꝺñs. & ista est z̃a in se p. l. si in ter me & te. s. e. & doc. etiã in. l. exceptiões. Alia lec. est q h agit publiciana. Sed ꝺ de. l. pe. s. de pub. So. ꝺicit gl. fallit h & bene qz ꝺicit q ob. exceptio ꝺñij. sed replicatiõe elidit. vt ꝺicit tex.

ꝺ Jisqui: Est in ptãte. ¶ Op. po. s. de edi. edic. l. si tñ. ℨ. nõ recte. hec gl. soluit pluribus modis. & an sint ꝺue quãto minoris nõ ꝺico hic. glo. tãgit in. l. iul̃. s. de ac. emp. & Pe. hic & Ci. in. l. i. C. de edi. edic.

c Am de hoc. e Jsta lex ꝺsueuit videri iuuenibus difficilis et gl. ꝺicit q causa prima est emptio & vẽꝺitio. & traditio remota est ꝺñiũ &c. Jsta gl. nõ bene ꝺicit h. ſz melius in. l. i. s. de edẽ. in glo. ma. in prin. qz causa prima est ꝺñiũ in rei vẽdi. Et Pe. ꝺãnat istã gl. h & bñ. & de hac causa pri. & remota ꝺixi plene in. l. & an eãdẽ. ℨ. act̃. s. e. Tñ ꝺic saluãdo gl. q in specto originis ordine ꝺñiũ ꝺz causa pri. titulus remota causa ꝺz siue vtrũq vt genus siue vt ꝺuo. in. i. col. C. ꝺ sen. Jtẽ istõ vez si fuit oppositũ de prima sñia. alꝫs secus vt plene ꝓ Jnno. ī c. qñ ℨ. i. vij. col. de pba. et bar. & bal. in. ꝺ. l. i. C. qñ ꝓuo. & ang. et Jmol. in l. i. s. de re iudi. ꝓ ꝺo. ant. vt ī. c. ab exc. de rescrip. pro. in. l. stipulatio ista. de ℞bo. obli.

ꝺ Jcũ vno vide bal. in. l. i. in ℞si. mõ q̃ro. C. si vnus ex pluribus.

Um de hº. Quid si marit̃us agit rei vẽ. et succubuit an obstet exceptio mulieri habeꝫ ꝓ bal. in. l. ꝺoce. in fi. C. ꝺ rei vẽ. et no. bar. in l. sepe. s. ꝺ re iudi.

Xceptio rei iudicate. Addde q̃ ꝺixi in. l. naturaliter. ℨ. nihil. s. ꝺ acq̃. pos. in scꝺa lectu. & vide bar. in. l. ſz et si possessori in prin. s. de iureiurã.

Ex sertãte ℨ. latinus largus. Nñ pignus ꝺsti tui possit in re ꝓpria. adde bar. in. l. si finita. ℨ. iul̃. in. xiij. col. s. de dã. infec. et quod not. bal. in auc̃. si ue. C. ad velleia.

De ꝺiuersis et tẽpalibus ꝓscriptõibꝫ. Rubrica.

Xceptio rei iudicate. ¶ Quero quid si vnus egit rei vẽdi. & succubuit. an reus efficiat ꝺñs. & videt q nõ vt h cũ gl. Cõtrariũ tñ vidisti in. l. siq̃s rẽ. s. eo. Credo q ꝺz ꝺistiguí an fuit absolutus qz actoz nõ ꝓbauit & loquit̃ h an fuit absolutus tanq̃ ꝺñs. & tũc ob. exceptio. vt. l. siq̃s rem. & qꝺ ibi not. ¶ Quero egi cõtra reũ rei vẽdi. & reus est ꝺñs. tñ fuit ꝺdẽnatus. an sñia fac̃ me ꝺñm. & ꝺic vt gl. plene ꝺixi in. l. põpo. ℨ. si iussu. s. de acq̃r. pos.

Judicati quidẽ. ¶ Quero si pñs ꝓiudicet quo ad oẽs. & gl. ꝺicit q fic. Jsta gl. ꝺicit male. sed vez est q facit ius sñia si est lata et legitimo ꝺictoze existente. & cũ eo cuius princiꝓaliter interest. vt. l. i. C. de inge. ma.

Ex sertante. ¶ Op. de. l. post legatũ ℨ. i. s. de his q̃. vt indig. So. hic nõ ꝺicit nullũ. sed falsum vl inofficiosum. sed illud restringeret legẽ nostrã cũ ꝺicit de iur̃ testamẽti. So. ista est ℞a q simplr petit heredi tatẽ. nec ꝺixit ex testamẽto vl ab itestato. & fuit vnã cãm ꝓsecut⁹. ad aliã nõ põt postea redire. ¶ Op. s. e. l. si mater. ℨ. siq̃s añt. So. fateoz q si exp̃ssisset vnã cãm posset ad aliã redire. ¶ Op. C. ꝺ codicil. l. vlti. Glo. ꝺicit q tũc repellet̃ vigoze electõis. Sz istud nõ est vez. qz illꝺ de. l. vltima est vez. qñ ex ea dẽ scriptura vellet ꝺriũ allegare. Sed si ab intestato egi & postea volo ex testamẽto agere. tũc possum nisi sciuerim testm̃ esse. qz tũc videoz renũciare. vt. l. si is. ℨ. fi. s. de acq̃. here. & l. filiũ emãcipatũ. eo. ti.

Zatinus largus s. Res sua nemini põt esse obligata vt ꝺz h. & l. neq̃ pignus. j. de reg. iur. & vide istã gl. q̃ pessime soluit q nõ fuit factus ꝺñs. sed illud est ꝺ tex. ibi ꝺñio cõstituto. Jtẽ ꝺ principiũ legis ibi ꝓpriũ. s. titij. Vera so. est qñ res efficit̃ pfecte & irreuocabiliter accipiẽtis. tũc pignus extinguit̃. secus si reuocabiliter. qz acquisitio ꝺñij nõ ꝺz nocere creditoz nec pign⁹ extinguit̃. vt. l. debitoz. ad treb. & l. in rebus. C. ꝺ iure doꝝ. vidistis in simili in. l. in bello. ℨ. siquis seruũ. j. de capti. & postli. reuer. & qꝺ not. glo. in. l. iij. C. qꝺ me. causa. Et hãc solu. tenet hic Pe. & Ja. de ra. et Ci. C. de his que in frau. cred i. l. fi. & C. si antiqui. credi. l. i. in. iij. q.

Julus respondit. ¶ Quero egi rei vẽdicatiõe ꝓ legato succubui possum ne agere actiõe ex testamẽto. & videt q sic vt hic. Pi. itelligit in. c. nullus pluribus. ex̃ de reg. iur. li. vi. q hoc est vez si ꝓnũciatũ est rẽ nõ fuisse testatoris. secus si fuisset ꝓnũciatũ nõ ꝺeberi. qz nõ fuit legatũ. ¶ Querit gl. q̃d si restitutionẽ rei q̃ mea erat stipulatus sum. ꝺeinde egi rei vendicatiõe & succubui si agã ex stipulatiõe an repellar. ꝺic vt gl. & hic est cogitandũ.

¶ De ꝺiuersis & tẽporalibus ꝓscriptõibꝫ. Rubr.

¶ Dictũ est supra de exceptiõibus in genere. Jtẽ de exceptiõibus rei iudicate. vez qz est exceptio q̃ ꝺã que cõsistit in tempe. ideo ponit̃ hic ista rubrica.

X

h Quero an. Vide bal.in.l.fi.C. de ꝑscrip.lon.tẽpo. qui hic dicta limitat,ꝛ adde gl.ꝛ doc.in.l.fi.de tẽpo.in integ.resti.pe.

i Vlterius queritᷣ. An añt ꝛ qñ tempus indubio intelligaᷣ vtile vꝫ cõtinuũ. vide bal.ꝛ qõ ibi not.in.l.genero,ꝛ ibi ludo.s. de infami. et bal.ĩ.l.oino.s.ꝛ calũnia.ꝛ qõ ibi no,ꝛ an oẽ tps ĩ dubio sp cõputeᷣ ꝛ momẽto ad momentũ et sit cõtinuũ. vide not.in auᷣ. hodie C de appel. et Jo.an.in nouella ĩ.c. sup eo de ap.ĩ fi. vꝛ bal.ĩ.l.i. C.ꝛ dila.ĩ vlti.colũ.ꝛ in.l. siue ps. vbi ter. eo. ti. et in dilatione ad pbandũ vide singlariter bal.ĩ.l. si qñ.in.x.q. C. de testi.et dicit Jpe.de ancha.ĩ cle. i. de resti. in integ. ad fi. ꝙ indubio oĩs dilatio et oĩs ꝑscriptio intelligiᷣ cõtinua niſi reperiaᷣ cautuꝫ ꝙ sit vtilꝫ allegat glo.hic in rubr.cũ h no. et vide gl. in d.cle.i.ꝛ an tps ꝑfixuꝫ a statuto sit vtile vꝫ ɔtinuũ. vide bal. pꝛ cy.in.l.ij. C. de edi.acti.ꝛ an sit cõtinuum adeo ꝙ currat ignorãti omne tẽpus. vꝛ bal ir.l.q̃ diu.et qꝛ ibi dixi post eum.C. q̃ admitti.ꝛ quõ sumaᷣ tẽpus vtile vide bal.ꝛ alios in.l.fi.ĩ.i. oppo.C. de tẽpo.in inte. resti. peten. Et an tẽpus indubio sit vtile. Vide bal.ĩ.q. inci. fenerator.

Quia tractatus sic distĩgue. An

Item qꝛ in ꝑscribendis rebus daᷣ accessio possessionũ. ideo ponitᷣ de accessiõe possessionũ. Quero quot sunt tpa ꝑscriptionũ. gl.ꝙ q̃dã vnius diei ꝛc, vt glo. Ad illud qꝛ dicit triũ diez. dic.vt.l.iiij. de glan.legẽ.ꝛ facit.C. de erro.aduo.l.vlti. Sed q̃dam est ꝑscriptio vnius hore.vt.l.diuus.s. de in inte. resti.quedã.xx.horaz.vt.l.capite q̃nto.j. de adul. Circa gl.est videndũ de ꝑscrip.triẽnij. ꝛ q̃ro quid acquiraᷣ.ꝛ dic vt gl. Quero quot requiranᷣ ad istaz vsucapionẽ triẽnij.so.dic vt gl.ista videbitis in.l.in vsucapiõe.j.e. Quero q̃d acquiraᷣ ꝑ ꝑscriptionẽ.x.vel.xx.an.dic vtile dñium.dixi in.l. vsucapi. s. de vsuca. Quero qualiter interrũpaᷣ.dic vt gl. ꝙ exceptio acquiritᷣ.sed certe qñcꝫ actio.vt.l. quis emptõis.ꝟ.i.C. de ꝑscrip.xxx.an. Qualiter interrũ paᷣ per solã nuncij missionẽ.dic vt.l.cũ notissimi.in prin.C. de ꝑscrip.xxx.an. Quero anh tẽpus prescriptionũ sit vtile vꝫ ɔtinuũ.ꝛ dic in dubio ɔtinuũ niſi inueniaᷣ lege cautũ ꝙ sit vtile.ꝛ glo.nihil allegat hic.ꝛ j.l.ij.in fi.ibi alle.l.nunq̃.ꝟ.in vsucapi. s. de vsuca. Est ne verꝫ illud indistincte.certe credo ꝙ ɔz intelligi ꝙ oĩs ꝑscriptio hꝫ tẽpus ɔtinuũ. Fallit in ꝑscriptiõibus annalibus inductis a ꝓre.insti.de ppe.ꝛ tẽpo.ac.ꝟ.i.facit.l.i.ꝟ.annus.s. de vi et vi ar.ꝛ dic plene vt dixi in.l. i.ꝟ.hãc aũt. s. si mulier.no. Vlterius q̃riᷣ q̃ sint vtilia, dic vt gl. alia vtilia ad sui prin.ꝛc.vt glo.ꝛ in eo qõ allegat.l. annus. dicere videᷣ ꝙ tẽpus redibitorie quo ad sui prin.sit vtile.quo ad ꝓcessuꝫ ɔtinuũ. Cõtrariũ no. gl.in.d.l.annus.ꝛ illã vos teneaᷣ quã tꝫ Ja.ꝛ are. et Ci.in.l.ij. C.ꝛ ediᷣ.ac.ꝛ facit mẽtionẽ de ista gl.

Ad hoc vt vti

q Via tractatus. lia currant tpa requiritᷣ ꝙ nõ sit ipedimẽtũ agẽdi nec ex pte actoris.nec rei.nec iudicis.h. d. Diuidit ĩ duas ptes. Primo põit cãm legis cõdẽde. scõ ponit statutũ suũ. scõa ibi ꝛ quidẽ. Vno.ꝙ ipedimẽtũ ex pte actoris facit ꝙ tpa nõ currãt. Itẽ qñ est ipedimentũ ex pte rei. Itẽ ex pte iudicis.vt vtilia tpa nõ currant. Opp.j e.l.si seruus. Breuiter glo.dicit ꝙ currit. sed restituitᷣ.nõ est ꝛa.qꝛ h ipso iure nõ currit. Itẽ h de vtilibus.ibi nõ.ista nõ est ꝛa qꝛ ibi etiã de vtilibus. Tertia so.ꝙ in casu legis ꝛie seruus poterat in iudicio esse ꝛc. vt glo.ꝛ ista tenet Di.ꝛ Jpe. Opp.ex pte rei nõ põt esse ipedimẽtũ. qꝛ qñ est absens sunt ꝑdita remedia ꝛ absentẽ. vt.l.si ꝑses. C. de epi.audi.ꝛ.l.in ꝛctibus.in fi.C. de nõ nu. pec. et.l.vt pfectius.C. de an.excep. Itẽ de iurꝫ antiquo actoꝛ põt mitti in possessionẽ.vt.l.fulcinius. ꝟ.i.s. ex qui.cau.in pos.ea.ꝛ dixi in.l.si finita. ꝟ.iulꝫ.s. de dã.infec. Glo.nõ soluit bñ h.melius soluit glo.in.l. is qui.s.ex q̃.cau.maio. Opp.ꝛ h ꝙ currũt ꝛies vtiles siue q̃s põt agere ꝑ se siue ꝑ ꝑcuratoꝛẽ.ꝛ l.quesitũ.s. de re iudi. Duus ꝛij timoꝛe gl.ponit istã.q.h ꝛ arguit ꝑ ꝛ ꝛ. ꝛ determinat vt sibi videᷣ. Et primo dicit ꝙ teneaᷣ mittere ꝑcuratoꝛẽ ꝑ.l.istã et ꝑ.l.paꝑ.exuli.s. de mi.ꝛ ꝑ.l.sed ꝛ si ꝑ ꝓtoꝛẽ.ꝟ.i.et ꝟ.aduersus.s. ex q̃.cau.ma. In ꝛiũ.l.ij.ꝟ.ſz ꝛ q̃s. s. q̃s cau.ꝛ.l.q̃situ.s. de re iudi.glo.tenet ꝙ nõ teneᷣ mittere ꝑcuratoꝛẽ. Et ex gl. ꝛ so.eius habeᷣ ꝙ qñcꝫ queritᷣ an ex pte actoris debeat mitti ꝑcuratoꝛ ad interrũpendã ꝑscriptionẽ. ꝛ ꝛz mitti vt hic. Qñcꝫ q̃riᷣ ex pte rei ꝛ tũc aut q̃s nõ põt venire ex ꝛ qñ q̃s teneaᷣ mittẽ ꝑcuratoꝛẽ. adde qꝛ bar.h ẽ coꝛrupt⁹. vide ꝑ eũ in.l.ij.ꝟ.si quis in iudicio. si q̃s cautio. Et adde ibi dicta hĩs q̃ hoĩ. et vide glo.in.l.interdũ.s. de iudi.ꝛ gl.not.ꝛ ibi aliq̃d ꝑ bal. in. c.i. quo tẽpoꝛe miles. Et quid de hĩs exitijs. an teneanᷣ mittere ꝑcuratoꝛẽ. dixi post bar.in.l.creditoꝛ.j.ꝛ solu. Itẽ vide ꝑ do.anto. in.c. cũ dilecti.de dol.ꝛ ꝓcu.et vide ꝑ guid. de suza.in.l. fi.C. de pac. Et gñaliter qñ quis reneaᷣ relinq̃ re ꝑcuratoꝛẽ vide bal. ab eo.C. qũo et qñ iudex. et dicit ang. in l.cũ antiquitas.C. de testa.argu.illius tex. ꝙ q̃ esti breui re uersurus nõ teneᷣ relinq̃ re ꝑcuratoꝛẽ vide in.c.q̃re lá. de pcur. ꝑ Jmol.plene in.l.q̃stũ. de re iudi. et in.l.q̃s instituaᷣ.ꝛ ꝛ redi.insti.ꝑ pau. de liaz. in.c.finẽ liti. bus. in. vi. col. de dolo et cõtuma. Vnge.si eri pacto. Adde q̃ no. bar.in.l.si fi lio.ꝟ.i. solu. matri.ꝛ per Cy.in.l.i. in iij. oppo.C. de ser.fugi. Vltra q̃z oꝛ.interrupcio. Clarus interruptio vt nius ꝓsit ciꝛ bus. vꝛ bal in.l.cũ notiſ simi.C. de ꝓscrip.xxx.an. et ideo interruptio facta ꝑ accusatoꝛẽ nõ ꝓdest ut dici inquirẽti fm bal.i.l.

causa necessaria ꝛ nõ ꝓbabili.ꝛ tũc teneᷣ mittere ꝑcuratoꝛẽ.vt.l.pãp.exuli.s. de mino.ꝛ.l. sed ꝛ si ꝑ ꝓtoꝛẽ.ꝟ.i.ꝛ ꝟ.aduersus.s.ex q̃bus cau.maio. aut est absens ꝛ nõ põt venire ex causa necessaria ꝛ ꝓbabili.ꝛ tũc nõ teneᷣ mittere ꝑcuratoꝛẽ.vt.l. ij.ꝟ. fz et siq̃s.s.siq̃s cau.ꝛ.l.q̃situ.s. de re iudi. Sz ꝛ istã gl.op.vobis.vos scitis ꝙ causa legatoꝛis est necessaria ꝛ ꝓbabilis. ꝛ si nõ põt venire ꝛz mittere. vt l.eãdẽ.j. de lega.ꝛ.j.eũ q̃ app.ĩ ꝓuin. defen.l.i. Do vobis doctrinã Jpe.h Ci.refert Jpe.in.l.i. C. de testa.mi. Guil.de cu.in.l.ij.ꝟ.sed ꝛ siq̃s. s. siq̃s cau. diuerſificat a Jpe. Tu q̃ lati⁹ vt oĩa cõpꝛehẽdas dic cũ queritᷣ an q̃s teneaᷣ mittere ꝑcuratoꝛẽ. sic distinguek. aut q̃ris vtꝛ ex pte actoris ad ꝑscriptionẽ interrũpendã. aut ex pte rei ad ɔtumaciã excusandã. Primo casu qñ ex pte actoris ad ꝑscriptionẽ interrũpẽdã.ꝛ tũc teneᷣ mittẽ ꝑcuratoꝛẽ vt h. Scõo casu qñ ex pte rei ad cõtumaciã excusandã. aut q̃s ipediᷣ venire rõne dignitaᷣ seu ꝓuilegij.ꝛ tũc aut ipedimẽtũ est ꝑpetuũ ꝛ teneᷣ mittere ꝑcuratoꝛẽ.vt l.vlti.C. de ꝑcur. aut ipedimẽtũ est tpale.ꝛ nõ teneᷣ mittere ꝑcuratoꝛẽ.vt.l.ps lfaꝛ.s. de iudi.ꝛ j. de iurijs.l.nec magistratus.l.iij.s. de in ius vo. Aut est absens ꝛ ipediᷣ ꝑpter aliã cãm.ꝛ tũc aut est ipedimẽtũ nõ necessariũ sed volũtariũ.ꝛ tũc teneᷣ mittere.vt.l.i.j.eũ qui ap.in ꝓuin.ꝛ.l.eãdem.j. de lega. Aut est ipedimẽtũ necessariũ.sed nõ ꝓbabile.ꝛ tũc teneᷣ mittere.vt.l.sed ꝛ si ꝑ ꝓtoꝛẽ.ꝟ.i.ꝛ ꝟ.aduersus. s.ex qui.cau.ma. Aut est ipedimẽtũ necessariũ ꝛ ꝓbabile.ꝛ tũc aut est paꝛ duratuꝛ.ꝛ nõ teneᷣ mittere.vt.l.ij.ꝟ. sed ꝛ siq̃s.s.siq̃s cau. Aut est multo tpe duratuꝛ.ꝛ tũc distingue ꝑm.l.eãdẽ.j. de lega. qꝛ aut venit ipedimẽtũ ante lit.ɔtẽ.aut post. Opp.C. de tẽpo.in inte.resti.l. supuacuã. So. vt glo. Circa gl.nostrã formo vnã.q. Impedimẽtũ ex pte rei vel iudicis. qño possum ꝓbare cũ est mera negatiua. breuiter habuisti tex.valde notabilẽ in.l.i.ꝟ.ad eundẽ aũt.ꝛ.ꝟ.se.j.qñ ap.sit.scz ꝙ actoꝛ ꝑsentet se ante tribunal.nec hꝫ necesse eũ alibi ꝓquirere.

i In tempoꝛe. Consti. principi. ad fi. dic vt glo.ꝛ tene opi. Aug. quã oẽs tenẽt. Mñcꝫ tps cõstitui alicui ꝑ enumeratiõnẽ mensis et anni.ꝛ tũc in casu isto ꝛz hre cõmodũ diei intercalaris.aut ꝑ enumeratiõnẽ diez.ꝛ tunc nõ hꝫ cõmodũ illi⁹ diei. Sz nõne habuisti tu in.l.cũ heres. ꝟ.stichus.s. de sta.li.ꝙ annus est qui hꝫ.cccl.v. dies.ſz dic illõ est verꝫ niſi ann⁹ sit bisextilis Quero q̃d si iudex statuit terminũ ad ꝓbãdũ hinc ad vnũ mẽsem.ꝛ fuit in medio februarij datus termin⁹. qualiter intelligaᷣ ꝛ nõ dicã hic. dicã in.l. cũ bisextus.j. de verbo.sig. Quero q̃d sit illud tps.ꝛ dic vt glo.sed in eo ꝙ dicit ad interponẽdã appellatio nẽ.glo.nõ dicit verꝫ.qꝛ daᷣ per enumeratiõnẽ diei. ideo scõa opi. glo. est vera.

Longe possessionis. agri.ꝛ cẽsi. l. quẽadmodũ. So. ibi fraudulẽter. hic sine fraude. Opp.ꝺ.l.i.ꝛ.l.siq̃s inq̃linos.ꝛ.l.siq̃s fundũ. de fun.istru.ɔiũcta.l. in aliena.j. de verb.sig. So. ꝙ q̃dã fieri pñt tpe q̃ nõ possunt fieri pacto.

s Jseruus. pulatus de iudicio sisti in eo ꝙ agere põt. Nõ ob,ista,l, qꝛ intelligo

Opp. de.l.i. So.h fuit sti

neganda,in,xi.col.qui accusa. per istam. l.
Cum heres. nocet heredi. Nñ mala fides defuncti nocet heredi.
adde do.anto,in.c.si diligẽti.de p̃scrip,ꝛ Jmol.in.c.fi. ô p̃scrip. in
iij.ꝛ.xxix.col.q̃ videt ꝺcludere vna cũ do.ant.ꝙ mala fides auctoris
etiã de iure cano,noceat heredi vli,ꝛ vide qô no. Jo.an.in addi.spe.
in ti. ô p̃scri.
§.si,ꝛ qô no.
bart. in.l. se
quit. §. fru
ctus,ꝛ.§.he
res.s.ô vsu
ca.ꝛ ibi imol
tz opi.oy.et
bal.in.l.eum
§. in hac. de
publici.ꝛ ra
pha,ꝛ roma.
in.l.põponi
us.§.i. de ac
q̃r.pos.ꝛ qô
no.bal.ꝛ auc.
ad hec.in.vi.
col.C.ô vsur.
in ỹ. sed q̃d
dicemus de
herede p̃scri
bẽtis.bal.in
l.nihil.C. de
vsuca. p he
rede repto ꝛ
bat opi. oy.
in p̃scrip. lõ.
tẽp. vide ibi
post gl.ꝛ qô
not.bar.in.l.
põt.de vsuc.
et bar.in.l.vi
tia.C.ô acq.
pos. Itẽ limi
ta in p̃scripti
onib' vbi re
quirit titul'
secus si bõa
fide sola sufficit. Sed contra. ff. de usucap. l. fi. §. ô erat in q̃si possessione huius iuris. qô possit facere ibi nõ ex destructo. dixi vobis in .l.fi. de vsuca.

Ex quisquã. Op.s. de vsucap.l.fi. §. So.ꝺ erat in q̃si possessione huius iuris. qô possit facere ibi nõ ex destructo. dixi vobis in .l.fi. de vsuca.

In accessione. Hec est vna de legib' la ciuilis sufficit ad vsucapionẽ. ꝛ hoc in re mobili. q̃d in ĩmobili. dic vt.l.si fundũ.s. ,p empti.

Extra quattuor. Op. ꝛ videt ꝙ interruptiõm facta p vnũ noceat alteri in oĩbus. vt.l.naturali ter.s. ô vsuca. So. ibi ĩ naturali:ꝺ in ciuili. Op. ꝙ ꝺ cuilibet venieti noĩe fisci ꝓderit. lex ista legit duob' modis. vno mõ ſm gl.ꝺ. Tu scis ꝙ quadriẽ niũ nõ currit nisi a die nũciatõis facte. ar.l.i.§. diu' ff. de iur fis. mõ denũciatio primi nõ interrũpit p̃scri ptionẽ scõo agẽti. qz nõ currebat ꝛ ponũt hãc doc. in.l.i. C. de q̃dri. p̃scrip. vel ſm gl.ꝺ dic vt glo.

Cum heres. Vide ꝙ mala fiõs defuncti nocz heredi'. Di. in.c.possessor. ex de reg.iur.li.vi. dicit ꝙ de equitate canonica est. secus si heres ex persona sua vult cõputare tempus.

In omnibus fisci. Primo op. de.l. vt inter diuinũ. C. de sacrosan.ecc. So. illa loquit in casibus spãlibus. Op. C. ô p̃scrip. xxx. an. l. oẽs. Glo. multa dicit. ṽitas est ꝙ illa loquit ô bonis in primoniũ fisci incorpat. Op. ô. l. q̃uis. s. ô vsuca. So. ibi qñ quis titulo possidebat. ꝺ sine titulo. Assume g̃ ꝛ dic vt no. ꝓ Ci. in. l.i. C. de q̃dri. p̃scrip. vel latius dic. aut q̃ris de reb' in primoniũ fisci incorpat. ꝛ p̃scribunt spacio. xxx. an. fallit ĩ casib' positis in. l. vlti. C. ô sacrosan. ec. ꝛ. l. eũ. C. ô fun. re. pu. et de fun. pa. l. fi. ꝛ. l. pe. Aut ô reb' incorpandis in fiscũ. ꝛ tũc aut sunt delata ĩ fis. ppt vectigal' nõ solutũ. ꝛ sufficit q̃dri ẽniũ. vt. l.ij. C. ô vec. ꝛ omis. Aut sunt delata ppt aliã cãm. ꝛ tũc aut sunt denũciata fisco ꝛ spacio q̃tuor an. p̃scribunt. vt. l. intra q̃tuor. §.i.s.e. ꝛ. l.i. §. diuus. j. ô iure fis. Aut nõ sunt nũcia ta. ꝛ tũc si possideat titulo. ꝛ sufficit decẽ vl. xx. Pan. lo. tũc sufficit decẽ an. spaciũ. vt hic.

Reipublice. Vide gl. q̃ incipit expũcte. i. cã in. l. calculi. j. de admi. re. ad ciui. perti.

De accessionibus. Plane. q Op. de. l. claudius. s. q̃ po. in pig. ha. et l.ij. §. obijcit. s. ad tercul. ꝛ. l. eq̃ssimũ. Bl. so. duob' modis. ꝛ dic vt gl. ꝛ plene ꝓ Ci. in auc. lz. C. de natu rali. li. vide gl. q̃ incipit obtinere ꝛc. Ibi ꝛ ĩ alteri?

michael. cũ ibi not. de filijs p̃sb. ꝛ. c. fi. ô sepul. ꝛ hoc mõ ꝓhibet iniustũ lucꝝ ꝛ nõ ꝓbet cã peccandi. vt in auc. vt eccl'ia romana. §. hoc aũt. q̃ est maior eq̃tas. ꝛ facit ꝙ not. in. l. si q̃s vxori. §. pe. j. de fur. et si diceremus ꝙ opi. oy. fundat ex ista eq̃tate ne mala fides vnius noceat alteri vt ĩ regla iuris. nõ dz. rñdeo ꝓ p̃dicta ꝛ maxie q̃ succedit heres in ius defuncti ꝛ vna ꝛ eadẽ psona censet ad de bal. ĩ. l. si ego. §. partus. s. de publi. ꝛ ang. ibi tz opi. oy. de eq̃tate canonica quã dic seruãdã i terris eccl'ie. tz õriã opi. dic tenẽdã in terris imperij Jmol. ꝛ ab. in.c. si diligẽti. de p̃scrip. trãsit cũ do. anto. cy. in. l. nihil ꝓ here de. remittit se ad not. ꝓ oy. in. d.c. si possessor. ꝛ sic videt trãsire cũ eo etiã ang. in. d. l. si ego. §. ptus. duz remittit se ad no. ꝓ cano. ĩ d.c. possessor et dñi. s. allegaui bal. ĩ. l. i. C. de p̃scri. lõ. tẽp. ꝛ Jo. an. dic ꝙ io. an. ponit illud ĩ regula cũ q̃s in ius. in mercur. et ibi etiã dicit gl. ꝛ melius paul' in. d. §. heres. ꝛ in l.iij. eo. ti. tz õ oy. Itẽ ad istã. l. adde ꝙ lex facꝫ ꝓ opi. marti. posita in gl. in. l. põpo. ĩ. §. cũ q̃s s. ô acq. pos. vide ibi doc.

Propter vectigal. vide bar. in. l. cõmiss. s. ô pub. p vel. xx. Et an pena bãni pecuniarij p̃scribat spacio. xx. an. bal. videt velle ꝙ sic. ꝓterq̃ cõtra ecclesiam romanam in. l. data opera. in xxv. col. C. qui accusa.

De accessiõibus. §. plane. adde glo. in. l. põpo. §. si is qui. in. ij. solu. cõtrarij. de acquirẽ. pos.

Accessio possessiõis. curatoris. §.i. So. gl. ꝙ semp ꝓmissum videt nisi sit ꝓhibitũ. vel aliter dicũt alij ꝙ hic exigat ꝓmissio' spãlis. Ci. tractat in l. ꝙ q̃s. C. de ꝓcur. et ibi refert ꝙ Jo. ꝺ dicit. Et dicit Jo. glo. nostre faciũt differẽtiã inter ꝓcuratorẽ ad iudicia et ꝓcuratorẽ ad negocia. et põt esse rõ. qz ĩ iudicijs eligit industria psone. secus in õctib'. Sz ista rõ nõ est ṽa. nã ſm hoc seq̃ret ꝙ post lit. cõtes. nõ possum substituere. Dico g̃ dicit Jo. ego nõ distinguo iudicia a õctibus. sz semp ꝓcurator põt substituere ad sui ꝓiudiciũ ad ꝓiudiciũ dñi nõ. v t. l. qõ q̃s. Sed ista ṽba sunt falsa. qz etiã ꝓcurator ad negocia ad ꝓiudiciũ dñi substituit. vt. l.i. §. magistz s. de exercito. et. l. cuicũq; in fi. s. de instit. Dñs Ja. bu. loquit multũ subtiliter. et est ſm eũ rõ differẽtie inter iudicia et õctus. qz negocia eque cadũt ĩ ꝓcuratorẽ sicut in dñm. ideo ꝓcurator ꝓcuratorẽ põt substituere. in iudicio sec' est. qz nõ põt cadere ĩ me ꝓcuratorẽ exercitiũ actiõis sicut in dñm nisi ex mãdato. ideo nõ põt substituere. sed in re vendẽda est eadẽ rõ q̃ in ꝓcuratore ad iudicia. qz vẽdere cadit in psonã ꝓcuratoris et dñi eq̃liter. tñ trãslatio dñij nõ cadit in ꝓcuratorẽ nisi ex mãdato. et sic optet ꝙ habeat spãle mãdatũ ad substituendũ. Sed ista rõ licz subtilis nõ placz p. l. si ego. s. qô vi aut clã. naz obligatio q̃ cõtrahit ex no. ope. nũci. nõ cadit eque in ꝓcuratoris psonã sicut in dñm. Breuiter credo ꝙ debemus tenere opi. glo. aut est electa industria psone vel nõ. et ꝓbo ꝓ. c. is cui. extra ô offi. et po. iudi. deleg. in. vi. Et ideo vt hec materia liqueat. dic aut loqueris in ꝓcuratore ad iudicia et ante lit. cõtes. nõ põt. post sic. vt. l. qô quis. C. de ꝓcura. Si in ꝓcuratore ad negocia. aut q̃ris de eo qui habz generale mandatũ dñi. et q̃cunq; vult põt substituere. vt. l.i. §. magistz. s. de exercito. et. l. cuicũq; in fi. s. de instito. sic põt loqui. l. si ꝓcura. §.i. s. mã. Aut habet speciale mãdatũ. et tũc aut mãdatũ hz certã nõ rõne eiusdẽ rei alꝫ secus. vt. x. col. de ꝓhi. feu. ali. ꝓ fe. c.i. §. illõ. ꝛ idẽ qô ꝺ uo. j. ô ỹbo. sig. l. modestinus. Ex ista gl. collige. ꝛ ex his q̃ dixi cũ querit si vinco vincentẽ te vincã te. ꝛ tũc aut circa diuersa. et tũc nõ sequit. ꝛ hoc mõ põt intelligi. l.ij. §. obijcit. et l. equissimũ ad tercul. ꝛ ꝺ in fi. gl. Aut circa idẽ. ꝛ tũc aut est eadẽ rõ vincẽdi te. q̃ ꝛ vincẽdi illũ. et tunc sequit si vinco vincentẽ te vinco te. aut nõ est eadẽ rõ et nõ sequit. vt plene ꝓ Ci. in auc. lz de naturali. li.

Itẽ si mihi. So. l. aliud. et. l. nemo. eo. titu. Cõtra de. l. inter. So. vt glo.

In vsucapione. Opp. j. de ac. et ob. l. in oĩbus. So. vt glo. et cũ allegat. l. cũ quidã. vult dicere ꝙ p̃scriptio est odiosa. et vsucapio trienij est fauorabilis. sz qño cũ p̃scriptio nõ fit nota ſm ista tpa. ſm glo. dicã in. l. in oĩbus. vel dic ꝙ ibi in p̃scriptione actiõis. hic in p̃scriptiõe rei.

Accessio possessionis. Op. s. mã. l. si ꝓ curatoris. §.i. So. gl. ꝙ semp ꝓmissum videt nisi sit ꝓhibitũ. vel aliter dicũt alij ꝙ hic exigat ꝓmissio' spãlis. Ci. tractat in l. ꝙ q̃s. C. de ꝓcur. et ibi refert ꝙ Jo. ꝺ dicit. Et dicit Jo. glo. nostre faciũt differẽtiã inter ꝓcuratorẽ ad iudicia et ꝓcuratorẽ ad negocia. et põt esse rõ. qz ĩ iudicijs eligit industria psone. secus in õctib'. Sz ista rõ nõ est ṽa. nã ſm hoc seq̃ret ꝙ post lit. cõtes. nõ possum substituere. Dico g̃ dicit Jo. ego nõ distinguo iudicia a õctibus. sz semp ꝓcurator põt substituere ad sui ꝓiudiciũ ad ꝓiudiciũ dñi nõ. v t. l. qõ q̃s. Sed ista ṽba sunt falsa. qz etiã ꝓcurator ad negocia ad ꝓiudiciũ dñi substituit. vt. l.i. §. magistz s. de exercito. et. l. cuicũq; in fi. s. de instito. sic põt loqui. l. si ꝓcura. §.i. s. mã. Aut habet speciale mãdatũ. et tũc aut mãdatũ hz certã ꝓ vel. xx. Et an pena bãni pecuniarij p̃scribat spacio. xx. an. bal. videt velle ꝙ sic. ꝓterq̃ cõtra ecclesiam romanam in. l. data opera. in xxv. col. C. qui accusa.

De accessiõibus. §. plane. adde glo. in. l. põpo. §. si is qui. in. ij. solu. cõtrarij. de acquirẽ. pos.

Accessio possessiõis. exigat ꝓmissio. an et qñ ꝓcurator possit aliũ

ostituere. adde bar. in. l. i. in fi. ō offi. pcu. cesa. Et adde singulr Inno. in. c. i. vt lit. nō ote. scripsi post bal. in. d. l. qō quis. C. de pcura.

s Limitatā formā. Adde qō not. pau. in. l. si cū dotē. §. transgrediamur. ff. solu. matri. z bal. in. l. i. §. ne autē. C. de cadu. tollē. z doct. in. c. i. §. fi. de pcuratori. in. vi. De doli mali exceptiōe. Rubrica.

t Declara.

Quero vtr valeat pmissio sine causa. z adde late p Imol. in l. a titio. ō ꝟbo. oblig. et qō not. in. l. gñaliter. z in l. triticū. eo. ti. z late insti. de acti. §. in psonā. z in p dictis locis vide nō tātū quid in actu pmissiuo sine causa sed etiā quid in actu traditiuo, sine causa vt si dico tolle pecuniam meā. de quo in. l. cū quid. ff. si cer. peta. et p Innoc. in. d. l. a titio Quid autē de actu ofessiuo sine causa an videat fact⁹ animo donandi. recurre ad no. in. l. nuda ratio. de donatio. z in. l. cū de indebito. §. fi. ō. de pbati. z in. c. si cautio. de fi. instru. z not. in. l. gñaliter C. de nō nu. pecu. z ibi p Cy. plene. Quid aūt i actu adhibitiuo qñ aliqs adhibeat ad stipulādū an videat fieri aīo donādi. recurre ad no. in. l. q dotis. so. matri. Et oēs isti actus sunt diuersi fm bal. in. l. q dotis. solu. matri. in fi. z vide gl. in. d. l. fi. de interroga. ac. Sed an hoc habeat locū i pacto nudo vt in dubio psumat factū causa donatiōis. dic plene post bar. vt p bal. in. l. iurisgētiū. §. sed cū nulla. de pac. Et in materia vide spec. in ti. de cōfes. §. nūc aūt. ꝟ. si aūt nō sit causa exprssa. z ibi plenissime p Jo. an. loqntē not. z spe. in ti. de fem. §. qm. ꝟ. queritr. z hanc materiā limita vt p bal. in. l. fi. C. si cer. peta. et in. l. si pacto quo pena. C. de pac. z in. d. l. gñaliter. z dixi gl. xij. q. ij. quicūq; suffragio. q; pmissio sine causa valet nō iure canonico, de quo etiā vide bal. in rubrica. C. de ofes. z do. anto. in. c. si cautio, de fide instru. et in actu traditiuo, dicit bal. in. l. ij. C. de dona. antequ; te nup. q; p sumitur fieri donatio, sed gl. ibi etiam bal. in fi. dic q; hoc est verū si qlitas psonar. puta inducat. Et an ista ꝟba ideo sic fecit q; sic voluit et sic sibi placuit habeatur loco cāe et renūciatio illo mō intellīgatur. vide bal. in. l. pa. ctū. i. xvij. q. C. de colla.

v q. casum. Sed Imol. ibi dicit q; il la. l. nō facit q; ibi loquit qñ ibi cōstat bat exprsse q; pmissio fiebat causa donādi; sed nō ostabat que cā induceret ad donādū; sed. q. bar. ō loquit in ou ꝟbo z se remittit ad not. in l. a titio. ō ꝟbo. obl. Et ō pac. q. habetur p bal. in l. gñaliter. C. de nō nu. pe. et bal. in rubr. C. de fes. sed qd in scriptura facta sine causa an iducat donationē. bal. dicit q; nō. in. l. nuda ratio. in. i. col. ō do

de doli mali z metus exceptiōe. Rubri.

Quod dilucidius. dolus pbet ex pspicuis indicijs. So. iste qualitates ꝟ sunt pspicua indicia. Op. de l. quotiēs. §. de pba. So. sat. est pba re qualitatē facti. z erit pbatus dolus.

q

Nam. Sequit. Iste est nota. §.

p Op. z videt q ista exceptio ex pte eius q opponit sit in psona. vt. l. fideius. §. de pac. z formo ōriū hoc mō. exceptio pacti z doli o currūt. j. e. l. §. z gñaliter. sed exceptio pacti cū fideiussore habiti pdest reo. vt. d. l. fideius. Huius ōrij timore dicit glo. qdā est exceptio intentiōis q pōt a quocūq; opponi. vt. l. fi. C. de rei vē. qdā est exceptio ppria. z tūc aut dolus fuit cōmissus in acquirēdo. z a quocūq; pōt opponi. aut post acquisitionē. z tūc nō pōt opponi a quocū q;. ita dicit gl. ꝟ z ita Pe. sed credo q; l. fideius. nil facit ad ppositū. qr ille qui facit pactū si agit tunc op. exceptio doli. qr cū agit dolo facit. vt. j. e. l. §. et gñaliter. Sed in. l. fideiussoris nō cōmitto ō aliquē qr faciendo pactū nō facio dolū. z ideo nō pōt opponi aliqua exceptio. Preterea exceptio doli dz limitari fm exceptionē i cuius locū succedit. vt. l. qui exceptionē. §. de odi. indebi. ꝟ vero loquit de exceptiōe doli q in locū alterius nō dat. sed principlr p ponit. Quero q sunt psone q̄bus nocz exceptio ista. So. dic vt in gl. q incipit no cet quidē.

Circa primā. Quero qualiter qs stipulat sine causa. Et gl. pōit duo exēpla. vnū est q; cām nō exprssit vel exprssit cām q; ve nō subest. Sz anteq; veniā ad examinationē hui⁹ articuli. qro qd si ab vtraq; pte credit nō subesse vel altera tm. z tūc dicit glo. q; si pmissor putauit nō subesse tūc valet stipulatio. dicit ne bene ista gl. z primo gl. ōriank. nā tz ista gl. q; si exprimit falsa causa vtraq; pte sciēte vel nulla exprimit. ob. exceptio z gl. in. l. gñaliter. C. de nō nu. pe. z. l. i. §. ō interdic. z. l. cū de indebito. in fi. §. de pba. z. l. nunq;. de acquirē. re. do. tz q; stipulatio sine causa nō valet. z gl. est ōria in. l. q; si maritus. §. i. z. l. hactenus. de ofti. pecu. z. j. de reg. iur. l. qui cū alio. Di. in sti. ō acti. §. de ofstituta. videt tenere istā gl. Ja. z Pe. tenēt gl. ōrias z allegāt p casu. l. cāpanus. §. de ope. lib. Et. in. l. gñaliter. C. de nō nu. pecu. allegat istas gl. z de leui ptrāsit. Sed istā. q. declarat qñ nulla cā exprimit. an videt inesse tacita causa donatiōis. dicāt doc. quicqd velint nos habemus huius. q. casum in. l. hoc iure. §. de dona. q; sat. est causa ipsa

liberalitas. z p hoc optime facit. j. de ꝟbo. obli. l. si diuortio. vbi dr q; stipulatio ex falsa causa valet. §. vbi nulla causa est valet. fallit in cā reipub. vt ibi. z facit. l. i. j. de pollici. Sed si cā aliqua exprimit z est falsa. tūc recurre ad distin. Ci. q; si vtraq; pte sciēte valet quicqd dicat gl. Quero qd si ppono in li bello ago ō te q; pmisisti. an sufficit. certe nō. nisi ex primat cā. Itē qro vt gl. z dic vt gl. q; est clara.

Si vis intelligere istū. §. vi

Et generaliter. de gl. q; est in. l. qui se debere. §. de odi. ob cām. qñ exceptio doli dat in locum alterius exceptiōis limitat z regulat fm illam exceptiōem in cuius locū succedit. vt glo. in. l. qui excep. §. de cōditi. indebi.

i Item si ob id. Quero vtr si res vēdita emptori an habeat locū stipulatio de euictiōe. z hic ter. facit q; sic. sed est ō. l. euicta. §. de euic. Ad. l. istā respōde. q; hic postq; fuit tradita emptori euincit se in libertatē.

Quero an ista sit

a Apud celsum. exceptio veri doli vel alia q; in locū alterius succedit. Et huius ōrij timore legit duobus modis istud principiū. et sc̄dam lec. puto verā. lz Ci. aliter dicat. Quero qñ pbat q; aio decipiēdi fecit. z gl. dicit duo verba valde notabilia. z vide istā glo.

Julianus scribit. Op. de. l. seia. §. ō do na. cau. mor. So. ꝟ fuit facta mentio mortis ibi nō.

Si in arbitrum. Op. z videt q; difficultas nō excusat. vt. l. ōtinuus §. illud. j. de ꝟbo. obli. So. dicit spāle est in iudicijs Illud dictū gl. est falsum p. l. si vehēda. §. idē iuris. §. ad. l. rho. de iac. z not. in. l. qō te. §. si cer. pet. Nō ob. l. ōtinuus. §. illud. j. de ꝟb. ob. qr vez est q; difficultas nō excusat ab eo qō principaliter deuenit in obligationē. sed ab eo qō deuenit in pene cōmissio nem difficultas excusat.

Item queritr. Iste est difficilis. §. z nota cate replicatio dolo obijcit. tūc in arbitrijs ō petiti onē pene ob. exceptio doli. Quero z revoco in dubiū casum nostri. §. z gl. tripliciter ponit casum. vide etiā gl. z tene primū casum. Et ad eādē opi. si cōpromissum fuit gñale. z snia arbitri gñalis nō pōt venire ō cōpromissum p. l. diē. §. stari. §. de arbitris. Huius ōrij timore ista lec. subdiuidit in duas ptes. z respexit illū ꝟ. z si omissum fuerit tc̄. s. omissum z actio fuit ōria. z dz intelligi q; fuit cōpromissum gñale. z petitio gñalis. z psecutio spālis. mō si in iudicio esset lata snia a iudice licz opponeret exceptio rei iudi. ego replicarē de psecutiōe spāli. ita in arbitris. qr snia arbitri nō dz me plus ledere. q; snia iudicis ordinarij nulla appellatōe interposita et sic exceptionē doli opponā ō exceptionē penē. vel q; fuit latū arbitriū sup aliqua re spāli. z petitio z cōpromissum fuit gñale. ita q; tūc illō arbitriū nil valet. vt. l. ō rebus. §. de arbi. z sic snia q; lata est

r Itē qro. vide bal. in. l. edita. in. iij. col. z ibi doc. de edē. z sic non valet libellus sine cause exprssiōe. Sed bal. z saly. in. d. l. gñaliter. in

v. q. C. de nō nume. pecu. tenēt ōrium.

Apud celsum. qro an. vide bar. in. l. ait ptor. §. i. de re iudi. qui al

legat hanc.l.ꝙ sentẽtia ꝑ parte nõ valet. ⁊ qõ dixi in.l. maiorẽ. post bar. de pac. ⁊ in.l. ꝑcedẽti. in fi. vbi scripsi. eo. ti. ⁊ vide in.l. fulcinius. §. qui añ. §. ex qui. cau. in pos. eaꝫ. ⁊ istã.l. ꝑ notabili allegat bal. in.l. quoniã. C. de testi. ⁊ in.l.i. in. ij. col. in fi. C. de ser. fugi.

5 ¶ Itẽ queritꝫ. Per istũ tex. limitat not. Jmol. in.l. filiussa. §. de dona. l. diẽ ꝓferre. §. stari. §. de arbi. nõ hꝫe locũ qñ sniã arbitri esset exꝑsse cõtra ius cõstitꝫ. qꝛ tũc est ipso iure nulla. ꝑ hũc. §. ⁊ ar. l. ij. C. qñ ꝓuo. Idẽ Jmol. in.l. ij. ad fi. ff leg. i. ad aliõ etiã alle. do. Jo. de imol. istũ tex. ꝑ sin gulari in.l. is cui bonis. j. de ẋbo. ob li. in antepe. col. alias in l. scire debe mus. in prin cip. eo. ti. Et an sniã pos fit ꝑ pte va lere ⁊ ꝑ pte nõ. vide bar. in.l. ait ptor. §. i. de re iud. tt limita hãc rubri. vt per bar. in.l. si cõ uenerit. eo. ti tulo.

ipso iure nõ valet. ¶ Op. de.l. pdia. §. de ac. emp. So. vt gl. trufa ẽ. qꝛ nullo mõ petitꝫ pena. vt. §. dixi Legitꝫ ⁊ alr vt in gl. q̃ supponit primo ꝙ fuit ꝓmissa pena ⁊ postea factũ cõpromissuꝫ. hꝫ illõ est ꝺ tex. cũ dicẽ demũ ꝑ ipꝛudẽtiã ⁊c. tertia lec. põt tolerari.

Quod si is. Glo. q̃rit de vna. q. quã hoc anno deo qualiter huic emptori succurritꝫ. sed q̃liter succurritꝫ huic mandãti. ⁊ dic vt gl. quã vide. ⁊ ista glo. ꝑsupponit ꝙ habeat locũ ꝺ ditio fine causa quã gl. reprobaui in.l. si fine. §. i. j. rẽ ra. hab.

Labeo ait. ¶ Op. qꝛ ꝑ penalẽ stipulationem poni exceptio facti vel intentiõis. Glo. dat plures so. oẽs sunt trufe q̃ tũ cunq; ꝑcedit stipulatio onerosa ꝑ seqntẽ nõ nocet. secus si est lucratiua. ⁊ istã tenet. vt dicã in.l. ita stipulatus. j. de ẋbo. obli.

Marcellus ait. ¶ Quero exẽpla huius. §. in glo. videbitis. ⁊ fm primũ exemplũ gl. dicit ꝙ de dolo cõmisso diuerso tpe nõ daꝫ replicatio doli. hꝫ illud nõ vendicat sibi locũ ḃ. ꝙ dolus circa diuersa fuit cõmissus cũ. l. nostra: debeat intelligi ꝺ dolo cõmisso circa idẽ. vt dicit gl. in sili. §. de dolo. l. si duo. fm scdam lec. ¶ Op. ꝑ glo. de exceptiõe doli q̃ in locũ pacti succedit. ⁊ est vera in se. sed nõ ad istũ. §. §. noster. loquitꝫ de exceptiõe doli ꝓprie spãlis. ⁊ illa replicatiõe nõ elidiꝫ. vt ḃ. sed excep. q̃ succedit in locũ pacti. tũc replicatiõe põt elidi si est replicatũ. vt. j. pri. §. facit qꝺ no. in.l. qui excep. §. de ꝺdi. inde. Dat glo. tertiã lec. ⁊ est vera in se dicit gl. da exemplũ in oĩbus in quibus dolus cũ dolo cõpensaꝫ. et videꝫ ꝙ vex nõ sit. qꝛ est ꝺ tex. ⁊ exẽplũ qꝺ glo. ponit in tertia lec. vt. l. viro atq; vxore. §. so. ma. Quid dicemus[a]. dic ꝙ exceptio doli nõ tollitꝫ replicatiõe doli. qñ vtraq; est in pari causa. vt qꝛ quilibꝫ certat de lucro. vel quilibet certat de dãno. secus si actor certat ꝺ lucro reus certaret de dãno. vel si actor certat de dãno vitando: reus de lucro. qꝛ tũc hꝫ locũ. l. fi. §. i. §. de eo ꝑ quẽ fa. erit. ⁊ istũ intellectũ tetigit Spe. de excep. §. nũc vidẽdũ. ẋ. sed nunqꝺ ꝺhens. Ergo in summa ex his q̃ dixi exceptio doli nõ elidiꝫ replicatõe doli. est vex in exceptõe doli spãli. secus in gñali. vt. j. pri. §. tc. vt. §. dixi. ¶ Ista lex posset facere ad. q. multas. an exbãnitus posset opponere exbãnito de dãno. ⁊ infamis ꝺ infamẽ. ⁊ de hoc. s. ꝺ infame loquitꝫ. ⁊ tãgit gl. in.l. iij. §. de testi. ¶ Item facit ad. q. illã ꝙ de quolibꝫ ꝺctu dꝫ solui gabella. als nõ valeat ꝺctus. opponit q̃s de gabella nõ soluta. ⁊ ille replicat ꝙ etiam gabellã ipse nõ soluit. Dixi plene. §. solu. matri. l. cũ mulier.

Quesitũ. ¶ Nota casum quẽ ponit gl. q̃ inci pit excipiẽdi ꝺ dñm ⁊c.

Hãdaui titio. ¶ Nota istũ. §. qui est nota. et qua dixi vobis. §. ti. i. l. fi. in fi. qñ ꝓcurator hꝫ certã ⁊ limitatã formam extra iudiciũ põt aliũ ꝓcurare. vult hic bar. ꝙ qñ replicans tractat de dãno audiaꝫ. Fallit in duobus casibus. Primo odio feneratorꝝ. c. qꝛ frustra. de vsur. Itẽ fallit qñ exceptio que obijcitꝫ cõcernit inhabilitatẽ persone ad agendũ. an tunc iudex ex officio posset eã repellere. l. quos phibet. ff. de postu. c. exceptionẽ. extra de excep. adde bar. in.l. cũ mulier. ff. solu. matri. et quod not. glo. in. d. c. dilecti. ⁊ in. d. c. ecclesiastice. ⁊ not. Jmol. in d. l. viro. ⁊ latius in. d. l. cũ mulier. eo. ti.

b ¶ Mandaui titio. itẽ facit. Et not. bar. in.l. post dotẽ. in. vi. lec. §. toꝛẽ incõtinenti substituere ⁊ aduerte bene istũ. §. al legaui. c. siqs in ius. extra ꝺ elec. li. vi. ¶ Itẽ facitᵇ ꝑ. q. in qua cõsului ꝓcuratoꝛ stipulaꝫ dño. nã actio nõ queritꝫ dño. nisi per cessionẽ. vt. l. possessio. §. ⁊ si possessio. §. de acqui. pos. an dñs posset ante cessionẽ debitorẽ liberare. ⁊ dño soluí. certe sic. vt. l. filie. j. de so. ⁊ dixi ꝙ erat casus in.l. si cũ emptore. §. i. §. de pac. ḃ est casus cũ tex. ⁊ glo. ibi dñs dicit vel dic. ꝙ ego feci pactũ de nõ petendo.

Apud iulianũ quesitũ est. ¶ Nota ꝙ cõtra agentes põt excipi de dolo eius ad quem res reuersa est. ¶ Secũdo habetis de dolo eius ꝑ quẽ mihi queritꝫ. hꝫ nõ sit ꝓcuratoꝛ nec gestoꝛ negociorꝝ. ¶ Op. po. j. pri. §. Glo. sol. duobus modis. vna est ꝙ hic erat solutũ matrimoniũ ⁊c. ⁊ ista est bona. vel solue aliter. vt sol. glo. adhuc est bona.

Si cũ legitima. ¶ No. ꝙ exceptio q̃ ob. cedenti nõ ob. ei cui facta est cessio etiã ex causa nõ lucratiua. ¶ Quero an ei q̃ emit actionẽ a doloso possit obstare exceptio. ⁊ videꝫ ꝙ nõ per istũ. §. Cõtrariũ determinat gl. ꝑ. l. qꝺ ipsis. ⁊. l. in his. §. nõ debeo. j. de reg. iur. Ad istũ. §. rñdet glo. not. ꝙ fuit ḃ dolus nõ inquirẽdo heredi tatẽ. ⁊ dic vt gl. dicit. ⁊ notãter signa eã. ¶ Recoꝛdoꝛ ꝙ ꝓmisi me dictuꝫ ḃ illã. q. an exceptio excõicatiõis vel banni que ob. cedẽti ob. ei cui facta est cessioᶜ. ⁊ Di. dicit in. c. siqs in ius. extra de reg. iur. li. vi. Aut est facta ex causa oneroso. aut nõ per istũ §. ⁊ tãgit ipse Di. in.l. doli. de nouati. Ja. de are. in l. doli. tenet ꝙ ob. exceptio ꝑ. l. qꝺ ipsis. ⁊. l. in his. §. nõ debeo. j. de reg. iur. Nõ ob. l. doli. j. de noua. qꝛ ibi in delegatis loquitꝫ. secus in cessiõe. breuiter teneamus opi. Di. ḃ ꝑ doctrinã huius glo. ꝙ qñ agẽti põt opponi exceptio doli cõmissi nõ circa illã actionẽ que cediꝫ. tũc nõ cõpetit emptori. ita in ꝓposito. qꝛ exceptio excõicatiõis nõ respicit actionẽ. hꝫ aliõ. ideo nõ ob. ⁊ istã opi. videꝫ tenere Spe. in ti. de cessi. act. §. nũc vidẽdũ. ẋ. itẽ illud queritꝫ. et vide Di. in. c. siqs in ius. exꝫ de reg. iur. li. vi.

Si a ticio. ¶ Oppo. ⁊ videꝫ facere ꝺ de auc. §. e. Sol. ista exceptio ḃ afficit rem. ideo op. ei q̃ hꝫ cãm ab auctore meo. ideo põt op.

Metus causa. ¶ Op. qꝛ fm hoc sequitꝫ ꝙ si extraneus itulit metũ. tũc dñs agẽs repelleꝫ. qꝺ est iniquũ ꝑ. l. qꝺ nostrꝝ. j. de reg. iur. ⁊. l. factũ. So. dic ꝙ metus exceptio cõpetit cõtra quẽcũq; ad quẽ peruenit cõmodũ ex metu alis nõ. ¶ Quero q̃ differẽtia est inter metũ ⁊ dolum. dic vt. l. si cũ excep. §. in hac. §. qꝺ me. causa.

Pre mihi. ¶ Op. de. l. pecuniã. §. p in vltimis voluntatibus ꝓpter cautiones de pstando. ⁊ aliud in cõtractibus. sed nõ bene. dic ꝙ illa cautio habet locũ in cõtractibus. vt. l. si creditores. §. que in frau. credi. ⁊. l. in omnibus. §. de iudi. Pe. so. ꝙ ḃ in duabꝫ psonis. ibi ī tribꝫ psonis ¶ Oppo. §. eo. l. pri. §. in hac. So. **Actoris.** vt in glo.

ꝺ. ij°

pit qꝫ questio est dubitabilis vbi dño videas. Et adde Jmol. post bar. in l. si tertius. §. si prius. in fi. ff. de aqua plu. arcē. ꝛ per doc. in. c. licet vndiqꝫ. de offi. deleg. ꝛ ang. in l. si cū emptiōe. ff. de pact.

J opera. liberoꝝ. Si res mea erat obligata creditori creditoris mei ipso iure liberoꝝ sicut in locaꝝ. domus. Adde bar. in l. iij. ff. solu. matri. in fi. et d. l. si liber homo. ꝛ vid bart. in d. §. solutā. ꝛ qō ibi dixi ꝛ q̄d si nō soluit ꝛ ꝺsignauit. vide bal. in. l. obsignaꝝ. C. de solu.

Idem sꝺ. opp. de. l. Vide bal. in d. l. si traditio. in vij. q. C. ō ac. emp. ꝛ bart. in. d. l. si insulā. in. iij. op. ij. pt̄. ꝛ ibi latius p̄ Jmol. in pe. carta.

J pater p filia. ad de hic an valeat pactū qꝺ vir nō teneatur alere vxorē ꝛ q̄d etiā si interuenit iuramentū. vide bal. in. l. pactū. in vl. q. C. de col. ¶ Marito et filio. tacita cōditiōe. Vꝺ q̄d si ponit conditio absq; eo ꝛc. vide bal. in l. ij. §. qō obseruari. in. v. col. ꝛ ibi dixi post bar. C. de iura. calū. et istā. l. cū simi. etiā allegat bar. in. l. de etate. in iiij. q. princi. de mino. et bal. in. l. cum te. C. ō p̄ba. ꝛ ibi vnū subdit qō est notan. videlicꝫ qꝺ nihil operent̄ vba negatiua si fūt ꝺcepta affirmatiue quo ad transferē dū onus p̄ bandi nisi iudex vel lex astringat ꝛc. vt ibi per eū. Et huic gl. adde glo. in cle. fi. de rescrip. quā ad hoc allegat bal. in. l. fi. in. v. col. C. de p̄ba. ꝛ illā glo. dicit sing. bal. in. l. actoꝝ. ꝛ in. l. ampliozē. §. fi. ō app.

¶ Quaꝝ rex actio nō daꝝ. Rubrica.

I Vsiurādū. hāc. l. allegat no. bal. in. l. i. in prin. C. ō fru. ꝛ lit. expē. telligiē repetita. h. d. ¶ Opp. si ista cōditio videē repetita. g̃ ipso iure legata nō possunt peti. Glo. h dat plures so. vna est qꝺ h loquiē de exceptōe facti vel intentiōis. ꝛ ista est bona. Vat glo. alia so. qꝺ h in tacita ꝺditiōe. sed nō est vex. qꝝ inter tacitā et exp̄ssam nō est differētia. vt no. in. l. itē qꝝ. ff. de pac. dat gl. alia so. in qua ponit vnū verbū not. qꝺ in ꝺdi tiōe negatiua ꝫ locū mutiana cautio ꝛc. Sed si tu ꝺcis. hoc nō faciūt negatiua ꝟba. imo qꝝ negatiua includūt. ꝛ nō curo ꝺcit gl. q̄ ꝟba sint dūmō p̄iuēt seu sint negatiua. ꝛ istā gl. allegaui in. l. inter stipulantē in prin. j. de ꝟbo. obli. ꝛ Di. ꝛ Li. allegāt. l. actoꝝ. C. de p̄ba. facit. l. i. in prin. ff. de iti. actuq; p̄ti.

¶ Quaꝝ rex actio nō daꝝ. Rubrica.

¶ Dictū est supra de aliquibus exceptiōibus. seqē videre ꝺ aliꝭs inter qꝭs est exceptio iurisiurādi.

I Vsiurādū. Si fideiussoꝝ. ¶ Quero q̄d in dubio an in rē vel in psonā videē datū. ꝛ ꝺcit glo. qꝺ in dubio in rē. ꝛ tene menti istā glo.

Que onerande. ¶ Quero qñ ꝺicaꝝ aliq̄d libertaꝝ. iurisc̄ sultus nō apit. vide glo. q̄ ꝺclarat. et incipit pulchre ꝛc. ¶ Nō. qñ aliq̄d fit incōtinēti vt. l. vētri. circa fi. ff. de p̄iuil. cre. ꝛ ibi dixi. tetigi in l. post ꝟctū. de do. ¶ Scōo no. qꝺ si p̄mitto tibi pe nā si te offendero. qꝺ valeat. ¶ Opp. qꝝ debemus esse ꝺtēti penis legalibus. vt. l. si ita stipulatio facta j. de ꝟbo. ob. sed illa. l. ꝺz intelligi stricte ī casu illo mr̄imonij in aliꝭs. pōt. ꝛ est h casus exp̄ssus. ¶ Juxē hoc q̄roꝰ ꝺcit statutū huius ciuitaꝝ. qui offenderit nō subiectū iurisꝺitōis cōis ꝛ populi punitur in. x. libris ad plus. an illud statutū put respicit clericos fit ꝺ libertatē ecclesie. ꝛ videē qꝺ nō. qꝝ nō aufert clericis aliq̄d qō fit eis ꝺcessum ī p̄iuilegiō sed aufert eis illud qō cōpetit vt cuilibz de pplo. f. qꝺ offendēs puniaꝝ. g̃ nō est ꝺ libertatē ecclesie fm doctrinā Jnno. ꝺ sen. excō. c. nouerint. recitaꝝ p Di. in auē. cassa. sed tñ. l. h dat meliorē doctrinā. qꝝ h ꝺ libertatē alicuius ꝓpter qō ꝗs efficiꝭ timidior. ꝫ l. ꝺcit qꝺ clerici efficiunt timidiores. g̃ ꝛc. ¶ Nota qꝺ ꝫ actio qō me. causa. requirat cruciatū vel metū cozpis. tñ ꝓpt metū q̄ est ex nimia reuerētia. vt quā mulier ꝫ ad vir̄. ꝛ in clerico erga ep̄m rescindiē. p̄ missio. vt ꝺcit not. gl. k quā not. Dico qꝺ ista gl. ꝺic veritatē. ꝛ reuocaꝝ p officiū iudicis. casus est in filī. in. l. fi. §. i. ꝛ. §. cū fenerator. ff. qō me. cau. ꝛ no. eo. ti. l. metū. ꝛ C. de trās. ac. l. inkpositas. nō tñ eo qꝺ marītus vel ep̄s erat p̄sumiē illatus metus. vt. d. l. inter positas. ꝛ qō me. causa. l. ad inuidiā. ꝺz g̃ ꝓbari qꝺ p̄cesserūt mine vel verbera tunc cū ista q̄litate. f. qꝺ vir vel maior vel ep̄s efficiē iustus metus. vt not. in l. metiana. C. qō me. causa. idē in causa mr̄imonij. facit ex̄ de cōuer. cōiu. c. accedēs.

J filiofamilias. Si in aliena. Iste est singularis casus. aduerte ad p̄ticulā casuz quē ponit gl. q̄ incipit. Puta si vicero ꝛc. tūc si ista vēditio est facta in ludo ꝓhibito. nō valet ipso iure. alꝭ sic ꝛ haberet locū ꝓscriptis verbis. Scōo mō legiē qꝺ vēdidi tibi rē ꝛ lusi. vel rē vel esti

i ¶ Que one rande. iurta hoc q̄ro. vid que habent in. l. filiusfa. §. diui. ff. de leg. i. ꝛ ibi Jmol. ꝛ mo der. post eum dē bar. adde q̄ not. bar. in l. q̄ sub cōdi. de ꝺdi. instī. Et an impe rator possit l. cōstituere ꝺ clericos de linquētes et territorio bā nire ꝛ an sup hoc statuta valeāt. vide bal. in. c. i. §. si clericus. ō pa. tenē. ꝛ in auē. statuim? C. de epis. et cle. Et adde qꝺ statutū qꝺ nō possit op pōi exceptio excōicatiōis non valet qꝝ videē esse ꝺ libertatē ec clesie per id qō legiē ꝛ no taē in. c. i. de sta. ꝺ libert. ecc. ꝛ ibi no. bal. sup tabu la ꝺclusionū qui aliter nō legit illū titu lū ordinarie. adde q̄ not. bart. in. d. §. diui. ꝛ i auē. cassa. C. ō sa crosan. eccle. et in. d. auē. statuim? pꝺ Ja. bu. ꝛ vi de q̄ plene no. post bar. in. l. cīctos pplos. C. de sum. tri. ꝛ fi. eatho.

k ¶ Dicit no glo. Dico qꝺ ista gl. dicit veritatē pro ista gl. ēt er.

f Idem notabilē. ¶ Opp. de. l. emptoꝝ lo scōo. §. de euic. Vo. illa gl. ꝺ coꝛdat cū ista. qꝝ petebat interesse ibi. ꝛ h soluēdo fundū eatenus q̄tenus vltra interest soluit interesse. ¶ Opp. de. l. hr̄e licere in fi. §. de euic. Vo. ibi ad duplū fuit dānatus. h ad interesse. ¶ Opp. qꝝ aliud p alio inuito creditori ꝛc. vt l. ij. §. si cer. pe. ꝛ h fuit ꝺdēnatus ad interesse ꝛ solꝫ uit p̄dictū. Vo. qñ q̄titas est in obligatiōe respectu certe speciei tūc soluēdo spēm liberaꝝ. vt. l. si ꝟo negociū. §. fi. §. so. ma. mō in. l. hr̄e licere. §. in pri. ꝺrio erat dānatꝰ ad merā penā nō ad interesse. ¶ Opp. deꝭ. l. si insulā. j. de ꝟbo. obli. qꝝ mora p̄t purgari vsq; ad sniam ꝛ nō vltra h post sniam. Vo. q̄cquid ꝺcat Jo. alibi. hic nō purgat morā. imo so. qō ꝺbet. qꝝ debeē quātitas respectu certe speciei quaz spēm soluendo liberaꝝ.

J pater p filia. f ¶ Not. qꝺ vir nō pōt petere vsuras dot̄. nisi sustineat onera matrimonij vt hic et. l. in insulā. §. vsuras. §. solu. ma. Scōo tene mēti aliud qꝺ ficuti obligatio indebite facta pōt cōdici. ita ꝺtra agentem pōt opponi exceptio. vt. l. i. C. de cōditi. sine causa.

Auus nepotibus. Verba enūciatiua ī modū causę ꝓlata exceptionem inducūt. h. d. ꝛ istū. §. alleg. tibi in. l. ex hac scriptura. ff. de do. ꝛ allegaui tibi. l. emptoꝝ. §. ancil. de rei vendi. ꝛ glo. allegat h.

Ex quadrante. Pendente lite de re empta nō pōt emptoꝝ cogi ad p̄cij solutionem. h. d.

Marito et filio. Cōditio apposita in institiōe in legaꝝ sibi cōnexis in

not.in.l.pe.j.de fur.quã allegat bal.in.c.i.§.itẽ sacramẽta.ꝺ pa.iura. fir. Et dicit ꝙ iste metus tacitus ꝓbabiℓ ex qualitate ꝑsone iuℓ not. per bar.in.l.de pupillo.§.siqs ipsi ꝓtoꝛi.de ope.no.nũci. Et ad bar.ꝺ adde ꝙ ipse voluit in.l.iij.in fi.s.siqs aliquẽ testa.phi.& adde ꝙ bal. in.l.pactũ.in.v.col.C.de colla.dicit ꝙ pactũ per qꝺ filia renũciat he reditati pa terne nõ vali daℓ iuramẽ to si interces fit metus vl nimia reuerẽ tia pñs obtẽ ta absolutõe a iuramẽto. et vide bal. in.l.interpo sitas.C.de trãsact.& ibi bar.& bar.in l.trãsactiõez C.e.ti.& bal. in.l.i.in vlti. col.C.de bo. mater.alle gat istã gl.ꝑ fing.ꝙ silen tiũ ꝓpℓ pa triꝭ reueren tiã interueni ens reputaℓ traditio.& sic no.ꝺ ꝙ reue rẽtia epi viri vel pñs nõ est sufficiens ad rescinden dũ ꝺsensum factũ & ꝓstitũ ꝑ subditos eoꝝ.bonus est tex.in.l.si fideiussoꝛ.§. pater.ꝺ pig. nisi interue niat mine vl ꝺbera:qꝛ tũc officio iudi cis succurriℓ dato ꝙ alias nõ induceret metus ĩ vir ꝺstatẽ.& hoc videℓ ꝓbari vltra allega ta ꝺ i.l.si pñe & ibi gl.ꝺ rit. nu.& facℓ qꝺ not.gl.in.c.insinuãte.q̃ cle.vel vo.vbi gl.arguit ꝑ & ꝺ.& facit etiã qꝺ habeℓ in.c.ex lr̃is.de despon.impube.& c.pñs clericus s.xx.q. iij. Et ad vnũ aduerte qꝺ dixit gl.in.ꝺ.c.pñs. videlicet ꝙ licꝫ mr̃imoniũ ꝺctũ nõ inualideℓ ꝓpter reuerentiã patris.ꝑ.ꝺ.l.si patre. qꝺ intelligiℓ fm distinctionẽ hic not.tñ secus videℓ in mr̃imonio spũali:cũ volũtariũ militẽ & nõ coactũ eligat chriſtꝰ.xliij.q.i.si q̃d inueniſti. & hec sunt no. ad ea q̃ quotidie ꝺtingũt qꝛ cũ filie ꝓpter reuerẽtiã paternã ingredi unℓ monasteriũ:an vitieℓ ingressus vl ꝓfessio fm Imol.in.l.si cũ dotẽ. bar.vide bar.& q̃ ibi dixi in.ꝺ.§.feneratoꝛ.hic alleg.& q̃ not. bar.in.l. pe.s.solu.ma.vbi est tex.no.in materia. Et ad ea q̃ hic dixit ꝙ istũ tex.adde qꝺ bal.in ti.ꝺ pa.ꝺstan.in ꝟbo pactões.refert io. an. in nouella.in.c.i.de ꝑscrip.in.vi.tenere ꝙ indebita seruitia ꝑsumunℓ

mationẽ. Tũc op.saltem ad primũ.ꝺ.qꝛ ꝺctus celebratus a pdigo añq̃ interdicaℓ sibi bonis est validus.vt.l.si is cui bonis.j.de ꝟbo.ob. Glo.rñdet ꝑ.l.siqs cũ sciret.s.ꝑ emp.ꝙ ista.l.hꝫ locũ qñ colluſoꝛes emerũt inter se.vel põt intelligi qñ vendidit exneo.& tũc valet vẽditio.sed q̃uaℓ in hoc vt nõ habeat cautionẽ.vt gl.not.in.l.ꝙ si minoꝛ.§.fi.s.ꝺ minoꝛ.& gl.ꝺicit in.l.siqs cũ sciret.§.fi.s.ꝑ emp.ſz dixi vobis alr in.ꝺ.l.siqs cũ sciret.s.ꝑ emp.fm Ja. de are.ꝙ si emo rẽ & tibi soluo ꝓtinus ꝓdituro. tũc nõ valet.sed si scio te ꝓdigũ nõ tñ scio te cõsumpturũ ad certũ vsum.& tũc valet donec bonis interdicaℓ. & istã lec.puto verã. Tertia lec.ponit i gl.ꝺ & nõ applaudet lr̃e.qñ erat in alea.i.dubius euentus &c. tñ lec.est vera in se.vel alr pone casum fm Ro. in glo. et primũ casum quẽ iã expediui. Sed in vltimo qñ ludus est ꝓmissus. Ipe. reprehendit. qꝛ qꝺ legitime est factũ penã nõ mereℓ. Ipe. nil aliud dicit. bñ facℓ l.siqs.§.siqs possessiõis.s.de ꝑscript ꝟbis. & l. pe. s.de alea.facit.l.si ex cautiõe.j.de ꝟbo. obli.

De litigiosis. Rubrica.

Litigiosam rem. Nota ꝙ solutio facit rem litigiosam.facit.C.e.l.i.de virtute huius denũciatiõis.dic vt plene in materia ꝓtestatiõis in.l. nõ solũ §.fi. de oper.noui nuncia.

Si inter. No. ꝙ vitiũ litigiosi nõ afficit rẽ. sed psonã sic.C.de ꝑscrip.lõg.tẽp.l.i. Scꝺo no.ꝙ res efficiℓ litigiosa p li. ꝓt. Op. C.el.auc.litig. So. illa coꝛrigit hãc in reali vbi p solã citationẽ res efficiℓ litigiosa in psonali remanẽt iura antiqua. Et vt ꝟ materia liq̃at distingue aut agiℓ reali. aut psonali. aut mixta. Primo casu aut in causa principaliter ꝓtẽditℓ de dñio vel de eo qꝺ ps dñij est.vt de vsufr.& fit litigiosa p solã citationẽ.vt C.eo.auc.litigiosa.& ibi no.ꝑ gl. & idẽ puto de ipsa actiõe reali.ꝙ eo mõ efficiaℓ litigiosa. aut nõ ꝺtendit de dñio.sed ꝺ alio iure vt hyp.ꝺfessoria & negatoria & p alijs fuitutibus.& tũc ista res nõ efficiℓ litigiosa.vt in auc.eo.§.ad hec.ipsa tñ actio efficiℓ litigiosa p litꝭ ꝓte.ar.huius.§.& C.e.l.ij. Idẽ puto si litigeℓ de possessiõe. Si vero agiℓ actõe psonali.siqui dẽ nõ ꝓtẽditℓ de ipsa re.sed de aliquo ope facto i re tũc ipsa res nunq̃ efficiℓ litigiosa.etiã si illa actio sit in rẽ scripta.vt.s.de aq̃ plu.ar.l.quanq̃.§. iulr. & ibi no.ipsa tñ actio bene efficiℓ litigiosa p litꝭ ꝓtes.vt.l. ij.C.eo. Si vero ꝓtẽditℓ de ipsa re.tũc efficiℓ litigiosa sm ipsa res & actio p lit.ꝓtes.vt.ꝺ.l.ij. C.e. Si vero a dñis extorta p metũ & ꝺ potẽtes ꝑsumiℓ.l.nolumus.C.ꝺ testa.l.i. C.ꝺ illic.fur.li.xi.& in.l.i.C.ꝺ omni agro deser.& ꝑsertim ꝺ rusticos.l. ij.C.ne rusti.ad nullum offi.vo.no.tñ ꝙ nisi volũtas descẽdat ꝓpulsioni q̃s cogi nõ põt.l.iij.C.ꝺ heredi.istã.& id qꝺ fit p metũ pncipis nõ valꝫ.ꝺ.c.i.ꝺ pa.ꝺstã.& ibi bal.ſz an ipso iuℓ vl ope exceptõis dic

agiℓ actiõe mixta.tũc aut est actio vniuersalis aut singularis.primo casu & olim & hodie efficiℓ litigiosa p solã citationẽ.vt.s.de peti.hered.l.diuus.& fami.herc.l.alienatiões. Si ꝟo est ꝑticularis.tũc res et actio efficiℓ litigiosa p lit.ꝓtes.vt.l.i.in fi.C.cõi diui. Quero q̃d habeat opari vitiũ litigiosi. So. fm ista tpa tres erãt effectus.primo ꝙ impediebaℓ alienatio.vt.ꝺ.l.diuus.& l.alienatiões. scꝺo ꝙ ille in quẽ fiebat talis translatio nõ poterat in ꝑscripti one sibi cõnumerare tpa sui auctoris.vt.l.i.C.de ꝑscrip.lõ.tẽp. Tertio ꝙ si cadebat a possessiõe nõ poterat eã recuperare obstãte exceptiõe litigiosi.vt ꝟ. hodie ꝟo est additũ ꝙ ꝺctus sup re litigiosa habitus est ipso iure nullus. Itẽ qꝛ accedẽti ad ꝺctum ponunℓ certe pene q̃ ponunℓ in.l.fi.C.eo. Itẽ ꝙ si snĩa lata ꝺ primũ reũ tenet põt mãdari executiõi ꝺ eũ in quẽ facta est trãslatio.vt.l.fi.C.e.qꝺ plenius declaroꝝ in repetiõe.l.creditoꝛes.C.de pig. Quas penas intelligo si fiat alienatio lite pendente. nã si pempta esset instãtia. tũc licet duret vitiũ litigiosi. vt no.C.de iudi.l.ꝑpẽdũ.§.sed fiquidẽ.& dixi in.l. ij.j.iudi.sol.tñ cõtractus habitus valet.vt. ꝺ.l.i. C. de ꝑscrip.long.tẽpo. An possit res litigiosa obligari dic ꝙ nõ.vt.l.si filius.§.fi.s.que res pig.obli.po. et not.ꝑ gl.ᵒin.l.i.§.fi.C.cõi diui.

vt not.in.c.i. §.itẽ sacra.ꝺ pa.iura.fir.& qꝺ dixi in.l. metũ.C.qꝺ met.cau. Et adde qꝺ pulchre no.bar. in.l.creditoꝛ. in fi.ꝺ soluti. et ad id qꝺ dixi.s.ꝺ mrimonio spũali. vidꝺ tex.singu.i.c.cũ vir̃ũ. de regul. Itẽ ꝑdictis adde q̃ not. bal.in.l.siue in pnin.C.ad vell.& q̃ not. in.c.siue.ꝺ renũ. & q̃ habẽtur in.l.trãsactionẽ.C. de trãsac.& ad ꝑdicta adꝺ in no.in.c.cãm mrimonij.de offi. deleg.

De litigiosis. Rubric.

Litigiosa. §. si inter. op.C.eo. Cõtrariũ tz bar. in.ꝺ.auc.litigiosa. Sz forte nõ est ꝺrius si recte cõsidereℓ.

Efficiℓ litigiosa. & ꝟ teneas. & sequiℓ Imol.ĩ c.cũ. Dd. de ꝺsti.& ibi vide ĩ materia inno. sz bar. in.l.cũ te. C. eo.dixerit ꝙ nũq̃ in ꝓsonali res efficiℓ litigiosa. Subdit tñ do.flo.ĩ.ꝺ.c.cũ. Dd.ꝙ etiã lite pẽdente q̃s põt vti possessiõe sua dñmõ licite vtaℓ.sec⁹ si illicite ad ꝑiudiciũ ptis.vide q̃ ĩ materia dixit do.anto.ĩ.ꝺ.c.cũ. Dd.post io. an.& qꝺ no.ĩ cle.fi.vt li.pẽ.& ĩ materia vide Inno.ĩ.c.ex pte.ꝺ arbi. et bonã gl.ꝺ hoc vitio litigiosi.xi.q.ij.c.i. Et his adde bal.pᵛ bar. ĩ l.i.cõi di.& adde ꝙ vitiũ litigiosi ĩpedit alienationẽ possidẽtis sed nõ acq̃sitionẽ ab eo fieri.ita dic̃ bal.mẽti tenẽdũ in.l.ij.i vl.col.C.ne lit.pẽ. Declaro.idẽ tz bar.ĩ.l.fi.C.e.& bal.ĩ.l.i.C.cõi di.& ang. in.ꝺ.auc.ꝺ litig.ĩ prin. Per gl. Et illã gl.sequiℓ bal.ibi ĩ. ꝺ. l.i. vbi etiã q̃rit an possit fieri ꝺ ea cõpromissuz & simplex cõpositio & q̃d coꝛã arbitro an ducaℓ vitiũ litigiosi.

De ac.& obli. Rubrica.

Obligationes. Iste obligatiões q̃ nascunℓ ex varijs figuris causaꝝ. Et gl.ponit opi.& primoᵖ ꝙ ille q̃ sunt ex quasi ꝺctu.& istã opi.repẽdit gl.insti. de ac.in princi.& qꝛ q̃n ꝺꝛ ex ꝺctu sequiℓ & de his q̃ ex quasi ꝺctu.vt ꝓbaℓ ꝑ illos ti.insti.de oblig. q̃ ex quasi ꝺctu. Alij dicũtᵍ vt Dn.ꝙ est ꝺditio furtiua q̃ nasciℓ ex varijs figurisʳ causaꝝ.& hoc tenet gl.hic et in.l.si ꝑ fure.s.de ꝺdi.furti. Sz illud repꝟbendiℓ ꝑ Ddi.& Duil.& oẽs doc.moder. qꝛ imo ꝺditio furtiua oriℓ ex delicto.vt.l.si ambo.§.quotiẽs.s. de cõpen.& l.si mulier.§.pe.s.re.amo. Alij dicũt ꝙ intelligiℓ de obligatiõibus q̃ nõ sunt iure ordinario &c. vt gl.sed illud vidi repẽdi.qꝛ hic de obligatiõe.ex emplũ est de actiõe.& ista nõ est bona repꝟbẽsio.vel dic de pactis appositis ex ꝺctũ &c. vt glo. sed trufa est.qꝛ pacta incõtinẽti apposita sunt ꝺctus. Ipe.dicit ꝙ actio in factũ q̃ est ex varijs figuris causaꝝ.vt l.sancimᵘ.C.de sacrosan.eccle.nõ placz.qꝛ ꝟ loquiℓ in obligatiõe.exẽplũ est in actiõe.q̃d dicemus. Ad primũ dico ꝙ obligatões q̃ sunt ex quasi ꝺctu sunt ex varijs figuris causaꝝ.& repẽsio gl.insti.de ac.

Et que sit actio q̄ oriť ex varijs figuris causaꝝ. est glo. in l. si p̄ fure. §. fi. ō cōdi. furt. et vide glo. et bar. in l. certi cōditio. §. q̄m. s̄. si cer. peta.

s Quero vñ oriť. vide bar. in l. i. C. eo. an sint datiue vel natiue. plene per bal. ibi in ix. col. & ī. vi. q. et bar. hic. & bal. in l. ex legato. in. iij. q. C. de legi. in ℞. ad examinãda istã materiã.

in prin. p̄cedere videť fm ordinẽ titulorꝝ in instí. positorꝝ. sed h̄ iurisc̄sulti ordo est ō. q: primo hic agiť de obligatiõe ex ō̄ctu. sc̄o de obligatiõe ex maleficio. vt. j. e. l. ex maleficijs. Et postea sequiť q̄ dicat de varijs figuris causaꝝ. & ponit de obligatiõe ex quasi ō̄ctu vel q̄si maleficio. & sic videť de mente iurisc̄sulti q̄ iste sint ex varijs figuris causaꝝ. Im̄ proprie ponit istud verbū ex quasi ō̄ctu & ex q̄si maleficio cū h̄ dicat de varijs figuris causaꝝ. & sic est mẽs huius. l. Ad illud q̄ ōr ō ordine titulorꝝ insti. rñdeo q̄ magis debemus ordinẽ titulorꝝ in. ff. attẽdere q̄ in. C. vt in ti. de bo. pos. ō̄ta. & fm̄ta. & ecōtra in. C. itẽ actiões scripte in rẽ q̄ rei quentiõe obueniunt tũc ex varijs figuris causaꝝ ꝓponunť. q: nõ ex ō̄ctu vel q̄si oriunť. & ita tenet gl. C. q̄ō me. cau. l. iij.

Quero vñ oriť^s actio vtilis. gl. in. l. ex legato. C. de lega. dicit not. q̄ actiões vtiles sunt datiue nõ natiue. Idẽ no. h̄ in prin. ma. gl. & in. l. ex maleficijs. §. heres. j. e. sed in. l. pater. C. de pac. q̄uẽ. ōr q̄ q̄ñq̄ nasciť q̄ñq̄ dať. Ad declarationẽ huius. primo videam^ q̄d est dictũ natiua & datiua. pone exẽplũ in hoibus possum dicere q̄ adã fuit hõ datiuus a deo imediate factus. alij hoies natiui. q: ex patre & mře nati. ita actio natiua q̄ñ nasciť ex mře. s. obligatiõe. vt. l. lz. §. ea. s̄. de ꝓcu. sz q̄ñ imediate a lege cõcediť sine matre ōr datiua. tex. quẽ Ja. but. ad hoc alle. in. l. iurisgẽtiũ. §. i. s̄. de pac. dicit q̄ tũc ōr natiua q̄ñ hz assistẽtẽ materiã sufficientẽ ex q̄ actio oriť. alꝫ ōr datiua. hoc p̄misso dic̄ Jpe. q̄ duplex est materia. q̄dã remota. q̄dã ꝓxi. exẽplũ in ꝓsonalibus ō̄ctus est materia remota. obligatio est ꝓx. ex q̄ actio oriť q̄ ōr natiua. in rei vẽdicatiõe vero dñiũ & possessio est causa ꝓxima rei vẽdicãde. Et ideo dicit ipse aut queris vtr actio vtilis dicať natiua respectu cãe ꝓxime. & tũc si inspicias principiũ. l. xij. ta. q̄ istã vtilẽ nõ ꝓducebat erit datiua. vt ī vtili bonorꝝ possessiõe. vt in. l. pe. s̄. si q̄dr. pau. fe. di. Si ℞o respicis illas leges q̄ illas vtiles inducũt dicet actio natiua. q: lex introducit obligationẽ ex q̄ h̄ actio oriť. vñ obligatio bñ posset dici datiua. sz actio nõ. Si respicis cãm remotã. tũc fateor opi. gl. q̄ est datiua et ī his vtilib^ fit obligatio ꝓbať ex diffinitiõe obligatiõis. q: est iuris vinculũ quo necessitate astringimur ꝛc. sed h̄ astringiť g̃ ꝛc. Ad examinãdũ hãc q̄nem est p̄mittẽdũ q̄ actio vtilis ōr q̄dr. upliciter. primo respectu directe cõpetẽtis & ad idẽ. vt. l. i. C. de ac. & ob. cũ filibus. nã directa cõpetit cedenti. et vtilis cessionario ad idẽ. sc̄o respectu directe q̄ iaz cõpetit nũc nõ cõpetit vt ī vtili q̄ restituiť minori vl̄ absenti. vt. C. si aduer. trã. l. i. & l. ī honerarijs. j. e. ℞. sz cũ rescissa. tertio ōr vtil^ respectu directe q̄ nunq̄ cõpetit lz esset possibile cõpetere. vt. l. quoť. C. ō dona. q̄ sub mõ. & l. pe. ad exhibẽ. q̄rto mõ ōr vtilis respectu directe q̄ cõpetit ad aliud. vt ī casu. l. pe. si q̄dr. pa. fe. di. & l. curatoris. C. ō neg. ges. & de bo. po. here. peti. l. i. Sc̄o videndũ ē an p cessionẽ trãsferť vtilis obligatio fic̄ actio vtilis. & videť q̄ nõ. nã gl. vl. in. l. i. C. ō ac. & ob. dicit q̄ hñs vtiles nõ põt dicere illũ sibi obligatũ. in ō̄riũ est tex. in. l. si insolutũ. e. ti. put est ī lfa habes. p hoc q: video q̄ñ alicui restituiť hereditas nõ tñ trãsferť actio vtilis. sed tñ ōr vtiliter heres. vt. l. si filiꝰ qō cũ eo. & l. postulãte. ad treb. Jpeterea vidō q̄ p cessionẽ põt trãsferri spes obligatõis. vt. l. spẽ. C. ō dona. ꝓterea obli. q̄ nõ parit actionẽ põt cedi. vt. l. si cuiꝰ. ad tre. ea. rõne q̄ parit. ꝓterea video q̄ instãtia iudicij q̄ nõ est actio sz p eã obligaťꝰ q̄s instãtie. vt. l. i. ī p̄in. ad treb. & l. hẽditas. facit. l. tã ex ō̄ctib^. ff. ō iudi. & sic puto q̄ cõpetit vtilis obligatio fic̄ actio. Tertio est videndũ q̄ñ actio nasciť ex oblig. an semp nascať an ab initio tñ sunt eñ q̄dã q̄ oriunť ex aliquo indefinẽter. vt lux a sole. q̄dã in puncto. vt fili^ a pře. rñdeo semel tñ ab initio oriť actio nõ indefinẽter. facẽ ad idẽ. vt. l. fiḋs stip. & l. si sic. ō ℞b. ob. & l. cũ q̄rebať. iu. sol. His p̄missis venio ad. q. an vtil^ actio sit datiua. vel natiua. Iurisc̄sulti appellauerũt datiuã q̄ nõ h̄et subsistẽtẽ materiã ex q̄ oriať. vt p̄al. l. iurisgentiũ. Nos aut stricti^ dicam^ eã eẽ datiuã q̄ nõ hz obligatõez aliq̄ etiã datiuã. & assumo vtilẽ & primo. vt cedẽti et cessionario ō̄petit obli. vtilis g̃ hz obligatione ex q̄ oriť. Cõtrariũ dico ī cessionariũ trãsferť vtilis obligatio q̄ erat directa apud cedẽtẽ q̄ nõ potuit plus parere cũ iã pepererat g̃ ista vtil^ nõ põt parere. vt l. eũ q̄. ff. ō furt. g̃ est mere datiua. & hoc casu dic̄ vez gl. Hz si poneres q̄ añ partũ obli. vtilis trãsferť. vt in casu. l. spẽ. C. ō dona. tũc Jpe. bñ dicit q̄ oriať ex oblig. datiua cũ nullũ hz ō̄ctũ ex quo oriať. Si ℞o accipim^ actionẽ vtilẽ scõo mõ. fm quẽ ōr respectu directe nõ cõpetẽtis ad idẽ & nõ cõpetit. & id q: est datiua nõ natiua. ideo eñ euacuata erat ptãs ī illa obligatõe directa eo q̄ selꝫ parturierat. vt. l. i. & ij. C. si aduer. trã. Si ℞o accipis actionẽ vtilẽ tertio mõ s. q̄ñ possibile est cõpetere ad idẽ. vt ī. l. quotiẽs. C. ō do. q̄ sub mõ. & l. pe. ad exhi. tũc fateor q̄. l. ꝓducab initio oblig. vtilẽ & actionẽ q̄ oriť ex ea. & sic dicet actio natiua & obli. datiua. Nec ob. tex. ī. o. l. pe. ad exhi. q̄ dicit vtilis dabiť & sic īuit q̄ est datiua. q: illud ōr. q: dať obligatio. neq̄ hz ō̄ctũ p̄cedẽtẽ sufficiẽtẽ ex quo oriať. & sic iurisc̄sulti appellabant illã datiuã. sz ego strictius. Si ℞o accipim^ actionẽ vtilẽ q̄rto mõ. s. respectu directe cõpetentꝭ ad aliud. tũc fateor opi. Jpe. q: aut respicis p̄cipia. l. xij. ta. ītro ducẽtis directã. & nõ põt dici vtil^ datiua. q: nõ debebať. Aut respicis alia iura introducẽtia vtilẽ. et tũc fateor q̄ est natiua respectu obligatiõis respectu delicti vel q̄si. vt. l. curatoris. de neg. ge. & l. pe. si q̄dr. pau. fe. di. & ī multꝭ legi. in ti. ad. l. aq. q̄ iducũt vtilẽ aq̄l. & p̄dicta ℞a in ꝓsonalib^. Quid ī realib^ an vtilis sit natiua vl̄ datiua. gl. h̄ in p̄ri. dic̄ q̄ reales actões nunq̄ oriunť ex obligatõe. vt ĩsti. de ac. in p̄ri. & dic̄ vez q: materia ex q̄ oriť rei vẽ. est dñiũ et possessio aduersarij. Videndũ est tñ q: q̄ñq̄ ōr vtilis respectu directe q̄ cõpetebat ad idẽ. & desijt cõpetere. aduersario desinẽte possidere dolo tũc puto q̄ nõ sit natiua. nec eñ hz sufficiẽtẽ materiã: q: deficit possessio. vt. l. i. ō alie. iu. mu. cau. fa. & q̄ nõ. not. doc. ī rub. C. ō rei vẽ. Q̄ñq̄ ōr actio vtilis respectu directe cõpetentꝭ ad diuersa vt vtil^ in rẽ q̄ cõpetit emphiteote feuda. & filibus. Ista est natiua. nã oriť ex vtili dñio q̄ hz emphi. & possessiõe aduersarij. & sic loquiť ti. si ager vecti. pe. Q̄ñq̄ est vtil^ respectu directe cui ō̄riať. vt in vtili q̄ cõpetit p̄scribẽti q̄ recte venit ad ipediẽdũ directã q̄ cõpetebat ei ō̄ quẽ p̄scribiť fm doc. in auc̄. nisi. C. ō bo. ma. & ista filꝫ est natiua. oriť eñ ex dñio vtili q̄sito p̄scribẽti p p̄scrip. et ex possessiõe aduersarij. facẽ. l. i. ī fi. & q̄ ibi ōr. s. ō aq̄ plu. ar. Q̄ñq̄ ōr actio vtil^ respectu directe cõpetentꝭ ad idẽ volũtate ei^ cui cõpetit directa ℞a vel p̄sumpta. vt q̄ñ dñs q̄ hz directã rei vẽ. mihi cedit illã vel vẽdit vel recipit estimationẽ rei tũc eñ mere cõpetit vtilis ī rẽ q̄ est datiua nõ natiua. nõ eñ habeo dñiũ directũ. q: res nõ est mihi tradita nec vtilis fm Di. i. c. p possessore. circa fi. ō reg. iur. li. vi. et gl. ī. l. fi culpa. s̄. de rei vẽ. hz Jpe. dicat q̄ tũc hz vtile dñiũ. q̄ est falsum. vt. l. hui^ rei. & l. hz fi rẽ. de rei vẽ. & h̄ sunt satis necessaria ꝓpt̄ libellũ. Quero vtr q̄ñ ago vtili possum dicere debitorẽ mihi obligatũ. gl. in. l. i. C. de ac. & ob. dicit q̄ nõ. dicas tu vt ptz ex supra dictis. nã ī casib^ ī q̄b^ vtilis ꝓsonalis est natiua recte possuz dicẽ debitorẽ obligatũ mihi

t ¶ Quero v⁹ tz. ¶ Vide p bal. in. l. i. in vij. col. C. e. in versi. nūc venio ad se cundū. ⁊ in ō. sedo q̄rit. et vide in. d. l. si cū res. C. de neg. gest. et bal. in. d. l. et legato. in prin. C. de le ga.

v ¶ Tu vero dic. Not. tū q̄ si cedit a ctio in factū qñ est datiua trāsit in cessi onariū dire cta. ita not. bal. ī. l. ex pla cito. in. vij. q. C. de rerū ymu.

x ¶ Respon. nō. vide bal. in. l. i. in. ix. et x. q. C. eo. et qō not. in. l. si duo. de so luti.

y ¶ Qō ap paret. Et de multis prius le. huius in strumēti. vīs in. l. a diuo. ⁊. fin. az. in fi. de re iudi. et ad bar. ff. vi de bal. in. l. p diuersas. in x. q. C. māda. et ī. l. et lega to. in vl. ff. C de leg.

z ¶ Quero si vtilis. vide barto. in. l. si q̄s vi. ⁊. diffe rētia. ff. ō ac qui. pos. ⁊ in l. ex asse. ⁊. ad treb. ⁊ in. l. i. C. eo. ⁊ in. l. curatores. in vlt. col. C. de neg. gest. ⁊ vi de quod no. bal. in. l. i. in vij. col. C. e. ō. scdo que rit. not. tū q̄ si statuto ca ueat qō alteri stipulatōe alterius que

lícet ℨctus sit celebratus cū alio. vt. l. qui stipēdia. C. de ꝓcur. sed qñ actio est datiua idē nō tñ possem ꝺcludere q̄ ℵtute illius obli. ꝺdēnarent mihi. qz nō pōt oblig. actionē inducere. ⁊ gl. in. l. i. C. e. ħ voluit dicere ob. ſ. q̄ actionē inducat. facit ad hoc qō no. in l. heredē. de acq. here. ¶ Quero vtr directa actio vtilis ⁊ directa sint eedē in substātia. videt q̄ sint eedē. qz ℨ agētē ex necessitate dat vtilis ex volūtate directa in. l. curatoris. ō neg. ges. ſz he due dicunt eedē. qz dic. ħ actio ⁊c. vt. l. iij. ℨ. ħ actio. s. de neg. ges. ⁊ vi det casus ī. l. actio. e. ti. fin prima lec. ꝓterea tutor te net directa tutele magrat⁹ vtili. vt. l. i. C. ō ma. ꝓue. ℑn ℨriū q̄ sint diuerse ꝓbat in actiōe directa q̄s fundat intētionē ex ꝓsona sua: ī vtili ex ꝓsona alteri us. vt. l. q̄ stipēdia. C. ō ꝓcu. qō intellige q̄ tū ad fa cti narrationē. g̃ sunt diuerse. ꝓterea vides q̄ qñq̄ vtilis est ꝓtoria directa est ciuilis. vt. s. ō bo. pos. he re. pe. l. i. ſz ciuiles ⁊ ꝓtorie differūt specie. g̃ nō sunt eedē. ℜ reuiter ℑ pe. dic q̄ q̄ tū ad effectū sunt eedē qz habēt effectū eūdē. vt. l. actio. ff. ō neg. ges. ℑ tem sunt eedē ī gñe. qz sicut vna ita alia est actio. ℑ tez sunt eedē specie. qz de q̄libet actōis spē possum⁹ di cere alia directa alia vtil. ¶ Sz si q̄ris an sit eedē numero. ⁊ tūc ipse dic q̄ nō. qō apparet. qz sūt mul te dr̄ie fin gunt tñ eedē qñq̄. vt qñ vna loco alteri⁹ ponit. vt. C. si aduer. trās. l. i. ⁊. ij. hec sunt ℵba sua q̄ examinemus. ℜ dicit ipse q̄ q̄ tū ad effectū vtilis et directa sunt idē. qz habēt eūdē effectū. hoc nō est verℨ simplr. qz vtilis petitio hereditat⁹ q̄ cōpetit fi deicōmissario nō est eadem q̄ tū ad effectū quo ad multa cū directa. vt no. ī. l. qz pinde. ad treb. ℑ dē in ptic̄laribus qz ℨ vtilē cōpetit exceptio. q̄ nō ℨ di rectā. vt. l. quotiēs. in prin. ō admi. tu. ⁊ p ℜ i. in. c. p possessore. de reg. iur. li. vi. ℑ tē directa infamat qō nō repit ī vtili. vt. fi. ō ifa. l. i. ¶ Expedit etiā magis di rectā q̄ vtilē hre ꝓpter ꝓbatōes. nā ī vtili qñq̄ de beo plus ꝓbare. ſ. ℨctū ⁊ cessionē. sz in directa quā habere ex ℨctu meo: solū ℨctū. ℜ d scōm dicit ipse q̄ actio vtilis ⁊ directa sunt eedē gñe qō est verū fm opi. cōem. q̄ est q̄ fit actio ī gñe. vt. l. ij. C. ō neg. ges. ⁊ ibi no. in. l. iij. ℨ. gña. de acqui. pos. ⁊ ibi dixi. ⁊ not. in. l. fuus cōis meus ij. ℨ. fi. de stip. seruo. sz dic ip se q̄ nō repit actio in gñe. vt ℭ i. refert in ꝑalle. l. iij. ℊ fm eū nō pōt dici eadē in gñe cū nō sit illō gen⁹. ¶ ℭertio vbi dicit q̄ sunt eedē spē. circa qō dic q̄ dr̄ie q̄ sumunt ex aliq̄b⁹ q̄litatibus nō faciūt dr̄iaz specificā. sz dr̄ie substātiales faciūt aliq̄ differre spē ¶ Ifi si diceremus hoīm q̄dā magni q̄dā parui. ista est dr̄ia fm q̄litates. ⁊ sic nō differūt spē. ⁊ hoc ē qō dicit. l. de plus ⁊ minus nō differūt nisi fm q̄litatē. et sic nō differūt spē. vt. l. fi. de fide instru. ℨed dr̄ie fm substātiā ꝓput differt hō ab asino faciūt dr̄iam specificā. fa. l. ij. in pri. s. si cer. pe. mō ad ꝓpositū vti lis ⁊ directa sunt q̄litates q̄dā. g̃ nō faciunt dr̄iam specificā. hoc ꝺcedo. sz pōt esse q̄ ex alijs dr̄ijs dif ferūt spē. vtputa vna ciuilis alia ꝓtoria q̄ spē differ rūt. vt ī sti. de ac. in prin. ⁊ ℑo. in arbo. ¶ Quarto dic ℑ pe. q̄ vtilis ⁊ directa nō sunt idē numero. hoc est verℨ ⁊ ꝑbo. ℑ dē numero nō pōt differre a seipso vt. l. ꝓponebat. ff. ō iudi. ⁊. C. ō codicil. l. si idē. sed in ter vtilē ⁊ directā sunt mlte dr̄ie. vt. s. l. i. dixi. g̃ ⁊c. ⁊ hoc ꝑbāt. ll. ħ alle. ꝑ gl. in mult ptibus q̄ vident si bi inuicē ℨdicere ⁊ tñ soluit q̄ vna. l. loquit ō dire cta. alia de vtili. ⁊ sic cū habeāt se vt aliō ⁊ aliud nō sūt idē nūero. ¶ ℑ dē dic ānto q̄ qñq̄ fingunt idē. vt qñ vtil' loco directe. vt. C. si aduer. trās. l. i. ⁊. ij. ⁊ hō nō repio q̄ fingant idē. nā restituta vtilis est anna ll. q̄ dicūt eadē esse intelligo. ſ. nūero vel gñe vel spē

fm supradicta. nā in substantia. facit ad hoc qō dixi in. l. meui⁹. ℨ. duob⁹. de leg. ij. vbi tractam⁹ qñ actio extincta reuiuiscit an eadē sit vl' alia. ¶ Querit an videat mādari exercitiū directaz ꝑ cessionē. gl. in. l. ij. C. e. tz q̄ sic. tu ℵo dic⁹ vt ibi dixi ī. l. i. ¶ Quero vtr directa ⁊ vtilis possent cōpetere eidē ad idez. ℜ ñ. nō r. cū em vtil' inducat a. l. ex eqtate. vt dixi. s. l. pri. qñ aliqs hz directā q̄re ista vtilis debeat ī duci. vt ꝓbat in. l. si heres istitutus. in prin. ad treb. et ideo si cessionari⁹ q̄ hz vtilē illā interim cederet ei q̄ sibi cesserat nō trāsferet in illū vtilis vt eā possit suo noīe ītētare. vt. d. l. si heres. ¶ Quero ex forma sta tuti instra ꝓfessionata seu guarētigie habēt paratā executionē: vtr hoc erit vez ī eo cui ꝺpeteret vtilis vigore illi⁹ instri. ℜ ñ. sic. qō apparet⁹. nā dño lata sntia ꝑ ꝓcur. suo vel ꝓcur. iurāte cōpetit vtilis ⁊ tñ dñs pōt petere executionē sic̄ si hret directā. vt. l. si ꝓcuratoris. ff. ō ꝓcu. ⁊ ō re iudi. l. iij. ℨ. i. ⁊. ij. ⁊ ō iu reiurā. l. nā ⁊ postea. ℨ. iusiurā. ¶ Quero si aliqs ꝑ ponit directā ⁊ ꝓbat in vtili vtr obtineat. hanc. q. format ℑ pe. C. e. l. i. veritas est aut pēdēte iudicio ei cui cōpetebat directa cepit cōpetere vtilis facto rei et tūc ex eadē instātia pōt actor obtinere. vt. l. q̄ q̄. ℨ. iul. de aq̄ plu. ar. facit optīe. l. i. ℨ. fuus. ff. de infa. et ō rei vē. l. si post acceptū. sz si ab initio cōpetebat directa tūc. ⁊ ꝓposui vtilē vl' ecōuerso. tūc nullo mō pōt obtinere. qz actionē aptā nō ꝓposuit. vt. l. i. in prin. si mēs. fal. mo. dix. ¶ Verūtū pōt eē qñq̄ q̄ ℵba libelli sunt ita gñalia q̄ pñt ad vtrūq̄ referri. maxīe in realib⁹ vbi q̄s nō cogit in libello exprimere cām remotā. nā si dic ad se ptinere iure dñij pōt intelligi de directo ⁊ vtili. ⁊ tūc si ꝓbaret in vtili obtineret. vt. l. sz ⁊ si possessori. ℨ. itē si iurauero. ō iureiur. lz gl. al' videat dicere in. l. minor. ℨ. i. ō eui. ⁊ in. l. si mf. ℨ. eādē in fi. ō exce. rei iud. sz qō ibi dic nō videri ꝓponi de vtili dñio est intelligēdū. i. de q̄si dñio. ꝑ quo publiciana cōpetit. vt ex ipsis gl. appet ⁊ in q̄libet ea dixi. ¶ Quero si vtilis ℨ cedat an diuidat ī ali am vtilē. ita q̄ vna vtil' remanet apō cedētē. ⁊ alia vtilis trāseat ad cessionariū. ℜ ñ. qñ vtil' ⁊ directa cōpetūt eodē casu vt directa cedēti vtilis cessiona rio: tūc si vtilis cedat nihil remanet apō cedētē qui eā solā habebat. vt. l. emptor. ⁊ ibi not. C. de act. vel here. vē. ⁊. l. ex asse. ⁊ ibi no. s. ad treb. ⁊. l. i. ℨ. de illo e. ti. ℨ alio mō ō: vtilis respectu directe q̄ cōpetit a lio casu. ⁊ tūc lz alij cedat remanet apud cedētē. et sic poterat dici directo respectu vtilis q̄ cōpetit ces sionario. exēplū in bonefidei possessore de iur ptorio q̄ restituit hereditatē. nā apō eū erat vtilis ō iu re ptorio ⁊ apud eū remanet ⁊ ī fideicōmissariū trā sit vtilis ꝑ treb. vt. l. i. ℨ. bonor. ad treb. ⁊. l. recusare ℨ. i. e. ti. ita ī telligo. l. curatoris. C. de neg. ges. ¶ Nā si minor cederet vtilē nego. ges. ℨ curatorē etiā apud eū remaneret vtilis. ar. dictor iurīū. Et istō est vti le ad. q. de facto. nā ille q̄ cedit ꝓpt ℵtutē directe q̄ remanet apō eū pōt solutionē recipe ⁊ debitorē li berare nisi ī trib⁹ casib⁹. vt. l. iij. C. de noua. sz si apō cedētē nil remaneret tūc sec⁹. iō tene mēti. ¶ Que ro an a ex solo ℨctu sine cessiōe trāseat vtilis. ℜ ñ. la tius dic. aut alicui debet ius seu nomē ex vltima vo lūtate. aut ex ℨctu. aut alia eqtate. primo casu si quī dē ti. singulari vt ex causa legati trāsit vtil' sine cessi one. vt. l. ex legato. C. de leg. rō qz etiā in reb⁹ corpa libus trāsit dñiū sine traditiōe. ℨ Aut ti. vniuersali ⁊ nō trāsit sine cessiōe. vt. l. fstituta. ad treb. fallit si nō repit q̄ cedat ⁊ ī alijs casib⁹ no. C. ad treb. l. pe. ⁊. s. ad treb. l. i. ℨ. ō illo. ¶ Si ℵo ex ℨctu tūc aut ignoato et nō trāseūt sine cessiōe. vt. C. de ac. ⁊ obli. l. i. fm pri mā lec. not. ℨ Aut ex noīato. ⁊ regr nō trāsit sine ces siōe. vt. l. i. ⁊. ij. s. ꝑ so. fallit in emptore. vt. C. e. l. ij. de

rat actio di recta sine ces sione isto ca su in alteruz nō transfert obligatio na turalis ⁊ ci uilis fm bal. in. l. si gene ro. in fi. ō iu re dot.

a ¶ Quero an vide bal. ī. l. si culpa. C. ō rei vendi. et vide aliqd ꝑ bal. in. l. ex le gato. C. de le ga. ꝑ quos aūt actus in ducat cessio: et ꝑ que ver ba. vide bal. in. l. i. ī. ix. col. C. eo. vbi di cit q̄ per ver bum do vel trāsfero: ⁊ ꝑ ℵbū alieno. et ꝑ omne ℵ bū qō secuz trahit execu tionē ⁊ etiā ꝑ verbū ꝺce do ō quo vi de bar. in. d. l. i. ⁊ ī. d. l. ad eū. s. de do natio. ℑ dez est in verbo dono. l. deni q̄. ℨ. si fide iussor. s. māda. not. bal. in. d. l. si q̄dē. C. de actio. ⁊ obli. ℑ tez p dationē in strumēti cau sa existēte. vt not. bal. in. l. i. C. qñ fis. vl' p̄iua. Et an eo ipso q̄ fa cta est cessio vtiliū videa tur mādatū exercitiū di rectaz. bal. in. l. i. in. vij. col. C. eo. dic q̄ sic in cessi one hoīs nō in cessiōe le gis. Et q̄d si fiat cessio de bitori dic q̄ ꝑportat libe rationez fm bal. in. d. l. i.

in vlti. col. et qualiter debeat narrare in libello cessionari?. vide not. bal. in. l. si culpa. §. ō rei vē. & bal. in. l. ex legato. in. iij. q. C. de lega. cū simi. & qūo cognoscat an q̄s sit cessionarius an directo dñs. vide bal. in. q. incip. statuto caueť. in. x. col.

b Quid de actiōe. Ibi bal. in. l. curatoris. C. ō negoc. ge. & bal. in. l. i. in. viij. col. C. eo. et adde q̄ sign. not. glo. in. l. oīno. §. ō impen. in reb. dot. factis.

Consensu fiūt. q̄ oriunť. hic habes gl. not. et melius in l. i. in fi. §. de ōhē. emp. q̄ ad hoc vt ōctus valeat qui cōsensu perficiť inter absentes est necesse q̄ cōsensus ementis & vēdētis pateat p nūcium ad hoc spāliter deputatū. Fallit. multū no. ī donatario et tutore qui nō requiriť q̄ eor̄ voluntas seu consensus pateat p nūciū ad hoc spāliter ōputatū sed sufficit q̄liter cūq; pbeť ut not. dicit archid. xxx. q. iij. istō et refert bal. in rubr. ō cōfes. & ad hāc gl. adde ea q̄ not. bar. in. l here. vē. l. emptor. rō q̄ sic placuit. qō intellige ī voluntaria alienatiōe. scdo fallit in dote fauore dot̄. vt l. i. §. o. ma. pbať. C. e. l. ij. Tertio in noīe dato in solutū. vt. C. q̄ fil. vel p̄tua. l. fi. qō itellige q̄n datio in solutū facit emptionē: al's secus. q̄rto in noīe dato pignori. vt. l. cū quenit. §. de pig. & l. postq̄. de here. vē. q̄nto fallit in dona. vt. l. illā. C. de dona. & no. l. ij. C. e. hoc vltimū nō placz Ja. bu. nā ibi fuerūt actiones cesse. al's nō cōpeteret. facit. §. ō dona. l. ad eū. et ibi dixi dīam inter cedere & ꝛcedere. tertio casu q̄n q̄s dz cedere ex alia equitate actio nō trāsit sine cessiōe nisi in subsidiū q̄n nō repiť q̄ cedat quo casu semp trāsit vtilis sine cessiōe. Iz al's cessio requirať. i. C. e. & §. ō īsti. l. i. ō dā. infec. l. dāni. §. fi. ad idē l. in creditore. §. de euic. q̄cq̄d dicat Jo. & Ci. C. e. l. i. Redeo ad gl. & q̄ro q̄d de actōeb in rē. & solet tractari īsti. ō ac. §. i. & p Ci. C. de alie. iu. mu. cau. fa. l. i. Quero q̄d ō p̄toria stipu. q̄ petiť officio iudicis nobili. dico q̄ nō est p̄pria actio. Itē nō bz obligatiōnē Iz instar obligatōis. vt. l. si p collusionē. §. de ac. emp. Iz officio iudicis nouať. vt. l. & vno. §. i. j. de acceptil. sicut actio empti. de quo dixi in. l. i. ō iurisdom. iudi. Quero ō actōib' q̄ oriunť ex pactis in cōtinēti appositis. dic vt ī glo. ipsor̄ tū originē doc. pleni' ponūt ī. l. bonefidei. C. ō pac. & l. ex placito. ō re. p̄mu. & l. iurisgētiū. §. q̄nimo. §. ō pac. & ibi dixi.

c Consensu fiunt. cipit. i. simul & p̄sentialiter ꝛc. & ista gl. allegaui tibi q̄ dēmus inspicere q̄liter. ll. loquunť dū dispu. q. in locat. & cōduct. & idē no. gl. q̄ h in. l. i. in fi. §. de ōhē. emp. Itē no. dic gl. q̄ ex vi noīs q̄ vbi distincta sunt noīa ꝛc. dic vt gl. & Di. īsti. de ac. Iz q̄cq̄d Azo dicat dic q̄ q̄ñcz noīa ōhētiū & nomē ōctus variant. & tūc fateor q̄ oriunť due actiones. sed vtraq; directa. vt hac gl. Q̄ñcz variant noīa ōhētiū nō nomē ōctus. vt ī pignore. & tūc oriunť due actōes. vna directa alia ōria. Q̄ñcz oriť vnū nomē ōctus & ōhētiū. vt p soc. et vtraq; directa. Q̄ñcz descēdūt a noīe. vt mādās et mādatarius. & tūc vna est directa & alia ōria.

e Ex maleficio. Si iudex. qr imperitia est culpa. vt. j. ō re. iu. l. impitia. & ex culpa q̄s ex maleficio teneť. q̄re nō h. vt in a q̄l. & gl. dicit q̄ aliō in iudice. aliud in a q̄l. & nō dic plus. Iz q̄ pōt esse rō. dicit q̄ officiū iudicis est necessariū. vt l. munerz. §. iudicādi officiū. j. de mune. & ho. qr ex necessitate teneť a q̄l. volūtarie fit. Quero q̄d ī cōsiliario q̄ ꝛsuluit p ignorātiā male. no. in Spe'. de requisi. cōsi. §. i. ℣. cōsiliarius.

Isqnoqz. leficio. an solutio vni' liberet alios. videť. l. q̄ nō. vt est casus ī maleficio. & l. itē mella. §. si p'es. §. ad. l. a q̄l. & l. siq̄s id qō. in fi. §. ō iurisdom. iudi. & gl. dicit q̄ tria sunt spālia in q̄si maleficio p ter. īstū & gl. Di. ꝛsuluit' in tali qōe. Statutū est in ciuitate lucana quo cauebať q̄ si hoīes de ōta nō ceperint malefactorē tūc puniant in tantū an oēs insolidū. & vno exacto alter libereť. & Di. so. q̄ ista teneant ex quasi maleficio cū de facto alterius teneant vt h. & ideo vnius solutiōe alter liberať. vt hic et. l. iij. §. de his qui deie. vel effu.

i In omnibus. vsuca. & l. pe. §. de diuer. & tēp. p̄scrip. Glo. sol. in. ll. ōrijs. & dicit q̄ ōria loquunť in p̄scriptiōe & vsucapiōe mobiliū q̄ est fauorabilis h in p̄scriptiōe. xxx. an. q̄ est mere odiosa. Iz illud nō credo vez cū p̄scriptio. xxx. an. ō iure īsto nō erat cognitať. vt īsti. de ppe. & tēpo. ac. §. i. & not. gl. in. l. nō solū. al's incipit iuľ. §. ex q̄. cau. ma. & l. qui occidit. ad. l. aq̄l. in auť. vt eccl'ia ro. §. i. Iz q̄d dicemus. dic q̄ h loquiť in p̄scriptiōe redibitorie. & q̄to minoris & in silī. Sed qūo gl. loquiť tūc de p̄scriptiōe. xxx. an. dico q̄ gl. bñ dicit. qr idē iuris est ī p̄scrip. xxx. an. q̄ in istis p̄scrip. h. qr vtra q̄ est odiosa. & ex negligētia nō petētis & sine ti. & p hoc habeť q̄ p̄scriptio. xxx. an. interrūpiť p solā citationē. §. In vsucapiōe. x. vel. xx. an. fit interruptio demū p litē cōtes. In vsucapiōe triēnij nullo mō interrūpiť. vt dixi in. l. i. & ij. in fi. §. p emp. Ō quid in p̄scriptiōe. xx. an. q̄ p statutū inducit' h q̄liter interrūpať dic p solā citationē qr ex negligētia sola non petētis inducit' cū petit cessat negligētia q̄ est causa p̄scriptiōis. tūc in p̄scriptiōe. x. vel. xx. an. nō pōt habere locū p solā citationē interruptio. qr ti. meus & bona fides nō pōt interrumpi. De. q. de qua querit glo. dic vt glo.

Vide glo. q̄ in

Actiones aduersus. capit nō p̄it cōpetere. Ibi matri & auie in p̄in. posi. C. de bo. q̄ li. auť. excipiť. Ibi frēs & sorores. & in auť. de here. q̄ ab intes. §. si vō cū descēdētib', col. ir. posita C. de bo. q̄ lib. auť. itē hēditas. & sic videť velle ista gl. q̄ in casib' in q̄bus pōt q̄ri filio ita q̄ patri nō q̄rať vsuf. possint filio ō patrē cedi actiones qō vez puto. Idē si patri q̄reret vsuf. nā valeret cessio non tū posset agi ō patrē eo viuo. vt in toto. ti. ō bo. ma. et de bo. q̄ lib. Rādeo aut fm ista tpa erat q̄ nō poterat cedi. qr si filio cedereť ō aliī querebať patri. q̄ cōtra patrē nō pōt cedi. vt. §. de vsuca. l. sed & §. et regulariter.

Ab hac. Innuiť hic q̄ si nunq̄ velit ista p̄missor obligatio teneat a ōrio sensu. Iz istud est falsuz. qr ista obligatio nullo tpe valet. vt. l. cētesimis. in fi. j. de ňb. obli. huius ōrij timore. le. duobus modis k. vno mō fm gl. alio mō fm Bar. & vide gl. q̄ incipit dixi in p̄sona p̄mis. Ibi illa si volueris. vt. j. ptz. & fm lec. gl. loquiť in duabus ꝛceptiōibus in p̄in. in ꝛceptiōe si volā ibi nā nec in cōceptiōe cū volueris fm but. tota. l. loquiť in ꝛceptiōe si volā. Q̄p. j. ti. i. l. qō cūq;. §. nō solū. Glo. nō declarat. Iz aduerte istas dīas inter hāc cū volā. & si volā. & inter istā si voluero & cū voluero. dic vt plene dixi in. l. cētesimis. §. fi. j. ti. i. Querit glo. an ista cōditio sit ppetua. & dic vt glo. siľe dz in. l. iam dubitari. de here. insti. Querit glo. p̄mitto. x. cū voluero an heres meus possit velle. gl. dicit q̄ nō. qr vbi ꝛdītio respicit factū p̄sone vt cū voluero. & p hoc tolliť ōriū reqriť factū p̄sone eiusdē. & dic q̄liter trāseat ad heredes. vide. j. ti. i. l. si cū petiero. Quero an possit cōcipi in volūtate stipu. vt si volā. ego stip. vide gl. q̄ ponit duas lec. & p̄ma lec. an sit vera vel nō tangit in. l. a titio. §. fi. j. ti. i. & Di. ibi reprehendit glo. p. l. senatus. §. lega. §. de lega. ij. Ja. de are. ibi nitebať saluare. dic vt ibi dixi.

Filiusfamilias l. Rationē huius. l. q̄ potui videre nec mō video. Q̄pp. de l. ij. §. ad macedo. & l. i. j. ō castrē. pecu. So. ibi in castrē. h in alijs. Q̄p. de. l. si lōgius. §. de iud. So. ibi de vtili. h de directa. Q̄p. de. l. deniq; §. i. §. qō vi aut clā. So. vt ibi. Q̄p. de. l. filiusfa. §. de inoffi. test. So. fallit. ibi & illud qō h nō ōr per illā. l. suppleť. In actōe iniuriarz & inoffi. rationē bene vi deo. qr p̄sona sua p̄ncipaliter iniuriaťr in alijs in deposito & cōmodato ꝛc. nō video rōem quare nō in alijs bonefidei cogitabitis. & illud erit vtile scire.

absenti §. ō dona. i p̄in. et ante p̄sentationē ecclie sortiť effectū Sct'. bal. in rub. C. ō do. p̄mis. vide ō p̄dictis ple ne p roma. i. stipulatio ista. §. si stipuler. j. de ňbo. obl. & p doc. in. l. oīno. §. de ipē. in re dota. fac.

& Ex maleficio. no. in spec. vbi ter. et qō ibi bar. & to. in. l. idē §. siqs ea. §. māda.

e Ius q̄. or. soluit. Ad de bar. in. l. si cū exhibuis sent. in fi. de public. & qō ibi dixit bar. to. hoc seq̄ bal. in. l. i. i. col. C. de cō. dic. fur. dicit tū bal. in. l. i. in vlti. col. C. ne filius p̄fe. q̄ si stat tutū dicit q̄ aliquo ꝛmit rēte nomicy dū illi de fa milia teneant ad mille vni us solutio ñ liberat aliū. l. pe. de ꝛdi. inser.

Moribus cognita. vide tū gl. et ibi bart. in. l. p̄tor. §. hoc ī terdictū. de oper. no. nū. et gl. in. l. pō po. §. fi. §. de acqui. pos.

g Per solā citationē. vi de q̄ scripsi i l. fi. in p̄in. § de eo p q̄ fact. er. vbi etiā vide de ppetuatiōe.

h Inducit'. De hac. q. vi de p bal. in. l.

fi.in prin. de eo q̃ quẽ fa. erit. & ang. in l. ficut. i prin. ō pscrip. xxx. anno.

Actiones. idẽ si pri. vtr̃ possit ce di actio filio ō patrẽ tene tur hodie q̃ fic. adde bal. in. l. iij. C. mã da. & ibi etiã idẽ dicit̃ in fratre ō fra trẽ. & an pos sit pr̃ cedere filio.

Alb hac. legit̃ duo bus modis. Et sequitur bal. i. l. i emẽ tis. in fi. C. ō ẽpt. empt.

Alius fami lias. De clara vt per bar. in. l. in fa ctũ. j. eo. & vi de in. l. si du bitet. ff. fil?. j. de fideius. et vide bonã gl. in. l. fi. in prin. & doct. ibi. C. de bo. que lib.

In factũ actio. & di cere. De acti one in factũ vide plene bar. & doc. in l. ex placito. C. ō re. pmu. et bar. in. l. i. C. de cõdic. et. l. in. iij. q. prin.

Qui a ser uo. Sz h̃ ler q̃ a seruo fortiter ob. l. q̃ pignoris. de acq̃. pos. sz ibi gl. p si mili alleget eã sed tu solu ue vt h̃ p gl. in ff. hominẽ sez hereditatariũ. l. nõ solũ ff. si rez. ẽ. de vsuca. & vide p doc. in. l. ge rit. in prin. ō

an habet actiõem noie suo. q: si pater decedat ante q̃ exigit filius actionẽ cũ fratribus nõ cõmunicaret fm ista tẽpora licet ex actiõe facta patri querat̃. sed de iure nouo hodie habet aduenticiũ post mortem patris p̃cipuum.

n Aturales. Gl. hic melius loquit̃. q̃. j. de fideius. l. fideiussor. ff. fideiuss. accipi. cũ nõ ex pac. sed ppter pactũ ex donatione nascit̃ actio.

q Uecũqz. De ista. l. tibi al's facio mamõ. pmittis illi. x. nõ valet. sed dz initiũ sumere ex psona nostra. vt pmittis mihi. x. q̃ dabis illi & istud est rõ. l. i. C. de sen. Si q̃rat̃ rõ quare dz cõdenari p̃sens in iudicio. Rõ est. q: dz initiũ sumere ex psona nostra. i. ex psona eius qui p̃sens est. ideo dz cõdenari pcu. p̃sens. & hoc plene dixi in. l. stipu. ista. ff. si quis insulã. de v̄bo. obli. sed in psona pcu. absent̃ dñi qualiter dz ꝺcipi. dicit gl. pmittis mihi pcur. noie titij q̃ titio dabis ꝛc. & vide gl. & supple ibi vbi stipu. vt illi des hoc nullo mõ valet. vt no. j. ti. i. l. stipu. ista. ff. si q̃s insulã. & ista verior. Itẽ ibi vtilis querit̃. vt. l. hmõi. in prin. ff. de leg. i. & l. pe. ff. de leg. ges. Itẽ dicit q̃ illi vtilis querit̃. qõ intellige in casibus spãlibus nõ regulariter. vt no. in. ff. si q̃s alij. insti. de inuti. stipu.

ex depositi. Nũcunq; dolus purgat̃ ōctu vel q̃si teneꝛ heres sic̃ defunctus. h. d. vez q̃ delic. cõmittit̃ extra ōctũ. sec? si in ōctu. Dz tũc op. insti. de ppe. & tẽp. ac. ff. aliq̃. vbi licz dolo in duxi ad ẽhẽdũ nõ teneꝛ heres meus. So. dic q̃ in ff. aliq̃. fuit dolus cõmissus in ōctu nõ tñ purgat̃ p actionẽ descendẽtẽ ex ōctu. cũ dolus dederit causam ōctui. & sic ōctus ipso iure est nullus & purgat̃ p actionẽ de dolo q̃ in heredẽ nõ dat̃ nisi litꝭ cõtes. Istis casibus loquit̃. l. si hoiem. ff. dat̃. ẽ. depositi. & illud tetigi in. l. i. j. de priua. delic. Op. C. de here. tu. l. i. Glo. dicit q̃ de leui nõ teneꝛ. & sic not. q̃ siue in ōctu vel quasi volũtario vel necessario nõ teneꝛ heres de leui culpa ōriũ tenet glo. q̃ secus in volũtario. vt. l. actio. ẽ. de nego. ges. & i. l. si curatoris. C. de neg. ges. Et. ibi in. iij. op. tenet ista. Sed in actõe infactũ dixi. j. de priua. delí. l. i.

i In factum actio. Quero quot actũ dic vt in gl. Quero ō qua h̃ loquit̃ Glo. dicit de illa q̃ semp fuit in factũ. & est opi. Jo. scio. ideo Pe. dicit cũ. l. filius. ẽ. e. fit. l. pau. q̃ alios reph̃endit in vno v̄bo dicendo Paulus imo ō nõ est verisile q̃ ipse omiserit aliq̃d. ideo dicit ipse q̃ l. filius. loquit̃ de actiõibus cõpetẽtibus ipsi filio suo noie. hic loquit̃ de actiõe q̃ licet q̃rat̃ patri filius põt exercere. qõ intellige i casibus p̃missis. s. patre absente. vt not. de iudi. l. si lõgius. Nu potes atẽtare & dicere in q̃ h̃. l. loquit̃ in oibus actõibus in factũ q̃ descẽdũt ex edictis vel interdictis p̃toꝝ q̃s filiuſſa. põt intentare suo noie. nã edicta p̃toꝝ sunt facta naturali eq̃tate & in eis nõ ita curat̃ pria potestas. nõ g̃ ita querit̃ patri vt apud filiũ nõ remaneãt. vt. C. qui admit. ad bo. pos. l. i. & ibi not. per glo. & id qõ dz in. l. fi. ẽ. eo. est dictũ Jul'. relatũ per Paul. qõ ibi suppleꝛ. & hoc ipse innuit dñ dicit in factũ. &c. q̃ est dictio implicatiua.

q Ui a seruo. Op. ō. l. i. ff. sceuola. So. in primo casu nõ acqui. pos. here. sed aliqua qualitas transferꝛ. vide rõnem huius. l. in. l. si is qui p emptorẽ. de vsucapio.

Is qui. Op. ff. de. l. pri. Glo. so. sed dic q̃ causa le. est lucrati ua. vt. l. apud celsum. ff. siq̃s aũt. ẽ. de do. ex cep. Allia so. dat glo. q̃ h̃ diuersitas ꝛc. & hãc tenet Pe. p. l. si seruus leg. ff. i. & de lega. i. licet glo. violẽter illã litterã. ibi & istã tenet Ci. in. l. qui pup. C. de nego. ges. plenissime dixi in. l. meuius. ff. duo. de le. ij. in repeti. mea.

n On traxisse. Intelligo istã. l. & sic itelligit Di. q̃ ibi videꝛ cõtraxisse vbi dz solui. q: ibi põt q̃ueniri. sed v̄ba ōctus interptabunt̃ fm q̃suetudinẽ & statuta loci vbi celebrat̃ cõtractus. vt. l. si fundũ. ẽ. de euic. q̃ dixi plene in repe. l. cũctos po. C. de sum. tri.

t Raiecticie. Not. q̃ dies interpellat p hoie. facit. C. de ẽhẽ. stipu. l. magnã. & l. iij. C. de iure emph. Sed dõ habes an q̃s debeat pluries interpellare. vel sufficit semel interpellari. casus est h̃ & in. l. titia seia. ff. vsuras. ẽ. de leg. ij. & not. gl. in. l. moza. ẽ. ō vsur. dixi in. l. qui rome. ff. antepe. ẽ. ti. i.

Not. q̃ vbi est dies & pena fm Di. nõ De illo. admittit̃ purgatio moꝛe. Op. de. l. si insulã. j. de v̄b. ob. So. h̃ dies & pena. ibi dies nõ pena. Pe. reph̃edit istud dictũ p. l. & si post tres. ẽ. siquis cautio. Nu dic q̃ vsura põt peti vna cũ principali nunq̃ admittit̃ purgatio moꝛe. vt h̃ refert Li. in. l. si pacto quo penã. C. de pac. & in. l. magnã. C. ō cõtrahẽ. & cõmit. stipu. sed nõ credo dictũ Pe. esse vez saltẽ ppter finem huius. l. q: pena est q̃ res sit inepta & nõ põt peti vna cum principali. dicã plene in. l. si insulã. j. ti. i.

Ja furioso. Vbi nõ requirit̃ cõsensus tacitus vl' exp̃ssus furioso põt obligari & obligatio sibi queri sicut homini sane mentis.

Actionũ. Dicũt quidã q̃ in libello op tet q̃ ponat̃ nõ solũ actio. sz obligatio que est causa pri. p istũ tex. qui obligatus nobis est ꝛc. dixi cõtrariũ in. l. oẽs. ff. lutius. ẽ. de his q̃ in frau. credi.

n On solum. Op. j. ti. i. l. i possibilis. et l. stipulatio hoc mõ in fi. Glo. soluit q̃ hoc est vez in cõditõe apposita in faciẽdo. secus i nõ faciẽdo. hoc nõ est vez q: ista ꝺditio in nõ faciẽdo h̃ nõ est ipossibilis. imo necessaria. q: si affirmatiua est ipossibilis negatiua necessaria. & ideo valet. & illud est vez in cõditiõibus negatiuis & cũ affirmatiua est ipossibilis de natura secus si est affirmatiua ipossibilis de iure. q: tũc negatiua nõ valet. vt. l. iurisgẽtiũ. ff. si ob maleficiũ. ẽ. de pac. Op. ẽ. de ꝺdi. ob cãm. l. si mulierẽ. So. cõditio ipossibilis bene impedit oriri obligationẽ. sz nõ impedit vt oriat̃ actio ex illud qõ agit̃. vt do tibi centũ q̃ es miles vt sis meus pcurator tũc nõ orit̃ actio vt cogat̃ facere id qõ in ōctu deuenit. sz orit̃ cõditio ob cãm ad repetẽdũ qõ datũ est. & illud est extra id qõ agit̃. vt. l. si is in fi. ẽ. cõmo. & ẽ. e. l. ex maleficijs. ff. is quoq;. Op. insti. de leg. ff. fi. So. aliud in legatis vt ibi. aliud in ōctibus. vt h̃.

De hoc dixi in. l. nũ q̃

c Um ex vno. plura. j. de pri. delic.

Op. C. ne ex

c Onstitutionibus. delic. defunc. l. ij. et. ẽ. e. l. oẽs. So. dicũt quidã q̃ ista dictio quasi est veritatis exp̃ssiua. vel hic loquit̃ in annalibus actionibus. & sic loquit̃. C. quãdo lib. princi. da. vbi per solũ libellũ perpetuat̃ p. dixi in. l. ij. ff. si. ẽ. pro emp.

acqui. here. et in. d. l. qui vniuersas. ff. pe. in fi. ẽ. de acq̃r. pos. et doc. in. d. l. q̃ pignoris. e. titu.

Raiecticie, debeat pluries, vide late no. in ff. pterea. isti. de act. & bal. n. l. multũ. C siq̃s alteri vl' sibi. & ni fallor in. l. ij. C. de iur̃ emph. et dicit h̃ ange. q̃ ista fictio nõ opat̃ q̃ videat̃ ō here vt prz in legato q: in legatõe. p mittes solue re nõ poterit legatiõe durãte q̃ueniri l. siq̃s i lega. ẽ. de iudi. secus si vere ōriisset. l. ij. ff. oẽs. eo. ti. et vide bar. in. l. q̃ro. j. ō solu. et q̃ ibi dixi. et q̃ nõ dicatur ibi ōrisse videt̃ tenere bal. ĩ auc̃. habita. C. ne fili. p pa. ĩ. viij col. v̄. sed q̃d de scolari. et qõ plene no. in. d. l. multũ in pe. col. et vide bart. et doct. in. l. pe. C. de pac. et in. l. si q̃uenerit. ẽ. de iurisdi. om. iu. & bar. in. l. semp in stipulationibus. de reg. iur. & bal. in l. i. C. vbi cõsue. q̃ cer. loco dare pmit.

Onstitutionibus. ppetuat̃. vide de ppetu. qõ scripsi in d. ff. fi. & ibi glo. & bar. et vide gl. in. l.

sed si exímendi. ſ. ne quis eum qui.

Qui ſeruum. nē. ℣. ſiquis ſeruus. de iniur. glo. dicit qō ad aliud daſ̄ illa. ſ. ad eſtimationē. hec ad vindictā. & in iſta vindicta habeſ̄ rō dāni. ideo inc̄ꝑtū ocurrūt vna p alterā tollit̄ & p hoc reprobaſ̄ glo. q̄ eſt in. l. dñm. C. de iniur. Et ſi tu dicis ſi in actiōe iniuriaꝝ habeſ̄ rō damni qūo pōt vnc̄ꝑ aquil. ocurrere. qr in aquil. veniūt damna extrinſeca vt hereditat̄ obueniētis & alia vt. l. idē neratius ī prin. ſ. ad. l. aquil. ſed in actōe iniuriaꝝ nō. ¶ Opp. de. l. nunc̄ꝑ plura. ℣. de priua. deli. So. ibi plura facta hic vnū factū ex quo plures actiones oriunt̄ & dic vt ibi.

¶ Op. de. l. vnde Si tibi cōmodauero. querit̄ ī fi. ſ. cōmo. Glo. dicūt tu habes hic duas lec. vna affirmatiua et verius eſt remanere. ſed tūc ob. lr̄a que ſequit̄. qr ſimplo &c̄. ſed gl. rñ. hoc verū eſt in eo qō eſt ſimpluz vltra nō tollit̄. Alij habent lr̄am negatiuā. & tūc ſo. ibi de equitate. h̄ ō iuris rigore. ſed ſm hoc illa corrigit iſtā qr equitas ſcripta tollit legē de rigore ſcriptā. vt. l. placuit. C. de iudi. magis iſta q̄ eſt posteriōr in ordine deberet illā corrigere. Sed aliter in ōrio ſoluit̄. videlicet ꝙ actio. l. aquil. eſt penalis duplici reſpectu. vnus eſt ex eo ꝙ eſt ex repetitiōe. xxx. dieꝝ vel anni. & tūc ſimplo ſubducto nō pōt agi ad illā penā. rñdeo qr illud plus venit p iudicis officiū et ſic principali ſublato tollit̄ & acceſſoriū. vt. l. iiij. C. depoſi. Alio mō pōt eſſe penalis reſpectu negātis. vt. l. iij. ſ. ad. l. aquil. & illud p actionē petit̄. & ſic illud qō eſt plus petit̄ actiōe principali. & ſic nō tollit̄. Sed iſta ſol. bene ſonat ſi eſt vera. ſed tex. ſ. ad l. aquil. l. iij. videt̄ dicere ꝙ. l. aquil. illō qō venit ex repetitiōe petit̄. vt. l. ſi ſeruus ſeruū. ſ. ad. l. aquil. et hāc tenet Jo. Sed iſta ſo. pōt ſuſtineri alio mō. et tūc pōt eſſe ratio. qr ſi egi cōmodati eſt q̄d mihi īputeſ̄ cū nō poſſuz ſcire an tu neges. Alia ſo. eſt ꝙ ibi fuit actū cōmodati & nō in totū exactū. & tūc ꝓpter illud principale qō petit̄ facit ꝙ veniat tota acceſſio licet illud modicū ſit qō remanet. vel ibi cōtra diuerſos. hic cōtra eundē. dixi plene in cōtrario. ¶ Op. de. l. itē mela. ℣. ſi plures. ſ. ad. l. aquil. So. ibi cōtra diuerſos. hic cōtra eundē. & illud qō dixi tibi facit in caſu ad. q. Cauet̄ ſtatuto ciuitatis ꝙ quicunc̄ de nocte pcuſſerit puniat̄ in tantū. mō qr accuſatus fuit ꝙ de nocte pcuſſit & fuit cōdēnatus ex eo ꝙ percuſſit nō ꝓpter illā adiectionē de nocte an poſſet agi ad illud plus. & videt̄ ꝙ poſſit. vt. l. vnde querit̄ in fi. ſm vnā opi. glo. ſ. cōmo. ſed nō eſt verū. dic vt dixi in. l. denūciaſſe. ℣. quid tñ. ī. de adulte.

Quinc̄ facit. primo ponit vnā regulā in actionibus p̄toriis rei pſecutoriis. ſecūdo ponit vnā in actionibus penalibus. tertio ponit vnā regulā qualiter tranſeunt actiōes cōtra heredes. quarto ponit exēplū de actiōibus pſecutoriis. quinto iuriſcōſultus ponit exēplū de actōibus pſecutoriis que dant̄ cōtra ius ciuile. ſcōa ibi cetere. tertia ibi honorarie añt. quarta ibi ille añt. quinta ibi ſed cū reſciſſa. & iſta vltima regula deberet ſcribi lr̄is aureis. Et in tex. ibi cetere. dic. ſ. penales ex vtraq̄ pte. vel ex parte rei tm̄. ¶ Ad primā regulā op. de. l. ſciendū. ℣. fi. ſ. de edil. edic. vbi pſecutoria tollit̄ tēpore. So. glo. fateor ꝙ actiōes rei pſecutorie ſunt ꝓpetue niſi cōtra ius ciuile reddant̄ ad reſcindendū. vt. ī. e. l. ℣. ſed cū reſciſſa. mō redibitoria tollit̄ tēpore. qr dat̄ ad id qō reſcindit̄. qō eſt de iure ciuili. ¶ Oppo. & videt̄ ꝙ actiōes rei pſecutorie finiant̄ vno anno. vt. l. huius actōis. ℣. has actiones. ſ. qō fal. tu. au. & l. q̄ añt. ℣. fi. ſ. qō vi aut clā. et. C. vnde vi. l. ij. & l. fi. C. de dolo. Glo. dicit ad oīa actiōes pſecutorie ſunt ꝓpetue. verū eſt niſi in delictum cōcipiant̄. i. ex delicto deſcendāt. & ad illud allegat multas. ll. & vide glo. Iſta glo. nō dicit verū. primo eſt falſum p. l. i. in prin. ſ. vnde vi. ſecōo ꝙ hoc falſum p. l. ptor. ℣. hoc interdictū. ſ. de oper. no. nū. vbi ex delicto illud interdictū cōcipit̄. Itē p. l. ita q̄ ſ. de dolo. hoc etiā reprobaſ̄ p. l. ait ptor. ℣. penul. ſ. de his que in frau. credi. Quid dicemus. dic oēs actiones rei pſecutorie ex vtraq̄ pte ſunt ꝓpetue. vt hic. ſed pſecutorie ex pte actoris penales ex pte rei finiunt̄ anno. & iſta cōprehēdunt̄ ſub ſequēti regula. ideo ad eā veniamus. & hoc eſt v ex in oībus ll. allegatis in ctrariū p glo. ¶ Secūda regula eſt ibi cetere intra annū. qr actiones penales ex vtraq̄ pte vel ex pte rei tm̄ iſte ſunt annales q. Ad quā op. inſti. de ꝓpe. & tēpo. ac. ℣. i. breuiter ſpeciale eſt in actiōe furti manifeſti & ratio eſt ꝓpter frequētiā delictoz. arg. l. aut facta. ī. de penis. & iſta ſo. glo. & alia nō pōt melioz dari. ¶ Extra glo. op. de. l. i. in fi. ſ. ſi muli. vē. no. in poſ. mit. Jbi etiā ſi filiafam. ſit que dolo &c̄. glo. que eſt ibi p ſo. cōtrarij de. l. i. ℣. hanc aūt. ti. ibi ſequētis dicit ſolue vt ibi & ibi glo. dicit quedā verba ex q̄bus nil habetis. Dic ergo actio penalis ex pte actoris & rei vel ex pte rei tm̄ durat anno niſi ſuccedat in locū pſecutorie actōis ex vtra q̄ pte qua idē reus p̄rius tenebaſ̄. mō iſta ſuccedit in locū actionis pſecutorie qua p̄rius tenebaſ̄. et p hoc apparet ſo. ad cōtra. ibi formatū de tex. in ti. ibi ſequēti. ſ. ſi muli. vē. no. in poſ. mit. calū. cau. l. i. ℣. hāc actiōem. qr ibi eſt annalis. cū ab ipſo initio eſt penalis. Et ex hoc habes reſpōſum ad. q. aliq̄s dolo deſijt poſſidere teneſ̄ vtiliterit ne ꝓpetua. qr in locū pſecutorie ex vtraq̄ pte ſuccedit. vt. l. penul. ℣. pe. ſ. de nox. & l. illud. in fi. ſ. de tribu. ¶ Oppo. de. l. i. in fi. ſ. ne vis fiat ei. So. ibi fallit ꝓpter ratiōem q̄ ponit̄ ibi. ¶ Cenio ad tertiā regulā omnes actiones que nō dant̄ poſt annū omnes iſte nō trāſeūt in heredē. a cōtrario ergo oēs ꝓpetue dant̄ cōtra heredē. ¶ Oppo. ī. vi bo. rap. l. ij. in fi. & l. vbi in factū. ſ. vnde vi. fallit ibi. & de hoc dic p Ci. in. l. i. C. ne ex delic. defun. ¶ Oppo. dicit̄ hic ꝙ ſi ago cōtra bonoꝝ poſſeſſores debitoris mei eſt ptoria imo eſt ciuilis. qr debitor aliqua actiōe ciuili teneſ̄. ergo & ciuilis huiuſmodi cū ex ꝑſona heredis ius nō variet̄. vt. l. ij. ℣. ex his. ī. ti. i. tāgit glo. vbi ponit veritatē in. l. iij. ſ. de bo. poſ. here. pe. & hoc ſumme. qr ille q̄ ex patrimonio dant̄ ſunt rei pſecutorie: que extra patrimoniū ſunt penales. Cenio ad ꝝ. ſed cū reſciſſe. ¶ Oppo. & videt̄ ꝙ reſciſſoria nō duret anno ſed quadriēnio. vt. l. ſuperuacuā. C. de tēpo. in integ. reſti. quidā dicunt ꝙ corrigit̄. nō eſt verū. ſed dic ꝙ loquit̄ ibi in officio iudicis reſcindēte. hic in actione reſciſſoria. & iſta eſt vera. ¶ Quero an reſciſſoria cōpetat ante petitā reſtitutiōem. & hic ſunt opi. & vide glo. que incipit actio in rē ibi. ſed adiuncto &c̄. tu debes ſcire ꝙ quandoc̄ aliquis ledit̄ qr actio totaliter perdit̄. vt per vſucapionē triennij. et tunc actio nō cōpetit niſi reſtitutiōe petita. Quādoc̄ qui ledit̄ nō perdit actionem in totū. ſed per exceptiōem ſubmoueſ̄. vt in ꝓſcriptione. xxx. vel. xl. annoꝝ tunc cōpetit actio ſed inefficax. qr pōt opponi exceptio. & ideo oportet ꝙ reſtitutio petat̄. De reſciſſoria nō dico plus. eſt materia in. l. ab hoſtibus. ℣. ſed qō ſimpliciter. ex qui. cau. maio. & inſti. de actio. ℣. rurſus. C. ex qui. cau. ma. l. fi. & de re mili. l. quod tempore.

In honorarijs. [illegible]

IS cui sub. Ad istã. l. vide Bar. in. l. i. de lega. ij. & Bal. in. l. i. C. vt
acti. ab herede & cõtra heredes. in prin. & in. l. si in personã. C. de fi
deicõmiss. & in. l. i. §. finautẽ sub cõdit. C. de cadu. tollen. & Bal. in. l. si
pater. in. iiij. q. C. de instit. & substi.
Obligationũ. §. placet. q. sabbatinã. Ader Imol. in. l. si fundus. §.
qui fundum
de leg. i.

v Cõditio, an interim, Vide not. p Bart. in. l. si eus. §. qui in iuriarus. §. si quis cautio, et Bar. in. l. §. de cõdi, et demon. et vide Inno, in. c. fi. al's est in. c. sicut. de cohabita. cleri. & mulie. et qõ dixi post Bar. in. l. ter minato. C. õ fruc. & lit. expen. & quod dixi in. l. fi. õ penis. post Barto. vide Bar. in. l. i. §. et post opis §. de ope. no ti nuncia. et Bald. et ibi Imol. in. l. q̃ bus diebus. §. quidam tio. §. de cõdi. & demon. vbi omnino videas. & qõ not. Bal. in rub. C. comi. vt epistolas in x̃. mõ ego q̃ro p Imol. in. l. iuder. in penul. carta. §. de re iudi. et per salv. in l. actione. C. de transac. & Imol. in. l. i. §. de cõdi. et demon.

c **Essat ignominia.** Quero ali, quis est cõdemnatus ex forma statuti an sit infamis. aduocati dicunt q̃ nõ. q̃ ex cõditione statuti est cõdemnatus. sed illud nõ videt mihi vez. q̃ cõdemnatus publico iudicio nõ fuit per actiõem sed per accusationẽ. vt instit. de publi. iudi. in prin. & cõditiõe ex lege est psonalis actio. vt. l. i. §. de cõdi. ex lege. vnde si cõdemnatus ex forma statuti esset cõdemnatus cõdi. ex. l. vez dicerent. sed damnatus est actiõe ex statuto & statutũ nõ facit desinere esse publicũ crimen. vt dixi in. l. infamẽ. j. de pub. iudi. & ibi dixi de damnato per inquisitionẽ.

In **Onfigura.** Oppo. instit. de litterarij timore dicit glo. nõ figura litterarz. s. trarij timore dicit glo. nõ figura litterarz. s. tm̃ sed significatio & figura. & sic tenet q̃ h̃ loquit̃ de obligat̃. litterarz. Sed Pe. dicit q̃ de iure dige stoz nõ erat cognita obligatio litterarz. vt. l. i. ī prin ci. §. e. Alij dãt aliã solu. ibi q̃ sub illis verbis erat cõprehensa litterarz obligatio. hoc tenet Pe. C. de nõ nume. pecu. l. in cõtractibus in prima. q. Mõ obstat ista littera. q̃ littere nõ obligant. & nõ dicit q̃ litteris nascat obligatio. imo dicit cõtrariũ q̃ obligatione litterarz inducebat̃ pactum nudum ex illis litteris. ho die vero obligatio nascit̃. vt. l. in cõtractibus. C. de nõ nume. pecu.

i **Scui sub.** s Querit glo. creditoz cõditionalis ad quid dicat̃. & dic quo ad duo vel tria. & dic vt glo. que incipit q̃tum ad hoc ꝛc. tenet ista glo. q̃ legata cõditionalia transferunt̃ ad suos. ista glo. est falsa & reprobat̃ per Di. per. l. cum ptoz. §. heredi. §. de lega. ij. & l. si in personã. C. de fideicõmiss. & l. hec res. §. cum ita. §. ad trebel. not. in. l. i. C. de his qui ante aper. tab. in glo.

o **Bligationum fere.** Ista est boallegat̃. Vide glo. super verbo dare an dies videat̃ posita causa differende solut̃. vel tollende obligationis. & dixi in. l. cum qui. §. qui ita. j. de verbo. obliga.

Placet autem. Vides q̃ tempus non est modus tollende vel inducẽ de obligationis. dixi plene. j. rẽ ra. hab. l. fi. Op po. de. l. sicut. & l. cũ notissimi. & l. omnes. C. õ pscrip. xxx. anno. Sol. tollit̃ p exceptionem vt ibi nõ ipso iure vt hic. Hoc. vltramonta. & Pe. & Ja. de ra. et Ci. sequendo eos dicunt q̃ ipso iure tollit̃ actio homi. vbi tex. videt dicere q̃ omnino extinguit̃. & hoc tenent ipsi in. l. fi. C. ex qui. cau. maio. Sed an remaneat naturalis. glo. hic videt dicere q̃ sic. dic plene in. l. vltima. j. rem ra. hab. Glo. inducit hunc. §. ad. q. sabbatinã. de qua vidisti in. l. damnum. §. is cui. §.

Obliga, mur re, nõ bene dicit. Ita tenet Jaco. de are. Bar. et doc. in. l. mulier. §. cum pponeret. §. ad trebel.

x Guil. reprehendit. Sed Bal. & Imol. in. l. i. §. solu. matri. tenẽt glo. hic cõtra Bar. & adde Bar. in. l. mulier. §. cum pponeret. §. ad treb. et not. Barto. in auc. res. C. eo. de leg. & ibi Bal. & quod not. Dy. et Bar. in. l. lutius. §. de lega. ij. Et adde Saly. in. l. fi. C. de dot. pmis.

Ang. & Imol. in. l. mulier. §. pennl. §. ad trebel. & quod not. Bal. in l. si. C. de sen. que fine certa quãti. & cõtra Bar. facit. q̃ vbi mulier habet de suo ppzio pater tenet̃ dotare de suo. l. fi. & ibi Bal. C. de do. pmis. Et adde glo. in. l. si socer. in vlti. gl. §. solu. ma. & ibi Imol. qui sentit q̃ pater nõ sit obligatus dotare filiam sed officio tantũ iudicis cõpellitur & sic melio loquit̃ q̃ glo. hic. et vide ibi pleniusp pau. Bal. in. l. i. solu. matri. limitat hanc glo. nisi mulier nuberet indigno. Ange. in. l. nupta. in prin. §. solu. matr. videt tenere cõtra opini. Bar. h̃ pau. in. l. socer. §. solu. matr. tenet q̃ pater tenet̃ filiam nuptã dotare. & per modernos in. c. i. de adulte. Nico. de nea po. in rubr. §. solu. matr. sequit̃ istam gl. quã reputat sing. & in d. §. cũ ppone ret̃. Saly. in. d. auc. resque. & in. l. cũ liberis. tenet cũ Bar. ange. hic. & Rapha. in. d. l. i. tenet õ bar.

y Alimẽta. Sed videt falsum q̃ vir teneat̃ vxorẽ indotatã alimẽtare quotiens mulier hz patrez vt hic habere p supponit̃. vt not. Bar. et doct. in. l. q̃ in vxorẽ. C. de neg. gest. et in. l. si cum dotem. §. sin autẽ. §. solu. de dam. infec. glo. h̃ determinat & bene & iungit ambas so. simul. Ultimo an tẽpus sit modus inducen de obligationis. vide Rof. sup ti. de act. ex stipu. p su. ex cursu long. tẽpo.

Ho. q̃ cõstitutio in õstituẽda obligatione siue pponatur vel postponatur impedit natiuitatẽ obligationis. vt. j. de verbo. signi. l. cedere diem. Ibi nauis ex asia venerit hic adiectio fuit facta post factã stipulationem. vt supza innuit̃. & C. de dona. que sub modo. l. perfecta. Oppo. de. l. ij. §. de in diem adiect. Sol. vt ibi. & habes ibi optimam glo. Ultimo glo. induc it in argu. ad. q. quã tene menti. Judex dicit excõmunico te vel pono te in banno nisi intra. x. dies veneris. an interim vsim excõmunicatus vel exbannitus. & dic vt glo. que incipit. s. secũdo cum postponitur ꝛc. est ne vera ista glo. que videt tenere q̃ interim sit excõmunicatus. & glo. pcedens dicit melius q̃ ista. Circa hoc tamen vide Inno. in. c. pterea. extra de appel. & facit hec glo. an verba sentẽtie debeamus iudicare fm. ll. loquentes de cõtractibus. an fm. ll. loquentes de vltimis volũtatibus. dixi in l. centesimis. in fi. de x̃bo. oblig.

Iste. §. habet materiã. l. ita stipu. de verbo. oblig. an fiat nouatio p sequẽ. stipulationem penalẽ & alius punctus esset an pendente cõditione posset agi. dicam in. l. ita stipu. que erit vltima lectio huius libri.

Si ita.

o **Bligamur re.** Vide glo. que incipit forte cũ colonus. istud exemplum primum nõ est bonum. q̃ ex cõ sensu tacito saltem obligatur. vt. l. qui ad certum. §. loca. & cõduc. Item secundum exemplum nõ est bonum q̃ est ex quasi cõtractu obligatus. vt. l. ex male ficijs. §. ij. Item exemplum de alimentis est bonum exemplum. & pbat̃ per. l. i. C. de fideicõmiss. Item ibi vel dic. l. obligamur. Nota istã glo. q̃ postq̃ filia est maritata tenet̃ pr̃ dotare. Guil. de cu. ponit istam. q. in. l. cum his. §. si mulier. §. de cõdi. indebi. sed ista glo. nõ bene dicit̃ q̃ pater sit obligatus ī mo officio iudicis cõpellitur. vt. l. qui liberos. §. de ritu nup. & ideo in q̃tum glo. dicit q̃ obligat̃ nõ bene dicit. Item in eo q̃ dicit q̃ põt cogi pater postq̃ est maritata filia. Guil. reprehendit̃. q̃ ratio quare pater tenet̃ dotare filiam est. s. vt possit eam maritare. sed ipsa maritata cessat ratio. Item videt cassus in auc. de nup. §. siquis eam quã in potestate. l. penul. C. de repu. hoc etiam pbat̃ per simile. Alimenta petunt̃ y officio iudicis quãdo nõ habet vnde se alat. vt. l. siquis a liberis per totã. l. §. de libe. agno. modo filia nõ habet officium iudicis. q̃ postq̃ est maritata cessat. facit. l. penul. C. õ dotis pmis. fateoz q̃ si filia maritaret se & pmisisset dotem z: q̃ pater nõ maritabat eã pater teneret̃. vt. l. filius. & l. et ideo. §. fi. §. de in rem verso.

z Et pmisisset dotẽ. Adde quod not. Bar. in. l. quod in vxorẽ. C. de nego. gest. fm Bal. vt ibi dixi. Adde q̃ õ iure canonico põt mulier nubere sine cõsensu patris. vt not. glo. in. l. eum qui. als incipit

pau. ſ. de ſta. homi. & ſi nubat digno pater teneꝫ eam dotare. vt not. do. Jo. xxvi. q. ij. c. ſanctū. in glo. in verbo cōſenſerit etiā ſi nupſerit ſine cōſenſu patris nō aūt dico cōtra voluntatē patris. Et aduerte qꝛ Bar. hic. videꝫ velle ꝙ ſi pater nō cōſenſit matrimonio nō teneꝫ filiam dotare: ſed tūc demū teneꝫ cū voluit filiam maritare. ſed do. Pe. ò peruſio dicit ꝙ ꝛium videꝫ veriꝫ. videlicet ꝙ filia poteſt ſe maritare ſine cōſenſu patris & ꝛdicēte patre. vt extra de ſpō ſa. c. cū locū. et pater teneꝫ eam dotare. vt ꝙ do. Anto. in. c. cū cauſam. de rap. qꝛ iura diſponētia ꝙ pater teneaꝫ filiam iam nuptā dotare habent reſpectū ad matrimoniū nō aūt cōſideraꝫ an pater cōſenſerit matrimonio vel cōtradixerit. de quo ꝙ do. Abb. in. c. cū cauſam. de rap. & dicit Bal. in. l. fi. in fi. C. de doꝛ. ꝓmiſ. ꝙ mulier inuito patre pōt ſe dotare de bonis patris.

PRocuratoꝛ. l. affectiōis. Adde quod Bar. in. d. l. affectiōis inſoł. ad hanc. l. ſentit ꝙ iſta. l. habeat locū etiā ſi ſtipulatio interceſſit licet hic aliter ſentiat. vide Bal. in. l. ſi ea. C. de cōdi. inſer. & iſtam ſolu. impugnat pau. de caſt. in. d. l. affectiōis. qꝛ ter. hic nō ſe fundat ex defectu ſtipulatiōis. teneo ergo ſolutionē quā tenet Bar. in. d. l. affectionis. qꝛ ibi loquiꝫ in muliere ꝓmittēte alteri. vnde turpitudo verſabaꝫ hic ex parte recipiētis cuius perſona debet cōſiderari ad validitatē vel inualiditatē ſtipulatiōis nō autē ex perſona ꝓmiſſoꝛis. l. multum. ſ. ti. i. ſed in. d. l. affectiōis. & in. l. iij. ſ. ſed qō meretrici. ſ. de cōdic. ob tur. cau. ibi turpitudo nō erat ex parte recipiētis.

PRocuratoꝛ ſeia. fectiōis & cauſa. ſ. de dona. So. hic nō fuit donatio. qꝛ requiriꝫ ſtipu. ſm iſta tēpoꝛa. ſed hodie valeret ibi fuit datio ob cauſam.

CExplicit lectura dñi Bartoli de ſaxoferrato ſup ꝓma parte. ff. noui. cū additiōibus eximij vtriuſq; iuris doctoꝛis dñi alexandꝛi de ymola.

A
Pꝛimū vacat
Domini vt
iti. actuq;
vult dicere
hoc ſit veꝛ
B
nem ex hoc
ſup illo
iſtud eſt vnū
publico aut
C
intelligi ne
neo ſeruū
l. naturaliter.
latione iudeꝛ
D
ſenſionē
Quid ò credito
credulitatē
E
vt ſoluat
mi iuriſcōſulti
ꝙ coꝛrigiꝫ
ni iſtis terminis
F
q̄ſi poſſeſſionē
feſſoꝛia. vt
cōtra ſingularē
G
cut nō
rens pſone
ctu. l. nec
Cōmiſſa.
H
caſu ibi
admittere
qꝛ ꝓmo
l. emptoꝛ
I
de are.
effectum
ſuum nō
tionis eſt
K
vt omnes
re ciuiles
ex teipſo
tur coꝛpe
L
ꝓ poſitionē
le. l. fi.
q̄ heredis
aio ꝙ nolo
M
ꝓin. vlt. glo.
vnū ex parte
tia nō petētis
ra vt dixi
N
dit p̄dis
que mihi
tulum veꝛ
cū putarem
O
herede.
toꝛ. ergo
ctum iudicis
etarium
P
uentioni
rit omnia
inſolidū
Q
nare. Jō
cta vera
q̄ſt quis
R
ſed qñ
nō habeat
buto. quare
Itēꝑ hoc
S
lam qꝛ
terdictū eſt
edificiū infra
plu. ar.
T
ꝓma. ſ.
quiē ſi q̄s
ſitiones
& ibi not.
V
edificas
quaſi dicat
ſi aſſumereē
vt. ſ. dixi.
X
rūt opponi
ꝙ agere
ipſo iure
mationē

colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
x-rite
mm
0
1
2
3
4
5
6